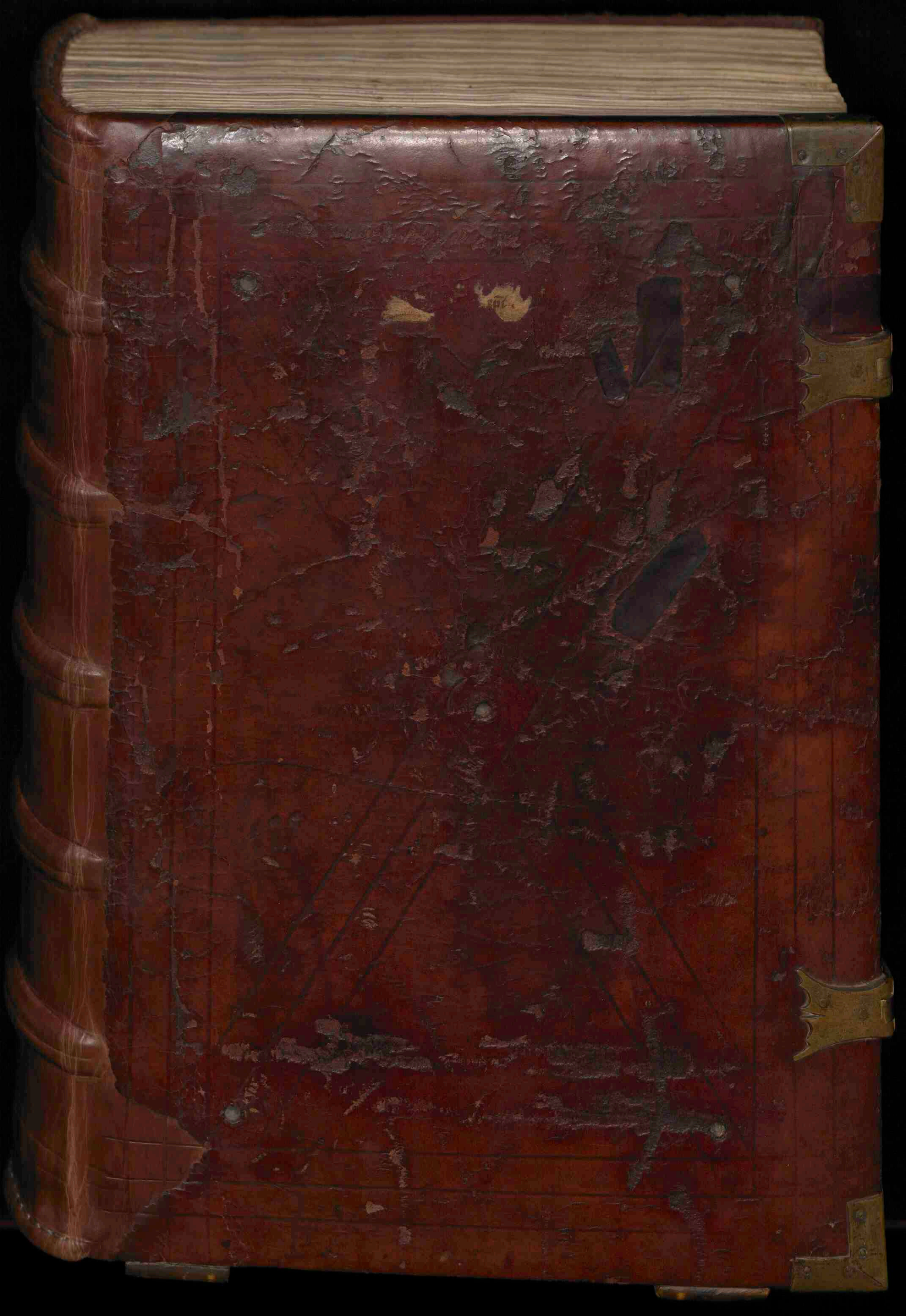
Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Expositio super Psalterio. Quinquagena III

https://hdl.handle.net/1874/326436

Aevum medium.
Scriptores ecclesiast.
N°. 28.

Codd. MSS. Latini
n°. 57

Hs.
2 A 8

50 (*Eccl. 28, antea 288g.*) *Membr. fol. 322 ff. 2 col. Saec. XV.*

S. Augustinus, Expositio super Psalterio. Quinquagena III.

Fol. 1b. Augustinus super euangelio Confiteor.... Conuersi ad dominum deum, cet.... Incipit tractatus beati augustini episcopi de psalmo centesimo primo. Quinquagena tercia. Fol. 322a. Explicit Tractatus .... de psalmo centesimo quinquagesimo. Quinquagena tercia.

„Pertinet ad Regulares in Traiecto. — Oorspr. band met looden knoppen gedeeltelijk bewaard.

---

nº. 248. h.

Nunc

nº. 288. G.

HS 50 (2.A.9)

Met 'Cire 212' behamdeld: nov. 1990

maart 1996

Augustinus sup euangelio Confiteor tibi pater dñe celi et terre.

Conuersi ad dñm deum patrem omnipotentem puro corde et in quantū potest puritas nīa. maximas atque veras gratias agamus: precantes toto animo singularem mansuetudinem eius. ut preces nostras in hr ineplacato suo eraudire dignetur. animum quoq; a nīis actibus et cogitationibus sua virtute expellat: et nobis multiplicet fidem. mentem gubinet: spiritales cogitationes accendat. et ad beatitudinem suam perducat: p ihm xpm filium suum. dnm nīm: qui cum eo vivit et regnat in vnitate spūs sancti deus: p omnia secula seculorum. Amen.

Incipit tractatus beati augustini episcopi de psalmo centesimo primo Quinquagena tertia

Ecce vnus pauper erat: et nō erat
in silencio. Licet ergo audire eum
et videre quisnam sit: ne forte il
le sit de quo dicat apostolus? qui
propter nos pauper factus est
cū dives esset: ut illius pauper
tate vos ditaremini. Di ergo ip
se est. quomodo pauper? Nam q̄
modo dives? quis non videt? Vnde
enim homines sunt diutes? Puto
auro. argento. familia. terra: sed
omnia per ipsum facta sūt. Quid
ergo illo dicitis? per quem facte
sunt diuitie. etiam ille que nō sūt
vere diuitie? Per illum enim et
ille diuitie. ingenium. mores. vi
ta? ipsius corporis sanitas. sensꝰ:
confirmatioꝝ membrorū. Etenī
cum hec salua sunt et pauperes
diuites sunt: p illum et ille ma
iores diuitie. fides. pietas. iustitia
a. caritas. castitas. mores boni.
Nemo enim et has habet: nisi p
eum qui iustificat impium. Ecce
quā dives. Quis enim dives?
Qui habet q̄d vult. alio facere?
an qui facit quod vult et alio ha
bente? Puto q̄ dicor ille q̄ scit
q̄d habes: quia quod ille habet.
tu non habes. Ecce quam dives.
In hoc tam diuite. vnde agnitum
sumus hec verba? nuciem sicut
panem manducauit. et potū me
um cum fletu miscebam? Hunc
ne ille tante diuitie pueneriūt?
Multum illud excelsum: multū
hoc abiectum. Quid faciemus?
Quēadmodū ista vma illius sum
mus cōtempabimus? Nimis ab
nuncem longe sunt: nondū ag
nosco istum pauperem. Illius est
fortasse: sed adhuc queram. Dīs
enī nobis non videtur ipse? Ni
mium si interrogas et nō expaues
cas diuicias? In principio erat ver
bum. et verbū erat apud deum.
et deus erat verbū: hoc erat ī pri
apio apud deum. Omnia p ipsum
facta sunt: et sine ipso factum est
nichil. Qui ista dixit cum diceret
dives erat? q̄tomagis ille de q̄
dicebat. in principio erat verbū?
Et nō quale cāiꝰ verbū ꝑ verbum
deus: et non vbicumꝰ. ꝑ apud
deum? et non vacuus. ꝑ omnia
p ipsum facta sunt: cuerē sicut
panem manducauit. et potum
suum cū fletu miscuit. Attenen
dum ē. ne tantis diuitiis nostra
pauptas faciat inuidiam. Que
re adhuc tamen. ne ipse sit pau
per iste? quoniam verbum ca
ro factum est: et habitauit in
nobis. Respice et illam vocem:
ego seruus tuus et filius ancil
le tue. Attende ancillam illam
castam: et virginem et mariam.
Ibi enim attendit humilitatem

nostram. vbi seruu formam indu
tus est: semetipsum exinanies.
ne dumnas eum expauescerez. et
ad eum accedere cum tua men
dicate non auderez. Ibi accepit
inquam formam serui: ibi nos
tra indutus est paupertate: ibi
se pauperauit ibi nob di tauit.
Iam ergo propinquamus de illo
hec intelligere: verumptamen
adhuc non est tam temere pro
nunciandum. Partus virginis
est lapis sine manibus de mon
te precisus: vbi nullus hominū
operatus est. nulla transfusa cō
cupiscentia: sed sola fides atten
sa: et verbi eius concepta. Dein
de processit et vterq: locuti sunt
celi: angeli pastoribus nuncia
uerunt: stella ad adorandum re
gem magos traxit: symeon im
pletus spiritu. infantem deum in
matris manibus agnouit: ac
cessit etas. non diuinitati sed car
ni: horrent mirantur sapienci
am dei pueri duodenis. imperi
ti senes. Aut etiam si periti senes:
quid illorum peritia ad verbū
dei? Quid illorum peritia ad
sapienciam dei? Nonne et pe
riti nisi illo subueniente vtiq
perirent? Exisset adhuc etatem
corporis: venit ad fluuium bap
tizandus: baptizator deum ag
nouit: indignum se soluende cal
ciamenti corrigie confitetur.
Iam inde ceci illuminantur: sur
dis aperitur auditus: loquunt
muti: mundantur lepre: sti
guntur paralitici: conualescunt
languidi: exsurgunt mortui. Ia
quidem in verbi illius per quod
facta sunt omnia comparatio
ne diuinarum agnosco paupe
tatem: sed quam longe adhuc
a timere et fletu cum potui: Ad
huc timeo dicere ipse est: et ta
men volo. Sunt enim hic que
me cogant velle: et rursus que
dam que me cogant timere. Ip
se est: et non est ipse. Iam in for
ma serui est. iam mortalem
fragilemq; carnem portat: iam
mortuus aduenit: et tamen
nondum intelligitur in hac e
gestate. cinerem sicut panem
manducauit: et potum meum
cum fletu miscebam. Adoro
go paupertatem paupertati:
et transfiguratu in se corpus hu
militatis nostre. Sit caput nos
trum simus membra eius: sint
duo in carne una. Iam enim ut
pauperior esset: formam
serui accipiens dimisit patrem.
Quod autem de virgine natus
est diuinitat et matrem et ad
hereat vtroq sue: et sint duo in
carne una. Ita enim erunt du
o et in voce una. et in illa voce
una iam non murabuntur nos
tram vocem: cinerem sicut pa
nem manducauit et potum me
um cum fletu miscebam: dig
natus est enim habere nob mē
bra: sunt et penitentes in mem
bris eius: non enim exclusi et
separati sunt ab ecclesia eius:
nec omnino sibi adiungeret
coniugem nisi illa voce: agite

penitentiam. appropinquabit e
nim regnum celorum. Jam er
go audiamus quid orat caput
et corpus sponsus et sponsa chri
stus et ecclesia: utrumq; unus:
sed verbum et caro non utrumq;
unum. Pater et verbum unū
q; unum. xpistus et ecclesia u
trumq; unus: unus quidem un
perfectus in forma plenitudis
sue donec occurramus omnes i
unitatem fidei: in agnitionem
filij dei: in virum perfectum: i
mensuram etatis plenitudinis
xpisti. Sed donec occurramus
agitur hic paupertas nostra:
agitur hic adhuc labor et gemi
tus: gratias misericordie ipsi.
Unde illi labor. unde illi gemi
tus: verbo per quod facta sunt
omnia: Si dignatus est habe
re mortem nostram: nō nobis
dabit vitam suam: In magn
nam spem erexit: cum magna
spe gemimus. Gemitus habet
tristitiam: sed est gemitus qui
habet et gaudium. Ego puto
sarram sterilem letam genuisse
cum pareret: et nos dicamus
a timore tuo concepimus et par
turiumus spiritum salutis. n
Audiamus ergo xpistum pau
perem in nobis: et nobiscum:
et propter nos. Titulus enim
ipse indicat pauperem. Postre
mo putate me suspicatum. si
nam sit iste pauper. Oratione
audiamus. et personam agnos
camus: ne cubi erres. quando
audieris aliquid quod coapta
ri capiti illius non possit: ideo
preloquutus sum. ut si quid tale
audieris ex infirmitate corpo
ris aduertas sonare: et vocem
membrorum agnoscas in capi
te. Oratio inopis hoc habet n
titulus cum angeretur: et in
conspectu domini effudit pre
cem suam. Ipse ille pauper ē:
qui alibi dicit. a finibus terre
ad te clamaui. dum angeret
cor meum. Iste ipse pauper ē:
qua idem ipse xpistus est qui
se aput prophetam et sponsum
dicit et sponsam. Dicit sponso
alligauit michi mitram: et si
cut sponsam ornat me orna
mento. Sponsum dicit sponsum: se di
cit sponsam. Unde hoc nisi qua
sponsum propter caput: spon
sam propter corpus: Vox ergo i
una: qua caro una. Audiamus
et pocius in hijs vocibus nos q̄
agnoscamus: et si nos extra es
se uideremur: ibi esse laborem. pb̄

Audi domine
orationem me
am: et clamor
meus ad te p
ueniat. Hoc ē
exaudi deuo
rationem me
am: quod est clamor meus ad te
peruenat. In geminatione. affec
tus petentis est. Ne auertas fa
ciem tuam a me. Quando deus
a filio faciem auertit: Quando
pater a xpisto: Sed propter men
brorum paupertatem: ne auer
tas faciem tuam a me. nqua

tumq; die tribulor: inclina aurem tu
am ad me. Tribulor enim deorsum:
tu autem es sursum. Si me ertol
lo longe fis: si me humilio. inclí
nas aurem tuam ad me. Hz quid
est. inquacumq; die tribulor? Nõ
enim non tribulatur? Aut ista
diceret nisi tribularetur? Sufficie
ret ergo inclina aurem tuam ad
me. quoniam tribulor. In qua
cumq; die tribulor inclina aurem
tuam ad me: tamquam vnitas
corpoꝛis. Si compatitur vnum n
membrum: compatiuntur omnia
membra. Tribulans tu hodie: e
go tribulor. Tribulat alius crasti
no: ego tribulor. Post istam gene
rationem alij posteri qui succedũt
posteris tribulantur: et ego tribu
lor vsq; in finem seculi. Quicum
q; in meo corpoꝛe tribulantur: ego
tribulor. In quacumq; ergo die
tribulor. inclina aurem tuam ad
me. In quacumq; die inuoca
uero te: acto exaudi me. Hoc idẽ
est. Iam nunc inuoco: sed inqua
cumq; die inuocauero te acto ex
audi me. Oraut petrus. oraut
paulus. oraverunt ceteri aposto
li: oraverunt fideles temporibus
illis. oraverunt fideles consequen
tibus temporibus. oraverunt fi
deles martyrũm temporibus: o
rant fideles nostris temporibus.
orabunt fideles posterorum tem
poꝛibus. In quacumq; die inuoca
uero te: acto exaudi me. Cito exau
di: iam enim hoc rogo quod dare
vis. Non terrena quasi terrenus
sed ex prima captiuitate iam re
demptus. regnum celorum desi
deꝛo. Cito exaudi me: non enim nisi
tali desiderio duxisti. adhuc te loquen
te dicam. ecce assum. In quacumq;
die inuocauero te: acto exaudi me.
Vnde inuocas? de qua tribulatio
ne. de qua egestate o pauper ante
ianuam diuitis dei? Quo desideꝛi
o mendicas? Qua inopia requi
ris? Qua egestate pulsas. ut ape
riatur tibi? Dic. Audiamus ipsã
egestatem? in illa et nosipsos in
ueniamus: et rectum rogemus. n
Audi et agnosce si potes. Quia
defecerunt sicut fumus dies mei.
O dies: si dies. Vbi enim dies au
ditur hic intelligitur? sed defece
runt sicut fumus dies mei: dies
mei. tempoꝛa mea. Vnde sicut fu
mus? nisi propter elationem su
perbie? Tales dies dignus fumꝰ ac
apere superbus adam: unde car
nem xpistus accepit. Ergo in ada
xpistus: et adam in xpisto liberat
est. Profecto et a diebus fumi qui
dignatus est habere vocem dieꝝ
fumi: quia defecerunt sicut fu
mus dies mei. Videte fumum su
perbie simulem. ascendentem. tu
mescentem. vanescentem? men
to ergo definentem: non vsq;
permanentem. Quia defece
runt sicut fumus dies mei: et
ossa mea sicut in furnio confur
a sunt. Et ipsa ossa mea et ipsa
fortitudo mea non sine tribula
tione: non sine vstione. Ossa coꝛ
poꝛis xpisti: fortitudo coꝛpoꝛis
xpisti: ubi maior quam in sanc
tis apostolis? Et tamen vide

ossa frigi. Quis scandalizat[ur]? et ego non uror? Fortes sunt fideles. boni intellectores et predicatores verbi? uuentes ut loquuntur: loquentes ut audiunt. Fortes plane sunt: sed omnes qui scandala patiuntur furorum ipsorum sunt. Est enim ibi caritas et magis in ossibus? interiora st ossa omnibus carnibus: et portant omnes carnes. Verum si aliquis quisquam patiatur aliquod scandalum et in anima periclitet[ur]: tantum ob frigitur quantum amat. Desit amor. nemo frigitur: assit caritas. et si membrum compatitur. compatiente uno membro? quomodo friguntur qui portant uniuersa membra? Ossa mea sicut in furorio confixa sunt. Pertussum est sicut fenum: et aruit cor meum. Respice ad adam: unde genus humanum. Unde enim nisi ab illo? propagata miseria est? Unde enim nisi ab illo hereditaria ista paupertas? Diuat ergo cum spe iam in corpore xpristi posit[us] ille. aliquando in suo corpore desperatus: pertussum est sicut fenum et aruit cor meum. Memento: quia omnis caro fenum. Et tamen unde tibi hoc contigit? Quoniam oblitus sum comedere panem meum. Dederat enim deus panem precepti. Nam panis anime quid. nisi verbum dei? Suggerente serpente prevaricata mulier. tetigit vetitum: oblitus est preceptum.

Memento pertussum est sicut fenum et aruit cor eius: quoniam oblitus est manducare panem suum. Oblitus manducare panem bibit venenum: pertussum est cor eius. et aruit sicut fenum. Ipse est ille pertussus in ysaya. de quo dicitur et cui dicitur: non [in] eternum tempus irascar vobis. Spiritus enim a me procedit: et omnem flatum ego feci. Propter peccatum. modicum quid contristaui illum et percussi illum: et auerti faciem meam ab illo. Merito hic ne auertas faciem tuam a me. hoc est a percusso. de quo dixti. percussi illum? de quo dixti. uias eius uidi: et sanaui eum. Percussum est sicut fenum et aruit cor meum: quoniam oblitus sum manducare [panem] meum. Quomodo manducat: quem oblitus erat. Sed uenit et ipse panis. in alius corpore tibi licet recordari. uocem oblitionis tue: et clamare ex paupertate ut sumas dulcedinem. Modo manducat? in eius enim corpore ea qui ait: ego sum panis uiuus qui de celo descendi. Oblitus eras manducare panem tuum: sed iam illo crucifixo. conmemorabuntur et conuertentur ad dominum uniuersi fines terre. Post oblitionem ueniat commemoratio: manducetur panis de celo ut uiuatur? non manna sicut illi manducauerunt et mortui sunt: panis de quo dicitur. beati qui esurunt et sitiunt iustitiam. Ad uocem gemitus mei ad

heserunt ossa mea cum mee. A
voce quam intelligo? a voce quā
noui probabiliter: a voce gemi
tus mei non a voce gemitus illo
rum quibus compatior. Multi e
nim gemunt? gemo et ego: et
hoc gemo. quia male gemunt.
Amisit nūmum gemit: amisit
fidem non gemit. Ego appendo
nūmum et fidem: et inuenio
maiorem gemitum de male ge
mente aut non gemente. Faat
fraudem: et gaudet. Quo lu
cro? quo dampno? Acquisiuit
pecuniam: perdidit iustitiam
Gemit hinc qui gemēnouit?
qui capiti propinquat. qui ver
te heret corpore xpristi: gemit
inde. Carnales autem non in
de gemunt? et gemendos se fa
ciunt. quia non inde gemunt:
nec eos possumus uel non ge
mentes uel male gementes cō
tempnere. Volumus enim eos
corrigere. volumus emendare.
volumus reparare? et quando
non possumus geminus: et
cum gemimus non ab ipsis
separamur. A voce gemitus me
i. adheserunt ossa mea cum
mee. Adheserunt fortes mea
lidis: adheserunt fimi infimis.
Vnde adheserunt? A voce ge
mitus sui: non a voce gemitus
illorum. Qua lege adheserūt?
nisi qua dictum est. debemus e
nim nos fimi infirmitatem
infirmorum portare? Adhese
runt ossa mea carni mee? Si
milis factus sum pellicano q

habitat in solitudine: factus
sum sicut nocticorax qui habi
tat in parietinis. Vigilaui: et
factus sum sicut passer singu
laris in tecto. Cete tres aues et
tria loca. quid sibi velint domi
nus ut dicamus: et ut
audiatis utiliter. quod dictu
salubriter. Quid sibi volunt
tres aues et tria loca? Que
tres aues? Pellicanus nocti
corax et passer: et tria loca
solitudo parietina et tectum.
Pellicanus in solitudine: nocti
corax in parietinis. passer in tecto.
Primo quid sit pellicanus dicen
dum est. In ea quippe regione
nascitur: ut nobis ignota licet a
ius sit. Nascitur in solitudinibꝫ:
maxime nili fluminis in egypt
to. Quelibet licet alius sit: quod
de illa psalmus dicere voluit ly
mitemur. Habitat inquit in
solitudine. Quid queris formā
eius. membra eius. mores eius?
vocem eius? Quantum tibi psal
mus dedit: alius est in solitudi
ne habitans. Nocticorax alius
est amans noctem. Parietine
dicuntur quas vulgo dicimus
ruinas? vbi parietes stant si
ne tecto sine habitantibus: ibi
habitat nocticorax. Jam vero
passer et tectum quid sit nostis.
Inuenio ergo aliquem de corpore
xpristi predicatorem verbi: com
patientem infirmis. quicūtem
luctra xpristi? reminiscentem do
minum suum venturi: ne dicat serue
nequam et piger dare debuerās

pecuniam meam nummulariis.
Et huius dispensatoris officio vide
amus. hec tria. Venerit aliquos
inter vbi xpistiani non sunt: pel
lucanus est in solitudine. Vene
rit ad eos qui fuerunt et trade
unt: noctuo tax est in paretinis.
Non enim deserit et tene
bras eorum qui habitant in noc
te: et ipsos lucanu vult. Venerit
ad eos qui xpistiani sunt qui
dem habitantes in domo? non
quasi non credderint. aut quod
crediderunt diminuerint sed in eo
quod credunt tepide ambulan
tes: clamat ad eos passer. Non
in solitudine quia xpistiani sñt:
sub tecto positis. quia sub tecto
sunt. Ille super carnem clamat
passer qui precepta dei nō tenet:
nec fit carnalis vt subiiciatur
tecto. Qui enim in tecto est non
descendat tollē aliquid de domo:
et qđ in aure auditis p̄dicate sup
tecta. Iste tres aues et tria loca? et
unus homo pt habere p̄sonā triū
aliū: et tres hoīes possunt habere
p̄sonam triū aliū? et tria gña lo
cōrū: et tria gña sūt hoīm. Tamē
solitudo paretine et tectū: nō nisi
tria gña sūt hoīm. Sed quid hys
plimū? Ipm dnm videam ne fo
te ipse sit: et melius ipe agnoscat
et pelicanus i solitudīe? et nutri
mar in paretinis: et passer sin
gularis i tecto. Dicat nobis paup
iste caput nrm? paup voluntate:
loquatur pauperibz in nrītate.
Qđ enī dicat de hac aui vel etiam
legit id. pelicano nō tacebimus?
nō aliqđ affirmantes temē ꝑ tamen
non tacentes: qđ qui scripserūt et le
gi et dici voluerūt. Vos sic audite
vt si verū est ꝙ gruat: si falsum est
non teneat. Dicunt hec aues tāq̄
colaphis vestris. occidē pullos
suos: eosdēq̄ in nudo occisos a se lu
gere p triduū. Postremo dicūt mīe
seipam graui vulnerāe. et sangui
nem suū sup filios fundere: quo il
li sup fusi renouissent. Fortasse hꝰ
verum. fortasse falsum sit: tamē
si verū est. qđ admodū illi ꝙ gruat.
qui nos vnifficauit sanguīe suo.
videte. Congruit illi. ꝙ mīs cum
vnificat sanguine suo filios suos?
Satis congruit. Nam et ipe galli
nā sedens sup pullos suos? ihe
rusalem ihrlm. quociēs volui cō
gregāe filios tuos tāq̄ galluna
pullos suos sub alas suas: et no
luisti. Habz enī patrīā auctoritatē.
matrīū affectū? sicut et paulus
et pater est mater est: non per se
ipsum sed per euangelium. Pater
vbi dicat. et si habeatis multos
pedagogos in xpisto. sed nō mul
tos patres: in xpisto enim ihesu
ꝑ euangelium ego vos genui? et
mater autem vbi filioli mei qs
iterum perturio: donec xpistus
formetur in vobis. Habet ergo
hec aues. si vere ita est magnam
similitudinem carnis xpisti: cu
ius sanguine vnifficati sumus.
Sed quomodo congruat xpisto?
quod ipsa occidat filios su suos?
An et illi non congruit ego occidā
et ego vnifficabo? ego percutiam
et ego sanabo? An vero saulus

persecutor moreretur? nisi de celo per auferetur? An predicator eradicare tur? nisi illius sanguine vindicta retur? Sed hoc viderunt qui scripse runt? non in incerto intellectum nostrum constituere nos debemus: hanc autem potius in solitudine cognoscamus. Hoc enim inde psal mus voluit ponere: pellicanus in solitudine. Puto ego hic intelligi xpistum natum de virgine. Solus enim sic ideo solitudo in solitudine natus: quia solus ita natus. Post natiuitatem ventum est ad passio nem. A quibus crucifigebatur? nu Nunquid ab astantibus? Nūquid a lugentibus? Ergo tamquam in nocte ignorantie ipsorum: et tam quam in parietinis ruinis ipsorū. Ecce noctiuagat et in parietinis a mat. et in nocte. Nam nisi ama ret? vnde diceret. pater ignosce il lis quia nesciunt quid faciunt? Deinde natus in solitudine. quia solus ita natus? passus in tenebris uideorum tamquam in nocte: in preuaricatione tamquam in ru inis. Quid postea? Vigilauit. Ergo dormieras in parietinis: et direras ego dormiui. Quid est ego dormiui? Quia volui dormire: noctem amando dormiui. Sed ibi sequitur et resurrexi: ergo hic vigi lauit. Sed postea quam vigilauit quid egit? Ascendit in celum: fac tus est sicut passer volando id est ascendendo singularis in tecto id in celo. Ergo pellicanus nascendo? noctiuagat mouendo: passer ascē dendo. Ibi in solitudine velut so lus: hic in parietinis velut ab ab ortiuus. qui stare non potuerunt in edificio: hic vero iam vigilans et volans singularis in tecto: ibi in terpellat pro nobis. Caput enim nostrum passer est: corpus illius turtur. Et enim passer inuenit si bi domum. Quam domum? In celo est: interpellat pro nobis. Et turtur nidum sibi. Ecclesia dei i nidum de lignis arcis ipsius: i vbi ponat pullos suos. paruulos suos. Vigilauit: et factus sum si cut passer singularis in tecto. mo Tota die exprobrabant mihi inimici mei: et qui laudabant me aduersum me iurabant. Ore laudabant: corde insidias prepa rabant. Audi ipsorum. laudē Magis stamus quia viam dei docēs: et personam non accipis. Licet tribu tum dare cesari? Quem laudas: supplantas, Quare? nisi qui lau dabant me aduersum me iura bant? Vnde autem hoc obprobri um? nisi quia vult facere mem bra mea peccatores. vt agendo pe nitentiam/ sint in corpore meo?. Inde totum obprobrium: inde p secutio. Quare magister vester cum publicanis et peccatoribus manducat? Non est opus sanis medicus: sed egrotantibus. Vti nam vos egrotare nosset? vt n medicum quereretis non occidere tis: et per superbiam dementiam falsa sanitate perueretis. Audiu autem vnde tota die exprobrabāt inimici mei? Vnde qui laudabant me aduersum me iurabāt?

Quoniam cinerem sicut panem manducau: potum meum cum fletu miscebam. Quia hec genera hominum habere in suis membris sananda voluit et liberanda? in de obprobrium hodieq; paganorū obprobrium: quale in nos est. Ad putatis fratres? quid eos putatis dicere nobis? Vos corrumpitis disciplinam: mores q; generis humani peruertitis. Quid miseremini? Dic quam obrem? Quid feram? Dando inquit hominibus penitencie locum: promittendo impunitatem omnium delictorum: ideo homines mala faciunt securi, quod eis cum conuersi fuerint omnia dimittuntur. Hic ergo obprobrium? quoniam cinerem sicut panem manducau: et potū meum cum fletu miscebam. O. qui insultas, inuito te ad istum panem. Non enim audes te dicere non esse peccatorem. Discute conscientiam tuam? ascende tribunal mentis tue: noli tibi parcere examina te. Loquatur tibi medulla cordis: vide vtrum audeas innocentiam profiteri. Hic plane si se respexerit, confunditur: si se non palpauerit confitebitur. Et quid agis miser? si non erit portus impunitatis? Si sola fuit peccandi licentia, et nulla peccatorum est indulgentia? vbi eris? Quo ibis? Certe et pro te factum est vt pauper iste cinerem sicut panem manducaret: et potum suum cum fletu miscuerit. Non te iam delectat tale commercium. Sed tamen inquit augent homines peccata spe venie: immo augerent peccata desperatione venie. Non te attendis quam licentiosa crudelitate viuant gladiatores? Vnde hoc nisi iam tamquā ad ferrum et victimam destinati, explere volunt libidinem antequā fundunt sanguinem? Nonne et hoc et tu tibi diceres: iam peccator sum iam iniquus iam damnandus? nulla venie spes est? Cur iam non faciam quicquid libet? et si nō licet? Cur non impleam quantū possum quecumq; desidero? si post hec non restant nisi sola tormēta? Non hoc tibi diceres? et desperatione ipse peior fieres? Potius ergo te corrigit: qui indulgentiam promittit et dicit. Redite prevaricatores ad cor. nolo mortem impy: tantū ut reuertatur et viuat. Hoc profecto dubio portu proposito deponis vela iniquitatis? conuertis portam velificans ad iustitiam: et non sperans vitam non negligis medicinam. Vel in hoc tibi displicet deus: tamquam per istam indulgentie promissionem securos faceret peccatores. Etenim ne desperatione homines penis viuerent: promisit indulgentie portum. Rursus ne spe venie penis viuerent fecit diem mortis incertum: prouidentissime vtrumq; constituens, et securitatem quo vitiantur: et differentes vnde terreant. a)anduta cinerem sicut panem? fletum tuum cum potu misce: per hoc commercium venies ad me

sam dei. Noli desperare: promissa est indulgentia tibi. Deo gratias inquit quia promissa est: teneo promissum dei. Ergo iam bene viue. Cras inquis bene viuã. Indulgentiam tibi deus promisit: crastinum diem nemo tibi promisit. Si male vixisti: bene viue iam hodie. Stulte hac nocte auferetur a te anima tua: non dico que preparasti cuius erunt? sed secundum quod vixisti vbi eris? Curre ergo te, ut possis in corpore xpristi habere vocem istã: quam nisi fallor libenter agnoscis. Quoniam tanerem sicut panem manducauit: et potum meum cum fletu miscebam. In fa ce ire tue et indignationis tue: quia leuasti elisisti me. Ipsa est illa ira tua domine in adamitica cum qua omnes nati sumꝰ. cui nascendo cohesimus? ira de propagine iniquitatis. ira de massa peccati: secundum quã dicit apostolus. fuimus et nos aliquando natura filii ire sicut et ceteri? et vnde dicit dominus. ira dei manet super eum: quia non credit in vnigenitum filiũ dei. Non enim ait. ira de veniet super eum. sed manet super eũ: quia non tollitur in qua natus est. Quare ergo? Et quid sibi vult vox ista? quoniam leuasti elisisti me? Ideo elisisti: quia leuasti. Vnde hoc? Homo in honore positus factus est ad ymaginem dei? leuatus in hunc honorem. erectus a puluere. erectus a terra accepit animam rationalem: prepositus est rationis ipsius viuacitate omnibus bestijs. pecoribus. volatilibus piscibus. Quid enim horum habet intelligentie rationem? Quia nullum horum factum est ad ymaginem dei. Quomodo nullum horum habet hunc honorem: sic nullum horum habet hanc miseriam. Quid enim pecus plangit de peccato? Quem quis timet gehennam ignis eterni? Quia nulla ei participatio beate vite: nulli stimuli miseriarum. Homo autem quia factus est qui sit in beata vita. si bene vixerit: ideo erit in misera vita. quia male vixit. Ergo quia leuasti. elisisti me: ideo sequitur pena me quia dedisti mihi liberum arbitrium. Si enim mihi non dedisses liberũ arbitrium? et per hanc rationem pecoribus me non faceres meliorem: non me sequeretur dãpnatio iusta. Peccantem ergo me arbitrium liberum leuasti me: et per iustitie iudicium elisisti me. Dies mei sicut vmbra declinauerunt. Potuerunt enim esse dies tui non declinantes: si tu a die vero non declinasses. nu Declinasti: et accepisti dies declinantes. Quid mirum si dies tui facti sunt similes tui: Ipsi sunt enim dies declinantes qa deuiasti: qui sunt dies fumi qa fumuisti. Supra enim dixerat defecerunt sicut fumus dies

mei: et nunc dicat. Dies mei si
cut umbra declinauerunt. In hac
umbra agnoscendus est dies: in
hac umbra videnda est lux: ne
postea sera et infructuosa peni
tentia dicatur. profuit quid no
bis superbia? et diuitiarum iac
tatio quid contulit nobis? Tran
sierunt omnia tamquam umbra. Quodo dicit transibunt om
nia tamquam umbra: et non
tu transeas tamquam umbra.
Dies mei sicut umbra declina
uerunt: Ego velut fenum
aruj. Quia et supra dixerat,
percussum est sicut fenum et
aruit cor meum: sed reuiuiscet
fenum irrigatum sanguine
saluatoris. Ergo sicut fenum
aruj ego homo post illam pre
uaricationem: hoc ego iusto
iudicio tuo. Tu autem quid?
Tu vero domine meternum
permanes, quia dies sicut um
bra declinauerunt: et tu mer
num permanes. Temporale
saluet eternus. Non enim ego
cecidi et tu senuisti? vigeo
ad me laborandum: qui vigu
isti ad me humiliandum. Tu
vero domine meternum per
manes: Et memoriale tuum
in generatione et generationem.
Memoriale tuum. quia non ob
liuiscetis in generationem: no
uam sed generationem et gene
rationem. Promissionem quip
pe habemus vite presentis et
future. Tu exurgens miser
eris syon: quia venit tempus

ut miserearis eius. Quod tem
pus? Cum autem venit pleni
tudo temporis: misit deus filiu
um suum factum ex muliere
factum ex lege. Et ubi syon?
Ut eos qui sub lege erant redi
meret. Primitus inde: inde e
nim apostoli? inde illi plus quā
quingenti fratres: inde illa de
inceps multitudo. cui erat ani
ma una et cor unum in deum.
Ergo tu exurgens misereberis
syon: quoniam venit tempus
ut miserearis eius. quoniam
venit tempus. Quod tempus?
Ecce nunc tempus acceptabile:
ecce nunc dies salutis. Quis
hoc dicat? Seruus dei edificator.
qui dicebat. dei edificium estis:
qui dicebat. sicut sapiens archi
tectus fundamentum posui:
et fundamentum nemo potest
ponere preter id quod positum
est: quod est xpistus ihesus. Er
go et hic quid dicat? Quoniā
beneplacitum habuerunt ser
ui tui in lapides eius. In lapi
des tuus: In lapides syon. Sed
sunt ibi tm non lapides. Tuus
non lapides: Ergo quid sequit:
Et puluerē eius miserebunt.
Agnoscamus lapidem in syon:
agnoscamus puluerem in syon.
Non enim dicit: lapidum eius
miserebuntur. Sed quid ait?
Quoniam beneplacitum habu
erunt seruj tui in lapides eius:
puluerē eius miserebuntur.
Beneplacitum habuerunt in
lapides eius: puluerē autem

Imiserebuntur. Intelligo lapides
ſyon omnes prophetas: ibi premiſ
ſa eſt vor predicationis? inde ſump
tum eſt euangelicum officium:
per illud pretonium cognitus xp̄s.
Ergo ſerui tui beneplacitum ha
buerunt in lapides ſyon: ſed illi
predicatores recedentes a domino,
malis q̄ factis ſuis offendentes
creatorem in terram vnde ſump
ti ſunt redierunt. Pulus facti ſt̄.
impij facti ſunt: de quibus dicit.
non ſit impij non ſit. ſed tamquā
pulus quem proicit ventus a fa
cie terre. Sed expecta domine ſuſtine
domine? patiens eſto domine: non
irriuat ventus. et auferat hunt pul
uerem a facie terre. Veniant veni
ant ſerui tui. agnoſcant in lapidi
bus eloquia tua? miſereantur pul
ueris ſyon: formetur homo adymа
ginem tuam? dicat pulus ne pe
reat: memento quia pulus ſum?
Et pulueris eius miſerebuntur.
Hoc de ſyon. Numquid non erat
pulus? qui dominum creauit?
Quod peius eſt pul[illegible]us: ſed de
parietinis ruinarum. Pulus e
rat pro ſub. Verump eū tamen nō
ſiuſtra de puluere dictum erat: pī
gnoſce illis. quia neſciunt quid
faciunt. De illo puluere venit pa
ries tot milia credentium: et pre
cia rerum ſuarum ad pedes apoſto
lorū ponentium. Ergo creauit de il
lo puluere humanitas et formata
et formoſa. Ās enim de gentibus
ſic? Quam pauci murmur hoc
feciſſe ad illorū tot milia. Subito
primo tria. poſtea q̄nq̄ milia: cēs
in vnitate viuentes. omnes ven
ditarum rerum ſuarum precia ad
pedes apl̄orum ponentes? ut diſ
tribueretur vnicuiq̄ prout cuiq̄ opus
erat: quibus erat anima una et cor
vnum in deum. Quis hoc fecit eā
de iſto puluere? nuſi qui ipm̄ atram
fecit ex puluere? Hoc ergo de ſyon:
ſed non tm̄ in ſyon. Qd g̃ ſequit?
Et timebūt gentes nomē tuū
domine: et om̄es reges terre gloriā
tuam. Jam q̄n miſertus eſt ſyon.
iam q̄n ſerui tui bñplacitū ha
buerunt ī lapides eius cognoſcēdo
fundamētū apl̄orū et prophetaꝝ:
iam q̄n miſerti ſunt pulueris ei?
ut formaretur ul' potius reforma
retur homo vnus et puluis? hinc
predicatio exiuit in gentibus: ti
meant nomen tuū gentes & om̄es
reges terre gloriam tuam. Veniat
et alius paries de gentibus? ag
noſcatur lapis angularis: ubi he
rent duo de diuerſo venientes. q̄
iam non aduerſa ſentientes. quo
Q̄n edificauit dñs ſyon. Hoc a
gitur nunc. Eya lapides viui. in
ſtructurā currite nō in ruinam? e
dificatur ſyon: cauete parietinas.
Edificatur turris: cauete diluuiū.
Hoc agitur nūc: q̄n edificant do
mum ſyon. Sed edificata ſyon. nc
quid fit? Et videbitur inquit in
gloria ſua. Ut edificaret ſyon. ut
eſſet fundamentum in ſyon. viſus
eſt a ſyon: ſed non in gloria ſua.
Vidimus eū. et non habebat ſpe
ciem neq̄ decorē. Attēdō cū venerit
iudicare cū angelis ſuis? q̄n con
gregabūt ante eū omnes gentes:

quando oues addexteram. hedad sinistram separabuntur? none ꝑ videbūt in quem pupugerūt? Et confundentur fere: q̄ prima penitentia ꝓsalubri cōfundi noluerūt. Edificabit dñs syon: et videbitur in gloria sua. qui in illa p̄mo visus est in ifirmitate sua. Et exspectat misereri illi: et nō desperat in depressione eoꝝ. In edificatione syon hoc agitur mō: edificātes syon orant et gemūt. Ille unus pauper. quot pauperes? multi. q̄ milia in tot gentibus: unus. q̄ unitas patris ecclesie. Ipse unus. ipse multi? unus propter catholicam: multa propter latitudinē. Ergo nunc oratur. nūc curritur? nunc si quis aliquid. aliꝰ erat. et alter se habebat. manducet carnem sicut panem: et potū suū cū fletu cōmisceat. Nūc tempus est cum edificat syon: nūc ītrant lapides in structuram? p̄fecto edificio et dedicata domo. quid aurigis sero quesituus. maniter petituus. frustra petituus? foris remansuus cū q̄nq; virginibus fatuis? Nunc ergo curre? respice eū in orationē humiliū: et non desperet preces eoꝝ. Scribantur hec in generationē alteram. Q̄n hec scribebant. hec nō ita prodesunt eis int̄ q̄s scribebātur? scribebantur eū adp̄hetādum nouū testamentū: int̄ hoīes qui viuebant ex veteri testamēto. Sed et illud vetus testamentum deus dederat: et in illa terra promissionis p̄plm suū collocauerat? sed quoniā memoriale tuū in sclm et gen'ationem: non unaquorū ē sed ustorum. In una gn̄atione pertinet ad vetus testamentum: una aūt gn̄atione p̄tinet ad nouū testamentum. Et qua h̄. qđ p̄phetatū est nouū testamētum prenunciat, scribant hec unusquisq; in generationē alteram? Et laudabit qui creabitur laudabit dominū: non populus qui creatus est. sed populus qui creabitur. Quid euidentius finitum. quam hic predicta est illa creatura de qua dicat apostolus? si qua igitur ī xp̄o noua creatura. vetera transierunt? ecce facta sunt omnia nouа? Omnia autem ex deo. Quid est omnia autem ex deo? Et vetera et nouа: qua memoriale tuum in generatione et gn̄ationem. Et populus qui creabitur laudabit dn̄m. Q̄m prospexit ex alto sancto suo. Prospexit ex alto. ut audiret ad h̄ūles: et ex alto fr̄is ī humilis. ut exaltaret humiles.

Explicit sīmo p̄m. Incipit secundus.

Hesterno die audiuimus. quorundam pauperum gemitum in oratione? eorū q̄ ē cognitorum? quapter nos pauperes fr̄is ē. cū duces esset. ut illius paupertate nos ditaremur: eiq; membra cohereētia et p̄ suū caput liquētia vidim⁹? vidim⁹ enim ibi et nosipsos: si tamen per eius gratiam aliquid et nos. Finita autē iam verba erant gemitum. et reperant consolationum: sed ea finiri hesterno die tractando

nunume potuerunt. In hys que
restant audiamus. hodie non t
iam gementem pauperem. sed
gaudentem? ideo gaudentem q
sperantem: ideo sperantem. qua
non de se presumentem. Prenun
ciauit felicitatem verum humā
narum in scripturis dei: et adie
cit. Scribantur hec in generatio
nem alteram? et populus qui
creabitur laudabit dominum:
quoniam prospexit de alto sancto
suo. Aut usq; sermo hesternus
productus est. Videte que sequā
tur. Dominus de celo in terrā
prospexit? ut audiret gemitum
compeditorum: ut soluat filios
mortificatorum? Inuenimus in
alio psalmo dictum. intret in cō
spectum tuum gemitus compe
ditorum: et in alio loco dictum.
ubi vox martirum intelligebatur.
Unde martires cōpediti? Nonne
cathenati potius q̄m compediti?
Ductos enī sanctos dei martires
postludices p̄ prouinciā curricun
tes. in cathenam nouum? missos:
in compedes autē non nouimus.
Agnoscant et cōpedes discipline
dei et timoris eius: de quo dictū
est. initium sapientie timor domini.
Per hunc enī timorē non timu
erunt serui dei eos q̄ corpus occi
dunt. animam autem non pos
sunt occidere: quia eum timebāt.
qui potestatem habet et animā
et corpus occidere in gehennam
ignis. Nisi enim compedibus ti
moris huius ligati essent mīres:
quando illa omnia dura et mo
lesta sustinerent a persecutoribus
suis? cum eis liberum fuerit fatere
quod cogebantur. et euadere quod
patiebantur? Sed alligauerat e
os dominus istis compedibus du
ris quidem et molestis ad tem
pus? sed tolerandis propter pro
missa eius cui dicitur: propter
verba labiorū tuorum ego custo
diui vias duras. Bemendū q̄pe
est in hys cōpedibus ad impetrā
dam miam dei? vñ vox mea est
in alio psalmo: intret in conspec
tum tuū gemitus cōpeditorum?
non tamē cuiuscunq; sint tales cō
pedes. ut appetatur pernitiosa li
bertas. et talis vite breuis p̄r
dulcedo: quam sequatur amari
tudo perpetua. Unde scriptura
ne recusemus esse cōpediti sapiē
cie sic nos alloquitur. Audi fili
et recipe sententiā meā. et ne ab
icias consilium meū? et infer pe
dem tuum in cōpedes illius: et
in torquem eius collū tuū. Subiice
humerum tuū et portā illam: i
et ne oderis vinculā eius. In om
ni anima tua accede ad illam:
et in omni virtute tua serua vias
eius. Inuestiga et inquire et ino
tescet tibi: et continēs fac. ne
derelinquas eā. Inuenies requiē ei
et conuertet tibi
in letitiam? et ereūt tibi cōpedes
eius in protectionē fortitudinis: et tor
ques illius in stolam glorie. Det
enī aureū est in illa: et vinculā
eius fila iacinctina. Stolā glorie
indues eam: et coronā exultationis
suppones tibi. Clament ergo cō

pedita. quā diu fuit ī vīculis disci
pline dei in qua fuit erudita mīres?
solue2 pedes et volabūt: et eadē
ipsa in ornamentū postea tonuer
tentur. ¶Factum est hoc de martibz.
Quod enī ꝑsecutores ordendo fe
cerunt? nisi ut cōpedes soluerent2.
et in coronas ꝓuterent2? De celo
ergo respexit dīs. ut audiret ge
mitum cōpeditorū: ut soluat filiis
ob mortificatorū. a mortificant2 illi:
filij autem mortificatorū. qui nisi
nos? Quomō autē soluimur nos.
nisi cū dicimus ei disrupisti vin
cula mea? tibi sacrificabo hostiā
laudis? Soluitur autē vnusquisq;
a vinculis cupiditatū malarū:
vel a nodis peccatorū suorū. ¶Re
missio peccatorū solutio est. Quod
enī ꝑdesset lazaro quia ꝓcessit de
monumento? nisi diceret2. solute
eum et sinite abire? ¶Ipe quidem
vocē de sepulchro susataut: ipse
clamādo aīam reddidit? ipe terre
nam molē terreno sepulchro impo
situm vicit: et ꝓcessit ille vinctus.
¶Non ergo pedibus ꝓprijs: sed vtu
te ꝑducentis fit hoc in corde pen
tentis. Cū audis hoiem penitere
ꝑcatorū suorū iā venerit? aī audis
hoiem cōfitendo ꝓferre conscīam.
iam de sepulchro eductus est: sed
nondū solutus est. Qñ soluitur?
a quibz solui2? Que solueris in
quit in terra: erunt soluta et in
celo. Merito per ecclesiam datur so
lutio peccatorum potest: susatai
autem ipse mortuus non nisi in
tus clamante. domino potest.
¶Per enim deus interius agit. n

Loquimur ad aures vestras? vī
samus quid agatur in cordibus
vestris? Quod autē intus agit2:
non a nobis sed ab illo agitur. ¶Ip
perit ergo: ut soluat filios morti
ficatorum. Quorū mortificatorū
audistis: quos filios audistis. Cō
demde? Quare hoc agitur? au
sculta. Ut annunciet ur ī ꝓn
nomen domini. ¶Primo enim pre
mebatur ecclesia: quādo mortifi
cabantur compedite: post illas ꝑ
suas annunciat2 in ꝓn nomen
domini cū magna libertate in
ipsa ciuīa. ¶Ipsa enim ꝓn nō ille
vnus locus primo superbus pos
tea captiuatus: ꝑ ꝓn vnus vm
bra erat illa ꝓn. que intꝑetat2
speculatio. ¶Vtera qui in carne
positi videmus in priora. extenden
tes nos nō ad ꝓsens qđ est. sed ad
id qđ futurū est: ideo speculatio. Ō
nis enim speculator longe prospi
cit. Speculā dicitur: ubi ponunt2
custodes. ¶Fiunt enim iste specule
in saris in montibus 7 arboribus:
ad hoc ut de loco eminētiore longe
videatur. Ergo non ergo speculatio:
ecclesia speculatio. Unde speculatio:
longe videre hoc est speculatio.
¶Labor est enim aī me donec
ītroeam ī sanctuariū dei: et intel
ligam ī nouissima. Qñs speculatio intelligē in nouissima: Quan
sine mare videndo. nō nauigādo?
et habitare in extrema maris: id
ubi ponere spem. ī eo quod erit fini
to seculo. Ergo si ecclīa speculatio:
ubi iam ānunciat2 nomē domini.
¶Non solū nomen dñi in hac ꝓn

annunciatur: Sed et laus eius inquit in ihrlim. Et quomō annūciatur? Audi. In conuenientes populos in unū: et regna ut seruiant dño. Unde hoc factū? nisi sanguine mortificatorum? Unde hoc factū? nisi gemitibz tribulatorū? Exauditi ergo sunt, qui erant in pſa sua et humilitate: ut esset nostris temporibus etiā in tanta gloria quam videmus: ut iam regna que persequebant, ipsa seruiant dño. Respondit ei in via fortitudinis sue. Cui respondit? nisi domino? Quis ñdit supra videamus. Et laus eius inquit in ihrlim; in conuenientes pl̄os in unum, et regna ut seruiant dño. Respondit ei in via fortitudinis sue. Que ei respōdit? aut quis ei respondit in via fortitudinis sue? Quetam ergo primū quis respondit: et sic quam que sit via fortitudinis eius. Supernora verba inditant respondisse ei aut laudem eius aut ihrusalē. Supra enī dicebat, et laus eius in ihrlim: in conuenientes pl̄os in unū et regna ut seruiant dño. Respondit ei non possum dicere regna: quia ñderunt. durisset. Respondit ei nō possumus dicere populi: q; et si ñderunt durisset. Quia ergo respōdit ei singularem numerū quærimus superius: et non inuenimus nisi aut laudem eius aut ihrusalem. Et quia hoc ambiguum est, utrum laus ei, an ihrlim: sed m utrūq; tamen tenuis. Quō ei ñdit laus eius? Quū ei gratias agūt, vocata ab illo. Ille enī vocat nos. ñdem, nō voce sed fide: non lingua ꝫ vita. Venium vocat te deus et p̄cipit, et tu male viuis, vocatione eius nō rñdes? nec laus eius rñdit ei de te: quia sit unus, ut ille non laudetur, sed potius blasphemet p te. Cū aūt sit unum, ut p nos laudetur deus: rñdit ei laus eius de vocatis t sanctis eius. Rñdit ei ihrlim: vocata est enim et ihrlim. Et prima ihrusalem noluit audire: et dictum t est ei. Ecce dimittetur vobis domus vestra deserta. Ihrlim ihrlim clamat et non rñdetur; quoties volui congregare filios tuos, quēadmodū gallina pullos suos sub alas suas et noluisti: non rñdetur. Pluitur. desuper; et pro fructu spine, pferūt. Letatur illa ihrlim de qua dictū est. letare sterilis que non paris, erumpe et clama que non parturis. quia multi filij deserte magis quā eius que habet virū: rñdit ei. Quid est rñdit ei? Non contempsit vocante. Quid est rñdit ei? Ille pluit: illa fructū dedit. Rñdit ei. Sed ubi? In via fortitudinis sue. Nūqd in se? Nam quid esset in se, aut quā vocē habet in se, de se, nisi solā vocē pctōr? vocē iniquitatis? Ecce vocē ipsius: qd inueis ni tumultū? Ego dixi miserere mei: sana aiam meā quia pctōrem t. Vocat si iustificata t: rñdet ei nō ex meritis suis, ꝫ ex mālis ipius. Ubi? In via fortitudinis sue. Et quis est? ipse est. Ego sum inquit via: veritas et vita. Sed ante resurrectionem nō agnoscebat a pl̄o suo? et marie arbitrius est ex infirmitate latuit quis esset: donec fortis re

surgendo apparet. Non ergo ei rñ-
dit ecclia i via firmitatis. sed in
via fortitudis sue: qz post resur-
rectionē voluit ecclīam de toto
orbe terrarū: ia nō firmus i
cruce. sed fortis in celo. Nō enim
laus fidei xpianoz est. qz credūt
mortuū xpm: sed qz credūt resur-
rexisse xpm. Nā mortuū et pa-
gani credūt: et hoc tibi p̄ omne
obicit: quia i mortuū credidisti.
Que igit laus tua? Credē resur-
rexisse xpm: et speranē te resur-
recturū ee p xpm: hec ē laus fi-
dei. Si ergo credideris i corde tuo.
qz deus suscitauit dñs est ihesus.
et cōfessus fueris ex ore tuo. quia
deus suscitauit eū a mortuis:
saluus eris. Non ait si cōfessus
fueris. qz deus eū tm̄ dixit oīnē-
dū: sed quia eū deus suscitauit
a mortuis. si confessus fueris: it
saluus eris. Corde enī creditur
ad iustiā: ore aut confessio fit
ad salutem. Quare credim⁹ et
mortuū? Quia credē eū resur-
rexisse nō possum⁹: nisi prius mor-
tuū fuisse credamus. Quis enī
resurgit: nisi mortuus fuit?
Quis expergiscit nisi p̄us dormi
erit? Sed nūqd qui dormit non
adiciet ut resurgat? Hec fides
xpianoz. In hac ergo fide qua
congregata est ecclīa: multi illi
filij de serte magis q̄ eius que
habet virū. Risit ei: dixit ei
laudē sedm̄ eius p̄cepta in via
fortitudinis eius: nō in via in-
firmitatis ei⁹. Quomō ei rñde-
rit ia sup audistis: in cōuertendo
pl̄os in vnū: regna ut seruent
dño. In hoc ei ergo rñdit in
vnitate. Qui aut nō est in
vnitate: nō ei rñdet. Ille enī
vnus est: ecclīa vnitas. Non
rñdit vni. nisi vnitas. Hz er-
rorē qui dicūt. ia hoc factū ē:
rñdit ei in oībus gentibus ec-
clīa pariens filios plures. quā
illa que habebat virū. Rñdit
in via fortitudis sue. Credid.
enī xpm resurrexisse: credere
rūt in eū oēs gentes: sed
illa ecclīa que fuit om̄ gēcliū ia
nō est: periit. Hoc dicūt qui i
illa nō sunt. O impudētē vōce.
Illa nō est. qz tu in illa nō es:
Vide ne tu ideo nō sis: nā illa
erit et si tu non sis. Hanc vōce
abhoīabilē. detestabilē. p̄sump-
tionis et falsitatis plenā. nul-
la veritate suffultam. nulla
sapiēcia illūiatam. nullo sa-
le conditā. vanā temerariā.
p̄cipitē. pniciosā. p̄uidit
spūs dei: et tam̄ p̄ cōtr illos
cū ānūciacet vnitatē. i con-
uocando pl̄os i vnū: regna
na ut seruāt dño. Cum̄ p̄
subdidisset. rñdit ei unq̄
laus eius unq̄ ilyrlim mā-
trīm de peregrīnatione reuo-
canda. fetosa cū miltis filijs.
magis q̄ ea que habebat vi-
rū: q̄m quidā dictum erāt
cōtr. fuit et non est. Ex
iguitatem inquit dierum
meoz ānūcia mihi. Quid
est. qd̄ nescio. qui rectē dētes
a me murmurāt cōtr me:
Quid ē qd̄ p̄dixi. me perisse
contendunt? Certe enim

hoc dicūt. qz fiui et nō sum: ānūcia mi erigūtatē dierū meorū. Non a te quero illos dies eternos? illi sine fine sūt: vbi ero nō ipōs quero: ipos dies michi ānūcia. erigūtatē dierū meorū. Non a te quero illos: et in tatē dierū meoz ānūcia mi. Quā diu ero in isto seculo. ānūcia mi pter illos q dicūt. fiui et iā nō est: pter illos q dicunt implete sūt scripture? credi derūt ōnes gentes: et apostatauit et periit ecclia de oib gentibus. Quid est hoc erigūtatē dierū meorū ānūcia michi? Et ānūciauit nec vacauit vox ista. Qs ānūciauit michi? nisi ipa via? Quo ānūciauit? Certe ego vobiscū sū usq i cōsumatiōnē seculi. Sed hic existūt et dicūt. vobiscū sū inquit usq i cōsumatiōnē seculi. qz nos pūdebat? qz ps domini erit in terra. Itaq ipa ē que dixit erigūtatē dierū meorū ānūcia michi? ac nō illa potius q supius loq batur. in cōuenicndo pplos i vnū et regna ut seruiant dño? Vnde nobis cor dolz? Qua et impatores contra hēticos leges pposuit. Ibi implctū est: et regna ut seruiant dño. Non em vos filij estis illoz mortificatoz; quoz vox cōpeditoz enu dita ē a dño. Absit. non hoc i dicūt sm vrā: nō hoc indicat superbia vrā: nō hoc indicat vanitas vrā. Nō sapitis et foris estis. Dal i fantiatum estis: ideo et ab hoibus cōculcamini. Audite qd dicat. Que ecclesia? Que congregauit regna ut seruiant dño. Plota vobis vris et falsis opinionibus vris. qrit a deo ut erigūtatē dierū suoz ānūciet sibi: et i uenit dnm dixisse. Ecce ego vobiscū sū: usq in cōsūmationē seculi. Nūc vobis dicet? de nobis dixit: nos sum? nos enim usq i cōsūmationē scli. Interrogetur ipe ipūs cui dictū est. erigūtatē dierū meoz ānūcia michi? et pdicabit inquit ēwāgelīū in vniuerso orbe i testimoniū ōnibus gentibus: et tūc veniet finis. Qd est qd dicebas? hoc certe fiut? periit? Dum audi ānūciatē erigūtatem dierū meorū. pdicabitur inquit hoc ewāgelīū. Vbi? In toto orbe terrārū. Quibus? In testimoniū oibus gētibus. Quid postea? Et tūc veniet finis. Non vides adhuc esse gentes? Quibus nōdū pdicatū est ewāgelīū? Cū ergo certe fit implenda. qd dns dixit. erigūtatem dierū meoz ānūcians ecclie. ut pdicetur hoc ewāgelīū i oibus gētibus. et tūc veniet finis? quid ē qd dicis iā perisse ecclias de oibus gētib? qn ad hoc pdicatur ewāgelīū. ut possit esse in oibus gentibus? Ergo usq i finē scli ecclia i oib gentib? et ipa ē erigūtas di-

erūꝫ quia erigruū est oīe qđ
finitur: ut iā in eternitatem ab
ista errigruitate trāseat. Pereāt
hereticꝰ pereāt qđ sūt: et īueni
ant ut sint. quod nō sūt. Erigru
tas dierū usq; in finē scli erit.
Erigruitas deo? qr tot hor tē
pus nō dico ab hoc hodierno
die usq; in finē seculi. ꝙ ab adā
usq; in finem seculi: erigrua
tanta est cōpata eternitati.
Non ergo blandiant sibi cōtē
me hēretici. qr diu erigruitē die
rū meoꝝ: quasi non pmānsu
rā usq; in finē seculi. Qđ enī
addidit? Ne revocetes me i
dimidiū dierū meoꝝ. Soli q
nō licenter loquūt sic mecū agē.
Usq; in finē scli me perdūt. nō
in dimidiū dierū meoꝝ? et
fiūt in dies erigruos: ut dones
michi postea dies eternos.
Quare ergo de erigruitate di
erū requisisti? Quare? Dis
audire? In gratiarū gratia
rū ānī tui. Ideo ergo de
diebus erigruis quesiui: quc
licet usq; in finē scli durent
mecū isti dies? erigruis st in
cōparatione dierū tuoꝝ: ānī
eī tui i gratiā gratiarū.
Quare nō aut. ānī tui i scli
seculoꝝ. sic enī magis soler
eternitas significari in scīs
scripturis? sed aut i gratiarū
gratiarū ānī tui? Sed qui
ānī tui? Qui. nisi qui nō ve
nisset et trāsiret? Qui nisi q
nō ideo venerūt ut nō sint?
Sic enī dies in hoc tpe ideo
venit ut nō sit: sic hora. sic
mēsis. sic ānus nichil horꝝ
sint: añq; veniat erit. cū ve
nerit nō erit. Illi gratiarū tu
eterni. ānī tui q nō mutāt:
in gratiā gratiarū erūt.
Est quedā gratia gratiarū:
i illa erūt ānī tui. Que ista
est? Est quedā? et si bene
agnoscamus i illa erimus:
et ānī dei i nobis erūt. Quo
mō in nobis erūt? Quia ipse
deus i nobis erit? vnde
dictū est: ut sit deus oīa i
oībus. Nō enī aliud ānī
dei et eternitas et aliud ipse: sed
ānī dei eternitas dei tē. Eter
nitas ipa dei substātia tē: q
nichil habet mutabile? ibi
nichil tē pteritū qi iā non
sit: nichil tē futurū quasi
nondū sit: sed nō tē ibi nisi
tē. nō est ibi fuit et erit? qr
et qđ fuit iā nō tē et qđ erit
nondū est: ꝙ quicqđ ibi est.
nō nisi est. Merito sic misit
deus famulū suū moysen.
Quesierunt enī nomē mitte
tis se: requisierunt et audierunt.
nec defecerūt est desiderium
cōcupie bone. Quesierunt āt
nō quasi curiosiante psumē
di: sed necessitate ministrādi.
Quid mqt dicā filiis isrl.
si dixerint mi. qs te misit ad
nos? Et ille īdicans se ēē
creatorē. deū hoī. i mortalē
mortali. eternū tpali: ego iqt
sū qui sū. Tu diceres ego sū.
Quis? Gaius? aliꝰ luscus:
aliꝰ marcus. Aliud ne di
ceres? nisi nomē tuū dices?

Hoc expectabat de deo. Hoc ei erat ꝙsitū. Quid vocaris? Aut q̄ me missū esse rūdebo ꝙrēntib⁹? Ego sū inquit q̄ sū: hoc ē nomē meū. Hoc ē totū qđ vocaris. nō ēē tibi nomē: ipm ēē nisi q̄rq̄ est aliud tibi cōpatū īuenirē nō esse uē. Hoc ē nomē tuū. Expme hoc idem melius. Vade inquit et dic filijs isrl': qui est misit me ad vos. Ego sū q̄ sū: qui ē misit me ad vos. Magnū esse est: magnū est. Ad hoc hō quid est? Ad illud tū magnū ē. hō quid ē? Quidquid ē quis apphendat illud esse? Quis eius pticeps fiat? Quis anhelet. quis aspiret? Quis ibi se ēē posse presumat? Proli desperāe hūana fragilitas. Ego sū inqt deus abrahā: et deus ysaac et deus iacob. Audisti quid sim aput me: audi et q̄ sim ꝓpter te. Hec igit̄ et nitas vocauit nos: et erupit ex etnitate uerbū. Ita etnitas ita verbū: et nodū tempus. Quare nodū temp⁹? Nata frm ē et tēpus. Quo factū ē tēp⁹? Omnia ꝑ ipsū facta sūt: ? sine ipo factū est nichil. O verbū ante tēpa? ꝙd facta st̄ tpi? natū est in tpe ut sit vita etna? vocans tempales: faciēs eternos? Per gnatio gnationum. Generatio ei vadit: generatio venit. Et videtis gnationes hoīm sic ēē in tīn: tāq̄ in arbore folia. Sed ī arbore oliue uel lauri vel cuiusq̄ alterius q̄ toto tēpe frōde uestim ē: sic tamq̄ folia gen⁹ hūanū terra portauit: ? plena ē hoībus: ꝙ alijs morietib⁹ aly⁹ astando succedūt. Hemp ei arbor illa veste viridi ornata ē: ꝙ subter attende q̄ multa cadtes arida folia. Ergo fuit gnatio sub adam: transijt. nata sūt inde quida filij ptiarches etnitatis dei etiā illo tempe. Inde ei abel: inde seth. inde enoch. Transijt illa generatio: venit diluuiū: remāsit vna dom⁹. Et illa gnatio dedit aliqs: ipm noe ? tres filios ei: et tres nur⁹ eius. In tota ei domo ista octonaria: solus vnus ꝑfector inuentus est. Attestatur nūs superiori gnationi. Deinde de tbq filijs noe tāq̄ de tribus mēsuris farine impletus ē orbis. Electq̄ abrahā. ysaac. iacob. sancti viri ꝑfarche placuerūt deo. Dedit et illa gnatio sequētes etiā gnerationes: dederūt ꝓphetas: dederūt ꝓcones dei. Venit etiā postea et ipe dns nr ihesus xpus: ? misit fermētū i tres mēsuras farine: quousq̄ fermētet tot̄ totū. Tempib⁹ i terra carnis illius fuerūt apli. fuerūt sci: ? post illos alij sancti: et nūc in noīe ipi q̄ūcūq̄ st̄ sancti: et post nos q̄ūcūq̄ erūt: et usq̄ in finē scli quicūq̄ sancti. De tot generationib⁹ colliges oēs sanctas ꝓles oīū generationū: ? faciēs inde vnā gnationē. In ista gnatione gnationū āni tui idq̄ etnitas illa ī illa gnatione erit: ? que de oībus gnationibus colligit̄ et ī vnā redigitur: ipa pticeps erit etnitatis tue. Cete gnationes ꝑplendis tribus generāt⁹: et quibus

illa ẽt̃nũ regniatur: mutata
uniſcabũt: erit ꝑdonca portio
te; vires accipies a te. In gnia
ōe gnationũ ãni tui. In pnci
pio terrã tu fundaſti dñe. Pro
ent̃ manꝰ tuæ: ꝑ ꝑcedis oĩa que
feciſti. Pncipio tu dñe terram
fundaſti: Et opa manuũ tuarũ
ſũt celi. Ipi peribũt tu aũt ꝑ
manes: et ōnes ſicut veſtimẽtũ
veterſcent: et ſicut opertoriũ
mutabis eos et mũbũt: tu vero
idem es. Tu quis es: idem es.
Tu qui dixiſti ego ſũ q̃ ſũ: idẽ ipe
es. Et q̃nus etiã ipa nõ cẽnt niſi
ſi te. et per te. z in te: tamẽ non
quod ipe es. Tu eñ idem ipſe es:
Et anni tui nõ deficient. Illi
ãni tui nõ deficiẽt: illi ãni q̃
erũt in gnatione gnationũ non
deficient. Ver ergo ſcietis. eri
guitatẽ diez meorũ ãgrerẽ
a te: niſi ſanẽ oẽs dies ſcli
ab initio uſq; in finẽ erignos ẽe in
ꝺparatione ẽtnitatis tue. Pro
ergo vñ introgauerĩ: nõ ſe extol
lant hetici: quaſi erigni dies fu
erint etiã toto orbe diffuſe: nã
et uſq; in finẽ tũ ſt. erigni ſũt.
Quãe erigni ſũt: Quã q̃nq; fi
niendi ſũt. Anni illi q̃ erũt in
gnatione gnationũ hij amandi
hij deſiderandi. hijs ſuſpirãdũ:
ꝓpter hos i vnitate ꝑmanẽdum:
ꝓt hos quid q̃d hetico mali eſt
deuitandũ: ꝓt hos ꝑdidis rndẽ
dũ: ꝓpter hos lucrandi q̃ erraue
rant. et reuocãdi qui perierũt.
Illic debz eſſe deſiderũ: ſi tamẽ
ut verboſis. ut male garrulus.
ut caliginoſis. ſuſurrũtibꝰ. de
tractoribꝰ rñ deã: ideo michi
ãnũcia erignitatẽ diez meorũ:
et ne me ſuoces i dimidiũ di
erũ meorũ: ut ãte me auſcms
de tm. q̃ totus orbis euãgelio
repleat: et cõt rñ ſiec̃ dñi mei
dicẽtis. oportet ꝑdicari euãge
liũ hoc i toto orbe in teſtimo
niũ oĩbus gentibus: et tũ veiet
finis. Quid ad hec fres: ple
na ſũt. manifeſta ſũt: dẽs fun
dauit terrã. Scimus: opa manuũ
ei ſũt celi. Ne putetis eñ q̃ſi
aliud deũ facẽ manu. aliud
verbo: q̃d faciat verbo. hꝫ faciat
manu. Non ei diſtinctꝰ ẽ cor
poreis mẽbris qui dixit. e ſu.
qui ſum: et forte ũbũ ei. eſt
manus ei. Certe manꝰ ei eſt
virtus eius. Qã eñ dicit ẽ.
fiat firmamẽtũ z frm ẽ firmamẽ
tũ: uerbo intelligit factũ eſſe.
Qã vbo dixit. faciamꝰ hoiem
ad ymaginẽ z ſimilitudinem
nr̃am: quaſi manu videt feciſ
ſe. Audi ergo. Opa manuũ
tuarũ ſt celi. Ecce q̃d vbo fecit.
utiq; etiã manibus fecit: q̃ vbo
te ſua. q̃ poteſtate ſua fecit.
Attende potius q̃d fecerit: z noli
querere quõ fecerit. Multũ eſt
ad te cõprehendẽ quõ fecerit:
tũ tm̃ ſic fecerit. ut ꝓbus ſis fruẽ
bedies: et poſtea forte poſſe aũt
intelligẽs. Ergo opa manuũ tuarũ
ſũt celi: ipi peribũt. tu aũt per
manes. Apte dixit hoc aplus pe
trus: celi erant olim de aqua.
z p aquã conſtitui dei ũbo: p
q̃d qui fuit ẽ mũdus ab aqua
mũdatus deperiit: terra aũt

et celi qui nūc st' eodē verbo re-
posīti sūt igni reseruādi. Jā
ergo dicit periſſe celos pdilu-
uiū: periſſe aūt nouimꝰ celos
ſecūdū q̄tutē ꝛ ſpacia aeris
huius. Ceſſauit enī aq̄ ꝛ totū
iſtā capacitatē. ubi aues volu-
tāt occupauit? ac ſic utiq; celi
pierūt ꝓpinquiōres: celi ſe-
cūdū qđ dicūt aues celi. Dicūt
aūt et celi celoꝝ ſuperiores ī fir-
mamēto: ꝑ utrū et ipi peritu-
ri ſūt igne? an ipi ſoli celi qui
etiā diluuio pierūt. diſcepta-
tio ē aliquātō ſcrupuloſior ī
doctos: nec facile maxime in
anguſtia tpis explicari pōt.
Dimittamꝰ ergo eā nūc diffe-
ramus: nouerimꝰ tm̄ perire
iſta. deū manē? et ſi manēt
quedā cū deo q̄ facta ſūt a deo: nō
manēt ī ſe. ſd ī deo. nō recē-
do a deo. Qđ enī? Dicturi
ſumꝰ frēs. qđ angeli pituri
ſūt igne? quo ībūtur mū-
dus? Absit. Sz quid? Dice-
qđ angelos deus nō fecerit?
Absit. Sed qđ dicemꝰ? Et
vnde eēnt? ſi nō ab illo facta
eēnt? Ipe dixit et facta ſūt:
ipe mandauit ꝛ creata ſūt.
Dictū ē enī hoc cū operū eius
cōmēoratio fiet: in q̄bus et
angeli notati ſūt. Periūt ergo
cū illo angeli etiā mūdo fla-
grante: et erit intendiū mū-
di nō intendens ſtōs dei. Qđ
fuit caminus regis ībus pu-
eris: hoc erit ardens mūdus
iuſtis ī trinitate ſignatis.
Forte hīc celos etiam nō impor-
tune intelligimꝰ ipos iuſtos
ſāctos dei? in quibus manēs deus
tonuit preceptis. coruſcauit
miraculis: ymbrificauit ī tā ſa-
pientia ueritatis. Celi enī enarra-
uerūt gloriā dei. Sed nūq̄d etiā
ipi peribūt? An ſecūm quēdam
modū peribūt? Secūm q̄ modū?
Secūm veſtimētū. Quid ē ſecūm
ueſtimentū? Secūm corpus. Veſ-
timentū enī aīe corpus. Oīb⁹
enī veſtimētū notauit. ubi aut?
nōne aīa plus ē q̄ eſca. et corpꝰ
q̄ veſtimētū? Nōn ergo peri-
veſtimētū? Et ſi exterior ho nō
corrūpit? ſed interior renouat
de die in diē. Ergo ipi peribūt
ſed ſecūm corpus? tu ante ꝓmanes.
Si ergo ſecūm corpus peribūt? u-
bi ergo reſurrectio mortuoꝝ?
Ubi exemplū membroꝝ? qđ ꝑ-
ceſſit ī capite? Vbi-
Vis audire. Mutabitur. Non
tale erit quale fuit? Audi apl'm
dicentē? et mortui reſurgent
incorrupti? ꝛ nos īmutabimur?
Quō īmutabimur? Secūm cor-
pus aīale? ſurgit corpꝰ ſpūale.
Ergo ſeminatur mortale: ſurgit
īmortale. Ergo ſeminatur corruptī-
bile: ſurgit īcorruptibile. Mu-
tationē itaq; expectamꝰ? ita
peribūt celi? et īmutabūtur
celi. Sz fortaſſe ſtōr ū corpꝰ
nō tē dixit celi Si nō portāt
deū? nō ſūt celi. Et vnde m
inquit probas quia portant
deū? Vſq; a deone erudit ē?
glorificate ꝛ portate deū in
corpe vrō? Ergo tales celi pe-
ribunt? ſed nō metū pibūt

ut mutent. In nō hoc dicit psal-
mus? Lege sequētia. Et oēs si-
cut vestimētū vetenascent? et
sicut operto riū mutabis eos?
mutabūt? tu āt idē ipse es et
āni tui nō deficiēt. Vestem au-
dis? cooptoriū audis: sed nō
aliud q̄ corpus ītelligis. Spe-
remus ergo mutacionē corpm
nīoz? sed tamē ab illo q̄ ēmt
et ante nos et manet post nos:
a quo sumus q̄d sum⁹. ad q̄
veniem⁹ cū fuerim⁹? mutāte
nō mutatū. facīēte nō factū:
moueīēte ꝑ manēte. Et quō in-
telligi a carne et sanguīe pt.
ego sū qui sū. tu vō idē ipse
es. et āni tui nō deficiēt? Di-
nos ad illos ānos. cū hijs pau-
nosīb ānis quid sumus? Et
illi quid fuīt? Uer tamē despe-
rāe debem⁹. Jam cū magni-
tudine quadā et excellēcia sa-
pie dixerat. ego sū q̄ sum: et
tamē ad nos consolandos e⁹
sū inq̄t deus abraham. et deus
ysaac. et deus iacob. Et nos
abrahe semē sumus? et nos q̄-
nus abiecti. cuius terme et finis:
ī illo spectamus. Seruī sum⁹?
ꝑ ꝑpter nos dñs nr formā ser-
ui accepit? ꝑpter nos mor-
tis mori voluit? ꝑpter nos ex-
emplū resurrectionis ondit.
Ergo spectem⁹ nos ne tutos ad
hos ānos stantes? ī q̄b⁹ non
firmitatis solis pagūtur dies?
sed manz q̄d est firmū ē? q̄ ips
solum ne rū est. Nos autem
utrū aliqn ibi esse possim⁹
dic. Audi et vide utrū debe-
as desperē. Audi quod se-
quitur. Filij seruoz tuoz
inhabitabūt. Ubi ī habita-
būt? nisi in ānis nō defi-
cientibus? filij fuoz tuoz ī ha-
bitabūt? Et semen eorum
in seculū seculi dirigēt. In
selm seli. in selm inetnū. in
selm manens: sed filij ī q̄t
seruoz tuoz. q̄ petitē dū ne
nos fiat dei sum⁹: et filij mi
ibi futuri sint nō nos. Aut
si nos filij sum⁹ fuoz. quia
filij sum⁹ aplōz? q̄d dīm
sumus? Que nā tandē au-
dacia tam īfelix filioz sub-
nascētiū. et recenti succes-
sione gloriāt. que audeat
dicere nos ibi erimus? apli
ibi nō erūt? Absit hoc a pieta-
te filioz? absit a fide puu-
loz? absit ab intelligencia
grandiū. Ubi erūt et apli?
arietes precedūt: agni sequū-
tur. Quare ergo filij fuoz
tuoz? et nō de cōpendio fui
sui? Et illi seruiat tui? filij eoz
seruiat tui? et istoz filij nepo-
tes eoz. quid nisi sui tui?
Omnes cōpendio ī cludēs:
si diceres seruiat tui ī habita-
būt. Videam⁹ q̄d voluerit nos
āmonē. Est em quidā gres-
sus in pōribus sclis. Posset
quadraginta ānos filij isrl'
triti st' in heremo? nullus
eoz intrauit ī tra pmissi-
onis: ꝑ filij ipoz introierunt.
Hanc q̄ ita ī terdam⁹, nisi
fallor duo: ceteri nō ī trāunt
de tot milib⁹. Diu laborata

est. cū eis tm tū: sed deus nō laborat. Certe laborauerūt ſui ipīus. Quīta ptulit quanta audiuit moyses pro hoīb⁹ nō ītrabunt in terrā pmissionis? Interūt noui hoīes filij eorū: qđ significat ītrarūt noui hoīes. vetēs nō intrāūt: inde tamē intrarūt duo. vn⁹ et vnitas: tam ch caput q corpus. ipē q ecclīa cū oī illa nouitate: idest filiorū. Ergo filij fuorū tuor ī habitabūt. filij seruor opa fuorum sūt. Nemo ibi habitabit nisi per opa sua. Quid igr ē et filij habitabūt? Nemo gl̄etur se habitaturū si dicit se fuū dei. et opa nō h̄t. Nō enī habitabūt nisi filij. Qđ est ergo filij seruorū tuorū ī habitabūt? Seruu p opa sua ī habitabūt: seruu p filios suos ī habitabūt. Nolī ergo esse sterilis: si vis habitare pmitte fetus quos sequaris: pmittēdo nō efferēdo. Filij tui te deducāt ad trā promissionis: terrā viuēciū nō morienciū. Cū h̄it viuus in hac peregrinacōe. illi añtecedant: suscipiāt te ppter refectionē carnalem. Filius añtecessit ioseph iacob ad egiptū: et ait pī suo: fr̄ibus suis: ego pueni ppme vobis estas. Precedāt ergo filij tui: precedant te opa tua: quales filios pmiseris. tales et sqz sequeris Explicit pb̄ cēte sim⁹ p⁹ Incipit cēte sim⁹ secūd⁹

Nomni mane domū nostri. in oī eius cōsolatiōe in oī correctiōe: gr̄ā qua donare dignatus est. in īdulgēcia qua nobis nōla hoc reddit qđ debebat: ī oībus opibus eius bñdicat aīa nostra dnm. Hoc cū cātauim⁹: inde cepit psalm⁹ de quo loq̄mur dominante ipo qđ possimus: q⁹ nīa aīa benedicat. Unusqsq⁹ nostrū erriter et erhorter aīam suam: et dicat ei

Psalmus

Benedic aīa mea dnm. Et oēs nos q ubiq⁹ sum⁹ fr̄es ī ipo vn⁹ hō: cuius caput ī celo ē: erhorter ipe vn⁹ hō aīam suā: q dicat ei: bñdic aīa mea dnm. Obaudit obtēperat: facit hoc: psuade ei nō ex donis nr̄is. sed ex illius quē benedicit anima nr̄a. Suscepit enī psalm⁹ iste oīde nobis. ut bñdicat aīa nr̄a dnm: quasi ei nō diss aīa sua. Quae michi dicis q bñdic dnm? Audiam⁹ ergo. audiat ipa aīa nostra: consideret omia quibus erritet q ne pigra sit in bñdictiōe dñi: et videat an aliqd sit quod ei dicat. bñdic anima mea dnm. Videat si debeat aliud bñdicē p̄ter dnm. Benedic inquit anima mea dnm. Repetit hoc: q exp̄ssius dicit. quid dicit. Benedic aīa mea dnm: et oīa interiora mea nomē scī eius. Dicto ex nō ad interiora corpis loqt̄? puto cū nō hoc dicē: ut pulmo mr̄ exterior. et si qua sūt intestina carnis erūpant in vocē bñdictiōis dñi. Est quidem pulmo pectoris nr̄i quasi follis quidā ālpelantis spiritū reprorū: q spūs corp

ti aeris in voce et sonū exprimit
cū verba digerimus: nō pt vocis
aliqd sonare ab ore nrō. nisi qd
pulmo expressus emiserit: ꝫ non
hinc agitur hoc totū ad aures ho
minū. Habet aures deus. habet
sonū vocis: inteiora sua alloquitur
homo ut bñdicāt dnm: et dicit
eis: omīa inteiora mea nomen
sanctū eius benedicite. Queris
que sunt inteiora tua: ipa aīa
tua. Quod ergo ait bñdic aīa
mea dnm: hoc ait oīa inteiora
mea nomē sanctū eius: subau
ditur eū bñdicite. Clamat voce
si est homo qui audiat: silet vo
ce qñ nō est q audiat. In inteiora
tua nūq deest qui audiat. Illaq
sonabat iā dudū bñdictio de ore
nrō: et hec ipa verba tractabat:
bñdic aīa mea dnm. et oīa inte
riora mea nomē sanctū eius.
Qñtū satis fuit tēpori cātui
mi et silentij: nūqd inteiora
tua silere debent a bñdcōe dni:
illterneť pro tēpore sono suo: cū
ꝑpetua sit vox interiorū. Cū cō
uenis ad certaz ymnū dicē. so
net vox tua laudes dei: diristi
sūtū potuisti. discessisti: sonet
aīa tua laudes dei. Negociū
habes agis: laudet dnm aīa tua
cū tibi tacuis. Vide qd aut aplūs
suue manducatis suue bibitis:
oīa in gloriā dei facite. Audeo
dicere: cū dormis bñdicat aīa
tua dnm. Non te exciter cogi
tatio flagitij: nō te exciter dis
posicio furti: nō te exciter cōdi
tm forte corruptio. Innocencia
tua cetā in dormicte vocē aīe
tue. Benedic aīa mea dnm:
et oīa inteiora mea nomen
sanctū eius. Benedic aīa mea
mea dnm: et noli obliuisci
omnes retributiones ei. Benedic i
quit aīa mea dnm. Qd e aīa
tua: Oīa inteiora tua nomē
scm eius. Benedic aīa mea
dnm. Ꝫ repetitio ad exhortatio
nē valet. Ut aute ssp bñdi
cat dnm: noli obliuisci oēs
retributiones eius. Si obli
uiscris: tacebis. tacebis. Nō
aute potest aī oculos tuos
esse retributōes dni: nisi ante
oculos tuos fuerit pcīa tua.
Nō sit ante oculos tuos delec
tatio ptrita pcī: sed sit ante
oculos tuos pcī dāpnatio.
Dāpnatio a te: remissio a deo.
Nec cū retribuit dns: ut
possis dicere. Quid retribuam
dño pro oībus que retribuit
mihi: Nec cū consideres
martires quoz memoriā ho
die celebram. et oēs oīno
sanctos q vitā istā cōtēpserūt.
et sicut audistis i epla iohā
nis aīas suas p frēs posue
rūt: que e pfectio caritatis
dilēte dño. maiorē caritatem
nemo habz. q ut aīam suam
ponat quis pro aīabus suis: Ꝫ
ergo q sic dilēxerūt sācti marti
res cōtēpserūt aīas suas hꝫ
ut illis eas inuenirēt: sequēres
verba dni dicentis. q aīam
suā amat. perdet eā: et q p
diderit eā ꝓpter me: i vitā et
nā inueniet eā. Voluerūt eni
retribuere. Qui et qd. et cui?

Hoīes ministeriū suū usq; ad
mortē deo retribuerūt. Quid
quod ille nō donauerat? Qđ
dederīt? qđ nō acceperīt? Re-
tribuit ergo michi ille vē solus
qui solus donat: sed nō retribuit
pēīs nīīs. Nam retributiones
nobis alie debebant: alie red-
dite sūt. Noli īgit obliuisci
ōēs retributiōēs eiꝰ: nō tribula-
tiōēs ꝙ retributiōēs. Aliud enī
debebat: et redditū ē. qđ nō
debebat. Vnde et ille? qđ re-
tribuā dño. pro oībus māt
que retribuit michi? Pro aut
que tribuit mi? ꝙ que retribu-
it michi. Retribuisti tu mala
p bonis: et retribuit ipa bona
pro malis. Quō retribuisti
tu o homo. deo mala p bonis?
Qui prius fuisti blasphem⁹
et psecutor et iniuriosus: re-
tribuisti blasphemias. Pro
quibus bonis? Primo pce-
sed est et lapis: deinde pce vi-
uis: sed viuit? pcus. Qđ
retribues dnō pro eo qđ sup
oīa pcora? sup oīa vola-
tilia fecit te ad ymaginē?
silitudinē ꝛr sua? Noli q̄-
rere quid ei retribuas. Si-
militudinē ipius retribue il-
li? nō plus āgit: nūmū suū
exigit? tu aut̄ p gratis a-
gendis. p humilitate. p obse-
quio. p cultu religioso. id?
p hīs oīb⁹ bonis que debe-
bas deo tuo. pro bonis q̄ acce-
pisti. que diri? retribuisti blas-
phemias. Quid ergo ille?
Confitere. ignoscit. Retribuo
et ego: sed nō qđ pro malis tu
retribuisti. Tu retribuisti mala
pro bonis: et ego retribuo bona
p malis. Cogim ergo aīa ōēs re-
tributiōēs dei: rogitādo oīa
mala facta tua. Quīm multa ei
mala facta tua: tā multe bone
retributiōēs eius. Et qđ illi offe-
res forte remiorū? Qđ munerū?
Qđ sacrificiorū? Quīm nō obliui-
scens retributiōēs eius: hoc
sacrificio delectatur. Benedicta
mea dnīm. Sacrificiū laudis
glificauit me. Immola deo sa-
crificiū laudis: et redde altissimo
vota tua. Laudat se vult deus?
et hoc ut tu profitias: nō ut ille
sublimet. Non ē dīno qđ illi
retribuas: et qđ exigit: nō si-
bi sed tibi exigit? tibi proderit:
tibi seruat. Nō hoc a te amat.
qđ illū augeat: sed qđ te ad
illū p ducat. Propter̄ q̄ retribuit
martires: defiziebāt quodāmo
nō inuenīēdo et dicebant. Quid
retribuā dño pro oīb⁹ que retri-
buit michi? Et nō inuenīebāt
qđ retribuerent? nisi calicē sa-
lutaris accipiā: et nomē dnī
inuocabo. Quid retribues dño?
Cogitabas enī et nō inueniebas:
calicē salutaris accipiā. Quid?
Calicē salutarē nisi ne ipe dns
dedit? De tuo aliquid retribue
si potes. Non direm̄ ne feceris?
noli de tuo retribuere: nō vult ds
de tuo sibi retribui. Si de tuo
retribuis: prīm retribuis. Qđ
enī que habes? ab illo habes.
Tuū prīm solū habes. Non
vult sibi retribui de tuo? de suo

vlt: quō agricola de tra quā
seminauit. Di segetē attulcis:
de agricole fructu tribuisti? si
spinas: de tuo obtuliſti. Veritā
tem ꝓtribue: veritate dñm lau
da. Di de tuo volueris: mētie
ris. Qui loquitur mēdacium
de suo loquit̄: qui loquī veritā
tem de deo loquit̄. Quid est
autē accipe calicē salutis? ꝙ
passionē dñi imitari? Hoc mar
tires fecerūt? hoc supbis tribus
dixit et sedes sublimes iā q̄ tri
bus et cōuallē plorationis de
uitā tribus: qui volebāt sedere
unus ad dexterā. alius ad sinis
trā. Quid g̃ aut? Poteſtis bi
bere calicē? quē ego bibitur⁹ sū?
Iā ergo martir patus ad victi
mā sanctam dicit: calicē salutā
ris accipiā. Accipiā calicē xpi:
bibam passionem dñi. Caue
ne deficias: sed nomē dñi in tuo
mbo. Qui ergo defecerūt. dñm
nō in tuo habuerunt: de sua fortī
tudine ꝓsumpserūt. Tu sic red
de: ut te accepisse qđ reddis me
mineris. Dñe benedicat aīa tua
dñm: ut nō obliuiscatur oēs
retributiones eius. Audite oēs
ꝓtributiones eius. Qui pro
pitius fit oībus iniquitatibus
tuis: qui sanat oēs languores
tuos. Qui redimit de corrup
tione vitā tuā: qui coronat te
in miseratiōe et mīa. Qui satiat
in bonis desiderium tuū: renoua
bit sicut aquile iuuentus tua.
Ecce retributiones. Quid debe
batur peccatori? nisi supplicium?
Quid debebat blasphemo? nisi gehēna ignis ardentis?
Nō ipsa retribuit? ne erpa
uescas ne erhorrescas: ne sine
amore timeas. Nolī obliui
sci oēs retributiones eius bonas: a
mutāe iā ne experiaris retri
butiones. Quid dicā malas?
Di iustas nō malas. Ab te q̄
mala: a deo autē bona. Ver
bum q̄ pateris mala. mala sūt.
Di enī iusta sūt bona sūt: sed
tibi patiēti hec. mala sunt.
Nō vis ut mala sint tibi que
iusta sūt dei: nō sit mala in
conspectū dei iniquitas tua. Nō
enī cessauit vocāe: a vocatū
neglerit instruē? a instructū
cessauit ꝓficē: aut ꝓfectum
neglerit coronāe. Quid dias?
Quia es peccator? Cōuerte
et accipe retributiones istas: ꝓ
pitius fit omb⁹ iniquitatibus
tuis. Post remissionē peccā
torum corpus infirmū geris: nūte
sint que dā desideria carna
lia que te titillent? a que tibi
suggerūt delectationes illicitas:
sed de languore tuo veniunt.
Adhuc enī in firmā carnem
geris? nondū est absorta mors
in victoriā: nondū corruptibi
le hoc induit incorruptionē.
Adhuc q̄busdā perturbatiōib⁹
etiā ipa aīa quatitur post
remissionē peccatorū. Adhuc in
periculis tēptationū vsatur?
quibusdā suggestionib⁹ delectat?
quibusdā nō delectat? et in
eis in quibus delectat? aliq̄
q̄busdā cōsentit. capitur.
Languore ē: sanat et oēs lan

guores tuos. Sanabũt oẽs
languores tui: noli timere.
Magnus sũt inquies: sed ma-
ior est medicus. Oĩpotenti me-
dico nll's languor ĩsanabilis
occurrit? tantũ tu curari te
sine: manũ eius ne repellas.
Nouit quid agat: nõ tãtũ
delẽris cũ fouet: sed etiã to-
leres cũ secat. Tolera mediã-
nalem dolorẽ: futurã cogitũs
sanitatẽ. Videte frẽs mei in
istis languoib9 corpis quãta
hoies tolerent? ut pauros di-
es victuri moriãt: et hos pau-
cos dies ĩcertos. Multi eĩ post
tolerãciã magnoz doloz cũ a
medicis secarentur. aut int
manus medicorũ mortui sũt:
aut iã sani irruente alĩq egri-
tudine defuncti sũt. Di tam
sibi ꝓpinquã mortẽ speraret:
illos ĩmensos dolores nõ sus-
ciperẽt tolerãdos. Tu nõ tole-
ras ad incertũ: qui ꝓmisit sa-
nitatem nõ potest falli. Fallit
medicus aliqñ: et ꝓmittit sa-
nitatẽ de corpe hũano. Qre
fallitur? Quia nõ hor curat
qd fecit. Deus fecit corpus tuũ:
deus fecit aiam tuã. Nouit
q̃admodũ recreet qd creauit:
nouit q̃admodũ reformet qd
ipe formauit? tu tantũ sĩ ma-
nibus medici esto: odit enim
repellentẽ manus suas. Ꝓ-
fit hor in media hoĩs manib9
Vigari se uolũt hoies: et sepiũ
dãturi ꝓ incerta sanitate ĩtũ
dolorem: magnã mercedẽ.
Deus te quẽ fecit: et certus tu

rat et gratis. Certo ergo manꝰ
eius o aiã que benedicis eũ. nõ
obliuiscens oĩs retributiones eiꝰ
sanat eũ omnes languores tuos:
qui redimit de corruptiõe vitam
tuã. Inde sanat oẽs languores
tuos: qr redimit de corruptione
vitũ tuã. Ctre corpus qd corrũ-
pit aggrauat aiam. Vitã ergo
habet anima ĩ corpe corruptibili. Qualẽ vitam? Oneã pa-
tit: ponderã sustinet. Ad ipsum
deũ cogitandũ sicut dignũ est
ab hoĩe cogitari deũ. qñta impe-
diũt uelut interpellãcia de nãtã
tate corruptionis hũane? Qñ-
ta reuocãt? Qñta a sublimi ĩ-
tencione detorquent? Qñta ĩter-
pellant? Que turba fantasmatũ? Qui ꝑplexi suggestionũ? To-
tũ hoc in corde humano tamq̃
de vermib9 huiꝰ corruptiõis sta-
ret. Exaggeramꝰ morbũ: laudẽ
et medicum. Ꝓ nõ ergo te sanabit
qui fecit talem qualis nõ egrotares? si legẽ sanitatis acceptã
seruare voluisses? Nonne tibi
et disposuit: et mãdauit qd tangeres,
que nõ tangeres? ad retinẽdam
salutem? Voluisti audire ad retinendã: audi ad recipiẽdã. Languore tuo eruptus es: q̃ vera ille
iussisset. Iam tamdẽ aliqñ hõ
qd nõ tenuit monitus: audiat
vl' expertus. Que duricia ẽ: quã
nec experientia docet? Ꝓ nõ ergo
te sanabit. qui talẽ fecerat. ut
nũq̃ egrotares? si eius ꝓcepta
seruare voluisses? Nonne sanabit qui fecit angelos? et te
refectũ equaturus ẽ angelis:

Jron sanabit factū ad ymagīē
suam? qui ferit celū et terrā?
Sanabit te? opus ē ut sanari
velis. Sanat ōino ille quē libz
languidū? sed nō sanat īuitū.
Quid aūt te beatius? q̄ ut tuā
in manu tua sic habeas ī volū
tate sanitatē tuā? Si velles ee
in aliquo sublimi honōe ī hac
terra? ducatū p̄cōsulatū. p̄fec
turā si concupisceres? nū quid
continuo posses qđ velles? Nū
quid uolūtatē tuā p̄tūs sequē
retur? Multi ad istā volūt per
uenire et nō possunt? sed si pue
nerint qđ p̄dest honor egrotis?
Quis enī nō egrotat ī hac vita?
Qs nō longū languorē trahit?
Nasalhic in corpe mortali? ina
pere egrotari est. Quo cotidia
nis medicamēnis fulciūt? īdigē
cie nr̄e? cotidiana medicamēta
sūt refectōes. oīm indigētiarū.
Fames nōne te occideret? nisi
medicamētum eius apponeres?
Sitis nōne te perimeret? nisi
eā tu bibendo nō penit9 extin
gueres sed differres? Peditum
est enī sine paululū tempenta.
Tempamus ergo istis fomētis
crūpnam egritudinis nr̄e. Dū
do lassatus eras? sedendo refi
cieris. Ipm̄ sedere medicina ē
lassitudinis. In ipā medicina
rursus lassaris? diu sedere nō
poteris. Quidq̄ est ubi fatiga
tiōe succurrit? alia fatigatio
inchoatur. Qđ ergo ista desid
ras languidus? Prius de sa
lute tua cogita. Aliq̄n egrotat
homo? ī domo sua? lecto suo?
egritudine manifestiōe. Quā
quā et ista manifesta sit quā
nolūt hoīes intuerī? tñ ca egri
tudine ad quā queūt medi
ci hoīes egrotat qui sq̄z ī domo
sua? anhelat febribus ī lecto
suo? velut forte cogitare de re
familiari. aliq̄d iubere vl ī
domo ul' in fūdo a' dispone?
strui cum suoz cīrūstrepente
et a murmure reuocat a ta
libus cunis. et dicit illi? dimit
te ista? prius cogita de salute
tua. Ergo hoc dicitur ōnis
homo? si nō egrotus alia co
gitas. Si te egrotantē lan
guor ipe cōuincit? prius de
salute tua cogita. Salus tua
ipse ē? p̄pm ergo cogita. Am
pe talicem salutaris eius? qui
sanat oēs languoēs tuos. Hāc
salutē si volucis obtinebis.
Honores et diuicias aū q̄sicis?
nō cōtinuo si volucis habebis.
Hoc et p̄ciosius est? et seq̄tur
volūtatē. Unde et subditur?
qui sanat oēs languoēs tuos?
qui redimit de corruptione
vitam tuā. Ibi sanabit oīs
languor tuus? cū corruptibi
le hoc induerit īcorrupciōē.
Redēpta ē enī vita tua de
corruptione? iā securus esto.
Inutilis ē bone fidei cōmissor?
nemo fallit redēptorē tuū?
nemo circūuenit? nemo p̄mit.
Egit hic cōmercium? iā preciū
soluit? sanguinē fudit. San
guinē inq̄ fudit vnicus filius
dei pro nobis. O aīa erige te.
tāti vales? redimere de corrup

cē vitā tuā. Ōñdit exemplo: qđ promisit in p̄mio. Mortuus ē ꝓpter delicta nra: et rēsurrexit ꝓpter iustificatiōem nostrā. Ꝺperēt membra: qđ in capite demōstratū ē. Nonne cumbit membra sua? qui caput leuauit ī celū? Ergo q redimit de corruptiōe vitā tuā: q coronat te ī miseratiōe et mīa. Iam enī quasi arrogās esse cepisti: cū audires coronat te ī miseratiōe et mīa. Ergo magnus sum: ergo luctatus sū. Cuius viribus? Tuis? sed ab illo sūministratis. Nā luctatis manifestū est: et ideo coronabēris q vincis. Ꝺz vide q̄s prior vicerit: vide quis te faciat etiā sēdo victorē. Ego inquit vici seculū: gaudete. Et vñ gaudem⁹? si ille vicit seculum? Quasi nos vicerimus? Ita plane gaudea⁹: quia nos vicimus. Quī nobis victi sum⁹? in ille vīcimus. Ergo coronat te? quia dona sua coronat nō merita tua. Plus oīb⁹ illis laborauī aut aplius? sed vide quid adiūrit: nō ego autē. sed gratia dei mecū. Erp⁹ labores cēsa⁹ expectat ipsā coronā: et dicit: bonū agonē certaui? cursum cōsūmaui? fidē seruaui? de cetero supē mihi corona iustitie: quā mi reddet dñs in illa die iust⁹ iudex. Quāc? Qđ agonē certaui. Quāc? Qđ cursum cōsūmaui. Quāc? Qđ fidem seruaui. Vnde certasti? Vnde fidem seruasti? Nō ego autē: sed gratia dei mecū. Ergo et qđ coronaris: illius mīa coronaris. Nusq̄ sis superbus: sp lauda dñm. Omnes retributiōes ei⁹ noli obliuisci. Retributio est: cū pior et impius vocatus es ut iustificareris. Retributio est: cū erectus et gubernatus es ne caderes. Retributio ē. cū tibi vires subministrate sūt: ut usq̄ in finē ꝑseueres. Retributio ē. ut etiam caro ista tua qua p̄mebaris rēsurgat: et ne capitis tui capillus intereat. Retributio est: ut p̄fectiōnē coroneris. Retributio: ut uiterni dei ipm sine defectū laudes. Oēs retributiones ei⁹ noli obliuisci? si vis ut bñdicat aīa tua dñm: qui coronat te ī miā et miseratione. Et qđ agam coronatus? Erit adiuuabar cū luctarer? finito etiā mīe coronabor: iā nulla erit īimica suggestio nil⁹ corruptio cui qua lucter. Semp enī in hac vita luctamur cum corruptōe ista. Ꝺz quid septū est? Nouissima īimica destruet⁹ mors. Post destructiōē mortis: nullum timebis īimicum. Inde absorpta ē mors in victoria. Tūc ergo erit victoria: tūc corona post certamē. Ergo coronabor? post cōnā qđ agā? Qui faciat in bonis desideriū tuū. Nōn cū audis bonū et anhelas? audis bonū suspiras:

et hoc ipm qđ forte petis. eligẽ
di boni auditate fallaris? et
in eo reus detineris? qđ bonũ cõ
silium dei nõ audis. quid cõtemp
nendũ et q̃ eligendũ sit. Qđ
forte negligis discere? si negli
gendo bona fallebaris. Vbiũ
q̃ petis ã si bonũ queris? ã si
refectionẽ desiderãs. Bona
sũt ista q̃ queris? sed mala tibi
eũnt? deserto illo a quo bona fã
sunt. Bonũ tuũ q̃re o aĩa. Est
enĩ bonũ aliud alteri? et cõnes
creature habent quod dã bonũ
suũ integritatis sue? pfectionis
nature sue. Inter est qđ cui q̃
rei impfẽ necessariũ sit ut p̃
ficiatur. Quere tuũ bonum?
nemo bonus nisi vnus đs. Tuũ
mũ bonũ hoc est tuũ bonũ. Qđ
ergo deest? cui sũmũ bonũ. bo
num ẽ? Dũt enĩ et in fẽoza bo
na; que aliis et aliis bona sũt.
Pectori quid bonũ ẽ frẽs nisi
implere ventrẽ? cubare ĩdigẽ
tia. dormire. gestire. viuere sanũ
esse? Geneare illi bonũ est? et
usq̃ ad quẽ dã modũ habet bo
nu sũ mẽsurã tributam et cõ
fessam ab õium rege creatore
deo. Tale tu bonũ q̃ris? Dat?
hoc deus? sed nolu solũ q̃rere.
Cohereꝫ xpõ? qđ gaudes qua
socius es pectori? Erige spem
tuã ad bonũ bonoz õim? ipse
erit bonũ tuũ. a quo tu ĩ tuo
genere frus es bonus? et oĩa in
suo genere facta sũt bona. Fecit
enim deus oĩa bona valde.
Ergo illud bonũ quod đs est.
si dicam? valde bonũ? ĩã et de
creatura dictũ est. Fecit đs
oĩa bona valde. Quid ergo
illud bonũ de quo dictũ ẽ. ne
mo bonus nisi vn? deus? Di
cim? q̃ bonũ ẽ valde. Hecine
nobis recordacio de oĩbus cre
aturis? q̃ dictũ ẽ. fecit deus
oĩa bona valde. Quid ergo
dicturi sum? Defiam? ĩ voce?
sed nõ ĩ affectu. Veniat ĩ mẽ
tem retẽs illa tinnitacio psalmi?
explicare nõ possum? iubile?
bonũ ẽ deo. Quale bonũ q̃s
dicat? Ecce nõ possum? dicẽ?
et nõ pmittim? tacere. Ergo
si nõ possum? dicẽ? et pre gau
dio nõ pmittim? tacẽ? si loq̃
mur nec tacem? Qđ ergo
faciem? nõ loquẽtes et nõ
tacẽtes? Jubilemus. Jubila
te deo salutaris nr̃i? iubilate
deo oĩs tra. Qđ est iubilare?
Deserte vocẽ ĩ ineffabilẽ gau
dio? viroꝝ? et eructate ĩ eũ
leticias vr̃as. Et que erit illa
ructacio post saginã? si nõ
post modicas istas ĩfectiones
tm̃ afficiat aĩa vr̃a? Qđ erit
q̃n fiet post redẽptionẽ? ab oĩ
corruptionẽ qđ dictũ ẽ ĩ isto
psalmo? q̃ saciat ĩ bono desi
derio tuo? Et quasi queres.
q̃n saciat. nõ enĩ nõ sacior?
ad qđcũq̃ me conuerto. vilescit
mi adeptũ q̃ibus accedit de
sideriũ? cui oĩa q̃ dũ nõ ha
beo. amo. cui habuero cõtẽpno?
qđ bonũ me saciabit? Laus
dei. Et ipa cui corpus qđ cor
rũpit? aggrauat aiam. et depri
mit terrena ĩhabitacio sensũ

mlta cogimur. nō ipleb[it] in
aīa mea. nō p[ro]fic[it]: alie de cor-
ruptione delectōes indigēciaꝝ
detorquēt me ab illa: qñ satia-
bit[ur] desideriū meū ī bonis:
Qñ queris renouabit[ur] sicut a-
quile iuuentus tua: Queris
ergo qñ sanet[ur] in bonis anima
tua: Qñ renouata fuerit iu-
uentꝰ tua. Et addidit sicut a-
quile. Dō hīr aliquid latet:
qđ tñ dia de aquila solet nō ma-
temus: qr nō est ab re hoc ītel-
ligē. Illud tm̄ mō īsinuatū sit
cordibus nr̄is: nō sine causa dc-
tū ē a spiritu scō: renōbitur
sicut aquile iuuētus tua. De
surrectionē eī quādā significa-
ri nobis. Et quidē renouat[ur]
iuuentus aquile: sed nō ad im-
mortalitatē. Data ē eī silitudo
qñtū de re mortali potuit tra-
hi: ad rē utrūq; significandā
īmōrlem: nō ad demōstrādā.
Dicit[ur] aquila cū senectute cor-
pis pressa fuerit: īmodeatiōe
rostri crescentis abū crepe non
posse. Pars eī rostri eiꝰ su-
perior. que sup̄ ptē inferiorem
aduncat[ur] cū pre senectu īmo-
demtius creuerit. longitudo
eius īcremēti nō ea sinit os ape-
rire: ut sit aliqđ īterualli int[er]
iferiorē partē et vncū superi
orē. Nisi eī aliqđ īteruallum
pateat: non lr morsus quasi
forpicē: vnde velut tōdeat qđ
trāsmittat in fauces. Crescēte
ita q; supiore ptē: nimis adun-
cam: nō poterit os apire et a-
liquid crepe. Hoc ei facit ue-
tustas. Pregnuat[ur] languore se-
nectutis: et in opia comedendi la-
guescit nimis: nisi p[ro]pe ce[ci]tate et egest
tate accedēte. Itaq; mō quodā na-
tumli in mēsura repauunde quasi
iuuentutis. aquila dicit[ur] collidere
et pcutē ad petrā ipm quasi la-
bīi suū superuus. q nimis crescē-
te edendi aditus claudit[ur]: atq;
ita cōterendo illud ad petrā erui-
tur: et caret pōzis rostri onere q
tibus impedicbat[ur]. Redit ad
tabū: et oīa repant[ur]. Fit post
senectutē tamē iuuēis aquila: re-
dit vigor oīm mēbrorū. nitor plu-
marum. gubernacula pēnarū:
volat ercelso sicut antea: fit ī ca
q̄dam r̄surrectio. Ad hoc enim
exposim ē ista silitudo sicut de
luna ponitur: qr diminuta et
que admō intrepta luna nascit[ur]
implet[ur]: et significat nobis r̄sur-
rectionē. Sed impleta illa non
pmanet: rursus minuit[ur] vt sēp
significet. Dic ergo et hoc qđ de
aquila dictū est. non ad īmōrtalitatē
aquila reputur: nos aut̄ ad vitā
etnā. Sed tñ pptēa inde ducta ē
silitudo: ut qđ nos impedit. petra
nobis auferat. Dō ergo p̄sumas
de viribus tuis: firmitas petre ē
eruit vetustatē. Petra aut̄ erat
rp̄us. In rp̄o renouabit[ur] sicut a-
quile iuuentus tua. Eteni inuete-
rauim⁹ int[er] inimicos nr̄os: sic nota
est vox psalmi: Inueterauī inquit
in oībus īimicis meis. Vnde in-
ueterauim⁹: Carne mortali. car-
ne ista fenea: et ideo pcussum est
sicut fenū: et aruit cor meū: quia
oblitus sum mādūcare panē meū.

Oblitus sū ig̃t mād̃ucare panē meū.
Creuit uetustas ⁊ os clausit ⁊ attenuat in petra. Dic ergo ⁊ in hoc psalmo. Vñ agim⁹ cū p̃miserit qui saciat ī bonis desideriū tuū: q̃si rñderit aīa. nō saciabor de mortalibus. nō saciabor de tp̃alibus. aliq̃d etnū donet. aliq̃d etnū tribuat ⁊ sapiam siā m̄ det. ubum suū michi det. deū apud deū: et se deū patrem et filiū et sp̃iritū sanctū. Rendictus añ ianuam eius sto: nō dormit q̃ tuos. det michi tres panes. Euāgeliū recordamī. Ette q̃d sit nosse dei ītus: qui legerūt moti sūt. Rā recordamī quēdā inopē venisse ad domū amici sui: et petisse tres panes. Et ille inquit dormiēs rñdebat ei ⁊ dicebat ⁊ iā requiesco: puer mei mecū dormiūt. Ille p̃seuerās in petendo: ertorsit tedio q̃ nō potuit melio. Deus aute dare ult: sed nō dat n̄ petēti. ne det nō capienti. Rā tedio tuo ult excitnū. Rō enī cū oras tu ⁊ tuus q̃ dormiēti molesti es. Ilt nō dormiet neq; dormitabit qui custodit isr̃l. Demel rp̃us dormiuit: ut illi de late cōiunr ficret. Dormiuit in cruce: mā festū est. Mortuus est enī ut diceret: ego dormiui et sōpnum cepi. Si nūq̃d qui dormit nō adiciet ut r̃surgat. Rōterea ibi sequit ⁊ et er'urrexi q̃ dñs suscipiet me. Quid vēo iā aplius. Xp̃us ingt resurgēs a mortuis ⁊ iam nō moitur ⁊ et mors ei ultra nō dnābit. Ipē ergo nō dormit: vide ne fides tua dormiat. Dicat ergo aīa iam desideans saciai quodā ertelso et ī enarrabili bono: cui iubilat porius ⁊ de quo iubilat q̃ aliq̃d explicat. Iam enī ult. iā sentit mde aliq̃d ⁊ videt se impedīri pregnatōe corpis. nō se posse ī hac vita saciari: et q̃ rñdeat et dicat. q̃d michi dicis ⁊ saciabit in bonis desideriū tuū. Nouī bonū eſ q̃ desiderē: nouī q̃d m̄ sufficiat. Video hoc in philippo: oñde nobis inquit p̃rem ⁊ sufficit nobis. Solū p̃rem quasi desiderabat: oñdit dñs tres panes desiderandos. Qui ē vnus panis oñdit et dicit ⁊ tanto tpe vobiscū sū et p̃rem nō nostis. Philippe qui me videt: videt et patrē. Misit et sp̃iritū: quē mittet ingt p̃r ī nōie meo. Item q̃ ait ⁊ quē ego mittā vob' a p̃re ⁊ donū suū equale sibi. Nouī q̃d desiderem ⁊ sed q̄n m̄ saciabor ⁊ Ette mō de t̄nitate cogito: quō aūq̃ de t̄nitate. vir in enigmate p̃ speculū et p̃re audeo aliquid sentire ⁊ q̄n saciabor ⁊ Renouabit sicut aquile iuuentus tua. Non saciaris modo ⁊ q̄ non ē ÿ donec aīa ad solidū illū et magnū tibi: sed rostro clauso nō es ÿ donec. Vetustas ē os clausit ⁊ p̃ter̄a petra data ē: ubi ~~uest~~ vetustate cōtrita renouē iuuētus tua sicut aquile ⁊ et possis manducare panē tuū illū q̃ ait: ego sū panis viuus qui de celo descendi. Renouabit iuuētus tua sicut aqle: tu saciabeis ī bonis.

Facies mias dñs: et iudiciū eius q̄ iniuriā accepit. facit mō fies añ q̄ veniam ad renouationē sicut aquile: añ q̄ sapiem in bonis. Quid enī hic. q̄d in ista pegnacie? q̄d i ista vita? q̄ q̄d deserim mō facies mias dñs? Et videte quō faciat misericordias. nō nos relinquens i deserto? nō nos reliquies i hac silua: donec perueniam ad patriam. facies mias. Sed q̄bus? Beati misericordes: q̄m ipi miam cōsequēt. Modo audistis fies: cū euāgeliū legeret. Nō ergo putet aliquis futurū in se esse miaz dei: si ē ipe i misericors. Vz audiq̄ sit mesum mie? ne quasi tamicū sit: et nō sit in inimicū. Dictū est: diligite inimicos vros. Satiari vis bonis dei: saciata in te sit mia dei. Plena mia ipa est. pfa mia ipa ē: que amat que diligit etiā hanc odio. Idā quid faciā inquis? Si repero diligē inimicū meū. Iniurias accipiā et iniurias pferā? et nō me vindicabo cū assint leges? Iustū est: ut vindicetis te. Concedit: q̄ iustū ē. Vide vtrū ne habeas q̄d ite vindicet: et vindica. Sic enī dicis. Ita ne me nō vindicabo? Qui ds iustā vindicte repmat: et nō superbā vindicātis extinguat. Aut vo adultra illa nō erat lapidāda? aut si lapidaret iniquum aliq̄d fiet? Si inique fiet: inique iussum est. Ver at iussit: deus iussit. Vz o vos ultores: videte si nō estis pctores. Adducta est adultera mulier lapidāda ex lege: sed adducta ē ad latorē legis. Deus qui adduxisti: vide qui seuias. et in quā seuias. Si pctor in pctatrem? desine seuire: pius confitere. Si pctor seuis i pctatrē: relinque illā. Nouit ille quid de illa sentiat. q̄d iudicet: quō pcat quō sanet. Ex lege seuis: melius nouit q̄d agat legislator: ex qua seuis. Iam dns eo tpe quo illi oblata est: i clinato capite scribebat i tra. Ter scripsit i tra: q̄n se eliminaret i tra. Antequā se eliminaret in tra: nō i terra scripsit sed in lapide. Iā fructuosum aliq̄d erat tra de dnī libris paratum. In lapide legem scripsent significās duriciā iudeoz: in terra scripsit significās fructū ipianoz. Venerūt ergo illi adducētes adultrā tāquā seuientes fluctus i petrā: q̄ ei remissione confracti sūt. Aut enī illi? qui i vobis sine pctō est: prior in illā lapidē iaciet. Et rursum iclinato capite scribebat i terra: et vnusquisq̄ iam introgans conscias suam. nō comparuerūt. Reppulit eos nō infirma mulier adultrem: sed adultrata cōscia. Vindictā volebant: vindictare cupiebant. Venerūt ad petrā: absorti sūt iuxta petrā iudices eorum. Faciens misericordias dns. Sed quib? Beati misericordes: q̄m ipi miaz consequētur. In oīs fur miam: Qua miam fraus es iusto? In nūtrib? tantū corpalibus. Quib? si defuerūt supplementa

ate: nō deerūt a deo. Qd ergo
facis: tibi plus ꝑdest. Da mē
dico tū seūm et petenti: ḡnis et
iustū cui des: ꝑ quē rapiais in
tabnacula eterna? aut qui rapt
iustū i noīe iusti: mercedē iusti
accipiet. Q̄ pendicus te ḡrit: ius
tū tu quere. De alio eīm dictū ē
oī petenti te da: et de alio dictū
est. desudet elemosina i manu
tua, donec inuenias iustū cui ea
tradas. Et si diu nō inuenis: diu
quere et inuenies. Dz qd pstabis?
Nōne plus tibi prestatur? Di
nos vobis inquit spūalia semi
nauimꝰ? magnum ē si vestra
carnalia metamus? Inde est
et illud qd̄ p̄cipiēs exposuimꝰ in
mutu dnī. ut ꝑducat fructū
iuentutis. idest carnalia eis q̄
nō tritura: ut bouis tritura os
non infrenabis? unde vos ad
hortati sumꝰ i hac re diligētes
sine cauti sobrij: opa vīa thc
saluos vōs deputetis. Nūq̄d
autē hec fiēs ideo dicimꝰ? ut
ita fiant i nobis? Duro t noīe
dnī ēe ista q̄uis i firmo voce
aplica tamē? sed uobis ꝑdest
sicut ait ipse aplus: nō ut ḡra
datū. sed req̄ro fructū. Qua
ergo elemosina fructū des iusto?
Non pascebat vidua pascebat
orbus? ut pascebat q̄ fecit ror
ulā? helyam dico. Nō ergo de
est vī deus det suis: tu vide qd
emas? qñ emas: q̄ti emas.
Emis enī regnū celorū? et nō
est emendi tempꝰ nisi in hac
vita: et q̄ vili emas attende.
Tanti tibi valet: q̄ tū hec potu

eris. Fac misā: iniquo nō tāq̄
iniquo. Nā ipm iniquū iniquu
iniquus est ne suscipias: idz
ne q̄ intentiōe et amōe iniqtā
tis illius suscipias eū. Nā t
p̄hibitū est dari petitori: et
suscipe petitores. Et quō oī pe
tenti te da? Et quō si esuricit
inimicus tuus ciba illū? Qz
si tōtia videt? sed aperiūt
in noīe xp̄i pulsantibus: et ma
nifesta erūt q̄rentibus. Ne t
das petitori et ne suscipias pe
titorē: et tamē oī petēti te
da. Et si petitori ē quite petit:
da nō tamq̄ petitori. Qñ das
tāq̄ petitori? Qñ i quo petitor ē
hoc tibi placet ut des: deū of
fendis. Paululū attendat ca
ritas vestra donec euoluatur
res: ecca exemplis multū vti
lis ad intelligendū. Hoc diu
tū esurierit nescio qs: si habes
unde des da. Si vides dādū
esse ad subueniendū da: ne
pigriscaris i hoc visceā mie.
ne tibi homo petitor occurrit.
Tibi enī mō petitor occurrit.
Cui dico occurrit tibi hō petitor?
duo noīa diui: hec duo noīa
nō supflua sūt. Duo noīa. a
liud qd̄ homo. aliud qd̄ petitor?
qd̄ hō opus dei ē: qd̄ peccatum.
opus hoīs est. Da operi dei:
noli opi hoīs. Et quō iquit
me p̄hibes dare opi hoīs?
Quid t dare opi hoīs? Petito
ri dare ꝓpter petim: placeb
tibi ꝓpter petim. Et quis hoc
faciet in quis? Qs hoc fa
ciet? Utinā nemo! ut pauci

vtinā nō publice. Quis venatoribus donāt: quæ donant. dicāt michi. Quis donat venatori? Vbi in illo amat ī quo nequissim⁹ est: vbi ī illo pasc̄at? vbi in illo vstit: ipām negcīā publicā spectaculis oīm. Quis donat histrionib⁹ qui donat augurib⁹ q̄ donat mētricib⁹? quæ donat? Nūquid nō et ipi hoīibus donāt? Nō tamē attendūt ibi naturā opis dei? sed nequitiā opis humani. Vis vidē q̄d honores ī venatore? q̄n illū vestis? Dicat tibi sis talis? amas. gaudes ad illū? vis quē admo quo dāmo expoliāc te et illū vestire. Nō ti cāi iniuria accipe? si tibi de mētricibus dicatur: tales sint filie tue. Iniuria est inquit. Quæ iniuria ē. nisi quia illa iniqtas. Quæ iniuria? nisi q̄ illa turpitudo? Nō ergo donas: cū nō das fortitudini ꝑ tpitudini. Quid ergo qui venatoi donat. nō hoī donat? ꝑ arti nequissime? Vrā si hō tantū cēt. et uenator nō cēt: nō donares. Honoras in eo vitiū: nō naturā. Dic contra si des iusto. si des ꝓphete. si des discipulo xpi aliquid cui⁹ indiget? et nō ibi cogites quia discipul⁹ xpi ē. q̄ mīster ē dei. q̄ dispensator dei est: ꝑ cogites ibi aliq̄d cōmodū tpale. ut fortasse cause tue nerius q̄n fiat venalis tibi sit. q̄ ei aliq̄d porrexisti? tam tu nō dedisti iusto si sic dedeis: q̄ ille nō dedit hoī. q̄n dedit venatori. Res ergo hūi in promptu pōita est: et puto q̄ et si obscurū fuit. tā manifesti est. Ad hoc dns te cōstituit cū diceret. qui recipit iustū: sufficēt. Vt q̄ potest recipi iustus alia ī tentatōe. nā putat prodesse posse ad aliq̄d tpale: forte ad supplendā cupiditatem. forte ad adiuuandū ut hō cōtinueat aut opprimat? q̄ tale mīsterū de illo queris. forte ꝓpter a sitis? negauit tibi mercedem iusti. nisi cū additamēto. Aut cū. Qui recepit iustū ī noīe iusti. mercedem iusti accipiet? ideo recipiēs q̄ iustus est: et qui recepit ꝓphetā. nō tm recepit ꝓphetā. ꝑ in noīe ꝓphete? hoc in illo honorans q̄d ꝓpheta ē: ad extremū qui dederit calicē aque frigide vni exmīnimis istis tantum in noīe discipuli? idest ꝓpterea q̄ discipulus xpi est. ꝓpterea q̄ dispensator sacramenti est: amē dico vobis. nō perdet mercedē suā. Quō ergo intelligis q̄ recepit iustū ī noīe iusti mercedē iusti accipiet: sic intelligit q̄ recepit prophetē in noīe prophetis perdet mercedē. Ergo frēs erectere mūam? nō ē aliud vīculū trahitis: nō est aliud vehiculū. quo pdumm in hac vita ad illā prīam extendite dilectōnē usq̄ ad inimicos? securi estote. ideo venit xps cui tūto aīa dictū est: ex ore infantiū et lactentiū perfecisti laudē. ut destruas inimicū et vindicatorē? q̄d nōnulli codices defensorē habent: sed veri⁹ vltorē vīdicatorē. Destruē voluit dns vīdicatorē? idest eū q̄ se vo

luit vindictē: ut nō illi dimittāt
pēm sua. Quid ergo iquis? Dor
mier disciplina? auferetur oēs cor
reptio? Non auferet. Quid enī
de luxurioso filio frūrus es? Cas
tigabis? nō verberabis? Ser
uum? ipm tuū. si male viuētem
videris? nō pena aliq. nō verberi
bus refrenabis? Fiat hoc fiat?
admittit deus. imo replendit si
nō fiat: sed aīo dilectōis fac nō aīo
vltionis. Vbi aūt potētiores ali
quos luxuriosos passus fueris? ibi
tibi nec corrige disciplinā iuxta
tolem securus tolera. Audi euā
geliū: quō lectū est. Beati citius
si vos psecuti fuerīt hoīes: et
dixerint aduersum vos oē malū
mētientes ꝓpter nomē meū. Et
ibi addidit propt quid: ne merito
tuo accipias maledictū. nō causa
iustificationū dei. Nō enī q ma
ledictus fuit. iustus est. sed qui
iustus est. et iuste maledicit?
et si iniuste maledicit? pmiū illi
reddit? Ꝓtra securus esto misc
ricors: et tende dilectiōez usq ad
timētos. Qui forte ptinet ad
gubernationē tuā vindicta? re
bette cū dilōne cū caritate atten
dēs salutē etnā: ne cū pcis carni
aīa pereat. Fac hoc. et multos pas
surus es in quos nō potes exercere
disciplinā: qr nō ptinet ad iuxta
gubnatiōis tue. Certo iuxta?
securus esto: faciet enī misericor
dias dns et iudiciū oībꝫ iniuriā
accipientibꝫ. Sic in te fecit miaz.
si misertus fueris? sic eris miseri
cors: ut qđ pateris iniuriā. nō sit
inpunitū. Mihi vindicta: et
ego retribuā dicit dns. Notas
fecit vias suas moysi. Quas
vias suas notas fecit moysi?
Quare moysen elegit? Et moy
se intelligit oēs iustos: omnes
sanctos. Vnū posuit: oēs ostē
rant. Tamē ꝓ moysen data ē
lex: et hēt aliquid obscurū tra
dita ipa legis. Ad hoc ei data
est lex. ut cōuinceret languidꝫ
et medicū implorarēt: ipsa est
occulta via dei. Jam dudū au
dieras: qui sanat oēs langores
tuos. Languores i egritudis late
bant? dati sūt quinq libri moysi:
tincta ē piscina quinq porticibꝫ?
ꝑdurit languidos ut ibi iacerēt:
ut ꝑderentur nō ut sanarēt.
Quinq porticibus ꝑdebāt langui
dos: nō curabant. Piscina tur
bābat descendente vno: et hēt
piscina turbata. Turbatio pis
cine in passione dnī. Veniens
enī et ignotꝫ fuis. ei dꝫ ab aliquo
ēt. ab aliis nō ēt. iustus ē. pctor
est. mihi est. seductor est: tur
bauit aquā. idest turbauit po
pulū? et i tota illa ꝓturbatiōe
aque vnꝰ sanabatur: qua in
passione dnī vnitas sanatur.
Qui ꝑ vnitatē fuerit? et si
iacebit in porticibus. sanari nō
poterit: et si legē tenet. ad salutē
nō ꝑuenit. Ergo qr hoc ibi mis
terium est. ideo dedit data
legem ut cōuincerent
peccatores: et ad gratiā acci
piendam medicū inuocarēt.
Vn ille cōuictus ē. quē in se
crucifigunt paulus aplūs dicēs.

Infelix homo: quis me liberabit de corpe mortis huius? Per mãdatũ enim demõstratum illi erat ãdam rem in seipso vnde dicit? video aliã legẽ in mẽbris meis repugnãtẽ legi mẽtis mee: et captiuũ me ducẽtem in lege peccati q̃ est in mẽbris meis. Gemo uir se in miseria. in gemitu in mu. in cotenacõe: ipe secũ sibi nõ cõcordans? a se dissonãs: a se resiliens. Et quid ait optãs pacẽ? pacẽ veri. pacẽ supnã? Infelix ego homo? quis me liberabit de corpe mortis huius? Gracia dei p ihm xpm dnm nrm. Vbi enim habũdauit peccm: supabũdauit gracia. Vbi autẽ habũdauit peccm? Lex autẽ subintrauit: ut habũdaret peccm. Quãdẽ lege subintrante habundauit peccm? Qua nolebãt se cõfiteri homines peccatores: addum lege facti sũt et preuaricatores. Preuaricator enim nõ ẽ quisq̃: nisi cũ legẽ trãsgressus fuerit. Ipe aplus hoc dicat? ubi enim non est lex: nec preuaricatio. Habũdauit ergo peccm: ut supabũdaret gracia. Ego ut dicẽ experiãr q: hoc est in lege magnũ misteriũ: deo iã datam: ut cognoscẽte peccõ humiliaret superbiã: humiliatũ cõfiteretur: cõfessi sanarẽtur. Iste sũt vie occulte quas nouus fecit moysi p quem legẽ dedit? qua peccm habũdaret: ut supabũdaret gracia. Nõ crudelis hoc fecit deus: sed cõsilio medicine. Aliqñ ei videt sibi hõ sanus et egrotat?

et in eo q̃ egrotat et nõ sentit: medicinã nõ querit. Aliquet morbus. cessat molestia? querit medicus? et totũ sanat corpus. Viarum fecit vias suas moysi: Filius israhel volũtates suas. Aliquis odibilis filius israhel? Ne veris filius israhel: imo odibilis filius israhel. Qui est dolosus. qui insidiosus. qui ypocrita: nõ filius israhel. Et qui filius israhel? Cui vere israelita: in quo dolus nõ ẽ. filius israhel uolũtates suas. Miserator et misericors dns: longanimis et multe mie. Nõne tã longanimitatis q̃ tã multe in nã? Detractor et vituperator accedit pcm: augens vitam. Blasphemat cotidie: et facit solem suum oriri sup bonos et malos. Vocat vndiq; ad correctionẽ: vocat vndiq; ad pniam. Vocat bñficiis creature: vocat impriendo tempus viuẽdi. Vocat p lectorẽ: vocat p tractatorẽ: vocat p intimam cogitationem. Vocat p flagellũ correctionis: vocat p miam cõsolationis. Longanimis et multe mie. Obserua ne longitudinẽ mie dei male vtendo: tu tibi thesaurizes q̃d aut aplus in die ire et revelationis iusti iudicij dei. Nã hoc aut aplus: an dicias benignitatis et longanimitatis eius cõtemptus? ignorãs q: pietas dei ad pẽitẽciã te adducit? Quid tibi prat? putas q: places ei? Per feristi iniquitatem et mendacium: suspicatus es tuã fratrem q̃d erat tu similis. Nõ ni placẽt peccã: sed longanimitate queritur rem facta. Ideo punit peccatores: nõ inuenit cõfessores. Ergo te dõ longanimitate sua prendo ad pniã

adducat? tu autē cū cotidie dicas. finuⁿ hodiernus dies. et sic ero et cras et cras. Sed cras ero et cras. Et quid est cras? Et cras et cras? Et cras et cras? Et cras et

qm̃ secūdū altitudinē celi a terra cōfirmauit dñs miam̃ suā sup timētes eū. Confirmauit dñs miam̃ suā sup timētes eū. Secdm qd? Secdm altitudinē celi a terra qd dixit? Vi aliqñ potest celū abere dē apprietiōe terre: aliqñ poteit deus nō pregē timētes se: Itē de et celū? ubiqz atqz vndiqz pregit terrā: et nulla ps terre ē. que nō celo pregat. Pectant hoīes sub celo. fanūt oīa mala sub celo: tamē pregūt celo. Iūr ad oculos: inde aer. inde spūs: iō pluuia ad ērā ppter fructus: inde oīb miā a celo. Tolle auxiliū celi a terra: sta ti defiet. Dicut ergo protectio celi pmanet sup terram: sic pro tectio dñi pmanet sup timētes eū. Times deū: supra te est protectio ipius. Dz forte flagel lat. et putas qz deseruit te de us? si deseruit protectio celi sup terrā: qz secdm altitudinē celi a terra cōfirmauit dñs miaz suā sup timentes eū. Et quid fecit? Quia nō secdm peccata nra retribuit nobis. Quātū distat oriens ab occidente: longe fecit a nobis ee peccata nostra. Secdm altitudinē celi a terra confirmauit dñs miam sup nos. Duri quae: ppt protectionē. Vnde? Quātū distat oriens ab occidēte: longe fecit a nobis ee pcta nra. Pouerb. qui sacramenta scrūt: tamē qd' oīb audire pnt dico. Quādo pcm̃ ēmittit ira dñi pcta: oritur gratia tua. Pcta tua tamqz in ortu sui sūt: gratia qua li bata in ortu est. Veritas de terra orta est. Quid ē veritas de terra orta ē? Nata ē gra tua? ostendit pcta tua: innouais quodammō. Ad ortū attēde debes: ab occasu auti debes. Auerte a pctis tuis: cōuer te ad gratiam dei. Illis ostendēdo. surgis et pficis. Dz ps celi que sur git: rursum in occasū it. Pro vn de cūqz possūt similitudines duci ad pfectū? possūt colligi ad ipse res rebus ad qs adhibēt: sic dixi de aquila. sicut de luna? sic z hic ostendit pars vna celi. orit alteri: sed pars q orit modo post duodecim horas occasura ē. Pro sic ē gra q nobis orit? z pcta ī eternū ostendit et gratiam inchoatam manet. Quae aūt qūtū distat oriens ab occidēte. tā tū longe a nobis fecit pcta nra: ut illa ostendit et gratia oriat? Quae putatis? Sicut miser pr filijs: sic miserat est dñs timē tibus eum. Iam seruat qūtum vult: pat est. Sed flagellauit nos z afflxit nos. et contriuit nos: pr ē. Fili si ploras sub prē plora? noli eū indignatione: noli eū typo su plice. Sed pateris vñ planges me dicina est nō pena: castigatio ē. nō dānatio. Noli repellē flagel lum: si nō vis repelli ab hereditate. Noli attendē qua pena habeas i flagello: sed quē locū i testamēto. Dicut misereatur pr filijs. sic miserat est dñs timētibus eū. Qm ipe cognouit figmētū nrm: ideo infirmitatem nrām. Nouit quid fecerit? quid lapsū sit. quo reparandū sit: quo adoptrandū sit. quomodo

dumndū sit. Ette factī sum⁹ de limo: ꝑm⁹ homo de terra terren⁹: sc̄d⁹us hō de celo celestis. Qui sit et filiꝰ suꝰ. q̄ ſtūs est sc̄dus homo: qui añ oīa deus. Dectū dicū in aduentu: prior in reditu. Post miltos mortuus est: añ des resurrexit. Ipe cognouit figmētū nrm. Qd figmētū? Ros. Vnde logris q̄ cognouit? Quia miseratus est, emēto q̄ puluis sumus. Ad ipm deū conuersus aut. memēto: quasi obliuiscit² deus. Hic cognoscit. sic cognouit: ut nō obliuiscat². Hz quid ē memēto? Perscuerēt ergā nos mīa tua. Cognouisti figmētū nostrū quodāmodo: ne obliuiscaris figmētū nrm. Ne obliuiscam² gratiam tuā: memēto q̄ puluis sumus.

Homo tamq̄ fenū dies illius. Attendat quid sit homo? nō supbi at homo: tāq̄ fenū dies illius. Qd supbit fenū ad temp⁹ mō florens? post paululū arescens? Qd supbit fenū ad tēpus vigens? et hoc ad ꝑnū temp⁹ donec sol cū dessit? Bonū ē ergo nob' ut mīa ipsius sit sup nos: et de feno auriū faciat. Nam hō tam quam fenū dies eius, sicut flos agri ita efflorebit. Totus splendor gentis hūane. honores. ptātes. diuitie tipi. mine. tumores: flos feni est. Floret illa dom⁹ et mīgna domus? floret illa familia: et cū miltis floret? a cū miltis ānis viuūt? Multi anni tibi: breue tēpus deo. Deus nō sic numerat. quō numeras. In cōpatione longoꝝ z longe vite trū sc'oꝝ: oīs flos ciuiuscūq̄ domus. sic ē q̄mō flos agri. Vix ē ānua oīs pulchitudo āni. Quodq̄d ibi viget. quodq̄ ibi candet. quodq̄ ibi pulchrū est. nō ꝑ ānat: imo per totū ānū duci nō ꝑt. Quā exiguo tpe trīseūt flores? et hoc est pulchrū in heribus? Hoc qd valde pulchrū est: hoc cito cadit. Oīs caro fenū: et claritas hoīs ut flos feni. Fenū aruit: z flos decidit: verbum aūt dnī manet ī etnū. Quia ergo quō ꝑ cognouit figmētū nrm: q̄ fenū sum⁹ z ad tēpus flore possum⁹: misit nob verbū suū: et verbū suū qd manz ī etnū. fer⁹ fenū qd nō manz ī etnū. Frēz fer⁹ nā vnigenitū: vnicū natū de substācia sua. frēm adoptiuꝰ tot fīlibus fecit. Nolī mirari q̄ pticeps eis eternitatis illi⁹: fr⁹ tus ē ipe prior pticeps feni tui. Qd exelsiū est a te tibi nō denegauit: qui ad humile erat et te suscepit. Ergo homo q̄ntū ad hominē attinet. sicut fenū dies eius: sicut flos agri ita florebit. Qm̄ spūs ptūsibit in eo et nō erit: et nō cognoscet āpli⁹ locū suū. Quasi pdico quedā: q̄si intentus quidam. Ette q̄ se inflat. ette q̄ tumet. ette q̄ se exaltat. spūs ptūsiet in eo⁹ nō erit: et nō cognoscet amplius locū suū. Videte cotidie morientes? z hoc erit totū: ipse erit finis. Non alloquit² eni fenū: p̄pter q̄d et uerbū fenū factū est. Tu enim hō: p̄pter te autē z uerbū factū est homo. Tu caro: et p̄pter te verbū caro factū est. Oīs caro fenū: et ūbū caro ē frēm. Qm̄ ergo spes feni? q̄m verbū caro frēm

est. illud qđ manet ĩtẽnũ: ꝓ̃ dedignatus est suscipe fenũ: ne de se desperaret fenũ. Ergo qđ ad te attendis hũilitatẽ tuã cogita: puluerẽ tuũ cogita: noli extolli. Qđ qȝ melius eris gr̃a illius eris: mĩa illius eris. Audi eñ qđsequt̃. Misericordia vȝ dñi in seculo et in sclm: sup timẽtes eũ. Qui nõ timetis eũ fenũ: et in feno et ↄfeno et in tormẽto cũ feno eritis. Resurget eñ tuo ad tormẽtũ? quid deant illi qui timẽt eũ: qȝ sup eos mĩa eius. Et iustitia eiꝰ sup filios filiorũ. Retributionẽ dicit sup filios filioꝝ. Qñ milꝫ sũt serui dei nõ habẽtes filios: qñto minꝰ filios filioꝝ? Sed filios nros dicit opa mã: filios filiorũ mercedẽ speciũ nrorũ. Justitia eiꝰ sup filios filiorũ: Custodientibꝰ testamẽtũ eiꝰ. Videant ne putẽt ocs ad se ꝑtinere. qđ dictũ est: eligant ꝛ̃ licet. Custodientibꝰ inqt testamẽtũ eius: Et memoria retinẽtibus mandata eiꝰ ut faciant ea. Jam te disponebas extollẽ? et forte reddẽ michi psalteriũ qđ ego nõ teneo: a totã legem memoriꝫ pñciabẽ. Plane ĩ memoria melior me. melior quomꝫ iusto: si iustꝰ ad vbũ legem nõ tenet. Vȝ vide ut precepta teneas. Vȝ qñ nõ teneas? Sed memoria ȝ vita. Memoria retinẽtibus mãdata eiꝰ: ut nõ reddant ea: sed ut faciãt ea. Nã forte mõ ꝑturbat vnuscuiusqȝ aĩa. Quis teneȝ oĩa mãdata dei?

Certe volo nõ solũ memoria tenere: sed et opibꝰ meis facẽ. Vȝ qđ teneȝ oĩa memoria? Sicoli timẽ? nõ te onerat: in duobꝰ ꝑceptis tota lex pendet et ꝓphete. Sed totã legem volo tenẽ. Tene si potes. Qñ potes? quõ potes? Quãdiuȝ pagina ĩtroibit. Qđ teneꝭ tene? cũ itate tene: finis ꝑcepti est ↄ cãitas. Sicoli cogitãe de multitudine ramoꝝ? mdũ tene: et tota arbor in te est. Et memoria ĩtinẽtibꝰ mãdata eiꝰ: ut faciant ea. Dominꝰ paauit in celo thronũ suũ. Quis n ipsis paauit in celo thronũ suũ? Qui descendit et ascendit. qȝ mortuus est et resurrexit? qui hoiẽm assũpsit in celũ leuauit: ipe paauit in celo thronũ suũ. Thronus ẽ sedes iudicis. Observate gr̃a qđ audistis: qȝ paauit ĩ celo thronũ suũ. Intuitus qđ vult qȝ in terra nõ erit ipunitꝰ pctm: nõ erit ĩfructuosa iustitia; qȝ dñs qui añ thronũ iudicis hoĩb irrisus est: in celo paauit thronũ suũ. Dñs paauit ĩ celo thronũ suũ; Et regnũ eius oĩm dominabitur. Dñi est regnũ: et ipe dñabit gentiũ. Et regnũ eiꝰ oĩm dñabitur. Benedicite dominũ oes angeli eius: potentes fortitudine facientes verbũ eius. Ergo tu verbo dei nõdũ iustus eo aut fidelis: nisi cũ facis. Potentes fortitudine facientes verbũ eius. Benedicite dñm oes vtutes eius; ministri eius facientes voluntatem ipsius. Omnes angeli. oes potentes fortitudiẽ facientes vbũ eiꝰ. oes vtutes eiꝰ. oes mĩstri eiꝰ facientes

volūtatē ipūus: vos bñ dicite do
minū. Omnes enī male vuētes
et si lingua tacant: vita domio
maledicūt. Qd prodest q ymmū
cantat lingua tua? si sacrilegium
cr̄alat vita tua? Malē viuēdo ml'
tas linguas misisti in blasphemiā.
Lingua vacat ḡno: et retrei te īnuē
nū vacāt blasphemijs. Dic ergo
vis bñdicē dñm. fac verbū eius:
fac uolūtatem eius. In petra e
dificta; nō in harena. Audire: nō
facē: in harena edificare ē. Audie
et facē: in petra edificare ē. Nec
audire nec facē: nichil edificie
est. Di in harena edificas ruinā
edificas? si nichil edificas: exp̄ōit
pluuie fluuīb⁹ ventis. aīi impleis
q̄ sceleribus. Ergo nō est cessandū
sed edificandū? nec sic edificandū.
ut ruina edificet: sed in petra edi
ficādū. vt tēptano nō cuciant. Di
sic est. bñdic dñō. Di nō ē sic: noli
blandiri lingue tue. Vitā tuā inue
stiga: ipa tibi rñdeat. Inuenis q̄d
sis mali: geme cōfitē? cōfessio tua
potest dñm bñdicere: sed mutatio
tua i bñdictiōe p̄seueret. Bñdi
cite oīa opa dei: in oī loco dñāt
onis eius. Ire forte aliq̄s dicat.
nō possū bñdicere dñm i oriente.
q̄ ad occidentē p̄fectus ē: aut nō
possū in occidente. q̄ i oriēte ē. nō
ab oriente et occidente? non a de
sertis nō tribus: q̄m deus iudex ē.
Dic ubiq̄ est ut vbiq̄ bñdicat?
sic vndiq̄ ē ut illi vndiq̄ iubilet:
sic vndiq̄ bñdicat ut vndiq̄ bene
uiuat. Bñdicite dño oīa opa ei⁹
q̄ cū cepis i bona vita bñdicere
dñm: oīa opa ei⁹ cū bñdicūt. nō
melita tua. Ipe cū p̄te? i te
bonū opent? dicēte ap̄lo rum
tiōe et timoe vāz ipōm salutē opa
mini: deus enī est q̄ opat in
vobis. Ergo ne te eruleis qui
facis vbū eius: q̄ facis volunta
tem eius? voluit te humiliari res
piciēdo grām ei⁹: vñ hor cō se
ruus eo. In oī loco dnātionis
eius bñdic aīa mea dñm. Ipse
vltim⁹ versus est: q̄ primus. Bñ
dictio a capite: bñdictio i fine.
Q bñdictione profecti sum⁹ ad
bñdictionem rideam⁹? i bñdic
tione regnam⁹. Cōfiteāmur dñm.
Explicat psalm⁹ cētesim⁹ sc̄d⁹
Incipit pe centesim⁹ tertius:

Die quidē nudius ter
tiano q̄ritū memisse
dignamini habuīsse
refecti estis. Dz quia
nob etiā post longū sermonē
auidissime dimisistis: nō pu
tauim⁹ scitate vrām hodiernū
diei debito fraudandā? ut hor
sit de debito: illud de lucro...
Psalm⁹ qui lectus est pe totis
figuris rerū misteriisq̄ cōtexi
tur? et opus habet non solum
nrām sed etiā vrām nō puam
attentionē: q̄ p̄ etiā rectā que
dicta sūt possint ad vrām reli
giose accipi. Enumerēt ei et
si nō ea oīa. multa tñ opa dei?
q̄ nota sūt ōibus īuētib⁹. qui
norūt. et ex his que facta sūt
et vident: illius īuisibilia in
telleū conspicē. Videm⁹ enī
fabricā mundi. amplā q̄ dā
ex celo et terra. et ōmiū q̄ in eis
sūt: et ex hui⁹ fabrice magni

tudine ac pulchritudine fabricatoris ipius ĩestimabile magnitudinẽ et pulchritudinẽ. et si nondũ videm⁹ iã tñ amam⁹. ℣ Non enĩ cessauit q̃ nondum potest nisi cordis puritate ois̃pi ri aĩ oculos nros ponẽ opem sua⁹: ut videntes q̃ possumus. amem⁹ quẽ vidẽ non possum⁹: et ipius amoris meito aliq̃ videre possim⁹. ¶ Amẽ ĩ ois̃bus que dicta sũt. ℣ rendus ẽ eã ĩ rellectus spũalis: adquẽ pstruñ dũ adiuuabũt nos ĩ ypi noĩe desideria vrã⁹: q̃bus q̃ maĩb⁹ ĩuisibilibus ad ĩuisibilẽ ianuã pulsamus. ut ĩuisibiliter vobis apiat⁹. et ĩuisibiliter intretis: et ĩuisibiliter sanem⁹. ℣ Ergo dicam⁹ oñs: bñdic aĩa mea dñm. Illoq̃m⁹ oẽs eã̃am nrã⁹: qua oĩm nrm aĩa p vnã fidẽ vna aĩa est: et omnes nos quicũq; ypm̃ credimus. ꝓpter vnitatẽ corpis eius vnus hõ sumus. ℣ Bñdic aĩa nrã dñm pro tantis bñficiis eius: pro tã multis et magnis muneribus grãrũ ei. ¶ Que munera ĩuenim⁹ in hoc psalmo intẽti. et rursus nebula. carnalis cogitacois⁹ q̃ q̃ñtũ possum⁹ erecta mẽte. et quatũ possum⁹ directa acie. et q̃ñtũ possum⁹ puro oculo cordis nri: q̃ñtũ nõ ipedit pñs vita⁹: q̃ñtũ nõ occupãt rez pñciũ desideria: et q̃ñtũ nõ exercẽt cupiditas seli. ℣ Erecti ergo audituri sum⁹ magnalia ⁊ pulchra desideria: et plena letica gaudiorũ. ¶ Que munera ei⁹? ¶ Que iã ille q̃ cõtẽpeat istũ psalmũ videbat aĩo: et ipius visionis exultatione ructabat dicẽs ℣ Benedic anima mea dñm. ℣ Dñe deus meus magnificatus es nimis. Vide magnificam que dñm rus ẽ: ĩ quib⁹ magnificis nõ vtiq; nisi ille laudãdus est auctor oĩm magnificor⁹. ¶ Confessionẽ et decorẽ induisti. ¶ Dñe deus me⁹ qui magnificatus es nimis⁹: vñ magnificatus es nimis⁹? ℣ rone semp magnus⁹? ℣ rone semp magnificus⁹? ℣ rũquid ꝑfectus nõ es ut creseas⁹? ℣ rũqd defectus⁹? ut aliq̃ minuais⁹? ¶ Sed qr es qd es ⁊ ue es. utiq; nomẽ tuũ diristi famulo tuo moy si ego sũ qui sũ: utiq; magnus es et magnitudo tua sempiterna est. nec cepit nec desinit. nec ab initio tpis incipit. nec usq; ad finẽ tpis cucurrit. nec in medio aliqd pat⁹: ĩcõmutabilis enĩ magnitudo est. ¶ Quõ ergo magnificatus es nimis⁹? ℣ Alius psalm⁹ admonet nos. ℣ Ut enĩ mirificata ẽ sia tua ey me. Di rẽ dici⁹ mirificata ẽ sia tua ey me: rẽ dici⁹ magnificatus es nimis dñe deus meus ey me. ℣ Hoc adhuc ẽ q̃rendũ. ¶ Ey me magnificat⁹ deus meus⁹? ¶ Ey me ergo magnus fit⁹? Doceat nos aliqd et cotidiana oratio salutis nre. ℣ Sñificetur nomẽ tuum cotidie petim⁹: cotidie rogam⁹ ut fiat. ℣ Si nos quisq; interrogetur qd ẽ qd petitis ut sñificet⁹ nomẽ dei⁹? a liq̃ enĩ sctũ nõ est. ut mõ sñificet⁹? ¶ Et tamẽ nisi velim⁹ fieri: nõ petere m⁹ ut fieret. ¶ Alia enĩ gratulatio: alia oratio. ¶ Gratulam⁹ ⁊ eo qd ẽ: oram⁹ ut sit qd nondũ est. ¶ Quid ẽ ergo sñificet⁹ nomẽ tuũ⁹? ¶ Et itelligi

qđ hic dictū est dñe deus meus mĝ
nificatus es nimis: hoc ē sanctificē
tur nomē tuū: sēm sit aput hoīes
nomē tuū. Dāctū est enī sēp nomē
tuū: sed qbusdā i mūdis nondū est
sāctū nomē tuū. Dicit ei apl's: oīa mūda
mūdis: inmūdis āt r infidelibz nichil est
mūdū. Di inmūd r infidelibz nichil ē mūdū qro
causā Sed quibusdā i mūdis nōdū
ē causa: sed polluta st' mēt eor mēs
et conscīa. Di nichil ē eis mūdū. n'
deus: nisi forte putatis mūdū videī
deū illis: qui cotidie blasphemant
eū. Di mūdus ē placeat: si placet
laudetur Di aūt blasphema. dis
plicet: et si displicet? et quomō pt
mūdū ēe qđ displicet? Rđ ergo ro
gamus. Dāsficet nomē tuū i illis
hoībus. qui p infidelitatē nōdū hnt
nomē dei sēm: q'bus nondū ē ille
sanctus: qui p se et in se et in sāctis
suis sctis est. Rogam9 pro gne hu
mano. rogam9 p orbe terrarū: pro
oībus gentib9 cotidie sedētib9 et dis
putantibus. qr nō rtūs deus. et nō
tē iudicat deus? ut aliqn ipi se cor
rigāt: et rectū cor ad illius rēi tu
dinē ducant? et adhęrentes eidem
directo ad rectū. nō iā vituperēt:
sed placeat rectis rtūs? qr q' bonus
deus isti? sed rectis corde. Ergo nī
videret iste qui tāctat. iste nos ipi
deest corpus xpi. mēbra xpi. nī vi
det qnta pstiterit ds generi hūano.
qui antea a' nullus a' falsus. a' nō
tā magn9 videbat deus? i opellnis
suis eū videns. dñe deus me9 mĝ
magnificat9 es nimis: idz. q' nōdū
te intelligēdo. intelligo te magnū.
Magnus semp eīā occultus? sed
michi tūc magnus qn apparuisti:
frūs es manifestus. Magnificat9
es ergo er me. quō mirificata est
fēa tua er me: mira enī fēa ē er
me. Ergo illā miror cōuersus ad
illā? illa autē et si nō cōuertat.
et si nō post cōuersionē auertat:
in te gnta pmanet. Dz ego iam
magnus frūs i ea. et er diminuto
frūs integer. i ea. miror qđ nō no
uerā? non qđ mō magnū fructū
est. er quo didici: sed qr magnus
frūs sum er q' didici. Audi iam
et vbi videt magnificat9 ds ni
mis semp magn9: mĝnificatus
enī nimis i opibus suis ad nos.
Confessionē et decorē indu
isti. Ante decorē cōfessionē posuit:
deaus i pulchritudiez. Queris
pulchritudinē: bonā ire queris.
Sed quae qris pulchritudiem
o aīa? Vtramet te sponsa9 tuus.
Erenī displicet ei fēa. Illeaūt
qualis est? Speciosus fōr pre
filijs hoīm. Osculari vis fēa
pulchrū: sed nō attēdis q'a tu
inimicitijs plena es. Diffusa
ē autē gratia in labijs tuis. Dic
enī de illo dictū est. speciosus fōr
pre filijs hoīm? diffusa ē grā
in labijs tuis: pterea adolescē
tule dilexerūt te. Est ergo quidē
formosus. est quidē pulcher. p
filijs hoīm: et si filius hoīs tamē
pre filijs hoīm? huic tu placere
vis o aīa humana: o vna i mltis.
Audiam9 etiām: qr eāt ill' aīa
vna et cor vnū i deū. Vāt allo
quit psalmus. Vis ei placere?
Nō potest: qm̄ diu deformis es.
Quid facies ut pulchra sis? Pius
tibi displicerat deformitas tua:

et tūr ab illo ipō cui vis placere
pulchra merebēris pulchitudēz.
Ipē eīm erit reformator tuus:
qui fuit fōrtor tuus. Ergo prius
attende que sis: ne audeas ire
fedā in pulchri oscula. Et quid
inuenis īquit me videbo? Po
suit tibi speculū sēptuū suā.
Legit ibi bti mundi mordes: qm
ipsi deū videbūt. Speculū ī hac
lēone ppositū est: vide si hoc es
qd dicit? si nō dī es: geme ut sis.
Renūciabit t speculū frātē tuā.
Dicit speculū nō senties adul
torē: sic ner te palpes. Hoc tibi
ondit nitor ille qd es: vide que
es. et si tibi displicet. vide ut
nō sis. Si eīm tū fedā sis timet
ipi adhuc displices: pulchro
iam places. Quid ergo? Qm
displicet tibi feditas tua? ina
pibei in cōfessiōe: sicut alibi di
at inapire dño in cōfessione.
Primo accusa feditatē tuam:
feditas eīm aīe de pcīis. de ini
q̄tatibus. Accusando feditatem
tuā inape confitei: a cōfessione
inapis decorā. Quo decorāte?
nisi speciosa forma pre filijs ho
minū? Vt auctē et decoram
faceret: audeo dicē amauit et
fedam. Cui estamauit? fedā?
Etenī xp̄us pro impijs mortuus
est. Quia vitā tibi seruat iusti
ficato? q̄ suā mortē donauit et
impio? Ecce pulcher ille? spe
ciosus fōr p filijs hoīm. q̄ iuſ
tissim⁹ pre filijs hoīm. qm veni
ebat ad fedā. ut faceret pulchrā:
dicā? hoc q̄ in sēptuīs īuenio.
fedus frūs est. Non me in hoc
audiatis: ne ī hoc verbū temere
lapsus sum. Dicit eīm dixerā. a
mauit et fedā? nō autē q̄ cōgru
enter dixerā quibusdā illū ama
tibus nisi michi testis p̄cedēt: et
dixi qd dixit apl̄us. Vis nosse qd
amauit et fedā? Xp̄us p impijs
mortuus est. Dic et mihi qd dixi
ut veniret ad fedam fedus frūs.
deformis frūs est quō probabo?
qm ita michi predixit diuinū elo
quiū speciosus fōr p filijs hoīm?
Ds in ipō dino eloquio mur sha
beo. Vidim⁹ eīm: et nō habebat
speciem neq̄ decorē. Speciosus
fōr pre filijs hoīm: vidim⁹ eum
et nō habebat speciē neq̄ decorē.
Non dixit nō vidim⁹. 2 ideo nec
habam⁹ utrū habēt spēm neq̄
decorē: sed vidim⁹ 2 nō habebat
speciem neq̄ decorē. Ubi ergo
illū vidit qui dixit? speciosus fōr
pre filijs hoīm? Et ubi illū vidit
qui dixit? nō habebat spēm neq̄
decorem? Audi ubi eīm vidit qui
dixit: speciosus fōr pre filijs hoīm.
Cui in fōr dei erat: nō rapinam
arbitratus est esse se equalem deo.
Video pre filijs hoīm: q̄ eīs
deo. Sed accepi et agnoui ubi
eum vidēt qui dixit: speciosus
forma pre filijs hoīm. Intendit
eīm nobis. Ubi viderim q̄ris?
In forma dei? Et vnde vidisti in
forma dei? Quō vidisti fōr
dei? Quia tuisibilia eius p ea
q̄ facta sūt intellecta cōspiciunt.
Bene optime accepi? agnoui?
quē videris et qualem videris.
et ubi videris? vnde videris. Quia
vidisti? Sponsum meum. Qua

lem vidisti? Speciosum forma
pre filijs hoīm. Vbi vidisti? Cū
in forma dei esset. Vñ vidisti?
Per ea q̄ fact̄ sūt. ītellectā cōspi
cūt. Videamus et iste quid
dicat: alius ꝓpheta sed nō alius
spūs. Nō enī discordāt inter se.
Exhibuit nobis ille speciosum
forma pre filijs hoīm: exhibeat et
iste q̄d ait: vidimus eum et non
habebat speciē neq; decorem.
Vnus aplus paulus ꝓphetam
utrūq; cōmunit: vnū caplm pau
li vtriq; ꝓphete phibet testimo
niū. Ibi habeo speciosū forma
pre filijs hoīm: qui cū in forma
dei cēt: nō rapinā arbitratus ē
esse se equalem deo. Ibi dixit
qd vidit et alius. nō habentē
speciem neq; decorem: q̄ semet
ipm exinanuit formā serui ac
piens in silitudinem hoīm factus.
et habitu inuētus ut homo. hūi
liauit se factus obediēs usq; ad
mortem: mortem aūt crucis. Pe
nito aute cruce agitabant caput:
hictine ē totus filius dei? Si filius
dei est: descendat de cruce. Nō cito
viderūt eum: et nō habebat spēm
neq; decorem. Sed nō habebat spe
ciem neq; decorē? etiā sicio quib⁹
displiceret: quia nō habebat speciē
neq; decorē. Agitātes caput ād
crucem: et nō figentes caput i ca
pite qd̄ pendebat in cruce. Nō cito
nutrit insultātiū caput: donec sit
cōm caput ille ipē cui īsultabatur.
Exte resumit decorē et magnū deco
rem: exte quod dicis tu: minus ē
q̄ qd̄ fecit. Dicis tu: si filius dei ē
descendat de cruce. Exte de cruce
nō descendit: sed de sepulchro
resurrexit. Ergo aīa decora ēe
nō potest: nisi cōfessa fuerit fe
ditatē ei qui semp pulcher et
ꝓpter te ad tempo nō pulcher: et
sic ad tempus nō pulchꝝ ī fōi
seruiē: ut nūq̄ deficeret a pul
chitudiē q̄ est in forma dei. Ergo
tu etiā halles decorē: dicit et
tibi in cāticis canticoꝝ. o decōa
inter mulieres? dicit: de te q̄ ē
ista que ascendit de albata?
Qd est de albata? Illūiata. nō
de albata sicut fuscata? q̄admo
dū se de albāt feiē q̄ volūt videri
qd̄ nō sūt: nō de albata sicut pa
ries de albatus. Destruet enī
sicut dicit aplus paries de albat⁹
ypocrisis et simulatio? paries
de albatus foris tectoriū: intus
lutum. Non ergo illa sic de albā
ta illūiata: q̄ nō ipse alba. Dus
inquit fiu blasphemꝝ: et item
fiumꝝ enī et nos aliq̄ natura
filij ire. sicut et cetēi. Accedit
gratia illūians et dealbans: ꝑ
mo nigr fuisti: sed facta es alba
et grīm illius. Fuisti enī aliq̄ te
nebre: nūc aute lux in dño. Di
citur ergo et de te. q̄ est ista que
ascendit de albata? tā mirabil:
tā vir cōtēplabilis. Admirāte
est enī dicere. que ē ista que as
cendit de albata? tā pulchra
tam luūosa: tā sine macula?
ruga. Nōne ista ē q̄ iacebat
in cēno iniq̄tatiū? Nōne ista
ē que iacebat in fornicatione
ydoloꝝ? Nōne ista ē q̄ īmū
da cāt in oī cupiditate. de sid
noq; carnali? Que ē ergo ista

ꝙ̄ astendit dealbata? Attende q̄s
sit qui pro ea frūs est. nō habēs
spēm̄ nep̄ decorem: et intelligis
huiꝰ claritatis honorē. Di mūn
dis illiꝰ huīlitatē ꝓpter hanc: no
li iā mirari hꝰ celsitudinē ꝓpter
illā. Quante felicitatis est ista
dealbata? ut et cū cēt nigra pul
chrūm ad se deponēt. qui pro im
pijs moreret? Ergo induit se do
miꝰ deus nr̄ confessionē: decorē:
induit se etiām? Ipā enī ēmā
confessio et decus. Ān cōfessio:
postea decus. Confessio prior:
deus rēt viuēciū. Confessionē
et decorē induisti: Qui circūamic
tus lumiē sicut vestimētū. Ipā
est vestis eius de qua iā dixi:
nō habens maculā aut rugā.
Iux vocatur et iā hoc dixi? fuistis
aliqñ tenebre. nūc aūt lux in
dño: nō ergo ī vobis? nā tene
bre in vobis: lux aūt ī dño. Er
go circūamictus lumē uelut vest
imentū. Extendens celum
sicut pellem. Quō fecit hoc. ut
indueret se sicut vestimētum
lumē etiām? Cuiare vult fi
guratis quibusdā sacrāmētis. quō
lux frā sit etiā: quō facta sit sī
macula et ruga? quō facta sit
candida: dealbata fulgens in
vestitu sponsi sui inhereēs illi.
Quō facta sit audiamꝰ. Extēn
dit celū sicut pellem: et hꝰ ꝙdem
video. Quis enī extēdit hoc celū
qd̄ nrīs carnalibus oculis ītue
mur? nisi deus: Et extendꝫ sic
pellē. Id facilitatē redigit: si
ad hūm accipias. Etenī tu vide
ris istū fabricā magnā. qa cū
quisq; homo vnā ul' ꝙā cameā
extendeit magno molimine. mīḡ
no labore et difficultate. ac diut
na operatione id facit? ne hꝰ modi
laborem in dei opib⁹ īfirmitas
suspicaꝫ hūana: attulit quādā
facilitatē pro tua capacitate? ut
sic quodāmō ītuitas credē facile o
perātē deū: et nō putēc sic eū ex
tendisse celū. sicut tu tertū dom⁹
tue? sed qz tibi facile ē extendere
vnā pellem: tam illi facile fuisse
extendē tam magnū celū. Quā
facilitas? et tamē adhuc spūs ꝑ
tardo loquitur: tibi inq̄ adhuc
tardo dicit spūs. Nā nec sic exten
dit deus celū: sicut tu pellē. Dic ei
sic extendit? cete ante te pellis vl'
rugosa vel plicata posuit. dic ut ex
tendat: dicto tuo extēde pellem.
Non possum inq̄s. Ergo et ī ex
tendendam pellem. mlt̄ū lōge
es a facilitate dei. Ipē enī dixit
et facta sūt: dixit. fiat firmamē
tū int̄ aquā et aquā: et sic frm est.
Tamē ꝓpter facilitatem significā
dā secundū sensum tuū: accepis
aliquid interī ad hūm. Figurate
autē si aliqd tectū retegi volum⁹
et pulsare actulisti? tuenum⁹ exte
disse deū celū sicut pellē: ut intelli
gam⁹ celum sram sēptuā. Hanc
autem ꝑmo posuit deus ī etiā sup
inde repit exequi cete'a. Posuit
enī celū et extendit sicut pellem:
et nō frustra sicut pellem. Ꝑmo
istā fidē ꝑdicātiū extēdit sicut
pellem. Pellis mortalitatē sig
nificat. Ꝑdeā et illi duo hoīes
primi parētes nrī. auctores gē
neris hūani. adā et eua. cū in

ꝑdiſo contẽpto dei ꝓcepto. ad
ſuggeſtionẽ ſuaſionẽq; ſerpẽtis
trãſgreſſi eſſent qđ iuſſerat deus:
facti mortales. dimiſſi ſũt de pa
dyſo. Vt autẽ ſignificaret ipſa
mortalitas eorũ: induti ſũt tuni
cis pellicijs. De pellibus enĩ tu
nicas factas actreperũt. Pelles
enĩ detrahi nõ ſolent. niſi de a
nimalibus mortuis. Ergo pelliũ
noĩe mortalitas illa figurata ẽ.
Quid ergo? Vtic ſi diuina ſcrip
tura ſignificat pellis noĩe: quo
de pelle fecit deus tẽlũ? et ex ten
dit tẽlũ ſicut pellem? Quia per
quos nobis ſcẽptum prędicta ẽ
mortales fierũt. Illud quidem
verbũ dei ſemp idem ſemp itõmu
tabile atq; indeficiẽs: erat ĩ prin
cipio erat verbũ: et verbũ erat
apud deũ: et deus erat verbum.
Numquid erat? et modo non eſt?
Et eſt: et ſemp erit. Si ergo eſt
verbum dei deus apud deũ: lege
ſi potes. Sed quid dicis qz ſurſum
eſt. et ideo legẽ nõ potes? Vbiq; ẽ
verbũ dei? ꝓtendit a fine uſq; ad
finẽ fortiter: et attingit oĩa ꝓpter
ſuã mũdiciã. In hoc mũdo erat?
et mũdus per ipm fẽus eſt: et ĩ
venit hic erat. Venit enĩ in carne:
nũq; abſens diuinitate. Quare ergo
legere nõ poteras? niſi qz inſapiẽ
tia dei nõ cognouit mũdus p ſa
pientiã deũ. ibi cõſtitutus in ſapi
entia dei? Oĩa enĩ ibi? et ipa ſub
tracta nulla ſũt: ibi cõſtitutus. Et
nõ poteras cognoſcẽ per ſapiã
deũ. Ergo neceſſariũ eſt qđ ſeq;:
placuit deo p ſtulticiã ꝓdicatio
nis ſaluos facere credentes. Si
per ſtulticiã ꝓdicationis ſalui fi
ri cũt credentes? elegit dei
quedã mortalia: elegit hoĩnes
mortles et morituros? adhibita
lingua mortali exhibuit ſonos
mortales: adhibita diſpenſacĩ
one mortaliũ. adhibuit inſtru
mẽta mortaliũ? et ĩ eo tibi firm
eſt tẽlũ. ut in re mortli cognoſcẽs
verbũ ĩmortale: et faceres tu q;
eiuſdem uerbi. principioẽ in
mortalis. Dixit moyſes z mor
tuus eſt: ait enĩ illi deus. aſcen
de in monte et morere. Mortuus
eſt ieremias. et tot ꝓphete mortu
ſũt: et mortuorũ dicta qz non
eorũ ſed q eos illius cũt. q; extẽd
tẽlũ ſicut pellem. manẽt uſq; ad
poſtẽritatẽ nrãm. Ecce aplus ſolu
tus de hac vita qui dixit. diſſolui
et ẽe cũ xpo multomagis ẽ optĩ
mũ? viuit nũc cũ xpo: ſicut illi
ꝓphete oẽs viuũt cũ xpo. Sed p
quid nobis diſpenſauit id qđ le
gimus? Per id qđ moituriũ eãt:
per os. per linguã. dentes manꝰ.
Omnia iſta quibus oꝑatus ẽ a
plus? totũ qđ legim corꝑis offi
cia ſunt: ſed iubente aĩa cui iube
bat deus. ꝓterea extenſũ ẽ tẽlũ
ſicut pellis. Nos ſub tẽlo tamq;
ſub pelle diuinarũ ſcẽpturarum.
legim mõ cũ tenditur. Etenim
poſtea tẽlum plicabit ut liber. et
nõ fruſtra fratres hic ut pellis:
ibi ut liber figurantur. Ibi qđdã
nobis eſt qđ ad ſcẽpturã diuinã
attinet: et tendit ſicut pellis et
tendit ſermo mortuorũ. Ergo
ideo tendit ſicut pellis? et multo
magis tenditur: qz illi mortui ſũt.

Nam post mortē plus ī notue/
rūt pphete et apli: nō erūt tā
noti cū viueret. Pphetas vnos
sola iudea habuit: mortuos ō/
nes gentes. Cū enī viueret nō
dū erat extensa pellis: nondū
erat extensū celum: ut tegeret
orbem terrarū. Et extēdit ergo
celū sicut pellem. Qui ptre/
git aquis supiora ei⁹. Et hoc
legimus: et ad hūm bene itelli/
gitur. Cū enī iussit ut fieret
firmamētū int aquas et aqs.
factū est. ut sint aque īferiores
que pfundūt terras: et sint a/
que supiores remote ab aspīb⁹:
tū fidei cōmendate st. Et aque ī/
quit que sup celos sūt. laudent
nomē dñi: qm ipe dixit: facta
sunt: ipe mandauit et creata st.
Ergo explicatus ē sensus ad lit/
terā: protegit enī in aqs supio/
ra eius. Quid ad figurā? Re/
nia in figura accepim⁹ pellem
scripturā sanctā. et auctē diuini
verbi dispensatā nobis p mor/
tales: quib⁹ mortuis. eiusdem
dispensationis fama extenditur.
Decundū hec quo pregit īaquas
supiora eius? Cui⁹ supiora? Ce/
li. Et ad celū? Sancta scriptura.
Que sūt supiora sācte scripture?
Quid tuenum⁹ in scripturis sās
superius: paulū interrogem. Su/
peminētiorē īquit viā vobis de/
monstro. Quā dixit supemine/
tiorē viam? Si linguis hoim
loquar et angelorū: caritatem
autem nō habeā: factus sum
velut eramētū sonās aut cimba/
lū tiniens. Si ergo nichil supe/
rnē eius inscriptum sm īterī
pt̄ qm̄ caritas: supiora celi quo
in aquis pregunt? si supiora
scripture precepta caritatis sūt:
audi qm admodū. Caritas īquit
dei diffusa ē in cordibus nrīs:
p spm scm qui datus ē nob. Ia
noīe diffusionis. intelligit aquas
in caritate spūs sci. Hec st aque
de quibus dict in quadā scripta:
et in plateis tuis discurrat aque
tue: nemo alienus cōmunicet
tibi. Alieni enī sūt oēs a via ve/
ritatis. sive pagani. sive iudei.
sive hetici: et mali aqq ypiani.
Habere mlti dona pnt: caritate
nō possūt. Hoc ipsū quale donū
est. ut nō loqmur de donis alys
foris. que dona hnt oēs hoies: q
facit solem suū oriri sup bonos
et malos. Dona dei st. et nō tm
bonis et malis cōia. sed etiā bes/
tijs et pecoribus. ipm ee viue/
sentire. audire. et ceteris fungi
sensibus muneribus: dona dei st.
Sed videte cū q̄libus et qm̄ mltis
cōia: et cū eis qbus nolis imitari.
Ipsū ingenium acutū hnt et pes/
simi hoies: sollertē artiū īdus/
triā habent et turpissimi scen/
ci: diuicias habent et latrones
cōiugia filios. Mlti mali habent
pulchra dona dei. Qd nemo
negat: sed vide cū quib⁹ cōia.
Respice ad munera ipsius ecce
mun⁹ sacmentorū in baptismo.
in eucharistia: in ceteris sanctis
sacmentis. Quale mun⁹ est?
Hoc mun⁹ adeptus ē et symon
magus. Pphetia q̄le mun⁹ est?
Prophetauit et saul malus rex.

et tūc ꝓphauit. cū dauid sāctū
ꝑsēgretur. Intendite; non diu
cū ꝑsecutus fuisset. Fortassis ei
eo ꝑsecuto peniām gessit: ⁊ dig
nus fuit spū ꝓphetandi. Nō ꝑ
secutus neq; ꝑsecuturus: sed ꝑ
sequens ꝓphetauit. Visit ad cō
phendendū dauid mīstros suos:
dauid vero eo tpe int ꝓphetas
erat: ubi erat et scūs samuel. Im
pleti sūt spū ꝓphetie q̄ missi sūt:
et ꝓphetauerūt. Vt forte bono illi
animo venerūt? vel ob necessi
tatē offitij sui: vl nō frūi quod
iussū est. Visit ad alios: hoc i
eis factū est: et eorū hō modo
animū inuertem. Cū illi tarda
rent venit ille furens. anhelāb
tedem. sanguīez sitiēs inocētis
sāuīti. cui eiā ingratus erat: et
ipe impletus est spū ꝓphetandi
et ꝓphetauit. Non ergo se iac
tent qui forte sine caritate habu
erint hoc munꝰ dei sm̄ sicut sm̄
baptismū: sed videāt q̄le ratiōez
habituri sūt cū deo: qui sāb nō sīe
utūtur. Et hūb erūt q̄ dicūt st:
in nōie tuo ꝓphetauimus? Nō illis
dicetur mentimini: sed dicetur.
nō noui vos recedite a me q̄ opa
mini iniquitatem: ⁊ si habeā oēz
ꝓphiam caritatem aūt nō habeā:
nichil sum. ꝓphetauit: saul:
sed opabatur iniquitatē. Quis
aūt opatur iniquitatem? nisi q̄
nō habuerit caritatē? Plenitu
do enī legis caritas. Ergo pte
tus in aquis supiora eius. Quid
dicit? In oībus scripturis supemi
nētissimā viā: eminētissimū locū
cāritis optinet. Nō ad eā aspirēt
nisi boni: hanc nobiscū nō com
municant mali. Possūt cōicāre
baptismū. pūnt cōicare cetera sa
menta: pūnt cōicāre oratiōnē. pūnt
cōicare istos psalmos. et istā cōiūc
tionē: caritatē nobiscū nō cōicāt.
Ipe est enī fons ꝓprius bonorū
ꝓprius scōrū: de quo dicit: nemo
alienus cōicet tibi. Quid sunt a
lieni? Omnes q̄ audiūt. nō noui
vos. Di enī nō cognoscūt utiq;
alieni sūt. quib q̄ dicit: nō noui
vos. Superemines enī via caritatis
tenet eos; q̄ ꝓpie pertinet ad regē
nū celorū. Ergo p̄cepta caritatis
sup celos: sup oēs libros. Ei ei
subdūt libri: ei militant ōnes
lingue scōrū: et oīb motus dispē
satorum dei et animi ⁊ corporis.
Superminens est enī via: ⁊ mer
to ꝓtegit in aquis supiora celi: q̄
nichil inuenis eminentius cari
tate in diuinis libris. Sed adhuc e
uidētius audi q̄ aqua sit. Diuiꝰ
enī q̄ caritas dei diffusa sit i cor di
bus nris p spm̄ sanctū q̄ datus
est nobis: dirimꝰ etiā. i plateis
discurrūt aque tue: et ait michi
aliquis: nō ibi expresse dictū est.
vtrū caritatē intelligere debeā.
Quid si alius aliud aliq̄d itelli
gat? Tantū memēto q̄d aut apls:
caritas dei diffusa est i cor dibus
nris. Vnde? Per spm̄ sanctum
q̄ datus est nobis. Audiamꝰ dmm
magrm apl̄orū: si q̄s sitit. veiat
et bibat. Veiat adhuc: q̄ credit
in me flumina aque viue fluūt
de ventre eius. Quid est hoc erpō.
euangelista: hoc aūt dicebat i
quit de spū. quē accepturi erāt

credentes in eū. Spūs ēi nondum erat datus: qz ihesus nondū erat glificatus. Ergo fres si ppterea spūs nondū erat datus. qz ihūs nōdū erat glificatus: glorificato ihesu et ascendēte in celos missus ē spūs scūs: et caritate impleti sūt apli: diffusa ē in cordibus eorū. p spm sanctū qui datus est eis: qz supiora celi aquas ptegūt. Et bene. qz dns in celos ascendit. ut supior esset celis: et inde mittēt caritatē. Nō enī sic deus ptegit: ut quasi sustentetur ab eo quē ptegit. Subleuat quē ptegit. nō onerat. Ita ergo celū aquis ptegit: ut magis illo diuino spū subleuet. Qui sbleuat sursū est: qz subleuat ifm est. Illud suspendit: hoc pendet. Si ergo illud suspēdit. hoc pēdet: audi quia hoc celū septum est. et caritate pendet. Duo sūt nempe illa notissima p̄cepta dilōnis: in hijs duobus preceptis tota lex pēdet et pphete. Qui ptegis in aquis supiora eius. Qui ponit nubes ascensū eius. Incipit et hoc bene ad hām: dns visibilit ascendit i celū. Quō posite sūt nubes ascensus celi? Hoc cū dixisset: nubes suscepit eū. Habes item de resurrectione nra pductū. ? mortui iquit in xpō resurgent pmi: deinde nos qui viuim⁹ simul cū illis rapiemur in nubibus obuiā xpō in aem: atq ita semp cū dño erim⁹. Habes nubes ascensū celi: ostendā et nubes ascensum celi hui⁹: id est diuinarū scpturar. Qd est hoc fres? Utinā me dns deus meus int illas qlescūq nubes numerare dignet? videritq nebulosa nubes sim: omnes tamē pdicatores uerbi veritatis nubes accipite. Quicūq ergo in fini nō possūt ascendē in hoc celū. id est ad intellectū scpturarū: per nubes ascendant. Forte enī et modo satis fit vob: si aliquid agimus. Si labor studiorū nr nō est infructuosus: ascēditis i celū scpturarū diuinarū. hoc est intellectū earū p predicationē nrām. Cum altū erat celū in psalmo isto: premoeni vrm videbat qd cēt infigi. Extēdit celū sicut pellem: qui ptegit i aquis supiora eius. Hoc ipm qd dictū est. qui ponit nubes ascensū eius: et re iam intellectū est. qñ dns donaut pdicatibus nobis. Nō enī nubes de suo munere pluūt: vos intelligēdo ascendite: in intellectū ipō fructificate: ne sitis q̄ illa vinea. de q̄ dicit aput pphetā: mādabo nubibus meis ne pluant sup eam. Arescebat enī quedā vinea qd pro vua spinas dederat: nō reddiderat dignā gratiā. dulci pluuie. Qui enī bona audit et mala opat? dulci pluuia cōpluit: et spinas germinat. Non ē ut suspicem? fres de aliqua terrena et ista visibili vinea dm loquūt. Nam ubi ne sub obscuritate sermōis lateat exclusacio ini q̄tatis: ipse dns p ipsū pphetā exposuit cui vince loqrent: et de qua vinea ista dicēt. Vinea inquit dni sabaoth domus isrl ē. Qd vagant? o iniqui corda via p mōtes et colles vinitorū? Nouī inq̄t de q̄ vinea loquar: nouī ubi querebam vuam et inueni spinas. Hinc missa aliud atq aliud suspicim mi et opinamini: nolētes intelligē ut bn agant. Nam et hoc scptū est: noluit intel-

ligere ut bene agẽt. Tollite ōnes
suspitatōes vīas de medio ꝑ vinea
dñi sabaoth domus isrl': et homo
iuda nouellū dilectū. Dilectū eū
plantatū est: dūpnatū eū spinas
creauit. Ergo fiēs fortie vinea fiunt
domus isrl'. et nos nō sumus vinea:
Cū timoe audiam⁹: qd iudeis dictū
videmus. Videt eo modo aplus terre
at ramos insertos de ramis fractis ꝑ
et in ramis fractis cōmendet timē
dā seueritatem: in ramis insertis
cōmendet amandā bonitatē. Vole
ē infructuosus in bōitate: ne steri
lis sencias seueritatē. Ez non sum
vitis dicis michi. Vbi est dñi voy
ego sū vitis. vos estis sarmenta ꝑ
pr meus agricola: Vbi ē voy apli ꝑ
qui plantat vineā et de fructu eiꝰ
nō gaudet: Vinea ergo es o ecclia:
et habes agricolam deū. Premo g
agricola homo cōpluit vineā suā.
Fiēs ergo dilectissimi viscera ecclie.
pignora ecclie. filij mris celestis:
audite cū tempus ē. Irruatus est
deus illi vince atrocissima cōmina
cōe ꝑ mandabo nubibus meis ne
ne pluat sup eam: et factum est.
Venerūt apli ad iudeos. respuert
eos ꝑ et dixerūt illis ad vos missi
eramus: sed qr repulistis verbū
dei. imus ad gentes. Videtis quō
in eode spū dei illo iubente ī risery
qui hītat in cordibꝰ iporū. mandā
tū sit nubibus dei ne cōpluerent
vineā ꝑ q eū exptaretur ut faceret
uuā fetet spinas? Ideo et nubes
fecerūt assensum eius: et celū terēdit
sicut pellem. Non est qd quamū ꝑ
auctas septuarīū extensa ē sup
orbē terrarū: nubes nō desunt.

Predicat uerbū veritatis ꝑ expo
nunt oīa que obstant sūt: ut corda
vīa per nubes ascendāt. Videte
quō credatis: videte qd susapia
tis ꝑ post pdicatorē vēiet iudex:
et post dispensatorē vēiet exactor.
Qui ponit nubem ascensū eiꝰ:
Qui ambulat sup pēnas vēto
rū. Hoc iā piculosū est accipe
ad lrām. Aut q sūt pēne vētorū ꝑ
aut vere quō in pictum fractum
nobis sumꝰ ventos uolātes et alas
hītes? Ventus nō est fiēs nisi q̄
sentimꝰ motus quidā: et ās fluc
tus aeris impellens qd potest pro
viribus. Que pēne ventoꝝ sūt ꝑ
Sed et que ale dei? Et ī dictū ē:
sub vmbra alarū tuaꝝ sperabūt.
Conemur ergo et hoc accipe ad
lrām. ueluti ꝓpie fructū ī creatura
ista. Velocitatē uerbi fortasse com
mendat scīptura: de qua velocita
te iā pridem ī alio psalmo locuti
sumꝰ ꝑ ubi scīptū est. usq in veloci
tatem curit verbū eius: qr nichil
vētis velocius nouīt hoīes. Quo
illa facilitas cōmēdabat ī pelle.
nichil enī facilius ab hoīe q̄ pellis
extenditur: sic et hic nisi nuas deū
p verbū eius ubiq; pītem. veloci
tate motus nichil deseīe ꝑ qr tu
nō noueas aliqd vento velocius.
ambulat inquit sup pēnas vēto
rū: ideest velocitas eius superat ve
locitatē ventorū ꝑ ut p pennas
ventoꝝ intelligas velocitatē ven
torū: et verbū dei intelligas ve
locius oībus ventis ꝑ et sic ī pma
facie consideratiōis pulsem⁹ ad a
liquid interius: et figurate aq̄
nobis indicet iste lr. Ventos qde

ītelligim⁹ in figura nō absurde
animas⁹; nō q̄ ventus ē aīa; sed
q̄ inuisibilis est ventus. q̄nus r̄s
corpea. corpora impellens; tamē
q̄ hūani oculi aciem fugit. est
aūt aīa īuisibilis; ꝓpterea bñ in
telligim⁹ aīas ventos. Inde est
q̄d et deus insufflasse dicat spm
vite fōrto hoī; et frūs homo in
aīam viuētem. Ergo vēti aīe
in allegoria nō absurde accipiū?
Videte autē ne putetis notam
allegoria panto-mimi aliquid
me dixisse. Nam q̄dā verba.
q̄m verba sūt et ex lingua pte
dūt; quia nobis sūt etiā cū r̄b⁹
ludicris et nō honestis. Tamē
locū suū habent ista verba in
ecclia; et locū suū i scena. Non
enī ego dixi q̄d apls nō dixit.
cū de duobus filiis abrahe di
ceret; que sūt ingt i allegoria.
Allegoria dicit⁹ cū aliq̄d aliud
videt⁹ sonare i verbis; et aliud
in ītellectū significari. Quomō
dicit⁹ agnus r̄pūs? nūq̄d pecus?
leo r̄pūs? nūq̄d bestia? Petra r̄pūs?
nūq̄d durities? Lapis r̄pūs?
nūq̄d tumor terre? Et sic multa
alia vident⁹ sonare. aliud sig
nificare? et vocat⁹ allegoria. Nā
q̄s putat me de theatro dixis
se allegoriā; putet et dñm de a
phitheatro dixisse parabolam.
Vide quid faciat animus v̄r ubi
habūdāt spectacula; i agro
seminis loq̄rer. Quid sit enī
allegoria non ibi forte didicissēt
homines; nisi in scīpturis dei.
Ergo q̄d dicim⁹ allegoriā figu
rā esse; sacrāmētū significatū alle
goria est. Et q̄d hic accipim⁹ as
cendit sup pennas ventorū? Dum
mus bñ accipi figuratē ventos a
nimas. Pēne ventorū penne aīas
que sūt. nisi a quib⁹ sursū attollū
tur? Pēne ergo aīarū vtutes;
bona opa. Recta frā; in duabus
alis habēt oēs pēnas. Oīa enim
p̄cepta in duobus p̄ceptis sunt.
Quisq̄s dilexit deū et primū
aīam habet pennatā liberis alis
sō amore volātem ad dominū.
Quicūq̄ implicat⁹ amōe carnali
visū habet in pēnis. Nā si aīa nō
habet alas et pēnas; vnde ille ge
mens in tribulationibus dicit? q̄s
dabit michi pēnas sicut columbe?
Et sequit⁹; et volabo et requiescā.
Item alio loco? quo ibo a spū tuo.
et quo a facie tua fugiā? Si ascē
dero in celū tu ibi es. si descendo
ad infernū ades; si accepero pen
nas meas sicut columba. et volabo
in extremis maris. Tamq̄ dicat;
si possū fugere a facie ire tue? si
accepero pēnas ut columba; et vola
uero in extrema maris. In extr̄a
ma maris volare est; spem iam
p̄tendere in finem seculi? quō ille
qui ait; horlabor est añ me. donec
intream in scīam dei. et intelligā
in nouissima. Et quō venit in
extr̄a maris ecclā acceptis pēnis?
Etenī illuc inq̄t manus tua de
ducet me? et pducet me dexte
tua. Nā et nī pēnis meis ausura
sum; nisi tu deducas. Ergo alas
habent bonas et liberas; nullo
visco obligatas aīe bene operāte
p̄cepta dei; habētes cū⁹torem de
cōscīa pura et fide nō ficta. Dign̄

tū vis sunt pdite ūtutibus carnalibus? quid ad illam dilectionē dei. qua sūt dilecte etiā cū visco cēnt implicate? Quor ergo in nob dilcō dei: q̄ nīa in illum. Nīa dilcō pēne nre sūt: sed illa abundat sup pēnas ventorū. Iā dicebat quibusdā aplis. Flecto genua mea pro vobis ad pr̄em? ut det vobis sc̄dm uteiorē hoiem habitare xp̄m per fidem in cordibus vr̄is: in caritate radicati et fundati. Iam dat illis caritatem deus: iā dat illis alas et pēnas: ut possitis inquit cōprehendere. q̄ sit latitudo longitudo: altitudo et pfūdū. Fortassis crucē dñi significat. Cuius enī latitudo in qua porrecte sūt manus? lōgitudo a terra surgēs i q̄ cernit corpus infixū: altitudo ab illo diuexo ligno sursū qđ emunet? profundum. ubi fixum erat crus: et ibi ois spes vite nre. Latitudo enim est in bonis opibus: longitudo in pseuerādo usq; in finē. Altitudo propter sursū cor: ut oia bona nra nīa in q̄bus pseueramus usq; in finē. Habentes latitudinem qua bn̄ opamur. et longitudinem q̄ pseuerauerim⁹ usq; in finē: nō faciam⁹ aliq̄d nisi spe celestium p̄miorū. Ipsa e enī altitudo. nō huc q̄rere merctedē. si sursū: ne dicat nobis. amen dico vobis. preperūt mercedē suam. Profundū aūt qđ dur ubi fixa erat pars crucis et nō videbat: inde resurgebant que nō videbant. Quid e qđ occultū e et nō publicū in ecclia? Sacramentū eucha

ristie. Opa aūt nīa bona vident et pagani: sacramenta vō occultantur illis? sed ab his que vident. surgūt ad illa q̄ nō vident: sicut a pfundo cruis qđ i terra figitur. surgit tota crux q̄ apparet et cernitur. Et quid postea? Cū hoc dixisset aplus addicat? fave etiā supeminētē scientiā caritatis xp̄i: ut iam dictū fuisset in caritate radicati et fundati. Amatis enī xp̄m: et ideo i cruce operimini. Sed nūq̄d amicitis. q̄litū vos ille amauit? Amando aūt q̄litūcūq; amatis volatis ad eū? ut cognoscatis q̄admodū xp̄s vos amauerit. Hoc e ut sciatis supeminētem caritatis xp̄i. Amatis enī vos q̄litū potestis? et volatis q̄litū potestis: sed ille ambulat sup pēnas ventorū. Qui ambulat sup pēnas ventorū. Qui facit angelos suos spūs. et ministros suos ignem flagrantē. Et hoc q̄litus nō videam⁹ apparentē angelorū: absēdum e enī ab oculis nīis. et e i q̄dam re publica magna imperatois dei? tamē ee angelos nouim⁹ et fide. et miltis apparuisse scīptū legim⁹ et tenem⁹: nec inde dubitare fas nobis est. Spūs autē angeli sūt: et cū spūs sc̄i. nō sc̄i angeli. cū mittūtur fiūt angeli. Angel⁹ enī officij nomē est: nō nature. Quorū nomē eius natē. spūs e: q̄rūs officiū angelus est. Et eo qđ e spūs. est: et eo qđ agit. angelus e. Vide illud in hoie.

Nomē nature homo: officij mi
les. Nomē nature vir: officij
prect. Homo cū fit prect? dz
qz hō erat fit prect: nō qz erat
prect fit hō. Dic ergo q̄ erat
iam spūs conditi a creatōe dr:
facit eos angelos. mittēdo eos
nūciare qđ iusserit. Et ignem
flagrantē fant ministros suos.
Legim⁹ apparuisse ignē ī rubo:
legim⁹ etiā missū ignē de sup
2 īplesse qđ p̄ceptū est. Minis
trauit ergo cū impleret? cum
esset in natā sua erat: cū egit
qđ iussū est ministeriū impleuit.
Dic secūdū lām videm⁹ in cre
atum. Quid ē aūt in etnā fi
gurate? Quō accipim⁹ q̄ facit
angelos suos spūs? et mīstros
suos ignē flagrantē? Spiritus
spūales dicit. Benefacit ange
los suos spūales: id ē nūcios ver
bi sui. Spūalis cū oīa iudicat:
ipe aūt a nemīe diiudicat? Vide
spūalem factū angelū dei? non
potui inq̄t vobis loqui quasi spi
ritualibus: sed q̄si carnalibus.
De spūali quadā effectōe missa
est ad carnales: tāq̄ angelus
de celo ad terrā. Quō dicit ad
mīstros suos ignē flagrātem?
nisi quō dicat spū feruētes? Dic
cū feriens spū ignis ardēs est.
oīs mīster dei. Nōne ardebat
stephan⁹? Quo igne ardebat?
Et quis ignis ille erat qñ lapida
bat? et p̄ eis a quibus lapidabat
rogabat? Cū audis ignis: mi
ster dei? incensurū illū putas?
Incendit et eo qđ angelus est.
Vide illud in hoīe. Nomē natē

homo: officij miles. Nomē nature
vir: officij prect. Homo ergo sit
licet prect. Sed fenū nūi id ē car
nalia oīa desideria tua curat mīs
ter dei: pdicans verbū dei. Audi
illū: sic nos existimet homo ut mīs
nos ipi et dispensatores mīsteriorū
dei. Quō aūt ardebat cū diceret?
os nrm patet ad vos o corinthij. cor
nrm dilatatū est? Ardebat? fla
grabat caritate: et ibat ī eos ut
incenderet. Vnde ignē se missurū
dns in terrā dicebat cū aut: ignē
veni mittē in terrā. Quō gladius
sic ignē. Gladius diuidit affectū
carnalem: ignis absumit. Totū
in verbo dei intelligē: totū ī spū
dei cognoscē. Incipis ferre caritā
te p verbū qđ audis: et inde quid
in te fecerit ignis minister dei.
Qui facit angelos suos spūs: et
et mīstros suos ignē flagrātem.
Hundauit terrā sup finitatē
eius: nō īclinabit in sclm seculi.
De terra ista hoc accipe ne sic vi
habeat illū eritū? utrū rte dicā
nō īclinabitur in sclm scli: de qua
dictū est. celū et terra transibunt.
Laborat hic. si ad lām spūalē accipe.
Nam qđ ait. fundauit terrā super
finitatē eius? forte esse quedā ē fi
nitas occulta nobis q̄ continet ter
rā: et hoc dixit et fundauit. Sup
quid fundauit? Sup finitatē ipius
terre quā ei supposuit: ut cōtineat
que latet forte occultus eius. Sunt
isti occulta in creatura? non de
obscuritate creatē creator latebit.
Que possum⁹ videam⁹? et hys q̄
videm⁹. illū laudem⁹ et amem⁹.
Conuitum⁹ nos ad querendū dēd

hic in figuꝝ posuiꝰ. Firmauit nꝝ
intelligo etiam. Dñi est terra et
plenitudo eius. Intelligo etiam
terꝝ: ipa est terra sitiens: ipse
est q̄ dicit in psalmis: vna ei di
nr ex oibus: aīa mea sicut terra
sine aqua tibi. Dicit sine aqua
tibi. quid est? Sine aqua sitiēs.
Di sitiit aīa mea ad te: ramꝫ
terra sine aqua. Nisi ei sitiat:
nō tē irrigabit. Anime ebrie
pluuia diluuii est: sitiat oportz.
bñ eni qui esuriūt et sitiūt iusti
tiā: et dicit. aīa mea tāꝫ terra
sine aqua tibi: quia dicit alibi.
sitiuit aīa mea ad deū uiuū. Ter
ra ergo intelligo etiam. Que ē
firmitas eius sup aquā fundata
est. nisi fundamētū eius? An m
ogrue intelligim⁹ finitimē sup
aquā fundata ē trā. fundamentū
ubi constituta ē etiā? Qd est
illud fundamētū? Fundamentum
nēm nemo pt ponē ptēꝫ qd poī
ni est: qd est xp̄us ihūs. Ibi ergo
firmata sum⁹: meito q̄ ibi finiti:
nō ibi inclinabim⁹: sēm scd. Ruch
il eni firmus isto fundamēto. Inf
mus tu eras: sed finū fundamen
tū te portat. In te firm⁹ ē non
poteras: firmus eris semp si ab
illo firmo fundamēto nō recedis.
Non inclinabit in sēm seruli.
Ipsa ē predestinata colūpna: et
firmamētū ueritatis. Hyssus
sicut uestimētū amictus ipius:
sup montes stabūt aque: ab nr
parone tua fugient: a uoce to
nitrui tui formidabūt. Ascendūt
montes et descendūt cāpi: i lo
cū quē fundasti eis. Terminū

posuisti quē nō trāsgredient:
neq; reuertent tegere trā. Qui
emittis fontes in uallibus: i
ter medium montiū pertransibūt aque.
Potabūt oēs bestie agri: sus
cipient onagri in sitim suā.
Sup ea uolatilia celi inhabita
būt: de medio petraꝝ dabūt
uocē suā. Rigans montes de su
perioribus suis: de fructu operū
tuorū satiabit terra. Producēs
fenū iumentis et herbam
seruituti hoīm: ut educas pa
nē de terra et uinū letificet cor
hoīs: ut exhilaret faciē in oleo:
et panis cor hoīs confirmet. Sa
turabūt ligna cāpi: cedri libā
ni quas plantauit: illic passeres
nidificabūt. Ciconie domus
duc est eoꝝ. Altaribus ertē
sui celi. Ubis intellexi astrēde:
et ego uideo q̄tū altū sit: pu
to qd meritū consideret mūdus
trā. Nā ideo multos uersꝰ uolu
pnūciat: ut uideatis q̄m alte
sint posita sacrāmēta dei: ne fastī
diam⁹ oblata. ne pmpta ui
lescāt: ut semp quesita et sicu
difficultate. cū maiori iocūdi
tate ueniāt. Inter cetera tamē
fiēs que possūt accipi ad lītz.
nūqd et hoc qd dictū ē illic
passeres nidificabūt: filice
domus duc ē eoꝝ? Nūqd do
mus filice duc ē passerum?
Aut domus filice duc ē cedro
rū? Et hoc eni ubi ē. et cedru
libani quas plātauit illic pas
seres nidificabūt: filice do
mus duc est eoꝝ. Et quidē
latina loquela eoꝝ cedrorū

nō possum⁹ intelligē. Cedu ei
fēinuu geneis siū. Fulice uag
dom⁹ quomō ē dux passeruꝫ?
Hoc enū in ista ēatum que ocu
lis nris ādiacet: intelligi nul
lo pacto pt. Fulicas aūt aues
ee marinas ul' stagnicoles nom⁹.
Domus fulice sit nidus fulice.
Quō ergo dom⁹ fulice dux est
passeruꝫ? Quāe quedā in rebus
visibilibus qī absurda misceat
spūs stūs? nisi ut ex eo qđ non
possum⁹ accipe ad lrām cogat
nos ista spūalit querē? Ergo
si ad celum ītellectū ut diri ad
ertētam pellē vltis astenderet.
et nubes facit astensionē ei⁹:
nubes ista q̄ vobis loquit² iua
lida est hodie ad oia ista expo
nenda. Date veniā: et si nō
vē: mee certe infirmitati. Iu
dicate quidē vram tantū video.
ut semp pauri sitis audire: si
duc res sūt. quarū ratio non
cōtēpnenda ē. Nā et infimitas
corpis nīi cōsidenda est: z ip
sarum rez que exponūt. me
mōia iterim q̄ audistis cogita
te. Quid dix? Que mādu
caūtis ruminate? sic enī erits
munda aialia et apta epulis
dū: fructū aūt vrm ī opibus
vris adiuuate. Valde enī male
digerit ib qui bene audit z nō
bene opat²: qr dīs deus nr nō
deest pascere. Potū ē oibus
qr de pane quē accepim⁹ z quē
erogam⁹ reddituri sum⁹ rōnio
nē: optime nouit cāūtas vra.
Nō enī tacet nobis pagina di
na: aut adulat nob dō. Deisto
loco q̄ liberi sim⁹ ad vos poresis
aduertere: et si forte ego minus
liber sū. uel oēs qui in hoc loco
vobis loquūt². si min⁹ liberi sum⁹:
certe ipe sermo dei neīnē timet.
Vos aute sine timeam⁹ sine liberi
simus: eū cogimur āūciare qui
neminē timet: hoc vobis nō ho
mines. sed deus pstitit: ut et p
timidos liberum audiatis. Er
cusationē in iudicio dei nō habe
bitis: nisi vos in bonis opibus
exercuerits: et eorū q̄ audistis
tamq̄ pluuie fructū congruū
dederits. Fructus congruus: qui
bona. Fructus cogruus: sinceram
dilectio: nō solū frīs: sed īimici.
Dupliter nullū spernes: z cui
dare nō pt qđ petierit: nō enim
spernas. Si potes dare da: si nō
potes. affabilē te presta. Coro
nat deus intus bonitatē: ubi
nō īuenit facultatē. Nemo
dicat: nō habeam. Caritas no
de sacculo erogatur: qr quotiēs
dicim⁹ z q̄ p̄ dirim⁹. z qđcq̄ dice
potuerim⁹ ul' nos ul' post nos.
ul' q̄ añ nos. finē nō habēt nisi
caritatē: qr finis p̄cepti caritas
ē de corde puro et conscīa bona
et fide nō ficta. Introgate qui
rogatis deū cordi vrā: videte
quō tūsmutatis versū istum:
dimitte nobis debita nra sicut
et nos dimittim⁹ debitoribus
nris. Nō erit orans: nisi ista
dicas. Si alia dicas nō te cau
dit ille: qr nō ipam tibi dictauit
iuris peritus quē misit. Nāe
est ergo ut et q̄n verba nra dica
in orōne secūdū ipsam dicam⁹:

et qñ ipa verba dicimus bñ intelligamus qd dicimus: qr manifestum illa deus ee voluit. Si ergo nō oraueritis. spem nō habebitis: si aliter ꝑ mgr docuit oraueritis. nō exaudiemi: aut si in oōne mentiti fueritis. nō impetrabitis. Ergo et orandū ⁊ vere dicendū est. et sic orandū e quo ille docuit. Debis nobis condie dcturus es: dimitte nobis debitm nr̄m sicut et nos dimittimus debitoribus nr̄is. Vis securus dice: fac qd dicis. Incipit sermo primus de eodem pō

Sic qua debitores nos tenetis: nō necitate: sed qd est vehementius caritate. Debemus aute hoc primo dño deo nr̄o: q habitas et in nobis erigit ista de nobis: deinde dño et pri pīn et inimīco et oranti p me: deide vie violē te. qua et torquentes etiā infirmus viribus nr̄is. Tame qm̄ dns donat. qui et ipas vires vobis orantibus donare dignat. qm̄ psalmi primas huius partes die iam nuper pcedēte tractauim⁹ etiā sequentia sis apiēda sut: et illo adiuuāte i aurē tepim⁹ terminanda sut. Comme dueram⁹ aute caritati vre qui affuistis totū istum psalmū figatis misteriis esse contextū. Vnde qd difficilius ꝛtur: solet diligentius inuestigari. Ne putetis ista. vobis obscurissime sub tecta. sed difficultate cōdita: ad hoc qd sepe ia dixim⁹ ut deꝰ petentib⁹ aperiat. a quē tibus: intret. a pulsantibus. Sed opus e nobis aliq̄to maiore et silencio vro ⁊ patiencia vra: ut pauca que dcturi sum⁹. nō p strepitū tepus ampliꝰ occupent. Sd aucta enī nos dice tempis cogit angustia: qd nouit et caritas vra debere nos exequis fidelis corpis sollēpne obsequiū. Ecce iam que dicta sut repete et rursus exponere nō cogamur: sed si defuerunt alicui qui nō audierūt q vna n desent. pdest aute illis fortasse q audiūt modo qd nō audierūt qr defuerūt: vt et ipi discant adhuc. Legam⁹ ergo cursim. pō

Benedic aia mea dñm. Dñm nostrorū aia dicat: vna fri i xpo. Oñe deus meus magnificatus es nimis. Vnde magnificat⁹ es nimis? Confessione et decore induisti. Cōfitemi ut decoremi: ut induat vos. Qui ꝛtū amictus lucem sicut vestimētū. Qui ꝛtū amict⁹ eciam suam: qr ipa fia e lux i illo. q prius erat tenebre ise: dicente apło. Fuistis aliq̄n tenebre: nūc aute lux i domino. Extendes celū sicut pellē. Vel ta facile q tu pelle? sita facile sit tam ꝑ ad lītm accipias. uel auctem septuma ⁊ intelligam⁹ distenta p totū mūdū. note pellis: qr mortalitas in pelle significat. Dispensata est aute nobis ois auctus sptuum diuinarū per hoies mortales: quoꝝ ia mortuoꝝ

fuma distendit. Qui pregis
in aquis supiora eius. Cuius su
piora? Celi. Quid ē celū? Fugi
ntes dūtaxat durum? sēptum dīnā.
Que supiora? Dēptura diuine
pceptū? quo michil est eminētius
caritate. Quāe aūt aquis copa
ta ē caritas? Quia caritas dei
diffusa ē in cordibus nīīs: p spm
sanctū qui datus ē nobis. Unde
aqua ipe spūs? Quia stabat
ihesus et clamabat: si qs sitit
veīat ad me et bibat: qui credit
in me fluūina aque viue fluēt
de ventre eius. Unde pbam?
quia de spū dictū est? Dicat ipe
euangelista: qui sequitur et ait.
Hoc aūt dicebat de spū: q̄ accep
turi erāt credētes ī eū. Qui
ambulat sup pēnas vētorum:
idest sup vtutes aiārū. Que ē
virtus aie? Ipa caritas. Quo
autē ille sup illam? Quia ma
ior est caritas dei in nobis: q̄m
nra in deū. Qui facit angc
los suos spūs et ministros suos ig
nē flagrantē: idz eos q̄ ita spūs
sūt: q̄ spuales nō carnales sunt:
facit angelos mittendo ut pdicēt
eius euangeliū. Et ministros
suos ignē flagrantē. Nisi eīi
ardeat minister pdicās: nō aīe
dit eī an pdicat. Fundauit
terrā sup firmamētū ei⁹. Fir
mauit etiam sup firmamentū
etie. Quid ē firmamētū etie?
nisi fūdamētū etie? Quid ē
fūdamētū etie? nisi de q̄ dicit
aplūs. Fūdamētū nemo potest
ponē pret q̄m qd̄ positū ē. qd̄ est
xpūs ihesus? Et ideo tali fūda
mento suffulta? qd̄ meruit audi
re? Non inclinabit in seculum
seculi. Firmauit terrā sup firma
tē eius: idest firmauit etiā sup
fūdamētū xpm. Nutabit etiā: si
nutauerit fūdamētū. Et unde
nutabit xpūs? qui aīa q̄ veniret
ad nos et carnē susceperat. omīa p
ipsum facta sūt. et sine ipo factū
ē michil? qui oīa cōtinet maiesta
te et nos bonitate? Nō nutāte
xpo: nō inclinabit in sēcm seculi.
Ubi sūt qui dicūt periisse de mū
do etiam? q̄n nec inclinari pt?
Sed unde cepit dīns assere ista ec
clesiā? revelate. incipe. ondere.
diffundē? Unde cepit hoc? Quid
erat primo? Quia firmauit terram
sup firmamētū eius: nō inclinabi
in sēcm seculi. Habitus sicut ves
timentū amictus ipūs. Cuius?
Nūq̄d forte dei? Sed ia de amic
tu eius dicēat: circūamictus lu
ce sicut vestimētū. Audeo deum
luce uestitū: et lux ipa si volumus
nos sumus. Quid ē si volumus?
Si ia tenebre nō sum⁹. Ergo si de
luce uestitus est. cui⁹ rursus ves
timētū est abissus? Abissus enim
dicit⁹ īmensa aquarū copia. Om
nis aqua. omnis humidi natura
atq̄ substātia circūquaq̄ diffusa.
per maria et fluūa et antra occul
ta: semel uno nocte abissus vomi
t. Ergo terrā intelligim⁹ de q̄ dicit:
firmauit terram sup firmitatē eius:
nō inclinabitur in sēcm seculi. De illa
dictū credo: abissus sicut vestimē
tū ipūs. Terre em q̄i vestimētū
est aqua: circūdas ea et cōtegēs
eam. Sed aliq̄n in diluuio ita re

uitl'her vestis terre: ut oīa oīno
coopiret et trīsterīdēt altissiōs mō
tes sicut scīptura testat: cubitis
ferme qīdecim. Fortasse ipm tēp⁹
signi ficauit iste psalm⁹ cū diceret:
abissus sicut uestimētū amictus
ipius. Sup montes stabūt a
que: idest uestimētū terre qd est
abissus ita creuit: ut etiā super
mōtes aque starent. Legimus ꝫ
ut dixi factū in diluuio. Inde lo
quebatur. pha: narrabat dīs
nobis ptērita an pnūciabat fu
tura? Sed si narraret ptērita:
nō nobis dicēt sup mōtes stabūt
aque: sed sup montes steterunt
aque. Pretcitū cīm temp⁹ p fu
turo solere poni in scīpturis: ita
prudente spū q ventura sūt q̄si
iam facta sint solem⁹ legere. In
de est qd illud qd i. psalmo nou
mus dēs: ubi tāq̄ euangelium
texatur. Foderūt manus meas
et pedes meos: dinumerauerūt
oīa ossa mea: sup uestimentū
meū miserūt sortem. Omnia q̄
ita facta cōmemorātur: que utiq;
adhuc ventura cernebātur. Sed
q̄ritū potest ntra diligētia. q̄mtū
autē ptr tranta occupatio: à qn
sit vacuus ut possim⁹ pro certo
dicē im nō nō est. Animaduti
mꝰ sepe pha ab ptērito tpe verbo
dicē que uētura sūt: figurā autē
futuri dicē ptcīm. nō facile oc
curit legenti. Non audeo dicē nō
est: sed certe studiosis eam lītā
indixerī quid querīt. Dī inue
nerīt et ad nos attulerīt: gra
tulabim⁹ adolescētiū studijs oc
cupati senes: et ex eorum
mīsterio et nos aliqd discimus.
Nō enī dedignabim⁹: qm ipius
de oībus dicit. Vox ergo dicit
sup montes stabūt aque. Pha
ramus fuit pdicē. nō narrāe
ptcīta: ppterea dixit: qr ecclīaz
futurā in diluuio pfectionem
volebat intelligi. Fuit enī temp⁹
aliqn. quo terrā dei. ecclīaz dei
cooperuerūt: ut nō apparerent
nec ipi magni qui sūt montes.
Qn enī ubiq; fugiebāt: quō nō
minus apparebant. Et fortasse
de illis aquis est vox illa: salūm
me fac deus qm intrauerūt aque
ad aiam meā: marīe aque que
mare fecūt: procellose īfructu
ose. Nō enī quācūq; terrā coope
ruerit aqua marina: fecundum
eā potius qm ad sterilitatē pdu
cēt. Erant enī et mōtes suba
que: qr sup mōtes stabunt aque.
Populi resistentes superauerūt
auctoritatē oīm ubiq; fortiter euan
gelizantiū verbū dei: cooperue
rāt eos aque: et sup illos sta
bunt aque. Dicebant preme.
preme. et premebāt: et rīgue.
nō apparebant. Dicebant ista:
prevalebant sup martires: et
fugiebant ubiq; rpiani: et fuga
quadā occultabantur apli. Vnde
fuga occultabātur apli? Qa sup
montes stabūt aque. Erat po
testas aquarū magna. Sed q̄
dui? Audi qd sequit. Ab in
crepatōe tua fugient. Et hoc
factū est frēb⁹: ab increpatione
dei fugerūt aque: hoc ē a pres
sura montiū recesserūt. Jam
montes ipsi certant petris et

paulus. Quō eminet? Qui ait
a psecutoribus pmebant? nunc
ab imperatoribus veneūt. Fugerūt
enī aque ab increpacōe dei: qua
cor regū ī manu dei. Defleūt quo
voluūt? iussit per eos patē dari
ppīa nūb: eminuit et eminuit auc
toritas aplica. Quousq; et quādo
supra eūt aque? mōtū defecerat
magnitudo? Sed tamē fīēs mei
ut oīs videret eminentiā mon
tū p quos mōtes salus ēet gentī
humano. ait leuaui oculos meos
in mōtes vñ veniet auxiliū mihi:
ab increpacōe dei fugerūt aque.
A voce tonitrui tui formidabūt.
Iam q̄ nō terreat a voce dei per
aplos? voce dei p scripturas. p nu
bes eius? Congregauit mare for
midauerūt aque? nudati sūt mō
tes: iussit imperator. Sed q̄ iussis
set? nisi deus tonuisset? Quia
voluit deus illi iusserūt: et firm
est. Ergo nullus sibi homo arro
get aliquid? formidauerūt aque:
sed a voce tonitrui tui. Vna ex
tū voluit deus fugerūt aque: ne
p̄merent montes. Anteqū id fie
ret: et sub aquis firmi erant
montes. Extenduūt montes et
descenduūt campi: in loū q̄ fūdas
ti eis: Adhuc de aquis loquit.
Non hic montes accipiam q̄si
terrenos? neq; cāpos quasi terre
nos: sed fluctus tū magnos ut mō
tibus cōparent. Fluctuauit ali
q̄n mare? et fluctus eius tamq̄
montes fuerūt: qui mōtes illos
aplos operient. Sed q̄ diu asten
duūt montes? et descenduūt cāpi?
Venerūt: et plani st. Cum
seniebant montes eūt. cū plani
st campi facti sūt: fundauit enim
eis locū. Est quidā meatus quasi
pfundus locus: quo receptā st q̄
dāmodo oīa sentiencia cordi mor
talū. Quā mlti modo et falsi et
amari sūt et tamē quieti. Quā
mlti sūt qui dulcescē nolūt? Qui
sūt qui dulcescē nolūt? Qui in
rpīm adhuc credē nolūt. Et q̄nti
multi sūt q̄ nōdū crediderūt? q̄
facti eūt? q̄ montes eūt aliq̄n?
mō campi sūt: tamē fīēs mei et
malicia mare est. Quāe ēi non
senserūt mō. q̄re nō in fauerūt? q̄re
nō dant opam? Hi quidē si non
possūt euertere terrā nrām: certe
contegē. Quāe non? Audi. n
Terminū posuisti. quē nō trās
gredient: neq; reuertentur tegere
terrā. Quid ergo q̄ tā fluctus a
mariss mōdū acceperūt. ut ti
meat nobis talia eūa libere pōdia
re: q̄ terminū acceperūt debitū. qui
transgredi nō possunt impositū
finē? neq; reuertent tegere terrā?
Quid fit in ipa terra? q̄ opa nōīs
ibi sūt quā mare nudauit? Et si
ad eius oram tenues fluctus per
strepunt et si adhuc murmurāt
pagani? sonitū litorū audio: di
luuiū nō phonesco. Quid ergo?
Quid fit in terra? Qui emit
tit fontes in cōuallibus. Emittit
inquit fontes i cōuallib. Cōual
les nostis q̄d sint? Depressa lo
cōtenarū. Vna collibus et mōtib
contraria figa opponūt valles
cōualles. Colles et mōtes tumōs
tenarū sūt: valles aūt vl cōualles
humilitates terrū. Vbi cōtēpne

hūilitates? inde fluūt fontes: e
mittit fontes ī cōuallib9. Audi
montē. Diat aplus: plus oībus
illis laborauī. Magnitudo q̄dā
cōmendat2: strūctura mē ut ꝓfluāt
aque cōuallē se ferat. Non ego
autē: sed gr̄a dei mecū. Nō ꝛpug
nat: ut qui st̄ mōtes sint2 cōual
les. Dict2 eū mōtes dicūt2 ꝓpt̄ spūa
lem magnitudinē: ita et cōualles
ꝓpter sui spūs humilitatē. Non
ego inquit: sed gr̄a dei mecū. Er
go cōuallis t̄: et gratia dei fons
est. Qui emittit fontes ī cōualli
bus. De spū dicebat2 qđ mō cōme
moraui. si quis sitit veīat ad me:
qui credit in me fluūa aque viue
fluent de ventre eius: hoc autē
dicebat de spū. quē accepturi e
rant hūi qui in eū erāt credituri.
Videam9 si cōualles st̄: ut emit
tat2 fontes in cōuallibus. Audi
ꝓpheta. Super quē requiescit spūs
meus? nisi sup humilem2 que
tū et trementē verba mea? Ad
e sup quē requiescat spūs meus?
Sup humilem2 quetū. Quis
habebit fontē meū? Cōuallis.
Inter mediū montiū ptrāns
sibūt aque. Hucusq̄ a lectore p
nūciatus est psalmus: hucusq̄
tatitati vre sufficiat. Hor dicā;
et in nōie dei sermonē t̄minabi.
Quid t̄ inter mediū montiū per
trānsibūt aque? Audiuim9 qđ
sūt mōtes? magni p̄dicatores ver
bi: sublimis angeli dei q̄ hūc ad
huc in carne mortali? et celsi: nō
sua virtute sed illius gr̄a. Nō
tū autē ad ipos attinet cōualles
sūt: humiliter emittūt fontes.

Et inter mediū mōtiū inquit ꝑ
trānsibūt aque. Putem9 hoc
un dictū: inter mediū aplōz per
tūsibūt p̄dicatōes verbi veīta
tis. Quid t̄ inter mediū mōtiū
ꝑtūsibūt aque? Qđ t̄ inter mediū
aplōrū? Qđ mediū dicā2; com
mune est. Nes cōis vñ omnes e
qualit̄ viuūt? media t̄ ner at
tinet ad me: sed ner ad te ner ad
me. Proterea loq̄mur et sic de
aliquibus hoībus. hūt inter se
patrem. habēt inter se fidē? hūt
inter se cāritatem: sic certe dici9.
Quid t̄ inter se? In medio sui.
Quid t̄ in medio sui? Cōmune
est illis. Audi aquas inter medi
um montiū. Quia cōis illis fi
des erat: ner quisq̄ aq̄s quasi
ꝓprias2 suas habebat. Si cui
nō sint in medio. q̄ priuate st̄:
nō publice fluūt? 2 ego habeo
meā: ille habet suā. nō est in
medio. qđ et ego2 ipe habeat:
sed talis non est pacifica p̄di
catio. Atq̄ ideo ut inter medium
montiū fluāt aque audi voce
mōtib: deus inquit pacis det
vobis idipm sapere Iuxtem? et
iterū: ut idipsū sapiatis oēs
et nō sint in vobis scismata. Qđ
sentio sentis. I medio fluit a
qua? nō habeo q̄ ꝓpriū meū:
ner tu ꝓpriū tuū. Veritas ner
mea sit ꝓpria ner tua? 2 ut tua
sit et mea: inter mediū mōtiū
ꝑtūsibūt aque. Audi ipsum
mōtem ut dixi: q̄ inter mediū
montiū ꝑtūsibunt aque. Hinc
autē ego sine illi: sic p̄dicam9
et sic credidistis. Deum9 dixit.

sine ego sine illi. sic ꝑdicamus
z sic credidistis: int̄ mediū ei
montiū fluebant aque. Nulla
de aquis discordia montiū: sed
pax consensionis et societas ca
ritatis. Di quis aūt vellet ali
ud predicare: iā de suo ꝑdicaret
nō de medio. Et audi q̄d de illo
dicat ab ipō q̄ emisit fontes ī
cōuallibus: qui loquit medi
aūt de suo loquit. Itaq; ne aut
petur alios mons nō de medio
sed de suo manans aut aplus.
quisq; vobis euāgelizauerit
ꝑterꝝ quod accepistis: anathe
ma sit. Et vide q̄admodū no
luerit de mōte ꝑsumi ne for
te mons distaret ab aq̄s per
mediū currentiū: z aliquid
ꝑtiū velit in fluere. Licet si
nos et q̄ntus mons dixit hor.
q̄ uberrime aque fluebāt de
cōualle eius tñ hor volebat
ut mediōs int̄ montes curreret:
et ibi eēt fides trā ꝑlōz. q̄d int̄
se mediū atq; cōe apli tenebāt.
Licet si nos inquit. Et tu pau
le potes aliq̄d aliter predicare?
De paulo questio. Audi q̄d se
quitur. Licet si nos a angelus
de celo āūciauerit vob ꝑt̄ q̄ꝑ q̄d
accepistis: anathēa s. Di veīat
mons alio euāgelizāb anathe
matizet? si veīat anglis ad euā
gelizāb: anathēazet. Vn h. Ca
te puato volt fluere: ñ te medio. Et
hor forte homo carnali nebu
la ꝑpeditus. et a fonte cōi ad
ꝑpriā suā falsitatē reductꝰ pos
sit hor facere? nūquid et an
gelus vere. nūq̄d z angelus?

Di angelus de ꝑprio fluens ī pa
diso non est auditus: nō ꝑpi
tauerem in mortem. Media aq̄
ꝑsita erat hoīibus ꝑceptū dei.
aqua media. aqua quodāmodo
publica? sine fraude valebat q̄d
dirimꝰ caritati vē: sine labe si
ceno fluebat? si ipa aqua semp
haberet: semp viueret. Venit
angelus lapsus de celo fructus
serpens: q̄ insidiose iā venena
spargere cupiebat? emisit vene
nū de ꝑprio locutus ē de suo: q̄
qui loquit medicinā de suo loq̄t?
et miseri audiendo dimiserūt
q̄d cōe erat. Vñ beati erāt: z ad
suū ꝑtū redacti. cū uolūt ꝑ se
et sōles deo? hor eni eis dicat.
gustate et citis sicut dij: appete
tes quod nō erāt. q̄d acceperāt
amiserūt. Ergo fiēs ad hor va
leat q̄d dirimꝰ caritati vē ꝑpter
fontes? ut fluāt de vobis. con
valles estote: et cū ālibus offerte
q̄d de deo habetis. Int̄ mediū
fluāt aque? nulli īuideatis: bi
bite satummī. manate. saturate
Vbiq; cōis aqua dei habeat glo
riam: nō hoīm ꝑuata mēdacia.
Explicat ſmo ꝑmus. Incipit ſcdus

Reliquarū partiū psalmi
huiꝰ ꝑtractandarū: debito
res nos cē meminit cari
tas vā. Nō ergo opus ē: ut in
tentionē vām aliquo premio
moneā. Video enī vos ad intelli
genda sacramēta ꝓphetica. omni
alacritate suspensos? nec opus
est ut intentos faciat ſmo meus:
quos iā fecit spūs dei. Hor pos
agamus q̄d vrget. De fontibus

emissis in cōuallibus et de aquis in
mediū montiū ptrāseuntibus ita dis
tū est; sed huiusq; dictū ē. hinc de
inceps ordiamur. Sequit enim.
Potabūt oēs bestie siluę. Quid
potabūt? Aquas ptrāseuntes inter
mediū montiū. Quid potabūt?
Fontes emissos in conuallibus. Et
qui potabūt? Bestie siluę. Videm⁹
quidem hoc etiā in ista creatum·
bestias siluę bibe de fontib⁹; et de
riuis int montes currentib⁹. Sed iā
q̄m deo placuit talibus rerū figuris
abscondere sapiētiā suā; nō auferre
studiosis. sed claudere negligētibus, aperire pulsantib⁹? placuit
etiā ipi dño deo nrō ad hoc horta
ri vos p nos: ut in hijs oībus q̄
velut de corpali et de visibili crea
tura dicūtur. q̄ram⁹ aliq̄d spūale
ab sconditū. quo īuento gaude
amus. Bestias siluę gētes intelli
gim⁹, et nullis hoc locis scriptura tra
tatur? sed tm̄ euidentissima duo
maxima occurrūt documēta: qd̄
in arcta hoc q̄ nemo nrm dubi
tat etiaz ee p̄figurata. nō includ
ere oia genera aialiū. nisi in illa
vnitate cōpaginis oēs gētes signi
ficarētur? nisi forte putam⁹ si oia
talia pēnitus diluuio delerentur.
defuturum fuisse deo potestatē ulle
di; ut terra pduceret sicut primo
verbo eius pduxerat. Non ergo
frustra nō temē. nō aliq̄ indigen
tia dei uel inopia potestatis. missa
sūt aialia illa in archa includi. sed
postea q̄m venit tēpus. ita em̄ debe
mus et alteri euidentissimū adiu
gere testimoniū? cū em̄ venit temp⁹ ut
illud qd̄ in archa erat pfiguratum
iam in ecclia cōpleret: petrus apls
dubitans dare sacramentū euāgeli
cū gentib⁹ in circūcisis. ymo nō
dubitās sed omino credidit esse non
putās? quodā die esurīes cū pādere vellet; ascendit ut oraret.
Hoc in actibus apl̄oz oībus bñ
legentibus et bñ audientib⁹ notū
est. Illo ergo orante fta est illi
mentis alienatio. quā greci ek
tasin dicūt: idest auersa mens
eius a cōsuetudine corpali ad vi
sum quēdā contēplandū. alie
nata a pēntibus. Cui vidit hoc
quoddā neluti linteū q̄tuor li
neis submitti de celo. ubi erāt
oīa alia oīs generis bestie! et sonuit
ei vox: petre macta et māduca.
Ille autē qui in lege fuerat eru
ditus et in cōsuetudine inducta
creuerat. preceptūq; p moysen
dei famulū retinebat. totāq; vitā
suā fidelit custodierat rēdit: absit
a me dñe: nūq̄ coē aliq̄d īmm
uit in os meū. Cōmune aut et im
mūdū dicta a iudeis et a lege bñ
norerūt: qui etiā sanctas lras dī
dicerūt. Et vox ad illū: q̄ deus
mūdauit tu īmūda ne diceris.
Hoc aūt factū est ter: et ablatus
est ille discus. q̄ demōstraretur
ter de de celo sūmissus. Discus
qui quatuor lineis cōtinebatur:
orbis terrarū erat in q̄tuor ptib⁹.
Has quatuor ptes sepe scripta
cōmemorat? orientē et occidētē:
aquilonē et meridiē. Ideo quia
totus orbis termin⁹ p euāgeliū
vocabat: q̄tuor euangelia con
scripta sūt. Ter aute sūmissum
de celo vas hoc significat: quia

dictū est aplis. Ite baptizate
ōnes gentes: in noīe pr̄is et fi
lij et spūs sc̄i. Inde colligitur
sinum iā nostis duodenariū eā
numer⁹ discipulorū. Nō frus
tra duodecī habere voluit. Et
ita nūs ille sacratus est: vt
in locū vnius q̄ ceciderat non
posset nisi alter ordinari. Q̄re
re duodecim apli? Quia cū
quatuor st̄ orbis ptes. et totus
orbis in euangelio loq̄tur.
vnde quatuor euangelia conscrip
ta sūt. et totus orbis in noīe trī
nitatis vocatur ut cōgregēt in
ecc̄iā: q̄tuor ter ducta duodecī
fiūt. Ergo nō mirem⁹ si de illis
aquis inter mediū montiū p
tēscuntibus. in illa doctrina apli
ca fluente in medio pptēr con
cordiā trionis: oēs bestie silue
bibunt. Omnes cū erant in
archa. oēs ī disco? oēs mactat
et manducat petrus: quia pe
trus petra. petra ecc̄ia. Quid
ē mactare et mād̄ucare? Oc-
dere in eis q̄d erāt: et in sua vis
cera assumere. Dissuasisti pa
gano sacrilegia. odisti q̄d
erat? dato sacramento xp̄i in
corp̄a ecc̄ie: mād̄ucasti ipe.
Ergo bestie potant istas aquas
ptranseūtes: tamē nō manē
tes sed ptēseuntes. Omnibus
doctrina que toto isto tempe dis
pensatur trānsit. Inde dicat
aplus? et sciencia destruet?
et pphecia euacuabitur. Quare
ista euacuabūt? Ex pte cū
scim⁹ et ex pte pphām⁹? cū at
venerit q̄d p̄fectū est: q̄d ex
pte est euacuabit? nisi forte pu
tat caritas vtā q̄ in illa ciuitate
tui dicat. collauda iherlm dñm
lauda deū tuū syon. q̄m confor
mauit seras portarū tuarū. iam
confirmatis vectibus ? clausis ci
uitate. vñ ut iā pridem diximus
nemo erit amicus: et quod nemo
mittit inimicus. Quis coder ibi
nobis legendus est aut tractandus
sermo? quēadmodū vobī nō tract
tur? Ideo nō tractatur: ut ibi
teneat. Ideo nō p sillabas dis
dit: ut ibi totus atq̄ integer con
tēpletur. Non tibi deerit verbum
dei? sed tamē nō p literas. nō per
sonos. nō p codices: nō p lōgem
nō p ītratorem. Quomodo ergo?
Dicit in pncipio erat verbum?
et verbū erat apud deū: ? deus
erat verbum. Non enī sic ad nos
venit ut inde discederet? sed hoc
mūdo erat: et mūdus per eum
factus est. Tale verbū cōtēpla
turi sumus. Apparebit enī deus
deorū in syon. Sed hoc q̄n? Post
peregrinationē finita via? si tamē
post finitā viam nō iudici tradē
mur: ut iudex mittat ī carcerē
Dz si finita via sicut speram⁹ et
optamus et studemus ad patrē
venerim⁹: ibi cōtēplabim⁹ q̄d
semper laudabim⁹. Nec illuc des
inet q̄d nobis presto ē. nec nos
qui fuemur? nec fastidiet. qui
manducabit: nec desinet q̄d mā
ducabit. O magna illa ? mira
contemplatio erit. Et quis de
illa digne dicere isto tempe? cū
inter montes fluūt aque? In
terī ergo fluāt aque inē montes

et ptrãseant: ñ ptrãseũt aque
bibitur in ꝓfñatione: ne sim in
via deficiamus. ¶ Potabũt omẽs
bestie silue. Inde venistis: de sil
va collecti estis. Et qualis silua?
Nullus hoim ibi trãsibat: qua
nullus ꝓpheta illuc missus erat.
Sed ad archã construendã cõa
sa sũt ligna de silua: ¶ inde ligna
inde bestie. inde venistis: ergo
bibite. ¶ Potabunt oẽs bestie
silue. ¶ Susapient onagri in
sitim suam. Onagros magnas
quasdã bestias dicit. Quis enĩ
nesciat onagros dici agrestes a
simos? Magnos ergo ꝑ asinam
dicit ꝺomitos. ¶ Nullũ enĩ ha
bẽãt gentes iugũ legis: vnde
banc multe gentes moribꝰ suis:
superba iactãtia vagantes tãq̃
in deserto. Et omnes quidem
bestie ita: sed onagri possunt sin
gulis adsignificationẽ ꝛc̃ magnã
nitudinis. ¶ Potabũt et ipi i si
tim suam. ¶ Fuũt enĩ ꝛ ille aque:
inde bibit lepus. inde onager:
lepus ꝓnus. et onager magnꝰ:
lepus timidus ꝛ onager ferusꝰ
uterq; inde bibit: sed quisq; in
sitim suam. ¶ Non dicit aqua.
lepori sufficio. et repellit ona
grum: neq; hoc dicit onager.
accedat lepus: si accesserit ra
pietur: ꝙ tam fideliter ꝛ tem
pestate fluit: ut sic onagrũ sa
tiet ne leporem terreat. So
nat strepitus vocis tullianę.
accio legitur? aliqs liber est di
alogus eius est. siue ipius siue
platonis. seu cuiuscũq; talium:
auditũ imperiti. infirmi. mĩoris

cordis? quis audet illuc aspira
re? ¶ Strepitus aque ꝛ fonte tur
bate. certe tamẽ tã impetuter
fluentis: ut aĩal timidũ nõ au
deat accedẽ et bibẽ. Cui sonuit
in principio scat deus celũ ꝛ ter
ram? et nõ ausus est bibere?
Cui sonat psalmꝰ ꝛ dicat? mihi
est ad me? Ecce modo quod so
nat psalmus certe occultum st
misterii? ñ ita sonat ut ꝛ pu
eros audire delectet. ꝛ imperi
ti accedãt ad bibendũ: et sa
nati ructent ī psallendo. Bibũt
ergo minores bestie ꝛ maiores?
sed capacius maiores: quia
sisapiũt onagri ī sitim suã.
Bibat minor qđ dictũ ẽ. Viri
diligite vxores vras sicut et
ipse dilexit ecclam: mulieres
viris suis subdite sũt. Bibat
minores? dictũ est aute dño.
si licet dimittẽ vxorẽ oĩ ex cau
sa? ¶ Dixit dñs: ꝛ dixit nõ
licere. Non scitis inquit quia
deus ab ĩcio masculũ ꝛ feam
fecit? Qđ deus cõiunxit. homo
non separet. Deinde addidit?
qui dimiserit vxorẽ suã excep
ta causa fornicationis facit eã
mechari: et si aliã duxerit me
chatur. Confirmant cõpedẽ?
hoc expedit colligato: prius
agere ne ligaretur. Alliga
tus es vxori. ne quesieris solu
tionem? solutus es ab vxore:
ne quesieris vxorẽ. Sed nõ
dum es onager ꝛ solutus ab
vxore? habes ibi qđ ꝛ lepus
bibas: et si aspereris vxorẽ
nõ peccasti. Discipuli autẽ

cū viderent dictū a dño nō licē
ullomodo preter causā fornica
cionis dissūgi cōiugia? si talis
est inquūt causa cū vxore: nō
expedit ducē. Et dñs: non oēs
capiūt verbū hoc. Nā ue verbū
dicitis? q̄ si talis est causa cum
vxore: nō expedit ducē. Oz nū
q̄d soli onagri bibituri sūt? Nō
omēs capiunt verbū hoc: mlti
nō capiūt. Et qui st̄ q̄ capiūt?
Dusapient onagri i sitim suā.
Quid est suscipiēt onagri in
sitim suā? Qui p̄ caplē capi
at. Deinde sequit̄ i contextōe
sua psalm⁹. Sup illos vola
tilia celi habitabunt. Dup
quos? Dup onagros? an pot⁹
sup mōtes? Illic cū sensus iste
dirigitur. inter mediū mōtiū
p̄tūsibūt aque? potabūt oēs
bestie siluc. suscipiēt onagri i
sitim suā: sup illos volatilia ce
li inhabitabūt. Congruētius
intelligim⁹ sup mōtes: q̄ hoc est
etiā hmt̄ simile creatūe. Dup
mōtes possūt habitare uolati
lia: nō sup onagros. Nō hoc
intelligere mus: si nō necessitas
cogeret. Dup mōtes ergo vola
tilia celi inhabitabūt. Vide
mus aues istas inhabitare sup
montes: sed multe earū habi
tant in campis multe i cōualli
bus? multe in nemorib⁹. multe
in ortis: nō oēs super mōtes.
Sed quedā uolatilia: que nō
habitant nisi sup mōtes. Spi
rituales quasdam aīas signi
ficat hoc nomē. Volatilia spi
ritualia corda sūt: que aere li

bere perfruūtur. Gaudent sereni
tate celi aues iste? sed tame pas
carū in mōtibus: illic inhabita
būt. Montes montes: ia trītus sūt.
O montes pplete? montes apli: mō
tes oēs predicatōes veritatis. Qui
cūq̄ vult ee spūalis ibi inhabitet:
nō in corde suo aberret: habitet.
p̄ferat volando. Habemus aues
significantes aliquid spūale. Non
frustra dictū est: renouabitur
iuuentus tua sicut aquile. Non
frustra dictū est de abrahā. de
sacrificio abrahā: aues āt non
diuisit abraham. In illo sacrifi
catis mistico attepit tā animalia
arietem trinū. vaccā trinā. capra
trinā: et turturē et colūbam.
Diuisus est aries: z adiusus iuxt
p̄tes constitute. Diuisa capra:
nichil omn⁹ aduersus se p̄tes
constitute. Diuisa vacca: sic
etiā de ipio carne factū est.
Et subiecat septum. Aues autem
nō diuisit. Deinde dicit. trinus
aries. trima vacca. trima capra:
de amīi etate tacet. Vnde rogo
vos. nisi quia significāt i aubo
rib⁹ spūales. quoru etas tpalis
p̄terea tacet. q̄ eterna medita
tur? et tūsgrediūt de fidēio et
intellectū oia tpalia spūales viri.
qui de oīb⁹ iudicant. et a ne
mine iudicantur? Istaq̄ ipi soli
nō diuidūtur in hereses z sectas
ta. In ariete intelligūtur p̄po
siti: ducūt eīm gregres. In vac
ca intelligitur plebs indocta:
habuit eīm iugum legis sub quo
laborabat. In capra intelligit
etiā de gentibus? quibusdam

cū libens saltibus insultabat: et
amaro pascebat2 o leastro. Trina
sūt dicta hec animalia: qz tertio
tempe gm reuelata ē. Nā pmū
fuit ante legē: secūdū ex quo lex
data est: tertiū qd nūc ē. ex quo
regnū celorū p̄dicatur. Quid ergo
dicamus? qd aues nō diuidantur?
Nōne epi fuerūt auctores schisma
tū et hereſum? Porro autem si
plebes ipe nō diuideret2. idest.
si vnita nō nō diuideret2. si supra
nō diuideret2? erubuissent fortas
se illi in diuisionibus suis: z ad
cōpagem remeassent. Diuidūt2
duces diuidūt2 et plebes: ut re
ctus cetū sequat2: et simul i fouea
tadant. Ponūtur adiusus i vice.
Aues āt nō diuisit: spūales non
habent diuisiones: nō cogitant
schismata. Qz est in eis: custodi
unt ea in ceteris quātū possunt:
ubi in aliis deficiūt in se tenent.
Dicerit in qt filio pacē requescet su
per eū paz vra? si quo minꝰ: ad
vos reuertetur. Nō ē filius pacis
qui diuidi voluit: reuertet2 ad te
paz tua. Quia aues nō diuisit.
Venit et caminꝰ: nō consedit ibi
abrahā usq ad vespeꝝ: et venit
magnus terror diei iudicij. Vespa
āūt illa finis scli: et caminꝰ ille
veniens dies iudicij: diuisit int
media illa que diuisa erāt eaā
caminus. Di inter media tñ sylt
caminꝰ: alia in dexteꝝ. alia in
sinistꝝ separauit. Sūt ergo quidā
carnales et tamē ecīe gremio cō
tinētur. viuētes secūdū quēdam
modū suū: quibus timendꝰ ne se
diuidātur ab hereticis. Quā diu ei
carnales sūt: diuisibiles sūt. Aues
quippe nō diuisit: carnales diui
dūtur. Nō potui loqui vobis q̄si
spūalibus: sed quasi carnalibus.
Et quomō pbat2 qz carnales diui
dūt2. adūgit. Cū enī dicat vnus
quisq vrm. ego sū pauli. ego āt
apollo. ego vero cephe: nōne car
nales estis z secdm hoiem ābula
tis? Rogo vos frēs audite z pro
fiate: et exurite vos de loco carnali:
pgite in turturē z colūbā. Aues
enī nō diuisit. Sed quicūq tal'
pmāsert z secdm quēdā modū
vite aptū carnalibus de gremio
ecīe nō recessit. et nō fecit se
ductus ab hereticis. ut ex cōmuna
parte diuidat2: vēiet caminus
z ad dexteꝝ ponet2: sine camino
nō potuit. Sed si caminū pati
nō vult: pgat ad nurturē z colū
bam. Quis pt capē capiat. Si
aūt nō sic erit. et edificauerit sup
fūdamētū ligna. fenū stipulam.
idest amores seculares fūdamē
to fidei sue superedificauerit: tñ si
in fūdamēto sit xps. ut pmulo
tum ipe habeat in corde. et ei nichil
oīno anponat2: portauit2 z mi
les. toleraut2 z tales: vēiet cami
nus. incenderet ligna. fenū stipu
lā: ipe aūt inquit saluus erit:
sic tamē quasi p ignē. Hoc agit
caminus? alios in sinistꝝ sepa
rat: alios in dexteꝝ. quodamodo
eligendo. Aues aūt nō diuisit.
Sed aues videāt si aues tales sūt:
que sup mōtes illos habitēt.
Nō debent sequi altitudinē cor
dis sui? de qualib⁹ dicat2: posue
rūt in celū os suū. Ne ventis

tollantur: in montib⁹ requiescāt. Habeāt auctoritatem sc̄orum: requiescāt in mōtibus: in aplis in ꝓphetis. Illic inhabitēt tales aues: qm in montibus petrus inuenīt firmamēta quedā pceptoꝝ. Dicit enī vna illa petra ꝑ ipīus verbū dei: sic multa ẏba dei multe petre: et iste petre in mōtibus. Vide aues ibi habitātes. Sup illos volatilia celi inhabitabūt. Sed noli putare. qz ista volatilia celi auctoritatē sūa sequūt. Vide quid dicat psalmus. De medio petrarū dabūt vocē suam. Modo si dicā vobis credite. Hoc enī dixit cicero. hoc dixit plato. hoc dixit phitagoras: quis vrm nō irridebit me? Ero enī auus: q nō de petra emitto vocē meā. Quid michi vnusquisq; vrm debet dicere? Nō debz dicere ille: qui sic instructus ē: Si quis vobis euāgelizauerit pretery qd' accepistis: anathema sit. Quid michi dicas de platone et de ciceronē. z de virgilio? Habes ante te petras montū: de medio petrarū michi da vocem tuam. De medio petrarū dabūt vocē suam. Audiatur. qz petre audiūt: audiantur. quia et in illis multis petris petra audiūt: petra aūt erat ꝑ ipīus. Audiant ergo libēter: de medio petrarū dantes vocē suā. Nichil suauius tali voce alitum. Ille sonant et petre resonāt: sonāt illi: disputant spūales. Resonāt petre testimonia: respondent scripture. Ecce inde volatilia. De medio petrarū dant vocē suā: habitāt enī in montibus. Illi montes z ille petre. ide habent vocem. Vt enī rigemur scripturis: cōfugimus ad aplm paulum. Ille vnde habet? Confugit ad ysayam. Ysayas vnde? Audi vnde. Rigans montes de superioribus suis. Modo si ad nos venerit homo gentilis incircūcisus. audituus ꝑ nos: damus ei baptismū: nec reuocamus ad illa opa legis. Et si nos interroget iudeus. qre ita faciamus? sonam⁹ de petra: dicim⁹ hoc fecit petrus. hoc fecit paulus. De medio petrarū damus vocem nrām. Illa aūt petra. ipse petrus mons magnus. qm orabat. z illū visū videbat: de supioribus rigabat. Paulus aplus dicit gentilibus: si circūcidamī christus vobis nichil pdeit. Dicit hoc paulus tanq̄ mons: in de nos dicimus sonātes de petra. rigat dns ipam petram de superioribus suis. Nam cū ista petra hoc cēpit in ī fidelitate aspernē: volens eā rigare de supioribus suis ut fluerēt aqua in conualle clamauit: saule saule qm me persequeris? Non ei legit ꝓphetarum. nō ei legit alterū aplm. Quia cū ista cōtempneret mons magnus: rigauit illū de supeioribus suis ꝑ et stat rigatus z manāte tamen volens. dne aut qd me iubes facere? Atrape illū montē l' petrā. vnde possis dare vocē tuā. Atrape illum: et unde rigari de superioribus: et effluere ī inferioribus. Audi hoc et in vno loco t tuae in quit mente et tessim⁹ deo: tuae te

penũtes sumus vobis. Quid aut? dente ereſſimus: vos tape non poteſtis. Ereſſimus enī omīa iſta carnalia; vos adhuc carnales eſtis. Deo ergo mente ereſſimus: et qđ videmus nī mente eredim9. effari nō possum9. Ibi enī audiuit ineffabilia verba: q̄ nō licet hoīlo qui. Quid ergo inquit illi carnales. illi lepores? Nob nō irrigabi mur? ad nos nichil pueniet. Et quō emittet fontes in cōuallibus? et quō in medio montiū ptūs sibūt aque? Ad hoc ergo ptinet: sine tempenūtes sumus vobis. Vnde et hoc imitemur; caritas xpi iḡr cōpellit nos. Tu ptineps verbi. et si hodie spūalis hoc carnalis: ad carnales de dignaris descende re? cū verbum caro factū sit. ut habitaret in nobis? Benedicamus ergo deū: et laudem9 enī q̄ rigat montes de superioribus suis. Inde irrigatio venit ad terram: inde et humilia saturabūtur. Sequit2 enim. De fructu operū tuorū saciabitur terra. Quid ē de fructu operū tuorū? Nemo glorie2 in opibus suis: sed qui gloriat2 i dño gloriet. Gratia tua saluatur: nī saluatur. nō dicit meritis suis datam gratiā fuisse. Si gratia datur: gratis datur: si operib9 redditur merces reddit2. Gratis ergo accipe: qe impius iustificatus. De fructu opm tuoz saciabit2 tra: Inducens fenū iumētis: et herbā seruituti hoīm. Verū ē video. agnosco creatum: producat terra fenū iumētis. et herbā seruituli hominū? sed video et alia iumenta dnī. que significant2 cū dicitur: bouū triturāti os nō infrenabis. Dicat enī ipm iumētū? nūquid de bobus ptinet ad deū? Propter nos ergo scptum dicit. Quomō ergo pducat terra fenū iumētis? Quia dūs constituit: ut q̄ euangeliū annūciāt. de euangelio viuant. Nisi pdicatores et aut illis: oīa que ab ipis apponuntur vobis. manducate. Dignus est enī operarius mercede sua. Cū enī diriſſet. q̄ apponūt2 vobis mānducate: ne illi dicerēt impbi erimus. ad mēsas alienas īdigebim9. vis nos ita ēe frontosos? nō inquit nō ē illa donatio eox: sed vīa meretes. Sed cui9 rei merces? Quid dant? Qđ acripūt? Acripūt spūalia. dāt carnalia: dant aurī acripūt fenū. Omnis enī caro fenū: et claritas carnis ut flos feni. Oīa tpalia q̄ tibi supfluunt et reddūdant: fenū iumētorū sūt. Quare? Qđ carnalia sūt. Audi quoz iumētorū sit fenū. Si nos vobis spiritualia seminam9: magnū ē si carnalia vīa metam9? Hoc aplus dixit talis annūciatores. tā laboriosus tā īpiger tā creberrimus: ut ipm fenū donaret terre. Ego inquit nullius horum vsus sū. Quādiu sibi deberi et non acrepit: nec condēpnauit eos qui acrepērūt qđ debebat2. Condēpnandi enī erāt exigentes indebita. nō acripi ē tēs mercedem suā: ille tamē et ipsam mercedē donauit. Num qua aliud tibi donauit non debes

alter? Alioqn nō erit irrigata
terra: que producit fenū iumē
tis. De fructu operū tuorū iāt
satiabit terra: producēs fenum
iumētis. Tu noli ēe sterilis: pro
dit fenū iumētis. Di nolūt iumē
ta fenū tuū? nō te tamē sterilem
tuenāt: atqpis spūalia. redde
carnalia. Debita suū militi? mi
liti reddes: pūcialis xpi es. Nō
militat suis stipēdijs umq̄? Nō
plantat vineā? et de fructu eius
nō edit? Quis pascit gregem?
et de lacte eius nō papit? Non
ideo dico: ut ista fiāt ī me. Fiat
quidā miles qui etiā pūciali do
naret ānonā: sed tamē reddat
pūcialis ānonā. Vt autē hinc
dicā pcipuus qz iumēta suū boui
triturāti os nō ligabis: pdu
cens inquit fenū iumētis. Et
qz hoc exponēs adiecit. Et
herbā seruitutis hoim. Ne non
intelligeres qđ dictū est pduces
fenū iumētis: repetitione expo
suit qđ pmisit. Quod cū dixit
supra fenū: postea herbā noiā
uit. Qđ autē dixerit iumētis:
hoc seruitutis hoim dixit. Ergo
seruitutis: z nō libertatis. Vbi er
go ē. vos in libertatē vocati estis?
Sed audi eūdē ipsū. Cū enī liber
sim ex oīb. oīm seruū me fec:
ut plures lucrifacerē. Et quib9
dixit in libertatē vocati estis?
Et quid adiūxit? Tantū ne lib
tatem in occasionē carnis detis:
sed per caritatē seruite inuicem.
Quos liberos fecerat. seruos fe
cit. nō conditōe seruili. sed tamē
xpi ideptōe: nō necessitate sed
caritate. Per caritatē inqt ſuite
inuicem. Sed ipō seruimus iuite
nit nō pplis: nō carnalibus non
firmis. Bene ipō seruis: si seruis
quibus xpūs seruiunt. Nōne de il
lo dictū est. bene seruiente plimis?
Plyetm legit? de nullo nisi de xpō
accipi solet: audiam9 tamē ppze
et in euangelio vocē eius. Quicū
qz inquit in vobis vult maior esse:
erit vr seruus. Seruū suū te fecit:
qui te suo sanguīe liberū fecit. Di
cite hoc nobis: quia verum dicitis.
Audi illū alioloco: nos autē fratres
vrōs pecatōm. Dñm dilige seruos
vrōs: sed in dño vro. Posset nobis
ut bene seruiamus. Nā volimus
nolim9 serui sumus? et tamē si
volentes sum9: nō necessitate sed ca
ritate seruimus. Quodā mō eni
quasi superbia seruorū stomachata
videbat? cū dicēt dñs: erit vester
seruus qui voluit int? vos maior:
esse. Jam enī filij zebedei sedes
altissimas ābant? vnus vole
bat sedē ad dexterā. alter ad sinis
tram: dicentes per matrē qđ ipa
rapiebāt. Dñs nō illis sedes tuas
dit. sed cōuallem primus plorationis
ondit? qui diceret. illuc vltis ve
nire ubi sum ego: venite qua ego.
Quid est venire qua ego? Per hu
militatem eo de sublimitate descen
di: et hūliatus ascendo. Vos in
terrā tuem. et an vltis volare qui
pasci: prius nutrimini. eduamini.
ferte modū. Quid enī aut? Quo
illos reuocauit ad hūilitatē? iam
ārentes altitudinē? Potestis bi
bere calicē? quē ego bibitur? sū?
Et illi etiā in hoc superbi: possumus.

Quō petrus recū usq; ad mortem
fortis vir. donec femina diceret. et
iste cū illis erat: sic et isti possum⁹.
Potestis? Possumus. Et ille: ca
licē quidem meū bibetis: et si mō
nō potestis bibetis? quomō petro.
nō potest me modo sequi: sequeris
autem postea. Calicem meū bibe
tis: sedere ad dexterā vel ad sinis
tram meā. nō est meū dare vobis
Quid est nō est meū dare vobis?
Non ē meū dare superbis. Modo
quibus loquor: superbi estis: ideo dixi
nō est meū dare vobis. Dz forte
dicerent. erimus humiles. Non
ergo erimus vos: ego vobis dixi.
Non dixi nō dabo humilibus: dz nō
dabo superbis. Quis ergo est superbo
ptōrum verbi. et numēta et ser
mō sūt. Pdunt terra si irrigata ē
fenū numētis: herbā seruituti hom.
Ipse est fructus eius. ut possit fieri
qđ dictum est in euāgelio: ut et ipi
recipiāt vos in tabernacula etna
Vide de feno quid facias: vide de
re vili quid emas. Ut recipiant
vos inquit in tabernacula eterna.
Ubi erūt ipi: illuc vos recipiant.
Quare hoc? Quia qui recipit
iustū in noīe iusti mercedem iusti
accipiet: et qui suscipit pphetā in
noīe pphe mercedē pphete accipiet:
et qui dederit calicem aque frigide
vni ex hijs minimis tantū in nomīe
discipuli: amē dico vobis non per
det mercedem suam. Quā mercē
dem nō perdes? Recipiāt vos in
tabernacula etna. Quis nō festi
net? Quis nō alacrius curat?
Di terra estis? riganimi de fructu
operū dei: ne dicatis nō ē cū qui
bus faciamus. Predicatōes nīi
numēta triturantia. hoīes seruu
entes. nō indigent nīi? quere tū
ne quis indigeat: postremo & q̄
nō indiget. inueniat in te qđ no
lit accipere. Accipit enī bonam
voluntatē: cū tu accipias pacem.
Et si enī nō queruli datū. dz req̄
rit fructum? quere tamē ne q̄s
indigeat: et noli dicere si petie
rit dabo. Expectas ergo ut petat.
Di passus bonē dei? quomō trāse
untem mendicū? Illi petenti
dabo. q̄ scriptū est ōi petēti da. de
isto quid scriptū ē? Beatus q̄ intelli
git super egenū et pauperem.
Quere cui des? Beatus enī q̄ intel
ligit super egenū & pauperē: qui
pōtuput voīm petituri. Dic sit
inter vos indigens milites xpi
ut eciā petāt: videte ne nos in
dicent angē petāt. Quō in quib
quero? Esto curiosus: esto pru
dus. Prospice attende vī quis q̄
viuat. vī tū sigat. vī h̄ habeat:
ne reprehendatur ista curiositas
tua. Terra eius pducēs fenum
numētis: et herbā seruitutī hom.
Curiosus esto: et intelligē super
egenū et pauperē. Alius ad te
venit ut petat: alii tu pōnem
petat. Sicut enī de illo q̄ te
querit dictū est ōni petenti te
da: sic de illo q̄ tu debes q̄rere
dictū est. fudet elemosina i ma
nu tua: donec inueias iustū cui
eā tradas. Cū enī tandiu sit. et
istis paupcibus petētib⁹. nō enī
ab eis inhibuit deus elemosinas.
cū xpīs de ipis dicat. q̄n fecis

epulū. cōuoca ceros. claudos de
biles nō habentes vnde tibi red
dant. retribuet2 autē tibi in re
surrectione iustorū: vota ⁊ ipos
pasce et ipos9 epula'e cū illi epu
lantur: delectare cū illi saginā2.
Illi enī pane tuo: tu iustica dei.
Nemo vobis dicat9 p̄ceptū ē
a xp̄o. ut seruis dei detur: mē
dico nō detur. Absit p̄oz sug.
ipius ista: ista loquuntur: dn illi.
sed multomagis illi. Ille enim
petit: et in voce petentis agnos
tis tui des. Ille autē q̄tomm9
petit. tātomagis tibi vigilādū
est. ut p̄cepes petituri: a forte
mō nō petituri ⁊ aliq̄d
dēpnaturi. Itaq; curiosi estote
ad ista fr̄es mei9 et iuenietis
ml'torū dei seruorū indigēcia:
tātū ut velitis iuenire. Sed q̄
delectat vos excusatio q̄ vultis
dicere nesciebam9: ꝓpterea nō
iuenietis. Ipe dñs loculos ha
bebat quo mittebant2 nūmos: ⁊
possidebant2 nūmos ꝓpter usus
eorū qui cū illo erant et cuius.
Non enī cū dicit2 esuiuit ihe
sus. euāgelista mētit2. Voluit
esurire ꝓpter te: ne tu esurias
in illo qui paup frūs est. cum
dives cēt. ut illius paupte
nos ditarem2. Habuit enim
loculos9 et dictū ē de quibusdā
feminis religiosis. qd' ambula
bant quo ibant pedes ei9 euā
geliz̄antes: et mīstrabāt ei de
substancia sua. Noūant2 ille
mulieres in euāgelio: ubi erat
quedā ioāna vxor cuiusdā cuza
procuratois herodis. Vide que
fiebant9 futurus erat paulus nul
il tale aliq̄ querens: et oīa p̄uīcia
libus donans. Sed quia ml'ti infirmi
ista que futura erant: magis infir
morum ꝓsonā suscepit xp̄us. Dub
limus paulus9 nūq̄d et xp̄o: Sb
limus cristus: quia misericordius.
Cū enī videt paulū ista nō esse q̄
futurū. preuidit ne dāpnaret fu
turū: et p̄buit exemplū infirmo9
quō cū videt ml'tos ꝓnos ⁊ gaudē
tes ituros ad martiriū passionis.
exultaturos in ipa passioe forte te
nuiores maturos ad horreū quo
rūdā tamē infirmos. quos videbat
posse conturbari ventura passioe:
ne deficerēt tamē sed potius volū
tatē humānā voluntati creatoris cō
tingerēt. ipoz̄ ꝓsonā voluit sus
cipe in passione xp̄s dicēs. tristis
est aīa mea usq; ad mortē9 ⁊ utq;
p̄ si fieri p̄t trāseat a me calix is
te. Docuit quid cēt dicturus in
firmus: sed securus oīndit quid
facē deberet infirmus. Veruntamē
nō sicut ego volo: sz quō tu vis
p̄r. Quomō ergo in passioe infir
morū ꝓsonā sustinuit p̄figuram
illa in corpe suo. q; et ulla mēbra
eius9 neq; eī frustra dictū est.
impfm meū viderūt tui. et in
libro tuo omnes scribent2: sic et
in loculis habendis et erogandis
quodāmō ānona non petendo sz
prebendo indigencia suscepit.
Suscepit enī zacheus: ⁊ gaudet.
Cui hoc bonū: Cristo an zacheo:
Vere si nō susciperet zacheus: nō
erat ubi maneret: mūdi falsi
cator9: Aut si nō pasceret zache
us9: indigeret ihesus qui de qui

panibus tot milia hoīm saturauit?
Cū ergo quisq; sanctū susceperit: nō
susceptō sed susceptorū prestatur.
Nūquid in illa fame nō pascēbā helyas?
Nōne coruus afferebat
panē et carnē? seruo dei seruien
te creatum? Quāuis ē tamē pas
cendus ad viduā: nō ut militi sī
ut priuāto aliquid prestaretur.
Ergo q̄ dicebam? frēs et de pascē
dis paupibus cū dīs loculos habē
tamē q̄n dicit unde eū traditurō
q̄d satis sit velociter? nō intelli
gentes ceteri quid dixisset: arbi
trati sunt eū dixisse ut aliquid
pararet q̄d daret pauperibus? ille
eū loculos habebat hoc in euan
gelio scriptū est: possent hoc sus
picari nisi hoc haberet in consue
tudine dīs. De hijs ergo q̄ dabāt
et in loculos mittebātur. dabat
eū et illis paupibus quos deus
dotauit nō contēpnēdos: sz si illū
non contēpnis? q̄ūtomagis bouē
per quē triturantur hec area?
Q̄ūtomagis seruū tuū? Nō in
diget cibo: forte veste īdiget. Nō
indiget veste: forte tecto īdiget.
Forte etiam fabricat. forte aliq̄d
utile in domo dei molit? expectat
ut attendas: expectat ut intelli
gas super egenū et pauperē. Tu
cōfer terra dum lapidea. nō irri
gata aut frustū irrigata seruas
tibi dicē? nō sciebam. nō nocuit:
nemo michi dixit? Nemo t̄ dixit?
Christus nō cessat dicē. ppheta nō
cessat dicere: beatus qui intellig
super egenū et pauperē. Nō vides
arcam in manē ppositā tui? Vides
forte uel surgentē fabricā: quo
uentraturus et oraturus eo. Nō
ne admonet oculis tuis? nisi
forte putatis frēs q̄ ppositi vī
thezaurizant. et nouum milios
nō thezaurizāe et ad cotidiana
egēre. de quibus ōmo nō credi
tur? Quos et vos imitari etis
si velletis. si cū fructū spiritus: si
ad hoc vigilaretis ut fructum
duretis. Duri q̄d potui: q̄ūtum
potui. Puto aut manifestos
nos ee nobis sic aut aplis: nō
ideo nos dice ut ī nos ista finiant;
Prestet hoc deus ut hec nō frus
tra direrim? prestet hoc dō ut
terra irrigata fiat, nō lapidea
fiant indeorū. unde tabulas la
pideas accipe meruerūt: ꝫ ter
ra fructifera in terrā irrigata
reddat agricole. Illi ipi corde la
pideo q̄ significatū ē lapideis ta
bulis decimas dabant. Et ia ge
mite: et nichil huc erexeat. Di
gemitus parturite: si parturitis
parite. Quale gemitus manis?
Quale gemitus sterilis? Viscera
torquētur? an nō ē intus q̄d eda
tur? Pinguis montes de supio
ribus suis: de fructu operum
tuorū saciabit terra. Beati qui
fruūt? bī qui ista fructuose au
diūt? beati q̄ nō ianiter clamāt.
de fructu operū tuorū saciabitur
terra: pducens fenū iumentis.
et herbam seruituti hoīm. Ut
quid vocat? Ut quid hoc?
Ut educat panē de terra Quē
panem? xpm. De q̄ terra? De
petro et paulo: de ceteris dispen
satoribus ueritatis. Audi q̄ de t
ra. Habem? inquit thezaurū

istū in vasis fictilibus: ut eminē
cia sit virtutis dei. Ipē est panis
qui de celo descendit: ut e terra
educatur: cū per seruoꝝ suorum
cultū pdicatur. Terra fenū pro
ducat: ut panē de terra educat.
Quę terra fenū pducat? Plebes
pie: plebes sancte. Aut de q̄ ter
ra panis educat? Verbum dei
de aplis. de dispensatoribꝫ sacmen
torū dei adhuc in terra ambulā
tibus: adhuc corpus terrenū por
tantibus. Et vinū letificet cor
hoīs. Neō se ad ebietatē paret: ymo se
oīb hō ad ebietatē paret. Calix tuus
iebās q̄ pclar⁹ē. Nolui dicē nemo
se inebriet. Inebriamū: sed videte
vnde. Si vos inebriat calix domi
pclarus: videbit ista ebrietas in
operibus vris. videbit in sancto
amore iustitie ꝫ videbit postremo
in alienatiōe mentis vīe: sed a
terrenis in celū. Ut exhilaret
faciē eius in oleo. Video quę ter
ra q̄ntū fructū educat: si pro du
cat fenū iumētis. Non isti seru
vendūt q̄ dant: nō enī vendi
tores euāgelij sūt. Gratis dāt:
q⁹ gratis acceperūt. Gaudent
bonis opibus vris ꝫ hoc ei vobis
prodest: nō enī querūt datū. sed
requirūt fructū. Quid ē exhilara
tio faciei in oleo? Gratia dei ꝫ mi
tor quidē in manifestatiōe: ꝫ sicut
dicat aplus vnicuiq; autē datur
spūs ad manifestationē. Gratia
quedā que ē hoīm ad hoīes per
spicua. ad cōciliandū sanctū a
more oleū dicit in mitore diuino:
et q̄m excellentissima in xpō ap
paruit totis orbis ei diligit ꝫ q̄
cū contēptus hic eēt. adorat modo
ab oī gente: q̄m ipse ē regnum
et ipe dominabit gentiū. Tantē
eni eius gratia. ut multi qui i eū
nō credūt. laudent eū ꝫ et ꝓpterea
dicant nolle se in eū credere: quia
nemo potest implere qđ iubet. Lau
dando impediunt qui in illū vitu
perando seuiebant ꝫ amatur tm ab
oībus: predicat ab oībus ꝫ quia
excellenter unctus: ideo xpūs.
Xpūs eni unctus: a xpmate.
dcūs xpūs. Messias hebraice. gre
ce xpūs. latine unctus: si corpꝰ
sui totū pungat. Omnes ergo ve
nientes acepūt gratiā: ut exhi
laret faciē in oleo. Et panis
cor hoīs confirmat. Quid est hoc
fiēs? Quasi cepit intelligi de quo
pane dicerat. Panis eni iste visibi
lis stomachū confirmat: ventrem
confirmat. Est alius panis q̄ cor
confirmat: qr panis est cordis. Ja
eni dixerat de pane supius. ut edu
cat panē de terra: sed nō dixerat
qualis panis sit ille. Et vinū leti
ficat cor hoīs. Videt ia dicē de spi
rituali vino: nā ideo letificat cor
hoīs ꝫ sed adhuc putat de vino isto
dia: quo ebrij quasi leti corde videt
apparē. Vtinā letentur: et non
rugiunt Dicis michi. Qđ letius
ebrio? Immo qđ tristius ebrio?
Quid plenū q̄ inanidus? Est ergo
vinū qđ vere letificat cor: et nō
nouit aliud nisi letificare cor. Ne
ne putes hoc quidem de spūali vi
no debere accipi ꝫ de illo pane aut
nō qđ et ipe spūalis sit: sed expo
suit et ipm. et panis iste cor hoī
minis confirmat. Ergo sic accipe

de pane quō accipis de vino: et inq̄
esuri: in tuis siti. Beati qui esuriūt
et sitiūt iusticiā: q̄r ipi saturabūt.
Panis ille iustica est: vinū illud
iustica est. Veritas est: veritas
xps est. Ego sum inquit panis vi
uus. qui de celo descendi: et ego sū
vitis: vos sarmenta. Et panis cor
hominis cōfirmat. Saturabūtur
ligna campi: idest gracia ednta
de terra. Ligna campi: plebes po
pulorū. Et cedri libani q̄s plātauit.
Cedri libani. poterēt i sclo: r ipi sanabūt.
Dicit pais: et vinū: et oleū xpi ad sena
tores: ad reges. ad nobiles. Saciata
sunt ligna campi. Prius humiles
saciati sunt: deinde etiā cedri libani:
si fideles: tales enī plātauit. Nā
et impij sūt cedri libani: q̄r cōtent
dīs cedros libani. Libanus enī mōs
est: ibi iste arbores etiā sēdm hīam
anosissime sūt et excellentissime.
Libanus aūt int̄pretat sicut legim⁹
in eis qui ista scripserūt. candidacio
Libanus dicit candidacio. Videt
autē candidacio cē seculi huius: mō
nitentis et fulgentis in pompis su
is. Sūt ibi cedri libani quas plan
tauit dīs: ipi sanabūt quas plā
tauit dīs. Nam arbor ingt quā
nō plātauit pr̄ meus eradicabit.
Et cedri libani q̄s plātauit: Illic
passeres nidificabūt. Fulice dom⁹
dux est eorū. Ubi passeres nidi fi
cabūt? In cedris libani. Jam au
dium⁹ que sint cedri libani: nobiles
scli. excelsi genere. opibus. honori
bus: et ipē cedri sanant: ille tamē
q̄s plantauit ipē. In hijs cedris
passeres nidificabūt. Qui sī pas
seres? Aues equidē: volatilia
celi sūt passēs: sed minuta vola
tilia solent dici passeres. Sunt
ergo quidā spūales nidificantes
in cedris libani: idest sunt q̄dā
serui dei audientes in euāgelio.
dimitte oīa tua. ul' vende oīa tua.
et da paupibus. et habebis the
zaurū in celo: et veni seqūre me.
Et nō tantū hoc audierūt magni
sed audierūt et parui: et voluc
rūt hoc facē et pui et cē spūales:
nō uxori virorubus nō materiari
cum filiorū: nō habē pprias sedes
quibus deligarent: sed ire i vitā
quādā celm. Sed q̄d dimi serunt
isti passeres? Nimiū enī scli hi
passeres vident. Q̄d dimiserūt:
Quid magnū dimi serūt: Alius
se cōtulerit: dimisit cellā pr̄is sui
mopē: virum lectū. et vnā arcā.
Conuertat se tamē frūs t passer:
q̄sinuit spūalia. Bene optime. Nō
illi insultemus: nō dicam⁹ mihi
dimisisti. Non superbiat qui mlta
dimisit. Petrus ut legim⁹: dīm
nonum⁹ q̄d piscator erat: q̄d po
tuit dimittē? Vel frater eius
andreas. ul' filij zebedei. iohēs
et iacobus etiā ipi piscatores:
et tamē quid dixerūt? Ecce nos
dimisimus oīa: et secuti sum⁹
te. Nō ei dixit dīs. oblitus es
pauptatē tuam: q̄d dimisisti ut
totū mundū acriperes? Multum
dimisit frēs mei. Multū dimisit:
qui nō solū dimisit quitq̄ habe
bat: sed etiā quitq̄ hīē cupiebat.
Quis paup nō surgeret in spe
seculi huius: q̄ nō cotidie cupit
augere q̄d habet? Jsta cupiditas

p̄sa est. Ibat in īmensū: accepit modū. et nichil dimissum ē. Prot sus totū mūdū dimisit petrus: et totū mūdū petrus accepit: q̄ nichil habentes et oīa possidētes. Facūt hec mlti: ista facūt qui parū habent: et veniūt et fiūt passeres utiles. Q Dimitti vidēt. q̄ nō habēt altitudinē dignitatis sec̄ularis: nidificāt ī cedris libani. Ecce nī et cedri libani nobiles et diuites et excelsi huius sēli: q̄m cū timore audiūt: beatus qui intelligit sup egenum et paupē: attendūt res suas. villas suas et oēs supfluas copias quibus vidēt excelsi: et p̄bent illas seruis dei. Dant agros. dant montes: edificāt ecc̄as. monasteria: colligūt passeres. ut in cedris nidificēt. Passeres ergo faciāt cedrus libani quas plātauit dūs: et illic passeres nidificabūt. Attēdite totā terrā: si nō ita est. Vtrlo q̄reri ista nō solū credidi sed et vidi: dedit michi intellectum ip̄m exp̄imentū. Interrogate latissimas terras quy nostis: et videte in q̄b mltis cedrus libani passeres illi de quibus loqr̄ sū nidificāt. Sed tamē frēs mei ip̄i passeres sp̄uales sūt. q̄nis nidificēt in cedrus libani: nō p̄ magno habere debent cedros libani: et putmē illos ēē supiores. a q̄bus eoꝝ nemia cōplentur. Passēs eni sūt: ille aiūt cedri libani sūt. Ergo fulice dom̄o dux est passer. Quānis in cedrus libani nidificēt passeres: nō tñ cedri libani

ducres sūt passerū. Ecce saciabūt ligna campi. Omnes p̄li et cedri libani saciabūt qs plantauit dominus: oēs nobiles et excelsi fiāt les. Illic idest in cedris libani passeres nidificabūt: p̄bebūt cymbos sultanū suarū colligendis minutis sp̄ualibus. Prebent ista. faciunt hec. cedri libani qs plantauit dūs. Faciūt et libent faciūt: nouerūt quid faciāt nouerunt q̄d accipiāt. Sed passeres q̄nis in cedris libani nidificabūt: fulice dom̄o dux est eoꝝ. Que ē fulice domus? Fulica sicut oīs nouim̄ marina auis est: uel in stagnis ē uel in mari est. Habet quādā domū non facile in litore terre aut nūq̄: sed in his q̄ in media aqua sūt: plerūq; ergo ī petris aqua ēruēt. Intelligim̄ ergo petrā cē ydoneā fulice domum. Nulla forcius et firmius habitat q̄ in petra. In quali petra? In mari constituta. Et si tūditur fluctibus. frangit tamē fluctus: nō frāgit petrā. Hoc habet mare num petra in mari cōstituta. Quāti fluctus cōtudēbāt petrā nrām ihesum xp̄m? Elisi sunt in illū iudei? illi fracti sūt: ille autem integer mansit. Et vnus q̄sq; imitans xp̄m ita sit in isto sēlo idest in isto mari. ubi nō potest nisi p̄tellas tēpestates q; sentire? aut nulli vento cedat. nulli fluctui: sed oīa eripiat. et integer maneat. Ergo fulice dom̄o et fortis est et humilis. Non habet domum fulica in excelsis? nichil illa domo firmius: et nichil humilius. In

tedris quidem nidificūt passeres, ppt
pūtem nūtitatem? sed petrā illam
habent ducē. que fluctibus tūditur
et nō frangit: mutant ēnī exprīa
passiones. Et si forte tedii libami na
te fuerūt et aliquid molestie ul' sā
dali seruus dei in animis suis cōmo
uerūt? volabūt quidē inde passes:
sed ve tedio remanēti sine nidis pas
serum. Passeres enī nō naufraga
būt non peribūt: qr fulcīt domus
dui est eorū. Quid ergo sequit?
Montes altissimi cervis. Cerui
magni: spūales trāsscendētes i cur
su omīa spinosa vepriū atq silua
rū. Qui perfectis inquit pedes
meos sicut cervi: z sup excelsa sta
tuis me. Teneāt montes altos.
alta precepta dei: sublimia cogi
tent: teneant ea q multū eminēt
in scripturis: iustificent in summis.
Cervis enī sunt illis mōtes altis
simi: quid de humilibus bestijs? Qđ
de lepore? Quid de ericio? lepꝰ
mīmū animal et infirmū: ericiꝰ
etiā spinosū minor eorū. Illud a
nimal timidū: illud aīal spinis
coopertū. Spine enī quid signifīāt?
nisi peccātes? Qui peccat cotidie
etiā si nō magna pcā: minutissi
mis spinis coopertus est. In eo qđ
timet lepus est. i eo qđ minutis
simis pcīs opit ericius ē: et nō pt
tenere illa excelsa et pfecta pcepta.
Illi enī mōtes altissimi cervis. Qđ
ergo ista lepus et ericius? Pereūt?
Non. Dic enī montes altissimi cer
uis cervis: ut et his videas quid
sequat. Petrā refugiū ericijs et
leporibus: qr frīs est dns refugiū
pauperis. Ponas petrā illā in ter
ra: refugiū est ericijs et lepori
bus? ponas illā i mari: domus
est fulcīe. Ubiq utilis petra:
et in mōtibus ipa utilis. Mon
tes sine petre fūdamēto: ruerēt
in pfundū. Nōne iā dudum
de mōtibus dicebat: illic volati
lia celi inhabitabūt? de medio
petrarū dabūt voces suas? Ubiq
ergo petra refugiū mīm. sive i
montibus excelsa sit. sive i mari
tūdatur fluctibus nō frāgit? sive
sive in terra soliditas: ad illā cervi
ad illam fulcīm: ad illā lepus et
ericius. Tundūt pectora lepores:
et ericij cōfitent petrā suā. Licet
coopti sint minutis quidē condi
tionibus pcīs? nō eis tamē deest
petra que illos doceat dicere:
dimitte nobis debita mīa. sicut
et nos dimittimꝰ debitoribus
nīris. Petra refugiū ericijs et
leporibus. Fecit luna in
tempora. Intelligimꝰ spūaliter
ecclām crescentē de mūno: z ista
mōrtalitate vite q tāmō senescētē.
Sed ut pinquet ad solē. non
ista lunam dico. visibilē oīl':
sed que hoc nōie significa ista.
Qñ obscura cāt ecclīa? Qñ nō
dū apparebat nōdū eminebat?
sed ducebāt hoīes et dicebat:
hec ē ecclīa. hic ē xpūs. ut sagit
tarent in obscurū luna rectos
corde. Modo qm crescus ē. q ple
na luna erat? Fecit luna i tē
pora. Hic enī temporaliter trāsit
ecclīa. Nō enī hic erit semper
ista mortalitas. Augeri z mi
nui pt aliqñ ptī sibi: i tēpa
facta est. Sol agnouit occasū

suū. Et hic quis sol nisi sol ille iustitie? quē sibi nō ortū impij plangent in die iudicij? Qui dēm sunt in illo die. ergo erranuim⁹ a via veritatis? et iusticie lumen nō luxit nobis? et sol nō ortus ē nobis. Si sol iste oritur: q̄ intelligit xp̄m. Recedit autē ab intellectū eius xp̄us: qui sit inimus suos fratres fuciit ut teneat odiū. Itagi irascimini; et nolite peccare. Caritas et si irascit² aliq̄n ut corrigat. nō tenetur ira? nō q̄ irruit ira: ut ueniret² in odiū. Si aūt ira cōuersa fuerit in odiū. occidit sol sup iracūdiā vr̄az. Nō ergo occidat sol sup iracūdiā vr̄az. Nec putetis fieri ideo nōnullis solē esse adorandū: q̄ sol in scripturis aliq̄n xp̄m significat. Talis est enī demencia hoīm, q̄i adorādū aliq̄d dicit² cū dicit²: sol xp̄m significat. Adora ergo et petrū; quia xp̄m significat. Dicit oīb⁹ ad victimā ductus ē. adora et ouem; q̄ xp̄m significat. Vicit leo de tribu iuda: adora z leonē, q̄ xp̄m significat. Videte q̄ multa xp̄m signifiēt. Omnia ista xp̄us in similitudine: nō in ꝓprietate. Quis ꝓprietatē xp̄i? In principio erat uerbū: et uerbū erat apud deū. Ecce ꝓprietas xp̄i: p q̄ frūs es. Vis audire et ꝓprietatē? p quā refertus es? Et uerbū caro factū est: et habitauit in nobis. Cetera similitudines sūt. Intelligē. esto scripture caparē: ut aliud videas obtuitu oculis tuis: aliud īnui cordi tuo. Sol ergo ille? iā securi dicim⁹ sol ille iustitie: nō sn causa impijs nō oritur et si uolūt. Ipsa enim sapia dicit? q̄rent me mali et nō inuenient. Quierēt et nō inuenierēt. Et quare? Odierūt enī sapientiā. Ipa sapia loquit²: dicit²: q̄rent me mali et nō inuenierēt: oderūt enī sapiētiā. Si ergo oderūt? q̄re q̄rūt? Quierūt nō ut fruāt²; sed ut infient². Quierūt ꝑmonibi: oderūt moribus. Spūs enī sctūs discipline fugiet fictū: et auferet se a cogitationibus que sūt sine intellectū. Non ergo sol ille oritur² impijs: nō oritur² malis. At vero de isto sole quid dictū est? Qui facit solē suū oriri sup bonos et malos: z pluit sup iustos et iniustos. Si ergo de isto sole iustitie nescio quid significat psalmus iste sēdm misteriū: nam videmus ista fieri in creatā eam sēdm speciem rerū visibiliū. Sol agnouit occasū suū. Nūd ē sol agnouit occasū suū? Xp̄us agnouit passionē suā. Occasus xp̄i: passio xp̄i. Sed nūq̄d sic sol occidit ut nō oriatur? Nūq̄d q̄ dormit nō adiciet ut resurgat? Nōne ipe dixit²? dormiui turbatus? Et de ipo dictū est: exaltare sup celos deus. Ergo sol agnouit occasū suū. Quid est agnouit? Approbauit: placuit ei. Et vnde ostendim⁹ q̄ agnouit? hoc est placuit ei? Quid enī nō nouit deus? Nūd nō nouit xp̄us? Et tamē dicturus ē i fine ābuscā: nō noui vos. Quō ergo ibi nō noui vos. nō est q̄ mihi ignoti estis. si nō mihi placetis? sic et hic. agnouit occasū suū: placuit illi occasus suus. Si enī ei displiceret? quō pateret²? Nomi enī. q̄ nō est illi

sol: etiã si displiceat ei passio sua pa
tiãr et qđ non vult. Ille aũt nõ pate
retur nisi ei placeret. ideſt nisi ag
noſceret occaſum ſuũ nõ occidẽt: quia
ipſe dixit ptãtem habeo ponẽdi aiã
meã. et poteſtatẽ habeo iterũ ſumẽ
di eã: nemo tollit eã a me: ſi ego ipe
eã pono a me. Ergo agnouit occaſũ
ſuũ: et sol agnouit occaſum ſuũ.
Et quid ei occidit sol ei passus eſt
dñs? Facte ſũt que eã tenebre i aplis:
defecit ſpes eorũ. quibus primo magi
nus et redẽptor oĩm videbãr. Nic:
Poſuiſti tenebras et fta eſt nox:
ibi ptranſibũt oẽs beſtie ſilue. Catuli
leonũ rugiẽtes ut rapiant: querẽ
tes a deo eſcã ſibi. Quid intelligã
ſpualiter catulos leonũ? niſi ſpũa
lia nequicie? Quid intelligã niſi
mala demonia? q demonia paſſũr
in viribus hoĩm? Sũt enĩ principes
demoniorũ: et ſũt demonia quedã
cõceptibilia. Iſta demonia ſeducẽ
dias querũt: ſed ubi sol nõ ortus
eſt. Tenebre enĩ ſũt: et ei tenebre
ſint. q ſũt catuli leonũ qs deuorẽt.
Ipe leo maior princeps oĩm talium
leonũ? quid de illo dictũ eſt? Nec
cito qr aduſarius vr dyabolus tã
q leo rugiẽs circuit q̃rens quẽ de
uorẽt? Ideo q̃rentes a deo eſcam
ſibi? qr nec tẽptari qs pt a dyabo
lo: niſi pmittente deo. Job ſanctus
ante dyabolũ erat: et tamẽ longe
ab illo erat? aſpũ ante illũ eat:
ptãte remotus ab illo. Nõ aude
ret tẽptare nel tamẽ vl' facultates
eius qs poſſidebat? niſi acciper
ptãtem? Quare aũt datur potes
tas? Aut ad dãpnandos impios:
aut ad pbandos pios. Juſte hoc
totũ dñs agit? et in neminẽ habz
dyabolus poteſtatẽ vel in aliquid
eius: niſi ille concedat. cui ẽ po
teſtas ſũma et ſublimis. Dic dya
bolo. ſic homini nulla eſt ptãs
in hoiem: niſi deſup detur. Dia
bat iudex viuoz z mortuorũ añ
hoiem iudicẽ: et inflamat ſe hõ
iudex videns añ ſe ipm et aut:
neſcis qr ptãtẽ habeo occidendi
et dimittendi te? Ac ille q̃ vene
rat et eũ doce a quo iudicabat.
nõ haberes inqt in me ptãtem:
niſi eſſet tibi deſup data. Et hõ
et dyabolus et q̃libet demonia.
nõ niſi accepta ptãte nocẽt: ſed
pficientibus nõ nocẽt. Malis
uti ſũt tũq̃ ignis feno. bonis uti
ſũt tam quã ignis auro. Adam
ductatus eſt iudas ut fenũ: pro
batus eſt iob ut aurũ. Poſuiſti
tenebras et fta ẽ nox: illuc per
tranſibũt oẽs beſtie ſilue. Jam
beſtie ſilue alio modo. Alio enĩ
et alio mõ ſemp iſta itelligũt:
quõ dñs. ipe agnus. ipſe leo.
Quid tã diuerſũ q̃ agnus: leo?
Sed qualis agnus? Qui vincẽt
lupũ vincẽt leonẽ? ipſe petrus.
ipſe paſtor: ipe ianua. Paſtor
intrat per ianuã et dicit? ego
ſũ paſtor bonus: et dicit ego ſũ
ianua. Ipm leonis nomẽ dñm
ſignificat? quia vicit leo de tribu
iuda: et dyabolũ qr cõculcauit
leonẽ et draconẽ. Diſcite ſic in
telligẽ cũ figuraẽte iſta dicũtur?
ne forte ubi legentis qđ ipm ſig
nificat petrus: ubiq; petrũ ipm
putetis. Dignificat alia atq; a
lia? ſicut lr̃ quo loco ponã vide:

ibi intelligis eius vim. Di audi
eris lrām primā in noīe dei. et
putruerunt eā semp ibi ponēdā;
delebis eā in noīe dyaboli. Ab
cadē lrā enī incipit nomen dei.
a qua incipit nomen dyaboli.
et nichil tam disiūctū q̄ deus et
dyabolus. Vide ergo q̄ absurd
est a rebus et hūanis et diuinis:
qui direit de lrā singulai nō debr
habē in capite nomen dyaboli.
Et cū āsiens quare; respondeat.
ego in noīe dei legi istā lrām. Ri
det iste; nā nec talis ē cui digne
ris reddē rationē. Nolite ergo
tā pueriliter sapere etiā ista diuina
ri; forte aliquis vēm. q̄ diri supi
bestias silue significāe gentes.
mō antē dico bestias silue significā
re demonia et angelos puari
cationib. putetis me aliq̄d cōtrū
dicē. Silitudines enī sūt; et īquo
cūq; loco sūt earū istātia sui expo
nūtur. Illic ptīsibūt oīs bestie
silue. Vbi? In noctē quā posuit
dīs; quia sol agnouit occasū suū.
Catuli leonū rugiētes ut rapiāt;
quierētes a deo escā sibi. Oberito
dīs nēturus ad occasum simul
ipe sol iustice agnoscens occasū
suū. aut disapulis tamq̄ tenebr
futuris circuituru leone ut ēiet
quē deuoraret. et q̄d ille leo nēi
nem deuoraret nisi petrē? hac
nocte inquit postulauit satha
nas vexare vos sicut triticū; et
ego rogaui pro te petre ne defi
at fides tua. Nōne petrus cum
ter negauit iā int̄ dentes leonis
erat? Catuli leonū rugiētes ut
rapiāt; et ut q̄rant a deo escam
sibi. Oortus est sol: qui dixit. po
testatem habeo ponēdi aiam meā.
et ptātem habeo iterū sumēdi eā.
Agnouit occasū suū et posuit eā.
ortus est sol et recepit eā. Ortus
est sol. q̄ omdit sol. sed nō oīm
ē sol: adhuc eis qui nō intelligūt ip̄m
ipa nox est. Adhuc eis sol ortus nō
est: nisi tent ut intelligant. ne rapiāt
a rugiētē leone. Nam cui
ortus est: nō eos audent inuadere
catuli leonū. Sequit enī: ortus ē
sol et cōgregati sūt. et in cubilibus
suis cubabūt. Magis q̄ ibi oritur
sol iste intelligitur ab orbe terra
rū: et clarificet xp̄us in toto mūdo.
Congregant catuli leonū: illa de
mona recedūt a p̄sentiā eōrū.
que īstigabāt p̄sequi domū dei. o
pando in filios diffidentie. Nam
dictū est. secōm p̄ncipē ptātis aeris
qui nūc opatur in filios infidelita
tis. Modo iam q̄ nemo eorū per
qui audet etiam: ortus est sol et
cōgregati sūt. Et ubi sūt? Et in
cubilibus suis cubabūt. Cubilia
eorū corda infideliū. Nōn mīti ge
runt leones cubātes in cordibus
suis? nō inde eiīcit? nō faciunt
impetū in istā peregrinantem
ilr̄lim. Quare nō faciūt? Quia
iā ortus est sol; et splendet toto
orbe terrarū. Ergo vide quid se
q̄tur? q̄ ortus est sol et congrega
ti sūt; et in cubilibus suis cuba
būt. Quid tu hō dei? Quid tu
o ecclia dei? Quid tu o corpus xp̄i.
cuius caput in celo ē? Quid tu
facis o homo vnitas eius? Sed
et inquit hō ad opus suū. Oper
ergo iste homo opa bona īsecurita

patis ecclie: opetur usq; in finē. Aliqn
eū erit quedā tēnebracio? et fiet q
dam impetus: sed in vespa id est in
fine mūdi. Modo aūt i pace z tā
quillitate opat ecclia: qr criet hō
ad opus suū. et ad opatiōem suā
usq; ad uespam. Quā magnifi
cata sūt opa tua dne? Verito mag
na: mcruo celsa. Ubi fīa sūt opa ista
tā magna? Qīa statio dei ubi sed?
ista opat ē? Ds loc? ubi ista opat ē?
Dñi pcessert primo ista tam pul
chra? Di ad hūm accipias? oīa
ordiata creatum ordinate crens.
ordiate pulchra. ordiate orens.
ordinate ocidens. ordinate pera
gens omia tempa. Dñi p̄cessit?
Ipa aūt ecclia quo accepit incremē
tū? successus. profectionē? Quo
desinatur ad finē quedā imorta
litas? Quibus pconijs pdicat?
Quibus misterijs cōmendat? Q'
bus sacmētis occultat? Qua pdi
catōe revelat? Ubi fecit hūc deus?
Video magna opatia dne. Quā
magnificata sūt opa tua dne? Q'
vo ubi fecit? locū nō inuenio: sed
video q̄ sequitur. Omnia i sapiē
fecisti. Ergo oīa in xpo fecisti. Ille
coreptus. ille exalmatus? ille
conspūtus. ille spinis coronatus.
ille crucifixus: oīa in illo fecisti.
Audio quid de illo tuo milite nua
es hominibus? q̄d de illo precone
sō predictes gentibus: xpm dei
virtutē et dei sapiēciā. Irridant
iudei crucifixum xpm. q̄ scādalū
est eis: irrideāt pagani crucifixū
xpm. q̄ stultitia ē eis? nos autem
audīt? prediciam? xpm crucifixum
iudeis quidē scandalū. gentibus
autē stultitiā: ipīs vō vocatis
iudeis et grecis xpm dei virtutē
et dei sapiam. Omia i sapiētia
fecisti. Repleta ē terra creatura tua. Repleta ē terra creatura tua ipe. Et quo? Quomō
videbim? Qd enī nō a prē per
filiū creatū est? Quicqd ambu
lat et repit in terris. q̄cqd natat
in aquis. quicqd volat in aere.
q̄cqd in celo circūagit? oīa tota ma
gis terra. totus mūdus creata
dei ē. Sed nescio quid hic sīgni
ficat de quada creatā nova. de
qua dicit aplus? si qua in xpo
nova creatura. vetera trāsierūt.
ecce facta sūt omia nova: oīa aūt
ex deo. Nova creatura que facta
est. ones credētes i xpm: exue
tes se veterē hoiem. et idūetes
nouū. Repleta ē terra creatura
tua. In uno loco terre crucifixus
erat? in uno exiguo loco cecidit
gramū illud in terra: mortifica
tū est: sed magnū fructū attulit.
Jugulais eras dne ihu xpe do
nec trāsires. Agnosco i alio psal
mo voce tua q̄ dixisti: Jugulais
ego sū donec trāseam. Jugulais
ergo eras donec trāsires: singu
laris eras cū agnouisti occasū
tuū? sed ab occasu i ortū trāsisti:
ortus es splenduisti? clarificā
tus es cū in celū ascendisti: et
repleta est terra creatura tua.
Psalmū fīes nondū finitum?
sed aliq̄d inde in noīe xpi usq; ad
diem dnicum dissemmus. Ex
plicit sermo sedus. Incipit sermo
Eminit tri? de eodem
caritas vra cū sit vnus

sermo dei in scripturis omnibus dilatatus et p multa ora scorū vnū verbū sonet. qđ cū sit in principio deus apud deū. ibi nō habz sillabas qz nō habz tempa: nec mimū dū nobis sit qz ppter infirmitatē nrām destendit ad particulas sonoz nroz. cū destendit ad suscipiēdā infirmitatē corpis nri. istum tū psalmū iā multos nobis fecisse sermones? misteria qz ipa q hic clausa tenētur ut pulsantibus aperiatur. attulisse nobis nō paruas p aliqt dies moras tēpis cū pnūciantur. cū cōmendātur. cū clausa cē mōstrāt. cū aperiūtur. cū eruūtur. cū ostendūt: ac phoc meminit ut diu caritas vra. nec pteito die ad eius tm imū psalmū nos puenire potuisse et distulisse in hūc diem. Voluit dns et tempus reddicois nobis erubere? et me debitorem debito satisfacere: et cractores seruiores efficere. Det ergo ipe bonū quod reddamus: qui nō reddidit quitq malū fecerim⁹. Exclamauerūt ut nostis qđ cū pietate gaudioq recolitis: exclamauerūt cum psalmo vi stem cordis nostri et duxerunt. Quā magnificata sunt opa tua dne? oīa in sapiētia fecisti: ipleta est terra creatura tua. Qtqđ a deo fm̄ est. i sapiā fm̄ est: et p sapiaz fm̄ est. Qtqđ nouit sapiaz. et qtqđ nō nouit sapiaz. et tm in cā tā dei est: i sapia fm̄ est et p sapiaz fm̄ est. Qđ ognoscūt sapiaz lucē hmt sapiaz? q nō ognoscūt. hmt tū artificē sapiaz: cū sit ipi deteti i sapia. Et qui eā lucē hmt. eā artificē hmt? nō quitq artificē hmt: eā lucē hmt. Et quidem in t

hoīibus mlti sūt. qui eius principes sūt et sapientes vocant: mlti eius creptes stulti noīant. Propter hoc vi nōso noīe stulti appellant? quia si studeant sapiētie. si petant. si frāt. si pulsent: nō possūt puenire ad eo ptinacionē. Non ei nature sed negligētie denegat. Sūt aūt alie creature que nō possūt fieri principes sapiētie? sicut oēs bestie. oīa pecora oēs arbores. q̄ nec sensū habent nec lumē: nūqđ qz principes sapientie et nō possunt? ideo nō i sapiētia et p sapientiā facta sūt? Nō ergo ergit deus intellectum de equo? mulo? sed hoīibus dicit; nolite fieri sicut equus et mulus. quibus nō est intellectus. Qđ equo natum ē: hominē crimē est. Hoc ergo dicit deus. Nō erigo principatoēm sapiētie mee ab eis que nō feci ad ymaginē meā? sed ubi feci inde erigo: et vsū eius ei postulo quā donaui. Hoc ēt ergo reddentes deo. que dei sūt. si cesari reddūt qđ cesaris ē. idest reddētes cesari ymaginē suā. et reddēte deo ymaginē suam? erigūt ipsam mentē suā non ad se sed ad artificem suū et ad lumē vnde fūt: et ad calorem quēdā spūalem vñ feruet. et vnde remoti frigescūt? et vnde reuertentes cōtenebrāt: ergo reuertentes illuiant? et pie illi dixerunt. tu illuiabis lucernā meam dne deus meus. illumina tenebras meas: discussis tenebris tyrannice stultitie. apientes os et ductores spūm erigunt ut diui fidētem oculum ad dīb? et circūspiciūt mente vniuersum mūdū. terrā. mare. et vltimi et videntes oīa pulchre dispositi

ordinata curre. digen gribus. fila
ri semibus. mutan sucessiõibus.
curre tempibus: placet eis in hys
artifer. ut et ipi placeãt in artifi
artifia: et exclament pre gaudio
magno: quia vere huic letitie nich
il cõparari potest. qñ magnificata
sũt opa tua dñe: oia in sapiẽcia
fecisti. Ubi est ipa sapiencia? in
qua oia fecisti? Quo sensu attin
git? Quo oculo videtur? Quo
studio qritur? Quo merito possi
detur? Quo putatus nisi gratia
tua? Qui donauit ut simus: do
net ut boni simus. Donat cõuer
sis: qui añ cõuerterentur et au
si irent post vias suas? nõne qsiuit
eos? Nõne descendit? Nõne ver
bum suum factũ est et habitauit i
nobis? Nõne attendit lucernã
carnis sue dũ penderet in cruce? et
quesiuit pditam dragmam? Quesi
uit et inuenit vicinis cõgratulã
tibus: idest oi creatum spiali que
dam prime attingit. Vicinus cõ
gratulantib⁹ inuenta ẽ dragma:
angelis letantibus inuẽta est aia
humana. Inuẽta est ergo. gaudeat
et dicat. qñ magnificata sũt opa
tua dñe? oia in sapia fecisti: reple
ta est terra creatura tua. Qua
creatura tua repleta est terra? Oi
bus arboribus et fructectis. oibus
animalibus et pecoribus: et vniuso ipo
genere humano repleta est terra
creatura dei. Videmus. nouim⁹
legimus. agnoscim⁹. laudamus:
in hys predicam⁹: et in hys nõ suf
ficimus laudare tãtũ quãtũ ha
bundat et bona i spectõe cor nrm.
Sed ad illã magis creaturã debe⁹
attendẽ. Unde dicat aplus: si q̃
igitur in xpo noua creatã. veter
trãsierũt: ecce fãta st̃ nova. Que
vetera trãsierũt? In gẽtibus oib⁹
ydolatria? in ipis in deis oib⁹ illa
seruitus legis: omia illa sacrifica
pnũciancia pñs sacrifiã. Habũ
dabat tẽ vetustas hoĩs: ueit q̃ renouaret
op⁹ suũ. vel q̃ cõflaret argẽtũ suũq̃ for
ret monetã suã: et attendimus
plenã terrã xpianis credentibus
in dñm: auertentes se ab⁹ oribus
i mũdicijs suis et ydolatria. a
spe pterita. ad spem noui seculi:
et ecce nõdũ est in re et iã tenet⁹
in spe: et per ipam spem iã cãta
mus et diam⁹ repleta ẽ terra
creatura tua. Nondũ enim i pa
tria cãtam⁹ hoc. nõdũ i illa regi
ã pmittit⁹. nõdũ affirmatis ver
tibus portum ibim⁹: sed adhuc
ipegrinam⁹ inuẽtes mũdũ istũ
totũ. et undiq⁹ hoĩes curentes
ad fidem timẽtes gehẽnã. cõtẽp
nẽtes monẽ. amantes vitã eter
nã spernẽtes pñtem: et tali spec
taculo cõpleti gaudio dicimus:
repleta ẽ tua creatã tua. Hoc
autẽ scim⁹ adhuc tẽptacionum
fluctib⁹ quatitur: adhuc tẽpta
cõib⁹ et procellis ẽbulacionũ:
tumore turbat⁹. hac tamẽ imur
minet⁹ licet mare: tumeat flu
ctibus. procellas q̃ pturbat. hac
itur: datũ nobis lignũ i q⁹ nau
gem⁹. Repleta ẽ terra ẽtua tua:
sed nõdũ sum⁹ in terra vuẽtiũ:
adhuc ista terra morientiũ est.
Clamam⁹ autẽ et dicimus: spes
mea es tu: portio mea in terra
vuẽtiũ. In terra morẽtiũ spes

mea; in terra viuẽtiũ portio mea.
Ecce ista terra que repleta ẽ creatu dei. Qui adhuc ĩ ista terra
est morientiũ; nõdũ est in terra
viuentiũ. Qua trãsit audi sequẽ
tia Hoc mare magnũ et spacioſũ; ibi repẽtia q̃rũ nõ ẽ nũs:
aĩalia puſilla et magna. Terribile mare ſignificat: ibi ſ repẽ
tia quorũ nõ est nũs. Inſidie repũt in hoc ſeculo: et in cautos
repente ocupant. Repẽtes aũt
temptacões qs numerat? Repũt: ſed caue ne ſurripiãt. Vigiletur in ligno etiã in aquis?
in cruce nauigam?; etiã in fluctibus tuti ſumus. Nõ dormiat ips
nõ dormiat fides? ſed ſi dormierit ecclesiẽ; imperabit ventis.
placabit mare. Timetur via;
grandebit? in prĩa. Ibi repencia
quorũ nõ est nũs; aĩalia puſilla
et magna. Video eũ adhuc in
mari isto formidoloſo nondum
credentes? ipi eũ versant? in
amaris aquis? ſterilibus: illic
aũt? puſilli et magni ſunt.
Nouim? hec: mlti puſilli ſed
nondũ crediderũt? multi primates ſed nondũ crediderũt:
aĩalia puſilla? magna ſ in
hoc mari. Oderũt etiam? pmũt ipi noĩe: nõ seuiũt qn nõ
pmittũtur. In manus nõ e
rũpens. clauſa est ĩ corde ſe
nicia. Nã oes siue puſilli siue
magni. aĩalia puſilla? magna. q̃ mõ dolent templa esse
clauſa. arus euersas. simul
chra cõfracta. leges latas ut
ſacrificẽt ydolis capitale sit
crimẽ: oẽs qui dolent hec in mari
ſũt adhuc. Quid ergo nos adpetiam qua iturꝰ ſumꝰ p ipm mare?
Sed in ligno noli timere puſilli.
Lignũ te portat: qd cõtinet? ſclm.
Ergo attendite hoc mare magnũ et ſpacioſũ: ibi repẽtia quorũ
nõ ẽ numerus aĩalia puſilla et
magna. Noli timere. noli terreri? deſidem prĩam: intelligere peregrinationem Illuc naues cõme
abũt. Ecce in eo qd terrebãt cõme
abũt; naues natãt et nõ mergũtur. Naues ecclias ĩtelligim? q̃ nõ
meant inter tẽpestates. inter procellas tẽptacionũ. inter fluctus ſeculi; inter aĩalia puſilla? magna.
Gubernator ẽ xps. in ligno cum
gs sue. Illuc naues cõmeabunt.
Non timeant naues? nõ valde
attendũt ubi natent: ſed a q̃ gubernẽt?. Illuc naues cõmeabunt.
Que cõmeantiũ reperiũt triſte?
q̃ gubernatorẽ ſentiunt xpm?
Cõmeabunt ſecure. cõmeant p
ſeuerãter? venient ad finẽ ꝛebi
tũ: pducent? ad terrã quietis. Est
in isto mari aliqd etiã: qd ſupat
oĩa aĩalia puſilla et magna. Qd
est hoc? Psalmũ audiamus.
Domato huc quem finriſti ad illu
dendũ ei. Ibi repencia quorũ nõ
est nũs? ibi aĩalia puſilla? mgna; illuc naues cõmeabũt. non
timebũt nõ ſolũ repẽtia quorũ nõ
ẽ nũs. et aĩalia puſilla? mgna?
ſed nec draconẽ qui ibi est: que
finriſti inquit ꝛro ad illudendũ
ei. Magnũ ſeretũ? tamẽ qd
noſtis dicturus ſum. Noſtis inimicũ ecclie quẽdã draconẽ: non

vidistis oculis carnis sed videtis
oculis fidei. Ipē est qui et leo di
citur: de illo scriptum dicit. cōcul
cabis leonem et draconē. Dubit?
est ille capiti tuo. subdet? et corpoi
eius: hereant tantū mēbra capiti
suo. ut mēbra eius sint. Dictum ē
de prima feria quā sēduxit ḡ drago.
eua scilicet illa cui ꝑsiluī mortis
dedit: et ꝑsuasiōē astuta i cor femi
neū more serpentis irrepsit. Factū
est qd' nouimus? qd' ibi et nos fec
mus: qd' dolemus. In illis enī duo
bus hominibus totū genus humānū?
inde ꝓpago mortis: inde et ī ꝓnulos
debita delicta. Quis enī mundus
aut sēptum in cōspectū tuo? Nec
infans cuius ē vnius diei vita sup
terrā. Tradur pctī. tradur mortis.
de primo pctō. Nostis enī et quid
dictū est mulieri ul' potius serpē
ti; nī audiret deus pctīm primi
hoīs. Ipā tuū obseruabit caput:
et tu eius obseruabis calcaneū. In
magno misterio dictū: in figura
virī sui. et hoc dormientis. Erat
aūt adam qdam forma futuri: hoc
aplūs dicit. qui est fōr futuri. Pre
figurauit est qd' futurū erat: fra
est etiā de latere dñi dormientis
in cruce. Nā de latere crucifixi
ꝓfluxo sacramēta ecclie ꝓfluxerūt.
Quid ergo dictū est ecclie iā mō
audite: intelligite. cauete. Ipsa
tuū obseruabit caput: et tu eius
calcaneū. O ecclia: caput serpē
tis obserua. Quid est caput ser
pentis? Prima pctī suggestio.
Venit tibi ī mentem nescio quid
illicitū? noli ibi tenere mētem tuā:
noli consentire. Hoc qd' venit ī
mentē: caput serpentis ē. Ca
put calca: et euades retrōs mo
tus. Quid ē caput calcā? et eua
des retrorsus motus? Quid ē
caput calca? Ipīm contempne
suggestionē. Sed lucrū suggess
sit. Magnū ibi lucrū ē: magnū
ibi aurū est. Si hāc frāndē fece
ris: duces eris. Caput ypentis
est: calca. Quid ē calca? Cōtēp
ne qd' suggessit. Si magnū au
rū suggessit. Et qd' prodest hoī
si vniuersū mundū lucret? aīe
aūtē sue detrimentū patiat? ?
Pereat mundi lucrū: ne fiat
aīe dāpnū. Vere dicēs obsuasti
caput serpētis: et calcasti: ille
aūt dyabolus calcaneū tuum
obseruat. Quid est obseruat
calcaneū tuū? Qū labaris a
via dei. Tu obseruas ꝓmā sug
gestionē: ille obseruat lapsum
tuū. Si enī lapsus fueris cades:
si ceciderīs possi debit. Vt aūt
nō cadas: noli errare de via. In
gustā tibi semitā struunt dē:
qtēnus crā illā est lubrica. ī ē ꝓte
ra lumē est xpūs: et via est
xpūs. Erat lumē verū qd' illuīat
oem hoēm venientē ī hūc mū
dū? et ego sū via veritas et vita.
ꝓme ie. si ad me ie. Si ergo ipe
est lumē et ipe ē via: si ab illo
recessisti. nec ī luīe ibis nec in
via. Et qd' te sequit? Qd' dicit
de impijs quidā psalm? Fiat
via illorū tenebre et lubricum.
Vide ergo draco antiquus hos
tis nr. in feruidus, insidijs as
tutus: in mari magno ē. Ora

to hic quē finum sh ad illudendū ei.
Jam tu illude draconi. Ad hoc enī
hīt factus est draco ipe tādēs pto
suo de sublimi habitatoe celoꝝ:
et cū angelo frīs dyabolus accep
quēdā locū suū in hoc mari mag
no et spacioso. Regnū eius quod
putas? tartar ei⁹ est. Quid enī
dicit? quare tātā potestatē dya
bolus accepit ut dnētur i isto sclo?
et tantū valeat. tm possit? Nūq
valet? et q̄tū potest? Nisi pmisso
nichil valet. Tu sic age ne pmitta
tur in te: aut si pmissus fuerit ad
temptandū. victus abscedat: non
possideat. Permissus est enī ad
tēptandos quosdā scos vuos famu
los dei? supauerūt eū q: de via nō
recesserūt: nō lapsi sunt quoꝝ ob
seruabat calcaneū. Job ille frīs
sedebat in sterore: et curabat in
via. Videte quomō obseruauerit
caput eius: ? q̄ admodū ille calca
neū eius attendebat. Ille repelle
bat suggerentē: ille spernebat la
bantē. Cepit et eius muliercula?
subtrait oīa que habebat. solam
dyabolus dimisit aduitricē suā.
nō marti ? solatricē sed potius
tēptatricē: cepit eā ipam non ob
seruantē caput eius. Adhuc enī
illa eua erat: q̄a ille adam nō erat.
Ablatis oībus remansit iob cum
uxore p quā tēptaretur: et cū deo
a quo regeretur. Quid illo pauper
subito frēm? si domū eius ? sideres?
Quid illo dicius? si ortū eius cogites?
Vide pauptatem domus: ablata
sūt omīa. Vide duas tm dies?
dns dedit dns abstulit. sicut dno
placuit ita factū est: sit nomē dni
bñdictum. Dns dedit dns abstulit
nouerat tortorem suū et tēptatorem
suū: pmissore tēptatoris sui noueat.
Nichil sibi inquit dyabolus tribuat.
Volūtatem hīt nocendi: ptātē aute
nisi acceperit nō habebit. Quantum
accepit ille ptātis: tātū ego patior:
Non ergo ab illo patior: sed ab eo q
ptātem tradit. Contēpnatur superba
tēptatoris mei: sustineātur flagella
pris mei. Repulsus ē tēptator? ob
seruatū est caput eius: penetrē non
potuit in cor. Quotiēs ciuitatē forte
seuis obpugnauit: sed nō expugnauit.
Accessit alia tēptatio: permissus est
ad corpus eius. percussit grauiter
a capite usq ad pedes? cōtabescebat
putredie scatebat vermibus: amissis
domo sedebat i sterore. Ibi eua cap
tuata a dyabolo. ad adiutoriū ma
rito supposita: ad lapsū suggerit ut
blasphemet deus. Primo suggerit
ut blasphemet deus. Valuit tm
in tergū: nūc victus ē a putredie.
In padyso dicit: in sterore sup
est. Attendebat aūt ille draco. vi
iob lingua laberet. Omnis enī hō
in actu suo pedes habet: in eo q̄d
git in quo monet ibi tamq̄ ambu
lat. Dicebat ille mlta. Quis enim
dixit iob qui legūt nouerūt? in mul
tis illis verbis obseruabat spem
calcaneū labētis: ille aūt q̄ caput
obseruabat serpētis. repulit eum
suggestione. Respondit et mulier:
sicut dignū erat respondet mulier
Loquita es inquit tamq̄ una de insi
entibus mulieribus. Si bona pe
pimus de manu dni? mala q̄re nō
sustineamus? Et inter illa oīa que

durit: nisi lapsus est. Nō multa in illis uerbis nō intelligūt: et quedam ibi sic accipiūt. qi aliquid durū dixerit iob in deū. Nam int multa eā hoc dixit. uelut stomachans adiuso deū sicut videbat nō intelligētibus: ille aūt gestabat psonā magnam magne sphere: utinā mgis loquēs ad deū, utinā eēt nobis arbiter. Quid ē utinā eēt nobis arbiter? Quasi qui int nos iudicaret: et quo iudicāte causā uinceret. Dic accipit ad primū sonū: sed discute te nebularis. Attendit enī scripēs ille sēp talaneū tuū. Quid visus ē dixisse iob? Utinā esset nobis arbiter: ut eēt medius aliquis. q iudicaret int me et te. Hoc deo homo? Hoc in terrore homo hoc ul in relo angelo deo? utinā eēt nobis arbit? Sed quid pcurabat? quid optabat? Quia inquit dns iusti et pphete voluerūt vidē que videtis: et non viderūt. Arbitrū desiderabat. Nō est arbiter? Medius ad pponēdā causam. Nōne timuit eram dei? et malā causā habebam adiisus deū? Quis finiret istā causā mala? nisi ille medius arbiter? Qui nisi veniet: misericordie pcurator iter. De quo aplus dicit: unus enī deus unus et mediator dei et hoim homo pūs ihesus. Si non homo nō mediator: quia equalis patri deus. Dicat alio loco? mediator aūt unius nō est: deus autem unus est. Inter duos mediator. Et go pūs mediator inter hoēm et deū: nō quia deus sed in homo? nō in deus equalis pri: si equalis pri nō mediator. Ut aūt sit mdiator descendit a supiore ad inferiorē ab equalitate pris? faciat addit aplius. semetipm exinaniuit formā serui accipiēs: in silitudine hoim factus. et habitu iuentus ut homo. Fundit sāguinē suum. deleat cyrographū nim? ponat patrem int nos: deū. unām uolūtem corrigēs ad iustitiā: illi? snīa flectens ad miam. Dicit ergo unū hoc exposium? qūtū dns dedit ad durū videt dictū ad iob: sic et cetera q ibi vident quasi aspem et blasphemo habēt intellectus suos. Nō putarem? aliter ee: nisi deus phiberet testimoniū. Et an q loqueretur iob et postea q totū locutus est: phibuit deus primo testimoniū dicens? homo sn qrela: ueni? dei ultor. Dixit hoc dns: dixit hoc ate tēptatione illius. Ne quis aūt in illis verb forte male intelligens scandalizaret et putaret iustū quidē virum fuisse iob aī tēptatione: i tēptatione aūt graui defecisse: et lapsū esse in sacrilegū blasphemiā? Finitis oībus sermōibus et ipius iob et aiciū eius a quibus ei consolatio reddebat: dixit dns testimuū illos nō veru locutos sicut seruus ei? iob. Nō enī locuti estis inquit cora me veru quēadmodū seruus me? iob. Deū iubet ut ille pro eis offerat hostias: q? eoru pcā soluāt. Eya fiēs mei. qui uult observare caput spūs et seruus tūs sue hoc mane. qa nūc est habitet hic serpēs iste? ut dicē tēpeū. lapsus dyabolus de relo huic loū accepit: observet

capitib⁹ a timore sčli, et a cupi
ditate sčli. Vnde enī fugiebat ali
quid, aut vnde timebas, aut vnde
cupiebas, aut amorē tuū temptat a
timorē. Tu si timuerīs gehēnas⁹:
si amaueris regnū dei: obseruabis
caput eius. Euitato capite seruabis
eris⁹: nec ille lapsū tuū tenebit:
nec de tua ruina gaudebit. Nemo
autē dicat et dicit: magnā habe
ptātem. Videntur enī homīes quasi
ignītū accepisse ptātis: qđ pdiderit
maiestatis nō vident. Ipē autē
sāctus iob verbis suis mističis et
alte secretis dicens de ista ptāte
quā diabolus habē. et de
scribēs illū miris modis ī figūris
similitudinū, exponēs qđ ille sit, nil
quid ualeat, hoc quoq; ait: non
est quicq̄ simile ei factū sup terrā
ut illudendū ei ab angelis
meis. Deus ibi loquitur in libro
iob: nō est quicq̄ ei sup terrā
simile factū ad illudendū ei ab
angelis meis. Omne altū videt:
et ipē rex oīm que ī aquis sunt.
Cui testimoniū cōgruit ⁊ in psal
mo. Cū enī diceret de mari mīgno
et spacioso, ubi aīalia pusilla
et mīgna ubi repēta quorū non
est nūs, ubi naues nauigant
ligno tuto: ait draco hic quem
finxisti ad illudendū ei. Sed si
ad illudendū? quō deus illi illu
dit? An tradidit eū ad illudendū.
hoc ē ut illudatur? Putarem⁹
qđ deus illi illuderet, nisi scptu
ra iob soluisset ātionē. Ibi ei
dictū est: ad illudendū ei ab an
gelis meis. Vis illude dōni?
Ēsto angelus dei. Sed nondū
es angelis dei: donec sis si eum
cursum teneas, ut sis, sunt angeli q̄
illudant draconi ne tibi noceat.
Preposīti enī sunt angeli celorum
sup ptātes aereas: ⁊ inde pcedit
verbū qđ fit hic. Intuentur ei lege
ferā legē eternā iubentē sī scptuā
sine syllabis sine strepitu: ferā semp
et stantem. Intuent² angeli corde
mūdo⁹: et ex illa factū quicq̄ li fit:
et ptātes ex illa ordinātur a su
mmis usq; in ymā. Et si ptātes sum
moz celorū regūt² verbo dei⁹: qđ
tomagis in flores atq; terrenes. Ne
manet ergo in malis sola notandi
cupiditas: hāc habet homo ī ptāte
pnuacē. Di autē aliq̄ nocē potuerit
nō gloriet⁹: nō ipse nocuit, data
est ei ptās. Demel dictū ē. Sua
ma ē. nō est ptās nisi a deo. Cur
ergo times? In aquis sit draco.
mari sit draco. illuc trāsituris ob.
Hic ē fictus ut illudatur hic: ad
hūc locū ordinatus ē. in hūs sedib⁹
deputatus ē. Di magnū aliqđ illi
putas ēē has sedes⁹: qr nō nosti se
des angelorū unde lapsus ē; mun
dis sedes mortuoz ubi dejectus ē.
Que tibi videt² ei⁹ gloriatio. damp
nato est. Similitudinē accipite hoc
nūt: qr reuera mīgnū aliqđ ē hoc
nosse et ītelligē. Domū magnā
aliquā putate. totā istā āministrā
tionē creatē. Domus ista mīgna hūt
dnōm. hūt seruos⁹: et ī ipis seruis hūt
curā se primos sibi in apparatibo
melioribus vestīū. thezauroz⁹ ar
gentorū, magnaq; possessionū: hūt
et iā seruos ī infimis ministeriis, im
subditis sibi ptātibus, ut quos tā

habeat et ad mūdantias cloacas.
Summis atq; paumtoribus usq; ad
extrema ista et infima mīsteria q̄
multi sūt gradus? Si ergo aliqs
magnus paumtor offendit. et pe
na dīi sui uerbi grā fiat ostiarius
in extremo loco aliquo. si extens sibi
datam ptātem ut volentes intīe
ul' exire ptuibet sēm modū ptātis
quā accepit a dño. illi aut nesāt
eū fuisse aliquādo magnū paum
torem: magnā ptātem illi cē ar
bitrantur. et q̄ pdiderit nesciūt. et
timē frēs mei ostiarius ille de quo
dixi ad silitudinē domus magne
huius trene potest aliqd facē nesāt
de dño suo. et turbare aliquē illo
nō iubente. Iste aut nec ad illam
ianuā positus est qua intramus.
ad deum. Christus est enī illa ianua;
et p̄m intramus ad vitā eternam.
Sed est quedā ianua q̄ intratur in
hoc sēlo. ianua quedam mortalium
tis carea ista infirma carnis huius
detrimēta et supplemēta. Ad istam
ianuā q̄ qui dī ostiarius est. Hic hī
ptātem in isto mari qua naues cō
meant. sed nō tīn ut faciant aliqd
nesaente aut nolente dño suo. ne
forte aliqs dicat. pdidit quidē ille
magnā ptātem sup̄iorū apparitiū.
sed ego in hīs infimus sum. hic me
potest habere in ptātem. opus est
ut seruiā illi. Noli frāte. nouit te
dīs deus tuus. et sic te nouit ut m
pillos tuos habeat mumentos. Nō
ergo times? Teptatiuus est forte
carnē tuā. flagellū est dī tui. nō
ptās tēptatoris tui. Vult nocē sa
tanas q̄ pmittitur. sed nō pmittitur.
Vt aut nō pmittat. habe caput

ip̄m. repelle caput draconis. Sug
gestioni eius noli cōsentire. a via
tua noli labi. Draco hic quē finxi
ti ad illudendū ei. Nam vis vidē
q̄ nō tibi noceat nisi pmissus?
Omnia ingtia te expectant do
mine. ut des illis cibū i tpe oportuno. Et iste draco mādūcare vult.
sed nō mādūcat q̄ vult. Omnia
a te expectant ut des illis cibū in
tpe oportuno. Oīa et repēsa q̄ tu
nō est mūs et aīalia pusilla et mag
na. et ip̄e draco et oēs creatā tua
qua implesti terrā. oīa a te exper
tant ut des illis cibū in tempore
oportuno. vni cuiq; cibum suum.
Habes cibū tuū. habet draco cibū
suū. Si bene vixeris. cibū ip̄m
habebis. si a xp̄o recesseris. cibus
draconis eris. Omnia a te expectant
ut des illis cibū in tempe opportuno.
Quid dictū est ipsi draconi? Ter
ram mādūcabis. Draconi dictū
est. terrā mādūcabis cūctis diebus
vite tue. Audisti cibū draconis.
nō vis ut det te deus mādūcādū
draconi. noli esse cibus draconis.
idest noli relinq̄re verbum dei.
Vbi enī dictū est draconi terram
mādūcabis. ibi tā dictū est et
pmansuros terrā eos et in terrā ibis.
Cibus serpentis esse nō vis. noli esse
terra. Quō magnus nō es in fine?
Si terrena nō sapias. Audi aplm
ut nō sis terra. Nā corpus qđ
gerimus terra est. si tu noli esse terra.
Quō esse hoc? Si resurrexisti cū
christo q̄ sursū sapiente. ubi xp̄s
est in dextera dei sedens. q̄ sursū
sūt sapite nō que sup̄ terrā. Si nō
sapis terrena. nō es terra. Si nō

eb terra. nō māducauis a serpente.
cui cibus data ē terra. Cibū suum
dat deus serpenti. qñ vult. q̄ vult.
Dene aūt iudicat. falli nō pt. nō ci
dit aurū pro terra. Oīa a te expec
tant dñe. ut des illis cibū i tempe
oportuno. Cū dederis eis colligent.
ante illos fuit sed nō colligēt nisi cū
dederis. An dyabolū iob ēat. t q̄
dem nō deuorauit iob. sed ul' tēptāe
nō ausus ē. nisi cū ille dedisset. A te
expectāt. cū dederis eis colligent.
si nō dederis nō colligēt. Et qd nos
fiēs? Quē cibū habemus? Dequi
et de abo nō. Aperiēte autem
te manū tuā. vniūsa implebūt
bonitate. Quid est o dñe qd apās
manū tuā? O manus tua xp̄us ē.
Et brachiū dñi cui reuelatū est?
Cui reuelatur. illi apit. Reuela
tio eni apta est. Apiente aūt te
manū tuā vniūsa īplebūt bonu
tate. Reuelante te xp̄m tuū vni
uersa implebūtur bonitate. nō
aūt habent a se bonitatē. Nam
illi q̄ bonu. probat illis. Auer
tente aūt te faciem tuā turbabūt
tur. Nulla repleti bonitate sibi
tribuerūt qd habebāt. t voluerūt
gloriari q̄ iustificationibus suis.
et dixerūt sibi. iustus sū. magn⁹
sum. et facti sūt sibi placentes.
et sdnuit eis aplius qd eū habes
qd nō accepisti? Volens aūt p
bare deus hoī qd ab illo habeat
quitqd habet. ut cū bonitate ha
beat et huū humilitate. alioq̄ eū per
turbat. auertit ab illo faciem
suā t dedit i tēptationē. et os
tendit illi q: qd iustus ēat: ire ā
bulabat. ipso regente fiebat.

Auertente aūt te faciē tuā turbi
būtur. Videte qd dicat et in alio
psalmo. ego dixi i habundātia mea
nō mouebor in eternū. Presūpsit
de se impletus esse bōitate. et pum
bat a se sibi ēe totā bonitatē. et de
it in corde suo nō mouebor i eternū.
Dz quia iā sensenit dei gratiā se p
cepisse. pro eo qd essent ceptus red
didit gratiarū actionē. Dñe i volūn
te tua p̄stitisti decori meo virtutē.
Aueristi aūt faciē tuā: t factus
sū turbatus. Dic et hic aperies
tu manū tuā. apies manū t vniu
sa īplebūt bonitate. Nō manu su
a. sed manu tua apta. Auertente
aūt te faciē tuā turbabūt. Ded
quāe hoc facis? Quāe aūtis faciē
ut turbentur? Auferes spūm
eorū et defficient. t in pulue eos. Emi
tes spūm tuū et creabūt. Et renouabis
faciem terre. Sit gloria dñi in sēm.
letabit dñs in operibus suis. Qui
respicit terram et facit eam tremere.
Tangit montes et fumigant. Cantabo
dño in vita mea. psallam deo meo
quādiu fuero. Dulcis erit ei eloquiū
meū. Ego aūt delectabor in dño. De
ficiant peccatores a terra. et iniqui
tates ita ut non sint. Benedic aīa mea
dño. Auertente aūt te faciē tuā
turbabūtur. Auferes spūm eorū

spiritū corū. nō habebūt spiritū suū.
Ergo desert suīt beati paupes spū?
Non suīt aūt desert. qm ipōrū ē regnū celorū. Noluerūt habere spiritū
suū. habebūt spm dei. Hoc eū dixit
martiribus futuris. Cū vos reperīt
et adduxerīt. nolite cogitare. quō
aut qđ loquamī. Nō enī vos estis
q̄ loq̄mini. sed spūs pris vī q̄ loq̄t
in vobis. Nolite vobis tribuē fortitudinem. si vīa est inq̄t et mea nō
est. diuitia est. nō fortitudo. Auferes
spm corū et deficient. et in pulueres
suū cōuertentur. emittes spm tuū et
creabunt. Spūs enī sum figmentū
dixit aplus. creati opibus in bonis. A
spū eius accepim grām ut iustificē vi
uamus. q̄ ipe ē qui iustificat impiū.
Auferes spm corū et deficient. emit
tes spm tuū et creabūtur. Et īno
vabis faciē terre. idest nouis hoīb
cōfitentibus se iustificatos ee nō a se
ipsos. ut grā dei sit in illis. Vide qua
les sint. quibus inouata ē facies ter
re. Paulus dicit. plus omnibs illis
laboraui. Quid ē paule? Attende
si tu sis spūs tuus. Non ego īquit.
sed grā dei mecum. Quid ergo? Nā
si abstuleris spm nrm i pulueres nrm
cōuertemur. utilit ītuentes īfirmitatem nrām. ut accepto eius spiritu
reformemur. Videte q̄d scāt. Sit
gloria dñi in eternū. Nō tua si mea
nō illius aut illius. gla dñi sit nō ad
tēpus. sed in eternū. Letabit dñs
in opibus suis. Non in tuis q̄ tuis.
q̄ et opēa tua si mala p iniquitatē
tuā. si bona per grām dei. Letabit
dñs in opibus suis. Qui aspicit
terrā et facit eā tremē. qui tangit
montes et fumigabūt. O terra cru

tabas de bonitate tua. tibi tribuebas vires opulentie tue. erat respiciat dūs et faciat te tremē. Respiciat te et faciat te tremē. Melior ē
eū timor humilitatis. q̄ fiducia
superbie. Videte quō aspiciat deus
terrā et faciat eā tremē. Ad tmm
quasi p̄udentē sibi et exultātem lo
quit aplus. cū timōe et tremore
vrām ipōrum salutē operamī. Cum
timōe et tremōe. Deus ei est. qui
operat in vobis. Dicis o paule opamī. dicas ut operemur. q̄re cū timore
et tremōe? Deus enī ē inq̄t q̄ operat
in vobis. Ideo ergo cū tremōe quia
deus operat. Quia ipe dedit nō ex
te est qđ habeb. cū nōre et tremore
operabeis. Nā si nō timueris eū. auferet qđ dedit. Cū tremōe ergo o
pare. Vide aliū psalmū. Seruite
dño in timore et exultate ei cū tmōe.
Ubi cū tremōe exultandū est. deus
aspicit fit terremotus. aspicit et tremāt corda. nā tūc ibi respexit
deus. Audi illū alio loco. Super quē
requiescet spūs meus? Super humilem
et quietū et tremētē verba mea. Q̄
aspicit terrā et facit eā tremē. qui
tangit montes et fumigabūt. Montes superbi erant. iactabāt se. nō eos
tetigerat deus. tangit illos et fumigabūt. Quid ē fumigare montes?
Pereē dño reddē. Erat magni montes. superbi montes. ingentes. nō rogabant dñm. se rogari volebāt et
superiorē nō rogabant. Quis enim
potens et tumidus et superbus in
terris. q̄ dedigneť humiliter rogare
deū? De impijs loquor. nō de rectis
libam quas plantauit dñs. Impius quilibet infelix aīa deū rogare

nesat. et vlt se rogari ab hoīibus.
Mons est. opus est ut tangat illū
deus et fumiget. Nō reperiet fu
migē. tabit deo precē tā sacri
ficiū cordis. fumigat ad deū. deīde
tūdit pectus in capit et flere. qz et
fumus erruit lacrimas. Nō tangit
montes et fumigabūt. Cātabo
dño in vita mea. Quid est cantabit?
Totū qđ cātabit. Cātem⁹
dño in vita nrā. Vita nrā modo
spes ē. vita nrā postea etnims
erit. Vita vite mortalis. spes ē
vite īmortalis. Cantabo dño in
vita mea: Psallam deo meo qđ
diu sum. qm in illo fine fine sum.
Nrī diu sū psallā deo meo. Ne for
te nō reperim⁹ psallē deo in illa ī
mutate putemus nos aliqđ aliud
acturos. tota vita nrā est psallere
deo. Si veniet in fastidiū qđ lau
damus. pt venire īfastidium et
nrā laudatio. Si semp a nobis a
matur ille. semp laudat. Psallā
deo meo qđ diu sū. Quamus sit
ei disputatio mea. ego aūt iocūd
abor in dño. Suauis sit ei dispu
tatio mea. Que est disputatio ho
mīs ad deū. nisi cōfessio pctorū?
Cōfitē dño qm bs. et disputasti nī
lla. Disputa cū illo. fac bona o
pera et disputa. Iauamini mūdi
estote y sayas dicit. auferte neqa
tias ab animis vrīs a conspū ocu
lorū meorū. cessate a neqtijs vrīs
et discite bñ facē. Judicate pupil
lo et iustificate vidua. et venite
disputemus dicit dñs. Quid est
disputare cū deo? Te illi indica sa
enti. ut inditet se tibi nescienti.
Suauis sit ei disputatio mea.
Ecce hoc est dño suauc. dispūtatio
a. sacrificiū huīlitatis tue. cōtribula
tio cordis tui. holocaustū vite tue. hoc
est suaue dño. Tibi aūt qđ ē suaue?
Ego aūt iocūd abor ī dño. Ipā ē mi
tua disputatio tua qđ dixi. Indicare
ei scienti. et indicat se tibi nescienti.
Suauis est ei confessio tua. suauis est
tibi grā ipius. Dicit se tibi. Vnde se
tibi dicit? Per verbū. Qđ verbum?
Cristum. Et tibi dicit se. et se dicit
qm misit xpm seipm dicit. Ita plane
audiamus ipm verbū. qui me vidit
videt et pīem. Ego aūt iocūd abor ī
dño. Deficiant pctores a terra.
Deinde videtur o sīa aīa q hic cātat
et gemit. vtinā cū ipa aīa sit anima
nrā. vtinā copulet ei. et soret et con
iungat ei. videbit eam aīam semēs.
Quis ei capit hoc. nisi qui implet
fiunt cātate? Deficiant pctores a ter
ra. Cōtemsas qui maledicat. Et qs
maledicat? Deus sī dubio creauit.
Sed dictū est sīs. bñdicite et nolite
maledicē. Quid est ergo qđ dicit.
deficiāt pctores a terra? Plane def
ciant. auferantur spūs eorū et def
ciant. ut emittat spm suū et recre
entur. Deficiāt pctores a terra
et iniqui ita ut nō sint. Qđ non
sint nisi iniqui? Ergo iustificēt ut
nō sint iniqui. Videt hoc ? implet
est gaudio. et renouat vsū pmum
psalmus. Benedic aīa mea do
mino. Benedicat aīa nrā dñm
fres. qz dare dignatus ē ? facultatē
et sermonē nobis. ? vobis intendēdi
et studiū. Vnusquisq ut pt ido
neus qđ audiuit collocutione ī vitā
ructuate. sagina vrām ruminate.
qđ accepistis nō cat ī vistea obli

monus vr̃e. thesaurus desiderabilis
requiescat in ore vr̃o. Magno la
bore quesita et ĩuenta sũt. mgno
labore nũciata et disputata sũt.
Sit labor nr̃ fructuosus vobis. ꝛ
benedicat anima nostra dñm.
Explicit pl̃. cui⁹: Incipit psalm⁹

Psalmus iste. c. quartus
centesim⁹ quartus p̃mus
est in eis quibus p̃notat
alleluya, cuius verbi vel
potius duorũ uerborũ int̃pr̃tatio
est. laudate dñm. ꝛ ideo inde cepit.
Confitemini dño ꝛ ĩuocate
nomẽ eius. In laude enim
intelligẽda ẽ ista confessio
sicut ẽ confiteor tibi p̃r dñe rex et
terre. Premissa enim laude ĩuocatio
sequi solet. ubi desidcia petitorẽ allu
gant. vnde et ipa oro dñica habz
in capite brevissimã laudẽ. qd̃ est
p̃r nr̃ qui es in celis. tunc q̃ petitur.
deinceps assequitur. Vnde ꝛ alibi
i psalmo dicit. cõfitebimur t̃ deus
confitebimur et ĩuocabim⁹ nomẽ
tuum. qd̃ alibi ẽ psalm⁹. laudãs in
nomĩbo dñm et ab ĩimicis meis sal
uus ero. Ita et hic. cõfitemini iquit
dño et ĩuocate nomẽ eius. Qd̃
tale ẽ ac si diceret. laudate dñm et
ĩuocate nomẽ eius. Exaudit q̃ppe
ĩuocantẽ: quẽ laudantẽ videt. lau
dantẽ autẽ videt: q̃ probat amatẽ
Et in quo voluit dñs boni seruia
morẽ extra se oñdi maxime. nisi i
eo qd̃ illi aut pascẽ oues meas. Vñ
et hic sequitur. Annũciate int̃
gentes opa eius. ul' populus ut de
greco ad uerbũ exp̃mat. qd̃ alij
latini codices habent. ãnũciate in
gentibus opera eius. Quibus hoc
dicit. nisi euãgelistis ĩpleta?

Cantate ei et psallite ei. Verbo
et ope laudate. Ore quippe cantat.
psaltero autẽ hoc ẽ manib⁹ psal
lit. Narrate oĩa mirabilia eius
laudamini in noĩe scõ ei⁹. Possũt hꝝ
duo versus et duobus verbis supe
rioribus dicti nõ absurde videri. ut
qd̃ aut narrate oĩa mirabilia ei⁹
referat ad id qd̃ dictũ ẽ cantate
ei. qd̃ vero sequi laudamini i noĩe
sancto ei⁹ referatur ad id qd̃ dñm
est et psallite ei. illud scilicz ad ver
bũ bonũ quo cantat ei et narrat
oĩa mirabilia eius. illud aũt ad
opus bonũ qd̃ psallit ei. ne velut
quisq̃ de ope bono tãq̃ i sua virtute
laudem. Ideo tũ diuĩss laudamini.
qd̃ vtiq̃ bñ opantes meito possũt.
addidit i noĩe scõ ei⁹. ut q̃ gloriat
in dño gl̃etur. Qui ergo nõ silen
sed ei volũt psallẽ. caueãt facere.
iusticiã suã coram hoĩbus. nõ eo fine ut
ipi videãt ab eis. sed ut videãt bona
opa eorũ. ꝛ gl̃ificet p̃rem eor̃ qui
in celis ẽ. hoc ẽ laudan i noĩe scõ
eius. Vñ ꝛ in alio psalmo legit.
in dño laudabit aĩa mea. audiãt
mites et lętẽt. Qd̃ ꝛ hic q̃dãmodo
sequitur. Letetur cor q̃rentiũ dñm.
Dic enim mites lętãt. q̃ nõ ama
ro ꝛ zelo eos tã bñ opantes emulãt.
Querite dñm et cõfirmamini.
Hoc enim de greco exp̃ssius int̃pr̃tatũ
est. q̃ vus verbũ minus latinũ vi
deatur. Vnde et alij codices habẽt
cõfirmamini. alij corroboramini. Ei
quippe dicit. fortitudo mea. ꝛ for

titudiē meā ad te custodiā. ut eū q̄rēd
atq; ad eū accēdēd. & illuīem. & fortem. ne
ceritate q̄d faciendū sit. nō videam⁹.
aut infirmitate nō faciam⁹ etiā q̄d
videamus. Quod ergo ē ad vidēdū
accedere ad eū. & illuīam. hoc ē ad
faciēdū. q̄rite inquit dñm. & corro
boramī. Quente inquit faciē
eius semp. Qd est facies dñi. nisi
pñcia dei? Sicut facies venti et
facies ignis. Dictū est enī. sicut fu
pulā ante faciē venti. et sicut fluit
cera a facie ignis. milia alia ponit
scptura. nichil aliud q̄ carū rerū
pñciā volens intelligi q̄rū nōiat
faciē. Sed q̄d est q̄rite faciē eius semp?
Ano quidē q̄ in adhereire deo bonū
est. Sed si semp q̄rituri. q̄n inuēit?
An semp durat ī tota vita q̄ hic vi
uit. et qua id nos faciē debē cog
noūim⁹. q̄n et iuentus quierēdus
est? Jam quippe illū inuenit fides.
sed adhuc eū q̄rit spes. caritas aūt
et iuenit eū p fidem. et eū q̄rit ha
bere p speciē. Ubi tūc sic inuēietur
ut sufficiat uobis. et ulterius nō
q̄rat. Nisi enī eū in ista vita iue
nirent fides. nō dicētur q̄rite dñm.
et cū inueneritis eū dēliquat ipius
vias suas. & vir iniquus cogitatio
ēs suas. Item si fide iuentus nō
adhuc cēt p quierēdus. nō dicētur
si enī q̄d nō videm⁹ speramus per
patiām exp̄amus. & q̄d ioānes ait.
scim⁹ q̄m cū apparuerit similes ei erim⁹.
q̄m videbim⁹ eū sicuti est. In forte
etiā cū fuerit ad faciē videbimus
eū sicuti est. adhuc p quirendus erit?
Et sī fine q̄rendus. q̄ sine fine a
mādus. Dicim⁹ ei etiā pñti alicui.
nō te q̄ro. id est nō te diligo. ac per
hoc qui diligit. etiā pñs q̄ritur dum
caritate petitur. ne fiat absens aquiri.
Proinde quē quisq; diligit etiā cū eū
videt sine fastidio semp uult ee pñtē.
hoc est semp. sitire ee pñtem. Et nimis
hoc ē. q̄rite faciē eius semp. ut nō huic
mōsioni qua significatur amor finē
prestet iuencio. sed amore crescente
mōsio crescat inuēti. Jam deinceps
tepescat se laudator iste ardens. et ad
tapacia verba defendit. firmū amo
rem atq; lactentē tempa tibus dei
mirabilibus nutriens. Memētote
inquit mirabiliū eius que fecit. pdi
gia eius et iudicia oris eius. Quale
gia eius et iudicia oris eius. Quale
cius similis videt illi loco ubi ad mor
sen q̄rentē quis eēt. cū diuisset ego sū
qui sū. et dices filius isrl. qui ē misit
me ad vos. q̄d et aliquā tul. acūq; pti
cula mira mens capit. deinceps nomē
suū cōmēorans. cuius hoīes gratiam
suā muscitor dixit tēperauit dicēs. ego
sū deus abraham et deus ysaac et
deus iacob. hoc in nomē ē memoriam.
ubi intelligi voluit. & illos q̄rū se dei
dixit vnie secū meminū. & hoc dixit
q̄d capi etiā a pmulis posset. ut ego
sū qui sū illi p capti intelligerēt. qui
grādibus viribus caritatis nossent q̄re
te faciē eius semp. Dicit ergo q̄d ē ipse
milii est ad vos ul' vidē ul' q̄rere. me
mētote mirabiliū eius que fecit. pro
digia eius & iudicia oris ei⁹. et quib⁹
dictum. Semen abraham serui
eius. filij iacob electi eius. Vos semē
abraham vos filij iacob. memētote
mirabiliū eius q̄ fecit. p digia eius
et iudicia oris sui. Nec q̄s aūt vni
genti li tribuet isrlitarū sed in carne.
& nō intelliget magis ee semen ab
he filios promissionis magis q̄ carnis.

quibus aplūs dicit. cū gentibus lo
queret. vos ergo abrahe semē estis.
sēdm promissionē heredes. sequitur
et dicit. I pē dñs deus nr in oī
terra iudicia eius. Hoc dicitur per
ysayam ad ihrlim liberā matrē nos
trā. et qui te eruit ipē deus tuus v
niūse terre vocabit. An indecorum
deus tantū? Absit. I pē est domin⁹
deus nr. in oī terra iudicia eius. q
in omī terra ctīa eius. vbi pdicant
iudicia eius. Qd ergo aut ī alio psal
mo: Qui annūciat verbū suū iacob.
iustitias et iudicia sua isrl. Non fe
cit omni genti. z iudicia ei⁹ nō ma
nifestauit eis. Ideo dictū ē. quia mā
gentem voluit intelligi ptinentē ad
semen abrahe. q̄ vocata ē quidem ex
omnibus gentibus. z sic in ea dicunt
omīs gentes. vt vna sit gens ī adop
tionē vocata. Exē istam nulli genti
manifestauit iudicia sua. qm qui ea nō
credidērūt. etiā si annūciata sūt mani
festata eis vtiq nō st. quia nisi credant
nō intelligent. Memor fuit in sclm
testamēti sui. Alij codices hūt inetnū.
qd ē ambiguo greco frm est. Sed si in
hoc sclo intelligendū est. nō ī eternum.
qd nō exponens cuius testamēti me
mor fiat adiūgit et dicit. Verbi
qd mādauit ī mille gnationes. quod
adhuc cū aliquo fine potest intelligi.
Sed deinde dicit. Quod disposuit
ad abraham et iuramēti sui ad ysaac.
et statuit illud iacob in p̄ceptū. z isrl'
in testamētū eternū. vbi nullus ē am
biguitatis locus. AEWNION
quippe habet greculus. qd nusquā nostri
nisi eternū interpretati sūt. Vir autē
aliqn alicubi AEWNIOU etnale
inuenīt. nisi forte qua AEHOA fa

miliarius intpretantur seculum.
AEWNION nō metnū. sed seculare
intpretari uelint qd nemine ausum
fuisse cōmemini. Di aūt hoc loco
testamētū vetus itelligendū ē xpi
terrā chanaan sic enī sermo contexi
tur. et statuit illud ipi iacob in pre
ceptū. z ipi isrl' in testamētū etnū.
dicens tibi dabo terrā chanaan fu
niculū hereditatis vre. quo intelligē
dū est eternū. cū terrena illa here
ditas etna esse nō possit? Et ideo
vetus testamētū vocatur: q: p nouū
aboletur. Ille vero gnationes nr
in eternū vident aliquid significāe.
q: utiq finē hūt. et ad ipa tpalia
nimis multe st. Quālibet enī patres
annis geneacio determinetur quam
GENEAN greci dicūt. qn mīma
quidē quindecī annis tminaueīt.
ex qua homo icipit posse gnare. q
sūt iste mille gnationes nō solum a
xpe abraham qn ei frā e isti promis
sio usq ad temp⁹ nouū testamenti.
z ab ipo adam usq ad tminū scli?
Quis enī audeat dicere. q̄ndecī an
norū milibus hoc sclm extendi?
Proinde in videt nō hoc uetus tes
tamētū intelligendū. qd nouo esset
tollendū. Dicit p ppheta. ecce dies
veniūt dicit dñs. z cōfirmabo domū
iacob ī testamētū nouū. nō sdm
testamētum qd constitui p̄ib⁹ eor
um eduri eos de terra egipti. z testa
mentū fidei qd laudat aplūs cum
abraham nobis ppōnit imitandū.
et de legis operibus gloriātes inde
cōuincit. qd abraham etiā aī circū
cisionē credidit deo. z reputatū ē
illi ad iustitiā. Denique cū dimisset
memor fuit ī sclm testamēti sui.

In al' domui

qđ metñ intelligẽ debemus. testa
mentñ ſalutet iuſtificatiõib ⁊ hẽdita
tis etñe quã fidei ꝓmiſit deus. vbi
inquit qđ mãdauit ĩ mille gñacões.
Quid ẽ mãdauit? Qđ ei aut. tibi
dabo terñ chanaan. nõ mãdatñ
ẽ ſed ꝓmiſſñ. Mandatñ ẽ aũt qđ
fieri debem⁹ ꝓmiſſñ qđ accipe. qđ
datñ ergo fides ẽ. ut iuſtus ex fide
viuat. ⁊ huic fidei hereditas etna
ꝓmittit. Mille ergo gñacones
ꝑter numeri ꝓfiõnẽ ꝓ omnib⁹
intelligẽde ſt. id est qñ diu gña.
gñacõm ſequẽdo ſuccedit. tam diu
mãdatñ eſt imũẽdo ex fide. qđ obſ
uat ꝑlis dei filius ꝓmiſſiõis naſ
cendo veniẽtes ⁊ moriẽdo abeũtes.
donec omnis gñacio finat. qđ
millenario nũo ſignificatñ ẽ. ꝙ
denarij nũi ſolidñ quadratñ dcẽ
denos. ⁊ hoc denos ad mille ꝓue
nit. Qđ diſpoſuit inquit ad abrahã
et iuramẽti ſui ad yſaac. ⁊ ſtatuit
illud iacob id est ipi iacob ĩ ꝑcep
tñ. Ipi ſunt tres ꝓtiarche quoꝝ
ſpecialit̃ ſe dicit deñ. quos et do
mn⁹ nominat ĩ teſtamẽto nouo
ubi dicit. multi ab oriẽte ⁊ occi
dẽte venient. ⁊ recũbent cũ abrahã
⁊ yſaac ⁊ iacob ĩ regno celoꝝñ. Iſta
ẽ hereditas eterna. Nam ⁊ hĩ vbi
aut. ſtatuit illud iacob ĩ ꝑceptñ
maĩfeſtat preceptñ ee fidei. nõ ei
ꝓmiſſñ appellaret ꝑceptñ. Hi ei
opus eſt ĩ ꝑcepto. meritis ĩ ꝓmiſ
ſo. hoc ẽ opus dei dñs aut ut ere
dates ĩ eñ quẽ ille miſit. hoc ꝙ
verbñ qđ mãdauit meõr eternie
ternñ teſtamẽti ſui. hoc ẽ verbum
fidei qđ ꝓdicam⁹ ſtatuit illud ipi
iacob in preceptñ. ⁊ ipi iſrl in teſ
tamentñ eternñ. id eſt qđ ex ipo verbo
et precepto impleto daturus eet ali
qđ eternñ. Dicens tibi dabo tmn
chanaan. funiculñ hereditatis veſtre.
Nõ eſt ergo hoc meternñ. ñ aliqđ
eternñ ſignificet? Ipa enĩ dicta eter
na ꝓmiſſionib. terra fluens lac ⁊ mel.
qđ totñ ſignificat gram. ĩ qua guſtat
ꝙ ſuauis eſt dñs. ad quã nõ omnes
homines ꝑtinet. Non enĩ omĩ ẽ fides.
ideo addidit funiculñ hereditatis
vre. idem ĩ alio pſalmo ſemen abra
he qđ ẽ criſtus intelligit loqui vbi
dicit. fines tetenderũt in imprecatio
eternñ hereditas mea ꝑclara ẽ mihi.
Cur aũt dicta ẽ tra chanaan int
pretatio huius nois aperit. Cha
naan quippe interpretat humilis.
Qđ ſi ad illã referat ſuam ſacti
noe qua eũdem chanaan dixit ſu
turñ ſeruñ frm ſuoꝝ. hinc eſt eter
ſerulis timor. ſeruus aũt nõ manet
ĩ dmõ ĩ eternñ. filius aũt manet
in eternñ. ideo exuſſo chananeo ter
ra promiſſionis ſemini abrahe
Cõſummata ei caritas foras mittit
timorẽ. ut filius maneat ĩ domo
in eternñ. vnde dictñ ẽ. ⁊ ipi iſrl ĩ teſ
tamẽtñ eternñ. De intẽps exeũtẽ
hyſtoriã in libroꝝñ ſcoꝝñ veritate
notiſſimam. Cum eẽnt numero
breui pauciſſimi ⁊ incole ĩ ea. id ẽ
in terra chanaan. Qñ ibi patres
habitauerũt abraham yſaac et
iacob. añ⁹ eã acciperent hereditate.
in ſemĩe ſuo pauciſſimi erant et
incole in ea. Nõnulli aũt tribus
habent nõ pauciſſimi et incole.
ſed pauciſſimos ⁊ incolas. Ubi ap
paret eos qui iſta interpretati ſunt
greciam fuiſſe locutionẽ ſectatos.

que trãsferri nõ potest in latinũ nisi
cũ absurditate. que trãsferri omnino
nõ possit. Si enĩ totã ipam locutio
nẽ trãsferre tenemur. dictum sum⁹
in ea ee illos nũo breui pauissimos
et incolas in ea. Qđ aũt ait ꝗdam
in ea ee illos. hoc est latine aĩ eent.
qđ uerbũ nõ potest casus accusati
uus sequi. sed nõiatiuus. Quis ei
dixit. aĩ eent pauissimos? Sed
cũ eent pauissimi. Cũ ergo eent
numero breues ul' nũo breui. pau
issimi et incole ĩ ea. Transierũt
de gente in gentem. et de regno ĩ
pplm alterũ. Repetitio est eius qđ
dixerat de gente in gentẽ. Quem
dimisit homini nocere eis. id ẽ nõ
pmisit. Greca aũt locutio ẽ nocẽ
illos. latina uõ nocẽ illis. Et
corripuit pro eis reges. nolite ãgere
tangere christos meos. ĩ ipphetis me
is nolite maligniari. Verba diuine
dei corripi ẽtis ul' arguentis reges.
ne lederent sctos pẽes cũ eent nu
mero breues. ĩ pauissimi atq; in
colę in terra chanaan. Quę verba
licet in libris cuis hystorie nõ legãt
tñ intelligenda sunt ul' latent dis
ta. sicut deus ĩ hõim tordib⁹ loquit
ocultis et vãtibus uisis. ul' etiã p
angelũ expressa. Nam et ter gem
matũ et ter egiptiorũ duinitus ã
moniti sũt ne nocent abrahe. ĩ ter
alius ne nocent ysaac. et aly ne no
cent iacob cũ essent pauissimi et
incole. añq; ad tolendã egiptũ cũ
filiis suis trãsiret iacob. qđ intelligi
tur in eo cõmemoratũ qđ aut. trãs
ierũt de gente ĩ gentẽ. de regno in
pplm alterũ. Dr q; ocurrebat ãsre
añq; trãsirent. et in egipto multipli
carent. quo nũo breues pauissi
et incole ĩ aliena terra pduare
potuerũt. secutus aduerit. Non
pmisit hoiem nocere eis. ĩ corripuit
pro eis reges. nolite tangere xpos
meos. ĩ in pphetis meis nolite ma
ligniari. Potest aũt mitto mouere
quo fuerunt xpi appellati añquã
eet unctio. cra hoc nomẽ ipositũ
est regibus. Qđ a saule cepit cu
dauid fuisset ĩ regno. atq; ide
cetei ĩ reges inde ĩ reges isrl. cõ
tinuatione sacrate consuetudinis
unguebant. In ã unctiõe figura
bat unus uerus xpus cui dictũ
est. unxit te deus deus tuus oleo
exultationis pre participib⁹ tuis.
Vnde ergo illi iam tũc xpi appel
labant? Nã pphetas eos fuisse
legimus de abraham. et utiq; qđ
de illo manifeste dictũ ẽ. hoc et in
illis intelligendũ est. In ideo xpi.
quia eiã si latent. iam tamẽ
xpiani? Quinus enĩ ratio xpi et
illis. tamẽ christus añ illos. qđ et
iudeis prędixit dicens. añq; ab⁹ hã
fieret ego sum. Quo aũt hũc illi
ignorarent. aut ĩ cũ nõ ẽdocẽt.
cũ propterea prophete dicent.
quia licet occultus tũ dñm pre
nũciabãt? Vnde apte ipe dixit.
Abraham exultauit ut uideret diem meũ.
vidit ĩ gauisus ẽ. Non ei quisq;
preter istã fidem que ẽ ĩ christo
ihu. siue añ eius incarnationem.
siue postea reconsiliat⁹ ẽ deo. cũ sit
ab aplo uacuissime definitũ. unus
enĩ deus ĩ unus mediator dei ĩ ho
minũ homo xpus ihus. Deinde
iam narrare incipit quo frũ sit
ut trãsirent de gente in gentẽ.

et de regno in pplm alterū. Et vocauit magnū famem sup terrā. & omne firmamentū panis cōtriuit. Misit ante eos virū. in seruū venūdatus est ioseph. Per hoc factū ē ut trāsirent de gente ī gentem. de regno ad pplm alterū. Sed nō st negligent pterita de scripturarū sanctarū locutionibus. Vocauit magnā famē sup terrā. Si fames aliq̄ psona sit. ul aliqd aīa tū corpus. ul aliqs spūs q̄ obedire posset uocanti. cū sit fames ex media contracta pnicies. atq̄ ita sit. ī eis qui eā patiūt ut aliqs morbus. Dicit enī morbus ut cē desinat sit plenūq̄ p medicamētū. sic & fames sanat dicimō p alimētū. Quid est ergo uocauit famem? An forte ista mala que patiūt hoīes. habēt quos sibi ppositos suos angelos malos? Nā & in alio psalmo dicit ī missiōe p angelos malos deū hoīes afflixisse. nō utiq̄ errante iudicio. Et hoc ē forte uocauit famē. id est angelū ppositū fami. et eius rei noīe cui⁹ est ppositus appellauit. Ex qua opinione romani uetes quos sibi deos tales ascripserūt. sicut dam febrem. deūq̄ pallorē. An qd ē credibilius uocauit famem intelligendū est. dixit ut fames cēt. ut hoc sit uocare qd appellare. hoc appellare. qd dicere. hoc dicere qd iubere? Nam ille uocauit famē. qui uocat ea que nō sūt. tā q̄ sint. Nec ibi aplus dixit qui uocat ea que nō sūt ut sint. sed tamq̄ sint. Apud deū quippe iā factū ē. qd ei⁹ dispositione futū est. quia de illo alibi dicit. qui fecit que futura sūt. Et hic q̄ fi

mes facta est. tūc dicta est uocata. id est ut ad cēt que iā fuerat ī cogitatione dei. occulta gubernatiōe disposita. Denique quō uocauit famē. statim exposuit dicens. Omne firmamētū panis contriuit. Et licet īusitata locutio ē. Contriuit enī dixit. pro eo qd ē consumpsit. Misit ante eos virū. Quē virum? Ioseph. Quomodo misit? In seruū venūdatus ē ioseph. Prompsit q̄ factū est. patrī cāt frībus. & tū deus misit ī egiptū ioseph. Inuenta ē ait res magna & pnecessaria. quō deus bene utat malis opibus hoīm. sicut illi male contra utunt bonis opibus dei. Conterit deinde narrationem. tēmeō rans que ptulit ioseph ī humilitate sua. et quō fuerit sublimatus.

Humiliauerūt in conpedib⁹ pedes eius. ferrū ptransiit animā eius. donec veniret uerbū eius. Cōpedes quidem accepisse ioseph nō legim⁹. sed factū ē minime dubitandū est. Aliqua enī prætermitti potuerūt in illa hystoria. q̄ tamē spūs scī nos latēter qui in his loquit psalmus. Ferrū aūt qd dicit ptransiisse aīam eius. tribulationē dure ntitatis accipimus. Non enī corpus sed animā dixit. Talis enī locutio ē. dam in euangelio ubi symeon dixit ad mariā. ecce positus ē hic ī ruinā et in resurrectionē multorū ī israhel. et et in signū cui contradicet. et tuā ipius aīam ptransiet gladius. et reuelent ex multis cordib⁹ cogitationes. Passio quippe dñi. q̄ multis ruina fuit. et ī qua multorū dñi occulta patuerūt. q̄m expressē ē qd de dño sentiebant. & ipam carnē grauiter carnali orbitate

ꝑuſſam ſine dubio contriſtauit. In
illa uo tribulatione fuit ioſeph. do
ner veniret verbū eius quo ficiens
intꝛpretatus vanit ſompnia. vñ cō
mendatus ē regi. ut etiā illi de ſōp
nijs eius fuā ꝑdicīt. Sed qm dū
ꝛ donet veniret uerbū eius. ne ōnī
mō eius ſic itelligēmus. ut quiquā
tm tantā hoī tribuendā putaret
tōtimo ſubiecit: Eloquiū dñi
ſflāmauit eū. ul' qđ magis de greco
expreſſum alij codices habēt. eloq
um dñi igniuit eū. ut etiā ipe int
eos cōputaret quibus dictum eſt.
laudamī in noīe ſcō eius. Eloquium
dñi igniuit eū. Uerto ſpūs ſanctus
ei a dño miſſus eſt. viſe ſt ill' lingue
dimſe uelut ignis. ꝛ aplus dicit. ſpū
ferētes. a quo igne diſtrahūt. de
quibus dicit. refrigeſcet caritas ml'
toꝝ. Denuꝑ ſequit. Miſit rex et
ſōluit eū. princeps ꝓpłoꝝ ꝛ dimiſit.
Ipe eſt rex qui et princeps ꝓpłoꝝ. ꝛ
ſōluit cōpeditum. dimiſit inclusū.
Conſtituit eū dñm domus ſue. ꝛ
principem oīb poſſeſſioīb ſue. Ut e
rudiret principes eius ſicut ſemet
ipm. et ſenes eius prudētiā doceret.
Cretis habet. et ſenioꝛes eius ſapi
entiā doceret. qđ oīmō ad verbū ita
dici poſſet. erudiret principes eius
ſicut ſemetipm. et ſenioꝛes eius ſa
pientes faceret. Preſbiteꝛos eum
habet quos dicē ſolemus ſenioꝛes
nō geōntas id ē ſenioꝛes. Sophiam
uit qđ uno uerbo latini dici nō poteſt.
ſapiētia dictū eſt. que ſophia gre
ce. non a prudētia que fronēſis appel
latur. Neq hoc tamē legim ī illa ſub
limitate ioſeph. ſicut nec cōpedes in
eius humilitate. Sed vnde fieri poſſet
ut vir tantus vm ꝑ ven dei cultoꝝ.
in egipto alendis tm̄o coꝛpibus.
et reb tm̄ coꝛpalibus gubnandis
eēt intentus. et q eos meliores red
deret cum nō geret animoꝝ.
Sed ea ꝙ ſcripta ſūt in illa hyſtoꝛia.
que ſcdm intentionē ſcbentis ī quo
erant ſpūs ſcūs rebus futuris ī illa
narratione ſignificandis ſufficē
uidebatur ſūt. Et intrauit iſrl'
in egiptū. et iacob accola fuit in ter
ra cham. Quod ē iſrl' hoc ē iacob.
et qđ ē egiptus hoc eſt terra
cham. Nec enī aptiſſime demon
ſtratū eſt de femine cham filiu
noe cuius ꝑmutatus fuit chanan.
exoꝛtā fuiſſe etiā gentē egiptioꝝ.
Proīn ī quibus codicib hoc legit.
chanā emendandū ē. Nemo autē
intꝛpretatū ē accola fuit. q ſicut a
lij codices habēt ihabitauit. qđ tm̄
dem eēt ſi et incola diceret. Nichil
enī aliud ſignificat. Nam ꝺipm
eſt verbū in greco ſto loco qđ ē et
ſupius ubi dictū eſt pauciſſimi ꝛ
incole in ea. Incolatus porro vel
accolatus. nō īdigenā ſꝫ aduenā
oñdit. Exte quo tñ ſierūt de gen
te in gentē. de regno ī ꝓplm altm.
Qđ breuit ꝓpoſitū fuerat. breuit
narrando explicatū ē. Sed de quo
regno tñ ſierūt ī ꝓplm altm. mi
to queri poteſt. Nondū ei regn
abāt in terra chanan. q nōdū
ibi fuerat regnū cōſtitutū ꝓpli iſrl'.
Quō ergo poteſt itelligi. ni forte
ſcdm anticipationē. q ibi regnū
futurū erat ſemīb eoꝝ. Deceps
narrant que ī egipto geſta ſūt.
Et auxit inqt ꝓplm ſuū velemē
ter. ꝛ finauit eū ſup inimicos eius.

Et ad hoc breuit totū ꝓpositum est.
ut ꝙd modū factū sit de ceteris narretur. Non enī tūc firmatus ē populus dei sup egiptios ī limitos suos. qñ eoꝝ masculum fetus necabant. nl'qñ in faciendis laterib⁹ conterebant. sed qñ ī manu potenti ꝑ signa et portenta dñi dei sui metuendi ⁊ honorandi fī sūt. donec dum regis tentatio vinceret. et mare rubrū ꝑ semitā ī eū ī exitu eius obruet. Ad ergo breuit posita ē finaliter ꝓpīm suū sup ī limitos eius. ut ita dicam. quō factū sit. incipit dicere donec etiā id narrando determinet. Et cōuertit cor eoꝝ ut odirent ꝓpīm eius. et dolum facerent in seruos eius. Quadruplex intelligendū est nl'credendū. ꝙd deus cor hominis ad facienda ꝑtā conuitat? An ꝑtm nō est nl'ꝑtm ꝑtm est. odisse ꝓpīm dei ⁊ dolum facere in seruos dei eius? Quis hoc dixerit? Nūquid ergo istoꝝ tam grauiū ꝑtoꝝ auctor ē deus. qui nullius nl'leuissimi peccati auctor credendus ē? Quis sapiens et intelliget hec? Nam ipa et illa mirabilis dei bonitas. qua bene vtitur etiā malis nl'angelis nl'hominibus. Cū enī ipi vitio suo mali sint. ille de malo eoꝝ bñ facit. Non enī añ ꝙ odissent ꝓpīm eius boni erant. sed maligni et impij tales erant qui facile in otiis suis felicibus ī videretur. In eo ergo ꝙd ꝓpīm suū mltiplicauit. hoc bñficio suo malos ad ī uidendū conuitit. Inuidia est enī odiū felicitatis alicne. Hic ergo quertit cor eoꝝ ut p ī uidentiā odissent ꝓpīm eius et dolum facerent in suos et. Non ergo cor illoꝝ ī malū faciendo. ꝓpulū suū bñfaciendo cor illoꝝ sponte malū uertit ad odiū. Non enī cor rem pūtit. sed sponte puer sū ad odiū ꝓpīi vbi co malo bñ uteretur putat. Non enī illos malos faciendo sed istis bona quib⁹ mali facillime possent nocere largiendo. quo illoꝝ odio et ad exaltationem ꝓpīi sui et ad glām q̄ nobis est utilis nōis sui quō sit usus ꝙsequentia docet. quē in eius laude ꝑmeorant. cū cantat alla. Misit moysē seruū suum. aaron quē elegit ipm. Sufficeret ꝙ elegit. sed nichil in eo ā tendū est ꝙd additū est ipm. Notacio scripture est. sicuti est. ī q̄ habitabunt ī ea. qua locutione diuine scripture ple ne sūt. Posuit in eis verba signoꝝ suoꝝ. et prodigioꝝ ī terra cham. Non ita debem⁹ accipe vbi signoꝝ ⁊ prodigioꝝ quasi vbi quibus verbis fierent signa ⁊ prodigia. id est que dicerēt ut fierent signa ⁊ prodigia. Nulla enī sine verbis facta st. nl'uirga nl'manu extenta. nl'fauilla ī celum missa. Sz quelibet ipa ꝙ facta st nō eranr aliquibus significatiōis ī anīa. sicut et verba que loquim⁹. ideo ⁊ ipa dicta st vba. non vocū et sonorum. sed signoꝝ et ꝓdigioꝝ. Posuit in eis. id est et fecit ꝑ eos. Misit tenebras et obscuauit. Scriptū est ⁊ hoc inter plagas quibus ⁊ egiptij ꝑcussi sūt. Ad aūt sequit in duisis codicib⁹ uarie legitur. Alij nāq habēt eos uerba uerūt sermones eius. alij uero nō exacerbauerūt sermōes eius.

Sed qđ primus dixi in pluribus inuenimus. Vbi aũt addita ẽ negatiua particula: vix duos codices potuimꝰ reperire. Sed ne forte mendositas propter sensũ facilioꝛẽ habundauerit. qđ enĩ facilius intelligit. qm̃ id qđ dictũ ẽ Exacerbauerũt sermones eius? Vtra contumacibus sermonibꝰ suis conatus sum sedm aliquã trãm sniam etiã illud exponere. et hoc interim occurrit nõ exacerbauerũt sermones eius id est in moyse et aaron. quia eos etiam durissimos patientissime pauerũt. donec oĩa que deus in eis facere disposuerat ex ordine complerentur. Conuertit aquas eoꝝ ĩ sanguinem: et occidit pisces eoꝝ. Et dedit terrã eoꝝ ranas. ĩ penetralibꝰ regum ipoꝝ. Tamq̃ dicat. Terrã eoꝝ conuertit ĩ ranas. Tanta enĩ in terra eoꝝ fuit multitudo: ut hoc p hyperbolen cõuenienter dicatur. Dixit et venit cynomya et cinyphes ĩ oibꝰ finibus eoꝝ. Vi quereꝛ qm̃ dixerit. in verbo eius erat aĩq̃ fieret. et sine ope ibi erat quo tempe fieret. q̃ quã et p angelos et p seruos suos moysen aaron etiam tũc quodãmõ dixit ut fieret. qm̃ fuat faciendũ. Posuit pluuias eoꝝ grandinẽ. Nimbus locutio est illi vbi aut. dedit terrã eoꝝ ranas. tota ẽm uersa ẽ. pluuia uero ĩ grandinẽ erã tota potuit. nisi qđ ibi nõ vtiq̃ in ranas Ignẽ combustum ẽ terra ipoꝝ subaudit posuit. Et percussit uineas eoꝝ et ficulneas eoꝝ: et cõtriuit omne lignũ finium eoꝝ. Vbi in grandinibꝰ et fulmibꝰ factũ est. vnde et ignẽ dixit combustum. Dixit et venit locusta et bruchus. cuius nõ erat nũs. Vna plaga est locuste et bruci: qm̃ alterum est parens. et alterum ẽ fetus. Et comedit omne fenũ terre eoꝝ. Et comedit omne fructũ terre eoꝝ. Et fenũ fructus est. sicut loqui scripturã cõsueuit. que fenũ appellat etiam segetes frugũ. Sed ut duo dicet. duobus fortasse que dixerat nũo voluit. sonare. id ẽ locuste et bruci. Hoc aũt totũ ptinet ad eloquiorum varietatem. in edendo fastidio. nõ ad diuisitatẽ sniarũ. Et percussit omne primogenitũ ĩ tra eoꝝ: primicias oĩs laboris eoꝝ. Hec plaga nouissima ẽ: excepta morte ĩ mari rubro. Primicias oĩs laborũ. ꝑpter ꝑmogenita pecorũ arbitror. Que plage cũ sint decem nec oĩes cõmemorate sint nr̃ codex ordine quo ibi facte legũtur. Laus enĩ est laudatio a lege narrantis et texentis hystoriam. Cuius laudationis auctor et dictor cũ sit ꝓphetarum spũs scs eadẽ utiq̃ auctoritate q̃ ꝑ eũ egit hoiem qui illã scripsit hystoriã. et cõmemorat aliqđ factũ qđ ibi nõ legit. et qđ ibi legit preterit. Adiungit aũt etiã hoc laudibꝰ dei qđ argento et auro ditatos israhelitas eduxit de egypto. qa et ipi tales erant q̃ nõdũ possent ꝺ tempnie laborũ suorũ luctet tpalem tñ debitam iustamq̃ mercedẽ. Nõ ĩ eo qđ egyptios deceperũt. a qbꝰ sibi ut cõmodaret aurũ argentũq̃ petierũt. putãdus deus hmõi dolose eis q̃ surripuerit cor habẽt ul in uere. ul si fecerint approbare. aliquis enĩ ꝑ illa dei uerba utiq̃ et ab illo q̃ cor eoꝝ videbat et cupiditates examinabat ꝑmissi sit facere

ista quā ussi. nō tamē sine aliquo
prouectu anime carnalis. qđ: hyb
fecerūt qui talia iure passi sūt. et
ꝑius ꝑ dolū ab iniquis hominibus
tamē qđ sibi reddi debuit abstule
rūt. Dicat autē egiptiorū iniqui
tate. sic iustorū ifirmitate ad id qđ
opus ē: at illi factis figurandū: ꝑ
nūciandū diuine iusus est deus.
Et eduxit eos i argento: et auro.
Et ista locutio scripturarū ē. Pro
eo quippe dictū est i argento: et au
ro: ac si diceret cū argento: et auro.
Et nō erat i tribubus eorū infir
mus. Sed corpore. non animo.
Etā hoc magnū dei bnficiū fuit:
ut in illa nūtate mugiendi nul
lus eēt egrotus. Letata ē egip
tus in pfectione eorū: qꝝ incubuit ti
mor eorū sup eos. Timor utiq; he
breorū sup egiptios. Nō ei timor
eorū quo timebant hebrei: sed quo
timebant. Dicet aliqs. Quo ergo
nolebant eos dimittē egiptij: Qui
nō tamꝯ redituros dimiserūt: Qui
tamꝯ reditturus et redditurus auru
et argentū petentibus cōmodare
rūt. Si letata ē egiptus i pfectiōe
eorū? Ad intelligendū ē post illā
vltimā egiptiorum mortē: et tātā
stragē in mari rubro tā magni ꝑ
sequentis exercitus. egiptios timuis
se residuos ne redirent hebrei. et
eorū reliquias magna facilitate
conterent. Tūc impletū ē. quod
supius cū diuisset et audiuit ꝓphm
suū uehemēt mor addidit: et fir
mauit eū sup inimicos eiꝰ. Hanc
enī sniam uno versiculo ꝓpositā
ut explicaret. quomō id factū sit
adiūxit rctem. q̄ in hac laude nat
rauit usq; ad istū locū ubi aut: letata
est egiptus i profectiōe eorū. quia
cubuit timor eorū sup eos: uelut assig
nans qđ ꝓposuerat. qꝝ firmauit ꝓphe
suū sup inimicos eius. Unde iā dic
que iter agentibꝰ in heremo bnficia
diuina collata sūt. Expandit nu
bem in ꝓtectionē eorū: et ignē ut
luceret eis ꝑ noctem. Tam sūt hec
manifesta qꝝ nota. Petierūt car
nem et uenit cotidiana. Non cotidi
anam dēcupierūt: sed carnes. Cō
tidie et cotumix quo est. et in isto psal
mo non loquit de amaritudē eorum
in quibꝰ nō est bnplacitū deo. sed re
fert electorū qđ est ueru semē abrahe
ꝑ intelligendi sūt petisse. ut ueniret
ad eos amarissimū murmur oppressis
Jam i versu qui sequit. Et pane
celi saturauit eos. manna quidem
nō noiauit: sed multi obscurum ē
qui illas lras legit. Perrupit pe
tram et fluxerūt aque: abierūt in
sicco flumina. Et hoc factu tam cla
re intelligit quā legitur. Ujde autē ō
bus bnficijs suis deus cōmendat in
abraham mirū fidei. Memor enī et
dicit. Quā memor fuit verbi sancti
sui: qđ habuit ad abraham puerū suū.
Et eduxit ꝓplm suū in exultatiōe: et
electos suos in letitia. Qđ aut ꝓplm su
um. hoc repetiuit electos suos: et qđ
ait in exultatione. hoc repetiuit in
letitia. Et dedit illis regiones gen
tiū: et labores ꝓlorū possederunt.
Qđ sūt regiones gentiū hoc sūt la
bores ꝓlorum: et qđ dictū ē dedit
illis. hoc repetitū est possederunt.
Et tamꝯ quereremus cur bono ista ꝑ
ta sūt: ne hoc ipm putaret filius
bonū qđ ista felicitas rerū ꝑualū.

ppl̄o dei tota est. continuo eam ad aliud
traduxit, ubi sūmū bonū oportet inq̄
ri. Ut custodiāt inq̄t iustificationes
eius: et legem eius requirāt. Ubi in
telligendū est dei seruos z electos filios
promissionis. uerū et germanū semē
abrahe imitantes fidē abrahe, ppter
ista bona terrena sume a deo: ut nō
in eis luxu diffluant. siue puersa se
curitate torpescāt: sed ideo habeāt
diuina mia het omia prepara. i. qb⁹
queendis possent negocio sissimus
laboribꝰ occupari. ut ad hoc intenti
unde bonū etnū possit acquiri: hoc
est ut custodiāt iustificationes eius z
legem eius requirant. Deniq; qm se
men abrahe tales hic intelligi uoluit.
qui ve essent semen abrahe: quales v
trop̄ nec in illo pplo defuerūt. qd etiā
paulus apls satis oñdit cū dicat. sed
non in omnibus illꝰ bñplacitū ē deo:
si etiā nō in oñibꝰ. profto fuerūt ibi
quida in quibus bñplacitū ē deo. non
in oñibꝰ illis profto: quia ergo tales
psalmꝰ iste cōmendat. nichil hic dixit
de iniquitatibꝰ et uitiationibꝰ z amari
tudine eorū i quibz nō est bñplacitū
deo. Sed quia et iniquis nō sola iusti
cia uerū etiā mia dei omipotentis
et clementis apparuit. de illis sequēs
loquitur psalmus cū laudibus dei:
et tū utriq; in uno pplo fuerūt: nec
illos illu suarū iniquitatū contagio
polluerunt. Nouit enī dns qui sunt
eius: et si in hoc seculo nō potest ab
iniustis. i. tectat ab iustitia omnis
qui nōiat nomē dñi. Ut ergo tāq;
in corpore psalmi hui⁹ velut latent la
tentem quodāmō eius aiam cōmen
demus. hoc ē in uerbis qi exteioribꝰ
interiorē intellectū: uidet ē mi āmoneri

semen abrahe. qui st omis filij pro
missionis. ptinentes ad etnā hēre
ditatē tastamēti etnū. ut tāquā
ipām hereditatē sibi eligāt deū et
eū gratis colant. id ē ppter ipsū
nō ppter aliqd emolimētū mer
cedis extra ipm: z hoc faciāt lau
dantes. inuocantes. ānunciātes.
nec i suā sed in eius glām p fidē
bene opantes. spe gaudentes. ca
ritate feruētes. Hoc totū sonat
hijs versibus. Confitemī dño
et inuocate nomen eius. ānunciate
te in gentibus opa eius. Cantate
ei et psallite ei: narrate oia mia
bilia eius. laudami i noīe scō eius.
Letetur cor querencū dñm: querite
dñm z confirmami: querite faciē
eius semp. Deū ad pmulorū corda
nutrienda ut roborentur in fide
priarthe ponit. z illorū fidei et
promissionibꝰ dei: ut imitanda et
spanda simus semen illorū. nō de
sola gente illorū. sed quotāt ista
gram suscipiūt i oī terra: qd
totū hijs versibus cōtinet. Me
mentote mia bilia eius que fecit:
prodigia eius et iudicia oris ei⁹.
Semen abraham seruu eius: filij
iacob electi eius. Ipe ē dns deus
nr: in uniūsa terra iudicia ei⁹.
Memor fuit in sclm testamenti
sui. uerbi qd mādauit in mille
generationes: qd disposuit ad abra
ham et iuramēti sui ad ysaac.
Statuit illud ipi iacob i p̄ceptū.
et ipi isrl in testamētū eternū:
dicens tibi dabo terrā chānan
funiculū hereditatis vre. Que oia
pro modulo meo q̄admodū acci
pienda ecēt exposui: hoc occurrebat

anim̃o ꝓuile fideꝝ. Di ergo deus
gratis est colendus. et testamẽti
eterni hẽditas ipe a seipo iquit
dns? mortalẽ istã vitã cur prestat
querentib' eũ? tpales nr̃itates?
An et ipas sue mie multiplicatõe
nõ deseruit? Nã intente audite.
id prestitit pr̃ibus nr̃is. ut in q̃
bus fidei exempla cõstituit? ut
qui ex illoꝝ traime ꝓpagati etiã
fidem imitati sũt. Cũ essent ip̃i
nũo bꝛeui. pauissimi? et inquole in
ea. idẽ in terra chamã? et ꝓ
fecerũt de gente i gentẽ. ? de reg
no i ꝓplm alterũ. Nõ reliquit
hoiem nocere eis? et arguit pro
eis reges. Nolite tangere xristos
meos? et in ꝓphetis meis nolite
malignari. Di aũt q̃ritis quõ
trãsierũt de gente i gentem. et
de regno i ꝓplm alterũ? audite.
Vocauit famẽ sup terrã? õne
firmamẽtũ panis detruit. Misit
ante eos viru? i seruũ venũdat?
est ioseph. Humiliauerũt in cõ
pedibus pedes ei?? ferrũ ptransiit
aiam eius donec ueniret verbu
eius. Eloquiu dn̄i igniuit eum?
misit rex et soluit eũ. princeps
plorũ ? dimisit eũ. Constituit eũ
dn̄m domus sue. ? principẽ omiũ
possessionũ sue? ut erudiret prin
cipes eius sicut semetipm̃. ? se
nes eius prudentiã docẽt. Et
intrauit isr̃l in egiptũ? et iacob
accola fuit in terra cham. Et
quõ trãsierũ de gente i gentẽ?
et de regno in populũ alterum.
Et auxit ꝓplm suũ uehemẽter?
et firmauit eũ sup ĩmicos eius.
Di aũt flare uoluit quõ eũ firmauit
sup ĩmicos eius audire. Conuertit
cor eorũ ut odiret ꝓplm eius. et do
lũ facerẽt in seruos eius. Misit Moy
sen seruũ suũ? aaron quẽ elegit ip
si. Posuit in eis uba signoꝝ suoꝝ
? ꝓdigioꝝ in terra cham. Misit te
nebras et obscauit eos? ? exacer
bauerũt sermones eius. Conuertit
aquas eorũ i sanguinẽ? et occidit
pisces eorũ. Dedit terrã eorũ ranas
in penetrabilib' regũ ipoꝝ. Dixit
et uenit cynomia et iphes? in om̃i
finibus eoꝝ. Posuit pluuias eoꝝ
grandinẽ? ignẽ comburentẽ in terra
ipoꝝ. Et percussit uineas eoꝝ ? fi
culneas eorũ? et contriuit lignũ
finiũ eorũ. Dixit et uenit lucusta?
bruchus? cui nõ erat numerus. Et
comedit omne fenũ in terra eoꝝ? et
comedit omne fructũ terre eoꝝ. Et
percussit omne primogenitũ in terra
eorũ? primicias õnis laboris eoꝝ. Et
eduxit eos i auro ? argento? ? nõ erat
in tribubus eoꝝ infirmus. Letata est
egiptus in profectiõe eoꝝ? quia incubuit
timor eoꝝ sup eos. Extendit quõ ꝓplm suũ
firmauit sup ĩmicos eius. Cũ aut
ĩmicis eoꝝ ista mala iustitia eius
inflixerit? que ipis largita sunt etiã
alia mia ei? dactipite. Expandit
nubem in protectionẽ eorũ? et ignẽ
ut lucẽt eis p noctẽ. Petierũt ? ue
nem et uenit cotumix? ? pane celi
saturauit eos. Dissipauit petrã et
fluxerũt aque. abierũt in sicco flu
mia? qm memor fuit uerbi sancti sui
q̃ habuit ad abraham puerũ suũ.
Et eduxit ꝓplm suũ in exultatiõe et
electos suos in letitia? et dedit illis
regiones gentiũ. et labores populoꝝ
possederunt? ut custodiant iustifica eius

tolant. sed ut ea quoq; ad bonū ei
nū referant atq; cōuertant: id ē ut
custodiant iustificationes ei⁹ et legē
eius requirant. Quecūq; igit̄ alia bo
na tribuit deus. referenda sūt ad gratuitū
cultū eius: ipe aūt cultus eius nō ē
referendus ad alia bona que tribuit.
Tūc enī erit gratuitus. Ad qđ certa
men pronocās hostis ausus est dice
re. nūquid iob gratis colit deum?
Porro si in seruū venūdatus ē ioseph.
et humiliatus et exaltatus locū fecit ad
talia bona plō dei ut finaret̄ sup
inimicos eius: q̄ntomagis ihesus ve
nūdatus et humiliatus a fr̄ibus suis
seruīdū carnē. et exaltatus in celis
locū fecit ad etna bona populo dei
triūphanti a dyabolo et angelis ei⁹.
Audi ergo semen abrahe nō de carne
glorians sed imitans fidem: audite
serui dei et electi dei promissionē ha
bentes vite p̄ntis et future. Dies cepta
siones diue sūt in hoc seculo. ioseph
in carne ihesum in cruce cogitate: si
cerui tribuū prosperitas adiacet. non
propter ipām deo sed ipa vtilitatē propter
deū: nec eū existimetis propter vite
nostre necessaria necessariū cultori
bus suis. q̄ donat et blasphematori
bus suis; sed querite p̄mū regnū dei
et iustitiā eius. et hec omnia apponē
tur vobis. Explicit p̄b̄. c. uiij⁹. Inci
pit p̄b̄. c. quintus

Psalmus tentesimus quintus etiā ipe pre
notat̄ alla: et hoc dupliciter.
Sed quidē dicūt vnū alla p̄tinere ad
finē psalmi supeioris. alterū ad hui⁹
primapitū: et hoc asserūt qđ omnes
alleluiatici psalmi habeant in fine
alleluya. nō omnes i capite. Unde q
dam psalmus nō habet in fine alle
luya. nec in capite eū voluit hie.
qđ aūt i eius capite videt̄ ee ad
finē superioris p̄tinē. Sed nos quos
nobis aliqbus certis documētis id
uerū ee psuadeant. multoz cōsue
tudinē sequimur: q̄ubicūq; legūt
alleluya. eidē psalmo attribuūt
i cui⁹ hoc capite inueniunt. Pauci
simi enī codices sūt qđ quidē in
multis grecoz reppi quos ispire po
tui q̄ habeāt alla i fine p̄cedē
tesimi et q̄nquagesimi psalmi: p⁹
q̄ iā nullus ē q̄ ad eūdem canonē
p̄tinet. Sed nec hoc posset pre
scribe cōsuetudini. etiā si oīs co
dices id haberēt. Fieri enī potuit
ut aliq̄ ratione laudationis dei to
tus psalmoz liber. qui libris q̄nq;
constare p̄hibet̄. nā vbi scriptū
ē fiat fiat ibi fines librorū ee di
cunt: p⁹ oīa que cantata sūt
vltimo alla claudiret̄. Nec p̄ce
finē tentesimi et q̄nquagesimi
psalmi nōte ē video. ut omnes
alleluiatici i fine habeant alla.
Cū enī in capite psalmi gemiat̄
alla. cur dns aliq̄n semel aliq̄n
bis dicat amen. et eo mō nō possit
aliq̄n semel aliq̄n bis dici alla
nescio: p̄sertim q̄ p⁹ nūi notam
quo psalmus inscribit̄ quotus sit.
velut iste tentesim⁹ q̄ntus. vtriūq;
alla positū est. Debuit aūt pon
vnū ante ipm numerū si ad finē
p̄tinet superioris: et post numerū
psalmi scribi alterū alla. qđ ad
psalmū ipius nūi p̄tinet. Sed
fortasse et in hoc impita p̄ualuit
consuetudo: et aliqđ asserit potest
qđ adhuc ignoramus. vnde nos
magis doctē debeat iudicū dei

tatis q̄ p̄ iudiciū consuetudinis.
Nūc tamē anteqū hoc p̄ficiamus.
vbicūq; p̄ unum psalmū siue semel
siue bis conscriptū inueim⁹ alla. se
cūdū celeberrimā eccīe consuetudi
nē ei psalmo tbuim⁹ q̄ codē nūo
p̄notat. confitentes nob⁹ arthana
omniū tytuloꝝ qui sūt in psalmis.
et ordinē eoꝝūdē psalmoꝝ et mīa
na ee credē. et nōdū sicut volum⁹
penetrāle potuisse. Video aūt istos
duos centesimū quartū et centesimū
quītū ita int se cōiunctos. vt in uno
eoꝝ q̄ precedit. mēdet ꝑs dei
in eccīs eius. de quib⁹ nulla que
cla fit. quos ego arbitror ibi fuis
se in quibus beneplacitū est deo.
in isto aūt qui sequit eos cōmē
tatos q̄ in eodē ꝑpō amaicauerit.
ner tū ecīa ipis dei miām defuisse.
Diuntq; aūt ista er eoꝝū psona qui
venīa cōuersi precant. et exēpla
cōmēorant illoꝝ in quos ecīa pcō
res duos apparuit miā dei. Inci
pit ergo ecīa iste psalmus sic. Cōfite-
mīi dño. sed ibi seq
tur et inuocate nomē eius.
hic aūt Qm̄ bonus qm̄ in scīm
miā eius. Qua propt potest hic
quidē intelligi ecīa confessio pcōrū.
nā et post paucos uersus sequit.
peccauim⁹ cū patribus nīis. iniuste
egimus iniquitatē fecim⁹. Sed
in eo qd dicit. qm̄ bonus qm̄ in
scīm miā eius. laus vtiq; dei ē atq;
in eius laude confessio. quācūq;
ecīa cū sua quisq; confitet pcā.
cū dei laude confiteri debt. nec a
liter pia est confessio pcōrū. nisi
nō desperans et postrens miām
dei. Habet ergo eius laudē. siue
ecīa in verbis tīs eū bonū et mīsē
rordem dicit. siue in solo affectu cū
hoc credit. Nam et ille publicanus
tuus sola illa verba cōmēmorata sūt.
dne. ꝑpitius esto mihi pctōri. et si
nō dixit qm̄ bonus et misericors es qui
aliqd huiusmōi. nō tamē illud dicēr
nisi hoc crederet. qm̄ cū spe oraūt
que sine ulla fide ee nō posset. Pos
test ee ergo laus dei ūca et pia vbi
nō sit confessio pctōrū. quē laus mī
to crebrius in scripturis confessio no
tatur. nulla ē autē pctōrū confessio
pia et utilis ubi nō laudat deus. si
ue corde siue ecīa ore atq; sermone.
Qd aūt habent aliqui codices qm̄
bonus. alii habent qm̄ suauis. ut
vnū verbū grecū qd dicit crestos
diuersa interpretatio secuta ē. Item
qd dom est qm̄ in scīm miā eius. gre
cus habet istoncona. qd potest ecīa
inetmū interpretari. Proīn si illa mīa
hic intelligit qua nemo sine deo ē
beatus potest. melius accipimus
inetmū. Di aūt illa ē miā que mi
seris exhibetur. ut ul' solent in
seria ul' ab illa ecīa liberent. inel
us in seculū hoc ē usq; in finē seculi
in quo nō deerūt miseri quib⁹ miā
prebeatur. nisi forte quis audeat
dicē ecīa hīs qui dāpnabūt cum
diabolo et angelis eius aliq̄ mi
seri cordia dei mīme defuturā. nō
qua ex illa dampnatiōe liberēt.
sed ut eis aliquatenus mitigetur.
atq; ita ecīam posse intelligi dei
miām sup illoꝝū eternā miseriā.
Di tolerabiliores ē quos tā exceptiōe
dampnationē i quoꝝū tā spacioē
legim⁹: aliciuus vō mitigari eam
cui ē tinditus penā. ul' quibusdā

interuall' habere aliquā pausam qb
audacter dicere? qñquidē vnā stillā
duces ille nō meruit? Sed de hac
tanta ac diligētius ex ordine disseren
dū est: nūc qd ad istū psalmū attri
net, hactenus de illa dictū ēe suffi
cerit. Quis loquetur potentias
dñi? Impletus cōsideratōe
diuinor operū q̄ misericordia eius ex
posat, quis igit loquet potētias
dñi? Auditas faciet oīs laudes
eius? Subaudiēdū est qd supra
dictū est: ut etiā ista sīa ita simple
na. quis auditas faciet oīs laudes
eius. id ē quisnā sufficiat auditas
facē oīs laudes eius? Auditas fa
cet dicit. id est faciat ut audiāt:
audiendo ita loquendas potentias
dñi et laudes eius. ut predicentur
audientib⁹. Sed quis pt omnes?
An forte quia sequitur. Beati
qui custodiūt iudicū? faciūt iusti
am in omni tempore. eas dicit
laudes eius q̄ intelligūt opa ei⁹
in preceptis eius. Deus ē enī aut
aplius qui operat in nobis. Dictū
est semī abrahe cantate ei? psallite
ei? qd intellerimus ita dictum
ac si diceret: bona in eius laudem
et dicite et facite. Quibus duob⁹
verbis id est cantandi? psallendi
conuenit duos sequentes versus,
ut qd dictū est narrate oīa mi
rabilia eius. hoc sit cantate ei: qd
uero dictū ē laudamī in nomīe scō
eius hoc sit psallite illi. Nunc q̄ppe
semī etiā ipse dñs dicit. luceant
opa vra coram hominibus ut vide
ant bona facta vra: et glorificēt
patrē vrm q̄ in celis est. Nūc ergo
ipa dei precepta consideranda. quor
preceptorū opa laudes sūt eius qui
operat in suis aut q̄b loquitur potē
tias dñi? Nam hec inefabiliter
operatur. q̄b auditas faciet omnes
laudes eius? id ē quis eū audiendo
faciet oīs laudes eius q̄ sūt opa
preceptor eius? Quia in quātū
fiunt et si nō oīa q̄ audita sūt
fiūt: ille laudandus est q operatur
in nobis et nelle et operari p bona
voluntate. Ideo cū posset dicere.
oīa mādata eius. ul' oīa opa
mandatorū eius. maluit dicere.
laudes eius: q̄ ut dictū ē i q̄nti
fiūt ipe laudandus ē. Quas tñ
laudes quisnā sufficiat auditas
facē? id ē cū audite fuerint. faciē
oīs quis ē p̄dnens? Beati qui
custodiunt iudicū: faciūt iusti
am i omni tpe: utriq; et quo i
ntrinit et vniunt i tempe. Nam
eni psecutauit usq; i finē: hic
salmus ent. Potest aūt videri
eius dē sīe repetitio. ut hoc sit
facē iustiā. qd ē custodie iudicū
ut etiā i supiore versu laudi
atur i omi tpe. Sicut i posteri
ori subaudiat beati et redditis
que subaudiūt ita dicatur: beati
qui custodiūt iudicū i omni tpe.
beati qui faciūt iustiā i omni tpe.
Sed nisi aliq̄d intesset int iudiciū
et iustiā: nō i alio psalmo dice
ret. quousq; iustitia conuertat i
iudiciū. Amat q̄dē scriptura ista
duo simul ponē. sicut ē iustitia
et iudiciū directio sedis ei⁹. et
illud. et educet sicut lumē iusti
tiā tuā et iudiciū tuū sicut meri
diem: cū et illic eiusdē sīe i pe
titio videat. Et fortasse propter

vianitatē ſignificationib⁹ etiā alter
pro alio poni poteſt. uel iudiciū
pro iuſtitia. uel iuſtitia p iudicio
tamē ſi proprie dicā. aliud mi
hi nō dubito. ut iudiciū iuſto
diuē dicat qui rē iudicat: iuſti
tiā uo ſine q rē agit. Nec ab
ſurde exiſtimo intelligi ſēm il
lud qđ dr̄m ē. quousq; iuſtitia ꝺ uer
tat ī iudiciū. etiā hic eos
dictos beatos qui iudiciū iuſto
diūt in fide. iuſtitiā faciūt in
ope. Veniet enī tempus ut iu
diciū qđ mō iuſtodit ī fide etiā
exeratur ī ope: cū iuſtitia diu ſa
fiunt ī iudiciū. id eſt cū aſpexerit
iuſti p̄tātem iudicādi eos rē
a quibus mō nō rē iudicātur.
Vnde alibi ip̄m corpus xp̄i ītel
ligit dicē. cū accepo tempꝰ ego
iuſtificabo iudicium: qđ uerbū c
uerbo magis dicitē equitatē
iudicabo. Non aūt dixit cū acce
po tempus iuſtitiā faciā. quia
omni tpe facienda ē: ſicut etiā hic
dixit. qui fa[illegible]ciūt iuſtitiā in
omni tpe. Deinde q; deus
iuſtificāt id ē iuſtos facit ſanādo
eos ab iniquitatib⁹ ſuis: ſeq; orō.
Memento nr̄i dn̄e in bn̄placito
pplo tuo. id eſt ut ī eis ſimus ī iſtō
bn̄placitū ē tibi: quia nō ī oīb⁹
illis bn̄placitū ē deo. Viſita
nos in ſalutari tuo. Ipē ē enī
ſaluator ī quo p̄cā dimittūt
et animē ſanant: ut poſſint
iuſtodire iudiciū z facē iuſtitiā.
Quos cū beatos ee intelligē
dr̄t q; hec loquit: hoc ſibi conſe
quēdo orando petunt. De iſto ſa
lutari alibi dicitur. ut cognoſca⁹
in terra viam tuā: z quaſi quere
mus in qua terra. ſecutus eſt in
omnibus gentibus. Hui⁹ū igit ſi que
rēmus quā uiā: ſecutū ē ſalutare
tuū. De illo ipſe dixit ſymeō ſenex
qui vidērat odi mei ſalutare tuū. quē
ſepe dicit. ego ſū via. veritas. Ip
ſa ergo nos in ſalutari tuo: hoc
eſt chriſto tuo. Ad videndū ī bonī
tate electōrū tuorū. ad letandū ī leti
cia gentis tue: id eſt ad hoc nos
viſita in ſalutari tuo ut vide
amus in bonitate electōrū tuorū et
letemur in leticia gentis tue. Ad
aūt hic poſitū ē in bonitate. aliq
dicēs habent in ſuauitate: ſicut
illud qui bonus. alij habent qui
ſuauis. Idipm autē verbū ī greco
eſt. qđ et alibi legitur. dn̄s dabit
ſuauitatem. quā et aliqui in ip̄a
tati ſuā bonitatē: aliqui benignī
tatem. Sed qđ eſt viſita nos ut vi
deamus in bonitate electōrū tuorū.
id ē in ea bonitate qua p̄eſtas e
lās tuis: nisi ut nō remaneam
tea ſicut illi quibus dictū ē. nī
aūt dicatis q; videmus. et pec
cm̄ manet? Dn̄s enī illuminā
tebs: nō meritis eorū. ſed in bo
nitate electōrū ſuorū. id eſt qua ei ſpi
ret uel donat electis ſuis: ſicut ſalu
tare meum nō a me ipō ſed deus
meus. et panem nr̄m dicim⁹ coti
dianū. ſed tamē addim⁹ da nobis.
Viſita ergo nos in ſalutari tuo ad
videndū. id ē ut videam⁹ ī bonī
tate electōrū tuorū: ad letandū id ē
ut letemur in leticia gentis tue.
Vnam gentē dei intelligē debem⁹
vnitiſſimum ſemen abrahe. ſed filios
p̄miſſionis nō carnis. Ipſi ergo

quoꝝ uox est optantꝫ eiusdem gētis
halꝫe letiā. Et quē mus gentis
letitia nisi deus eius tui dicit. exul
tatio mea. redime me. ꝛ tui dicitur.
signatū ē sup nos lumē vultus tui do
mine. dedisti letiā ī cor nīm. sūmo
siliter. vero ī cōmutabili et bā firo
bono qđ ipē deus est. Ut laude
tur cū hereditate tua. Quod istum
versiculū sic intpretatū. et in multis
im ē codicib. cū sit vna eadēq
intribus hys versibus greca loqu
tio. ut si hoc recte dictum ē qđ le
gitur ut lauderis cū hereditate tua.
posset rē dici ut videas ī bonitate
electoꝝ tuoꝝ. ꝛ letetis in letitia gē
tis tue. toto ipo sensu ītm cōtexto.
Visita nos in salutari tuo. ut vide
as in bōitate electoꝝ tuoꝝ. ut leteis
in letitia gentis tue. ꝛ lauderis cū
hereditate tua. Ordo hoc autē
qđ dixim. visita nos ut videamus
in bonitate electoꝝ tuoꝝ. ꝛ letemur
in letitia gentis tue. consequent
et hic dici debuit ut laudemur cū
hereditate tua. cui hereditati dictū ē.
laudami in noīe sancto eius. Porro
quīē qm hec ambigua videt locutio.
si uerus ē iste sensus quo maluerūt
interptes dicē ut laudetis. etiam
dicio versus sup̄iores ita ītelligendi
sūt. quia ut dixi ut est in hys tribus
versibus greca locutio. ut hoc totū
qđ dictū accipiat. visita nos ī salu
tari tuo. ut videam. ī bonitate electoꝝ
tuoꝝ. id ē ad hoc nos visita ut illic
nos ē facias et illic nos videas.
ut letetis in letitia gentis tue. id est
ut dicatis letari cū illi letantur ex
te. ut lauderis cū hereditate tua.
id est cū ea laudetis. qm nō laudat

nisi propter te. Hinc ergo illo sine
isto modo ītelligendū sit qđ dictū
est ad videndū. ad letandū. ad
laudandū. ideo se optant visitari
in salutari dei. id est in christo eius.
ut nō alienentur a pplo eius. et
ab eis in quibus bñplacitū ē deo.
Quod aūt dūtaxat confitēdi ꝛ au
diamus. Peccauim. cū pribꝰ
nīs. iniuste egimus iniquitatem
fecimus. Quid ē cū pribus nīis.
Insinuat habet epla ad hebreos.
qua et leui cū abrahā decimatꝰ
est. qui in lumbis eius fuit. qui
decimas dedit sacerdoti melchi
sedech. sic et isti pertinuerūt cū
pribus suis. in quoꝝ lumbis erāt
qui illi in egipto fuerūt. Nam
qui fuerūt eo tpe cū psalmꝰ iste
conscriptus est. maxime ex posteri
oꝝ. quia ul' ab eis qui tūc erant
diu ul' de posteris futuris potuit pphā
ri: longe abeamus ab etate illoꝝ
qui in egipto pertinuerūt. nō ītel
ligentes mirabilia dei. Hoc cū
sequēs exponendo quō pertinue
runt cū pribus suis. Pres nīi
nō intellexerūt in egipto
mirabilia tua: et cetera q de pribꝰ
eoꝝ multa cōmemorat. Insinuat poꝰ
accipiendū ē qđ ait. peccauimus
sicut pres nīi ꝛ tanq dicēt. pec
cauim. sicut pres nīi. eoꝝ videlicet
imitando patrā. Qđ si ita ē. ad
tuendū est aliq minusmodī locuti
onis exemplo. qđ cū in pntia q
rentem nō occurrit. ut cū illo se ad
se pertinuisse. ul' cū illo se aliq̄d fecis
se dicat. quē in sili facto etiam
p multū tpis fuit imitatus. Quod
est ergo patres nīi nō intellexerūt

mirabilia tua? nisi nō cognouerit quid p illa mirabilia eis prestitisse uoluerit? Quid utiq; nisi vitā etiam? et nō tpāle sz mētis mutabile bonū qđ p patientiam expectat? Ideo impatiēt murmurauerūt et amaricauerūt; et bonis presentibus. fallacibus atq; fugacibus brēs se fieri que fierūt. Non fuerūt memores multitudinis mīe tue. Et intellexerūt: mēoriam. Intellectū quippe opus ēst, ut cogitarēt ad quor bonorū eternitatē eos p illa tpālia uocaret deus: memoria vero ut saltem q tpaliter mirabilia facta sūt nō obliuiscerent: fideliterq; psumerent qđ eadem ptāte qua fuerant ita expti deus illos ab inimicorū psecutōe liberaret. Obliti sūt autē qđ eis i egipto ad inimicos eorū ptendos p tanta prodigia prestitisset. Et murmuerūt eū ascendentes in mare: mare rubrū. Coter que murmurabat sic habebat: et hoc qđ duobus verbis ultimus qđ dictū est mare rubrū stella fuit pnotata qua significant que i hebreo sūt, et interpretatōe septuaginta nō sunt. Plures aūt codices qb inspic potui et greci et latini sic habent, et murmuerūt: uel qđ expressius de greco est: amaricauerūt ascendētes in mari rubro. Qui illam legit hystoriā qñ exierūt de egipto: p rubrū mare trāsierūt, dolet eorū infidelitatē in qūta trepidatione: dispatōe fuerunt post tot tanta ta tot: tam mirabilia i egipto: cui⁹ multitudīs mīe dei non eos fuisse mēores dicit. Ostenderūt aūt ppterea dicti esse, qua ita est terre positio, ut dicitur dicatur i egiptum de tra chanaā et in eā illinc ascensio. Notandū sane quēadmodū scptum culpat volucres nō intelligere qđ intelligi dū est: et nō meminisse qđ mēoria retinēdū est: qđ hoīes sue culpe deputari uolunt, ad nichil aliud nisi ut min⁹ supplicent mun⁹ sint humiles deo in cuius conspectū fieant qđ sūt: atq; impetrato adiutorio possint ee qđ nō sūt. Ita eadē ptā ignorātie uł negligentie melius actusantur ut peritant qđ excusāt ut maneāt? melius ꝑ purgant? Tuotato deo. qđ firmatur inde, qđ iūgit tamē nō secm eorū infidelitatem deū fecisse. Et saluauit eos propter nomē suū ut notum faceret potentiā suā: nō propter ulla bona merita eor. Et rubrū paruit mare rubrū: et exsiccatū est. Non legim⁹ nulla qua mare transmiserit mare emissam celerius noctem. sed potentiā dinam qua id factū est interpationē appellauit: nisi fortasse qđ dicit latenter increpauit, sicut aqua posset audire: hoīes nō possent. Valde occulta et abstrusa ratio est qua deus agit: ut etiā illa que sensu carent, confestim cuncta obediāt. Et eduxit eos per uolūtatem. Et eduxit eos in abyssis sicut in deserto. Abyssus dicit multitudinē aquarū. Nam quēadmodū istū iusticiā volentes tollere interpretati dicerūt, et dixerunt eos in aquis multis. Quid est ergo in abyssis sicut in deserto? nisi ut cruciat sitientē, uelut deserti

ubi fuerunt abissi aquarū? Et
saluauit eos de manu odientium.
Huc uersum p̄ carnitu quidā int
pretati sunt verba mm̄ latina vitā
tes: et sālos fecit eos de manu e
orū qui oderant eos. Et ideirco
eos de manu inimici. Quid preci
tatū est in hac redemptōe? Nā p
phetia est qđ in figuram baptismi
hoc factū est. ubi redimimur de
manu dyaboli magno precio qđ
sanguis est christi? Unde nō christ
mari, sed mari rubro id ēuenētius
figuratū est. Sanguis enī rubrum
colorem habet. Et operuit aquat
bulantes eos: vnus ex eis nō ī mā
sit. Non ex omībus egiptijs. sed ex
eis qui p̄sequebāt p̄fectos. appe
rendē ul' iterimē cupiētes. Et
credidērūt ī verbis eius. Quid m̄ la
tina videtur locutio. qr nō aut vbis
eius ul' in verba. sed in verbis eius:
nimē scripturis usitatissima. Et
laudauerūt laudē eius. Tales si
milē seruiunt: talem vitā virtū lau
dem ponto dei notissimā illā cō
mēdat ubi dicit. cantemus dño
gloriose enī magnificatus ē: equū
et equitem proiecit ī mare. Quo
niā fecerūt obliti sūt opm eius. Alij
codices intelligibilius habent. festi
nauerūt obliti sūt opm eius. Nō
sustinuerūt cōsiliū eius. Debue
runt enī cogitare. tanta erga se o
pera dei nō ēē inania. sed vacare
ad aliquā sine fine felicitatē que
p̄ patientiā sustinēda est: sed festi
nauerūt bā fieri tpalibus rebus que
adeo nemī cōferunt ueram felicitatē.
qđ nō extinguūt insanabilē cupi
ditatē. Qui enī biberit inquit
ex hac aqua: sitiet iterū. Deni
qđ. Et concupierūt concupiscētiā
in deserto: et tēptauerūt deū in
aquoso. Qđ est in deserto hoc re
petitū est ī inaquoso: id est ī loco
sine aqua. Qđ vero concupierūt
cōcupiscentiā: hinc tēptauerūt
deum. Talis sane locutio ē. con
cupierūt concupiscētiā: qualis
supior laudauerūt laudē. Et
dedit eis petitionē ipōrū: id est
qđ petitione petierūt. Et misit
saturitatē ī animas eorū. Nec
ideo bōs fecit: qr nō erat illa sa
turitas de qua dicit. bī qui esu
riūt et sitiūt iustitiā qm̄ ipi satu
rabūt. Itaq; hoc loco aīam nō
sēdm id qđ rationalis ē dicit. sed
sēdm id qđ animans corpus aīat
dicit. ad cuius aīalis sustentati
onē ptinet cibus et potus sēdm
hoc qđ ī euangelio dicit. nonne
anima plus est qm̄ esca. et corpus
plus qm̄ vestimentū: tamq̄ ad a
nimā ptineat uesca. ad corpus
uestis. Hebr̄ dicit. aputy say
am: quid ē qđ ieiunauim⁹ et nō
uidisti. definctauim⁹ aīas nras
et nescisti? Et irritauerūt moy
sen in castris: aaron sctm dñi.
Quā dicit irritationē. ul' sicut
expressius alij int̄pretī sūt ama
ritationē. cōsequentia satis īdi
cant. Hpta est inquit terra et
deglutiuit dathā: et operuit sup
congregationē abiron. Qđ est
deglutiuit. hoc ē supposuit. Am
borū autē id ē dathan et abiron.
una erat causa superbissimi et sa
crilegi schismatis. Et exarsit

ignis in synagoga eorū: flāma cōbusset pctōres. Non ē hoc nomen in scripturis usitatū eorū. qui licet iuste ac laudabiliter vsūāt. nō sūt sine pctō. Magis enī sicut interest inter irridētes et irrisores. inter mmunītes et mmunatores. int scribentes et scriptores. et cetera similia: ita scriptura pctōres appellare consuevit valde iniquos. z grauibus pctōrū sarcinis oneratos. Et fecerūt uitulū i horeb: et adorauerūt sculptile. Et mutauerūt gloriā suam in similitudine uituli comedentis fenum. Non ait in silitudinē. sed i similitudine. Talis est locutio qualis illa ubi ait et crediderūt in verbis eius. Elegāter sane nō ait. et mutauerūt glām dei. cū hoc fecerint. sicut etiā apl's loquitur. et īmutauerūt gloriā ī corruptibilis dei in similitudinē ymaginis corruptibilis homīs. sed gloriā suā dixit: dū enī erat gl'a eorū si eius sustinerent consiliū et nō festinarent. cui dicatur gl'a mea. z exaltās caput meū. Istam gl'am suam. id ē deū mutauerūt ī silitudine uituli cōmedentis fenū: ut ab eo comederēt a quo mediū qui sapiūt sed in carnem. Dīs enī tato fenū. Obliti sūt deū qui saluauit eos. Quō saluauit eos? Qui fecit magnalia ī egipto. mirabilia ī tra cham. terribilia ī mari rubro. Quec sūt mirabilia. ipa sūt terribilia. Nulla quippe āmiratio ē sine quadā formidine: q'nus ista cū hinc terribilia dīa potuerūt. qd adhuc sanos afflixerūt. et istis quid debuerunt nīc monstrauerūt Et dixit ut dispderet eos: q' obliti sūt eū qui saluauit eos facies magnalia: et fecerūt et adorauerūt sculptile. Hoc utiq tā īmani sceleri: tā horribili impietate digni fuerāt qui perirēt. Dixit ergo ut dispderet eos: Si nō moyses electus eius stetisset in cōfractione ī conspectu eius. Non ita dixit stetisse ī cōfractione. āsi ut frangēt ura dei: sed ī cōfractione id est in plaga q' erat illi facte di. id est nisi obtulisset scīpm pro eis dicēs. si dimittis illis peccatū eis dicēs. si dimittis illis peccatū dimitte: sin autē dele me de libro tuo. Ubi demōstratū ē. intercessio sc quātū pro eis valeat apud deū. Secutus enī moyses de iustitia dei qua eū dele nō posset. impetrauit mām ne illos quos iuste posset dēlere dampnaret: ita stetit ī cōfractione ī conspectu eius. Ut averteret iram eius ne dispderet eos: et pro nichilo habuerūt terrā desiderabilē. Sed nūquid videram? Quō ergo pro nichilo quā nō viderāt habuerūt: in quo scire Non crediderūt in verbis eius. Profecto nisi terra illa significaret aliquid magnū. que terra dicebat fluens lac et mel. p quod uisibile sacramentū ad īuisibilem gratiam regnū celorū ducēt eos q' miabilia eius intelligebant: nullo mō ista culpanda. qr pro nichilo habuerūt terrā illam cuius tale regnū etiā nos pro nichilo habere debemus: ut illuc liberi mare

nrām que in telis est uē desidera
bilē diligamus. Sed potius hic
infidelitas eorū merito increpuit:
qua in eo qđ terrā desiderabilem
pro nichilo habuerūt, ibis dī nō
credidērūt ℣ quietā pua ductūs
ad magna: et festinantes beati
palibus tebis quas sēdm carnē
sapiebāt, nō sustinuerūt sicut
supradictū est consiliū eius. Et
murmurabant in tabernaculis
suis: nō exaudierūt uocem dñi
uehementer eos a munitione
prohibentis. Et dexit manū
suam sup eos ut prosterneret eos
in deserto: et ut deiceret semen
eorū in nationibus. et dispgeret
eos in regionibus. Hic ante quā
diceret qđ tante indignationi dei
assūm interesserit cum ꝑ aliqnō
placauerit: secutus adiunxit.
Et iniciati sūt beelphegor. id ē
ydolo genetū consecrati. Et mā
ducauerūt sacrificia mortuorū.
Et irritauerūt eū in adinuētionib⁹
suis et multiplicata ē in eis ruī
na: tamē ad hoc distulerit qđ
leuauerit manū suā super eos
ꝓsternendos in deserto. et deicien
dos semen eorū in nationibus. et dispg
gendos eos in regionibus: ut dam
in reprobū sensum cū illud admit
terent in quo in maiore crimine
euidenti iustica puniret. ꝙad
modū dicit apls. et sic nō ꝓualue
rint deū habere in noticiā. tradi
dit illos deus in reprobā mentē.
ut faciāt que nō conuenūt. Denuꝫ
ruinā fuit sceleus eorū qđ cōsecran
sūt ydolo. et comederūt sacrifica
mortuorū. id est qui mortuis hoīb⁹
tamē ꝙ dijs sacrificabāt gentes: ut
alit se placari deus nollet. in quo
cū placarent fineas sacerdos. qui
masculū et feminā in opere adul
terino deprehensos piter interemit.
Qđ si odio eorū nō dilatione fe
cisset: dū eū comederet et eius
domus dei. nō ei reputaret ad
iusticiā. Hoc enī facto illū ꝓfec
tuus futurus erat maior inte
ritus: tamē ꝙ vnū hominē quasi
virga ꝓtulit. ut aliam eius sal
uaret a morte. Leuiore quidem
reuelato testamēto nouo dñs
ihūs xp̄us cē uoluit disciplinā:
sed atrociorē cōminatio gehēne.
ꝙ tūc in illis cōminationib⁹ deꝫ
tempor dispensatione nō legim⁹.
Multiplicata ē ergo i eis ruina:
tū pro suis grauib⁹ ꝓcib⁹ gnter
vastarent. Et sicut fineas et
placauit: et cessauit quassatio.
breuit totū dicit: qr nō hic nec
tētes docet. sed cōmēorat scien
tes. Que aūt hic ponit ē quassa
tio. hec supius ꝓfractio: nam in
greco vnū uerbū est. Et irepu
tatū ē ei ad iusticiā: i gnatiōem
et gnationē usq; in sempiternū.
Deus hoc ireputauit facienti opa
suo in iustica: nō solū quā diu
gnatio est. ꝫ usq; in sempiternū: qu
or scrutatur. et nouit applicen
de cuncta ad finē sit ꝓli caritate. Et
irritauerūt eū ad aquā contradic
tionis. et uexatus ē moyses ꝓpter
eos. quia exacerbauerūt spm
eius: et distinxit in labijs suis. Qđ
ē distinxit? Quasi illud nō pos
set deus facere q tanta iā fecerat.
ut aqua de petra ꝓflueret. Du

bitanter cū petram virga pcus
sit: et ideo hoc miraculū distin
xit a ceteis miraculis ī qbus nō
dubitauerat. Vinc offendit: hīc
audax meruit ut moreţur nec ī
troiret ī terrā promissionis. Tur
batus cū mmure pli infidelis.
nō tenuit fiduciā qualē debuit:
nu tamē deus tamq̄ electō suo e
rā post mortem eius bonū phi
bet testimoniū: ut intelligamus
illam fidei eius trībationem
hac sola pena fuisse correptam.
qd ī eam terrā qua plūs ipe du
cebat nō est pmissis intrare.
Absit aūt ut cū credamus aliena
tū a regno gratie dei: qd signifi
cabat illa terra pmissionis vi
lac et mel defluere dicebat. Hoc
est cū potus testamēti cterni.
qd disposuit ad abraham: non
sedm tunc prēm nrm. sed sedm
fidem. Illi aūt de qū ingtanb⁹
iste loquit psalmus cū in illam
tpalem terrā repromissionis in
trassent. Non dispdiderūt gē
tes quas dixit dns illis: ⁊ cōmix
ti sūt inter gentes. et didicerūt
opa eorū: et seruierūt sculptili
bus eorū. et factū ē illis in scan
dalum. Illud qd eas nō dispe
diderūt sed ī eas cōmixti sūt. frm
ē illis in scandalū. Et immola
uerūt filios suos ⁊ filias suas
demoniis. Et effuderūt sanguē
innocentem: sanguinē filioz suoz
et filiarū suarū quas sacrifica
uerūt sculptilibus chanaā. Im
molasse filios suos ⁊ filias suas
demoniis et idolis. nō eos illa t
narrat hystoria. Sed neq̄ iste
psalmus mentiri potest. nec ap̄het
qui hoc dicunt multis īcrepationū
suarū locis: habuisse veio istā co
suetudinem gentes nec eorū ipē te
nuerūt. Sed qd est qd sequit. Et
interfecta est terra in sanguinibus?
Putaremus aūt scriptoris errorē ec
cūq̄ diceremus pro eo qd est ifecta
fecisse interfecta: nisi haberemus
benefici dei qui scripturas suas ī
multis linguis ee voluit: atq̄ ita
esse scriptum inffecta ē terra ī san
guibus inspectis grecis codicibus
vidimus. Quid est ergo inffec
ta est terra: nisi hoc refertur ad
homines qui habitabant ī terra. no
pria locutione qua significatur p
id qd continet id qd continetur:
sicut dicam⁹ malā domū ī qua ma
li habitant. et bonam ī qua boni.
Ipi namq̄ interficiebant animas
suas īmolando filios suos: et effu
dendo sanguinē puloru a consue
one illius sceleris alienoru. Di
ctū ē effuderūt sanguinem īno
cen. Ergo inffecta est terra in san
guibus. Et cōtaminata ē ī opib⁹
eorū: cū ipi interfi sūt ī aīa et cō
taminati in opibus suis. Et fo
nicati sunt in adīuentionib⁹ suis.
Has dicit īuentiones quas grēci
epitheta. cumata appellant. Nam
hoc uerbū est in codicibus grecis
et hoc loco et supius ubi dictū est
irritauerūt eū in adīuentionib⁹ su
is: cū et illic et hic eas dicat adī
uentiones in quibus alios imitan
sunt. Non itaq̄ sic dictas arbitre
mur adīuentiones quasi ab ipis
institutas. nullo in alijs pcedente
qd imitarentur exemplo. Dū alij

ñtpretes nñi nō adūentiones sed
studia. alij vero affectiones ul' affec
tiones. alij uoluptates dicē ma
luerūt; et idem ipsi qui direrūt ad
ūentiones. alio loco studia posue
runt. Hoc cōmēorare uolui. ne ās
tionē faceret nomē adūentiōis i ea
re quā nō a scīpis exogitauerunt.
sed alios imitati sūt. Et uultus ē
furie dñs in plō suo. Uoluerūt
quidā ñtpretes nostri uram ponē
in eo gd ḡcus habet thymos. sed
quidā uram posuerūt; quidā vero
indignatiōez. quidā animū intpre
tati sunt. Qdlibet aūt horū dicat.
ptubatio nō tadet in deū; sed de
consuetudine translatū potentiam
vindicandi hoc nomen accepit.
Et abhominatus est hereditatem
suā. Et tradidit eos i manus genti
um; et dñati sūt eorū q̄ oderūt eos.
Et tribulauerūt eos i manu eorum;
et humiliati sūt sub manib⁹ eorū.
Qñ eos hereditatē dei uocauit; ma
nifestum ē qd nō ad pditionē sed
correptionē eos abhominatus ē et
tradidit i manus inimicoz. Denīq
sequit. Sepe liberauit eos; ipsi
autē exacerbauerūt eū i cōsilio suo.
Hoc est qd supius ait nō sustinuerit
cōsiliū eius. Pnicios⁹ enī ē consi
lij hominis ipsi homī; quo ea q̄rit
que sua sūt; nō que dei sūt. In au⁹
litate qd ipē nobis est cū ad fru
endū se prebeat dignatur; nullas
patiemur cū sās societatis angus
tias. dilōne tei nostre ās. priuate.
Gloriosissima quippe illa ciuitas
accepta promissā hereditatē i qua
nullus morietur. nullus orietur.
nō habebit cuces q̄ singuli gaudēt
suis rebus; quia deus erit oīa
in oīibus. Cuius societatē ās
quibus in hac pegrinatiōe fidelit
et flagranter desiderauerit. as
suescit priuatis preferre cōmūa.
nō sua querendo sed que ihu xpi;
ne sibi sapiens et sibi ꝺsilens
exacerbet deū ꝺsilio suo. sed spe
rās qd nō videt nō festinet de hijs
que uidendo fiet beatus; atq
illud eternū qd nō videtur pa
cienter expectans. cuius ipmissi
onibus sequatur consiliū; cuius in
temptatiōibus precatur auxiliū.
Ita erit humilis in confessiōibus
suis; ne fiat istorū similis de
quibus dicit. Et humiliati sūt
in iniquitatibus suis; ꝺs tamē
plenus miseratordia nō neglexit
eos. Et audit cū tribularentur
eū. audiret oratiōnem eorū; et mē
fuit testamēti sui. et penituit eū
sdm multitudinē miē suē. Pe
nituit dictū est. qua mutauit qd
eos pdituros videbat. Et aput
deū quidē disposit fixa st oīa.
nec aliud facit quasi ꝺsilio ipen
tino. qd nō ex eternitate se frūrū
ē presciat; sed in creatura tpa
libus motibus quā gubernat mi
rabiliter ipē nō tpaliter motus q̄
si repentina uolūtate facit di
qd ordinatissimi rerū causis ꝺsilij
sui secretissimi i mutabilitate
disposuit; qua suis queq⁹ tpib⁹
agenda agit. ita; pnia facit;
futura iam fecit. Et ad hec q̄s
ydoneus? Audiamus ita scrip
turā mūliter et exercissa dicentē;
cū; pusillis nutriendis sumēda
porrigit; maioribus exercendis p

scrutanda ꝓponut. Et audit cū
tribulaꝛent cū audisset oꝛonem
eoꝝ: et meoꝛ fuit testamēti sui
utiq; testamen etnu. qđ posuit
ad abꝛaham nō uetens qđ abo
letur sed nouū: qđ eaā ī ueteꝛi
absconditū. Et penituit eū sēm
multatudiē; mīe sue. Noꝛ fecit
qđ disposuerat: sed ītribulatis
et oꝛantibus se id cōtessū ee
presaueꝛat: qꝛa ꝛ ipa oꝛo eoꝝ
cū adhuc nō eet sed futa eet.
deū ꝓcul dubio non latebat.
Et dedit eos ī mīas: ut eent
nō uasa ue sed uasa mīe. Ideo
aūt puto pluꝛaliꝛ mīas dictas
ī quas eos dedit: qꝛ unusq;sq;
ꝓpꝛiū donū habꝛ a deo. alius
sic alius aūt sic. Dedit g eos
in mīas: In dspū oīm qui
expectant eos. Agit nūc quisq;
hec legis ꝛ gīam dei. q in eteꝛ
nā vitā ꝑ dnm nm ihm xpm
redimimur legendo in aplīas.
ī ꝓphetis aūt scrutando cog
noscis. ꝛ uetus testamētū in
nouo reuelatū. ī uetꝛi nouū
uelatū uides: reole qđ dixit
aplūs paulus principē potes
tatis aeris q' opatur ī filios in
fidelitatis. et illud ubi aut de
quibus cā. ut ꝛsipiscāt de dya
boli laqueis captiuati ab ipso
sēm ipius uolūtatē: et iba
dnī ihū xpī ubi eū expellens
de fidelū cordib⁹ ait. nē prin
ceps huius mūdi missus ē foas:
et ipius idem apli dicentis.
qui eruit nos de pōtate tene
bꝛaꝝ. ꝛ trāstulit ī regnū filii
caritatis sue. Ideo atq; huius

mōi ratiocinatus intente aīa
et in litteas ueteris testamēti
et vide qđ cantetur ī eo psalmo
cui⁹ est titulus. qn dominus eri
uabatur post captiuitatē. ubi e
nī dicit. cantate dño cantic̄um
nouū: et ne cristimes ad iudeos
ꝓpm tm̄m ꝓtnie ꝝ. cantate dño
qt dño omis terra. cantate dño
bndicite nomī eius: ānunciate
ul' potius bn nūciate. ymo ut
ipm uerbū qđ in greco positū ē
trāsferā. euāgelizate diem ex die
salutare eius. Hinc eni euāgeliū
lū nūcupatū ē. ī quo ānūciat
dies ex die dns xpus: lumē et
lumīe. filius ex pre. Hoc ei est
et salutare eius: qꝛ salutare de
xpus ē. sicut ꝛ supius iā dixi
strauim⁹. Annūciate ī gentib⁹
bus gl'iam eius. ī oīb⁹ ꝓpulis
mirabilia eius ꝝ: qm magnus
dns ꝛ laudabil' nimis. terribilis
est sup oēs deos: qm oēs dii
gentium demonia. Isti ergo in
imici cū rege suo dyabolo. capti
ui cū tenebant ꝓpm dei. De qua
captiuitate cū redimim ꝛ ꝓphe
ceps huius mūdi dimittit foras
edificatur dom⁹ ꝑ captiuitatē
cui⁹ lapis angularis ē xpus qui
nos condidit in se. ī unū nouū
homine faciēs pacem. qm dicit
ex die veniens euangelizare
eis q' erāt prope. et eis q' erant
longe. faciens utraq; unū. et
adducens alias oues q nō erāt
de hoc ouili ut sit unus grex et
unus pastoꝛ: et ita deus dicit
ī mīas predestinatos suos. qui
nō uolentis neq; currentis sed

miserēs est dei. In conspū oīm
qui tēpant eos. Hȳ ergo īimici
dyabolus ⁊ angeli eius captiua
ducūt pdestīatos ī dei regnum
⁊ gl̄am: a redēptore aūt nō soāb
missig dnam infidelibꝫ solebant
intrinsecus. fideles oppugnāt ex
trinsecus. Sed oppugnāt nō ex
pugnāt eos: qui apprehendūt
turrim fortitudinis a facie īimi
ci. Dū aūt oppugnent. sentiunt
in nobis ee infirmitates i'liquas
pter qs dicim⁹. dimitte nobis de
bita nr̄a: propt̄ quas dicam⁹ ne
nos inferas in tēptacionē. sed
libera nos a malo. Hȳs itaq; ī
imicis eiectis pfecit dns xristus
sanitates ī corpe. cui caput est
ipe saluator corpis: ut ī eo ipso
corpe suo tertia ꝑsumet. Dic ei
dyit. ecce eicio demonia et sani
tates pficio hodie et cras. ⁊ tria
ꝑsumor id est pficior: occurrenti
bus oīnibus nobis in unū pfm.
ī mēsurā etatis plenitudīs xpi.
Itaq; eiectis demonys a quibus
captiui tenebam⁹: pficiat sānitates.
Ideo et hic cū dixisset ⁊ dedit eos
ī miās ī dspū oīm q' tepant eos:
tam̄ eiectis demonys q' tepant.
Fit oratio ut pficiat sanitates.
Saluos nos fac dne dē nr̄ et
congrega nos de nationibus: ut
sicut alīj codices habent de gēti
bus. Ut confiteamur nomini
tuo scō: et gloriemur ī laude tua.
Cū breuit̄ subiect: ipam laudē.
Benedictus dns deus isr̄l' a sēlo
et usq; ī sēlm: fiat fiat. Qđ in
telligim⁹ ab eterno usq; ī eternū:
qz sine fine laudabit ab eis de q'
bus dicit: bti q' habitant in do
mo tuo ī sēcla sēculorum laudā
bunt te. Ipa ē tertia ꝑsūmacio
corpis xristi. eiectis demonys
⁊ pfectis sanitatibꝫ usq; ad ipi
us corpis īmortalitatē. regnū
sempit̄nū pfecte laudantium
qz pfecte amantiū: pfecte aūt
amantiū qz facie ad faciem
ꝑtemplantiū. Tūc enī pficie
qđ in pmordio psalmi huius
oratū est. memento nr̄i dne
t' bñplacito ppli tui. uisita nos
in salutari tuo: ad videndū in
bonitate electorū tuorū. ad le
tandū ī leticia gentis tue:
ut laudeis cū hereditate tua.
Nō enī de iudeis solab⁹ gre
gat oues que perierūt dom⁹
isr̄l': sed etiā eas que nō sunt
de illo ouili. ut sit unus grex
ut dictū est et unus pastor.
Iudea vero cū putāt ad suum
regnū visibile istā ptiē pro
plectiā. qz spe tm̄ sibiluū bonor
gaudere nō nouūt: ī lagos
illius ruitur sūt de q⁹ dns
ait. ego veni ī nōie pr̄is mei.
et nō suscepistis me: alius
uenit ī nomīe suo hūc suscī
pietis. De quo aplūs paul⁹ ait.
quia reuelabitur homo pēc fi
lius interitus. qui adu sat̄ ⁊ sup
extollit̄ sup oīne qđ dicit̄ deꝫ
aut qđ colit̄: ita ut ī templo dei
sedeat oñens se tāq; sit deus:
et paulo post. tūc reuelabitur
inquit iniquus. quē dns ihūs
interficiet spū oris sui. ⁊ euā
cuabit illūiacione pēnie suc. eū
cuius ē pēncia sēdm operacionē

sathane. ī omī ṽtute et signis ⁊
ꝓdigiis mendacij. et ī omni seduc
tione iniq̄tatis his q̄ peunt
pro eo q̄d dilac̄onem ueritatis
nō receperūt ut salui fierent:
et ideo mittet illis deus op̄a
tionem erroris ut credāt mēda
cio. et iudicent² oīes q̄ nō credi
derūt ueritati. sed consenserūt
iniquitati. Per istū refugā. pis
tū qui se extollit sup oīe. q̄d dia²
deus et q̄ colitur. uidet² mich
ꝑplin isrlitar² carnaliū putatiuū
impleri istā ꝓphetiā q̄ dictū est.
saluos nos fac dñe deus nr̄. et
congrega nos de gentibus: q̄d
illo duce uelut ī sp̄ali ī imicoꝝ
suoꝝ. uisibiliū qui eos visibilit
captiuauerāt. habituri st̄ visi
bilē gloriā. Dic credent men
dacio q̄ dilectionē ueritatis nō
receperūt: ut nō bona carnalia
sed sp̄ualia cōcupiscerēt. Dic eñ
a dyabolo decepti st̄ ut occidēt
christū q̄. direrūt. si dimittimus
eū sic omnes credent ī eū. ⁊ ve
nient romani et tollent nr̄m ⁊
locū ⁊ gentem: q̄n cayphas vn⁹
ex ipis cū eēt pontifex āni illi⁹
dixit eis. vos nescitis q̄tn̄ nec
cogitatis. quia expedit nob⁹ ut
vnus moriat² homo pro popu
lo. et nō tota gens pereat. Hoc
aūt sicut euangelista ītellexit nō
a seipō dixit. sed cū esset ponti
fex anni illius ꝓphetauit q̄ ihūs
moriturus eēt pro gente: ⁊ nō
tm̄ pro gente. id est pro oib⁹
que piciant domus isrl'. sed ut
filios dei qui erant dispsi cōgre
gauret ī vnū. Habebat ei alias
oues q̄ nō erant de illo ouili. Sicut
vniuersas oues et de isrlitis et de
gentibus. dyabolus et ei⁹ angeli
captiuauerūt. Expulso itaq; ab
eis dyaboli dñatu ī dispsi mul⁹
norū spūū qui eas captiuauerāt
ut saluentur et ꝓficiant² ī eternū
vor carū est ī ꝓphetia. saluos nos
fac dñe deus nr̄ et congrega nos
de gentibus: nō sicut ꝑ antixp̄m
compleri existimat iudei. sed per
xp̄m dñm nrm venientem ī nōe
prīs sui diem ex die salutis eius
de quo et hic dictū est. in salutari tuo. Et dicet oīb⁹ po
pulus iste p̄destinator² de circū
cisione et prepucio. gens sancta.
plus ītadoptionē: Fiat fiat.

Incipit psalm⁹ cētesim⁹ sextus.

Psalmus iste miserac⁹
nes dei dmentit nos
probatus ī nobis: ⁊ ꝑfec
ceptus est dulcior. Et
mutū si potuerit suauis eē inuitet
nisi illi qui id q̄d in isto psalmo ca
dit in se didicit: ⁊ nō tamen vni
alicui uel duobus. sed ꝓpl'o dei co
sarptus est. et ad se agnoscendū
tam q̄ in speculo ꝓpositus: cui⁹ ti
lus nō nūc tractandus ē. Est cti
alla et bis alleluya: q̄d nobis tan
tare certo tempe solemptuit: moꝛ
est. sedm eccīe antiquā t̄dicionē
Recep eū et hoc sine sacrāmēto cius
diebus cantam⁹ alla. Certis q̄de
diebus cātam⁹: sed omni die ce
gitamus. Dic eū hoc verbo signi
ficatur laus dei: et si nō in ore
carnis. certe ī ore ~~tuo~~ cordis ꝑ
laus eius ī ore meo. Q̄d autem
nō semel sed bis habet alleluya

ntilus iste. nō huius psalmi. ꝑtīm
est sed et alius supior sic habet: et
qñtīm apparet ex eius tertia cantatus
ille de ꝑplo isrl'. cantatur autē
iste de vniūsa ecclīa dei diffusa to
to orbe terrarū. Forte nō īmeri
to vis habet alla. ꝓpter qđ clama
mus et abba pr̄. cū aliud nichil
sit abba qm̄ pater: nō tm̄ firustra
dixit apls in quo clamam⁹ abba
pr̄. nisi quia vnus qđq̄ paues
veniens ad lapidem angularem
clamat abba. alius ex alio late
clamat pr̄: in illo vtiq; lapide an
gulari. qui est pax nostra q̄ fecit
utraq; vnū. Dicta⁹ ergo ipe qđ
admonea⁹ur et vnde gemulemur.
et vnde gemamus et vñ auxiliū
postulem⁹: vnde deprecamur. vñ
nobis subveniat². quid simus ꝑ
superbia tendentes ut illius gratia
glorificet²: vnicuiq; hoīm qđ dic
turus sū si fieri potest cōferat in
se. Loquor aūt hoīnibus qui am
bulant viam dei: et constituti st
in aliquo profectu spīali. Vnde
si forte ꝓpter hoc minus me in
telligūt. inveniāt ubi sint: et p
ficiendo ad intellm festinent.
Non aūt arbitror desertorum
deū tonatū nīm. ut ad oīm per
veniat qđ loquimur. sive exptos
sive inexptos. ut expti approbēt.
inexpti desiderent: et omnib⁹ sua
dño sit disputatio mea. que ꝑmū
dño suavis erit si veridica erit.
veridica aūt erit: si non michi
a me ipō ab illo erit. Dic rep. psalm⁹.
Confitemī dño qm̄ suavis
est: qm̄ in seculū mia eius.

Hoc confitemī qm̄ suavis est.
Si gustastis. confitemī: nō ꝑ
aūt confiteri q̄ gustare noluit.
Unde enī dicturus ē suave ee
qđ nesciat? Vos aūt si gustastis
qm̄ suavis ē dns: confitemī dño
qm̄ suavis est. Si gustastis au
ditate: confessione ructate. In
silm enī mīa eius: id est in eternū.
Hic enī ita positū ē in silm: q̄a
et in nonnullis scripture locis in
silm id ē qđ grece iseona dicit².
inetnū intelligitur. Neq; enī
mīa eius ad tempus ē et nō ine
tnū: cū ideo sit supp hoīes ꝙs eius
mīa. ut vivat cū angelis ī et
nū. Dicant qui redempti st
a dño. Redēptus quidē videt²
et ꝑplis isrl' de terra egipti de
manu seruitutis et laboribus
infructuosis ex opibus luteis:
videta⁹ tamē utrū ipi sint qui
hec dicūt qui ab egipto liberati
sūt a dño. Non ita est. Quia qui
sūt isti quos redemit de manu
inimicorū? Adhuc potest q̄sq;
et illos atq; redemptos de
manu īimicor. hoc ē egiptior.
Proprie exp̄matur q̄ sint ꝑpt
quos hec vult psalmus iste ca
tare. De regionibus congregavit
eos. Possunt ee adhuc i regi
ones egipti. Multe enī etiam
unius provincie regiones sūt. Ap
te dicat. Ab oriente et occa
su: ab aquilone et mari. Istos
ergo iā redemptos intelligim⁹ in
toto orbe terrarū. Plus ꝙdi
de magna et lata egipto liberā
tus tāq; ꝑ mare rubrū ducat². ut
in baptismo finiat inimicos.

Dacmento cñ tamq̃ rubri maris baptismo scilicet cristi sanguie cõsecrato ĩsequetes egip cij pñã delent: et te cuandẽte nullus qui te premebat ĩmanet ĩimicus. Jsta ergo dicant hec: et audiam⁹ iã fiẽs qm d⁹ iste ꝑplus dei quid hic agatur ĩ gregacõe oĩm gentiũ ĩdoctꝛa ꝑ cristũ: nõ quasi simul contingant hec que cantãt ĩ oĩb⁹ gentibus. sed in singulis q̃busq̃ credentib⁹. in ꝑplo aũt illo aliter. Totus eñ ꝑplus. tota illa gens ex semĩe abrahe secũdũ carnẽ. tota multitudo domus isrl semel educta ẽ ex egipto: semel ꝑ rubrũ mare ducta. semel ad terrã ꝓmissiois ꝑducta. Simul ei oĩb⁹ erãt in q̃bus hec contingebãt. Hec aũt in figura cõtingebãt ĩ illis: scripta sunt aũt ad correptionẽ nr̃am in quos fines seculoꝝ obuenit.

Nos ergo nõ simul oĩes sed paulatim singillatimq̃ credẽtes. cõgregamur ĩ vnã quãdã ciuitatẽ: ĩ vnũ ꝑplm dei: ꝙ in vnoquoq̃ nr̃m ecñã singula? tinguunt. Hec que scripta sũt contingũt ĩ ꝑplo. Hec eĩ ꝑplo de singulis. nõ singuli de ꝑplo. Nũquid eĩ vnus hõ de ꝑplis? Sed ꝑplus ex singulis hom̃ib⁹ constat. Nequid eñ cũ cõloq̃r agnoueris in te ãsq̃s exptus es: noli cogitãre ãsi ĩmanẽ in te. et putare qđ in solo te cõtigit: sed credẽte ista cõtingẽ aut ĩ oĩb⁹ a ꝑpe ĩ oĩb⁹ qui veniũt ad hũc ꝑplm: et de manu ĩimicoꝝ ꝑ cuos sanguine redimũtur. Repetituꝝ est cũ assidue qđ tantũmq̃ mõ miserationes eius. Confitentur dño miserationes eiꝰ et mirabilia eius filijs hoĩm. Istos vocat sub q̃tũ aiãduxerit potuit qđ testis et nob. quatenꝰ repetit. in quo nũc q̃tũ dño adiuuante scrutari ualuim⁹. significat nob quatuor quasdã temptacões: et quibus nos liberat cui confitentur sue miserationes. Hac eñ hõnẽ primo nichil queirentẽ sed in uitã uetꝛem. seductoꝛia securitate uiuẽtem. nichil putantem aliud eẽ post hanc uitam q̃q̃ finiendã. negligentẽ quẽdã et sordem obrutũ cor habentem illecebris mũdi et mortiferis delectacionib⁹ consopitũ: ut ceteꝛ tetur iste ad quietendã animã ut fiat sollicitus et tãq̃ de sõpno euigilet. nõne manifestꝛ citat eum? Sed tamẽ a q̃ citatus ignorat. Incipit autẽ ee iã dei cũ cognouit veritatis fidem: sed anteq̃ cognoscat te let errorẽ suũ. Inuenit enim se in errore: uult cognoscere veritatem. Pulsat ubi potest tẽptat qđ potest. uagatur qua potest: famen etiã patitur ipsius ueritatis. Prima ergo tẽptacio est eꝛ roꝛis et famis: ubi in hac tẽptacione fatigatus exclamauerit ad deũ ꝑducit ad viã fidei. vñ inꝛ piat ꝑgere ad ciuitatẽ q̃etis. Ꝺ ducitur ergo ad xpm q̃ dixit: ego sum via. Cũ ergo ibi fuerit iam sciens qđ obseruare debeat

nōnūq̄ multū sibi tribuendo. et
quasi de suis uiribus p̄sumendo.
incipit conflige uelle bella cont̄
uicia: et ꝓpter supbiam supan.
Inuenit ergo se ligatū difficulta
tibus cupiditatū: et nō posse
uiā ꝓpt̄ cōpedes ambulare.
Inclusū se sentit difficultate vi
ciorū: et tam q̄ muro impossibi
libus erectis portis p̄ clausis
q̄ nadat ut recte viuat nō iue
nit. iam scit quō viue debeat.
Prius enī a errore eat: a famen
uicijs pacieba: accepit āt
ia cibū ueritatis et positus ē in
uia: audit viue bñ sed m̄ q̄d nos
ti. Interea enī nō noueins q̄ ad
modū viuere: nō accepisti et
nosti. Conat: et nō p̄t: ligatū
se sentit. exclamat ad dominū.
Dedā ergo temptacio ē difficul
tatis in bñ opand: sicut i illa
prima errorib⁹ z famis. Excla
mat et in hac ad dñm: liberat
dñs de nēcitatibus. Irrumpit vi
tulla difficultatis. ꝙstituit i opa
tione ēe statis: incipit ei iam sa
cile ēe q̄d difficile fuerat. absti
neat a malis. nō adulterare nō
furtū facē. nō homicidiū. nō
sacrilegiū. nō alienū cōcupiscē.
Facta est facultas que fuerat
antea difficultas. Potuit ho
dñs sine difficultate p̄stare: z
hoc sine difficultate valem⁹.
Largitorem huius bōi nō agnos
cim⁹. Odi enī primitus cū uel
let posset. z nō sentiret aduer
sus se obnitentes cupiditates.
ner vinculis suis grauata aīa
colligeretur: suis viribus tribu
erat q̄d se posse sentiret. z nō
confiteretur dño miserac̄o
nes eius. Post has duas tēp
tac̄ones. prima erroris atq;
inopie ueritatis. secūm diffi
cultatis bñ operandi: tertia
tēptacio exorsa est hoīem. cui lo
quor q̄ iā trīsyt has duas.
Nā iste due fatēor multis no
te sunt. Ab enī ne scat se ab
ignorācia uenisse ad veri
tem. ab errore ad viā: a fa
me sapiencie ad v̄bū fidei.
Deinde multa luctantur cū
difficultatib⁹ viciorū suorū:
et adhuc ꝙsuetudīe colligati
gemūt tēpt̄ in clausura et cō
pedibus. Agnoscūt et istam
tēptac̄onē quāmus iā dicant.
si forte dicūt: infelix ego hō
quis me liberabit de corpe
mortis huius? Nā vide ar
tissima vincula. Caro inim⁹
concupiscit aduersus spm̄ z sps
aduersus carnē: ut nō ea
q̄ velis facias. Inde qui
iā est adiutus spū. ut q̄d ad
modū noluit ēe adulter sic nō
sit. quō noluit ēe fur sic nō
sit. z cetera illa oma q̄ nolūt hoīes
vincē z sepe inflexi supant.
ut exclament ad trīū ut de
nēcitatibus eor eruat eos.
et deliberati ꝙfitant dño
misericordias eius: quis ergo
talis ē. cuncta illas difficul
tates. et ꝓbabilit iā ꝙsuet⁹
inter homines sine ulla q̄
tela malor morū. Exorsa est
tertia tēptac̄o. tedij cuius cā
i mora huius vite: ita ut ā q̄

cū nec legē nec orare delectet.
Tertia temptatio pōi ptinaria.
Prius enī periclitabat fame:
postea fastidio. Unde et hoc
nisi te quotā languore animē?
Jam te nō illic adulteriū: nec tū
delectat dei verbū. Jam post
piculū impietē et ruinā pfectē
de quibus duobus te euasisse lēta
ris: uide ne tedium fastiumq; te
neret. Nō est et ista leuis tēp
tatio. Agnosce te in illa. et ex
clama ad dnm ut de necessitatib⁹
tuis etiā hinc liberet te: et de hac
tēptatiōe liberatus cū feceris. con
fitēt illi misericordiæ eius. Li
beratus aūt ab errore. liberatus
a difficultate bn operandi. libera
tus a tedio fastidioq; ubi dei
fortassis dignus eris cui ppius
cōmittat. pstuaris i gubnaculis
nauis reuersus etiaz. Ibi grāt
temptatio: tēpestates maris q
cientes etiam turbant guber
natorē. Denique tō illas tēpta
tiones expiri potest oīb⁹ pius fi
delis in pl'o dei: quarta ista nō
est. Quāto enī plus honoram:
tanto plus periclitamur. Necessē
dū ē ne aūtat aliquē vīm a ve
rite ad piclim erroris. Necessēdū
est ne vincat vnūquēq; cupidi
tas sua: et eligat eā sequi quā
ex eius difficultatibus exclamāc
ad dnm. Necessēdū ē ne vnus
quisq; vīm minus sapiat ubi dei:
et fastidio moriat. Temptatio
vēo gubnādi. tēptatio periculor
in regenda etiā nos potissimū
tangit. Sed quō? vos alienę
ritis? si tota nauis periclitabit?

Quō ideo dixi ne in hac grāta tēp
tatione tanq; nīa ppria. opus
ut ab oīnibus nō desistatis. nō
uos primo naufragetis si minus
sollicati sitis et pro nobis minus
oretis. Quid enī fiēt? Quia ade
adem gubernacula nō sedetis?
nō in eadem nauī nauigatis? pro
bas quatuor tēptationēs. grātiaꝝ ac
clamationēs. quatuor libērationes.
quatuor miserationū dnicarū? pfes
siones. gnāliter in hoc psalmo? se
quent ipā ordinētur etiā. ut e
uidentissime noueritis de q psalmo
ab exordio loquebatur? ordinat
aūt ita. ut nobis i oīnibus gratia
dei predicet? qui superbis resistit
humilibus aūt dat grām? quia ideo
ille venit ut q nō vident videāt:
et qui vident ceci fiāt: quia omnis
vallis implebitur. et omnis mons
et collis humiliabitur. Quo ordine
talo dicit aliquid qd etiā de lēti
tia intelligatur. quibus tribulā
tionibus bellis quatitur etiā: et
concluditur psalmus quē iā ex
posui breuius fortasse quā pu
tastis. Nā usq; adeo me istū totū
psalmū aliquātū plixū exposuisse
arbitror: ut iā officiū a me non
expectetis disputatoris. sed pene
lectoris si tenetis quę dixi. Quo
niam sunt ante oculos vrōs dispositā?
sed ut melius cōmendentur. ut
explicentur. Prima temptatio
erroris? fumus uerbi. secūda dif
ficultatis vincendæ? scrupulosa
rūm. tertia tedij atq; fastidij. grāta
tēpestatis? periculor? in gubernacu
lis? ertī his oīb⁹ exclamandū
? liberationē? misericordiæ dei con

fessiones. Ad extremū ipius etiā
fit cōmendatio. q̄ salua facta ē p
grām dei nr̄i nō p meritū suū: et
cōmēdatur īimicor̄ afflictio ppt̄
superbiam. Quibus extinctis erecta
est ecclia. et ppter insidias q̄s dā
diminutiōis ab hereticis: detimen
torū quo tāmō cōmestior̄. et ex hys
arta etiam diuina bñficia: p psal
mi conclusionē legamus magis
q̄m disseramus. Dicant qui re
tempti sunt a dño. quos redemit
de manu īimicor̄: de regionibus
congregauit eos. ab oriente et occasu.
et ab aquilone et mari. Christiani
ergo ipi dicant de toto orbe cōuo
cati. Errauerūt i solitudine in
siccitate: viā ciuitatis habitatiōis
nō inuenerūt. Errore ē miserabi
lem audiuim⁹: q̄d de iopia? Esu
rientes et sitientes erāt: aīa eor̄
in ipis defecit. Di quare defecit?
Cui bono? Non enī crudelis est
deus: sed se cōmendat q̄d expedit
nobis. ut nobis defficientib⁹ ingre
tur. et ut subueniens amet. Et
ideo post hūc errorem et famen et
sitim exclamauerūt ad dñm
cū tribularent: et de necessitatibus
eor̄ eripuit eos. Et q̄d illis psti
tit quia errabant? Et eduxit
eos in viā rectā. Viam ciuitatis
habitationis nō inueniebāt: fame
et siti estuabant. et deficiebant.
Deduxit eos i viā rectā: ut irēt
in ciuitatem habitationis. Quo
subuenerit fami et siti nondū dix
it: sed et hoc expectare. Confitean
tur dño misericordiones eius: et mi
rabilia eius filiis hoim. Diuite ex
pti inceptis iam i via positi. iam
ad ciuitatem inuenēdā directi:
iam denig fame et siti liberati.
Qui sanauit aīam meā: et
aīam esurientē implenit bonis.
Duc ergo bene? iā i via posit⁹
es: iā audisti quid agē debeas
quid spare? quid aliud exapit.
q̄m tonare? supas? Sedentes
es i tenebris et umbra mortis:
cōpeditos in mendicitate et ferro. Unde hoc nisi qua tibi tri
buebas. q: grām dei nō agnos
cebas? qua psilium dei curā te
reprobabas? Jam vide q̄d ad
uenit. Qui iamaricauerūt elo
quium dei: p superbiā iusticiā dei
nescientes. et sua volentes cōsti
tuere et cōsilium altissimi exa
cerbauerūt: et humiliatus est in
laboribus cor eor̄. Et nūc pugna
mus dubitantes. do desistente.
ab adiutorio laborāre potes. viuere
nō potes: et cū sub pressus con
suetudine tua prana. humiliabit
cor tuū in laboribus? ut iā cor
de humiliato distas clamare. infe
lix ego homo quis me liberabit
de corpe mortis huius? Humilia
tus est ergo in laboribus cor eor̄.
Infirmati sūt nec fuit q̄ adiu
uaret eos. Quid ergo restat ni
si factū est? Di enī data esset
lex que posset viuificare: omno
ex lege esset iusticia. Sz conclusit
scriptura oia sub pcto: ut pro
missio ex fide ihu xpi daretur
credentib⁹. Lex subintrauit ut ha
bundaret delictū. Accepisti ver
bū. accepisti p̄ceptū: nec desinis
facere q̄d male faciebas. et accepto
p̄cepto auges pcta p̄uaricatiōez

supbie. Di te ignorabas. nl'dis
te te: humiliatus clamabis. a
nemitate liberaberis? libatus mi
seraciões dñi psitebeis. Et ex
clamauerũt ad dñm cũ tribu
larent: et de nemitatib⁹ eorũ
saluos fecit eos. Libati sũt de se
cũda tẽptacione: restat tedij
atq; fastidij. Sed primo quid
istis prestitit liberatis uidete.
Et eduxit eos de tenebris &
umbra mortis; et vincula e
orũ disrupit. Confiteãt dño
miseraciones eius: & mirabilia
eius filijs hominũ. Quare?
Quas difficultates vicit?
Quia cõtriuit portas ereas:
et uectes ferreos cõfregit. Dus
cepit eos de via iniquitatis eorũ:
ppter iniustitias enĩ suas hu
miliati sũt. Quia sibi tribuebãt
non deo. q; suã iustitiã cõstitu
ebant ignorantes dei iustitiã:
humiliati sũt. Deuenerũt se nõ
posse sine eius adiutorio. qui
de suis solis viribus psumebãt.
Sed ad aliud genus restat?
Omnẽ esam abhominata ẽ
aiã eorũ. Jam fastidiũ pacũt:
fastidio languent: fastidio pe
riclitant: nisi forte putas ocu
di eos fame potuisse & nõ posse
fastidio. Vide qd sequitur. Cum
durisset omnẽ esam abhoiata
est anima eorũ: & ne ẽssi eos pu
tares de sanctate securos. nõ
magis videres. de fastidio mo
rituros: Et attingebant
mat⁹ usq; ad portas mortis. &
Quid ergo restat? Ut et qd
te delẽt verbũ dei nõ t tribu
as neq; hinc aliqua inflexis ar
rogantia: et auidus tibi ẽ eos
qui fastidio periclitantur subue
nisse. Intelligis enĩ tibi psti
tũ esse hoc: nõ a te tibi ee. Qd
enĩ habes qd nõ accepisti? Hoc
ergo intelligens. et hoc vide.
atq; languore periturus fac qd
sequitur. Et exclamauerũt
ad dñm cũ tribularẽt: et de
nemitatib⁹ eorũ liberauit eos. Et
q; languor esset non delectari:
Misit uerbum suũ & sanauit eos.
Vide quid mali habeat fastidi
um: vide vnde liberat ille ad q̃
clamat fastidiẽs. Misit verbũ
suũ et sanauit eos. Vnde? Nõ
de errore nõ de fame. nõ de di
ficultate vitendi pcã: sed de cor
ruptela eorũ. Quedã enĩ corrup
tela mentis est: fastidire qd
dulce ẽ. Ergo et de hoc bñficio
sicut de ceteris superioribus. Co
fitentur dño miseraciões ei⁹
et mirabilia eius filijs hom̃
Et sacrificẽt sacrificiũ laudis.
Jam enĩ ut laudetur suauis est
dñs. Et nũcient opa eius in
exultacione. Jã nõ cũm tedio. nõ
cũ merore. nõ cũ anxietate. nõ
cũ fastidio: sed in exultacione.
Quarta illa restat ĩ qua omẽs
periclitam̃. Omẽs enĩ in nau
sum⁹. Alij opant. alij portãt.
simul tamẽ omẽs et ĩ tempestã
te periclitant. & in portu saluat.
Post hec enĩ oia sequit. Qui
descendũt mare ĩ naub⁹ faci
tes operacionẽ in aquis multis.
id ẽ in pplis multis. Aquas enĩ
sepe pro pplis posuit scia

poralipsis iohānis: ubi interro
gans iohēs quid ille aque ceēt.
rūsum est ei ppli sūt. Qui ergo
fauūt opacionē i aquis mltis:
Ipi viderūt opa dnī et mira
bilia eius in pfundo. Quid enī
pfundius cordibus humanis?
Inde plerūq; venti erumpūt:
tēpestates sedicionū ꝛ dissensio
num nauī ptiuant. Et quid
aquē in hys? Dolens ttus ut,
ad eū clamarent. et hij q̄ gub
nant et hij q̄ pōntur? Dixit
et stetit spūs ptelle. Quid est
stetit? Pmansit. pduauit. Ad
huc turbat. Diu iactat: secuꝛ
nō trānsit. Dixit eī ꝛ stetit spūs
telle. Et ād eqt iste spūs pro
eius. Exaltati sūt fluctꝰ
dendo: descendūt usq; ad telos au
sos timēdo. Ascendūt usq; ad abyss
telos, descendūt usq; i abyssos:
Anima eoꝝ in malis taleste
bat: turbati sūt mot sūt sicut
ebrius. Qui sedent ad gubernā
cula. et qui fideliter nauī amāt
sencūt q̄ dico: turbati sūt et
mot sūt sicut ebrius. Certe q̄
loquūt. q̄ legūt. q̄ tractant:
sapiētes apparent. Heu proch
dolor ea tēpestate! Et omnis
inquit sapiencia eoꝝ absorta ē.
Aliqñ defecūt oīa hūana ꝛ filia.
quacūq; se quisq; cōuerterit. fluc
tus fremūt. tempestas seuit:
baccha defecūt quo proꝛa im
pingatur. cui fluctui latus nu
dentur. quo nauis impulsa di
mittatur. a q̄bus saxis ne pcir

at ꝛefrenet oīno a rōrib⁹ non
videtur. Et quid ꝛestat ni q̄d
sequatur? Et exclamauerūt
ad dnm cū tribularent et de
necessitatibus eoꝝ eduxit eos:
et imperauit ptelle et stetit
i auram. Jō stetit i tēpestate
ꝫ in auram. Et siluerūt fluc
tus eius. Audite de hac re vo
cem ruinose gubernatoris pi
clitati. humiliati. lubēati. Jolo
vos inst ignoraē fiēs de pres
sura nra q̄ facta est i asia:
quia supꝫ vires grauati sum⁹
et supra modū. Vidco omne
sapiencia eius absorta: ita ut
de vita nos inst etiā viuere.
Et ād ille ita de fiducia deses
set? Aut nō ꝓpterea illi defe
cerūt. ut ille apud eos gloriā
ꝛeꝑuiret? Denig; ād sequt?
Dixi i nobismetipis ꝛespōsū
mortis habuim⁹ ut nō fidētes
i nobis simus. sed i deo q̄ suscita
tat mortuos. Et imperauit
ptelle ꝛ stetit ꝛ stetit i auram.
Jam illi de se aput se rōsū mor
tis habuerūt. giū oīb sapiē
absorta erat. Et siluerūt fluc
tus eius. Et lo cūdati sunt
quia siluerūt: et deduxit eos
i portū voluntatis eoꝝ. Cōfite
antur dño miscaciōes eius.
Vbi omūno ubiq; ꝓfitēatur dño
nō mita nra. nō uires nre:
nō sapia nra. ꝫ miscaciones
eius. Ille amet i oī nostra
tribulaciōe. q̄ inuocatꝰ in omi
nra tribulaciōe. Confiteantur
dño miscaciōes eius: et mi
rabilia eius filys hoīm. Et

videre vnde dicat, vnde oīa ista
ploquitus sit: vñ omīa hec enūa
nerit. ubi agant hec. Exaltēt
eū ī ecīa ppli: z ī cathedra seni
orū laudent eū. Et exaltēt eū.
hoc ē laudēt eū: et laudēt eū
hoc est exaltent eū. Exaltent
laudent ppli z seniores: negoti
atores et gubernatores. Quid
eīi fecit ī hac ecīa? Ad cōsti
tuit? Unde illa meruit? Quid
ei prestitit? Quēadmodū sup
bis restitit. hūilibus grām de
dit? Supbis scilicet pmo ppli
iudeorū arroganti et extollen
se de gne abrahe. et qđ illi gēti
sint credita eloquia dei. nō eis
hec ualebant ad sanitatē ꝫ ad
exaltationē cordis: ad tumorē
potius qꝫ ad magnitudinem.
Ad ergo fecit deus supbis re
sistens. hūilibꝫ aūt dans grām:
ramos naturales ppter superbiā amputās. oleastrū ppter
hūilitatē īserens. quid fecit
deus? Audite hec duo. deus p
mo quō supbis resistat. deīde
q̄admodū hūilibꝫ det gratiā.
Posuit fluuīa ī desertū. Currebant ibi aque: currebāt pphe
tie. Queret mō apud iudeos
pphetā: nō inuenīs. Posuit eīi
fluuīa ī desertū: et exitus a
quarū ī sitim. Posuit fluuīa in
desertū. Dicāt iā nō ē pphēta:
et nos nō cognoscet amplius.
Adhuc posuit fluuīa ī desertū.
et exitus aq̄rū in sitim: et ter
rā fructiferā ī salinas. Queīs
ibi fidem xpi nō inuenīs. queīs
pphetā nō inuenīs? q̄rīs sacer
dotem nō inuenīs. q̄rīs sacrificiū
nō inuenīs: queīs templum nō in
uenīs. Quare hoc? Nā posuit
fluuīa in desertū. z exitus aq̄rū
in sitim: terrā fructiferā ī salinas.
Unde. quo merito? Hmōdi
ī habitatiōnū in ea. Ecce quō su
pbis resistit: audi quō hūilibus
dat grām. Posuit desertū ī stag
na aquarū. et terram sine aqua ex
exitus aquarū. et hīnitus fecerūt
luc esurientes: q̄m illi dictum est
tu es sacerdos in etnū sēdm ordi
nē melchisedech. Queīs eīi sacer
ficiū aput iudeos. nō habes sēdm
ordiē aaūd: qꝫ posuit fluuīa ī deser
tū. Queīs sēdm ordinē melchise
dech: apud illos nō inuenīs sēd
p totū orbem celebrat in ecīa.
A solis ortu usq ad occasū laudat
nomē dñi: et dicat deus illis quos
fluuīa posuit in desertū. nō ē mi
uoluntas in uobis dicit dñs. nec
accipiā sacrificiū de mānibꝫ vīris
q̄m ab ortu solis usq ad occasum
sacrificiū mūdū offertur nōi meo.
Ubi erāt oīa ī munda sacrificia
q̄n desertū erant. q̄n squalebant.
q̄n saline erant omnes gentes: ibi
nūc fontes. ibi nūc fluuīa. ibi
nūc stagna aquaz. et exitus a
quarū. Ergo supbis restitit: hūi
libus aūt dedit grām. Et hīnitus
fecerūt illic esurientes: qua edent
pauperes z saturabūt. Et con
stituerūt ciuitatem habitationis. ī
terim habitationis ī spe: q̄m q̄ me
audit inq̄t habitabit ī spe. Et
constituerūt ciuitatē habitationis
Et seminauerūt agros. z plan
tauerūt uineas: et fecerūt fructu

frumenti. ad quē gaudet opari ille
qui dicit. nō q̄ quero tritū sed reqro
fructū. Et benedixit eos et mul
tiplicati sūt nimis: et iumēta eor
nō sunt diminuta. Hoc stat firmū
cū fūdamētū dei stat: quia nouit
dñs q̄ sūt eius. Iumenta z pecora
dicunt in ecclā simplicit ambulā
tia. sed vulua: nō multū docta. sed
fide plena. Ergo z spūales et car
nales bñdixit eos z multiplicati
sūt nimis: et iumēta eorū nō sūt
diminuta. Et pauci facti sūt z
uexati sūt. Vnde hoc? De cōsuet
dine? Immo de interno. Vt ei pau
ci fierent ex nobis exierūt: q̄ non
erāt ex nobis. Ideo aūt tamq̄ de
hoc dicit. de quibus antea loque
batur. ut tū intellectū discernant:
qua tamq̄ de hijsdem loquit ppt
cōmunia sacramēta. Ad pplm enī
dei ptinent: et si nō p vtutem ēte
p spēm pietatis. De illis enī audi
tumus aplm. in nouissimus tpibus
discedēt quidā a fide: attendētes
spūs amātes. Primū malū
tes. Vtinā sibi displicerēt z deo
placerent: vtinā in difficultatib⁹
exclamarēt. et a nīs tatib⁹ liberā
rentur. Dz multū de se p̄sumētes.
pauci facti sūt. Manifestum est
fiēs: omnes q̄ se diuidūt ab vni
tate pauci fiunt. Multi enī sūt:
sed in vnitate dū nō sūt separā
tur ab vnitate. Cū enī cepit ad e
os nō ptinē multitudo vnitatis:
in hereſi et scismate pauci sunt.
Et pauci facti sūt. et vexati sūt.
In tribulatione malorū z dolore.
effusus est cōtemptus sup princi
pes. Reprobati enī sūt ab ecclā
dei: et magis q̄a principes ēe
voluerūt. ideo cōtempti sūt z fa
ti sūt sal in fatuati. pietatis foras.
ideo exculcatur ab hoīb⁹. Effu
sus ē cōtemptus sup principes:
Et seduxit eos i inuio z nō in
via. Illi supius in via: illi ad a
uitatē ducti. Deniq̄ illi deduc
ti nō seducti: isti aūt i inuio se
ducti. Quid ē seduxit eos? Ce
didit illos deus i cōcupiscētias
cordis eorū. Hoc enī est seduxit:
donauit illos sibi. Nā si ppric
queras: ipi se ducūt. Qui enim
putat se ēe aliq̄d cū nichil sit. se
ipm seducit. Nō ē ergo seduxit
eos? Dimisit eos i inuio z nō in
uia. Quō enī in uia. hoīes qui
ptem tenēt et totū relinquūt?
Quō i uia? Que ē ergo via?
a ubi agno scit uia? Deus iḡt
misereat nr̄i z bñdicat nob: il
luceat vultū suū sup nos. ut ag
noscam⁹ i terra viā tuā: In qua
terra? In oīb⁹ gentib⁹ salutare
tuū. Vtiq̄ tales ut minuātur ut
pauci fiant. hinc exeunt. A mul
titudine vnitatis cēb exierunt:
sicut paulo añ cōmēoraui dictū
de illis. ex nobis exierūt sed nō
erāt ex nobis. Si enī ex nob fuis
sent: pmānissent utiq̄ nobiscū.
Dz si forte nostri sūt i occulta pre
scīa dei: nōdū ē ut redeāt. Nam
multi nō nī adhuc quasi intus:
et q̄m multi nī adhuc quasi
foris? Nouit dñs q̄ sūt eius:
et illi nō nī qui intus sūt. q̄s
occasiones inuenerūt exeūt: et
illi nī qui foris sūt q̄s occasiōes

uueneriñ redemit. Illud q̃ accipite qđ nouit dñs: sed̃m ꝓ se duxit eos ī inuio et nō ī uia Et qđ de illis fecit? Qđ dicē repemꝰ: qđ attente audiatis. Potuit illos pati intus semp: sed nos de illis nō ꝓficeremꝰ. Cū aūt separati sūt et ꝑ questiones malignas ingerant nob: ꝓpositū ē nobis exilī et ingressionis studiū ꝛ timoris exemplū. Vnuquisq; timuit cū alterū uidere exisse: tamq̃ ex illius exitu dicatur illi. q̃ ꝑter qui se putat stare uideat ne cadat. Pro suis ergo qi exeunt. Nā si intus essent et tam mali essent: nichil de illis prodesset. Quid de illis dicē est in quodā psalmo? Congregacio taurorū. id est cruciatorū et superborū. Congregacio taurorū in uaccas plorē. Vaccas dicit seductiles animas: que facile ꝓsentiunt seductoribꝰ tauris. Sed quare hoc? Vt excludat hꝰ qui probati sūt argento. Qđ ē ut excludat? Vt appareat ut emineant illi q̃ sūt ꝓbati ī eloquio dei. Cū enī ītrātes hereticas ex nūtiate: edificant catholica ex utilitate. Hāc sniam plane paulus expressit. Oportet īqt enī hereses ee: ut ꝓbati manifesti fiāt ī vob. Oportet ꝛ thauros seducentes ee: ut q̃ ꝓbati sūt argento manifesti sint. hoc ē excludant. Quid ē argento ꝓbati? Eloquia dñi eloquia casta: argentum igne examinatū. probatū ter purgatū septuplū. Quicūq; sūt ꝓbati ī hoc argento id est ī eloquio dñi: nō possūt plene exire hoc argentū. nisi questionibus ingerenti hereticorū. Et hic attendite nō pretermissū est. Ecce effusis ē contemptus super principes: super illos tauros. Quare ꝺtempti sūt? Aliud ānūciantes. Qui sūt ꝺtempti? Anathematizati. Quis hoc ānunciauerit vobis preter quā accepistis: anathema sit. Quid ꝺtemptū q̃ sal ifatuatū. q̃ foras proiectus cōculcatur? Et uidete si nō principes sūt: ipm paulum audite. Licet si nos aut angelus de celo euāgelizauerit vobis preter q̃ qđ accepistis: anathema sit. Principes sunt. docti sūt: magni sūt. lapides ꝑciosi sūt. Qđ adhuc dicturus es? Nūquid angeli sūt? Et tamē ꝛ si angelus de celo euāgelizauerit ꝑ q̃ qđ accepistis: anathema sit: quia ꝛ ipe diabolus angelus de celo lapsus est. Effusio ergo contemptus sup principes eoꝝ: Et adiuuit pauperem a mendicitate. Quid ē ergo effusio contempti sūt principes. et adiutus ē pauper? Abiecti sūt superbi et instructus est humilis hoc fecit. et hoc faciendo adiuuit pauperem a mēdicitate. Odendi tus ille est nichil sibi tribuens: totū te mīa dei expectās. Ante ianuā dñi tam totidie clamat pulsans ut apiatur ei. nudus: tremens ut uestiat: oculos ī terrā deiciēs. et pectus tundens. Istū mēdicū. hūc pauperem. humilē adiuuit deus pluuiā. caā de ipa separatione hereticoꝝ qꝛ pauci facti sūt ꝛ uexati sūt ꝛ seducti sūt in inuio et non in uia.

Denig ad postrea ex illis? Dimi
nuti sunt. seduti pauci facti sñt:
ad fit? Et posuit sicut oues fa
milias. Quasi vnū paupem et
vnū mendicū intelligebās te quo
dixit. et adiuuit paupem a mēdi
tate. Paup iste multe familie
sūt: paup iste multe plebes sūt:
multe ecclie. Una ecclā. vna ple
bs: una familia. una ouib ē. Et
posuit sicut oues familias. Adag
misteria ista. magna sacmēta. p
funda. plena misteioz: q dul
cetor inuenta. q diu latencia.
Ergo ui debūt recti et iocunda
būtur: et omnis iniquitas oppila
bit os suum. Iniquitas illa garri
ens cont vnitatem. et cogēs ma
nifestāe ueritatem: victa oppilabit
os suū. Quis sapiens et custodiet
hec. et intelliget miseaciões dñi?
Quare quo fine clausit. Quis sa
piēs et custodiet hec? Et qd custo
diuius ē sapiens? Id est si pau
per sit custodit: si nō sit diues id est
nō sit superbus. nō sit inflatus. cus
todit hec. Quare eū custod hec?
Quia intelliget miseaciões dñi.
Nō meritā sua. nō vires suas. nō
potencia sua: s miseaciões dñi qui
omnē et egenū i via deduxit et
quia pugnāte aduersus difficul
tate petre et colligatū vinculis tō
tuendis soluit et li[illegible]beauit?
q fastidiente uerbū dei et tedio
quodā pene morientē missa me
dicina uerbi sui restituit: q periti
tante inter naufragia et procello
sa maris huius disrimia mari pla
cato ad portū perduxit? q eū denig

consistituit in eo pplo ubi humilib
tat gram. nō in illo ubi superbis
resistit: et fecit eū sicut ortū
manēs multiplicarete. nō ut
foras exiens minueret. Hoc
videntes rū et iocūdant. Omis
ergo iniquitas oppilabit os suū:
et sapiens q est custodiet hec.
Unde custodiet? Per humilitatē
intelligendo miseraciões dñi:
qz ubiq dei est. cōfitēt dño
miseaciões eius et mirabilia ei
filijs hominū. Explicit pb tc
tesimus vijs Incipit pb. c. vijs

Psalmū cētesimū
septimū exponēdū
nō putau: quam
ia exposui cum in
psalmo lvijs et in
psalmo lxxs: et quoz postmis
ptibus iste ostat. Ita postrema
pb quinquagesimi sexti prima ē
huius: usq ad eū ubi dicit.
et sup omnem terrā gloria tua.
Hinc aūt usq in finē postrema
pb est quinquagesimi noni sicut
postrema pb centesimi tricesimi
quarti. cadē est que cētesimi
tertiidecimi ab eo ubi dicit
simulachra gentiū argētū et
aurū: sicut tertius decimus et qn
quagesimus sed mutatis aliq
bus medijs cadē habēt omia
a principijs usq in fines. Que
cūq igit in psalmo cētesio sep
tūo aliqūtū aliter posita sūt. qm
in illis duob et quoz ptibus con
stat. nō habent intellectū difficilem: sicut i quinquagesimo sex
to dicit. cantabo et psallā etiam
gle mea: in isto aūt cātabo

et psallam in gloria mea. Ad hoc
enī dictī et illic exurge: ut ī illa
cantaretur z psallētur. Ite ibi.
qm magnificata ē usq ad celos
mia tua. ul' sicut alij int̄pretati
sūt eleuata est: hic aūt. qm
magna ē usq celos mia tua.
Ite eo enī magnificata ē usq ad
celos: ut magna sit in celis. Hoc
enī uoluit dicere usq celos. Ite
in qnquagesimo nono. letabor
et diuidā sicimam: hic aūt exul
tabo et diuidā sicimā. Vbi oī
dic qre de diuidenda sicima signi
ficatī ē post dnī exaltationem
p dictī futurī. z illā letitiā ad
hāc exaltationē ptinē: ut ita te
tic qre exaltatur. Vnde alibi dic.
conuertisti luctū meū in gaudiū
mihi: cōcidisti saccū meū z ac
cinxisti me letitia. Ibi item. et
effiem fortitudo capitis mei: hic
aūt z effiem susceptio capitis
mei. Dū sapiendo ei fit fortitu
do: id est dū sapiēdo fortes fiunt
fructificās ī nobis. Int̄pretat
enī ephraim fructificatio. Dū
suscepto aūt ad utrūq refiri pt:
siue cū suscipim̄ christū. siue cum
ipe nos suscipit q ē caput eccie.
Et qd ibi ait tribulantes nos. hic
aūt timentes nos: utriq ide ipi
sūt. Admonemur sane isto psal
mo eos titulos q tēp de hystoria
positi sūt certissime fieri: ut se
cūdū pphetā intelligam̄ sedm
qd videm̄ psalmos ee descriptos.
Qd enī tā diuisū sedm hystoriā.
q̄ id qd est in titulo qnq gesimi
sexti. ī finē ne cōtrīpas ipi da
uid in titulo inscriptōis ei fugeret
a facie saul ī spelunca z ei titulo
qnquagesimi noni. ī finem ipe
qui ī mutabūtur in titulī inscrip
tione ipi dauid ī doctīna. cū fuit
dit mesopotamiā syriā et syriam
sobal. et conuertit ioab. et percussit
in ualle salinarū duodecī milia.
Nam pter id qd positū ē ī titulī
inscriptionē. et ipi dauid. z in fine:
tēpa ita diuisa sūt. ut ille ipleat
humilitatē dauid. iste fortitudinē:
ille fugā. iste victorias: et tam
existor duor posteroribus pbi
quor tā diuersi sūt titulī. psalm
iste ponitur? vbi significatur
vnū aliqd scire utriusq nō suffi
cie hystorie sed altitudine apprehē
copulatis utriusq finibus in hoc
vno cuius est titulus. cantici ipi
dauid. neutro illi titulo simulus. Et
qd eaā hi positū est ipi dauid. qm
multis pribus z miltis modis sūt
ad hebreos epla loquut. olī deus
locutus ē pribus p pphas: ī eo
tamē locutus ē quē misit postre
ut opleret eloquia pphetarum.
Quotquot enī promissiones
dei in illo eaā.

Explicit pb. c. vij

Incipit c. viij

Dalmū de xpo hīe pphetā
ustū. quasi actus aplor fi
deliter legit agnoscat.
ubi de christi traditore
uidi pphetatū est qd hic scriptum
est. fiant dies eius pauci et
episcopatū eius accipiat alter: ip
mathias in locū iude ordinatus
nūo aplor duodecim̄ adiūctus
ee euidenter apparet. Sed si de il
lo vno homine oīa q hic in illo
maledicta sūt intelligē conemur

expositionis tō nō oīmō. aut vix
ualebit ostrui. Hi enī et talī gne
hoīm malox id est inimicox xpi
ingratox q̄ indoctox: omīa multi
videntᵗ posse clarius aperiri. Dic
enī q̄dam dicūtur que ad aplm pe
trū ꝓprie ptinē videant. nec tamē
habent illustrem intellectū nisi cum
referūtᵗ ad ecclīam. cui ille agnos
citur in figura gestasse psonā ꝑti
primatū quē in discipulis habuit.
sicuti est tibi tibo claues regni
celox. et si qua huiᵘmodi: ita uidet
psonā quodāmō sustinet inimicox
xpi indoctox. qui et tūc obtinūt xpm.
et nīc ꝑ suggestionē ꝓcurātē gne
ipius impietatis odiūt. De qb⁹
hoīb⁹ et de quo ꝓlo possunt nō
conuenienter intelligi nō solū ea q̄
apertius de ipis in hoc psalmo legi
mus. uerū etiā illa que ꝓprie de
ipo dicūtᵗ expressius. sicuti est qđ
dmēorauit. fiant dies eius pauci
et episcopatū eius accipiat alt⁹.
qđ apparebit aduuātē dño. cum
ne⁹mo. Incipit ꝑ ita iste psalmus.
Deus laudem meā ne tacueris: q̄ os peccatox et
os dolosi sup me aptū est.
Unde apparet fallax ē vitupa
tionē qua nō tacet peccator et dolo
sus: et veā ē laudem quam nō
tacet deus. Deus enī uerax omīb⁹
aūt homo mendax: q̄ nō est homo
uerax nisi i quo loquitur deus.
Plaus aut maxima ē vnigenito fi
lio dei: q̄ hoc ipm qđ ē vnigenitus
dei filius prediatᵗ. Hō autē nō
apparebat ꝑ apparentē infirmitate
eius latebat. cū os peccatox et os
dolosi sup eū aptū est: et ideo illud
aptū est q̄ opta vtus huiᵘ fiunt.
Ideo autē dicit aptū ē os dolosi:
qua odiū qđ dolo tegebatᵗ erum
pit in uocē. Hoc etiā consequē
bus versibus planius dicitur.
Locuti sūt adversū me lingua
dolosa: tūc vtiq̄ qñ eū tāq̄ mgīm
bonū captiosa adulatiōe laudā
bāt. Unde alibi dr: q̄ laudabāt
me aduersū me inrabāt. Deinde
q̄ erupērūt clamātes crucifige
crucifige: secutus adiūxit. Et
sermonibus odii circūdederūt me.
Illi qui lingua dolosa q̄si nō o
dij sed dilectionis uerba locuti st:
ideo aduersū me q̄ hoc insidiā
do faciebāt. postea ſmōibz non
falsis et dolosis dilectionis. ꝑ apti
odij circūdederūt me. Et expug
naverūt me gratis. Sicut aūt
pij gratis amāt xpm sic impij
gratis odiūt: q̄ sicut veritas
nullo erroꝛe cā ꝓposito cōmodo
ꝓpter seipam expetitᵗ ab optimis.
ita iniq̄tas a pessimis. Unde et
apud auctores scīarū liberū dam
est de quodā pessimo. Gratuito po
tius malus amp crudelis erat.
Pro eo ingrat ut diligerēt me.
detrahebāt mihi. Per st in isto
gne differētie. q̄ dmēorare aīad
uerti facillime possūt: reddere
bona pro malis. nō reddē mala
pro malis. reddē bona p bonis.
reddē mala p malis: nō reddē
bona pro bonis. reddē mala p
bonis. Horū duo prima bonox
st. et eox duox prius melius: pos
trema duo malox. et eox posteri⁹
detrius. Duo media quodāmō

mediocria: sed eorū primus ppm quē bonus. posterius ppm quē malus. Ver in scripturis sās oportet attendē. Reddidit bona pro malis ipē dns q iustificat impiū: et pendens i cruce dixit. Pater ignosce illis: quia nesciūt qd faciūt. Cuius uestigia secutus sās stephanus: fixo genu orauit pro lapidantibus dicēs. Dne: ne statuas illis hoc delictū. Ad quā rē preceptū primū diligite inimicos vros. bñ facite hijs qui oderūt vos: et orate p eis q vos psequūt. Mala pro malis nō cē reddenda paulus aplus dicit. nulli malū p malo reddentes: et aplus petrus. nō reddētes malū p malo. ul' maledictū p maledicto. Unde et i psalmis legit. si reddidi retribuētib⁹ michi mala. Duo ergo ū postremor illud minus ad noue leprosos ptinet: qui cū mūdati cēnt a dno. gratias nō egerūt. Illud vo ultimū quo nichil ē peius. ad hos ptinet de quib⁹ in isto ps legitur. pro eo ut me diligerent detrahebāt michi. Dilōne quippe debebāt tantis dni bñficijs: quā nō solū mime reddebant. veruetiā pro illo bono irrogabāt malū. Duo vo media que dirim⁹ hoīm quodāmō cē mediorū ita se habent: ut eor primus qd ē reddere bona p bonis. habeant et boni et mediocriter boni. ul' mediocriter mali. Ideo dns hoc nō reprehendit: si nō vult in eo solo suos discipulos ymanē. quos vult ad maiora pducere q̄bus dicit. si dilexeritis eos qui uos diligūt. id est reddentes bona pro bonis quā mercedem habebitis: id est qd magnū facietis? Nonne: publicani hoc faciunt? Volens illos et hoc facere. a longe amplius: id est ut nō solū amicos verū etiā inimicos diligamus. Postremus aūt qd est reddere mala p malis. habent et mali ul' mediocriter mali. nec mediocriter boni. usq ad eo ut lex eis reddenti ultionem modū. oculū pro oculo. dentem pro dente. q si dici pōt iustor iustitia est: nō q iniquū est ut recipiat unusquisq qd fecerit. alioquī lex nequaquā id constituerit. sed q ultionem debito uitiosa est: magisq ad iudicē ptinet inter alios hoc discernere. q bonū hominē sibi exhibere. Qua ppter impij ex illa benignitatis sūmitate delapsi ubi redditur bona p malis: ad quā malignitatis profunditatē veniūt retribuēdo mala p bonis. Quō to precipiao tot grauibus impositos tribuerūt: Nec parum aliquid putari debet q nō ait pro eo ut diligerēt me inimicabāt michi. Ideo me: si detrahebant michi. quippe infecerūt quia detrahebāt. negantes filiū dei. et dicētes. qd in principe demonior eiicit demonia. et demonū habz. et insanit. quid eū auditis? Et alia talia. Qua detractione ab illo auertebāt eos quor diuisionem ille querebat: et ideo potius ait dixit. ut oīdēt magis eos nos

qui ipō detrahūt et p̄ hoc aīab
inficiūt. q̄ qui eius mortalē car
nem mox p̄serū resurrectuam
seuiendo p̄emerūt. Sed cū diris
set pro ut diligeret me detrahe
bāt michi? quid aut? Et qd aūt
orabam. Non quidem dixit qd
orabat? sed quid melius intelli
gim? q̄ p̄cisipis? Crucifixo ei
magme detrahebāt qñ uelut hoī
quē quasi uicerant illudebāt. de
qua cruce ille dixit. p̄ ignosce il
lis q̄ nesciunt quid faciūt? ut
qñ in p̄fundo malignitatis red
debant ipi mala pro bonis. ille
in sūmo benignitatis reddebat
bona p̄ malis: q̄ q̄ bene intelli
gat? etiā pro discipulis suis oras
se. qd etiā añ passionē suā dixit
ne deficeret fides corū. qñ ipe pen
denā non oñdebat potenciam
dīna potestate deiecit. Sz nobis
utilius erat qd pacīā prebebat
exemplū. q̄ si suos īimicos sine
dilatione p̄dendo ad hoc nos e
dificaret. ut īpatient festinarem?
de hīs quos malos patim? ui
dicari; aī septū sit. melior ē pa
tiens q̄ fortis. Docent igr nos
diuina eloquia dñico exemplo
tū audiuim? pro eo ut diligeret
me detrahebant michi. ego autē
orabā. ut qñ aliquos sentimus
ingratos nō solū nō reddentes
bona. sed insup reddētes mala
p̄ bonis nos oremus? r ipe q̄tē
pro aliis seuientib? ul' dolentibus
ul' in fide p̄clitantib?. nos vero
etiā pro nobis primitus. ut aīm

nrām deo miseāte atq; opitulā
te vincam? quo ferim? in ulas
cendi cupiditatē. cū detrahitur
siue p̄sentib? siue absentib? nob.
deinde cū xp̄i passam i? orationē.
tp̄ ipo excitato sicut factū est.
cū dormiret i naui. q̄ p̄turba
tionē cordis nīi tēpestatēq; tra
quillat animo sedato atq; pla
cato. oremus etiā pro ip̄is det̄
toribus nr̄is: ut secun dicamus.
dimitte nob sicut et nos dimit
timus. Sz et ipe dimittebat. q̄
petim qd ei dimittetur vtiq;
nō habebat. Sequitur autē.
Et posuerūt aduersū me mala
p̄ bonis. Et quasi quer̄em? q̄
mala pro q̄bus bonis? Et
odiū inquit pro dilāoē mea.
Hic est enī omīb? magn? re
atus illorū. Nā quid nocē po
tuerūt p̄sequētes. uolūtate. nō
nocītate morietē? Sz ipm odiū
ē crimē maximū p̄sequētis:
q̄ius sit uolūtaria pena pati
entis. Dauid aūt exposuit quē
admodū sup̄ dixerit pro eo ut
diligeret me. q̄ dilcōnē nō ut
cūq; sed dilāoni eius debebāt.
tū hic addidit p̄ dilāoē mea.
Hanc dilāonē in euangelio
mēorat ubi dicit: ihrlm ihrlm
quoties uolui colligē filios tu
os tāq; gallina pullos suos sb
alas suas r noluisti. Dem̄ que
pro ipa impietate rupiat inci
pit p̄phetare? et eo mō illa dic.
tam q̄ ul ascendi cupiditate op
tet ut fiat. tū dicat? fuia ter
tissima veritate. et p̄ dei iusticiā
sup̄ tales digne ventura. quē

modū futura ꝓdicendi uelut spe
cie male optandi quidā intelli
gentes. putāt odiū odio ꝛ malo
animo malū aīm reddi ꝛ qm re
uera pauor est dinoscē. quō
placeat pena iniquor actuſa
tori inimicitia se saturāe cupi
enti: et quā longe alio mō pla
ceat iudici rā volūtate pcepta
punienti. Ille quippe reddit
malū pro malo: iste aūt etiā
cū vindicat nō reddit malū p
malo. qm iustū reddit i iusto.
Qd aūt iustū est. vtiq; bonū ē.
Punit ergo nō delectatiōe alie
ne miserie qd est malū p ma
lo: sed dilatiōe iustīe. qd ē bo
nū pro malo. Itaq; nec luīni
scriptuaz ꝛ aluīpnient ꝛ cet. o
pinantes qd deus p tēpa nō pu
niat ꝛ nec quasi malū p malo
reddat. sibi blandiātur iiusti.
Audiam⁹ ergo deinde qd diuin⁹
sermo cōtexat: et i verbis quasi
mala optantis intelligamus
predicta ꝓphetantis. ꝛ dēū iusta
retribuētē sublenata i ei⁹ eter
nā legē mente ternam⁹. Q on
stituc sup eū pōtificē: ꝛ dyabolus
stet a dextris eius. Cū supius
querela de pluribus fuerit: nūc
de vno loqtur psalm⁹. Supius
aūt dixerat. loquti st aduersū
me lingua dolosa. ꝛ sermonibz ody
ēi circūdederūt me ꝛ expugnauerūt me gratis.
p eo ut diligent me detrahebāt mi. ego
aūt orabā. ꝛ posuerūt aduersū me mala
ꝓ bonis. ꝛ odiū ꝓ dilectōe mea. oīa de
pluribus: nūc uō ad dignū essent
pro hijs iniquitatib⁹ suis. ꝛ quid
eis diuino iudicio futurū sit ꝓ
nūcians. constituc inqt sup eum
pontificem. tamq; intendens i eum
qui se tradidit talibz. de qualibz
suis inimicis loqbat supius. Cū
igit hic nudam traditorem sedi
scriptuā actuū apl'orū suppliciō
debito pnūciet puniendū: qd ē
ꝓstituc sup eū pontificē. nisi eū que
sequenti uersu indicat cū dicat et
dyabolus stet a dextris eius? Vel
utiq; meruit ut sup se habeat dy
abolū: id est dyabolo subditus sit
qui ypō cē subditus noluit. Dicet
aūt a dextris eius dictū est: ex opi
ni cuiq; nō i merito dextrū dicat
qd ꝓponit: sicut sinistre dextra ꝓpo
nitur. Ideo et de illis q sibi inuis
gaudia ꝓponētes deo. vtrū dicerūt
ꝓplin cui hec st. rectissime dictū ē
dextera eorū dextera iniquitatis: vnde
qd dixerūt vtrū ꝓplin cui hec sunt.
os eoz locutū est vanitatē. qd de
illis supra dictū est. Cuius aūt os
loquitur veritatē contra illud quod
dixerūt ista vtrū ꝓplin cui hec st. tibi
etiā ipē dicē qd in eodē psalmo se
quit: vtrū ꝓplis cui⁹ ē dns ds ipoz.
Huic ergo nō dyabolus est a dextris
sed dns sicut alibi dicit: prouidebā
dominū in aspectu meo semp. qm a
dextris est mihi ne cōmouear. Di
abolus ergo stetit a dextris eius
qm prepositus auaritiā sapientie.
et penuriā salutis sue. ut eū doceret
a quo debuit possideri: ne ab ipso
possideret. cuius opa ipē christus sol
uit. a quo noluit possideri. Q um
iudicatur exeat ꝓ dempnatus. Do
luit enim talis ē cui dicēt intra in
gaudiū dni tui: sed talis de q dicā

proiecte illū in tenebras exteriores. Et oratio eius fiat in pcm: qm nō est iusta oratio nisi p xpm quē uendidit īmanitate pcī. Oratio autē q nō fit p xpm. nō solū nō pt delere pcm: sed etiā ipa fit i pcm. Qui aūt iudas ita orare potuerunt ut ōō eius fieret in peccatū queri pt. Credo añq dnm traderet: et de illo tradendo iam cogitaret. Non enī iā poterant orare p xpm. Nā postea q illū tradidit eūq pe nituit. si p xpm oraret. īdulgētiam rogaret: si indulgētiā rogaret spē haberet: si spem haberet. mīam spa ret: si mīam speraret. nō sibi de spa one collū ligaret. Vnde cū dr ssert cū iudicātur exeat ordēpnā tus: ne ab īminenti ordēpnatiōe putaret se potuisse oratiōe liberari quā didicerat cū condiscipulis suis dicē. dimitte nobis debita nra sicut et nos dimittimus debito ribus nris: et oratio eius inquit fiat in pcm illi. q nō fit p xpm. quia noluit sequi q psequi. Fiāt dies eius pauci. Dies eius dicit apl'atus eius: qui pauci fuerunt qm añ passionem dnī scelē ipius et morte ordīpti sūt. Et rō dicere. qd ergo fiet de sanctissimo nūo duodenario i quo nō frustra dns uoluit: ordinuo sbrcat. Et episc opatū eius accipiat alter: tamq dicēs. et ipe pro suo merito puniatur. et ille nris suppleatur. Qd si quis q admodū factū sit scire desiderat: actus apl'oz legat. Fiāt filij eius orphani: et uxor eius uidua. Oriap mortuo ipo. z filij eius orphani et uxor eius uidua facta est. Nutantes transferunt filij eius. et mendicent. Nutātes dictum ē. incerti quo cant: omni psidio destituti. Eiciant de habitatiōnib suis. Exponit quid supra dixerat transferātur. Hoc autē totū quō uxori eius filijs q contigerit sequitur indicāt uersus. Scrutet fenerator: omnē sbstātiā eius et diripiāt alieni labores eius: nō sit illi adiutor. Ad tuendā eius posteritatē dicit. Ideo sequit. Nec sit q misereat pupillis eius. Sed quia possent etiā pupilli sine adiutore z sn tuōe in crūpnis et egestate mī arescere et gemus ppagatiōe seruare: sequit et dicit. Fiant nati eius in interitu. i ppetuatiōe una deleat nomē eius: id est ut qd illo gratiū ē iā nō generet et nlo trāseat. Dr quid ē qd trinde subiungit. In memoriā redeat iniquitas prm eoꝝ in ospāi dni: et peccatū mris eius nō deleatur. An intelligē dū ē ut reddant ei pcā etiam parentū suoz. Ei quippe nō redditur qui fuit mutatus in xpō. et cepit ee nō filius iniquorū. nō imitatus mores illoz: quia et illud ueracissime sptū est. redde tam pcā prm i filios: et illud qd p pphetā dicit. et aīa prīs mea est. De eo qd dictū ē redde pcā prm in filios. et alibi. aīa que peccat ipa morietur. et aīa prīs mea est. et aīa filij mea ē. et aīa que peccauerit ipa morietur. Hoc quippe dcm est de hijs qui iuste tūtur ad deū. et non

imitam̃ mala parentum suorū.
Qđ ipe propha euidēt ondit:
dicat eis parentū iniquitates eis
nō obeē. q̄ iustiā faciēdo dissi
miles fuerint. Illud autē qđ
dictū est reddā pcā prim̄ i filios
aditū est q̄ oderūt me: hoc est
sic me oderāt parentes eoz. ut
q̄ admodū bonoz imitatio fcat
ut eaā ꝓpria pcā deleam̃. sic
maloz imitatio fiat. ut nō so
lū sua ꝙ eaā eoz qbs imitati sūt
mita plectāt. Dicit ergo nolite te
nere illud ad qđ vocatus est:
nullo mō ad eū ul' sua ptenta
ul' parentū iniquitas ptineret.
Dz quia nō tenuit adoptionē
in familia dei. ꝙ iniquitatē uetus
ti gnis potius elegit: redit
iniquitas prim̄ eius in cōspectu
dñi. ut i eo eaā ipe puniret.
et prim̄ mīs eius nō deleret.
Fiant oratiōes dñm sp. id est pa
ens et mat eius fiant ꝙ dñm
semp: nō ut dño adiuset. sed
ut merita eoz pessima nō obli
uiscat. in isto dñs cū illis ꝛipa
trabuet. Contra dñm ei dirut
in conspāu dñi. Nam ꝛ alij mt
pretes sic tñstulerūt. fiant in
ospcu dñi semp. alij nō fiāt to
zam dño semp: sicut alibi dām
est. et posuisti iniquitates uras
i conspāu tuo. Semp aūt dicat:
ut sine remissioē sit tantū illud
seculus. et hic et in futō seculo.
Disperat de tenta meoria eoz:
pīs scilicet et mīs eius. a deō
ria dicat eoz: que in ꝓpagine
gnationū custodiunt. Nam
ꝓphauit de terra pituī: q̄ et
ipe ultas et filij eius qui eaā tñ
memoria prim̄ et mīs eius sine
successione prolis sicut supius
dictū est. et in breuitate vnius ge
nōationis extincti sūt. Dicat ali
quis. Etiam ne hoc ad pena inte
ptāe credendū est. qđ post eius
mortē ad meditationem vroz eius
et filij puenerūt. et tñstati sunt
eiecti de habitationib⁹ suis. seruā
te feneratore omnē substaāā ei⁹
et diripientibus alienis oīa la
bores eius. nemine adiuuante
nec miserāte pupillos eius? et
qđ cito sūt sine posteris mortui?
Nūquid eaā de hys q̄ in suis
post mortē cuncta ꝓtinxit: illos
mortuos tangit dolor? aut hec
saltem scire putandi sūt. quor
sensus alibi est pro meritis. seu
bene seu male? Cui tñ ideo nō
nā quidē ee questionē. nec i pa
tia disserendam qđ sit opus pro
lixioris. utrum. ul' quatenus. q̄
quō. ea que curta nos agnitur
nouerīt spūs mortuoz. q̄ uerū
tamē qđ breuit dici potest. si ul
la illis eet cura de nobis. nō di
teret dñs dixisse illū diuite q̄
tormēta apud inferos patiebat:
habeo ibi quing fres. ne et ipi ue
māt in locū hui tormētoz. Sed
quolibet intelligant q̄ hoc alit
intellige tenant. et q̄ fatendū
est nō ee consequens. ut si sanct
mortui suos viue. q̄ nec i loco
penarū eos videāt. ubi diues
ille erat. nec in requie beatoz.
ubi lazarū et abraā q̄ius lon
ge agnoscebat. ideo eos etiam
illa q̄ curta eoz tangat.

ul'tem uel tristia sunt nūc sit: hō
dicq pauctō cē eius animi hoīes.
qui post mortē suam q̄d suis bō
mali ue contingat, saltē dū uiuūt
negligāt atq; omnino dēpnāt:
multos aūt q̄d indicat ecclā tāta
cum ꝺmendandē ultime volūta
tis. et q̄liū cūq; testimētoꝝ satis
age. ut cū defuncti fuerūt suis bñ
fiāt. Ꝑmansionē uero posteritatis
sue p̄ suppressiones gr̄arionū solu
abscondūt ꝓpter regnū celoꝝ. et
eroptant ul' mīro coronari. ita
ut nullus coꝝ in terra ī manē
atē: ceteri aūt oīb a' pene oīb
felices uolunt suos esse in hac
uita post mortē suā. z suū gen⁹
interire nolunt. Qua propter
q̄ iude tā infelicit mortuo ita ur
or iudua. et filij eius orphani re
mānerūt. ut fenemtore salutē
omnē substanciā eius. et diuīp
entibus alienis labores eius de
suis habitacionib⁹ ciecerūt. nec
aliquē pupilli eius miserantem
inuenirent. et in una gr̄acione
sine posteris interirent? si hec
sentiūt mortui cumulus malor
est: si hec nō sentiūt formido vi
uorū. Ꝺi aūt mouz q̄d quo potue
rint hāc substanciā qua fenemtor
strutus retur. alienq; diripent.
q̄n iā q̄ alijs undecim dimm se
quebat? credunt eū omia q̄ habe
bat ita dimisisse filijs et uxori.
ut nō inde sinceriter ul' p̄seuerā
ter uinculū cupiditatis abrupe
rit? qui ecclā si ea uelut uendere
uidēret? distribuendo pauperibus.

profecto facēt q̄d ananias p⁹
dñi ascensionē. Nec enī me
tuerent ne hoc dñs diuinitate
cognosceret: quē falli putabat
q̄n ea que mittebātur de loculi
auferebat. Ꝺz iā victam⁹ si
possumus q̄ntū dñs adiuuat.
quō ista ꝺuenire possint ecclā ī
ꝑlō iudeoꝝ. cui⁹ īimicicie ꝺ
dñm p̄phaꝝ odio p̄mānserūt:
cui⁹ ꝑli dirim⁹ iudā in figura
gessisse p̄sonā. sicut ecclē gessit
apl̄us petrus. Constitue super
eū p̄torem: et diabolus stet
a dextris eius. Quēadmodū
in iuda sit in isto ꝑlō intelligē
dū est. qui ī pulso a se xpisto
factus est subditus diabolo:
cuius p̄suasiones in oībus
prauis z terrenis cupiditatib⁹
preposuit ecclē saluti. Quem
iudicat creat ꝺēpnatus: q̄
in nequitia z ī infidelitate p̄
sistens. thezaurizat sibi iram
in die ire et reuelationis iusti
iudicij dei. qui reddet vnicuiq;
sēdm opa eius. Et oratio eī
fiat in ptēm: quia nō fit per
mediatorē dei et hoīm. hoīem
ihm xpm z sacerdotem magnum
in etnū sēdm ordinē melchi
sedech. Hiant dies eī pauci.
Ꝺ sedm regnū accipiēdum ē:
quia nō diu posteā p̄seuera
uit regnū iudeoꝝ. Et epis
copatū eius accipiat alter.
Ipm dñm xpm nō ī cōgruēt
intelligi. cristimo episcopatū
ꝑli iudeoꝝ. q̄ de tribu iuda
factus ē sēdm carnē: z aplus
ait. dico enī xpm mīstrū fuisse

ctumnsionis ꝓpter veritatē dei
ad ꝯfirmandas ꝓmissiones p̄r̄m;
et ipē ait. nō sū missus nisi ad
oues que pierūt domus ysrahel:
quia illis exhibuit in carne p̄n
ciam. et magi qui ab oriente
uenerūt hoc direrūt. ubi est
qui natus est rex iudeoꝝ: et in
hoc titulo scriptū cāt sup cruc
fixū. Vnde illud mutare uolē
tibus nō frustra rndit pylat⁹:
qđ scripsi scripsi. Hūc ergo epis
copatū ꝑpli iudeorū id est dīm
xp̄m accepit alter: id est ꝑplis gē
tiū. Hi sunt filij eius orphani:
de quibus dict⁹ filij aūt regni e
icientur in tenebras exteriores.
Facte sūt ātorphani amisso ipo
regno. qi p̄ē pdito: q̄p̄ et deū
p̄rem bñ intelligūt amisisse. Q
cui filiū nō habet aut uerius: n
patrem hꝫt. Et uxor ei vidua.
Vxor regni plebs intelligi pt.
cui subdite reges dominātur:
uidua uo facta ē a misso ipso
regno. Mutantes trāsferātur
filij eius et mēdicent. Mutauc
rūt priculis: uigilantibꝰ hostib⁹
trāslati sūt debellati filij regni
iudeorū. Quid ē aūt mēdicare.
nisi ad hominū miam uuciet
sicut uiuūt sub earū gentiū iurib⁹
in quas trāslati sūt: Ejiātur
de habitacōibꝰ suis. Ita fm ē.
Scrutet senectus oīm substāciā
eius: id est ꝑpli eius. Vbi nichil
melius intelligit. quā debita e
orū nō dimittant. qr i solo xp̄o
dimittūt quē respuerūt: q eciā
dicē debent. dimitte nobis debi
ta nra sicut: nos dimittim⁹ debi
toribus nris. Omnē aūt substāciā
eius dictū est oēm uitā eius: ut ei
nulla debita id est nulla petenti
dnent. Et dirupiāt alieni labo
res eius. diabolus: angeli eius
qr nō thezaurizāt in celo q nō hūt
xp̄m. Non sit illi adiutor. Quis
adiutor est ei cui xp̄s nō ē: Nec
sit qui misereatur pupillis eius.
Qui p̄ē pdito id est regno sic
manserunt a amisso dn. cui filii
ū pserui sūt et oderūt: nō est qui
eorū misereatur. nō ad tpalem
uitā sumendā ul' sustētandam. se
uitā ad ueā uitā id est eternā. Fiāt
nati eius in interitū: utiqꝫ in interitū
sempiternū. In generacōe una delea
tur nomē eius. Quia generati sūt
nō regenerati: ideo in una generatione
delentur. Nā in altera id ē in gna
tione: si eā cognoscerēt et tenerent.
nō delerentur. In memoriam re
dcat iniquitas p̄rm eius in dspcu
dni: ut reddat eidem ipl⁹ dns p
senectutē in malicia eciā p̄rm eius
iniquitatē. Dic enī eis dicit: testi
monii estis uobismetipsis. q: filii
estis eoꝝ q prophetas occiderūt:
et paulo post ait. ut ueniat sup
uos oīs sanguis iustus q effusus
est sup terrā. a sanguine abel ius
q ad sanguinem zachariae filii ba
rachie. Et p̄rm mīs eius nō
deleatur. P̄rm ipsius que seruit
tāi filijs suis: que in fictis applectab
et lapidat missos a se. Fiant
oīm dīm semp. iniquitas: p̄cm
eorū: id est ut a dspcu dni nō abo
leant. deo inclitū vindicante. Et
dispereat de tra memoria eorū.
Terra dei ager dei est: ager dei

ecclā dei est: de qua terra penit me
moria eorū. quia cū ecēnt ramū na
turales. ꝓpter infidelitatē fracti sūt.
Dico ergo qđ nō est recordatus uel
ille iudas ul' ipe ꝓpls facte miām.
Sed melius de ꝓpō accipitur qđ
ait. nō est recordatus. Nam si cris
tū occidit. saltem recordaret pen
dendo: et faceret miām supra men
ra eius q̄ pfectissime pfectus est. Ideo dicat: Qui a pfectus est hominē inopem ⁊ mēdicū.
Poterit quidē accipi de iuda. qua
nō est dedignatus deus pauꝑ fi
cū diues esset: ut illius pauꝑtate
nos ditaremur: ꝙdendicū āt quō
intelligā: ⁊ forte qr dixit muli
er samaritane da mihi bibere. et in
fructu aut sitio? Vr qđ sciat qmodo
accipiat in ꝙō capite nō. id est
sui corpis saluatore q̄ iudas pfe
ctus est. nō inuenio. Cū ei dixis
set pfectus est hominē inopē ⁊ me
dicū: adiecit atq; ait. Et ꝙcussit
ficuret. Nā quidā etiā sic sūt inter
pretati. Conpūctos aūt corde nō
solet dici. nisi stimulis pcedentū in
dolore penitendi: sicut de illis dic
tū est. qui cū audissent apl̄os pe
dicā ascensionē. cōpuncti sūt corde
qui dicebāt dnīm: qđ alloquitus
est beatissimus petrus dicēs mi
serie. agite pniam: baptizetur u
nusquisq; vrm in nōie dnī ihesu
xpi: et dimittent uob pcta vra.
Sed dñm occīpi membra eius facti
sūt cruus in ligno membra fixerit:
plus iudeorū nō est recordatus
fecit miām. pfectus est hominem
inopem et mendicū: sī in membris
suis de quib⁹ dicūrus ē qđ attinet
ad ipa opa mie. qñ vni ex mi
nis meis nō fecistis. mihi nō
fecistis. Et ꝙpunctū corde mor
tificare: plane ꝙpūctū corde sed
in mēbris suis. De hijs aūt qui
pfecuti sūt ut cōpūctū corde ⁊
mortificaret. erat et saulus cō
sencies in necem stephani. Cū
pūcti corde: qr et ipe stephan⁹
de illis erat qui cōpūcti sūt corde.
Sed saulus recordatus ē facere
miam: et qui mane inpiebat.
uespe diuisit escas. Et ipe com
punctus corde: ut etiā in illo
ipi pfequentur inopē uolētes
mortificare compūctū corde. Hoc
quippe odeūt i paulo apl̄o: qr
compūctus corde pdicabat quē
fuerant ante pfecutus. Inopē
quippe et mendicū et compūctū
corde in membris suis. ⁊ipe ut
mortificaret pfequens audiuit
de celo saule saule qđ me perse
queris: et factus ꝙpūctus corde
cepit talia pati. q̄lia faciebat
compūctus corde. Deinde sequit
psalm⁹. Et dilexit maledictō
nem et veniet ei. Qñiḡ; iudas
maledictionē dilexerit: fun
do de loculis. et dnīm vendendo
atq; tradendo: tamē aptius pl̄s
ille dilexit maledictionē qñdo
dixit. sanguis eius sup nos: sup
filios nros. Et noluit bñdic
tionē et elongabit ab eo. Et iu
das quidē qr xpm noluit i quo
est etna bñdictio. ꝙ aptius nolu
bñdictionē pl̄s iudeorū. cui
dixit ille illumiatus a dño. nūq;
et vos uultis discipuli eius

fien. et nolut bñdictionē. ꝛ pro
maledicto habuit. ꝛ rñdit. tu sis
discipulus eius: longe facta ē
ab eo bñdictio. quia trāsitū fecit
ad gentes. Et induit male
dictionē sicut uestimentū: sue
unctas siue ille pplus. Et intrā
uit sicut aqua in interiora eius.
Ergo et foris et intus. foris sicut
uestimētū. intus sicut aq̄. qm̄
in eius incidit iudicaū. q̄ potest
et corpus et aīam ortē i gehē
nā: corpus foris anima intus.
Et sicut oleū in ossib⁹ ei⁹. Ōn
dit eū cū delectatiōe male facē.
et cōparat sibi maledictionē hoc
est penā etnam: quia bñdictio
vita etna est. Modo q̄ppe male
facta delectant sicut aqua ī in
teriora eius et sicut oleū ī ossib⁹
eius: sed ꝺcto maledictio vorā
tur. q̄ talib⁹ dē tormēta p̄dixit.
Tamq̄ in ossibus aūt oleū est
maledictio: tū homines iñ for
tes se putant. q̄ licet eis mala
tamq̄ impune dimittē. Fiat
ei sicut uestimētū quo opitur.
Cū supius iā dixerit de uesti
mēto. q̄d ē q̄d ꝛpetit? An qua
dixerit. induit maledictionē
sicut uestimētū, differt ab eo ꝙ
uestimēto q̄d nō īduit² ꝫ opit²?
Induit² ei quasi tunica: opitur
pallio. Et q̄d est hoc. nisi etiam
in ꝺspectū hoīnū de mīstate gl̄a
ri? Et sicut zona mātrā semp
precingit². ad arma me hoīes ideo
pcingunt² ut ad opād sint ap
tiores: ne uestis similibus prepe
diant². Ergo maledictiōe se pan
git. q̄ malū nō repentinū sed

dispositū aggredit²: et ita dissi
mulā facere ut semp̄ patris sit.
Unde et hic ait. et sicut zona q̄
semp̄ pangitur. Hoc opus eo
qui detrahunt in apud dñm. Ne
dixerit meritū eo² ꝫ opus eo². Ma
nifestū est eni q̄d indumēto ꝛ op
torio. et aqua. et oleo. et zona. qu
opa describit: quibus etna mede
dictio cōparatur. Nō ergo ē vnū
merita ꝫ multi. de quib⁹ dixit. hoc
opus eo² q̄ detrahunt in aput
dñm⁹ q̄ꝫ. et plurialis nūs ponit
tur pro nūo singulari: sicut hero
de mortuo dictū est ab angelo. mor
tui sūt qui queritabāt animā pue
ri. Ꝺ qui magis detrahūt xpo apud
dñm⁹? nisi illi qui ipīs uerbis dñi
detrahūt dicētes. nō ē ipm̄ qui
ler dñi et pphete p̄nūciauit. Et
qui loquūtur mat mala adiu
aīam meā: negando eū nō vo
isse potuisse resurgē. nō dicat
potestatē habeo ponendi aīam
meā. et potestatē habeo iterū su
mēdi eam. Et tu dñe dñe fac
meū. Quidā sbaudientā pta
uerūt miam. quidā nō: addit
rūt: sed emētatores codices su
habent. et tu dñe fac meū. ꝙ ꝓ
nomē tuū. Unde sensus altior
nō ē p̄etmittēdus ita dixisse fi
liū p̄ fac meū. q̄ eadem opera
sūt p̄ris et filij: ubi etiā miam
intelligam⁹. sequit² eni. Quia
suauis est mia tua. Et ipam ꝙ
nō dixit fac in me. nl' fac supme
nl' aliq̄d huiusmoi. sed ait fac me
cū. bñ intelligim⁹ et p̄em et filiū
simul facē miam in nasa mē.
Potest hoc etiā sic intelligi: fac

mecū ideſt adiuua me. Qđ in
cotidiana loquēdi conſuetudīe
habemus: cū de aliqua re quę p
ptibus nrīs eſt dict9 nobiſcū fa
cit. Pater quippe adiuuat filiū.
i quītū deus hominē ꝓpter formam
ſeruī: cui homini đ. et cui forme
ſeruī eadē dñs ē pater. Nā i fōe
dei filius adiutorio nō indiget.
Equaliter enī cū cū prē omīps eſt: et
quo et ipē adiutor ē hoīb. Di
cit ei pater ſuſcitat mortuos et
viuificat: ſic et filius quos vult
viuificat. Nec aliud prē. aliud fi
lius. aut alit prē a alit filio:
Dī in quītū homo ē filius dei. đ
ſuſcitauit illū a mortuis. hoc eſt
pater cui dicat in pſalmis. ſuſca
ta me et retribuā illis: i quītu aūt
deus ē eadē ipē ſe ſuſcitauit: ꝓpt
qđ dicat. ſoluite templū hoc: in
triduo ſuſcitabo illud. Qđ eadē
hic ſignificauit ſi quis diligēter
intendat. Dcutari enī uſſit ſcp
turas q teſtimoniū phibent de
illo: no inſupfice ꝓtuſin. Non
ei nimīo aut dñe dñe fac mecū:
ſed aut et tu. Quid eſt: tu. i qt
et ego: Qđ aūt nō ſemel dīc. ſed
repetens aut dñe dñe: habet in
hoc orantis affectū. ſitiuit ē deus
deus meus. Qđ uō cū diuiſſet
fac mecū. addidit ꝓpt nomē tuū:
gratū mihi fecerunt. Nullis ei opm
nitis ꝓtendentibꝰ i tantā celſitu
dinē ſublenata ē humana natūa:
ut totū ſimul verbū et caro hoc ē
deus: homo. unigenitus dei filiꝰ
dicitur. Hoc aūt factū ē: ut ab
illo q creauerat ꝓ id qđ nō pcerat

id qđ pcerat ꝗereret. Unde: hic
ſequitur: q: ſuauis ē mia tua.
Libera me: q: egenus: pauper
ego ſum. Egeſtas et paupt̄as:
infirmitas ē ex qua crucifixus
eſt. Et cor meū cōturbatū eſt
intra me. Hoc ad illud i ferit
qđ ait appinquāte paſſione: iſti
tus ē aīa mea uſq; ad mortem.
Sicut umbra cum declinat ab
latus ſū. Hoc ipām mortē ſig
nificauit. Dicit enī ex umbra
declinante fit nox: ſic ex mortali
carne fit mors. Et exciſſus ſū
ſicut locuſte. Hoc iā in membris
ei⁹ hoc ē fidelib⁹ eius cōuenien
tius intelligi exiſtimo: qđ ut
aliq̄to aptius poneret. maluit
dicē ſicut locuſte q̄ ſic locuſta:
q̄nus et nūo ſingulari poſſent
accipi multe. ſicut illud ē. dixit
et venit locuſta: ꝗ cēt obſcurius.
Exciſſi ſūt ergo id ē fugati a ꝑ
ſecutorib⁹ fideles eius: quoꝝ
ul' mlītudinē ſignificari uoluit
nomīe locuſtarū: ul' qđ tūſilic
rūt de loco in locū. Genua mea
infirmata ſūt a ieiunio. Negim⁹
dñm xpm quadraginta dierū
habuiſſe ieiunīū: ſed tātū ne
ualuit in eo illa media. ut ge
nua eius īfirmarēt? An: hoc
in mēbris eius hoc ē in ſanctis
eius aptiꝰ intelligit? Et ca
ro mea īmutata ē ꝓpt oleū:
ꝓpt gr̄am ſpīalē. Dī et xp̄s
appellat a crīſmate: crīſma
autē unctio. Caro aūt ꝓpt oleū
nō in deterius ſed in melius īmu
tata ē: hoc ē a mortis cōtume
lia in gl'iam īmortalitatis exurgēt.

Cū itaq; dirisset genua mea īfirmata sūt a ieunio. ubi significatū ee arbitror. eos qui ī membris ei⁹ fortes uidebantur. tāq; pēna panis quo sustentabant abstinentia. in eius passione defecisse usq; ad negationē q̄ apparuit ī petro: tamq; ad eos cōfirmādos ne sumū bendo penitus caderēt. et caro mea mūt ī mutata est ꝓpt oleum. ut eos a mea morte deficientes. mea resurrōne firmarē: et mis so spū scō vngueret: q̄ nō ad eos venisset ń ego abissem. Hoc cū dix erat. nō pt ille venire ń ego abi isset: et euangelista dicit. nōdum erat. spūs datus. quia ihesus nō dū fuerat glorificatus: nōdū erat ī mutata caro eius. Hoc autē p aquā ꝓpter ablutionē uel irriga tionē. siue p oleū ꝓpter exultatio nē et īflāmationē caritatis signi ficet spūs scūs: nō ideo ē a seipō diuersus quia signa diuersa sūt. Multū cū diuersa sūt ena leo et agnus: et tamē utroq; significatus ē xp̄us. leo ꝓpt aliud. agnus ꝓpter aliud. nō tm alius: quia nec fortis est agnus nec innocens est leo. christus aūt et innocens ut agn⁹ et fortis ut leo. Dicit aūt apūt ysayam ipe ihūs xp̄us: spūs dni sup me eo qđ unxit me. Et ego factus sū obprobriū illis. p mortē crucis. Christus cū nos redemit de maledicto legis: factus p nobis maledictū. Uiderūt me: mouerūt capita sua: et uiderūt pepen disse nō uiderūt resurrexisse. Uiderūt qm genua sūt infirmata: nō viderūt qm est caro immutata.

Iduuia me dne deus meus: saluā me fac ꝓpter miam tuā. Hoc ad tm referri potest id est et ad caput et ad corpus: ad caput ꝓpter formam serui. ad corpus ꝓpter ipōs seruos. Potuit cū et in eis dicere deo adiua me et saluū me fac: in q̄bus sau la dicit quid me ꝓsequeris. nō ait addit sed dm miaz tuā: gratuita gratia cōmēoratur nō ex operibus bo to. Et sciāt quia manus tua hec et tu dne fecisti eā. De hys dicit sa ant. pro quibus seruientib⁹ roganti quia in eis quibus factus ē obprobriū mouētibz in eius illusionē capi ta sua. erant enā hij qui ī eū postea credidērūt. Distant aūt. in formā humani corpis deo ābuun quō habeat deus manū. Si cū sō facit manu facit: nūquid et ꝓpm manū suā manu facit: Quō ergo hoc dictū est. et sciant q̄ manus hec. et tu dne fecisti eā: Intelligāt utiq; manū dei ee xp̄m: unde alibi dicitur. et brachiū dni cui reuelatū est: Hec manus et erant et fecit eā quia in principio erat uerbū. et uer bū caro factū est: et erant sine tēpe sēdm diuinitatē. et factus ē ei et semine dauid secūdū carnē. Maledicent illi et tu bndices. Uana ergo et falsa maledictio. filiorū ho minū diligentiā uanitatē et quen tiū mendaciū: deus aūt cū bndicat facit qđ dicit. Qui īsurgūt in me confundant. Hec cū in surgunt a liq̄d se adiuuāt me ꝓfecto arbitran tur: sed cū exaltatus fuero iudeos. et ee tenebit sup omnē terram. gloria mea. confundētur. Letabit aūt tuus letabit sine ī tertia ꝓpha

sue in suis membris letantibo et
inter temptaciões in spe. z post tẽp
tacões ẽternũ. Indutãtur qui
dentiunt michi pudore: id est pu
dore cos detinuisse michi. Sed hoc
ẽt in bono actipi dñi corrigũtur.
Et operiant sicut diploide con
fusione sua. Diplois duplex palli
um est. Nam quidã etiã sic inter
pretati sunt istũ versum. et opian
tur sicut palluũ duplex confusione
sua: intelligitur aũt. confundãt
et intus et foris. id ẽ et corã dño
et corã hominibus. Confitebor tu
mihi nimis in ore meo. Dolet ni
mis dia in consuetudine sermonis
latini, qđ plus est qm debet: aut ro
manũ est parũ. qđ minus est quã
debet. Sed minus grece agamus
agamus? iste aũt versus nõ habet
agamus. sed hĩt splodra: qđ quidã
nũ sic interpretati sũt. ut pro eo po
neret aliqũ nimis aliqũ valde.
Sed si nimis pro eo qđ ẽ valde in
telligitur: potest et in laude ponu
ntur: ita enũ et sequit. Et in
medio multorũ laudabo eũ. Dicit
ecclia et in alio psalmo: in medio
ecclie laudi cantabo te. Sed cũ ipã
ecclia que corpus ẽ xpi: quo
modo medio ecclie cantat ecclia. ita et
xpc multi cũ sint membra xpi. sicut
xpc laudant ille laudat. qr membra
sunt eius. Quo in medio multorũ
laudat? qm ipis multis laudanti
bus dicit ipe laudare? An ideo lau
dat in medio multorũ? quia cum
ecclia sua est hic usqz in consumacõem
seculi. Vt qđ ait in medio multorũ:
accipiamus qđ ab eisdem multis
honorat. An medio quippe esse
dicat: an honor pcipuus exhi
beatur. Si aũt cor est tẽp hominis
mediũ: nichil melius intelligi
tur dictũ qm in cordibus ml'torũ
laudabo eũ. Habitat enim xpc
per fidem in cordibus nris: et
ideo aut in ore meo. id ẽ in ore
corpis mei quod ẽ ecclia. Corde
enim creditur ad iusticiã: ore
aũt confessio fit ad salutem.
Qui astitit a dextris pauperis.
De iuda dictũ erat et diabolus
stetit a dextris eius. qui suas diui
cias augẽ voluit xpo vendito:
hic aũt dñs astitit a dextris pau
peris. ut diuicie pauperis sint ipe
dñs. Astitit appe a dextris pauperis
nõ ut ei multiplicaret annos vi
te qui finiende. neq ut ei au
geret pecuniã. a cui faceret corpis
viribus fortẽ. ul' ad tempus in
columen: sed ut saluã faceret
animã a psecutoribus aiam meam.
Dalua fit aũt a psecutoribus aia:
si nõ eis consentiat ad malũ.
Non eis aũt consentit cũ assis
tit dñs a dextris pauperis: ne
ipa pauperie id est infirmitate
succũbat. Hoc adiutoriũ pcs
tuũ est corpi xpi in sanctis mar
tiribus omnibus. Explicit pb
c. vm. Incipit psalm. c. ivc.

Quantum dñs
donat qui nos
ministros constí
tuit verbi et
sacrãmẽti sui. s'
sue nobis in
adipe mie sue. susapim psal
mũ istũ. quẽ modo cãtauimus

breuē nūo uerborū magnum
pondē siūarū? adiuuāte illo qui
nos faciat intentos. ut et nos fa
ciat ydoneos sicut possum⁹ si
dicere atq; tractare: unat anima
uā et uigilet i deū. ¶Temp⁹ ei
constituit deus p̄missis suis:
et tempus eius q̄ p̄misit īplen
dis. ¶Promissionū tēp⁹ erat. tpa
prophetarū usq; ad iohānē bap
tistā: ab illo aūt? deinceps usq;
ad finē. tempus ē implēdi que
promissa sūt. ¶Fidelis d⁹ qui se
ipm debitorem fecit: nō aliqd
a nobis accipiēdo. ꝙ tāta nobis
p̄mittendo. ¶Parū erat p̄missio.
nā scripto se tenere noluit? ne
forte fragēs nobis tyrographū
p̄missor⁹ suor⁹. ut cū ea que p
misit soluere inpetet: īscriptuā
p̄missorū ꝙ fidelis tem⁹ ordinē
soluendorū. ¶Temp⁹ itaq; p̄phe
tie: p̄dictio erat ut sepe iā dixi⁹
p̄missionū. ¶Promisit salutem
etiam? et bēatā uitā cū anglis
sine fine. et hereditatē īmarcessi
bilē. glām sempitnā. dulcedi
nē ultus sui. tōtū sēificacionis
sue in cūctis ex resurrectiōe a
mortuis. nullū timentes mor
endi metū. ¶Hoc est p̄missum
eius tāq; finale. q⁹ desiderat nīa
oīūs intencio: quo cū uenerit
nichil ampli⁹ requiram⁹. nichil
āplius exigam⁹. ¶Sed ad illud
qd erat in fine quo ordiē veha
tur: ne q⁹ hoc tacuit p̄mittēdo
et p̄nū cūando. ¶Promisit ei hoī
bus diuinitatem. mortib⁹ īmor
talitatē. p̄tor⁹ iustificacionē.
abiectis gloificacionē. ¶Itaq;

p̄misit indignis p̄misit? ut ni
quasi operibus meritis p̄mitte
sed gracia a noīe suo gratis tri
retur: qua et hoc ipm qd iuste
uiuit in q̄ntū homo potest iuste
uiue. nō meriti humani sed be
ficij est diuini. ¶Nemo enī iuste
uiuit nisi iustificatus: id ē iuste
effectus. ¶Ab illo aūt fit hō iustus
q̄ nūq; potest ee iniustus. Sicut
enī lucerna nō a seipa accensa
ita nec anima humana sibi p
tat lucem: sed clamat ad deum
tu illuīabis lucernā meam dn̄e
¶Cū ergo p̄tōribus p̄missū sit reg
nū tēlorū. nō in p̄tō p̄manēbi
sed a p̄tō liberatis? iustitie ser
entibus. q̄d ipm possint gratias
dicimus adiuuantur. et ab eo
qui semp est iustificatur? ī tēpo
bile uidebatur tantā deū nīm
fecerit pro hoīnibus. hodiesq;
de gracia diuina desperāt. aut
a pessimis moribus nolūt se
uertere ad deū ut ab illo iustifi
et p eius indulgētiā delictis o
bus p̄tīs suis incipiāt? illo u
uere uiste q̄ nūquā uirit iniuste
hanc habent p̄nciem cogitacio
sue in seipōs. ut dicāt deum re
humanas nō curare. nec inde p
se cogitare miūdi huius artifice
atq; rectorem. q⁹admodū quisq
mortalis in terra uiuit. ita nec
cōputari se hoīem putat a deo.
qui factus est a deo. Tale hoīem
si allo qui possum⁹. si admittat
nos prius ad aures suas dīne
ad cor suū. si nō repellat resiste
te querentē se. et patiatur po
tius inueniri se: possum⁹ ei dice

ohomo qñ te deus factū nō cōpu
tauit? qu ut fieres ante aurorā?
Cū te in ordine rerū conditarū nu
merari nō putas: noli tedē seduc
tore. Capilli tui nūati sūt a condi
tore. Hoc denicq et dñs i cuā ge
rimeret, ne aliquid sinū i morte
periturū putarent? illi i morte
ā anima sua ptimescebāt: ille
ipis securitatem iā de capillis
dabat. Ita ne uero anima perit
cuius capillus nō pit? Deriptī
fēs quia incredibile videbatur
hominibus qđ promittebat deus per
hac mortalitate, corruptiōe, abiec
tione, infirmitate, puluē et cinere
futuros hoīes equales angelis
dei? nō solum scripturā cū hoī
bus fecit ut crederent, sed etiā
fidei sue ponit mediatorē, non
quemlibet principē a' quēlibet
angelū ul' archangelū, ꝑ quē uinci
ret ad illū finē quē promisit ꝑ
ꝑm filiū suū et ordinauit? ꝑbuit.
Parū enī erat deo si filiū suū fa
ret demōstratorē uie: cum ipm
uiā faceret, ut ꝑ illū uere regentem
te, ambulantem ꝑ se. Promisit
ergo qua uenturū cēm ad eum:
id est ad illā ineffabilem īmorta
litatem et cū angelis eius equa
litatem. Quñ longe eram? Quñ
ille sursum? Quā nos deorsū?
Quñ ille in sūmo? Quñ nos i imo
desperati iacebam? Hinc expec
tatione salutis egrotabam: mis
sus est medicus, quē nō cognouit
infirmus. Si eū cognouisset: nūq
dominum glorie crucifixissent.

Sed hoc quoq; ualuit ad egroti
medicamentū: qđ medicū or
adit egrotus. Venit ut uisita
ret: ortisius est ut sanaret. In
sinuauit se credentibus deū?
hominē: deū ꝑ quē facti sum?
hoīem ꝑ quem recreati sum?
Aliud in illo apparebat, aliud
latebat? et qđ latebat multo
erat prestantius qñ id qđ appa
rebat: ꝛ qđ erat prestātius vi
deri nō poterat. Curabatur
eger ꝑ id qđ uideri poterat: ut
postea capax fieret visiōis eo
que latendo differebatur, nō
negando auferebat. Vnicus
utiq; filius dei uenturus ad
homines, assūpturus hominē.
et ꝑ id qđ sumpsit futūs homo.
morituros, ꝛ resurrecturus, as
cēsurus i celū, sessurus ad
dexteram prīs, ꝛ impleturus in
gentib? que promisit, et post
impletionē promissorū suorū
i gentib? etiā hoc impleturus
ut uēiat et qđ prouauit exi
gat: discernat uasa ire a uasis
mīe, redtat impijs qđ minat?
est, iustis qđ pollicitus. Hoc
ergo totū ꝓphetandū fuit, pre
nuntiādum fuit uēturū ꝛmē
tandū fuit: ut nō subito ueniens
horreretur, sed creditū expecta
retur. Ex hijs promissionibus
et psalmus iste, dñm ꝛ saluato
rē nrm ihm xpm recte aptaq;
ꝓphetans: ut omnino dubitare
nō possumus xpm ānūciari
psalmo hoc, qñquidē xpiani
sum? et euāgelio iā credim?:
et cū ipē dñs nr ꝛ saluator ihs

xp̄us gueiet a mortis cui⁹ filius
eet xp̄us. et rn̄dissent tm̄d:
ille tn̄inuo retulit rn̄dentibus
et ait⁹: quō ergo tm̄d i spū eū
dicat dn̄m. dixit dn̄s dn̄o meo
sede a dextris meis. donec ponā
inimicos tuos sc̄abellū pedū tuorū⁹?
Si ergo in spū inq̄t uocat eum
dn̄m⁹: quō filius eius est? Ab
hoc uersu psalm⁹ iste incipit.

Dixit dn̄s dn̄o meo sede
a dextris meis: donec
ponā inimicos tuos sca
bellū pedū tuorū. Hanc ergo
assumēt indeis ꝓpositā a dn̄o. i
ipso ingressu psalmu ꝓtractare
debemus. Si enī qđ rn̄ dicimus
indei exigatur a nobis. utrū ꝫ
fitcam⁹ et nos abnegem⁹. absit
ut negemus: si dicatur nobis
xp̄us filius est tm̄d an nō est.
si dixerimus nō. ꝺ dicam⁹ euan
gelio. Namq; matheo scribente
sic incipit euangeliū. Liber ge
nerationis ih̄u xp̄i filij dauid.
Euangelista dicit librū se scribe
re generationis ih̄u xp̄i filij dauid.
Hoc ergo indei interrogati a
xp̄o cui⁹ eē filiū credierint xp̄m.
rn̄ dixerūt tm̄d. Responsioi cor
congruit euāgeliū: habet hoc
nō solū suspitio interior. sed et
fides xp̄ianor. Adhuc alia fit
mamēta ꝺspicio. Dicat aplus.
qui factus est ei ex semīe tm̄d
sc̄dm carnē: dicit enā ad thimo
theum. memor esto xp̄m ih̄m
resurrexisse a mortuis ex semi
ne tm̄d secūdū euāgeliū meū.
Et de ipo euāgelio qđ dicat? In
q⁹ labore usq; ad vincula tp̄ male
faciēs: ꝫ sermo dei nō ē alligat⁹.
laborabat ergo usq; ad vincula
aplūs pro euangelio suo: id est
pro dispensatione euangelii q̄
populis predicabat. Ille q̄ mā
ne rapuerat estas: ad uesperū
diu debat. laborabat ergo usq;
ad vincula penā gelio: a q̄ eua
gelio p̄dicabat xp̄m ih̄m resur
rexisse a mortuis ex semīe tm̄d.
Pro hoc cuā gelio aplūs labora
bat. et tamen de hoc xp̄us inter
rogabat: et rn̄dentibus indeis
qđ p̄dicabat aplūs. retulit non
tradictionis et ait⁹: quō ergo
tm̄d i spū uocat eū dn̄m⁹? Et
interposuit testimoniū de hoc ps
psalmo: dixit dn̄s dn̄o meo. Si
ergo in spū uocat eū dn̄m⁹: quō
filius eius est? Indei sub hac
interrogatione tacuerūt. qđ rn̄
erant dicturi nō inuenerūt⁹: qua:
eū tamē dn̄m quesierūt: qua:
xp̄m eē illū filiū tm̄d nō agno
uerūt. Nos aūt fidēs certamus
et dicamus. corde enī creditur ad
iustitiā. ore aūt cōfessio fit ad sa
lutem: credamus inquam ꝫ di
camus et filiū tm̄d et dn̄m tm̄
m̄d. Non erubescam⁹ de filio tm̄
m̄d. ne uanī inueniamur dn̄m
tm̄d: hoc enī nomīe illū rectis
sime transeuntē appellātes ca
illuīam meruerūt. Transibat
enī ih̄s⁹: et illi audito sonitu
transeuntis turbe. auit illum
cognoscētes qđ nondū potuerant
oculis. acclamauerūt uoce magna
et dixerūt. miserē nr̄i fili tm̄d.
Turbe aūt illos increpabāt ut
tacerent⁹: et illi nichilominus

lucis desiderio turbarū ꝺtradictio
nē vincentes in clamād ꝑseuera
uerūt: transeūtē tenuerūt et a
tangente illuīari meruerūt. Dic
bāt eū transeūti: miserē nostri
fili dauid. Stetit ille ⁊ nucto ab
eis clamore ꝺtradicentiū. qd inḡt
ultus ut faciā vobis? Et illi: dñe
ut videamus. Tetigit et aperuit
oculos eorū. Viderūt presentem:
quē senserūt transeuntē. Aliqd
ergo trāsitoriū dñs fecit: est autē
aliud qd stat. Aliud ē inquā trā
sitoriū dñi; aliud stabile dñi.
Transitoriū dñi virginis ptus. ver
bi incarnatio. etatis gradatio. mi
racula exhibitio. passionis ꝓfessio.
mors. resurrectio. ascensio in celū:
hoc totū trāsitoriū fuit. Non enī
adhuc xp̄us nascitur a adhuc mo
ritur. aut adhuc resurgit: a adhuc
ascendit in celū. Nonne videtis
ista facta ꝑ tempa cucurrisse? per
tempora exhibuisse mirabilia qd
dā trāsitoriū. ne in uia remanerēt.
sed ad patriā ꝓuenirent? Demḡ
et illi ceci ad viam sedebant: ibi
transeuntē senserūt et clamādo re
quisierūt. In uia ergo stili hui⁹ hoc
trāsitoriū sui dñs operatus est: ⁊ hoc
deo illi dño trāseunti clamauerūt:
miserē nī fili dauid. Tamḡ dicte
rent: filiū dauid trāseuntē cognos
cimus; filiū dauid ī trāsitu discim⁹.
Agnoscam⁹ ergo et nos: ⁊ filiū da
uid ꝺsiteam⁹ ut illuīari meream⁹.
Dentium⁹ enī trāseuntē filiū dauid:
et illuīamur a dño dauid. Ecce gḡ
qua magister nr interrogauit inde
os. et ideo nō trāsiterūt qr discipuli
ē noluerūt? ecce si nos interro
gauer. qd rñdeamus? Defece
rūt in hac interrogatiōe iudei:
ꝓficiāt xp̄iani. nō ꝓturbentur.
sed erudiant. Non enī dñs inter
rogat discē uolens: sed tamḡ
doctor interrogat. Diceret mihi
udei tu dic nobis: maluerūt
inflata taciturnitate discrūpi.
gḡ humili cōfessione edoceri.
Dicat ergo nobis mḡr noster:
et videam⁹ quid interrogati rñ
deam⁹. Quid uobis videt̄ de
xp̄o cui⁹ filius est? Rñdeam⁹
omnino qd iudei: sed nō remā
neam⁹ ubi iudei. Recolamus
euangeliū qd audim⁹. Liber
generationis ihesu xp̄i filij dauid.
Non quia interrogamur exigat
nobis xp̄m ee filiū dauid: qd
mēdāce cōmendat apls. Eya
xp̄iane: mēdax esto ihesū xp̄m
resurrexisse a mortuis ex semīe
dauid. Ergo interrogemur ⁊ respon
deamus. Quid uobis uidetur de
xp̄o cui⁹ filius est? Dicant ora ⁊
cordia xp̄iana dauid. Fateat
et doctor et reuocet nobis. Quō
ergo dauid in spū dicat eū dñm?
dixit dñs dño meo. sede a dextris
meis. donec ponā inimicos tuos
sub pedibus tuis? Quō nos di
cerem⁹. nisi ate discemus? Nūc
ergo qr didicim⁹ dicim⁹. ī princi
pio erat uerbū et uerbū erat apud
deū. et deus erat uerbū: omnia ꝑ
te facta sūt. Ecce dñs dauid. Hz
nos ꝓpter infirmitatē māz qr dauid
desperata iacebam⁹: ubi dauid fac
tus es ut hereditares ī nobis. Ecce
filius dauid. Certe tu in forma

dei cū cēs. nō rapinā arbitratus
es cē equalis deo. ideo dns da
uid: sed semetipm exinanisti for
mā serui accipiēs. ñ filius dauid.
Denq; et ipa introgatione tua
dicens quomō filius est eius.
nō te filiū eius negasti: sz modū
in quo id fieret inquisisti. Quat
enī mgr dauid dnm? quomō
filius eius est? Nō nego: sed
dic quomō. Illi ergo exlūs qs
legebant: et nō intelligebant.
si mysta introgatione resolve
rent modū. non rñdrēt quō
introgas? Ecce virgo accipiet
in utero et pariet filiū: et uoca
būt nomē eius emanuel. qd
est interpretatū nobiscū deus.
Accipiet virgo i utero: virgo
ex semine dauid pariet filium.
ut sit filius dauid. Erant enī
ioseph et maria de domo et pria
dauid. Depit ergo virgo illa ut
cēt filius dauid: sz ille q̄ pcepit.
uocabūt nomē eius emanuel
nobiscū deus. Ecce habes: dnm
dauid. Aliquid nobis fortassis
exhac re quō xps: et filius sit
dauid: et dns dauid: etiā psalm⁹
iste intimabit. Audiam⁹ ergo
et ptractemus eū: pulsem⁹ pi
etate: torqueam⁹ caritate. Da
uid g⁹ ipe dicit. neq; enī dño
otradicē licet: dauid mgr in
spū dicit eū dnm. Ille ergo da
uid de xpo quid dicat? Nā ipi
dauid psalm⁹: et iste est totus
titulus. simpler sine figā qsti
onib. sine ullo nodo difficulta
tis. Qd g⁹ dicat dauid? Dixit
dns dño meo sede a dextris meis:
donec ponā inimicos tuos scabel
lum pedū tuorū. Nō est scabellū
pedū tuorū? Hoc est sub pedib⁹
tuis. Scabellū enī pedū sub pe
bus est. Dixit mgr dns dño mgr
audiunt hoc dauid. audiuit spūs.
Vbi nos? Nō audiunt nos au
diunt⁹? sed loquenti qd audiunt
et scribenti qd credidimus. Au
diunt ergo prophetas. audiunt in
quotam secretario ueritatis: in
quotam mysteriorū scīarū. Vbi
prophete in occulto audierūt qd
in apto pdicauerūt: ibi audiuit
dauid q cū fiducia magna dixit.
dixit dns dño meo sede a dextris
meis. donec ponā inimicos tuos
scabellū pedū tuorū. Nonne xps
sede ad dexteram pris post resurre
ctionem a mortuis: et in celis ascen
sionem. Factū est iam nec videmus
sed credimus: in libris legimus.
pdicatū audiuim⁹. fide tenem⁹
Vnde et ecipo qd erat filius dauid
xps. factus est dominus dauid.
Illud enī quod natū est semi de da
uid: ita honoratū est ut esset et
dns dauid. Ita administris hoīm
et in rebus hūanis ista nō fiant.
Si enī contingat filiū alicuius qui
rege fieri pre priuato: nōne erit
dns pris? Amminabilius est qd
pt contingere. ut nō solū rex factus
priuati filius dns sit patris sui:
sed cps factus laici filius. sit pa
ris sui. Ergo et ecipo qd carnem
accepit xps. qd in carne mortu
us est. quod in eadem carne resur
rexit. quod i eadem ascendit in
celū et sedet ad dexteram pris: et
in eadem ipa carne sit honora

sic clarificata. sic in celestē habitū
cōmutata. et filius ē dauid z dīs
est dauid. Dedīn hanc eñ dispen
sacionē transitus xp̄i etiam illud
ab apl'o dicitur: ꝓpter qd illū ex
altauit a mortuis. donauit illi
nomē qd est sup omne nomē: ut
in nōie ihesu omne ḡenu flectat
celestiū terrestriū et infernoꝝ.
Donauit in quit ei nomē qd est
sup omne nomen. Cristo secūdū
hominē. xp̄isto scdm carnē mor
tuo. resurgenti a scendenti dona
uit nomē qd est sup omne nomē:
ut in nomie ihesu omne ḡenu flec
tatur celestiū terrestriū. et infer
noꝝ. Vbi erit dauid ut nō ei sit
dīs? In celo sit in terra sit i infer
no sit: dīs eius erit qui ē dominꝰ
celestiū terrestriū et infernorum.
Gaudeat ergo nobiscū et dauid
filius in natiuitate honoratus.
ut a gaudentibus audiatur dix
it dīs dño meo. sede a dextris
meis. donec ponā inimicos tuos
scabellū pedū tuoꝝ. Sede nō so
lū in alto sed et in occulto: ex cel
sis ut dominetis. latens ut ce
teris. Que eñ esset meritis fidei?
si lateret qd credimꝰ? Videntes fi
dei est: videre qd credidimꝰ añq̄
videmus. Dicit aūt scriptura per
sonat: iustus ex fide viuit. Non
ergo ēet iustitia fidei: si nō esset
absconditū qd predicatū credere
mus. et credendo ad videndum
perueniremꝰ. Quā eñ multa ml'
titudo dulcedīs huc dñe: quā ab
scondisti timētibus te. Ergo ab
scondisti z tenanseruit? Absit.

Perfecisti aūt speātibus in te.
Mirabile ergo misteriū xp̄i sedē
tis ad dexteriā dei. occultatū ē
ut credatur: subtractū ē ut speret.
Xpe eñ salui facti sumꝰ: spes
aūt que videt nō ē spes. Quod
eñ videt q̄s quid speret? Apli
verba sūt: retrogressatis quidē.
sed ꝓpter inidēs cōmendo. Quid
ergo aut aplius? Xpe m'r salui
facti sumꝰ: spes autē que videt
nō est spes. Qđ eñ videt q̄s qđ
speret? Si aūt qđ nō videmus
spamus: p patiēciā exp̄tamus.
Qua ergo que videt nō ē spes:
abscondisti diligentib⁹ timetib⁹
te. Qua qđ nō videmꝰ spamꝰ
et et p patiēciā expectamꝰ: p
fecisti spantibus in te. Deinꝯ
dm̄ intente accipite qđ dicturꝰ
sū: qm̄ iustitia mea ex fide ē. et
fide mea tantur corda nra. ut qđ
credidimꝰ videre possimꝰ. Vtriꝰ
eñ positū est: et beati mundi
corde qm̄ ipi deū videbūt. et
fide mūdans corda eoꝝ. Que gꝰ
hec est iustitia fidei? Credere qđ
nō vides: ex ipo merito fidei
ad visionem suo tempe ꝑuenire.
Dīs in euāgelio cū ꝓmitteret
spm̄ scm̄ hoc ait: ipe arguet mū
dū de pcō. de iust. de iudicio.
De quo pcō. de qua iustitia. de
quo iudicio ipe sequit z exp̄sit:
cōiectuas hominū nō admittit.
De pcō quidē inqt: q nō credi
derūt in me. Multa alia pcā
videorū: et tamē qi hoc vnū sit
ita dixit. de pcō quidē quia nō
crediderūt i me. Hoc est illud
pcm̄ de quo alibi dicit: si non

uenissem ptm̃ nō hr̃ent. Quid
est hoc si nō uenissem ptm̃ non
haberent? Ergo adiustos uenust
et eos ptōres ſcm̃ ſcasti? Sed
exceptis aliis ptātib q̃ possent
remitti pfitem. hoc vnū ptm̃
noīauit: qđ si nō admitteretur
omīa relaxarent. De ptō q̃dē
aut. quia nō credideriūt in me:
et alibi. si nō uenissem ptm̃ nō
haberent. Eo enī ipō quo uenit
et nō credūt in eū incideriūt in
peccatū: qđ si nō inuenirēt. oīa
retrita ptā dimitti possent p
indulgentiā gr̃ē impetratam
p fidem. Ergo de ptō qr nō cre
dideriūt in me: de iustitia. quia
ad p̃rem uado et iā nō uidebi
tis me. Vere est iustitia quia ad
p̃rem uadis. et iā nō uidebūt
te? Vere iustitia enī ex fide est:
Justus enī ex fide uiuit: et tūt ex
fide uiuit si nō uideat qđ credit.
Quia ergo ad iustitiā ptinet ex
fide uiue. et ex fide nemo uiuit ñ
nō uidendo qđ credidit? ut ipam
iustitiā faceret in hoīb id est ut
credēt qđ nō uiderent: de iu
stitia inquit quia ad p̃rem uado.
et iā nō videbitis me. Vere inqt
erit iustitia vrā ut credatis in
eū quē nō videtis: et fiet mūdā
ti eū in q̃ credidistis in die resr
rectiōis postea videatis. Dedit
ergo ad dextrā dei xp̃us: a dex
tris p̃is filius ī occulto ē. Credi
mus etenī duas res? Vnū dixit
q: et dixit deus sede a dextris meis:
et addidit donec ponā inimicos
tuos scabellū pedū tuor. hoc ē
sub pedibus tuis. Non vides
xp̃m sedentē ad dexteriā p̃is: nec
hoc potes uidere quō ponantur i
imici eius scabellū pedū eius. Cū
hoc impletur in apto: tiede illum
cē in occulto. Quū īimici ponūtur
scabellū pedū eius? Quibus mania
meditantib dicit: quare fremuerūt
gentes: et pp̃li meditati st̃ inania. Astite
terūt reges tre et principes conue
nerūt in vnū adiusus dn̄m et adiusus
xp̃istū eius: et dixerūt. disrūpa
mus vincula eorū et proiciam a no
bis. unctū ipōrū. Non nobis do
minent: nō nos sibi sbiugēt. Qui
habitat in celis irridebit eos. Im
micus erat: erit sub pedibus eius
aut adoptatus a uirtus. Quere
ergo quē loc̃ū habeas sb pedibus
dn̄i dei tui. Nam necesse est ut
habeas a gratie a pene. Sedet q̃
ad dexteriā dei: donec ponāt inimi
ci eius sub pedibus eius. Hoc fit
hoc agitur: et si paulatim pagit
in desinenter agitur. Fremuerūt
enī gentes et pp̃li meditati sunt in
ania: astiterūt reges terre: et prin
pes conuenerūt in vnū adiusus dn̄m
et aduersus xp̃m eius: numquid
fremendo nūquid meditādo ina
nia. nūquid in vnū adiusus xp̃m
conueniendo efficient ut nō impleat
dabo tibi gentes hereditatē tuā et
possessionem tuā terminos terre:
Implebitur oīno et in illis fremē
tibus. et illis inania meditātibus
dabo tibi gentes hereditatē tuam
et possessionē tuā terminos terre.
Illi enī inania meditant: ut aut
impleatur dabo tibi gentes here
tatē tuā et possessionē tuā termi
nos. nō nescio quib ianis locutus

sur. ꝑ dñs dixit ad me. Sur et ī hoc
psalmo possumus dicere. dixit nō
quidē. nō illi qui fremūt: medi
tant mania: sed dñs dixit dño
meo sede a dextris meis. donec
ponā īmicos tuos scabellū pedū
tuorū. Fremant. mediten. ina
nia. ꝓstrepant: nīq nō imple
bitur ꝓpt̄ mēoria eoz cū strepitu.
Loquitur xpc et alius psalmus ꝑ
nō alius spūs: ꝓpt̄ memoria eorū
cū strepitu et dñs metuū ꝓmanet.
Ille ergo qui mēoria eorū ꝓcunte
cū strepitu in eternū manet. ipse
dixit dño meo. sede a dextris meis.
Sedet enī ad dexteā ꝑis donec
ponat oēs īmicos eius scabellū
pedū eius. Et quid sequitur?
Virgam virtutis tue emittet do
min⁹ ex syon. Apparet fidēs. euidē
tissime apparet nō de illo regno
xpi. xpheta loqu. quo regnat
semp aput ꝑrem ī eternū deū q̄ per
illū create sūt. Nā ei nō regnat
in principio uerbū: deus aput
deū? Dicit² enī: regi aūt sclorū in
mortali. inuisibili. incorruptibili. soli
deo honor et gloria in scla seculoz
amen. Regi seculorū honor et gla
in scla seculoz. Cui regi seculorū?
Immortali. inuisibili. incorruptibili.
Ideo enī qd et xpūs est cū ꝑre unū
filius et incorruptibilis. q: verbū
eius est et uirtus eius: sapientia
eius. et deus aput deū. ꝓ quē fīa
cūr omīa ter ē scloꝝ? ꝑ tm illud
dispensatorū et tm̄ sitorū quo nob
ꝓmedietatem minus fuc uocauit
in eternitatem regnū eius incipit
regnare. ꝑ regni eius nō erit finis.
Dicit ergo scabellū pedū eius

inimici eius sedentis ad dexte
ram ꝑis: ponit² ut dictū ē id agi.
id usq in finē omnino ꝓgitur.
Nemo dicat nō posse impleri
qd̄ ceptū est. Ad finem ceptit es
peciabs. Omps cepit: omps se
promisit impletuꝝ ee qd̄ cepit.
Dñs aūt cepit? Virgā virtutis
tue emittet dñs ex syon. Nunc
syon: ipa ē ihrlm. Audi ipm dnm.
Oportebat xpm pati et resurgere
a mortuis tria die. Hinc sedit
ad dexteram dei ꝑis resurgendo
ubi fuit. Deinde illo sedēte ad dex
teram dei ꝑis qd agitur? Ut po
nāt² inimici eius scabellū pedū
eius. Quid agit² audi illū dicē
tē et exponētem: et predicabit
in noīe eius pnīa et remissio
ꝑccatoꝝ ꝓ omīb gentes incipientibus
ab ihrlm: quia virgā virtutis tue
emittet dñs ex syon. Virgam
virtutis tue hoc est regnū potē
cie tue. quia reges eos ī uirga
ferrea emittet dñs ex syon: qm ma
pientibz ab ihrlm. Cū ergo mise
rit ex syon virgam virtutis eius.
quid fiet? Et dominabit² ī medio
inimicoꝝ tuoꝝ. Pdns dñare
ī medio īmicoꝝ tuoꝝ. mt̄ fre
mentes gentes. Nūq ei postea
cū acceperint honorē suū sancti.
et sua dānpnatione impij. ī me
dio īmicoꝝ suoꝝ dñabit? Et
quid murū si tūc dñabit² secum
metuū regnantibus sanctis?
Et eternus penis ardentibz ipijs
quid murū si tūc? Modo ī medio
īmicoꝝ tuoꝝ. nūc ī isto tm̄ sim
sclorū. in ista ꝓpagatione et suc
cessione mortalis humane nūc

dñi tuorum tpm prestabit. ad hoc directa est uirga uirtutis tue ex syon. ut dominemini in medio inimicorum tuorum. Dñare dña te filii tauid: dñe tauid dñare in medio paganorum. uidelicet hereticorum. falsorum fim. Dñare in medio inimicorum tuorum. Huic ipsi rei intelligim⁹. si nō fuerit iā uidemus. Hedie ergo a dextris dei: occultate ut arcuris donec impleant tpa gentium. Huic enī scriptum est. quē oportebat celum ipe te donec impleant tpa gentium. Vt enī resurgeres mortuus es: ut ascenderes resurrexisti: ut sederes ad dexteram patris ascendisti; ergo ut ad dexteram patris sederes mortuus es. De morte enī resurrectio. de resurrectione ascensio: de ascensione ad dexteram sessio. Hoc totum ergo cepit a morte: excellencia claritatis huius. principium habuit humilitatis. Ceteraq; sedente ad dexteram patris implent tpa gentium. ponuntur inimici omnes scabellum pedum tuorum: ad hoc ut ueniat primus dñaberis in medio inimicorum tuorum. Ad hoc enī uirga uirtutis tue emittet dñs ex syon. Vt autem moreris. et p mortem mam delet chyrographum peccatorum. et p dictam pnam et remissio delictorum per omnes gentes incipientibus ab ihrlm. ceritas iudeorum fecit: aliis illuminandis aliorum ceritas militauit. Ceritas enim ex parte contigit in israhel: donec plenitudo gentium intret. et sic omnis israhel saluus fieret.

Ceritas enī ex pte in israhel factum occidit te: occisus resurrexisti gine tuo pcta gentium deleuisti. ad dexteram patris sedens unde patientes et ad te confugientes collegisti. Facta est ergo ceritas ex pte in israhel: fta est ut plenitudo gentium introiret et sic omnis israhel saluus fiet. et oms inimici stabellum pedum tuorum. Hodie hoc nō postea quod. Ceritas principium in die uirtutis tue. Quis est dies uirtutis eius? Quis est ille principium. ul' ad principium. ul' quomodo est illud principium? Quod quidem et ipse principium dominet dñs ut nec michi de ce perturbetur: nec uobis audiendo. Video enim quod iam factum est et uobis cecitas iudee oculis fit. oculis quoq; carnis iudeis fit: carnis sub eo oculis fidei uobis cecitas spero ad futurum est. quod fit. ergo factum est. quod fit. futurum est? Christus passus est. mortuus est. resurrexit tertia die. ascendit in celum ut nouem quadragesimo die. sedet ad dexteram patris: hoc iam factum est. hoc nō uidimus et credimus. Quod nūc fit? Dominatur in medio inimicorum suorum: emissa uirga uirtutis eius ex syon. Fit hoc: ideo igitur in forma serui: et penitentem tūc uiderunt seruum. et absentem nō credūt seruum. Hoc credimus te forma serui: qd possumq; tangere dū adhuc sumus serui. Hoc est illud lac puerorum qd temperauit. panem tritici. et carnem. Panis ille anglorum in principio

cat uerbū: ut tamē panē angelorū manducaret homo creator angelorū factus est homo. Ita nobis uerbū incarnatū factum ē tractabile: qđ utiq; nō ualeremus. si filius equalis deo nō se exinaniret formā serui accipiendo. in similitudine hominū frūs: habitu inuentus ut homo. Vt q. utiq; capere possemus eū qui nō possūt mortalibus. mortalis frūs est immortalis: ut pacta sua morte faceret īmortalēb. z aliquid daret inspiciendū. aliqđ credendū: aliquid postmodū. Imbus nō solū oculis videndū. sed etiā manibus p̄trectandū. Cū dare nobis uisit. qđ illis uitare cōtigisset. Sed et nos habemus qđ uideamus. Illi enim uidebant uirgā emissam exspectabant nos dñm uidebimus in medio īimicorū suorū. Hoc totū fidēs p̄tinet ad dispensationē. formē seruilis: que tolerabiliter capitur a frūs: et amatur a futuris libenter. Deitas enī ītommutabilis qđ est uerbū dei. deus aput deū p quē facta sūt omnia. in se manens innouat omnia. Hāc ut videamus magna et p̄fta cordis mūditia ītra est: que fit p̄ fidem. Demō strata ei forma serui. dilatata est ad demōstrandū formā dei. Idem quippe i forma seruo loquens suis ait. q diligit me mandata mea custodit: et q diligit me dilliget a patre meo: et ego diligam eū et ostendā meipm illi. Videntibus se promisit demōstraturū se. Quid uidebāt? quid promittebat? Videbant formam serui: promittebat formā dei. Ostendam inqt meipsum illi. In ipa ē claritas ad quā p̄ducatur regnū? quid mō tū situ seculi huius colligit? Quatuor enī ad quādam visionē messabilem: quā nō meruerūt ipij. Ceterū forma serui cū hic cōtumelia est ab impijs: viderūt eā qui crediderunt. uiderūt et qui occiderūt. Nec aliquid mīmi putes fieri. formā illā uiderūt amici. uiderūt z īimici: et quidam uidentes mīfecerūt. quidā nō uidentes crediderūt. Nunc ergo form̄ serui quā hic iam ī humilitate uiderūt et pij et impij: uidebūt z ī iudicio et pijs z impijs. Cū enī dñs ad oculos discipulorū suorū ferret in celū: sonuit uox angelica intuentibus eū: uiri galilei quid statis intuētes ī celum? Iste ihesus sic ueniet: quomō uidistis eū euntē in celū. Sic ergo. sic ī cadē fōr: qua de impijs dictū ē. videbunt ī quē pupugerūt. Qui debūt iudicaturū. q̄ uiserit iudicatū. Ipa itaq; fōr serui in iudicio cōspicua erit: iustis et īustis. pijs īpijs: z fidelibus et infidelibus. Quid ergo? Impij nō iudebūt? Nam de quibus dictū ē iudebūt ī quē pupugerūt: de ipīs rursus dīm ē. tollat impius ut non videat claritatē dñi. Quid est

hoc fiēs? Discernamus. discernamus. Exultatur impius ut aliqd uideat: tollit impius ut aliqd nō uideat. Jam quid sit uisurq oñdimus formā illā de q̄ dictū est. sic ueniet. Quid q̄ nō est uisurus? Et ostendā meipsum illi. Quid ē meipm? Nō formā serui. Qd ē meipm? formā dei in qua nō rapinā arbitratus sū cē equalis deo. Qd est meipm? Dilectissimi filij dei sumus. et nondū apparuit qd erim9: sam9 quia cū apparuerit similes ei erim9. qm̄ videbim9 eū sicuti ē. Vere claritas dei ē. ineffabil' lux. fons lucis sine ꝛmutabilitate. ueritas sine defectu: sapiēcia ai scipa manens. innouans oīa. Vere substancia dei est. Iraq; tol letur impius. ut nō uideat hūc honorē dei. Hī mūdi cordes: q̄a ipi deū uidebūt. Videt2 q̄d m̄ fiēs q̄ntū nīc capacitate domin9 imptur dignat2 de ipso tpe. si tm̄ dicendū est tempus. quodā eū tpe futuri uenturi sumus ad nō tēpus: uū michi uidet2 dictū qd sine p̄iudicio dicā. si q̄s intelligere aliqd melius expeditius p̄babiliusq; possit. inde michi videt2 dictū. tecum principiū in die uirtutis tue.. Deniq; hoc q̄ntū puto ūsu cōsequēte satis explanat. Nā eū et hic dicta est. uirtus eius. qua subicit gentes uigor suus. qua sternunt pplos nō ferrū ligno": et si in carne et si i humilitate. si adhuc q̄ntū seruilis forma patit2. capit2 tamē mīma uirtus eius: quia qd infirmū est dei fortius ē hoīnibus. Quia ergo et hic dicta est uirtus eius quā to mentauit dicendo. uirgā uirtutis tue emittet dñs ex syon: et dñare in medio inimicorū tuorū. Quāta cū uirtus eius dominabit in medio inimicorū suorū p̄sentiū. nichil contra eū ualentiū? cotidie sibi dicentiū q̄m magnificet2 et p̄bit nomē eius? Cum crescat gloria eius p pplos. cū eis nomū subiciant2 gentes: cū p̄dicet et uastatur. dentib9 suis frendeat et tabescat. Quia ergo est et hec virtus eius. uolēs p̄plā dimendare aliter uirtutē eius sicut est uirtus dei et sapia dei ꝑpetua in cōmūnibilis ueritatis. ad quā uisionē seruamur. ad quā uisionē differim. q̄d uisos fide mūdamur. a qua uisione cadit2 impius ne uideat honorem dñi: hoc ergo uolens oñdere tuā principiū in die uirtutis tue. Do est tecū principiū? Adhuc principium. Si ipm ꝑpm: postea dicetur tu es principiū. q̄m tecum principiū. Sūdit eū interrogātibus tu quis es et ait. principiū qui et loquor uobis: tū sit principiū et pater de quo unigenitus filius in quo principio erat uerbū. q; uerbū erat apud deū. Quid ergo? Di pater principiū? filius principium? duo principia? Absit. Dicut eū pr deus et filius deus. pater aut et filius nō duo dij sed unus deus: sic pr principiū? filius principiū. pr aut et filius nō duo sed unū principiū. Tecū principiū. tuc uidebis qui

tecū sit pncipū? Non enū et hic
nō tecū pncipū. Non enū cū dix
ssh. ecce ihs quisq; ad sua et me so
lū relinq̄tis: et nō sū solus q̄r pr
mecū est. Et hic ergo tecū pncipū.
Diuisi enū et alibi. pr̄ aūt in me
manens facit opa sua. Tecū pn
cipū. nec unq̄ a te sepatus est
pater: sed q̄n uidebit tecū ee pn
cipū. tūc manifestū eit omnib⁹
similib⁹ iam tibi frīb. q̄m uidebūt
te sinul eb. Et tecū hic philippus te
uidebat. et p̄em querebat. Tūc
ergo uidebit. qđ nūc credit. Tūc
tecū pncipū uidentib⁹ sāctis.
dio impijs ne uideāt gl̄am dn̄i.
Quod ergo credamus fiēs: qđ tt
uideamus. Nā et philippus ob
tūm ipo filio nō agnosceret p̄em?
tanto tpe uobistū sum: nō cog
nouistis me? Philippe. q̄ uidet
me uidet et p̄em. Sed qui me
uidet: nō qui formā serui in me
videt. Quu ergo me uidet qualē
me abscondi timentib⁹ me. q̄lem
me uidendū pfido spectantibus
in me: uidet et p̄em. Qr q̄ ista
uisio opus erit? nūc pilla quid
habebimꝰ? Videamus qđ dicam⁹
philippo tui dicat. q̄ me videt.
uidet et p̄em. Quasi ei philip
pus tacitus inderet. et quō te vi
debo si aliter uidero q̄m sor fu.
aut quomō uidebo p̄em ut in
ualidus homo. mortal'. puluis
et cinis: conuersus ad eū differēs
uisionē. impetrans fidem. q̄ du'
me uidet uidet et p̄em. q̄
multū erat ad philippū. et longe
ab eo erat unde? nō credis iq̄t
quia ego i p̄e et pater i me?
Qđ uidere nondū potes crede:
ut unde mearis. Cū g⁹ uenerū
fuit ut uidear⁹? tūc appa
bit tecū pncipū i die vtutis
tue. uirtus uirtutis tue non
virtus ifirmitatis tue: q̄r ibi
virtus uirtutis tue. Habēt nīc
hoīes i fide. i spe. i caritate. in
bonis opibus uirtutes suas?
q̄ ibūt a virtutib⁹ i uirtutem.
Tecū ergo pncipū. uidebeis
cū p̄e in p̄e: ut pr̄ tecū pnci
pū in die virtutis tue. alius
virtutis tue quā impius non
uidebit. Nā et hoc infirmū
tuū fortius est hoībus. Et tecū
in die uirtutis tue tecū pnci
pū. De qua uirtute dicis ex
pone: q̄r et hic ut dictū ē noīa
tā est uirtus. uirtus eius cū
emittit uirga. uirga vtutis
eius ex syon. ut dñetur in me
dio īimicor⁹ suor⁹. De q̄ virtu
te dicis? In splendore sc̄or⁹.
In splendore inḡt sc̄or⁹. De ipa
uirtute dicat q̄ erūt in splen
dōe sancti: nō q̄ adhuc terre
nā carnē gestantes. et in corpe
mortali atq; corruptibili gemē
tes qđ aggrauat aīam. et dep̄
mit terrena ihabitatio sensū
multa cogitantē. Cū ipe cogi
tatiōes iuste nō uident: non
hoc est in splendore sanctorū.
Qr quid ē in splendore sc̄or⁹?
Donec ueniat dn̄s et illuminet
abscondita tenebrarū. et mani
festabit cogitatiōes cordis: et
tūc laus erit unicuiq; a deo.

Hoc erit in splendore scōr: q̄ tūc iusti fulgebūt in regno pa tris sui sicut sol. Audite eī q̄d sit hoc: i splendore scōrū. Dei et mīt messis. uēi et finis sdi: mittet p̄fam̄ilias angl̄os suos et colligent de regno eius oīa scandala. et mittet in caminos ignis ardentis: tūc iusti fulgebūt sicut sol i regno p̄ris sui. In quo regno? Videte si nō sit o q̄dam seruat. de q̄ nob dām T testū p̄incipiū. In q̄ regno? Utiq; in uita etna. Nam ad dexteā positus hoc dāturus e: uēite benedicti p̄ris mei p̄cipite regnū. q̄d uobis p̄atū est ab origine mūdi. Denicq; tāpna tis impijs. segregatis iustis atq; laudatis. quid sequit. q̄d dic erat p̄cipite regnū? Tūc ibūt impij in ambustionē etnā: iusti aut in uitā eternā. Q̄d dicat regnū. hoc dicerat uitā etnā: quo nō ibūt impij. Videte si q̄ dam uisio ē uita etna. Hec est aūt uita etna. ut cognoscāt te solū uerū deū: quē misisti ihm xp̄m: q̄ testū principiū in die v tutis tue. Ergo testū principiū in die virtutis tue in splendore sanctor: sed hoc hoc differt hō postea dabitur. Quid nunc? Ex utero ante luciferū genui te. Quid hic? Di deus filium ts: nunquid et uterum? Sed sicut eternus corpa non habet quia nō simum: dimm est tri mē quē in simu patris ipē enutriuit. Quid est autem simus ipē est uterus: et simus et uterus pro secreto positus est. Quid est ex utero? Ex secreto. ex occulto. de meipō. de substantia mea. hoc est ex utero? q̄ generatio nem eius quis enarrabit? Au diamus ergo p̄rem dicentē ad filiū. ex utero añ luciferū genui te. Q̄d est ergo añ luciferum? Lucifer pro syderibus positus ē; tamq̄ a p̄rē totū significāte sep tuita. et ex eminenti stella oīa sydera. Sed illa sydera quō fīt sūt? Ut sint in signis et tēpibus et in diebus et i annis. Si ergo et in signis et in tēporibus po ta sūt sydera. et lucifer nomi nis est pro syderibus: q̄d est añ luciferū hoc ē añ sydera. et q̄d est ante sydera. hoc est añ tpa. Si ergo añ tempora: ab eternitate. Noli querere q̄n: eternitas nō h̄t q̄n. Q̄n et aliq̄n: uerba st tpm. De p̄rē nō est natus i tempe. p quē facta sūt tempa. Dictum est ergo ut dici oportuit figurate. pphetice: ut et uterus pro secreto substātia. et lucifer pro tempib; ponetur. In multis ut ipm tamq̄ respiciamus. qui dim suū dixit filiū suū? Ut enī hoc dicēt audi uit a dño suo. ab illo audiuit a quo falli nō potuit. et dixit iam dim suū. quia dixit unquit dño dño meo sede a dextris meis: et ipē loquit. ipius q̄ sermo ōtēr tus est. Si ergo ipē loquit: sciat ipē potuit dicē. ex utero añ lucifer genui te. Ex utero uirginali. ex utero añ luciferū genui te. Si enī illa virgo dicens pagine tota ne tamē ex illo utero natus est

xpc̃stus ꝑ tam q̃ ex utero genitus
a dauid. ex utero quo mas̃culus
nõ aret̃sit: ex utero prorsus ꝑpie.
ex utero ꝓ solus ex solo utero. Ergo
dixerat: ex utero añ lucifer̃ gre
nui te: et hoc ꝑtm añ lucifer̃um
signate dictũ et ꝑpie dc̃m. z sic
impletũ. Noctu enĩ natus est
dñs ex utero virginis marie in
dicant̃ testimonia pastorũ. qui vi
gilias exercebant sup̃ gregẽ suũ.
Ex utero añ lucifer̃um genui te.
Ou dixie meus sedens ad dexte
ram dñi mei: vnde et filius meus.
nisi ꝑ ex utero añ lucifer̃ genui
te. Et quid natus es. Iurauit
dñs et nõ penitebit eũ: tu es sa
cerdos in eternũ. sed in ordinem
melchisedech. Ab hoc enim natus
ex utero añ lucifer̃: ut ees sacer
dos in eternũ sed in ordine melchi
sedech. Di natũ ex utero de virgine
intelligunt añ lucifer̃ nostri sc̃i
euãgelia testantur: ꝓuldubio
unde ex utero añ lucifer̃. ut ees
sacerdos in eternũ sed in ordinem
melchisedech. Nam sed in id qd
natus est de ꝑe deus apud deũ
eternus significati nõ sacerdos:
sed sacerdos ꝓpter carnẽ assumptã.
ꝓpter victimã quã pro nobis of
ferret a nobis acceptã. Iurauit
ergo dñs. Quid ẽ iurauit dñs:
Ergo dñs iurat qui ꝓhibz hoiem
a iurando: An forte ideo magis
hominẽ ꝓhibet a iurando. ne i
ꝑiurii ꝓlabatur: Et ideo magis
deus iurat: q̃ nõ ꝑt̃ ee ꝑiurus.
Homo enĩ q̃ ꝑsuetus dine iurãdi
potest lingua in ꝑiurii ꝓlabi.
bũ prohibet iurare: tanto eĩ
longius erit a ꝑiurio quanto
erit longe a iurando. Q̃ enĩ
iurat homo. falsũ et uerum
iurare potest: q̃ aũt nõ iurat.
falsũ iurare nõ potest. q̃ õino
nõ iurat. Cur ergo nõ iuret do
minus: qñ dñi iuramẽtũ pro
missiõibz est firmamẽtũ: Iu
ret omino. Quid q̃. tu facis
cũ iuras: Testaris deũ. Hoc
est iurare. deũ testari: z ideo
molestũ ne ad aliquã falsita
tẽ testẽ adhibeas deũ. Di ergo
tu iurando testaris deũ: cur
ergo nõ et deus iurando testet
seipm: Nemo ego dicat dñs. iu
ratio dei est. Dic iurauit de se
mẽ abrahe. nemo ergo dc̃ dñs.
qm audisti uocẽ meã z nõ pep
cisti filio tuo unico ꝓpter me:
nisi benedicẽs bñdicã te. z im
plendo implebo semen tuum
sicut stellas celi. et sic. harena
que ẽ ad labiũ maris: z bene
dicent̃ in semĩe tuo oẽs gen
tes. Et semen abrahe qd est
xpus. ille semẽ abrahe accipi
ens carnẽ de semine abrahe:
erit sacerdos in eternũ sed m
ordinẽ melchisedech. De sacer
dotio ergo secũdũ ordinẽ mel
chisedech. iurauit dñs z nõ pe
nitebit eũ. Ad te sacerdotio se
cũdũ ordinẽ aaron: Numquid
penitet deũ sicut hominẽ: aut
nolens tradit ĩ aliquid ut faci
at. aut ĩprudens prolabitur
ut postea eũ de suo plapsu pe
niteat: Dat qd agat. sat quẽ
qd ꝓgrediat: vñ in aliud ꝓmu

tetur ī ptāte trōnis est. Sed pe-
nitētia mutatio rei signficat.
Quō enī tu nī aliq̄d te penitet
doles factū q̄d fecisti: sic q̄n aq̄d
deus pret spem hoīm id ē pret
q̄ speraūt hoīes mutat ī aliq̄d.
penitere se dicit: usq; adeo ut
et te pena nīa penitear eī.
si nos te ua nīa mala penitu
erit. Juraut ergo dīs. uiraut.
firmaut: nō eī penitebit. nō
mutabit. Sed sacerdos sedm
quid? Nūquid erāt ille hostie
victime oblate a pīartchis. aut
sanguīs & tabernaculī. et illa
testamēti ueteris sacramenta?
Absit. Jam illa sublata st euer-
so iā templo: remoto illo sacerdo-
tio. peunte victima cor? sacrifi-
cio. Vet nec uidei habent: videt
pisse iam sacdociī sedm ordinē
aaron. et nō agnoscūt sacdociī
sedm ordinē melchisedech. Tu
es sacerdos ī eternū sedm ordinē
melchisedech. Fidelib' loquor: si
quid nō intelligūt catheciumini.
ausciāt pigritiā. Festinēt ad no
triā. Nō ergo opus ē misteria
ꝑmīc: scripture uobis intuiment
q̄d est sacerdociī sedm ordinem
melchisedech. Dīs a dextris
tuis. Dīs diceat sede a dextris
meis: nūc dīs a dextris eius.
q̄i mutauerūt sedes. An forte
sic poterūt iuraut dīs et nō pe
nitebit eī tu es sacerdos in eter
nū? Ad xp̄m dictū est: tu es sa
cerdos in etnū. Juraut dīs.
Quis dīs? Qui dixit dño meo
sede a dextris meis. ipe iuraut
tu es sacerdos in etnū sedm ordi
nē melchisedech: ad ipm dicit
iuraut sermo ductus ē. dīs a
dextris tuis. O tu dñe q̄ iuasti:
diristi. tu es sacerdos ī etnū sedm
ordinē melchisedech. ipe sacerdos
in etnū dīs a dextris tuis: ipe
inquā sacerdos in etnū de quo
iuasti dīs ē a dextris tuis. quia
eidem dño meo diristi sede a dex
tris meis. quoadusq; ponā inimi
cos tuos scabellū pedū tuoꝝ. Usq;
ergo dīs q̄ est a dextris tuis tu
iuasti et tu iuasti dicens. in
sacerdos in etnū sedm ordinem
melchisedech: Conquassauit
in die ire sue reges. Ipse utiq; q̄
dīs a dextris tuis: tu iuasti et
nō penitebit te. Quid agit sacer
dos in etnū. quid agit? Qui est
ad dexteā dei et interpellat pro
nobis. tamq̄ sacerdos intrans
uriora. ul' in scā scōrū. in secreta
celoꝝ? ille solus nō habēs pīm.
et ideo facile mūtans a pīis: ille
ergo a dextris tuis. cōquassauit
in die ire sue reges. Quos reges
quereris? Exiit tibi astiterūt re
ges terre et prīcipes cōuenerūt
in vnū aduersus dñm z aduersus
xp̄m eius: Vos reges cōquassauit
gloria sua. et ponde nōis sui in
firmos reddidit reges. ut nō pos
sent efficere q̄d uolebant. Conati
sūt multū delere nomē xp̄ianū
de terra et nō potuerūt: quia q̄
offenderūt in lapidem illu cōcussa
bitur. Offenderūt ergo in lapide
offensionis? et ideo cōquassati sūt
reges. cū dicūt q̄s est xp̄us? Ne
cio quis uideus. nescio q̄s galileus.
sic occisus. sic mortuus. Lapis est

ante oculos tuos quasi nulit et
humilit iactes? ideo ꝛepnendo
offendis, offendendo cadis: cadē
do quassaris. Di ergo tūta ē ura
occulta? quid erit iudiciū manu
festi? Audistis uā occulta, de q̄
psalmus inscribit pro occultis
filij: non psalm si bn memī
inscribit p occultis filij. et ibi
ondit iudiciū occlt̄ū ure occlte.
Cato deo vnuit: q̄ in lapidem il
lū offendūt cōquassant. Et quo
ualet qđ cōquassant? Audiet de
iudicio futuro. quia qui offendeit
in lapidē illū aut cōquassabit:
sup quē nō ceciderit lapis ille cō
teret eū. Cū ergo offendit i eū
qi hūilis iacet, et tūc cquassat:
tū cāuit cōteret de sup uenerit. Dicit
de quēadmodū hyb binis uerbis
cōquassabit et cōteret. Offendit
in eum: et uenerit sup eū. Dist
inta sūt duo tpa humilitatis
diantatis ipi, occulte pene et iu
dicij futuri: eū nō conteret neq
ens quē nō quassat iacens. Ia
apparens. Nā ille a dextris dei
est: et ualide ex alto clamauit.
saule saule, qđ me persequeris?
Qd tamē q̄minus de celo, nō dicet
qđ me psequeis, quē nemo tan
gebat: nisi ita in celo ad dexteam
pris sederet ut et in terra iaceret
qi in nobis. Dnīs a dextris tuis: cō
quassabit in die ire sue reges.
Judicabit in gentibus: sed nō
pro occultis. Erit enī et iudiciū
manifestū. iudicabit i gentib;
nō enī fit plr memoria eorū cum
strepitu. In ipo psalmo est p occul
tis. perit memoia eoz cū strepitu
et dnīs in etnū pmanet: paratuit
in iudicio sedem suā. et ipe iudi
cabit orbem terrar in equitate.
Ibi dictū est increpasti gentes et
pyt impius. nomē eoz delesti i
eternū: hoc occulte agit. In die
ergo ire sue cōquassabit reges:
iudicabit in gentibus. Quōmō?
Audi qđ sequit. Replebit ru
nas. Modo sic iudicabit in gen
tibus ut repleat ruinas: nā qñ
in finē iudicauit. tūpn abit ru
nas. Ut replebit ruinas. Quas ru
inas? Quisqs a noīe ei timuerit.
cadet: cū ceciderit euertet qđ erat.
ut edificet qđ nō erat. Judicab
in gentibus replebit ruinas. Si
qs contumax eis in ipm. crisium
turi in altū creristi. hominē ut
te ipm deicies hūilis redaris: se
dentis ad dexteā pūs pedibus
puoluaris. ut fiat in te ruina cō
struenda. Nā si pmanes i mala
altitudie: tū deicieris qñ nō edifi
cabeis. Et enī de libr dicit in alio
psalmo scptura: destrue eos et nō
edificabis eos. Procul dubio non
dicet de quibus dā destrue eos et nō
edificabis eos: ni quos dā ita destru
eret ut edificaret. Qđ fit hō tpe.
cū xps in gentibus ita iudicat
ut repleat ruinas: conquassabit
capita sup terrā mlta. Hic sup
terrā in hac uita: conquassabit
capita in terra multa. De supbis
humiles facit: et audeo dicē fīēs
mei. utile est capite cōfracto hic hū
liter ambulare. q̄ capite erecto i iu

dicū ctne mortis inclē. Multa
rapita cōquassabit ruinas faciendo: sed replendo edificabit. De
torrente in via bibet: propterea
exaltabit caput. Videam⁹ et in
via bibentē de torrente p̄o. Quis
est torrens? p̄fluvio mortalitatis
humane. Dicit ei torrens pluvia
alibi; aquis colligit², redundat. p̄
strepit. currit et currēdo decurrit.
et cursū finit: sic ē omis iste cursus
mortalitatis. Nascūt² omis. vmūt.
moriūt². et alijs morientibus alij
nascūt²: cursus p̄ illis morientibz
alij oriūt². succedūt accedūt. decedūt. nec manebūt. Q̄d hic tenet².
quid nō currit? Quid nō ḡsi de
pluvia collectū ut in abissum?
Quō enī fluvi⁹ repente collectus
de pluvia. de guttis imbrū. ut in
mare nec appareat. nō appareb at
añ q̄ de pluvia colligēt²: sic hoc
genus hūanū de occultis colligit²
et p̄fluit morte. Hausū i occultū
p̄git: medū hoc sonat et trāsit.
De hoc torrente bibit ille: nō ē
dedignat⁹ bibē de hoc torrente.
Bibē enī de torrente illi ēat. nasci et mori. Hoc habz: toriēs iste:
natiuitatē: morte. Suscep⁹ hāc
p̄pūs⁹ natus ē. mortuus ē: ita
de torrente i via bibit: exaltauit
enī ut gygas ad currendā viā.
De torrente ergo i via bibit: q̄
in via p̄cōrū nō stetit. Q̄a ergo
de torrente i via bibit, p̄pterea
exaltauit caput: id ē q̄a humiliatus ē et factus ē sb̄ditus usq; ad
morte. morte aūt crucis⁹: p̄pterea
eū deus exaltauit a mortuis, et
donauit ei nomen q̄d ē sup oē
nomē. ut i nōie ihu oē genu
flectat². celestiū. terrestriū: et
infernorū: et oīs lingua confiteat
q̄ dñs ihūs xp̄us i gla ē dei p̄ris.

Explicit psalmus c. vus. Incipit p̄s

Venerūt cōtristantes
dies ut tantemus
alla. Adestote animo
fidēs ad p̄cipiēdā q̄
dñs suggerit: ad exhortationē nram: nutriendā vi
tutem q̄ nobis inhere debet bonis
est. Adestote animo cantatores
boni filij laudis: et glē sempiterne
ueri et incorrupti dei. Adestote
intenti q̄ nostis cantare: psallere
i cordibus vīs dño: gr̄as semp
agentes i omnibz: laudate dñm
hoc ē enī alleluya. Et hy. item
dies ueniūt tū situm tū seminum
uentum. et significāt diem qui
nō uenit nec tū sit: q̄ nō hesterno
p̄sentiu ut ueniat. nec crastino
urget² ut tū seat. Ad quē sane
nos cū uenerim⁹ inhereamus.
nec nos tū sibim⁹ q̄: et sic quotidie
loco tenetur deo. bti qui habitāt i domo tua i scla seculorū
laudabūt te. hoc erit otio sorum
negotiū. hoc opus vacātiū: hec
actio quietorū. hec cura sēcūi.
Dicit enī dies isti p̄tibus diebus
quadragesime. quib⁹ añ resur
rectionē dñi cōrpis vite hui⁹
significat² meror solempniter
grata hylaritē succedūt: sic dies
ecclē ille q̄ post i surrectionē plenario corpi dñi hoc est sancte
ecclie. cūctis vite hui⁹ triumphis

atq; doloribus exclusis. ꝑpetua be
atitudie succedet. Hec aũt vita
de nobis exigit cõtinẽtiã: ut eã
tes gemuati. et hsitaculũ nim qd
de celo est suspindu cupientes.
a sil'aribus delectationibz tẽpem;
et significat quadragesimo nũo.
quo et moyses et helyas: ipse do
minus ieiunauerit. Incipit enĩ
et ipo euangelio qd testimoniũ habz
a lege et pphetis. unde eã i mõte
tor effulsit: ut ab oĩbz mũdi
illecebris q̃bus captiui hoĩes ob
luisciũt deũ. auditatẽ nim tp̃
ieunio temperate ifrenem; quã
du pfecto decalogi legis tam p̃
psalterii decẽ cordiũ p q̃tuor
euisse mũdi ptes id est toto orbe
pdicatur. ut decẽ quat ducta q̃
dragenariũ nũm signẽt; quim q̃
genario no nũo post resurrectione
dñi quo cõtamur alla. nõ tm̃
tã tpis finib et tẽsitib. sed bta ul
significat emutab: qz denarub
additus quadragenario. laborã
tibus in hac vita fidelibz meritis
illa psolut. quã et pmis z no
tissimus patfamilias ꝑcepit e
qualem. Audiam; itaq; plenũ
dina laude pectus ppli dei. Este
ps̃ona in hoc psalmo quẽtã ex
ultatiõe felix exultatiõe pfigu
tat. et scaturiẽtẽ corde i amore
dei pplm saluatet corpus xpi ab oi
malo libertatis. psalmꝰ
Confitebor tibi dñe
in toto corde meo. Non

semp confessio pcatorũ est: sz laus
dei deuotione cõfessiois exprimit.
Illa luget. hec gaudet: illa medi
co vulnus oñdit. hec de sanitate
gras agit. Hec confessio quẽtã
significat nõ solũ ab oĩ malo li
beratũ: sed etiã a malignis oĩbz
sepatũ. Et ideo videam; ubi cõ
fiteat dño i toto corde. In cõ
silio mgt rectorũ et cõgregatione.
Credo qua sedebũt sup duodecim
thronos. iudicãtes duodecim tribz
isrl'. Nullus enĩ iã mẽ eos in
quib. nullus inde furta volemt.
nullus symon magus baptiza
tur. spm uolens emere dei cogitat
vendere. Nullus alexander
ferarius mlta mala oñdit: nilz
omina pelle tectus falsa fraternitate
furi ẽpit. Inter quales nũc nãe
est etiã gemat; et quales tũc
oportet ai oĩs iusti congregabũt
exhibeat. Hec sunt mgna opa
dñi exquisita i omnes uoluntã
tes eius: per quas nullũ constri
ctẽ desert mia. Nullus ẽ in
quitas impunita; qñ flagellat
etiã omnẽ filiũ quem recipit.
Sed si iustus vix saluabit; pec
cator et impius ubi parebunt?
Clugat sibi homo qd libet: non
sic constituta sũt opa dñi. ut
creatura i arbitrio libeo sistitu
ta creatoris supet uoluntatẽ. etiã
si cont eius fiat uoluntatẽ. Nõ
uult deus ut pectes nã phibz:
tamẽ si peccaueris ne putes hoiez
fecisse qd uoluit. et ideo accidis
se qd noluit. Dicit enĩ wlt ut
homo nõ pecet. ita wlt pcãtũ

ꝑce ut requiescat² et uiuat⁹ ita ult
postremo in ꝓcō ꝑsecutōrem pu
ture. ut ustitie potentiā cōtumar
nō enadat: ita ꝙ dicēdo. ōm
potentia nō deerit unde suā de te
cōpleat uolūtatem. Magna enī
opa dñi: exquisita ī oīb uolūta
tēb eius. Confessio et magnifi
centia opus eius. Quid magni
ficentius qᵈ ustificat impiū? Sed
opus fortasse hoīb ꝓsentit istam
magnificentiā dei: ut cū fiūt per
tota confessius ustificai mereat².
Descendit enī de templo ustifica
tus publicanꝰ magis quā pha
riseus: qui nec oculos ad celū au
debat leuare: sed ꝑcutiebat pec
tus suū dicēs. Deus propitius
esto mihi ꝓctori. Hec ē magni
ficētia dñi. ustificatio ꝓctoris: qᵈ
mā qui se hūliat exaltabit²: et
qui se exaltat hūliabit². Hec
est magnificētia dñi: qm cui plu
rimū dimittit² pli mū diligit. Hec
magnificētia dñi: qm ubi habū
dant ꝑctm sup habundant gīa.
Sed fortasse ex opibus. Nō inquit
ex opibus: ne forte quis extollat².
Ipius enī sumus figmētū: creati
in opibus bonis. Justicia enī hō
nō opatur nisi ustificatus: credēs
autem ī eū qui ustificat impiū. a
fide initium ut bona opa nō ꝓce
dentia qd̄ meruit. sed ꝙsequēta
qd̄ accepit oñdant. Vñ ergo illa
confessio? Nondū quidem opib⁹ ē
ustitie: sed delicti improbatio.
Dz quoq⁹ modo se habeat. nec in
ipa de te homo gloriet̄: ut qui
gl̄atur in dño gloriet². Quid aūt
hēs qd̄ nō accepisti? Non ergo
sola magnificētia qua ustificatus
impius: sed et cōfessio: magnifi
centia opus eius. Nō ergo dicam⁹
quia cui ult miseret². et qꝫ ult
obdurat? Nūquid iniquitas apꝫ
deū? Absit. Justicia enim eius
manet in sclm scli. Tu autem hō
de hoc sclo quis es qui rēdeas deo?
Memoriā fecit mirabiliū suoꝝ:
hūc hūlians et hūc exaltans. Me
moriā fecit mirabiliū suoꝝ. refer
uās oportune īusitata prodigia.
ꝙ nō infirmitas hoīb nouitati
tenta meīnent. cū sint eius mira
cula cotidiana maiora? tot ꝙ uni
uersam terrā arbores creat: ne
mo miratur. aut ferat ubo uuam.
et stupefacta st̄ cordi mortaliū
sed mēoriā fecit mirabiliū suoꝝ.
Hoc enī miraculū maxime attoni
tis cordibus inhęrebit: qd assidu
tas nō inle fecit. Quid autē ꝑ
fecerit miracula? ni ut timeret?
Quid porro ꝓdesset timor? nisi
Misericors et miserator dñs esset
daret timentibus se. esā que nō co
ripuit². panē qui te celo destendit?
quē nullis meritis dedit? Et ēni
ipius pro impijs mortuus ē. Nemo
ergo talem esā daret. ni miserator
et misericors dñs. Quod si tantū
dedit huic vite? si uerbū carnem
factū peccator ustificandus acce
pit. quid in futō seculo glorificat
accipiet? Memor enī erit ī sclm
testamēti sui. Nec totū dedit qui
pignus dedit. Fortitudine enī opis
suoꝝ animabit ꝓlō suo. Non cō
tristent² isrlite sancti: qꝫ dimiserit

omia sua et seruiri st eū. nō contriste
tur dicentes. quis nā potit saluus
fieri? ꝑ strictus intrat ad celos ꝑ
foramen acus. qm̄ diues i regnū
celorū? Annūciabit eis fortitudiem
opm suorū: qm̄ q̄ hominibus difficia
lia sunt. deo facilia sūt. Ut det
illis hereditatē gentiū. Jtū è eū
et ad gentes: et p̄ceptū dnīcis
huius scli nō supbe sapere. neq; spa
re i incerto diuciarū. sed i deo viuo
qui facile est qđ hominibus difficile
est. Dic eū multi uocati st. sic ocu
pata est hereditas gentiū? sic fir
est ut etiā plurimi qui dimiserūt
omia sua in hac uita. ut seq̄rent
eū. uitā etiā ipam pro nomīs eius
confessione contēpnent: et tam ꝑ
cruciatus humiliantes se ad portanda
onera pressuraꝝ. intrarent etiam
sicut ꝑ foramē acus ꝑ angustias
passiones angustias. Ipse fecit hoc
nūc omia possibilia sūt. Opa ma
nuū eius ueritas: iudiciū. Tene
at ueritas ab hys q̄ iudicant hic:
iudicabitur hic mites. et ad iudiciū
p̄ducūt quo nō solū eos a quibus
iudicata sūt. sed etiā angelos iudi
cent adiisus quos eis erat collui
tatio. etiā cū ab hominibus iudicari
uident: quos nō separet a xp̄isto
tribulatio. angustia. fames. nuditas.
gladius. Fidelia eī omia mā
data eius. Non fallit. exhibet qđ
promisit: nō tamē est hic expectan
dum. nō hic spandū: sed confir
mata sūt in celis scli. ftā i ueritate
et in iustitia. Hoc est uerū: iustū.
ut hic laboret illic requiescatur:
quia Redemptionē misit pplo suo.

Unde aūt redimūt nisi a captiui
tate ꝑegrinationis hui? Non ergo
requies nisi in celesti p̄tria requiat.
Dedit quidem deus israelitis carna
libus terrenā olim q̄ seruit cū filiis
suis: sed hoc uetus testamentū est
ad ueterē hominem ꝑtinēs. Quia aūt
ibi figuraꝝ intellexerūt. heredes eaꝝ
fuit nouū testamenti exiterūt: qm̄
que sursum est olim libera è que
est mater nrā etna i celis. Veteri
aute illo re ipsa probatū è tūsitoria
promisisse. Mandauit quippe in
eternū testamentū suū. Hoc qđ nisi
nouū? Cuius heres quisq̄s esse no
lueris. nolo te fallas. nec tiam tri
bentem lac et mel carnaliter cogites.
nō amena predia. nō ortos fructife
ros et opacos: nō tale aliq̄d medi
terris adipisci. quale solet hic oculis
auaritie cōcupiscē. Cū eī sit indu
ctum malorū cupiditas: punienda
est ut hic consumatur. nō differenda
ut ibi saciet. Primo penas fuge.
gehennas deuita: atq̄m̄ desideres
ꝑmittente deo. cane minātem Sāc
tū et terribile nomē eius. Pro de
liciis aute omibus hui? scli quales
tibi eruis es. ul' augē. ac multipli
care cogitando potes: imortalium
deliciaꝝ miē cōcupiscē sapiēnā.
Sed initiū sapientie timor dni.
Delectabit illa. et ineffabiliter ꝑcul
dubio delectabit castis atq; eternis
ueritatis amplexibus: sed prius tibi
donanda sūt debita qm̄ premia
flagitanda. Initiū ergo sapientie
timor domini. Bonus est intellectus
quis negat? Sed intelligē et non
facē. periculosum è. Bonus ergo fa

cientibus: nec extollat mentē in su
pbiā. Cuius enī timor est initium
sapientie. Laus eius manet in
scłm scłi: et hoc erit premiū. hic fi
nis. hec statio sedes ꝙ ꝑpetua. Illic
inueniūt mandata fidelia confir
mata in scłm scłi: ipa est hereditas
noui testamenti mādata in
eternum. Vnā petij ingt a dño
hanc requiram: ut inhitem in domo
dñi ꝑ oīs dies vite mee. Beati
enī qui hitant in domo dñi. in
scła seculorū laudabunt eum:
qm laus eius manz in scłm scłi.

Explicit ꝑs c. xix. Incipit ꝑs cc
xcviii. xix.

Credo resum9. xix.

Qđ attendistis fres
huiꝰ titulū psalmi:
meoꝝ ꝙ mādastis.
Comissio ingt aggei
et zacharie. Nondū erāt ista ꝑpleta.
cū ista cantata sūt. Nāꝙ inter
tempus dauid et trāsmigrationē
ppli isrl in babiloniā quatuorde
cim grationes numant: sic dina
scriptura matheus euangelista testat. Cuius si aūt templi
reparatio scdm sca ihemie ꝑpleta
am. et illa trāsmigratioē post sep
tuagīta ānos spabat. Qui cum
ppl'ent sub dario rege babiloīs
impleti st spū sco hij duo ꝑplete
aggeus et zacharias: et ambo pꝰ
inuitem initia vnī annī ꝑpharare
reperiūt, qđ ad renouationē tem
pli sicut tanto ān pdictū ē ptinē
debat. Sed quisqs corpaliter
gestus oculū cordis infigit. nec
inde in gracia spūalis intellectus
extenditur: habitat cogitatioē
in lapidibus templi quibus in
sibilis fabrica manibz hoīm in
structa consurgit: nec ipe lapis
vnus efficitur templo illi nisi
modatus atꝙ aptus. Quod in
suo corpe pmū dñs figuraūit
ait: soluite templū hoc: et duo
suscitabo illud. Est enī corpus
dñi plenus ipa sancta ecclia:
cuius caput ascendit in celū qui
est maxime lapis vnus. lapis
angularis: de quo btūs petrus
dicit. ad quē accedim9 lapidē vi
uū. ab hoībz reprobatū. a deo aūt
electū et honorificatū. Et vos ꝙ
tamꝙ lapides viui edificamini
in domū spūalem i sacerdotiū
sanctū: offerentes spūales victi
mas acceptas deo ꝑ ihm xpm. qꝰ
continet scīptura. Ecce ponam
in syon lapidem angulare. electū.
preciosū: et qui credideit i illū
nō confūdetur. Ergo ut fiat ꝙ
ꝙ lapis vnus ad talē fabricā
ydoneus. spūaliter intelligat re
pli renouationē et ruina veteris
que i actum frā est. reparatioē no
ui ppli scdm nouū hominē atꝙ
celestem: ut sicut portauim9 ymagi
nē terrenā. portemꝰ ymaginē
eius qui de celo est: quo possimꝰ
post oīm scłi hnus etates trāsire
post septuaginta annos ꝙ missis
to pfectionis nīo psignāt. et ꝑ
post captiuitatē longinqꝙ pegri
nationis nō ruitura mole structu
sed eterna īmortalitate solidam
spūalem quippe ihrlm. nō mate
rialem quam ꝙ uidem ce tem
plis. Sicut enī dicit aplus. in

nō estis ꝑegrini et inquilini. sed
estis ciues sanctorū et domestici dei.
superedificati sup fundamētū aplō
rum et ꝓphārum. ipō summo angu
lari lapide xp̄o ihesu. in quo oīs
edificatio constructa crescat in tem
plū scm in dno. in quo ⁊ vos coe
dificamini in habitaculū dei in spū:
hoc est templū dei ad qd ꝑtinet
sacramētū ꝓphationis aggei et
zacharie. Cum rursus idem aplūs
dicat: templū dei enim scm est qd
estis nos. Quisq; igit̄ se ad op⁹
huius coedificationis. et ad spē sce
firmitatis compagines tāq; lapidem
uiuū ab huius mūdi ruinosa labe
conentur: intelligit titulū psalmi.
intelligit conuersionem aggei et
zacharie. Cantet ergo q sequit:
non tam lingua et uoce q̄ vita.
Ent enim edificij ꝑfectio ineffabi
lis pax illa sapientie. cuius est
initiū timor dni. Inde ergo inci
piat sp coedificari ista confusio.

Beatus vir qui timet
dnm: in mandatis eius
uolet nimis. Viderit
deus q solus et ualiter: miseri
corditer iudicat. quātū iste ꝑficiat
in mandatis eius. qm̄ tēptatio est
tota hūana sup terrā sicut scriptū
est iob dicit: et iterū scriptū est. qm̄
corpus qd corrumpit aggrauat
animā. et deprimit terrena in
habitatio sensū multa cogitantē.
Cum aūt diuinitus iudicat nos dnūs ē:
uenerit aīa tempus iudicandi debemus.
ne aīa dnūs illuminet ab
scondita tenebrarū. ⁊ manifestet
consilia cordiū: et tūc laus erit

unicuiq; a deo. Viderit q̄ ille
quātū quisq; ꝑficiat in mandatis
eius. tamen nolet nimis q̄ pace
illius coedificationis adamauerit:
nec iā desperare debet. qm̄ in man
datis eius uolet nimis. et pax in
terra hōibus bone uolūtatis.
Inde potens in terra erit semē
eius. Semen future messis. opa
ce mie aplūs testis est qui dicit.
bonū aūt facientes nō deficiamus:
tempe enim ꝓprio metemus. Et iter
hoc aūt unḡt. q̄ ꝑte seminat ꝑce
et metet. Quid aūt fiēs potēa⁹.
q̄ ut regnū celoꝝ nō solū zachee
us emat dimidio rerū suarū. sed
et uidua duobus minutis⁹: et tā
tūdem ibi uteriq; possideant⁹?
Quid potentibus q̄ ut idē regnū
et thesaurus diuiti. et calice a
que frigide paupi ualeat⁹? Aūt
aūt qui ista faciant dū terrena
contēnunt: aut hīt mercedē spān
tes a dno. aut ab hōib⁹ plāctꝰ
cupientes. Sed qm̄ctio rectorū
bñdicetur: id ē opa eorū quorū
bonus dns ipse q̄ recto sit corde. Rem
aūt cor est nō resistē pri emen
danti. et credē pollucenti⁹? nō eo
rū quibus cōmouet⁹ pedes. et ef
fundit⁹ gressus atq; labūtur
sicut in alio psalmo canit⁹: dū
zelant in peccatoribus pacē peccatorum
uidentes: et putant ꝑte opera
sua q̄a nō eis mercēs redditur
futura. At iste vir qui timz dnm.
et in templū scm dei confusione
cti cordis aptatur. nec glām ho
minū q̄rit⁹? nec tirenas diuicia
as cōtēpsit: et tm̄ Sole et

Dumte ī domo eius. Domus eī
eius cor eius est: ubi deo habitante
opulentius habitat cū spe vite et
ne. q̄ hoīb⁹ hītantib⁹ ī marmo
ratis laq̄tis q̄ rectis cū timore mor
tis eterne. Huius eī ustica ma
net in sclm sc̄li: ipa eius gl̄a. ipe
dumte. Illius eī purpura z bis
sus et epule splendide. et cū p̄sto
sūt tū seunt: et cū ad finē uenerīt.
aque guttam ex digito stillantem
desiderans audens lingua clama
uit. Cor tū est in tenebris lumē
rectis corde. Aperto durgūt cor ī
deū suū. mento ambulant rā cū
deo suo: p̄ponentes eius uolūtatē
sibi. neq̄ de sua q̄tq̄ supbe p̄su
mentes. Nemineūt eī fiusse se
alīq̄ tenebras. nūc aūt lucē in
dño. Miserator et miserator z ius
tus dñs deus. Delectat qd̄ miser
cors et miserator: sed terret fortas
se qd̄ ius dñs deus. Nulla tes
patione formides btē vir q̄ times
dñm: et ī mandatis ei⁹ uoles nī
mis. Esto suauis: miserē z mota.
Ita eī ius tus ē dñs deus: ut iudi
cū illi sine mīa faciat q̄ nō fecit
mīam. Suauis aūt uir q̄ miset²
et cōmodat: nō eī euomet deus
ex ore suo tamq̄ insuauē. Dimit
tite inq̄t et dimittet² uobis: date
et dabit² uobis. In eo qd̄ dimittis
ut dimittat² tibi misereris: in eo
qd̄ das ut detur tibi. cōmotus. Q̄
uis eī q̄libet nomīe omnib⁹ mīa
dicat²: qua misero sp̄uenit²? int
est tamen ubi nō impendis. nec
sūptū pecunie. nec corpalis labo
ris industriam: sz ignoscendo qd̄
in te quisq̄ peccauit. et tuor⁹ gna
tis cōpatias uenia p̄tor⁹. Ver
duo benignitatis officia ignosce
dor⁹ p̄tor⁹ et bñficior⁹ exoptan
dor⁹ sicut ī euangelio qd̄ cōmē
rauim⁹. dimitte et dimittetur
uob. date z dabit² uobis: sic ī ipso
uersu arbitror ee distincta. Du
uis ut qui misereatur z cōmotus.
Nec pigri sim⁹ ad hoc fieri: q̄libet
quem qui desiderat vindictā se
Sed attende qd̄ sc̄ptū est: melior
est qui uincit uiam q̄ q̄ capit ciu
tatem. Duucias q̄rit q̄ non ul
dare pauplbz. Attende qd̄ sc̄ptū
est: habebis thezauū in celo.
Non g̃ eris inglōsus ī ignoscēdo
q̄de uia uicta laudabil⁹ triūpha
nō egen⁹ rbuendo. q̄ thezauus
celestis terr⁹ possidet². Huic ver
sū pturiebat ille supior: gl̄a et
dumte in domo eius. Qui ver
itaq̄ facit: Disponit sermones
suos in iudicio. Facta ipa simones
sūt quibus ī iudicio defendetur
qd̄ ei nō erit sñ mīa. q̄ z ipe fecit
mīaz: Qm̄ inclnū nō dmone
bitur. In mēoria eterna erit iustus
In mēoria eterna erit ius tus: qui
ad dexteā segregand⁹ audiet. ue
te bñdicti p̄tis mei p̄cipite regnū
qd̄ uobis p̄patū est ab origine mū
di. Neq̄ eī aliqua illic eor⁹ n
opa mīe cōmēorant². Audient q̄
uenite bñdicti p̄tis mei: q̄ gna
cio t̄or⁹ bñdicet². Dic ī mēoria
eterna erit ius tus: Et ab audītu
malo nō timebit. Quid dici hab
hys q̄ a sinistris erūt: Ite ī ignē
eternū: q̄ p̄patus ē dyabolo z an

gelus eius. Itaq; hic nō sua q̄rit
sed q̄ ihesu xp̄i. Labores patiētissime
tolerat; promissa fidenter expectat.
Dixatū est cor eius spare i dño;
neq; illius temptacionibus fiāgit.
Confirmatū ē cor eius: nō cōmo
uebit donec uideat sup inimicos
suos. Inimici eius hic uidē bona
noluerūt; et cū eis īusibilia pro
mittarent dicebant: q̄s ostendet
nobis bona? Confirmet ergo cor
nrm: nec cōmoueam donec vi
deamus sup īimicos nros. Illi ei
uolunt uidē bona hoīm in t̄ra
morientiū; nos credim⁹ uidē bō
dñi in terra uiuentiū. Sed magnū ē
confirmatū hīe cor z nō cmoueri:
cū illi gaudent qui amant q̄d u
dent, et insultant ei q̄ q̄d nō uidz
speratur. Et nō cōmouebit donec
uideat; et ipe nō deorsū q̄d īimi
ci eius. sed sursū sup īimicos eius.
suos. q̄d oculus nō uidit. nec au
ris audiuit. nec i cor hoīs ascē
dit. q̄ parauit deus diligētibus
eū. Quanti valet hoc q̄d nō vi
detur et emitur? Tanto q̄ntum
quisq; hīc potuerit. Propter hoc
et ille pauper fuit. dedit paupib⁹. Non
uidebat et emebat: sed ille the
sauros seruabat in celo. q̄ esurie
bat in paupib⁹ dignabatur
pascere. Non minus est igitur si
in terra. Non manet i stlm sli: custode
illo qui custodit sla. Cornu
eius exaltabit in gla: cuius hui
litatem a superbis grepnebat. Et
tamen uidebit et uastet: sera illa
salus atq; infructuosa pena. Nā
uastet cū magis q̄ sibi cū dicet:
q̄d nobis profuit superbia. z dictar
iactancia q̄d contulit nobis? Vi
dens cornu eius exaltari in gla
qui spernit et dedit paupib⁹. Den
tibus suis frendet et tabescet: q̄
illic erit ploratus et stridor den
tiū. Non enī frendet et tabescet
sicut fieret si oportuno eī tempe
penitueret: sed tūc penitebit eī
desiderii pcōrū pibit. nllo fructe
dente solacio. Peribit desiderii
pcōrū cū transient omnia tamq̄
vmbra: cū feno arescente flos de
cidet. Verbū aūt dñi manet in
etnū. sicut falsorū bōrū inanita
t̄ deprsū est: sic corūdem virorū
miserorū pditōe sp̄ videbit. Explicit pb̄ centesim⁹. xv⁹. Incipit pb̄

Postis fīēs c. xvj⁹
et sepissime audis
tis i euangelio do
minū dicē. sinite
pueros venire ad
me. talium est enī regnū celorū: et
iterū. si quis nō receperit regnū dei
sicut puer nō intrabit in illud:
et multis alys locis dñs deus nr
singulare humilitatis exemplū. su
perbiam ueteris hominis ad īnouā
dā humiliter nuta similitudīe pu
erilis etatis actusat. Quapter
ānū cū cantare auditis i psalmis
laudate pueri dnm. ne arbitremi
ad nos ista exhortacōēz nō pmē.
quia iā corpis puericiā sup gres
si ul' iuuenili decore vuestatis. l'
senili honore canescitis. Omnibz
enī nobis dicat aplūs. nolite pue
ri effici sensibz: sed malicia par
uuli estote. ut mētibus pfecti sit.

Qua malicia marie ꝛ supbia: Ipa enī de vana grandicate ꝑsumens. nō sinit hoīnē ambulare ꝑ artam viā: et intrare ꝑ angustam portā. Puer aūt facile intrant ꝑ angustā portā: et ideo nemo nisi puer intrat īregnum celorū. Quid aūt supbie malum a deterius? que prepositū non vult hīē nec deum? Nā sc̄ptum est: ītuī supbie hoīb apostatare a deo. Hanc se aduersus ꝑ cepta diuina tumidis ceruicib erigentē ꝛ suauī iugo dnī resistentē deinte⁹: frangite. diminute atq consumite: Et laudate pueri dnm laudate nomen dnī. Illa enī prostrata ꝛ extincta. ex ore infantiū ꝛ lactentiū ꝑfic² laus: illa oppressa atq deleta q̄ gloriat² in dño gloriet². Nō tantum ista qui se magnos putāt⁹! nō cantāt ista q̄ cognoscētes deū nō sicut deū gli ficauerūt a q̄b egerūt. ꝛ laudāt illi non deū. nō enī pueri sūt: nomē suū potius ꝑdicare nolūt. et nō laudāt nomē dnī. Itaq euanuerūt in cogitacionib suis et obscuratū est īsipiens cor eorū: ꝛ dicētes se ee sapiētes stulti fī sūt. Voluerūt latissime nomē suū ꝛ altissime diffamari: cito ipi i angustias tūsituri. Deū decet: dnm nrm decet ꝛ semp ꝛ ubiq ꝑdicari. Sēp ergo ꝑdicetur. Sit nomē dnī bñdictū ex hoc et usq īsclm ubiq ꝑdicetur. A solis ortu usq ad occasū. laudate nomen dnī. Quicunq ex me aliquis puerorū scorū laudantiū nomē dnī ꝛ di cat michi. Ecce usq īsclm amplectat michi. Ecce usq īsclm amplectat michi. Ecce usq īsclm amplect

Excelsus sup oēs gentes dñs. Gentes homines sūt. Quid mi rū si sup homines excelsus ē dñs? Illi sup se excelsos quos volunt oculis uident ī celo fulgē solem et lunā et stellas: tm creatē seruiūt deserentes creatorē dnm. Et nō solū excelsus sup oēs gentes dominus; uerū etiam Super celos gloria eius. Celi supra se suscipiūt eū: et humiles eū seruiūt habent constitutū tame ī fra re lū. q̄ pro illo nō volūt celū. Quis eū sicut dñs deus nr. q̄ in altis habitat et humilia respicit? Quis qui putaret qđ in altis celis habitaret. Sed humilia terrena respicit et in terra. In quibus gr altus hī tat: unde humilia respicat ī celo et in terra? An quibus altus hī eū exaltat humiles ut nō faciat superbos. Itaq; et ī altis hītat qs exaltat. facitq; sibi eos celū hos est sedem suā: et eos tamen nō superbos. sed semp subditos. Intu endo etiā in ipo celo humilia respi cit. ī quibz excelsis hītat. Ipsis ei psalmus ita loquit. hec dicit al tissimus ī excelsis hītans. eternum nomen eius: dñs altissimus ī sanctis requiē hīns. Exposuit qđ diceret in excelsis habitans. Nor enim plenius eloquit: in sanctis ī quit re quiem habēs. Sed qui sūt sancti. nisi humiles? q̄ pueri laudāt dnm? Itaq; adhuc ait: et pusillanimis magnanimitatē: et tanquam q̄ in humilitate torpidis sunt.

In quibus sanctis requiē habz: hijs pusillanimis tat magnanimitatē. Dans utiq; magnanimitatē excelsos facit: in quibus requiē habens in excelsis habitat. Dz q̄ pusillanimus tat magnanimitatē: eadē excelsa ī quibz hītat humilia respicit. Sed humilia inquit respicit in celo et in terra. Creatauit nos etiā quare utrūq; eadem ī celo que in terra. an alia ī celo alia ī terra humilia respicat dñs d's nr. Ni eū eadē uideo q̄admodū hō ī celligam sed in aplīn ditentē. ī tame ne eū ambulantes nō sedm carnē militam? Arma ei militie nre. nō carnalia sed potēta deo. Unde ergo potēta? nisi q̄ spūalia? Cūq; itaq; aplus et ī carne ambulet: spūalit militet: nō mirū si humilitas eius et in celo respicit ppter spūs libertatē. et ī terra ppter corpis suitutē. Item quippe alio loco dicit. nīl ei puersatio in celis est. Ipe ute dicit optimū sibi ee dissolui et ee cū xpo: manere aiit ī carne necessariū iqt ppter uos. Quis q̄s intelligit? cōuersatōem apli ī celis. et ī carne māsionē in terris. sil'oportet ī celligat dnm deū nrm ī excelsis sanctis hītantē. q̄ admodū tū eos celestes humiles sibi et in celo respiciat: qm q̄ sursū sūt sapiūt q̄ spe resurrexit cū xpo. et ī terra. qm nodū soluti sm̄ tamus vitulo. ut ex tota vita sua possint ee cū xpo. Ni vero alia dñs deus nr humilia respicit ī celo et alia ī tra? credo qđ ī celo iā respicit quos nouimus: hītant

in eis; in terra aũt respicit qs uocat
ut habitet in eis. Istos enī possidz
celestia cogitantes: illos exultat
terrena sompniãtes. Sed qr diffici
le optinemus ut possint et ipi iã
hūiles dñi. qui nondū suauẽ iugo
dñi pia colla uũerūt: qñquidem
hūilia isto loco ut stam exiãz in
telligamus p totū tertiū psalmi di
unc ãmonent lr̃ē. ē alius ītellc̃s
quē meñ tantas vr̃ã cōsidet. Ce
los nūc significari arbitroz eos
qui sedebunt sup duodeñ thronos
et cū dño iudicabūt: terre aut̃
nomie ceteroñ multitudinē bñdic
torū qui cōstituēt ad dexteroñ. ut
p opa mie collaudati recipiant
ab eis ī tabnacula eña. qs ami
cos sibi de mãmona iniquitatis m
ruunt vite mortalitate fecerunt.
Eis qppe dicit aplus. Si nos uob
spūalia seminauum⁹: magnū ē
si vr̃a carnalia metamus: Quu
bus hijs verbis dici potest. Si nos
uobis celestia seminauum⁹: mag
nū est si terrena uñ metamus?
In celo ergo i spiritu celestia semi
nãtes. in terra aũt terena redde
tes: tamen hūiles et hos: illos.
Humilia enī respicit ī celo: int̃
ra: qr meminert utrisq; qd fue
rīt p suã malicã. qd facti sūt p
dñi gr̃ām. Neq; enī illis tñmodo
dicit uas electiois. fuistis enim
aliqñ tenebre nūc aũt lux in dño.
et iterū. gr̃ā salui facti estis p fidē
et hoc nō ex uobis ꝫ dei donū est:
nō ex opib⁹ ne forte quis extollat:
ꝫ etiã sepm adiūgit consequẽt
dicẽs: illius enī sum⁹ figmentum
cati in opib⁹ bonis. Dicit etiã
seorsū de se et ipis q respiciunt
in celo. Fuim⁹ enī inqt et nos na
turaliter filij ire sicut et ceteri: ut
fuim⁹ enī et nos inqt stulti aliqñ
et incredduli. errãtes. seruientes
desideijs et uoluptatib; uarijs.
malicia et inuidia agentes. abho
nabiles inuicem odio hñtes. Cū
aũt benignitas et hūanitas salua
toris dñi nr̃i: nō ex operib⁹
iustitie q fecim⁹ nos. ꝫ secdm suã
miãm saluos nos fecit p lauacrū
regnationis. Ecce hūilia que sūt
positū in celo. spūales enī sunt
et oñia iudicãt: ꝫ tamẽ hūiles.
ne electi iudicent. Quid de se
ipo singulariter? Nōne talia sunt
q cōmemorat? Qui nō sū iqt pdo
neus uocari aplus. qa p̃secutus
sū ecclām dei: ꝫ miam⁹ secutus
sū. quia ignorãs feci i incredulī
tate. Denq; post istos iusus ds
aut ī psalmo spūs. quis sicut dñs
minus deus nr̃. qui ī altis hñat.
et hūilia respicit ī celo: ī terra:
uolens docẽ nos qñ ī celo hūilia
a cū iã spūales. magna: iudicia
uris sedibz digni tali sermone
eloquio. sb̃iecit statim. Qui
erigit a terra ēopem. et de sterco
re exaltat pauperem: ut collocet
eū cū principibz. cū principibus
ppli sui. Nō itaq; dedignãt esse
hūilia capita excelsoruū sb̃ terre
iã dñi. Omnibus enī collocatur
fidelibus dñice pcūie dispensator
cū principib⁹ ppli di. q̃nus sessur⁹
sit ī duodecim sedib⁹: angelos
quoq; iudicaturi⁹: a tria tamen

ueps erigitur. et de sterore pau
per exaltatur. An forte nō ē exal
tatus de sterore? qui seruiebat
desideriis et uoluptatibus uanis?
Dz forte tū ista iā dicēt. nō ēat i
ops nō erat paup. Quid ergo
adhuc ingemiscit grauatus. habi
taculū qđ de celo est suspndiu nu
ptiēs? Cur ne forte se extollat to
laphizatur. et subditur angelo
sathane stimulo. tumus sue? Al
et habens eū spm qui sanctificatur
omnē etiā altitudinē dei. Itaq
in celo ē: sed et i celo dnīs hūilia
respicit. Quid ergo fiet? Di iam
exaltata de sterore. ut cū popu
li collocarent principibz? michi
ne cōscēdt audituum? de hūilib?
qm tia i spū dnīs? Pauperes
eis si illi amici uidicatui cū dno:
plures aūt isti qs i supbiit i taber
nacula etna. Quibus ei tota fiu
mēti massa i dpatiōe sentīcte pa
lee pauros hīe uideat: p se tū
desolata copiosa ē. Oculi eius fily
deserte: magis q eius que habz
uirū. Multi filii eius p gratiam q
senectute accepit: q ei? si ab eūte
tate legis vinculo mutata ē.
Et ego quidē dico i senectute acce
pit. et intuēs sanctū meū nūm
Ino psalat p omīs gentes matre
fidelīū. q aūt psona ē aput ysay
am uidete qui dno no mīs. nec
eius q pepit aliquē? et tamē
quid ei dicit? Dicēt mgt in au
gustia nobis est in isto loco.

Facite uias nobis: nūc locū in
quo tom morem. Tu uo dices i
corde tuo qs genauit mihi istos. cum
sciam me ēe sine filiis et uidua?
Quis ergo istos eductauit michi?
Ego eram delicta filii sola: hyaūt
michi ubi eram? Ex ea ergo pte is
ta dicat etiā. q uidet nichil pare
in istis turbis que nō diu seruit
oīa sua ut sequerēt dnm: et sede
rent sup duodecim thronos. Dz qm
multi i cade turba facientes sibi
amicos. de māmona iniquitatis
popta mīe. ad dextram stabūt?
Non solū ergo erigit de sterore q
collocet cū principib? populi sui:
sed etiā habitare facit sterilem
domo matrem filiorū letantē: qui
i altis hītat et hūilia respicit in
celo et in terra. semen abraham
sicut stellas celi. sanctitatē sibi
mē in supnis sedibz collocatā. et
sicut hactenā i ora maris misit
cordem atq innumeram multitudiez.
a sinistris fluctib? atq amaritu
dine impia segregatā. Explicit
pō. c. xij. Incipit psalm. c. xiij.

Legimus quidem
notissimū atq itunc
mus dilectissimi fres.
qđ narratur i libro
exodi. pplm isrl' li
batū ab iniqua dnatiōe egipti
orū int duos fluctus maris trās
isse p siccū: iordanē q fluuium
cū p eū in tia promissionis intra
rent. tactū pedibz sacdotū arce
dni portantiū. stetisse retrosup in fir
mato lapsu: ab inferiore aute pte
defluxisse quo ibat in mare.

donec in sicco stantibus sacerdoti
bus tñ sisset pplus vnū sus. Nouī
mus hec. nec tamē arbitram nos
oportet. in hoc psalmo cui nunc
alla pnūciato cantatoq respon
dimus id agere spm sctm: ut pti
ta illa gesta recolentes. neq quā
futura talia cogitem⁹. Illa ei sic
dicit aplus ifigura cōtingebant
illis: scripta st aūt ad correctiōem
nām ī quos fines sclorū obuēit.
Cū igit audim⁹ ī psalmo In ex
itu isrl de egipto. domus iacob de
pplo barbaro. facta ē iudea sanc
tificatio eius. isrl pt̄as eius. mare
vidit et fugit. iordanis cōuersus
est retrorsum⁹: ne arbitremī no
bis narrare pt̄ita. sī potius fu
tura predica: qua illa qp miracu
la cū in illo pplo fierēt. pnūcia qdē
sed nō sine futurorū signi ficatiōe
gebant. Itaq ut oñderet qui
psallendo ista prediabat. eade
se ubis agere que illis figuris a
gebant⁹: vno eodemq spū opan
te et illa facta et hec dicta sunt.
ut id qd in fine sclorū manifesta
dū reseruabat. figuris rez atq
verborū pmutatiōb⁹ nūciaret:
nō oīno ea dicit q̄ sibi gesta st. sī
alit quedā qm illic lecta didicī.
Ne ueto putaret tñ sacta reto
lere potius qđ uentura pdicere;
primo enī iordanem ipm nō reu
sū ee retrorsū sī stetisse legimus.
ab ea pte qua aque desup īfluē
bāt. cū pplus ille trāsiret. Dein
de gestientes mōtes tolles q nō
legim⁹: que sic addidit ut etiā
oīa ista repeteret. Nā cū diuisū

mare uidit et fugit iordanis cō
uersus est retrorsū: montes
tes gestierūt uelut aietes: col
les uelut agni ouiū. Cur tu
sus īterrogat qđ est mare qđ fu
gisti⁹: et tu iordanis q cōuersus
es retrorsū⁹: montes q̄re gesti
tis uelut aietes⁹: et colles uelut
agni ouiū⁹? Attendam⁹ ergo q
āmoneam⁹: quia et illa sūa figura
nīe fuerūt. et hec dicta ut nosipos
recognoscam⁹ hortant⁹. Si enim
gīām dei que data ē nobis firmo
corde retinemus. nos sum⁹ isrl se
men abrahe⁹: nobis dicit aplus
g⁹ semen abrahe estis: qua sicut
alio loco dicit. nō ī circūcisiōe sed
ī pputio deputata ē abrahe fides
ad iustiā⁹: et signū accepit circūci
sionis. signaculū iustitie fidei q
qui nō solū ex circūcisiōe st. sed et qui
qui sequūt⁹ uestigia fidei. que est
ī pputio pris nri abrahe. Nonne
carnalit circūcise genti tñmō fu
tus ē pr̄. tu dictū ē prem mihi
gentiū posui te: multaz ārum
q̄rūdā ꝑ oīm. Qđ apte dicit. oēs
benedicentur in te oīb⁹ gentes. Nul
lus itaq xp̄ianorū se a nomine
isrl arbitret⁹ extraneū: illis ex
qui credidertūt ex udeis ī pr̄i
principalit aplos imitemur ī an
gulari lapide copulam⁹. Nunc
aut dñs alio loco: habeo alias o
ues que nō st ex hoc ouili. oportet
me illas adducē ut fiat vn⁹ grex
et vnus pastor. Populus ergo
xp̄ianus magis isrl. cui pmissa

domus iacob. Idem quippe isrl' qui iacob. Illa uero turba iudeoꝝ q̄ mito ꝓfide reꝑbata ē uolupta te carnali uendidit ꝓmogenitura sua: ut nō ad iacob ꝑ ad esau hoc mysterio dictū ēē. q̄a maior minorē. Egiptus aūt q̄m interpretatur afflictio. ul' affligēs ul' cōprimēs. sepe i ymagīe populū hui' scli: a quo spūalit' redendū est. ne simꝰ ugū ducentes ihrlim celestis fit tuus ydoneus. ei ꝓmū huic sclo ānūciauerit. q̄ admodū ille ꝑplus i tra ꝓmissionis dura nō potuit. ni ꝓnus ab egipto recederet. Dz sicut ille nō unde discessit nisi diuino libat auxilio: sic nemo corde ab hoc sclo auertit, nisi dine mīe munie adiutus. Ad eā illut semel ꝑfigurati ē: hoc in isto fine scli in hac sic btūs iohēs scrib hora nouissima cotidianus ecclie fetib in nouissimo credente cōplet. Audite aplm doctorē gentiū dotēte et exhortante. Nolo ei nos igit ignorare frēs. q̄ oēs pres nri sub nube fuerūt. et oēs mare trāsierūt. et oēs i moysi baptizati sūt i nube et i mari. et oēs eūdē spūalem māducauerūt. et oēs eūdem potū spūalē bibert: bibebāt aūt de spūali sequēte eos petra. petra aūt erat xp̄us. Dz nō in oīb illis bn̄ ꝑplacuit deo: prostrati ei sūt i deserto. Hec aūt fige mīe frē sūt. Quid ultra amplius frēs dilectissi? Certe manifestū est nō hūana suspitione: sed aplico id ē dino z dnico magisterio. Deus ei laq̄bat i eis: et q̄uis de carneis nubibz tamē dns intonabat. Certe ergo tanto testimonio manifestū ē illa oīa figurate gesta mīr i nra salute cōpleri: q̄ tūc futa ꝓnūciabāt. nr̄ ꝓsita legūtur. et ꝓnūcia ꝙgnoscūt. Audite quidē mirabilia librorum ueterū sacramēta oculata atq̄ uelata: nōnulla ex pte a libris uelatis reuelari. Iam micheas ꝓpheta ita loq̄tur. put dies iḡt profectiōis illoꝝ ex egipto oīa mirabilia illis. Videbūt nationes et confundēt ab oī ugore eorū: manibus ora sua obstruent. aures illis ersur dabūt diligētes terrā. uelut serpētes trahentes terrā. Cōturbabūt de cōclusiōibus eoꝝ: i dño deo nō erudient mēte. z terrebūt a te. Quis deo tuo similis auferēs iniquitatē? et trāsgredies impietate residuus hereditatis tue? Et nō cōtinuit i testimonio suā suā: q̄m uolūtarius et miserator ē. Ipe miserebit nri: demerget delicta nra. demerget i maris ꝓfundū oēs culpas mās. Nempe adūtius fiēs manifestius hic apūi sacramenta sancta mysteria. In hoc ꝙ psalmo q̄uis futura intimat mirabilis ꝓphetie spūs: tm̄ uidet uel trāsacta narrare. Facta ē igit iudea sanctificatio eius: mare uidit et fugit. Et facta ē et uidit z fugit. ꝓteriti tpis imba sūt: z cōuersus ē iordanis z gestierūt mōtes. et

cō mota est terra eode nō p̄teritū so
navit. sine p̄ iudicio tm̄ intelligendi
fuit? alio qui cont' euāgelicū testi
moniū cogimur etiā illa. nō de fu
turo p̄nūciata ꝫ de p̄terito cōmēora
ta intelligē: diuiserūt sibi uesti
mēta mea: sup uestimētū meū
miserūt sortem. Que q̄nus ver
bis p̄teriti tpis dicta sint: id tamē
p̄nunciabant. qđ tanto post futm
in passione dñi apleret. Dz tamē
dilectissimi ꝓpheta iste ep̄ cōmēo
rauit etiā grossa rostra limauit. et
ad intelligenda de p̄teritis rebus
gestis futura īmunitate extendit:
ut nō solū aplica auctoritate fi
guras nras illas fuisse certam?
ꝫ net ab ipis ꝓphetis hoc p̄mussū
est: ut etiā eorū eloquio pande.
udentes atq; grundētes. certi ac
securi de thesauro dei et noua et
ueteia tonorauit sibimz cohęrentia
professam. Cū enī tāto post egs
sum ꝑli illius ex egipto. tanto
aī ista etne tpa her quę cōmemo
rauit tenuerit: tm̄ se futa p̄dicē sn
ulla dubitatiōe testatur. Ordm̄ di
es ingt p̄fōnis eor ex egipto. oīa
tā mirabilia illis. Debūt nata
ones rōfundent: hoc ē qđ ly dem
est. mare uidit rfugit. Di enī ly
p̄ iuba p̄teriti tpis sicut ē mare vid
et fugit. ortta futa p̄dicat: ut
debūt terre et cōfundent q̄n futi
tpis uerba fūt. qs audeat de rebz
p̄teritis cogitare? Et paulo post
ipos hostes nros q̄ nos fugientes
ut īterimerēt sequebant. id est
delicta nra sicut egiptios ī mari
obrutos: ita ī baptismo demersa
extincta luce clarius intuma
rens. qm̄ uolūtarius: miserus
est. ipe conforter: miserebit nr̄i.
demerget delicta nra. demerget
ī maris p̄fundū oēs culpas nras.
Quid est ly mi? Qui uos cogno
scitis ysrlitas sedm semen abrahe
qui estis domus iacob sedm pro
missionē heredes. cognoscite eā
uos exisse ab egipto. qui ipsum sclo
renūciastis: exisse de ꝓpl̄o barba
ro. qui confessione pietatis uoca
to. qui blasphemijs gentiū seruistis.
Non est enī lingua vra sed bar
bara que deū laudare nō nouit.
cui uos laudatis alla. Facta est
enī uidea sīfactio eius in uobis
Nō enī qui ī manifesto iudeus ē
neq; que ī manifesto circūcisio ē in
carne: sed qui ī occulto iudeus ē
et circūcisione cordis. Intio gratie
ergo corda nra. si ea circūcidi
des. si purgauit cōfessio. ī uobis
facta est iudea sīfactio eius. ī uo
bis isrl' p̄tās eius: dedit enī uobis
p̄tātem filios dei fieri. Jam nec
recordet unusq̄sq; vrm cū deo ut
lut applicare cor. eiusq; suauitate
rerdens a pristinis ignorantie
sue desideriis deuotū animū sub
de? carnalibz ꝫ ymaginibz mūdi factis
relictis atq; abiectis. ī quibz sine
fructu laborabat tāp̄ ī egipto.
cū lateres sub dura dnatōe dya
boli faceret. audita uoce dñi dicen
tis. uenite ad me oēs q̄ laboratis
et oneratis estis: ego uos reficiam.
desertis atq; abiectis. sub leuem
xp̄i sarcinam curre. Recordet ꝫ
unusq̄sq; vrm q̄ admodū omnia

ſtãna impedimẽta reſſerũt ꝛ: diſſi
dentũ noctes ꝙ̃ cr̃ũpe nõ auſe ſũt:
aut cõſecrato xp̃i nomĩe ꝑ omnes
terras exaltato ꝛ honorato tremeſcẽ
ſiluerũt. Ergo mare uidit ꝛ fugit:
ut ꝙ̃ ſine cõtradictiõe ad lib̃tatem
ſpũalẽ pandẽt via. Jordanus aũt
ꝓpmodũ retrorſũ cõuerſus ſit
nolo extra uos q̃ratis: nolo aliq̃d
mali ſuſpitemini. Increpat eũ
dñs quo ſtam qui tꝛſũ ad eũ po
tuerũt et nõ facĩe ꝛ: et quaſq; ꝓ̃ia
ꝑtũ ſuũ deſerũt et a ſuo creatore a
uertũtur ꝛ: tãq; fluuꝰ ĩ mare labit
ĩ hunus ſili amaritudĩe malicĩa.
Donũ ergo illi eſt ut retrorſũ cõu
tatur. fiatq; illi deus añ faciẽ reũ
tenti quĩe ſibi a tergo poſuerãt. et
fiat illi retro mare huiuꝰ ſili qđ ſibi
añ faciẽ eũ illuc haberẽt effecerãt:
et ſic obliuiſcat ea q̃ retro ſũt. ut in
cõuerſo utile eſt. Nãq; añq; dñtat
ſi ea que retro ſũt obliuiſcat: deũ
ꝙ̃ tꝛſum poſuerãt: et ſi ĩ ea q̃ añ
ſũt extendat: in ſcĩm extendat; quia
ipm ſibi añ faciẽ poſuẽt quo anu
dñs irruebat. Jordanis ergo illos ſig
nificat q̃ gratiã baptiſmi ꝓpert ꝛ:
et ſic iordanis cõtinuit retrorſũ. cũ
illi cõuertũt ad deũ: ut eũ iã retro
nõ habeant ꝛ: ſed reuelata facie glo
riã dñi ſpeculãtes. in eandẽ ymaginẽ tꝛſformẽt a glã in gloriam.
Montes geſtierũt uelut arietes: fi
deles diſpenſatores ubi ueritatis.
ſũ apli. ſũ euangelij predicatores.
Et colles uelut agni ouũ. hi ſunt
quibꝰ dicit ĩ xp̃o ihu ꝑ euãgeliũ
ego uos genui ꝛ: hi ſũt quibꝫ dicit.
nõ ut cõfundã uos hec ſcribo ꝫ ut
filios meos carissimos moneo: hi
ſũt de quibus dicit afferte dño fi
lios arietũ. Attendite ꝑ omẽs tribꝰ
qui noſtis iſta mirari: gaudẽte atq;
cantate dño deo vro: attendite iſta
cõplere ꝑ omẽs gentes. q̃ añ tã lon
ga tpa figurate geſta atq; ꝓdicta
ſũt. Interrogate et dicite: qđ tibi
mare qđ fugiſti. et tu iordanis ꝙ
cõuerſus es retrorſũ ꝛ: montes qa
geſtiſtis uelut arietes. et colles ue
lut agni ouũ ꝛ? Quid ẽ o ſeculũ
qđ tua impedimẽta reſſerunt ꝛ?
Qđ eſt qđ tot milia hoĩm toto or
be fideliũ huic mũdo renũciantiũ.
ad uerũ dñm cõuertimĩ? Quid ẽ
qđ gaudetis quibꝰ in fine dicetur ꝛ?
euge ſerue bone. qm̃ i paucis fide
lis fuiſti. ſup̃ multa te conſtituam:
Quid eſt qđ gaudetis quibꝰ in fine
dicet. uenite bñdicti ꝓ̃is mei ꝓpi
te regnũ qđ ꝓbatũ eſt ab origine mũ
di: Reſpondebũt uobis hec omnia:
uoſq; ipi reſpõdebitis uobis. Fa
cie domini cõmota ẽ terra: a facie
dñi dei iacob. Quid ẽ a facie dñi dei
iacob. niſi cuius preſentia q̃dmo
dũ ẽ ego uobiscũ ſũ uſq; ad cõſũmatiõ
nẽ ſeculi: Cõmota eſt enim terra:
ſed q; male pigra i manſerat. cõmo
ta ẽ ut ſolidius firmaret a facie dñi.
Qui cõuertit petrã i ſtagna aqua
rũ: et rupes i fontes aquarũ. Re
ipm enim et quãtã ſuã dignãtiã li
queſcent ad irrigãdos fideles ſuos.
ut fierent i eis fons aque ſalientis
i uitã etnam: q; prius cũ ignora
rent durus videbat. Inter illa erbata

sūt: et nō expectauerūt. Donec scīp
turis aptis influeret atq; īundaret
ī cos qui durerūt duris ē hic ser
mo? quis eū pt audire? Ista pe
tia. ista duritia cōuersa ē in stag
na aquarū. et ista rupes ī fontes
aquarū. cū resurgēs exposuit īa
piens a moyse p omīs prophetas.
quia sic oportebat xpm pati. et
misit spm sanctū de quo dicebat
si quis sitit ueniat ? bibat. Non
nobis dñe nō nobis: sz nomi tuo
da gloriā. Gratia quippe ista eni
pentis aq de petra. petra āt erat
xpūs. nō qi opibz precedentibz da
ta est: sz miserante illo qui iustifi
cat impiū. Et eni xpūs pro im
pys mortuus est: ne ullam suā
homines sz nomīs dei quererēt
glām. Sup mīam īquit ? ue
ritate tuam. Per duo mīaz et
ueritatem admonuit ī sanctis scrip
turis sp sibi sepe iungant. In sua
quippe mīa notauit impios: et
ī ueritate iudicat eos q̄ voluit
uenire noluerūt. Ne qn dicāt
gentes ubi est deus eoz. In no
uissimo eni apparebit mīa eius
? ueritas qn signū filij hoīs ap
parebit in celo: ? tūc plangent
oīs tribus tre ? dicent ubi est
deus eorū. cū eis nō adhuc cre
dūt deū p dicat? sed iā tremēdus oī
dicitur. Deus āt nr ī celo sursū.
Nō in celo ubi solem ? lunā videt
opa dei que colūt: sz in celo sur
sū qđ trānsgredit? omīa corpa ce
lestia et terrestria. Per sic est in
celo deus nr. quasi subtracto ce
lo ruinam sine sede formidet.

In celis et ī terra: Oīa que uo
luit fecit. Nec indiget opibz suis
tēp in eis collocet? ut maneāt: sed
in sua ei natura p sistit. ī qua ma
nens oīa q̄cūq; uoluit fecit. in
celis et in terris. Neq; eni iā ei
portabāt ut ab eo fieri possint:
qn nisi fierent eū portare nō pos
sent. Ergo in quibus ē ipe tamq;
indigentia continet: nō ab eis
tamq; indigēs ?tinet. Sine sit
intelligat?. in celis et ī tra omīa
quecūq; uoluit fecit. ul' ī supio
ribz ul' in īferioribz ppli sui uolū
tatīa grām suā cōstituit: ne ips
de opm meritis gloriet?. qr sine
montes gestant uelut anteas
sine colles uelut agni ouīs. a
facie dñi cōmota est tra. ne me
ritis sordibus ꝑpetuo īmanerēt.

Explicit sīmo pm̄. Incip̄ secūdo.

Quamq; de eodem p̄
fortasse oīm psalmoꝝ
sit una cōsequentia diligē
tiuentibz. ita ut nullus sequat?
q̄ nō supiori possit adiungi: tn̄ ista
ita ? siderem? tēp uterq; vn? sit. si
licet ac supior. Nam ip cū ī illo
dictū sit. nō nobis dñe nō nob? sz
nomi tuo da gloriā sup mīa tua
et ueritate tua. ne qn dicāt gen
tes ubi est deus eorū. qr īuisibile
deū colimus. q̄ nullor corporeoꝝ
oculis. cordib? caūt pauco? mun
dissimis notus ē. tēp ideo possint
dicē gentes ubi ē deus eoz. quia
ips possūt oīdere oculis cordis
ob: p̄mo āmonuit opibz sentire
pīcīā dei nī. qr cū sit ī celo et ī tra
ī celo et ī tra omīa q̄cūq; uoluit

fent. Et quasi dicēt oñdant gen
tes deos suos: Simulacra igit
gentiū argentū et auruū opa ma
nuū hoīm ⁊ id est ꝙnus teū nīm
rationabiles oculis uīis nō possim⁹
oñdere quē ꝓpa ītelligē debuis
tis. nolite tamen seduci uanita
tibus uīis: ꝙ nos ea que colitis
digito potestis oñdere. Multo
quippe honestius nō ḡētis quod
possetis oñdere: ꝙ ut in eo qđ in
stis oculis a nobis oñditᵉ. uī
dentis nisi auruū ⁊ argentū? Habēt
quidē et erea et lignea ⁊ fictilia
similachra. et hui⁹cemodi alte
rius materie: sed ꝓnosū eorū
ū in eo quisq; qđ illi turpis est.
erubuerit, multo facilius auer
titur a uenerationē uiliorē. Nam
dictū est alio loco scīptuarū de
simulachrorū cultoribus. dicētes lig
no pater meus es tu. et lapidi
tu me genuisti: ⁊ ve si sibi sapiētior
uideatur q̄ hoc nō ligno et lapi
di dixerit sed auro ⁊ argento. huc
aspiciat huc auuē cordis intē
tat. simulachra gentiū argētū et
auruū. Nō abiectū ⁊ qđ ⁊ aspna
q̄ terra nō est. tin est ⁊ aurum ⁊
argentū. sed speciosior atq; ful
gentior. solidior atq; firmior. No
li ergo addē manus hoīm⁹ ut
ex eo metallo qđ fecat uenis dō
uelis fiāt falsū deū. imo falsū
hominē quē pro uero uenēris
mutuā reapet insanuet. Duct

enū et affectu quodā infimo ra
pit infirma corda mortaliū for
me similitudo ⁊ mēbrorū imitata
compago. Sicut fabricata sin
gula oñdis: sic oñde officia sin
gulorū. quorū te effigies o hūa
na uanitas trahit. Os ēi hīt
et nō loquēt²: oculos habent et
nō uidebūt. Aures hīt ⁊ nō au
dient: nares habēt et nō odora
būt. Manus hīt ⁊ nō ꝓtractabūt:
pedes habēt et nō ambulabūt.
nō clamabūt in faucibus suis.
Jā ergo artifex melior ē eis. q̄a
ea potuit membrorū motu atq;
officio fabricare: quē tamē arti
ficem te utiq; puderet adorare.
Melior et tu quāuis ea nō fece
ris: qm̄ que illa nō possūt facis.
Melior est ⁊ bestia: ad hoc enim
additū est. nō clamabūt in fau
cibus suis. Nāq; cū supius dix
isset os habent et nō loquent²:
q̄d opus erat postq̄ a capite usq;
ad pedes membra decursa sūt
de faucium clamore repetere? Nisi
credo quia illa que de reteris mē
bris cōmemorabat cōmunia ēe
hominib⁹ beluisq; sentim⁹: nā et
uident ⁊ audiūt ⁊ olfacūt ⁊ am
bulant. et quietā sicut simie mā
bus attrectant. Illud aūt qđ te
xere direxit ꝓprium ē hominis: qm̄
bestie nō loquūt². Ne qs ad sola
humanorū mēbrorū opa referet
que dicta sūt. et dys gentiū solos
hōines añ ponerēt: p⁹oma sub
didit dicēs. nō clamabūt ī fau
cib⁹ suis. qđ rursus hominib⁹ pe
rioribusq; ꝯmune est. Qđ si p⁹

dixisset cū ab ore cepit membꝝ pturre. os habent et nō clamabūt. nūquā enā sit ad naturā hoīs referent: ner fanle ibi q̄tꝫ de omnium one feraꝝ sensus audientis aduerteret. Cū nō illud de ore dixit qđ hoīs proprū est. et pꝰ enūciatiōz ptū corpis quā cōmeōratis pedibz finnasse uidebat aduūrit. nō clamabūt ī fauctibz suis: lōrem uel auditorē ferit intentū. ut dū q̄nt cur additū sit. āmonei se īuētat simulachris gentiū nō tantū hoīnes sed enā beluas se deberc ꝓponē: ut si pudet adorare bestiam quā fecit deus uidentē. audiētē odorātē. contrectantē. ambulantem. clamātē ī fauctibꝰ suis. uiderent q̄ pudendū eēt adorare mutū et surdū uita sensu q̄ simulachrū: cū ad hoc in esset similitudo membrorū. ut aīa carnalibz sensibꝰ dedita. q̄ inuenti atq; animate forme applicaret affectū cū ea uideret que ī suo corpe uiua atq; aīata sentiret. Ānto ergo magis ul' melius muscs atq; serpentes. q̄ id genus animantū colerent? Que de simulachris gentiū si ita dicēdū est q̄ dāmō uidicunt: in quibz q̄ nō sentiūt hūana uitam nō curāt hūanā figurā. Itaq; ī eis plerūq; nidificāt: et nisi hūanis motibz detineant. nulla sibi hūacula munitiora conq̄rant. Monet gꝰ se hō ut uidentē bestiā a suo deo deterreat: et illū nō se mouētē q̄ potentem colit a quo meliorē detinuit. Detinuit enī uidentē a deo. audiētē a surdo. clamantē a muto. ambulantē ab īmobili. sentientē ab insensato. uiuētem a mortuo: īmo deteriorem q̄ mortuo. a mortuū q̄pe sicut manifestū ē nō uiuē. ita manifestū est aliq̄n uiuisse: quapter deū q̄ nec uiuit nec uiuit p̄ferto? mortuus antecedit. Quid hoc manifestius fiēs mei dilectissimi. qđ cuidentibus? Quis puer interrogatꝰ nō hoc rectū ēe respondeat. qđ simulachꝝ gentiū os hnt et nō loquētur: oculos habēt? et nō uidebunt? et reteā q̄ dumo seimo contexunt? Cui q̄ tantopē spūs scūs curat scripturas pluribus locis hoc ī sinuare atq; claucare. uelut īsentibz q̄ i ōmibus aptissima atq; notissima? nisi quia spēs membroꝝ q̄ naturaliter ī animātibꝰ uidētē uidē atq; in nobismetipis sentire? sicuti q̄ tāq; ut illi asserūt ī signo aliq̄ fabrefacto. atq; eminēti collocata suggestu. cū adorāi atq; hoīa ī a multitudīe cepit. paulatim uno ore sordidissimū errorē affectū: ut q̄m ī illo figmēto nō inesset uitalē motū. credat numē ostētū: effigiē tū uiuēti corpori silem. seductus fōr. cōmotus auctoritate q̄ sapientū īstitutoz. obsequiū turbarū sine uiuo aliq̄o hītatore ēe nō putat? Vnde? nisi la demonia ad possidenda gētiū simulachꝝ talis hominū affectus inuitat: quoz p̄sidentiū uana fallacia mortifera seminat? et multiplicat errores. Alios itaq; lo cus contra ista diuine lē singulā-

ne quisq̃ dicat cũ urrsa fuerũt si
mulachra. nõ hoc uisibile colo. ſ
numẽ qđ illuc ĩuisibilit hĩtat.
Ipsa ergo numina ĩ alio psalmo eadẽ
scriptum sit dãpnat: qm̃ dy gẽtiũ
inquit demonia. dñs aũt celos fecit
Dicat et aplus: nõ qđ ydolum sit
aliqđ ſ qm̃ que ĩmolant gentes
demonijs ĩmolãt et nõ deo: nolo
uos fieri socios demoniorũ. Dicẽt
aũt sibi purgatoriis eẽ religionis.
qui dicit ner simulachrũ nr demo
nũ colo: ſ p effigiem corpalẽ eius
ita signũ intueor quã colere debeo.
Itaq; utpretant simulachra. ut
alio dicant significari terrã vñ tem
plũ solent appellare telluris. alio
mare sicut neptuni simulachro.
alio aerem sicut iunonis. alio ig
nẽ sicut uulcani. alio lucifer sic
ueneris. alio solem alio lunã. quor
ũ simulachris eadẽ nõia sicut tellu
ri imponũt: alio illud alio illud
deus ul' illã ul' ill ã creaturam.
Deq; enĩ cũcta enũare sufficimus.
De quib; rursus cũ exagitatur cepe
runt qđ corpa colant. mariẽ q; ter
rã et mare et aerem et ignẽ. quor
ũ libris ipsius ĩ promptu est: nã de
nobis ipsis qm̃ nihil ea corpe ꝛ tacta
tacq; contingẽ nisi oculor tactus
ĩualem nõ ita erubescũt: rũdẽ
iudẽt nõ se ipa corpa colere. ſ que
illis regendis psident numina. ſ
Imo q; apli una snĩa penã istorũ
dãpnationẽq; testatur. Nui trans
mutauerũt inq̃t ueritatẽ dei ĩ mẽ
dacĩũ: et coluerũt ꝛ seruierũt crea
ture potius qm̃ creatori. q̃ est dẽs
benedictus ĩ scla. Nã priori pte

huiꝰ smõe simulachr dãpnaut: pos
tiori aũt mpretationes simulachor.
Effigies aũt a fabro factas appel
lando nõibz earũ rerũ qb fabrica
ut deus. tñ smutãt ueritatẽ dei in
mendaciũ: res aũt ipas p dys ha
bendo ꝛ uenerãdo. siuũt creature
potiꝰ q̃ creatori. q̃ ẽ bñdictꝰ ĩ scla.
Quis aũt adorat ul' orat intuẽs
simulachra. q̃ nõ sic affiat ut ab eo
se exaudiri putet. ab eo sibi p̃stari
qđ desiderat speret? Itaq; hoines
talibus superstitionibus obligati ꝛ
plerumq; ad ipm solem dorsum
ponẽtes pretes fundũt statue q̃
solem uocant: et cũ sonitu manib
a tergo ferant. neptuni statuam
quã pro ipo mari tolũt. q̃ sentẽ
tẽ gemitibꝰ ferunt. Hoc ãt facit
et quotidiãmõ extorquet illa figura
membrorũ. ut aĩmus nimis ĩ sen
sibus corpis magis arbitret sen
tire corpus. qđ suo corpi simillimũ
uidet: q̃ totundiũ solem uniuersq;
diffusas et quitqđ nõ eisdẽ lineã
mentis formatũ ꝺspiritu. q̃bz illa
formata sit que uniuersa uidere cõ
sueuit. Cont hũc affectũ qꝰ hũa
na et carnalis ĩfirmitas facile
copiosa est. cantat scriptura dei ĩb
ualde notissimab. quibz ꝺmẽoret
et tamq̃ erraret mẽtes hominũ
ĩconsuetudine corporũ dormiẽtes.
Simulachra inq̃t gentiũ argentũ
et auruũ: sed deus fecit argẽtũ et
auruũ. Opa inq̃t manuũ hoim.
Hoc enĩ uenerant qđ ipi ex auro
argentoq; fecerũt. Detenĩ et nob
pleraq; ĩstrumẽta ꝛ uasa huiꝰce
modi materia ul' metallũ habemꝰ

m usū celebrandor sacmentorū. q̄ ipō ministerio consecrata sc̄a dicāt. in eius honore cui p salute nostra inde seruit. et sc̄p fecto ecc̄a ista īstrumēta ul' uasa. q̄d aliud quā opera manuū hominū? Verūptamē nūq̄d os habent. nō loquēt? Nūquid oculos hñt. nō uidebūt? Nūquid ei supplicam⁹ qr p ea supplicam⁹ deo? Illa causa ē maxīa impietatis insane. q̄d plus ualet īaffectibz miserorū imāgū simulq̄ forma q̄ sibi effingūt supplicāi: q̄ q̄d eū manifestū ē nō ee viuētē. ut debeat a uiuente cōtēpni. plus eīs ualent simulachra ad auxiā dā infelicem aiam q̄d os habent. oculos habēt. aures hñt. manus hñt. pedes hñt: q̄ ad corrigendā q̄d nō loquentur. nō uidebūt. nō audient. nō odorabūt. nō cōtrectabūt. nō ambulabūt. Itaq̄ sequitur. ut illud q̄z fiat q̄d ecc̄a ī hoc psalmo sequitur: ut saluet Filios illis fiant oīs q̄ fecerūt ea. et oīs q̄ confidūt in eis. Videāt q⁹ isti aptis et sentiētibz oculis: et audiēt clausis et mortuis mētibz nr̄ uidēcia nec uiuēcia similachra. Dom⁹ autē isr̄l' spauit ī dño. Spes ei que uidetur nō ē spes. Q̄d enim uidet quis q̄d speret? Si aūt q̄d nō uidem⁹ spam⁹: p patiētiā expectam⁹. Dz ut p ducerer usq̄ ī finē ipa patiēcia: Adiutor eorū et protector eorū est. An fortasse spirituales a quibz carnales īstruūt ī spū māsuetudīs? qr ipi tamquā superiores pro inferioribz supplicāt iam uident. et illis iā res est. quē adhuc īfeiorib⁹ spes est? Nam et dom⁹ aaron spauit in dño. Ergo ut ecc̄a ipi p seuerāt. extendantur ī ea que aī sūt. et p seuerāt cruciāt donec apphendāt in quo apprehensi sūt. et cognoscāt sicut et cogniti sūt: Adiutor et protector eorū est. Utriq̄ enī timēt dñm et spauerūt ī dñm: adiutor eorū et protector eorū est. Neq̄ enī nos meritis nr̄is p̄uenim⁹ nr̄i dñi: sed dñs memor fuit nr̄i et bñdixit nob: bñdixit domui isr̄l' bñdixit domui aaron. Utiq̄ aūt bñdicens. bñdixit oīs timentes dñm. Quoties quos uidet Pusillis cū magnis. hoc est dom⁹ isr̄l' cū domo aaron? cōtinuitq̄ qui eripa gēte credidērūt ī saluatorē ihesū: qr nō in oīb⁹ illis bñplacuit deo. Dz si quidam illorū nō crediderūt? nūq̄d mendulitas illorū fidem dei euacuat? Absit. Neq̄ enī oīs qui sunt ex isr̄l' hi sūt isr̄l'. neq̄ qui sunt semen abrahā oīs filij: sed in isaac scriptū est reliquie saluē fīēt sūt. Ex psona eīs eorū qui nō crediderūt dicit: nisi dñs sabaoth reliquisset nobis semen sicut sodoma fuissem⁹. et sicut gomorra similes essem⁹. Dz ideo semen ei⁹ ja sanctum p terras multiplicatū ē. Dilatati eīs magnū de domo aaron. Adiciat dñs sup nos sup nos et super filios nr̄os: et ita factū ē. Accesserūt ecc̄a de lapidibz suscitati filij abrahā. Accesserūt oues que nō erant de hoc ouili: ut fieret unus grex et unus pastor.

Crescit fides oīm gentiū. ꝛ cre
scut nūb nō solū sapiencīū antis
titū. sed etiā obediencīū pplorū:
adiuante dño nō solū sup prēs q̄
ad illū in xpō creditos unitatuos
precurrent ꝫ etiā sup filios eorū qui
pīm pia uestigia sequerēt. Nam
sic aut ille hyb quos p euāgeliū
in xpō genuerat: imitatores mei
sicut ego xpi. Adiect itaq; dñs
etes: ꝫ etiā sup colles gestiētes sic
agnu omnī. Pūm hyb uocauit magnus
puſillis. mōtibz ꝫ collibz aquebz ꝫ
magnus dicit pphā q̄d seq̄t. Benedicti
uos dño qui fecit celū et terrā.
Tamq̄ diceret. Benedicti uos do
mino qui nos fecit celū i magnis.
terrā in puſillis: sed celū nō ist
uisibile. plenū luminaribz ad hos
omnes pīnentibz. Celū ei celi
dñm sōrū mentes i tm. ut nulli
hoīm ꝫ ipe deo suo dorabiles fie
rent. In cuius celi dorabilis xpa
tione quicq̄d carneis oculis cernu
tur. terra dicenda ē quā dedit fi
lys hoīm: ut eius cōsideratione
siue ab ea pte qua sup illustrat.
sicut est hoc q̄d dicit celū. siue ab
ea que subt illustratur. cui ppie
terra nomē est: cū totū sicut con
celū celi dicit. terra sit. Terrā
ergo ista tota dedit filys hoīm:
ut eius cōsideratiōe q̄ntū possūt
cognoscant creatorē. q̄ firmis ad
huc cordibz sine isto cōiecture ad
minimo uidē nō possūt. Est et
alius i telligib a quo dissimulāe
nō debeo uborū istorū quibz dictū
est celū celi dño. terrā aūt dedit
filys hominū: ut ab eo q̄d itelligi
mus nō recedat intentio. Dixit ea
m⁹ enī magnos ꝛ puſillos signi
ficari etiā eo q̄d adiectū ē bñdicti
uos dño qui fecit celū et terrā.
Si ergo magnos celi. puſillos aūt
terre nōie accipim⁹ q̄m puſilli
crescēdo futuri sūt celi. ꝛ in ipa
spe lacte nutriunt: sic st illi mag
ni celi terre cū puulos nutriunt.
ut etiā celi celi se ee intelligāt.
dū cogitāt i qua spe puuli nut
riunt: sed tamē qua iā illi nō ab
homine neq; p hominē: sed p
ipm deū caipūt sinceritatē. uber
tatēq; sapiē accepērūt puulos fu
turos quidē celi. ut celi celi esse
sciāt: ad hoc tm tia cui dicit. ego
plantauy apollo rigauit. ꝫ deus
incremētū dedit. Ipīs ei filys ho
minū quos fecit celi ꝛ terrā ded
in qua opent: q̄ nouit tre puide
p celi. ad aneātrigi celi et tra
in deo suo qui fecit ea: ꝛ unanimit ex
eo confitentes ei et laudantes eū.
Nam si ex se uelint uiue morīet
sicut scriptū est: a mortuo q̄si qui
nō sit perit confessio. Sed non
mortui laudabūt te dñe: neq; oēs
qui descendūt i infernū. Clamat
eni alio loco tua scriptura: pcōe dū
uenit i profundū malorū. ꝛtempt
net. Sed nos qui viuim⁹ bñdi
cim⁹ dño: ex hoc nūc ꝛ usq; i scīm.

Alleri Incipit psalm⁹
qui cōfessim⁹. xuij⁹
exaudiet dñs uocē
deprecationis mee.

Cantet hoc anima q̄ peregrinatur a dño: cantet hoc ouis illa que erra uerat cantet hoc filius ille q̄ mortuus fuerat & reuixit. perierat & inuentus est. Cantet hoc aīa nostra fīēs et filij hīm: erudiam² & pmaneamus et cū sanctis ista cantem⁹ dilecti q̄m exaudiet dñs uocē depcationis mee. Numquid ipa dilige di musa est. q̄m dñs exaudiet uocē depcationis mee? Ac nō ponius aut ideo diligim⁹ qr exaudiuit nos aut ideo diligim⁹ ut exaudiat nos? Quid est ergo dilecti q̄m exaudiet? An qua dilectionē spes solet attendē dilexisse se dicat? q̄niam spauit se exauditurū deū uocem depcationis sue? Unde ait hoc speraut? Q̄m inclinauit aurē suā mihi: et in diebus meis īuocabo. Ergo ideo dilecti q̄m exaudiet: ideo exaudiet q̄m inclinauit aurē suā mihi. Dz unde scīs o anima hūana qđ inclinauit deus aurē suā tibi. nisi dicas credidi? Habenti ergo ītēr fidē. spē. caritas. Qui credidit spauit: qui spauit iā dilexit. Jam si quenam unde credideit aīa. inclinasse sibi aurē dei suū? nōne respondebit. quia prior dilexit nos. et ꝓprio filio nō pepcit. et pro nobis oībz tradidit eum? Quō enī inuocabūt in quē nō crediderūt aut n doctor gentiū? Aut quō credent ꝙ nō audierūt? Quō enī audient sine predicāte? Aut quō p̄dicabūt nisi mittant? Cū her oīa gesta apuit me temerem? quō nō credē rem qđ inclinauit dñs aurē suam mihi? Et sit cōmentaut ī nobis dilectionē suā: ut ꝙ⁹ ꝙ unusq̄sq̄ monetur. Cū igit² her in āmīs spetiosi pedes eoꝝ. q̄ āmūciauerūt pacē. q̄ annūciauerūt bona. q̄ audiuit nomē dñi saluus erit? q̄ inuocauit nomē dñi saluus erit? credidi aurē eius inclīatā mi. et in diebus meis īuocabo. Et qui sit dies tuus. q̄m dixisti ī diebus meis īuocabo? An forte illi quibus uenit plenitudo tpis. & misit deus filiū suū qui iā dicebat. tpe acceptabili exaudiui te et in die salutis adiuui te? Audisti ex ore p̄dicatoris uenientis ad te pedibz spetiosis. et nūc dies salutis. et credidisti: et in diebz tuis īuocasti et dixisti o die cruce aīam meā. Hūc quidem istā sed et dies meos magis inqt posse dicē dies miserie mee. dies mortalitatis mee: dies sēm adā plenos laboris et sudoris. dies sēm uanitatē putredinis. Ego enī iacēs in fimo ꝓfundi. et in alio psālmo exclamaui. erue uetercs posuisti dies meos: in hys diebus meis īuocabo. Distant quippe dies mei a diebus dñi mei. Dies meos dico. quos ipe michi fecit. peccatis autacta qua deseruit eū: et q̄m ipe regnat et ē oīpotens atq; ōia tenens meritū tacuit ē. ideo ignorātie tenebras. et cōpedes mortalitatis accepi. In hys diebz meis īuocabo: quia ego et alibi clamo. educ de carcere aīam meā. et q̄m in die salutis quē michi p̄stitit adiuuit me. intrat in spūm eius gemitus cōpeditorū. In hys enī diebus meis: Quia tedierūt me tolo res mortis. pinula īfirmi uicerunt

me: que nisi aberrantē abs te nō in
uenirent me. Sic autē illa me ī
uenerūt; ego uero ea nō īuenieba.
qui gaudebam, pspis seculi ī quib;
plus fallunt ptula inferni. Deo
postea quā et ego Tribulatio
nē et dolorem īueni: nomē dnī
īuocaui. Latebat enī me tribula
tio et dolor utilis; tribulatio de q̄
dat auxiliū nu diutū est. ea nobis
lubhoīb. Ego enī de uana salute
hoīb gaudendū et exultandū ar
bitrabar; sed cū audissem a dnō
meo bñ lugentes q̄m ipi cōsolabū
tur. nō expectaui ut ꝑ̄ amitte
rem bona tpalia quibus male
oblectabar et tūc lugem; sed at
tendi in eandem ipāz miseriam
meā qua talib; oblectabar. q̄ et
amittē foeminaē et tenie nō pos
sem; attendi in eā uehementer
et fortat. et me nō solū erctiari
aduisitatib; hui⁹ scli. ꝑ etiā oblu
gium, pputatib; uidi: atq; ita tribu
latione et dolorē q̄ me latebat in
ueni. et nomē dnī īuocaui. O
dne erue aiam meā. a diser enum
ego homo; quis me lib'abit de cor
pe mortis hui⁹. nisi gratia dei p
ihm xpm dnm nrm? Dicat igr
sanctus ꝑplus dei. tribulationē et
dolorem īueni. et nomē dnī īuo
cauī: et audiant reliquę gētiū
que nondū īuocāt nomē dnī. au
diant et q̄rant ut īueniāt tribu
lationē et dolorem. et īuocēt no
mē dnī ut salui fiant. Nō hoc di
uinus eis ut queraī miseriā q̄ nō
habent; sed ut īueniant eā q̄ nes
cientes habent. Nec hoc eis opta
mus ut tiena necessaria desint eis.
quibus indigēt dū mōrliter uiuūt:
sed ut hoc plangant qđ amissa sa
cietate celesti. terrenis nōdū ad fru
endū stabilib; bonis. sed ad susten
tandū nēcīb; indigere meminerūt
Agnoscāt et lugeant istā miseri
am: faciat eos btōs lugētes. q̄ eos
ee semp miseros noluit. Miseri
cors dns et iustus; et deus nr mi
serat. Misericors et iustus: misere
tur. Miseicors ꝑmū qr īclinauit
aurē suam mihi: et nescieba, p
pinquasse aurē dei mei ori meo.
nisi p illos speciosos pedes erranta
ter ut īuocarem. Quis enī illū ī
uocauit; nisi quē ipe ꝑor uocauit?
Nunc ergo ꝑmū miseicors. Justus
aut quia flagellat. et iterū mise
ret quia recepit: flagellat omnē
filiū quē recepit. Nec tā m̀ ama
rū debz ee qđ flagellat. q̄ dulce qđ
recepit. Quō enī nō flagellat-
Custodiens puulos dns. quos
grandes querit heredes? Quis ei
est filius cui nō det disciplinam
pr eius? Humiliatus sū: salui
me fecit. Saluū me fecit qr humu
liatus sū. Nō enī penalis ꝑ salu
tris dolor est: quē secundo medi⁹
fecit. Conuertere inq̄t anima me
a in requiē tuā qr dns bñfecit t
Non meritis a' uiribus tuis: sed
q̄m dns bñfecit tibi. Quoniā ere
mit inquit aiam meā a morte.
Nunq̄ res est hmī. qđ cū duresset
ī requiē cōuertendā animā suā.
q̄m benefecit ei dns: sbiecit q̄m
eremit aiam meā de morte. Ideo

ne in requiē cōuertēt̄ur. qz eripta
ē a morte? Nōne magis in morte
reḡes dici solet? Que tandē eius
actio est. tuus vita reḡes et morbi
quietudo est? Talis ergo actio de
bz ēe anime q̄ tendit ad quietū se
curitatē: nō q̄ augeat iḡetū labo
rem. Quī eripuit aiāz meam de
morte. Quu misertus ei dixit. ve
nite ad me oēs qui laboratis et
ego vos reficiā: tollite iugū meū
sup vos. et discite a me qz mitis
sū et humilis corde: et inuenietis
requiē aiābus vr̄is. Jugū.n. me
ū suaue est: et sarcina mea leuis
est. Mitis itaq; et hūilis trā viam
xpi sequens debet ēe aīa actiue tē
dentis ad requiē: nō tamē pigra
et desidiosa ut cursū assumet sic
scriptū est. i mansuetudie opem
tua pfice. Et ne mānsuetudo
ad segnitiē duceret: adiūctū est
opa tua pfice. Neq; ei sic in isti
uita sōpni requies nos repariat
ad actiōem: sed actio bona pdu
cat ad semp vigilantē quietem
Ille aūt hec cūcta pstat. cūcta ex
hibet deus de q̄ hic dicit. qm dns
bñfecit michi. qm eripuit aiām
meā a morte: Oculos meos
a lacrimis. pedes meos a lapsu.
Vere enī in spe cōpleta erga se cā
tat: quisq; huius carnis vinculi
itelligit. Vere quippe dictū ē hui
lianus sū et saluū me fecit. Sed et
illud aplūs uerū dicit. q̄nā spe
salui facti sum⁹: et de morte q̄dam
qd ereptī sum⁹ itē dicit. iā esse
cōpletū ut morte itelligam⁹ nō
credentiū. de qualibz aut. dimitte
mortuos sepelire mortuos suos.
et illud in superi psalmo. non
mortui laudabūt te dne neq; o
nes qui descendūt in infernum.
sed nos q̄ vivimus bñdicam⁹ dnm.
Ex hac ergo morte potest nē itel
ligē hō fidelis. iā ereptū ē aiām
suam: eo quo fidelis efficta
est. Vñ ipe saluator. q̄ credit in
me inq̄t transitū fecit a morte
ad vitā. Cetera uō spe opleta sūt
in eis. qui nondū ex hac vita e
migrunt. Nūc enī cū lapsos nos
tros piculosissimos cogitam⁹: nō
cessant a lacrimis oculi. Cū at
eximit oculos nros a lacrimis
qn et pedes a lapsu: quia tū nō
erit lapsus ambulātiū pedum
qn usq̄ine carnis nullū erit lubri
cū. Nūc uō q̄nus firma sit tuta
nā que xpūs est: tamē qz carnis
nobis quā iubem² eēmaie sub
sternum⁹. in ipo p̄ssus opē quo
eā subdita castiganī⁹. nō in ea
dere magnū ē. nō aut̄ in
labi quis p̄t? Quapropt̄ qua
in carne sum⁹ z i carne nō sum⁹
i carne enī sum⁹ eo vinculo qd
dū solutū est. qd dissolui et ee cū
xpo multomagis optimū. nō at
sum⁹ in carne ex eo qd spūs pr
muias dedim⁹ deo. si tū possim⁹
dicē q̄a tonsuratio nra in celis ē.
tamq̄ capite placeam⁹ xto. ped
bus aūt tāq̄ extremis aīe ptib
adhuc lubricū sentiam⁹: audi
q̄admodū ad spem ptineat. q
uta tanitur uelut iā sit effectu
Eximit in q̄t oculos meos a la
crimis. pedes meos a lapsu. et

ñi non aut placeo Sed placebo ī
ſpū dñi in regione uiuor. ſatis
gentes ab ea pte nondū ſe placē
in conſpū dñi que eſt in regione
mortuorū. id eſt in carne mortali.
Qui enī in carne ſūt deo placere
nō poſſunt. Vnde qđ ſequitur et
dicit idem apls. vos aūt nō eſtis
in carne. ſēdm id dicit qđ corpus
quidē mortuū ē. ꝓpter pcm: ſpūs
enim uita ē. ꝓpter uſtificā. ſēdm qđ
placebāt domino. qz ſēdm ipm ī
carne nō erant. Quis aūt placet
aut deo uiuo ī corpe mortuo? Sed
quid aūt? Si aūt ſpūs eius q ſuſci
tauit ihesum xpm a mortuis ha
bitat in uobis: qui ſuſcitauit xp̄m
ihesū a mortuis uiuificabit et ui
mortalia corpora uīa. ꝓpt ſpm
qui habitat in uobis. Tūc enim
ui regione uiuor. et omī pte pla
centes in conſpū dñi: et nulla
ab eo pte peregrini. Quādiu enī
ſumꝰ in corpe peregrinamur a
dño: in tantū nō ſumꝰ ī regione
uiuor. Confidimꝰ aūt et bene
arbitramur magis peregrinari a
corpore et īmanere ad dñm: et
ideo ambimus ſiue īmanentes
ſiue pegrinātes placētes illi ē.
Ambimꝰ quidē nūc. qz expectamꝰ
adhuc redēptōem corpis nri. Ds
ū absorta ſūt mors in victoria.
et corruptibile hoc induet incor
ruptionē. et mortale hoc induet
immortalitatē: tūc nullus erit fle
tus qz nullus lapſus: et nullus
lapſus qz nulla corruptio: et ideo
nō ambiemꝰ placē. ſed omnīo

placebumꝰ in conſpū dñi ī regiōe
uiuorū. Incipit pſalmꝰ c. xv.

Notiſſimū arbitror ēē
ſcītati uīē qđ aut apls.
nō eſt enī oīm fides.
et qđ maior ēē ſoleat
infidelīū mltitudo
nō ignoratis. ꝓpter qđ dicat dñe qs
credidit auditui nr̄o: inter quos
etiā illi numerāt de quibꝰ dicit ītē
apls. oīs ſua querūt non que
ihu xpi: quos alio loco dicit nō ex
uentate ſed ex occaſione predicāe
uerbū dei. nō caſte id ē nō ex animo
pure ac ſincere caritatis. Aliud enī
ſentiebāt qđ in eorū moribꝰ appa
rebat: et aliud predicabāt ut ſcō
nomiē placerent hominibus. Nā de
huiuſmodi dicit. neqz enī iſti deo ſeruiu
unt ſed ſuo uentri: qs tamē xpm
annūciāe ꝓmittit. Quāmis enī
ea ꝓpter quē credierint que ipi face
bāt ut morientur: ea tamē ꝓdica
bāt que ſi aliꝰ credentes facerēt ſal
uarent. Non enī aliud ānūciabāt
ꝓter regulā fidei. Eos quippe
excludit apls dicēs: ſi qs uobis
ānūciauerit ꝓt̄er id qđ accepiſtis
anathema ſit. Illi nō xpm ānun
ciant qui ānūciant falſitatem:
qz xpūs ueritas eſt. De iſtis aūt
dicit qđ xpm ānunciēt ſ nō caſte:
id eſt nō animo ſimplici et puro
et fide ſincera que p dilēctionē ope
atur. Terrenis qppe cupiditatibus
fulentes. regnū celoꝝ ānūciabāt:
habentes in pectore falſitatē. in
lingua ueritatē. Dicens itaqz apls
etiam ſi nra ēuāgelizātem credē
tes ēē libeātos: iſtos qz ita ꝓmitt.

sine inquit occasione sine ueritate xpūs ānūciet. Veritatē quippe ā nūciabant. etiā si nō ueritate: id ē nō uō animo. Isti loquūt qđ nō credūt. et ideo reprobati sūt. qm̄ nus sint utiles eis quos instruit dn̄s dicens. que dicūt facite. que aūt faciūt facē nolite: dicūt ei et nō faciūt Unde. ni quia uana non credūt ee que dicūt? Sūt aūt alij qui credūt: et nō loquūt qđ credūt ul' pigritia ul' timore. Nam et ille seruus q̄ nus talentū habuit. tamē ꝑ ei oganē noluit audit a domino audire. sine neg̃ et piger: et alio euangelij loco dictū est. qđ multi ex principibz uideorū crediss sent in eū. ꝑ nō eū cōfitebant. ne expellerent de synagogis: ꝑ etiā ipi reprehensi atq; improbati sūt. Denuo eni euāgelista dicēs: amauerūt enī gloriā hoim magis q̄m dei. Di ergo et illi qui uerū qđ loquitur nō credūt. et illi q̄ uerū qđ credūt nō loquūt mento reprobant? quis erit seruus uere dicendus fidelis. nisi ille cui dicit. euge serue bone. qm̄ i modico fidelis fuisti. supra multa te constituā. intra i gaudiū dn̄i tui? Talis itaq; seruus nec anteq̄ credat loquit: nec cū credederit tacet. Vel sic eroget ut ipe nō habeat. ul' qđ habet nō e rogando nō habeat: sic enī dictū est qui habet dabit ei. qui aūt nō habz et qđ hr̄ auferet ab eo. Dicat ergo iste bonus seruus cantans alla. id ē sacrificās dn̄o sacrificiū laudis. a q̄ audituꝝ ē int̄ i gaudiū dn̄i: exultet et dicat. ꝑb

Credidi ꝓpter qđ locutus sū: hoc est ꝑfecte credidi. Non enī ꝑfecte credunt. qui qđ credūt loqui nolunt. Ad ipam q̄ fidem ptinet etiā illud credē qđ dictū est: qui me confessus fuerit coram hoīb̄z. confitebor eū coram angelis dei. Ex hoc enī est appellatus fidelis ille seruus: nō im quia accepit. sed quia impendit atq; lucratus est. Item et hoc loco. non aut credidi et locutus sū: ꝑpter hoc dicit se locutū ee quia credidit. Simul enī credidit et qđ p̄mium loquendo sperauit: et quā pena tacendo timē deberet. Credidi inq̄t ꝓpter qđ locut⁹ sū: Ego aūt humiliatus sū nimis. Passus est enī multas tribulatiōes propt uerbū qđ fideliter tenebat. fideliter impetebat. et humiliatus est nimis qđ illi timuerūt. qui amauerūt glām hoim magis q̄ dei. Sed quid ē ego aūt? Dicerent potius credidi. ꝓpter qđ et locutus sū: et humiliatus sū nimis. Cur addidit. ego aūt? nisi quia homo humiliari potest ab eis qui ueritati ītradicūt. nō ipa ueritas quā credit: loquitur? Unde et aplus cū de cathena sua diceret. sed sermo dei nō est alligatus. Dic et iste q̄ ipa est uma psona sed testiū hoc est mrīm dei: credidi ꝓpter qđ locutus sū. Ego aūt nō illud qđ credidi. nō simo quē ptulit. ꝑ ego humiliatus sū nimis. Ego autē dixi in excessu meo. omis homo mendax. Excessum pauore dicit. q̄ tōminātibz psecutoribz: ipendeti

rnbus passionibz cruciatus a mortis. humana infirmitas patit. Hoc ei intelligimus. qz in sto psalmo nor mm appareat. Nam et alio modo dicat exta. cu mens no pauore alie nat: sed aliqua inpuatoe reue lationis assumit. Ego aut dixi in extasi mea: omnis homo mendax. Conterritus enu respexit infirmita te sua: et vidit no de se sibi ee p sumendu. Qn tu enu ad ipm hoie pinet mendax est. s gracia dei ue rax effectus est: ne pessimus umu quisq credens no loquetur qd credi derat s negaret? sicut petro acci dit qn de se psumpserat: et docend' erat de homine no ee psumendu? et si de hoie no debet qsq psumic. utaz nec de seipso qz homo e. Dn argo iste vidit in pauore suo oem hoiem ee mendacem: qua z illi qui nullo pauore vanescut. ne pbis credendo mentiant. nunc Deinde ueracissime dictu e. omis homo mentax s deus uerax qui omnes: uos aut sicut homines mo ritis. Cosolatur hiules. et implet eos no solu fide credende sed etia fiducia predicande ueritatis? si gnificantes subtant deo: n cui tentur vnu ex principibz dyabolu. qui in ueritate no stetit: reliquit. Si enu oib homo mentax? in tm no erut mendaces i qtu no ert homines: qm dixerut: filij altissimi Hoc utiq cosiceias deuotissimi pbis fideliu testiu. quo ifirmitate

hiana dei mia no relinquat. i cui ifirmitatis pauore dcm est oib ho mendax. quo solet hiules. z im pleat spu fiducie repientes. ut pene mortuo corde renuntiat ne in semzipis fidentes sint. s in eo qui suscitat mortuos et linguas infantiu facit distas q aut. cu at tradent uos nolite cogitare quo aut qd loquamu. dabit enu uobis in illa hora qd loqmu. no enu uos estis q loqmu sed spus pris ui q loqt in uobis: licet ergo omia z sicut ab ille qui dixerat. ego dixi in pauore meo omis homo mendax. z unde gracia domini se factu ueritatem? Quid retribuia mgt dno p oibz q retribuit michi? Non aut p omibz q tribuit mi: sed pro omibz q retribuit michi. Quicqi pcesserit ho mib. ut oim donor dei no attribuo sed retributo uocari possit? Que pcesserit homib rei peccata? Retribuit ergo deus bona p mala: cu hoines retribuut mala p bonis. Licet enu retribuerut qui dixerut. hic est heres uenite occidam eu. Sed queret iste qd tribuat dno: et no inuenit nisi ex eis que ipe dnis retribuit. Calicem mqt salutaris accipia: et nomen dni inuocabo. O homo pcio tuo mentax. dno deu uerax. et ideo ia no ho? quis tibi dedit talicer salutaris. q accipiens et inuocans nomen dni retribues ei. p omibz q retribuit tibi? Quis nisi ille qui aut. potes tis bibere calicem quem ego bibiturus su? Quis t dedit imitari passiones suas? nisi q pro te passus e por?

Adeoq; pretiosa in ospectu domini
mors sanctorum. Emit enim eā sangui
ne suo quē pater fudit pro salute
seruorū. ne pro dñi nomīe seruu
fundē dubitarent: qđ tamē eorū
nō dñi utilitati pficeret. Confiteat
utaq; condicōnē suam mācipiū
tanto pcio cōpatū et dicat. O do
mine ego seruus tuus: ego famu
tuus et filius ancille tue. Ergo
ēptus est et uernaculus ē. An tu
mīe simil emptus est? An qa uer
naculus ē ēpter pcīm fuge sue de
predatur? Ideo emptus q; redēp
tus est. filius enim ē ancille sed
omīb; creatura sb dita cātori est:
et uerissimo dño uerissimū debz
famulatū. Que tū exhibet liber
ta est: haut ambigēs a dño gr̄az.
ut ei nō necessitate s; uolūtate de
seruiat. Ergo iste filius est ihrlm
celestis q; sursū est. mr omīm nrm
libera. Et liberā quidē pcīo: s;
ancilla nūcupe. Cur filios ad
huc pegrinātibz dicit? nos in
libtatem uocati estis: s; rursus
eos suos fatur dicēs. s; in cāritate
seruite inuicem. Quib; ute dicit.
cū sim⁹ emptis pcīo liberi emptis a
nūcupa: nūc nō libeāmur a pcīo s;
facti aūt sum⁹ deo? hētis fructū
vrm in sanctificationē: finē uo vitā
etnam. Dicat ergo deo seruus is
te. Multi se mīes dicūt. multi
seruos tuos. q; nomē tuū habēt
in uanis hēsibus? erroribz? s; q;
pret eccīam tuā sunt. nō sunt filii
ancille tue: ego aūt famus tuus
et filius ancille tue. O dirupis
ti uincula mea: t sacrificabo hos
tiā laudis. Dirupisti enim uincula mea qui tu disrupisti
vincula mea. deo sacrificium lau
dis tibi debeo: quia si gloriabor
qđ seruus tuus et filius ancille
tue. nō in me sed in te dño meo
gloriabor. q; dirupisti vincula mea
ut a fuga rediens religarer t.
Uota mea dño reddā. Que uo
ta reddituri? eis. qbus nouissi uici
mab. que intensa. q; holocaustia?
An ad illud respicis qđ psalmo di
cit. calicē salutaris accipiā: et
nomē dñi uocabo? tibi sacri
ficabo sacrificium laudis: Et re
uera quisq; bñ cogitat qđ uo
ueat dño et que uota reddat
sepm uoueat. sepm reddat. hoc
exigit hoc debetur. Inspecto nu
mo dominus dicat. reddite reser
que cesaris sunt: et deo q; dei sunt.
Imago sua reddit cesari: ima
go sua reddat deo. Et q; memini
nō solū seruū se ēe dei s; et filium
ancille dei: uidet ubi reddatur
ta sua deformatus xpo p salute
salutaris. In aliis inquit do
mus dñi. Que dom⁹ dei ē: hoc
ancilla dei est. Et que dom⁹ ei
nisi omīs ppls ei? Ideo sequi
In conspectu omīm ppli eius. Et
aptius ita nōiat ppam matrem
Quid est enim aliud ppls eius
nisi qđ sequitur. In medio
tui ihrlm? Cui est enim qđ red
dat nisi deo? Et re
gnatui: si de patre atq; i pace re
gnatur. Qui aūt filii hui⁹ ancille
nō sunt: bellū q; pace pugnā
uerūt. Ne qs aūt existimet ab
domus dñi et omne populū ei

nideos significari. quia ita clau
sit iste psalmus ut dicet. i medi
o tui ihrlm. ruuus noie carnales
sibilite gloriant: audite sequēte
psalmū q̄ quatuor ueri similis
continetur. Explicit pb̄ c. xv.

Laudate Incip. c. xvi

dnm omnes gētes:
laudate eū omnes
pli. Ver sunt atia
domus dni: ille oīb
plius eius hec uera ihrusalem.
dāt magis illi q̄ huius ruuta
tis filij ee noluerūt: cū se ab ōni
um gentiū communione ptulerūt.
Qm confirmata est sup nos mise
ricordia eius: et ueritas dni manet
in eternū. Ver sut duo illa. mia
et ueritas: que i centesimo tricesimo
octauo psalmo memorie mēdanda
nos mia dni: cū eius nomū per
q̄ libeāter sumus imitatū gētiū
rabida ora cesserūt: et ueritas do
mini manet in eternū. sine in eis
que promisit nobis. sine in eis q̄
minatus est ipis. Incip psalmus
c. xvii

Oduum fiēs ad
monente nob atq;
hortante spm scm:
ut sacrificiū confessi
onis offeramus deo. Confessio aūt.
aut laudis eius ē aut peccatorū nīoz:
Et illa quidē confessio q̄ peccata nra
deo confitem omnibus nota ē: ita
ut hanc solā dicā confessionē in
psalmis scīs minus erudita esse
inuenet institutio. Nam ubi hoc u
bi labia ore somserit: continuo

strepitus pius pectora tumentiū
sequit. Sed debent audire quo
dictū sit in alio psalmo. qm igre
diar in locū tabernaculi admira
bilis usq; ad domū di: i uoce exul
tationis et confessionis sonū festiuita
tē celebrantis. Nec em certe mā
festū est uoce confessionis et sonū
nō ad memoriā ptinē: sed ad letiti
am festiuitatis celebrime ptinē.
Aut si de tam manifesto testimo
nio quisq̄ adhuc dubitat: quid
dicturus est ad illud qd i ecclesiasti
co scptū est. bñdicite dnm oīa
opa ipsius. tate nomū ipius mag
nificentia. et cōfitemini in laude
ipius i cantibus labiorū et in cy
tharis: et sic dicite i confessione qm
omnia opa dni bona nimis? Nec
certe nullus ul tardissim ambi
git confessionē in dei laudibus poni:
nisi forte tanta est in omnisq̄ me
te puersitas. ut dicē audiat etiā
ipm dnm ihm xpm peccata sua pri
esse confessū. Qd si aliqs nupiue
rit propter nomē confessionis tempta et
obice: facillime ifelleret ipa co
texione uerborū. Nec ei loquit:
confitebor mqt tibi pr dne celi
terre. q̄ abscondisti hec a sapien
tibus et prudentibus et reuelasti ea
paruulis: ita pr qm sic placitū fu
it coram te. Qb nō eū intelligat
in laude prius hec dicē? Quib nō
uideat ista confessionē nō ad dolo
re cordis sed ad gaudiū ptinē? cū
etiā pcessert euāgelista dicēs. in
ipa hora exultauit spū scō: dix
it. confitebor tibi pr? Quapter
knū qm nullomō ē omino du

bitandū tot congruentib⁹ testimoniis. quoꝝ similia in scripturis ꝑ nosipsos poterimus aditere. nō tm̄ i psalmis sed et in laudib; dei confessionem diuinus litteris solē nominari. qđ congruentius in hoc psalmo quādo alla tantam⁹ qđ est laudare dominū. nos admoneri intelligimus cū audimus Psalmus.

Confitemini dño: Quis id ipm̄ faciat ut laudem⁹ deū; nō potuit laus dei breuius explicari q̄ ut diceretur Quōm bonus est. Quid sit grandius ista breuitate nō uideo: cui ita sit proprium deo qđ bonus est. ut a quoda cōpellatus ipe filius dei cū audiret magr bone. ab eo. s. q̄rame eius intuens et diuinitatis plenitudinē nō intelliges solū hoīnē arbitrabat iudicet. qđ me interrogas de bono: Nemo bonus nisi unus deus. Quid ē aliud dicē. si me bonū uis appellare itelligere deū: Dz qm̄ ꝑphō dicit in ꝑsonam futuroꝝ. liberato ab omi labore et captiuitate pegrinatiōis. et ab omi ꝑturbatione iquoꝝ. qđ ea ꝑ gram̄ dei ꝑstitū est. nō solū non retribuentis mala ꝑ malis. sed etiā retribuētis bona ꝑ malis: conuenientissime admittit ē. Quōm ī sclm mia eius. Dicat aūt dom⁹ isrl. qm̄ bonus: qm̄ ī sclm mia eius. Dicat aūt domus aaron: qm̄ ī sclm mia ei⁹. Dicāt nūc oēs qui timēt dnm: qm̄ ī sclm mia eius. Recognoscatis credo kmi quę sit domus isrl. que sit dom⁹ aaron: et quoniā utriq; sūt timētes dnm.

Dpi cū sūt pusilli cū magnis in alio psalmo bene insinuatur dicis nris: quoꝝ nūo nos oēs ī eius gra qui bonus ē. et ī scīm eius sociatos ee gaudeam⁹. qm̄ exauditi sūt q̄ dixerūt. adiat dns sup nos: sup filios hoīm; ut isrlitis in xpm redemptis: et nūo sūt apli prēs nri. et adhuc nentia pfetōrū et adobediētiam puloꝝ adiūgeret nūs gentis: ut dicam⁹ oīb⁹ facti unū in xpo. facti unus grex sub pastore uno: et corpus illius capitis tanquā unus homo dicam⁹. In tribulatione inuocauimus dnm: exaudiuit me ī latitudine. Angustia nre tribulatiōis finit: latitudo aūt tūsim⁹ nō habz timorē. Quis ē hō qui timet deū: nisi tm̄ et sanguis dei tus: nisi tm̄ et sanguis: Sed aut aplus. nō est nobis colluctatio aduersus carnē et sanguinē: sed aduersus principes: potestates tenebraz harū: id ē potestates iniquitatū mundi istius diligentiū et ꝑtēa tenebraz: qua: nos fuimus aliqn tenebre. nūc aūt lux in dño. Aduersus spūalia nequitie in celestibz. id est diabolū et angelos ei⁹: q̄ diabolū in hoc loco dicit ꝑncipē potestatis aeris huius⁹. Audi ergo qđ sequitur Omnes gentes laudate dnm: et exaltate eum omnes populi. Quoniā confirmata est super nos misericordia eius. et ueritas dni manet in eternū. Gloria patri.

ge nuoz malos hoīm. si ex nuo ma
los angelos: in dnī adiutorio despiciet
eos. Ostendam laudē eam. Vita hilla. Despec
tis aūt īimicis nō sit in tāq̄ bonū
homo se amicis opponat: ut in se
spem meā habeat collocatā. Bo
nū est confidē in dño: q̄ confidē
in homine. Vel quisq̄s sedm quē
dam modū dicī potest anglis bonis
sic a me cogitetur ut in eo ꝓficere
deheam, nemo enī bonus nisi solus
deus: et cū iderit aduniae hōi
nunt; ille p eos faciat q̄ eos p mō
cōrū bonos fecit. Bonū ē ergo
sperare in dño: q̄ sperare in prīci
pibus. Nam et angeli dicti sunt
principes: sicut ī daniele legim⁹.
michael princeps vr. Omnes
gentes circūdederūt me: et ī no
mīe dnī ultus sū eos. Circūdan
tes circūdederūt me: et ī nomīe dnī
ultus sum eos. Quodaut omes
gentes circumdederūt me, et ī no
mīe dnī ultus sū eos: sigmficat
causa queiet vīs tanta mala su
pue potuerit: respectū ē ad erē
plū; et dicit quid ꝑmo passa sit
ut capite suo, addendo q̄d sequt
circūdantes circūdederūt me. Et
bene ibi nō repetitū ē oīb gen
tes: q̄d a iudeis solis factum est.
Et in nomīe dnī ultus sum eos:
qa et illic ipe puis ꝓphis q̄d est
eor⁹ xpi psecutores senserit.
De cui⁹ gnie carne illa suspensa ē:
ꝓ quo factū est q̄ q̄d ab illa in
teiore diuinitate ꝑ erteiorē car
nē virtute īmortalit factū est.

Circūdederūt me sicut apes fa
uū: et exarserūt sicut ignis ī spi
nis: et in nomīe dnī ultus sū eos.
Dic iā ex ordine gestarū rerū. ea
am uerbor ordo continet. Nā p
sū dnm caput ecclie xīc atq̄ nos
ctūctatū a psecutoribz: sicut ī eum
tant apes fauū. Quod ē ab ig
norātibz gestū sit: mystica subti
litate spūs sanctus loq̄t. ait vel q̄p
pe apes opant ī fauis. Nescientes
aūt psecutores dnī fecerit eū nob
in passione dulcorē: ut gustem⁹
et uideam⁹ q̄ suauis ē dnīs: qui
mortuus est ꝓpter delicta nostra.
et resurrexit, ꝓpt iustificōē nrām.
Iam uo q̄d sequt exarserūt ve
lut ignis ī spinis: in eius corpe
hoc ē in ꝓphō ubiq̄ diffuso meli⁹
intelligit: quē circūdederūt oīes ge
tes cū sit collectus de oībz gentibz.
Exarserūt quippe uelut ignis ī
spinis: q̄n pcellitē carnē atq̄ lpi
nis mortalis uite molestissimas
cōpūctiones. psecutiōis medio
remanserūt. Et ī nomīe igit dnī
ultus sū eos: sine q̄a ipi mali
tia q̄ in eis iustos ꝑsequebat exti
cta xpiano ꝓphō sociati sunt:
sine quia retei eorū q̄ obtēpserūt
hoc tempe uocantis mīam. uel
tatem iudicātis ī fine sensum st.
Tamq̄ tumulus haerne īpul
sus sū ut caderē: et dnīs suscepit
me. Quīnus enī cet tā magna
multitudo credentiū. q̄ haerne
inuiabili ꝓparata. et ī vnā soci
etatē tamq̄ ī tumulū durta:
tamē q̄d ē homo nisi q̄d memor
es eius: Nō dicit habūdantiā

numeri mei. Nuis gentiū suppar
nō ualuit: sed dns mqt suscep me
Multitudinē gr fideliū in unita
te fidei simul habitantē. pscutio
gentiū q impelleret ut deficeret
nō habebat? qui in eū creditum
est. qui et singulos et oīs ubiq
suscepit: quia i eis īmortalib; n
nusq deesse potuisset. Fortitu
do mea et laudatio mea dns:
et factus est in īsalutē. Qui ergo
cadūt cū impellūt? nisi q sua
sibi fortitudo. et sua sibi uoluit
ee laudatio? Nullus quippe in
certamīe cadit: nisi cui fortitu
do et laudatio cadit. Quapter
cui fortitudo? laudatio ē dns:
tam nō cadit q nō cadit dns. Et
ideo cis factus ē in salutē? nō qr
ipe aliq dō fuis ē qd ante nō erat:
sed qa ipi cū in eū crederēt qd nō
erant facti sūt. etiā ipe nō sibi ꝑ
illis qd auersis a se nō erat salus
fecit ee confisis. Uox letitie et
salutis i tabnaculis iustoꝝ: ubi
nocē meloꝝ? erit? putabāt ee
qui i eoꝝ corpa seuiebāt. Nō ei
seuiebāt inteiora gaudia sciōꝝ
de spe futa. Unde? aplus dicit
quasi tristes semp aūt gaudētes:
et iterū. nō solū autē ꝑ etiā glori
amur mqt in tribulationib. Dextera
dni fecit uirtutē. Qua vir
tutē dicit? Dextera mqt dni ex
altauit me. Magna uirtus ex
altate humilem. deificē mortalem:
prebē de infirmitate pfectionē. de
subiectione glām. de passiōe victo
riam? date auriliū de tribulatiōe.
ut afflictis uera salus dei pateat
ret: affligentib; aūt mala salus
hoīb remaneret. Magna hoc
sed quid mirans? Audi quid
petit. Non homo se exaltauit.
nō homo se pfecit? nō sibi homo
gloriā dedit. nō homo unit. nō
homo sibi salutē fuit: dextera
dni fecit virtutē. Non moriar
sed uiuā: et enarrabo opa dni.
At illi stringem funeriū ubiq fi
ciētes: etiam xpi mortē arbitra
bant. Erat nūc enarrat opa di
nū: ubiq xpus martyū
gloria est. Dicat napulādo fer
entes? patiendo faciētes: dilig
do seuientes. Tū cur tanta dig
na ptulit corpus xpi. scī etiā
pls madptionē: ideret nobis
Emēdans mqt emēdauit me
dns: et morti nō tradidit me. Nō
q? qtp? uulnꝝ suis hauisse arbi
tur: fremit? ipiorū nō habere
ptātē. nisi sibi data fuit. sup
pe filios familias ꝑ nequis
mos seruos emēdari iubet: cu
illis hereditatē. illis opedes ꝑ
ret. Que est ista hēditas? Num
est an argenti? an gemmaū. an
fundoꝝ amenoꝝ? pdioꝝ? De
de qua intrat: et agnoscat qd sit.
Aperite mqt mi portas iustitie.
Erat audiuum? portas? quid est
intus? Ingressus mqt i eas
confitebor dño. Illa confessio lau
dis est īmutabilis usq ad domi
dei: i uoce exultationis et confessionis sonus
tinuitatē celebrātis. Uere ē etiā
bitudo iustoꝝ: qa beati sūt q
inhitant in domo dei in secula
seculoꝝ laudantes eū. Hoc vide qm

admodū intret ī portas ustine.
Hec porte dñi ingt: usti intra
bunt in eas. Nas saltem nemo
intrat mustus ī illā ihrlm. que
nō recipit nisi ubi dicit.
tanes ite foras: tanes forta ssis qđ
ī longinqua pegrinatiōe mea iha
bitau cū tabernaculis cedar: et cum
his qđ oderūt pacē eaꝝ pacificus.
Nulli usq in finē pmurmurationē ma
lorū: ꝑ hec porte dñi. usti intra
bunt in eas. Confitebor tī dñe
qm exaudisti me: et factus es mi ī
salutem. Quā sepe ostendit lau
dis ee ista confessio: nō multa cā
medico ondens: sed de precepta
sanitate grās agens. Ipe autē
lapidem qm reprobauerūt edifica
tes. Nā hic factus ē ī caput an
guli: ut duos conderet ī se mi
bilē nouū hoiem faciens pacē:
et mutaret utroq ī uno corpe de
murussione salutis et ꝑputum.
Hdño factū est ei: id est ei rapi
ti anguli a dño factus est. Quamus
ei hoc nō ecet factus nisi passus es
set: nō tamē hoc ab eis a quibꝫ
passus ē factus est. Nā illi qđ edifi
cabant reprobauerūt: ꝑ in eo qđ to
tum occulte edificabat. factus ī
caput anguli qđ illi reprobauerūt.
Et est mirabilis in oculis nris.
In ocul' intioris hoīs: in oculis
credentiū. sperantiū. diligentiū:
nō i oculis carnalibꝫ eoꝝ qđ quasi
hoiez reprehendo reprobauerūt. Hec
ē dies qua fecit dñs. a demunt
ipse hō se dixisse in supioribꝫ psal
mis. qm inclinaut aurē suā ī.
et in diebꝫ meis īuocabo: dies su
os cōmemorans uetercs. Vñ modo
dicit. hec est dies qua fecit: id est
quo michi salutē tedit. Nec est
dies de quo dixit dñs. tpe accep
tabili exaudiui te et in die salu
tis adiuui te: id est dies quo ille
mediator: factus ē ī caput anguli.
Exultemꝰ ergo et iocūdemur ī
eo: o dñe saluū me fac: o dñe
bñ prospare. Iteꝝ uo qđa dies
salutis est saluū fac: qꝝ de lōgin
qua pegnatiōe reuertentes. seiū
gim ab eis qđ oderūt pacē. cū qđ
bus enim ꝰ pacifica: cū loqre
mur eis rebellabāt nobis gratis.
bñ ꝑspera iter redeuntibꝫ: quia
tu nobis factus es mansiō
tus cū qđ uenit ī noīe dñi. Ben
dictus ergo ille qui uenit in
noīe suo sicut ī euāgelio dicit:
ego uenī ī noīe pris mei et nō
accepistis me: si alius uenit in
noīe suo illū accipietis. Bene
dixim ꝰ uos de domo dñi. Credo
qđ ista uox magnoꝝ ē ad pusil
los: eoꝝ-s. magnoꝝ. qꝝ uerbū
deū apud deū sicut in hac uita
possūt mente stinguūt: et mis
monē suā, ꝑpt pusillos tempant.
ut possint sincerit dicē qđ aut
aplus. siue cū mēte excessim:
deo. sū tempantes sum ꝰ nobis:
caritas eī xpi compellit nos.
Ipi pusillos bñdicūt de intioze
domo dñi: ubi laus illa in scla
scloꝝ nō definit. Et ideo audete qꝝ
nde āmūicent. Deus dñs et
illuxit nobis: dñs ille qui uenit ī
noīe dñi ꝑ xpm edificātes.

ꝛ fr̃ūs ē ī capite angli. Mediator
ille dei et hoīm homo xp̃us ih̃us
deus est. equalis est p̃ri et illuxit
nobis: ut qđ credidim⁹ ītelligem⁹.
et uobis nondū intelligentibꝫ sed
iā credentibꝫ enūtiarem⁹. Ut aūt
et uos intelligatis Constituite
diem festū m ꝓcessionibꝫ usq;
ad cornu altaris ꝫ id est usq; ad īte
riorē domū dei. de q̄ uos beneduꝝ
ubi sūt altaria excelsa: constituite
diem festū nō tepide aut segniter.
ꝫ in ꝓcessionibꝫ. Ipa ē enī uox
exultationis sonū festitatē celebran
tis: ambulātiū in loco tabernaculi
āmirabilis usq; ad domū dei. Di
cēbāt ibi spūale sacrificiū sempi
tnū sacrificiū laudis: ꝛ sacerdos sēpi
ternus est. et altare sempitnū. pau
ta mēs ipa nūstoz. Nec aptus ꝛ
dictum⁹ fr̃ēb: quotiēscūq; deū ubiq; ītel
ligē nolunt. nō eis sufficiat caro
qđ ppter eos uerbū factū ē ut lac
te nutrirent⁹? nec ī terra sufficiat
iste dies festus quo agimus otiosꝫ
est: sed constituat ī ꝓcessionibꝫ.
quousq; puenat exaltatus a dño
mentibꝫ nr̃is usq; ad eius diuini
tatē interiorem. q̄ nob exteriorem
humanitatē. lacte nutriendis p̃bē
dignatus est. Et quid ibi aliud
nī laudes eius cantabim⁹? Qđ ibi
aliud dicem⁹. nisi O eius meus
es tu et confitebor tibi. Deus meus
es tu et exaltabo te. ꝓfitebor tibi
dñe q̄m exaudisti me ꝛ factus es
mi ī salutē? Non strepitu uerbo
rum dicim⁹? ꝫ dilectio inherens
illi per seipsam clamat istā uo
cem: et dilectio ipsa uox est. n

Itaq; sicut cepit laudē ita finiat.
Confitemī dño q̄m bonꝰ: q̄m in
sēcli mīa eius. Hinc cepit psalm⁹
huc desinit: q̄m sicut ab initio qđ
deseruim⁹. ita in finē quo tendim⁹
nō est aliqđ qđ salubriꝰ delecter
q̄ laus dei. et semp alla. Explicat
pb̃ c. xvij⁹. Incipit pb̃ c. xviij⁹.

Psalmos oīs ecc
los quos codicem
psalmoꝝ nouimus
cōtinere. qđ etiā ꝓ
suetudine psalteriū
nūcupat. partim simplicitāt ī po
pulis. ptim dictando exposui do
nante dño sicut potui: psalmum
uō centesimū octauū decimū. nō
tā. ppter eius notissimā. longitu
dinē. q̄. ppt altitudinē paucis ꝓ
nostibilem diffebā⁹? et cū molest
tissime ferrent fr̃es mei ei⁹ solutis
expositionē. q̄ritū ad eius dē corp⁹
psalmi ptinet desse opus sanctū. mīe
meq; ad hoc soluēdū debitū uche
ment vrgerent. diu petentibus
ubentibꝫ q; nō tessi: ꝑ q̄ cuncta
nde rogitaē temptam. sp̃ uince
nīē intentionis ertessit. Quāto enī
uidetur aptior. tanto ni⁹ pfidior
videri solet: ura ut etiā q̄m sic pro
fundus demōstrāe non possim.
Aliorū quippe q̄ difficile ītelligūt
etiā si in obscuritate sensus latet.
ipa tamē appetet obscuritas: hui⁹
aūt nec ipa. q̄m talē prebꝫ suppliā
ut lectorē atq; auditorē nūnium
hrē credat. Et nī qđ tamē ad per
tractionē ei⁹ accedo. qđ in eo possi
prorsus ignoro: spero nī ut aliquid
possim ad futuꝝ atq; auditorē ecc̃l.

Dixit cū fecā de oīb; q̄ā; q̄ suffice
ter cū p̄mus mich ad itelligendū
ul' explanandū difficilia ac pene
īpossibilia uderent² exposui. Sta
tui aūt p̄ sermones id agē qui p
fecīt² in ꝑplīs. q̄b; grēa omelias u
uocant. Hoc cū unūs cē ar bi
tror. ut cōuentus ecīā ſtica nō fiau
deat² ecīā psalm hui⁹ itelligēcia:
mus ut aliorū dcīāū solent tan
tā de ipō est loquendū. de quo
ſtuid visum est ꝓlogue dū. Ex
plet plenū. Incipit sermo i⁹ dē. e. ꝑs

Devotio suo magnus pb
ister. hmōi hortat² nos ad be
nitudinē. quā nemo est
qui nō expetat. Quis cū unquā
ul' potest ul' potuit ul' potet unc
sun. qui cē nolit beatus? Qd igi²
ca exhortatiōe opus ē. ad eā rem
quā sua sponte appetit animus?
Nā ꝑfecto qui exhortat². id agit ut
excitet² uolūtas eius cū q̄ agit. ad
illud ꝑter qd exhortatiōis adhibe²
alloquiū. Ut quid ergo nobiscū a
git² ut uelim⁹ qd nolle nō possum⁹?
nisi quia oīs quidē btitudinē
cupiscūt. ꝑ quō ad eā ꝑuenat² plu
mūm nescūt? Ideoq; hic doc; iste q̄ dic.

Beati īmaculati in uia: q̄
ambulāt in lege dñi. Cū
dixerat. Sao q̄ uelis: btī
tudinē quere. Di ergo uis cē btūs:
esto īmaculatus. Illud cū omnes.
hoc aūt paucī uolūt: sine quo non
ꝑuenit² ad illud qd oīs uolūt. Di
ubi erit ergo īmaculatus. nisi in
via? In qua uia. nisi i lege dñi?
Ut ꝓhor beati īmaculati in uia qui
ambulant i lege dñi. nō supfluo
nobis dicit²: sed exhortatio nūia
nūīs mētib; adhibet². Quid enim
bom sit ad quod multi pigri sūt. id
ē īmaculatos ābulare in uia q̄ lex
ē dñi sit ostendit². cū btōs cē q̄ hoc
facīt indicat²: ut ꝑter illud quod
oīb; uolūt. ecīā hoc fiat qd plimi
nolūt. Beatū quippe cē tā magnū
est bonū: ut hoc et bonū uelint et
mali. Nec mirū est qd bonū ꝑte
ra sunt bonū: sed illud ē mirum
qd ecīā mali ꝑtea sūt mali ut sint
beati. Nam quisq; libidinib⁹ de
ditus² ut luxuria stupris q; tor
pat² in hoc malo btītudinē q̄rit:
et se miserū putat cū ad suc oīa
piscentie uolūtatē letica; q non
ꝑuenit: btūm uō nō dubitat iacta
re cū peruenit. Et quisq; auaritie
fucabus ītardesat: ad hoc ag̃gat
quocūq; mō diuitias ut btūs sit.
Inimicoꝝ sanguinē fundere q̄rit q;
desiderat dnationē q̄sq; affectat.
crudelitatē suā quisq; alienis da
dib; pasat: in oīb; sceleb; btī
tudinē querit. Vos igit² erranteb.
et ueia miseria falsam btītudinē
rep̄ientes īuocat ad uia: si audia
tur uox ista diuina. btī īmaculati
in uia qui ambulāt in lege dñi:
tam ꝑ dictā. quo itis? Pereūtis et
nescītis: nō illuc itur qua ꝑgitis.
quo puenire desideratis. Nā utiq;
btī esse cupitis? ꝑ misera sūt. et ad
maiorē miseriā ducīt itinera ista
que ītūtis: tā magnū bonū q̄rere ꝑ
mala nolite. Di ad illud ꝑuenire
ultis. huc uenite huc ite: nec ꝑuer
se relinquite malignitatē. q; nō ꝑtīs

relinquè bũtudiẽs uolũtatẽ. Frustra
tendendo fatigamũ: quo puenièdo
ĩquinamũr. Non aũt beati mq̃nati
ĩ erore. q̃ ambulant ĩ pfectate ꝺñi:
ꝑ bũ ĩmaculati ĩ uia. q̃ ambulãt
in lege ꝺñi. Quid porro adiũgit
attendite. Beati q̃ ſcrutãt testi
moĩa eius: in toto corde exquirũt
eũ. Non michi uidet aliud hys v
bis omẽdatiũ bẽdictũ genus: q̃ illud
qd añ dictũ est. Nã scrutari testimo
nia ꝺñi et eũ in toto corde exquirẽ:
hoc ẽ ĩmaculatũ ĩ uia ĩ lege ꝺñi
ambulare. Denięꝑ sequit̃ z dicit.
Non eñ q̃ opant̃ ĩquitatẽ ĩ uijs
eius ambulauerũt. Di ergo ambu
lantes ĩ uia id est ĩ lege ꝺñi ipi sũt
scrutantes testimonia ei⁹. et in toto
corde exq̃rentes eũ. ꝓfecto q̃ opant̃
iniquitatẽ nõ scrutant̃ testimonia
ei⁹: et tũ nouim⁹ opariõs ĩq̃tatis
ad hoc scrutari testimonia ꝺñi. q̃ ma
luũt docti ẽe q̃ iusti. Ploum⁹: alios
ad hoc scrutari testimonia ꝺñi: nõ qd
iã certe uiuãt. sed ut sciant q̃ admo
dũ uiue debeãt. Tales g⁹ nõ ꝺñi ĩma
culati ambulãt ĩ lege ꝺñi: ac per
hoc non ꝺñi beati. Quo g⁹ intelli
gendũ ẽ bũ qui scrutãt̃ testimonia
eius? cũ uideam⁹ hoĩes ei⁹ scrutari
testimonia nõ bõs. q̃ nõ ĩmacula
tos? Nã scribe: pharizei sup cathe
dram mosi sedentes de q̃bus ꝺñs
ait. q̃ dicũt facite. q̃ aũt faciũt
facẽ nolite. dicũt eñ: nõ faciũt:
utiq; scrutabant̃ testimonia ꝺñi. ut
haberẽt q̃ dicerẽt bona. q̃ibus fa
cerent mala. Et hos omittamus.
Certe q̃ꝑ rõ debit̃ nob qd isti non
scrutant̃ testimonia dei: nõ eĩ q̃rũt
ipa ꝑ aliud queriũt ꝑ ipa. id est ut
glorificent̃ ab hoĩibus ul' dicent̃.
Nõ est hoc scrutari testimonia dei:
nõ diligẽ qd̃ oñdunt. et nolle q̃ꝑ
re quo ducũt. id est ad deũ. Nã aut
si et ipi scrutãt̃ testimoĩa dei. sed
nõ ut ipm ꝑ ut aliud ex hys ĩueni
ant et acq̃rant: certe nõ ĩ toto cor
de exq̃runt eũ: qd̃ nõ utiq; frustra
hũt additũ cernim⁹. Dicens ei spũs
qui hec dicit multos ꝓpter aliud q̃
ꝓpter qd̃ cõstitutũ est scrutari testi
monia eius: nõ tantũ dicit bũ qui
scrutant̃ testimonia ei⁹. sed addidit in
toto corde exq̃runt eũ: tã ꝑ uolens
q̃admodũ ul' ꝓpter qd̃ scrutãda sũt
testimonia ꝺñi. Denięꝑ in libro sapiẽ
loquẽs ipa sapiẽtia. queriũt me
me mali et nõ ĩueient: oderũt eĩ
sapiaz. Qd̃. q̃d est aliud q̃ oderũt
me? Queriũt ergo me aut. et nõ
ĩueiunt q̃ oderũt me. Quo igitur
dicũtur q̃rẽ qd̃ oderũt? nisi q̃ nõ
hoc sed aliud ibi queriũt? Non
eñ uolũt ẽe sapiẽtes in tali gloriã:
sed uolũt uidẽi sapiẽtes ꝓpter hoĩm
glam. Quo eñ sapiẽtia nõ odie
rũt? que uidet et tolerat tolẽpnẽs
ẽe qd̃ diligũt? Quid bũ ĩmacula
ti ĩ uia q̃ ambulãt ĩ lege ꝺñi: bũ
qui scrutant̃ testimonia ei⁹ ĩ toto cor
de exquirũt eũ. Di eñ scrutantes
testimonia eius. a in toto corde exqui
rũt eũ. ĩmaculati ãbulãt ĩ lege
ꝺñi? nũq̃d tamẽ ille nõ scrutabã
tur testimonia ei⁹. n⁹ q̃ uidebat eũ qui
dicebat. magister bone q̃d bonũ
faciã ut uitam eternã consequar?
Sed quo eñ in toto corde q̃siuit eũ
cui⁹ filio duas uias ꝓtulit. q

auditō tristis abtessit: Ita et ꝑphe
ta dixit ysayas queritē dñm: ⁊ cū
iuenitis eum derelinquat impius
vias suas. et vir iniquus cogitatiō
nes suas. Querūt itaq; deū et
impij et iniqui; ut eo inuento non
sint impij nec iniqui. Quō ergo
iam beati cū adhuc testimonia eius
scrutant² et exquirūt eū: cū hoc fa
cē possint et impij. possūt ⁊ iniqui:
Beatos aūt ee impios ⁊ iniquos qs
ul' impius dixerit a' iniquis? Ergo
spe bti q̄ ꝓsecutionē patiūt² ꝓpter
iustitiā: nō ꝓpter qđ adest quā du
ꝑ̄ iporū est regnū celoꝝ. Et bti qui
esuriūt et sitiūt iustitiā: nō quia
esuriūt et sitiūt. sed ꝓpter qđ seqt²
dant; nō quia plorāt. ß ꝓpter qđ
sequt² quia rīdebūt. Proīm beati
qui ꝓscrutant² testimonia ei⁹. i toto
corde exquirūt eū: nō q⁹ scrutāt²
et exquirūt. ß q̄a ꝑuentum sit qđ
exquirūt. In toto enī corde. nō neg
ligenter exquirūt. Si ergo spe be
ati: fortassis etiā spe īmaculati.
Iam profecto i hac uita licet i le
ge dñi ambulem⁹. licet scrutem²
testimonia eius. i toto corde requiam⁹
eū: et si dixerim⁹ q⁹ ꝑccm nō habe
mus. nosipos seducim⁹. ⁊ veritas
i nobis nō est. Si hoc diligēdus
iquirendus est. Sequt² quippe. nō
enī q̄ opant² iniquitatē i vijs eius
ambulauerūt. Ex quo uiden poteſt.
q̄ ambulāt i via dñi. id est i lege
dñi. scrutando testimonia ei⁹. et in
toto corde exquirendo eū. iā ee posse
immaculatos hoc ē sine ꝑcto propter
uerba sequētia: nō enī q̄ opantur
iniquitatē i vijs eius ambulauerūt.
Qui aūt ꝑccm faciūt. ⁊ iniquitatē fac⁹
aut btūs iohānes: ⁊ addidit ꝑccm
iniquitas est. Sed iā simo iste clau
dendus est: n⁹ in angustijs tantū
q̄stio coartanda. Explic⁹ simo p⁹.

Scriptū est Inap⁹ simo sedō
et legit² et uerū ē i hoc psal
mo: nō enī q̄ opant² iniquitatē in
vijs ei⁹ ambulauerūt. Sz elabora
dū est opitulāte dō i au⁹ manū st
⁊ nos et simones nūi: ne rē dīm
nō rē intellectū lēntes auditores em
ue ꝑturbēt. Sed usq; cauē dū est:
plus habet cont⁹ pelagianismus Ca
uendū ē enī ne oīb⁹ sīs quor illa
uor ē. si dixerim⁹ q⁹ ꝑccm nō habe⁹
nosipos seducim⁹: ueritas i nobis
nō est. aut nō potenūt abulare in
vijs dñi q̄m ꝑccm iniquitas ē: et qui
opāt² iniquitatē nō utiq; vijs ei⁹ ambu
lauerūt⁹: a' q̄a dubiū nō est eos a
bulare i vijs dñi. nō recedant² hre
ꝑccm: qđ ꝓculdubio falsū ē. Illeq;
enī ꝓpt' arrogantiā superbiāq; vitā
tam scptū ē: si dixerim⁹ q⁹ ꝑccm
nō habem⁹ nosipos seducim⁹⁹: a
lioqui nō addet² ⁊ ueritas i nobis nō
est. ß dicet² humilitas i nob' nō ē:
ꝑsertim q̄ sequt² unde iste sensus
clarius illustret², oīb⁹ q̄ auferat
dubitationis ambages. Cū enī hō
btūs iohēs dixiss adiūxit. Si aūt
confessi fuerim⁹ delicta nīa: fide
lis ē et iustus q⁹ nobis ꝑcta nīa
dimittat. ⁊ mūdet nos ab oī iniqui
tate. Qđ hic dicit? Quod ꝓdicit
impnabil' impietatis elatio? Si enī
ꝓpt' arrogantiā deuitāda nō ꝓpter

uentatē fatendam nō dicūt sēi se nō hꝫē pcm̄: quid ē qđ confitent² ut remis
sionē mūtationēq; mereant² hanc
et hoc fit ut arrogāna deuteatur?
Quō ergo impetrabit² pcōrū uenia
mūtatio? quorū ē falsa confessio?
Contrectat igit² et aurcat elatio fe
nea supborū serpam seducēs. q̄ in
auribꝫ hoim simulata hūilitate di
cat se hꝫē pcm̄: in corde aūt suo im
pia elatione dicat se nō hꝫē pcm̄.
Qui enī hoc dicūt seipos seducūt:
et ueritas ī eis nō est. Dꝫ q̄ ī auribꝫ
hoim hoc dicūt: nō tm̄ seipos ꝫ et
alios quosq; tortine insane p̄sita
te seducūt. Cū uo id in corde suo di
cūt. illic seipos seducūt. illic in eis
ueritas nō est: ac p hoc seipos ī cor
de seducūt. et in suo corde veritatis
lumē amittūt. Exclamet aūt scā
familia xpi fiuutificans: ac scens
ī vnuiso mūdo. hūilit' uenit et nā
cit hūilis. exclamet mq̄: si dixe
mꝰ q: pcm̄ nō hēmꝰ? nos ipos sedu
cimꝰ et ueritas ī nob' nō est. Qđ si
confessi fuerimꝰ delicta nra: fidelis
ē et iustus ut dimittat nob' peccā
ta nra. ac mūdet nos ab oi iq̄itate.
Ver ut dicūt² ita sentiant². Tūc ēi
erit hūilitas vra. si nō sola oīent²
ī lingua: ut simꝰ scdm aplm non
alta sapientes. ꝫ hūilibꝫ asentien
tes. Nō aut colloq̄tes ꝫ asentētes:
qđ nō fit ore ꝫ corde. Ypocrita. si dixe
te hꝫē. cū arcetas te nō hꝫē pcm̄: fo
rtis fingis hūilitatē. intus āplecte
ris uanitatē. Ergo: ī ore: ī corde
nō habes veritatē. Qđ t̄ p̄dest intei
hoībꝫ hūilis ēe qđ dicis? si dꝰ videt

altū ēe qđ sapis? Certe si auribus
dimittū insonaret oratulū noli altū
dicē: nec sic ī meīto cāpnaris. sic hō
libꝰ ī ore tōrā hoīb; altū ī corde
tōrā dño loquēris. Cū uo audias
noli altū sapē ꝫ time. nō ēi aut di
cē sed sapē? cur nō etiā intus cū hu
milib; ubi sapis? An ideo mēs alo
tudine inflatur? ut hūilitate lin
gua mentiant²? Legis ul' audis.
noli altū sapē ꝫ time? ī nī altū
sapis altū. ut te pcm̄ cristinesq;
habē? Ac p hoc qua nō mis time.
nichil tibi aliud ēmanet q̄ time.
Et unde ī quis scriptū est. nō ēi q̄
opant² iq̄itatē ī vijs eī? ambu
lauerūt? An uo sacti dei nō am
bulant ī vijs dei? Qđ si ambulāt
mq̄: nō opant² iq̄itatē. Si nō o
pant² mq̄tatē nō habent pcm̄:
qm̄ pcm̄ iq̄tas ē. Erurge ī adiu
ui me dñe ihu: et confitebꝫ tibi. Ec
bientē opitulare mi p aplm sic mone.
Ecce ubi est hō tuus ermanicus fe.
ut impleat² te. Ipm audiam? fide
lem. ipm de hac questione si placet
imo q: placet mitiogem?. Dic mihi
paule beatissime: utiq; ābulauit
ī vijs dei tu in carne adhuc vivē
tes. Unde dic. Et unde dicebam?
Veriptame ī qđ puerum? ī eo am
bulem? Vñ dicebam? Fluxū erā
uenit nos titubs? Nōne cor spi
ābulauum? Nōne hyssē uestigia
is? Unde dicebā? Qui dixisti
ī corpe: peginamur a dño. per
fidem enī ambulam? nō p speciē.
Quę tertio: una dei qm̄ fideles et
q̄ iustus vivit? In cui? altei? nisi
utiq; ad supna tendebā qui dicebā:

bulauerit. Jam uo q̄ ꝛ̄one possit
intelligi. et agens illud ꝓpt̄ recp̄
mortis hui⁹ in quo lex pcī hītat
et nō ipe agens illud ꝓpt̄ uias dn̄i
i quibz ambulat. alius ſmo neces
sarius est: qz iste claudendus est
Explicat ſmo ſcds. Incipit tertius.

Propter id qd̄ i psalmo iſto
ſcriptū ē. nō enī q̄ opant in
iquitatē i uijs ei⁹ ambulauerit. q̄
nīa pcīm iquitas ē sic. iohānes
aplūs dicit. et uerba difficil' queſtio
quō possūt sancti i hac uita et nō
ee sine pcō. qz et illud uerū ē. ſi
dixerim⁹ qz pcīm nō hēm⁹. nos ipos
seduxim⁹ et ueritas i nob nō ē. et
tamē ābulauerunt uias dn̄i quas nō
ambulant q̄ opant iquitatē? ſolu
tā ē dicēte aplō paulo. iā non ego
operor illud ſ id qd̄ i me habitat
pcīm. Quō enī ē sine pcō in quo
hītat pcīm? Ambulat tamē uias
dn̄i quas nō ābulant q̄ opant iqui
tatē: qnia iā nō ipe opat illud
ſ qd̄ in eo hītat pcīm. Vinptamē
ita soluta ē ista q̄ſtio. ut difficilior
altera nascētur: quō agat hō qd̄
ipe nō agit. Utriſq; ei dicit. et nō
qd̄ uolo agō: et nō ego operor illud
ſ qd̄ hītat i me pcīm. Vn̄ itelligē
debem⁹ qn̄ pcīm qd̄ hītat i nobis
opat in nobis. tūc nos id nō opai
q̄n neq; q̄n ei nolūtas nra ꝛsentit:
et tenet ena corpis mēbra ut nō
obediant desideriis ei⁹. Qd enim
opat pcīm nolentibz nob? n̄ sola
illicita desidia? Quibz si nolum
tatis nō adhibeat assensus: monet
tur quidē nōnullus affectus. ſ nul
lus ei relaxat effectus. Vot ꝓcepit

bnī aūt q̄ retro oblitus. i ea q̄ ante
fuit extentus. ſcdm intentionē sequ
ad palmā supne uocatiōis dei in
xpo ihu? Postremo i qua alia ma
nē ītam. cui sū ꝛsumam? Datis
sunt ista responsa quibz aplūs pau
lū i uijs dn̄i ābulasse dicam⁹: sed
ab illo ꝛ aliud inq̄am⁹? Dic obse
cro paule? q̄n adhuc i carne vi
uēs i uijs dn̄i ambulabas. habebac
pcīm an sine pcō eras? Audiam⁹
utrū se ipe seducat an nō qd̄ btus
iohānes ei⁹ ꝛo aplūs sapiat: q̄nā
ueritas eat in eis. Hic neo rndet.
nō legistis ubi cōfiteor dicēs. nō ei
qd̄ nolo facio bonū. sed qd̄ nolo ma
lū hoc ago? Et hoc audimus? Jā
uero illud intio gem⁹? Quō in uijs
dn̄i ābulabas. si malū qd̄ nolebas
hoc agebas? cui psalm⁹ scūs inso
net dicens. nō enī q̄ opant iquitatē
in uijs eius ambulauerūt? Audi
continuo rndentē p suam ꝛsecutē.
Et qd̄ nolo illud ego hoc facio? iam
ego nō operor illud. ſ qd̄ habitat i
me pcīm. Erit q̄dmodū q̄ ambu
lant i uijs dn̄i nō opant pcīm. et
tamē nō sunt sine pcō: qz iā nō ip
si opant illud ſ qd̄ hītat i eis pec
catū. Hic dicat aliq̄s. Quō age
bat qd̄ nolebat malū? ꝛ quō ipe
nō id agebat. ſ qd̄ hītabat in illo
pcīm? Interim iā illa q̄ſtio soluta
est: satis q̄ apparuit ſcīptuīe auctō
ritate ranonite fieri posse. ut am
bulantes i uijs dn̄i q̄ꝰ nō sint
sine pcō. nō tamē id opant ipi q̄: nō
enī q̄ opant iquitatē hō est pcīm.
ſ pcīm iquitas est: i uijs ei⁹ am

dem aplūs ubi dicit. nō ergo regn̄ net ptām ī vr̄ō mortali corpe ad obediendū desideriis eius: nr̄ exhibeatis membra uīa arma īquitatis ptō. Dicit itaq; desidera ptā q̄bus nos phibuit obedire. Opant ergo ptām licet desidera: q̄bus si obedim⁹ et nos opamur. Di aūt obtē peūtes aplō nō obedim⁹ eis: non illud nos opam² ꝑ q̄d ī nob̄ hītat ptām. Di aūt desidera nulla habem⁹ illicita: nr̄ nos nr̄ ptām malū aliq̄d oparet² ī nobis. Adhuc porro illicita desideria cui nō obediēdo nō eīi nos opamur. ideo? nos agere dicim².q̄m nō ē nature vigor alicui ne ꝑ languor ē nr̄: a q̄ languore ōimodo salui erim⁹. eī? animo et corpe īmortales facti fuerim⁹. Quapter et q? ī nr̄is dn̄i ambulamus nō obedim⁹ desideriis ptā. ? quia nō sum⁹ sine ptō habem⁹ desideria ptā: ac p hoc eā nos ea nō opam² nō eis obediendo. ꝑ q̄d in nob̄ habitat ptām eadem monēdo. Non eī qui opant² īquitatē id est obediūt desideriis ptā: ī nr̄is dn̄i ambulauerūt. Dicit adhuc querēdū ē que petamus dimitti nob̄: q̄m dicim⁹ deo dimitte nob̄ debita nr̄a? utrū q̄ nos opam² q̄m ptā desideriis obedim⁹. an ipa desideria nob̄ dimitti uolum⁹ q̄ nos nō opam² sed q̄d hītat in nobis ptām? Nūtī quidē ego sape possū languoris illius et īfirmitatis. vī illicita desideria cōmouēt² q̄d ptām appellat aplūs. vniuersus ratus sacrāmēto baptismatis est solutus. cū oībus q̄ illi obedientes fecim⁹. dicim⁹? cogitatiu

mus? nec nob̄ deceptus languor iste obesset q̄minus ieēt. si desideriis eius illicitis nullis īq̄ obediēmā prebem⁹. sine opatiōe. sine locutione. sine tacita assensiōe. nec eā ipe sanaret² cui id q̄d posset⁹ esset impletui. sine dicentes dimitte nr̄a nr̄a. sicut nos dimittim⁹ debitoribus nr̄is. sine dicentes ne nos inducas in temptationē. sed libera nos a malo: ꝑ q̄m repiamus est uita hūana sup terram. etiam si animus longe simus. nō tamē deest ubi desideriis ptā ul' facto dicto ul' cogitatu obediam⁹? q̄m adiūtus maiora vigilantibus q̄tum in tantis minuta surrepūt. Que si adiūtus nos colligant². et si nō sint grula suis motibus cōtexūt. omnia tñ actuo nos obruūt: ? ꝓpter hoc eā hui qui ambulāt ī nr̄is dicit. dimitte nob̄ debita nr̄a. ad nias dn̄i et ipa oratio ptinet? ipa confessio. q̄nus nō ad ea ptineant. Itaq; ī nr̄as dn̄i quas omnes fides una applectit² quas eī credit² q̄ nr̄is fit² impūi: quā eā dicit ego sū nia. nemo ptām opat² ꝑ confitet². Demat ergo q̄ pectat et ita ptām nr̄e nō tribuat q̄d a remante cōmittit². si in nr̄a fidei pro nō peccātibus habēt. q̄bus ptā nō imputant². de q̄b; apls paulus nr̄a fieri cōmentus ī psalmo scriptū ē beati quor remisse sūt iniq̄tates? quor tecta sūt ptā: btūs uir cui nō imputauit dn̄s ptām. Hoc p̄stant de uiuit. ab ista nia dn̄i illa alienat iniquitas que ē infidelitas. Habet aūt nia id est in fide pna ipsius

ambulat. aut ꝓtīm nō opat. aut
si quid a demante cōmittit. ꝓpter
uā nō imputat: et tamꝫ nō su
erit opatus accipit. Et ideo bene
cā sic intelligit. nō enī q opant
iniquitatē i uijs eius ambulauerit:
ut hanc iniquitatē significaueit
q recedit a fide. a nō accedit ad
fidem. Quēadmodū ei aut dīs
de uiciis. si nō uenissem ꝓtīm nō
bēnt. nec utiq sine ullo ꝓcō essent
antequ xpūs ueniret i carne. et ex quo
uenit cognouerūt hec ꝓtīm. ꝑ q̄dam
ꝓtīm certū id est infidelitatis intel
lige uoluit qm nō crediderit i eum?
sed hanc ipam infidelitatis. nō i uijs
eius ambulauerūt. q: vnuisq uicto
rum misericordia: ueritas. utriusq
quit in xpō est: et ꝑter xpm nusq
ē. Dico enī xpm aut aplos mnistr
fuisse remissionis. ꝓpter ueritatē dei
ad cōfirmandas ꝓmissiones patrū:
gentes aut sup miam glificare deū.
Inhoc igit mia q: nos redemit: in
hoc ueritas q: id q̄d ꝓmisit ipleuit.
et impleturos ē q̄d ꝓmittit. Qui
ergo opant iniquitatem id est infide
litatem. nō in uijs eius ambulauerit:
q: in xpō nō crediderūt. Ergo quer
tant. et in eū q̄ iustificat ipum pie
tant. atq in illo miam ꝑtis di
missis: ueritatē completus ꝓmisit.
hoc est omnisas uias dni iueiant:
et quibus ambulantes nō opantur
iniquitatē. q: nō tenebūt infidelitatē.
ꝑ hoc que ꝓlationē opat. et cui per
mittit nō imputat. Sermo quartus
Quis est hmi de eodem ꝑb.
qui dño dicat. Cu ꝑcepisti

mandata tua custodiri nimis. vtinā
dirigant uie mee ad custodiendas
iustificationes tuas? tūc nō confundar
dum respicio i omnia mandata tua?
Quis est qui hoc dicat? nisi vnusquisq
q membrū xpi. ul' potius vnius
corpus xpi? Et quid est tu ꝑcepisti
mandata tua custodiri nimis? V
tu nimis ꝑcepisti? an nimis cus
todiri? Quibus horis intelligam?
cont illam memorabilē nobilemq
sniam hoc dictū uidetur: q̄ greci
laudant in sapientibus suis. z latini
laudando consentiūt. ne q̄d nimis.
Si enī hoc ueri est ut ne q̄d nimis
fiat? quo ueri ē q̄d hic dicit tu ꝑce
pisti mandata tua custodiri nimis?
Qui deus aliquid ul' nimis ꝑcepit
ul' custodiri nimis? si de nimium
reprehensione digni essent? Dicemus
ergo nos nulla grecorū sapientiū
auctoritate teneri inuenies q̄d sapi
tū est. nōne stulta fiat de sapia
huius mūdi? Et potius istam sniam
falsam ee credemus qua dictū ē. ne
quid nimis. q̄ diuini eloquii ubi
legimus atq tantam. tu ꝑcepisti i
mandata tua custodiri nimis? ni
nos nō grecam elatio. ꝑ uelit iō reuo
care? Nimis quippe dicit quicq̄d
plus fuerit q̄ oportet. Plana pari
et nimiū duo sunt inter se contraria.
Parū est q̄d minus ē q̄ oportet: et
nimiū plus ē q̄ oportet. Horū in
medio modus est: q̄d dia sanis est.
Cui utiq utile sit i uita et moribus
ut amplius q̄ oportet nichil omnino
faciamus: profecto ueri ee sniam ne
q̄d nimis. fateri potius q̄ negare
celemus? Sed aliqui latina lingua is

uerbo sic abutitur: ut nimis pro eo
qđ est nalde. et positū inueniam⁹ ī lit
teris sanis. et ponam⁹ ī sermonib⁹
nīis. ℣ Nam et hic tu p̄cepisti mā̄ta
ta tua custodiri nimis. nō nisi val
de ītelligim⁹ si recte ītelligim⁹: et
nimis te diligo si aliter hmōdi
m⁹. nō utiq; plus q̄ oportet. ℣ nal
de nos diligẽ intelligi uolumus.
Denuq; illa grecta sentēcia nō hab⁹
hoc uerbū qđ hic legitur. Ibi enī ē
qđ est nimis. ℔ est aūt spo
dea qđ est nalde: sed aliq̄ ut dici
mus nimis pro eo qđ est nalde et
dictū nimeim⁹ et dicam⁹. Vnde nō
nulli etiā latini codices nō habēt.
tu p̄cepisti mandata tua custodiri
nimis. ℣ nalde. Valde itaq; p̄cepit
hoc deus: et nalde oportet dei cus
todiri mādata. Dr humilis pietas l'
pia hūilitas: fides nō īmemor q̄
tic. qđ adhuc gat attendite. Vtinā
dirigant uie mee ad custodiē
das iustificatiões tuas. Precepisti
quidē tu: ℣ utinā qđ p̄cepisti fiat
michi. Vbi audis utinā. uocē optā
tis agnoscite: et agnita uoce optan
tis. depone superbiā p̄sumētis. Qđ
enī se dicit optare qđ sic habet in
arbitrij potestate. ut nullo indi
gens adiumento id possit efficere?
Ergo si optat homo qđ p̄cepit dꝰ:
ut det ipe qđ p̄cepit rogandus est
deus. A quo enī optandū ē. nisi ab
illo a quo p̄ce luīnū omne tatū op
timū et omne donū p̄fectū sancta
scriptura teste descendit? Propter
eos aūt q̄ putant hoc solo nos ad
faciendam iustitiā diuinitus adiu
uari qđ dei p̄cepta nob ī notitiam
proferūt. ut ea cognita nā sine
ulla dei gratia solis nīe uolūta
tis uiribz impleāt: nō optabit
dirigi uias suas ad custodiendas
iustificatiões dei. nisi nā ei⁹ atq;
tis ipo p̄cipiēte mādatis. Adhoc
ei pertinet qđ p̄misit: tu p̄cepisti
mandata tua custodiri nimis.
Tamq; dicet. Jam legē accepi.
nā nouī. tu enī p̄cepisti mādata
tua custodiri nimis: et mandata
tua sancta et iusta et bona. ℣ p̄mū
p bonū mi opabit morte iusq;
uuet gratia. Vtinā q⁹ dirigant
uie mee ad custodiendas iustifica
tiões tuas: tūc nō confundar' dū
inspicio in omīa mādata tua.
Mandata dei sine cū legit sine
cū meditat uolunt. tamq; spe
cūlū intuendū est. sed; aplin⁹
iacobū dicentē: si quis audito⁹
ē uerbi et nō factor. hic cōparat
uiro consideranti uultū nātiu
tatis sue ī speculo. Cōsideaut
enī se et abiit: et statim oblitus
est qualis fuerit. Qui aūt pspexe
rit ī legē pfectā libertatis. et p
manserit nō auditor oblīosus
factus. ℣ factor operis: hic beatus
in facto suo erit. Talem se iste
uult ee. ut inspiciat tamq; in
speculū mandata dei et nō fru
stratur? q nō auditor est tamq;
uult ee ℣ factor: propterea optat
dirigi uias suas ad custodiendas
iustificatiões dei. Vnde dirigi in
gratia dei? Alioquī legem dei
nō habebit ubi gratulet ℣ ubi
confundat: si noluerit mādata in
spicere que nō facit. Confitebor

inquit tibi dñe in directione cordis mei: in eo qđ didicerī iudicia iustitie tue. ¶ Non ē pcōrū confessio ista ꝑ laudis: sicut aut etiā ipe in quo pcm̄ nullū erat. cōfitebor tibi pr̄ dñe deus et terre: et sicut scriptū est i libro ecclesiastico. Iustificatus in confessione oppabo mihi omnia quecūq bona valde. Confitebor nōi tibi in directione cordis mei. Utinā si dirigant² me vie mee. confitebor tibi qm̄ tu fecisti: et tua laus est ista nō mea. Cui confitebor in eo qđ didicerī iudicia iustitie tue: si directū cor n habebo: directus videlicet ut ꝑ me ad custodiēdas iustificationes tuas. ¶ Nā quid mi ꝓderit qđ ea didicerim: si corde pūso mas habeo p̄ mas: Non enī letabor i eis ꝑ acturus sabor ab eis. Deinde adiūgit. Iustificationes tuas custodiā. Que oia dirigant² me vie mee ad custodiēdas iustificationes tuas. tūc nō confundar dū inspicio i oīa mādata tua: et confitebor tibi in directione cordis qđ est qđ sequit². Non derelinquas me vsq valde: quod sic nōnulli codices habent vsq numis. ꝓ eo qđ est valde: ¶ Iam hoc ubiq; grecū est et hi ē spōsa qui relinqui se dicit. ꝑ nō vult. ꝑ nō vsq valde. Absit. Deus qui reliquerat deus mundū meum pcōrū: vsq valde illū reliqsset. Si ei nec tanta mediana pro ipm dñm nr̄m. ¶ Unde uo scdm̄ gloriōē corpis xpi nō eū i liqt vsq

ad valde: qr deus eat i xpo mundū reconsilians sibi. Potest hoc etiam sic intelligi ut eius ista sit uox: q̄ cū dixisset in habundantia sua nō movebor unquā. uelut sua virtute confidens. ut onderet ei deus qđ nō merito eius ꝑ in voluntate ei⁹ prestitcat decori eius virtutē. auttut ab eo facta sua. et ꝑ hīs ē conturbatus. ¶ Inveniens ergo se. nr̄ia ꝓsumens de se clamat: ne derelinquas me vsq valde. Si enī dereliquisti ut sine adiutorio tuo infirmus apparerā: noli vsq valde. ne pereā. Tu q̄. ꝓcepisti mandata tua custodiri nimis. iam de ignorantia me excusare nō possum: ꝑ qm̄ infirmus sū vtinā dirigant² me mee ad custodiendas iustificationes tuas. tūc nō confundar dū respicio in oīa mādata tua. tūc cōfitebor t̄ i directione cordis in eo qđ didicerī iudicia iustitie tue. tūc iustificationes tuas custodiā: et si derelinqsti me ne gloriarer i me. noli vsq valde: et iustificati⁹ abs te gloiabor in te. Explicit ꝑmo q̄rti⁹. Incipit ꝑmo v⁹

Nos uersus limi ꝓmo v⁹ psalmo cōsideremus in psalmo: et sicut dns donat ei⁹ sacras litteras ꝓscrutemur. In q̄ corrigit iuuenis viā suā? ¶ In custodiendo iuba tua. Interrogat se. et refert tibi. In quo corrigit iuuenis viā suam. hūt vsq interrogando ē: dein respōsio in custodiendo iuba tua. Dz h⁹ loco custodiendo iuborū dei. intelligē da est operatio ꝓceptor. Frustra enī custodiūt² meoria: si nō custodiūt² et uita. ¶ Nā iam verba dei

tenendo agunt ne obliuiscat̃: nec
agunt uuiendo ut corrigant̃. Nō
aūt aut iste in quo erret uumor
meōriam suam. ꝑ in q̄o corrigit
uiā suā. atq; ad hoc tendet. i cus
todiendo uba tua: neq; ullomō
dicenda est una correcta. q̄n duo
est uuta puersa. Sed quid sibi u
uult iste uumor? Potuit ei dicē
in quo corrigit homo uiā suam.
aut in quo corrigit vir uiā suā:
qđ pleriq; in scptuis ita poit.
ut a seru honoratiori hō intelli
gat̃ modo locutōis q̄o significat̃
a ꝑte totū. Neq; enī: femina no
beata que nō abuit in consilio i
piorū. ut tū dictū ē beatus uir:
huc nō nec homo aut nec uir. sed
uumor. Nūquid despandus est
senior? Aut i alio corrigit etiā se
nior uiā suā q̄ in custodiēdo ver
ba dei? An forte āmonitio ē. qua
etate potissimū fiei debeat? De
cūdū illud qđ alibi scptū ē. filia
a iuuētute tua erupe doctrinā:
et usq; ad canos iuenes sapiēti
am. Est et alius itellectus. ut ille
huc agnoscat̃ filius euangelius
uumor. qui profectus a patre i re
gionē longinquā. effudit substā
siā suā uiuendo cū meretricibz prodi
ge: et postea q̄ per tot paupt egest
tatē famēq; ꝑpessus. reuersus ē
ad semetipm̃ dicit. surgam et
ibo ad prēm meū. In quo ei corri
git uiam suā? nisi in custodiendo
uba dei. q̄ tamq̄ panē paternum
esuiens rapuit? Neq; enī corri
gēt uiā suā fr̃ eius senior q̄ pri
siuo dicit. ecce tot āis seruio tibi. &

nūq̄ mādatū tuū ꝓtij. Iumor q̄
ille correxit uiā suā: quā se imō
prauasse pūsamq; habuisse ostē
sus est ut pri diceret. iā nō sum
dignus uocari filius tuus. Cor
ceus quoq; michi intellectus oc
curit: quē quidem ego q̄ntū pro
modulo meo sapio duobz supio
bus anpono: ut senior agnoscat
uetus homo. et nouus uumor: se
nior qui portat ymaginē terre
nī. uumor qui celestis: q̄ nō
prius qđ spūale est. sꝫ qđ animale.
postea spūale. Dic ergo licet q̄ntū
q̄ntū ad etatem ptinet corpis. an
nosa uetustate decrepitus: uni
or erit ad deū pcepta q̄ē nouita
te cōuersus. Et in hoc corrigit ui
uor uiā suā in custodiēdo uerba
eius. hoc est ubū fidei qđ ꝓdicam⁹.
et ipa est fides q̄ ꝑ dilcionē opat.
Dr iste uumor ꝓlius. q̄ē filius. hō
nouus. tantator nouus tēptat.
res testamēti noui: iste uumor no
uayn ꝫ abel. nō ismahel ꝫ ysaac.
nō esau ꝫ isrl̃: nō manasses se
ephraim. nō hely ꝫ samuel. nō sa
ul ꝫ dauid. quid aduīgat attem
dite. In toto mgt corde meo exq
siui te: ne repellas me a mandati
bus tuis. Ecce orat ut adiuuetur
ad custodiendū uba dei: i q̄ dice
rat uiā suā corrige uumor em.
Nam utiq; hoc est ne repellas me
a mādatis tuis. Quid ē enī re
pelli a deo? nisi nō adiuuari
a mandatis q̄ppe eius rectis atq;
arduis humana nō cotēperat in
firmitas: nisi pueiens eius ad
iuuet caritas. Quos autem nō

aduuiat. hos merito phibet repel
le: et tanq̃ flãmea framea phi
beant indignu. ne manũ exten
dant ad arborem iute. Ob ẽ aũt
dignus er quo ꝑ vnũ hoĩẽ pec
catũ intrauit ĩ mũdũ: ꝑ ptẽm
mort. et ita ĩ oĩb hoĩes ꝑtransijt
ĩ quo omnes peccauerũt: Dz in
debita dei mia. sanatur debita
nrã miseria. Nam iste q̃ loquit
et dicit in toto corde meo exqui
siui te. et hoc unde posset. nisi eũ
auersũ ad se ipe cõuerteret cui di
cit. deus tu conuertens vuificabs
nos: et ille ꝑditum quereret. et er
rantem ille reuocaret q̃ dicit:
qđ perierat requiram: et qđ errauerat
reuocabo? Inde ẽ qđ et corrigit
uiam suã in custodiendo verba
dei: illo regente illo faciẽte. Nec
ẽm ꝑ se ipe posset: cũ iheremias
ꝓpheta fateatur et dicat. sao dne
ẽm nõ hominis uia eius. neq; uir
qui ambulat et corrigit uiã suã. A dño q̃p
be ly etiã iste supius optinuit v
bi aut. utinã dirigant uie mee.
Et hic ubi addidit. In corde me
o abscondi eloquia tua ut non
peccem tibi. continuo diuinum
q̃sumit auxiliũ: ne in corde eius dei
eloq̃a sine fructu absconderent.
nisi opa iustitie sequerẽt. Cũ enim
hoc dixisset adiunxit. Benedictus
es dne: doce me iustificationes tu
as. Doce dicit. quo eas discam
q̃ faciãt: nõ quo ly qui ut habe
at qđ loquat tm̃ modo meminerit.
Mã unde ia direat: i corde meo
abscondi eloq̃a tua ut nõ peccem
tibi. Qđ ergo adhuc ea q̃rit discẽ?

que abscondita iã custod i corde.
Qđ utiq; nõ fecisset: nisi ea didi
cisset. Vt qđ ꝙ addidit et dicit
corde me iustificationes tuas. in q̃
cas multi facẽdo discẽ: nõ loquẽ
do ul' meoria retinẽdo? Nam ꝙ
sicut in alio psalmo legit bene
dictionẽ tabit qui legem dedit: sic
benedictus es dnẽ doce me iquit
iustificationes tuas. Qui enim i cor
de meo abscondi eloq̃a tua ut nõ
peccẽ tibi: legem dedisti. da eãdẽ
benedictionẽ gratie: ut faciendo
discam qđ intimando iussisti. Nec
satis sint ut vẽ mentes sine fas
tidio nutriant: aliũ simonẽ de
siderant que sequũt. Incipit s'
Mitũ simonis ẽ mo sexto
in psalmo huius nob de quo
disputamus hucusq. In labijs
meis pnũciaui omia iudicia o
ris tui. Qđ est hoc dilectissimi?
quid ẽ hoc? Quis oĩa iudicia
dei enũciare possit? cũ inuestigare
nõ possit? An ueo cũ aplo excla
mare dubitamus? o altitudo diui
tiarũ sapientie et scie dei? q̃
insrutabilia sũt iudicia eius et
inuestigabiles uie eius? Dns dicit.
adhuc multa habeo uob dicere.
sed nõ potestis portare modo? et quis
cõtinuo promisit eis omne ueri
tatẽ ꝑ spiritũ sanctũ. clamat tm̃
beatus paulus. ex pte scimus ut ĩtel
ligamus spũ quidẽ sco unde pigno
ris accepimus. pdum nos ad omnem
ueritatẽ: sed cũ in ista uita ꝑ lucis
ute speculũ et enigmata facies
ad faciẽ inueniemus. Quo ꝙ iste
dicat. in labijs meis pnũciaui oĩa

udicia oris tui: Et ille hō dicit: q̄
paulo ante supiore uersu primo
dixerat. Doce me iustificationes tu
as. Quo pacto igit² enūciauit oī
a udicia oris eius: q̄ uult ad hō
discere iustificationes eius: An u
dicia quidē cuncta iā nouerat: ius
tificationes aūt adhuc discē cupiebat:
Hoc nō erit mirabilius. si iam sci
bat insrutabilia dei: et ea que
hominib; precepit sanctā nesciebat.
Justificationes enī st nō dicta ꝑ ſtā
iustitiae: opa scilicet iustoꝝ q̄ im
petrat deus. Ideo aūt dei dicūt²
q̄ꝫ a nobis fiant: qā nisi ipo
donante nō fiunt. Judicia porro
dei sūt. quib; ab eo mūdus: nūc
et in fine seculi iudicat². Sed cū
eloquiis dei omia contineāt². et
iustificationes videlicet et iudicia⁹:
cur querit iustificationes discē. qui
eloquia dei se abscondisse in corde
dicit? Aut enī: in corde meo absco
di eloquia tua. ut nō peccē tibi.
Cui scienti⁹ aduērit. bēdictus es
dne. doce me iustificationes tuas:
at dicit in labiis meis inq̄t enū
ciaui omia iudicia oris tui. Dicē²
quidem duo ista int se cē contraria.
imo cē potius amica atq; iūcta:
ut q̄i in corde suo abscondit elo
quia dei. labiis suis iudicia eius
enūciet. Corde enī creditur² ad iusti
tiā: ore aūt confessio fit ad salu
tē. Dz qd int hec duo mediū po
sūit. benedictus es dne. doce me
iustificationes tuas. quō conueniat
homi cui⁹ in corde iā sūt eloquia
dei. et qui in labiis suis enūciauit
oia iudicia dei. ut adhuc uelit
discē iustificationes dei. nō intelligat
nisi ut eas discē uelle intelligatur.
faciendo. nō meoria retinendo: lo
quendo: et id a dño demōstrauit
debē nospcē. sine q̄ nullū possumꝰ
facē. Dz hoc aī istū alio iam sēr
mone tractatum⁹ q̄: nūc nō quō
se dixerit omia iudicia oris dei
in labiis suis enūciasse. cū dicta
sint insrutabilia. et de quoꝝ pro
funditate alibi scriptū ē. iudicia
tua abyssus multa: q̄mū deus do
nat tractare susceptum⁹. Quid igit
ergo intelligam⁹ attendite. Nū
quid iudicia dei nesciat ecclā: Sat
plane. Nā scit utiq; q̄libet iudex
rus sit inter viuoꝝ et mortuoꝝ.
uenute bēdicti pris mei percipite
regnū: et qualib; dicturus sit ue
nite in ignem etnū. Dicat inquā nequ
fornicatores neq; ydolis seruientes.
neq; illos atq; illos. q̄b ibi ap̄lus
paulus enumerat: regnū dei nō
possessuros. Dicat inā et idignatio
nē. tribulationē: angustias. in
omnē aīam hoīs operantis malū.
udei primū et greci: gloriā uero
et honorē et pacē omni operanti
bonū. udeo primū: greco. Ver
atq; huiꝰmodi iudicia dei cuncta
dei expressa nouit ecclā: ꝑ nō q̄ꝫ
sūt omia. cū sint quedā insrutabi
lia et sicut multa abyssus ꝑfun
da et occulta. An et ipā nota sunt
quibus dā. excellentioribus meritis
hominis huiꝰ. qui cū suo capite sal
uatore totus ē xp̄us: Insrutabi
lia enī fortasse dicta st homi:
q̄ uiribus suis ea nō potest ꝑscru
tari. Dz cur nō possit domo spūs

sancti. cuncta hoc dns conferre dig
natur? Dic eñ illud dictū ē deus hu
manitat luctē in accessibilem: ⁊ audim⁹
mnē accedite ad eū ⁊ illuiamini.
Que utiq; solui⁹ questio ut incessi
bilis sit turbis nris. attestatur at
ad eum muribz suis: qñq; et sine
mutatione sortis qñ deu corpus qđ corrū
pit aggrauat aiam omia undia
a dei sui conteditur. qz rerum
institū est ad hoīem? nō pfecto ut
aliqđ exemplū gnitia diuina vnde
iudiciū dei comitat imensitas.
nemo sine iudicio dei tardus
claudus in corpe. habet
nis vnde diuat etia hoc est plus
afflictionis. et iracunde diuat in la
bys meis enarrauy omia undia
oris tui: id est nichil iudicior tu
ū tactu q̄ mi pcloqua tua imo
tese notesce voluisti. ⁊ oia pro
sus in labys meis enarrauy. Hoc
eñ michi uidetur significare uolu
isse qđ nō aut omia undia tua.
sed omia undia oris tui id ē q̄ mi
nus: ut pos eius eloquiū eius
intelligam⁹. qđ sentat ad nos in re
uelationibz scōrum pluribz. et tes
tamentis duobz. que oia undia
ostat ⁊ in labys suis enarrare nō
ualeat eia. Deinde subiūgit: si
cut iustificatus sū: quasi in omibz diui
nis. Via testimoniorū dei nichil
minus. nichil certius. nichil bre
ius nichilq; grandius itelligi ē
in xpm. in quo sūt omes thesauri
sapiēie ⁊ scie abscondit: inde ⁊ iste
aut se commendatū ul delectatū iactat
quasi in omnibus diuitijs.

Testimonia quippe dei sūt. qbz q̄i
tū nos diligat nobis pbare dig
nat. Cōmendat aut suā tanta
tē deus in nobis: qm̄ cū adhuc
pctores essemus xpus pro nobis
mortuus ē. Cū ergo ipe dicat ego
sum via. et humilitas eius carnalis
natiuitatis atq; passionis. eadē
tia sint testimonia diuine erga nos
dilectionis: pculdubio via testimo
nia dei xpus est. Per hec quippe
testimonia que in illo videm⁹ imple
ta. etia futura erga nos q̄ sempi
terna. promissa sūt expectam⁹. et
spamus implenda. Q̄ eñ. ppio
filio nō pepcit. sed pro nobis oibus
tradidit eū: quō nō ⁊ cū illo oia
nobis donauit? Sequit. In mā
datis tuis garriam: ⁊ cōsiderabo
uias tuas. Qđ grecus hz adole
scheso. latim interpretes q̄dā gar
riam. quidā exercebor interpretati
sūt: que duo inter se uidentur ee dui
sa. Dz si cuiuslibet itelligat ingē
nium. eū quadam delectatione dispu
tationis utriusq; cōmouet: ⁊ qñ ex
utroq; unū aliqđ repent. ut nō
sit alicui ab humanoi exercitatione
garrulitas. Dolent eñ garrulī
uocari loquaces. Dic aut se i dei
mandatis exercere. adiuuāte
mnipotēte fidei xpiane atq; catholi
ce. copiosis doctorū disputationibz
garrula: que tūc fructuose sūt dis
putantibz. si nō sibi desiderent nisi
ue domum. Vnusquisq; aut ue dū
sicut scriptū ē mia ⁊ ueritas: q̄tū
duos plenitudo inuenit in xpisto.
Plyanc suauē exercitationē fit etia
qđ aduenit. In mandatis tuis

tuis meditabor: nō obliuiscar iusti-
ficationū tuarū. Ideo utiq; meditabor ut nō
obliuiscar. Unde beatus ille ī pri-
mo psalmo: in lege dñi meditā
bitur die ac nocte. In hijs oīb;
que ut potuim⁹ disputauim⁹. mēi
neim⁹ kmī eū qui abscondit ī cor
de suo eloquia dñi. et emūdat in
labijs suis oīa iudicia oīb eius.
et in ea testimonia eius delectat
sicut in oīb; diuicijs. z gaudēs
ul' sese exercens ī mandatis ei⁹ dī-
cebat uias eius. et meditat ī iusti-
ficationib; eius. ne obliuiscat uer-
borū eius. p q̄ oīa utiq; uerbo
dei atq; doctrina īstructus appare-
ret orare tamē et dicē bñdictus es d⁹
mine doce me iustificationes tuas:
ubi nichil aliud intelligit poscē
nisi adiutoriū gr̄ē: ut q̄ iam no
iuste simone discat et operē. Expli
cit sino vi⁹. Incipit septimus

IHuius psalmi superiora me
mmustis kmī. admonere
nos debent ad intelligenda sequē
tia. Etenī que tamq̄ ex uno⁹ho
mīb; psona loquit mēbra sunt
xp̄i: et ad unū caput tamq̄ ad
unū ptinens corpus. Plempe supi
us dicebat. in quo corrigit memo-
riā suam. ī custodiendo uerba
tua: dicē nē aptius ut id faciat pos
cit auxilium. Psalmus.

REtribue mq̄t seruo tuo:
uiuificā z custodiā iba tua.
Di bona p bonis sibi postulaut
retribui: iā custodiebat iba dei.
Non aut dixit retribue seruo tu
o q: custodiui iba tua. tāq̄ mer-
cedē bonā p bono obedientē fla-
gitaret: s dixit retribue seruo
uiuificam z custodiā iba tua. Quo
ē aliud q̄ dicē mortuis ea custodi
nō possem⁹? Infideles denīq; de
quib; dixit. sine mortuos sepelire
mortuos suos. Quapropt si mo-
tuos ītelligim⁹ infideles. uiuifi
aut fideles. q̄m iustus ex fide vi
uit: nō possunt custodire verba
dei nisi p fidem q̄ p dilectionem
operatur. Nam sibi posuit q̄ dix
retribue seruo tuo: uiuificā et custo
diā iba tua. Et q̄m aut fide nō
homīm debent nisi mala p ma
lis. retribuit aut deus p retribu
tionē rogat q̄ dicat. exhi
bē uiuificā seruo tuo. uiuificā et
custodiā uerba tua. Quatuor ē
retributiones sūt: aut mala pro
malis retribuūt. sicut dīs ignem
etnū retributurus ē impijs. aut
p bonis sicut regnū etnū ī retribu
turus ē iustis: aut bona pro malis
sicut xp̄us p nobis iustificat im
pijs. aut mala pro bonis sicut ma
li p malicia p secutus ē xp̄m. Ma
quatuor ī tributionū. due ptinet
ptinet ad iustitiā. ut ītribuant
mala p malis. bona p bonis. q̄
tertia ptinet ad miā ut ītribuā
tur bona p malis: q̄ tam deus
nescit. nulli enī malū p bono
retribuit. Uer aut q̄ tno loquē
sui. primitus necessaria ē. Plus q̄
deus ītribueret bona p malis:
nullomō ecent q̄bus ītribueret
bona p bonis. Unde illū saulum
postea paulū. Nō ex op̄ib; iusti
tie que nos fecim⁹. sed secdm

ſuā mīaz ſaluos nos fecit p lauacr̄m regnationis ? et iterū qui prius fuit blaſphem⁹ z pſecutor et iniurioſus. ſ mīaz cōſecut⁹ ſū qua ignorans feci et i incredulitate ; et iterū . conſiliū autē do mīn̄ mīaz cōſecutus a dnō ut fidelis eem hoc ē ut viuerē. qua iuſtus ex fide viuit. Hoc tuus ergo erat prius p ſuā iuſtiā. anteqū viuēt p dei gratiā. Iam porro ſuā morte ſit confi tet. adiciente aūt mḡt mādato peccm reuixit : ego aūt mortu⁹ ſū. et inuentū eſt mi mādatū qđ erat i vitā hoc eſſe i morte. Retribuit ergo illi deus bonū p malo hoc eſt aūt pro morte. talē ſalutē ri tributionē qual' hic poſcit ubi dicit. retribue ſeruo tuo. vt viuam et cuſtodiam uba tua : et vixit et cepit ad aliam retributionē z in q̄ retribuitur bona p bonis. ppter quam dicit. bonū ſtamē ſtauro ſum cōſumau. fidē ſuam. de cetero i poſita ē mi corona iuſtiē. quā reddet mi dns in illa die iuſtus iudex : et utiq̄ iuſt⁹ re tribuendo bona p bonis. q̄ prius fecerit z retribuēdo bona p ma lis. q̄ prius et ipa iuſtitia q̄ retri buitur bona pro bonis non ē ſine miſericordia : q̄ t et h⁹ ſcrip tū eſt. qui coronat te i miſeratiōe et miā. Qui enī dixit bonū ter tiū ſtauit : q̄n vincēt i illo dicente de quo aut. gīas deo q̄ dat nobis victoriā p dnm nr̄m ihm xp̄m ? Et qui curſū cōſuma uit : q̄n curret. q̄n puenict i illo adiuuāte de quo aut. igit² nō nolentis neq̄ currentis ſ miſe rentis eſt dei ? Et qui fidē ſeruauit : q̄n id faciēt. niſi ut ipe aut mīam cōſecutus ut fidelis ēet ? Iuſq̄ ergo ſe extollat hūana ſuperbia : dnō ſuo deus retribuit bona p̄mia. Dz iſte qui iā orat z dicit retribue ſeruo tuo. mīā. ſi penit⁹ iam nō ēet mortuus nō oraret : ſ ab illo accepit mīaī bonē con tupiſcēne a quo vitam poſcat o bediēne. Habebāt enī aliq̄ fidem qui dicebāt. dnē auge no bis fidem. Ille uō et incredulita tem ſuā confitebat² : qui cū ēet interrogatus utrū crederet aut. ēdo dnē adiuua incredulitatē meā. Iam utiq̄ vnde incipiens poſtu lat mīā q̄ credens orat obedie tiā : nō pro ea ſeruata p̄miū. ſed ut ſeruet² auxiliū. Vita q̄ppe exſtente mīe ſat p omnē diē. qui renouat² de die i diem. Dices aūt iuba dei nō poſſe cuſtodiri p obedientiā. niſi videant² p intel ligentiā ? hinc quoq̄ orōni addi dit et dixit. Reuela oculos meos : et conſiderabo mirabilia de lege tua. Ad hoc etiā illud ptinz qđ adiūgit. inquilin⁹ ego ſū in terra. ſuē ut nōnulli codices ha bent inco la ego ſū apud te iter ra : ne abſcondas a me mādata tua. Quod cū aut ſuprius dixe la oculos meos. hoc poſtea dix ne abſcondas a me : et qđ ibi dix erat mirabilia de lege tua. hoc alio loco repetens ait mandata tua. Nichil ē aūt mirabilius in mādatis dei q̄ diligite inimicos

vrōs: hoc est ꝛtribute bona ꝓ mal.
Ð: de isto inquilinatu ul' incolatu
nō est sermo tractandus: et idō nō
iste de hac re ꝑ alius expectandus.
et dño adiuuāte reddend⁹ ē sm̄o.

Explicit sm̄o vij⁹. Incipit octau⁹

De uersu psalmi qđ dic. Incola ego sū in tra nō abscōdas a me mādata tua: ꝛnpunt anima mea desiderāre iustificationes tuas ī oīm tempe. Expectatiōi caritatis uīe de sequentib⁹ huiꝰ magnissimi psalmi sermo reddend⁹ est. ab illo uersu saluet ubi aut. īcola ego sum ī terra nō abscondas a me mandata tua: siue ut nōnulli codices habent inq̄linus ego sū in terra. Qđ enī ē in grēco pareob. aliqui mī inquilin⁹ aliq̄ incola. nōnūq̄ eaā aduenā interpretati st. Inquilinū nō hītes ꝓpriam domū. habitant in aliena. Incole aūt ul' aduene utiq̄ aduentiū ꝓhibent²: ubi magna de aīa erꝛitur questio. Ꝑleq̄ enī sēdm corp⁹ dictū inuden potest incola ul' aduena. ul' inquilin⁹ sū ī tra. cū de terra corpus originē ducat: ꝛ de hac ꝓfundissiā qstione nichil audeo definire. Nunc enī ꝓt aīam q̄ absit ut putetur ēr terra. merito dici potuerit inquilin⁹ ul' incola ul' aduena ego sū in tra. siue sēdm totū hominē q: padrsi aliqn cuius fuit. ubi utiq̄ nō erat q̄ista dicebat²: siue qđ est ab oī controuersia libenus. nō omnis hō possit hoc dicē. ꝛ tm̄ prīa ꝓmissa ē etna in celis: hoc sm̄o q: tēptatio est uita hūana sup terrā. et ingum graue est super filios adam. Verum me plus delectat sēdm ista disputare sniam. ut ideo nos in terra quilinos ul' incolas ēe dicam⁹ q: supnā prīam vn pigri⁹ acceperim⁹ et quo pueniētes nūq̄ inde migremus inuenum⁹. Ꝑlā et ille qui ut alio psalmo dicat. inquilin⁹ ego sum apud te et pegrin⁹ sic⁹ oēs pres mei. nō aut sicut oīs hoīes sed dicendo sicut oīs pres mei. iustos ꝓ uulgo dubio nullt intelligi qui eo tempe p̄esserūt. et in hac pegrinatiōe gemitu pio supne prie suspirarūt: de quo scriptū ad hebreos. sēdm fidem mortui sūt hi omnes cū accepissent promissiones. sed longe eas uidentes: salutantes et confitentes. q: hospites et pegrini sūt sup tiam. Qui enī talia dicūt. ostendunt q: prīam quam querunt. Et siquidē eius memores essent a qua discesserāt. habuisset utiq̄ tempus reuertendi: nūc aūt meliorem appetunt id est celestē. ideo nō confundit² de his deus dicī. ꝓparauit enī eis ciuitatem. Et illud qđ legim⁹ q: dum sum⁹ in corpe pegrinam² a dño. potest intelligi hoc nō ēē omnium ꝛ fideliū. Ꝑlon ēē omnium fidelium et undem⁹ quod his ubis aplius ūgat. Cū enī dicit ꝛ q: dum sum⁹ in corpe pegrinam² a dño. ꝓ fidē enī ambulam⁹ inq̄t et nō ꝑ speciem: ut intelligēmus eorū esse istam pegrinationē q: ambulant ꝓ fidem. Infideles aūt quos deus nō ꝑscit nec ꝑdestinauit cōsormes ymaginis filii sui. nō possunt uere dicē se in tra peregrinos: qui ibi sūt ubi sēdm carnē nati sūt.

Non eñ habent alibi ciuitatē:
ac ꝓhoc nō sūt in terra alienigene
sed terrigue. Unde aut scriptum
de quodam, posuit ei apud mortē
domū suā: et apud inferos eñ ter
rigenis saros suos. Quī aūt: ipi
peregrini et inquilini. nō huic tre
rrigenis? a quo sūt alienigene. Uñ
ē de hoc mūdo habē inscriptibz a
plus dicat, igit iā nō estis pegrini
et inquilini: sed estis ciues scōrū
et domestici dei. Ipi ergo st ciues
ciui qui sūt dei ꝑplō pegrini. Q̄
uero ciues sūt in ꝑplō dei ipsi st in
terra peregrini: quia totus itē ꝑplūs
ḡdiu est in corpe pegrinat a dño.
Dicat utiq; incola ego sū i terra.
Ne abscondas a me mādata tua.
Q̄ qui tandē sūt a quibz dō abscō
dit mandata sua? Nōne illa ubi
q̄ deus nolunt pdicari? Utiā q̄ñ
multis clara sunt: tā multis occul
ta sunt. Nā quid ē clarius quā dili
ge dñm deū tuū ex toto corde tu
o. et tota aīa tua tota mēte tua.
et diliges primū tuū tāq; teipm?
in quibz duobz mandatis tota lex
pendet et ꝓphete? Et qd ē q̄ late
ant ista mādata? Nempe: oībz
fidelibz? plurimis infidelibz nota
sunt. Cur ergo posset fidelis ne
rerum absconditas sibi? qd̄ net infideli
se difficile est. consequens ē utiq;
ut diligas dñm deū tuū. difficile
intelligat ne aliud ꝓ alio diliga
tur? Nā plerumq; facilior ē ui
dere cognito. Omnis quippe hō
ē oīm hoīm proximus? net ulla
cogitanda ē longinquitas gīs ubi
est natura cōmunis. q̄ ei n pri
nouerit q̄ dño aut. et qs ē me pri
q̄n illi est ꝓximus hō quicūq. qui
descendens ab ierlin in iherico
incidit in latrones. cui proximus
nō fuisse ni qui cū illo feat miam
ipē qui mihi ꝓgauēat iudicauit:
patuitq; in fracta mia neminē
alienū ee putandū ab eo q̄ dilig
proximū. Sz multi net scipos no
uerūt: q̄r et seipm nosse q̄modō
homo sibi debet inotescē nō oīm
hoīm est fides. Quō ergo diligit
proximū tamq; seipm. q̄ nescit se
ipm? Non eñ frustra ille filius
iunior q̄ profectus in regionē lon
ginquā. ubi dissipauit substanciā
suā iuuenes prodige. ut dicēt sur
gam et ibo ad patrem meū. prius
reuisus ē in semetipm. nisi qua
tā longe pegrinatus ē ut i illīque
ret etiā semetipm? n tamē reū
tert ad se si oīmodo nescirt se:
net diceret surgam: ibo ad patrem
meū si penitus ignorarct deū.
Quo cura et aliquatenus ista n
seruātur: et ut magis magisq; sta
ant nō immerito saepta ponūtur.
Quapropt ut scīam dilige deū
saepius est deus: et ut sciat hō
diligē proximū tamq; seipm. pius
debet diligendo deū. diligē seipm.
Qd̄ unde potest si nescit deum?
si nescit: seipm? Recte itaq; dicit
deo: incola ego sū in tra. ne ab
scondas a me mādata tua. q̄re
rito namq; absconduit eis q̄ non
sūt incole in terra. Net ei māda
ta et si audiūt nō sapiūt: q̄a ter
rena sapiūt. Quoz aūt diuisa no
n celis est: in q̄ntū hi cōiuncti pro

fecto pegrinat². Tetant itaq; ne
absondant² ab eis mãdata dei: ꝑ
que ab hoc incolatu liberentur
diligendo deũ cũ quo meẽnũ ert.
et diligendo ꝓximũ ut illuc sint
ubi et ipi erunt. Qđ aũt dili
gendũ diligit²? si ipa dilectio nõ
diligit²? Vnde cõsequent iste in
tola intia cũ dei mãdata ne sibi
absondeirẽt² oraſſet ī quibz di
lectio ꝓcipit² nl' sola nl' marime.
et ipius dilectionis dilectiõẽz se
uelle habẽ proclamat dicẽs. cõ
cupiuit aĩa mea desideare iu
stificatiões tuas ī omni tpe. Tau
dabilis est ista cõcupiscẽcia. nõ
cõpnabilis. Nõ de hac enim est
nõ cõcupiscres: ꝑ de illa q̃ caro
concupiscat aduſus spm. De hac
aũt bona cõcupiscentia q̃ con
piscat spūs aduſus carne queꝝ
ubi scriptũ est. et inuẽies. cõcu
piscentia itaq; sapiẽ deducat ad
regnũ: et multa alia reperiũ
tur bone cõcupiscẽcie testimonia.
Dz hoc sane intest qđ nõ tacet².
qđ cõcupiscat² qñ bona cõcor
tur cõcupiscẽcia²? cũ aũtẽ non
addit² qđ cõcupiscat² ꝑ sola põ
tur. nõ nisi mala ītelligit²: sic
ut hoc qđ cõmẽcorauꝭ. concupiscen
tia itaq; sapiẽ deducat ad reg
nũ. Si nõ adderet sapienẽcie:
nullomõ dicẽt cõcupiscẽcia per
ducat ad regnũ. Et nõ aplꝭ quod
posuit concupiscẽciã nescirẽ nisi
lex diceret nõ cõcupisces: nõ u
tiq; aut cuꝰ rei concupiscẽciã. nl'
quid nõ cõcupisces. Certũ ẽ cũ
nõ ītelligi cũ ita dicit² ī malam
concupiscẽciã. Qđ gꝰ huꝰ anima
cõcupiuit? Desideare magnus
tificationes tuas ī omni tpe. Ce
do nondũ eas desideabat: qñ
cupiuit desideare. Justificationes
aũt. facta sũt nr̃a id est propẽ
nr̃e. Cũ itaq; nondũ haberet
et qui iã desiderat? qñ longe ab
hys ẽat qui adhuc eas: resisten
re cõcupiscebat? Et qñ longius
ab eis sunt. qui neq; hoc adhuc
cõcupiscũt? Adhuc ẽ aũt quomo
cõcupiscat² desiderũ: nec sit in
nobis cuꝰ iã cõcupiscẽcia sit in
nobis. Neq; enim pulchꝝ aliquod
corpus ẽ sicut auꝝ. nl' cuꝰ alt
qua speciosa quã potest homo
cõcupiscẽ nec hre: qr enim pos
ta nõ est in homine. Quis nes
ciat in hoĩe ẽẽ cõcupiscẽciã? in
homiẽ ẽẽ desiderũ? Cur ergo
nõ cõcupiscat² ut habeat² qua
formoseus inferat²? Aut qñ
haberi eius concupiscẽcia sn̄ ipso
potest²? cũ nõ sit et ipm qđ alius
q̃ cõcupiscentia? Illã et desiderio
re proꝓdubio concupiscẽ ẽ. Qđ ẽ
cũ iste mirabilis atq; ierpli
bilis languor? Et tamẽ ẽ. Illa
et egrotus q̃ fastidio laborat:
wlt euadẽ hoc malũ: concupisc
utiq; desideare cibũ. diu cõcupi
cat nõ hrẽ fastidiũ. Quorũbz est
corpis. Concupiscẽcia nõ q̃ con
piscat desideare cibũ hꝰ ẽ cacoe
fastidio. ī animo ẽ nõ ī corpore.
et hꝰ eam nõ gutturis: sauiu
delectatio que fastidio rstringi
ꝑ ī cupiẽde ratio sanitat̃ q̃ ap
pellandam ẽẽ fastidiũ, putet.
Ideo nõ ẽ mirũ si appetit aĩa
ut appetat corꝑ: qñ appetit aĩa

nec appetit corpus. Cū autem
utrūq; animu est: utrūq; concupis
cētia est. cur nō cōcupisco desi-
derii iustificationū dei? Quō in
uno eodemq; animo meo habeo
cōcupiscētiam desiderij huius? et
ipm nō habeo desideriū? Aut quō
ista duo sunt? nō unū? Ut quid
cū cōcupisco desideare iustifica
tiones tuas? at nō ipas iustifica
tiones porro q̄ caz desiderii cō
cupisco? Aut quo pacto possum
iustificationū desideriū concupisce.
re? cū ideo earū desideriū concupisca.
qua ipas hz̄e concupio? Qđ si ita
est: iam ipas utiq; concupisco. Qđ
igit opus ē ut earū desideriū con
cupiscā? cū iā id habeā? habe me
sentiā? Nō enī possū cōcupiscere
desiderii iustitie. nisi cōcupiscen
do. qđ diligēda sit cetā ipā dilec
tio. qua diligit qđ diligi oportet?
sicut odio habenda est dilectio q̄
diligit qđ diligi nō oportet? O
dio quippe habuim⁹ concupiscētiā
nrām. qua caro cōcupiscat aduer
sus spm. Et quid ē ista concupiscen
tia? nisi mala dilectio? Et dilu
gim⁹ concupiam nrām q̄ spūs con
cupiscat aduersus ipm̄ē. Et quid ē
ista cōcupiscētia ni bona dilectio?
Cū aūt dicit diligendā ē. qđ aliud
dicit q̄ cōcupiscenda ē? Quo ita
q̄ recte concupiscit iustificationes
dei. recte concupiscit concupia iustifi
cationū dei. Hoc enī alio mō fit
nisi recte potest: si recte diligit dilectio iusti
ficationū dei. An aliud ē concupisce?
aliud desideare? Non q̄ nō sit
cōcupiscētia desiderii: sz quia nō
omnis concupiscētia desiderii est.
Concupiscit enī et que habent.
et que nō habent. Nā cōcupiscēdo
fiunt homo rebus q̄s hz̄t: desiderio
to aūt absentia concupiscit. Desi
derii ergo qđ est. ni iterū absentiū
cupiscentia? Iz dei iustificatōes
absentes ee quō possunt. nisi qui
nescit? An et qui scit et nō fiūt
absentes habendo sūt? Nā quid
sunt iustificatōes? ni opa iusta.
nō uerba? Ac p hoc possit iusti
mutate aīe nō desideari: et intoe
mentis uti. Videt q̄ sint utiles
atq; salubres: potest earū desi
derii concupisci. Depe enī qđ agendū
sit videm⁹ nec agim⁹: q; nō de
lectat ut agamus. et cōcupim⁹ ut
delectet. Prevolat itellāb: et tar
de sequit et aliq̄n nō sequit hu
manus atq; infirm⁹ affect⁹. Ideo
ergo desideare concupiscebat q bona
ee cernebat: cupiens eoru habere
delectatōe: quor potuit uide ratio
ne. Nō aūt aut concupiscit: sz con
cupiuit anima mea desideare iusti
ficatōes tuas. Fortasse q̄ppe tal
erat iste incola iterna q̄ iam per
uenerat ad id qđ cōcupiscēat: nā
q̄ desiderabat eas q̄rū se desideio
aliq̄n cōcupiscē cōmendabat. Di āt
desiderabat? cur nō habebat?
Non enī aliq̄d impedit q̄ minus
habeāt iustificatōes dei: ni qua
nō desiderāt. dū nō ī eas caritas
fuer. q̄rū claritas lucz. An hēbat eas
atq; faciebat? Nā paulop dicit. Iudicātur
cebatur ī iustificationibz tuis.
Iz quibz q̄si gradibz ad eas puenia

ostendit. Primus est enī ut videat
q̄ sint utiles et honeste: deinde ut
eaī desideriī cōcupiscat: postremo
ut p̄ficiente lumine atq; sanitate
delectet eaī et opatio, quaī sola
ratio delectabat. Sed ea que sequī
tur q̄m iam iste plurus est. alio
sermone admonente dnō cō mo
dius disserem. Explicit sermo viij.

De eo qđ dicit Incepit xix.

Increpasti superbos. male
dicti qui declinat a mādatis tu
is: usq; ad id. nā et testimoīa tua
meditatio mea. et cōsolatio mea
iustificatiōes tue. Psalmi huius
que tractanta sb̄sequit cāmonet
nos causse nīe misere recordari.
Etenī cū durisset cōcupiuit anima
mea desidēare iustificatiōes tuas
i omni tpe. siue saluret in rebus
psperis siue in aduersis. q: et in
laboribus et doloribz deb; delecta
ri iustitia. nec ita est tpe diligē
da tranquillo ut turbulento tpe
desideriat. ꝑ amplectenda ē in oī
tempe: continuo sb̄iecit. increpasti
superbos. maledicti qui declinant
a mādatis tuis. Dupli enī decli
nant a mādatis tuis. Aliud est
quippe mādata dei p infirmitatē
uel p ignorātiā nō implē. aliud ab
eis p superbiā declinare: sicut fece
runt qui nos mortaliter i hec mala
genuerunt. delectauit enī eos erro
sicut dix: ac sic a mādato dei qđ
sibi eī mandasse sciebant. et qđ
facillime nulla infirmitate reno
cante. impediente. tardante. im
plere potuerunt p hanc superbiā de
clinarunt: et ecce ista tota diuī et
infelix erumpna mortis. q̄ etiamō
hereditaria est increpatio superbo
Qui enī dixit deus abrā adī ubi
eb. nō ubi eēt deus ignorabat. sī
superbum increpabat: et ubi eēt
id est ad quā miseriā puenisset
nō sciit cupiebat. sī intrōgando i
crepans āmonebat. Vide aūt q̄
admodū cū durisset increpasti su
perbos. nō aut maledicti q̄ decli
nauerit a mādatis tuis. ut illud
tantū primorū hoim ptīm vēiret
ī mente: sī aut maledicti qui decli
nāt. Oportebat enī ut omnibus et
reirent exemplo a diuinis nō decli
nare mandatis: et diligendo iusti
tiam ī omni tpe. ī huius mundi
cena ī labore reperet. qđ in para
dyso amisim voluptate. Sed qm
superbi nec in tanta reponūt mer
cede remuneratem. et cū sint circū
laboribus mortisq; supplicio. circū
tur tpo imitātes elationē mēdo
tuī. irridentes humilitate sanc
pro eis orat corpus xpi cū dicat.
Aufer a me obprobriū et cōtemp
tum: qr testimoīa tua exquisiui. Ce
tiōnia grece martiria nūcupā
quo ubo ia vtun p latino. Vnde
illos q̄. ꝑpter testimoīū xpi diuise
passionibz humiliati sūt. et usq;
ad mortē pro ueritate certarūt. nō
testes qđ latine utiq; so possemus
sed grece martires appellam. Qui
hoc ergo familiaī audituī et dul
tuis: sit ampliam hec vba mā
dictū sit. aufer a me obprobrium
et cōtemptū. qm martina tua ex
quisiui. Christi corpus ista cū dicit
nūqđ ab impijs et superbis audiuit
obprobriū atq; cōtemptū ulla tpi
tat penā: cū potius mīe pueri

ad coronā. ℣. Cur ego quasi graue
aliquid ⁊ intollerabile ab se possit
auferri ℣. nisi qua ut dicit orat p
ipis inimicis suis. quibꝫ ēe prospi
cit nouū obicē ſcām nomen xpi ſ
ti tamq̄ obpbriū xpianis. ⁊ eis
a iudeis irrisam cruce tamq̄ hui
latis xpiane medicinā. qua sola
tumor ille sanatur qđ inflati cre
dim⁹ et latentes amplius inimi
cis cadē ſuplia pmanere et
presente contempnē ℣. Dicat itaq̄
corpus xpi. iam enī diligē dicit
inimicos suos. dicat dño deo suo. ⁊
auferā me obpbriū ⁊ otēptū.
qm martina tua exquisiui; id est
obpbriū qđ ideo audio. ⁊ contēp
tum qđ ideo contēpnor qā marti
na tua exāſſum. auferā me. In
imici enī mei quos a me ꝑcipis
diligi. qui magis magisq̄ mori
untur et pereūt qī martina tua
contēpnit et crimināt ī me: pro
pria tua veniant ī me. Ita fit
ut est. hoc iudemus: esse martir
um xpi et apud hoīes et in hoc
mūdo nō solum nō est obpbriū.
sed magnū ē ornamētū. Esse non
solū in ſpū dei: ueruī etiā in co
rpe. Esse nō solū nō cōtēpnunt:
uerū etiā magnis honoribꝫ pfequunt
martires eius. Esse filius ille unus
ex portis qb pascebat id ē p imi
cis demonibꝫ quos colebat. paucula
que xpianis paucissimis predē
te pſequebat. ita nunc ī tā mltis et
magnis pplis gentiū mirēs quib⁹
ingrebat obpbriū religiosissime p
dicās. marmis laudibꝫ qb otemp

nebat exultans mortuus erant et
resurrexit. perierat et inuentus est.
Hoc tam magno luctu contristatis.
conuersationibꝫ ⁊ receptionibus inimicor
suorū corpus xpi deo dicit. auferā
a me obpbriū et contēptū. Et qī
quereretur de quare obpbriū te qī
re cōtemptū: subiūgit. qm martir
na tua exquisiui. Ubi est nunc il⁹
obpbriū. ubi ille cōtemptus ℣
Abierūt atq̄ tristerunt: et qi inue
ti sunt qui pierant. illa pierant.
Dz qī etiā talia prembat illa pe
nebatur. Et tenū sederūt princi
pes inquit. et aduersū me loque
bant. Inde pſentiens gemuit erat:
qua eā sedentes hoc ē meditantes
sedibus eminentes principes dei
nebant. Refert hoc ad ipm caput:
inuenies sedisse principes iudeor.
consiliū querētes quo xpm pderet.
Refert hoc ad corpus eius id est ec
clesiam: inuenies reges terre cogi
tasse atq̄ iussisse quo xpiani
nusquā essent. Et tenū sederūt prī
cipes et adiuersum me loquebāt.
Sentus aūt tuus exercebat ī tuis
iustificationibus. Qualis erat ta
o hec fuerit qui nosse desiderat. qđ
adiūrit intelligē. Nam ⁊ testimo
nia tua meditatio mea: ⁊ consi
liū meū iustificationes tue. Recto
le qđ supius cōmendauit testimo
nia tua esse martina: recole iusti
ficationibꝫ dei nullā esse difficilio
rē ⁊ mirabiliorē. q̄ ut suos quisq̄
diligat inimicos. Dicit ergo exer
batur corpus xpi. ut et martina
id est testimonia ei⁹ meditaret: et
diligeret eos a quibꝫ exprobrātibꝫ
⁊ cōtēpnentibꝫ ꝓpter ipa martina

ꝑsecuc̃oēs patiebatur. Non enī
pro se sicut iā cōmendauim⁹, sed
pro ipīs potius orabat dicēs. au
fer a me obprobriū ⁊ cōtēptū.
Dederūt q⁹ principes et adūsū me
loquebant⁷: seruus aūt tuus exer
bat⁷ in iustificac̃oīb⁹ tuis. Quōd ad
modū? Lam et testīonia tua me
ditatio mea; et cōsiliū meū iusti
ficac̃oēs tue. Consiliū cont̄ cōsi
liū. Consiliū sedentiū principū
fuit ūcentos martires ꝑdē: cōsili
um patrēcīū mītm fuit. ūmutos ꝑ
ditos mueūt. Reddebant illi ma
la pro bonis; isti bona pro malis.
Quid ergo mirū si illi omendo te
fecerūt? isti moriēdo vicerunt?
Quid mq⁹ mirū si mītes seuētib⁹
gentib⁹ tempalem morte patien
tissime ꝓtulerūt. et gentes mar
tirib⁹ orantib⁹ ad etīnā uitā ꝓuēi
re potuerūt? dū corpus ipi sic
exercetur ut et martira meditet.
et malis mirū ꝑsecutōib⁹ bona
ꝓcuret? Explicat sermo nonꝰ.

De uersu Incipit sīmo xꝰ.

Psalmus Adhesit pau
mento anima mea: vuifica me
scdm ūbum tuū. Sequit in isto
psalmo maiore. qd̄ desideare? sic
dīs dedent ꝓmittere debem⁹? Ad
hesit pauimēto aīa mea: vuifica
me secundū ūbū tuū. Quid est
adhesit pauimēto aīa mea? Lā
ēī aduīgit? dicit. vuifica me se
cūdū uerbū tuū: quare se vuifi
cari poscat. utiq⁹ cām ꝑmisit di
cendo. adhesit pauimēto anima
mea. Ergo q⁹ ꝓpēa se vuificari
petit. quia pauimēto adhesit
aīa eius: mirū si boī aliq̄d hmc

Ita quippe se habe
uult intelligi. tota ista sententia tamq̄ dicer
mortuus sū vuifica me. Qd̄ est
mortuus sū vuifica me. Di tamq̄ vnam
quātam tōmū magnā vnuisum
mūdū uelum⁹ accipe; videm⁹ uelut
eius tamen telū. tria erit igitur
pauimētū. Vult itaq⁹ tres
nus et cū aplō dicē. cōuisatio nra
in celis est. Proinde tres adhe
rē mors aīe est: cui malo dīna
posatur vita cū dicat² vuifica
me. Dr uidendū est utrū cōgruant
huic uerba ista q̄ supius talia di
erat. quibus magis teo videatur
adhesisse q̄ pauimēto. ut nisi eo
eius nō in terrenis ⁊ i celestibus
haberetur. Quō enī potest intel
ligi tres adhesisse q̄ dicat⁴? ser
uus aūt tuus exercebat⁷ in tus
tificac̃oīb⁹? Lā et testimonia tua
meditatio mea ē: et cōsiliū meū
iustificac̃oēs tue. Per suī enim
ūba eius aīe credentia: q̄e ante
dentiū ista suīt sequentia. adhe
sit pauimēto aīa mea. In ea hꝰ
intelligē debem⁹ quātitatib⁹ q̄ssē
ꝓficiat in iustificac̃oīb⁹ dī. ipe
eī mortalis tamus affectū nra
ista tiena. in quibus uita humana
temptatio ē sup terrā⁹? et ablat
morte si ꝓsecuerit, ꝓficit totide
remisse. vuificante illo cuius
gra homo nr interior renouatur
de die in diem⁸? Lā et illud apl̄e
ei dicebat. qua diu sum⁹ i corpe
pegrinamur a dño. ⁊ desiderat
bat dissolui et ee cū xpo: adhes
rat pauimēto anima ei⁹. Unde
et corpus ipm q⁹ ex terra ē nōab
sumde intelligit pauimētū: qd̄

adhuc quia corruptibile ē et aggra
uat anima ⁊ rete in illo cōgemisat
et dicat deo. adhesit pauimēto aīa
mea, uiuifica me sc̄dm uerbū tuū.
Flexi enī nō tā corpib⁹ nīis semp
cū dño erimus ⁊ sed tūc qr nō erūt
corruptibilia nec aīas aggraabūt.
si diligent consideremus nō eis nos
sed ipsa nobis ponus adherebūt:
nos aūt deo. Unde alterius psal
mi iuba illa sūt. mi aūt adherē
deo bonū est. ut uiuāt corpora et
nobis adherendo nobis: nos aūte
uiuam⁹ et deo. qr nobis adherere
deo bonū est. Adhesio quippe ista
de qua dictū est. adhesit pauimē
to aīa mea. nō cōuictione ē animus
et anime. q̄nus et ipam quitā in
telligerent. ꝑ animale magis aīe
affectū quo eius ⁊ cupiscat aduſ⁹
spm̄ significare ꝛ uidetur. Qd si
recte accipitur ⁊ pfecto q̄ dixit ad
hesit pauimēto aīa mea uiuifica
me scd̄m uerbū tuū. nō id orat
ut de corpe mortis huj⁹ morte ip
sius corpis inuenīete soluatur.
qd̄ dies ultim⁹ uite huj⁹ qui ꝓpt
eius breuitatē nō pt̄ ee diuturn⁹
q̄ futurus est: ꝑ ut cupiscētia
qua cōcupiscat aduſus spm̄ magſ
magisq; minuat ⁊ cupiscētia
qua cōcupiscat aduſus carnē ma
gis ac magis augeat ⁊ donec ꝛ
sita cōsumat in nobis. ⁊ illa ꝛsu
mentur ꝓ spm̄ scm̄ q̄ datus ē nobis.
Bene aūt nō aut uiuifica me scd̄m
meritū meū: ꝑ aut scd̄m ibū tuū.
Qd̄ qd̄ ē aliud nisi scd̄m ꝓmissū
tuū: Filius ꝓmissionis uult ee. nō fi
lius electionis: ut secundū gratiam
firma sit ꝓmissio omni semini.

Hoc est enī ibū ꝓmissionis in
ysaac uocabit ⁊ tibi semen: hꝰ est
nō q̄ filij carnis hui⁹ filij dei. ꝑ filij
ꝓmissionis deputant ⁊ in semine.
Sed quid erat ipe ꝓ seipm̄ i eo qd̄
sequitur confitetur? Quas meas enī
quas uel erubuisti me. Nōnulli q̄
dem codices habent uias tuas:
ꝑ plures et maxīe greci uias me
as hoc ē malas. Sed hoc mi uidet
dicē. pcta mea confessus sum: ⁊ ex
audisti me hoc ē ut dimitteres
ea. Doce me iustificatiēs tuas.
Confessus sū uias meas. te testi
cas: doce me tuas. Dic doce me
ut agam: nō ut tm̄ mō sciam q̄d
agere debeam. Dicit enī dictū ē
de dño qd̄ nō nouerint pcm̄. ⁊ in
telligit nō fecerint: sic et iustitiā
ille uere dicendus est nosse q̄ facit.
Profectus hec oratio est. Nam
utiq; si oīno nō faceret: ꝓfecto ⁊
illa supplicia nō diceret. Semus aūt
tuus exercebatur i iustificatiōibus
tuis. Nō ergo i quibz exercebatur
has uult a dño dicē: ꝑ ab istis
ad alias ꝓficiēdo uelut excrescēdo
desiderat puenire. Denigz adiū
git et dicit. Quam iustificationū
tuarū i casa mea. nl̄ ut nōnul
li codices habent instrue me: qd̄
expressius de greco dicit. fac me
intelligere. Et enarrabo mirabili
bus tuis. Ipās iustificationes am
pliores quas ꝓficiēdo cupit apprē
hendē mirabilia dei uocat. Sūt
ergo quedā dei iustificationes ita
mirabiles ut humana infirmitas
ab eis q̄ expti nō st. non ad eas
posse puenire erubat. Dū laborās
iste ⁊ earū difficultate quodāmō

fatigatus aduīgit. Dormitauit
aīa mea mǽt pre tedio: confirma
me in ūbis tuis. Quid ē dormita
uit nisi abspe refugiut. que ad se
apprehensuā ēe credideāt? Sed
confirma me mǽt in ūbis tuis: ne
ab eis ꝙ ad quas puenisse me iā
sentio deūdam dormitando. Cōfir
ma itaq; me ī eis ūbis tuis q̄ iam
teneo. q̄ iam facio: ut ex eis ad alia
a possim ꝓficiendo pueīre. Et qd
īpedit in via iustificationū dei ſ
ambulaē? ut homo facile possit
ad illa etiā miabilia pueīre? Nō
putam? nisi qd a se amouei ī cō
fessibus rogat dicēs. Uiā mǽtis
tis amoue a me? Et q̄ lex frōi
subintūit ut haberī crederet dilectiō:
sequit et dicit. Et lege tua mi
serere mei. Qua lege? nisi lege
fidei? Audi aplm. Ubi est gl'iatio
tua? Exclusa est. ꝑ quā legem?
factorū? Non. Sed ꝑ legē fidei.
Ver est lex fidei qua credim⁹ et
oram⁹ ꝓ gratiā nobis donari. ut
faciam⁹ qd ꝑ nosmetipos imple
re nō possum⁹: ne ignorātes dei
iustitiā et nrām uolentes cōsti
uie. iustitie dei nō sim⁹ subiecti.
In lege itaq; frōi est dei uolūtis
iustitia: in lege aūt fidei subuei
entis mīa. Cū aūt diuisset: lege
tua miserit mei: de beneficijs ei⁹
que iā cōsecutus ē quotīdiē cō fi
dit potest ꝓscribit. ut impetret
reteā que nondū est consecutus.
Aut enī. Uiam ueritatis elegi:
iudicia tua nō sum oblit? Adhe
si testimonijs tuis dñe: noli me
cōfundē. Viam ueritatis elegi v
bi curreīē. iudicia tua nō sū ob
litus ut currē̄m: adhesi testimo
nijs tuis cū curreīē. dñe noli me
confundē. quo curro ꝓtenti. quo
tendo pueniam. Non ei uolentis
neq; currentis: sz miserentis dei.
Deniq; sequit. Uiam mā
datorū tuorū cucurri cū dilatasti
cor meū. Non curreīē: nisi di
latasses cor meū. Persuasio
exponit quēadmodū dictum sit
uiā ueritatis elegi iudicia tua
nō sū oblitus: adhesi testimonijs
tuis. Cui⁹ est quippe iste vi
mandatorū dei: et q̄ ꝓpter eius
beneficia q̄ sua merita dño alle
gat. Tam q̄ dicēt ei. Quō istam
uiā cucurristi eligendo? aut dei iu
dicia nō obliuiscendo? aut ei testi
monijs adhereendo? Anne ꝓcepsiū
ista potuisti? Non. aut. Quō g⁹?
Viā mandatorū tuorū mǽt curri.
cū dilatasti cor meū. Non ergo ꝓ mē
et quasi nullius tue opis indigus
Cordis dilatatio: iustitie est dilec
tatio. Hoc munꝰ dei: ut ī prep
tis eius nō timore pene angustie
mur. sz dilectione et delectatione
iustitie dilatemur. Hāc ei nobis
promittit latitudinē dicēs: Lati
bo in eis et deambulabo. Quam
enī latitudē est ubi deambulat deus?
In hanc latitudinē diffundit ca
ritas in cordibus nris ꝓ spm sanc⁹
tatus ē nobis: vnde etiā dictū ē.
et in plateis tuis discurrāt aque
tue. Platea q̄ppe de ubo grece
a latitudīe nomē accepit: qm
grece platin dicit latū. Ver

sūt cū aque de quibz dīs clamat. siquis sitit ueniat ad me: q̄ cre dit ī me fluīa aque uiue fluēt de uentre eius. Et exponēs eā gelista quid dixerit. hoc aūt iq̄t dicebat de spū quē acceptur erāt credentes in eum. Adhuc dū nō esset de ista cordis latitudīe: ꝑ huius mōnis tam contracte longitudine. Explicit sīmo tam⁹ de isu psalmi. Incipit xi⁹

Legē pone mi dīe viā iustificationū tuaz. In psalmo magno sequit. qd nobis adhuc cōsiderandū atq; tūandū est. Legem pone mi dīe viam iustificationū tuarū: et exq̄am eam semp. Aplius dicit⁹: iusto nō est lex posita. iniustis aūt et non subditis: et cetera q̄ ibi exclus⁹ aut. et si quid aliud sane doctīe aduer saf. que est scdm euāgeliū gle. beati dei qd credituī ē mi. Si iquid ergo talis erat iste qui dixit. legē pone michi dīe. qualibz beatus paulus dixit posita legē: Absit. Si enī talis esset: nō supius dixisset uiam mādatoz tuoz cucurri dilatasses cor meū. Qd ē qd erat ut sibi lex a dīo ponat. si nō ponitur iusto: An eo modo nō ponit iusto. quo posita ē po pulo cōtumaci in tabulis lapi deis: Si ō in tabulis cordis carnalibz scdm testamētū uetus. et mō te syna qd in seruitute gnat: nō scdm testamētū nouū. de q̄ scrip tū est p ihemiā pphetā. Ecce dies uenit dicit dīs. et cōsūmabo do mui isrl' et domui iuda testamētū nouū. nō scdm testamētū qd dispo sui pribz eoz. in die qua apprehēdi manū eoz ut educerē eos de terra egypti. quā ipi nō permānserūt in testamēto meo. et ego neglexi eos dicit dīs: quā hoc ē testamētū qd constituā domui isrl. Post dies illos dicit dīs dabo legem meā in mente eoz: et in cordibz eoz scribam eam. Ecce quō uoluit is tā legem sibi poni a dīo. nō sicut iustis et nō subditis ad uetus testamētū pertinētibz posita est in tabulis lapideis: sed sicut sēis filijs libere hoc est supne hierlm filijs promissionis etne. filijs hereditatis et ne scō spū tam q̄ digito dei ī mēte tatur. et in cordibz scribit. non quā memoria teneant et uita negligant. sed quā sciant intelligēdo. faciāt diligendo: in latitudine amoris nō in timoris angustijs. Etiam q̄ timore pene nō amore iustitie opus legis faciat: profecto iniustis faciat. Qd aūt iniustis. si posset fieri mallet utiq; nō ubertas? ac p hoc legis quā uellet nō ee nō est amicus. sed pocius inimicus: ner mūtatur ope q̄ imūdo ē uoluntate. Talis nō potest dicē qd iste dixit. in supioribz iustibz. viā mandatoz tuoz cucurri cū dilatasti cor meū: quia illa dilatatio caritatē significat. q̄ secundū aplm legis est plenitudo. Cur go iste adhuc posuit sibi legē ponī? q̄ utiq; si nō ei posita fuisset. non viam mādatoz dei in cordis latitudine cucurrisset? Dic q̄ pficiens loquit. et dei donū nouit ee qd pficit? qd aliud petit cū sibi legem poni petit. nisi ut ea magis

magis q̄ ꝓficiat? Quēadmodū
si potulū plenū teneas: sitiēti nē
negabis: et hauit bibendo et
posat desiderando. Q̄ bus autem
iustis: nō sb̄ditus lex ī lapideis
tabulis ponit: ꝑ uaricatoīb⁹ reb⁹.
nō ꝑmissoīs effici filios. Dz et
ille qui eus memmit nec eam
diligit eo mō reus est: q̄ meōr
a eus labis illi ē quotāmō scp
tus. nō quo adornet: sz q̄ p̄mā
tur: ponds oneris nō tytulus
honoris. Hāc aūt legem iste vi
am iustificationū dei uocauit:
nec alia una est mādatoz eus
quā se acturisse iā dicēat cum
dilatatū est cor eus. Ergo et
sitiunt: sitit: donec puēi
at ad palmā supne uocationis
dei. Denq̄ cū duriss. lege pone
mi die tua iustificationū tuaz:
addidit et erquisiā ea semp. Qd
enī erquirit qd habet? nisi q̄a
et habet agendo et erquirit pro
ficiendo? Sed quid est semper?
Vtrū erquirendi nō erit finis sic
ut dictū est. semp laus eus in
ore meo? q̄m laudandi nō erit
finis? Sic q̄z enī deū nō laudabi
m⁹ cū ad eus regnū puenerim⁹
eternū? cū legam⁹ beati q̄ habi
tant ī domo tua ī secula sclōrū
laudabūt te? An semp hic dictū
ē q̄ndiu hic viuit. q̄ tādiu pro
ficit? Post hāc aūt uitā q̄ bene
hic ꝑficiebat. ibi ꝑficit. sicut te
sb̄usdam feminis dictū est. sem
per discentes: sz ille male q̄ se
ciuit⁹ adiuuit. z ad ueritatis sciam
nūq̄ puenientes. Qui uēo ī me
lius semp hic ꝑficit. q̄ ꝑficiendo

mutatur. ꝑuenit ubi iā nō ꝑfi
at: quia ꝑfectus sine fine rōsq
tit. Nec de illis tm̄ dicta dictū e
semp discentes. ut: p⁹ mortem
discē ꝑsecuerent vana z īfructuo
sa: cū talibz doctinis suffocarent
nō studia sz supplicia sempiterna.
Vnde ergo erquirtur dei lex q̄n
m ea ꝑficat z faciendo z diligendo:
ibi aūt plenitudo ei⁹ manet ad
ficiendū nō remanet ad q̄rendū.
Hic ena illud dictū est: querite
facie eus semp. Vbi semp nisi
hic? Non enī et ibi semp querit
m⁹ dei faciem: ubi indebm⁹ fru
te ad faciem. Aut si recte dixi
erquisiā q̄d sine fastidio diligit.
et id agit ne amittat: sempi
terno sine fine querem⁹ legem
dei. hoc est ueritate dei. In isq̄
pe ipo psalmo dixit. et lex tua
ueritas. Queritur nūc ut teneā
tūr tenetur ne delinquat: q̄ sic
de spū dei dictū est q̄d oīa scru
tetur etiam altitudines dei: non
utiq̄ ut q̄d nesciat inueiat. sz q̄a
nichil relinq̄t oīno q̄d nesciat.
Gracia itaq̄ dei nob⁹ p̄cepit
tōmēdat. q̄m sibi legem ponit
at a dño. qui utiq̄ iā legē fecer
lutera nouerat. Dz q̄a lutera
omisit. spūs aūt uiuificat. ocul
ut ꝑ spm scm faciat q̄d ꝑ lām
siebat: ne ꝑ sciam mandati no
obseruati etiā p̄ceptoīb⁹ ei
crimen arcetat? q̄ p̄ eā ut sa
atur lex. quō sciendū est. id est
ut intelligat quid sibi uelit q
re sit eis posita q̄ eā nō erant
scriptis. quitq̄d habeat utili
tatis. etiā hoc ipm q̄d lex sb̄mit

ut ut habū dulcedinē. nemo
complendit nisi a dño accepit in
tellectū. Unde iste adūgit: dicat.
Da mihi intellectū: scrutabor
legem tuā: et custodiā illā i toto
corde meo. Cū enī quisq; legem
sanctatus fuerit et ad eius alta p
uenit in quibz tota lex pendet:
p̄fecto debet deū diligē ex toto cor
de. et ex tota aīa et ex tota mēte:
et p̄rīmū suū tm̄q; seipm. In
hijs enī duobus mādatis: tota
lex pendet et ꝓphete. Hoc videt
p̄mīsisse cū dicit. et custodiā illā
in toto corde meo. Dz q̄: hoc nō
ualet nisi ꝓpijs. nisi adiuuet
ab illo qui iubet. ut faciat qđ
iubet. Dedūc me mīt̄ i semita
mādatorū tuoz q̄ ipām uolui.
Pauū ē in uolūtate mea: nisi i
co qđ uolui me ipe reducas. Et
certe ipa est semita hō ē una mā
datorū dei. quā se dilatato ab il
lo corde suo cucurrisse iā dicēt
quā propter eā semitā uocat
q̄ angusta via ē que ducit ad
uitā: et cū sit angusta. ñ dila
tato corde nō curritē. Dz quoniā
adhuc p̄fcat. adhuc curit. et
deo dumū auxiliū q̄ deducat
uigeat: q̄ neq; uolentis neq;
curretis. ſ miserētis ē dei. De
neq; q̄a et ipm uelle dō opatur
in nobis. ꝓparat enī uoluntas
a dño: sequit: dicit. Inclina
cor meū in testimonia tua. et
non in auaritiam. Quid est
inclinatum ad aliquid cor ha
bere. nisi hoc uelle? Et uoluit
ergo: et orat ut uelit. Volunt

cū dicit. dedūc me i semita mā
datorū tuoz q̄ ipā: nolui: orat
aūt ut uelut cū dicit. inclīa cor
meū i testīonia tua et nō in a
uaritiā. Hoc itaq; orat ut ipa uo
lūtate p̄ficiat. Quid st aūt dei
testīonia: nisi quibz sibi ipse
attestat? Testimonijs enī aliud
probat. ac p̄ hoc iustificationēs
dei: mādata dei testimonijs dei
probant? et quidq̄d nob̄ persua
dere uult deus. sub testīonijs per
suadet: in que iste petit inclinari
cor suū et nō i auaritiā. Testīo
nijs quippe suis agit nobiscum
deus ut eū gratis colam?: quod
impedit auaritia radix omniū
malorū. Cali nibo greco ꝙ appellat
a quo possit intelligi gnalis ava
ritia: quia plus appetit quisq;
q̄m sat est. Pleon enī latīe plus
est: eruia habitus ē. ab eo qđ ē
habere. Ergo a plus habēdo appel
lata est pleon eruia. quā latini ip̄
pretes in hoc loco. nōnulli inꝓpre
tati st emolumētū. q̄cā uō vtili
tatē: ſ melius q̄ auaritiā. Dicit
aūt aplus: radix oīm malorum
auaritia est. Sed in greco vnde m
nūc lingua iuba ipa trāslata st.
nō legit apud aplm pleon eruia.
qđ in loco isto psalmi huius ſ filar
gima: quo ubo significat amor
pecunie. Veū aplus intelligen
dus ē isto noīe genus significasse
p̄ speciē. id est p amorē pecunie
omnis malē gialemq; auaritiā: que
uē radix est malorū oīm. Illā ipsi
primi hoīes p serpentē decepti et
decepti nō fuissēt: ut pl̄q; ante pecūt

hrē.: plus q̄ facti fuerūt ēe nolu
ssent. Nor quippe pmiserat di
cens: eritis sicut dij. Ergo ista
pleon erasa subiisti sut. Plq̄ eñ
uolentes hrē q̄ acceperūt: qđ ac
ceperāt amiserūt. Cuj⁹ uestigiū
uentatis legibz que ubiqz dispse
sūt. et in forensi uite deplxensum
est. qđ mstitutū est. ut plus petē
do causa cadat: id est ut qui plus
petendo q̄ ei debet². et qđ ei debeba
tur amittat. Omīb aūt a nobis
cirūcidit² auaricia: si gratis co
latur deus. Ad qđ sanctū iob in
agone tēptatiōis ipe puocat in
imicus eī de illo dicat²: nūqđ gra
tis colit iob deū²: Putabat enī
dyabolus qđ in deo colendo uir ust⁹
cor inclinatū haberet in anaiaā:
et cā emolumēti ul' utilitatis tem
pralū quibz eī dilauerat dīb. ve
lut mercenarius ei pro tli mite
re senuret. Dz qui gratis deū cole
ret tēptatus apparuit. Di ergo cr
nō habeam⁹ inclinatū i anaiaā.
deū nō colim⁹ nppter deū: ut sui
cultus ipe sit mercēs. Ipm dili
gam⁹ et in scipo. ipm diligam⁹
i nobis. ipm in primis nīb quos
diligim⁹ sicut nos smzipsos²: suc
habeant eī suc ut habeant eī.
qđ nob qui ipo donante cōfertur.
ideo illi dicit²: inclina cor meū in
testiōnia tua et nō i auaiciā. Sed
ūsequūt² alio sīmoē tractāda st.

Explicit sīmo xij⁹. Incipit sīmo xiij⁹

De eo qđ dicit Auerte
oculos meos ne uideāt ua
nitatem: uiaq̄ ad ecce concupiu
mādata tua. i tua iustitia uiuifica
me. Sequit² in psalmo q̄ sisa
pius⁹ disserēdū. auerte oculos me
os ne uideant uanitatē: in via
tua uiuifica me. Et cōtīno inf se
differūt uanitas: ueritas. Vani
tātis mūdi cupiditas uanitas: fi
nis uero qui et hoc mūdo libenter
uentas. Ipe est et uita. i q̄ se volu
iste uiuificari: q̄ ipe ē et uita. Ipe
quippe ait: ego sū uia. ueritas:
uita. Sed quid est auite oculos
meos ne uideant uanitatem:
Nūquid q̄du sum⁹ i hoc mūdo
possum⁹ nō uidē uanitatē: Oīs
enī creatura uanitati sbiecta est.
que intelligit² ēe in hoīe. et oīa
uanitas. Nuc habūdāter hoīs
in omni labore suo quo ipe labo
rat sub sole: An iste formasse hoī
orat. ut nō sit eius uita
ubi omīa uanitas²: sed i illo si
in quo se uiuificari petit: Ille ip
pe astendit nō sup solem tātū.
sed sup oīs celos ut adimpleret
omnia: et in illo magis q̄n sub
sole uiuūt qui nō ītanter audīt
qđ dicit aplūs. que sursū sūt q̄rite
ubi xp̄us est in dextera dei sedens
que sursū sūt sapite nō que sup
terram²: mortui enī estis. et uita
ūa abscondita ē cū ipo in deo. Si
phor si uita nīa ibi est ubi ē ue
ritas. nō est uita nīa sub sole ubi
uanitas. Dz hoc tā magnū bonū
magis habemus in spe. nō tene
mus in re: et sīdm spem nostrā
btūs aplūs ista locutus ē: qā et
illud cū dixisset uanitati enim
subiecta ē. adiecit atq̄ ait²: non
sponte. Propt eum q̄ sbiecit eā i spe.

Dominus in euāgelio dicat. si fuit oculus tuus simplex. totū corpus tuū lucidū erit: si aūt oculus tuus fuerit nequā. totū corpus tuū tenebrosum erit. Si ergo lumen qđ in te est tenebre sunt. ipe tenebe quante erūt? Pronde magnū mi est cū aliquid boni faciam⁹. cui⁹ rei contēplatione faciam⁹. Officium quippe nrm nō officio ꝑfine pensā dū est: ut saltē nō tantū si bonū ē qđ faciam⁹. sed precipue si bonum est. ꝓpter qđ faciam⁹ cogitem⁹. Vnde oculos quibz ꝺtēplam² quāe faciam⁹ qđ faciam⁹. auerti possit ne intēdat uanitatē: id est ne hanc attēdat ꝓpter quā faciat cū boni aliquid faciat. In qua uanitate ꝑcipuum locū optinet amor laudis humane. ꝓpter quā multa magna fecerūt qui magni in hoc sclo nōati st: multūq; laudati in ciuitatibus gentiū. quietes nō apud deū sed apud homines gliam. et ꝓpt hāc uelut prudētes fortiū tempant austeritatē uiuētes? ad qm pueien tes preperūt meretē suā vanu uanā. Ab hac uanitate uolēs dns aūtē oclos suos. attēdite mit ne iustitiā uestrā faciatis cora hoīb⁹. ut uideamī ab eis: alioqui meretem nō habebitis apud pem vrm q in celis ē. Dn in cū ipius iustitie ꝑfectum ptes crequeret². pcipiens de elemosi nis. de orationibz. de ieiunijs. ubiq; id ānonuit ne aliqđ eoꝝ propt gloriā hoīm fiat? ubiq; dicit eos q ꝓpter ea facinūt precepisse meretē suā. id est nō etnā que

Ergo in spe qua spamus nos adhe suros contemplande ueritati. subiec ti sum⁹ inteī uanitati. Creatura quippe ista spūalis aīalis corpalis Omnis in homine ē immo hō ē. Ꝺponte peccauit et immunia facta ē uitiis: sed ut merito puniret² nō Ꝺponte subiecta est uanitati. De ꝑ et nos ipi primicias spūs habtes. id est qui nōdū quidē ex toto qđ su mus. ꝑ ex ea pte qua peciribus meliores sum⁹. deo nō uanitati. sb diti sum⁹. hoc ē ꝓ primicias spūs: et ipi in nobis mzipis igemiscimus adoptionē expectantes redēptionē corpis nri. Spe enī salui fi sum⁹: spes aūt q̄ videt² nō est spes. Qđ enī videt quis quid speret? Si aūt qđ nō videmus speram⁹: ꝑ patiē nā expectamus. Quōdu itaq; h sēdm carnē sum⁹ cuius adoptiōis huc expectam⁹: tōdiu sēdm id per quod sb sole sum⁹ uanitati subiec ta sum⁹? Quōdiu igit² ita sum⁹ ut possum⁹ nō inde uanitatē? cui e nā subiecta sum⁹ in spe? Qđ est ergo qđ iste dicit. auerte oculos meos ne uideant uanitatem? Num hoc petit ut nō quidē in hac uita qđ in spe gemam⁹ impleat²? Fiat in ea sorte sit q̄ in illo q̄nq; possit implere. cū liberabit² a seru tute corruptionis spūs et anima et corpe in libertatē glorie filioꝝ dei. ubi iam nō uideat uanitatē? Possunt quidē uerba ista sic uelli qui nō pter regulā fidei: si est hui alius sensus qui in scripturis plenissime.

ſcīb ꝛpoſita ē aput ꝓcēm. ſ tēpa
lem quā querūt q̄ cōtēplant̄ in
ſuis opib; uanitatē: nō q̄a ipa
laus hūana culpanda ē. nā q̄d
tñ optandū ē hoīb;. q̄ ut eis
plateāt q̄ tebeant imitari. ſed
ꝓpt̄ ipām laudē bñ opāi. hoc ē
uanitatē i ſuis opib; ītuer̄. q̄
quidē et ipa ab hoīb; laud hoī
uſto q̄ñtacūq; ꝓcenit. nō ibi ē
deb; eius finis boni. ſ etiā ipa
ꝛferēda eſt ad laudē dei. ꝓpt̄ q̄
bona ſtūnt ueri boni: q̄ñ nec
a ſcipīs ſ ab illo fūt boni. Denq;
p un eodem ſimone dñs iā dure
int eis. lucreat lumē vrm̄ coram
hoīb; ut uideāt uā bona o
pa: et glorificēt ꝓcēm vrm̄ qui
in celis eſt. Vbi finē poſuit hoc
eſt in gloria dei: hoc tebem⁹ q̄n
aliq̄d boni fructū⁹ intuei. ſi aut
tūtum a uanitate oculi noſtri.
Non ergo ſit finis boni opis in
laudib; hoīm: ſed ipas laudes
hoīm ꝛreferam⁹. ⁊ ad dei laudes
oīa ꝛferam⁹. a quo nob tatur
quicq̄d in nobis ſine laudātis
errore laudatur. Porro ſi uanū
ē ꝓpt̄ hoīm laudes bona facē⁹.
quāto uanius ꝓpt̄ adipiſcendā
pecuniā ul' augendā ſiue ītinē
dam. ⁊ ſi q̄d huiuſmoi ē cōmodi
tpalis q̄d nob accedit ex tri ſecuris
q̄ oīa uanitab. q̄ habūtāna
hoīb; ī oī labore ſuo quo ipe
laboāt ſb ſole: Pter ipāz etnq;
tpalē ſalutē nō tebem⁹ facē bō
opa nīa: ſ pon⁹ ꝓpt̄ illā q̄m ſpa⁹
etnā. ubi bono īmūbili ꝓfruam⁹.
q̄d nob cit ex deo. imo q̄d nob ē
ipe deus. Dñe cū ſancti tui ꝓ
hanc tempalē ſalutē bona opa
facerēt. nūq̄ miēs ipi bonū op⁹
confeſſionis ī cuſtem ſalutis
amiſſioē ꝓfiterēt⁹. ſ attpenū
auriliū de tribulatioē nō intue
tes uanitatē. q̄ uana ſalua fa
cūt: et diem hominū nō ꝓ
pterūt. q̄ homo uanitati ſimi
eſt. dies eius uelt⁹ umbē ꝓtereūt.
Cū aūt deus ꝛogat⁹ ut ea que
uidet⁹ cē in nīa poteſtate id eſt
oculoz auerſio a uitiōsa uani
tate ab illo nobis cōtegat⁹. q̄d
niſi eius gratia cōmendat⁹? ſa
nulli cū ab ea uanitate non
auterūt oculos ſuos. ſ puta
uenūt a ſcipīs ſe fieri iuſtos et
bonos. et dilexerūt glām hoīm
magis q̄ dei: quia ⁊ ipi hoīes
ſūt qui ſibi nimiū placerūt
et de ſuo arbitrio uiribz ꝓſumpſe
rūt. Sed etiā hec uanitas
ꝓſumptio ſpūs eſt. Cū nō uidi
ſet aūte oculos meos ne uide
ant uanitatē. ī uia tua vui
fica me. que uia nō uanitas
ſed ueritas eſt: deinde ſubiūxit
Statue ſeruo tuo eloquiū tuū
in timore tuo. Qd ē aliud. ꝓ
tā michi ut facia q̄d loquit⁹ tu
Neq; enī ſtatutū ē eloquium tu
hys q̄ in ſe monet illud omnia
faciendo: eis aūt ſtatutū ē in
quibz īmobile ē. Statuit ergo
deus eloquiū ſuū in timore ſuo
eis quibz tat ſpūm timoris ſui
timoris aūt nō illis ꝛt q̄ iam
aplūs. nō enī accepiſtis ſpūm
ſeruitutis iterū ī timore. huic

ēū cōsūmata caritas foras mit
tit timorē. sed illuc timoris quē
dicit pphēta spūs timoris dei: ti
moris utiq; casti pmanētis i sclm
sli. timoris quo timem⁹ offendi
qui amatur. Aliter quippe timꝫ
adultere uirū suū. aliter castꝰ:
ut ne ueniat. casta ne tese
Impiū obprobriū meū
qđ suspicat⁹ sū: qꝫ iudicia tua
suauia. Quis ē qui suū obprobriū
suspicat²? et nō magis nouit su
um quisq; obprobriū qꝫ cuꝰ lꝫ
alienū? Suspitari enī potius a
lienū potest homo nō suū: qm̄ā
qđ suspicat² ignorat. In suo aūt
obprobrio nō est tutꝫ suspitio
Sententia: ubi loquit² cōsuetia.
Quid est ergo qđ aut. obprobriū
meū qđ suspicat⁹ sum? Summi
de suppore sensu etiā iste dirend⁹
ē: qm̄ qđ uu nō nouerit hō ocu
los suos ne uideat uanitatē. qđ
in scipo agit² hoc de alijs suspitꝫ
tur? ut ꝓpter qđ ipe tolit deū ul
hoc credat et altrm̄ fiē. Possūt
quippe homines iudē qđ agim⁹
nullꝫ aūt rei ꝺtemplatiōe agim⁹
ocultū est: et ideo talē suspitio
nē de occultis hōim. z falsa ple
rūq; suspicari. Propteā dīs tū
de ipo fine loq̄tur, ꝓpt̄ qđ iusti
nā fiē debem⁹. ut oculos nros
a cōtēplatiōe auerēt uanitatis.
monuit ne ꝓpt̄ laudes hominū
bona opa faciam⁹. dicēs atten
dite ne faciatis iustitiā uestrā

cora hoīb; ut uidamī ab eis:
monuit ne ꝓpter pecuniā dicēs
nolite uob thesaurizare i tra. et
nō potestis deo seruire z māmone:
monuit ne ꝓpter ipm uestimentum
victū atq; uestitū dicēs. ne solli
ti sitis aīe ure qđ māducetis. neq;
corpi uro qđ iduamī: et cū hec
oīa monuisset. qꝫ possum⁹ suspica
ri eos qbus iuste uuic undem⁹ z q⁹
fine faciāt nō undem⁹. ꝓpt̄ aliqđ
huiꝰmoi bī faciē: continuo subie
cit. nolite iudicare ut nō iudice
mi. Unde et hic cū dixisset aputa
obprobriū meū qđ suspicat⁹ sū:
addidit. qꝫ iudicia tua suauia.
id est iudicia tua iua. Veritatis
enī amator suaue clamat esse
qđ uerū est. hoīm aūt iudicia te
merarios hoīm nō suauia qꝫ teme
raria: et ideo sunt dicti obprobriū
qđ de alijs suspitatus ē. qꝫ hoc
qđ aplius ait. cōparantes semet
ipos sibimetipis nō intelligūt.
Hoc enī procliuius homo suspica
tur in alio qđ sentit in seipo. Hoc
ita qꝫ obprobriū suū patrebat au
ferri. qđ in se senserat z in alijs
fieri suspitatus. ut nō ceēt dm
bolo similis qui de occultis sācti
iob suspicat⁹ ē qđ nō gratis deū
coleret. quē posset tēptandū ut
uimen qđ obiecerat auferret. Sed
cū libenter alteius obprobriū nō ꝺ
emulatio suspicet. dū bonū op⁹
reprehendi nō potest qđ se assent
qđ aptum ē. et quo fine fiat repre
hendit. qꝫ nō se ereit qđ occultū
est. atq; ita male suspicari cum
ctis quibꝫ. nō uidendo qđ latet

et inuidendo qđ eminet⁹? profecto o
tia hoc malū quo quisq; de hoīe
libent malū qđ nō p̄spiat suspica
tur. tantas habenda est que none
mulat. quā dñs cōmendat dicēs.
mandatū nouū do uobis ut uos in
uicem diligatis. et in hoc scient
omnes q; discipuli mei estis si di
lectionē habuitis in inuicem: et de
dilectione dei z proximi loquens.
in hys inq; duobz mandatis tota
lex pendet et ꝓphete. Vnde et iste
contra suę suspitionis obprobrium
qđ desierant amputari. Dicit igit
concupiui mādata tua: i tua iu
stitia viuifica me. Dicit concupiui et
toto corde et ex tota aīa et ex tota
mente diligē te et ꝓximū sicut
me: nō i mea sz in tua iustitia vi
uifica me. hoc est ista tantate qm
concupiui iple me: adiuua me ut fi
ciam qđ cōmendas⁹: dona ipē qđ
mandas. In tua iustitia viuifica
me: q; in me vnde morerer habui?
vnde cāit viuā nō inuēio nisi in te.
Iustitia tua xp̄us est q; factus⁹ ē nob
sapiēcia a deo. et iustitia: sc̄ificā
tio et redemptio⁹: ut q̄admodū scr̄p
tū est. qui gloriat in dño gloiet⁹:
et in illo inuēio mandata tua q;
cōcupiui. ut in tua iustitia hoc est
in illa viuifices me. Ipē ē ei ubi
deus: et ubi caro factū est. ut ef
fet primus meus. Explicit sermo xvij.

Sermonis pris Incipit sermo xviij

Etimoni quē de psalmo qui ē oīm
pliciss̄imus⁹ nup habuimus⁹: de ubis
eius q; sequūtur iste ūgendus est.
Quet uba sunt Et uēiat sup me
mīa tua dñe. Que sīa superiori vi

det annem. Non enī ait uenat
sup me: sed ait et uēiat. Est aute
ille superior. cette cōcupiui mandata
tua. in tua iustitia viuifica me:
deiñ sequit et uēiat sup me mīa
tua dñe. Quid hic ergo posset. ni
ut mandata que concupiuit ꝑficiat
mīam faciat q̄ mādauit? Exponit
enī quotāmō quid dicerit in tua
iustitia viuifica me: cū subiūgit: et
uēiat sup me mīa tua dñe. Ad ea
dem pmissionē tuā: vnde nob
wlt aplus filios pmissionis uocat
gi: ne arbitremur nrm ee qđ sumus
sed totū dei gratie retribuamus.
factus ē enī nobis xp̄us sapiēcia
a deo et iustitia: sc̄ificatio et re
demptio: ut q̄admodū scriptū ē. qui
gloriatur in dño gloiet. Qđ ergo
aut in tua iustitia viuifica me. in
xp̄o utiq; viuificari cupit: et ipse
est mīa qua sup se posset uenire.
Ipe xp̄us est et salutare dei: quo vo
bo expostut quā mīam dicet vbi
aut. et uēiat sup me mīa tua
dñe. Si ergo querim⁹ que sit iste
mīa tua: audiam⁹ qđ sequit. Se
cundm eloquiū tuū. Ab eo
quippe hoc pmissū est: qui vouit
ea q; nō sunt tanq; sint. Nondū
enī erant quibz pmitteret. ne ip̄se
quā de meritis gloriaret: et quibz
pmissū est erga ipi pmissi sunt:
ut totū corpus xp̄i dicat. gratia
dei sum qđ sum. Et mittebo ex
bzantibz michi verbū. Verum ubi
exbzantibz: an ubium mittebo. ā
biguū est. Sed qđlibet eorū xp̄m
sonet. Ipsum enī nobis exbzāti

a quibz est cruci fixus ul' scandalū
ul' stultiā. ignorantes qā uerbū
cro factū est et hītauit ī nobis:
qđ uerbū in principio erat. ⁊ apud
dēū erat. et deus erat. Hz et si nō
ip̄i ibum exprobrent qđ eis latet.
quia dignas eius ab eis nō rog
noscit. a quibz eius infirmitatib
cruce contēpnit: nō tamē verbum
tidam, nr exprobratione terream
a confidamur. Verbū eī si rog
nouissent: nūq dēū gloie cruci
fixissent. Ille aūt intret ibū exp
brantibz sup quē uenit mia dei:
hoc est ip̄m salutare eius. Venit
ut protegat. nō ut contemt. Illā
sup quosdam contemptibz ventur
ēst: qui nūc in eū dū spnūt eius
gūlitatem. offendendo quassat.
dent eī dicit in euāgelio. qui cecī
dent sup lapidē istū confractabit:
sup quem nō tendent cōteret eū.
Qui ergo nobis exprobant. offe
dit et tradit in eū: nos aūt ne
offendam, et tadam obprobria
uerbū. hoc est uerbū fidei qđ pre
dicam: qr si credidero magr ī cor
de tuo qr dns est ihesus. ⁊ confessus
fueris ore tuo qr deus illū susci
tauit a mortuis. saluus eris. Cor
de enī creditur ad iustiā: ore aūt
cōfessio fit ad salutē. Patū ē ergo
in corde hr̄e ip̄m et nolle confiten
dū timet obprobriū: ꝑ exprobrātib
dendū est uerbū. Ut autem hoc
martires possent: ꝑmissū est eis
et dictū. nō enī uos estis q̄ loquim.
ꝑ spūs p̄ris vr̄i qui loquit ī vobis.
deo et iste nī dixisset intrebo expo

brantibz michi uerbū: continuo se
quit Qm̄ spaui in uerbis tuis.
qđ est utiq in promissis tuis. Sed
qm̄ plurimi qm̄nus ad ip̄m corp
nunus hec uerba st̄ ꝓtinētes. qui
pondē psecutionis surgente non
ualuerīt sustinē exprobratōz. et
ip̄m deficiendo negauerūt: ideo se
quit Et ne auferas de ore meo
uerbū ueritatis usq nimis Er ore
suo quippe dicit. qr ymtas corpis
loquit: in cui membris erā illi
deputant. q defecerūt ad horam
negando. sed penitendo postea re
uixerūt: ul' erā martium palmā
quā pdiderūt repata confessione
sūpserunt. Prolongit usq nimis.
ul' sicut quidā rodites hūt nō usq
qr hoc est nō omīno er ore petri in
quo erat tipus ecclē ibū veritatis
ablatū est: q et si ad horā negauit.
timore turbatus. tamē flendo est
repatus: et confitendo ē postea co
ronatus. Totū itaq corpus cristi
loquit. id est ecclē sc̄ē vniuersitas.
In quo toto corpe siue qr negātibz
plurimis remāserūt fortes q usq
ad mortem pro veritate certarent.
siue qua et ex hijs q negauerunt
multi repati sūt: nō est ablatū
ex eius ore uerbū ueritatis usq val
de. Qđ aūt ait ne auferas. intellige
dū est ne auferri sinas. ꝑpt qđ orā
do dicim ne nos inferas ī tēptaōnē: et ipē dns ad petrū. rogaui
magr pro te ne deficiat fides tua.
hoc ē ne auferat de ore tuo ibum
ueritatis usq nimis. Dejt. Quia
ī iudicijs tuis spaui: ul' sicut de
greco q̄dam diligēius exp̄essērūt

supspaui. Ad uerbū et si minus
usitate cōpositū est: tamē iplet
ueritatis intpretande uēnitatē. At
tendens ergo nobis locū huiusmodi
dus est sensus: ut intelligamus
quēmodū deus adiuuat qđ sibi uelit
in uerbis tuis spaui. i iudicijs tu
is supsperaui. Hūc uerbo uigēt exp
bratibz michi uerbū. qm̄ spaui
in uerbis tuis. id est qm̄ in hoc
ipe promisisti: et ne auferas de
ore meo uerbū ueritatis usq; qua
de. qm̄ in iudicijs tuis supspaui.
id est qm̄ iudicia tua quibus me
corripis et flagellas nō solū mi
nō auferūt spem. ueruꝫ augent
etiā qm̄ quē diligit dns corripit:
flagellat aūt omēz filiū qm̄ recī
pit. Ecce enī sancti z humiles cor
de. dū se psumendo in psecutiōi
bus nō defecerūt: ecce etiā qđ dā
se psumendo defecerūt z tam ad
ipm corpus ptinuerūt. sibi īno
tescendo fleuerūt: z tuā gratiam
solidus īuenerūt qz suā superbiā
pdiderūt. Ergo ne auferas de ore
meo uerbū ueritatis usq; quaq;:
qz i iudicijs tuis spaui. Et custo
diā legem tuā semp: id est si nō
abstuleris de ore meo uerbū ue
ritatis. custodiā legē tuā semper.
In selm: in selm sēli. Oīdit qđ
dicerit semp. Aliqn eternū semper
intelligit qđdiu hic uiuit: ꝑ hoc
nō est in selm: in selm sēli. Melius
quippe ita interptatū ē qm̄ sicut q
dam codices habent i etnū et in
selm sēli: quia non potuerit dice
re i etnū etnū. Per ipsam istā intel
ligentia ē dū qua dicit aplus: n
plenitudo legis caritas. Per eā
a sēis quor cor de nō auferē ubi
ueritatis. hoc est ab ipsa xpi eccia
custodiet nō solū in hoc seculo.
id est donec finiat hoc selm: sed
etiā in alterū qđ appellat selm
sēli. Vel lex eni pceptu legis sic
dicit etiā ibi acceptum sumꝰ que
custodiam ꝫ ꝑ ipam legis utdinē
plenitudinē sine ullo pcedendi
timore suabimꝰ qz et deū plene
us cū uiderimus amabimꝰ. et
primū qz deus est omnia īcōmu
ner falsē cuiqꝫ de proximo suspi
cionem erit locus. ubi nullus ibi
ei est occultus. Explicit sermo pri
ma pars. Incipit secunda pars.

De uersu psalmi. Et tunc dicebam
ubi aut et tunc dicebam in
latitudine. usq; ad celebrat in
iustificationibz tuis. Duplicē ꝫ
sub plen psalmi huius oratiōē
habent: huius aūt qui sequit de q
bus nūc disputandū est narra
tionē. Petebat eni homo dei su
pus adiutoriū gratie dei tum
dicebat. in tua iustitia uiuifica
me: et ueniat sup me mia tua
dne. et alia similia ul supra
unsit: nūc aūt dicit Et am
bulabam i latitudine qz mia
tua exquisiui: z loquebar
in testimonijs tuis in conspectu
regū et nō confundebar: et medi
tabar i mandatis tuis qđ dilexi:
et leuaui manus meas ad mā
data tua que dilexi. z exercebar in
iustificationibz tuis. Vbi narrā
tis uerba sūt nō petentis: uelut
ipetratis qđ petierat z fiebat
i tri laudibz. qđe illū ferebat mīa

dñi ꝑ ſup ſe uēire poposcēat. ℣ le
ꝙ eñi hec ita ſupioribꝫ cōuīrent
ut dicerēt. et ne auferas er ore
meo uerbū ueritatis uſq; nimis.
quia in iudicijs tuis ſperaui. ⁊ cuſto
diam legem tuā ſemp in ſeclm
et in ſeclm ſeculi. et ambulabam
in latitudiē ꝙ mādata tua exqſi
ui. et loquebar i teſtimonijs tu
is in conſpectu regū ⁊ nō ꝛfūdeꝛ
bar. et exercebā iſto mō. ſic eñi vide
tur ſequentia ꝓcedentibꝫ debuiſ
ſe connectē: ſ aut. ⁊ ambulabā
in latitudine. ubi copulatiua ⁊
uictio id eſt. et uelut cōſequēs
poſita eſt. ꝙ nō auteſt ābulabo.
quia dicebat et cuſtodiā legem
tuā ſemp. Aut ēte ſi optatiuoꝝ
nō dictū eſt cuſtodiā legē tuā.
nō aut ⁊ ambulem i latitudine
quaſi utrūꝫ optauerit ⁊ poſoſce
rit. ſ aut. et ambulabam i lati
tudine: ubi ſi cōiūctio iſta non
inferret ⁊ ſolutā ſuā ambu
labā in latitudine nichil te in
uitato loquēdi modo hic debet
mouere lectorē. ut occultus ſenſꝰ
querendus hic aliqs putaretur.
Illuminā ergo qd nō dixit. intelli
ge. uoluit id eſt exaudiri ſe fuiſ
ſe. ac deinde ſubiūxit qualis fūs
fuerit: tamꝙ diceret. et cū oraīē
exaudiſti me ⁊ ambulabā in la
titudine ⁊ deīa ꝙ iſto mō dictū
eſt. Quid ē igit ⁊ ābulabā
in latitudine. ñ ambulabā in
caritate. que diffuſa ē in cordibꝫ
nrīs ꝑ ſpm ſcm ꝙ datus ē nob ⁊
in hac latitudīe ābulabat ille
qui dicebat: ob nimis patet ad
vos o chorinthij. cor nrm dilata
tū eſt. Per aūt caritas duobus
illis mandatis tota atq; integra
cōtinet. dilectio ſcilicet dei et
dilectio pximi. i quibꝫ tota ler
pendet ⁊ ꝓphete. Vñ ⁊ hī cū diriſſ
ābulabā in latitudīe: cām ſub
uīrent atq; ait ꝙ mādata tua ex
quiſiui. ℣ lōmilli aūt codices nō
habent mādata ſ teſtīonia: ſed
mandata i pluribꝫ inuenimꝰ: mar
me in grecis ⁊ cui lingue tanqꝫ
ꝓcedenti unde ad nos iſta trāſla
ta ſūt magis extendū ēe ꝙs am
bigat. Si ergo ſcīe nolumꝰ quō
licet mādata q̄ſcient ul' queremā
ſint: illud ītueamur qd dicit
ihīs bonus ⁊ doctor et pator. pe
tite ⁊ accipietis. q̄rite ⁊ inuenietis.
pulſate ⁊ apiet nobis. et paulo
poſt. ſi ergo nos mālī cū ſitis ma
li noſtris bona data dare filijs
vīris ⁊ qūtomagis pr nr q̄ i celis
ē. dabit bona petentibꝫ ſe. Vbi
cuidenter oīndit. qd dicēdo petite.
querite. pulſate. nō ñ ad poſſen
di hoc ēe orandi inſtantiā ꝓtinēt.
Alius ponit euāgeliſta nō aut da
bit bona petentibꝫ ſe. q̄ multipli
cat poſſunt intelligi ul' corpalia
ul' ſpīalia: ſed ꝓmīndit ihīs alia.
ſatisq; diligēter expreſſit qd nos ue
hementer atq; inſtanter voluerit ⁊
poſſeir dīis ⁊ aut. qūtomagꝰ pr
nr de celo dabit ſpm bonū petē
tibꝫ ſe. Hic ē ille ſpūs per quē
diffundit caritas i cordibꝫ nrīs:
ut deū pximūq; diligendo omnia mandata ſeruam. Hic eſt ille

ſpūs in quo clamam⁹ abba p̄r: ⁊ ac p hoc ipe nos facit petere que deſi deram⁹ accipere. ipe nos facit quere que cupim⁹ inuenire: ipe nos facit pulſare ad que intrare. Hoc docet aplus: qui cū dicat in ſpū ſcō nos clamare abba p̄r. rur ſus alio loco dicit. dedit dō ſpm filij ſui clamante in corda noſtra abba p̄r. Quomō nos clamam⁹ ſi ipe clamat in nobis ⁊ ni q̄ clama re nos facit dū habitare cepit in no bis? Etā hoc unaq̄ agit accept⁹: ut largius accipiendo petendo. querendo. pulſando poſſim⁹. Dne cū ut uita bona petim⁹. ſine ut bene viuam⁹: quotq̄ ſpū dei agū tur hij filij dei ſūt. Ergo ambula bam unq̄ in latitudine: q̄m mā data tua exquiſiui. Exquiſierat et ūenerat q̄m petierat: ⁊ acce pat ſpm bonū. quo factus ē bon⁹ bene facē bona ex fide que per dilōnem operatur. Et loquebar unq̄ de teſtimonijs tuis in ſpectu regū et nō cōfundebar: tamq̄m ille qui perierat ⁊ acceperat. ut in tret exprobrantibus ſibi uerbū. et nō auferret ex ore eius verbum ueritatis. Itaq̄ pro illa uſq; ad mo:tem ſtans. nec in ſpū regū cōfundebar eam loqui. Teſtimonia quippe i quibus dicit qđ loquebar gerere martyria nūcupāt. q⁹ vbo iam utiq; platino: vñ dictū eſt etā uocabulū martyrū quibus pdunt deus qđ: ante reges eum fuerant cōfeſſum. Et meditabar unq̄ in mandatis tuis que dilexi. et leuaui manus meas ad man data tua que dilexi: ſine qđ non nulli codices habent in utroq; uſu dilexi uel de. aut numis. a uelo mente. ſicut in ꝓphetia planum. qđ gerere dicit ſpōsa. Cū anima q̄ dei dilexit p hoc qđ ambulabat in latitudine. p ſpm ſalutis ſcām. et p quē dilectio ipa diffunditur. et ex latitudine cordis fit deus. Dilexi aūt et cogitādo: opando. Illā qđ ad me gitādū pmouet aut. et meditabar in mandatis tuis. qđ ad ope rationē et leuatu manū mens ad mandata tua: utiq; ad ſuā addidit q̄ dilexi. Finis eni p̄cepti eſt caritas de corde puro. Qui ipſo fine id eſt ihūs rei cōtemplatione fit mātatū dei. tūc fit uere opus bonū: et tūc leuant manus. quia ſupnū eſt quo leuant. Hoc ꝑ de ipa caritate loquit aplus: dum ſupeminentē viā uobis de mon ſtro: et alio loco. cognoſce inquit eciā ſupemīnētē ſcientie caritatē xpi. Illā ſi de ope mātorū dei merces tiene felicitatis expectat. q̄ leuā teponūt manus pcatis q̄ leuā tur: q⁹ tiena emolumēta q̄ non ſurſum ſed deorſum ſt. illo oper⁹ requirit. Ad utriq; aūt pnūs qđ ſequit. et erubescam in iuſtificatio nibus tuis. qđ plures intuentes de me maluerūt q̄ letabar a gaudio bā: qđ aliq̄ intptati ſt ex eo quo gerens hīt edoleſcā. Exerret q̄ſpe i iuſtificatōibus dei letus: q̄ſimo gurulus: q̄ mātata ex q̄ q̄ aliqu: cogitādi: opandi delectā. ex quibus

Onſidem⁹ Decimo decimū q̄ntū tenet quintus.

dñs: et ptinctem⁹ hos uersus mg
ni psalmi huius. Memẽto uerbi
tui serui tui: in quo mihi spem
dedisti. Hec me cõsolata est in hu
militate mea; qm̃ eloquium tuum
me. Multũ obluuio sicut hominem
cadit in terr̃: Cur ergo ei dicatur
memento? Omnibus in aliis scr̃s
scripture locis ipm̃ uerbi omnino
ponat, ut ẽ quare mei oblitus es
et obliuiscris inopiã nram. ? ipe
deus p. phetã omnes mat̃ iniq̃tates
eius obliuiscat; et alibi atq; alibi
sepius hoc legitur. Sz nõ ut hoibz
ista contingũt. ita intelligũt in
deo. Nã sicut deũ penitẽ dicit. qm̃
uet hoim spem res mutat. consi
lio nõ mutato. sr cõsiliũ dñi manz
in eternũ; ita dicit obliuisci qm̃
mentare videt adiutoriũ ul' pmis
sum. ul' nõ retribuẽ digna peccan
tibus. ul' si quid huiusmõi tanq̃
eius memoria sit elapsum qđ spat
sume timet et nõ fit. Dicit ista
locutiõe memoriali. qua humanꝰ
mouetur affectus: qm̃ eũ deus
sanat certa dispositiõe nõ defectũ
te memoria. nec obscurata intel
ligẽtia. nec uoluntate mutata. Cũ
itaq; dicit ei memẽto. orantis de
siderii quia pmissũ posat oñdi
tur: et nõ deus q̃ ei de mẽte ean
dem admonetur. Memẽto inq̃t
uerbi tui seruo tuo: hoc ẽ impleꝑ
missũ seruo tuo. In tuo spem de
disti michi: hoc ẽ in quo ũbo qm̃
promisisti michi me spare feceris.
Hec me cõsolata ẽ in humilitate
mea: hĩ saluauit spes q̃ data ẽ humi
libus dicẽte scr̃ã. deus superbis r̃sis

nit. humilibz aũt dat gr̃am. Dñi ore
propno enã ipe dñs ait. qm̃ qui
se exaltat humiliabit. et q̃ se humi
at exaltabit. Bene hic intelligim⁹
eã illã humilitatẽ. nõ qua se q̃sq;
humiliat confitendo pcã. nec sibi
arroganꝺ iustitiã: sed q̃ quisq;
humiliat aliqua tribulatiõe uel
dilectione quã meruit ei superbia
aut exercet. pbatusq; patientia.
Unde paulo post dicit hi psalmi.
priusq̃ humiliarer ego deliqui. et
illud in libro sapiẽtie. in dolore
sustine. et in humilitate tua patiẽ
tiã habe: qm̃ in igne probatur
aurũ et argentũ. hoies nõ accep
tabiles i camino humiliationis.
Qđ aut acceptabiles: ibi spem
dedit que consolaret in humilitate.
Et dñs ihesus hac humilitatẽ tũ
discipulis pdicaret a pfectiõibz
ẽ uenturã: nõ eos sine spe reli
quit. sed hanc eã qua cõsolarẽ
tur dedit dicẽs. i patientia
possidebitis aiãs vras. De ipo
quoq; corpe qđ ab imimicis posset
occidi et quasi penitus iterire:
capillus inq̃t capitis uri nõ pe
ribit. Nec spes tanta ẽ corpi xpi
qđ est ecclia. q̃ consolaret in humili
tate sua. Propt̃ qm̃ spem dicit
et aplus paulus. si aũt qđ nõ
videm⁹ spam⁹ p patiẽtiã exper
tam⁹: sed etiam ẽ spes ista pmi
orũ. Est et alia spes que i humili
tate tribulatiõibz plurimũ solat̃:
que sãs tanta est in uerbo dei ad
uutoriũ gratie pollicẽtis ne q̃sq;
deficiat. De qua re dicit aplus:
fidelis deus q̃ nõ permittit uos tẽp

tam sup id qđ potestis: ꝑ fauet cū
tēptatione etiā ertū ut possitis
sustinē. Hanc spem dedit etiā sal
uator ore suo qñ ait: hac nocte
postulauit sathanas uerare nos
sicut triticū. et ego rogaui pro te
petre ne deficiat fides tua. Hāc
spem dedit et ī oratiōe qñ docu
it. ubi monuit ut dicam⁹: ne
nos inferas ītēptationē. Quoda
mō enī ꝓmisit se tantū sanctis pu
blicanis qđ dicī noluit ab orā
tibꝫ: et nunquid de hac spe magis
iste psalm⁹ ītelligend⁹ est dicē.
hec me cōsolata ē in humilitate
mea. qñ ūbū tuū uiuificauit
me. Qđ expressius inꝓpetauit
q nō ūbū ꝑ eloquiū posuerit. Gre
cus enī logion habet qđ est elo
quiū: nō logos qđ est ūbū. De
quit aūt. Supbi inique age
bant usq; ualde: a lege aūt tua
nō declinaui. Supbos intelligi
noluit psecutores ꝓpriū: et ideo
subiecit. a lege aūt tua nō decli
naui. q hoc eū facē illos psecu
tio cōpellebat. Quos usq; ualde
inique dicit egisse: q nō solum
erāt impij. uerū etiā ꝓpios ipios
ee cogebant. In hac humilitate
hoc ē in hac tribulatiōe spes con
solata ē. que data ē in uerbo tei
pollicētis adiutoriū ne deficiat
fidēs martiriī. ꝑ pmia spūs suāui
tēs inꝓpientis laborātibꝫ: ut e
uacuatos de muscipula uenātiū
diceret. ni q: dñs erat ī nobis for
tasse uiuos obsorbuisset nos. An
forte qđ ait hec me cōsolata est in
humilitate mea. illā dicit humilitatē
qua homo ē delectus et ꝓiect⁹ in
mortē. et ꝓpter illo qđ ualde inse
licit. in paradysi felicitate cōmissa
est: In hac quippe humilitate in
qua homo humanitati filiꝰ factus est
et dies eius uelut umbra ꝓterit.
omīs filiꝰ ure fit nisi ꝑ mediatorē
reconciliet deo. qui predestinatus
in etiā salutē aīa mūdi cōstitu
tionē: in quo mediatore: anima
usti spem habebat. qñ eam
tame ventura ꝑ ꝓphetas spūs p
uidebant. Qđ ergo uerbū ad eos
fiebat de illo. etiā hoc bene hic
intelligit uerbū. si et ipsorū aīe
pm⁹ ista uotem: de quo uerbo
dictū ē. memēto uerbi tui serui
tuo in q⁹ mihi spem dedisti. Hoc me
consolata ē in humilitate mea. Quia
ē in ista mortalitate mea. Quia
loquiū tuū uiuificauit me: ut
spem uite haberem ꝓpter
mortē. Supbi inique agebant
usq; ualde: qñquidē eos superbia
nec humilitas mortalitatis cōmuni
a lege aūt tua nō declinaui. Me enim
me facē cogebant superbi. Memor
fui iudiciorū tuor a sēlo dñe et
consolat⁹ sū: ut sicut alii mortē
habent et exhortat⁹ sū id est ex
hortationē accepi. Utiliter enim po
tuit interpretari de uerbo greco qđ
est paracleten. A seculo ergo et
quo genus humanū supfuit eorū
um. memor fui iudiciorū tuor supbe
uasa ure que pauita sūt ꝑ iudicium
et cōsolatus sū q: ꝑ hec quoq; of
tendisti diuicias gloriē tue ī uasis
mīe tue. Credui tenuit me ꝑ
tatoribꝫ delinquētibꝫ legē tuā

cutabiles mihi erāt iustificationes
tue in loco inco latus mei. ul' sic.
aly codices habent. in loco pere
grinationis mee. Ipā est illa hu
militas in loco mortalitatis et
pegrinationis hoīs. de qua dso
dr̄ illa supna ihrlm. vñ quidam
dr̄ens in ihicho incidit ī la
trones? sed ꝓter miam q̄ p illū
famaitanū cū illo facta ē. cāta
biles illi erant iustificationes dei
in loco pegrinationis sue. q̄nus eū
hūs legem dei: q̄ cū eis cōuersan
dōnec aīa uētulet. Possunt ei
sñi duo ūsus ad singulas ꝓtes
huius supiorīs aptari: ut qđ aut
memor fui uidelicet tuor a se
culo dīe ad hoc referat ad cū
tenuit me a prōrib; i-lumptib;
legem tuā? qđ uō ibi aut. ad hoc
solatus sum: ad hoc referatur.
cutabiles in erant iustificatiōes
nes tue in loco pegrinationis mee.
Memor mq̄t fui in nocte nois
tui dīe: et custodiui legē tuā.
Flor est illa humilitas ubi ē mor
talitatis crupna: nor ē in supp
bis inque agentib; usq; ualde.
nor in tedio a prōrib; i-lumptib;
hūs legem dei? nor est postmo
in loco pegrinationis huius. donec
ueniat dīs? illuinet absconditi
ta tenebraru? et manifestabit co
gitationes cordiū: et tūc laus erit
unicuiq; a deo. In hac g̃a nocte
medio homo cū deo nois dei: ut
q̄ glorietur in dño glorietur. Ꝑ qđ
et illud scptū ē: nō nobis dñe

nō nob̄ sed nomī tuo da glām. Sic
enī quisq; nō in sua sed in dei gla.
qua uer in sua sed in dei iustitia
id est a deo sibi donata custodit
legem dei. sicut iste aut. memor
fui in nocte nomīs tui dīe: cus
todiui legem tuā. quā nō custo
disset si in sua ūtute cōfidens no
mīs dei memor nō fuisset: adu
tenū enī nīm ī nomīe domini.
Ꝑter qđ secut' aduūrit. Hec frā
est mihi: qm̄ iustificationes tuas eq̄
sim. Iustificationes uniq; tuas quibus
iustificatis impiū: nō meas que
nūq̄ mihi pūt fuerūt sed superbum.
Non enī erat iste aliq̄s eor q̄ igno
rantes dei iustitiā: et suā uolētes
constituie. iustitie dei nō sūbiec
ti. Has g̃. iustificationes q̄lr; iustifica
tur gratis p gr̄am dei q̄ p seipos
iusti ēe nō possūt. melius aliq̄ it
pretati sūt iustificationes: q̄ uide
in nō dicerosinab id est iustificationes.
ꝑ dicerornata grecus lr; q̄ sūt iusti
ficationes. Sed qđ sibi uult qđ aut.
hec frā ē mihi? Hec qđ? An forte
lex. q̄ dicerat? custodiui legem
tuā? Quibus ibis subuūrit. hec
frā est mihi: tq̄ dicēt hec lex frā ē
mihi. Sed nō ē memorandū ī er
ponēdo quō sit ei facta lex dei.
Greca ēi locutio uñ ista trāslata
ē. satis indicat nō de lege dictū
ēe hec facta ē mihi: q̄ lex ī eade
lingua grus masculi ē. et fēmo
pronoīe eadē ibi scriptū ē hec frā
ē mihi. Queret ergo quis que illi
facta sit: deū quō illi facta sit
quecūq; illa sit. Hec mq̄t facta
ē mihi: nō utiq; hec lex q̄a hūt

sensū sicut dixi genus expellit. Sor
te ergo het nor: qua tota supior
sentēcia sic se habet, mēor fiu in
notte nomīs tui dñe et custodiui
legem tuā: et sequit̄ het frā ē
mi. Qua utiq; nō ler: pfecto nor
ē que facta ē illi. Quid est igit̄
nor mi facta ē qr iustificationes
tuas erāsimus? Iur quippe potuis
ē ei frā nō nor: qr iustificationes
erāsimus dei? ac sic trē intelligi
facta ē mi. ac si dicēt facta ē pro
me: id est factū ē ut pfesset mi.
Di enī hūilitas illa nō absurde
intelligit̄ nor. ubi iuuenē latent
corda mortaliū. ut de talibz te
nebris īmuiabiles & graues tēp
tationes oriant̄, ita ut ī eadem
nocte ptīiscant enā bestie silue.
catuli leonis rugiētes quierētes
a deo escam sibi. vī enā de illo
leone rugiēte & quierēte q̄ deuoret
dīs aut. qđ iā supra cōmēorauī.
hac nocte postulauit sathanas
verare nos sicut tritici. id ē hac
nocte ī qua ptransiēt bestie sil
ue. nos leo ille magn9 q̄siuit a
deo escā sibi: pfecto hec ipsa hūili
tas ī loco pegnationis hui9 q̄ nor
trē intelligit̄ pdest eis. q̄ salubri
ter cirent̄ in ea ut discāt nō sup
bire. pter qđ malū ī ista nocte
pulsus ē homo. initiū enī sūpbi
e hoīs apostatāe a deo: & gratis
iustificatus. atq; ī ista hūilitate
pficiat vanis tēptationibz huius
noctis oppositus iā ītelligēs dicat
qđ in hoc psalmo aliquāto post
dicit̄. bonū est mihi qđ hūiliasti
me ut discā iustificationes tuas.

Nā quid ē aliud bonū ē mi q̄
hūiliasti me. nisi hec hūilitas q̄
nor uoent̄ facta ē mi. id est factū
ē ut pfesset mi? Di quāe hor?
Qua scilicet iustificationes tuas
nō meas exquisiui. Possumus
enā qđ dictū ē hec frā ē mi sic in
telligē. ut nec ler nec nor subau
diat̄: sed hoc pnomē qđ est hec
nō accipiat̄ aliter quā se hēt ille in
alio psalmo locus ubi legit, unā
petij a dño hanc requiam. Nec
dicat quid vnā ul' quā vnā ēt q̄
dicent hāc requiā: & fēminum
genus quasi pro neutro positū
est. Insistatur ergo ipse dictū ē vnā
petij hanc requiā? ubi nō sub
audit̄ que illa vna sit: qđ iusti
tiarius dicerēt vnā petij a dño
hoc requiā. ut inhabitē ī domo
dñi. In hijs enī neutrū nō
solet crigi neutrū qđ sbaudiri
dū sit. ut puta vnī bonī aut
vnī domī ul' si quid hmōi.
sed quitq; dō illud ē. enā si mascu
lino ul' fēmino gne nūcupet̄.
ul' sīl nullo noīe ullī9 gnis ablu
lubz uerb' insinuet̄ solita oīno
locutiōe sub gne neutro ītelligi
Ita ergo et hic eo mō dia potuit
hec facta ē mihi: tam q̄ dictum
eēt hoc factū est mi. Di aut qua
quid illud sit: ostendit qđ supra
dixerat. memor fiu ī notte nois
tui dñe et custodiui legem tuā.
Hoc fīm est mi. id est hoc qđ cus
todiui legē tuā. nō p meipm fea
ctū ē mi utiq; abs te: qr iusti
ficationes nō meas & tuas exsti
Deus ē enī igit̄ aplīs q̄ opat ī nob

et uelle opari p bona uolūtate. Hoc
enā p ꝓphetā deus dicat: et fatiā
ut in iustificatōibꝫ meis ābuletis:
et iudicia mea obſeruetis et faciatis.
Quapropt deo dicente ego faciam
tis. rectiſſime iſte dicit hoc factū
eſt michi: ut tū queſieris qđ illud
ſit. tūdeat qđ ſupra dicēat ut cuſ
todirem legem dei. Sed quia iſte
in longū ſermo protenſus eſt: ea que
ſequūt dño dnante ab alio me
lius tractabūt exordio. Explicit
liber xviii. Incipit ſermo xix
Deus uersus psalmi Quare me
a dne. uſq; ad mīā tua ple
na eſt terra. Hoc uersus psalmi
liber magnū nūc aggrediumur
dei uolūtate tractādos. Pars
mea dns. qđ habent q̄dam pb
mea dne: qđ utrū ideo dicat qꝛ
ptereps eius ē quiſq; ei adheret
sicut ſcptū ē. m aūt adherēte de
bonū eſt. nō enī erſtendo ſt hoī
nes dij. ſed fiunt ptupando illi
us qui uerus ē deus: an quia
pres ſibi eligūt hoīes ī hoc mū
do ſiue ſortiunt. alius hoc alius
illud unde q̄ſq; uuat. q̄damodo
porro piorū deus ē uī ſemp ui
dens: ſed qđ ſequit hi audiamus.
Dum cuſtodire legē tuā. Qđ ē
porro mea dne diri cuſtodie le
gē tuā: niſi q̄a ita erit porro
nunq̄ dns cū legem ei⁹ cuſtodi
erit. Quomō cuſtodit. niſi hoc
donet atq; ad hoc adiuuet ſpūs
uiuificās. ne littēa occidat: et
prīm occaſione accepta p mādatū
opet in hoīe omne ignorantiā.
Inuocand ē igit. ſic eū ab eo pe
tēs ipetrat qđ ler ipetrat: qm q̄
inuocauerit nomē dni ſaluus erit.
Et ideo unde qđ adiūgat. Quemad
mū ſiū faciē tuā ī toto corde meo. Et
dicens quō ſit ꝓpitius. Miſerere
mei ſcdm eloq̄ū tuū. Et tā
q̄ eraditus atq; admonit ab eo
quē precatus ē. Cogitaui uiaſ
meas: et auerti pedes meos
ī teſtīonia tua. Auerti faciem a
uiis meis q̄ diſpliciēt michi:
ut uerent ī teſtīonia tua atq; ibi ha
berent uiā. Plures enī codices
nō habent qꝛ cogitaui ſicut ī q̄n
dam legit: ſꝫ tm mō cogitaui.
Qđ aūt hic poſitū ē et auerti pe
des meos. nōnulli habent quia
cogitaui: et auerti pedes meos. ut
hoc tri potius gr̄e tribuat ſcīdū
illud qđ aplus ait. deus ē ei qui
operat in uobis: tu ena dicat. au
te oculos meos ne uideāt uani
tatē. Di oculos ne uideāt uanita
tē: tu aūt nō: et pedes ne ſedeant er
rorē. Propt qđ: illud ſcptū ē. ocu
li mei ſemp ad dnm: qꝛ ipe euel
let de laqueo pedes meos. Di ſiue
aūtiſti pedes meos ſiue aūti pe
des meos legat: ab illo ſit ut fa
ciam tu faciē tuā ꝓpitius ē in corde
ſuo. et tu dicit miſerē mei ſcdm
eloquiū tuū. hoc ē ſcdm ubi ꝓmiſ
ſionis tue. filiq̄ppe ꝓmiſſionis
in ſemine reputant abrahe. De
inde hoc int̄pretato gr̄e beneficio.
Paratus ſū mādare: nō ſū turbat.
ut cuſtodiā mādata tua. Qđ aūt
int̄pretati ſt ad cuſtodiēdū man

tata tua. aliq̃ ut custodiē. aliqu
custodiuī: qđ gręus posunt tupi
lare ste. Quā nō patus frūs sit
ad custodienda duina mandata
subdidit dicens. Funes pcōz
cūpleri sūt me: ⁊ legis tue nō
sū oblitus. Funes pcōz ipedimē
ta sūt īmicoz. sue spūalium
siaut dyaboli et angelorū eius:
sue carnaliū ī quibz filys ifideli
tatis dyaboli opat. Non enī hoc
nomē qđ est pcōrū ab eo qđ sunt
pcā declinatiū ē. ſ ab eo qđ sunt
pcōres: qđ ī gręco euidenter appa
ret. Cū itaq; munāt mala q̃bus
tirant uistos ne pro lege dei pug
ant: quoīāmō funib⁹ implicāt
uelut ualidas ⁊ robustas restes
suas. Trahūt enī pcā sic restē
longā: et hinc stos implicāe co
nant. ⁊ aliq̃n pmittūt. Sed si
implicāt corpus nō īplicāt ani
mū: ubi nō ē iste dei legis oblit⁹.
q: sermo dei nō ē alligat. Me
dia nocte īqt surgebā ad cōfitendū
tibi sup iudicia iustic tue: q: et
hoc ipm qđ funes pcōrū cūpler
tūt iustū. iudicia st iustice dei.
Ideo qđ dicit aplus petrus. tē
pus ē ut iudiciū īcipiat a domo
dnīni: et si in nob⁹ mīm a nobis.
q̃lis finis erit eis q̃ nō credūt dō
euāgelio? et si iustus q̃ uix sal-
uus erit. pcōr et ipius ubi pa
rebit? Hoc ei aut de pſecutiōib⁹
q̃b⁹ patiebat ecclia: cū funes pec
catoz cūpletent eā. Unde
mediam nocte gemora tribulatiōis
itelligēda cristino ī q̃ dicit sur
gebā: q: nō eū sic affligebat ut
deiceret. ſ ei rebat ut surgeret. ⁊
ē ut ea ipa tribulatiōe ad forau
cōfitendū pficeret. Jam nō qua
ista fiunt gratia dei p ihm xpm
dnīm nrm: uoce psone sue per
hant pphetā suo corpi adūgit
ipe saluator. Ad ipm caput eccl̃
pertic qđ sequit ptinet arbitro.
Particeps ego sū oīm timēti
te. ⁊ custodiēciū mādata tua.
sicut ē ī epla ad hebreos scribi
t. q̃ enī scīficat ⁊ q̃ scīficāt ex uno
omnes. pp̃t q̃m nusa nō cōfun
dit fres eos uocāe: ⁊ paulo p⁹
pp̃ea ergo mgt. pueri cmunica
uerūt sanguini ⁊ carni. et ipe
pe modū eoz ptcipauit. Quid
quid ē aliud. q̃ eoz ptceps fa
tus est: Nec enī efficiem pas
pes dnīnitatis eius: nisi ipe
mortalitatis nre ptceps fieret.
Nā et in euāgelio quo nos di
uinitatis eius ptipes fri su
mus ita dicit. dedit eis ptātem
filios dei fieri hys q̃ crēdūt ī nomē
q̃ nō ex sāguinibz neq̃ ex uolū te carnis
neq̃ ex uolū te uiri. sed ex deo nati
sūt. Dicit aūt: hoc fieret q̃a ⁊ ipe
frūs ē ptceps mortalitatis nre
ita ubi sequit. et uerbū caro fm
est et hītauit in nobis. Quia
eius ptcipatiōne nobis gratia
sū ministrat: ut caste timeam⁹
deū custodiam⁹ mādata ei. Ide
inde ipe ihūs loquit ī ista ppheti
cia: ſ q̃ecūq; ī membris suis et
uultate corpis sui. tāq̃ ī uno q̃
tam hoīe diffuso toto orbe terra
et sucrescente polumia sclōrū.
q̃tā nō ī scipo capere nō: uī et

hor ē qđ aut ptiteps ego sū ōium
timēciū te. et custodiēciū mām
tua. Et ꝑ. ꝓpter hor qđ ptiteps
factus ē frīs suoꝝ. deus hoīū.
mortalis mortaliū: ideo grauiū
reddit in tra. ut mortificatū mul
ti fructū faceret. Et de ipo fitū
sentus adūrit. Mia tua dne
plena ē tra. Et vnde hor. nisi cū
ustificat impius? In cuius gratie
ustificationes tuas doce me. Et
Psalmus xvij. Inap̄ ſmo xvij.
De uersu psalmi Suauita
tē fecisti cū seo tuo dne: us
q ad bonū in ler orīs tui super
milia auri z argēti. Hui uersus
psalmi huius de quibz nūc i uolū
tate dei disputaturi sum⁹. ab hoc
incipiūt: suauitatē fecisti cū seo
tuo dño. sedm eloquiū tuū. l' potius
sedm eloquiū tuū. Dz qđ aut ꝗ
dis thesotetan. aliqđ suauita
tē. aliqđ bonitatē nīi uti ꝑtes
ustalerūt. Verū qz suauitas
quedā tīmūta delectāt. ꝑt etiā
ea q̄ tonedit uoluptate car
nali: sic debem⁹ itelligē suaui
tatē. quā thesotetan greca uocāt.
in bōis spūalibz reputet. Propt
hoc cū eā z bonitatē nīi appel
lare noluerūt. Nichil hic ergo
aliud dicitū existimo suauitatē
fecisti cū seo tuo: ni fecisti ut me
delectaret z bonū. Qñ enī delec
tat bonū magnū ē dei donū:
qñ aūt bonū op⁹ qđ ler īperat
fit ōne pene nō amoe iustitie.
cū dē metuit nō amat. sīlit

fit nō libēnt. Verbum aūt nō
manet ī tpo ietnū. filius manz
ietnū: quia ssūmata caritas fo
ras mittit timorē. Suauitatē fe
cisti cū seo tuo faciēdo filiū qui
suus fiat. sedm eloquiū tuū. hoc est
sedm ꝓmissiū tuū: ut sedm finem
fina sit ꝓmissio oī semī. Suauitatē
z eruditionē z sciēciā doce
me mgt: qm̄ mādatis tuis cre
didi. Augeri sibi ista postulat z ꝓ
fici. Nā utiq; ꝗ nā diuēat suauita
tē fecisti cū seo tuo? quo di
cit suauitatē doce me. nisi ut ei
gratia dei magis magisq; habūi
det ul' īnotescat. dulcedie bonu
tatis? Habebant eī fidē q̄ dixe
rūt dne auge nob fidē: et qđam
uiuut in hor mūdo. ꝓficiēciū est
ista cantatio. Addidit aūt z eru
ditionē: ul' sicut plures codices
hūt. disciplinā. Dz disciplinā q̄
greci appellant phediam. ubi
scripture mīe ponē cōsueūt. ibi
intelligēda ē ꝓ molestias erudi
no. sedm illud. quē enī diligit
dns corripit: flagellat aūt om
nē filiū quē recipit. Nec ap⁹. et
ecclesiastes libs dicit assolet disci
plina. interpretata de greco ubi le
git phedia. Hoc ei uerbū i greco
positū ē in epla ad hebreos ubi
latin⁹ interpres ait. omīb ei disci
plina. ad pīns nō gaudy videt
ee sed tristitie: postea aūt fructū
pacificū his q̄ per ea exercitati sunt
reddet iustitie. Cū q̄ ergo fuat
dē suauitatē. id est cui ꝑticip⁹ in
spirat boni delectationē. atq; ita
ꝓbat id explicē. cui donat a deo

ritas dei ꝛ ꝑpt deū ritas ꝓxi
mu ꝛ ꝑfecto instant orāe debt. quo
tantū sibi augeat hoc donū. ut
nō solū pro illo contēp nat delīq
ones teteris. ꝫ etiā pro illo q̄s
libz ꝓfert passiones: ita suaui
tati salubrit addit disciplina.
Jlō enī q̄tulenū ꝫ suauitati ul
bonitati hoc ē ritatis sē posten
ta ē et optinēa ꝛ ꝫ tam magne
ut sub eius pressura nō possit er
tingui: ꝫ sicut ingens flāma sb
impetu uenti. q̄to magis repri
mit tanto aidenā ertitai. Jdeo
pauī fuit dicē suauitatē fenestri
cū suo tuo. ni rursꝰ peteret ut eum
doceat suauitatē: tantā utiq; ut
disciplinā possit ꝓficētissie sustī
nie. Terna ponit scēna: q̄m si
magnitudiē sua ꝓdit sciencia
magnitudiēz ritatis. nō edificat
ꝫ inflat. Cū ergo tāta fuit ritas
ī bonitate suaui. ut tribulacionib;
nō possit ertīgui. q̄s adhibz dis
ciplina ꝛ tūc utilis eit scēna q̄
īnotescat enā sibi homo q̄d ipse
meruerit. et q̄ a deo donata sint ei:
ꝑ que posse se sciat q̄ se posse nes
ciebat. ꝛ ꝑ seipm omīno nō pote
rit. Q̄d aūt nō aut ita ni ꝫ doce
me. q̄to suauius docet si nō de
tur ꝛ Q̄nq̄tē multiq̄ eos nō re
ligāt scīūt: et q̄rū reī hīnt cogni
tionē. nō hīnt suauitatē. Suauius
enī disci nō pt. ni delectet. Jte
disciplina que signifiat emēda
toriā tribulationē accipiēdo disci
t: id est nō audiendo nl legēdo l
cogitādo ꝫ erpiendo. At uō scīā q̄
tno posuit ī hīs q̄ aut doce me. aut

Jam q̄d ē aliud
docē q̄m sciemā tare ꝛ Et ipse
ita sibi cōnexa sūt: ut alterū sine
altero ēe nō possit. Nemo ei doc
nisi discit: et nemo discit ni doc
at ꝛ: et ideo si discipulus impat
nō sit cerū q̄ a doctore dicit. no
pt doctor dicē ego eī docui. si ipse
nō didicit: dicē aūt pt. ego eī
dixi q̄d dicendū fuit. ꝫ ille nō di
dicit q̄ nō ꝓcepit. nō cōprehendi
nō ītellexit. Jlā. ꝓfecto et ille di
dicisset si iste docuisset: ꝛ ideo de
q̄ uult docē. pius mt ītellīi. si
quo ea que ad diuinā doctinā ꝑ
tinēt hō nō pt discē. Vñ et isse
paulopost dicit: da mi intellectū
ut discam mādata tua. Potest
tag homo eī docē aliq̄ē caput
dicē illa que dixit dīs discipu
lis postea q̄ resurrexit a mortu
is: sed facē q̄d ille fecit nō potest.
Aut enī euāgelū. nīc aperuit
is sensū ut intelligerent scripti
et dixit illis. quid aūt illis dix
rit ibi legitur: sed ideo scripsit
q̄d dixit. quia uī sapienti sat
Docet ergo dīs suauitatē ispīrā
to delectionē ꝛ docet disciplinā
temperando tribulationē: docet
scientiam ī sinuando cogitatione.
Cū utiq; alia sint que ito discam
ut tīmō sciam ꝛ. alia uō ut scīā
faciam ꝛ ꝛ q̄ī tres ea docet. sci
docet ut ea scīēda sciam ꝛ sapien
uicitatē: sic docet ut faciēda fa
am ꝛ inspirando suauitatē. Ne
ei frustra ei dicit ꝛ. doce me ut fa
cīā uolūtatē tuā. Dic mihi doc
ut faciam: nō tīmō ut sciā.

Ipa quippe terre fructu. fructus ē
nr̄ quē reddim⁹ agricole nr̄o. Sed
scriptura dicit: dñs dabit suauita-
tē et terra nr̄a dabit fructū suū.
Que aūt ista terra ē. nisi de qua
dicit² eidē ipi q̄ dat suauitatem.
aīa mea uelut terra sn̄ aq̄ tibi:
Qd uo cū diuisset suauitatē et
disciplinā et sciam dare me. adiūr
ut atq; aut qm̄ mādatis tuis cre-
didi; nō i meito quem pt cur nō
dicent obediui & credidi. Alia ei
sūt mādata alia promissa. Nam
data facienda suscipim⁹: ut atq;
promissa meamur. Promissis ergo
credim⁹: mādatis obtempamus.
Quid ē ergo mādatis tuis credi
di⁹: nisi credidi qd tu illa manda
uerīs nō aliquis homo. q̄nus p
homines hominibz mīstrata sunt:
Quia itaq; credidi tua ee manda
petret abs te gr̄am. q̄ faciam qd
mandasti. Si enī homo michi hs
uoluerit forte seruiendū⁹: nūq̄d ut ea
am facere qd uolebat adiuuaret
nr̄i seruis: Dare ergo me suau
tatē inspirando caritatem: dare
me disciplinā donando pacienā⁹:
dare me sciam illuīando itelligē
dā: qm̄ mādatis tuis credidi. Te
illa credidi mandasse q̄ deus es:
et hoīi deus vī faciās eū facē
qd mandas. Superbi hūliarī
ingt ego deliqui: ppter ubi tuū
ul' sicut alij expressius hīt, ppter
rea eloquii tui tui custodiui. utiq;
ne turbi hūliarer. Qd adillam
melio hūliationē ifert² q̄ frā ē
in adam: i quo oīs creatā hūa
na tam q̄ i radice uitiata. qm̄ ve
ritati subiecta ee nō uoluit, sbiec
ta est uanitati. Qd nasis mīe, p
fiunt expiū: ut deleta superbia di
ligat² obediēna. et pcerat nō ir
ditiua muscia. Suauis es dne.
ul' sicut pluies habent suauis es
tu dne: aliqn ecia suauis es tu
ul' bonus es tu. sicut de hoc ubo
supius tūtaum⁹? Et i tua iu
stitie dce me iustificationes tuas.
Vere uolt fare iustificationes dei. qn
cas i eis suauitate mult distere
ab ipo tu dicit. suauis es tu dne.
Deniq; sequit. Multiplicata est
sup me iquitas superboīū: cor-
licet quibz nō pfuit qd postea q̄
deligit hūiliata ē hūana natia.
Ego aūt i toto corde meo scrutā
bor mandata tua. Quātulibet
inquit habūdet iquitas. nō ui
me refrigefat caritas. Tam⁹ il
le hoc dicat. qui i eis suauitate
iustificationes dei disat. Quātoma
gis eū suauia st̄ que iubet q̄ iu
uat⁹? tanto magis ea scrutatur
amans ut cognita faciat et fa
cēdo cognoscat: q; pfectu⁹ cognos
cūt² cū fiunt. Coagulatū est
ut lac cor eorū. Quor ni super
boīū⁹? quoīū sup se multiplicatā
dicit iquitatē? Obdurauisse
aūt cor eor multi itelligi hō ubo.
et hoc loco. Ps dicit² et in bono
sicut i psalmo sexagesimo septīo
dicit². mons icrassatus mons uber:
et itelligit² gr̄ā plenus. Na et
illic quidā coagulat⁹ intpatis st̄.
Vnde q̄da se opponat dicit
cord eor. Ego uo mgt legē tuā

meditatus sū. Quā legem? Vtiq; iustissimā ? misericordissimā vīi illi dicat. et lege tua miserere mei. Superbis resistit ut obdurē tur: humilib; aūt tat grām ut diligant obiām. et ne recipiāt ex cellentiā. q̄ editionē q̄ppe legis huius uolūtatis suauitas ni humilitas: ut penalis cuadā humilitas dicat q̄ mor dicit. Bonū mi q̄m humiliasti me: ut discā iustificationes tuas. Vicinū aliq̄d ? supbus iā dixerat. supbis q̄ humiliatur ego deliqui: ppterea eloquium tuū custodiui. Ipō q̄ppe fructu oīdit q̄d bonū illi fuerit humiliari: ſ illud dicit et etiam. q̄d humilitatem penalē deliq̄to p̄fuerit. Q̄d uō ibi aut ppterea eloquiū tuū custodiui. hī aūt ut discam iustificationes tuas: satis significasse mi uidet. hoc ē ista nosse ? q̄d custodie. hoc custodie q̄d nosse. Plerq; eiā xp̄ianoꝝ nō nouerat q̄d arguebat: et tamē arguebat p̄ cepta. cū dictū de illo sit q̄d nō nouerant p̄cepta. Nouerat g̃ q̄dam notitia. et rursus q̄dam ignorantia nō nouerat: sic et iustificationes dei multi discūt et non discūt. Nouerūt ei eas quadā notitia: ? rursus quadā ignorantia q̄m nō faciūt nō nouerūt. Eo mō hic ergo intelligendū ē dixisse. ut discā iustificationes tuas ea notitia q̄ fiūt. Nec aūt q̄ non fiūt i p̄ dilectionē. ubi q̄ fiunt ex dilectionē ? ppter q̄d dictū est. In tua suauitate fac me iustificationes tuas. sequēs versus

oīdit ubi ait. Bona mihi fac ois tu sup multa aur ? argēti. ut amplius diligant eloquia dei. q̄ diligut cupiditas multa auri et argenti. Explicit sinus xvij

Incipit sinus xviij

De ipsi. Manus tue fecerūt me ? finierūt me: da mi intellectū ut discā mandata tua. Q̄n deus hominē fecit expulit et animauit flatu: nō ibi formauit ex aliq̄bus. Q̄ fecit. Cur non fecisse cetera. hominē uō uelut aliq̄d p̄ciosū fecisse manibus suis. nō uideo. ni forte q̄r et pulueres materiā legitur. hoīb; ꝛc̄p? nō potuisse fieri nisi manib; arbitrantur: nō attendūt q̄d in euangelio de uerbo dei scriptū ē. oīa p ipm facta sūt. nō posse cōstare si nō ibi fuisset. ibi fuit ē eiā corpus humanū. Q̄d habent testimonii te li psalmo ? dicūt. certe ubi aptissime clamat hō. manus tue fecerūt me ? finierūt me: si nō eam apte dictū sit uidebo celos opus digitorū tuoꝝ. nec mundū apte dictū sit ? opa manuū tuarū sūt celi ? multo q̄ aptius ? arctius manus eius finierūt. Manus ergo dei sūt. potestas dei. Aut si placet nūb eos mouet. q̄r nō dictū est manus tua ſ manus tue ? an placet manus dei uirtus ? sapia dei. q̄d utriusq; unus dictus est. xp̄us. q̄ eiā intelligit brachiū dñi ubi legit ? brachiū dñi nu truelatū est: a quo patet manus dei filiū ? spūm scm. q̄r spūs sūs

roopator ē ꝑ ꝯ & filij ꝯ. vnde aut
apl's. oīa hec opat² vn⁹ atq; idē
spūs. ¶Ptēa quippe dixit vnus
atq; idem spūs: ne tot spūs ei⁹
q̄ oropa putauēt². qđ nō sine
ꝑ & filio spūs opetur. Libenū
ē igit² quō intelligant² man⁹ di.
dū tamē nec ea q̄ fiunt mālib⁹
ibo facē neget²: nec ꝑ man⁹
forma corpis. aī alia man⁹ si
uis alia dicta. nec ꝑ uerbū
sonus oris. aī motus aīi tūsitoi
ns opanti deo in ēe creauit. ¶ Nec
defuerūt q̄ duo ista iba fecerīt
me et finxerūt me sic distingue
rent ut aīam dei fecisse. corp⁹
aūt finxisse dicerent ꝯ. q̄ de a
ma dixit. omnē flatū ego
fen. de corpe aūt legit². & finxit
deus hominē de puluere tre. tūq;
flat quidē oīe qđ fingit². non
tamē fingat² oīe qđ fit: & ideo
aīam factā poterus dicūt ee q̄
nō scriptū sit q̄ finxit spīm hoīs
in ipo. Decīptam ē q̄n utriūq; hs
uerbū de hoīe in loco uno poī²
utriūq; hoīs id est et aīa et
corpus diuinitus cōditū non
negat²: nō negligant² distribu
ibus singulis singula. ut aīa
sua corpa aūt factū intelligat².
Nā quidā inꝑtes noluerīt di
cē finxerūt ꝙ plasmauerīt me:
magis diligentes num⁹ latine
dicūnāe i greco ꝙ dicē finxerīt.
qđ aliqn etiā de simulatōe dia
solet. Dixit utriūq; hs sed in adam
dictū ē et q̄ cū sint oēs hoīnes

magnū. qđ hoīm q̄n ille fīūs
ē etiā se factū nō pt dicē origi
nis semībq; ratiōe? An etiā ꝑ⁹
hoc recte dici potuit man⁹ tue
fecerūt me & plasmauerūt me.
qđ vnusq̄sq; nō sine ope di etiā
de paretibz fit. ipo creāte illis
gnantibz? Qm̄ si opatoria di
potēta rebus subtrahat² inte
rit⁹? nec aliq̄d omīno sine de
mūdi elemētis. sine de genito
ribus sine de semībz nascat² si
ea nō opet² deus: ꝑ qđ aut ꝑhē
sibenue. prius q̄ te formare in
utō nouī te. Dixit nūq; sn̄ intellectu
fecat hominē deus. sine ꝑmū
sine vnūq̄q; nascētū? ut nūc
dicat ei man⁹ tue fecerūt me &
plasmauerūt me cū ni intellām?
Nōne ipi natiue hūane intel
lectus ē inditus. ut eo discat²
a pecore? An sic ē deformita ꝑ cā
to. ut etiā hoc i ea i formā dū
sit? ¶Pter qđ apl's oībz ad rege
nationē ptinētibz dicit. renoua
mini spū mētis vre: et utiq;
intellectus i mēte est. Hinc rur
sus ait. renouamini in noūtate
mētis vre. De hijs aūt q̄ hui⁹
irgiationis cōsortes nō erunt.
hoc magt dicto: testificor i dño.
ut nō iā ambuletis sicut & gē
tes ambulāt i uanitate mēt⁹
sue obscurati intelligētia: alie
nati a uita dei ꝑ ignorātiā q̄
ē in illis ꝑpter excecatē cord⁹ eoꝝ.
¶Pter hoc igit² intiores oculos
quoꝝ ceteris ē nō intelligere:
ut apiant² & magis magis q̄
serenent². fide mūdent² corda.

Nisi enī nisi aliq̄d intelligat
nemo possit credē in deū: tñ ipa
fide qua credit sanat ut intelligat
ampliora. Alia fit enī q̄ n intelli
gant nō credim⁹: et alia st q̄ nisi
credam⁹ nō intelligim⁹. Nam tñ
fides sit eruditus. auditus aūt p
uerbū dei: quō credit p dictū fi
dem. q̄ ut alia taceam linguā ip
sam q̄n loquit nō ītellig̃t: Deo
nisi ceēt rursus aliq̄ q̄ intelligē
nō possim⁹ n ante credam⁹: pphia
nō dicēt, nisi credideritis nō intel
ligetis. Proficat ergo nr ītellect⁹
que credat. et fides, p̄fiat ad credē
da q̄ intelligat: et eadē ipa ut
magis magisq; ītelligāt. ī ipo
intellū, p̄fiat mens. Dz hoc nō
fit, pphis tm q̄ naturalibus viribz
sz deo adiuuāte atq; donāte: sicut
medicina fit nō natura. ut visa
tus oculus vim curādi capiat.
Qui ergo dicit deo da mi ītellm
ut discam mādata tua. nō om̄i
no ei⁹ eius ē velut pecus: nec
ita q̄ sus homo ut in eor̄ nūo
deputand⁹ sit. q̄ ambulāt ī vāi
tate mentis sue. obscurati intel
ligētia alienati a vita dei. Nam
si talis ēet: nō hoc dicēt. Vlō aūt
p̄ui ē intellūs nosse a q̄ posce
dus ē ītellāus. et cogitandū est
q̄nto sint alcus ītelligēda diui
na mādata: q̄n ad ea discenda
sibi adhuc dari ītellectū petat q̄
iā sit intelligit. et q̄ eloquia dei
se custodisse añ iā dicit. Qd aūt
interpretati st nō da in intellectū.
breuius dicit grecus sinetsonime.
ꝑ vno ubo ꝓplerus ē da mihi
ītellectū. qd est sinetson. qd lan
no vno vbo dici nō p̄t: tm̄ si
ñ possz latīe dici sana me et dicēt.
da mi sanitatē. sic hebraicū dicit
a sanū me fac. sic hebraicū p̄t ītelligi
me fac. qd quidē potuit: angli
facē. nā dicit tm̄ eli. uenī ītel
lam dare tibi: et hoc uerbū est
in greco qd etiā li ē sinetsese. q̄
q̄ si dicēt latinus sanitatē me t.
qd grecus dicēt sanāe te. Nō eni
tulo q̄ret latinus intp̄es dare
do intellm dare tibi: sz ꝑ admo
dū dici p̄t a sanitate sanāe te.
um dici possit ab ītellū intel
lectuāe te. Dz si potest hoc et an
gelus facē: quid ē qd iste hoc a
deo sibi posat ut faciat: An q̄
deus angelo iusserat ut faceēt:
tm ueri: nam ipius intelligit
hoc iussisse angelo ut faceēt eo
loco ubi aut pheta. et factū ē
cū uideē ego danel usu et ꝓ
rebam intellm. et ecce stetit ī
conspectū meo ut usus vir. et
audiui uocē viri inter ulai. et
uocauit et dixit. fac intelligere
illū visionē: et ubi ī greco ubi
hoc ē qd et hic. id ē sinetsion.
Deus itaq; p scipm. q̄ lux est
illuīat pias mentes: ut ea q̄
diuina dicūt ul ostendūt intel
ligant. Dz si ad hoc mīstro uti
angelo: p̄t quidē aliq̄d agē an
gelus ī mente hoīs. ut capiat
lucem dei et ꝓfectus intelligat.
Dz ita dicit intellm aure hom̄i.
et quasi ut ita dicā intellectu
aure homine: q̄dmodū quisq;
dicit lucē aure tm̄ ul illuīat

domū nu fenestrum faciat. nī eā
nō sua luce penetret: illustret:
sed tūmō aditū quo penetretur
atq; illustret² apiat. Sed nec sol
q; p fenestram illustrat domū
ipe trahit candē domū. a' habet
q; fenestrā fenit i domo?: a' ipse
illuxit ut faceret. a' adiuuat
ipe faciente: a' aliqd egit ut api
retur q; suū lumē infundet. Deus
aūt: hoīs mentē ītonabilem
atq; itellectabilē fecit. q; posset
recipe lumē eius?: et angelū talē
recipiendū lumen dei mens adu
natetur humana. et eandem sic
adiuuat mentē ut angelicā re
apiat operationē: et eā sic illuīat
de seipo. ut nō solū illa q; a uel
tate mōstrant². sz ipam q; pfici
cnd pspicat ueritatē. Sed qm
res quidē necessarias q̄ntū erat
timo. tamē plura disputatione
ritatum q;: dilatus sc̄ptuz psal
mi huius uersibz simonē istū isto
fine laudamus. Explicit Tino
De uersu xviij⁹ Incipit xix
psalmi Qui timent te
videbūt me et letabūt². usq;
ad fiat cor meū īmaculatū ītu
stificationibz ut nō cōfundar.
Dns ihesus ī hoc psalmo p. ppheaz
tāq; sibi petunt intellectū dari
a deo. et corpi suo qd ē ecclīa ad
dei mādata discretā. Cū ipo enī
uita corpis eius hoc ē pli eius
absconditā est in deo: et ipe ī eoꝝ
corpe suo īdigē iam patit². et pos
nit qd membris suis ē necessarium.
Manus tue fecerūt me et
plasmauerūt me: da mi intellectū
ut discā mandata tua. Qui a tu
mqt formasti me. tu i forma: ut
fiat ī corpe xpi qd aut aplius i for
mauī ī nouitate mētis vīe. Q'
timēt te mqt uidebūt me: et letī
tabunt². ul' sicut alij codices hūt
letabunt²: Quia ī uerba tua
spaui. id est in ea q̄ promisisti ut
sint promissiones filij semen abe
ī quo bēdicūt² oēs gentes. Qui
sūt aūt q' timēt deū. et quē uide
būt: letabūt² qm ī uba dei spe
ant: Di corpus xpi ē id est eccla
tui ē nor ista p christū. ul' in ipa
et de seipa tanq̄ de seipo ista nor
xpi est. nūqd nō xpi sūt ī eis qui
timent deū: Q's est ergo ille q̄
uident: et letabunt²: An pplius
ipe se uidet: et letī dicitur: Et sic
dictū ē q' timēt te uidebūt me et
letabunt² qm in uba tua spaui. l'
sicut alij diligētius exp̄sserit sup
spaui: tanq̄ dicēt. q' timēt te vi
debūt ecclīam tuā: et letī tabunt².
quia ī uerba tua supspauit. nī
ipi sint ecclīa q' vident eccliaz: et
tabunt². Dic aut nō dicit q' timent
te uidebunt me: et letabunt²: sed ti
mēt te ibū pūctis tpis posuit. vi
debūt aūt et letī tabūt² futuri
tempis uba sunt: An qm pūcti
pe timor est q̄ diu tēptatio est
uita humana sup terram: Jocūditas
aūt qm uolunt hic ītelligi timet
cit: qm iusti fulgebūt ī regno pa
tris sui sicut sol. Hinc enī ecclīa
illud in alio psalmo legit²: quā
multa multitudo dulcedinis tue to
mīe qm abscōdisti timētibus te.

Nūc ergo q̄ dū timēt nondū vi
dent. ſ̄ nō debūt: ꝛ ioīm habūt: qa
ꝛ illuc ſequūt. pfectū aūt ſpauit
in te. et huc q̄ in ūba tua ſpauit
ſupſpauit: ut in ūbo tuo ꝓpōito
ꝛ cum intpretib⁹ diligētioꝛ⁹ erpſ
ſo. etiā illud intelligam⁹. qđ po
tens ē deus facē ſup quā petim⁹
ꝛ intelligim⁹: ut q̄ ſupꝛa quā
petim⁹ et intelligim⁹ ſt. parum
ſit ea ſpare. ſ̄ debeam⁹ ſupſpaꝛe.
Quia ergo adhuc timz etiā q̄
īhac vita eſt. ꝛ nondū ſe uidet
īeo regno ubi eit cuīb⁹ ſecuꝛa io
cūditas. ſ̄ nūt̄ periculoſas tēpta
tiones in hoc mūdo laboꝛat ubi
audit. q̄ ſe putat ſtare caueat ne
cadat: ꝛ conſiderāb⁹ huⁱ⁹ mortali
tatis miſeiam. īq̄ ungū grauē
ſup filios adā. a die exitus de
uentris mūb⁹ coꝝ. ſic īomīb⁹ ptē
dit uſq; ui diem ſepulture īmēꝛ
oīm. ut ꝓpter tamē cōcupiſcentē
adiuſus ſpīm. etiā regniati genie
ſub eius gratia togant: hoc
ergo conſideramus Cognouī in
q̄t dñe qua iuſtitia iudicia tu
a. et ueritate tua hūiliaſti me.
fiat mīa tua ut cōſoletur me: ſe
cūdū eloq̄ tuū ſuo tuo. Quia
ꝛ ueritas ita dīno eloq̄o ꝛmētan
tur: ut cū īmultis mutēiantur
locis. maxime īpſalmis quoda
etiā loco legant. vmiſe huc dñe
mīa: ueritas. Et hic quidē ꝓmo
ueritatem poſuit. q̄ hūliati ſu
mus īmorte. iudicāte illo cuⁱ⁹ iu
dicia iuſtitia ē: deinde mia qua
ſtauram ad uitā. pmittente
illo cuius beneficiū gratia eſt.

Ideo aut ſcdm eloq̄ū tuū ſic fac
io eſt ſcdm qđ ꝓmiſiſti ſeruo tuo.
Huc ergo regnātio qua hic in
dei filios adoptamur. ſine fide
ꝛ ſpe et caritate. q̄ tria edificāt
īnobis q̄tus de mīa dei uel
aut ꝛ: tū in hac erūpnoſa ꝛ pe
loſa uita ſola ſpa ſt miſeroꝝ mī
grandia bōꝝ: ideo dictū ē fiat
mīa tua ut ꝛ ſolet me. Ꝺ ꝓp hoc
ꝛ ꝓp hoc etiā illa uentura ſt: ideo
ſequit Uemiāt mi miſeaꝛōēs
tue ꝛ viuā. Cui enī nīe vivam
q̄ nihil poteō timīe ne moriar.
Ipā enī et ſine ullo additamēto
dicit unum. nec intelligit īeter
na et bta. tamq̄ ſola dicenda
ſit uita. īcui⁹ cōparatione iſta q̄
dam mors potius ſit appellā
da q̄ uita: quale illud ē īeuā
gelio. ſi uis venire ad uitā ſer
mandata. Nūq̄d addidit etiā
ul' beatam? Itē de reſurrōne
tantus cū loq̄ret. qui bñ fecer
unt īreſurrōnē uite. Nec hic
aut etīne ſeu bte. Dic et hic. uel
ant intelligit mi miſeaꝛōēs tue et
viuā. Nec hic ait īetinū viuā
ul' beate viuā: quaſi aliud nō
ſit uite q̄i ſine ullo fine. ꝛ ſi
nulla miſeia vite. Ꝺz hō quo me
rito? Qualem intelligit tua medi
tatio mea eſt. Nec meditatio
cēt in fide q̄ ꝓ dilcōnē operatur:
nūq̄ ꝓpter eā poſſet ad illam
uitā quaſpiam puenire. Nec di
cendū putauit. ne quiſq̄ in tua
lege meōrie mādauit. cāq̄ ne
berrima ī cordatione cōmitteret
nō tacens qđ ꝓcepit nec tamen

uuenis ut precepit ꝙ arbitret se
scisse qđ legit. qz ler tua medita
tio mea est: et hinc se adeptum
existimet qđ ubis supioribz ppt
hoc meritū postulauit ubi dr̄m ē.
uenāt sup me mſationes tue ut
tua. Ner meditatio amātis est
cogitatio: et tantū amātis ut ta
citus nō fatigetur hui⁹ meditatiō
is sue. qui talibz habūt tācta con
spicit uq; ut tactus aliene. Denuq;
sēatur? dicit. Confundant sup
bi qui iuste iq̄tate fecerūt in
me: ego aūt exercebor i mandatis
tuis. Ecce qđ aut meditatio legis
dei. uel potius meditatio ler dei.
Confundant ingt ad me q̄ timet
te: et q̄ cognoscunt testimonia tua.
Nō nullis codicibz inuenim⁹ qz gre
cis qz latinis. confundant ni. Qđ tā
dē uale existimo. qui tū si dicat
ad me. Sed qs ē iste q̄ hoc dicat?
Nō ex q̄sq; hoim hoc dicit aude
bit: a si dicat audiendus ē. Sed unus
quisq; ille ē q̄ ecclā supi⁹ inposuit. p
pietate uocis sue dicēs. principes
persecuti sunt me: qz frūs ē
principes mortalitatis nre. ut et
ipsorum. Nos unius principes ille
ueros: Ipse est enī ad q̄ dirigunt
timentes deū: et q̄ cognoscunt dei
testimonia de illo p̄phas tūto an
teq̄ dicta. i ei⁹ p̄cepta p mundicia
paulo ante nostrum. Fiat ingt
cor meum immaculatum i tuis iusti
ficationibz⁹ ut nō confundar. Redit
ad uocē corpis sui sancti saluet
ptis sui: et immaculatū fiet cor su
um i p̄cepta. Hic ē cor membroz suoz i iusti
ficationibz di nō i uilitate cordis. Deposcit
ea hoc nō psumit. Qđ aūt addit
ut nō confundar ꝙ tale aliqđ et i
primis huius psalmi usibz inuenit
ubi dicit. utinā dirigant uie mee
ad custodiendas iustificationes tuas:
tūc nō confundar dū inspicio in oīa
mandata tua. Qđ ubi dicit qua
utinā uno uerbo significant optan
tis ꝙ hoc isto loco aptioribz uerbis
exprimit orantis dicendo. fiat cor me
um immaculatum: ut non confundar
iusta sua q̄ utiq; una ē. inueniat
audacia de liberō arbitrio confitentis
gratiam confidentis. Qđ aūt ait
ibi tūc nō confundar: hic aut hic ut
nō confundar. Fiat ergo cor meum i
maculatum membroz corporis xpi.
gratia dei p ipm corpis caput hic ē
filius xpm dnm nrm. per regnia
nōis humanitatis ubi abolita sunt
omnia p̄cepta prima nūm. p dnīce o
rationis effectum i qua dicim⁹. di
mitte nob debita nra ꝙ ita donata
nob regnatione adiuta confessione.
fusa p̄catione fit cor nrm immā
culatum ut nō confundam: qa et
hoc ad iustificationes di ptinz. qm
inter ea alia p̄cepta p̄cipit. dimit
te: dimittet nob. date: dabi nob.

Explicit sermo xix Incipit sermo xx

De iusu psalmi Defecit
in salutare tuum aia mea:
usq; ad finem uias tuas uniuersa
me: custodia testimonia oris tui.
Admonēte dño iste magnus huius
psalmi p̄te cōsideratā exponen
tāq; suscepim⁹ ubi dicit. defecit
in salutare tuum aia mea: et in uer
tuum spauit. Nō omnis defecit ꝙ in

culpe putandus ē ee ul' pene: ē etiā
defectus laudabilis ul' optabilis.
Nā cū sint ut' se duo ista contria
pficē: deficē: usitatius, pfectus
in bono accipit. defectus ī malo.
qñ nō addit ul' subintelligit ī qđ
pficiat ul' deficiat: cū nō addit
potest et malū ee, pficē. bonūq; de
ficē. Apte ḡppe dicit apls, pfanas
aūt uboscs nouitates cuitu. mltū
enī, pficient ad impietatē: aut de
q̄busdam, pficient: penis. Ita et
defectus a bono ī malū malus ē:
a malo ī bonū bonus ē. Bono ḡp
pe defectū dictū ē. desideriat et defi
cit aīa mea ī atria dñi: sic: hic
nō aut defecit a salutari tuo. sed
deficit in salutarē tuū aīa mea.
Bonus ē ergo iste defectus: indi
cat eū desiderū bonū nōdū q̄dē
adeptū ꝫ audissime ac uchemē
tissime cōcupitū. Dz q̄s hoc dicit
ī gentis electū. regale sacdociū.
gens scā. ꝓpls acq̄sitionis: Ab
origine gentis humanę usq; ad hui⁹
scli finem in eis q̄ suo quisq; tpe
hic uixerūt. unuquiq; uicturi sūt.
desiderāt xp̄m teste sēssimo sene
symeone: qui cū eū ī infantē accē
pisset ī manib⁹ dixit. nūc dimittis do
mine seruū tuū secm̄ uerbū tuū ī pa
ce: q̄m uiderūt oculi mei salutarē
tuū. Accepit ei nūciū dicūtū: nō
se gustaturū mortē donec uideret
xp̄m dñi. Quale aūt desiderū
fuit ī isto sene: tale fuisse credē
dū ē in oībz sanctis ueteris tpis sanctis.
Vñ: ipe dñs discipulis aut': multi
ꝓphete: et reges uoluerūt uidē que
uos uidetis et nō uiderūt. et au
dire que auditis: nō audierūt:
ut ipsorū etiā uoc hoc loco agnos
catur. deferat ī salutarē tuū aīa me
a. Vel cur ergo quierunt hoc des
derū scōrū nec nūc, desinat ī xp̄o
tempe qđ est etiā usq; ad finem
scli: donec ueniat desideratus cūctis
gentib⁹ sicut, promisit, ꝓphetis.
Vel qđ dicit aplus. superest mihi
corona iustitie q̄m reddet mihi dñs
mus ī illa die iustus iudex: nō
solū aūt mihi. sed: oībz, q̄ diligunt
manifestationē eius. Vox itaq; sanc
torū de q̄ nūc agim⁹ desiderātiū
ne consurgit manifestationis dilatio
de q̄ite dicat. cū ipius apparuerit
uita vra. tūc: nos cū illo apparebi
mus ī gla. Verum ei tpa eius ma
nifestationis scōs habuerit q̄ de
sideraret ei⁹ manifestationē ad unios: mortuos
q̄ iudicandos. Vel ex hoc etiā desi
derū ab initio usq; in finē scli requi
rit aliquātū. nisi q̄n dñs ī cum
discipul' ī carne uersatus ē: ut
tota⁹ corpis xp̄i ī hac una gentē
conueniat intelligat. deferat in
salutarē tuū aīa mea: ī uerbū
tuū spam. h⁹ est, promissū q̄ spes
finiat⁹: ut p patiam expectē qđ a
credentibz nō uidet. Etiāsi quid
illud uerbū habz qđ quidā nū
mquā preteꝫ supspam tulisse me
minerūt: q̄, paulo ubio plus futū
est q̄ dicta pt. Deferat aūt aīa
oculi mei in eloquiū tuū dicentes
q̄n cōsolaberis me? Ecce nunq̄ in
oculis ꝫ uocibz laudibus

In apocalypsi est ista nor marti
ñ: et eis impeditur pena dñ
fimtiñ eoꝝ nisi ipleat. De die
bus ergo suis interrogat corp xpi
q futurū sit in hoc sclo: ne qs
putet aīa hic etiam nō futurā
q finis scli uenet. aliqd tpis
futuñ in hoc sclo. quo etiā iam
nō sit in terris: ppter aīa ñ qsisset
de diebz suis admirat etiā de iu
dicio. pferto demōstrās usq ad
iudicium in quo de psecutoribz ei
futa vindicta. ipam q in terris
futuñ. Dicit aūt quēq mouet. cur
queunt qd ñ discipuli quesierēt ma
gistr ñdit, nō e vtm scire tempa
que pr posuit in sua potestate? cur
nō credam istō loco psalmi hui
pphetatū ee hoc ipm illos fuisse
quesituros. et etie note que hic
tanto ain pdicta e. illoz interroga
nōe cōpletā? Qd aūt se. Qui
nuerūt in ūqui delectationeb. sed
nō ita ut lex tua die? eas sit mis
sere noluerūt interptes nri quas
greca adolescias nocat. qd usq a
deo uno ubo nequaq dici latine
potest. ut aliq delationeb. aliqu
fabulationeb eas dicerent: ut nō
imito amplat ee quide illas ei
nationeb. sed in simone cu qta de
lationē. Has nō habent in diuisis
sectis ac pfessionibz et lutte sclares
et undeoz que deuteriosis nūcupat.
cōmens pr diuinaū canonem
septuaginta milia fabulaū: habz
eas: hetitoꝝ uana atq errabū
da loquacitas. Nos oīb ūquos
intelligi uoluit. a qbz sibi narra
tas dicit adolescias id e errationeb

delcabiles ubis. Si nō mgt ut lex tua dñe: q; me ī ea uenitas nō ub̄a delectāt. Denq; aduīgit. O ia mādta tua uenitas: īuiste ꝑsecuti sūt me adiua me. Et pendet totus de supiorib; sensus. q̄t sunt dies sui tui q̄n fines de ꝑsecūtibus me iudicū. Vt eū ꝑsequāt me narrauerūt ī simonū suoꝝ delcationes. sed eis ꝓposui legem tuā: q̄ ideo plus me delcāmt. q; omia mādta tua uitas. nō sicut ī illoꝝ habūdāt simonib; uanitas: ac ꝑ hoc īuiste ꝑsecuti sūt me. q; nō ī me ꝑsecuti sūt nisi ueritatē. Ergo adiua me ut teste ꝓ ueritate usq; ad mortem. q; et hoc tuū mandatū ē: et ideo et hoc ueritas ē. Qd cū factū fuīt etiā passa est qd aduīrit. Paulominꝰ dsūmauerūt me ī terra: multa scilicet strage ītuū frā. dū dfitent et pdāt ueritate. Sed q; nō finistra dictū ē adiua me: Ego aūt mquit non deliqui mādta tua. Atq; ut posset ꝑseuerāt usq; ī finē. Secdm misericordiā tuā uiuifica me. et custodiā testīonia oris tui: que greuis habz martina. Qd tacet dū nō sunt ꝑ dulassimū mīm nomē: q; ꝑ uldubio q̄ tanta ꝑsequētū crudelitas seuebat. ut etiā paulominꝰ cōsūmaret ī terra. nullomō dei martina custodirent ni fieret eis qd hic oratū ē. Secdm miāz tuā uiuifica me. Uiuificati sūt eū ne amādo uitā. negarēt uitā. ? negando uitā. amitterēt uitā: ar sic qui

pro uita ueritatē dese re noluerūt. moriēdo ꝑ ueritate uiuerūt. Sic

pluc̄ sīno xxvj Incipt sīno xxvj.

De ipsu psalmu Ineternū dñe ꝑmanet ubū tuū in celo: usq; ad latū mādtū tuū ualde. Homo q̄ loquit ī isto psalmo. tam q̄ tederet eū multitudo tatis hoīm unde uita ista repleta ciomb; plena ē: int tribulatiōes suas, ꝓ q̄b supra dixerat. īsupi ꝑsecuti sūt me. paulomin dsūmauerūt me ī tra. īflamatus desiderio celestis ubis in isupiū suspexit et dixit. Ineternū dñe ꝑmanet ubū tuū in celo: hoc ē in angelis tuis tuis odiēb; ecclā sine defectione militia. De quēs aūt ipse dicit ꝑ celū. ꝑmanet consecrat ad terrā. Unus ei ipse ē ecclā octo. q; ad ista littera ꝑ nent. Singulis q̄pe litteris hebreis subdūt octoni: donec psalmi huius, pluribus trimet. In q̄tatione et q̄tatione ultima tua: fundasti terrā et ꝑmanet. Post celū enī trina cōtinuit fides mentis aspicies. Tuens ī ea q̄tationes q̄ in celo nō sūt. et aut. in q̄tatōē t q̄ta. q; uitas tua: sine omnes q̄tationes ista ipsa tiōe significans. q̄bz mūdē fuit ueritas dī in sanctis ei⁹. nō pluribz mō pluribz ut se tpm uanetas habuit ul habebit: sine duas quasdam q̄tationes intelligi uolens. unam scilicet ad legem: ꝓphetas. alteram ad euangeliū ꝑtinēte. Cui q̄ nūq̄ etiā istis q̄tationib; ueritas

uunt tibi. Denigz reſperit uñ
libertur hec tm. ut fundata p
maneat. atq; ſbient. Niſi qđ
lex tua meditatio mea ē: tunc
forſitan puſſem i hūilitate mea.
Iſta lex fidei eſt: nō ſanus fideī.
ſ. q̄ p dilēcōnē operatur. Phan
impetrat gr̄ā q̄ fortes fiunt in
tribulatione tpali: ne pēāt in
hūilitate mortali. Ineternū
nō obliuiſcar iuſtificacōes tuas:
quia i ipis viuificaſti me. Ecce
uñ frūs ē ut nō purt i hūilita
te ſua. Nā deo nūq nō viuifica
te. qđ eſt homo q̄ ſe ondē potu
it? viuificare aūt nō pt? Dub
itent deinde ac dicat. Tuus ſū
ego ſaluū me fac: q̄a iuſtifica
cōes tuas exq̄ſiui. ſ. lō tūſeūt
intelligendū ē qđ dictū ē tuus
ſū ego. Quid enī nō ē ei? An
forte q̄ in celis cē dicat? dō. ideo
putandū ē alioſd nō cē eius in
tim? tū clamet alt? pſalm? dñi
ē terra et plenitudo ei?. orbis ē
tarū? oēs q̄ hītant i ea? Quid
ergo qđ iſte ita ſe quotīdiē fa
miliari? deo cōmendandū pu
tauit ut diceret. tuus ſū ego ſal
uū me fac. ni intelligi uolens
qđ malo ſuo ſuus cē uoluerit.
qđ ē mobīe ꝓmū? maximum
malū? Et tamē? dicēdo me? cē
uolui? ꝓditū me fec: tuus ſū
me ſaluū me fac. q̄ iuſtificā
cōes tuas exq̄ſiui. Nō oblīta
tes meas ꝙbus fui meus: ſed
iuſtificacōes tuas ut eē tam
tuus. Me me? exp̄mūerūt pec
tes ut pderēt me: teſtīonia aūt

deſit, uelut apiens tm. fundasti
ut ſtet terrā? ꝓmanet: eo q̄ qu
in term ſūt tibi ſeruiūt cūctipās. ſū
tamētū aūt aliud nemo poteſt
ponē ꝑt id qđ positū ē qđ ē xp̄s
ihūs. Plegz enī? illa? gnationū
ad legem ꝓphas q̄ ꝓmīcns fu
turum habens a legz? ꝓphetis. A
dō ſūt i futurū gnantis anal
ogo fiuſſe. nō libere que eſt mr
? homo frūs ē in ip̄ea et ipſe
fundauit eā altiſſim? ? Ipē ē ei
et aput ꝑcm altiſſim?. et ꝓpter
nos in iſta mīe factus humilli
mo? qñ qui deus ēat ſup eam
homo factus ē in ea. Hoc utiq;
fundamēto dīe fundasti tiram?
ꝓmanet: qua i tali fundamēto
ſtabilita nō inclinabit? in ſclm
ſcli. i eis utiq; ꝓmanēs q̄bus es
tutū tarnis etnā. Quos aūt
omnia pepit ad uctus teſtmē
ti ꝓmentes. i nu? tmē figu
ris latebat nouū; nichil aliud
ſapiendo q̄ ꝓmiſſa tiena. non
manet, Deinus enī nō man;
manet i etnū; filius autem
in domo nctnū: filius autem
manet i etnū. Ordinatione
tua pſeuerat dies. Iſta quippe
omīa dies. ? iſte ē dies quē fecit
dies: et ultem? et eadem i eo.
et ſicut in die honeſte ābulem?
Quīa omīa ſeruiūt tibi. Omnia
ſcilicet de quibz loq̄bat?: oīa q̄
ꝓmient ad hūc diē ſeruiūt tibi.
Imply q̄ppe de quibz dicat? nocte
ſimulacu mīem vrām. nō ſecu

tua intelleri. Quid ē expectā
uerūt ut pderent? An uelut ui
sibus obsiderent uiā? expectauerūt
ut qñ tūsurri occiderēt? Nūquid
ergo morte corpis pur metuebat?
Absit. Et qđ est nec expectauerit?
nisi ut eis ad malū consentiret?
Tūc enī pderent. Vnde ei nō pe
riret dicit: redde mihi uia tua itelleri.
Ded familiarius hic ecclie cumbi
grecū uerbū sonat martira tua
intelleri. qđ saluet me sibi nō o
sentiendē etiā si occiderēt tua mīr
tira. cōfidens nō puerem. sed illi
qui ut pderent expectabāt qñ
consentirē torquebant nī etiam
confiteri: nec tamē qđ itelleri
ant relinquebat. untiens et ni
dens unq; sine fine finē. et si pse
ueniret usq; in finem. Denq; se
cutus aduīrit. Omnibus ōsūma
tionis uidi finē: latū mādatū
tuū ualde. Intuentur quippe in
scripturā dei. et intellexerat in no
uissima. Omnibus aūt ōsūmatio
michi uidet hoc loco itelligēda.
usq; ad mortē pro ueritate in
tuae. et pro nō ac sūmo bono u
mala omīa tolerare: cui ōsum
mationis finis ē ecclie in regno
xpi. qđ nō habet finē. et habere
ubi sine morte. sine dolore et cum
magno honore uitā. morte hui
uite ac doloribus et obprobriis ac
ifirmitā. Qđ aūt addidit latum
mādatū tuū ualde: nō itelligo
nisi caritatem. Quod enī profu
isset. quantūq; morte imunem
et uitā quietā; tormenta illa
martira ferre? si minus in cōfi
tente nō eēt? Iudicium sapiē
et si tradiderō uiq; corpus meum
ut ardeam. caritatē aūt nō habe
am: nichil mi pdest. Caritas āt
dei diffusa ē in cordibus nīs per
spīm scīm q; datus ē nobis. In hac
diffusione latitudo ē: in qua sine
angustiis una quoq; ambulat
angustia? donāte illo an dilati
ē. dilatasti gressus meos subter
me: et nō sūt infirmati uestigia
mea. Latū ē ergo mandatū
mitatis: mādatū illud genuī
quo iubet deus: proximū dili
gi. Quid aūt latius. q; ut ibi
pendeat totum lex: omēs pphete?

Explicit sermo vnus. Incipit vnus.

De ipso psalmo Quō dilexi
legem tuā dne: usq; ad
pteritā odio habui omnē viam
dabilē latitudinē in qua nullā
cū mādata dei fugiam? patimur
angustias: intelligendū ē in
ritate. Propterea qđ erāt in magna
isto psalmo cū superius dixisset
latū mādatū tuū ualde: in hoc
sequēti ipse oīdit uī sit latū
dicēs. Quō dilexi legem tuā
dne? Dilectio ē igit latitudo
mandati. Vbi quippe fuerit pfec
ut diligat qđ deus iubet diligi?
et ipa uisio nō diligit? Ipsa
est enī lex. Tota mea meditatio
dimno mea est. Ecce quō eam
dilexi ut tota die meditatio mea
eēt. ul' potius sicut gressus habe
totā diem: ubi magis cōtinua
no meditatio capit? Id aūt
itelligit p oē tempus. qđ ē semp

Tali expugnat dilcōne cupidi
tas. que sepe faciendis legis ius
sionibz tondit cōcupiscente ad
spūs spm carne: adiūsus quā
legem dei. ut tota die meditatio
eius sit. Dicit aūt apls: ubi ē
glia tua? Exclusa est. p q̄
legē? factorū? Non. Sed per le
gem fidei. Licet ē fides que p di
lōnē opatur? qm̄ querēdo. pe
tendo. pulsando impetrat spm
i cordibz nris. Hoc enī spūs dei q̄
nōs agūt. hi filij sūt dei. q̄ recu
bunt ut recūbant cū abraham
ysaac et iacob i regno celorū. er
pulso seruo q̄ nō manet i domo
in etnū. id est ustl' sedm carnem
iudicū est. cū iudeis ab hā.
ysaac et iacob. z oīb; pphetis i
regno dei. uos aūt expelli foras?
et uenīet ab oriente z occidente
aquilone et austro. et accūbēt
regno dei: et ecce sūt nouissimi
qui erāt primi. et sūt primi q̄ erāt
nouissimi. Gentes aūt sequentes
uas elōnis que nō sectabant
ustiā apprehenderūt ustiā.
ustiā aūt q̄ ex fide est: ista aūt
sequēs legem ustie in legem
fide. p q̄ ex opibz offenderūt in la
pidē offensionis: uta facti sunt
inimici huius qui hic i pphetia lo
quit. Ac deinde cōiungit: Sup
inimicos meos sape me fecisti
mādatū tuū qm̄ etnū in est.
Illi nanq; zelū dei habēt: sed nō sedm
scientiam, Ignorātes ei dei ustiā
et suā querētes cōstituere: ustitie
dei nō sūt subiecti. Iste aūt qui sup
istos inimicos suos sapit. mādatū
dei tenetur multū aplō. nō hīs
ustiā suā q̄ ex lege ē. sed ustiā
p fidem xpi q̄ est ex deo: nō qua
ler quā legunt inimici ei⁹ē. sed
nō est ex deo. sed qz eā nō sapiūt
sicut iste q̄ sup inimicos suos eā
sapit. cohercendo lapidi in quē
illi offenderūt. Inimicis enī legis
xpūs ad ustiā omni credenti.
ut ustificent gratis p gratiā
ipius? nō sicut illi qui uiribus
suis legē facere existimāt. z ideo
ex lege quidē dei sed suā ustiā
cōstituere querūt: sed quō filius
promissionis q̄ esuriens et sitiens
eā petendo. querēdo. pulsando
quotidiano a pre mendicat. ut ad
optatus p unigenitū impetret.
Dic aūt mādatū dei qm̄ sapuisti.
nisi eū sit sape ipe fecisti ciu di
cit? Super inimicos meos sape fe
cisti me mādatū tuū? Inimici
quippe eius illi uelut ex agari
seruitute gnati. ex eodē māda
to tpalia primia assecūti: et ideo n
sunt illis in etnū sicut est huic.
Reclus aūt appe intellexerūt q̄ int
pretati sūt ietnū. sed in scdm: tūc
finito isto sclo nullū iā legis pos
set ee mādatū. Iā uo nullū erit.
sed in tabulis insibilibz libris q;
scriptū: in tabulis uo cordi dilāo
dei z primū manebit in etnū.
In quo mādato geminato tota ler
pendet z pphete: citra primū ius
todiu mādati huius ipe mādator.
z primū dilōnis ipe dilōis. qm̄

erit dō oīa in oīb⁹. Sed quid
ē qđ sequit⁹ Sup oīs docētes
me intelleri? Q⁹ ē iste q̄ sup
oīs docentes se ītellerit? Q⁹
ē ūq̄. qui sup oīs pphās q̄ nō
solū loquendo eos q̄ seū uire
nūt. uerū eaī scribendo poste
ris tā excellenti auctoritate to
cueīūt. audet se intelligendo
ppone? Salomoni q̄dm tāta
ē donata sapiēa: ut eaī hīs
oīb⁹ q̄ fuerūt aī illū undeat⁹
ēe plat⁹. Dz nō ē credendū ip
sū hīc a pr̄e suo tāud potuisse
pphetari; maxime q̄ dici nō pos
set er ps̄ona salomonis qđ hic
dicit⁹. ab omni uia maligna p
hibui pedes meos. Porro si qđ
ē acceptabilis xp̄ianū pnūciatis
te pphetā. nūc a mpite qđ est
ip̄e saluator. nūc ab eius ore
qđ est eaī a uerba pphetica di
gerens. et tāq̄ vnū loquētem
faciēs. pter magnū illud sac̄
mētū ubi dictū ē. erūt duo in
carne una. agnosco eū plane
qui sup oēs docētes se ītellerit:
q̄n aī cēt ānorū duodecī. remā
sit puer ihūs ī ierlm: a q̄ētu
bus suis post triduo īuētus ē
illic in templo sedens int doc-
tes audiens eos: et itrogans.
ubi stupebant oīs q̄ eū audi
ebāt sup prudentia: rīsis eis.
Nec ī meito: q̄ postū pphām tā
to aī dixerit sup omnes docē
tes me ītellexi. Oīb⁹ eī utiq⁹
hominēs nult intelligi: non
deum patrem de quo dicit ip̄e
filius. sicut docuit me pr̄ hī loquor.

Ad difficillime er ps̄ona ihu
intelligit⁹: ni quis ut ip̄i sa
pe ualeat id ēe filiū a pr̄e dotā
qđ genitū. Cui eī nō ē aliud
ēe aliud doctū ēe. Et qđ illi ē ēe
hoc doctū ēe: profō a quo ei est
ēe. ab illo simul est ei doctū ēe.
Er ps̄ona uō hoīs ubi formam
sui accepit. similis intelligit⁹
a pr̄e didicisse q̄ dicit. i q̄ forma
seruū cōstitutū matre puerum
putauerūt eū hoīes maiores
etatis docēdū putre: sille q̄
pr̄ docuit sup oēs docētes se ītel
lexit. Quia testimonia mea ē. Ideo sup
oīs docentes se ītelligebat: q̄
testimonia dei meditabat⁹. que
melius q̄ illi de se ipso nouerat
q̄ dicebat. Vos misistis ad ioh
nē et testimoniū phibuit uerita
ti: ego aūt nō ab hoīe testimo
nium accipio. sed hec dico ut sal
ui sitis. Ille erat lucerna ardē
et lucens: uos aūt noluistis
er ultra ad horam in luce eius
Ego aūt habeo testimoniū ma
iohānē. Talia testimonia me
tabat⁹: q̄n sup oīs docētes se
intellexit. Illi aūt doctores hu
absurde ītelligūt⁹ eaī ip̄i de
seniores: de quib⁹ dictum dat.
Sup seniores ītellexi. Qđ ūo
mō repentū audet⁹: ut
nob hec legētib⁹ illa etiā er
uenirent ī mentē que nob no
tuit er euāgelio. q̄ etate pue
rili inter maiores etate hor
tuit inter seniores sedebat
et sup oēs docētes se intelligebat.

Dolent enī iunior ꝛ senior ad se iuicem dicī iunior et maior. et si neuter eorū senū accessit aut propinquauit etatī: quāq; si et expressū nomē seniorū i euā gelio uelim⁹ inquire sup quos scribe et pharizei. qre discipuli tui trasgrediūt ² traditionē seniorū. nō enī lauant manꝰ suas cū panē māducāt. Eare obiecta ē ei trasgressio traditionis seniorū. Sed qui sup seniores itellexerūt qđ eis riderent audiam⁹. Quare discipuli tui trasgrediunt mādata dei ꝓpter traditionē vrām? De inde paulo post ut nō solū ipe q̄ est caput corpis. ueruī etiā cor pus ipm ꝛ membra eius sup se niores illos itelligeret. quorū tradito de lauandis mānibꝰ fe rebāt ². cauotatis ad se turbis dix it eis. audite ꝛ intelligite ⁊ māq; dicēt. sup seniores illos et nos intelligite. ut etiā de nob illa ꝓphetia claream ee ꝓmissa sup seniores intellexi: nō sola capitā ueruī etiā corpi ac sic vniuerso ꝓpo aptata cōueniat. nō quod intrat i os coinquinat hoiem. qđ ꝓcedit ex ore hoc coīquinat hoiem. Hoc seniores illi nō in telligebāt. q̄ de lauādis manꝰ tua ul⁹ magna mādata cōtine tur. Ipā quoq; mēbra capitis huius sup seniores itelligentis. nondū qđ ab eo dictū ē intellexerāt. Deniq; p⁹ pauca ridens petrus dixit ei: edisse nob pabo lā istā. Putabat adhuc ee pabo lā: qđ dīs sn figuris fiat eloquium. At ille dixit. Adhuc ꝛ uos sine intellectu estis? Nō itelligitis q̄ oīe qđ i os intrat. i uen trē nadit et in secessū mittitur? Que aūt ꝓcedūt de ore de corde exeunt: et ea coinquināt hoīem. Adhuc ꝛ uos sn intellectū estis? ⁊ sup illos seniores nō itelligitis? Sed plane iā nūc audio tali mgio capiti nō ꝓ vnusquisq; nrm dicē sup seniores itelleri. ⁊ iā eā corpi cognouit qđ sentiq; adiūxit. Quia mādata tua er ego sum. Mandata tua nō māda ta hoīm: mādata tua nō mādata seniorū. qui nolētes ee legis doctores nō intelligūt neq; que loquūt ², neq; de quibꝰ affirmāt. Recto de mandatis di que sūt exquirēda. ut sup seniores illos itelligant ². responsū ē hys qui eoīū auctoitatē ueritatē ꝓferebāt. et dictū est. cur ꝛ uos trasgredimi mandatū dei ut traditiones vras statutis? Iam nō qđ ad iūgit nō capiti uidet ² cōuenire ꝛ corpi. Ab omni ua mala prohibui pedes meos: ut custodiā verba tua. ⁊ neq; ei capiti illud unū ipe saluator corpis i aliq; maligna ua manali cupiditate ferret ². ut ei nūc ee pedes. suos intre phibe quasi illuc eūtes motibꝰ suis: qđ nos facim⁹ qñ ea que ille nō habuit. ne vias malignas teneant desideria nra prava cohibem⁹. Sic enim iuba dei possim⁹ custodire. si p⁹ uas malas ⁊ cupiscentias. non

camus. ut ad mala cōcupita pue
niāt ? sed eas potius adiisub tar
nē spū cōcupiscente frenem? ne
nos captos atq; subuer sos p ma
lignas uias ptrahant. Audi
tis ī quit tuis nō declinau : qm
tu legem posuisti mihi. Dicit
qd timuerint ? ut ab oī uia ma
ligna phiberet pedes suos. Qd
ē enī a uiis tuis nō declinau ?
nisi qd alio loco dicit a uiis
aūt tuis timui ? Pseuciāt eas ar
didi : qua tu legē posuisti mihi.
Tu ulterior ī intimis meis. tu in
tuis ī corde legem posuisti mihi
spū tuo tamq; digito tuo : ut eā
nō tāq; seruus sine amore metu
erem. ꝫ casto timore diligerē. et
dilectione casta timerē. Et ideo
unde qd sequit. Quā dulcia fau
cibus meis uba tua. ul' qd de
greco ē expressius. eloquia tua :
sup mel : fauū ori meo. Ver est
illa suauitas quā dns dat. ut ita
nīā det fructū suū : ut bonū uic
bene. id est nō mali carnalis for
midine. ꝫ boni spūalis delīa
one fruam? Nonnulli sane co
dices nō hnt fauū : sed plures
habent mellis. Est aūt similis
apta cōtine sapiēne melli fauo
ui. q de obstructionibus sacmētis
tamq; de cellis cereis ore dissen
tis uelut mādentis exprimit? :
ueru ori cordis nō carnis ē dul
cis. Dic qd ē qd ait. Mandatis
tuis intelleri ? Aliud enī ē mā
datum tua itelleri : aliud a man
datis tuis. Nescio ergo qd aliud
se significat itellexisse a māda
tis dei : hoc ē qūtū in uarī fa
cientes mādata dei puenisse se
dicat ad eam ueram itelligentia
que cōcupiscunt fieri. Propter
qd scriptū. cōcupisti sapiēnā.
serua mādata et dns prebet il
lā tibi : ne ipse qm ꝓpositus aīe
habeat humilitatē obediēne. ne
ut ad altitudinē sapie puenie.
qm cape nō pt ni ordine uenie.
Audiat ergo ? alacra te ne ipse
nis : fortiora te ne sanctatibus fac
nis : sed que pcepit t dns illa co
gita semp. Dic homo ad ostul
tor sapiam puenit. p obedien
cia mādatorū. Cū aūt diuisset
q tibi pcepit dns illa cogita. ito
addidit semp ? qa ? custodiēda
Tobīa. ut papiat sapia : et p
cepta sapiēna nō ē deserenda
obia. Spūalia utiq; membro
rpi uor ista ē. a mādatis
telleri. Hoc enī ite dicit rpi or
pus in eis. quibz mādata seruā
tibz ꝓpter istum custodia mā
torū pbetur uberior doctrina sa
piēne. Propterea inquit odio
habui omnē uiā iniquitatis. Ini
cesse est enī ut odent omnē iniq
tatē amor iustitie : qr tanto maior
est. quāto eū magis iflāmat. ar
plioris dulcedo sapie. q pbetur
ei qui obtempat deo et a man
datis eius intellexit. Explicit
sermo xvii. Incipit sermo xviii
De ipso psalmi Lucius
pedibz meis ubi tuum
usq; ad inclinau cor meū ad fa
cienda iustificatiōes tuas ꝓpter
ternā retributionē. Dauid uide

aīpt̄ tractantes, p̄ nubē quas deꝰ
donat nīc istos usus psalmi huiꝰ
aggredim̄; quorū p̄mꝰ ē. Lucer
na pedibꝫ meis uerbū tuū. et lumē
semitis meis. Qd̄ est lucerna hoc
est lumē; qd̄ pedibꝫ meis
uerbū tuū; Nūqd̄ nā illud qd̄ ī pri
ncpio erat deus apud deū; ubi
salutet p̄ qd̄ facta sūt oīa; Non
ē; sed lucerna nō ē. Lucerna ergo
creatura nō creator; q̄ p̄cipatio
ne īcōmutabilis lucis accēdit.
Hoc erat iohānes de quo dicat uer
bū deus; ille erat lucerna accēs
et lucens. Qz lumē est; lucerna;
et tamē ī cōparatione uerbi de quo
dictū est deus erat ubi nō erat
ille lumē; ꝫ missus ē ut testimo
niū phiberet de lumine. Erat ei lu
men uerū; nō qd̄ illūiat ut hō:
ꝫ qd̄ illūiat omnē hoiem. Si isi
aute et lucerna; lumē eēt; non
dicer aplis nos estis lumē mūdi.
Quo audito ne ipse putarent ee.
qd̄ ille qui hoc dixerat. nā de sep
so quotā loco dixit. ego sū lumen
mūdi; aut illis de illis. nō p̄tātas
ab scondi supra montē constitu
ta. neq; accendūt lucernā; ponūt
eā sub modio. sed sup candelabꝝ
ut luceat oīnibꝫ q̄ in domo sunt.
sic luceat lumē uestrū coram hoīb;
ut uideant se cōp̄ lucernas. de illo lu
mine qd̄ īmutabile lucet aterē sab.
Nulla quippe creatura q̄buslibē
nalis et intellectualis a sempa ul
lucet; ꝫ p̄cipatione sempne
ueritatis accendit. ena si aliqñ
dies uocat. nō dies dīnus. ꝫ quem
fecit dīns; et ideo adhuc sbdidit.
aperdite ad dnm et illumiamini.
Propt̄ quā p̄cipationē in q̄tū
homo est ipe mediator lucerna in
apocalipsi nūcupat; ꝫ singulais
ē ista susceptio. De nullo eī sanctū
dici diuinitus potuit. ā dica ul
lomō factꝰ ē. uerbū caro factū ē;
nisi de uno mediatore di ⁊ hoim.
Cū igit lumē dicat unigenitū
ubū. equale genitēn lumē dicat.
et homo ab illo ubo illumiet q
dicat et lumen sicut iohes. sicut
apli. nec ullus eorū homo sit u
bū. et illud uerbū a quo illūiati
sūt lucerna nō sit; qd̄ est hoc ubū
qd̄ ita lumē dicit ut lucerna sit.
aut enī. lucerna pedibꝫ meis ubū
tuū et lumē semitis meis; nisi
ubū intelligam qd̄ fm̄ est ad
ppīas. ul' qd̄ p̄dicatū ē p aplos;
Non ubū xpm ꝫ uerbū xpi de q̄
scriptū est; fides ex auditu. au
ditus aūt p ubū xpi. Nam et
ubū ppetarū lucerne ꝙparāt aplis
petrus. habemꝰ magis certiorem
ppetarū sermonē; cui bene fratres
intendentes. uelut lucerne in ob
scuro loco. Qd̄ itaq; hic aut lucer
na pedibꝫ meis uerbū tuū ⁊ lu
mē semitis meis; ubū ē qd̄ scp
turis sanctis oīnibꝫ continet. Lu
men uit et statum custodire iudi
cia iustitie tue; tamq̄ ambulans
ad illā lucernā. et rectas semitas
habens. Sequenti aūt verbo.
illud qd̄ adiecit expōitū ē. Qr
si enī quereꝰ qd̄ eēt unum;
adiūxit et statum. Hoc ei appel

lauit uiam ētū qđ statuit p sa-
mentū: qua ita debet ee mens
fira ī custodiendis iudicijs iusti
cie dei. ut sit oīno p unitione
qđ statuit. Fide aūt custodiunt
iudicia iustitie dei: cū sub deo iu
sto iudice nec ītē factū īfructuosū.
n' peccatū credit impunitū. Dz
pro hac fide qt mlta: ḡiussima
mala corpus ptulit xpi. Hu
liatus sū mḡt usq; ualde. Mon
aūt aut hūliauit me. ut hūili
tatē que ī pcepto ē intelligē sit
ītē: ſ aut hūliatus sū usq; ad
de. marīā salutē passus p̄ scau
tionē. pro eo qđ unauit: statu
it custodire iudicia iustitie dei.
Et ne in tanta hūiliatiōe fides
ipa defice addidit. Domine
uiuifica me sedm iūbū tuū: hoc
ē sedm pmissū tuū. Nā et iūbū
pmissor dei lucerna ē et lumen
semitis. Dic et supi ut eū de
uiuificet exaudit in hūilitate p
secutiōis ubi aut. paulominus
consumauerūt me ī tra. ego aūt
nō dereliqui mādata tua: sedm
miāz tuā uiuifica me. ⁊ custodi
ā testiōnia id est martiria oris
tui. Ubi intelligit si ipe nō vi
uificet dnandō patiētiā, ꝓpter
qđ dictū est, ī vrā patiā possit
bitis aīas vras: et de quo dictū
ē qui ab ipo ē patiētia mea: nō
corpus ī psecutione mortificai
ſ aiam nō custodiendo martia
ria et iudicia iustitie di. Volū
tania oris mei beneplacita fac
domine: hoc est placeant tibi.
noli reprobare. sed approba.

Bene aūt intelligūt eos uolū
tania. sacrificia laudis cōfessiōe
tantas oblata Unde dictū.
uoluntarie sacrificabo tibi. Deo
quid ē qđ adiūgit et iudicia
tua doce me: Nonne ipe ī iusti
bus supioribz direat. a iudicijs
tuis nō declinauy: Quō ergo
ea nō nouerat: Porro si nouit
mat: quō hic dicit et iudicia tua
a doce me: An sicut illud ē. sua
uitatē fecisti mī sīo tuo: ita
tea dicit suauitatē doce me: Qđ
ita exposuim ut intelligerim: ī
ba pficientis: et addi sibi ad
qđ accepat postulātis Inuiua
mea in manibz tuis semp. Nā
mlti codices habent ī manib
meis: ſ plures ī tuis. et hoc
quidem planū ē. Justorū em
aīe ī manu dei sunt: ī quib
nu ſt et nos et simones nī. Et
legis mḡt tue nō sū oblitus: hoc
ad nō obliuiscendā dei legem
manibz ipius admonet ei
tia. ubi ē eius aīa. Nā nō me
a ī manibz meis quō intelligā
ignoro. Justi quippe ista uerba
sūt nō iusti: redeūtis ad pēc
nō discedentis a pēc. Nam pī
uidem ille iunior filius. aiam
suā ī manibz suis habē noluisse
qui dicit pri. da mi substantiā
meā q me tangit: ſ ideo mor
tuus erat. ⁊ ito periret. An for
te ita dictū ē anima mea ī ma
nibz meis: tm̄ ea uiuificā
offert deo: Un alibi dicit. adiu
uauu aīam meā. Diceat em
et hī supius. uiuifica me. P

fuerūt mḡt pōres laḡū mich:
et a mandatis tuis nō erraui.
Dñe hoc nisi q̄ aīa ī manib⁹
dei ul' ui suis nunciāda offer
tur deo? Hereditate acquisiui
testiōnia tua retinui. Plonnulli
uno uerbo uolentes dicē quod
uno ūbo in greco poītū ē. hēre
latinū ē posset, magis signifi
caret eū qui dedit hēditatē q̄
eū qui accepit: ut sic eēt hēre
ditum quō ditum. Quibus g⁹
duobus uerbis insinuat inte
ligi sensus, siue dicat hēditate
possedi, siue dicat hēditate ac
cepi: nō hereditatē ꝑ hēditate.
Dicit autē quetur quid acquisierit hē
ditate, testimonia īḡt tua? q̄d
uolens intelligi nisi ut testis
ueret. eubḡ testiōnia cōfi
ceret. id est ut martir dei fieret.
atq̄ eius martirium diceret sicut
martires dicūt a pē sibi cunc
ta heres est ē collatū? Nulla q̄p
pe uoluerūt necꝫ potuerūt? nil'
q̄ tamē potuerūt ni q̄ uoluerūt.
q̄ nō potuissent si dei testiōnia
negligere uoluissent. sed etiā q̄
sūa ꝑpata ē uolūtas a dño:
uolo hec hēditate se acquisisse
ste testat. et hoc meū. quia
nō ē un⁹ eius gloria tpalis hoīm
uana ḡtenuis. ꝫ eterna gloia
ē breuis tpe patiendi: ꝫ sēp fine
regnādi. Vñ sequit: Quō
exultatio cordis mei st. Et si af
flictio corpis: exultatio tamē
cordis. Deinde subiecit. Iudi
ca me deus et discerne causam meā de gente non sancta. ab homine iniquo et dolosō erue me. Quia tu es deus meus et fortitudo mea. Et reliqua.

ficationes tuas meditatus sum propter iustificationē. Quid dicit inclinaui cor meū. ipse iā durauit inclina cor meū ī testiōnia tua: ut intelligamus simul hoc ee et duum muneris? ppie uoluntatis. Dz nūq̄ meditatus factus sum⁹ iustificatiōnes dei? Opa illa quidē q̄ operam² aīa primor² nūtates eternas ee non possūt. sicut nec ipse nūtates: ꝫ si nō diligendo ista facim⁹? nulla ē iustificatio? si aūt diligendo. etna ē ipa dilectio: eiḡ etna est pmia ī tributio. Propt quā retributionē dicit se inclinasse cor suū ad facienda iustificationes dei: ut meditatus diligens. ī etnū mereat² hec q̄d diligit. Explicit sermo xxiij⁹. Incipit sermo xxiiij⁹

De iisu psalmi Iniquos odio habui: iusticā ad. ipterea dilexi testimonia tua semp. Psalmi hui⁹ locus de quo in uoluntate dei disputatum sum⁹ sit mapit. Iniquos odio habui: et legē tuā dilexi. Nō ait iniquos odio hui? nus tos dilexi. a' inq̄tatē odio hui et legē tuā dilexi: ꝫ cū durissimos odio habuisse exponunt quare. addendo et legem tuā dilexi? ut demōstraret nō se in hoīb⁹ iniquos odisse naturā qua homines st: sed inq̄tatē qua legi quā diligit inimici sunt. Deinde sequit. Adiutor meus? susceptor meus es tu. Adiutor ad bona facienda susceptor ad mala euadenda.

Ad aūt adiūgit Iu ibū tuū
supspaū: tamq̄ filius p̄missi
onis loquit. Ded quid sibi wlt
uersus q̄ sequit Declinate a
me malignu? et scrutabor mā
data dei mei: Nō ei aut famā:
sed scrutabor. Ut ergo ea diligē
ter p̄fecteq; nouerit malignos
a se declinare desiderant: eos q̄e
nā rōpellendo a se abigit. Nā
malignu cūctent ad faciēda mā
data. ab scrutandis aūt auo
cāt nō solū cū p̄sequūt: ad litigi
re nobiscū nolūt. ueū cā cū
obsequūt et honorāt? et tamē
suis uitiosis et negociosis cupi
ditatibus aduuādis ut ocu
pemur et eis nīa tpa impen
tam? efflagitāt. aut ēte ifirmos
premūt. et causas suas ad nos
deferre ꝓpellūt: q̄bꝰ dicere non
audem?. Dic homo. q̄s me rōsti
tuit udicē aut diuisorē int vos?
Constituit enī talibꝰ causis eīm
astrictos apl̄s cognitores. i foro
p̄hibens iurgare xp̄ianos. Nec
illis quidē q̄ aliena rapiunt ꝑ
sua cupide i petūt dicim?. cauē
te ab oīi cupiditate. Astituētes
eis aī oculos hoīem. cui dictū ē.
stulte hac nocte auferēt a te aīa
tua. q̄ ꝑparasti cui? erūt: q̄a et
qui dicim?. nō introīt nr declinat
a nobis sed instant. urgent. p
cant. tumultuāt. errorq; uent.
ut ipis potius adiuuā q̄ diligūt
q̄ scrutandis dei mādatis q̄ dili
gim? occupemur. O q̄to tedio
turbaꝝ ꝓbulentaꝝ: q̄to desi
dio diuinoꝝ eloq̄oꝝ dictū ē: de
clinate a me malign: scruta
bor mādata dei mei. Agnoscūt
obedientes fideles. q̄ prosus se
culaibꝰ causis nīo nos q̄unt.
et iudicijs nīis fructuosissime aūq̄
esūt: nec nos contereūt litigijs
ꝙ. sed obtēperando potius cōsu
lantur. Certe ꝓpter eos qui et
mīt se p̄parant agūt: q̄ honor
p̄mūt nīa iudicata rōtēpuūt.
famūtaq; nobis p̄ter tēpora rebus
erogāda duūmus: ēte unq̄
ꝓpter istos et nobis liceat ecclā
maire i hac uoce corpis xp̄i. te
clinate a me malignu et scru
tabor mādata dei mei. Deīn
postea q̄ uelut ab oculis cor
sui multas uanitates abegit.
redit ad eū cui dicebat. adiuto
meus? susceptor meus es tu m
ibū tuū spaū. p̄tem? rōtinu
ans Suscipe me m̄ḡt scūdū
eloquiū tuū? uiuā: ? ne cō
me ab expectatione mea. Qui
ia dicēt susceptor meus. posui
magis magis q̄ sustuli. ? ad il
lud ꝓpter q̄d tolerat tam mul
molestia ꝓduci: uerus ibi se q
uisus hūanū ueru sopitus fuꝰ
ēe uidetur. Dic eū de futō dictū
ē ut uiuā. tamq̄ i hoc corpe ma
tuo nō uiuat. Corpus ei mor
ui ē ꝓpt̄ p̄cm?. et expectātes re
rēptionē corpis nīi spe salui fact
sum?. et q̄ nō uidem? sperantes
p̄ patientiā expectam?. ſ spes
nō cōfundit si caritas dei diffu
ditur i cordibꝰ nīis p̄ spīm sanc
q̄ datus ē nob: ꝓpter q̄ largius
accipiēda clamat ad p̄cm. ne

fundas me ab expectatõe mea.
Et mmq; ei respõsũ fecit in silẽ
tio. sinõ ms cõfundi ab expecta
tione tua. nõ mittas medita
tiõnes meas! sentiẽs
in iustificatiõibz tuis. Et
ignem meditationẽ plenã; anime
languoribz impedim. Adiuua me
erit et saluus ero: et meditabor
in iustificatiõibz tuis semp. Spre
uisti omnes ul' qđ te greco dili
gentius iudex expressiũ. ad nichi
lũ deduristi omnes discedentes a
iustificatiõibz tuis: quia iniusta
cogitatio eorũ. Ideo ergo clama
bit adiuua me: et saluus ero et
meditabor in iustificatiõibz tuis
semp: qz in nichilũ redigit tuos
omnes discedentes a iustificati
onibz suis. Quare ait discedũt:
Quia iniusta ẽ mgt cogitatio
eor. Ibi accedit ibi discedit: oĩa
opa ul' mala ul' bona a cogita
tione pcedũt. In cogitatione
impiorũ: in cogitatiõe re
cto sancta semabit te: et alibi
legit in cogitationibz impiy iter
cogitatio erit: et aplius. cogitatio
nes aut actusantibz: a' etiã ex
actusantibz. Vbi aũt felix ẽ. qui
cogitatiõe nusq; est: Aut quo
ecclesiastes ẽ: Magna quippe ẽ
stulticia iniquitas: meito dic
tũ est. defundant iniqui fanẽ
ne id est inaniter. tm̃ nõ
nichilũ. Sequit in psal
mo. Prevaricatores reputaui
ul' estimaui omes
peccatores tre. Multis enim modis

nũ interpretatũ st' vnũ vbũ greci
qđ est elogiosamen. sed pfunda
est ista sentẽtia: et si adiuuent
dñs exponus disputatiõe alia
penetrantia ẽ. Nã et qđ additũ
est. ppterea dilexi testimonia tua
semp: multo amplius eã pfun
tam fiat. Dicit enim aplius: lex
unum optatur. Nunus qđ dicti in
nonẽ reddens. ubi enim nõ est
lex mgt nec puaricatio: ita oĩ
bus nõ oĩbus cẽ puaricatores.
Illõ enim oĩbus habẽt legẽ. Non
aũt oĩbus ltẽ legem alio loco
euidentius aut: qui sine lege
peccauerũt sine lege peribunt.
Quid sibi ergo vult prevaricato
res deputauit oĩes peccatores tre:
Ded luc questionẽ ꝓposuisse suf
ficeret. alio si tus remanent
simone tractandã: ne huius pro
luxitas eã cogat angustius ex
plicari. quã ut bñ possit quod
explicatur intelligi. Explicat ser
mo xxxv. Incipit sermo xxxvi

De iisu psalmi Quenam
cantes reputauit omnes
peccatores tre. Querim9 si to lar
gitate tuente possim9 quõ in
telligendũ sit qđ in isto psalmo
magno dictũ ẽ puaricatores vl'
ponus puaicãtes. Grecus enim
paruenotus aut. nõ paruus
tus. Querim9 ergo quõ itelligẽ
dũ sit puaicantes reputauy oĩes
peccatores tre: ppter qđ aut apls.
ubi enim lex nõ est. nec puaicatio.
Hoc aũt dixit cũ a lege pmissa
distinguiet. Nã ut de supioribz
sensus plenus colligatur: nõ

enim p legē mḡt promissio abra-
he aut semī eius ut heres esset
mūdi. sed p iustitiā fidei. Di eī
qui p legem heredes sūt. exina
nita ē fides et euacuata ē pro
missio; ler enī nā operat. Ubi
enī nō ē lex: nec p̄uaricatiō.
Ideo ex fide. ut scdm gr̄am firma
sit promissio omī semī: nō
ei tantū qd ex lege ē. sed et ei qd
ex fide abrahe. qui est pater
oīm nr̄m. Cur hoc apls ait?
nisi ut ostenderet legem sine
promissionis gr̄ā nō solū nō au
ferre. uerū et augē peccatū?
Unde et illud est. lex subintrauit
ut habūdaret delictū. Sed qua
oīa p gr̄am dimittūt. nō so
lū que sine lege uerū etiā que
m lege cōmissa sūt: ideo ibi sem
per adiūxit. ubi aūt habūdā
uit delictū sup habūdauit gr̄a.
Nō itaq; p̄uaricantes deputat
oīs p̄tores apls: sed eos tm
p̄uaricantes deputat. q trāsgre
diūt legem. Ubi enī nō ē lex
nec p̄uaricatio mḡt? at p hoc
scdm apl̄m oīs quidē p̄ceua
ricator ē p̄tor: qui peccat i lege.
sed nō oīs p̄tor est p̄uaricator.
qui peccant aliq sine lege: ubi
aūt nō ē lex. nec p̄uaricatio.
Porro si nemo sine lege pec-
caret: nō idem pē apls diceret.
qui q̄ sine lege peccauerūt sine
lege pibunt. Scdm uō ipsum
psalmū si p̄uaricantes sūt oīs
p̄tores. nullū ē itaq; sn̄ p̄uari
catiōe p̄tm. nulla ē aūt p̄uari
catio sn̄ lege: nullū ē igr̄ nisi i
lege p̄tm. Nunc ergo dirp̄
uaricātes deputati oīs p̄tō-
res tenē. nullos ee oīno nisi
qui legē trāsgressi sūt uel in
gi p̄tores: et ob hoc adiuti
ille qui dixit. q̄ q̄ sūt legē p̄-
cauerūt sine lege pibūt. Scdm
illū quippe sūt aliqui p̄tores;
q̄ nūq nō sunt p̄uaricatores. Ubi
est q̄ sine lege permanet. Ubi
enī nō ē lex: nec p̄uaricatio.
Scdm istū aūt nullus ē sine
p̄uaricatiōe p̄tor. q; p̄uarica
tes deputat oīs p̄tores ne-
mullus ergo scdm istū sn̄ lege
peccauit: qua ubi nō est lex
nec p̄uaricatio. An forte dix
ri simus uerū q̄dem ee p̄uari
cationē sine lege ubi nō ē lex. so
uerū nō ee qd aliqui sn̄ lege
aplus dixit: uerū ē q̄ utriusq;
q; utriusq; p aplm uerius di
it. Quo q̄ eit uerū qd i psalmo
isto eadem p̄uidoubio ueri
deat? p̄uaricantes deputa
ui oīs p̄tores eis: sn̄ dixe
enī nobis. Qui sūt ergo illi q
scdm aplm sn̄ lege peccauer
sūt nō ei ex eis q̄ssq; p̄uaricās re
putandus ē: cui scdm eundē
aplm p̄uaricatio nō sit ubi le
nō est. Sed numqd cui dixer
aplus. q̄ q̄ sine lege pecca
uerūt sine lege pibunt: et ille
lege aiebat qua tenebat? et
mōysen famulū suū ppō sue

ifel'. Hoc ipa q̄ cr̄istant iuba
cans audiūt. Disputabat eū
de iudeis et grecis. id est gentu
bus nō ad cr̄ūsionē ꝫ ad ip̄m
cū p̄tinētibꝫ: ideo sine lege e
gē quā ꝫ acepisse gloiabāt
iudei. Vnde illis aut: si autē
in iudeis ignoiamus ⁊ in ipsis
in lege: et gloriais in deo.
Denīq; vnde ad hanc sentēnā
uenerit intuēdū est ut dicēt:
quīcūq; sine lege peccauerūt sī
lege pibunt. Ira iniq̄t ⁊ īdig
natio. tribulatio ⁊ angustia
omnē aiam hominis operātis
malū iudei p̄mū ⁊ greci: gla
ciā ⁊ honor ⁊ pax omni operanti
bonū. iudeo primū et greco:
nō est enī ꝑsonarū acceptio a
pud deū. Et hic addidit vnde
nīt questio ē et ait. q̄cūq; ei
sine lege peccauerūt sine lege pi
bunt: ⁊ quicūq; in lege peccaue
runt ꝑ legem iudicabūt: hos
vtiq; iudeos. illos aut grecos
volens intelligi. quin de hijs
agebat: utrosq; sub pcō esse
demōstrans. ut egeret se gratia
a utrisq; fateant. Propt̄ q̄d dī
cit: peccauerit ⁊ egēt gloria dei: i
iustificati gratis ꝑ gr̄am ipius.
per redēptionē que ē in xp̄o ih̄u.
Quos itaq; dicit omīs peccas
se nisi iudeos ⁊ grecos: de q̄bꝫ
dicēdo nō ei ē distinctio: Nā
et de hijs paulo ant. causatu e
iudeos et grecos
omnes sub pcō ee: ac ꝑ hoc
quicūq; sine lege peccauerūt.
illa salutet de q̄ iudei gl̄iabant.
sīl lege pibūt: ⁊ q̄cūq; in lege p
cauerūt id est xp̄i iudei. p legem
iudicabūt: nec ideo nō pibūt
nisi credant in eū q̄ uenit q̄rere
q̄d p̄ierat. Nōnulli quippe ea
catholici tractatores in hijs apli
uerbis aliū q̄ se res hꝫ patū
attendendo sapuerūt. ut dice
rēt illos pure q̄ sine lege pecca
uerūt: hos aut qui in lege p
cauerūt iudicādi tm̄ nō ꝑ
re. tam q̄ ꝑ penas tribulationis
credant ee purgandi. sicut ille
de quo dictū est. ipe aut salvus
erit sic tamē q̄si ꝑ ignē. Hoc
merito fundamētū bn̄ intelli
git de quo agebat aplus ut
hoc diceret. Stupus quippe
dicat. ut sapiens architectus
fundamētū posui. alius sup
dificat: vnusq̄sq; aut videat q̄
mō superdificet. Fundamentū
cū aliud nemo pt̄ ponere p̄ter
q̄d positū ē q̄d ē xp̄us ih̄s: et
certū usq; ad eūdē locū ubi ei
dicit ꝑ ignē saluari. q̄si sup hoc
fundamētū nō aurū. argētū.
lapides p̄ciosos. ligna. fenū.
stipulā edificat. nō tm̄ respu
it ne irruat. nec ireptū desere
rit fundamētū: quoq; omnibꝫ car
nalibꝫ suis quibꝫ caput atq;
summūbit delectabilibꝫ anteponit.
tū ad huc carnalū uentū fu
erit. ut a dīle deserāt a xp̄o:
ubi si nō anteponāt xp̄o nō il
le ē fundamētū. Omnibꝫ q̄pe
structuris posteriorib; ꝑ ignē

fundamētū: nec cogitasse crīstō
cos q̄ sensērūt nō pure. de quib⁹
dictū est p̄ legem iudicabūt. i
qua fundamētū habent xp̄m.
Parū ergo attendērūt qđ temō
stranum⁹: atq; ipa scriptura
clamat de iudeis hoc aplm di
cē q̄ sine fundamēto sūt xp̄o. Nō
aūt xp̄ianus dureit nō pure
iudeū si nō credat i xp̄m. ꝑ tm
nō iudaizā⁹! cū xp̄us ipe ad
candē gentē ꝓpter oues q̄ ide
pierūt se missū ee testet⁹! et
tollentibilus dicat futurū so
domitis in die iudicij qui ulq;
sine lege pierūt. q̄ mutati u
dee que in eū nō credidūt tan
ta uirtute mirabilia faciētē!
Di ergo aplūs sedm legē qua
de⁹ p moysen ꝓpl̄o⁹ fi-l' dedit.
ceteis aūt gentilz nō dedit.
sī lege durit ee ceteas gentes:
quid intellectum sum⁹ in isto
psalmo dictū ee. p̄uaicantes
estimau oīs p̄dores tre⁹! ni
telligam⁹ aliquā legē non p
moysen tritā. sedm quā sūt p
uaicantes ceteā ū gentiū pec
tores⁹! Ubi enī lex nō ē: nec
p̄uaicatio. Que ista lex ē ni
si forte illa de qua idē dicat a
plūs. gentes q̄ legem nō hnt
naturāliter q̄ legis sūt facīūt⁹!
hȳ legē nō habentes ipi sibi
sūt lex: Sedm hoc ergo qđ di
at legem nō hntes sī lege p
uaricrūt sine lege pibūt: sed
dū id uerū quod aut ipsi sibi
sunt lex. non īmerito p̄uari
catores estimāt⁹ oēs peccatores
terre. Nullus enī⁹ q̄ fatear al
ti iuriā nisi q̄ fiem sibi nolue⁹
in hoc trīsgredit⁹ nate legē. qui
nō sinit⁹ ignorāe dū id qđ fiat
nō uult pati. Nūq̄d aūt lex ista
naturalis nō erat in ꝓpl̄o⁹ isto⁹!
Erat plane: qm̄ ? xp̄i hoies erāt.
Dñi lege aūt naturāli erāt: si p̄ci
natam hūanā gnis ee ponusset.
Multomagis g⁹ p̄uaicatores fu
st lege diuina: q̄ naturalis illa
sine instauratā sine aucta sue
finata sit. Jā nō si ī oīb⁹ pec
tibus tre nō in oīb⁹ sue deputāt
et p̄uuli ꝓpt̄ originalis uicia
peccti⁹! etiā ipsi in filiudine p
uaicatiōis ade. ad illā p̄uaica
tionē p̄tinē mōstrant. q̄ tota h
ge in padyso p̄ma dimissa est:
at p̄ hoc trē nullo prorsus cre
to p̄uaicatores estimāt⁹ omnes
p̄dores terre. Oīb⁹ aūt pec
uerūt: et egent gla dei. Oīs
ugit⁹ p̄uaicātes gra salutis
inuenit: alios magis alios mi
nus. Quāto enī legis maior p̄
q̄ cūq; cognitio. tāto minor p̄ci
cusatio: quāto minor p̄ci cu
satio. tanto manifestior p̄ua
ricatio. Restabat ergo ut oīs
nō sua. sed dei id est a deo dona
ta iustitia sbuerit. Unde aut
aplūs: p legē cognitio peccati.
Sī nō ergo ablatio. ꝑ cognitio⁹ p
aūt sine lege iustitia dei
manifestata ē: testificata p legē
et ꝓphas. Unde enā iste sbūit.

Propterea uigil dilexi testimo
nia tua. Tamē⁹ dicet. Omō lex
sine ī padyso data sine natūali

uſtia, ſue in luteis, ꝓmulgata.
ꝑuaricatores feci omnes ꝓcōres
terre. ꝓterea dilexi teſtimonia
tua que ſūt in lege tua de gra
tua: ut nō ſit i me uſtitia mea ſ
tua. Ter enī ad hoc ꝓdeſt ut mit
tat ad gram: nō ſolū enī qđ at
teſtat manifeſtante uſtitie te
que ſine lege eſt uenī eā hoc
ipo qđ ꝑuaricantes fecit ⁊ ita ut
eā quos lutea occidit ad uiu
ficante ſpm confuge timore cō
pellat: ꝑ quē ꝓcōrū deleatur
uniuſitas. et recte factor⁹ tan
tas inſpuit. Ulterea igit dilexi
teſtiōna tua. Quidā codices hꝫ
bent ſemp. qđam nō hūt: ſed ſi
eſt. ſic accipiendū ē ſemp. ut ſit
intelligat ꝙ ꝑ dū hꝫ uiuit. Hic
ſūt enī teſtimonia nīa te lege
⁊ ꝓphetis. attestantia uſtitie t
tē qđ uſtificamur gr̄a: hꝫ ſūt et
nīa teſtiōna nīa. ꝓ quibꝰ
ipam que hꝫ agit⁹ unā martires
fuerūt. Cognita itaq; dei gra
que ſola liberat a ꝑuaricatiōe
que legis ignoīe cōmittitur:
orando dicit. Confige clauis
a timore tuo carnes meas. Dic
enī expreſſius intpretati ſt qđ
nī. qđ grece uno vbo dici potu
it. id eſt atholoſon. Nec aliꝰ cō
fige dicē uoluerūt nſ addidert
vbo greco unū latinū intpreta
ri reddē. ſententiā nunꝰ explī
cuerūt ⁊ qm in eo qđ ē cōfige
ſin clauis intelligi nō pt: nſ niſi
duobꝰ ibus latē dici pt ſic dictū

ē. confige clauis. Ubi quid uult
intelligi niſi qđ aut apls. mihi
aūt abſit gl̄iari niſi i cruce dn̄i
nī ihu xpi. ꝑ quē mihi mūd⁹
crucifixus ē ⁊ ego mūdo. Et i
terū xpo ingt cōfixus ſū cruci:
uiuo aūt iā nō ego uiuit ueꝰ
i me xpus. Qđ qđ ē aliud. ni
nō ē i me uſtitia mea q̄ ex
lege ē. i qua ꝑuaricator effūdꝫ
ſū. ſ uſtitia dei id eſt q̄ in ex
deo ē nō ex me: Hic q̄ppe i me
uiuit nō ego ſ xp̄us. qui fr̄is
ē nob⁹ ſapiēcia a deo: uſtitia.
⁊ ſanctificatio. ⁊ iō ꝓpheta: ut q̄
admodū ſcr̄ptū ē qui gloriat
in domino gl̄etur. Item dicit:
q̄ aūt ſūt ihu xpi carnē ſuam
crucifixerūt cū passionibꝰ ⁊ cō
cupiſcentiis. Cū hic dicit ſit cū
xpi crucifixerūt carnē ſuā ⁊ in
iſto tamē ꝑſalmo dō rogat ut
id ſanat⁹ cui dicat. cōfige cla
uis a timore tuo carnes meas:
ut intelligam⁹ eā qđ itē ſanꝫ
gr̄e dei ee ⁊ tribuēdū. q̄m nob
opat ⁊ uelle ⁊ opari ꝓ bona uo
lūtate. Dz qđ ſibi uult qđ cum
diciſſet confige clauis a timore
tuo carnes meas⁹ addidit
nudiꝫs tuis eni timui? Quid
ē cōfige timore tuo. timui enī?
Di enī iā timuerat ul timebat⁹?
nisi adhꝫ ut a timore ſuo dō cru
ci figēt carnes eoꝰ orabat. An
addi ſibi uolebat timorē. ut tā
tū timeret q̄ntū ſufficeret cru
ci figēdis ſuis carnibꝰ. id eſt om
piſcentiis affectibꝰq; carnalibꝰ?
Tāq̄ dicēs: ꝓfige i me timorē

tuū. timu ēi a iudicijs tuis. Sed
est hic alius altior sensus. qūtū
deus donat salutato sinu sapi
tur hui⁹ eruendus. Confige
mēst clauis a timore tuo car
nes meas. a iudicijs ēi tuis ti
mui: hoc est a timore tuo cas
to q̄ permanet īsclm sēi carna
lia mea tēsticia cōprimāt.
a iudicijs ēi tuis timui. cū mi
ler minaret penā. que michi
nō poterat dare iusticiā. Sed
hūc timorē q⁹ pena metuitur
cōsūmata caritas foras mit
tit: que nō timore pene ꝫ de
lectatione iustīe libenꝫ red
dit. Timor nāq; iste quo nō
amat iustīa ꝫ timet pena
seruilis est: et ideo nō crucifi
git carnē. Diuit enī peccādi
uolūtas: que tūc appareret in
ope. q̄n sp̄atur impunitas.
Cū uō pena credit scelerum
latentē viuit. viuit tm̄. mal
let enī licere. q̄ tolet nō licē
qđ ler uetat: q; nō sp̄ualiter
delectat eius bono. ꝫ carnaliter
malū metuit qđ minat. Ti
more aūt casto ipa que hūc
timorē foras mittit petere
timet caritas. cuā si sequat
impunitas: q; n⁹ impunita
tē iudicat securitā. q̄n amo
re iustīe pām ipm deputat
penā. Tali timore carnes t̄
rifigūt. q̄n carnales delicti
ones q̄ legis littēa uetat potius
q̄n vitant. sp̄ualium
bonoꝝ delectatione vincūt: et ita
cadē usq; ad p̄fectionē crescente
victoria p̄mūt. Confige
clauis mēst a timore tuo carnes
meas. a iudicijs ēi tuis timui:
hoc ē ta m castū timorē. ad q̄
petendū me tamē⁹ peruenit. q⁹ timor legis ille p̄duxit. q⁹ timui
a iudicijs tuis timui. Explicit
sermo xxv⁹. Incipit sermo xxvi⁹.

In hoc psalmi Hec in
diciū ꝫ iusticiā. ne tradas
me. Et reliqua. Istos magni
psalmi huius⁹ usus cōsectandus
mūt suscepimus amp tūandus.
Hec iudiciū ꝫ iusticiā: ne tra
tas me calumpniantibus me. Nō mirū
tē eū fecisse iudiciū et iusticiā:
q̄ supius proposuerat a timore
dei usq; casto configi clauis
carnes suas hoc ē carnales
concupiscētias q̄ solent q̄ minus
rectū sit nīm impedire iudi
ciū. Quādo aūt sine rectū sue
p̄auū i nīo sermonis usu in
diciū nūcupet. vñ hōibus in
euangelio dicit. nolite iudicare
secundū faciē. sed iudicium
te p̄sonaliter ꝫ rectū iudicium
iudicate: tamē hoc loco in
positū ē iudiciū. tāq̄ si recti
nō fuerit nō debeat iudicium
uocari: alioquī nō sufficeret di
ce fecī iudiciū. ꝫ dicēt fecī rec
tū iudiciū. Hoc grie locutus ē
dñs ubi aut: relinquisti
grauora legis. iudiciū ꝫ misē
ricordiā ꝫ fidē. Et hic enī iudiciū sic po
situ ē. tāq̄ nō sit iudiciū si per
uersū est: ꝫ milies diuinaꝫ scp
turaꝝ locus ita ponit. sic ille
ē. miam ꝫ iudiciū cantabo tibi
dñe. ꝫ illud aput ysaiā. expec

mū ut faciēt iudiciū sciat autē
ūiquitē; sed tamē ideo iam
iudiciū sit q̄ iustū ē. nec sit
iō nō solet dici bona iustitia
ul mala iustitia. sicut aliq̄n
dic² bonū malū ue iudiciū:
sed cōpō iam bona ē q̄ iustitia
q̄ est. Dic ergo habz consuetudo
loq̄di. ut dicat² bonū iudiciū
et malū iudiciū: q̄dmodū
habet ut dicat² et bonus iudex
et malus iudex. Dic aūt nō dic²
bona iustitia ul mala iustitia.
sicut nō dicat² bonus iustus ul
malus iustus; q̄ cōtinuo bon⁹
quisq̄ sit iustus. Justitia ergo
iustus ē animi magnū pāpue
laudabilis; de q̄ nūc nō est
oppositus disputādi necessitas.
iudiciū uō q̄ nō nisi in bono
ponit²: distinctior loq̄di ratio
habz iustitiā recte iudicat. im
mo secūm istam locutionē qui
iudicat si nō recte iudicat. Jus
tus nomiē hoc loco nō ipā ei
us. sed opus eius significatū
ē. Quis ēnī sciat in hoīe iusti
tiā q̄ si qui iustificat impium:
dr iustū. Dñi aut aplūs. iustifi
cati gratis p gr̄am ipius. sciat
ergo iustitiā id est opus iustitiae.
qui habz in se iustitiā. id ē op⁹
gr̄e. sca mēt iudiciū et iustitiā.
ne tradas me nocentibz me: id
est sca iudicium iustum. ne tra
das me illi q̄ p̄ter ā me p̄sequit².

Nā etiā quidā codices hñt ne
tradas me p̄sequētibz me. Qđ ēt
grece dictum ē toe sanctidiciisin.
quitā inceptum st nocētibz. q̄tum
p̄sequētibz. quitā emēdantibz.
Quos aūt omīn quos i promptu
habē potui codicū. nūq̄ me le
gisse adiuuantibus: cū sine con
troūsia qđ grece anditos hoc la
tine adiuuans appellat². Orans
itaq̄ ne tradat² a dño adiuuan
tibus sibi q̄d orat. ni qđ oram⁹ cū
dicam⁹ ue nos uiceimus i tēptatiō
nē: Adiuuamus ē enī de q̄ dicat
aplūs: ne forte tēptauerit uos
q̄ tentat. et tradit deus q̄ de
sciunt. Eū quippe ille nō recipit.
quē iste nō desciunt. i uolūtate sua
p̄stans recti homīs iuuatē.
ab illo aūt q̄ dirēat i habūtan
tia sua nō mouebor in eternū
auertit facie suā. et factus ē con
turbatus. sibiq̄ mōstrat². Asq̄s
igit² a tūore dei castos animas
habet tantos suas. et nulla ani
mali corruptus illecebra fiat
iudiciū operibq̄ iustitiae: exaue
debz ne adūsantibz tendat². id est
ne tumēdo p̄ceri mala. ad faciē
ta mala p̄sequētibz cedat. A quo
ei accipit victoriā denupsisse ne
ne uolūtate p̄thatur. ab illo e
nā robur patiēdi ne dolore fin
gat²: q̄m de q⁹ dicat² dñs dedit
suauitatē. de illo enā dicat². ab
ipo est ei patiēdia mea. Deniq̄
sequit². Eripe seruū tuū in
bonū: ut nō dominet² me su
pbi. Illi impellunt ut tendam
in malum: tu eripe in bonum.

Au aūt mīpretatū ſt nō calūpnī
ent me: greca locutione ſcriptū
ſūt. latine lingue mos uſitatā.
An forte hanc habz vim cū dicit
nō calūpniēt me. quā haberet
ſi diceret nō me rapiāt calūpnī
antes? Multe aūt poſſent intel
ligi calūpnie ſuperbie. quibus
hūilitas xpiana deſpicit: ſed
illa ul' maxima ē ſi homines
hoc loco arripuit ſuperbi. qđ a
nobis mortuū calūpniēt colli.
Hūilitas ēppe ipa xpiana xpi
morte īſtituit: cōtēptuq; ē
q; diuinitus. Nec aūt calūpnī
a utiq; īfidelibz id eſt udeis gē
tibzq; cōmunis ē. Habēt calūp
nias ſuas cecā hereſim. ſcīſmata
ſectas q̄busq; hereſibz, ꝓprias. habent
: ſcīſmatica: quos oēs ſuperbia
de mēbroꝝ xpi compage preci
dit. Ipſis aūt dyaboli calūp
nia. q̄ūta ul qualis ſit. q̄ calūp
niatus eſt uſto dicēs. nūq̄d ḡ
tis colit iob dām? Quor oīm
calūpnie ſuperbor tam q̄ colu
brorū nequicia dicit: cū vigila
tiſſima z dilīgētiſſima pietate
xpūs cuncta ſua attendit. Vter
qđ figurādū moyſes dō miſe
rante ac iubente cum tanta in
heremo ſilitudinē ſerpentis m
ligno: ut ſilitudo mortis p̄ē
affigenda p̄figuraret ī xpisto.
Hanc intuētes ſalutarē cuncē.
omne calūpniatorū ſuperbor vi
rus expellim9: q̄m prorſ9 cecā
iſte quodāmō malā intentē ītu
endo ait. O auli mei dereliq̄t ī
ſalutare tuū: z ī eloq̄o uſtitie
tue. Iuſtū quippe ipm dēſpi
ſilitudinē carnis p̄ī pānos
nobis fecit: ut nos ſim9 iuſtip
a dei in ipo. In hui9 igit eloq
ū uſtitie dei dereliq̄ſſe dicit o
tulos ſuos ardent: ſitiēter in
tuendo: dū memor īfirmitat
huāne diuinā xpi deſiderat q
tiam. Dic. qđ ſequit. Et ac cū
ſeruo tuo tuā miām: nō utiq;
ſedm uſtitiā meā. Et uſtifi
cationes tuas doce me: ut
las. paul dubio quibz dō fauc
uſtos nō ipi ſe. Secundū tuum
ſū ego. Nec ēnī bene in ceſſe
q̄ ē nolim libēr meus. nō ſim
tuus. Da mi ītellectū ut ſcīa
teſtimonia tua. Plūq; ē mīm
tenta iſta petitio. Non enī fa
fiat accepiſſe intellectū et dei
teſtīonia dediciſſe: niſi ſempe
accipiat. et quotīdiē ſemp
bibat de fonte luas etnē.
moīa quippe dei q̄nto fit q̄ſq
intelligētior. tanto magis ma
gis q; ſciūtur. Tempus mī
faciendi dño. Id ē plures do
res habent: non ut q̄dā dice
Qđ ergo tempus. ul' qđ faciens
uoluit. intelligi dño? Illud
q̄dam qđ paulo aī dixerat. fid
tū ſuo tuo ſedm tuā; tuā. hoc
faciendi tempus dño. Qđ eſt
autē. niſi gratia que in xpo ſu
ſuo tpe reuelata eſt? De q̄ ipſe
aut aplus. tū aūt uenit plen
tuo tempus miſit dūs filiū ſu
um? Propter qđ alibi cecā teſti
nū ꝓphetā aduēgens ubi
it. tempe accepabili exaudi

te. et in die salutis adiuui te.
ecce nūc mḡt tempꝰ acceptā
bile. ecce nūc dies salutis. Di
quid ē qđ tamꝫ uolens oīđē
tempus dño cē faciendi. contu
nuo subūrit. Dissipauerunt
legem tuā ꝫ uelut ꝑ tēa tempꝰ
cēt faciendi dño qꝝ eius legem
dissipauerūt superbi. q ignō
rantes dei iustitiā ꝫ suā qrē
tes statuie. iustitie dei nō sūt
subiecti. Quid ē eīm dissipa
uerūt legem tuā ꝫ nisi ꝑuaī
gnationis uiguitate eius intē
debat ergo ut superbis et de lib
ter sui arbitrij ꝓesumentibꝫ
aliꝫ cōpūctu humiliarēt. nō iam
ꝑ legem sed ꝑ fidem ad sp̄uēī
entē currerent grām. Dissipa
uerūt ergo legē. tempus fuit. ut ꝑ
uu gentiū filiū dei mūa mut
dēt. lex eīm subuntūt ut habū
dissipata ē; ꝫ oportuno iā tpe
xpūs aduenit. ut ubi habūdauit
uit delictū superhabūdauit grā.
sup auruꝫ et topazion. Idagit
grā ut dilcōne impleāt māda
ta dei q timore nō poterūt. Cū
ne quippe dei diffūdit caritas
in cordibꝫ nūis ꝑ spm sanm q tat
ē nobis ꝫ. ꝓpter qđ ꝫ xpe dns dic
nō uenu legem soluē. simplē.
et idē apīus. plenitudo legis ca
ritas ē; ideo sup auruꝫ ꝫ topazi
on. Hoc eīm ꝫ in alio psalmo
legimꝰ. sup auruꝫ ꝫ lapidē mltū

ꝓaosū. Topazion ąppe lapidē
multū phibent cē ꝓaosū. In
testamēto aūt uetei latentem
grām. tamꝫ uelo unꝑposito nō
itelligentes. qđ signuficabat ꝫ qui
ī faciem moysi intendē nō uale
bant. ꝓt meritēdē tiēnā atqꝫ
carnalē. dei mādata facere mā
bant ꝫ neqꝫ faciebāt; qꝝ nō ipa
ꝫ aliud diligebāt. uīi illa non
cūāt opa uolentiū ꝫ onem po
tius inuitorū. Cū uō ipa māda
ta diligūt ꝫ sup auruꝫ et lapidē
ꝓaosū multū. omnis ꝑce ipis
mādatis tiēna ulis ē mices;
nec ulla ex ꝑte cōparāt ꝫ quecūqꝫ
alia hoīs bona huꝰ bonus ąq
bus ipe fit bonus hō. Quocirca
ira mḡt ad oīa mādata tua
corrigebat. Utiqꝫ corrigebat ꝫ
qꝝ diligebā; atqꝫ illis rectis ut
eaā ipe rectus fierē dilōnem
cohercebā. Jam illud qđ adiū
git cōsequens erat. Omnem
mḡt uā mḡtatis odio habuit.
Unde eī fieri poterat ut unqm
uā nō odisset. diligēs rectum;
ſlā sicut auruꝫ ꝫ lapidē ꝓaosū
si diligēt. odisset. ꝓfecto quicqđ
ei taliū rerū tāpnū possꝫ īferē
ut qm dei mādata diligebat
mḡtatis uā odio habuit. q
admodū aliqđ īmanissimum
marmu ictibus sarū. ubi tā
ꝓaosarū rerū necesse ē pau
mauſragū: qđ ut nō cōtingat
longe mīe uelificat. q in lig
no crucis tā mādatorū dnū
nosꝫ uulnibus naufragat. Explicit
ſmo xxvi. Incipit sermo xxvij

De iisu psalmu Mirabilia testimonia tua dilexi: z cetera ibi psalmi. Vel sic de quibz admuãte dño disputaturi sum⁹. Mirabilia testimonia tua: ppter hoc scrutata ē ea anima mea. Quis enumerat saltē grossum testimonia dei? Celū: terrā mirabilia opa eius dicit q̄ tamē testimonia bonitatis z magnitudinis eius: et ipe rursus fire quēb usitatisp̄ natē. q⁹ tpm impatiens solut⁹ in terrā q̄m cūctis generib⁹ q̄nus tpalib⁹ atq; mortalib⁹. q̄ ēte diuersitudine iluxerūt. si pius cōsideret adūtat phibet testimoniū cre atori. Quid aūt hanī est qđ nō sit mirabile? si vnūqđq; p̄ nō usu q̄ ratione metiamur? Di nō tāq̄ sub vnus cōtēpla tōib⁹ aspectū. velut auteamus cūcta cōtuer? nōne fit i nob qđ aut ppheta desideraui opem tua et expaui? Et tamē iste nō est ipa terrā amminatione pterritus: q̄ etiā ponus dubit ēe mīm. nut ea debuerit scrutari q̄ mum st. Cū ei dicit mirabilia testimonia tua. secut⁹ ad mūnit ppt hoc scrutata ē ea anima mea: q̄ factus sit ipē p uestigandi difficultatē animo sior. Quāto ei quēq; res abstrusiores habz causas: tanto est mirabilior. Di ergo nobis hō talis ostenat. q. ppt hoc dicit se scrutari testimonia dei q̄ mirabilia st. cū plena sit eis? q̄ despiat⁹ et q̄ nō despiat⁹ vnius creatum: nōne ppensum⁹ cum dicētes. alioqn te ne quesieris z fortiora te ne scrutat⁹ fueris? q̄ p̄cepit ē dñs illa cogita q̄ si nob mādeat: dicat. hoc ppe p̄cepit dñs et q̄ iubet ut cogitem. mirabilia sūt ei testimonia. cū q̄ppe: dñm qua ratione et bonū: magnū q̄ talia mādet ēe testant⁹? nūq̄d audem⁹ hoi nē eoꝝ ab scrutatione ēuocē. ac nō potius ut sedulo id agam et tante rei opam q̄rim p̄ ipm dat hortatum⁹? An forte dei p̄cepta testimonia quidē bōtatis eius ēe fatebim⁹? p̄ mirabilia ēe negabim⁹? Quid cū mirabilia si bona nupent bonus dñs? Immo nō idipm ē oīno mirabilia dñi et cur ita sit p̄scrutādū: p̄ cū deus bonus bona p̄cepit. eis tamē dederit bona legem quos eatē ler vnusquisq; nō posset. nec nulla ēet ex bona lege iustitia. Di cū tata ēet lex q̄ posset vnusquisq; ē: oīno ex lege ēet iustitia. Cur ergo tam est que vnusquisq; nō posset. ex qua ēet nulla iustitia: nempe stupe mirandū est. nempe stupe dñi. Vel st ergo mirabilia testimonia dei: ppter hoc hui⁹ scrutata ē ea. q̄m deū nonq; dia possit fortiora te ne scrutatus fuis. z q̄ p̄cepit t dñs illa cogita semp. Ipa st cū q̄ p̄cepit nob dñs: z vtro ea gitanda fuit semp. Ponus tāq; utrea hui⁹ aīa q̄ scrutāt ē qđ inuenerit. Manifestanda

quit ilbor̄ tuor illūinat: et
uitelligē facit ꝑuulos. Qđ est
ꝑuulus, i humilis et infirm⁹
Nolī ergo superbire, noli de tua
iustitia esse ꝑsumere: et
uitelligē quare sit a bono deo
bona lex data, q̄ tamē uiuifi
cāre nō possit. Ad hoc enī data
est, ut te de magno ꝑuulū fa
ceret, ut te ad faciendā legē uiue
re de tuo nō habē mōstraret: ac
sic inops, indignus: egenus
ad gratiam confugeres: clamares.
Miserē mei dñe q̄ infirm⁹ sū.
Hoc ergo scriptum intellexit
paulus. qđ nimi⁹ aplōr
ideo datam legē q̄ iustificare
nō posset. qz conclusit scriptura
oīa sb pcō: ut promissio ex fi
de ihu xpi daretur credentibz.
Timē dñe. ita fac mi scitor̄ dñe
impera qđ nō possit implere.
Jubo impera qđ nō ni ꝑ tuam
gratiam possit ꝑplere: ut cū hoiem
ꝑfectas uires adipisci nequeunt.
omne os obstruat: et nemo si
bi magnꝰ uideat. Sunt omnes
ꝑuuli, et tenuis fiat omnis mūdꝰ
ibi: qz nō iustificabit ex lege
omnis caro coram te. Per legē enī
agnitio pcī: nunc aūt sine le
ge iustitia tua manifestata ē.
testimoniū habens a lege et ꝓ
phetis. Per scripturas diuinas tes
timonia tua, q̄ firmata ē aīa
ꝑuuli huius: et ideo inuenit qz
humiliatus ē et ꝑuulus factus ē.
Quos ē sanctificata sc. id est per fide q̄ ꝑ

dilectionē dei operat⁹: in eoꝝ
corde p spīm scm ipa dilectio
diffundat⁹. Hoc enī iste puuluꝰ
confitetur. Os meū mīt aperui
et attraxi spīm: qz mādata tua
desiderabam. Quid desiderabat
nisi fieri mādata diuina? Sed
nō erat unde fieret infirmꝰ for
tia. ꝑuulus magna: aperuit
os confitens qđ ꝑ se ipe nō faceret.
et attraxit uī faceret. Aperuit os
petendo. querendo. pulsando:
et siciens hausit spīm boni uī
faceret qđ ꝑ se ipm nō poterat mā
datū sanctū et iustum et bonū.
Si enī cū sim⁹ mali nouim⁹
bona data dare filiis nrīs: q̄n
to magis pr̄ nr̄ de celo dab spīm
bonū petentibz eū? Nō enī q̄
spū suo agūt ꝑ quotq̄t spīs dei
agunt hui filii dei: nō qz ipi
nichil agunt. ꝑ ne nichil boi
agant a bono agunt ut agāt.
Nā tāto magis efficiat⁹ q̄sq̄ filiꝰ
bonus: q̄nto largius ei datur
a pr̄e spūs bonus. Denuq; iste
adhuc petit. os quod aperuit
et attraxit spīm: ꝑ adhuc ad pa
trem pulsat. et querit: bibit.
ꝑ q̄nto suauius sensit. tāto ar
dentius adhuc sitit. Audi uba
sitientis. Respice in me et mi
serere mei secm iudiciū diligen
tiū nomē tuū: id est secm iu
diciū qđ in eos feceris q̄ diligūt
nomē tuū: q̄n ut diligerent
te prius dilexisti eos. Dic enī
iohēs apls nos diligim⁹ ideo:
et uelut causa quereret⁹ q̄re nos
diligē fecit aduerit. q̄n ipe ꝓ

dilerit nob. Dic et iste q̄d ap
tissime dicat. Gressus meos di
nge sc̄dm eloq̄ium tuū: ⁊ nō d
minet⁹ mei omnis iq̄tas. Ubi
quid aliud dicit q̄ rectū ⁊ libez
me fac sc̄dm promissū tuum:
Quanto ei magis regnat in nob
dei caritas: tanto min⁹ ei dñatur
mal̄as. Quid ergo aliud pe
tit. q̄ ut dnāt deo diligat de
um: Deligendo ei deū diligit
scip̄m: ut diligē salubrit̄ pos
sit ⁊ proficiū sicut scip̄m. in
quibz p̄ceptis tota lex pendet
et ꝓphete. Ndigit⁹ erat nisi ut
p̄cepta q̄ deus imponit uiben
do. impleri faciat adiuuādo:
Sed quid ē q̄d dicit Redime
me a calūpnijs hominū ut cus
todiā mandata tua: Di uelit
illi homines ēmina obiciūt.
nō calūpniant⁹: si falsa. q̄d ē
q̄d se redimi desideret. a calūp
nijs id est a ēminibz falsis. q̄
illi notē nō possūt: Crimen
quippe falsum q̄d est calūpnia.
reū nō facit hominē ni apud
iudicē hominē: ubi aūt deus
uidet est nullus falso ēmine
leditur: q̄r nō cui obiciatur ſ
obicienti potius imputatur.
An hic Signe p̄signat⁹ oro.
et unūsq̄sq̄ ꝑfi xp̄iani q̄ redēp
tus est a calūpnijs hōim. quib⁹
eragitabant⁹ usq̄q̄ xp̄iani: Dz
nūq̄d ꝓpterea dei mādata nō
custodit: Nonne inter ipsas
calūpnias q̄ferebāt. multo
gloriosius ꝓfiis suis ī tribulatō
nibz dei mādata seruabat: cū

ad ꝓpetrandas ip̄ietates ꝑse
q̄tibus nō tedebat: Di nimi
rū hoc est redime me a calūp
nijs hōim ut custodiā mādā
ta tua: tu age infuso spū no
ne me calūpnie hoim teneāt
uincāt. ⁊ a tuis mādatis ad sui
mala facta tdūcāt. Di ei hoc
mecū egeris id est hoc mō me
ab eoz calūpnijs ne ēmunato
nes falsas quas obtendūt pertī
mescā cū pacientia tuam ter
mens: ut ip̄as calūpnias cus
todiā mādata tua. Faciem
tuā mḡt illumia sup seruū tu
ū: id est tuā manifesta sup
endo et opitulando p̄sentiā.
et docendo iustificationes tuas
Doce utiq̄ ut faciā: q̄d cum
alibi legit⁹ doce me ut fa
ciam uoluntatem tuā. Qui enī
audiūt licet meōria tenent
q̄d audiūt: nequaq̄ dociles
putādi sūt si nō faciūt. Deita
tis namq̄ uerbū ē: omibz qui
audiunt a p̄ē ⁊ discunt. uenit
ad me. Qui ergo nō fiunt id est
nō uenit. nō discunt. Rectum
aūt iste dixit ē p̄ne puaimus
nus sue Veritus aquaz mag
destenderūt oculi mei: q̄ non
custodierūt legem tuā id est
ip̄i oculi mei. Nā in ꝑbis tam
rectis ⁊ hoc legit⁹ q̄r nō custo
dum legem tuā. Destenderūt
ergo ceruis aq̄rū id est effusio
nes lacrimarū: et ea locutione
de q̄ dici potuit. montes descen
derūt pedes mei. ⁊ si nō dicit
per montes uel in montes.

La locutione dicat scalas descendit. et si nō dicat p scalas: a pisinā descendit: si nō dicat in pisinā. Et bñ aut descendit: hūilitate saluatet penitentiam cōmunicare exercitū fuerūt et fugati: legis p̄uaricatōe cōfusi. ab illa elatione descendere ipetrarent petendo. Dunt ōdites q̄ nō habēt descenderūt ad infernū: tanq̄ exaggerātes id est ut hoc intelligam⁹ erit⁹ aquā. plus fleuisse q̄ manāt aque de suis crinib⁹. Cur aut̄ nō custodita lege sic fletur⁹? ut impetret gratia q̄ penitē dūmodo rrvij

Incipit sīmo rrvij

Dicat supius q̄ cantat hūt psalmū. cruus aīe custodierūt oculi mei q̄m non multū fleuisse testatus ē p̄ua tionē suā. Unde uelut ta debuerit. z suū gemit dolere p̄ cātū. Iustus es dñe et rectū iudiciū tuū: mādasti iu tua testimonia tua z ueritatē tua ualde. Det utiq; iustitia dei rectū q; iudiciū et ueritas. oīa ē meritā peccāti. Dat ei tāpnant² duumuir⁹ quicūq;

tāpnāt²: nec ē oīno q̄ de sua tāpnatione cont̄ deū iustū recte conq̄ri possit. Inde fletus rectus ē pēitentis: q̄ si cor eius ipeni tens tāpnaret². iustissime utiq; tāpnaret². Hanc iustitiā dicit testimonia dei. Iustū q̄ppe se probat mādando iustitiā. Est ei hec ne cessitas: ut deus testimonijs talibz innotescat. Dz q̄d est q̄d sequitur Tabescat me zelus meus⁹? uel sicut alij codices hñt zelus tuus? Habent nōnulli etiā domus tue. et nō tabescat me z comedit me: q̄d et alio psalmo q̄ntū in uitet² putatū ē emendandū ubi scptū ē zelus domus tue comedit me. q̄d cōmēoratū etiā i euāgelio no strum⁹? simule tamē aliq̄d ēe ta bescat ei q̄d ibi ē comedit. Zelus aut meus q̄d plures codices hñt. nullā ingerit questionē. Q̄d ei murū ē si zelo suo q̄sq; tabescat? Q̄d nō hñt aliq̄ zelus tuus sig nificat hoīez deo zelantē nō sibi: z nō impugnat si ipe dicat² z meus. Nā q̄d aliud dicat aplūs emulor ei uos deo emulatōe dei? Nā di cendo emulor uos. q̄d ni emula tionē demōstrat suā? Dz q; dic⁹ deo id est nō sibi z deo: ideo addi dit emulatōe dei. Hanc q̄ppe spū fidelibz suis inspirat dūs: amoris ei est nō luoris. Ql̄a que fuit causa ut hoc aplūs diceret. aptauī enī uos uni uiro ut ginē castā exhibē ipo: timeo aut sicut ne serpens euam seduxit uersutia sua. sic et mētes corrūpant² a simplicitate z casti

tate q̄ est in tp̄o? Comedebat
eū zelus domus dei: quā tū ze
labat tp̄o nō sibi. Sponsus ei
sibi zelat sponsā suā: amicus
aūt sponsi nō eā sibi zelāt̄ tebz.
ſ sponso. Bonus ergo? huiꝰ in
telligendus ē zelus. Causā aūt
ſbūgit et dicit: Quia oblti
ſūt uerboꝝ tuoꝝ īimici mei.
Retribuebāt ergo mala bonis:
qū zelabat illos deo tā uehe
mēter? ardenter, ut eo zelo tā
befactū se diceꝝ. Illi aūt ob hoc
ipm īimicias ex̄rebāt: q̄ uti
q̄ ut deū amarent uolebat q̄b
amando zelabat. Nō ingratꝰ
eū gr̄ē dei, p quā fuerant ex̄ in
imico i consiliatus deo. eā ipe
suos diligebat īimicos: et eos
zelabat deo. dolens? tabescens
q̄d ceūt uerboꝝ eiꝰ obliti. Deū
cōsiderans ipe ī uerbis dei qua
flāma dilectiōis arderet. Igit
tū mḡt eloquiū tuū nalde. et
ſeruus tuus dilexit illud. Certe
zelabat īsuis īimicis cor ipe
nutens. q̄ fuerāt obliti ūborum
dei. Ad hoc eū eos flagrabat
adducē. q̄d ipe flagrātiſſiē dili
gebat. Iunior ego ſū mḡt et
cōtēptus: iustificationēs tuas nō
ſū oblitus. nō sinat īimici mei
q̄ oblti ſt̄ ūboꝝ tuoꝝ. Videtur
aūt minor etate nō oblitꝰ iusti
ficationēs dei. dolet p inimicos
suos etate maioꝛb; q̄ obliti sūt.
Nā q̄d ē iunior ego sū nō oblitꝰ?
nisi illi minores obliti ſt̄? Ne
tenuis ē ei gr̄ē: q̄d ē eā ī illo
loco ubi dictū ē. ī q̄ cōtigit iu

nior uā suā. Hoc aūt nomē
ꝓpatiū est: et ideo bene ītelli
gitꝰ in cōparatione maioꝛb. Duo
ergo ipl̄os ly agnoſcam? q̄ eā
ī rebelle uterq; luctabāt: q̄ nō
opibꝫ ſ et uocante dictū ē. ma
ior ſeruiet minori. Et contēptū
se dicit hic minor ideo factus ē
maior? q̄ ignobilia? et despabi
lia mūdi elegit dē. et ea que nō
ſūt tanq̄ ſint. ut q̄ ſt̄ euacuet.
et ecce ſūt nouiſſimi qui erāt
pmi. et pmi qui erāt nouiſſimi.
Nec ī meito oblti ſt̄ uboꝝ dei
q̄ ſuā iustitiā constituere uolue
runt. ignorātes iustitiam dei.
Iste aūt iunior nō ē oblitꝰ? q̄
nō ſuā uoluit hꝛē iustitiā ſ dei.
De qua eā nūc dicit. Iustitia
tua iustitia ītēnū: et lex tua ue
ritas. Quō enī nō ueritas lex
p quā cognouimꝰ pm̄? et q̄ festino
nū phibz iustitiā dei? Dic em
dicit aplūs: iustitia dei mani
festata ē: testificata ꝓ legē et
ꝓphetas. Vter haut passibꝰ
ꝓsecutione minor a maiore: ut
dicēt iunior? q̄d sequit. Orbis
lato et necessitas īuenerit in
māmta tua meditatio mea ē.
Demāt. ꝓsequāt. dū tamē ma
tata dei nō relinquāt; et q̄ps
mādatis eā q̄ seruāt diligāt.
Iustitia testiōnia tua in eternū.
intellectū da mi et uiuā. Intel
lectū posce iste iunior. q̄ nisi
nō haberet nō sup̄ seniores ītel
ligēt: ſ cū posit ī tribulatōe: nō
tate. q̄ ītelligat q̄ sit despectū
q̄ ei possit auferꝛ ꝓceptes īimi

Ab ḡbz sedent ē ꝺceptū. Ideo dic
et una: quasi eo usq; tribulacio
nes sic as pueneit. ut p̄ timo
rē pequētū manus uta is
malūz ꝓpont iustiā que manū
sanat. Vnet ī etnū: q̄ tēpo
rē; que uistiā ī tribulatōe
nsistente martira st dei. hoc ē
testioma pro quibz suūt martires
coronati. Explicit sermo xxxvij.

Clamauī hncp̄t sm̄o xxxix.

In toto corde exaudi me dne.
Et retrā. Clamor ad dnm q̄ fit
ab orātibz. si sonitu uocis corpa
lis fiat nō intento ī dnm corde q̄
quis dubitet manifiei: Di autē
aliū quelibz hominē p̄t latere
nō tm̄. Dnc ergo cū uoce muīb
ñ id opus ē. sue tū silentio ad
deū cū oramus. corde clamā dū
ē. Est aūt clamor cordis magna
cogitatōis intēcio: q̄ cū ē i ora
tōne. magnū exprimit deside
rantis: petentis affectū ut non
desperet effectū. Tūc porro ī toto
corde clamat: q̄n aliūde nō co
gitat. Tales ozones nunc st ml
tis: arbre aūt paucis. Omia
nō uno uoq; nesao. Tale suā
cōmendat oratōne q̄ rātat hūc
psalmū dicens. Clamauī ī to
to corde exaudi me dne. Cui ei
sui sunt clamor ꝓfecto adūnit.
Justificatōes tuas exquisiui.
Ad hoc ergo clamauit ī toto cor
de suo. ut hoc sibi desiderant ad
mino exaudiente ꝓstaret: ut nus
tificationes eius exigeret. Ponte
q̄d ut faciam q̄ iubet. ut exqui

rum q̄ oratur. Quā longe ē ad
huc a factēte q̄ exquirit? Nō ei
ē consequēs ut q̄ exq̄rit inueniat:
aut q̄ inuenit sanat. Nō aūt p̄t
nisi inuenit facē. ⁊ nisi quesierit
inuenire: si magnā spem dns
illis dedit dicendo exquirite ⁊ inue
nietis. Rursus aūt dicit sapi
entia. que quid ē nisi ipe? Que
rent me mali ⁊ nō inuenēt. Nō
ergo malis si bonis dictū ē que
rite ⁊ inuenietis: immo uō eis dic
tū est. quibz cōdē loco paulopost.
si ergo uos inq̄t cū sitis mali
nostis bona data dare filiis vris.
Quō igit malis dicit exquirite et
inuenietis? cū rursus dicit que
rent me mali ⁊ nō inuenient?
An aliud eos dns q̄ sapientiā
querē uolebat? q̄n eos inuentu
ros si quesierint ꝓmittebat? Ine
a quippe sūt omia q̄ ab eis q̄
beati ee cupiūt inquirenda st.
Ibi ergo sunt ⁊ iustificatōes dei.
Quapter restat ut intelligam
nō omibz malos nō inuenire sapiē
tia si quesierint: si eos q̄ i tantū
sūt mali ut oderint eā. Dic ei
et dunt. querēt me mali et nō
inuenient: oderūt ei sapientiam.
Ideo ergo nō inuenīt. q̄ oderūt.
Dz rursus si oderūt quō querit
in q̄ nō eā querūt ꝓpter ipam si
ꝓpt aliq̄d. qđ mali amant. ⁊ ad
hoc se facturus putant. puēn
ros ꝓpam? Multi ei st q̄ dicta
sapientie studiosissime inquirit.
eāq; i doctrina nō in uita uolūt
hre. ut nō p mores qb; ubz sapiē
tia pueiant ad dei lucē qđ ē ipa

sapiā: sed p sermones qs habet sapiēcia puenīat ad hominum laudem qd ē uana gla. Nō ergo sapiēcīā quesīuit: qn eā quesīuit? qz nō quesīuit ipām. aliqui uide rent sedm ipaz: ꝑ uolūt uerbis eius inflari. et qnto magis iflā tur. tanto magis efficiūt cert ipaz. Iste aūt hoc ipm postens a dño qd eū iubet fare dns. ut ipe in illo eaā qd impetrat opet. dō ē eū qui opat in nobis: uelle: operari p bona uolūtate: clama ui mqt i toto corde meo exaudi me dne. iustificatiões tuas exquisiui: uiuificacia tua nō tm mō sciendas. ne similis fiat illi ser uo duro. q eaā si intellexit nō obaudiet. Clamaui saluum me fac: ul sicut nōnulli habēt et grece: latine. clamaui te sal uū me fac. Quid est clamaui te. ni clamādo uocaui te: Dz nī diuisset saluū me fac. qd adiū rit: Et custodiā testiōnia tu a: ne te saltem ꝑ infirmitatē ne gem. Salus quippe aīe facit ut fiat qd faciendū ee cognouit: : usq ad mortē corpis si hoc flagi tat erta me tēptacio. p testiō nouū duumuirū ueritate teritet. Vbi aūt nō ē salus sumūbit infirmi tas. : desert ueritas. Dz qd sequit habet aliquid obscuritatis: qd aliquito diuinis exponēdū est. Preuenī i tempesta nocte et cla maui. Plures codices nō habēt i tempesta nocte ꝑ in matutine. Vir aūt uiuis ingeniis ē q habe ret geminatū ꝓpōnē: id ē in

īmaturitate. Immaturitatis ꝑ hoc loco nocturnū tēpus ē. qd nō ē ma tutū id est opportunū ut agat aliqd uigilando: qd ea am uulgo diri solet hora ipor tuna. Nor quoq itempesta id est media qn quiescendū ē: hyems ꝓtulerubio nūcupata ē. qz ipo tuna est actiōibz uigilātiū. Tē pestiuū ei dicerūt uetēs oportu nū. : itēpestiuū ipportunū a pe ducto uocabulo. nō ab illa tē pestate que ꝓsternit die latuelli que celi ꝓturbatio iā noctium quāq isto uerbo libenter utūtur hystorie. ut dicūt ea tēpestiua. Et qd uolūt eo tpe intelligi. Et aut locutor egregius. uniuersi tā clara repente tēpestas. non celū nimbis uentis ne turbanti ꝑ magis subita: splenditq sor nitate fulgidū significauit hoc. Qd ergo greee dictum est enaoria nō uno ꝑ duobz id est ꝓpositiōe: nomīe: hoc in pre tes nī quidam dicerūt i tēpes nocte. plures īmaturitate non duobz ubis sed uno eu nomine li nomīatiuus ē īmaturitas. nōnulli nō i duobz ubis significā nis posuit in īmaturitate. Ieron quippe īmaturitas ē: enaoria i īmaturitate. Tamq si uellet eaā ille q dixit i tempesta nocte duce geminata ꝓpositiōe i utem pesta. ut una ꝓpositio significet in qua hora. altera ꝓtinet ad opositionē nomīis. nichil sane interest ad sententiā utrū qd dixe egisse se aliqd gallicinū an in

gallicantu⁹: ita nichil interest utrū
in tempesta nocte. an uō in tēpes
ta nocte id est in nocte in tēpesta
clamasse se dicēt. greculs tamē
in nocte intempesta dixit: qđ itē
ualet si dicat in matutinitate.
id est in tempe noctino: et in matu
tino. Hactenus de obscuro ubo fu
erit disputatū: nūc uideamus
quis ipe sit sensus. precei igit
nocte intēpesta: et clamauj. In
uerb tuis spauj. Di hoc ad omnū
quēq fideliū referm⁹: ad xpic
tatem rei geste: sepe contingit ut
illi noctis tempe uigilet amor
dei. et magno surgendi oronis
affectu nō expectet qđ ueniat
qđ post galli cantū: sicut esse
tempus orandi. Di aūt accipiam⁹
hoc totū sm nocte. utiq in tēpes
ta nocte clamam⁹ ad deū. et pre
uenim⁹ matutinitatē tempis in q
nob redditur⁹ ē. qđ promisit sicut
alibi legitur. pueniam⁹ facie ei⁹
in confessione: quāq si uelim⁹
hui⁹ antecp uenisset pleniudo te
poris. id est ipa matutinitas qui
ipe manifestat in carne: nec tūc
erit tacuit. sz pueniens istā ma
tutinitatē inplendo clamauit. et
uerbis dei spauit potentis fa
re qđ promisit. ut in semīe abrahe
benedicerent omes gentes. Ipa et
qđ sequit dicit. Preuenerūt oculi
mei ad matutinū: ut meditā
rer eloquia tua. Ponam⁹ ei ma
tutinū qui q sedebant in umbra
mortis lux orta ē eis: nonne m
sanctus q pus erat in terra ad hoc
matutinū oculi eius pueneri. q
hoc futurū antea puiderūt ut
meditarēt eloquia dei que tūc
erant. et in lege ac pphetis hi fu
tura nūciabant. Preuenerūt mea i
qt exaudi dne secm miaz tuā:
et secm iudiciū tuū vuifica me.
Prius enī deus secm miaz aufert
a pōrilx penā. eis xp postea uis
tis secm iudiciū tabit uitā. qđ
finistra illi hoc ordine dixit. miaz
et iudiciū cantabo tē dne: qnus
et ipm temp⁹ nūc nō ē sn iudicio
de quo dicit aplus. si enī nosipos
iudicaiem⁹ a dño nō iudicaiem⁹.
cū iudicamur aūt a dño corripi
mur ne cū mūdo dānem⁹: et
eius coaplus. tēpus ē mgt ut
iudiciū incipiat a domo dei: et si
nostrū a nob. qual' finis erit eis.
q nō credūt dei euāgelio: et ul
timū temp⁹ iudicij nō erit sine
mia q coronat te aut psalm⁹ in
miseratioe et mia. Judiciū ait sn
mia: sed si nostis q non fecerunt
miam. Hi propinquerūt inquit
psequtes me iniquitate: ul' sic in nō
nulli codices habent mgt. Tūc
appinquāt q psequūtur: qn usq
ad carnē crudelitā pmendā xp
pueniūt. Vn psalm⁹ nuc sim⁹
prim⁹ ubi passio dei pphetata est.
ne discedas inquit a me qm tribu
latio proxima ē. cui ea dicāt que
nō immerete sz ita pūite ipa passioe
xpi fuis est: sz prima dixit tribula
tione que fiebat in carne. Nichil
ē aūt ipe anime propius carne q
gestat. Propiquauerūt q psequtes.
affligendo eoru carnē qbs psequbā.

Dz attende qđ sequit. Alege aũt
tua longe facti sũt. Q̃ nõ magꝭ
ꝑpiq̃uerũt ꝓsequẽdis nr̃is: nĩ
to longe fr̃i st'a nr̃a. Sed quid
nocuerũt eis quibꝫ ꝓsequendo
ꝑpiq̃uerũt? qñ ītenor ẽ ꝑpiq̃
no dñi eor̃ũ a quo nullatenus
deserunt? Denq̃ sequit. Pro
pe es tu dñe: & oĩs uie tue ue
ritas. Etiã in tribulacõibꝫ suis
qđ eis nõ ĩmito pactũ. tribue
deo ueritatẽ sc̃or̃ũ est usitata cõ
fessio: ita regina hester. ita sãs
muel. ita tres uiri ĩ camino. ita
cor̃ sanctitatis alij soĳ cõfitent.
Quem aũt ꝓ quo hic dictũ st
omnes uie tue ueritas: cũ ma
lio psalmo legat. vnuíse uie do
mĩ mĩa et ueritas. Dz erga sãc
tos & vnuíse uię dñi mĩa. & vni
íse uie dñi ueritas? qr & ĩ mdi
cando subiecit. atq; ita nõ test
mõiã: et in miserando id exhibet
qđ promisit ne ueritas tesit. Er
ga aũt omnes & quos liberat
et quos cãpnat oĩbꝫ uie dñi
mĩa & ueritas; qr ubi nõ mise
retur vidit ue ritas exhibe.
Multos q̃ppe ĩmeritos liberat:
ĩmeritũ aũt nemmẽ cãpnat.
Abmmo cognom mq̃t de tes
tiomjs tuis: qr ĩtĕrnũ fũdasti
ca. Qđ grecus aut catharti
cas. aliq̃ nr̃i abmmo. aliq̃
mmo. aliq̃ mmjs intp̃tati
st. Dz qui plalut hoc dicẽ ma
luerũt greca locutionẽ seruã
st; latine aũt lingue illud
pcq̃ usitatũ ẽ ut abmmo
ul' ĩ mmo dicat. qđ cathar
tas grece qui plalut Hadibꝰ
alut dicit & quale ẽ apud
nos cũ dicim9 alias hor fino.
pluale nũm femĩnũ quibꝰ dice
mus: & adiubũ ẽ & signu
ficat alio tempe Qđ est ergo
ab mmo cognou. ul' pono
ut & nos adubialut id dicam9
mmo cognou de testiomjs
tuis qr metũ fũdasti ea. &
Testiõnia dñi metũ ab illo
dicit fundata. & hor se mmo
cognouisse testat: n' alũ de
cognouisse. qñ de ipis unq̃
testiõnjs. Que st ista testio
nia & nisi quibꝫ testatus est
deus tatuũ se regnũ suis q̃
ljs sempitnũ? Et qr hoc u
nigenito se tatuũ ẽ testio
tuis ẽ. de quo dictũ ẽ & regnu
tuũ nõ erit finis: ipa testio
nia dicit metũ ẽ fundamẽ
quia id qđ ꝓ ea deus promisit
etnũ ẽ. Nam ꝓ se ipa testio
nia tũc nõ erũt necessaria,
qñ res ipa mebit. Propter qñ
medendã nũc testiõnia requirũt
et ideo bñ mtelligit dictũ fu
dasti ea. qr ĩ tpõ uca mõstra
tur. fundamẽtũ ei aliud nu
mo pt ponĕ prĕter id qđ posi
ẽ: qđ est ihc̃s ihesus. Vn hor
ergo iste mmo cognouit? &
qr ea loquit que terris nõ
defuit abmmo gnis humanu
cui9 pmine abel fuis ẽ mno
latus. & ipe ĩ testiomũ fuit
sanguĩbꝰ mediatoribꝰ ab ipio
fr̃e fundendi? Illa & illud ab
mmo dictũ ẽ. erũt duo ĩ unũ

ona: qđ magnū sacramentū
aplus paulus exponēs. ego
magt dico in xpo et ī ecclesia.
Explunt sermo xxxv Incipit s'mo
De uerbis Tricesimus.
Psalmi Vide humilitatem
meā et erue me. Et retrā. Ne
alienā ee arbitret hanc uocē:
qñ ēuera totū xpi corpus in
psalmi huius incipit lāo: de
hac humilitate positū dicit. Vñ
quidē disputare suscepi? Vide
humilitatē meā et erue me: qā
legē tuā nō sum oblit? Dor ī
loco nullā dei legē nouerūt
intelligūt? nisi qz īmobilit
firmū ē. ut omnis q se exaltat hu
miliet? et omnis q se humiliat ex
altetur. Superbis ergo malus
ne me. Superior quotāmodo
sua ipenta ē. Qđ ei aut iuste
humilitatē meā. hoc ē iudicia
me hoc est et redime me. Qđ
nō fū oblitus: huic congruit
qđ subdit dictū ē qz legē tuam
qđ uiuifica me. Ipm ei elo
quium ē dei: quā nō ē obli
tus ut se exaltādus humiliaret.
Ad ipm nō exaltationē pti
net qđ ait uiuifica me: quia
sēpr exaltato uita etna ē.
Longe ē magt a peccatorib; sal:
qz iustificationes tuas nō exq
sierūt. Qz ei te discernit o tu
qui diuisti longe ē a peccatoribus
salus? Quis te discernit a pcā
toribus? ut nō a te longe sit tenū
sit salus? Dor te nēpe discernit.
qz id qđ isti nō egerūt ipe fecis
ti: hoc ē dei iustificationes exq
sisti. Qđ enī habes qđ nō acce
pisti? Dōne tu es q paulo an
dicebas clamau ī toto corde
meo exaudi me dne. iustificatio
nes tuas exquiā? Ergo ab il
lo ad quē clamasti ut eas exq
sitas acceperis. Ipe te ignz discer
nit ab eis a quibz ꝓpterea lōge
ē salus. qz iustificationes di nō
exquisierūt. Videt hoc etiā ipe:
neqz enī ego uidere ni ī ipo esse.
Corpus enī xpi iuba ista sunt
eius membra sumꝰ. Videt hoc
inquā: cōtinuoqz subiect. Di
rectiones tue mlte dne. Etiā hoc
ergo qđ exquirimꝰ iustificationes
tuas ptinet ad muscationes tu
as. Secundū iudiciū tuū vnui
fica me. Nom ei qz et iudiciū
tuū sine tua miscatione nō cit
sup me. Multi psequētes me
et tribulantes me: a testimonijs
tuis nō declinauy. factum ē:
nouumꝰ et olimꝰ. agnosumꝰ.
Purpurata ē uniuersa tua san
guine martyrū. floret celū coro
nis mirum: ornate sponse meo
ris mirum. insignita spūa nata
libz mirum: crebrescit sanitates
meritis mirum. Vñ hoc ni qz im
pletū ē qđ pdictū ē. de homie
isto toto timorū orbe diffuso. mul
ti psequētes me et tribulantes
me. a testimonijs tuis nō declina

ui: Magnosam⁹ et grīs agim⁹ dño deo nr̄o. Tu nāq; homo tu in alio psalmo tu ipe dixisti: nisi q̄ dñs erat ī nobis fortasse vivos absorbuissent nos. Ecce quāe ad eius testimonijs nō declinasti: ⁊ ad palmā supne vocationis int̄ manus multorū psequentiū tribulationūq; venisti. Quidi inq̄t īsensatos et tabescebā. ul' sicut alij codices habent vidi nō observantes pactū: et hoc plures habēt. Deo qui sūt qui pactū nō obseruauerūt? nisi q̄ declinauerīt a testimonijs dei. tribulationes mlt̄or̄ p̄ sequentiū nō ferentes: Hoc est aūt pactū: ut q̄ iuxta coronet². Hoc pactū nō obseruauerīt: qui psecutionē nō tolerātes a testimonijs dei negando declinauerūt. Hoc ergo iste vidit ⁊ tabescebat: q̄ diligebat. Zelus ille ē eni bonus. de amore venies nō luore. In quo eni nō seruauerūt pactū secutus aduīrit. Quia eloquia tua nō custodierūt. Ea quippe ī tribulationibz negauerīt: ⁊ cōmendat se iste differens ab eis ac dicit. Vide q̄m mādata tua dilexi. Non aut eloquia uel testimonia nō negauī q̄d mīes facere cogebant². ⁊ nō facientes īiolabilia patiebant²: ꝑ hoc dixit ubi fructus ē oīm passionū. q̄a si tradideo corpus meū ut ardeam caritatē aūt nō habeā nichil mi p̄dest. Hāc iste cōmendās ait. unde q̄m mādata tua dilexi. Deniq; postulat premiū Dimīe ī tua misericordia vivifica me. Isti mortificāt. tu vivifica. Ded si premiū posuit² in mia q̄ reddē debz iustitia? q̄ntomagis impensa ē mia. ut optineat aū premiū debet² ipa iustitia?

Principiū inq̄t verboz tuoz veritas: in etnū oia iudicia iustitie tue. Veritate inquit tua verba procedūt: et ideo veritas sūt: nemīē fallūt. quibus p̄mūiat² iusto. pena ipe. Vere sūt quippe in etnū iudicia iustitie dei. Explicit sermo xxi Incipit sermo tricesimus primus

De iisu psalmi Principes psecuti sūt me gratis. Oēs psecutiones a regibus tre corp⁹ xpi hoc ē sancta ecia ptulerit nouim⁹. Magnosam⁹ ergo eius hic eius verba dicētis. Principes psecuti sūt me gratis: a uerbo tuo formidauit cor meū. Quis eni xpianu leserāt regna terrena? Illiq̄d cor terrenis salutes suos ꝓhibuit impendē ac exhibē q̄ debent² regibus terre? Nōne de hoc sibi caliphā mō entibz iudeis aut? Reddite q̄sar que q̄saris sūt. ⁊ deo q̄ dei sunt? Nōne tributū de ore pisis eius ipe psolut? Nōne pauper⁹ eius militibz regni huius q̄d facere deberent, p etna salute q̄ctis nō aut singulis solute. arma p tute. regē vrm deicite ut possitis dño militare? sed aut nemīē tetigisse ritis. nulli caliphatum feceritis. sufficiat uob stipendiū

uñs: Jone vnus militū ei⁹ et
dilectissim⁹ comes ei⁹ cōmilitoī
bus suis ⁊ quodāmō xpi pūcipalī
bz dicit? omnib aīa potestatib
sublimioribz sbdita sit? Et paulo
post ait. reddite oīb debita ⁊
cui tributū tributū cui uectigal
uectigal? cui timorē timorē. cui
honorē honorē? nemī qcq̄ debe
atis nisi ut īuicē diligatis. Nō
ne p̄cepit ut pro ipis etiā regib
oraret etiā? Qd ergo eos xpiā
ni offenderūt? Qd debitū non
reddiderūt? In quo xpianā nō st
uenus regib obsecuti? Ergo ter
ta sunt: Bz qd sbiecat attende. Et
a uerbis tuis formidauit cor me
um. Habuerūt quidē? illi iba
mnātia. expello. proscribo. om
do. vngulis torqueo. ignibus
torreo. bestijs subrigo. mēbra di
lanio? sed tua me ponus uerba
terruerūt. nolite timē eos q̄ corp
occidūt. postea nō habent quid
faciāt: B eū timete q̄ hī potesta
tē ⁊ corpus ⁊ aīam p̄dere ī gehen
nā. Ablus uerbis tuis formida
uit cor meū: et ostendit hoīem
pseutorē meū. ⁊ nō diabolum
seductorē meū. Deinde sequit.
Exultabo ego sup eloquia tua:
sicut q̄ inuenit spolia mlta. P
ca uerba uidit a qbz formidauit.
Victus enī spolia detrahūt: sic
uictus ⁊ spoliatus ē ille de quo
dicit in euāgelio. nemo intrat
in domū fortis ut uasa eius di
ripiat. nisi pus alligauerit fo
tem. Bz spolia mlta īuenta st.
q̄n patiencia murati mīm etiā
q̄ pscuti st̄ crediderūt? ⁊ q̄ regē
nīm detrimēto militū eius sūt
tāp mfiaic moluti. ab illo st̄ isup
atquisiti. Qsquis ergo a uerb
dei ne in certamīe vincat? for
midat: sup eadē uerba uictor
exultat. Nā ne putaiem⁹ cr il
la formidine odiū uerboz dei
potuisse surrupe? q̄us iā dixit.
exultabū sup eloq̄a tua. qd utiq̄
nō diēt si odiret ea: tamen
adhuc addit? dixit. Inimicitiā
odio habui? abhomīatus sū:
legē āt tuā dilexi. Semper a uerb
eius illa formido nō fecit eorū
dē uborū odiū: sed integrā te
nuit caritatē. Neq̄ enī ler dei.
nō st̄ uerba ⁊ eloquia dei. Absit
ergo ut timore pereat amor. u
bi tq̄stus ē timor. Dic patres a
filijs pijs? timet? ⁊ amāt? sit
pudica coniūx uirū ⁊ timet ne
ab illo desciat? ⁊ amat ut fruā
tur. Di ergo p̄ homo ⁊ coniūx
homo ⁊ timei ⁊ amai debz: ml'
tomagis p̄ nīr q̄ in celis ē. ⁊ ille
speciosus nō tamē p̄ filijs hoim
sed uirtute formosus. A q̄bus
enī diligit? ler dei? ni a quibus
diligit? dbz? Et q̄d habet bonus
filijs triste ler p̄ibz? An q̄m q̄s
diligit corripit? ⁊ flagellat oē;
filiū quē recipit? At qui her
uidina respuit: p̄missa nō re
cipit. Paterna ergo uidina lau
dent? et in flagello: sic p̄missa ⁊
diligūtur in p̄mio. Ita pla
ne fecit iste q̄ dixit. Septies i
die laudaui te. sup uidicia iust

tuae tue. Septies in die qđ a
ut significat semp. Dolet ee qp
pe iste nūs vniūsitatis in diu
um. Propt qđ ser dieb; dnice
qtionis. septim q adiectus ē
quetis: ꝛ p septē dies numētes
et pnūtes tempa vniūsa nol
uūtur. Nec ob aliud dictum ē
septies cadit iustus ꝛ resurget.
id est nō pnt iustus modis oī
bus hūiliatus ꝫ nō pūicat q:
alioquī nō eit iustus. Iam p
omīa grie tribulatiōis q̄ i dspām
hoīm dcuntur. positū est septi
es cadit: et pro eo qđ er ipis oī
bus tribulatiōib; p fiunt. positū
ē resurget. Satis illustrat i eo
libro consequēs sententia pre
cedentem. Ibi enī sequit: ipi
aūt infirmabūt i malis. Hoc
ē utiq; iusto septies cadē ꝛ resur
gē: in oīb; malis nō infirma
ri. Merito igit septies in die
laudauit ecīa deū. supnudi
na iustitie ipius: qr cū temp
eet ut iudicū incipet a domo
dnī i oīb; tribulatiōib; suis ī
firmata ꝫ coronis mīm gloi
ata est. Qar multa mgit dili
gētib; legē tuā: et nō ē eis scā
dalū. Utrū ipa ler diligentib;
scandalū nō ē. an diligentib;
eā nullū ē vndecūq; scādalū.
Dz utrūq; rte intelligit. Qui ei
diligit dei legē. qđ ecīa i ea nō
intelligit honorat: ꝛ qđ ei so
nare iudet absurde se pon nō
intelligē: aliqđ magnū late
ibi iudicat: ideo ler dei nō ē
ei scādalū. Ut aūt nullū scan
dalū omīno patiat. nō sic hō
nes sē cuiuscq; pfessiōis attē
tat. ut fides eius ex eo; moib;
pendeat. ne aliquib; tactib;
quos p magno habebat ipse
scandalo pereat: ꝫ ipāz legē
dei diligat. et erit ei pax multa
nullūq; scāndalū. Deinde en
diligit eā: in q̄ ecīa si nūq per
tantū pūaūr ipā nō nouit. Et
pertabā mgit salutaē tuū do
mine: et mādata tua dilexi.
Quid enī iustus, p fiusset anu
quis dei dilexisse mādata. nisi
eos ipius q est dei salutare li
beraūsset? cui enī spū impti
to mādata dei diligē potuīt
Di ergo antiq iusti expectabāt
salutaē dei. qr mādata ei di
lexerāt? qūtomagis nūmus
erat ihesus hoc ē salutaē dei
salus facīēdis eis q mādata
eius nō dilexerūt: Protestatio
ecīa sūs istoīū tempm ex quo
gratia r̄uelata euāgeliū pre
dicat congruē pleta. Expe
tat enī ipm q mādata ei di
gunt: ut cū ipus appareat
uita nīa. tūc ꝛ nos appareā
cū illo in glā. Custodiuit
qr anima mea testiōnia tua
et dilexit ea nalde: ul sunt
nōnulli codices hīt dilexi.
ut subaudiat aīa mea. Cus
toduit testiōnia dei dū nō ne
gant: hoc ē martiū offiū.
qr testiōnia grie martia nū
cupant. Dz quia p testiōnib;
dei ecīa flammis consumam
sūi caritate n. pdest: ideo addit.

¶ dilexit ea ualde. Supra dī
dixerat mādata tua dilexi: te
unde sequēti uersu testimonia et
custodiui ¶ dilexi: postea ¶ mā
data ¶ testimonia custodiui. Aut
cū Custodiui mādata tua
¶ testimonia tua. Qui ei diligit:
ipe ueracit libenter custodit.
Plerūq; cū dū mādata dī cus
todiūt: fuit ī animo cont quor
uolūtatē custodiūt. Tunc nō
sunt: nec psequētibz mumus
negent. Cum ergo se iste unū
fecisse dixisset: deo tribuit uī
Qua oīb nūc mee in cōspectu
tuo dne. Ideo mgt custodiui mā
data tua ¶ testimonia tua: qua
oīa nūc mee ī cōspectu tuo. Tāq;
dicēt. Dī auersus ea a me facē tu
am fecerem turbatus: nec tua
mādata ¶ testimonia custodirē.
Custodiui ergo. q; oīa nūc me
ī cōspectu tuo. Propino q;pe
telligi deū nūc uias suas: sic
orauit q; dixit. ne auertas facē
tuā a me. Nā uias suas dnī
¶ sup fruēt̄s mala: sed ut
pdat de ira meo ira cor. Non
sic pfecto iste dixit uias suas
abillo uidēri. ꝟ sicut nouit do
minus uias iustor: ¶ sicut aut
mopsi suo te pre oībz. Nā si
hoc cū nō adiuuaret gradiētē
qđ eius nūc sūt in cōspectu dī:
nō diceret ideo se custodisse mā
data ¶ testimonia eius. quia
oīa nūc sue ī conspectu sc̄i dnī.

Mouit eū audire suite dno
ī timore ¶ exultate ei cū tremo
re ¶ apphendite disciplinā. ne
qn irascat dns ¶ pdatis de ui
a iusta: q; nisi in conspectu eius
eēt. uia iusta nō eēt. Plā hūt
timorē ¶ tremorē aplius eaī
paulus imponit eis qbz dicit:
cū timore ¶ tremore vrāz ipor
salutē opamī. Et aut hoc dix
erit apiens. deus ē cui q; opa
tur mgt in nob: ¶ uelle ¶ opai
pro bona uolūtate. Adhoc sūt
ergo in conspectu dei nūc iusto
ut dirigat gressus eoꝝ: qm
ipe sūt nūc dni de quibz scptū
ē in pueris. uias aūt que
a dextris sūt nouit dns. prise
sūt aūt mgt que a sinistris:
ut intelligēmus qđ eas non
nouit dns. Propter qđ puersis
dicturus ē nō nouit uos. Por
to ut oīderet quo sint uias q
a dextris sūt id est iustor nouit
dns: continuo subiecit. ipe
cū rectos faciet cursus tuos.
et uiam tua ī pace pduxit.
Ecce qre ait eaī iste. custodiui
mādata tua ¶ testimonia tua.
Et uelut quidam hoc uī po
tuerit: q; oīa mgt nūc mee
in conspectu tuo dne. Explicit ser
mo xxxi Incipit sermo xxxij.

Oe uersu psalmi Hppro
pinquet oro mea ī cōspectu
tuo dne. Et cetera. Uocē nunc
orātis audiamus. qm qs oret
forte nouum: ¶ nos ipos si ī pro
bi nō sumus ī mēbris ihu orātis
agnoscamus. Hppropinquet

oratio mea in conspectu tuo dñe: id
ē oro mea que fit in ospectu tuo:
appropinquet tibi. Prope est ei
dñs his qui obtinuerūt cor. Se
cundū eloquiū tuū da mi intellec
tū. Promissū petit: nā hoc aut se
cūdū eloquiū tuū. tamq̄ diceret.
secdm ꝓmissum tuū. Promisit ei
hoc dñs ubi aut. intellectū tabo
tibi. Intret postulatio mea in
conspectu tuo dñe: secdm eloquiū
tuū eripe me. Repetit quotiēmo
qđ petiuit. Nam qđ ꝓius duxerat
appropinquet oro mea in cōspectu
tuo domine. Huic simile ē quod
aut posterius. intret postulatio
mea i conspectu tuo dñe: ⁊ qđ ꝓius
secdm eloquiū tuū da mi intellectū.
Huic congruit qđ posterius secdm
eloquiū tuū eripe me. Incipiēdo
quippe intellectū erupit: qui ꝑ
scipm nō intelligendo decipitur.
Eructabūt inqt labia mea ymnū. cū docueris me iustificationes
tuas. Nouum q̄ admodū doceat
eos deus. q̄ sūt docibiles dei. Om
nis enī q̄ audiuit a pre ⁊ didicit.
uenit ad eū q̄ iustificat impiū:
ut nō solum meoria retinendo.
uerū etiā factō custodiat iusti
ficationes dei. Dic enī q̄ gloriatur
nō in scipo ꝑ in dño glīat. ymnis
eructat. Ded iā qr didicit: laudā
tauit doctorē deū: deinde mult
docē. Pronūciabit inqt līgua
mea eloquia tua: qr oīa mādata
tua iudicia. Cū het se ꝓnūciatu
rū dicit: utiq; minister fit ubi.
Quādus enī deus doceat īmmise
ricordes: tamē fides er auditu ē. Et
quō audiūt sine ꝓdicāte: Ne
cnī qr deus dat incrēmētū. nec
nō ē plantandū nec
Dat enī que ꝓpria scientia sit
a contradictis ⁊ psequētibs: cum
fuit ꝓnūciator eloquiorum de
ꝓpter qđ adiūxit Fiat manus
tua ut saluū me faciat: qr man
data tua elegi ut nō timeret. ꝓ
solū cor meū teneret. sed lingua
etiā ꝓnūciaret eloquia tua: ⁊
mādata tua elegi. tumorē ꝑ a
more compressi. Fiat ergo man
tua ut saluū me de manu fac
ab aliena. Dic aūt deus saluos
martires fecit: cū eos in anima
nō ꝓmisit occidi. Nā secdm cor
nem uana salus hoīb. Pt e
sit atqui fiat manus tua. ut mi
nus dei ipīus intelligat: uera
illud ysaie. et brachiū dñi cui
reuelatum est. Nō enī eāt fact
unigenitus. cū ꝑ eū facta sint
oīa: ⁊ factus ē ex semine da
uid. ut eēt ihesus id est saluator
q̄ iam erat creator. Dz cū famul
ait sit scptur fiat manus tua
et facta est manus dñi: nec ao
uerū possit hoc sensus i eis loc
oībz optimeu. Hanc ubi aud
am q̄ qđ sequit Domine
lutaꝛe tuū dñe: erā nolentibus
oībz ūmnis. salutaꝛe dei nob
ipīus optimat. Ipm se ꝓmisse
uisti antiq̄ uetantissime ofrent
ipm cōtupuit erīa uentuū a
nistrēbz matīs: ipm ꝓpsat
erīa uentuū a dextera pauīb.
Subūgit aūt huic sine et lex
tua meditatio mea: q: lex ꝓphe

testimoniū rpō. Sed ī hac fide
nū torde credit² ad uſtitiā. ore c
feſſio fit ad ſalutē. fiemāt gen
tes. ppli meditent² mania: om
datur certe tuo dū pōrat te.
Quiet aīa mea z laudabit te:
et iudicia tua adiuuabūt me.
Iudicia quippe illa ſūt: q̄ tēp9
erat ut irrperent a domo dñi.
Sed adiuuabūt me inq̄t. Et q̄s
nō iudicat q̄ntū adiuuerit eccl̄iaz
ſanguis cr̄ie? q̄nta cr illa ſemē
te ſeges toto orbe ſurrexit? Plo
uiſſime prorſus apiens q̄ pſo
na ptotū pſalmū loquebatur
ondit. Errauī inq̄t ſic² ouis
pdita; quere ſeruū tuū q̄r mā
data tua nō ſū oblitus. Plōmul
ti codices nō habent quere. ſed
inuenit. Una quippe ſillaba
interest. qua inq̄t ſe in greco diſ
cant zeſon et zeteſon: unde et
hōs codices greci uocāt. Dr q̄d
ouis pdita q̄rat². ipter q̄
paſtor eius nonaginta nouē
dimiſit in montibz. z cā q̄rens
iudicia letentus ē ueritatis.
Sed adhuc querit². adhuc que
ritur: et pte inuenta adhuc
querat². Ecca nāq̄ pte q̄ dicat
ſe mandata tua nō ſū oblit9
inuenta eſt: ſ per eos q̄ māda
ta dei eligunt. colligunt. dili
gūt. adhuc querit²? et per ſu
paſtoras ſanguinē fuſū atque
diſperſum ī omnibz gentibz iue
nitur. Dr potuī q̄ntū a dño ad
iutus ſum. pſalmū iſtū mgnū
tractauī z expoſui? q̄d pfecto
melius ſapiētiores doctores q̄z
fecerūt ſunc factum ſūt: nr ideo
tamē ei nīm deeſſe debuit mi
niſterū. magnme id de me fla
gitantibz fribz quibz ſū debitor
omnib⁹ officij. Quod autem de
alfabeto hebreo ubi ordom v
ſus ſingulis ſubiacet litteris.
atq̄ ita pſalm9 totus cōtexit²
nichil dicī nō ſit mirū. quoniā
nichil q̄d ad iſtū proprie ptinc
ret inuenī: nō enī ſolus hab
has litteras. Illud ſane ſciāt
qui hoc in greco z latina ſcrip
tura q̄m non illic ſeruatū eſt
inuenire nō poſſunt. Omīb⁹ ordo
uerſus in hebraicis codicibus
ab ea que illis ꝓponit² littera.
incipe ſicut nobis ab eis qui il
las nouerūt litteras indicatū
eſt: q̄d multo diligentius factū
eſt. q̄m ūl' latine uel punice
quos abecedarios uocāt pſal
mos fieri conſueuit. Non enī
omnes uerſus donec claudat²
pernodus. ſed ſolos ꝑmos abe
cedem littera incipiūt q̄m pro
ponūt.

Explicit tractatus ſancti Auguſ
tini in pſalmo centeſimo octauo
decimo. Deo gratias. Amen.

Heus psalmus et ualde utilis. qm modo nobis cātatū audiuim⁹ ⁊ cātando respondim⁹: nō diu laboabis in audiendo. nc infructuose laborabitis ī opando. Est eius tytulus pnotat cantū graduū. Grece scripte ul' descendentiū sūt ul' ascendentiū. Sed gradus quō in hijs psalmis positi sunt. ascendentes significant. Intelligam⁹ ergo tam qm ascensiones pedibus corpalibz quemadmodū scriptū est. ascensiones ī corde eius disposuit. ī cōuallē plorationis in loc̄ quē disposuit. Dicit ascensiones. Vbi: In corde. Vnde: A conualle plorationis. Et ī quo ascendit tamq̄ deficiat sermo hūanus: nc explicari potest. nec cogitari. Audistis et non uidit nec auris audiuit. nec ī cor hominis ascendit. In cor hominis nō ascendit: cor hominis illuc ascendat. Ergo qa oculus nō uidit nc auris audiuit nec ī cor hominis ascendit: quō dicī posset q⁹ ascendendū est: Loco cui dici nō possit: aut in loc̄ quē disposuit. Nō tibi plus dictum⁹ sū: Aut homo p quē spūs sanctus loq̄bat. ī loc̄ talem a' loc̄ talem. Nō q̄ dicero terrenū cogitas. humoribus. carnē portas: corpus qđ corrūpit aggrauat aīam. et deprimit terrena inhabitatio sēm multa cogitantē. Cui loqr: Quis auditum⁹ ē. qs capiet ubi eum⁹ post hāc uitā si ī cor de ascenderim⁹: Quia q⁹ nēo speriat aliq̄ ineffabiliter beatitudinis loc̄ quē tibi disposuit: q ascensiones eaā ī corde tuo disposuit. Sed ubi: In cōuallē plorationis. Conuallis humilitatē significat: mons celsitudinē significat. Est mons q⁹ ascendimus spūalis quedā celsitudo. Et quis ē iste mons q⁹ ascendimus: nisi dñs ihesus xp̄us: Ipe tibi fecit patiendo cōuallē plorationis: q fecit montē manendo ascensionis. Quid est uallis plorationis: Verbum caro factū ē et habitauit ī nobis. Qđ est uallis ploōnis: Prebuit primū se mariam: saturatus ē obprobrijs. Qđ ē uallis ploōnis: Colaphizatus ē. spuis illitus. spinis coronatus. crucifixus ē. Ver est uallis plorationis unde t' ascendendū ē. Dz quo ascendendum ē: In principio erat uerbū. et uerbū erat apud deū. ⁊ dē erat uerbū. Ipm enī uerbū caro factū est. ⁊ habitauit in nobis.

Sut descendit ad te: ut maneret in se. Descendit ad te. ut fieret tibi comunalis plōatiōis: mansit in se ut eēt tibi mōs ascensionis. Ernt inqt ysayas i nouissimis diebus manifestꝫ mons dnī ꝑatus in cacumine montiū. Erate quo ascēdēdū ē. Sed noli aliquid terrenū cogitare: nec quia montē audisti alta quedā cogites terre. nec cū sanum audis a petrā aliq̄ diuina a te itelligat. nec cū audis leonē cogites feritatem. nec cū audis agnū cogites pecus. Fluctuī hoīū est in se: et oīa factus ē ꝑ te. Hunc ergo ascendendū ē. illuc ascendendū est: ab exemplo ipius ad diuinitatē ipius. Exemplū eī tibi fecit humiliando se. Nā qui nolebant a comunalle plōatione ascendē. cōpressi sūt ab ipo. Preceperat eī nolebāt hec ascensum: honores altos cogitabant. nā humilitatis nō cogitabant. Intelligat caritas vra q̄ dico. duos discipulos i noluisse ad latera dnī. vnū ad dexterā alterū ad sinistrā sedē. Vidit eos dns ꝓperare: ꝓposterē de honoribꝫ cogitare. cū prius discere deberent humilitatē ut exaltarent: et ait eis dns. Potestis bibē calicē quē ego bibitus sum? Ipe eī in comunalle plōationis bibitur q̄ est calicē passionis: illi aute nō attendentes humilitatē xpi. cōprehendē nolebant altitudinē xpristi.

Reuocauit illos ad viā. ne aberrantes: nō ut negare qd uellent. sed ut oīdere quā uenirēt. Itaq; frēs mei hunc psalmū ascensionis cantemus ascensuri in corde: q̄ ut ascendam⁹ descensū est ad nos. Nā udit scalas iacob: et in ipis scalis demōstrati sūt ei ascendentes: descendētes. Veruꝫ nidit. Possum⁹ putare ascendentes nos ꝓficientes. descendētes deficientes: q̄ et nunc ineūm⁹ hoc in ꝓplo dei. alios fieri aliꝫ deficiunt. Potest istos significare ille scale: sed forte melius itelligit ōnes bonos in illis scalis. et ascendentes descendētes. Nō enī frustra nō dubiū est ascendē. sed descendētes. aliquā mteest nr descendē: ascendē. Nā qui ascendit adam: idem descendit xpus. Ille ascendit: ille descendit. Ille ascendit pbia: ille descendit mūdū. Ille auīt ipe solus descendit. et q dem de celo solus ipe descendit: ꝓ multi mutantes cum sancti descenderūt ad nos. et descenderūt ad nos. Nam ut quadā altitudie cordis habitabat aplus. cū diceret: sue eī mente exciderim deo. excessi qd mēte excesserat. deo excessimus. Excedens eī mēte omī humanā fragilitatē. omnem scli tempalitatē. oīa quecūq; nascendo: omittendo nanc cūt. cū semina her: humilibat

rorde unquadñ ineffabilu cõmẽ
plationẽ quãtũ potenat. de q̃
dñt qñ audiit ineffabilia
uerba que nõ licet homĩ lo
qui. ℔ tibi illa loqui nõ possẽ:
ipe aũt unde illa utriq̃ pos
set que tibi loqui nõ posset.
Itaq̃ si semp manẽ uellet in
co qđ undebat & loqui nõ po
terat: te nõ leuaret ubi & tu
possẽs unde. Quid aũt fecit?
Descendit. Jlã ibi aut sue ẽ
mente erressimꝰ deo: sue tẽ
pẽtes sumꝰ uobis. Qđ est
dñt ut capxe possitis: quia &
ipi nõ talem se fecat nascendo
ppatiendo ut possent de illo
homines loqui. Quia de homĩe
homo facile loquit? de deo
ho qñ loquit? sit qmõ ẽ dẽ?
Homo aũt de hoĩe facile loq
tur. Ut ergo magnu descẽdẽ
ret ad puos. & nõ illos tamẽ
magnus eat frũs ẽ puus.
ut de illo magnu puus loq̃
rent? Audistis nõ qđ dicto cũ
aplis legeretur si aures ad
hertisẽs. Dixit hoc: nõ po
tui uobis loqui qi spũalibz
quasi carnalibz. Ergo spũ
alibz ĩ erelsis loquit?:
carnalibz aũt ut loquatur
descendit. Nã ut saltus qa
descendit: de illo qui
descendit loquit?. Erat uobis
manẽtẽ in se loquit?. In pn
cipio erat uerbũ & ubũ eat
apud dm: et deus eat ubũ.

In principio apud dm.
Oĩa p ipm facta sũt: & sñ ipso
factum ẽ nichil. Caxe si po
tes: arripe. ribus ẽ. Sed dic
tunus es michi. Ille quidem
ubi est ℔ ego infans sum: lac
tandus sum ut idoneus fiei
possim ad nãducãdũ ubũ.
Ergo quia tu lacte nutrien
dus es. ille aũt ribus ẽ: ipe
ribus p carnẽ tibi tmuectus
ẽ ad sanes. Quo ergo ubũ
mater comedit ut p carnẽ
trnicat ad infantem lac
factũ: sic ribus angelorum
dñs uerbũ caro factũ ẽ. et
factus est lac. Et dixt aplus
lac uobis potũ dedi nõ es
cam: nõdũ eñ potẽatis. sed
nec adhuc quidẽ potestis. Er
go dando lac descendit ad p
uulos: et qua descẽdit des
cendentem dedit. Aut ei nũ
qđ dixi me aliqđ int uos sa
te? nisi xpm ihm & hũc cru
cifixum? Qua si dixẽt tãtũ
ihm xpm et ihus xps eam
sedm diuinitatẽ. sedm id qđ
erat uerbũ apud deũ. filius
dei ihesus xpus sed hũc id ẽ
hoc nõ dictũ puuli nõ capi
unt. Quo ergo capiũt qui
lac capiũt? Jhesum xristũ
magt: et hũc crucifixũ. Duge
qđ pro te factus est: & ascẽ
dit ubi quod ẽ. Hũc ergo et as
cendentes: descẽdentes. In
illis scalis et ascẽdẽtes sũt:
& descendẽtes. Ascendẽtes qui
sũt? Qui pficiunt ad itellẽm

spūalū. Descendentes q̄ sūt?
Nu q̄us q̄ītū hoīes possūt
fruant intelligētia spūalū:
tamē descendūt ad ꝑuulos. ut
eis talia dicāt q̄lia possunt
capere. et lacte nutriti possint
idonei fieri et ualidi ad capi
endū cibū spūalem. Isaias fi
lios etiā ipe ad nos de descen
dētibus fuit: nā et ipi gradus
eius descendētes appaūit. Cū
eū dicēt de spū sco. i. quiescet
iquit sup eū spūs sapie et
intellectus. spūs cōsilij: fortitudi
nis. spūtus sciētie: pietatis
: spūs timoris dni: a sapiēcia
cepit et usq; ad timorē descen
dit. Quō ille q̄ docebat a sapi
entia descendit usq; ad timo
rem: nī q̄ disces et ꝑficies a tīo
re ascende ad sapiencia. Dic
tū ē eū: ūcuū sapie timor dni.
Jam g̃ psalmū audite. Ear
ante oculos nros ponam⁹ ascē
sionū hoiem. Ubi ascensionū:
In corde. Unde ascēsionū: Ab
humilitate id est a cōualle plo
ratiōis i locū quē disposuit.
Quo ascensionū: Ad illud ines
fabile qđ cū dici nō possit dicit
est in locū quē disposuit. Cū
ergo sit cepit homo disponere
ascensū. hoc dico apcius cū ce
pit homo ipiam⁹ cogitare, ꝑfi
cere: incipit pati linguas ad
usanciā. Nunq̄; illas nōdū
passus est: nondū ꝑficit. Nō
cū illas nō patit: nec cōna
tur ꝑficere. Vult nosse qđ di
cam⁹? Immo qđ audiamus

simil' erpiat. Incipiat ꝑficere
incipiat uelle ascendere. uel
le ꝺtempnē ītenā fragilem
tpalē felicitatē sed ꝑ nichil
habere: deū solū cogitare.
nus nō grauē. a dāpnis nō
cōtabescē: oīa etiā sua ui
le vendē et pauprib; tribuere
et sequi ipm. Videam⁹ qđ
modū patiatur linguas et
tualiencia: milia ꝺtinuen
tium: et qđ ē grauius quasi
cōsulendo a salute aiarum.
Nu eū cōsulit aliau qđ
salutē cōsulit. adio qđ
dest cōsulit: ille aūt quasi
sulens retinuit a salute.
ergo uidet habē pallū cō
sulentis. et habet uenenum
pimentis: lingua dolosa pu
ta est. Ascensionis ergo cō
ipas linguas. ꝑmo deū
precamur. Aut eū. psalmus
De te dne cū tribulare
clamau et exaudi
me. Un illū exau
diuit: Ut iā cōstituēt cur
ad gradus ascendendi. &
q̄ iā ascensiones ē. exaudi
qđ orat: One ne cruciam
mea a labys iustis a lin
gua dolosa. Que est lingua
dolosa? Dubiola. habens
imaginē cōsulendi. ꝑ ima
nocendi. Ipsi sūt qui dicūt
et tu hoc facturus es qđ ne
mo fecit? et tu solus ens ꝑfi
ciuis? Et si oīdcrit alios
facē. et legerit euāgeliū ubi
ꝑcepit dns fieri. et legerit

actus applorū ? illi qđ dicūt
in lingua ſbdola et labijs
iniquis ? Nō poteris forte ī
plere : multū ē qđ aggrede
ris . Illy plibendo deterrēt :
Qui laudando plus premūt .
Quia cū talis ē vita que iā
conuincit mūdū ? tanta
auctoritas xpi ē . ut reprehen
dat : legit illē qui xpm negat :
dē iā xpm nec paganus au
dē potest . qui dicit uade uē
de omnia que habes et dist
bue pauperib; et sequere me .
Christo cōtradici nō pt euan
gelio cōtradici nō pt : xpc
di xpus nō pt cōuertit
se dolosa lingua ad laudē
plibentem . Si laudas hoc
mine ? quare laudando pre
mis ? Melius ē ut tu mihi
dicas ꝙ dolose laudares .
Quid cū dicēs mihi pando :
Absit feda mihi ista ē : ma
la mihi ista est . Dic qz nosti
hec dicendo pmi te posse
auctoritate euāgelica . cōuer
tis te ad aliud dissuadendi
genus ? ut laudando me
falso a uera laude plibeas
imo laudando xpm a xpo
plibeas dicens . qđ est hoc ?
Ecce illi fecerūt : forte tu nō
potes . Inapis ascendere :
cadis . Doneat videt . serpe
ns est : dolosa lingua est .
Venenū habet . Noga cont
ra cā si uis ascendē : et dic do
mine eripe aiam meā
a labijs iniustis : a lingua

dolosa . Et dicit ei dñs tuus .
Quid dabit tibi aut qđ ap
ponetur tibi ad linguā dolo
sam ? id est qđ habeas aduer
sus linguā dolosam . qđ apponas
lingue dolose . quo te munu
ab aduersus linguā dolosā .
Qđ tibi dabit aut qđ appō
tur ? Intrōgauit querens .
nā ipē dicturus ē qđ intrō
gat . Hūdit eī subiciens si
bi intrōganti . Sagitte po
tentis acute cū carbonibus
desolatorijs . uł uastatorijs .
Siue desolatorijs dicas . siue
uastatorijs dicas : nā in di
uersis codicibus diuise scrip
tum idem significat . Dicete
uastatores carbones dicūt :
q uastando et desolando ad
desolationē facile pducunt .
Qui sūt isti carbones ? Intel
ligat caritas vīa pmo q sūt
sagitte . Sagitte potentis a
cute : uerba dei sūt . Ecce ia
cuunt et trāsfigūt corda : sed
cū trāsfixa fuerīt corda sagit
tis uerbi dñi . amor exterri
tatur . nō interitus xpiani .
Nouit dñs sagittare ad amo
rem . et nemo pulchrius sa
gittat ad amorē qz q uerbo
sagittat : imo sagittat cor
amātis ut adiuuet amātē .
sagittat ut faciat amantē .
Sagitte aūt sūt : nī aguin vi
bis . Carbones aūt uastato
res q sūt ? Parū ē uerbis age
re contra linguā sbdolam et la
bia iniqua : parū est uerbis

agē.ꝛ exēplis agēdū ē. Exem
pla sūt carbones uastatores.
Et quare uastatōes dicūt? bre
uit ampliat cunctas uīā. Pri
mo quomō exemplis agendū
sit uidete. Lingua subdola nul
il sit nouit dicē q̄ magis sub
dola est. nisi unde ne nō possis
īplere; multū est a te hoc agg
redi. Accepisti tu p̄ceptum e
uangelicū: habes sagittam
& carbones nondū habes. Ti
mendū ē ne sagitta sola nō
valeat aduersus lingua do
losam? sūt et carbones. utpu
ta incipit tibi cui dicē deus,
tu nō potes q̄re ille potest?
Quare alter potuit? Nūq̄d
tu delicatior es illo senatore?
Nunq̄d tu īfirmior femina?
Nūq̄d tu īfirmior es illo aut
illo in ualitudīe? Femine po
tuerūt? uiri nō possūt? Deli
cati diuites potuerūt? pau
peres nō possūt? Ego inq̄t
mltū peccauj: et mltū pecca
tor sum. Numerāt ecā qui
multū peccauerūt? eo āpliꝰ
amauerūt q̄ plura illis di
missa sūt: quomō dictū ē in
euangelio, cui modicū dimit
tit modicū diligit. Cū ergo
fuerīt ista enumerata, ꝛ no
mīati dicti fuerint hoīes qui
potuerūt: ille accepta sagitta
in corde, accedētibꝫ ecā carbo
nibꝫ desolatorijs desolat in
illo cogitatio termina. Quid
est cū desolat? Ab desolatio
nē p̄ducitur. Cūt aūt ī illo
multa q̄ mala fiūt ducūt.
multe carnales cogitatiōes.
seculares mlti amores: ipi
urunt carbonibꝫ desolatorij
ut fiat purus locus desolat
in animo loci puritate finat
deus edificiū suum. quia fe
erat ibi ruina dyaboli. et
disiunt ibi xp̄c. Jam quādo
manet ibi dyaboli: nō p̄
edisiunt xp̄c. Accedūt carbones
desolatorij et deiaunt q̄d ma
le fuerat edificatū: et desola
to loco accedit structura felix
tatis p̄petue. Videte ergo q̄re
dicti sunt carbones: quia q̄
seducerūt ad dnm de mor
tuis reuocauerūt. Carbones
aūt q̄ accendūt. aūt q̄ ad
derent extincti aūt. Nā et
tincti carbones mortui dic
cuntur carbones uiui appellantur
Exempla ergo multor
rū qui comissi sūt ad deum
carbones dicti sūt. Audiat
hoīes murmi et dicē. ego illi
nonne q̄ ebriosus fuit q̄ fleb
matus. qualis amator cum
aut amplexatur. q̄lis fra
dator? nō quō deo seruit?
Quā īnocens frūbē? Flo
mum: carbo est. Vinum
gnudes quē extincti plāge
bas deo q̄ laudib viui si
nosti laudare, adhibe illum
mortuo ut attendat? id est
quicūq; adhuc piger ē sequi
deū, admone illi carbonem
q̄ cat extinctus: ꝛ habeto sa
gittā verbi dei. et carbonem

Anna incolatus meus longi
quus factus ē. Incolatus pe
grinatio est. Incola dicit qui
habitat in terra aliena; nō
in ciuitate sua. Longinquus
iquit factus ē, plongatus in
colatus meus. Et ubi longi
quus? Aliqñ fiēs mei cū pe
grinat homo. inter melioēs
uult q̄ in patria sua forte vi
ueret. Sed nō sic est qñ de illa
ihrlm celesti peregrinamur.
Mutat enī homo prīas et aīaz
in peginatione illi bene ē;
inuenit amicos fideles pegri
nando quos ī prīa inuenire nō
potuit. Inimicos habuit ut de
prīa pelleret; et cū pegrinaret
inuenit qđ nō habebat ī prīa.
Nō sic ē prīa illa ihrlm ubi o
nes boni. Quicūq; inde peir
grinat int malos ē: nec ire
de a malis potest nisi cū ired
eut ad societatē angloz. ut
ibi sit unde pegrinat. Ibi oēs
iusti et sācti: q̄ fruuntur ubo dei
sine lōne sine luctus. Quod
cū nobis p paginas scriptū
est: p faciem dei illi cernunt.
Qualis prīa magna prīa;
et miseri st pegrini ab illa
prīa. Sed quid aut iste? Lōgi
qua facta ē pegrinatio mea.
Marime cor nor ē id est qđ
etāe que laborat ī hac uita:
illius uor ē q̄ damat a finibus
terre in alio loco psalmi di
cens. a fine tre ad te clamā
u. Quis nisi clamat a fini
bus terre? Sed ego nr tu nr alle:

uastatorē. ut omnis labijs
iniquis et lingue subdole. Nō
sequit. Acepit iste sagittas
ardentes; acipiat carbones
uastatores. Iam ipellit lin
guā dolosam et labia ūquar
iam ascendit grandī. incipit
ipse; ꝑ adhuc uiuit int ma
los. inter nuos. nondū ē arc
uentilata. Puta qz tritici
ficū est; nūqđ iā in horreo
est? Adhuc inter ē multa pale
a pūgatur; et quātū ꝑfiat mī
nū uidet maiora scandala ni
si plō. Flam si nō ꝑfiat; non
uidet inquitates. Si nō sit
ignat xpianus: nō uidet fictos.
Cteri fiēs et de illa similitu
dine hoc nos docet dñs et de
frumentis et zizaniis. Cū at
ciuisset herba et fructū fe
cisset tūc appāruerūt et zizaniā
uidi nulli nisi factus fuerit ipse
bonus: qua cū ieiunasset li
cet et fructū fecisset tūc appa
uerunt zizania. Iam ergo
iste cepit proficē; cepit in
ire malos. multa mala
que ante nō nouerat: et cla
mat ad deū. Heu me qđ i
colatus meus longinquus
factus est. a multū a te iter
si: pegrinatio mea fcā est
longinqua. Nondū uidi in
patriam illā ubi cū nullo
malo uicturus fui: nondum
uidi ī illā societatē angloz
ubi scandala nō timebo.
Quare dicit nondū sum ibi?

ſ a finib; terre ipa ſola ecīa to
ta hereditas xpi clamat. qua
ecīa hereditas eius. Et de ec
cīa dictū ē. postula a me et
dabo tibi gentes hēditatem
tuā: et possessionē tuā tīnos
tre. Si ergo possessio xpi usq
ad fines tre. et possessio xpi.
omīs sancti. et omīs scī vnus
homo i xpo. q; vnitas sācta
in xpo ē: ipe vnus hō dicat.
a finib; tre ad te clamaui cū
angeret cor meū. Vnde ergo
homīs longinqua pegnatō
facta ē mī malos. Et tamē
dicēt illi. cū quib; ergo habi
tas ut gemas: pegnatō mea
longinqua facta est. Iz qđ si
cū bonis? Si cū bonis eēt nō
dicēt heu me. Heu uor ē mi
sere. uor ē calamitatis: mi
feliatatis; sed tamē in spe. q;
iam ul' geme dicīat. Multi
enī et miseri sūt: nō gemūt:
et pegrinār et redire nolūt.
Iste iam uolens redire cognos
cit infeliatatē pegnationis
sue: quia agnouit illā. redit
et ascendē incepit. q; cāticum
graduū cepit cantare. Vbi er
go gemit. et mī qs habitat?
Inhabitauī cū tabnaculis
cedar. Verbū hoc q; hebreū
ē: paul dubio nō intelleristis.
Quid ē inhītauī cū tabnacu
lis cedar? Cedar q̄ītū mēmi
nī et interpretatiōe nominū
hebreorum. tenebras signi
ficat. Interpretatū cedar.
latine tenebre dicuntur.

Moyses aūt duos filios ha
buisse abrahā. quos quidem
cōmeō: at aplūs. ad yma
ginē duor testamētor ē di
cit: unus er ancilla erat. alī
de libera. Er ancilla ipsa
el erat: de libera sara quem
suscepit er dispatiōe p fidem
ysaac erat. Uterq; er semē
abrahe: sz nō uterq; heres a
brahe. De abraham namq;
unus sz tm nō hēditat: alter
ecīa heres. nō solū filius sz et
heres. Ismahel fuit omīs q;
carnaliter colunt deū. ad q̄
sos enī: uetus testamētū p
tinet: q; sic dicit aplūs. sub
lege uolentes ee lege nō au
distis? Scriptū ē enī. qđ abra
ham duos filios habuit. u
nū de ancilla et unū de libera.
que sūt in allegoria. Hec st
duo testamēta. Que st duo
testamēta? Unū uetus. et
alterū nouū. Uetus testamē
tū a deo. et nouū testamēn
tū a deo? quō de abrahā? ismā
hel et ysaac: sz ismahel ad
terrenū ysaac ad celeste reg
nū? ideo uetus promissiones
habet terrenas. terrenā ihrlm.
terrenā palestinā. regnū ter
renū. salutē terrenā. hostiū
subiugationē. habūdantiā
filioz. fertilitatē frugū. Om̄a
istu promissiones sūt terrene;
i figura spūaliū intelliguīt:
quō ihrlm terrena umbra
regni celestis. et regnū terre
umbra erat regni celestis.

Ismahel ī umbra: ysaac ī luce.
Si ergo ismahel ī umbra: nō
mirū sī ibi tenebre. Punguo
res eterū umbre tenebre sūt.
Ergo ismahel ī tenebris: ysa
ac in luce. Quicūq; hic etiā
in terra terrenā felicitatem
querūt a deo: adhuc ad isma
hel ptinent. Ipi st̄ q; dicūt
spiritalibus proficiētibz. et de
trahūt illis: et habent labia
mendacia et linguas subdolas.
Contra qs dicaut iste asten
ones desolatory. et sagitte po
tentis acute. Inter illos enī
adhuc nunt donec tota aer
a ventiletur: ideo dicit. ihī
tam cū tabernaculis cedar.
Hā et ipa tabernacula isma
hel cedar dicta sūt. Sic habz
liber geneseos. sic hī qd cedar
ad ismahel ptinet. Ergo ysa
ac cū ismahel: id est q; ptinēt
ptinēt ad ismahel. Isti sur
sū uolūt ascendē: illi deorsū
uolūt ptrahē. Isti uolāc uolūt
addeū: illi tonant pennas
cuelle. Planū apud aplm
dicit. sed sicut tūc q; secdm
carnē natus erat psequebat
eū qui secdm spm: ita et nūc.
Spuales ergo psecutionem
patiūt a carnalibz. Sed qd
dicit scptura? Eice ancillam
et filium eius: nō enī heres
erit filiꝰ ancille cū filio meo
ysaac. Sed hoc qd dicit cuct?
nōn erit? Nā aiea cepit uenti
lari. Modo aūt anteq̄ eiciat
dicit. heu me qd incolat⁹ me⁹
longinquus factus ē: habita
ui cū habitaculis cedar. Et
exponit nob qui st̄ isti qui pti
nent ad tabernacula cedar.
Multū pegrinata ē aīa mea.
Ne pegrinatione corpalem
intelligēs: aīam dicit pegri
nari. Corpus pegrinat̄ locis:
aīa pegrinat̄ affectibz. Di a
manis tuum pegrinaris a deo:
si amanis deū ascendis ad
eum. In cantate dei: primi
citemur. ut redeam⁹ ad can
tatem. Di cadam⁹ in terrā:
maiestam⁹ et putrescimus.
Iste aūt q; cedebant. descensū
est ad eū ut ascenderet: inter
deus temporis pegrinationis
suc. dicit se pegrinari in taber
naculis cedar. Nīe? Nā mul
tū pegrinata ē aīa mea. Ibi
pegrinat̄ ubi ascendit: non
corpe pegrinatur nō corpore
ascendit. Di; ubi ascēdit? As
censiōes mēt̄ in corde. Di ergo
ascendit in corde. nō ascēdit?
Nō ascendit p ascensiōes cor
dis: nisi aīa que pegrinat̄.
Sed donec puenat mihī pe
grinata ē aīa mea. Ubi? In
tabernaculis cedar. Cum hīs
qui oderūt pacē eā pacifico.
Verū ut audiatis fīēs h̄ mī.
nō poteritis, placare q̄ uelit cū
tetis: nisi cepertis facere qd
cuntastis. Nūtūlibz illud di
cam q̄ nōlibz exponā. q̄libus
cūq; uerbis uelsem: nō itmt

in cor eius in quo nō ē op9 eius. Intpite agē: et uidete quid loq̄mur. Tūc ad singu la uerba lacrime ꝓfluent: tūc psalm9 cantat2 et fortas cor qđ in psalmo cāt at2. Nam multi cū sonant uoce: cor de muti sunt: et q̄ multi tacent labijs et clamant affectu? quia ad cor hominis aures dei. Dic3 aures cor ꝓpa les ad os hoīs: sic cor hoīs ad aures dei. Multi clauso ore crauduīt2: et multi ī magnis clamoribꝫ nō crauduīt2. Affectibꝫ orāe debem9 dicē. multū ꝑegrinata ē aīa mea: cū hijs q̄ oderūt pacē erā pacificus. Nō enī aliud dicā musicas hereticas? ñ cognos cite pacem. amate pacem? Justos uos dicatis: si iusti ef fetis int̄ paleā grana gemē tis. Nā qua ſt̄ grana in ca tholica. et ubi grana sūt. ideo toleāt paleā donec nē tilet2 area? ꝙ int̄ paleā cla māt. heu me qđ miserabilis meus longīquus factus ē: hītauī cū habitantib' cedar. Inhītauī mq̄ cū palea. Sed quō de palea multus fum9 erit: sic cedar tenebre. Inhī tauī cū tabernaculis cedar: m'tū ꝑegrinata ē aīa mea. Frumētorū nor ē int̄ paleas gemētū. Vere loq̄mur illis q̄ oderūt pacē: et dicim9 cū hijs q̄ oderūt pacē erā pacifi cus. Qui ſt̄ q̄ oderūt pacem?

Nam confundūt unitatem. Si enī patrem nō odissent: u unitate mānissent. Si uo luerit ꝓterea se separauerūt uisti erūt: ut nō haberent, muros unusquos. Aut mā ē ista uox a illoz: eligē aut ſic. Catholica dicit nō ē unus tenēda unitas. nō ē ꝑsanāda cōia dei: iudicabit deus de malis? bonis ꝓsequē. Si mul mali a bonis separari nō pos sūt: ferendi sunt ad tēpus. Quali in area nobiscum ē possūt: in horreo nō possūt. Et forte hodie q̄ mali appa rent. cras boni erūt: et qui de bonitate hodie supbiunt, cras mali ūrenīt2. Quis ergo humilit malos ad tēpus fert: ipe ꝓuenet ad ꝑpetuā. Vere uox catholi ce ē. Illoz aūt uox qualē. nō intelligentiā nesc̄ quem quūt2 nesc̄ de quibꝫ fiermāt. Ne tangas īmūdū: et ego recipiā uos. ne cōmisce am2 malis. Et nos ill' amā te patrē: diligite unitatem. Nefandā q̄ multis bonis sepamū: dū quasi malis mā lumpniamū. Fruūt. semūl q̄ usta diem9: nō quereri mortificāe nos. Apparuerī sepe impetus eoz: apparue runt insidie. Cū ergo int̄ insidias ullos unum9 et q̄ bus dicim9 amate patrē ad iuuantur nob'? nonne uos

ista nā ē. cū hys qui oderūt
pacē eā pacific⁹? Cum
loq̄rer illis debellabāt me
gratis. Quid est eū frātres
debellabāt me? Et parum
sāt si nō addēt gratis. Qui
bus dicim⁹ amate pacē xp̄m
amate? nūq̄d dicim⁹ honora
te nos? Sz honorate xp̄m.
Nos nolum⁹ honorari ꝑ illū.
Nā nos q̄d sum⁹? Audi pau
lū aplm; qui tamē dicebat
illis paulis q̄s mali hoīes
et mali suas ores p̄dē ab u
mittē in fr̄as nata uolebāt.
Quid eis dicebat ille? Nūq̄d
paulus pro nobis crucifixus
ē. aut in noīe pauli baptizati
sum⁹? Hoc et nos dicim⁹ ama
te pacem: amate xp̄m. Di ei
amant pacē: xp̄m amant.
Cū ergo dicim⁹ amate pacē:
hoc dicim⁹ amate xp̄m. Qr
re? Qua de xp̄o aut aplis:
ipe est eū par nīa qui fecit
utrūq; vnū. Di ergo xp̄us ideo
pacē ꝑ fecit utrūq; vnū? quare
vos de vno fecistis duo? Qre
nō ergo pacifica estis? ut eū
xp̄us faciat vnū de duobus
vos facitis de vno duos? Sz
q̄ dicim⁹ cū hys q̄ oderūt
pacē sum⁹ pacifica: et tamen
illi qui oderūt pacē cū loq̄r
mihi debellabāt nos gratis.

Incipit ꝑ tentesim⁹ vicesimus sz
Cantus Leuaui oculos
ē iste psalm⁹ cor ipi
tantulus ē cantuū gra
duū. Plures eū sūt

signific⁹ ut nā in ꝑmo cor
audistis ascensū nīm. qui fit
in corde ad deū i cōuallе plo
ratiōis: id est ab hūilitate tri
bulatiōis. Ascensus ei vtiq;
nobis nō p̄t ee: nisi ꝑmo hūi
liati. a cōuallе nobis ascen
dendū ee meminerim⁹. Cōual
lis eū terre locus ē depressus.
Dicit loca tra alta mōtes et
colles. ita cōuallis locus hu
milis: ne dū ꝑrope? ꝑpostē
querim⁹ altum. nō ascenda
mus ſ truam⁹. Docuit autē
ipe dns a cōuallе ploratiōis
ascendendū: qui pro nob hūi
liari usq; ad mortē crucis et
pati dignat⁹ est. Hoc exēplū
nō relinquam⁹? Ista cōuallē
plorationis mītes itellexerūt.
Unde itellexerūt? Unde?
Quia? ipi de cōuallе plora
tiōis ut coronarēt ascēderūt.
Congruit? hodierno die psal
mus iste cantuū graduum.
De illis eū dictū ē: eūtes i
bant? flebāt mittētes sēia
sua. Per ē cōuallis ploratō
nis: ubi a flentibz mittunt
semina. Nue st autē sēia?
Bona opa i ista tribulatiōe
terrena. Nui bñ opat in con
uallе ploratiōis: similis est
homini seminanti p hyemem.
Nūq̄d frigore ab ope detinet?
Dic pressuris mūdi nō debe⁹
a bono ope detineri: qa nu
des quid sequit. Eūtes igit
ibant et flebant: mittentes
semīa sua. Valde miser si

semp flebant: ualde mscī si
nūqm̄ de lacrimis libēdi.
Sed unde q̄d sequit. Venētes
aūt uenīēt in exultatōe: por
tantes gēmīa sua. Nichil ali
ud istis cantibus docem fiēs
q̄ ascendē; ꝫ ascendē ī corde
in affectu bono. ī fide et spe
et caritate. in desideio ꝑpetu
tatis et uite etne. Di asc̄ēdit
congruit nob dicē quō ascen
dendū sit. Nūta terribiliora
lecta de euāgelio audiuit ca
ritas vra. Videtis certe quia
hora dn̄i sicut fur ī nocte ita
uenīet. Di sciret mḡt pfamī
lias q̄ hora fur uenīret: amē
dico uobis q̄ nō patīēt ꝑfodere
parietē suū. Dicitis mō. Ns
ergo nouit q̄ hora ueīet? q̄a
hora sicut fur erit? Nescis q̄
hora uenīat. semp vigila?
ut q̄ nescis q̄n uenīat. patī
te īuenīat cū uenīt: ? ad h̄
forte nescis q̄n uēturus ē ut
semp patius sis. Illū ei p̄ēm
familias sb̄ito occupabit ho
ra illa: q̄ pfamilias simbz
significatus ē. Nolu uelle ēe
pfamilias: et nō te sb̄ito illa
hora occupabit. Et quid ego
mḡus? Quale audisti de
psalmo. paup et dolens ego
sum. Di cū paup ? dolens e
ris: nō eris pfamilias quē
illa hora subito īueīet ? sb̄ito
premet. Pfamilias ei sī
illi. q̄ ꝑsumētes de cupidita
tibz suis: ī delitijs huī scalu
cfluētes timēt. ? ungunt

adiusus hūles: et insultant
in sīs intelligētibz angustia
uiā q̄ ducit ad uitā. Talibz
cū uenīet illa hora subito
q: tales erant in diebus noe.
quoz dicū ōm̄eōrationem
audistis factā in euāgelio.
sic erit aduentus filij hoīs
mḡt. quō ī diebz noe: mādu
cabant bibebant nubebāt.
uxores ducebant. nouella
bant edificabāt? donec īno
it noe in archam. et uenit
diluuiū et ꝑdidit oēs. Quid
ergo? Omnes pibūt q̄ ista
facturit. q̄ nubunt. q̄ uxores
ducūt. q̄ nouellāt. qui edifi
cāt? Non. Di qui de hīs ꝑ
sumūt. ꝫ q̄ ista deo ꝑfectum
sed q̄ ꝑter hec offendēt deū
cito pati sunt. Ac uō q̄ istis
omnibz aut nō utunt aut
utunt tam q̄ nō utentes
plus ꝑsumētes de illo q̄ de
q̄ de hīs q̄ data st. et intel
ligētes ī hīs ei ōsolationē
et mīam. et nō occupari to
tus ne a domatore uicerint:
q̄ tales sunt nō illos inueīt
impatatos hora illa sicut
fur. Talibz durit aplus? uos
aūt nō estis in tenebris. ut
dies ille uos tāḡ fur ꝑpre
hendat: omnes enī uos fi
lij lucis estis et filij diei. Ita
dn̄is tū dicēt timentī cē ho
ram sicut furē. nocte posuit.
Et aplus itm ait q: hora dn̄i
sicut fur ī nocte ita uenīet.
Nō uis ut te īueīat: noli eē

in nocte. Quod ē noli cē ī noc
te: filij lucis estis ⁊ filij diei: nō
sumꝰ noctis neq; tenebraꝝ.
Qui sē filij noctis ⁊ tenebraꝝ:
fugau. impij. infideles. Dz et
ipi audiant anteqm̄ ueniat
hora: et dicat illis aplus. fu
istis aliqn̄ tenebre nūc autem
lux in dño. Dicit iste psalmꝰ
habet euigilēt. iam illuīati
sūt montes: ꝙd adhuc dormi
unt? Leuent oculos suos
ī montes vñ ueniet auxiliū
mihi. Qd est iā illuīati sunt
montes: Jam ortus ē sol iusti
tie: iam ab aplis p̄dicatū ē
euāgeliū. predicate sc̄i spūs.
patuerūt oīa sacrāmēta. cō
fossū ē uelū. patuit secretū
templi: iam tandē leuento
culos suos ī montes. vñ uēi
auxiliū illis. Hoc ei p̄cepit
illis iste psalmus sedēs de hys
qui sarbūt² tantucū quadruū.
Sed nō rursus p̄sumāt de mō
tibus: ꝙ ipi montes non a
se lucent. sed ab illo lucēt de
quo dictū est. erat lumē uez
qd illuīat omnē hoiez uenī
entē in hūc mūdū. Montes
possūt intelligi hoies magn
i: hoies clari. Et qs maior
ē iohāne baptista: Qualis
ille mons erat de quo dns d.
non natus mulierū. nemo exst²
ior iohāne baptista.
erit maior iohāne baptista.
Videes ite istū magnū mōtē
lucentē; audi confitentem.
Qd confitentē: Nos omnes
unū sum̄ de plēitudīe ei⁹ accepim̄.

De cuius ergo plēitudīe acce
perūt montes. ab illo ē tibi
auxiliū nō a mōtibꝫ: ī quos
tamen nisi leuaueris oculos
p̄ scīptuas. nō admouebeis
ut ab illo illuīneis. Canta gꝰ
qd̄ sequit² si uis audire ut fir
missime ponas pedes in gra
dibꝫ: ne m illa astensiōe aut
fatigeris. aut lapsus cadas.
dic qd̄ sequit. Ne des ad mo
uendū pedem tuū. Vñ mo
uent̄ pedes: Vñ motus est
pes illi q̄ erat in padyso. Ded
prus attende vñ motus ē
ille q̄ cāt unt̄ angelos. ⁊ mo
to pede cecidit: ⁊ de angelo
factus ē dyabolus. Moto ei
pede cecidit. Queire vñ cecid.
Superbia cecidit. Nō gꝰ mouz
pedem nisi superbia admuna:
nō mouet pedem n̄ superbia.
Ad ambulandū ⁊ p̄fiendū
cantas mouet pedē: ad cadē
dū superbia mouet. Ideo: ille
qd̄ dicit ī psalmo: Filij autē
hoīm sub tegmine alarū tu
arū tuarū sperabunt. Di sb̄ tegmīe.
semp humiles. semp de deo spā
tes: semp de se non p̄sumētes.
Sub tegmine alarū tuarū
spabūt: nō enī a se sanant²
ut beati sint. Dz qd̄ sequit²:
Inebriabūt² ab ubertate do
mus tue: et torrētē deliciaz
tuarū potabis eos. Este sicē
tes. este mebriati²: este sicut.
este bibūt: ꝑ nō a se bibunt.
nec ipi sibi sunt fons. Sed
vñ bibūt: Sb̄ tegmīe alaz

tuarū ſpabunt. Ji ſub alis:
huīles ſuī. Quare? Quia a
put te intſt fons uite. Jlō er
go a ſe irriganť montes: ſi
a ſe nō illuīanť mōtes. Nam
unde qđ ſequit. In luīe tuo
uidebim? lumen. Ji ergo in
luīe ipīus videbim? lumē?
qs cadit a lumīe niſi qui ipe
nō eſt lumē? Et q' uoluerit
ſibi ee lumen: ipe cadit a lu
mine q' illuīat. Jdeo ſaepe
nō cade niſi eū qui ſibi vlt
luctet cū ſit p ſe tenebre? ſta
tum ſbiciat. non ueniat mi
pes ſupbie. et manus pcōz
nō moueat me id eſt imuta
tio pcōrū nō moueat me.
ut cadā a te. Nūe tu muſti
et dum ſta nō ueniat michi pes
ſupbie? Jequit. Jbi ceciderūt
omnes q' operant iniquitatē.
Quos nō uides operari iniq
tatē: ia dampnati ſt. Jz ut
dāpnarēt ubi ceciderūt?
Cū illis uenit pes ſuperbie.
Jlecte ergo iſte audiens ut
aſcendat? nō cadat. ut a tō
ualle ploratiōis pficiat. nō
i tumore ſupbie defiuat: aut
deo ne des ad mouēdū pedē
meū. Et dīs illi: Neq; dor
miet q' cuſtodit te. Jnte cat
tantas vīa. Quaſi una ſe
tēna frā ē et dualz nonalz.
Homo dixit aſcendēs et tan
tus tātuī gradū. ne des
ad mouēdū pedē meū: et de
tamq; dicēt ad te. ne des ad
mouendū pedē meū. dīs

in. adde. neq; dormiter qui
cuſtodit te. et nō mouebit
pes tuus. Dixerit aūt ille
nūq'd in ptāte mea ē ut
dormiatet q' cuſtodit me? Ec
lo ut nō dormiat neq; dor
miet. Ergo illū tibi elige
nō dormit neq; dormitab?
et nō mouebit pes tuus. De
us nūq" ē dormiens. Ji us
lz cuſtodē nō dormiēte: ne
um eligę cuſtodē. Ne det ad
mouēdū pedem meū dīs
tu: bene optime? ſedet ille
dicat tibi. neq; dormiet qui
cuſtodit te. Tu forte, uerſu
rus te cras ad hoīes cuſtodē
et dicturus. quē ſu uenturū
nō dormiētē? Quis hō non
dormitabit? Quē metuis?
Quo ibo? Quo fugiam? Ji
le tibi oīdet ate nō dor
mit neq; obdormiet qui
cuſtodit iſrl. Vis hē q' cuſ
dem. nō dormiente neq;
mutante? Ante nō dormiet
neq; dormitauit q' cuſtodit
iſrl. Criſtus enī cuſtodit iſ
rl. Eſto ergo iſrl. Qđ ē iſrl?
Interpretatur hō videns deū.
Et quis uidet deū? Primo p
fidem: poſtea p ſpeciē. Ji p
ſpēm nondū potes: p fidem
unde. Ji enī fame unde non
potes quoniā ubi ſpēs: poſ
teiora cuīs unde. Vor dixit
ē morſi a dīo. nō potes uin
ſame meā: poſteiora mea ui
debis cū triſtitia. Expectat ſe
te ut miſeat: ia miſit. ni uin

posteiora ꝑ̄us. Vbi nō ſit: audi ioh̄ānē: nō ueīſſet īgr ꝓēm. Dīs nr̄i ihūs xp̄us iā fert pascha. Pascha autem ſiſtis int̄pretat̄. Nā uer greū ē quaſi passionē: ſed nō eſt. Diligentioꝛ ītꝛ: doc hebreū inuenīt̄ eſt ꝙ pascha ꝓpetat passionē ſed nō ſm̄. Passionē enī nō ſiſt dīs nr̄a nīa credentibꝫ in ī̄ſur rectiōe eoꝝ: ut nō ſcamus de morte ad uitam. Non magnū ē credē ꝙ mor tuus ē xp̄us: hoc ⁊ pagani et iudei et oēs mundi credūt quia mortuus ē. Fides xp̄ianoꝝ ī̄ſurrectio xp̄i eſt. Hoc pro magno habem9. ꝙ credim9 ī̄ reſurrexiſſe. Ergo nō ſe uo luit uideri qui nō fuerat: hoc ē ꝓpter delicta nr̄a ⁊ ī̄ſurrex ꝓter iuſtificationē nr̄am. Et nos in hanc fidem ī reſurrectiōe xp̄i ſm̄ hoc primū mandauit apls. ꝙ credeis ī corde tuo ꝙ deus eū ſuſcitauit a mor tuis. ſalui eris. Non dixit xp̄us. qđ ⁊ pagani ⁊ iudei ⁊ oēs mundi eoꝝ credidērūt: ſed ſi credideris ī corde tuo qđ illū ſuſcitauit a mor tuis. ſalui eris. Hoc credē hoc ē ēe xp̄ī: hoc ē unde deū. Nr̄i adhuc posteiora ei⁹ uideas: tamē nō credē tibꝫ ī posteiora. pueīes ad uisionē facies. Nō ē hoc nō credentib in id qđ posteius pro te factus ē xp̄us: Cū ne dum eis in id qđ posterius ſuſ cepit xp̄us. Nam ī p̄mo fa ties eius que eſt: In princi pio erat uerbū et uerbū e rat apud deū: et deus erat uerbū. Posteiora eius q̄ ſūt: Et uer bū caro factū ē: ⁊ habitauit ī nobis. Cū ergo credis ī hoc qđ pro te factū ē uerbū: ī ſur rexit in carne: ne ti de tua carne deſperaueris effecꝫ xp̄ī. Factus dicit xp̄ī cū fue rit. nō dormitabit neq; dor miet q̄ cuſtodit te: quia ita xp̄ī es: audiſti in pſalmo. Ecce nō dormitauit neq; ob dormiet q̄ cuſtodit xp̄ī. Chriſtus enī ipe dormiuit: ⁊ ī ſur rexit. Quid enī aut ipe ī pſal mo? Ego dormiui ⁊ ſōpnū cepi. Nūqd ī mānſit in ſomp no? Et ſurrexi inq̄t: quoni dns ſuſcepit me. Di ergo ita reſurrexit ita tūſiſt: ſi ita tūſiſt unde posteiora ei⁹. Nō ē unde posteiora eius? Ergo in reſurrectionē ei⁹? Et q̄ aut aplis? ſi carnaſiꝰ ē et infirmitate ſed uiuit ī uirtute dei. et uerū aut. xp̄s ſur gens a mortuis ita nō mori tur. et mors ei ultra nō dīabi-

rette t' tantat ette nō dormi
tauit neq; obdormiet q' custo
dit isrl. Adhuc forte ḡtus tur
nali sensu q'b' ē qui nō dormi
tauit neq; obdormiet? Et tā
queis uir hoies fallens: nī
q̄ muētinus es. Noli ergo
p̄sumē de quoq̄ hoie: omīs
homo dormit: dormitabit.
Nī dormitat? Cū portat
camē infirmitatis. Nī dormi
et? Cū fuerit mortuus. Noli
ergo p̄sumē de hoie: potest
dormitare mortalis. Dormit
morient: noli queri uir ho
mines. Et quis unquis cus
todit me? Qui nō dormitat
neq; dormiet. Audi q̄d seq̄t.
Oīs custodit te. Sī nō ergo
homo dormitās: dormiēs:
sed dīs custodit te. Quo te
custodit? Oīs tegumētū
tuū sup manū dexteir tue.
Ega fiēs itelligam q̄ adiuuā
te dño quid sibi uelit. dīs.
tegumentū tuū sup manū
dexteir tue. Videtur enī mi
habē sensū occultū q̄r nō
dixit dīs custodit te abso
lute: simpliciter: sī addidit
sup manū dexterē tue. Quid
enī? Dexterā tuam dīs custo
dit? et sinistrā tuā nō custo
dit? Nōne ipe nos totos
fecit? Sī nōne qui fecit dexteā
ipe fecit: sinistrā? Postīno
si placuit dici de dexteā sola?
quare dixit sup manū dex
teir tue. et nō iā sup dexte
ram tuā? Cur hoc dixerit.
nisi aliq̄d hic occultū quo
pulsando puenirem? absco
dexit? Duceret enī. aut dīs
custodiet te: nichil addens
aut si dexteram addē uolue
dīs custodit te sup dexteram
tuā: ā cte qua addidit ma
nū hoc dicēt. dīs custodiet
te sup manū dexteram tuā.
nō sup manū dexteir tue.
Qd dīs ipe suggerē dignet
promam uobis q̄ram uo
bitat: sine dubio facit uo
approbare ueru ē q̄d dic
Nā quidutum sum q̄ uo
rans. Dī nī dicim q̄ non ab
ipis nobis vobis oīdemus
ē ueru q̄d dicim q̄: si uos q̄
agnoscetis ueru ē q̄d dicim
Dī aut agnoscetis. nisi de
mōstrāte illo qui in uobis
bitat? Inquīt de illo mō
estis quor uor ē. ne des ad
mouendū pedē nim. q̄d
dixit. neq; dormitet q̄ cus
dit te: oportet enī ut ipe
nō dormiat i nob. et nō dor
intelligit ē q̄d dixim? Nō
mquies? Qua si dormiat
fides vra. dormit ipe in nob
Christus enī i corde nō fide
ipi est. Aut aplius habitat
ipm p fidem i cordib; uīs
In quo nō dormit fides ve
gilat ipius. Et si forte dormi
ebat fides tua. et ideo i ista
questiōe fluctuabas quasi
naus illa. que tepestate
patiebat ubi ipe dormiebat
erata ipm: sedabit tepes

tates. ¶ Indem ergo vrām mr̃
rgo kr̃i. q̃n̄ filij estis eccĕ
et in eccĕa pfecistis. ⁊ in eccĕa
ffectis q̃ nondū pfecistis: et in
eccĕa profitendi estis q̃ iā pfi
cuus, ¶ mr̃o go uos q̃d soletis
intelligĕ qđ dictū ē in euan
gelio. nesciat sinistra tua q̃d
faciat dertera tua. ¶ Hoc eni in
telligite. ñuenietis que sit der
tera ⁊ que sit sinistra? simul
intelligetis et vtrāq; pte deū
esse. et dertera et sinistrā:
et tamē nō debet scire sinistra
qđ faciat dertera. Sinistra
nra dicat. quidq̃d tpaliter ha
bemus; dertera nostra dicat.
quidq̃d nobis etnū et ī com
mutabile dñs pollicet. Dicāt
ille q̃ habet etnā uitā. ipse
de ipsis tpalibz consolatur
ipsum in uitā: ipe sciat dertera
dominū apud dauid. Qñ ob
uos dertera ūquitatis. ¶ Inue
nit go quosdā qs reprehendit
q̃ dertera uerā. p sinistra ha
bebant; ⁊ uerā sinistrā tene
bant sibi fecerūt. Qui sc̃i sti er
gō sequent. Omnis hō
qui felicitatē nō putat esse
hominis, nisi in istis tpalibz
facultatibz ⁊ delicijs. ⁊ afflu
entia ⁊ copia mūdi huius:
iste ē stultus atqz pius q̃
sinistrā sciat sibi dertera. Ta
les illi erāt de q̃bz dicit psalmꝰ.
nō q̃ a deo acceperūt etnā que
tpaliter possidebāt: ꝫ q̃ ipam
solam putabāt eē btām uitā.
et nichil aliud inquirebāt. Au
dite eni q̃d de illis cōsequet
dicat. Quoꝝ os locutū ē uana
tatem: et dertera eoꝝ dertera
iniq̃tatis. Et sequit quoꝝ filij
eorū uelut nouelle constabi
lite: filie eorū ornate sicut tē
pli similitudo? cellaria eoꝝ
plena eructantia ex hoc in
hoc: oues eorū fecunde multi
plicātes in exitibz suis. boues
eorū crasse. ¶ Non ē ruina sepis
nec exitus: nec clamor in
plateis eorū. ¶ Magnā felici
tatē quoꝝūdā descripsit. Pos
set tamē istā felicitatem et
aliquis iustus hr̃e sicut habu
it iob: sed iob pro sinistra illā
habebat nō p dertera. ¶ Iā der
tera nō habebat nisi apud
deū ꝑpetuā: sempitnā felici
tatem: ideo concessa ē ꝑuā
enda sinistra. ⁊ sufficiat ei der
tra. Quō ꝑcussa est sinistra:
Tēptationibz diaboli. Abstu
lit subito diabolus: ꝑmissus
quidē a deo ut iustus ꝑbaret
impius ꝑcuteret. Abstulit oī
a? sed iob q̃ nouerat sinistrā
sinistrā eē. et dertera nō nisi
dertera. quō se tenuit ad der
tera et exultauit ī dño! Cō
solatus ē tāpna: qr nō ē pas
sus damnū. De inteioib
duuris deo plenū cor habe
bat? dñs mr̃t dedit dñs ab
stulit. sicut dño placuit ita
factū ē: sit nomē dñi bñdict
tū. Hec erat dertera ipi. ipse

dñs ipa uita etna: illa lucis
possessio. fons iute. lumē in
lumine. ¶ Inebriabūt ab ubi
tate domus tue. ipa ēat dex
tera: sinistra nō erat pro ad
iutorio ɔsolationis. nō ad fir
manētū felicitatis. ¶ Nā feli
citas eius uera atq; ginama
deus erat. ¶ Ista aūt de qbz dic
daud qua ob eoz locutū ē
uanitatē. ⁊ dextera eoz dex
tera iniquitatis: nō hinc e
ob irēphendit qz hijs oībus
habundabāt. ⁊ qz ob eoz lo
cutū ē uanitatē. Quid eī
sequit? Cū enumeīsset o
pias eoz aut: btūs dixerūt
pplm cui hec sūt. ¶ Hec ē va
nitas qđ locutū ē ob eoz:
qđ btūs dixerūt pplm cui hec
sunt. Tu quid dicis q̄ nosti
qđ ē sinistra et qđ ē dextera:
Sequit? dicit: btūs pplis cu
ius dñs deus ipius. ¶ Inten
dat ergo rationis vīa. Audi
um q̄ sinistrā: audiumq; ⁊
dextrā. Audi hoc ɔsumatū
i rationis mentitor. Sinist
eius mq̄t sub capite meo.
Sponsa dicat de sponso: de
christo ecclīa i amplexu pieta
tis ⁊ castitatis. Quid aut?
Sinistra eius sub capite me
o: ⁊ dextera eius ɔplectet me.
Quid aūt. q̄ sursū ēat dex
tera deoꝛsum sinistra? ⁊ sic
cōplectebat sponsus spon
sā. supponens sinistrā ad ɔ
solationē. iponens dextera
ad ꝓfectionē: Sinist eius mq̄te
uus sb capite meo. Deus illa
dat. ideo sinistra eius: quia
omnia ista temporalia de ma
Quia unus sunt q̄ impij
ab ydolis a demonibz ista pe
tunt? Quia nulli a demonibz
ista petunt? nō illa ipsi?
Et rursus q̄ illa nō petunt
a demonibz hinc ea: sed no
a demonibz ista tantum. Ita
multi petunt a deo et non
habent. Novit ille dispen
sare sinistrā q̄ nocat ad dex
teram. Ergo si ē sinistra si
sinistra sed sub capite sit:
supra illā sit caput nostrum
id est supra illā sit fides
a. ubi habitat ipe. Sola
poralia ꝓmisit fidei tue. s
nō erit sinistra sup caput
tuū? ⁊ omnia temporalia
de fidei tue. ⁊ fidem tuā
ꝓmisit omnibz temporalib
sinistra sub capite tuo. d
tera dexteram eius ɔplect
te. Audi hoc pīm exponē
pūbus. qđ ē sinistra ipse
est dextera. ai de sapiēn
dicēt: longitudo inqt dier
et āni vite in dextera ei
i sinistra illius eius divitie
⁊ gloria. longitudo illa di
eīi eternitas est. Hoc enim
ꝓmio nō dicat septuagin
gū qđ eternū est. Nā quidq
finē habz breue est. Modo
to: longitudie inqt dierū
replebo eū. Et nūqd aliter
promagno dicetur hono
ra prem tuū? nisi eternū tuū.

ut longeuus sis sup terram?
Sup quā enī tiam?: nisi de
qua dicat spes mea es tu.
porcio mea ī tra viuēciū?
Ibi enī longeuū qđ est. nisi
ibi uite in etnū?: Nā ē h'
longeuū qđ ē. nisi usq; ad
senectutē puenire? Et si lō
gā uidetur etnā: cū puenit
ad ūnctū breuis q; finit.
Et multi maledicētes patī
bus senescūt in hac ūta:
multa aūt obsequētes patī
bz ato eunt ad dnm. Nū
qđ ergo implet ut longeuꝰ
sit sēdm hanc ūtā? Dī lon
geuū pro etnitate illa po
tra enā: actiō dnice et
glōia id est sufficiēcia ūte
huꝰ ea que bona existimā
tur ab hoīnibz sinistra est.
flectas quis ueūt: uolt tibi
ūte dexterā: id est tollere
tibi fidem tuā. Tu accepis
sinistrā: id est ut illud tol
lat qđ temptale ē. et nō ea
que etna habes. Audite pa
tres ps plin hoc facientē. Hoī
bus psequebant in eo qđ
dexterā ille sinistrā offone
bat. Cuius romanꝰ sū aut.
dexterā cōtēpnebant: ille
sinistra tenebat. quia illi
tant: nōdū enī ipō credi
dīnt. Quid ergo? Si dexte
ra amplectit: sinistra sub

capite est? Quando ē ne sciat
sinistra tua qđ faciat dexte
ra tua? Id est qū facis opus
bonū. ppter ūtā etnā fac.
Nā si opus bonū in tra ppte
ra feceris ut temena t' habū
dent: fac sinistra tua qnd
faciat dexterā tua. Misericors
ti dexterā sinistre: noli facē
nisi ppter ūtā etnā. Ideo
fac: sed nos facies: hoc ei
mādauit deus. Si ppter so
las res hūanas: solā ūtā
istam facis qđ facis. si nisi
sola optatur: si aūt ppt ūtā
etnā opens. dexterā sola o
patur. Si aūt habes mtē
tionē ad ūtā etnā. sed sur
rpit tibi cupiditas ute tē
palis, ut attendas eā ac
tra qū facis opus bonū. ut
hic tibi aliqđ retribuat:
misceat se sinistra opibz dex
tē. Hoc uetat deus. Venia
mꝰ nūc ad illud quod ait
psalmꝰ, dns tegumētū tu
um sup manū dexteram tuā.
Manū ptātem dicat: unde
probamus qz? manꝰ di. po
testas dei dicta ē. Sā dmbo
lus q' tēptauit iob hoc ait
deo: mitte manū tuā? tan
ge omia q hīt. Qđ est mitte
manū tuā? ni ta ptātem?
Eudētius audi fr. ne forte
carnali sensu adhuc cogites
qz membris distinctus ē deus:
audi euidēter quo dicatur
manꝰ ptās. Aut quotam
lotus septum. Mors et uita

in manuꝫ lingue. Mouum⁹ linguas. finsia quedā ī ore mouent⁹: et ptrudendo palatū ⁊ dentes distinguūt sonos ꝙ bus loquum⁹. Ostenditur in manus lingue. Lingua g⁹ nō habet manus: sed habz ⁊ manus. Que st manꝰ lingue: Potestas lingue. Quod ē mors et vita ī manuꝫ lingue: Ex ore tuo iustificabis: et ex ore tuo cōdēpnabis. Ergo si manus ptās⁹: quid est manus dextē: Nichil arbitꝝ intelligi congruētius. ꝙ ut intelligam⁹ manū dextere ptātē quā ī dedit deus: ut si uelis donātr deo ad dextrā sis. Erunt enī impij omib ad sinistrā: erūt aūt dēs filij bōi ad dexterā. ꝙꝛ dicet uenite bñdicti ptis mei. p capite regnū qđ uobis patū est ab origīe mūdi. Vt aūt sis a dextris id est ut possis dei filius fieri: ptātē accepisti. Quā ptātem: De ꝙ dicat aplus iohānes: dedit eis ptātem filios dei fieri. Vñ accepisti hāc ptātem: Ex dētibz inqt in nomīe eius. Di ergo credis: ipa tibi ptās data ē. ut sis int filios dei. Esse aūt int filios dei hoc ē ad dexterā ptinē. Ergo fides tua manus dexterę tue: id est ptās ꝙ tibi data ē ut sis int filios dei. manꝰ est dexterę tue. Sz qđ ualet ipa ptās ꝙ accep: homo nisi dīs protegat:

Tre credidit iā ambulaturus. infirm⁹ est int tēptatores: agitat int molestias. inter cruciales corruptiones. int suggestiones cupiditatis. int ueisitudines ⁊ laqueos mundi. Quid ualet g⁹ ꝙ hō ptātem. ⁊ credidit ī ipm ut sit int filios dei: De hoī illi nisi et ipius fidē dīs protegat: id est ut nō re pmittat tēptari supra q⁹ potes ferre sicut dicit aplus. fidel⁹ deus qui vos nō pmittet tēptari supra q⁹ potestis fic. Ergo ille ꝙ nō sinit temptari supra q⁹ possum⁹ fere: qūus iā mani fideles si m⁹ qūus iā manu dexterę nrē sit ī nobis. regat nos deus sup manū dexterę nrē. Non nobi suffragat manū dexterę: nisi ille ipam manū dexterę protegat. Ecce hoc de tēptationibus: intendite qđ sequitur. tegat te dīs sup manū dexterę tue. Dix: quod arbitror recognouistis. Si enī nō recognouisses. ⁊ sēptimo nō recognouisses: nō work vrīs intellectū vrm ni fuisset fidelis. Ergo p intellectū fidē: fides: id est qđ sequit ꝙ protegat dīs: sup manum dexterę. id est sup ptātem ī qua ptātem accepim⁹ ē filios dei. et ē ad dexterā. Quare oportet protegat dīs? propter scandala. Vnde sunt scandala: De duobz timēdis

sunt scandala: q: et duo sūt
ꝓcepta in quib; tota lex pē
det et ꝓphete. dilectio dei et
proximi. Ecclesia ꝓpt deū:
in deo primus diligit. deus
aut ꝓpter deū. ℣ In deo intel
ligitur figurate dictus sol:
in ecclā intelligit figurate
dicta luna. Quisquis potest
capere ut aliud de deo credat
oportet. nō credat prēm
filiū: et spm scm vnus ē
deꝰ: deceptus ē uer sua hꝫ
ꝛor. marcionē arriano ꝛū.
Si aliqd minus ī filio aut
minꝰ in spū scō q̄ in patre
crediderit: passus ē scandā
lum in deo. Quisquis mysꝫ
teria ecclārū in vna pte
mundi crediderit ecclām: et
tota orbe terrārū. et credidit
deus qui dicit. ecce hic est xp̄s
ecce illic. sicut nō audistis
in euāgelio legitur. cū ille
totū orbem emerit q̄a tantū
spūs dedit: ille tamē ī pri
mo scandalizat. a luna ut
fabulant. Quisquis ignorat ecclām ī ipa
scriptura: ꝓdiem vrit: quia ī
ipa sapientia erant. de qua
dictū est dies diei eructuat
verbum. Unde dicat: aplūs:
Spūalibꝫ spūalia cōparamus.
Dies diei eructuat uerbū:
Spūalibꝫ spūalia cōparantes.
Dies diei eructuat ibū: sa
pientiā loquimur inter ꝓfectos.
Id est et nos: nocte indicat
scientiā: Paulis ꝓdicatur
humilitas xp̄i: et mors xp̄i: et re
surrectio xp̄i: q: ipm ē lac qd
suffiçit paulis. et ideo nō ēlm
quit in nocte paulu. q: lux
et luna ecclā in nocte. id est
ꝓ carnē xp̄i predicat ecclām:
quia ipā caro xp̄i caput est
nē est. Quisqs ibi nō scādā
lizatur in ipa ecclā: ī car
ne xp̄i: a luna nō vrit. Si
quis scādalizatus nō fuerit
in ueritate illa ī cōmutabili
et incōtaminabili. nō in isto
sole quē nobis oculi vident mise
re et petora. sed in illo sole
de quo dicit impius ī fine. quid
nobis profuit superbia et diui
tiarū iactantia q̄d contulit
nobis. trāsierunt omnia trāsꝫ
umbra: et cū ista duraſſent.
ergo inquit errauim⁹ a ui
a ueritatis et ueritatis lumē nō
luxit nobis: et sol nō ē ortus
nobis. ℣ Quid nō iste sol oīb;
impijs oritur illo ī stituēte
de quo dictū est. q̄ facit solē
suū orī sup bonos et malos:
Ergo aliū solem facit dē qui
oritur sup bonos et malos: is
tū quē vident et boni et mali.
Alius ē ait ille sol nō factus ꝑ
genitus ꝑ quē facta st oīa:
ubi ē intelligentia ī cōmuta
bilis veritas. De ipo dicunt
impij. et sol ortus nō ē nob.
Quisqs in ipa sapiēcia non
erat: nō vrit a sole. Qsqs
ī ecclā et in carne dñi. et ī hys
que pro nobis ꝓpter gesta
sūt nō erat: non vrit a luna.

Dñs aũt homo qñus iã
crediderit in xpm: a' ibi erunt
aut ibi, si nõ in illo fit qd dic
tũ est. dñs tegumẽtũ tuum
sup manũ dexteram tuã. Ideo
enim cũ durasset dñs tegumen
tũ tuũ sup manũ dexterã tuã:
qui quesisset ille: duriusset. iam
erat ẽ manus dexteram mea. iã
elegi credẽ in xpm. accepi ptã
tem int' filios dei ẽ? qd est
deus qd' tegumẽtũ meũ ẽ ad
huc supra. id est sup manũ
dexteram meã: Sequit. Per
diem sol nõ uret te: neq; lu
na p noctẽ. Ad hoc igit' tegu
mentũ tuũ ẽ sup manũ dex
teram tuã: ut nõ te uret sol per
diem. neq; luna p noctẽ. Iã
hic intelligite fidẽs q' figuate
dictũ ẽ. Etenim uidem solẽ ui
sibilẽ si cogitemus: uinit p diẽ.
Similiq; luna uinit p noctẽ: Sz
qd est ustio? Scandalũ. Audi
aplm dicentẽ. Qis infirmat
et ego nõ infirmor? Qis scãda
lizat' et ego nõ uror? P diem
sol nõ uret te: neq; luna per
noctẽ. Quare? Quia dñs cus
todiet te ab omi malo. Ab scã
dalis in sole et ab scãdalis in lu
na. ab omi malo te custodiat
q' est tegumẽtũ tuũ sup ma
nũ dexteram tuã. q' nõ dormit
neq; dormitauit. Et ad quã
rem? Quia in ẽptatiõibus sui
mꝰ. Dñs custodiet te ab omi
malo: custodiat aiam tuã
dñs. Etiã in ipa aia. Custodi
et dñs introitũ tuũ et exitũ tuũ:
et hoc nũc et usq; in sclm. Et nõ
quasi corpus tuũ. nã i corpe
pempti sũ mũdo: sz custodiet
aiam tuã dñs. q' de anima
nõ cessarunt mũdo: seruabũt
pscutores. In crastinũ nã
hodie natalitia celebrant.
seruebãt. i femina diutina
: delicata: sz fortis erat qui
dñs tegumẽtũ eius sup ma
nũ dexteram eius. ille qui eã
custodiebat. Per eam fiducia
nũq; dẽ qui i affrita ignoran
clarissima eaã fuit nobilis
gnie. habũdans diuitijs: so
per omnia sinistra erat. sibi q;
pite erunt. Dexter inimicus q;
feruet caput: et sinistra illi
obiecta ẽ que erat sibi pprie.
Caput supra erat: dexterã q;
sup completebat. Od pnoc
facere pscutor. qñ bellum
femine? Erat idem ni. q; so
infirma. et diuitijs fortis la
gudior: et cõsuetudine cog
li ifirmior. Sed qd ad rem
muniẽta? Quod ad
sponsũ mittente sinistrã q;
caput. et dexteã sua: plenc
tem: Qñ sit munita pau
immunis? Et ni pauisset: fu
torpus. Od aũt dicat pscha
Custodiat dñs aiam tuã.
Anima nõ cessat. corpus pe
nissũ est: et corpus ad tempꝰ
pausũ ẽ. nã in fine i sumo
tuũ est: q' et ipe q' dignat
ẽ ẽ caput eccie. pbuit tempꝰ
suũ ad tempꝰ pauedũ. Sc
carnẽ suã ille induo ressu

rauit: mrē nrām i fine refiſ
tatuns ē. Ideo ſuſtatuū ē
mput: quo attenderet ro:p⁹
et nō deficēt. Cuſtodiat aīaz
tuā dñs. ipa nō tedat. ipa ñ
frangat ſcandalis ī pſcutu
onib⁹. in tribulatiōib⁹: ipa
nō tedat deſtendo ſic dñs
dicit. nolite timē eos q corp⁹
omdūt. aīam aūt nō poſ
ſunt omdē: ſ eū timete qu
habet ptātem repere aīaz
omdē in gehennā ignis.
Mat ergo animā nrā cuſto
diat dominus ne tedas pſna
n falſa. ne tedas p mittē
tpalia. Et cuſtodiat animā
nrā dñs: et deinde cuſtodiat
introitū tuū z exitum
Mā introitū tuū ad temp⁹
attende. Cuſtodiat dñs in
troitū tuū z exitū tuū: et hꝰ
nuſq; in ſeculū. Exitū idē
quid ē exitus? Quid eſt introitū
mr intrans⁹: qñ tempta
tōnē exeūs⁹: qñ vincimus
tēptationē. exim⁹. Audi in
troitū audi exitū. Vaſa fi
gli. pbat fornax aur ſmp
tuno tribulationis. Si ſut
ſ hoīes uſti quō uaſa figu
li: nāe eſt ut uaſa figuli ī
trent. Et nō qñ intrant iā
ſeruis ē figulus: ſed cum
exierint. Dominus aūt ſe
ruis ē quia nouit q ſt ei⁹:
et nouit q in fornace non

Accepent. Illi aūt nō accepant
qui nō hūt uentū ſuperbie.
Humilitas ergo cuſtodit ī oīm
tēptatione: q a omni alle
ploratiōnis aſcendum⁹ tan
tus eb⁹ mentū gradū. z cuſ
todit dñs introitū ut ſalu ī
trem⁹. Dana fide ſim⁹ qñ ac
cedit tēptatio: et cuſtodit ex
itū ex hoc et uſq; ī ſtlm. Cum
eū exuerim⁹ ab oīm tēptatio
one: iam ī etnū nulla nos
tēptatio terrebit. nulla ꝛu
piſcentia ſaltum ſolluat ab.
Audi aplm idipm cōmemo
rantē. qđ paulo añ memo
rau: fidelis deus q nō pmit
tat vos tēptari ſupra quā
poteſtis ferre. Introitū tuū
cuſtodit: uidete ſi cuſtodit
exitū. Sz fiat mgt aī tēp
tēptatione etiā exitū ut poſ
ſitis ſuſtinere. Quāq; nō poſſu
mus nos frēs mitptari alt
q ipa uerba apli docuit:
Cuſtodite ergo uos ſ non a
nobis: q dñs tegumētum
qui cuſtodit. q net dormitat
net dormit. Semel dormi
uit pro nobis: ſuscepit iam
nō dormiet. Nemo de ſe pre
ſumat: de cōualle ploratio
nis aſcendum⁹. nō ī mane
am⁹ in via. Gradus in via
reſtimit: nō debem⁹ pigri ī
manere. nō debem⁹ ſuperbi ma
dere. Ducam⁹ deo nō mone
at pes nr: nō dormiat qui
cuſtodit nos. In nra ptāte
ē deo donāte ſi eū nob fidia⁹

custodem. q̄ nō dormit neq; dormitat. qui custodit isral. Quē isral? Videntē deū. Jta erit amor tuus ad deū. ita erit regimē tuū tuū sup manū dextrā tuā: ita custodit introitus tuus et exitus tuus ex hoc et usq; in seculū. Jnā si de te ꝑsumpseris: motus ē pes tuus. Di motꝰ ē pes tuus? nā putabā te in aliquo gradu ēe: Jnde magis si superbus es: q; humilis i cōualle ploratiōis dicit. ne des ad mouendū pedem meū. Et si breuis psalmꝰ ē: longa tñ tñtatio et longus sermo. Putate fieri q; ꝑ natalem btē crispine ēuitmus uos: et īmoderatior fui i sermone producendo. Nōne posset hoc uobis fieri si quis uos multa tam ūutaret? et ad mensā sine mēsura bibere cogeret? Lucrat nob hoc fatē i sermone diuino. ut mebriemū et sacie mū. q̄ admodū et dñs pluuia sua temporali dignatus est terrā irrigare: ut cū maiore gaudio nos nō sineret ire ad locū martiriū. sicꝰ hester no die ꝑmisera. Illi enī martires sine labore hi sūt nobissum. Jncipit tractatus de pbo trentesimo octauo ꝑ. sez tractatus

Sicut amor īmūdꝰ inflāmat aiam. et ad terrena capiscenda et prauum sentiēda nocat. et i ima cupiditat atq; i ꝑfunda demergit: sic amor sanctus ad supna eleuat: ad etna īflāmat. et adeo q; nō timent neq; moriū et mutat aiam: et de ꝑfundo ifernu leuat ad celum. Habet omnis amor suum nec potest uamare amor nisi aia amātis. nīe ē dubiū. Sz uis nosse q̄lis amor sit? Vide quo duat. Jlon ergo monemꝰ ut nil ametis: sed monemꝰ ne mūdū ametis. ut eū q; fecit mūdū liberius ametis. Obligata enī aia more terreno. q̄ uisū habet in penis. uolare nō pt; nisi data nō ab affectibꝰ sordidis sumis sēli. tamq̄ emensis nubꝰ et dualꝰ alis resolutis omni impedimēto. id ē dubiis obus ꝓceptis dīoīs dilectis prumi uolat. Quo nisi ad deū ascendens uolando? Quando ascendit amādo? Quando possit gemit i terra. si ia est ei uolandi desiderū dicit. q̄s dabit mi pēnas sicut columbe et uolabo? requiescam? Quo aūt uolant nisi de medys scandalis? ubi gemebat etiā iste nunc hic? Dē ē quā cōmemoraui? De medys ergo scādalis a communione malorū hominū. a palea q̄bus grana cōmista sūt uolare uult: ubi nō patiat cōuictionē et sotietatē iniqui alieni? et mutat i sotietate angelorū nunc in etna ihrlm. Jdeo psalmꝰ iste

quę hodie suscepim⁹ tractādū
sūm vęc ipam ihrlim desideat.
id est iste qui ascendit in hoc
psalmo. Est enī cantuī gra
duū qđ sępe durim⁹ cantati
vęc: qr nō sūt gradus isti des
cendentiū ꝫ ascendēciū. Ascē
dè ergo uult iste. Et quo vult
ascendè nisi ad celū? Quidē
celo? Utrū ideo uult ascen
dè ut sit cū sole et luna ꝫ stel
lis? Absit. Sed est i celo etiam
ihrlim, ubi sunt tues nūi an
geli: ab ipis tuubr nīs pegri
nam⁹ in terra. In peginatio
ne suspiram⁹: in cuuntc gau
debim⁹? Inuenim⁹ naūt ꝫ soa
ūi ista pegrinatiōe qui iā
viderūt ipsā cuitatē: et in
uitant nob ut curram⁹ ad
illā. Adhoc gaudr iste, q̄r dic.
Oui dauis sū in hys que
dicerūt mi, i domū domini
bim⁹. Fięs uenat i mentē
cuitatis vęc. si qua forte fes
sus noīatus quo certo de
turbe dfluūt ad celebrandā
solēpnitatē: ille turbe quō
se exhortāt. quō se hortāt?
dicūt. eamus. eam⁹. Et q̄
uult quo eam⁹? Et dicit: ad
illū locū ad sanctū locū. In
quę sibi loquūt? ꝫ tp̄ ītensi
ne singillatim fanūt vnā flā
mā. ꝫ ipa vna flāma facta.
et collocutiōe sęse attenden
tes rapit illos ad locū sūm:
ꝫ cogitatio sancta sīfiat e
os. Si ergo ad locū tpalem

sic rapit amor: sāis: q̄lis am
or debet cē q̄ mentes rapit
in celū? et dicītes sibi in do
mū dn̄i ibim⁹? Ergo animus
animū animā⁹: ꝫ in domum
dn̄i ibim⁹. Curram⁹ et nō
fatigem⁹: quia illud puemi
em⁹ ubi nō lassabim⁹. Curra
mus in domū dn̄i: no cūdet
anima mea in hys q̄ ea nob
dicūt. Qui enī ea nob dicūt.
priores uderūt ipāz pr̄iam.
de longinquo clamātes ad
posteiores: in domū domini
bim⁹. ambulate cuuite. Vi
derūt illā apli: ꝫ dixerunt
nobis cuuite. ambulate se
quumī. i domū dn̄i ibimus.
Et quid dicat vnusq̄sq; nrm?
Jocūdatus sū in hys q̄ dixer
unt mi in domū dn̄i ibim⁹? Jocū
datus sū in pphetis: jocūdat⁹
sū in aplis. Omnes ei isti dix
erūt nobis i domū dn̄i ibi⁹.
Stantes erant pedes nr̄i in
atrys ihrlim. Ecce habes do
mū dn̄i: si quębas quid sit
domus dn̄i. In illa domo do
mū laudatur q̄ condidit do
mū: ipe: delicie olim hītan
cū in domo. ipe sola spes hi.
et res ibi. Ergo si murmūt quid
debent cogitare? Quasi ibi
nā sint et ibi stent. Magnū
enī ē ibi stare ut angelos
et nō deficę. Qui enī inde
lapsus est: in ueritate nō ste
tit. Quicūq; nō sunt lapsi.
i ueritate stant: ꝫ ille stat q̄
deo fruit. Q̄ aūt se frui nolu

erit: mdit. Duus aūt se fru
ult: Qui supbus est. Jdeo il
le qui semp stare nolebat i a
trys ihrlm. in lumie tuo iqt
udebum lume. nō in lum
ne meo: et aput te inqt fōs
ute. nō apud me. Et qd ad
erat: Nō ueiat m pes sup
bie: et manus ptōz nō mo
ueat me. Jbi ceciderūt oīs
q opant iniqtē: et pulsi
sūt nec potuerūt stare. Si er
go illi nō potuerūt stare qa
supbi fuerūt: hūlit astēde
ut dicas. stantes erāt pedes
nri in atrys ihrlm. Cogita
qualis ibi futurus sis: et q
uis adhuc i ma sis hoc tibi
pone ante oculos quasi ibi
stes. qsi iam int angelos in
defluens gaudeas et fiat
in te qd dictū est. bti qui hi
tant in domo tua i scla scło
rū laudabūt te. Stātes erā
nt pedes nri i atrys ihrlm.
Cuus ihrlm: Solet cū dici
ista ihrlm. Sz ista ihrlm umb
est illius. Et quid magnū est
stare i ista ihrlm: qñ ista ihe
rusalē stare nō potuit. que i
ruinā conuisa ē: Hoc ergo
p magno spūs scūs ex in flā
mato corde amātis hui clo
quit: qdicit stantes erant
pedes nri i atrys ihrlm. Nō
ne illa Ihrlm ruu dicit dīs.
ihrlm ihrlm q int sinis pphas.
et lapidas missos ad te: Qd
magnū ergo iste ecclesiastes
stare int illos q int sinebant

pphetas et lapidabāt missos
ad se: Ubi sit ut de ista ihrlm
sic cogitet q sic amat. qui sic
audet: qui sic vlt puenire ad
illā ihrlm mētem mētz de q
dicat aplus etiā i celis. Nō
dū postremo. nolū in aere
audi qd sequat: et qua ihrlm
designet mētibz nris. Cū es
duxisset stantes erant pedes
nri in atrys ihrlm: qui dicere
illi de q ihrlm dicis. de qua
ihrlm loqueris. sbieat stan
Ihrlm que edificat ut ciu
tas. Frēs qui dicebat ista de
uid: pfecta erat illa autem
nō edificabat. Jste esto qui er
go cuitatē dicat. qui nō edifi
cat: ad quā curritur in fide
lapides uiui de quibz dicit pe
trus. et uos tanq lapides
uiui redificamini i domum
spualē. id est templū sanc
dei. Qd est lapides uiui re
dificamini: Uiuus si accedi
Si aūt arctis efficeris cpi
dei: qdicit aplus paulus.
templū enim dei sanc est qd es
uos. Jpa ergo nō cuitas
edificat: pauci de mūdo
lapides p manus pdicātiū
uerbi. cōquadrant. ut cu
structura sempitina. Nihil
multi lapides i manibus
artificis sūt: nō tamen de
manibz artificis. ut possint
pfecte redificari i structura
templi. Est ergo ista ihrlm
q edificatur ut ciuitas. sic
damētū ipius ciuitatis. sic

ar aplūs paulus: fundamē
tū aliud nemo potest ponere
p̄ter id qđ positū est. qđ ē xp̄s
ihesus. fundamētū qui pon²
uitetm. desup edificant² pa
retes; et pondus parietum
ad ima tendit. quia in imo
positū ē fundamentū. Dicat
fundamētū nām in celo est:
ad celū edificam². Corpa edi
ficauerūt istā instructurā.
quā videtis amplā surrexis
se hui⁹ basilicæ: ? qr corpa
edificauerūt fūdamentum
imo posuerūt. Qa vō spūa
liter edificamur: fundamē
tū nām in sūmo positū ē. Illud
ergo nr̄m. ubi edificem²:
qđ de ipa ihrlim dām ē. stātes
etenim pedes nr̄i in atrijs ihrlz.
Sed quā ihrlim ē? Ihrlim que
edificat² ut ciuitas. Parum
dixit ut oñderet ihrlim. quia
adhuc potest illa corpalis
intelligi. Quid si cū exstat
alijs et dicat. iā quidē cū
ista dicēt² tēpib⁹ dauid
et ista cancellata est ciuitas
illa p̄fecta? Sed uidebat in
spū futurā. ? iterū edificā
dam. Expugnata ē enī illa
ciuitas. et factus ē tristissimus in
babilonia plūs captiuatis: et
dum ē ista in captiuis tūsimu
gratio ut babilonia. ? ꝓpheta
uit ihēmias p⁹ septuaginta
annos captiuitatis edificari
posse illā ciuitatē. q̄ destructa
erat a debellātib⁹. Forte aut a

liquis. Hoc uidebat dauid
in spū futurā ciuitatē ihrlim
a debellantibus. ? iterū posse
post septuaginta ānos edifi
cari: et ideo dixit ihrlim que edi
ficatur ut ciuitas. Noli ergo
putare illā ciuitatē ee dictā:
que constat er sāb⁹ tāq̄ er lapi
dibus viuis. Quid sequit² ut
tollat totā dubitationē: Aut
enī. Stantes erāt pedes nr̄i
in atrijs ihrlim. Sed quā dico
ihrlim: Nō istam inq̄t quam
videtis stare corporeis pare
tibꝫ erectā: non. sed ihrlim q̄
edificat² ut ciuitas. Quæ nō
ciuitas sed ut ciuitas²: in qua
ista structura parietū que erat
in ihrlim visibilis ciuitas erat.
sicut ꝑtrue dicat² ab oñibꝫ ci
uitas²: Illa aūt edificat² tāp
ciuitas²: qr et illi q̄ eā intrāt
viui tāp lapides st̄: nō ei vere
lapides st̄. Sicut illi ut lapi
des nō lapides: sic illa ut ci
uitas nō ciuitas. quia dixit
edificat². Nomine q̄ppe edifi
cij structurā cōpagemq̄ cor
porū atq̄ parietū uoluit in
telligi. nā ciuitas ꝑpie i oīb⁹
habitātib⁹ intelligit²? ꝑ ma
nifestauit nob⁹ ciuitatē se ur
bem dixisse. qr dixit edificat²:
et qr edificiū spūale silitudi
nem hꝫ quādam ad edificiū
corpale. ideo edificat² ut ciui
tas. Sed dicat qđ sequit². au
ferat omnē dubitationē: qr
nō carnaliter debem⁹ intue.
ihrlim q̄ edificat² ut ciuitas.

Quinq; principalio est in idipm.
Jam modo frēs quisq; erigit
aciem mētis. qsq; deponit ma
ligne tarnis. quisq; mūdat
oculū cordis: eleuet et uideat
quid ē idipm. Idipm quo di
cam nisi idipm? Frēs: si po
testis intelligite idipm. Jrā
et ego quidq; aliud dicerē: nī
dico idipm. Conemur tamē
quibusdā uirtutibz verboz
z significationū pduce aciem
mentis. pduce in finitatem
mētis. ad cogitandū idipm.
Quid ē idipm? Qd semp eo
dem mō ē: qd nō mō aliud z
mō aliud ē. Qd ergo ē idipm
nisi qd est? Quid est qd est?
Qd eternū ē. Jrā qd semp alr
atq; aliter ē: nō ē qz nō ma
net. Jō omnino nō ē: z̄ non
sūme est. Et qd est qd ē. nisi ille
q; qn̄ mittebat moysen. dixit
illi ego sū qui sum? Qd est
hoc nisi ille cui cū dicēt fami
lus eius esse misit me. si di
cerit pplus q; te misit q; dixit
ei. nomē suū noluit aliud di
cere qz ego sū q; sum? Et adic
it z ait. Dices istis filijs ism
hel: qui ē misit me ad uos. Jō
potes tape. mlt̄ū est intelligē
multū est apprehendē: ētnec
qd pro te frūs ē quē nō possis
tape. Retine tamē xpi. i q̄m
leuibz egrotis. z a uilibz
latronū sēi. uinis ēbriet̄. ut
ad stabulū pduceris. et ibi
sanaueris. Ergo curram ad
domū dn̄i z pueniam ad au
Ecce ipm. Ego sū q; sū: q; ē misit me ad uos

tarē ubi stent pedes nr̄i: cau
tarē que edificat ut cauis.
uis principio eius i idipsum.
Quid enī debes tenere? Qd ex
te factus ē xp̄us: qz ipe ppe ē
et ipe xp̄us recte intelligit
ego sū qui sū. qūo ē in forma
dei. ubi nō rapinā arbitrat
est ē equalis deo. ubi ē idipm
Vt cāūt tu efficaris pcepti
idipm. frūs ē ipe prior ptis
tui: et uerbū tuū factum ē.
ut tuo ptinet uerbū. Qu
uo qd uerbū tuū factū est.
bitauit in nobis et semē re
nit abrahā z promissu ē aūt
abrahe et ysaac et iacob quos
er semine eoū bñdicentur
oēs gentes: et iñ uidemus
etiam toto orbe diffusa. Ve
tur ad infirmos deus. Infir
mitatē cordis quesiuit ai d
cēte go sum q; sū: finitatem
cordis quesiuit z aciem cō
platonis eterā ai dixit q; q
misit me ad uos. Si non di
habes forte ētēplationē
li desire noli desperare. qui es
uoluit ee homo ut nos: qui
deo seruitus aut moysi qua
erpauescētū nomē. Qd nomē
Qd est est. Et dixit iterū dūs
moysen. ego sū deus abrahā
et deus ysaac z deus iacob
in nomē ē metipm. Noli te
desperare quia dixi ego sum q
sum. z qui ē misit me ad uos.
qz tu mō fluctuas z mūdus
te certū. z uacuetate mōtium
humane. pape nō potes qd est

idipm. Ego defendo quia
uenire nō potes: ego sum deus
abraham z deus ysaac z deus
iacob. In semine abrahā spe
ra aliquid: ut confirmai pos
sis ad uidendū. qui uēit ad
ē idipm de quo dictū ē. muta
bis ea et mutabūt: tu autē
idem ipe es et anni tui nō de
ficient. Ecce idipm qui anni
nō deficient. fres: nōne ānu
mūi rotidie defluūt. n stant
omino: Nā et q uenerūt iā
nō sūt: et qui futuri st nōdū
sunt. Jam illi defecerūt: z illi
defecturi uenturi st. In hoc
ergo ipo uno die fres ecce mō
lopmur, i momento ē. pteite
hore tūsierūt. futuīe nondū
uenerunt: z tū uenerūt: ipe
tūsibunt et deficient. Q sūt
anni qui nō defluūt ni qui
stant? Si ergo ibi anni stūt.
et ipi anni qui stant vn anu
bus ē. et ipe vnus ānubus qui
dies ē. qr ipe vnus
dies nec ortū habz nec occasū.
nec inchoatur ab hesterno:
nec cōcludit a crastino: sed
uocat illū diem. si uus anni
sūt. si uus dies ē: qd uis
tuis stat, tamē ipius stabi
litatis pticipat illa tuitas
nullo ergo qr illius stabilita
tis fit pticeps. dicit ille qillut
dicit stantes erāt pedes nri
in atrijs tuis. Dīa cū ibi
stant. ubi nichil tūsit. Vbi
tu ibi state et nō tūsur? Illuc
curre: idipm nemo hīt er se.
Intendite fres: corpus habz.
nō est idipm. qr nō ī se stat.
Mutat p etates. mutat per
mutationes locorū ac tēpor:
mutat p morbos et defectus
carnales. Nō ergo ī se stant
corpora celestia. nō ī se stant,
habent quasdā mutationes
suas et si occultas: certe de
locis in loca mutāt. Flectē
dūt ab oriente ī occidentem:
et rursus arripiunt ad orientē.
Non ergo stant: nō sūt idipm.
Anima hūana nec ipa stat.
Q tūs enī mutationibz et co
gitationibz uariat: q tus no
uis cogitatibz ī mutat. q tus cupi
ditatibz diuisatur, atqz distēdit.
Mens ipa hoīs que dicitur
cōsilius, mutabilis ē. nō ē
idipm? mō wlt, mō nō wlt:
mō stat mō nestat, mō memi
nit mō obliuisat. Ergo idip
sum nemo hīt er se. Q uolunt
er se habē idipm ut qi ipse
sibi cēt idipm: lapsus ē. Ce
cidit angelus z factus ē dyabo
lus: pp hoc aut hoīs superbia.
decrevit sctā iudicia cū qui
stabat. Isti sibi uoluerunt
idipm ēe z sibi pūpari. sibi
dīari uoluerunt. Noluerūt
hīe uē dīm q uē est idipsū:
nu dictū ē mutabis ea z mu
tabūt. tu aūt idē ipe es. Jam
ergo p tantū langueē. post
tantos morbos. difficultates

laboreb. redeat anima hūli
ata ad idipm: et sit in illa q
in tate tuis pticipato eius
in idipm. Illuc enī ascende
rūt tribus. Quēbam⁹ enī q⁹
ascendat qui tendit: q; dix⁹
ascendentis hoīs uoce. ascē
dentis etīe. Putam⁹ ne quo
ascendit. quo it. quo engitur:
Illuc ascenderūt uigt tribus.
Quo ascenderūt tribꝰ: In ci
uitatē: tuis pticipatio eius
in idipm. Ergo illuc ascendi
tur in ihrlm. Homo aūt qui
descendebat de ihrlm in ihe
richo: incidit in latrones. Di
nō descendēt: et nō incidert
i latrones. Quia nō descēdē
do incidit in latrones: ascē
dendo uenuat ad angelos.
Ascendat ergo. q; ascenderīt
tribus. Sed quid sūt tribus
multi nouerūt: multi non
nouerūt. Ut et nos q̄ nouim⁹
descendam⁹ ad illos q̄ nō no
uerūt tribus: ut nobiscū ascē
dant quo ascenderūt tribus.
Tribus alio nomīe dici po
sūt tuic: sed nō pprie. Tribꝰ
tribus uno nōie alio pprie nō
dici possunt: ꝛ uicino dicūt
tuic. Nā pprie si discernimus
tuias. non itelligūt nisi tu
ne que st in tuitatibꝰ singu
lis singule. unde tuiales:
decanones. idest qđ sunt in
tuia ul decuria: ꝛ nostis q̄
tales tuias singulas habēt
singule tuitates. Sūt aūt
ul erāt aliqī i istis q̄ tuim
tribus tuic enā pplor: ꝛ tui
tuitis multis tuias habe
sicut roma tignita qnq tuias
habet ppli. Hec dicūt tribꝰ:
has pplus isrl duodeam ha
bebat sc̄dm filios iacob duo
decim⁹ tribus erat. popul⁹
erat: ꝑ erant ibi mali erant
ibi boni. Qui enī male tra
que crucifixerūt dīm: q̄ bo
ne tribus que cōgnouerūt
dīm. Ille ergo tribꝰ q̄ cru
fixerūt dīm. tribus st dyabo
li. Cū ergo hīc dicēt. illuc en
ascenderūt tribus: ne omīs
bus intelligeres addidit. t
bus dīi. Quid ē tribꝰ dīi:
Que cognouerīt dīm. Ergo
sis enī duodeī tribus ma
lis. erāt ibi boni. De bonis
tribubus q̄ cognouerīt filiū
totē tuitatis. ꝛ ipā erant
gruia unt illas tribꝰ q̄ nos
palcas cōmuta st. Ascēdi
aūt nō tāī paleis: sed tribu
purgate. electe q̄ tribꝰ dīi.
Illuc ascēderūt tribus dīi.
Quid ē tribus dīi: Testio
nīi isrl. Hoc quod sit scīpt
audite. Testimoniū isrl. id
est in quibꝰ cognoscat q̄ est
ueꝝ isrl. Qđ est enim isrl:
Interpretatio nōīs ei⁹ dicta
ē iam: ꝛ sepe dixi. Forte enī
: si uerus dictꝰ ē erudit: di
cendo nos fraudam⁹ ut nō er
udiat. erāt eis q̄ legē nō nou
erūt q̄ noluerūt nos sim⁹ do
cti ipōrū. Isrl uidens deum
intpretatur: imo diligētius

disſuſſo uerbo ſic intꝛpretat. iſrl' eſt uidens. Utriꝰq; eſt ui
dens deū. qꝛ homo in ſe non
ē: mutat enī et uertit ſi nō
ꝓtupet eius qui eſt idipm.
Tūc eſt qñ uidet deū. Tunc
enī ē qñ uidet eū qui ē: ꝛ ui
dendo eū qui eſt. fit ꝛ ipe pro
pꝛie iſrl'. iſrl' eſt uidens deū. Ergo ipe ē
bus ergo nō eſt iſrl. qꝛ nō eſt
ꝓtupatio eius ī idipm: qꝛ
ipe ſibi uult ee idipm. Qui
ſrl'. Omnis ergo iſrl' nō eſt
ſtitus: quia omnis ſuꝑbus
tuꝛe eſt ut ſtitus ſit. Hoc di
ſtibus. ntꝛe eſt ut oīs ſuꝑbꝫ
uelit uideꝛi qđ nō eſt: aliter
nō poteſt. Et ſtibus mei utinā
ſit uellet ſuꝑbis uidei qđ ñ
eſt uellet uideꝛi uerbi ra
eſt. ato enī probaꝛet. diꝛet
ulla. uideam unū tor
ulla ſis: cū nō poſſet. ītuei
tetur falſo ſe uideꝛe uoluiſſe
qđ nō erat. Durit ſe eloꝗtē:
dicetur ei loquꝛe ꝛ proba. Di
loquus fuerit. ītuent non
hoc ee qđ pfeſſus eſt. Suꝑbꝫ
qđ peius eſt uſtū ſe uult ui
deꝛi cū nō ſit: ꝛ qꝛ uſtuam
ītelligꝛe difficile eſt. difficile
ē ſuꝑbos agnoſcꝛe. Volunt
ergo ſuꝑbi uideꝛi qđ nō ſt:
ideo non ē ꝓtupatio eoꝝ ī
idipm. nō ꝓtinet ad iſrl' qui
eſt uidens deū. Quis ergo
ꝓtinꝫ ad iſrl'? Qui eſt ꝓtuceps

in idipm. Quis ē qui ꝓtupat
idipm? Qui confitetur ſe nō
ee qđ deus eſt. et ab illo hꝫe
qđ bonū poteſt hꝫe ꝛ a ſe aūt
nō ee niſi ꝑtim. ab illo ſibi
ee uſtuā: talis ē in q° dolus
non eſt. Et dñs uidens nata
naelem quid aut? Ecce uere
iſrlita in quo dolus non ē.
Si ergo ueꝛus iſrlita in quo
dolus nō eſt. utꝛ ille aſcēdit
ad iſrlim in quib; dolus nō
eſt: et ipe ſt teſtimoniū iſrl'.
idest ꝑ illas agnoſcit quia
erant gemma inter illā pa
leam. qñ area cū uidꝛetur to
ta palea putabat. Erāt g.°
ibi gemma? ſed cū aſcēderunt
in ſublimitate illa ſplendo
ꝛib cū fuerit area uentilata.
tūc erit teſtimoniū iſrl': tū
dicent oīb malis. uꝛe qꝛ erāt
ibi uſti int malos. qñ nos
oīb malis uidebāt ꝛ ꝛ āles
nos enim tales oīb puta
bam? Teſtimoniū iſrl'. Quo
aſcendit? Qñe aſcendit ꝛ

Ad confitendū nomī tuo
dñe. Magnificētius dici nō
poteſt. Sicut ſuꝑbia preſu
mit: ſic hūilitas confitetur.
Quō ergo ꝑſūptor ē q' non
wlt uideꝛi qđ nō ē: ſic con
feſſor eſt qui nō wlt uideꝛi
qđ eſt ipe. ꝛ amat qđ ē ille.
Ad hoc ergo aſcendit iſrlite
ꝛ qui dolus nō ē. qꝛ ſūt
uꝛe iſrlite: qꝛ in ipis eſt teſ
timoniū iſrl'. Ad hoc aſcen
dit ad confitendū nomini

tuo dñe. Qñ ibi sederūt sedes
in iudicio. Qui enigma: mi
ra questio si nō intelligat. De
des dicat quos grēa thronos
appellāt. Thronos grēa sel
las dicūt: tñ honorabiles.
Ergo frēs mei nō ē mirū. si se
dcant homines i sedibz. i sellis.
Ut aūt ipe sedes sedeāt. q nō
possumus intelligē: Tāqm si
dicat aliqs: sedeant hic ca
thedre. sedeant hic selle. In
sella sedetur. vel sedibz sedet.
in cathedra sedetur: nō ipe
sedes sedent. Quid ē ergo hō
qñ ibi sederūt sedes in iudi
cio: Certe soletis audire deo
dicente. celū mihi thronus
ē: tra aūt scabellū pedū meoz.
Latine aute totū sic dicit. ce
lū mi sedes ē. Qui sūt isti nisi
iusti: Qui st celi nisi iusti: Qui
celū ipi celi. quia que extra ap
se extē: sic st multe ut vna sit.
Sic ergo: iusti. Ita st iusti celū.
ut celi sint: in ipis aūt sedet
deus: de ipis iudicat dñs. Et
nō sine causa dictū ē celi enar
rant glām dei. Apli enī facti
st celum. Unde factu sūt celi:
Quia iustificati. Quō patet:
factus ē terra cu dicit ē tim
es: in terrā ibis: sic iustificati
facti st celi. Pertaserūt deū:
de ipis deus choruscabat mi
racula. tonabat terroes. plu
ebat cōsolatiōes. Erāt ergo
illi celum: enarrabāt glāz
dei. Nā ut nouitis ipos dictos
celi: ibi aut in ipo psalmo. in
omnē terrā exiuit sonus eoz.
: in fines orbis tre verba eoz.
Quens quoz: : iuenes vide
Si ergo celi sedes dei apli sū
celi: et ipi facti sūt sedes dei.
ipi st thronus dei. Dicit ēalo
loco: anima iusti thronus sa
pie. Magna res magna dā
est. thronus sapie aīa iusti:
idest in aīa iusti sedet sapia
tia in sella sua. tñ thronus sa
pie: et inde iudicat q iudi
cat. Ergo erunt throni sapi
entie: et ideo dicit illis dñs.
sedebitis sup duodecim thronos.
iudicantes duodecim tribus isr.
Sic: et ipi sedebūt sup duode
sedes: et ipi st sedes dei. de illi
quippe dictū ē. ubi erit sedes
sedes. qñ ubi sedebūt sedes.
Qui sederūt sedes. et qui sūt
sedes: De quibz dicit aīa iu
sedes sapie. Qui sunt sedes
Celi. Qui st celi: Celi. Ad
celū: De quo dicit dñs celum
sedes est. Et ipi iusti st sedes
et habent sedes: et in illa die
rusalem sedebūt sedes. Ad
quā tem: In iudicio. Sede
bitis uq; sup duodecim se
des o nos sedes: iudicantes du
odecim tribz isr. Quos iudica
tes: In fine qui sūt in terra.
Qui iudicabūt: Qui fuerūt
celum. Illi aūt q iudicabūt.
in duas ptes diuidet: una
ad dextrā alterā ad sinistrā
cut. Iudicabūt aī ipos sancti
uenerit enī in iudicio sedes
orbis populi aut ysaias. Ma

sunt ergo qui cū illo iudicabunt:
alii qui ab illo iudicabunt² t ab
illis qui cū eo iudicabūt. Dum
ponet² ergo ihs in duas ptes. Vna
ponet² ad dexteā cū enumera
tione elemosine quas fecerunt.
Alia ponet² ad sinistrā cū enu²
merā crudelitas t sterilitas mise
rie. Et illis ad dexteam constu
tus dicetur. Venite benedicti
patris mei; possidete regnū qđ vobis
paratū ē ab origine mūdi. Qui ex
sitiui mihi: et dedistis mihi
bibere. Hospes eram: et collegistis
me. Et illi. Quando te vidimus
infirmū aut in carcere: et ad
uenimus ad te? Et ille. Cū vni ex mi
nimis meis fecistis: mihi fecistis.
Ergo quid est fieri? Illi iudicab
untur de quibz dictū ē ut fiant a
mici de mamona iniquitatis:
ut et ipsi inquit recipiant vos
in eterna tabernacula. Qui sedebūt
ad dexteram dei. Et assumentur illos separatos in dex
tram in regnū celorū: et ipsa est
par ihrlm. Que est par ihrlm?
Vtique alia nō quantur
opibz predicationis spūalibus:
et fiat par dando et accipiendo.
Ait enim aplūs: qui ministrat
accepta dicit ee istas elemosinas.
Ait ergo. Si nos vobis spūalia se
minamus: magnū ē si carna
lia metamus? Et de ipa re aut alio
loco. Qui multū habuit nō habu
it: et qui modicū nō defuit illi:
Quare qui multū habuit nō ha
buerunt? Quia qđ plus hēbat:
deest indigenti. Et quid ē qui
modicū nō defuit illi? Qa acce
pit ab illo qui habuit: ut fiat in

aequalitas. Vpa ē par: de q̄
dicitur. Fiat pax in virtute tua. Nā
qz cū dixisset qm̄ ibi sedebūt sedes
in iudicio sedes sup domū dauid:
id est sup familiā xp̄i cui dederūt
in tpe cibaria? statim tamquā
ip̄is sedilz aut. Interrogate que ad
pacem sūt ihrlm.

Vos sedes qui nā sedetis ut
iudicetis et facti estis sedes
dni iudicantis? qm̄ q̄ iudicant
interrogant q̄ iudicant² interrogāt²:
interrogate que ad pacē sūt ihrlm.
Interrogando qđ mutarent? Alii
os fecisse mīam: alios nō fecisse.
Quo inuenient fecisse mīam? ip
sos vocabūt ad ihrlm: qz ipsa sūt
ad pacem ihrlm. Dilectio fortis
res fieri: dilectio fortis res. Vltis
videre qm̄ sit fortis dilectio? Qsqz
p aliquā similitudinem nō potuerit
implere qđ iubet deus? amet il
lū qui implet: et in illo implet.
Intendat caritas vrā. Verbi gr̄
cia. Vxorē habet qm̄ dimittere
nō pt: oportet ut obtempet apl̄o
dicenti. Vxori vir debitum red
dat. Item. Alligatus es vxori: ne
quaeseris solutionē. Veniet in mē
tem qz melior est vita illa: de q̄
dicit idem aplūs. Vellem omnes
ee: sicut meipm. Attendit eos qui
hoc fecerūt? amat eos: et in ip̄is
implet qđ in se nō pt. Fortis res
ē dilectio. Ipa sit virtus nra: qua
si in illa non fuim⁹? nichil prest
quodcūq̄ aliud habuerimus. Di li
guis hoīm loquar ⁊ q̄t apl̄s ⁊ ange
lorū mentem aūt nō habeam:
factus sum quasi eramentū sonās

aut cymbalū tynniens. Si dixerit
aliud magnū. Qđ si distribuero oēs
substanciā meam: et si tradidero
corpus meū ut ardeam. caritatē
autē nō habeam: nichil michi
prodest. Si autē sit sola caritas
que nō ī uenuat qđ distribuat pau
pibus: solū talem aque frigide
det: tantū illi ī putabit qđ tum
zacheo qui dimidiū p̄monium
dona ut pauperib. Quare hoc:
Ille tam modicū dedit ille tam
multū dedit: et tantū illi imputa
bitur? Tantū plane. Impar
enī facultas: ꝑ non impar cari
tas. Illi ergo interrogant: vos co
gnitate quid estis. Iam certe dictū
est nobis: in domū dñi ibimus.
Gaudiauit sum in certe in hijs q dix
erunt nobis: in domum dñi ibimus.
Videte ergo si im? Non enī pedi
bus im: ꝑ affectib. Videte si im.
Interrogent se unusquisq; vīm q̄lis
ē erga paupem scīm: erga indi
gentē frem: qualis ē erga indi
gentem mēdicū. Videat si uisceā
eius nō sūt angusta: qr interrogate
te hūt sedes que sedebunt in iudi
cio: et debent iuenire q̄ ad pacē
sūt ihrlm. Et quō interrogant?
Tanquā sedes dei. Deus interro
gat. Si deū aliquid latet: et il
las sedes aliquid interrogantes
fugere potest.

Interrogate que sūt ad pacem
ihrlm. Et que sūt ad pacē ihrlm:
Et habundancia in qđ hijs: qui di
ligunt te. Ad ipam ihrlm conuer
tit uocem. Habundancia ē illis.
q̄ diligūt eā: habundancia ex no

pia. Fiat nopes ibi habundancia:
hic infirmi ibi firmi: hic egen
ibi diuites. Unde facti diuites?
Quia dederūt hic quod accepe
runt a deo ad tempus: et accepe
runt ibi quod postea deus ha
bet et metipm. Nic fiebat mei: ecce
uites et pauper sunt. Domū est
diuiti: ut agnoscat se pauperem.
Si enī plenū se putat: tumet est
ille nō plenitudo. Agnoscat se
mane: ut possit impleri. Quid non
habet? Unum. Quid non
habet? Vitam etiam. Attendat
quid habeat: et videat quid nō ha
beat. Fratres: ex eo qđ habet ex
ut ampliat qđ nō habet. Ex
ex eo qđ habet illud qđ non habet.
Et habundantia huius q̄ diligit
illam. Fiat par in uirtute tua.
O ihrlm ciuitas q̄ ędificatur
ciuitas: cui participatio tua in
ipm: fiat par in uirtute tua: qđ uir
tus par in dilcōe tua: qđ dilcō
tua dilcō tua. Audi cantorem
tuorū. Valida est sicut mors di
lcō. Magnū uerbū fides: uehe
mēs sicut mors dilcō. Magnus est
erpens nō potuit fortitudo ex
tare: qm̄ ut diceret: Valida est
mors dilcō. Quis resistit cuneo
morti? Fides? intendat mucro
uīa. Resistitur igniuz undis. fo
uo? resistit principatibus? resistitur
regibus? uenit una mors et ca
resistit? Nichil ē illa fortius.
Utcūq; uirtutes eius maiores quam
est: et dm̄ ē fortis sicut mors
dilectio. Et qr maritas ipa ongi
dixit qđ fuam sicut sim quod ni

eccam ⁹: fiat in nobis q̄dam mortē
dilectio. ℣ P̄a morte mortuus erat:
quidiebat. ℟ Mundus mi mua fuus
est: et ego mundo. ℣ P̄a morte mor
tui erant quibꝫ dicebat. ℟ Mortui ei
ppsis: et vita vr̄a abscondita ē cū
xp̄o in deo. ℣ Valida ē sicut mors
dilectio. Si ergo valida est: fortis
ē et magne virtutis ⁹: et ip̄a ē vir
tus ⁹: et p̄ p̄am vegunt ² infirmi a
firmis ⁹: terra a telo: ppli a sedibꝫ.
℣ Deo fiat par in virtute tua ⁹: fiat
in dilāone tua: et p̄ ista ⁹ vtutem
et p̄ istam dilāonem p̄ istā patē
fiat habundantia in turribꝫ tuis ⁹:
i. est in ecclesiis tuis. ℣ Pauci enī se
parabunt in iudicio: ꝑ ad multi ad
terā p̄ōta faciut ppli cuuta
tis illꝰ. ℟ Vulti enī p̄tinebūt ad
singulos quosꝗ ecclesios ⁹: a quibꝫ
circūplantur in tabnacula etna:
ut habundantia in turribꝫ eius.
℣ Plenitudo aūt delictoꝝ ⁹ suffra
gia dimicarū ipe dr ⁹: ipe i dipsū ipe ai ℣
ppa erit habundantia nīa. Deo
gratias: p̄ tantate: hoc ē p̄ vtute.
℣ Cui no sua queunt in hac vita.
Unde paulū aplm: hūtem tantatē.
Ut: Placete oīb p̄ oīa: sicut et
ego oīb p̄ oīa placeo. ℣ Ubi ē g°
ꝓ diffa si adhuc hoīb placerem
seruus nō essem ⁹: et mō dicis
ut placē et mō cohortaris ut et illi
placeant ⁹: Dz nō ibi posuit finē:
ubi seruus ꝓ se nō ꝓpter tantatē
placeat. Qui gloria suā quert:
non querit salutē aliox. Ut enim.
Sicut et ego oīb p̄ oīa placeo ⁹:
nō quers qđ mihi ꝓdest sed qđ
multis: ut salui fiant. ℣ Deo et hi
cū de tantate dicēt ⁹: ꝓpter fres
meos mq̄t et ꝓximos meos: lo
quebar autem patem de te.
℣ Oīs plm cuuitas cui ꝑtinpa
tō in idipm ⁹: ego in hac vi
ta et in hac terra ego pauꝑ pere
grin ⁹ et gemens nondū ꝑfruens
pace tua et predicās patē tuā ⁹:
nō propt me illam predico sicut
heretici: q̄ querētes glām suam
dicūt par vobiscū ⁹: et pacem non
hūt quia ppls predicat. Si enim
haberēt patem: nō confunderēt
vnitatem. Ego mq̄t loqbar pa
tem de te. Sed quare ⁹: ℣ Dt fres
meos ⁹ ꝓximos meos: nō ꝓpter
honorē meū ⁹: nō ꝓpt peccūaz me
am: nō ꝓpter vitam meā. ℣ Nam
mihi vuiē xp̄us ē: et mori lucz.
Dz loquebar patē de te: ꝓpt fres
meos et ꝓximos meos. ℣ Nā cu
piebat ipe dissolui et ee cū xp̄o:
et qui ista p̄dicauit ꝓximis et
fribꝫ ⁹: manē mq̄t in carne necta
rū est ꝓpter vos. ℣ Propt fres me
os et ꝓximos meos: loquebar
aūt patem de te. ℣ Propt domum
dñi dei mei: quesiui bona t. ℣ Nō
ꝓpter me quesiui bona: nā nonꝫ
querere ꝑ m ⁹: ideo nec ego habere
quia nō tibi querere ꝑ ꝓpter domū
dñi dei mei: ꝓpter ecclām ⁹: ꝓpter
sanctos ⁹: ꝓpt ꝑegrinos ⁹: ꝓpt nopes
eius ut ascendant ⁹: q̄ dicim ⁹ eis ī
domū dñi ibim ⁹: ℣ Propter ip̄am do
mū dñi dei mei: q̄siui bona tibi.
℣ Propter fres, pluraea ⁹ nctia capite ⁹:
mādūcate ⁹: bibite ⁹: cōuiales este ⁹:

curnite: apprehendite. Explicit tūtat⁹ de psalmo C^o vicesimo p⁹. Incip^t tūtat⁹ de psalmo centesio vicesimo secundo.

Descendentes cantica
ex ordine cū fiducia
vrā considanda susce
pi: ascendētib⁹ t amā
tib⁹ et ideo ascendētib⁹
qua amantib⁹. Vnus amor: aut
descendit a ascendit. Desideio cū
bono leuam ad deū: et desideio
malo ad vma pūpitam. Sed q
iam malo desideio lapsi cecidim⁹:
supest nobis si agnoscim⁹ quib⁹
ad nos nō ceciderit ꝛ descenderit
ut hexendo illi ascendam⁹: q; vbi
nūb⁹ nō possum⁹? Ipe dixit dūs ihs
xp̄us. Nemo ascendit in celū nisi
qui de celo descendit: filius hominis
qui ē in celo. Tamq̄ de se solo vi
dex dixisse. Ergo ceti remanserūt:
q; solus ascendit q; solus descēdit:
Quid debent ceti facē: Vnum cor
pus xp̄i simus: ut sit vnus xp̄us q; des
cendit et ascendit. Descendit ca
put: ascendit cū corpe vestitus
carnā sua: quā sibi exhibuit sine
macula et ruga. Solus ergo ascē
dit: ꝛ et nos q̄ cū illo sic sum⁹ ut
in illo membra ei⁹ sim⁹: t nobis cū
solus ē et ideo vnus et sempitin⁹.
Vnitas nos compaginat vni: et
illi soli cū illo nō ascendūt: q; cū
illo vnū esse noluerūt. Jam vēo
q̄m ipe qui in celo posit⁹ ē et car
ne susceptata īmortalis p quā fiut
ad tempus mōtlis: et nichil ī celo
psecutōnū patiens nichil malū
arū t obprobrioz sicut in hac vita
q̄ pro nobis oia sustinē dignat⁹
est: cōpassus m corpori suo ī terra
laborāti dixit. Saule saule: quid
me psequeris: Iam ipm nemo
gebat: et se pati psecutionē ex
lo clamabat. Non pr̄ spem
debemus: vmo cū magna fidu
a psumē: qua si p cantatē q̄ m
bisci ē in terra: p eande cantat
et nos cū illo in celo sum⁹. Sic dix
quēadmodū nobiscū ipe in terr
sit: votem eius dirum⁹ de celo sonā
tus saule saule q̄d me psequeris.
cū eū saulus oīno nō tangēt sed
net vidēt: quo aūt oīdit quia
nos cū illo in celo sum⁹: eodem ip
paulo aplo dicente: si resurrexist
cū xp̄o que sursum sūt querite ubi
xp̄s ē in dexterā sedens que sursu
sūt sapite. nō que sup terrā. mor
tui eni estis et vita vra abscondit
ē cū xp̄o in deo: Ergo et ille adhuc
deorsū est: et nos iam sursū sum⁹.
Ille deorsū ē cōpassione cantis
nos sursum sumus spe cantatis
Spe eni salui facti sum⁹: Sed q
spes nīa rerta ē: quāus fiat
sit de nobis dixit quasi nā fiat
Ascendat ergo iste cantator: sic
vnoq̄ corde vīm cantet h̄ homo. Cū
et vnus sissq̄ sit iste homo. Cū
illud dicitis singuli q; onēs vnū
estis in xp̄o: vnus hō illud dixit
et nō ad te dīc leuauim⁹ oculos
nros ꝛ ad te dīc leuau oculos me
os. Debetis quidē putāc vnū sp
vīm loqui: sed vnus ille marti
loquit. qui eciā diffusus ē toto
be terrarū: vnus ille loquit: qui
alibi dixit: Si fundz terre adte
mau: cū angeret cor meum.

Hanus ē qui clamat a finib⁹ tre:
Quib⁹ unus hō diffusus ē usq⁹ ad fi
nes terre: Unusq⁹sq⁹ homo in regi
one sua pt clamare? nūquid a fi
nib⁹ terre: Dr hēditas illa xpi de
qua dñm est: dabo tibi gentes hē
ditatē tuā et possessionē tuā ter
nos terre. ipa clamat et dicat. A
finib⁹ terre ad te clamaui: cū an
geret cor meū. Angat cor nr̄m:
et clamem? Unde angat cor nos
trū: Non de hys que hic patiūt
et mali: qr verbi grā dampnum
patiūtur. Nam si unde angit cor
tuus est: qr nescio quē tuorū er vo
luntate dei amisisti? si unde an
git cor quid magnū: Hunc an
gunt et corda infideliū: ista patiūt
et qui nondū in xpm credider̄unt.
Unde angit cor xpianu: Qa nōdū
hō. xpo uiuit. Unde angit cor xpia
nū. Quia peginat et desideat pa
triā. Si unde angit cor tuū? etiā
ipse sedm sdm suis gemis: et si
omnia prospera cōfluant et undiq⁹
tibi iste mundus arrideat? tu tñ
gemis q̄ in peginatione te consti
tuti vides: et sentis ia quodē te
licē felicitatē sedm oculos stultor̄?
et nondū sedm promissiones xpi. Illā
queres gemis? illā queres de
siderando ascendis? et
ascendendo cantas canticum
nouū cantādo cāticū gdouī dicis

Dte leuaui oculos meos: q̄
habitas in celo. Ascendens
quo leuaturus erat oculos? in illud
quo tendebat? ascendē desidera
bat? De terra enī: ad celū ascēdit.
Et terra deor̄ sū quā caltram? pe
dibz nr̄is? eate etiā celū sursū quod
videm⁹ oculis nr̄is: et ascendendo
tangam⁹? Ad te leuaui oculos meos:
qui habitas in celo. Ubi sūt ergo
scale: Tanta enī intualla cōspici
m⁹ int̄ celū et terrā? tanta sepa
rationē et tanta spatia lotorū: illuc
volum⁹ ascendē. scalas nō videm⁹?
Nūqd forte fallum⁹ nos. qr tanti
tāi graduū id est canticū ascensio
nis tangam⁹? Ascendim⁹ ad celū:
si cogitam⁹ deū qui ascensus i cor
de fecit. Qd est ascendē in corde:
Proficē in deū. Quo oīs qui defic⁹
nō descendit ꝑ cadit? sit oīb⁹ qui
proficit ascendit: ꝑ si sit proficiat
ut nō supbiat. si sic ascendat ut n̄
cadat. Si aūt ꝓficiendo supbiat:
ascendendo itiñ cadit. Sed ut n̄
supbiat? quid debet facē: Leuet
oculos suos ad illū qui hītat in
celo: nō se attendat. Oīb⁹ enim
supbis se attendit: et magn⁹ sibi
videt qui sibi placet. Sed qui sibi
placet stulto hominū placet: qua
ille ipe stultus ē cū sibi placz. Do
lus seruus placet: qui deo placet.
Et quis ē qui placet deo: Cui pla
cuit deus. Displicē sibi deus non
pt: placeat et tibi ut placeas illi.
Dr tibi ille placere nō potit: n̄ tu
tibi displicuis. Si aūt displices ti
bi: tolle a te oculū. Ut quid te enī
attendis: Si enī verū te attendis?
inuenis in te qđ tibi displiceat: et di
cis deo. Pcām meū: aīa me ē semp.
Pcām tuū sit aīa te ut nō sit ante
deū: et tu noli ee ante te ut sis aīa
deū. Quomō ei volum⁹ ut nō a
nob aūtat faciē deus: sit volum⁹

ut auertat faciē a pctis nris. Nam
vtriusq; illud cantat in psalmis. Ne
auertas faciē tuā a me. Vor ē psal
mi: vor ē ergo nīa: et ille q̄ dicit
ne auertas faciē tuā. vide q̄d dicat
alio loco. Auerte faciem tuā: a p
tatibus meis. Si vis ut aūtat faciem
suam a pctis tuis: tuipe auerte a
te faciem tuā: et a pctis tuis noli
auertere. Si eni nō ab eis aūteris
faciem tuā: tuipe ma steris peccatr
tuis. Si aūt tu nō auertis faciem
tuā a pctis tuis: tu agnosces: et ille
gnoscit. At vero a te leua oculos
ad illū: et dic. Ad te leuaui oculos
meos: qui hītas in celo. Celū cor
mei si corporaliter intellexim⁹ hoc
quod videm⁹ oculis corpeis: vere
sic errauim⁹: ut nō putem⁹ nos il
lut ascendē nisi scalis poītis aut
aliquibz machinamētis. Si aūt
spūaliter ascendim⁹: spūaliter celū
intelligē debem⁹. Si ascensus in
affectū: celū in ustitia. Quod ē ergo
celū dei? Omīs sancte aīe: oēs us
te aīe. Nam et apli quādiu ī ter
esset tame: celū erant: quia in
illis dīs sedens p totū mūdū am
bulabat. Ergo hītat in celo. Q̄o
mō? Quomō dicat in alio psalmo.
Tu aūt in sancto habitas: laus i
rl'. Qui hītat in celo: habitat in
sancto. Sancto q̄d nisi templo suo:
Templū eni dei sctm est: q̄d estis
vos. Sed oīs adhuc in fini: et se
cundū fidem ābulantes. Sedm
fidē st templū dei: erit eni aliq̄
do et sedm spēm templi dei. Quā
diu fit templū sedm fidem: Qui
diu ī ipsis xps p fidē hītat: sicut
dicit aplus hītare xpm p fidē in
cordibz nris. Sit aūt ita celū q̄d
ita p spēm hītat deus videntes
facie ad faciem oīs sci angeli
oīs scē virtutes: pncipatus: sedes
dnationes: ihrlm illa celestis
vīs pegrinando ingemiscam: et q̄
desiderando oram: Ibi habitat
deus: illuc leuauit iste fidem:
illuc ascendit affectū desiderando
et ipm desiderii sancti aiam de
daire sordes pcatoꝝ. et mundam ab
oīa labe. ut fiat et ipa celū: q̄
leuauit oculos ad eū qui habitat
in celo. Nam si celū istud corpeū
um q̄d oculis videm⁹ intellexim⁹
ēe habitatiōez dei: tū sitiuit ea
hītatio dei: qz celū et terra tran
sient. Deū aūqm fatēt deum ha
lum et terrā: vbi habitabat?
Sed dicit aliq̄s. Et aūqm fatent
deus scōs: vbi hītabat? Ihe se
habitabat deus: apud se habi
bat et apud se ē deus: et quādo
dignat habitare in scis. nos q̄
subtracta fuit radis. Deus aūt
sit hītat in sanctis: ut si ipe de
cessit cadant. Quicūq; ergo
portat deū ut sit templū dei:
no putet sit a se portai deū: ut
timeat deū si se subdunt. De
illi si se subtraxerit deus: q: ipe
tradit. Nam deus in sep manet.
In quibz nos hītam⁹ ipa nos
continent: in quibz deus hītat
ipe illos cōtinet. Jam videte q:

tū interest nr̄ nr̄am hītationē ꝙ ter
et sic dicat aīa ad te leuaui oculos
meos qui hītas in celo: ut intelli
gat ꝙ deus nec celo īdiget ubi ha
bitet: sed celū ipe indiget ut ab ip
so inhabitetur. Quid ergo sequit?
Sicut ad te leuaui oculos meos
qui hītas in celo: Quō leuasti o
culos tuos ut celū? Ecce sicut
oculi seruoꝝ in manibus dnoꝝ suoꝝ:
et sicut oculi ancille in manib dne
sue: sic oculi nri ad dīm deū nrm
quoadusq misereat nri. Et seruꝰ
sum⁹ et ancilla sum⁹: ille et dns ē
et dna est. Aut quid sibi volunt
ista verba: et quid sibi volūt iste
filiationes rerū: Attendat aliq̄
nr̄a tantas vrās. Nō murū si seruꝰ su
mus et ille dns ē: ſ mutꝰ si ancilla
sum⁹ et ille dna ē. Sz nec hoc mutꝰ
qz ancilla sum⁹: ecclia enī sum⁹:
nec illud mutꝰ quia et ipe dna ē
sed et sapia dei. Audi ergo aplm
dicentē: nos aūt preditam⁹ rpm
crucifixū. iudeis quidē scandalū.
gentilib aūt stultitiā: ipis vō vo
catis iudeis et grecis rpm dei vir
tutē et dei sapiam: ut iā sit suus
aplus: et sit ancilla ecclia. Cristū
dei virtutē et dei sapiam utriq
audisti. Cū aūt audis rpm: leua
oculos tuos in manꝰ dnī tui: cum
audis dei virtutē et dei sapiam: le
ua oculos tuos in manꝰ dne tue:
qua et seruus et ancilla es. Seruus:
ut aplius es. Ancilla: quia ecclia es.
Ista aūt ancilla: magnā dignita
tē inuenit apud deū. Vxor frā es:
sponsa vocat ad amplexus illos
spūales ubi secure ꝑfruat eo quē

dilexit. et cui suspirauit in ista di
uturna peregrinatione. Sponsa est
et accepit arrā magnā: sanguinē
sponsi cui securꝰ suspirat: nō illi
dicat. noli amare quomō dicat ali
qui virgini iā desponsate et nondū
nupte. Et iuste dicat noli amare
cū fanta fueris vive tūc amā: recte
dicat. quia ꝑsperū et ꝑsperū de
sideriū est et nō rasuri: amare eum
cui nesciat an nubat. Potest ei fieri
ut alius sponsetur: et alius ducat in
uxorē. Quia vō nullus ē alius qui
ꝑ ꝑsonat: securꝰ amat ista: et
aliquā illi nūgat amet et de lōgin
quo suspiret. et de longiqua pegri
natione solus ducet: qz solus talē
arrā dedit. Quis enī pōt sic ducere:
ut moriat pro ea quā vult ducere:
Si enī mori pro ea noluit: nō erit
qui ducat. Decurꝰ aūt ille pro spō
sa mortuus ē: quā resurgens erat
ducturus. Veruptn fides: interī sum⁹
quomō seruus et ancilla. Oīm est
quidē nō vos dicā seruos ſ amicos:
ſ forte solus discipulus dicit dom⁹.
Audite aplm paulū dicentē. Itaq
iam unquit nō est seruus ſ filius:
si aūt filius: et heres ꝑ deū. Popu
lo dicebat fidelib dicebat. Iā g⁹
in noīe dnī redempti sanguine ipi⁹:
loti lauacro ipius. filij sum⁹ filij
sumus: qz sic multi sum⁹ ut in illo
unus sim⁹. Quid sibi ergo vult qꝛ
adhuc tamq̄ seruꝰ loqm⁹: Nūqd
tm̄ meritū hre possum⁹ in ecclia q̄
nus iam filij fr̄i erimus? q̄tū hūt ipe
aplus paul⁹. Et tm̄ qd dr̄ in epla: Pau
lus seruus xpi ihu. Si ille se adhuc
dicit seruū ꝑ quē nob euāgelium

predicatū est. qūtomagis nos debe
m̄ agnoscē conditiōnē nr̄am ut ma
ior sit in nobis grā ipius? Primo enī
seruos fecit: quos redemit. Dēinde
enī ille pro seruis precium est: p̄ spon
sa pignus ē. Agnoscentes itaq; con
ditionē nr̄am: et si iam filij p̄ grāz
ipius, seruitū, ppter creaturā qua
vnuisq; creatā deo seruit: dicamus.
Sicut oculi seruor̄ in manib⁹ dn̄or̄ū
suor̄ū: et sicut oculi ancille in man⁹
dn̄e sue: sic oculi nr̄i ad dn̄m deū
nr̄m quoadusq; misereat nr̄i. Dixit: et quare? Sicut serui oculos
habent in manibus dn̄i sui: et sicut
ancille oculos hnt in man⁹ dn̄e sue:
sic utiq; oculi nr̄i ad dn̄m d̄m nr̄m.
Et quasi quērēs ad q̄d: q̄adusq; mi
serear nr̄i. Quales ergo
volunt seruos intelligi fieri? Qui
oculos hnt: in man⁹ dn̄or̄ū suor̄.
Et quales ancillas? Que oculos
hnt in man⁹ dn̄e sue: q̄adusq; mise
reat dn̄a earū. Qui sunt isti serui
et ancille qui sic hnt oculos in ma
nibus dn̄or̄ suor̄ū? nisi q̄ iubentur
credi? Oculi nr̄i ad dn̄m d̄m nr̄m:
quoadusq; misereat nr̄i. Quomō?
Sicut oculi seruor̄ in man⁹ dn̄or̄ū
suor̄ū: et sicut oculi ancille in ma
nibus dn̄e sue. Ergo et illi et ille: q̄
usq; misereat vl' dn̄s vl' dn̄a. Fiat
ergo aliquē dn̄m iussisse seruū credi.
Vapulat seruus: sentit plagarū
dolores: attendit ad man⁹ dn̄i sui.
quousq; dirat parte. Manū enim
ipam prātem dicit. Ergo q̄d dicit⁹
fiet? Iussit nos credi dn̄s nr̄ et dn̄a
nr̄a? sapiētia dei iussit nos credi:
et in hac vita vapulam⁹. et tota

ista vita mortalis nra ē plaga. Ad
dicitorem psalmu: p̄ inquitate ca
disti hoiem: et tabescē fecisti sicut
aranea aiam meā. Attēdite fres
quā tabida ē aranea: ut leui tac
tu cōquassēt et moriat. Etme ipa
carnē solam infirmitate mōlium
tis putauerim⁹ nos hnē tabidā? nō
dicit tabescē fecisti me ne sedi
carnē intelligēm⁹: sed aut tabescē
fecisti sicut aranea aiam meā.
Nichil enī infirmius aia nra po
sita in medijs temptatiōib; sicut
in medijs gemitib; et ptritionib;
molestijs? nichil en infirmius dn̄i
hereat soliditati celesti et sit in ē
plū dei vti iam nō cadat: p̄ primo
ut venirt ad hanc infirmitatē ca
bitatiōē: sicut aranea infirma
ta est et de pādiso expulsa ē: tū
iussus ē seruus credi. Fiēs mea: vi
dete er quo vapulam? In oib; q
ab initio gnis humani nati sūt. in
oīb; qui nūc sūt. in oīb; q
a nascent adam vapulat. Dep
lat adam i deest gen⁹ humanū: q
ti sic obduruerūt ut nr̄as plagas
ab sentiant. Qui vō er ipo genar
filij facti sūt reperiūt sensū vocis
sentiūt se vapulare et noverūt quo
iussit ut vapulent: et leuauerūt
oculos suos ad eū qui habitat i celo
et sic sunt oculi eor̄ū in man⁹ dn̄i
sui. quoadusq; misereat. sic oculi
seruor̄ū in manus dn̄or̄ suor̄: sic
oculi ancille in man⁹ dn̄e sue. Vide
felices aliquos in isto seculo videre:
iactantes se nō vapulant: imo
pcul vapulāt: hoc ipo gnī credū
t quo sensum iam perdiderunt:

lugulent et vapulent? sentiāt qā
vapulant, sciant qz vapulāt et do
leant qz vapulant: qm̄ q̄ apponit
sciam apponit dolorē. Vox scīptura
dicit. Ideo dns in euāngelio. Beati
lugentes: qm̄ ipi consolabūt. Au
diam vocē hoīs qui vapulat: et
sint iste vni tui qz nr̄m voces r qm̄
nobis bn̄ est. Nam quis nō intel
ligat vapulare se. qm̄ egrotat? qm̄
in mare est: qm̄ forte in cathena?
qm̄ forte lationes patit: qm̄ ab ali
quibz ī probis ei aliqe molestie
irrogant? sentit vapulare se. Mag
nus sensus ē vidē qz vapulat: et
qm̄ illi bene est. Non enī aut scrip
tura ī iob tēptatiōibz habundat
vita hūana: sed aut. Nūq̄d nō tēp
tatio est vita hūana supr terrā. Totā
ptam vitā: tēptationē dicit. Omis
ergo vita tua supr terrā: plage tue st.
Plange q̄ dū vivis in terra: sive se
cundas sive in aliq̄ tribulatōe
positus sis clama. Ad te leuaui
oculos meos: qui habitas in celo.
Sicut manus dni qui te misit credi.
audias in alio psalmo? Propter mi
seriā tuā eruditi hoīez et tabescere
fecisti sicut aranea aiam meam:
clama ad manū credentis r dic. n
Miserē nr̄i dne: miserē nr̄i. Non
sunt iste voces vapulātis? miserē
nr̄i dne miserē nr̄i. qm̄ multi iple
ti sum despectione? Impliū re
pleta ē aia nr̄a: obprobriū eox qui
abundant et despctio superbis. Qui des
pexit: contēpnit. Omis quidē
pm̄ pie volunt vivere: nātē ē pati
onē obprobria? nātē ē contēpnāt
ab hīs q̄ volūt impie vivere: quos

felicitas tota tirena ē. Irridentē
illi qui felicitatē vocant q̄ otiū
terrenis vidē nō pnt: et dicat eis.
Quid credis insane? Vides quod
credis? Reuelatū ē aliq̄s ab īferis?
et retulit tibi q̄d ibi agit? Ecce ego
quod amo: video finor. Despicis
q̄ speras q̄d nō vides: et despicit
te ille q̄ quasi tenet q̄d videt. Aīte
de ipe si tenet: noli turbari. Vide
si ipe tenet r nō tibi insultet? ne
tū putes eū felicē in pnti: amit
tas veram felicitatē futūz. Noli
bari: attende si tenet. Tabit hō ab
illo q̄d tenet vl ipe ab eo q̄d tenz:
nātē ē tūscat aūt ipe p res suas.
aut res ipius p illum. Q quē tū
sciunt res sue? Qui vinis labentib
est. Qui tūsit p res suas? Qui
divitijs mortuus? qz tū mortuus nō eas
secū affert ad inferos. Domū meā
habeo: iactauit se. Queis q̄ domū
tuā? Quā michi dimisit pr me?
Et ille. Unde habuit hāc domū?
Alius nr̄ illi eā dimisit. Hecine et
ad proximū? inde ad attauū: r iā
notā nō pt dicē. Nōne inde potius
terrenis? qz multos attendis trīsisse
p illā domū r neminē ipoz secū
illā tulisse ad eternā domū? Pater
tuus hic eam dimisit? trānsiuit per
illā: sic et tu trānsibis. Si ergo trānsitū
habetis in domo vrā: stabulū est
trānseuntiū nō hītatio cōmanentiū?
et tamē qz nos ea q̄ futa sūt spam?
et in futurā felicitatē suspiram? et
nondū apprehendit q̄d eram? nūnus iā
filij dei sum? qz vita nr̄a absc̄dita
ē cū xp̄o in deo: repleti sum? despec
tione idest contēptu ab his q̄ felicita

tē querūt ul' hūt in isto scło. Un pli
nū repleta est aīa mā: obprbrū
eis qui hñdant ⁊ despectio superbis.
Quousq; dicebam⁹ qui sūt qui hñtant:
exposuit tibi cū dicūt superbis. Qđ
ē aūt obprobrū hoc est despect⁹:
et quod est qui hñdant hoc est su
perbis. Repetitio sententie ē: et
obprobrū eis qui hñdant ⁊ des
pectio superbis. Quare habūdant
superbi? Qua hic volunt ee felices.
Quid qñ et ipi miseri sūt? Num
qđ hñdant? Sed forte qñ miseri
sūt: nō nobis insultant. Intret
tantas vra. Tūt insultant forte
qñ felices sūt: qñ se iactant in
pompa diuitiaū suaū. qñ se iac
tant in ventositate falsor honor.
Tūt insultāt nobis: ⁊ qsi dicūt.
Ecce bn mi est: fruor ego rebz pnti
bus⁹: recedūt a me qui pmittūt
qđ nō ostendūt: qđ video teneo⁹:
qđ video fruor: hū m sit ī hac vita.
O Tu secutor esto: qr resurrexit xp̄s.
et dorsum te q̄ in alia vita datur⁹
sit. Certus esto qr dat: ꝑ insultat
ille quia tenet. Certo insultante:
et ridebis gementē. Postea enim
veniet tēpus qñ dictum st illi ipi.
Hy sūt quos aliqñ habuim⁹ in ri
sum. Verba sūt libri sapie: qua
pdidit nobis scriptā que dictum st
illi ipi q̄ nos mō irridēt. et q̄ nos
despexit. et a quibz impleti sum⁹
obprobrio ⁊ despectione. Que ver
ba habebunt tūt qñ a veitate des
pexūt? Vident eū addere aūz ful
gere quos seū cōmurtos contempse
runt? cū sm̄ fuit in illis qđ dict
aplus. cū ip̄c apparuerit vita vra.
tūt et vos cū illo apparebitis i gl
et dicūt. Hy sunt quos aliqñ hab
buim⁹ in risum: et in similitudine
improperij. Nos insensati vitam
illor estimabam⁹ infamiā: ⁊ fin
illor sine honore. Quomō computa
ti sūt int filios dei⁹: et int sanctos
sors illorū est? Et sequūt meos
mone: et admonent. Ergo erravim⁹
a via veitatis⁹: et iustitie lumen
nō luxit nobis: et sol nō ortus est
nobis. Quid nobis ꝓfuit superbia?
et diuitiaz iactatio qđ cōtulit no
bis? Ubi tu nō eis insultas: ꝑ qñ
sibi iam insultant. Qđ donec fur
fixis leuemus oculos ad eū ⁊ hūiliet
in celo⁹? et nō ab illo tollam sortes
quoadusq; misereat mei: et liberet
ab oī temptatiōe ⁊ obprobrio et
despectu. Hut accedit: ꝑ aliqñ et
ipi qui sūt in flagello ⁊ felicitatis
tpalis insultant nob. Inuicibz
quē ꝑ meito mīstratū suaz suis
occulto iudicio dei sue manifest
dāpnatiōe mitti ī tartara⁹: pon
tithena⁹: et ipe insultat. et tū
ditū fuit. quare nō bene vixisti
te quo venisti male vivendo: ille
det. Quare illi qui bn vixūt ipsi
nō patiūt²? Dic illi. Ppterea patiūt
ut probent²? ut tēptatiōibz crebr
ut flagellis profician: q̄ flagellat
oēm filiū quē recipit. Et si vnic
sine ptō flagellauit et ptō omnes
tradidit eū⁹: quo debem⁹ nos flagel
lari qui ferim⁹ quare flagellem⁹²?
Cū ista dicim⁹ illis⁹? et de infelici
tate adhuc superbiūt: ⁊ afflicti nō
dū hūiliati rident ⁊ dicūt. Sto ſ
verba xp̄ianor vanor. ſ recedūt

qđ nō vident. Vi et ipi insultāt: quid putam⁹ fres quasi nō eos cō memoratos in hoc psalmo cui dicit. obprobriū eis qui hīdant et des pectio supbis: Quī quidē insul tant ipiani⁹ et ab eis q̄ nō hīdāt: ſ̄ cū sint in egestate et cūpnis net ipi cessant insultare: certe ergo ob probriū eis qui hīdant. An forte nullus inuenit: quia etiā positus in calamitate insultet: Si non insultauit latro: qui cū cruci furo dño crucifixus erat: Ergo si insul tant et illi qui nō hīdant: quae psalm⁹ ait, obprobriū eis qui hi bundāt: Si diligent discutiam⁹: et ipi hīdant. Vnde hītāt: Nā nisi hīdarent: supbi nō essent. A lubenū hīdat penūa: et unde su perbus est. Alius hīdare se iustitia putat: et unde supbit qđ penis est. Qui vident nō hīdare penūa: iusti dei vident hīdare aduſs dm: et posita in calamitatibz se iustifi cant: deū accusant et dicūt. Quid nobis: aut quid fecim⁹: Et tu dicis, Respice: et recordare pcā tua: si nichil fecisti. Tu illat aliqñtum confusa: et redit ad se et cogitat facta sua mala: et cū cogitauit facta sua mala: nec sic vult confi teri quia digna patit: ſ̄ dicit. Et ideo manifesta fecisse et nichil ma li pati: iustus ē cont deū. Habū dare ergo et ipe: plenū hīt pectus iustitia: q̄nquidem illi dēs videt malefacere: et ipe sibi videt iust te pati. et si dares illi nauī gub nandā: in naufragiū uert cū illa.

Vult aūt deū eruere de gubna tioē hui⁹ mūdi: et ipe tenere gubi nacula creature: et distribuere oīb⁹ dolores et letitias: penas et pmia. Infelix anima: et quid mirami⁹: Habundat. ſ̄ hīdat nequitia: hīn dat malicia: et eo plus hīdat ne quitia quo sibi videt hīdare iusti tia. Atvo ripiam⁹ homo nō debz hīdare: ſ̄ paupem se debet cog noscere: et si habet diuitias: sac̄ de bet q̄ nō sūt ille vere diuitie ut alias desideret. Qui eī diuitias falsas desidat: veras nō querit. Qui aūt veras querit: adhs pau p est: et rē dicat. Paup et dolens ego sum. Rursus ille q̄ paup est et nequitia plenus: vñ dicat hīn dare: Quia displicet illi q̄ paup ē: et iustitia ipa videt hīdare in corde suo aduſsū iustitiā dei. Et q hīdantia iustitie nūc: Qñtacūq; iustitia in nob fuit: nos ē nescio quis ad illū fontē: ad saginā illā tantā stillicidia quedā st̄ que vi tā nrām molliāt et diuā inīquitatē soluant. Modo desidem⁹ de pleno fonte iustitie saginai: desidem⁹ vbertate illa sanai de qua dicit in psalmo. Inebiabūt ab vbertate domus tue: et torrente voluptatis tue potabis eos. Dic aūt cū sum⁹ inopes nos ee intelligam⁹ et egē tes: nō solū hac diuitiaz q̄a nō sūt vē diuitie: ſ̄ et ipi⁹ salutis. Et q̄ sani sum⁹: intelligam⁹ q̄ infir mam. Qñdiu enī corpus hoc e surit et sitit: q̄diu corpus hoc vi gilando fatigat: stando fatigat: ambulando fatigat: sedendo fa

tigat? manducãdo fatigat: q̃ũ se verterint ad subsidiũ fatigatiõis ibi ĩuenit aliã fatigatiõẽ. Nõ est ergo pfecta sanitas: nec in ipo corpe. Non sũt ergo ille diuitie sed mendicitates: q̃ q̃nto magis habũdant: tanto crescit inopia t auaritia. Non ẽ illa salus corpis: sed ifirmitas. Paregorizam cotidie medicamẽtis dei: q̃ manducam et bibim. Medicamẽta ipa sunt: que nobis opponũt. Fẽs si uidẽs qualis morbus nos habeat: qui ieunat semptẽ diebs fame sumit. Ergo illa fames ibi est: ꝑ ideo illã nõ sentis, q̃ cotidie illam curas. Ergo nec ipa sanitas nobis ẽ pfecta. Intendat cantas vrã q̃mõ nos intelligam inopes: ut gaudeam ad eũ et leuem oculos ad eũ qui hĩtat in celo. Non sũt ille vẽ diuitie: plus augent cupiditatẽ eis qui eis possident. Non est illa vera corpis sanitas: q̃ portat infirmitas vbiq̃ defectua. quotiq̃ se verterit defiat. In ipo adiutoio: nõ ĩuenies firmamẽtũ. Lassatur stando: sedẽ vult. Nũquid vl' sedẽdo duranit? q̃d sibi elegit ut nõ fatigaret? Ibi hꝫ defitẽ. Lassatus est vigilando: dormitur ẽ. Nũq̃d q̃ dormiunt nõ defiat? Lassatus ẽ ieiunãdo: refectur est. Si plus refecit: inde defiat. In nulla re: ꝑt ꝑse nerã ẽ ista infinitas. Iustitia q̃d? Q̃ñta iustitia ẽ nr̃ tantas tẽptationes? Possum cotidie ab homicidio? ab adultio? a furtis? a puris? a fraudibs: nũq̃ ab iniq̃s cogitatiõibs? nũq̃ et a suggestiõibs malaꝝ cupiditatũ? Que ẽ ergo iustitia nr̃a? Totũ ergo esuriamus totũ sitiamus: ea vera diuitias et vẽam sanitatẽ et vẽam iustitiam. Que st vẽ diuitie? Celestis illa sio in ihrlm. Quis eã dicat duces? qui habet terra? Q̃ñ laudat duces? dicat? Multũ duces ẽ: nichil illi deest. Laus certe laudantis illa est: nã ista nõ est. Cũ dicat nichil illi deest: Si nichil est: attende si nichil illi deest. Si nichil cupit: nichil illi deest. Si aũt adhuc maiora cupit q̃ que habet: ad hoc accesserunt diuitie ut egestas crescret. In illa vẽ ciuitate vbi erũt diuitie: quia ibi nichil nobis deerit? q̃ nec indigebim aliq̃ re: et vera sanitas erit. Que ẽ vera sanitas? Cũ absorta fuit mors i victoria? et cũ corruptibile hoc induerit incorruptiõẽ et mortale hoc induerit immortalitatẽ: tũc erit vera sanitas? tũc erit vera et pfecta iustitia: ubi nichil mali nõ solũ fiet ꝑ n cogitabim? possum? Modo aũt inopes. pauperes egentes. dolentes suspiam? gemamus. oremus. leuam oculos ad eũ qui et illi q̃ felices sũt in hoc mundo despiciũt nos. Habitant ei et illi. Qui infelices sunt in hoc seculo? despiciũt nos: qua et ipi hmoi: et iustitia in corde ipor sed falsa. Ideo nõ puenit ad veam: q̃ ipi ti sunt falsa. Tu aũt ut puenias ad veam? esto egens t medicamẽta. Bona ꝑ iustitie: et audi euãgelũ. Beati qui esuriũt et sitiunt iustitiam: quoniam ipi saturabuntur. Explicit tractat de psalmo. Cco vicesimo secũdo. Incipit tractat de pb Cco tricesimo tertio.

Ine nos tus iã frēs ca
rissimi tantitū gradu
ū ēe tantitū ascēsioīs
nē: eandēq; ascensiōe:
nō corpis pedibz fiei. ꝙ cordis affec
tibz. Dor sepissime insinuam vob:
ser eadē sepius repetenda sūt: ut
sit locus dicendi que nondū dcā st.
Ecce ergo psalmus quē nūc vob
cantatū audistis: tantitū gdium
suspsalmi: ipe est titulus ei. Can
tant ergo ascendentes: et aliqñ do
qua et multi unus: qz et vn rpc
et in rpo membra rpi cū rpo unū
fatūr: et horū oīm membroz cap
in celo est. Corpus aūt eiā si labo
rat in tra: nō ē precisū a capite su
desup eī caput prospicit et con
sulit corpori. Nam si nō consulēt:
nō dicēt illi psecutori adhuc sau
lo nondū paulo. Saule saule: qd
me psequeris: Et bec optime nos
ra fastidio cōmēorent eis quibus
nō credebāt: ut p eoz patientiā
crederent in cor etiā eoz quibz er
derant. Salubria sūt enī: et sepi
dicenda. Nunc ergo vn cantet suc
multi cantent: et multi homies
unus homo ē. qz vnitas ē: et rpc
sunt dicm unus ē et oīs rpiani
membra sm rpi. Qd ergo isti cantāt:
et membra rpi quid cantant:
amant enī et amādo cātant: et re
siderando cantāt. Aliqī cū tribu
latōe cantant: et aliqī exultādo
cantāt cū in spe cātant. Tribula
tio enī nra in pnti sclo: spes enī
nra i futo seculo: et nisi tribula
tōne pntis seculi consolet nos spe fu
turi seculi pim. Dauditū ergo nrm
frēs nondū est in re iã in spe: spes
aūt nra tã certa est quasi iam res
pstã sit. Neq; enī timem pmutēte
veritate: veritas enī nec falli pt nec
fallere. Bonū ē ut hereamus illi: illa
nos liberat. sed si manseim in vbo
eius. Modo enī credim: tūc videbi.
Cū credimus spes ē in isto seculo:
tūc videbimus res erit in futo sclo:
videbimus aūt facie ad faciē. Tūc
aūt videbimus facie ad faciē: cum
habuerim corda mūdata. Beati ei
mūdo corde: qm ipi deū videbunt.
Dn aūt corda muntant nisi p fidē:
Sicut petrus aut in actibz aplōz mū
dans fide corda eoz: muntantur
aūt corda nra p fidem: ut possint ee
capacia capē spem. Ambulam enī
nūc p fidem nondū p spem: sicut a
plus dicit. Quādiu sum in hoc cor
pe: peregrinamur a dno. Et quid ē pe
grinamur: p fidem enī ambulam
inquit: nō p spem. Qui ergo pegri
tur et p fidem ambulat nondū est
in patria: sed iam ē in via. Qui aūt
nec credidit: nec in patria ē nec in via.
Sic ergo ambulem tamq; in via
simus: qua ipe cer patrie factus ē
via. Ker pce nre dns ihūs xpc: et
ibi veritas. hic aūt via. Quo im:
Ad veitatē. Qua im: p fidem. Qo
imus: Ad xpm. Qua im: p xpm.
Ipe enī dicit. Ego sum via: veritas
et vita. Ducebat aūt aliqī credētibz
in se. Si manseritis in verbo meo: vē
discipuli mei estis: et cognoscetis vi
tatem: et veritas liberabit vos. Et cg
noscetis inqt veitatē: si manseritis

In verbo meo. In quo verbo? Vnum
dicat aplus: hoc est verbū fidei qđ
predicam⁹. Primo ergo verbū fidei ē:
in quo verbo fidei si mansei⁹ cog
noscemus veritatem: et veritas libe
rabit nos. Veritas īmōrtalis ē. veri
tas nūq̄ mutabilis ē: veritas illud
verbū est de quo dr. In principio erat
verbū: et verbū erat apud deū: et
deus erat verbū. Et quis hō videt:
nisi corde mūdato? Dū mūdant
corda? Et verbū caro factū ē: et hi
tauit in nobis. Qđ ergo manet
verbū in se veritas est: ad quā vei
mus et que nos liberat. Qđ autē
p̄dicat verbū fidei: in quo nos
vult dūs p̄manē ut cognoscamus
veritatē: hoc ē verbū caro factū ē
et hītauit in nobis. Credis unū p̄m
natū in carne: et pcedis ad p̄m
natū de deo deū apud deū. Exul
tantes cantent isti quos legim⁹:
membra ista xp̄i exultant iā et cā
tant psalmū istū. Et quis hō exul
tat: nisi in spe sicut dix? Et nō
certa sit ipsa spes: et exultando cā
tem⁹. Non enī qui cantant alieni
sūt a nobis: aut nō in hoc psalmo
vox nr̄a ē. Sit audire tamquā vos
ipos audiatis: sit audire tāq̄ in spe
culo scīpturarū vosipos attendatis.
Cū enī tamq̄ speculū attendis scīp
turas: et hylarat faces tua tū si
mulē te īuenies exultatiōe spei mē
bris quibus dā xp̄i que mēbra ista
cantarūt: eris et tu in istis mēbris
et cantabis ista. Cur ergo ista can
tant exultando? Quia euasērunt.
Ergo spes ē: in qua cantāt. Cū enī
hīc sum⁹ et pegrinam: nōdū euas

mus. Recessērunt quidē mēbra
queda de corpore illo de quo et nos
sumus: q̄ p̄fit in vitate cantare
et hoc cantarūt mēbra sancta. Iam ē
euasērunt: et in exultatiōe cū xp̄o
sūt recepturi corpora incorrupta:
eade ipa q̄ primo erant corrupti
bilia in quibz passi sūt penas: in
illis fient ornamēta iustitie. Ergo
sue illi iā in re sue nos iā in spe:
cōiungentes affectū cordis et
et desiderantes talem vitā qualem
hīc nō habem⁹? Ꝑ hāc nō potem⁹
nisi eam hīc desiderando: cātem⁹
simul oēs et dicamus.

Si quia dūs erat in nobis.
Desperērunt eū quā tribu
lationes quas passi sūt: et consoli
cerūt in eo ia loco vbi baptizan
et in securitate cōstituti q̄ timebāt
quo venerant. Et quia difficile erat
inde libarī nisi adesset manus li
berantis: in gaudio dixerūt. Si
quia dūs erat in nobis. Qđ repetitū
tanta ē exultatio. nisi quia dūs
erat in nobis. Oriat nūc israel:
quia dūs erat in nobis. Nē dicat
iam euasit. Euadentes enī desi
qui ia euasērunt: cōstituit unicui
dos psalmus iste. Constituam illos
et nos in corde ia triumphantes
tamq̄m ibi et nos sum⁹: sicut in
priore psalmo dictū est. Stantes
tant pedes nri: in atriis hierusalē.
Nondū ibi erant: sed in via erant.
Tanta aūt letitia erat festinātū:
et tanta pruenīdi spes: ut adhuc
in via posita et laborātes. iam sibi
illic constituti viderent. Dic z nūc

ponamus nos in illo triūpho quod
erit ui fructuo ſcło: qñ inſultabim⁹
morti iã finite iã conſupte: qñdo
dicem⁹ ubi ē mors contentio tua.
ubi ē mors aculeus tuus. iã cõuit
ti angelis: et exultantes cũ rege
nõ. qui pm⁹ resurgẽ voluit qm̃us
puos mori noluerit. Multi ei ante
illũ mortui fũt: ꝑ nemo ante illũ
resurrexit ne ciuũ. Exultãtes aũt
cũ illo etiam ibi spe et forde cõstituti
q̃ euasimus. cogitem⁹ quid euasim⁹:
que scandala. quas tribulationes mũ
di quas psecutiones oĩm paganor.
quos dolos oĩm hereticor. q̃s sug
gestiones dyaboli: quas rapidita
tũ conflictatiões. Oĩa ista q̃s eua
dere: nisi q. dñs erat in nobis dicat
nunc isl'. Dicturus eũ dicat isl: n
qua dñs erat in nobis. Quando:
Dum insurgẽt hoies sup nos.
Voli ergo mutari: uti fũt. Hoies
non homo erant: dñs aũt erat in nobis.
Non homo ẽat in nobis: hoies aũt
surrexerũt sup nos. ꝑ tñ opprime
rent hoies alios hoies: nisi in hys
hoibꝫ qui nõ potuerũt opprimi nõ
homo eẽt sed dñs. Ergo nisi q. dñs
erat in nobis: cũ insurgerent hoies
sup nos. Quid eũ facerent nobis
o hoies: Exultatis et cantatis: t
fauri tenetis brãtudinẽ sempiternã.
Quid nobis facerent hoies insurgẽ
tes in nos: Nisi dñs eẽt in nobis:
quid facerent: Forsitan uiuos
obsorbuissent nos. Uiuos obsorbu
issent: nõ prius occidissent: et sic ob
sorbuissent. O manes: o crudeles:
nõ sic obsorbet ecclia. Petro. martir
et mãdata dam ẽ: nõ uiuos obsor

be. Quomõ ergo petrus idẽ ecclia
martir: et sic mãducat: Et q̃mõ
isti qui erurerunt sup nos forsi
tan uiuos obsorbuissent nos. ni q.
dñs erat in nobis: Quia in ecclie
corpus nemo intrat: nisi prius om
sub. Horit quod fiunt: ut sit qd nõ
fiat. Aliq̃n qui nõ occidit et non
manducat ab ecclia ee in uno ꝑpe
tr qui uidet oculis humanis: in uno
autẽ ꝑpe qui cognitus deo ẽ de quo
dicat aplus nouit dñs q. sũt eius
nõ pt ee nisi mãducatus: n. man
ducari potit ni primo martirat⁹.
Venit paganus: adhuc in illo y
dolatria uiuit: inserendus ẽ mẽ
bris xpi. Inserat nunc ẽ mãducc
tui: sed nõ pt manducai ab ecclia
nisi primo martirat⁹. Renũciet se
culo tũc martirat: credat in deum
tũc mãducat. Quomõ ergo illi
uiuos obsorbuissent nos. nisi q. a
dñs erat in nobis: Surrexerũt ei
multi ꝑsecutores aliq̃n: et nũc nõ
desunt: singillatim insurgunt:
et aliq̃n uiuos obsorbent ꝑ in q. lz
nõ est dñs. Ideo an oia illi durent:
nisi q. dñs erat in nobis: q. mlti
sorbent in quibus nõ ẽ dñs. Hy
sũt qui uiui sorbent: q. sauit malũ
ee et lingua consentiũt. Surrexerũt
enim quidã ꝑsecutores: et dure
runt hominibꝫ. Thurificate. Si nõ
feceris: occidimus uos. Illi ama
uerũt hanc uitã: et dulcedo uite
huius tenuit eos: nõ plus dilexe
runt ea que ꝑmisit deus q̃m ea q.
uidebant in terra. Illa enim credẽ
uidebant que nõ uidebãt: ista
que amabãt uidebãt: et plus re

tinentes ea que videbant erubescunt
de cordibz dñi: et qz nō erat ī eis dñs.
vnu obsorti sunt. Quid ē vnu obsor
ti sunt? Thurificando ydolo: scīētes
qua nichil ē ydolū. Nā si aliqd pu
tarent ydolū ēe: mortui obsorbent².
Cū aūt putant nichil ēe ydolū et
nouerūt omīa illa gentiliū vana
ēe: vnuīt? tñ cū faciūt qđ volunt
psecutores: vnu obsorbent². Dz ideo
vnu obsorbent²: qua nō in eis est
dñs. In quibz aūt inest dñs: ortadū
tur et nō moruīt². Qui aūt consen
tiūt et vnuīt? vnu obsorbent²: ob
sorti moruīt. Isti aūt q̄ passi sunt
et nō consenserūt tribulatiōibz: exul
tant et dicūt. Dicat nūt isti. Dicat
exultans: dicat securus. Nisi qua
dñs erat in nobis: cū insurgerēt ho
mines sup nos forsitan vivos obsor
busserent nos. Cum irasceret² furor
eorū sup nos. Nostis frēs in aliquo
de supioribz psalmis in ipo initio
canticorū graduū cont lingua sub
dolam petisse auxiliū quēdā q̄ cepit
ascendē: et duxisse. Dñe erue aiam
meā a labyis iniustis: et a lingua do
losa. Primo enī cū cepit homo ascendē
et proficē: in ipo exordio ascensiois
linguas dolosas patit²? blandas ad
pruitem: blandas ad malā suasio
nē. Quid facis? Quare hoc facis?
Aliter enī vivē nō potes? seruie alt
deo nō potes? Tu solus es qui mis hō
ēe quod alij nō sunt? Et si inuene
ris alios qui tecū sunt illa blanda
et dolosa lingua quid dicat? Ecce
illi potuerūt: forte tu nō poteris.
Aggrederis? deficies: et melius erat
nō incipe quam cepisse et defecisse.

Lingua dolosa adhuc blandiu
Si p̄ seuerauis: vincit² lingua dolo
sa³? et blandiens incipit ēe apte se
uens: et que blandiebat² ut sedu
cēt mutat² ut teneat. Sed
dñs ē in te et nō relinquis de cor
tuo xp̄m³? quomō p̄ sagittas acutas
et carbones desolatorios uasti lin
guas dolosas. idest p̄ verbū quib
tūssurū erat cor tuū. et p̄ exempla ma
rtyrū qui de mortuis viuificati sūt.
de p̄dicatoribz facti sunt iusti: quomō
carbones de morte viuificāt. qm̄ō
ergo illos uasti sagittas et carbo
nes desolatorios dolose blandiētes
et blandiendo se ducentes? sic stetis
uincens iā irascendo cōminantes?
qua blandiendo seduxē neq̄uerūt.
Victi sūt cū blandirent²: vincunt
et cū minant². Dz quō vincūt³? nisi
qua dñs erat in nobis? Quia
tū ē qua nō vicisti tu: h̄ vincit ille
qui ē in te. Impatorē tale portas
et vincens? Nonne ille ē q̄ portat
qui dicit? ego vita sum? Nōne p
morient vincit diabolū cū sequ
ēet sup oēm creaturā? q̄ verbum
deus ē apud deū? Quare vincit? nisi
ut te doceret cū diabolo dimicare?
Et cū iā doctus es: nisi in te sit ille
qui p̄ tibi vincit vincēs. Nisi qa
dñs erat ī nobis? dum insurgerēt
hoīes sup nos. forsitan vivos obso
busserent nos: dū irascēt² furor eoz
sup nos. Iam irascunt²: iā apte se
uunt. Forsitan aqua transisset
set nos. Aqua dicit plōs p̄dicatores
et videbimus qualem aquā ī con
sequentibz. Quicquid aūt cōsensisset
set illis: aqua illum operuisset.

Horret² eñ morte egiptioꝝ: nisi
tñisset exemplo ifelitatis. Nostis ei
ꝙ ꝑ aquam ꝑplus ifelitas tñsit:
et ipa aqua, ꝑplus egiptioꝝ tooptus
Aqua mgt demersisset nos. Sed
qualis est ista aqua? Torrens est.
fluit tñ impetu: ꝫ tñsitura ē. Torrē
tes eñ dicunt² fluuij qui repētinis
imbribz trahit²: et magnū hñt impe
tū. Quisqs incurrerit² trahit²: sed in
quo dñs nō est. In quo aūt dñs ē;
tñsit torrentē aīa ipius. Adhuc flu
at torrens: ꝫ iam tñsit aīa mūtuū.
Adhuc ꝑdiu sīlm hoc nascendo et
morendo currit: torrens ē. Hunc
sensationes de isto torrente: hunc
bibit ille ꝑmus caput nrm de quo
dictū est in psalmo. De torrente in
via bibit. De torrente aqua illa q̄
sēgt ipīm psecutorē: inde bibit ille
qui dixit discipulis. Potestis bibe
re calicē quē ego bibiturus sum? De
torrente ī via bibit. Quid est in
via bibit? Tñsiens bibit: ñ hesit.
Tñsiens bibit; quia de illo forte dic
tum ē. Et in via petrꝰ non stetit.
Tñsiens bibit. Et quid inde dām ē?
Postea exaltauit caput. De torrēte
ingt in via bibit: ꝑpterea exaltauit
caput. Exaltatū ē eñ iā cap⁹ nrm:
quia de torrente in via bibit. Pas
sus ē eñ dñs nr. Si ergo iam ē exal
tatū caput nrm? q̄d timet corpus.
torrente? Sine dubio q̄ caput exal
tatū ē: et corpus dicet postea. Torrē
tem ꝑtñsit aīa nra. Fortasse ꝑ
aquā sine substātia.
Ite qualem aquā dicebat. Forsitā
aq̄ est sine substantia? Quid est sine
substantia? Primo quid ē forsitā
ꝑtñsit aīa nra? Quo potuerūt ei
latini expressērūt: qđ greci dicunt
amia. Dicit eñ hñt greci exemplaia
amia. q̄ dubitantis verbū ē: expl
sum quidē dubitatiōis verbū qđ ē
fortasse. ꝫ oīo nō hoc est. Possumus
illud verbū dicē minus quidē latē
cōmūto: sed apto ad intelligentias
nras. Qđ punici dicūt iar. nō lignū
sed q̄n dubitant? hoc greci amia:
hoc latini ꝑnt ul' solent dicē putas
tū ita loquūt². Putas euasi hoc?
Si ergo dicat² forsitan euasi? vide ne
qua nō hoc sonat: ꝫ qđ uri putas
usitate dicat² latine nō ita dicat². Et
potui illud dicē cū tracto vobis: sepe
eñ et verba nō latina dico ut vos
itelligatis. Inceptum aūt nō potuit
hoc poni qđ latinū nō erat: et defici
te latinitate. pōtū ē pro eo qđ nō
hoc sonaret. Sic tñ intelligite dicti.
Putas ꝑtñsit aīa nra: aq̄ sine sub
stantia. Et quare dicūt putas? Qa
magnitudo ꝑiculi: ne fiant incredibile
q̄ euasit. a) magnā nefē ꝑtulerūt: in
magnis disarmulz fuerūt? oīno
sic pressi sūt ut pene vinu cōsentirēt:
ut pene vinu absorberent². Iā ergo
cuadentes iā securi sed ipius ꝑiculi
magnitudinē recordātes: putas ī
quūt ꝑtñsit aīa nra aquā sine sb
stantia? Que ē aqua sn sbstantia?
nisi aq̄ ꝑtōr sine substātia? Ꝑtā
eñ nō hñt substātiā? inopiā habēt
nō sbam: egestatem hñt non sbam.
In ista aqua sine sbstātia: pdidit ille
unior filius totā sbam suā. Nostis
ei q̄ unior filius ꝑegnatus ē: et dix
it patri. Da mi portionē substantie:

que me contingit. Quid tibi vis me
lius? Apud prem seruat? tua ē. dila
pidare illam vis: profusti vis longi
us. Da mihi: ꝙ da mi. Dedit illi. pro
fectus in regionē longinquā vuens
prodige. cū meretricibz pdidit totam
sb'am: egens remansit: portos pau:
in egestate sua prīs diuitias irrodat.
Nisi enī eū egestas pulsasset: illā sa
cietatē nō desiderauet. Considēt ergo
omīs prīa sua: videant si hūt sb'stan
tiam ipa prīa. Pter quid irritauit
deū pcor? Si non vides prīm tuum
aīaꝫ facias: ul'iam nī feristi consi
dera. Dultredo huī sēli ad rēpus fau
tes indulcat: i magnā amaritudinēz
postea conūtet. Ecce peccasti: et lu
cru feristi. Quid est qđ feristi lucrē?
Vt lucrū facēs offendisti deū? ut an
gēs peccūtam fides diminuta est:
et auru rexsat. Quid pdidisti? et
qđ acquisisti? Qđ acquisisti auru
vocat: qđ pdidisti fides vocat. Cō
para fidem auro. Si venalis cet i
nundinis: fides habet pretiū. Aui
tua cogitas: dāpna tua nō cogitas?
De artha gaudes: de corde nō plā
gis. Hūdat nescio qđ arthe tue:
ꝙ vide quid diminutū sit i corde tu
o. Cū aperueris arthā: inuenes soli
dos qui nō erant. Bene: qz gaudes
ee ibi qđ ibi nō erat. Attende arthā
cordis. Erat ibi fides: et nō ē. Si hac
gaudes? quare hac nō plangis?
Plus pdidisti: qm acquisisti. Vis
vidē quid pderet? Ner naufragi
o tibi posset auferri. Nā aliqn p
dunt oīa homines i mari: et nudi
exeunt. Multi naufgauerunt cū
paulo. Amatores huī sēli passi sūt
naufragiū: et nudi oīs exeun
illi: et qđ foris habebāt amise
et domū corporis sui inuenerūt iam
Paulus aūt i corde ferebat pī
nū fidei sue: nullis fluctibz mu
tēpestatibz potuit auferri. Nud
erut: et duces erut. Tales diuitias
debemus querē. Sed nō eas vide
ditas m. Stulta aīa: nō eas vides
oculis carnis tue. Habeto oculū
dis: et vides eas. Sz nō vides fid
quare illā vides in altō: Quare
mas qm tibi frangit? si nō eā
des? Frangat tibi aliqs fidem
mas. Vis ergo tibi erhibeas
vides: cū petit ut erhibeas nī
vides. Qđ clamas aliī nō habe
erga te: plange te nō habe ergā
aliī. et inde qz prīm qđ fans fuit
sb'stantia est. Qđ enī acquisisti
cato? videt eē de sbia: ꝙ et hoc nō
acquirit. Ille enī hī aurū: si nou
vti auro. Qui aūt auro vti nouit
habet nō habz: possidet nō possi
Estote dnī auri et nō serui auri
et aurū deus ferat. et te sup au
pē ferat. Aurū ferat ad subsidiu
tuū: et te ad ymaginē suā. Dum
qđ supra te ē: et talras qđ infra
ē. Qđ ergo acquisisti? Vis vide
aqua sine sbia sit? Tolle terrā
feros: qđ acquisisti. Quens qui
furus es? Acquisisti aurū: pos
disti fidem. Post paucos dies
de hac vita: aurū qđ acquisisti po
ta fide afferre terrā non potes. Ec
tuū inane fidei ad penā erit. Ec
plenū fide ad coronā erit. Ec
nichil ē qđ fecisti? et inter nichil
deū offendisti: aqua est sine sbia

que te demersit. Propt̄ qđ uritatis aut
deū ptēt? Confundant̄ inquit: faci
entes uane. Nemo ei nō manifeste in
que sunt: ꝑ neq; cognoscat. Cui hoies?
audiūt uerbū illud uulgare: t puer
ba dei dēmutant i eis. Qđ ꝓbris?
malo qđ teneo: qm̄ qđ spero. Quis
ne quid teneas? Cui dicis: malo qđ te
neo. Tene sic ut nō amittas: et dic
malo qđ teneo. Si aūt nō teneas? qre
illud teneas qđ nō potes amittere?
Qđ ergo teneas? Alium. Tene ergo si
teneas: nō tibi auferat? inuito. Si at
et paulū trahei? quo nō uis: t dō
loquent maior raptor. qr inuenit mi
norem raptorē. Ideo te querit maior
aquila: qr ꝑ cepisti leporē. Preda
tor fuit minor: preda eius maior.
Quer nō uident hoies: in rebus humanis
tanta cupiditate ceciderunt. Ajra res
publica; horret q̄ consideant. Quem
admodū inuisorē? et querit eum
auferat. Videnti illū pati sub se tri
bulationē: nō ab aliud ni ꝓpter qđ
bulat. Et hoc ipe ꝓpter ille qđ patit?
tribulatōes ad se congerit: nō attēde
bat qui illū ꝑsequebat? Ille fugiebat:
ille torquebat? ille timebat: ille u
bi se absconderet q̄rebat. Unde patet?
ista mala? nisi qua habebat? Ul
lo dīcte quid fugias? quia si q̄
uis illū torquebat te ꝑsequente ne
auferret? a te: et te sic habet torqre
alio ꝑsequente. Attendis qr pungus
t. Si ꝓpter illū ꝑsequeris quia pun
gus est. time pungi ne alter te
querat: et omnia manu? fiunt. Quie
scite: tenebre obscurant. Quie quare.
Nichil obscurat. Ergo exultent et

letent? in xpo qui dicunt? ꝑtransiyt
aia nra aquā sine sba: et reꝑiant
sbam suā. Ꝑ dederunt illā uenetes
.pdige: sed nō pauꝑ fuis est pē. Re
deant? et inuenient ibi diuicias qs
i longinqua pegrinatione aī metri
calibus cōsupserūt: euadāt aq̄ sine
sba et dicant. Benedictus dns: q
nō dedit nos i uenationē dentibz eor.
Venātes eni erāt ꝑsequētes: t posu
erunt escam i muscapula. Quis es
cam? Dulcedinē uite huj: ut unꝰ
quisq; ꝓpter dulcedinē huj uite mut
tat caput i nequicia t muscapula
cōprimat? nō illi i quibz erat dns.
Illi qui dicūt. nisi qr dns erat i no
bis: nō capti sunt i muscapula. Sit
in te dns: et ner tu capiens in mus
capula. Clama. Benedictus dns: qui
nō dedit nos in uenationē dentibz
eorū. Ania nra: sicut passer eruta
ē de muscapula uenātū. Qua in
ipa aia dns erat: idō sicut passer e
ruta ē aia de muscapula uenātū.
Quare sicut passer? Qua i cauta
cendēat sicut passer: et potāt dicere
postea ignoscet mi. O passer instabi
lis: fige potius pedes in petra? noli
ire ad muscapulā: capis cōsumens
obtinens. Sit in te dns: et de maio
ribz minis eruet te de muscapula ue
nantū. Quo si uideas auē ueluti
iā cadē i muscapulā? facis maiorē
strepitū ut uolet de muscapula: sic t
mues. Iam forte aliq̄ ipoz ipendebāt
collū in dulcedinē uite huj? dns q̄
erat in illis fecit strepitū gehēnar:
et eruitus ē passer de muscapula ue
nantū. Ania nra: sicut passer eruta
ē de muscapula uenātū. Et quid?

Vemp eit illa muſcipula? Muſ
cipula erat: dulcedo vite huius. Illi ñ
heſerũt ī muſcipula: et o cæſi ſũt. Il'
o cæſis muſcipula fracta ẽ: iam nõ
remãſit dulcedo vite huiꝰ p qm̃ poſ
ſunt itm capi. Sed illa contrita eſt:
nũq̃d et paſſer contritus ẽ? Abſit:
qr nõ heſerat ī muſcipula. Muſci
pula contrita ẽ: et nos eruti ſum?
Clamẽt ergo qr eruti ſt: volent ad
deũ? triũphent in deo qr eruti ſunt:
qm̃ dñs erat in eis ne a muſcipula
caperẽt. Quæ muſcipula contrita
ẽ et nos eruti ſum? Dic ſcire quæ:
Adiutoriũ nr̃m ī nõie dñi: qui
fecit celũ et terram. Nam ſi adiuto
riũ hoꝝ nõ eſſet? nõ quidẽ eterna
maneret muſcipula: ſ cũ captus eſ
ſet conterẽt paſſer. Nã vita iſta tñ
ſitura ẽ: et q dulcedine eiꝰ capti fue
rũt? et p hanc dulcedi ẽz offenderent
deũ: tñ iſta vita tñſibunt. Nã cõte
rẽt muſcipula: certi eſtote. Dic dulce
do vite iſtius p̃ntis nõ ẽit ī pleta ſor
te loci ſui? ſed opus ẽ nõ here: ut qñ
conterẽt muſcipula tũc exultebet
mus. Muſcipula contrita ẽ: et nos eru
ti ſumus. Dz ne putes te vibz tuis
hoc poſſe: attende cui ẽ. Eſto pus:
ut eruaris. Nam ſi ſuperbieris? ī muſ
cipulã cadis: et dic. Adiutoriũ nr̃m
ī nõie dñi: qui fecit celũ et terrã. Vb
tractat ẽ: et q̃ tũ dñs adiuuare
dignat ẽ ut puto exp̃ituꝰ. Crastio
cnã die ſmonem debei tractari vre
optime noſtis: adeſtote et adiuuate
nos oꝝonibz vris. Pollicitatiõis em̃
nre: meminiſſe debetis. Ner dicem
q deſſem tractaturus: niſi adiuuari
volens ſtudio fideli et oꝝonũ veſtraꝝ.

Memmiſtis em̃ me p̃miſſe vobis
de hoc tractare: quod dñm ẽ me audire
lio. Ler p moyſen data ẽ: gra et veritas
p ihm xp̃m facta ẽ. Volent em̃ hoc
hetia maxime manichei reprehen
legem et dicẽ: qr deus illam nõ de
Exponendus ẽ em̃ locus iſte ut rog
noſtr: quia et legẽ deus dedit: et
ler p moyſen data ẽ ut nõ ſaluaret:
pter certam causã. Nõ ſaluauit le
ut lator legis ipe impator reſcribat
qui indulgentiã daret peccãtib: ex
data quidẽ ler eẽt p moyſen: gra aut
et vitas p ihm xp̃m fiet. Ad hoc mit
tos vos facẽ volui: aderit dñi mia
nõ ex meritis nris. ſ forte promeritis
deſidij vri: nec ex facultatibz nris
ex hñtantia donoꝝ ſuoꝝ: ut ſit ibi
tes ſatis neceſſaria hoibz pcõibz in
uo teſtamẽto: ut oĩno nulla latebra
venat īmundus ubi ſe occultet ad
decipiendos fideles. Explicat tract
de pſalmo centeſimo vicesimo quarto
tractat de pb̃ C. vicesimo quarto

Dalmus iſte ptinẽs ad
num cantuꝝ gradu
de quo titulo in alijs p
multa dictum: et repo
nolum: ne vos obtundam? Dicat nos aſcendere
qm̃ ſtruam? Dicat nos aſcendere
et leuãtes aias nras ad dñm deum
nr̃m affectu caritatis atq̃ pietatis in
tendẽ in hoibz q̃ proſperãt in hoc
ſeculo felicitate falſa atq̃ ventoſa
et proꝑſus ſeductoria: ubi nichil al
nutriũt quã ſuperbiam. et ꝝ corrup
cõgelaſcit a diſtus deũ: et fit durus
a diſtus vmbrẽ gr̃ẽ ip̃us ne fructum
ferat. Pſumẽtes em̃ oĩa ſibi hñtare
q̃ vident habet vite nr̃ie et ulna q̃

mea. Quare: Quia zelaui ī pūo
ubus: patrem pūoꝝ intuens. Jn ergo
dirit cōmotos pedes suos. ⁊ pene ef
fusos gressus lapsos ad ruinā adeo:
qz intuit ē īsperit felicitatē pūoꝝ
et vidit eos hīe patē se aūt laborem.
Narrauit aūt hoc cū iam euasiss:
cū iam recto corde deo inhesisset:
narrauit preterita pcula sua. Ergo
bonus deus isrl. Sed quibz: Rectis
corde. Qui sūt recti corde: Qui non
reprehendūt deū. Qui st recti corde:
Qui uolūtatē suā ad uolūtatē dei
dirigūt: nō uolūtatē dei ad uolūta
tē suā curuare conāt. Breue pceptū
ē: ut homo dirigat cor suū. Vis hīe
rectū cor: Tu fac quod uult deus: no
li deū uelle facē qđ uis tu. Praui cor
dis ergo sūt: qui rēm cor nō hīt: q
sedent et disputāt qm̄o debuit facē
deus: nō laudando qđ fecit ꝑ reprhē
dendo. Corrigē illū uolūt. Dari ē:
qz corrigi ab eo noluit ⁊ dixit. Non
debuit deus facē paupes: ꝑ soli diui
tes ee debuerūt: et ipi soli uiue. Ut
quid factus ē paup: Ut quid uiuit:
Reprehendit deū pauperū qñto meli9
eet paup dei et diues eet de deo: hoc
ē sequeret uolūtatē dei ⁊ uidet paup
tatem suā tpalem ee ⁊ tñ sitiuā. di
uicias aūt sibi spūales ita uentu
ras ut nullo pacto possint pretire:
et hīe in diuitijs cordis fidē si ei nō
contingit aurū hīe in aritha: quia
si aurū hīet in aritha. fuit timēt. et
auz de aritha erā nolens pdēt: fidē
aūt de corde nō pderet: si ipse illam
inde nō expuleit. Cito aūt inidei pt
knū. Facit deus pauperem ut probet ho
minē: et facit deus diuitē ut probet

nūa extollunt: et cū sint hoīes pmixta
tem infeiores omnibz hoībz: ꝑ superbiam
supiores se putant oībz hoībz: atqz u
tuā sicut alios vl hoīes se esse depu
tant. Hos aūt aliqñ intuendo et
mul attendendo etiā illi qui deū to
tis fluctuāt ⁊ nutāt: qī pcipit mer
cedē cordis. Quare deū colunt cū se inuēt
in laboribz in egestate ī erūpna. in
morbo in dolore in aliq infirmitate et
uident alios hīe sanitatē corpis: hīe
dare tpalibz: in uoluntate suoz gau
dē, in ore honoz floreīe eos qui nō
colūt deū nō colunt ꝑ oībz hoībz adhē
sunt: Attendētes eos nutant: et di
cunt apud se qđ apte scriptū ē ī quo
ps psalmo. Quomō sciunt deus: ⁊ si
ētia in excelso: Ecce ipi peccatores
hīantes ī sclo: obtinuerūt diuitias.
Et sequit. Nūqđ uana iustificaui cor
meū: et laui inter innocentes manus me
as: Nūquid forte uanus fui q̄ volui
esse iuste et innocenter inter hoīes conui
uere: qī sic eos qui nolunt suauiter in
nocentia hīe tanta felicitatē et in
quib illud dixit ibi in psalmo: Cui
nondū erat rectū cor. Dixit ei cepit ipse
psalm de quo mō testimoniū dedim:
nō iste quē considerandū ⁊ titandū mō
suscepimus: ꝑ ubi dictū est qm̄o sa
uit deus. et si ē sciā in altissimo: ecce
ipi peccatores hīantes in sclo obtinu
erūt diuitias: nūquid uane iustifi
cauī cor meū ⁊ lauī inter innocentes ma
nus meas. Ille ergo ps ubi uidetis pi
dentē animā: ubi uidetis q̄ nutant
pedes: sic cepit. Qñ bonus deus isrl
eis rorde. Dei aūt inqt pene cōmo
ti sūt pedes: paulominus effusi st gressus

illi de pauꝑe: et omia que fecit deus ite
fecit. Et si non possum vide consilium
ipi quare illud sit fecit et illud sit:
bonū ē nobis ut subtam nos sapiē
ipus et metam qz bñ fecit. et si non
dū nouim quare fecit: et habebim
cozrm ut psumam et cōfitam i dño.
et nō mouebunt pedes mi: et fit m
nobis astentētibz vñ repit iste psal
Qui confidunt in dño sicut mōs
syon: nō cōmouebit metnū.
Qui sunt isti: Qui hītant in hie
rusalē, Ipi nō cōmouebit metnū:
qui hītant in ihrlim. Di hant ihrlim
intellereim: oms q illic inhītant
bellis et euersione ipi ciuitatis ex
clusi sūt. Modo queis in deū i ciuita
te ihrlim: et nō inuenies. Certe ergo
nō mouebit metnū: q hītant in
ihrlim. Nisi qē alia ihrlim de q̄ milia
soletis audire: ipa est mr nra ciu sus
puram et genuinam in ista pegrinatione:
ut ad illam redeam? Erraueram a
via: et viā nō habebam? Ver ipus
venit et via nobis frīs ē: ut ad illā
redire possim? Ipa ē illa vbi stātes
erant pedes nri i atrys ihrlim: sicut
audistis ī psalmo cātico graduum
supioze iā vob tractato et expōito q
mtfuistis. cui suspirat ille q̄ canta
bat. Ihrlim q̄ edifitat ut ciuitas: cui
us ptrcipatō eius in idipm. Qui q̄
ibi hītant: nō mouebit meternū.
Qui aūt hītarūt ī ista ihrlim: mo
ti sūt primo corde. postea erilio. Qñ
moti sūt corde et retuderūt: tē regē
ipi supne ihrlim crucifixerūt. Jam
spūaliter foris erant: et ipm regē fo
ras erludebāt. Eiecerūt ei illū ert
ciuitatē suā: deest eim ihrlim mīez
oim nrm q̄ est in celis. Qualiter
ista ihrlim: breuit describitea. Mō
tes in circuitu eius. Magnū ēalaq
ēē nos in ea ciuitate quā circūde
runt montes: ipa est tota felicitas
nra: qz habebim tantatē q̄ circūde
derūt montes. Non eīm nō nouim
montes: aut q̄d sint montes i ci
mōtes terrar. Illi sūt ergo mon
amabiles mōtes excelsi: pdicatōes
vitatis: suie angeli. suie apli. suie
pphe. Ipi sunt m circuitu ihrlim: a
bunt illā: et quasi murū illi facti
De hīs montibz amabilibz et celsis
bilibz: assidue scīptuia logitur. Adiu
te cū auditis vel legitis plurib locis
iuentis montes delabiles: q̄ nec
nos possim cōmeozare. Veruptm q̄
tū dīs suggerit delrāt nos de hīs
montibz mlta dicē: et duīa testimo
nia de hīs sās ocurrerūt nob. Ipi fe
montes q̄ illuīnāt a deo? et premit
illuīant ut ab ipis lumē defendat
ad valles vl ad colles: qz nō tante fe
altitudinis. q̄ite st montes. Ipi fe
p quos nobis p̄rogatur scīptura: fo
m pphis suie ī aplis suie ī euāgelio
Ipi st montes de quibz tantmodo
leuaui oculos meos ī mōtes vñ veiet
auxiliū mi: q: de scīptuis sās mihi
vita habemus auxiliū. Et quia ipi
mōtes nō a se ptegunt n a scīpsis
nob consulūt? nec spes nra tota
ī montibz: ne maledi sim q̄ spem
hoīe ponim? Jā dicēat leuaui oculos
meos ī montes vñ veiet auxilium
mi: auxiliū mqt meū a dño q̄ fecit
celū et terram. Ipi sūt montes: de
quibz item dicit. Justificat montes de
pace pplo tuo: et colles iustitia. Ho

tes magnu sūt colles minores sunt.
Montes ergo uident: colles credūt.
Qui uident pacē susceperūt: et attu
lerūt ad illos qui credunt. Qui enī
credūt susapiūt iustitiā: qi iustus
ex fide uiuit. Angeli uident: ānū
cies ille in pncipio mqt erat uerbum:
et uerbū erat apud deū: et deus erat
uerbū. Videbat: pdicauit nobis ut
credēmus: et mōtes susapiētes pacē
susceperūt colles iustitiā: qz de ipis
montibz quid ait: Nō dimittat a se ha
bitant pacē ul' instituūt pacē ul' ge
stant pacē: ꝑ susapiūt pacē. Unde
susapiunt pacem: dns est. Sic ergo
dicit: ut auxiliū tuū sit a dno q' fecit
celū et terrā. Rursus illos montes
cōmendans spūs scūs: hō ait. Illuīabis
tu mirabiliter a montibz etnis. Per
montes ostendit gentes quos etnos ee uoluit
montes. Tales ergo mōtes in aduentu eius: ubi cōmemo
rauit mōtes bonos scripturā valde et
mirabiliter a forte nūcupat. et nō sta
tim ibi noiat dnm a' signat: ne spes
remaneat in montibz. Ecce uidete qm
nulla cōmendauit. Teneam oculos meos
ne tu iterū remanēs in mōtibz stati
subuertat. Et dns in circuitu ple
bis suę: ut tua spes nō sit in mōtibz.
sed in illo qui illuīat mōtes. Cui ei
ille habitat in montibz idest in scīs: ipse
est in circuitu plebis suę et ipse mura
uit plebē suam munimēto spūali:
ne moueat metuū. Ac ꝺo de illo mō
tibz malis qui loquit scīptura: ñ eis
addit dnm. Tales montes iā sepe
diximus uobis signant magnas quasdā
aīas: sed malas. Non ei putetis fieri
qz potuerūt fieri hereses ꝑ aliqs ꝑuas
aīas: nō fecerūt hereses nisi magni
hories: ꝑ qītū magni tantū mali
montes. Non ei montes erāt tales
q' susciperent pacē ut colles iustitiā:
ꝑ illi dissensionē susceperūt a diabo
lo pre suo. Montes ergo erant. Ad ta
les mōtes tanc ne fugias. Ventura
enī sūt hories et dicturi tibi. Magnus
ille uir et magnus ille hō: qlis fuit
ille donatus. qualis ē marcianus:
et nestus fotinus qualis fuit. et ille ar
rius qualis fuit. Omnis istos montes
noiauum: ꝑ naufragos. Videtis
qz luceat de illis aliq flāma simonis:
et aliqs de ipis ignis accendit. In na
ufragatis in ligno et nocte patrū idest
caliginē huius uitę: nō uos fallant:
nec dicatis illuc nauim. Ibi scīa:
ibi naufragia magna fiūt. Cui tibi
laudati fuerunt isti mōtes: et cepit
tibi suadere ut uenias ad ipos mōtes
quasi ad auxiliū et ibi requiescas: cui
de: In dno confido. Quomō dicitis
aīe mee: trāsmigra in montē sicut passer:
Bonū ē enī tibi ut ad illos mōtes le
ues oculos uri tui auxiliū a dno sit:
ut euadas sicut passer de muscipula

venantiū. nō timuisti gressus ī mōtes. Nasser enī mstabilis res ē: ato mouet. ato volat hinc et inde. Sz tu confide ī dño et eris sicut mons syon: nō cōmouebeis in eternū: et nō timuisti gressus ī montes sicut passer. Nūquid ibi sic noīa aut mōtes: ut de dño diceret: Sed montes tales ama: in quibz dñs ē. Tūc aūt te amāt ipi mōtes: si nō in illis spem posueris. Videte fres: quales sūt montes dei. Nā inde sic noīati sūt: in alio loco. Justicia tua: sicut mōtes dei. Nō iustitia ipoz: sz iustitia tua. Audi talē montem aplm. Ut iueniar ī illo inq̄t nō hnēs iustitiā meā que ex lege ē: sz eā que ē p fidem xpi. Illi aūt qui p iustitiā suā montes ee voluerūt: sicut iudei quidā ul' phaisei principes eoz: sic reprehendūt. Ignorātes enī dei iustitiā et suā volentes cōstituere: iustitie dei nō sūt subiecti. Qui aūt subiecti sūt: sic st' alti ut hūiles sint. Et quia magni sūt montes dicti: qz vō subiecti sūt deo valles sunt. Et q̄a hnt caritatē pietatis: suscepūt hnitatem patis: et ī tribulatione tūs mittit ad colles. Modo tū tu vide: qs montes ames. Di vis amari a bonis mōtibz: noli spem ponere nec ī bonis mōtibz. Nā qualis mons erat paulus: Qui iuenit talis: De magnitudine loq̄m hoīm: tante grē quis sp̄ pt facile iuenire: Et tamē timebat: ne passer ille ī illo ponet spem. Et q̄d aut: Nūq̄d paulus pro vob crucifixus ē: Sz leuate oculos in montes vñ auxilium veniat vobis: qz ego plantaui apollo rigauit. Sz auxilium vēnit a dño q̄ fecit celū et terram: qz deus incrementū dedit. Ergo montes in circuitu ei. Sz q̄mō montes in circuitu eius: et dñs in circuitu plebis sue. Et hoc exponit sequens. Di ergo montes ī circuitu eius et dñs in circuitu plebis sue: consequitur dñs plebē in vnū vinclm caritatis et pacis: ut q̄ confidūt in dño sicut mons syon. nō cōmoueant in eternū. Quia Et hoc ē ex hoc et usq̄ in sclm. nō derelinquet virgā pctōz sup sortem iustoz: ut nō extendant iusti ad iniquitatē manus suas. Nō quidē iusti aliq̄ituū laborant: et nō aliq̄n iusti dñant iustis. Quibz mōtibz ingressi iusti pueniunt ad honores sclis. Cū pueuerunt et fēi fuerūt ul' audierūt reges: q̄ hoc fecit deus p̄ disciplinā plebis sue: Deter disciplinā p̄li sui nō pt fieri: nisi ut exhibeat illis honorē debitus potestati. Ordinauit ē sic ecclām suā: ut oīb p̄tās ordinata in sclo hēat honorē. et aliq̄i a meliozibz. Sz exemplificā vnā rem dico: hinc ad ninite gradus oīm p̄tātū. Prima cotidiana p̄tās hoīs in hoīez: dñs in seruū: ppe oīs domus hnt hui ptātem. Sūt dñi: sūt et serui. Dui sūt noīa: sz hoīes et hoīes pares sc noīa. Et quid dicit aplus: Serui obaudite dñis suis subditos ee. Sz ui dñs vēis sedm carnē: quia ē dñs te dñus vēis sedm carnē: qui ē dñs sedm xpm. Ille ē vere dñs et etiā ifti aūt tpales sedm tēpus. Tu aūt habulas ī via: nī vnus in hac vita: nō vult te fieri superbū xpc. Contigit tibi ut xpian' efficeris: et habes dominū hoīez. Non ideo xpian' sus es: ut dedigneis seruire. Cū enī xpo subdis seruus hoī: nō illi seruis sed ei qui ius sit. Et hoc ait. Obaudite dñis vēis sedm carnē: cū timoe et tremoe ī simp

plicitate uerbis nō ad oculū seruētes
qđ hominibz placentes: sed qđ seruu xpi
facientes uolūtatem dei ex animo cū
libero: sed de malis seruis bonos ſ
uos. Quātū debent duutes xpo qui
illis cōponit domū: ut si fuit ubi suꝫ
infidelis cōuertat illū xpc et nō ei
dimittē dnm tuū: Jam cognō
uisti eū: qui uerus ē dns. Ille forte
impius est et iniquus: tu uā fidelis
et iustus. Indignū ē: ut iustus et fi
delis seruiat iusto et infideli. Non
hoc ei dixit: ſ magis seruiut ut cor
roboraret seruū. Hoc dixit. Exēplo
meo seruu: prior seruuu iniqꝫ. Dns
ei tanta i passione sustinēs a quibz
sustinuit: nī dns a seruis: Et a qui
bz: nī a malis seruis: Nā si fuissent
boni seruu: honorauēt dnm suū. Sz
qua mali seruu erāt: iniuraueūt.
Ille quid contra: Reddidit dilectōz
p odio. Ait enī. Pater ignosce illis:
nesciūt quid fecerūt. Si dns reli
quit p quē facta sūt oīa seruuit ī
digni: cogauit p seuētiaz et furē
uenientē. nā et medici se exhibuit ad
tē meliores seruūt egrotis: quāto
magis nō delz dedignari hō ex toto
dilōne seruire dño etiā malo: Exte
riꝰ melior deteriori: ſ ad tempus.
Qđ aūt diu de dño et seruo: hoc in
bellige de pātibz et regibz et de oībz
hui⁹ sēli. Aliqñ enī ptātes
bone sunt et tamē deū: aliqñ nō ti
uent deū. Julianus exiuit ī fidel
impator: exiuit apostata iniquus.
Idolatra. Multos xpianos seruierūt

impatori infideli: ubi veniebat ad
causā xpi: nō agnoscebāt nisi illū q̄
in telo erat. Si qñ volebat ut idola
colerent ut thurificarēt: ꝓponebant
illi deū. Qñ aūt dicebat ꝓdicate a
tem: ite contra illam gentē: statī ob
tempabāt. Distinguebāt dnm eter
nū a dño tpali: et tñ subditi erant
ꝓpt dnm et nū et cā dño tpali. Sz nū
quid sic erit semp: ut iniqui ipereant
iustis: Non sic erit. Videte ergo qđ dicat
iste psalm. Qñ nō derelīquet virgā
pctōz: sup sortem iustoz. Sentat
ad tēpus virga pctōrū sup sortē iu
storū: ſ nō ibi relinquit: nō erit ne
ternū. Venit tēpus qñ vn⁹ agnos
cat deus: veniet tēpus qñ xpus ī di
gnitate sua appārens ꝓgredet añ se
oēs gentes: et congregabit eas sic pa
scit pastor hedos ab ouibz. Oues
ponet ad dexteram: hedos ad sinistrā.
Et videtis ibi multos suos int oues:
et multos dnos int hedos: et rursus
multos dnos int oues: multos suos
int hedos. Nō enī qr sit consolatiꝰ
mus. seruos oīs seruu boni st: aut
qua sit reprehendim⁹ superbia dnoz
oīs dnī mali sunt. Sunt boni fide
les dnī: et sūt mali. Sūt boni fide
les seruu: et sunt mali. Sed qm̄ diu
seruu boni seruūt malis dnis ferāt
ad tempus: qr nō delinquet virgā
pctōz sup sortem iustoz. Quare hoc:
Ut nō extendant iusti ī iniqtatē
manus suas: ut ad tempus feant
iusti iniquos dnantes: et intelli
gant nō ee hoc sempiternū. ſ prepa
rent se ad possidendā hereditatem
sempiternā. Quā hereditatē: Ubi de
tinet oīs potentat et oīs potestas:

ut sit deus oīa in oībz. ¶ Ad hoc se ſ-
uantes et hoc corde contēplantes. t
adhuc in fide retinētes. et ut videant
pduītes: nō extendūt manus suas
in iniquitatē. ¶ Nam si videāt q: sēp
ē virga pītoz sup sortem iustoz: co
gitant apud se t dicūt. qđ m̄ prodest
quia iustus sum? Semp m̄ dnabit
iniquus? et semp seruus ero? Frustrā
ergo t ego iniqtatē: q: nichil prodest
tenē iustitiā. ¶ Ne aūt hāc dictat insinu
atur illi fides: q: ad tēpus pt̄ē virga
pītoz sup sortem iustoz. ¶ Non ea
relinquet dūs sup sortē iustoz: ut
nō extendant iusti in iniqtatē manꝰ
suas. et fecerint iniqtatē non faciāt.
Melius ē eū iustitiā facere. q: facē.
Vñ nō semp erit: q: nō derelinquet
virgā pītoz sup sortē iustoz. ¶ Hoc
cogitant q: recti fuīt corde de qbz pau
lo añ dixit? q: voluītatē dei sequunt
nō voluītatē suā: q: sequi deū volūt.
Faciūt illū precedentē et se sequētes?
nō aūt se pcedentes et illū sequētē:
et in oībz eū bonū inuenīt? siue
ementātē. siue consolantē. siue et
centē. siue ābulantē. siue coronātē.
siue purgantē. siue illuīantē: sicut
aplūs ait. Scimꝰ qm̄ diligētibz dm̄:
oīa cooperant in bonū. Et ideo seq
tur. Bonus ist dñe: bonis t rectis cor
de. Sicut aūt declīat a malo t fit
bonū rectus corde. q: nō zelat i pec
catoꝛibz patē pītoz intuēs? sic pu
cordis q: scandalizat in uys dñi
declinat a deo t facit malū: t mes
tat dulcedīe sti et ea illaqueatus
t captus. amaras penas luit. De
clināti aūt a deo nullꝰ disciplinā fie
noluit: sic illi pdictū dei uerus

laqueus. falsa malor felicitas.
continuo subrūgit. ¶ Declinantē
aūt in strangillationē adducet dñs
cū operantibz iustitiā. id est quos
sua imitati sūt: q: eoz pītes letum
amauerūt. t futura supplicia nō
crediderūt. Qui ergo cū sūt corde
et nō declinat? quid habebūt? Ha
bebūt? ad ipam hēditatē frēs: q:
filius sum? Qđ possidebūt? Que
hēditates? Que patria nra? Que
vocat? Par. Phanc vos salutem
phant vobis ānūciam? hāt sup
punt mōtes et colles iustitiā: ipe
ē expc. Ipe ē enī par nr̄ qui fecit
vtraq: vnū. t medū pietē solue
matene q: filij hereditatē habe
mus. Et quid votabit ipa hēditas
nisi par? Et videte q: cherede
sunt: quinō amāt patē. Non am
amant patē: q: dnūdūt vnitatē
Par possessio prior: possessio her
dū. Et qui sūt hēdes? filij. Audi
uītgelū. Beati pacifici: q: ipsi fi
dei vocabunt? Audite t odisse
hui? psalmi. Quis sup ist'. Q
uidens deū: ihrlm intpretat
pacis. Intelligat caitas vrā. Ihr
intpretat? uidens deū: ihrlm in
pretat? visio pacis. Qui nō mou
bunt? inetiū? Qui inhītat habe
nōmouebunt? ergo inetiū qui
hūmnt visionē pacis: t par sup
ist'. Ergo ist' qui videns deū ē
dens patē ē. t ipe ist' est et ihrlm
qua ꝑplius ille dei ipa ē caritas
Si ergo videns patem hoc ē vitam
deū: meito et deus ipe ē pax. Ergo
p ipm filius dei pax ē: ideo ueī vo
ligē suos t se eternē abiugēs. Aqui

Nui oderūt ihūm: qui
oderūt patrem? qui volūt consen
de vnitate? qui nō credūt patri: q
falsam patrem, pnūciant in pplō r
nō illā hūt, Quibz indet tū duc
unt par vobisciam: et cū spū tuo.
Falsa dicūt: et falsum auduīt. Olbz
dicunt par vobisciā: Quos sepant
a pace orbis terraz. Et quibz dicit.
et cū spū tuo? Si in spū eoz esset
par nōne vnitatē dilgent et ē in
quent dissensionē: Falsū ergo, pnū
ciantes: falsū auduīt. Nō vm pro
nūciem: et vez audiam. Iunus
ista? tamplectam patē? qi ihelim ē
israhel. Explicit tractatus de psalmo
centesimo vicesimo qnto. Incipit tract
de psalmo cētesimo vicesimo qnto.

Taut iā memūstis et or
dine nob tractātibz iste
psalm ē cētesim vicesi
quīnus: qui int illos n
psalmos ē quoz ē titul tanticū g
dnūi. Est aūt sicut nostis: vor astē
ihlim. Quonisi ad illam supnam
Que supna: ipa et etna. Hetaute
que i terra sunt: vmbrā habebat il
lus. Itaq ista cecidit: illa pmanz.
Vet impleant tēpus pditionis:
illa tenet etnitatē cpationis nīe.
Ab illa peginam in hac vita: ad ei
dum nisciat laborātes: donec ad
illā redeamus. Vet tuces nostri
angeli diniserūt nob in pegina
tione: ꝙ annūciauerūt nobis ipm
uegē venturū ad nos. Et veit ad
nos a nob? et postea nobiscū sunt. et dorunt
nos de tempnu qz contēptus ē: do
runt tolerare qz tolerauit? dorunt
pati qz passus ē: r promisit i sur
rectuos qz resurrexit. in scipo os
tendens quid sperare debeamus.
Si ergo fideliter pplic antiqu prēs nīi
aūquā dns ihc cpus venisset i carne
aūq̄ moreuos resurrexisset: r astem
disset in celū suspirabāt tū illi ciui
tati? qūtū oportet nos desiderare
quo nos ipe p̄cessit r vn nūq̄ recess
sit? Non enī dns sit venit ad nos:
ut desciet angelos. Et in illis man
sit: et ad nos venit. In illis mansit
in maiestate: ad nos venit i carne.
Eram? ait ibi, vbi receptor nr ille venisse dr. et captiui te
nebam. Si receptor nr ille dr captiui tenebam. Vbi g. tene
bam? ut ille veniret redimēs captiu
os? Vbi tenebam? Forte apud bar
baros. Peior est barbarus: dyabol
et angeli eius. Ipi antea tū bant
genus humanū? ab hijs redemit nos:
qz nō auro nec argentū, ꝫ sanguīe
suo p nob dedit. Quomō aūt hō
neat in captiuitate: paulum a
plius inuogem? Et enī ipe papue
rit in ista captiuitate suspirās
etnā ihlim: r dorunt nos gemere
et ipo spū quo r ille implet? geme
bat. Vor enī aut. Oīs creatura: cō
gemiscit et dolet vsq nūc. Et itez.
Vanitati ei creatura subiecta ē aut
nō sponte: ꝫ ꝓpter eū qui subiecit i
spe. Omnez creaturā dixit i hōibus
etnā nō credentibz. ꝫ tū crediturus
ni gemiscit: creaturā ni laborabz.
Nūquid nā i hijs tū qui nondū
crediderūt? Iā vo in hijs q credi
derūt nō gemit nc ꝓmit creatura?

Non solū aūt ūgt: sed r nosipi p
mitias spūs hītes id est qui iā spu
deo seruim⁹: qui iā mente deo trēdi
dimus: et in ipa fide p̄mitias q̄sdā
dedim⁹. ut p̄mitias nrās sequamur.
Ergo r nosipi nosmetipis ingemis
cim⁹: adoptionē expectātes redēptio
nē corporis nri. Demebat ergo r ip
se: et gemūt oēs fideles adoptiōē
expectātes redēptionē corporis sui.
Ubi gemūt? In ista mortalitate.
Quā redēptionē expectāt? Corpis
sui q̄ preteriit in dño: q̄ resurrexit a
mortuis r ascendit in celū. Hoc no
bis aūq̄ redeat nrē ē gemamus
ea ā fideles: etiā sperantes. Ideo se
quit ibi r dicat cū dicēt r ipi in nos
metipis ingemiscim⁹ adoptionē ex
spectantes redēptionē corpis nri?
quasi dicēt ei. q̄ tibi ergo p̄sunt xp̄i
si adhuc gemis. r quomō saluator
saluū te fecit. q̄ gemit adhuc ego
tat: subiūxit et aūt. Spe enī salu
facti sumus. Spes enī que videt?
nō ē spes. Qđ enī videt quis quid
sperat? Si aūt qđ nō videm⁹ spam⁹:
p̄ patientiā exspectām⁹. Ecce quare
gemim⁹ et quomō gemim⁹. q. qđ spa
mus iā quidē exspectām⁹ s nōdū tene
mus? et donec teneam⁹ in tpe sus
pectamus: q. desiderām⁹ qđ nōdū te
nem⁹. Quare? Quia spe salui fac
ti sum⁹? Jam enim supta de nobis in
dño: nō spe sed re salua facta ē. Ne
surrexit enī r ascendit i capite nro
suo nrā salua: et in membris adh
saluanda ē. Secura gaudeāt mēbra:
q. a capite suo nō sunt deserta. Dic
it ei mēbris laborantibz Ecce ego
vobiscū sū: usq; ad cōsumationē scli.

Vota sūt ē: ut cōuertēmur ad deum.
Spem enī nō habebam⁹ nisi ad sclm:
et inde miseri. bis miser? q. r i bat
vita r fame habentes ad sclm: de
sū contra deū. Cū vō cōuitur nos
dns ut iā impiam⁹ fame hē adq
ū r dorsum ad sclm? q. adhuc i vo
sumus et cū p̄tiam attēdim⁹? r q
forte aliquā tribulationē patiā
s cū tenemus viā: r ligno portam.
Aspergudē ventus ē: s ventus nō
ē cū labore quidē. s rato duat? r ao
p̄duat. Quia ergo de captiuitate
nrā gemebam⁹? gemūt ā et illi:
quia nō credidērūt. Quo aūt fum
sium⁹ captiuū oblīti fuim⁹? s p̄ sup
turam imēoramur. Paulū ipsum
aplm intiogemus. Aut enī. Dam?
enī qua ler spiritalis ē ego aūt ca
nalis sū venūdatus sub pcto. Ecce
unde fā sum⁹ captiui: q. venūdati
sumus sub pcto. Quis nos vendidit?
Nobis: qui consensim⁹ seductori.
Vendere nos potuim⁹? vendimē nos
nō possum⁹. Vendim⁹? nos consen
one peccati: redimun⁹ i fide ussi
Sanguis enī inocens datus est pc
nobis ut redimeret? quēadmodū
guinē ille fudit p̄ sequendo ussos.
Qualē sanguinē fudit? Justū san
guinē fudit: phariī patrū nrōrū.
Justū sanguinē fudit? martiū.
nī oīm de. p̄pagine pcī venientiū
vnū sanguinē fudit ei qui nō ussu
siratus: s iustus natus ē. Ille san
guinē fuso: p̄didit quos tenebat. r
Pro quibz ei natus ē i nocētēs sanguis
redēpti sū: r cōfisi a captiuitate tam

Quant istum psalmum.
Cum cōuerteret dns captiui

tatē ſuon: fā ſum⁹ ſicut ꝯſolati. Hoc
uoluit dicē: facti ſumus gaudentes.
Quando? Cū cōuerterit dñs captiuitatem ſuon. Que ſon? Ipa ihrlz
etna ſuon. Quomō eterna ſuon q
mō captiua ſuon? In angel etna:
in hōibz captiua. Non enī oēs illi⁹
ciuitatis cuius captiui ſūt: ſ quia
unde pegrinant ipi captiui ſūt. Nō
nus ē ihrlm; ſ venditus ſub pcō
factus ē pegrinus. De ꝓpagine ip
ſius natus ē genus humanū: t im
pleuit terras captiuitas ſuon. Et
ſua captiua ſuon quomō umbra il
lius ihrlm? Umbra illius ſuon q̄
interpretat uidei i ymagine i figu
ra fuit ui captiuitate i babiloīa:
et post ſeptuaginta annos reduct il
le plus ad ciuitatē ſuā. Septuagi
ta ām ſignificat oīe tempus qđ
ſeptē diebz volut. Cū aūt tūſierit
oīe tempus? tūc redim⁹ t nos ad
patriā nrām: quomō ille ꝓplius p⁹
septuaginta annos reduct a captiui
tate babilonie. Babilonia ē enī
ciuitas confusio. Videte: ſi nō ē confu
ſio tota uita hūana. Qđquidagit
hoīes in ſpe uana: q̄n cognouerit
quid agunt erubeſcāt. Qua e labo
rant? Cui laborant? Filijs meis
inquit. Et ipi cui? Filijs ſuis. Et ꝙ
quibus? Filijs ſuis. Nemo ergo
sibi. Ab ista confusione tā cōuſi
erant: quibz dicat aplus. Q̄m enī
gloriam habebatis in hijs i quibz
nūc erubeſcatis? Confusio ē ergo
ista tota uita rez hūanarū: non
ꝓtinens ad deū. In hac ꝯfusione
uidelicet in ista babilonia: captiua te
net ſuon. Sed conuertit dñs cap
tiuitatē ſuon: et fā ſum⁹ inq̄t conſo
lati. id est gauſi ſumus tamq̄ ꝯſo
lationē accipientes. Consolatio nō
ē niſi miſeriē: cōſolatio nō ē niſi ge
mentiū lugentiū. Quare quaſi cō
ſolati? niſi q̄ adhuc gemim⁹? Gemi
mus in ſpe: consolamur in re. Cum
uēnerit ſpes de gemitu gaudiū uēi
et eternū? ubi nō opus erit conſola
tione: quia nulla miſeria ſaturabim⁹.
Quare aūt uelut cōſolati aut? t nō
aut consolati? Non ſemp q̄ſi ad ſili
tudinē ponit hoc uerbū? ſicut quod
dicim⁹ aliq̄n ad ꝓpietatē refert aliq̄n
ad ſilitudinē: mō ad ꝓpietatem rela
tū ē. Sz exempla nobis etiā de cōi
locutōe hoīm tanda ſūt: ut facile in
telligat quomō dicim⁹. Sicut uult
pr: ita et filius. Ad ſilitudinē hoc
dicimus. Et ſicut pr⁹ mort: ita
homo mort. Ad ſilitudinē hj dic.
Q̄n aūt hoc dicim⁹ fecit ſicut uir bo
nus? nūquid nō est uir bon? Sed
ſilitudinē habet uir bonu. Fecit tp̄
uſtus hoc. tamq̄ nō negat eū uſ
tū ee: ſ ꝓpietatē eius ondit. Feciſti
ſicut ſenator ergo nō ſum ſenator:
ſ dicat ꝙmo quia es ſicut ſenator
feciſti? et q uſtus es ſicut uſtus fe
ciſti: et quia bonus es. ſicut bonus
feciſti. Ergo quia et uſti vē ꝯſolati
erant? ſicut conſolati gaudebāt
de magnū gaudiū erat gaudiū
ꝓpter tamq̄m conſolatores: illo cōſo
lante moituros qui mortuus erat.
Oīb enī mori gemim⁹. Conſolat⁹
ē ille qui mortuus ē: ne mori time
rem⁹. Prior ꝛſurrexit: ut haberem⁹
qđ ſpectem⁹? Quia ergo ꝓr reſur

verit spem nobis dedit: qr̄ in mysteria
posita spe consolati sum⁹? Vt gau
dū magnū. Et conuertat dñs captu
uitatē nr̄am: ut iam de captiuita
te via teneam⁹ et eam⁹ ad p̄riam. Ia
ergo redēpti: in via nō timeam⁹ in
sidiātes hostes nr̄os. Ideo en̄ rede
mit nos: ut nō audeat hostis insi
diari nobis. si de via nō recessēim⁹.
Ipe en̄ xp̄c: factus ē via. Vis non
pati latrones? Aut tibi. Viam tibi
strui ad patriā: noli recedē. Tale
viam munui: ut latro ad te nō au
deat accedē. Tu ab illa noli recedē:
et latro ad te nō audeat accedē. Am
bula ergo in xp̄o et tanta⁹ gaudens
tanta tamq̄ consolatus: qr̄ ille te
precessit qui iussit ut sequaris. Vt
repletū ē gaudio os nr̄m: et lingua
nr̄a exultatione. Os frēs mei qd̄
habem⁹ in corpe? quo implet gau
dio? Non solet implei: nisi aqua
aut cibo aut potu aliq̄ re tali et
mussa m os. Implet² aliq̄n os nr̄m.
Et plus ē qd̄ dicam⁹ fr̄atri vr̄e: qn̄
os plenū habem⁹ loqui nō possum⁹.
Habem⁹ aūt intus os id est in corde?
vn̄ quisq̄ p̄redit si malū ē inquinat
nos: si bonū ē mūdat nos. De ipo en̄
ore audistis: dū euāgelū legeret².
Insultabant en̄ indei dño: qr̄ dis
cipuli eius nō lotis manibz man
ducabant. Illi insultabāt: q̄ mū
dicijs foris habebāt et intus matu
tis pleni erant. Illi insultabant:
quor̄ iustitia nō erat nisi in oculis
hoīm. Dñs aūt querebat mundi
tiā nr̄am intiorem: que si fuit. ne
cesse ē ut et que foris sunt mūda sint.
Mūdate mq̄t que int⁹ sūt: et q̄ foris

sūt mūda erūt. Ipe dñs dat alio
loco. Verū date elemosinam: et ece
oīa mūda sūt vobis. Vn̄ aūt p̄ce
dit elemosina? De corde. Si en̄
manū porrigas ner̄ in corde mise
ris: nichil feristi. Si aūt in corde
misereris? etiā si nō habeas qd̄
porrigas manu: acceptat deus
elemosinā tuam. Illi aūt mīgui:
foris querebāt mūdiciā. De talib⁹
erat etiā ille phariseus qui iuita
uerat dñm: q̄n accessit mulier q̄
in ciuitate peccatrix erat et famosa
q̄ lacrimis lauit pedes dñi: terse
capillis vnxit vngento. Phari
us ergo q̄ inuitauerat dñm et mū
diciā nō habebat nisi foris sedens
corpis? corde aūt plenus erat in
quitate et rapina: durit apud se
ipm. Iste si eet phā: sciret q̄m
et illi accessit ad pedes. Vn̄ non
erubuit sanct⁹ sciret an nescret: de
eū nescire arbitratus ē: q̄ nō a se
eā repulit. Si en̄ accessisset ad
sum phariseū talis mulier: ille
mundiciā tenebat quasi i cor
ex sufflaret: repelleret: abscon
ne īmunda tangēt mūdū et cōta
minaret et⁹ mūdiciā. Quia hī
fecit dñs: ideo illū credidit nō esse
qualis mulier illi accessisset ad pe
des. Dñs aūt nō solū illam nouit
rat? sed et cogitationes illi⁹ audie
q̄ et si cōtactus corpis aliq̄d sor
o īmūde phariseē? cuo dñi posset
pollui contactu mulieris an mun
et mūdari cōtactu dñi? Permittebat
aūt medicus egrotā tangē me
diciam⁹? et illa que veneat nouit
rat medicū. et q̄ solebat i sua fo

nutatione fortasse ee fiontosa: fiontosa facta e ad salute. Irrupit idomu quo no erat ingressus: ⁊ illuc veniebat ubi meditus re cubebat. Ille aut qui ingrediebant me dicu sanus sibi videbat: ꝓterea no curabat. Iam que sequunt in euangelio nostra: quo confusus e ipe pharisee: cu ei onderet qz et illam mundicia nouerat ⁊ cogitatione eoꝝ ipe audierat. Sed ad id qd mo de eundem locum e qd ptinet ad pnte usum dictu e. Impletu e gaudio ore eoꝝ et lingua ipoꝝ exultatione: q uidet eis quod os ⁊ que lingua: at uidet cuitas ura. Insultatu est deo: qz no lotis manibz discipuli e ius manducarent. Rndit illis dns aut: Audite omes ⁊ intelligite. Oe qd intrat in os no coinquinat hoiem: qd exit. Quid est hoc? Cum dr intrat in os: no nisi os corpis dicit ondere. Intrant ei cibi et inquinant homes ibi: qz omia munda mundis: et oib creatura dei bona e: et nichil abiciendu qd cu gratiarum actione ꝓcipit. In figura mu dicis posita erant que da ⁊ immunda dicta sut: ꝑ postea qz figuraru lux ipa venit ⁊ remote sut umbre: no manus retenta in luce. ꝑ manifestatu in spu: et no est ipositu iugu obs uationis xpianis qd imposituꝝ e iudeis. qz dns dicit. Iugu eni meu suaue e: et sarcina mea sua leue e. Et oia aut aplius munda mu dis: immundis aut ⁊ infidelibz nichil ⁊ mundu: ꝑ polluta sut eoꝝ et ⁊ mens ⁊ conscia. Qd voluit intel

ligi: Mundo homu: et panis ⁊ poꝝ cina munda e. Immundis aut inqt et infidelibz: nichil e mundu. Que nichil e mundu: Dz polluta st iqt eoꝝ et mens et conscia: quia si in terius qd e immundu est: foris qd est nichil mundu e ꝓt. Si ergo illis qbz uticora immunda sut ertiora munda e no ꝓt: si voluitis ut ertiora mu da sint uticora mundate. Ibi est eni os qd implebit tibi gaudio: et qn tuces. Qn tates eni ⁊ gaudes: os tuu clamat ad deu. Sed vide unde gaudeas. Si de seculo gaudes: im mundo gaudio voca semus ad deu. Si vo de redemptione gaudes quo dicit psalmus iste: cu conuiteit dns captiuitate ꝙon facti sumus iocunda ti: tunc implet vo gaudio os tuu et lingua tua exultatione. Manifestu e quia in spe gaudes: ⁊ acceptu est gaudiu tuu apud deu. Impo gau dio ul impo ore qd habem intus ⁊ mandutam et bibim: sicut de isto ore ad refectione coꝝis. sic de illo ad refectione coꝝdis. Na un beati qui esurut ⁊ sitiut iustia: qm ipsi satiabunt: Si aut no facit im mundu nisi quod exit de ore. ⁊ hoc au audim in euangelio no intelligi mus nisi os corpis: absurdu e et nimis stultu ut tut putem no fiei immundu hoiem cu manducat: tut aut putemus immundu si vomat. Aut ei dns. Non qd intrat: ꝑ qd exit mq nat. Qn ergo manducas no fis im mundus: ⁊ qn vomis efficeris im mundus. Qn bibis no es immundus: et qn spuis immundus es. Qn do spuis eni de ore tuo exit aliqd: qn bibis

in os intrat aliquid. Quid volunt di
cere dñs nō quod intrat in os sed quod
exit inquinat? Secutus eos dē loco sci
lui euāgelistā dicit que sūt que pce
dunt de ore: ut intelligas nō de ore cor
pis eū dixisse sed de ore cordis. Sūt enī.
De corde enī exeūt cogitatiōes male:
fornicatiōes? homicidia: blasphemie.
Hec que coīnq̄nant homīes: nō lotis
aūt manibz māducare nō coīnq̄nat
hoīem. Illa ergo frēs mei q̄ nō exeūt
de ore? nisi q̄ exeunt de corde sicut ipe
dñs dicit? Non enī q̄ illa loq̄mur:
tūt nos maculant. Ne quis dicat q̄
loq̄mur de ore nīo exeūt? q̄ verba
voces de ore nīo exeūt: et q̄ mala lo
q̄mur īmūdi efficimur. Cōd si aliq̄s
nō loquat et tm̄ cogitet mala mūd⁹
ē: Quia de ore ipi corpis nichil pcef
sit: ꝫ de ore cordis iā deus audiut.
Ēte frēs mei: attendite q̄ dico. Non
furtū. mō noiam furtū? nūq̄d q̄
noiam furtū contaminaut me fur
tū? Attendite q̄ dico. Ēte de ore me
o exyt: et nō me fecit īmūdū. Surgat
surgit in nocte et nichil dicat ore: et
faciendo fit īmundus. Non solū nō
dicat ꝫ et p̄mit faciuus toto silēcio?
et usq̄ adeo vocem suā tumet audiri:
ut nec vestigia sua velit sonare. Nū
quid ergo qui ita silet mūdus ē: ply
aūt dicto frēs mei. Ēte adhuc i sta
tu suo iacet: nondū surrexit ut furtū
faciat? vigilat et expectat ut hoīes
dormiant: iam deo clamat? iā fur
estriam īmundus ē: iā faciu? de ore
ore pcessit. Cū enī faciu? de o
re pcedit? q̄ndo voluptas faciēdi des
uit. desiuisti facere: dixisti. desi
furtū nō feris foris: ille non meruit

pde tu disponebas au ferre: et ille nō
hil pdidit. et tu de furto tm̄ malefi
Desiuisti ergo de hoīem? dixisti mi
de: sonuit de ore interiore tuo homi
dini. Adhuc vivit homo: et tu hom
tida puniens. Quis sis apud deū q
rit? nī quid nondū appauis apud
homīes, Ēte ergo noum? et nosse
debem? et tenere quia ē os cordis: ē
et lingua cordis. Ipm̄ os impletur
gaudio? in ipo ore intus oram dō
q̄ labia clausa sūt: et patet? scīū
Silentiū ē et clamat pectus? sanc
tus tuus? Non homīb: ꝫ deo. Deo
tus ergo esto: ille audit qui misere
Et tu sus q̄ nemo hoīm audit ma
la? si procedūt de ore tuo noli ēsse
tus: quia ille audit qui damnat.
Susanna audiebat ab īustis mi
tabz. Tacebat et orabat? obe? ho
audiebat ab homīb: tor et? clam
bat ad deū. Nūquid quia vocem
ore corpis nō pcessit? apta erat
ri nō meruit? Exaudita ē illa: p
orauit nemo hoīm sciut. Ergo
quid habeam? in ore interiore co
te. Ibi videte ne quid mali dicat
tus: et nichil mali factis faciat
Non p̄ter fiei ab homīe foris: n
si q̄d dictū fuit intus. Custodi os a
dib a malo: et īnocens eris. Inno
cens erit lingua corpis tui? īnocēs
manus erūt: erūt pedes īnocentes
erunt. Oculi īnocentes erūt. nūq
īnocentes erunt? oia membra tua
iustitie militabunt: q̄ impator? pl
tus tenuit cor. Sicut dicunt mer
gentes. Magnificauit dñs facere
cū eis? magnificauit dñs facere nob
cū: facti sumus letantes. Videte

fres sunt sion illud nō dicat inter gen
tes p totum orbem terraꝝ: videte si
nō ad eam currit. In toto orbe ter
raꝝ precū nr̄m accipit: amen tri
det. Dicit ergo ut gentes theosoli
mitanu captiuu: ihosolimitanu re
diuri: peregrinu suspirantes pie suc.
Quid dicit: Magnificauit dns fa
re nobiscū: facti sumus iocundati.
Numquid ipi secū fecerūt? Ipi male
fecerūt: qr sub pcō se vendiderūt.
Redemptor venit: et bene cum illis
fecit. Et magnificauit dns facere cū
eis: magnificauit dns facere nobiscū:
facta sumꝰ iocūdati. Conuite dne
captiuitatē nr̄am: sicut torrens in
austro. Quid sit hoc: attendat cari
tas vra. Iam dixerat: aī conuerteit
dns captiuitatē syon. Quasi de ptei
to loquebat: sed solet fieri ut de ptei
to loquens futura p̄nūciet ppha. Nā
quasi de ptēito loquebat: cū in alio
psalmo diceret. Foderūt manꝰ meas
et pedes meos: dinumauerūt oīa ossa
mea. Non dixit fossuri sūt: nō dixit
dinumabunt. Non dixit diuident si
bi vestimēta mea: nō dixit sup ves
timētū meū mittent sortem. Futa
quasi facta cantabāt. Oīa
enī que futura sūt: deo iā facta sūt.
Hinc ergo aī dicēt aī conuertit dns cap
tiuitatē syon facti sumꝰ velut consolati.
Tunc repletū ē gaudio os nr̄m: et lingua
nr̄a exultatōe: qd ut oīderet se figa
menta futa cogitare ait. Tunc dicent
inter gentes. Dixit magnificauit dns facere nobiscum:
facta sunt iocūdati. Tunc aī cantabāt
futa erant: et nō vident pnia. Et
gaudebat cap de futuris: q futa cap

pretita prenuebat. Conuite dne
captiuitatē nr̄am. Nondū erat ergo
conuisa captiuitas: qr nondū vere p
tor aduenerat. Ergo qū cantati sūt
psalmi: qd orabat tūc iā factū est.
Conuite dne captiuitatē nr̄am: sicut
torrens in austro. Sicut conuitunt
torrētes in austro: sic conuite captiu
tatē nr̄am. Querebat quid sit: sed
patebit mō adiuuāte dño et vīb
oronibz. Quoda loco dixit scīptura:
cū p̄caret et moneret de opibz vīs
bonis aut. Sicut glacies i sereno: ita
soluent pcā tua. Ergo pcā ligabāt
nos quomō fragus ligat aquam ne
currat: et alligati fugore pcōrū ge
lauum. Auster aūt: caliduꝰ ventꝰ
ē. Cū flat auster: liquescent glacies
es: et implent torrentes. Torrentes
aūt dicunt flumina hyemalia: mīg
no cū impetu repentinus aquis im
pleta currūt. Velociam ergo i capti
uitate: constringebāt nos pcā nr̄a.
Flauit auster spūs sc̄i: dimissa st
nobis pcā nr̄a: soluti sumꝰ a fugore
iniquitatis tamq̄m glacies in sere
no. Soluit pcā nr̄a: curramus ad
p̄iam quasi torrens i austro. Dure
laboremus: et laboremꝰ etiā faci
entes bn̄. Nam ipa vita hūana q̄
ingressi sumus museum ē: laboribus
plena: doloribz. periculis: etiūpnis tēp
tationibz. Nolite seduci gaudio rez
hūanarū: flenda i rebus hūanis ad
uertite. Poterat videre puis puer qui
nascit: quare a fletu incipit viuere:
Videt nondū nouit: quare ploret iā
nouit: Quia cepit ire in istā vitam.
Sed de illis captiuis ē. Vir flet et ge
mit: ut veniet gaudiū. Sequit enim.

Qui seminat in lacrimis: in gaudio metent. In ista vita que plena ē lacrimis seminem? Quid seminabim? Opa bona. Opa mīe: semina nra sūt. De qbz seminibz aut aplis. Bonū aūt facientes nō defiacam: tpe em̄ ꝓpio metem̄ infatigabiles. Itaqz dū tempꝰ habem̄ opemur bonū ad omīs: maxime ad dom̄estuos fidei. Loquens itaqz de ipis elemosinis quid ait? Hoc aūt dico: qui pce seminat pce et metet. Ergo q multū seminat multū metet? q pce seminat pce metet: et q nichil seminat nichil metet. Quare desiderabis latos fundos? ubi multa semina seminetis? Latior vobis nō est ubi seminetis: q̄ ipis qui in se voluit seminari. Terra nra erma est: seminate q̄tū potestis. Sz paū habes unde facias. Habes volūtatē. Quo mō nichil eēt quod habes si nō adesset bona volūtas: sic et quia nō habes nolle eē tristis si est tibi bona voluntas. Quid em̄ seminas? a. Piscē vel diam. Et quid metis? Patem. Nūq̄d aūt direm̄t angeli? par duabus hom̄ibz in terra? Sed par in terra: hoīibus bone volūtatis. In vidua magna volūtas: in zacheo cantas magna. Suscepit dnm̄ hospicio: gaudens suscepit. Dimidiū pr̄imonij sui pauperibz ꝓmisit se daturū? et si tui aliquid abstulerat: quadruplū reddituru? ut intelligas ꝓpter a sibi eum tenuisse dimidiū nō ut haberet q̄ possideret: ꝫ ut haberet vñ debita redderet. a. Magna volūtas mlīū dedit: multū semīaut. Ergo vidua illa q̄ duo minuta misit? pax seminaut? Imo tm̄: quantū zacheus.

Minores em̄ facultates habebat? sed parem volūtatē habebat. Vide o minuta de tanta volūtate: de q̄ zacheus dimidiū pr̄imonij sui. Intendas quid dederūt: duīsa inēnes. Si attendas vñ dederūt: para mnes. Quid q̄d habuit illa dedit: q̄d habuit dedit ille. Fac aliquē nō habē vl duos nūmos? ē aliquid vl q quod seminem? ut metam illā mes sem? Est. Calidē aque frigide quē derit discipulo: nō pdet meredē suo. Calix aque frigide nō duobz nūmis sed gratis constat? tm̄ aliqn̄ sic gratis constat: ut habeat illi aliis q alis nō habeat. Si ergo ille qui illū habet dat illi qui nō habet? tantū dedit si de plena mutatē dedit q̄ dedit. q̄tū illa i duobus nūmis: q̄tū zacheus i dimidio rer̄ suaz. Deus em̄ sine causa addidit frigide: ut pauperem oīderet. Ideo dixit calide aque frigide: ne quis ul'nde causa ret. q plignū nō habuerit unde faceret aquā. Calidē aque frigide qui dedit vni er nūmis: nō pdet meredē suam. Quid si nec hoc habeat? Semnis sit. Et si nec hoc habeat: par in tenra hom̄ibz bone volūtatis. tantū illud timeat ne habeat: q non faciat. Si em̄ habet et nō facit: incalescit gelauit. Rondū soluta stīpatā cum sint torrentes i austro: q̄ voluntas frigida ē. Quid valent tanta bona que possidemus? Arredit voluntas feruens iam soluta calore austri: et si nichil habebat totū illi opitulat. Quanta sibi prestant medici: intendat cantas vrā quo fiat elemosina. Certe mendica st in quos sanas

elemosinā: mendici egent. Vtten
ditis forte frēs: si aliquid egent tu
lautus sē in vobis rpt etiam erteris.
Sed illi sē mendici qui pfessionē
hūt petendi in etūpna: t ipi hūt
quod sibi presentt iustum. Nō illos
quos deseruit deus vñ pbent: quia
fruit elemosinas. Iste nō pt ambu
lare: qui pt ambulare pedes suos
cōmodat claudo. Qui videt: otu
os suos accōmodat tero. Et qui unue
sē et sanus: vires suas accōmodat
ī seu ul' egroto: portat illū. Illeī
get: ille dues ē. Aliqn t dues
uit paup: et a paupe pstat illi
aliquid. Venit nescio quis ad flu
men: tanto delicatior qnto ditior:
trāsire nō pt. Si nudatis membris
trāsiret fugesceret: egrotabit. morietur.
Ecce pauper et infirmior corpore:
tamen duute: elemosinā fecit in di
tem. Ergo nolite eos tm putare
paupes: qui nō hūt pecūiam. In q°
quos pauper est in illo illū vide: qr
fortis tu in eo dues es ī quo ille pau
per est: et habes unde accōmodes.
Ecce membra tua accōmodas: t plꝰ
equā si pecūiam accōmodares. Con
silio indiget: tu plenus es consilio.
Ille consilio indiget: tu dues es. Et
tu nec laboras nec aliquid pdis: tas
consilium t pstatis elemosinā. Ecce
frēs mei cū loqmur qī paupes ad n
os estis: et qua nobis deus dignā
tus est dare dam unde vobis: t omīs
sa illo accipim q solus ē dues. Sc
Ergo tenet corpus rpi: membra
sua sit compingunt et adunant
et ī unitate t ī unitate patis: cū quisq
id qd habet prestat ei q nō habet.

In eo quod habet dues ē: in eo qđ
ille nō habet pauper est. Sit vos di
ligite: sit vos amare. Nolite ad vos
solos attendē: ꝑ attendite indigētes
circa vos. Sed quia cū laboribꝰ t e
rūpnis fuit ista: in ista vita nolite
deficē. In lacrimis seminatis: in gau
dio metetis. Quid enī frēs mei ipe
agricola qñ pcedit cū aratro et por
tat semen: nōne aliqn frigidus est
ventus t imber deterret? Attēdit
celum: videt tristem diē. tremit fri
gore: attamē pcedit t seminat. Cur
enī ne cū tristem diem attendit t ex
spectat diem letū: ne tempꝰ trī seat
et nō ī uenat qđ metat. Nolite differ
re frēs mei. Seminate in hyeme: sciā
te bona opa et cū ploratis: qr qui se
minat in lacrimis. in gaudio metet.
Flendo semina sua: bonā voluntatē
et bona opa. Euntes ibant t fle
bant: mittentes semina sua. Quare
flebant? Quia unt miseri erāt: et
miseri erant. Adeluis ē frēs mei ut
nullus sit miser: qꝫ ut tu facias mise
ricordiā. Qui enī ut faciat miseri
diā optat ee miseros. crudelis habꝰ
miseri diā: quomō si meditus ut
eet artē suā multos optaret esse
egrotos: crudelis mediana eet. Ade
luis ē ut oēs sani sint: qꝫ ut eet art
ars medici. Adeluis ē ergo ut oēs bti
regnent ī illa patria: qꝫ ut sit qui
impendat mia. Tamē qꝫ diu ē qui
ī pendat mia: nō deficiam ī ista erup
na mittē semina. Et si cū fletu semia
mus: tn cū gaudio metem. In illa ei
resurrectione morti or rapiet quisq
manipulos suos. adest frem semitus:
coronā gaudior et exultationes.

Lūt ent trūphus letantiū: ⁊ ipi mor
ti insultantiū in qua gemebat. Cunt
dicent morti. Ubi ē mors contencio tu
a? ubi ē mors aculeus tuus? Dz quae
iam gaudent? Quia portant manu
pulos suos? quia euntes ibant et fle
bant: mittentes semina sua. Quare
mittentes semina sua? Quia q̄ semi
nāt in lacrimis: in gaudio metet. Isto
psalmo exhortati vos fuerim² mane
ad faciendā mīam? q̄ hunc ascendit²:
et videtis q̄ ille cantat tanticū gdiū
q̄ ascendit. Memētote? nolite amare
descendē et nō ascendē. Ꝫ et de ascensi
one cogitate: quia q̄ descendebat ab
ihrlm in iheritho incidit in latrones.
Non descendēt: et nō incidēt i latrones.
Iam ergo aliam descendit: et incidit
in latrones. Omīs enī nos alia sum²:
Ꝫ tūsyt sacerdos ⁊ contēpsit? transyt
leuita ⁊ cōtempsit: q̄ler sanare nō
potuit. Tūsyt samaritanus quida:
id est dnīs nr ihūs xp̄us. Illi enī dicti
ē. Nōne verū dicimus nos samaitan²
es. et demoniū habes? Ille aūt non
dixit nō sū samaritan²: Ꝫ dixit ego de
moniū nō habeo. Samaitanus enī:
int̄pretat² custos. Si dicēt nō sū sama
ritanus: dicēt nō sum custos. Et q̄s
alius custodiret? Deū ponens simi
litudinē tūsyt samaitan²? ⁊ fecit cū
illo mīam: sicut satis. Iacebat autē
i via wlnerat⁹: q̄ descendit. Tūsiens
samaitanus nō nos cōtempsit? cuia
ut nos leuaret i iumentū i carne
sua? p̄duxit ad stabulū id est ad ecle
siam: cōmēdauit stabulario id est a
plō? dedit duos denarios vn̄ cultore
tur: caritate dei ⁊ proximi. In hūjs
enī duobz p̄ceptis: tota lex pendet et
ꝑphete. Dixit aūt stabulario. Ꝙ
amplius erogaueris: in redeundo re
dam tibi. Amplius erogarat aplis
q̄ cū oīnibz aplis p̄missū erat ut
perent tamquā mulites cū stipen
dia a p̄uīcialibz xp̄i? ille manibus
suis laborauit: et annonas suas pro
uincialibz donauit. Omīa facta sunt.
Si descendim² et vulnerati sumus:
ascendam² cantem² et proficiamus:
ut pueniamus Explent centesimo vicesimo quito. Incipit
centesimo vicesimo primo. Incipit de pō centesimo vicesimo sexto.

In ter omīa cantica quod
tytulus ē cantici gradū
iste pō aliquid amplius
tytulo accepit: q̄ addidit
salomonis. Dixerūt p̄notat. Cum
cū graduū salomonis. Itaq; fere
nos intentos īsitatior tytulus
ut quemm² quare sit additū salo
nis. Nam q̄d sit tanticū gdiū
sepe repete. Plura enī hinc dicto
q̄ qui cantat ascendit²: ascendo
vor i affām pietatis ⁊ caritatis
la supnā ihrlm nu suspiram² q̄
pegrinamur: et ubi letabimur ait p
natione redierim²? Ascendit ad hos
oīs qui proficit: meditat ab hac oīa q
desinit. Nec pedibz te descendē quera
nec pedibz te descendē putes. Amor
do deū ascendis: amādo scīm medi
Sūt ergo ista cantica amantiū
sco desideio flagrantiū. Ardent q̄
ista cantant et corde: quoīū cor ad
ardens īuenit² in moribz? in bonis
cōuersatione. in opibz sedm p̄ceptu
dei. in contemptu p̄sperorū: in cultu
et honorū. Dz quare sit additū salomo
nis: quantū inspirauerit dns dare

miatan trē.

Salomon erat tpe suo filius dauid magnus: ille p quē sancta precepta ⁊ salubria monita ad diuina sacramēta spūs suus in diuinis locis optatus ē. Nam ipe salomō nunq̄ deū amator fuit ⁊ et reprobatus est a deo. ⁊ tm̄ adeo laqueus illi fuit illa cupiditas: ut a mulieribz etiā ydolis sacrificare cogeret. sicut de illo ⁊ scriptura testis est. Sed si illo tacente que pillū dicta sūt delerent? ⁊ indicarent qz ipe duxerat: nō qua p illum dicta erant. Optime igit etiā hi egut diuinorū p salomonē dñm ē deo tribuerūt: prīm aūt hoīs hoi. Qd nuncq̄ p plō dei tenuit salomon in paradiso nō tenuit adam: Non tenuit de te lo angelus ⁊ et diabolus factus est: Ideo doremur i nullo hoīm spem esse mentā ⁊ qz et iste salomon edificauit templū dño in typo quoda ⁊ figura xpi et corpis dñi: vñ dicit me dño angelo. Soluite templū hoc: et in triduo excitabo illud. Quia ergo ipse edificauit illud templū ⁊ edificauit filius templū verus salomō dñs noster illius xpus: verus pacificus. Nomen eni salomonis: interpretat pacificus. Est aūt ille verus pacificus: de q dicit ps. Ipe est eni pax nra: qui fecit utraq vnū. Ipe ē verus pacificus q duos parietes e diuiso venientes in se coputauit ⁊ quibz factus ē lapis angularis: venientē ex circūcisione a deo et veniente ex gentibz. Et ex vtroq aedentiū fecit vnā ecclīaz de duobz populis: et factus ē illis lapis angularis. Et ideo verus pacificus: qua ergo ille verus salomon. Dalomon aūt ille filius dauid de muliere. bethsabee erat in ysrl: figuram gestabat hui pacifici qñdo templū edificauit. Ideo ne illū putes salomonē qz edificauit domū deo ⁊ alius salomonē tibi ondens ista scriptura: sic scripsit in ps.

Nisi dñs edificauerit domū: in uanū laborauerūt edificātes eā. Dñs ergo edificat domū: dñs ihs xps edificat domū suā. laborant multi in edificando: ⁊ si nō ille edificet. in uanū laborauerūt edificātes eā. Qui sunt isti q laborant edificantes? Oēs qui in ecclīa predicant euāgelū dei: mīstri sacramentorū dei. Oēs cucurrim. oēs laboram. oēs edificam modo? tamen nos cucurrerūt laborauerūt edificauerūt: ⁊ nisi dñs edificauit domū. in uanū laborauerūt edificantes eā. Ideo quosdā uidentes nueue apli: et ppter paulus ait. Dies obseruatis: ⁊ annos et menses et tpa. Timeo uos: ne forte sine causa laborauerim in uos. Quia nouerat se intus a dño edificari: plangebat istos qz sine causa laborauerat in eis. Nos ergo loqmur foris: ille edificat intus. Quo audiatis nos aduertim: quid cogitetis ille solus nouit q cogitationes uās uidet. Ipe edificat. ipe mouet. ipe terret. ipe intellectū aperit. ipse ad fidem applicat sensū uīm? et tm̄ laboram et nos tamq̄ operarij: ⁊ nisi dñs edificauerit domū. in uanū laborauerūt edificantes eā. Que aūt domus dei: ipa et ecclīa. Domus eni dei ppls dei: quia domus dei templū dei. Et qd dicit apostolus? Templū eni dei sanctū ē: qd estis uos. Oēs aūt fideles q ē domus dei nō solū qui mō sūt. ⁊ et qui ante nos fuerūt ⁊ iam dormierūt. ⁊ qui post nos

futuri ſūt adhuc qui naſa habent ī rebꝫ hūanis uſqꝫ in finem ſeculi congregati ī unū fideles īmunes abiles ꝑ dñō numerati. de quibꝫ dicit aplūs. nouit dominꝰ qui ſūt eius grana illa que modo gemunt inter paleas? que maſſam unā facta ſūt qñ area ī fine fuit ventilata: oīb ergo nūb fidelū ſanctoꝝ uer hominꝫ cōmutandoꝝ ut fiant equales angelis dei adiūcta eis ā ipis angelis qui mō nō ꝓficiunt. ꝑ expectāt nob qñ a ꝓfectione redeam omnes simul unā domū faciūt ⁊ unā ciuitatem ipa eſt ihrlm. Habet custodes. Quō habet edificantes ut edificet: ſic habet et custodientes. Nā ad custodiā ꝑtinet quod dicit aplūs timeo ne ſicut ſerpens euā ſeduxit aſtutia ſua: ſic et uē mentes corrūpantur a castitate que ē in xpō. Custodiebat cautus erat: uigilabat qñtū poterat ſup eos quibꝫ ꝑerat. Et ipi hoc faciūt. Nam ideo altior locus poſitus ē epis topis ut ipi ſupintendant ⁊ tamquā custodiāt ꝓlin. Nam grece qđ dicit epis hoc latine ſupintentor interpretat: ꝙ ſupintendit qz deſuper uidet. Quomō enī uinitori altior ſit locus ad custodiendā uineā. ſic ⁊ epis altior locus factus ē: et de iſto alto loco periculoſa redditur ratio. niſi eo recte ſtemus hīt. ut humilitate ſub pedibꝫ veſtris ſimus ⁊ pro vob oremus. ut qui nouit mentes uāb ipe custodiat qñ nos intrantes vob creūtes poſſimus uidē. Oſꝫ adeo aūt nō videmꝰ quid cogitetis ī cordibꝫ uāb: ut neꝫ quid agatis ī domibꝫ uāb uidē poſſimus. Quomō ergo custodimꝰ? Quomō hoies qñtū poſſumꝰ: quantum accipimus.

Et quia nos ſicut hoies custodim⁹ et ꝓfecte custodire nō poſſumus: nos ſine custode remanebim⁹: Abſit. ubi eſt ille de quo dicit. Nſi dñs custodierit ciuitatē? in uanū lab zant qui custodiūt eam? laborant in custodiendo? ſed uanus eſt labor nīr niſi ille custodiat: q̄ uidet cogitationes uāb. Custodit ille cū uigilatib: custodit et cū dormimus. Ille cū dormiunt in aure semel ⁊ ſurrexit iam nō dormit. Eſtote ſic̄: quia nouit dormitabit qui custodit ſed ēya fīes ſi uolum⁹ ſub umbra alarum dei custodiri? custodiamur enī nos a officio dispensationis ꝑ custodia uolum⁹ vobiſcum. Tamqñ vobis paſtoꝛes ſumus: ꝑ ſub illo paſtoꝛe vobiſcū oues ſum⁹? Tamqñ vobis et hoc loco ꝛes ſumus: ſed ſub illo uno magiſtro in hac ſcola vobiſcum condiſcipuli ſumus. Si volum⁹ custodiri ab illo ꝓpter nos. exaltatus humiliatus ē ꝓpter nos. custodiendos nos: humiles ſimus. Nemo ſibi arroget aliquid. Nemo aliquid boni: niſi ab illo accepit ſolus bonus eſt. Qui aūt ſibi uolebit arrogare ſapiam: ſtultus ē. Si humilis? ut ueniat ſapia: et illo minet illum. Si aūt antecꝑ uenit in illū ſapia putet ſe ee ſapiē: et illo ante lucem ſurgit. ī tenebꝝ ambulat. Et quid audit. miſto pſalmo.

Inuanū ē vobis ante lucem ſurgere. Quid eſt ī uanū ē vobis ante lucē ſurgere? Si ſurgatis anḡ ſur gat lux. nīr eſt ut in uanitate ambulet neatis: qua in tenebꝝ erratis. Dat uerit lux nīa xps? bonū ē ibi ut ſurgas poſt xpm: nō ſurgas ante xpm.

Au surgūt aīa xpm: Qui se volunt ꝓponē xpo. Et qui sūt qui se volūt ꝓponē xpo? Qui volūt hꝫ ertel ſiē: ubi humilis ille fuit. Sunt ergo hꝫ humiles? ſi ēē volunt ubi ertelſi: ubi xpūs ertelſus ē. Aut eīm de hijs q̄ illi adhęſerant fide in quibꝫ et nos ſum⁹ ſiet nos puto tēde ī illū tēdi nus: pater inquit quos m̄ dediſti volo ut ubi ego ſum: ī ubi ſint mecū. Magnū donū magna grā: mīgna ꝓmiſſio fiēs mei. Et quis nō wlt eſſe xpo? ubi xpūs eſt: Ecce iam ertelſ⁹ ſus. Vis ubi ēē ubi ē ertelſus: Eſto humilis: ubi et ille humilis fuit. Prop tea illis dicit ipa lux nō ē diſcipulꝫ ſup magrm: ner ſeruus ſup dnm ſuū. Qui volebant diſcipuli ēē ſup ma ſtrē: et ſeruꝰ volebant ēē ſup dnm ſuū: ante lucē volebant ſurgē? et ī uanū ibant: q̄ nō poſt lucem ī uanū ē vobis aīa lucē ſurgē. Ia uerant filij zebedei? q̄ aīaꝫ hui ora elugebant ubi ſederēt: unꝰ ad dexteam alter ad ſiniſtrā. Ante lucē volebant ſurgē: ideo in uanū ibant. Heuorat illos dns ad hūilitatē aī hor audiret: et ait illis. Poteſtis bibē calicē quē ego bibituꝰ ſum? Ego uerū humilis ēē? et ertelſi? Quo ego eo illuc ſequi mini? Nam ſi huc wltis ire quo ego nō ꝙ? ī uanū ē vobis aīa lucē ſurgere. Et petrus ante lucē ſurgere? at quo niſi filiū dnō dare volebat ut nō pa teret pro nobis. Diceat eīm ille te paſ ſione ſua ī qua ſalus futura eram? de ipa hūilitate: hūilis eīm paſſꝰ ē.

Cū ergo de paſſione ſua futā diceret erpaut petrus: qui illū pauloante dicēat filiū dei timuit ne moret aut illi. Abſit a te dne: ꝓpitius eſto tibi nō fiet iſtud. Ante lucem volebat ſurgē: et lucis filiū dare. Deo q̄ ſent dns: Fecit illū ut poſt lucē ſurgat. Redi ꝓ me ſathana Ideo eīm ſathanas q̄ ante lucē vult ſurgē: redi poſt me ut ego p̄cedam tu ſequaris. Quo ego eo illuc eas: nō quo tu vis ire illuc me velis ducē. Ergo illis q̄ volebāt ante lucē ſurgē dicit pſalmꝰ ī uanū ē vobis ante lucē ſurgē. Et q̄n ſurgim⁹: Cū fuerim⁹ humiliati. Vrgite ꝓ tea q̄m ſedis. Surrectio exaltationē ſigt: ſeſſio hūilitatem ſigt. Aliꝫ locis intelligit ſeſſio ī honore iudicandi: aliꝫ locis hūilitatem oñdit. Quō in honore iudicandi ſeſſio: Sedebitis ſup duodecī ſedes iudicātes duode cim tribus iſrl. Quō in ſigno hūili tatis ſeſſio? Hora ſexta dns fatiga tus ſedit ad puteū. Fatigatio dñi infirmitas dñi fuit? ī firmitas utiq̄ infirmitas ſapie: ſ ipa infirmitas humilitas. Ergo ſi ſedit et infirmita te ſeſſio illa hūilitatē ſigt? et ipſa ſeſſio ipius id eſt hūilitas ipius ipſa nos fecit ſaluos: q̄ qđ infirmū ē dei fortius ē q̄ hoīes. Ideo dicit in quoda pſalmo. dne tu cognouiſti ſeſſionē et reſurrectionē meā: id eſt humilitatē meā et exaltationē meā. Qđ g̃ vos ante lucē vultis ſurgē o filij zebedei? Sic eīm loquamur et ipos potius no minem⁹ qui nō nobis ira ſeuit? q̄a ideo de illis iſta conſcripta ſt: ut a lij caueret ſuperbiam ī qua ipi cor repti ſunt. Quid ergo vultis ante

luxem surgere? Vn vanū est vobis.
Exaltari ultus aīaꝫ humiliemū? Dns
ipe vr qui ē lux vra humiliatus ē ut ex
altaret. Audite paulū dicentē. q̄ cū
i forma dei eēt nō rapinā arbitratus
ē eē equalis deo. Quare illi nō erat ra
pina? Quia natiua erat? q̄ unigen
natus erat: ut eēt equalis illi a quo
genitus ē. Sed q̄d fecit? Propt nos
semetipm exinanuit formā serui assu
piens: i similitudine hoīm factus? i habitu
inuentus ut homo. Humiliauit semz
ipm factus obediens usq; ad mortē:
mortē aūt crucis. Vnde ē sessio ipius:
ꝫ audi resurrectionē. Propt q̄d deus
illū exaltauit: et donauit illi nomē
q̄d est sup oīe nomē. Iam vos ad il
lud nomē festinatis: surgite ꝫ postea
q̄ sedistis. Surgē ultus ꝫ primo sedete:
et surgens ab humilitate venis ad
regnū. Nam si precipis regnū: cadis
a regno aīaꝫ surgas. Potestis bibere
inq̄t calicem quē ego bibiturus sum?
Et illi. Possumꝰ. Et ille calicē inq̄t me
ū bibetis? sedē aūt ad dexteā mā ad
sinistrā meā aut. nō est meū dare vob:
ꝫ quibz patū ē a pre meo. Quid ē nō
ē meū dare vobis? Non ē meū dare
superbis? hoc enī adhuc erāt: ꝫ si ultꝰ
illud attipe? nolite eē q̄d estis: alijs
patū ē et vos alij estote? vobis patū
ē. Quid est alij estote? Prius humili
amī: qui iam ultus exaltari. Intellex
erūt ergo humilitatē futurā sibi: et cō
uerti sunt. Ergo et nos hoc audiamꝰ:
quia hoc dicit psalmꝰ iste. surgite pꝰ
qui sedistis. Sed ne quis putet ad hꝰ
sedē ut honoret? ut onderet q̄ sessio
nē istā humilitatē voluit cōmendare.
ne quis se putaret iussu eē sedē aut
ad manducandū aut ad epulandū? et gau
dendū! et maiorē superbiam ibi que
reret. in sigtionē humilitatis addidit

Qui mā ducatis panem doloris.
Illi ergo mā ducāt panē doloris? i ge
mūt in ista pegnatione: ipi fuit i la
malle plorationis. Ascensiones ei
fecit deus i corde. Sed ubi illas disco
nit? Ascensiones inq̄t in corde eius
posuit. Quis? Deus. Di ascensiones
in corde ideo tantas tantas gradus
humiliemur i seculo ut ascendamus.
Quomō? Corde. Quia ipa ascensio
cordis a cōualle plorationis surgit.
i cōualle inquit plorationis.
exerti sūt montes: sic sederūt cōual
les. Cōualles enī dicūt loca depssa
terrarū: colles eminētiora loca mon
tū q̄ montes. Altū celsa loca mon
tium montes dicunt. Dani ē nō a
colle surgite. nec ait a campo sed a
cōualle: ut sit aliq̄d humilius q̄ cam
pus ē. Di ergo in cōualle ploratiōis
mā ducatis panē doloris? Audite
te sit mihi lacrime mee panes die
nocte. dū dicit mihi cotidie ubi ē deꝰ
tuus: bñ surgis q̄n sedisti. Et quo
dicēs q̄n surgimus? nō iubem sed
q̄n erit nostra surrectio: Cū fuerit
Ad eū attende qui te precessit. Nō
nō ipm attendis: i vanū ē nobis
lucem surgē. Ipe q̄n exaltatus est
Cū mortuus ē. Ergo et nā exalta
tionē. post mortem spem. In resur
rectionē mortuoꝝ spem: q̄ ille resu
rexit et ascendit. Sed ubi dormiunt?
In cruce. Cū dormiunt i cruce sig
nū gestabat? imo iplebat quod
sigtū ē in adam: q̄ cū dormiret adā
costa illi detracta ē. et eua facta est.

Sic et dñs ñr dormiuit in cruce latus
eius lancea p̄cussū est: et sac̄m̄eta pro
fluxerunt vñ ecc̄ia facta ē. Ecc̄ia enī
dñi facta ē de latere: q̄mō ena
illa facta ē de latere. Sed quō illa nō
ta nō est facta nisi de latè dormiētib.
Si ergo ille nō resurrexit n̄ mortuus:
nō tu exaltatione ēē speras n̄ post hāc
vitam. Sed ut doceat te iste psalm⁹
assi⁹ surgas: q̄ dormit non adiciet ut
ultra sedeas: Q ū dederit q̄t sōp
ñs dilectis eius. Dat hoc ergo eius
ñs dormierit dilect⁹ eius: tūc surgent
dilect⁹ eius idest xp̄i. Omīs enī surget:
ñ nō q̄mō dilecti eius. Oīm ē resurrec
tio mortuor. Sz quid ait aplūs? Oēs
quidē resurgem⁹: ß nō oīs īmutabi
mur. Resurgit illi ad penā: resur
gim⁹ nos quō resurrexit dñs nr: ut
seqūmur caput nr̄m si mēbra ip̄ius
sum⁹ dilect⁹ eius: tūc p̄tinet ad nos il
la resurrectio que p̄cessit in dño: ut lux
nr̄a ē nobis ante lucem surgē. id
ē altitudinē querē a nāḡ moriamur:
ut xp̄c lux nr̄a nō sit exaltatus i ar
ne. i. postea q̄ mortuus ē. Cōstituti
ergo membra nra eius: t in mēbris
eius dilecti eius: tūc sōp̄nū anteq̄m⁹
surgem⁹ in resurrectione mortuor.
Omnes resurrexit: ia nō moitur⁹. Resᶻ
vent lazarus ß morituros. i. surrexit
filia archisynagogi ß mortua: i. sur
rexit filius vidue ß moituros: resur
rexit xp̄s nō moritur⁹. Audi aplm r^m
resurgens ex mortuis ia nō moritᶻ:
et morsū illi ultr nō dñabit. Tale
spem resurrectionis: t ppt hoc esto xpian⁹

nō, ppt felicitatē terre huius. Ia si
ppter felicitatē terre huius vis ēē xp̄i
anus? q̄n illa lux tua nō hic q̄ssuit
mūdanam felicitatē an lucē vis sur
gere: neresse est ut in tenebris perse
uereris. Imitare sequē lucē tuā q̄ ille
resurrexit surge. Sede pius q̄ sic surge:
q̄ dederit sompnū dilect⁹ eius. Qua
si quereris uez quib⁹ dicit⁹: Ecce
hereditas dñi filij mercis fructus ven
tris. Q̄n dicat fructus ventris: ptu
rit ut sc̄t filij isti. Est quedā mulier i q̄
spūaliter oñdit q̄d dam ē eccē: i gemi
tu pturies. Parit enī ecc̄ia filios cō
ceptos xp̄i: et si parit ptuit: i aut figa
ta ena mr̄ unor appellata ē. In
membris pturiētis erat ille q̄ dice
bat: filioli mei q̄s uterū pturo donec
formet xp̄us i vobis. Sed nō frustra
ptuuit nec frustra pepit: ecc semen
sanctū i resurrectione mortuor: habū
dabunt iusti q̄mō diffusi sūt toto or
be terrarū. Demuit illos ecc̄ia: ptuit
illos ecc̄ia. In illa aūt resurrectiōe mor
tuor apparebit ptus ecc̄ie: et tūc iet
dolor et gemitus. Et q̄d dicet? Ecce
hereditas dñi: filij mercis fructus ventris.
Huius fructus ventris: nō hic fructus.
Mercis huius ventris q̄ est: Ipsa
mercis. Ipa mercis: resurgere a mor
tuis. Que ē ipa mercis: Surge p̄ea
q̄ sedisti. Que ē ista mercis: Etiam
postea q̄n mādūcasti panē doloris.
Cuius ventris: Ecc̄ie. In cuius ventre
q̄ eius typū rebecca gestabat: duo
illi gemini tamq̄ duo ppli luctabāt.
Una mat in uisceribus. i. uisceribus suis
dissentientes fres nondū natos conti
nebat. Pulsabāt matrna viscera: dis
cordijs internis gemebat. Illa cum

patiebat: ꝫ parieṅs discernebat qꝫ
gemino3 pregnãs ptulerat. Dic ꝛ mo
fies qñ duo gemitus datus ẽ eẽ: qꝫ
duo ptant ecclã: ipi sut intus ꝛ bonꝰ
et malꝰ. Fructus aũt ventris ĩ iacob
erut: qꝛ ipm dilexit mr. Jacob dilexi
dicit deus: esau aũt odio habui. Am
bo de vno vtero ꝓcesserũt: vn' amauꝰ
meruit. alius reprobat. In dilectis
ergo eius fruit' erut. Ergo intes fratꝫ
ventris. Sagitte ĩ manu po
tentis: ita filij excussoꝝ. Vnde ei ista ẽ
hereditas ista fies: Vnde facta ẽ tam
multa hereditas. de qua dicit habet
ĩ fine. eẽ hẽditas dñi filij intes fratꝫ
ventris: Excussi sut quidã de manu
dñi tamꝙ sagitte: et crescerunt longe ꝛ
totã terrã impleuerũt vnde pullu
lant sancti. Jam ipa ẽ hẽditas de
qua dicit. postula a me. et dabo tibi
gentes hereditatẽ tuã: ꝛ possessionẽ
tuã termiños terre. Et quo ipa posses
sio protendit et crescat usqꝫ ad fines
terre: Quia sicut sagitte ĩ manu po
tentis: sic filij excussoꝝ. De arcu ex
cutiũtur sagitte: et qñto fortior excus
serit. tanto longius uadit sagitta. n
Quid aũt fortius excutiente dño de
arcu suo: a mandat aplis suis: non
potuit eẽ vesiduũ quo nõ puenirent
sagitta a tam forti excussa. Pueñit us
qꝫ ad fines terre: ideo nõ vltra. quia
nichil ẽ vltra genetis hnãi. Nam
tantas vires ille habz: ut ecclã sic vlt'
eẽt quo ptenderet sagittã: excuteret
illuc sagittã. Dic aũt sũt et filij ex
cussoꝝ: quo et illi excussi. Quesitũ
ẽ enĩ de hoc verbo ecclã ab his qui
ante me ista tractauerũt: quare filij
excussoꝝ dicti sunt. ul' qui sẽt intelli
gendi filij excussoꝝ: et quibus dñi visu
ẽ sicut modo diri filios excussoꝝ filios
eẽ apostoloꝝ. Intendat paululũ cas
tas vra. Quesitũ ẽ quare excussi di
cti sunt apli: dñi ẽ a quibus dã. ideo illis
appellatos excussos: quia pcipuetis
dñs si excutitis de manibus in quibus no
audiũt vos: excutite pulueꝛe de pe
dibus vris. Sed aut aliꝰ. Non ergo fi
lij excussoꝝ dicti debuerũt: ꝫ filij excu
tientiũ. Excutietes enĩ illos fecit dñs
quibꝫ dixit: excutite pulueꝛe de pe
dibus vris: nõ excussos. Subtiliter
quidẽ quasi contra dicẽ voluit puer
denti sentẽtie: qꝛ iam ista titulꝰ ꝛ vo
cabula erant: verũptamen nos quantum
admonuit dñs querentes qmõ excu
dicti potuerunt ecclã excussi quibꝫ dñs
ait: excutite pulueꝛe de pedibꝰ vris
in testimoniũ nõ absurde dicti ponun
tur enĩ ipi excutierent: seipos excu
debant. Hoc dico qui excutit: aut se
cutit aut aliquid aliud. Dialiꝫ ali
ud excutiat: excutiens ẽ: excussus
ẽ. Si aũt se excutiat: et excutiens
et excussus. Intendite hoc: plane
dictum si potuero. Si aliud excutiat
excutiens ẽ nõ excussus: si ab alio ex
cutiat: excussus ẽ nõ excutiens. Si aũ
excutiat seipm: excutiens ẽ qꝛ excutit
se: et excussus. qua excutitur a se. Quo
ritur ergo quos excusserũt apli: utiq
seipos. A pedibꝰ enĩ suis pulueꝛe ex
cusserunt. Sed aut aliquis. Nõ se ex
cusserũt: sed pulueꝛe. Hoc plane: nõ
ualũ puto se dicat. Quoꝛ enĩ modo
dictum aliquid excutit: sine illud qd
inde excutit: sine illud vñ excutit.
Nam ꝛ excussus ẽ pulus dictus. Ac
excussa ẽ vestis. Tenent aliqui et

populi dei: unūetū dei ēst portans ſeſ
ſorem dnm ne erret in via: 4 nos ille
de quo dicat aplus bou tritūrāti os
non infrenabis. Nūquid de bobus p
tinet ad deū dicit? Sed ꝓpter nos scp
tura dicit. Omis ergo qui p̄dicat ver
bū dei: monet oblurgat terret: tri
turat aream. et bous implet officiū
veniebat bos de gente iudeoꝝ: inde
eūm predicatores apli: veniebat 4 a
simus de gente ꝓpuij. idest a gentibz.
Venit eūm ut portaret dnm: et ideo
in asino sedit dns qui nūqm porta
verat hoiem: qm ad gentes ler non
missa erat ner ꝓphete. Ergo qr 4 dns
noster ihūs xp̄us cabaria nīa volut
esse: et ꝓpter a natus. in p̄sepio collo
catus ē: cognouit bos possessorē suū
et asinus presepe dn̄i sui. Sz nūquid
ista crirent nisi sacrus erueretur?
Nisi ꝓphetia tuo luta antedicte dili
gentia discutetur: nūquid opta
crirent ad nos? Omia ergo ista clau
sa erant anteqū veniret dns. Venit
dns et crussit illa clausa 4 mani
festata sūt: et crussi sūt ꝓphe 4 gene
rati sūt apli. Quia ergo crussis ꝓ
phetis gnati sūt apli: filij ſt crus
sorū. Ipi in manu potentis positi:
tanq̄ sagitte. puenerūt usq; in fines tre.
Unde dicit habz in fine: ere hereditas
dn̄i filij mereis sanctis ventris: qr ideo
de finibz terre collegit ista hereditas.
Quia sicut sagitte in manu potētis.
sic filij crussorū. idest sic filij ꝓphaz:
et apli fuerūt quasi sagitte in manu
potentis. Si potens ille potenter
crussit: si potenter crussit usq; in
fines terre puenerūt quos crussit.
Beatus vir qui implevit desideriū

ernitatē vestrem: et erit inde pulnus q
ulneſcat. Quid dicis de pulue? Erus
ſus ē pulnus. Quid dicis de veste? Er
russa est vestis. Si ergo et qđ inde er
rutiendo erilyt: et illud vn̄ erilyt qđ
ulneſcat erussum dicit: et pulnus er
usus ē. et apli erussi sūt. Quare g
qđ dicant filij erussoz filij apl'oꝝ?
Sed ē alia sentētia quā pretimittere
nō debemus. Ideo erū forte obscurus
positus est ut multos intellectus gene
ret et doctoreſ: discant hoines quia
nouſū inuenerūt qđ multis modis
queret: quasi uno mō aptū inuenirent.
Unum erruti erā aliquid: ut ereat
unde quod forte absconditū est. Aliter
eū dicim erruti vestrem: ut ernuāt
unde puluere: et aliter dicim erruti
ſarti. ut illud quod intus latebat er
eat. Ergo intelligo fideles qntū possū
filios erussorū: forte ipos aplos
nros filios ꝓphaz: ꝓphete eū clausa
fuerūt et apta continebant: erus
ſus ut inde manifesta prederent.
Ista ergo dicisse ꝓpheta sicut dictag
est dn̄i sui: isti aūt me nō cognouit.
Hoc in interim ad pns occurrit qđe
ꝓpheta dicerent: si aliud occurrisset hoc
aūt dicissem. Hoc aūt audiens homo
ille asinū 4 bouē et pecora 4 iumenta
ne uideat cogitauit: nescio quid ītus
cogitauit ut bolum positum foris circus
circūspexit quid ibi sit nesciat. Asinus
et bos aliquid sigūt. Quid g dicit
hoīm iā. priū clare volentes? Exsper
ta: clausum ē qđ tangis: erue in
uolucrū. Prophia nescio quid istis ne
ſciūs nomen tenet: nescio quē asinū
quē bouem sigt. Nam asinus ī figa

ſuū ex eis. Lya frēs mei: quis replet
deſideriū ſuū ex eis? Qui nō amat
ſclm. Qui deſideio ſeculi plenus ē:
nō eſt quo intret quod illi prediraue
rūt. Unde qō portas: et rapar fieri
ad id quod nō habes: id eſt deſideras
diuitias nō potes ex eis implere deſi
derīū tuū. Deſideas honores i terra:
deſideras ea que extra ūmētis tonant
deus: hoc ē voluptatē tpalem et ſa
lutem corporis et alia nō ex eis iple
bis deſideriū tuū. Si aūt ſic deſideas
quō deſiderat cervus ad fontes aqua
rū: ſi diuitis deſiderat: et deſunt anima
mea i atrys dñi impleb deſiderium
tuū ex eis. nō qua iam illi pūt tale
deſideriū implere: ſz tales mutando
venis ad eū qui impleut deſideriū
ipſorū. Non confundet cū loquūt
inimicis ſuis i porta. Frēs in porta lo
quamur: id eſt ut oīs noverint qō
loqmur. Qui enī nō vult loqui i por
ta: latere vult quod loquit: et forte
ideo vult latere qua malū ē. Si fidit
i porta laqueū: ſicut dicit de ſapia:
in portis aūt ciuitatū audent dicit.
Quanto tpe iuſticiā inocentes te
nuerint nō erubescent: hoc ē i porta
predicare. Et quis eſt qui pdicat i por
ta: Qui predicat in tpo. Qua xpc
ē porta: qua intrāmus ad illā ciuitatē.
Mentior si nō ipe dicit. Ego ſum ia
nua. Si ianua eſt: et porta ē. Janu
a enī dicit domus: ianua ciuitatis
porta ē: porta domus ianua ē. Sed
forte nō bn dicit porta: si nō bn dicit
ciuitas que dicta eſt domus. Utiq;
enī pauloante dictū ē: nisi dñs edi
ficaueit domū in vanū laborauerūt
edificantes eam. Et ne iſtam tpalē

pūt audiendo. pūt aliq̄d putare:
nisi dñs inq̄t custodierit ciuitatem:
in vanū laborauit q̄ custodit eam.
Est ergo domus: que ē ciuitas. Ipse
ergo habet ianuā tamq̄ domus:
et habet portam tamq̄ ciuitas. Et
est ergo ianua domus: ipse ē porta
ciuitatis. Ergo sicut ps porta audiens:
ille nō erubescat qui in tpo stat et ſic
predicat. Qui ſunt iſti q̄ vult tpm
predicare? Qui negant q̄ miſſe ſit
ſagitte i manu potentis: et puenerit
usq; in fines terre: et ipa hereditas
dñi de qua dñs ē. Postula a me et
dabo tibi gentes hereditatem tuā:
et poſſeſſionem tuā terminos terre.
Predicatiū ē auditū eſt aūq̄ fieret:
et iam factū nolūt agnoſce. Et di
putant ergo vult tpm: ert poſt
ſunt: qua ſuos honores querūt
rpi. Qui aūt predicat i porta: q̄
honorē querit nō ſuū: et ideo ſpe
dicat i porta dicit: nolite in me
ſumere: nō enī p me ſz p portam in
bis. Illi aūt qui volunt honores
ipos p̄ſumere: nolunt eos intrare
tam. Nō mirū ſi claudit ostiū
porta: et oīno ſi pulſent ut aperiat
Adeſtote ergo aio frēs: ſpūs ecclia
raſtinū ſermone et nūq̄ pollutus
ne aduniāte dño redendū erit
gelis de columba: ut cui nouē pma
ſim: in illius mūa redem. Sed ut
poſſimus ee vones redditores: ne
audaces fuim: pmiſſores orate pro
nobis. Explicit tract de pb ecclesio vie.
Incipit tract de pb ecclesio viaco vie.

Sicut dicit aplus frēs mi.
ſpūalib; ſpūalia ſpuam.
aūt homo nō ꝑcipit

Laudū est ne
que sunt spūs dei. homīes aīales nō ꝓcipientes que sūt
spūs dei: scandalizent potius in hoc
psalmo q̄ edificent. Nā breuit q̄ p̄
cū cantauer auditum: q; breuibꝰ
uero eū nō tractans ꝑ legens. Et ui
dete q; si talia quisq; cōcupierit pro
magno a deo qualia cōtinet iste
psalmus: et forte nō q; desertus ē ab
illo: ꝑ q; magis diligit nō attendent
ipsa q; tmentū deū habundāt il
la qui nō timent deū: nitent gres
sibus illius et effundant lapsu uestigi
orū: et dicat i corde suo si causa
est deū timuisse: q̄ illa dona nō me
ruit ꝓmisit timētibꝰ se: insuper &
illi attendunt qui eū nō solū non ti
mueūt. ꝑ etiā blasphemauerūt. Ui
dete enim quid dicat.

Beati oēs qui timent dnm:
qui ambulant i uijs eius. Labo
res fructuū tuoꝝ māducabis: beatus
es et bē tibi erit. Adhuc possum et
hic quāus aīales beatitudinē futi sti
gnare. Sed uidete quid seq̄t. Uxor
tua sicut uinea fertilis i lateribꝰ
domus tue: filij tui sicut nouellatio o
liuarū in circuitu mense tue. Ecce sic bē
dicetur homo: qui timet dnm. Quō.
Uxor sit uxor eius tam q̄ uinea fertilis
in lateribꝰ domus ei: et filij ei tāq̄
plātatio nouella oliuarū in circuitu
mense eius. Ergo ꝓ uideūt mercedē suā:
qui propt deū etiā uxores ducere no
luerunt. Sed aut qui noluit ducē
uxorē: qualit me deus bēdixerit: q
nio nō aut sit te bēdixit: aut te nō
bēdixit. Aptē dicā sua ē: ecce sic bē
dicetur homo. qui timet dominū.

Quid hoc ergo sibi uult fres: Ue
desiderando tpalem et terrenā felici
tatē ꝑdam celestem: ppha tāq̄ uolu
tū nobis constituit. Inuolutū hoc
nescio quid habz intus. Demīt aūt
curas uxā cū supiorē psalmū uolū
tractare qui ē ante istū? mirati esse
nos i quēdā uersū obscurū ubi dicē:
sicut sagitte i manu potentis sic filij
excussorū. Et cū quereē qui sint filij
excussorū? uisū nobis suggente gr̄ā
exedum dnō: filios excussorū aplos ee
dcos filios ppha. Quare? Quia ppha
i enigmatibꝰ locuti sūt et figuis rez
tāq̄ mistioꝝ uoluīs cooperuerūt
itellām: qui intellectus prodire nō po
tuit ad homīes nisi inuolucra illa ex
cutēt. Unde dicti sūt filij excussorum:
qui de ppha excussis ꝓferebāt. Ergo &
nos excutiam istum: ne ꝓ inuolucra
fallam: et tangentes q̄d intus ē & nō
uidentes: dicam forte lignū ꝓ auro:
aut testā pro argento. Excutiam si mit
tur caritati uē? aderit dns ut ꝓdat
q̄d intus ē: maxime fres mei q; mīm
natalicia celebram. Quāta mala pas
si sūt mīes? q̄nta exilia q̄nta tormēta:
squalores carceū structurā cathenaꝝ?
seuitiā ferꝝ: ardorē flāmaꝝ aculeos
contumeliaꝝ. Ista oīa passi essent:
i nescio q̄d uiderent quo se tenderent
q̄d ad huius sēli felicitatē ꝓtenderet. Cur
pe ē aūt ut natalicia mīm celebrem?
hoc uidelicet seruoꝝ dei ꝓpetuū
mūdū, ꝓpter sempitnā felicitatē: &
accipiam q̄d hic scriptū ē pro pētī feli
citate? ut cuiūq; forte homī deu fideli
cui illius ihrlm cōtingat etiā ducta
uxore filios nō habē: dicam nō timet hō
esse dnm. Nam si timet dnm uxor eius

tamq̃ vinea fertilis eēt in domo eius: nō sterilis ut nullū gr̃iaret: et si timet dn̄m homo iste filij ip̄ius arcūdarent mensā ip̄ius tamq̃ arbores olivarū. Si enī talia durim⁹: aūales sum⁹ nō p̄ capientes que st̄ spūs dei. Intipiam⁹ et nos ernitē: ut simus & nos filij ercussorū. Si enī erim⁹ filij ercussorum: erim⁹ in manu potentis tāq̃ sagitte: et iaculant² nos de p̄cepto suo ī corda hoīm nondū amantiū. ut p̄ussa sagittis verbor dei ament. Nā si talia illis repim⁹ predicāt⁹? filij aūt fideles mei timete dn̄m ut b̄eatis filios & nepotes ut gaudeat dom⁹ mā: nō sagittam⁹ ut amet² illa etna ihrlim. Remanebūt ī amore terrenor: ut videātes ista hīdare impijs et si nobis nō audent ī corde suo dicant? q̄re ille qui nō timet deū plenā domū h̄t filijs? Et forte alius dicit illis. Adhuc nescias quid illi possit contingē. Ido si effet illos q̄ nō timēt deū: & ad hoc plures illi nati fuīt ut maiorē dolorem de illor morte patiat²? Sed si talia direis⁹? rīndebit tibi ille: ego nouit hominē impiū? pagānū sacrilegū adoratorē ydolor: et forte nouit & vindicat? ner vnū nouit ner duos l' tres: quē dedurerūt ad fossam senem decrepitū mortuū in lecto suo turbe filior et nepotū. Ecce nō timuit dn̄m: & pl̄es fecūdissima domus ei⁹ clausit oculos eius. Quid ad hoc dāun sum⁹? Nichil illi p̄t euenire mali? ut & fecit filios suos suos: q̄n iā mortuū a filijs ad sepulchra gl̄osum deduct⁹ est. Ercutiam⁹ ergo ercutiam⁹ si volum⁹ ēē filij ercussor: ereat hut aliquid. Est enī quidā homo q̄ sic bñdicet²: et nemo timet dn̄m in quē mēbris ip̄ius hoīs. Et multi hoīes sūt: et vnus homo ē. ayal ti enī xp̄iani? et vnus xp̄s: ip̄i xp̄s ni nī capite suo q̄ ascendit in celū vnus ē xp̄us. Non ille vn⁹ & nos multi: & et nos multi in illo vno vnum. Vnus ergo homo xp̄us: caput et corpus. Quod ē corpus eius? Et tu es? dicente apl̄o? q̄n mēbra sum⁹ corpus eius: et vos aūt estis corpus xp̄i et membra. Intelligam⁹ ergo vocē hoīs in cuius corpore vn⁹ sum⁹ hoīs: et ibi videbim⁹ ista vēa bona ihrlim. Si enī dicit in fine: ut videas bona que sunt ihrlim. Si aūt ista bona in reno oculo attendis? hīdauna filij nepotū & fertilitatē feūdissimā q̄ cōiugis nō st̄ bona illius ihrlim: qua bona ista ī terra morientū illa terra viuentū ē. Nolī valde magno hr̄e si habes filios nouit vos: et si nō ante te certe p⁹ te habē filios nō moriturus vos: Esto in illius corpore nī ducū est: vos aūt estis corpus xp̄i membra. Nam ut hoc oñdēt ps̄ psalmus q̄ sic ē obscurus ut ānimo at pulsau? sic operuit ut velut ora ti: a pluribus crepit? Beati omnes qui timent dn̄m: qui ambulat ī vijs eius? Multis loquit²? & qua ip̄i mīti sunt in xp̄o. sequit² et singulariter dicit: Labores fructuū tuor manducabis. Supius dicēat bti ōēs q̄ timent dn̄m? q̄ ambulant in vijs eius: nō quare labores fructuū tuor manducabis? et nō manducabis? Et quare labores fructuū tuor? et nō labores fructuū tuor? Tam ip̄i

Ergo fr̃es felic martir̃: et v̊e felic et noĩe et corona cui⁹ hodie dies ẽ: qñ tempsit mundũ. An forte qz timebat dñm⁹: inde erat felix? Inde eat b̃t⁹: qua vre eius tamq̃ vinea fertilis erat in terra: et filij eius curũ detenũt mensã eius. Oĩa ista ꝓfr̃e habz⁹: ꝫ in corpore illius qui hic desuribũt: et qz sic ille intellexit. contẽpsit pre sentia. ut acquirat futura. Noueritis aũt fr̃es: nõ eũ passum morte quã alij m̃res passi sunt. Confessus est eñ⁹: dilatus ẽ ad tormẽta: aliq die inuentũ est corpus et animꝰ. Clausere unt eũ illi carcere: ꝫ excepit. nõ spi ritus. Quẽ illic parabãt torquere carnifices absentẽ inuenerũt: pdide rũt sententiã suã. Jacebat animus sine sensu illius ne torquer̃t: cũ sensu apud dñm ut coronaret. Vñ et iste felix fr̃es non tm̃ noĩe: ꝫ et premio unte etne. si ista dilexit. Ergo sic au diam⁹ istũ psalmũ tamq̃ de ꝰpo di cat: et oĩs herentes corpori ꝰpi⁹: et effecti membra ꝰpi ambulem⁹ vi as dñi: et timeam⁹ dñm timoꝛe ca sto timore ꝑmanẽte in sẽcm sẽcli. Est eñ⁹ alius timor quẽ caritas excludit dicente iohe⁹: timor nõ ẽ in caritate: sed ꝑfecta caritas foras mittit timo rem. Unde oĩ timore dicit q̃ mittit foras a caritate: habes eñ psalmũ dicentẽ⁹: timor dñi castus ꝑmanẽs in sẽcm sẽcli. Alius ergo timor ꝑma net: alius excludit. Timor q̃ exclu dit castus nõ est: qui aũt ꝑmanet castus ẽ. Quis ẽ timor qui excludit dignam aduentẽ. Aliq. ꝓpter hoc timet ne aliquid mali in tra patiant⁹: ne illius egritudo accedat ne

mo obliuisꝫ ẽ. qua plixꝫ loquebat⁹: Je fiam crucifixa⁹: quid tibi vñdixit⁹: Cum plures ꝰpianos appello in vno ꝰpo: v nũ intelligo. Plures ergo estis ⁊ vnus estis: plures sum⁹ et vnus sum⁹. Quo plures sum⁹. et vn⁹ sumus⁹: Quia illi uiscerem⁹ tui⁹ membra sum⁹: ⁊ quor caput in celo ẽ: ut membra sequat⁹. Ergo ipe desuribat iam qz manifestũ ẽ qđ desuribit: sic patebũt oĩa que sequũt⁹. Tantũ vos timete dñm⁹: et ambulate i viis eius: ⁊ nolite zelare eos qui nõ ambulãt i viis eius. qñ uos videritis ee felices infelicit⁹: De nili eñ hoies infelicit⁹ felices sũt: m̃res aũt felic⁹ infelices erant. Erat eñ ostrumpus infelices: ꝫ nec eñ felices⁹: et in eo ipo qz erant ad temp⁹ infelices: purabant magis infelices qm̃ erant. Quid eñ dicit aplus⁹: Quasi tristes: semp aũt gaudentes. Quare semp⁹: ubiq et ubi: prosus et hic et ibi. Hic quidem gaudem⁹⁹: De spe. Ibi uñ gau dium⁹: De re. Magnũ gaudiũ habz spes gaudentis. Et si spe gaudentes⁹: uidere quid sequit⁹. in tribulatiõe pa tientes. Martires g⁹. ideo in tribulati one patientes erant: qua spe gaude bãt. Sed qua nondũ erat illud qđ sperabãt⁹: qđ dicit aplus⁹: spes autẽ q uidet non ẽ spes: si aũt quod nõ uidẽ mus sperem⁹. ꝑ patientiã expectam⁹. Ecce quare martires oĩa ꝑtulerũt: qđ nõ uidebant ꝑ patiam expti bant. Illi qui eos otridebãt. que ui debant amabant: illi q otridebãt⁹ ea que nõ uidebãt suspirabãt. Et ea que nõ uidebãt apprehendẽ bant: et qđ tardius otridebã tur. moras sibi fieri arbitrabant⁹.

dampnū ne orbitas: ne alicui⁹ amis
sio cari ne exiliū ne dāpnatio⁹: ne mar
tyr ne aliqua tribulatio: ꝓptea timēt
et tremūt. Adhuc iste timor non est
castus: adhuc audi. Alius nō inhor
terra pati timet? ß gehennas timz:
vnde terruit t oēs audistis cū eunꝰ
gelū legeret. vbi vermes eoꝝ non
morient. et ignis eoꝝ nō extinguet.
Audiūt hec homines. et quia vē fiuta
st' impijs timent et continēt se a pec
cato: habent timorē et ꝑ timorē cōti
nent se a ꝓcō. Timent quidē: ß nō
amant iustitiā. Cui ait ꝑ timorem
continēt se a ꝓcō? fit consuetudo mi
nuit et minuit qđ durū erat amari
et dulcescat deus: et iam minuit hō
ꝓptēa iuste viuē? nō qꝑ timet penas:
sed qꝑ amat eternitatē. Exclusus ē g̃
timor a caritate: ß succrescit timor castꝰ.
Quis ē iste timor castus? Videm⁹ quē
debem⁹ fīēs mei intelligē qđ dictū
ē. bti oīs qui timēt dnm q̃ ambu
lant in vijs eius. Si potuerō digne
dicē de isto timorē casto. adiuuante
dño nrō ihu xpo: mlti fortasse hoꝝ
timore casto inflāmabunt in amorē
castū: nec possum⁹ explicare fortas
sis. nisi ꝓposita aliqua similitudine.
Pone aliquā fēiam castā timentē
virū: aliā pone adulterā t ipa ti
met virū. Casta timet ne discedat
ur: adultera ne veniat. Quid si ā
bo absentes sunt? Illa ne veniat:
illa ne tardet. Absens ē quodāmō
cui desponsati sumus? absens est q̃
nobis aurā dedit spm̃ sc̃m: absens
ē qui nos redemit sanguine suo spons⁹
ille quo nichil ē pulchrius? q̃ quasi
fedus apposuit int manus ꝑsequētiū:
de quo paulo ante dicebat ysayas. et
vidimus eū et nō habuit spēm nec
decorē. Ergo sponsus nr̃ fedus est?
Absit. Quomō illū virgines amant
que in terra maritos nō quescerūt?
Ergo ꝑsequētibꝰ fedus apposuit? et nō
eū fedū putarent nō insiliret nō fla
gellis cederent. nō spinis coronaret.
nō sputis inhonestarent: ꝙ ꝑ fedus
illis apparebat. ferebāt illi ista. ꝙ nō
eū habebant oculos: unde ꝑ illos
pulcher videret. Qualibus oculis
rpt pulcher apparuit? Oculis cordis
querebat ipe rpūs qui dicebat ꝑ
lippo. tanto tpe vobiscū sum. et non
me vidistis? Isti oculi mundandi sunt
ut possint videre illā lucē: et leuitis
tū ꝑstricti splendore attendūt amo
re ut sanari velint t fuit illuminati.
Nam ut noueritis q̃ pulcher ꝑ
qui amat: audi ꝓphām. speciosꝰ
forma pre filijs hoim. Oīs homo
sipat illius pulchritudo. Cōtēpsi
mus? qui audim⁹ ꝙ passus ē pro
bis? Qđ amam⁹ membra cruci
fauus ꝑforatū? In tantā caritatē
amauerit? Amauit nos ut redā
rem⁹ eum: et ut eū redamare posse
mus misit aut nos spūm suū. Pulcher
est ille: et absens ē. Interrogem⁹ sc̃a
sponsa si casta ē. In membris ipius sum⁹
oīs fīēs mei? in membris ipius sum⁹
ideo unus hō sum⁹? Videat ut ipse
qualem timorē habeat? an cū ꝓ
exclusit caritas: an castū ꝑmanet
in seculū seculi. Quodo probabit deo
et probabit: absens ē sponsus nr̃
interroga conscientiam tuā. Dilexit
mat an adhuc nos ut tardet? Dic
te fīēs? ego pulsaui ad ostia pectoꝝ

ūsoꝝ: vocem mi habitantiū ille au
diuit. Quid singulos quozūp modo
consule dicerem? ad aures meas. qa
homo sū puenie nō potuit: ille qui
absens ē pūia tozpis pūs ē nigoe
maiestatis audiuit vos. Qñ mlti
sidrat illis ee iam cpūs? tuas di
cebudiuj: nō dimant vtinā venat.
Qui eū diuit: multū amāt. Et si
dimat illis tardabit? timēt ne tar
det: ꝑ timoz castus ē. Quo aūt nō
timet ne tardet: si eū venit time
ne discedat. Erat aūt castus iste
timoz: ꝑ ūiqullus z sencrus. Nō
ūi desert̄ ab eo eū inuenit nob:
homo aliqus credens i eū. Qñ q
sunt nob? Anteqū quererem eum.
Castus ergo timoz fres mei hoc ha
bet: venit de amoze. Ille aūt tioz
nondū castus pūcie penas timet?
timoze faciat quodq̄d bonū faciat: nō
timoze amittendi bonū illud. sed
timoze patiendi illud malū. Non
timet ne pdat amplerus pulchri
sponsi: sed timet ne mittat in ge
henā. Bonus est et iste timoz? u
tilis est. nō quidē pmanebit i sdim
sti. ꝑ nondū est ille castus pma
nens in sdim sti. In quo ē castus:
amittēdo aliquid intiogo qđ vos
metipos intiogetis. Si ieus veni
bus vobis ꝑpria loqueret vobis?
quāqm nō taceat loqui ꝑ hūās
nias: et diceret homi de terra è nis
terra? fac quod qđ te delectat q̄
pmaneas in terra tuum fiat.
nusquis in tractus interea? q̄ rape
uolūs rapies. quē cedere cogitur:
quē cōpiare dampnet? q̄ possidet
te possideas? nemo tibi resistat.

nemo tibi dicat q̄ facis nemo no
li facē quod velis. nemo ōre fecisti:
habundent tibi oīa ista terrena
que creasti? et vnue in illis nō us
q̄ ad tempus ꝑfruaris: fariē tm me
am nūq̄ videbis. Fres mei vide
gemuistis? nisi qa nā natus ē tioz
castus ꝑmanens i sdim sti? Qre
pcussum ē cor vm? Si diceī facie
mea nūquā videbis? ecce oīa ista terrena felicitate ōibus rebus habundabis. nrūfluet te bona tpalia nō illa amittis. nō illa deseris. quid vis amplius? Fleret quidem. gemeret timoz castus z diceī. Imo tollant oīa: et faciem tuā vide am. Timoz castus exclamaret et diceī. Deus virtutū cōuerte nos: et ostende faciē tuā z salui erim? Timoz castus exclamaret de psalmo z diceī: vnā peti a dño. Vide quō ardeat timoz iste castus: ioz verus amoz sincerus. Vnā peti a dño hanc requiā. Quid? Vt inhabitē i domo dñi. ꝑ oīs dies vite mee. Quid si ꝑpter terrenā felicitatem? Audi quid sequit. Vt cōtempler delectationē dñi t, ptegar i templo eius: id est ēe templū eius t, ptegi ab eo. Hanc vnā peti a dño. Hanc vnā si petieritis? adhāc vnā si cor vm exercueritis z hoc solū amittē timueritis? n̄ invidebitis felicitatibz terrenis et illā felicitatē veā sperabitis: et entis i ei? corpe nu tantat. bti oīs q̄ timet dñm. qui ambulāt i vijs eius. Labores fructuū tuoz māducabis. O vos o tu: vos multi vn? estis. Labores fructuū tuoz māducabi. Si pise

videt dicẽ nõ intelligẽtiꝫ. Debu
it eũ dicere: fructũ laborũ tuorum
mãducabis. Multi eũ mãducãt
fructũ laborũ suorũ. Laborãt i vine
a: ipm laborem nõ mãducãt: ꝙ qđ
de labõe ipõr nascit mãducãt. La
borant cuncta arbores pomiferas.
Quis mãducet laborẽ: Nemo u
quã: ꝙ quod ille arbores attulerũt
fructus laborũ: et ipe iocũdat ag
ricolam. Quid sibi vult laborẽs fruc
tuũ tuorũ mãducabis. Modo labo
res habem: fructꝰ postea erũt. Sed
quia et ipi labores nõ sũt sine gau
dio: ꝓpt spem de q̃ paulo ãt dixi:
spe gaudentes. in tribulatiõe pa
tientes: mõ nos ipi labores nostri
iocũdant. et letos nos facũt de spe.
Si ergo labor nr potuit mãducari:
et potuit iocũdare mãducatus:
fructus ipius laborꝭ qualis erit:
Mandducabãt laborẽs suos: q eũ
tes ibant et flebant: mittẽtes semi
na sua. Cũto iocũdus mãducabit
fructꝰ laborũ: q̃ venientes venient
cũ exultatiõe portãtes mãipulos
suos. Et ut noueritis frẽs qr mãdu
cat labor iste: in superiore psalmo
audistis dictũ superbis. q̃ ãt lucem
volebãt surgere idest ãt tpm. nõ ꝓ
humilitatẽ qua surrexit xpus: dm
ẽ illis. surgite postea q̃ sedistis:
idest humiliamĩ et inde surgite:
qua et ille humiliatꝰ venit q̃ exalta
tus ẽ ꝓpter vos. Et quid dm est:
Qui mãducatis panem doloris.
Iste ẽ labor fructuũ: panis doloꝝ.
Nisi eũ mãducaret: nõ dicer pa
nis. Nisi aũt hꝛet aliq̃ suauitatẽ
panis iste: nemo illũ mãducaret
cũ tanta suauitate. Plorat i gr
tu qui orat. Dulcores sũt lacrim
or ãtuũ: quã gaudia theatrorũ
Et audi flammã desiderij q̃ mãi
cat ipe panis de quibꝰ dicit: q̃ mã
ducatis panẽ doloris. Multorũ
tit amantis iste cui voce in psalmo
plerũq; agnoscim: frẽ sũt multi
lacrime mee panes die ac nocte.
Vnde facte sũt lacrime panes: Quia
dicit in cotidie ubi ẽ deus tuus.
q̃ eũ videam: eũ qui nos dilexit
qui nobis pignus dedit: cui nos
sati sumus: insultat nob pagan
et dicũt. ubi ẽ qđ colunt xpiani:
Ostendant nobis quẽ colunt. Ego
ego ostendo illi deũ meũ: et ipse q
tendat michi deũ suũ. Cũ ubi ho
dicunt pagani: nõ inuenis qđ illi
tendas. qr nõ ẽ tui oĩdis. Sed
ergo et plangis ad deũ: qr illi fal
sas antequ videas. et desiderio q
genus: et qua i ipius de
ploras dulces sũt et ipse lacrim
et pro tibi erũt: qr factus
tibi et ipe panis die ac nocte
dicit tibi cotidie ubi ẽ deus tuus.
Sed veniet deus tuus de quo dic
ubi est. et absterget lacrimas. ipe
pro pane lacrimas sumpsit. et no
eternũ saginabit: qr erit nobis sa
verbũ dei quo pascunt angli. Ip
terim mõ labores fructuũ: post
fructus laborũ. Labores fruc
tuũ tuorũ mãducabis: btus es et
bñ tibi erit. Beatus es de pñti qui
bene et erit. de futo est. Cũ mandu
cas labores fructuũ tuorũ btus es.
cũ pueneris ad finem laboris tuorũ.
bñ tibi erit. Qđ dixit: Nam si tibi

tibi erit? vtiq; beatus eris: et si btūs
eris vtiq; bene tibi erit. Sed mit est
inter spem ⁊ rem. Si spes tā dul
cis? quanto res dulciꝰ erit? Jam
veniam ad illā. Uxor tua: xpo
dicit. Ergo vxor eius ecclā eius. Et
nā eius vxor eius: nosipi sunt vinea
eius fertilis. Sed in quibz vinea
ista? Videmus eñi pīetes
istos intrantes multos steriles. vide
mus q; istos pīetes intrant multi
etiā ꝙsi fenetratores mangones. q̄
ites fortilegos eñi ad plantato
res ⁊ plantatrices. q̄ illis caput
dolet. Ista ē fertilitas vinee: ista
ubertas vberis? Non ipa ē: iste
spine sūt. ⁊ nō vbiq;. Spinosam
habz quādā fertilitatē: et ē vinea
eius. Se in quibus? In latei
ribus domus tue. Nō oēs dicunt
latera domus. Quero ēi que sint
istes st quasi lapides fortes. Si te
hoc habitaculo corpali diceī: forte
nō intelligem latera. Latera dia
cūt domus eos q̄ inherent xpo. Nō
dicūt de aliquo? qui forte male a
git: et malos consilios amittz: de
illo dicūt mala latera habz. Cd ē
mala latera habz? Dali illi inhe
rent. Ergo et de alio bona latera
habz: bonus ꝙsilios habz. Cd est hꝰ?
Bonus consilios regit. Ergo latera
sine causa ⁊ ipa tenuīt de latere frā
ē. Unde dormiente eua fra ē: moriē
te xpo. erīa fra est. Et illa de latere
viri. q̄ latus lantea p̄cussū ē: et
sanguis p̄fluerūt. Ergo vxor tua
vt vinea fertilis. Sed in quibz? In
lateribz domus tue. In alios qui nō
adherent xpo steriles: ⁊ nec illos i
vinea cōputabo. Filij tui. Que ē
vxor? et qui sunt filij? In istis car
nalibz nuptijs et cōiugibz alia vxor
et alij filij: in ecclīa que vxor ipi filij.
Ad ecclīam eñi p̄tinebant apli: ⁊ in
membris ecclīe erant. Ergo cōiuges
ipius erant: et cōiux erāt sdm por
tionē suā. q̄ñ i membris optinebāt.
Quare ergo de illis dicit? q̄ recē
sent ab eis sponsus nūc recumbabit
filij sponsi? Ergo ipa cōiux et ipsi
filij. Quū dico fīēs mei? in verbis
domini inueni ecclīam ⁊ fīēs ipi
ē ⁊ sorores ipius ē: ⁊ matrem ipi
ē. Nam q̄ ei nūciauerē mat eius
et fīēs foris stantes: q̄ foris stabāt
typū gerebant. Quis typus mihi?
Synagoga. Quis typus frīm ecclīa
lium? Judei foris stantes. Et sois
stat synagoga. nā mana i lateribz
domus eius? et cognati eius et vir
ginis mane consanguinitate venu
entes: qui i eum credidēūt in late
ribz domus eius? nō in q̄nitū ecclīa
li osanguinitate uniti erant: ⁊ iq̄
tū verbū dei audiebāt ⁊ faciebant.
Hoc eñi audit dñs: et ait. Que m
mater a qui fīēs? Unde tēptauerūt
quidā dicē. quia xpus mirē nō ha
buit: q; dicat que mi mir. Quic? Er
go et petrus et iohes ⁊ iacobus ⁊ ta
li apli prēs nō habuerūt in terra?
Ecclīā quid eis dicit? Nolite vobis
dicē prēm sup terrā: vnus ē eñi pa
ter qui in celis est. Cd ergo i patre
docebat discipulos: hoc i mire ipse
demōstrauit. Olt ei dñs vt cōsan

gūtatuz terrenis ꝓponam deū. De
fer patri q: pater ē: defer deo q: de
us est. Vñ aut te p: acōmodando
cam ē suā: neaut te deus adiuuā
do potentiā suā. Ne mastat pater
cū deus illi ꝓponit: imo gaudeat
sibi tantū defer-ut ille inuentus
esset q ei deberet ꝓponi. Ergo quid
dicam: Dñs quid aut: Que est in
mī: aut qui frēs: Extendit man
sup discipulos suos t ait: Ecce mī
mea et frēs mei. Frēs erāt t mater.
Quomō erant: Addidit. et qui fe
cit volūtatē p̄is mei: ipe in frater
sozor t mī est. Puto st ꝓpter sexum
virilē quē habet ecclia: quos hic in
membris habz xp̄us. Mater q̄modo.
nisi quia xp̄us ē xp̄us in xp̄ianis: qs
xp̄ianos cotidie parit ecclia. Ergo in
quibz intelligis cōiugē: in illis mrez
in illis filios. Quat ergo q̄les debēt
ē filij. Quales: Pacifici. Que pa
cifica: Quia bī pacifici: q: filij dei
vocabūt. Quia ergo in oliua fructus
ē pacis: oleū enī pacē sign. q: caita
tem sign. Sine caritate nulla par
ē: et manifestū ē. q: qui diuidunt
patem nō hnt caritatē. Vnde ia cr
posui caritati vre. q̄re colūba folia
cū fructu portauit ad archā: ut sig
ret q: et illi q̄ fonis baptizati st sic
ligna illa extra archam baptizati
st: nō sola folia hūerūt id est verba
sola: ꝫ hūerūt t fructū qđ ē caritas:
ipa colūba ꝛportauit illos ad archā.
et venūt ad vnitatē. Tales q filij
debent ee in cacumine mēse dñi: ue
lut nouellatio oliuaꝝ. Ꝑfecta res ē:
magna bītudo. Jam quis ibi nolit
ee: cū videat aliquē blasphemū hre

vrorē filios nepotes et re facte non
habe: noli zelare. Vide qua in re
completū est: sed spualiter. In fa
te nō es in membris: Si non ibi es
plange: quia nec hic nec ibi. Se
ibi. securus esto: qua q si ibi es nō
hic fructuosus ibi q̄ hic. Si ergo ha
bemus: q̄re habemus: Cā tume
mus dñm. Ecce sit bñdicat ho-
q̄ timet dñm. Ille ē homo: q̄ st ho
Et ibi hoies homo: q: multi unū
q: ꝓpter vnus. Bñdicat te dñs
syon. Ꝛexpectabā eū attende: ecce si
bñdicet homo q̄ timet dñm. Jam
forte oculi tui ibant p illos q̄ non
timent dñm: et videbant ibi vo
res fecundas filios habūdantes
cāuxe mensā patris sui. Nescis q
ibas: et nō er syon. Vñdicat te
minus: sed er syon. Noli quere
las bñdictiones que nō er syon.
Non bñdixit dñs tales frēs mei.
Bñdictio ista dñi est. Aut si no
a dño: q̄s duxet vxorē si nolit
Quis possit ee sanus: si nolit
Aut q̄s possit ee diues: si nolit
mus: Dat illa sed nō videt: si
peroribz dedit. Non ergo de syon
ista bñdictio. Bñdicat te dñs ex
on: et videas bona ihr̄lim. Vbi vide
illa bona nō sūt ihr̄lim. Vbi vide
q: nō sūt bona ihr̄lim: Ecclesiastes
dictū ē: crescite t multiplicamini
magno vir hre qđ audiz donatū
Vere quidē dei donatū est q̄s nesci
at: Si vtere bonis istis scirem
et magis cogita quomō nūtiab
q̄ natus sūt q̄ ut nascant. Non eni
iam felicitas ē habe filios: si bonos
habe. De nutriendis laboza si ma

ti fuerunt: ſi aũt nõ nati. age gracias deo. Forte mun⁹ ſolutus eris: et tamẽ ſterilis nõ remanſiſti illi⁹ mũis. Forte pte naſcũt² ſpualiter de iſta matre. qui ſunt ī nouellis oluaz: aũ tantes menſã dñi. Conſolet² ergo te deus: ut videas bona ihrlm. Illa ẽi bona ſunt. Quare ſũt: Quia eter na ſt. Quare ſũt: Quia ibi eſt rex ego ſum qui ſũ. Iſta vo bona ſũt et nõ ſũt. nõ enĩ ſtant: labũt² fluunt. filij ſunt puuli blandiris puulis¹: blandiunt puuli: nũq̃d ſtant ī eo: ſed optas ut neſtant¹: vt amedat eas optas: ſ vide q̃ nõ amedat vna alterã morit². Veniente puerta morit² infantia¹: veiente adoleſcẽ tia morit² pueritia: veniẽte iuuẽtu te morit² adoleſcẽtia¹: veniente ſenec tute morit² iuuẽtus: veiente morte morit² oĩs etas. Quot optas q̃d⁹ mali⁹: ſimul optas t mortes eta tis. Non ſt ergo iſta. Deinde nati ſt filij in terra tenẽ viturj: an te ponas excluſuri t ſuneſſuri. Ado eos q̃ enĩ pueri tam⁹ hoc dicãt pntib⁹ ſuis. Ega cogitate t vos hĩt: aga mꝰ et nos mĩmũ nrm. Quis⁹ eſt enĩ qui dñi ẽ vnuſa vanitas oĩs homo viuens: et tũ ſi gaudet² ad filios ſuc ceſſuros¹: q̃nto gaudendũ ẽ ad filios. nõ quibꝫ pmanebim⁹ et ad illũ pcẽm nati ſum⁹ nõ morituri: Sz vt nos q̃ ipa ſũt. Benedicat te ergo dñs ex illo vuam⁹: ipa ſũt bona ihrlm on: et videas bona q̃ ſũt m ihrlm. Nã iſta que attendis bona. venis vides: videas ſ illa bona que vide

vident². Et q̃ndu videbo bona ihrlm: Omnes dies vite tue. Sz ſi vita tua etna fuit: metinũ videb bona ihrlm. Iſta aũt fres mei bona ſunt: ſed nõ omnes dies vite tue vi deb. Non enĩ q̃ĩ erit de corpe moi erit: pſeuerat vita tua. Corpus mo rit²: ſed vita et ſpũs pſeuerat. Orti nõ vident: quia diſceſſit q̃ pod⁹ videbat. Vbiũq̃ ẽ qui p oculos videbat: videt aliquid. Non ei mor tuus erat dues ille: qui ī tenia in duebat² purpura et byſſo. Si mortu us nõ eet: apud inferos nõ torquet². Optandũ illi forte erat ut moreret²: ſ malo ſuo vivit apud inferos. Torq̃ bat² enĩ. et nõ videbat bona illa q̃ in terra dimiſerat. Nec eat vita ip ſius talis: et bona illa nõ videbat. Ergo tu talia deſidera bona q̃ vide as oĩs dies vite tue: id eſt ut tum ipis bonis vitas metinũ. Que ſũt ergo illa bona fres attẽdite. Dic pũt bona iſta: Auru ẽ argentũ ẽ. fundus amen⁹ eſt: marmorati pic tes ſt tecta laqueata ſũt: Absit. Iſ ta habũ antiq̃ hĩt pauper in hac vita. Plus ẽ enĩ paupi vidẽ celũ ſtel latũ: q̃ diuiti tectum ĩauratũ. Fres ergo quid ẽ illud bonũ q̃ attendim⁹: nu ſuſpuram⁹ flãmam⁹ ꝓpter quod bonũ adipiſcendũ t videndũ tãtos labores ſuſtinem⁹. ſicut audiſtis nũ legeret² aplus: q: oĩb q̃ volunt pie vive in xpo ihu pſecutionẽ patiũt: Non enĩ mõ quia dyabolus p reges nõ ſeuit: ideo xpiani nõ patiuntur pſecutionẽ: Si mortuus ẽ dyabol⁹: mortue ſunt pſecutiones. Si autẽ ille adiſai⁹ nr vivit: vñ nõ tẽpta

nones ſuggerit vñ nō ſcut. vñ nō
mnias aut ſtandala ꝓmittit: Oſi
mtpias pie viuē: videbis qz ōnes
qui vult pie viuē ī xpō ihū ꝑſecutō
nē patiet. ℣Oter qd ergo patimur
tantas ꝑſecutiōes: Si enī in hac
vita ī xpō ſperantes ſum⁹ tm aut
aplius: miſerabiliores ſum⁹ ōibus
hōmibz. ℣Oter quid dāpnati ſunt
ad beſtias martires: Qd eſt illud
bonū dm pt unde: Aut q lingua
dicat: aque aures audiant: Etq
dem illud net auris audiuit: net
ī cor hōmis aſcendit. Amem⁹ tm:
ꝑficiam⁹ tm. Videtis ei qz pugne
nō deſūt: et pugnam⁹ cū dmpiſtē
tys nīis. Pugnam⁹ foris cū infide
libz et inobedientibz hōibus. pug
nam⁹ intus cū ſuggeſtionibz cū p
turbatiōibz carnalibz. Ubiqz pug
nam⁹ adhuc: qz corpus qd corrū
pit aggrauat aiam. Pugnamus
adhuc. qm̄ ſi ſpūs vita eſt: tm cor
pus mortuū ē ꝓpter ptm. Sed q
futurū ē: Si aut ſpūs eius hītat
in vobis. q ſuſcitauit a mortuis:
vuificabit et mortalia corpa vīa.
℣Oter ſpm qui hītat ī vobis. Cum
ergo vuificata fuerīt mēbra nīa
mortalia: iam nichil reſiſtet ſpi
ritui nīo. nō fames erit non ſitis
erit: qz de corruptione corpis iſta
naſcunt. Ideo refitis: qz a te aliqd
defecit. Concupiſcētie delectationū
carnaliū contra nos pugnāt. Por
tem portam⁹ infirmitate corpis: ſz
cū mors ipa cōuerſa fuit ī illā in
cōmutabilitatē. et corruptibile
hoc induet incorruptione. et mōr
le hoc induet imōrtalitatē: qd audi

et tūc mors: Ubi ē mors victo
ria tua: ubi ē mors aculeus tuus:
Et forte morītur et dicit. Pfecit
aliqui īmuni: nō ſequē nouiſſi
mum mors: cū hec deſtructa fu
erit imortalitas ſuccedit. Si nul
lus erit īmunis: quaſi nouiſſimus
deſtruet mors. Bonū nām au ſu
perabūdāter erit. Ete bonū fēt
magnū bonū par vocat. Quem
batis qd vocaret: aurū ē an ar
tū eſt an fundus an veſtis: Pare
nō par qualem uti ſe habēt hō
nes: infidā inſtabilem mutabilē
incertā: net par talis qualē ſcīm
habz ipe vnus homo. Dirum ſcīm:
qz ſecm pugnat homo. Uſqq dom
ōnis cupiditates: adhuc pugnat.
Qualis ergo par: Qua oculus
nō vidit net auris audiuit. Cui
par: De ihrlim: qz ihrlim mīpe
tatur viſio pacis. Sic ergo vide
que ſūt in ihrlim. et videas non
dies vite tue: et videas non
lios tuos tantū. ℣ filios filioz tuo
Quid eſt filios tuos: Opa tua qui
bus agis. Qui ſūt filij filiorū: ſunt
tus ap̄m tuoz. Facis elemoſinas
filij tui ſūt: ꝓpt elemoſinas acquis
vitam eternā. Filij filioz tuoz ſunt
videas filios filioz tuorū: et ſit pa
ſequē quo concludit Par ut ſit.
Net par vobis predicat a nobis:
ipa amat a nobis: ipa ut a vobis
amet optim⁹. Ad illam pacē ꝑuen
unt: qui et hic pacifici fuerunt. Illi
ſc̄i et hic pacifici qui et ibi: qui ſēcūm
mensā dīi tāqī nouellatio olivarū
ut nō ſit ſterilis arbor qualis fuit

la finitiua. ubi fructū nō inuēit esu
ans dñs: et uidetis quid ei otigerit
folia sola habebat. fructū nō hēbat.
Sic sunt qui habent verba: et facta
nō habēt. Veniens esuiens dñs.
nō ibi inuenit quod māducet: qua
fidem uām et frā bona esueit dñs.
Pascam illū bñ uiuendo: et pas
cet eternū nobis uuic donādo.

Explt tūnt de pō cētesimo xxxvj°
Incipit tractat de pō cētesimo xxxvij°

Dalm qui cātauum
breuis ē. ꝑ sicut scp
tū est in euāgelio
de zacheo statua bre
uis. et magni i ope:
sunt scripti ē de illa uidua. que
duo minuta misit in gazophila
cū. Breuis petūa: ꝑ magna ai
mere breuis est: si sententias ap
pendas magnus ē. Non ergo nob
is diutius usꝑ ad fastidiū deti
neat. Quāe adūtat pendēcia vrā:
cassit intentio cpiana: sonet ver
bū dei volentibꝫ oportune nolēti
bus importune. Inuēit sibi locū:
inuēnt corda ubi ēquescat: inue
nit terrā ubi germinet: et fructū fe
ret. Nam qt multi mali sūt: et im
qui quos portat ecclia usꝑ in finē
manifestū est: et hy sūt quibus
uerbū dei supfluū est. et a sic in
illos cadit quō semen in uia con
culcat: et a volatilibꝫ colligit: a
sic in eos cadit quō semen i petro
sa loca ubi nō habet terrā multam:
semen erat. et cale fro sole aresc at.
qm nō habebat mditem: aut sicut
int spinas qđ et si gminet et conet
in auras surgē: effocat tū mlitu
dine spinaꝝ. Tales aūt sūt q ubū
dei contēpnūt sicut uia: a q ad ho
ram gaudent et ꝑ tribulatione
sicut ab estu solis aresc: a qui co
gitationibꝫ et curis et sollicitudine
huius mūdi tamq spinis auaritie
suffocant. qđ in illis repert gmi
nare. Est ena terra bona q semen
cū recipit affert frem. aliud tricenū
aliud sexagenū. aliud centenum:
sine parū sine multū. oēs i horreo
erunt. Sūt ergo tales et ꝓpter hos
loqmur: ꝓpter hos loquit scptura:
ꝓpter hos nō taceat euāgelū. Sed
illi audiant ne forte aliud sint ho
die aliud cras. ne forte mutent au
diendo: aut arent uā a lapidēs
purgent. a spinas euellant: dicat
spūs dei dicat nobis. cantēt nobis
si uelim saltare sine nolim cātet
ipe. Sicut enī qui saltat membra
mouet ad cantū: sic q saltant ad p
ceptū dei opibꝫ obtempant sono.
Deo q noluerint hoc facē: quid illi
dns dicat in euāgelio: Cantauim
vobis et nō saltastis: plāxim et
non lamentastis. Cantate ergo:
credim in dei mām. qz erūt de q
bus nos consolet. Nā q ꝑtinaces
sūt ꝑseuerent i malicia: quāmbau
dium verbū dei scandalis cotidie
perturbant ecclām. De talibꝫ dicti
te psalmus. Dic enim cepit.

Sepe expugnauerūt me a iu
uentute mea. Ecclīa loquit
de hys quos tolerat: et cāq dicerēt.
nūquid modo: olim ē ecclia ex quo
vocant sancti: Est ecclia in terra.
Aliqn in solo abel ecclia erat: et ex

pugnatus ē a fr̄e malo⁹ ꝓdito rapn.
Aliq̄n in solo enoth ecc̄ia erat: et ꝛ̄nsla
tus ē ab inquis. Aliq̄n in sola domo
noe ecc̄ia erat? et ꝓtulit om̄s q̄ di
luuio pierunt: et sola archa nata
uit in fluctib⁹ et euasit ad sanctum.
Aliq̄n in solo abrahā ecc̄ia erat: et
quanta ꝓtulit ab inquis nouum?
In solo filio fr̄is eius loth et ī domo
eius ī sodomis ecc̄ia erat: ⁊ ꝓtulit
sodomor̄ inq̄tates ⁊ puersitates.
quousq; deus eū de medio ipor̄ liber
auit. Cepit ēē et in ꝑplo ysrl ecc̄ia:
ꝓtulit pharaonē ⁊ egiptios. Cepit
et in ipa ecc̄ia id est in ꝑplo ysrahel
numer? scor̄: moysen et ceteri sancti
ꝓtulerūt inquos indeos ꝑplm ysrl.
Dentū est ad dn̄m nr̄m ih̄m xp̄m: pre
dicatū ē euāgeliū. Dicit ī psalmis:
Annūciaui et locutus sum: multipli
cati sūt sup numer̄. Qd est super
numerū? Non soli illi q̄ credider̄t
q̄ ꝓtinent ad numꝰ scor̄ū: sed et sup
num intrant multi usti ꝑplures
inqui⁹ ⁊ ꝓtulerūt usti inquos. Qñ
do? In ecc̄ia. Nūquid nō solum er
quo enumerat? er quo cōmemorat?
Ideo ne murmuret nō ecc̄ia? vl ne q̄s
q̄n murmuret? ecc̄ia volens ēē me
brum bonū ecc̄ie: audiat ⁊ ipsam
ecc̄iam mr̄em suā dicentem sibi.
Noli murmurare ad ista fili: sepe expug
nauerūt me a iuuētute mea. Magnus affect⁹ fuit repisse psalmū? sepe
expugnauerūt me a iuuētute mea: quasi aliquid iā loquebat? Dic
tur eī nō repisse: sed respondisse.
Respondeat aūt quibusdā cogita
tib⁹ et dicentib⁹? q̄ta mala ꝑpe
timus. q̄ta scandala recrescunt
cotidie: q̄n q̄q; irat in ecc̄iam ⁊ pos
tamus eos. Nūdeat aūt ecc̄ia de
quibusdā id est de fortiore vocr̄
deat querelis infirmor̄: ⁊ confir
ment firmi infirmos. ⁊ gaudeāt
pusillos et dicat ecc̄ia. Sepe expug
nauerūt me a iuuētute mea. Di
cat vō ysrl: sepe expugnauerūt me a iuuētute mea. Dicat
lud: nō illud timeat. Quo ēī ve
let quod ēī duisset? sepe expugna
uerūt me. addidit a iuuētute me
a? Iam nō ecc̄ie senectus expug
nat: sed nō timeat. Dicat sepe ex
pugnauerūt me a iuuētute mea.
Nūquid ideo nō ꝓfuerunt adsenec
tute? q̄ nō cessauerūt illi expug
nando? Nūquid delere poterāt?
Dicat vō ysrl consolet se ysrl: conso
let se ipa ecc̄ia de preteritis exem
plis et dicat. Sepe expugnauerūt
me a iuuētute mea. Quare expug
nauerunt? Eteni nō ponēt
mihi? sup dorsum meū fabrauer
runt peccatores: longe fecerūt ini
quitatem suam. Quare expugnā
uerūt? Quia nō potuerūt mi. Quo
ēī nō potuerūt mihi? Subuerte
re? Quid est nō potuerūt mi? Non
illis consensi ad malū. Omnibus
malus ideo ꝓsequit bonū: quo
malus ideo ꝓsequit bonū? ut
illi consentit bonus ad malum.
Faciat aliquid mali? nō obuiget
epūs. bonus ē epūs: obuiget epūs.
malus ē epūs. Rapiat aliquid? ma
neat nu rapit: bonus ē. Salem
loquat? et reprehendat? et si non
repetat: malus est. Valus ē q̄
reprehendit raptore? et bon⁹ ē qui
rapit? Imbuleat maduem? et bu

bamus: nas eñ moztem. Contra
aplus: corrūpunt bonos mores rollo
quia mala. Dobry estote et iusti: t
nolite pertaire. Sonet verbū: sonet
sermo tonditor libidinis. At ille
animus libidinis sue: t īmitis ser
moni tonditenti: amare sue infes
tus ē et odit sermonē dei. Facta ē
anima anima auauina: īimi deus.
Contradixit eñ deus auaitie: t nlt
nichil possideri auauina. Ego pos
sideat clamat. Quid vis auaitia
possideri? Dura iubet: leuia iubeo.
Onus est grauе ē: sarcina mea le
ue ē. Jugū eius asperū ē: iugum
meū leue est. Noli velle auaitia
possideri. Jubet auaitia mare tū
sas et obtempas iubet ut te ven
tis procellis ꝑ tōmittas: iubeo ego
ut ante ostiū tuū et eo qđ habes.
des pauper. Piger es ad faciendū
inte te opus bonū? et strēnuus ad
sciendū male: q̄ auaitia impat
tus. quia deus iubet odisti. Et
quid ni odisse tenet? Incipit velle
timinari eos a quibus audit ꝓcep
ta: et velle ꝑ suspirationes suas ī
mina querere seruoz dei. Et noli
ista dicit et ipi nō faciūt ista? et
ista sue que fiunt. sine q̄ nō fiunt:
et que nō fiunt dicit fieri? et que
fiunt bñ. dicunt male fieri: t que
tolerant? ad culpam nr̄am applicā
tur. Nos quid tñ demus? Noli me
attendē? sermonē istū attende: ipe
tibi loquitur ꝑ quemlibz hmī tu
īimicus es. Concorda tū aduisario
tuo. tū es tū eo in via. Aduisarium
tuū sermonē dei facis. Noli attē
de qua ille tibi loquit. Malus ē
ꝑ quem tibi loquit: ꝑ nō ē malus
qui tibi loquit sermonē dei. Actu
sa deū: actusa si potes. Creditus frēs
hmūsq̄ puenisse eos de quibz dixit?
sepe expugnauerūt me a nuētute
mea: ut etiam ūpm deū actusare nō
dubitent. Actusas auarū: t ille actu
sat deum q̄ fecat aurū. Noli auar
ē: et nō faceret deus aurū. Jam hoc
restat? q̄ mala tua opa cohibere nō
potes: actusas opa bona dei. Displi
ceat tibi creator et fabricator mūdi?
nō faceret et solem: q̄ mlti in fenes
tris contendūt de luminaribz et ad
nudina se trahunt. Si vitia nostra
cohibeamus? q̄ bona sūt oīa. q̄ bon
deus q̄ fecit oīa: et laudant illū
opa sua considerata q̄ bona sūt ab
eo qui habet spīm considerādi. spīm
pietatis et sapie. Undiq̄ deus lau
dat ab opibus suis. Quomō illum
laudant opa sua? ꝑ obtutū pueōm
ī tantum ignis. Quid ptermissum
ē? laudat celū laudant angeli? t
laudāt sydera. laudāt sol t luna: lau
dant dies et noctes? laudat q̄dq̄
germinat de terra: laudat q̄dq̄
natat ī mari? laudat q̄dq̄ volitat
ī aere: laudant oīis mōtes t col
les? laudāt frigora et estus: et re
tia oīa que deus fecit. Audistis
qua laudant deū: nūq̄d audistis
ibi qua laudat deū auaritia? qua
deū laudat luxuria? Non laudant
ista: q̄ nō illa ipe fecit. Laudant
ibi hoīes deum: hoīb creator est
deus. Auaritia opus ē mali hoīs:
homo ipe opus est dei. Et q̄d vult
deus? Occide in te qđ ipse fecisti:
et saluare te quē fecit ipse. Noli

fenerare: tu accusas scripturā dicē
tem. qui pecuniaz suā nō ded⁹ ad usurā.
Non ergo illud sumpsi: nō de ore meo
pmo exiit: deū audi. Et ille: vlcera
nō fenerauit: Et forte qui t' loquit
nō fenerat: ℞ si fenerat fac q̄ ipe
fenerat: nūquid fenerat q̄p ipm
loquit? Si fenat qđ tibi dicit: t nō
facis tu: tu ignem illic in regnū.
Si nō fenat qđ tibi dicit: et pcter
facit mala que facis. et dicit bona
que nō facit: pcter ī ignē fenūar
debit. verbū aūt dñi manet inet
nū. Nūq̄d audet sermo. qui tibi p
illū loquit⁹ est? Aut moyses est
qui tibi loquit? id est bon⁹ t iust⁹
famulus dei: aut phanzeus ē cā
thedra moysi sedens. Audisti q̄ de
ipis. que dicūt facite: q̄ aūt facūt
facē nolite. Non habes tu vñ te et
tuos: qñ sermo dei tibi loquitur:
q̄ nō potes me facē sermonem dei.
Cmmunau queris eos p quos tibi
loquit⁹ sermo dei. Quere q̄tū vis
dit q̄tū vis. blasphema q̄tū vis:
sepe expugnauerit me a iuuētute
mea. Audent etiā feneratores dicē:
nō habeo aliud unde viuā. Hoc m
et latro dicēt deprehensus in faute:
hoc et fractor dicēt deprehens⁹ cura
pietem alienū: hoc mihi t leno di
cēt emens puellas ad prostitutio
nē: hoc et malefactus ī carcere ma
la. et vendens malitiā suā. Quidq̄
tale phibere tonarem? nūderent
oīb⁹ q̄ nō hrēnt vñ uxorē. quia
unde se pascerent. q̄ nō hoc ipsum
maxime puēndū est. q̄ aīe nec
ne diligēt vñ vitā nīsigāt: t nī
se volunt pascē. vñ offendāt eū a
quo oīb⁹ pascunt. Vox aī clama
neris ad her et dixeris: illi vīdeo
si sit nō hec aīe dim: si sit nō in
in ipam eccliam. Veniāt. inue
audiant. sepe expugnauerit me a
uuētute mea: etenī nō potuerit
mi. Sup dorsū meū fabricauerūt p
catores: hoc est nō potuerūt ngo
ut consentirā: fecerūt quod pecto
ē. etenī nō potuerūt mi: sup dorsū
meū fabricauerūt pctores. Aguld
nobis cū pmo ut consentiam illis
ad facta mala: si nō consenserim
tolerare nos dixit. Ergo q̄ nō po
tuisti mi? ascende in dorsū meum.
portare te habeo. q̄ sup vēiat finis.
Sue enī pceptū est mihi. ut fructū
afferam cū tolerātia: nō te corrigo
tolero te: aut forte cū tolero te co
rriges te. Si nō te corrigis. usq̄ in
finē tolero te. usq̄ in finē et usq̄
in finē: sup dorsū meū eris usq̄ ad
tempus. Nūquid semp sup dorsū
meū eris? Veniet enī: q̄ inde te
eruciat. Veniet tempus messis
veniet finis sēli: mittet deus mes
sores: messores aūt angeli sunt: sic
runt malos de medio iustos: sic
zizania a tritico: frumentū reco
dent ī horreo. paleas aūt cōburet
ignis īextinguibili. Portam q̄sq̄
potuit? iam gaudens tūsco in hoc
reū dei: et sentirus tanto. Sepe ex
pugnauerit me a iuuētute mea.
Q'd enī mi facē potuerūt? quia ex
pugnauerūt me a iuuētute mea.
Exercuerūt me: nō oppresserūt. Ma
luerūt mi sicut ignis ad aurū: nō
sicut ignis ad fenū. Ignis enī aurū

dens ad anīā sordem tollit: antedens
fenū in cinerem vertit. Etenī nō po
tuerūt m'? qr nō consensi: qr nō me
fecerūt quales sunt ipi. Sup dorsū
meū fabricauerūt pctōres: longe
fecerūt iniustitiā suam. Fecerūt qđ
tolerem: et nō fecerūt ru cōsentiē.
Jam ergo iustitia ipōz longe est a
me. Mali muti sūt bonis: nō solū
iſeculo. ſ in ipa uitis etiā mali
muti sūt boni. Nostis t pbastis:
et magis pbabitis si boni fuerītis. Cū
enī arcuisset herba t sitim fecisset: ēt
apparuerūt zizania. Nulli appent
mali in ecclia: nisi ei qui sūt boni.
Nostis ergo qr muti sūt: t semp t u
bigediat scīptura. qr nō sepabunt
nisi in fine. Sic quō muti sūt: lōge
sūt a se. Ne quis ergo ex eo qđ muti
sūt malu int bonos? putauerit ūquita
tem ee mutā iustitiā: nō potuerūt
inqt multi. id est dixerūt t male dix
erunt. manducem et bibam. cras
enī moriem. Non corruperūt sermo
nes mali mores bonos? i eo qđ audi
erūt in pctōres qđ portare nō ru
uisteret. et facta ē multas lōge
rōnī a me. Qđ enī tam ffe. qđ duo
hoīes in una ecclia? Quid enī tam
longe qđ multas a iustitia? Ubi est
enī consensio: ibi ffinquitas. Iuxtā
tur duo t mittunt ad uidue? latro
et rollig atus: ille scelerat, ille ino
cens una cathena ligant. t longe
sunt a se. Quātū longe sūt a se? Quā
tū longe ē scelus ab innocentia. Ecce
ſtū longe sunt a se abīuicē. Ali latro
in hyspania facit scelera: prim est et
qui furat? affirma. Quātū primus?

Quātū sibi iūgunt scelus t scelus:
qtū sibi iūgunt latro anū t latro
anū. Nemo ergo timeat mutos si
bi tpore malos: longe ab illis sit
corde: et securus portat qđ nō timz.
Longe fecerūt iniustitiā suam: quid
ostendunt? Horent illi qui regnant
inique: et ut sermonē loqr iulgi
tonant inqui: extollunt cyphos
in altū minas. Quid ergo? Semper
hoc? Non: audi quid sequit? O
mnibus iustus conridet cernuces p
catorū. Intendat caritas vra. Oīb
inqt iustus conridet cernuces pctōz.
Quibus nō contremiscat? Quibus enī
nō pertinuit? Oīb iustus conridet
cernuces pctōrū. Oībz qui audiūt
intrat tremor in cor: si credūt scrip
turę dei. Si enī sibi sine cā tundūt
hoīes pectora? mentiūt qr tundūt
pectora si iusti sūt: et in eo qđ men
tiūt deo fiūt pctōres. Si ergo vera
cit sibi tundūt pectora: pctōres sūt.
Et quis nrm nō elidit oculos ad ter
ram. sicut ille publican? t dixit?
Dne ffitius esto in pctōre? Si ergo
oīb pctōres? et nemo inuenit sine
pcto: oībz timendus ē gladius in
cernuces. qr dīb iustus conridet cer
nuces pctōz. Non puto fres mei qđ
omia oīa pctōz: ſ in membro qđ
putit ibi designat quos pctōres
putiat. Nō enī dixit. dīb iust? con
adet manus pctōrū? a dīb iustus
conridet pedes pctōz nō dixit: ſ qr
pctōres supbos volebat intelligi.
Supbi aūt oīb cernuati sūt. qui nō
solum fecerūt mala ſ nec agnosce
volunt: et qui obiurgant iustificāt
se et dixit. ecce feristi saltē agnosce
Et quis nrm non sibi tundit pectus?

quid feceris. Dixit deus pōrem: ode
vēs et tu: cōmūnge deo simul ꝓsequ
pcratū tuū. Non inquit: ego bene
feci: deus male fecit. Quō ē hoc? Ego
nichil male feci inquit: qz saturn⁹
fecit. qz mars fecit. qz venus fecit. Ē
go nichil feci: stelle fecerūt. Justi fias
te amusas deū qui fecit stellas. q̄ena
uit reū? Itaq; qm iustificas pcratū
tuū? et superbis adūsus deū: qz te fa
cis extra culpam et deū in culpa? et tā
tū exercisti cetrum tuā. et cucurristi cō
tra deū sicut scriptū ē in iob dicebat
de impio pōre curreris adūsus deū.
in massa cetre scuti sui: et ubi cetre
nōiaunt. quia sic te cingis et nō elidis
oculos ad terrā. et tundis pectus et
dicis? dñe ꝓpicius esto in pcōre: sed
tactas te de meritis tuis. et vis inquit
deus meū iudicio contendē? intra
meū in iudiciū: cū debeas in cetu
tuo satisfacē deo. et clamāc ad illum
qđ clamat i alio psalmo. si iniq̄tates
obseruaueris dñe. dñe quis sustinebit?
clamare ad illū qđ clamat i alio psal
mo. ego dixi dñe miserē mei. sana aiam
mā meā qua peccaui tibi: qui hoc
nō vis dicē? sed iustificas facta tua
adūsus sermonē dei: venit i te quod
sequit scptura et dicit. dñs iustus cō
fidet cetrutes pcrōrū. Confundā
tur et auertant retrorsū oēs q̄ odiūt
syon. Qui oderūt syon: oderūt ecclz.
Syon ecclia ēst. et qui intrant ecclām
fiūt. oderūt ecclz: qui nolūt obsua
re sermonē dei oderunt ecclesiam.
Sed sup dorsum meū fabricauerunt.
Quid scūm ē ecclia? nisi portatura
usq in finē? Sed quid de illis dicit? i
sequit? Fiant sicut fenū tectorū:

qđ ꝓusq̄ euellat arescit. Ecclī cetrū
herba est que nascit in tectis: in sola
rio inregulato: in alto videt? et mā
rem nō habet. Quāto melius humil
is nascerēt: et letius viresceret. qui
do nascit altius ad celerorem ari
ditatē? nondū cuulsū ē et aruit?
nondū finiti sunt in iudicio dei et
iam nō hēnt fructū viriditatis? Ite
dite opa ipōr? et videte qz arescūt
ꝑ vnūt et hic sunt nondū ergo aui
si sūt. Inuenit: ꝑ nondū cuulsi sūt.
Facti sunt sicut fenū tectorū? quod
ꝓusq̄ euellat aruit: et vēient mes
sores. ꝑ nō de illis implent manū
pulos. Venturi sūt ecclī messēbat
tollentiū sūt tritici in horreū? ecclī
zania alligabūt et mittent in ig
nem. sic et fenū tectorū expugat?
et quidq̄ inde euellit lignē inutī
le? qua et ꝓusq̄ euelleret aruit?
nō inde implet messor manū? De
quit ecclī et dicit: Non implent
manū suam messor: et sinū suū q̄
manipulos colligit. Messores an
gelī sunt: dicit dñs. Et nō dixe
erunt trāseuntes viā? benedictio dñi
sup vos: benedicimus vobis in nomine dñi.
Nostis ecclī fidēs qñ trānsitur ꝓpatos
opantes? ē consuetudo ut dicat illis:
benedictio dñi sup vos. Et magis ista
consuetudo erat in gente iudeorū.
Nemo trānsiebat et vidēbat aliquē
facē aliquod opus i agrō l i vinea
ul in messe ul aliqđ huiusmōi: nō
licebat trānsire sine benedictiōe. Illi
q̄ manipulos colligūt: alii trānsi
untes viam. Qui manipulos colli
gunt nō de illis replent manus:
q̄ nō colligūt ad horreū fenū tectorū.

Qui sunt q̄ manipulos colligunt: q̄ messores. Qui sunt messores: Dñs dicit: messores aūt angeli sūt. Qui sunt tñseuntes: Illi qui iam p̄ viā istam. id est p̄ vitā istam tñsierunt huc ad p̄riam. Apli tñseuntes erāt ipsa via: pphete tñseuntes erāt. Qs bñdixerunt. pphete t apli: Illos in quibus radicem sanctitatis viderūt. Quos aūt inuenerūt i tectis emine re et superbie in cenubus sanctis suis: dure sūt contra illos q̄ futuri erant: bñ dictionē aūt dñi sup eos nō dederūt. Ergo istos oēs malos q̄ portat ea ria: qui legitis in scripturis ineūtis maledictos designatos ad anticpm ptinē. ad diabolū ptinē. ad paleam. ptinē. ad zizania ptinē: et multa inūmerabilia p̄ similitudinē dicūt de illis: q̄ nō omnis q̄ dicat dñe dñe intrabit in regnū celorū. Nulla inue nis scripturā. que de illis bñ loq̄t: tñseuntes viā nō illos bñdixerit. dixerūt. Ere et iste quē portam⁹ da mnat. Dñs iustus confundet cenubes sui oēs q̄ oderūt syon: fiant sicut fe ni tectorū. q̄ p̄ q̄ euellat aridus. Non replebit manū suā messor: et sinū suū qui manipulos colligit. n Per de illis dicit. Non ergo sup illos iste tñsiens bñdixit: et impletū est ea pulū q̄ ipe dixit. Et nō dixerūt tñseuntes viam: bñdixim⁹ vobis in nōie dñi. Et isti tñseuntes sine pphe sine p̄iarche sine apli: q̄ nō q̄ tristi sunt: si bñ vnum⁹ fres bñdixerūt nobis in nōie dñi. Qñ ne in q̄t bene

dixit paulus: Qñ me bñdixit pe trus: Attende in scripturis: vide si bñ vnus: et vide ibi bñdictū te fuisse. Oēs bene vuētes: bñdixerūt. Et q̄mō bene dixerūt: In nōie dñi: nō in nōie suo sicut heretici. Qui enī dixit: quod nos dam⁹ hoc ē sanctū: i nōie suo volunt bñdicere nō i nōie dñi. Qui aūt dixit nō sufficit nisi deus: net quisq̄m est bonus n̄i deus: q̄ in nōie dñi bñdixerunt non in nōie suo. Quia amici sūt sponsi: no lunt ee adultere sponse. Explicit tita tus de p̄s cenesio vicesio viij. Incipit tit⁹ de p̄s cenesio vicesio nono.

Domā nos nō solū oēs lis corporis. sz etiā corde vigilare presumim⁹: intelligenter nos tā tare oportet. O ep fundis clamau ad te dñe: dñe ex audi vocē meā. Etenī vox hec ad tendentis ē: ptinens ad cantictum gradū. Debet itaq̄ vnusq̄sq̄ nīm vidē i quo p̄fundo sit: de q̄ clamat ad dñm. Clamauit de profundo io nas de ventre ceti: erat nō solū sub fluctibz: verū etiam in uisceribz be lue: nec tñ illud corpus t illi fluct⁹ intrduserūt ordem ne p̄ueniret ad deū: et venter bestie nō potuit tenē vocē deprecantis penetrauit omnia dirupit oīa. p̄uenit ad aures dei: si tñ nūc dicendū ē. q̄ diruptis oīb⁹ p̄uenit ad aures dei. q̄ aures dei in corde pretantis erant. Ubi ei dm pītem nō habet⁹: cui⁹ fidelis ē vox: Deruptū et nūc debem⁹ intelligē: de quo p̄fundo clamem⁹ ad dñm. Profundū enī nobis ē: vita ista mor

lus. Quisquis se in profundo uterl
erit? clamat gemit suspirat: et
donet de profundo eruat. et ueniat ad
eū qui sup oīs abyssos sedet sup oīa
que creauit? nō solū corpalia. sz etiā
spualia: donet ad eū veniat aīa.
dō ab illo libet ymago ipius qđ ē
homo? que ī hoc profundo tamp assi
duis fluctibz cogitata detrita est:
et nisi renouet et repauet a deo qui
illam impressit qui formauit hoiez.
Idoneus ē potuit homo ad tā sum
mū: nō ē pdoneus ad resurrectiōez
suā. Semp in profundo ē: nisi libet
ut diu semp in profundo ē. Sed cū de
profundo clamat? surgit de profundo:
et ipe clamor nō eū permittit in tm
in ymo ē. Valde enī in profundo st:
qui nec clamat de profundo. Dicit scp
tura? peccator cū venit ī profundū ma
lorū contempnit. Iam videte frēs
quale profundū sit: ubi contēpnit
deus. Cū quisq videit se cotidianis
pcīis obrutū? aterrans quibusdam
et molib? qbusdam iniq̄tatū pmu:
si dem illi fuit ut deū roget irridet.
Quibz modis? Primo dicit? si deo
displicerent facta nra ego† vivere: † nō
sic curaret deus res hūanas ad tan
ta sceler̄a que fiūt nō solū nō vide
rem. sz et bene mihi nō eet. Solet
enī hoc illis accidere. qui multū
in profundo sunt. et prospant ī in
quitatibz suis: et tanto magis in
profundo mergunt? qnto magis vi
dent ea ee felices. Fallax ei felicitas:
ipa ē maior infelicitas. Deinde et
hoc solent homines dicē iam qm
lta fecī. et dāpnatio imminet? hoc
pdo quod nō facio. qđ dip possū: qm

solent despati latrones dicē. si nō
ortisurus ē under pro deterem hoīes
dys? quomō pro quib. quomō pro
vno. quare iam nō faciam quib
m ostenderit fano? Hoc est peccā
tū venit in profundū malor̄ con
tempnit. Sz dns ihūs xpus q nec
profunda nra contēpsit. qui usq ad
istā vitā venire dignatus ē. pmit
tens remissionē oīm peccator̄? etiā
profundo erraverunt hoiem: ut clama
ret de profundo sub molib? peccatō.
et pcepit vor peccatis ad deū. Di
clamantib? nisi de profundo malor̄.
Et videte qua vor peccatis clamat
de profundo. De profundis clamavi
ad te dne: dne exaudi vocē mēa.
Fiant aures tue intendentes: in
vocem deprecationis mee. Unde cla
mat? De profundo. Quis est ergo
qui clamat? peccator. Et ipse clamat?
Quia q venit solue peccata: dedit se
ea in profundo posito peccatori. Ideo
quod sequit post istas voces? Si
iniquitates observaveris dne? do
quis sustinebit? Ecce apparuit q
quo profundo clamavit. Clamavit
sub molib? et fluctib? iniquitatū sua
Cum despexit se cum despexit vitā suā.
vidit illā vindictā flagitiis et facino
ribz coopertam. Quatūcp respexit
nichil in se bonū invenit? nichil
illi usquā serenū potuit occurrere:
et cū tanta et tam multa peccata
erpauescens exclamavit? Si iniqtates
tes observaveris dne? dne quis sustine
bit? Non dixit ego nō sustinebo:
sz quis sustinebit. Vidit eū prope
tota vita hūana cumulatū peccā

ſuos: arguſari omnes cogitationes ſuas: nō inuenit cor taſtum ꝑſumens de iuſticia ſua. Si ergo cor taſtū nō ꝓt inuenire qđ ꝑſumat de iuſticia ſua: ꝑſumat oīm cor de mia dei. et dicat deo. Si miſtates obſeruaueris dñe: dñe quis ſuſtinebit? Que aūt ſpes eſt? Quāmaput te ꝓpiciatio ē. Et que ē iſta ꝓpiciatio? niſi ſacrificiū. Et qđ eſt ſacrificiū? niſi qđ pro nobis oblatū eſt? Sanguis ihesu nr̄i effuſus: deleuit oīa peccata nr̄a nr̄a. Precium tantū datū redemit omnes captiuos: de manu captiuātis ſumpta. Ergo aput te ꝓpiciatio. Nam ſi nō eēt apud te ꝓpiciatio? ſi nūquā ſolū ee velles. et miſericors ee nolles: obſeruares oīa miſtates nr̄as. et quis eas quis ſuſtineret? Quis ante te ſtaret et dicet. innocens ſum? Quis ſtaret in conſpectu tuo? Spes ergo una ē. quāmaput te ꝓpiciatio. Quoniam legē tuā ſuſtinui te dñe. Quā legem? Que nos fecit. Data ē enī lex ſed uſta bona uidetis: ſed nos eos po nunt facere. Non data ē lex q̄ potuit iuſtificare: ꝑ que oſtenderet pctm̄ peccatori. Peccator enī oblitus erat ſui. nec uidebat ſe: datu eſt illi lex ut uideat ſe. fecit reū lex liberauit latorem legis. Latorē enī legis impator ſcb. lex data ē que teneat. et conſtringat in reatū: et nō ſoluit lex a p̄ccatis. Fōnidit pctm̄. Et forte ſibi ipa lege poſitus aūdiuit iſte in profundo. quia fecit contra legem: et ſic exclamauit dicens. Si miſtates obſeruaueris dñe? dñe quis ſuſtinebit? Eſt ergo lex mea dei:

lex ꝓpiciationis dei. Vilia timoribus fuit: eſt alia lex caritatis. Lex caritatis dat veniā pctis: delet preterita: āmonet de futuris. In via nō deficit comitem: comes ſit ei quē diligit in via. Sed concordandū eſt cū aduſario: dū es cū illo in via. Eſt ei ſimo dei aduſarius tuus: q̄ndiu cū illo nō concordas. Concordas aūt: cū cepit te delectare fatē qđ dicit ſimo dei. Jam qui erat aduſarius fit amicus: ſit finita via nō eit qui te iudicat iudici. Ergo propt̄ legē tuā ſuſtinui te dñe? q: dignatus es legē mē afferre mihi: dimittē oīa peccata mea. date m̄ de cetero monita ne te offendā in ipis monitis. Si quid forte tibi uideo. dedisti m̄ te medū quo te orem dicens? dimitte nobis debita nr̄a: ſicut et nos dimittim̄ debitoribz nr̄is. Hanc legem ſtatuiſti m̄? ut q̄mō dimitto dimittat mihi: ꝑpter hanc legem ſuſtinui te dñe. Expectaui dñe q̄n ueniās et liberes ab omi nr̄itate: qua nr̄a nr̄itate nō deſeruiſti legē mē. Audi quā legē dicat: ſi nondū intelleriſti. Qua legē mō dicit caritatis; audi aplm. Inuicē onera vra portate: et ſic implebitis legem xpi. Qui portant inuicē onera ſua? niſi qui hñt caritatē? Qui nō habent caritatē. grauet ſt̄ ſibi: qui aūt hñt caritatē portant ſe. Leſit te aliquis? petit veniā: ſi non dimittis? nō portas onus fris tui: ſi dimittis portas unſurniū. Et tu ſi forte in aliqua infirmitate teneris quaſi homo: oportet ut ſic te portet ille q̄ admodū et tu. Audi qđ

precesserit. ¶ Ites ait quit si ꝓpriꝰ
fuit homo in aliquo dñicto: vos q̄
spūales estis instruite huiusmodi
vi spū lenitatis. Et ne forte qr spū
alios monuerat vehit secum sibi vi
derent: continuo subiecit. Itendens
tempm ne et tu tempteris. Deinde
qđ cōmemoratu subiūxit. Alt̄ al
terius onera portate: et sic ad īple
bitis legem xpi. Vñ et dixit ꝑpter
legem tuā sustinui te dñe. Dicū
tur secuti q̄ tū secuti
mas insulas pascue grā capita
sup uuitē ponē: et unus qui aīa
est solus portat caput. Et nō ponit
sup alterū. Sed cū et ipe defecit.
tollit se ab antiore ꝑte redit posti
us. ut et ipe in altero requiescat:
et sic portant oēs onera sua. Et pue
nunt ad qđ desiderant: et nō pati
unt naufragiū. quia q̄ naues est
illis caritas. Itaq; caritas portat
onera: sed non timeat ne p̄mat
multa oneribus: ne ꝓbis suis uīs
p̄mat attendat. Nā qui portas
infirmitatē frīs tui: nō te onerant
peccā ipius. Plane si consentias:
iam tua te premūt nō alterius. Qui
quis eū consenserit pcōri: nō alie
nus. sed suus granat. Consensio ei
ad pcm̄ alterius tuū fit pcm̄: et nō
ē querre queramus. qđ pcā aliena te
premūt. Dicat eū tibi: p̄munt se
si mia: vidisti furem curristi cū eo.
Quid ē hoc? Pedibus ambulasti
ad furtū: vno mente cōuenisti te
furto. Quod ipius solū erat factū
ē et tuū: q̄ placuit tibi. Si autē
displicuit tibi et oranib⁹ pro eo: et
deprecatus venia dederis: ut possis
libera fronte dicē in precibus tuis
tibi uni spentus celestis dictum.
dimitte nobis debita nra sicut
nos dimittim debitoribus nris
dixisti portate onia frīs tui: ut
et alius portet si qua sūt tua: et
fiat in vobis qđ ait aplūs. Inuī
onera vra portate. et sic implebi
legem xpi. Ita securus tantus
nō dem est: propt legē tuā sus
mute dñe. Quant aūt legē qui
servat? net sustinet dñm ner se
velit sustinē: causa ē quare sustī
neat manuter sustinet. Deum
est eū dīs: et inuenturus pcā tua.
Qđ aūt pfecta iustitia virī: nō
ē inventurus. Nominadū forte
Grauia sūt eū et valde manora.
Nō est inuenturus adulteū: Nō est
ē inventurus furtū: Nō est inven
turus rapinā: Non ē inventurus
maleficia: Non ē inventurus
latrīa: Non ē ista inventurus:
Nichil ē ergo inventurus: qui dixit
sermonē euāgelij: qui dixit
sno fratre: abistis eā pcā
que minutissimus quis absti
Et forte dicis: pua sunt. Nemo
niquit gehenne ignis. Si panum
tibi videt aut modicū. si dicis fa
cie: vel gehenna ignis videat tibi
magna. Si contempnebas mi
pcm: vl pene magnitudē attēdē
Sed dicis. Omnia sūt minuta
sine quibus nō potest ēe ista vita. Co
gere minuta: et factū in gentem
aceruū. Nā et grana minuta sūt.
et tū massā faciunt: et gutte minute
sūt: et fluuia implent. et molestū sūt.
Ideo et ille considerās q̄ multa minu

ta pña ordiana cõmutat homo?
Nichil aliud q̃ ul' ꝑ cogitationes
et lingua attendit q̃ multa sunt
et si attendit q̃ minuta sunt. videt
p multa minuta fiei aterni mag
ni: et nõ quasi pña sua pristina
cogitans. ꝛ ipam fragilitatẽ huã
nã. iam astrendens clamat. De p
fundis clamaui ad te dñe. dñe ex
audi vocẽ meã? fiant aures tue
intendentes i vocẽ deprationis mee:
si iniq̃tates obseruaueris dñe? dñe
quis sustinebit? Vitare possum ho
micidia. adultia. rapinas. furta.
malefitia. ydolatriã? nũq̃ a pña
lingue? Nũq̃ et pña cordis? Sip
tum ẽ: peccatũ iniq̃tas est. Quis
ergo sustinebit si tu iniq̃tates obs
ꝛuaueris? Si nobis fuerit? under
agr voluis nõ inuenitoris pi? q̃s sta
bit aĩ oculos tuos? Sed est apud
te ꝓpiatio: ꝓpter legem tuã susti
nui te dñe. Qualis lex est ista?
Invitẽ onera sua? Qui fidelit di
cunt? dimitte nobis debita nra:
sicut et nos dimittim? debitoribz
nris. Sustinuit aĩa mea i vbũ
eius. Nemo sustinet: ni qui nondũ
accepit qđ promissũ est. Nam q̃ iã
accepit? quid sustinet? Accepim?
remissionẽ pcorũ: ꝛ promissũ est
nobis regnũ celorũ. Debita nra
deleta sunt: ꝛ merces nra futa est.
Accepim? venia: ꝛ eterna vita no
dũ tenem? Sed qui dedit veniam:
ipe promisit et vitam eternã. Si
verbũ nrm ceat deberem? inmie: q
verbum dei est nõ fallit. Secun

ergo speram? in verbũ eius: q̃ falle
nõ potest. Speraut anima mea
in dñm a vigilia matutina: usq̃
ad noctem. Qđ est qđ aut? Vna die
spaut in dño? et finita tota spes
ipius? A vigilia matutina usq̃ ad
noctẽ: speraut in dñm. Ista vigili
a matutina finis noctis ẽ: hĩc usq̃
ad noctẽ spaut aĩa mea in dñm.
Ergo intelligendũ ẽ ne putemus
vno die nobis sperandũ ee i dñm:
a vigilia matutina usq̃ ad noctẽ.
Quid ergo fiẽs putatis hoc ee. a
vigilia matutina usq̃ ad noctem
spaut in dñm? Quia dñs ꝑ quẽ
nobis dimissa sũt pña? in vigilia
matutina resurrexit a mortuis:
ut hoc sperem? i nobis futurũ qđ
ꝑcessit in dño. Iam enĩ pña nra di
missa sũt: sed nondũ resurreximus.
Si nondũ resurrexim?: nondũ i nobis
factũ ẽ quod precessit in capite nro.
Qđ precessit i capite nro? Quia et
cetera membra capitis resurrexit: spera?
illuis capitis nũq̃ mortuus ẽ. Sed
quod i eo mortuũ ẽ resurrexit? resur
rexit aũt tertia die: et quodãmõ hoc
nobis dixit dñs? qđ i me vidistis
sperare i vobis: idest quia exit resur
rectio resurgetis et vos. Sed sũt q̃ dicãt.
Exre resurrexit dñs? nũq̃ ꝓptea spe
randũ est et me posse resurgẽ? Vtiq̃
ꝓptea. In hoc enĩ resurrexit dñs qđ
a te accepit. Non enĩ resurgẽt ni mor
tuus eet: nõ aũt mortuus eet ni car
nem portaret. Qđ accepit a te dñs?
Carnem. Quid venit ipe? Verbũ
dei qđ erat ante oĩa: ꝑ quẽ facta sũt
oĩa. Sz ut acciperet abs te aliquid:
verbũ tuum factũ ẽ et hĩ caut i nobis.

Mcepit abs te qđ offerret pro te.
quō aūpit a te sacerdos quod p te
offerat. qñ vis placare deū propiis
tuis. Jam factū ē ita factū ē: sacer
dos tū a nobis acepit qđ pro nob
offerret. Acepit eū a nobis carnē
in pā carne: victima factus ē: ho
locaustū fruīs ē. sacrificiū factus ē.
In passione sacrificiū fruīs ē. in resr
rectione īnouauit illud qđ ostiū
ē: et tam q̄ p̄mitias tuas dedit deo
et aut tibi. Consecrata sūt iā oīa
tua q̄n tales p̄mitie tue de te date
sūt deo. Spera ergo et in te futurū:
qđ pcessit i p̄mitijs tuis. Ergo ille
quia a vigilia matutina resurrexit:
cepit aīa nīa cr hor sperare. Et q̄us
q̄: Usq in nocte: quousq morīa
mur. Omīs eū mors nīa carnalis
q̄ sopnus est. Cepisti sperare cr quo
resurrexit dñs: noli desinere sperare
quousq ereas ab hac vita. Nam si
nō usq ad nocte spauis: delet totū
qđ spaueras. Sunt eni hoies q̄ inci
piunt sperare: s nō psecerāt usq ad
noctem. Incipiunt pati tribulatio
nes aliquas: incipiūt pati tēptati
ones: vident homines malos i in
quos felicitate tpali florere: i q̄n
talia spabant de dño. ut hic essent
felices: attendūt eos q̄ sceleā fecerūt:
habere qđ ipi hīe desiderabāt: i de
fixūt pedes eor et desinūt sperare
in dño. Quare: Quia nō a vigilia
matutina ceperūt sperare. Quid ē
hoc: Non hoc spare cepit de dño:
quod p̄cessit in dño ab illa vigilia
matutina: sed spabant de dño ut
si ceēt xp̄iani. hīent plenā domū
frumēto vino i oleo: auro i argēto
nullus eorū morīetur īmatur: si
quis eor nō hēt filios ampet no
tē: si nō vrorem duxisset duxer
nō abortiret nō solū aliqua mu
lier in domo eius: s̄ nec pecus
ius: nō acrescerent rupes eius non
grandinaret vinea eius. Qui sic
spabat in dño aīadūtit hūi
liare eos qui nō volunt dñm.
et deferenūt pedes ei: i nō spauit
usq ad nocte: q nō cepit a vigi
lia matutina sperare. Quis ergo
sic incipit a vigilia matutina spe
re: Qui hoc sperant de dño: qđ
cepit ostendere a vigilia matu
tina in qua resurrexit. Aliter ei
nemo resurgeret: semp viveret.
Intendat caritas vra. Resuscita
ti sūt iā mortui: aī adventū dñi.
Nam i helyas resuscitauit mor
tuū i helizeus: s̄ resurrexerūt mo
rituri. Dñs ipe quos resuscita
uit morituri resurrexerūt: suscita
uit filiū vidue. suscitauit
ella duodecī annor filia archi
nagogi. sic lazarus. Aliter re
citati sūt omīs morituri: semi
nati sunt. s̄ hīs mortui sūt: ne
mo resurgeret nisi dñs. Qui aūt resurrexerūt dñs
nūq̄ morituros: Avigilia matu
tina. Hoc spera et tu de dño resur
rectuū te nō quo lazarus resur
xit: nō quo filius vidue i archisy
nagogi filia resurrexerūt: nō quo
quos suscitauerūt antiq̄ s̄ hec
s̄ resurrecturū te spera q̄mo dñs:
ut post resurrectionē qua te resur
rexerit nō te iam timeas moritu
rū: i cepisti sperare a vigilia matu

tma. Speret aũt vsq; ad noctem? quousq; finat hec vita: quisq; sit nor vnusq; quis humanu ostia fuse aiu. Quare timuisq;? Quia post istam noctem iã nõ erit spes: sed ipa res. Spes aũt q̃ videtur non est spes: aplus dicit. Qđ enĩ videt quis qđ sperat? Si aũt qđ nõ videm? speã mus: p patiam exptam? Si ergo manent exptãe debem? qđ nõ vi dem?: vsq; ad noctem spem?: id est usq; ad finẽ hui? vite nrẽ vl' seculi. Cũ enĩ nor ista tũ sperit? iã videret qđ sperabamus: et nõ iam spabm? per tũ despati eramus. Est enĩ vi tupatio despatorũ: et aliq̃ detes tamur hoiem. et dicum? nõ habet spem. Non semp malũ est nõ hre spem: in hac vita tũ sum? malum est nõ hre spem. Qui enĩ spem modo nõ habz: rem postea nõ habebit. Ergo spem nõ debemus hre. Sed tũ ps venit?: nũq; spes erit? Quod ei videt quis quid speraut? Deiet dns suus nr primo formã ipam in qua tũ fuus est. et resurrexit demõstrur hũ humano: ut videant et pi et ipi. Ille videant et gratulent? invenisse se qđ credidert aiã videret: et illi erubescant nõ se credidisse qđ vide rant. Erubescentes dãpnabũt?: et gratulati coronabũt?. Dicet? confu sibile in ignem etnũ. qui ꝑparatus est diabolo et angelis eis: dicet? gaudentibz. venite bndi patris mei. percipite regnũ. qđ vobis patũ est ab origine mũdi. Qđ ai antepent. Iam spes nõ erit: qua res tenebit? Transacta ergo spe tũ sunt nor illa: videt fiet a vigilia matutina spe

ret aĩa mea in dño. Et redit ad il lud a matutina vigilia Speret isrl' in dño. A vigilia matutina vsq; ad noctem: speret aĩa mea in dnm. Sed qđ speraut? A vigilia matutina speret isrl' in dnm. Nõ solũ spet isrl' in dnm: sed a vigilia matutina speret isrl'. Ergo aliq̃ spem seculi? qui speraz? de deo? Non. sed alia spes est isrl' ꝑpria. Non pro sumo suo bo no speret isrl' diuitias?: nõ salutẽ corporis. nõ hmi damnã terrenoz: imo tribulationẽ hic habitur? e si forte contigit illi ꝑter veritatẽ pati aliq̃s molestias. Non enĩ nõ speabant in deũ mires? Et talia st passi qualia latrones q̃lia ĩiqui? subiecti ad bestias ignibz cõtrema ti. gladio ꝓcussi: unguibz eramati cathenis obstricti carcere nerati. Ista omia mala passi nõ speabant in dnm? Aut ideo speabant? ut isti malis carentes hac vita frueret?? Non plane: qr a vigilia matutina speabant. Qđ est hoc? Considera bant illã vigiliã matutinã qua resurrexit dns eoz?: et videbãt qr aliq̃ resurgẽt talia et ipe passus erat qualia ipi patiebant?: et nõ despabant etiam se post tales pas siones resurrecturos ad vitã etnã. Speauit isrl' in dnm a vigilia ma tutina usq; ad nocte: Quoniã apud dnm mia est. et mlta apud illũ redemptio. Magnifice melꝰ dixi nõ posset loco suo: ꝑ illud qđ dixit. A vigilia matutina speret isrl' in dnm. Quare? Quia a vi gilia resurrexit dns: et hor debz spemre corpus qđ i capite ꝓcessit.

Ved ne suggerent ista cogitatio: ca
pitalitatu confurgę. q̄ prīs nō p̄
mebat: nullū prīm erat in illo. Qd
nos farturi sum? Spabum talem
resurrectionē? qualis in dño p̄ssit.
cū prīs nr̄is aggregamur? Sz vide
quid sequit. Qm̄ apud dñm mīa
et multa apud illū redēptio. Et
ipe redimet isrl. ex om̄ib; iniq̄tatib;
eius. Ergo si premebat prīs sub:
adest mīa dei. Ideo p̄ssit ille sine
prio: ut deleat prīa sequētū. Nolite
in vobis presumere: sz a vigilia ma
tutina p̄sumite. Videte rap vēm
resurrexisse et ascendisse ī celū. In
illo culpa nō erat: sz p illū vīe cul
pe delebunt. Ipe redimet isrl ab
oīb; iniquitatib; eius: q̄ isrl vēn
dere se potuit. et fieri venūdatus
sub prio: redimere se ab iniquitatib;
nō pt. Ille potuit redimere: qui se nō
potuit vendere. Qui nō cōmisit
p̄m: ipe ē redemptor: a prio: ipse
redimet isrl. Un redimet israhel:
Ab illa iniq̄tate: an ab illa: Ab oī
bus iniq̄tatibus suis. Nō ergo ti
meat accessurus addeū alīqs iniq̄
tates suas: tantūmō accedat ple
no corde. et desinat iā facere q̄ antea
faciebat: et nō dicat illa iniq̄tas
nō mihi dimittit. Di enī hoc dix
erit: pp̄t ipām quā putat sibi nō
dimitti nō se cōmūicat: et faciendo
cetera nō illi dimittit. et illud qđ tīe
bat. Qua fea iniq̄t scelus magnū.
et nō mihi pt dimitti: iā factā et
cetera. Hoc enī q̄do quod nō facio.
Noli timere in p̄fundo eē: noli cōtēp
nere de p̄fundo clama et dic. Di in
iq̄tates obseruaueris dñe: dñe
quis sustinebit: Ibserua illum.
expecta illū. et sustine. ppter legem
ipius. Qua legē tibi dedit: Dimit
te nobis debita nr̄a: sicut et nos
dimittim debitorib; nr̄is. Spem
te resurrectionis. et tūc futurū omnia
sine prio: qm̄ ille resurrexit ipm
fiut sine prio. A vigilia matutina
spera: noli dicere. ego nō sū dignus.
Propt prīa nō es dignus: sed nisi
apud illū redemptio. Et ipse red
met isrl: ex oīb; iniq̄tatibus eius.

Explicit tract de ps tertesimo xxi.

Incipit tract de ps tertesimo xxii.

Iusto psalmo cōmendat
nobis humilitas sem. dū
et fidelis: cui voce cantat
qđ est vnui sui corpis ep̄i.
Sepe enī nomen ihū nr̄i
nō quasi vnius hoīs cantare vīam
te arripi debere: sz om̄i qui sūt in
rpi corpore. Et quia illi corpori
sūt om̄ib; tang vn hō loquit
et ipe ē vnus qui et multi sūt.
enī sūt in scripis: vnus sūt in il
qui vnus ē. Ipm ē aūt etiā tem
dei de quo aplus dicit: templū
dei sanctū est quod estis vos. De
qui credunt in ipm: et sic credi
ut diligant: hoc ē enī credere ipm
diligere ipm: nō quomō dēmones
credebant. sz nō diligebāt: quo
quāmus crederent dicebāt: quid
nobis et tibi fili dei: Nos aūt sic
credamus. ut in ipm credam: qui
ligentes eum: et nō timentes. quid
nobis et tibi est. sz dicimus. quid
ad te ptinemus ni nos redemisti.
Oīb; ergo qui sic credūt: tanq̄
lapides sunt vnī. de quib; cōplu

dei edificatū est: et tamq̄ ligna in
putribilia quibz antiqua illa cōpacta ē
que in diluuio mergi nō potuit. Hō
aūt templū est. id est ipi hoīes: ubi
rogat deus 7 exaudit. Quisq̄s enī
preter templū dei orauit deū: non
exaudit ad illam patē supnā ullz:
et si exaudit ad quedā tpalia que
ipi dēmones exaudiri suū: ut irent
in porcos. Exaudiri ad vitā etnā
aliud ē: nec concedit nisi ei qui i
templo dei orat. Ille aūt in templo
dei orat: qui orat in pace ecīe: in
unitate corporis xpi. qđ corpus xpi
constat ex multis credentibz in toto
orbe terraru. et ideo exaudit quia
orat in templo. Ipe enī orat i spū
et veritate: qui orat in pace ecīe:
nō in illo templo ubi figura erat. De
quo templo. illos qui sua qrebant:
et figura enī dīs exclusit hoīes
est. propter vendendū 7 emēdū ibāt
in templū. Si aūt figura erat illo
templū: manifestū est. qz 7 corpus
xpi qđ est verū templū nunc illa
magno erat habz pmixtos emētes
vendentes: id est sua querentes
nō que ihu xpi: 7 exclusit inde
de flagello restituit. Hestis ei pīa
significat: sicut dicit ppha: ve
eis qui trahūt pīa velud restem
longam. Illi aūt ihunt pīa sicut
restem longā: qui addūt peccata
peccatis: qui cū fecerint unū pīm ut
cooperiant illud faciūt alterū. Qđ
nō enī ut restis fiat ut addit spar
qui: sic oīa prava fiūt que sūt
pīa. cū additur sibi 7 addēdo pīo
pīo. 7 pīo ad pīm adnectit: fit
restis longa: quor semite pue
et flexuosi gressus eor. Quo valet
aūt ista restis: nisi ut inde ligent
ei manus 7 pedes 7 proiciat qsq
in tenebras exteriores: a deminutis
enī dīs de quodā pctore i eccīe gre
gio: ligate illi manus 7 pedes et
mite illū in tenebras exteriores: ubi
erit fletus et stridor dentiū. Non
erit vī illi ligarent manus 7 pedes:
ni ipe sibi restem fecisset. Vñ aptis
sime alio loco scriptū est. Cuncta
lis pctor suor unusquisq̄ constrigit.
Ergo quia de pcīis suis hoīes vapu
lant: ideo dīs flagellū de restibz fe
cit: et inde expulit de templo
oīb qui sua qrebant. nō que ihu
xpi. Unus ergo templi vox ē i psal
mo: in hoc ut dum rogat deus et
exaudit in spū et veritate: non in
illo corpali. Nam illud umbra erat
in qua demōstraret qđ ventura erat:
ideo illud iam cessauit. Cessauit ergo
domus oronis nre: Absit. Non enī
illud templū qđ cessauit: hoc potuit
dici domus oronis. de qua dictū
ē. domus mea domus oronis vocabi
tur oībz gentibz. Audistis ei qđ
dixerit dīs ihus xpus. scriptum est
domus mea domus oronis vocabit
oībz gentibz: vos aūt fecistis ea
speluncā latronū. Nūqđ illi qui volu
erunt facere domū dei speluncā latro
nū: fecerūt ut maneret templū: Sic 7
illi qui male vivūt i ecclīa catholi
ca. quitū in ipis ē domū dei volunt
facere speluncā latronū: nec ideo tem
plū exeunt. Veniet tpus qñ de rec
te pctor suor foras mittāt. Hō aūt

templū dei hoc corpus xpi. hec congregatio fideliū vnā vocē habe: ita q̄ vnus homo cantat in psalmo. Ei⁹ vocem iam in multis psalmis audiuim⁹: audiam⁹ et in isto. Si volumus nrā voc est si volum⁹ aure audimus cantantē et corde cantam⁹: si aūt nolum⁹ cum⁹ in illo templo tam q̄ emētes et vendētes: ideo nīa querentes: intram⁹ etiam nō ad ea que placent oculis dei. Videāt ergo in nro vō quis q̄ nō audiat. vtrū audiat et rideat: vtr audiat et post se ponat: vtrū audiat et consonet: id est sentiat hoc vocē suā. et adiungat vocē cordis sui. voci psalmi huius. Tamē vox psalmi huius nō tacet. Instruant qui pūt: imo qui volunt: q̄ nolunt impediant. Cōmendet nobis humilitas unde cepit.

Domine nō ē exaltatū cor meū. Sacrificiū obtulit. Unde p̄bam⁹ q̄ sacrificiū obtulit? Quia humilitas cordis nīi sacrificium est. Dicit in alio psalmo: quū si voluisses sacrificiū dedissem utiq;. Satis volebat facē deo pro p̄cīis suis: p̄piam illū volebat ut acciperet indulgentiā p̄cōr. Et quasi quereus vñ illū p̄piaret: si voluisses immolat sacrificiū dedissem: utiq; holocaustis nō delectaberis. Ergo supflue q̄rebat aut aietes a' tauros a' aliq̄ talem victimā: vñ placaret deus. Quod ergo? Quia holocaustis nō delectat deus: nō accipit sacrificiū et sine sacrificio placat? Si nullū sacrificiū ē: nullus sacerdos. Si autē hem⁹ sacerdotē in celis q̄ pro nob⁹ interpellat p̄cem: intuit eū i sp̄u mentiora veli: quo nō intrat sacerdos in figuram nisi semel in no. Sicut et dns in toto corpe suo oblatus ē. ipe optulit se ipe sacerdos ipe victima: et intrauit in sca scōr semel et iam nō morit. nec mors ei ultra dnābit. Secum sum⁹ q̄ hoc bem⁹ sacerdotē: ibi offeram⁹ q̄ hoc nīa. Videam⁹ q̄ sacrificiū debem⁹ offerre: quia holocaustis nō delectat deus nr: sicut audistis in psalmo. Sed ibi sequit et odīt q̄ offerat. Sacrificiū deo sp̄us contribulat. cor contritū et humiliatū ds nō spnit. Si ergo humiliatū cor sacrificiū deo est: sacrificiū obtulit q̄ dicit. dic nō est exaltatū cor meū. Dic alio loco si offerentē. Dirit deo? vide humilitatē meā et laborē meū: et dimitte oīa pcta mea. Dne nō est exaltatū cor meū: Neq; ambulauit in magnis: neq; in mirabilibus me. Vox plenius dicat: et audiamus. Non fui superbus? nolui q̄ in mirabilibz ire scīe hoīb⁹: et nec q̄ sui aliquid supra vires meas. Imo me apud impios iactarem. Imo dat cautas vīa? magna rō dat. quo symon ille magus in mirabilibz ingredi volebat superbia plus illū delectauit potentia aplōr q̄ iustitia xpianor. Ut vidit p manus ipositionē aplōr et pcōes eor deū dare fidelibz spm sm. et q̄ nīr p mirantiū demonstrabat adhēsus spūs sācti ut linguis loquent q̄s nō didicerant oīb⁹ sup quos venebat sp̄s

manus. Sed in uno corpe si sit sanitas et nō aduersū se lugent mēbra? et auris uidet in oculo. et oculus audit in aure: nec ocul pt̄ aur. quia nō uidet ut dicat² et. nichil es minor es. ℣ Nūquid uidē et distrenie colores potes? qđ faut oculus? ℟ Audet eū auris de pace corpis ⁊ dicat. Ibi sum ubi ē oculus? in eo corpore sū: i me nō uideo in illo cū quo sum uideo. ℣ Itaq̄ auris dicat oculus mi uidet? oculus dicat auris mi audit: ocli et aures dicūt manus nobi opant²? manus dicūt oculi ⁊ aures nobis uident et audiūt? oculi ⁊ aures et manus dicūt pedes nobi ambulāt: oīa i uno corpe coopant² si sit ibi sanitas. ⁊ concordēt membra. gaudent ⁊ congaudēt sibi? et si aliquid molestie sit in aliq̄ membro: nō se deserūt ꝫ cōpatiūt² sibi. ℣ Nūqđ quia i corpe pes qui longe uidet² a oculis? illi eū sūt locati in sblimitate. illi aūt infra positi: qui forte pes spinā calcauit deserūt oculi? et nō sicut uidem⁹ totū corpus contrahit² ⁊ se det hō ruinat² spina dorsi ut q̄nat² spina que hesit in planta? Oīa mē bra quodq̄ pūt facūt: ut de ifimo erigu loco spina que inhesserat. eruntur. Dic ergo fīes q̄ssq̄s in corpe xpi nō pt resuscitare mortuum? nō illud querat. ꝫ querat ne discordet in corpe: quō si auris q̄nat uidē discordare pt. ℣ Nam qđ nō accepit: nō pt facere. Sed si ei obiectū fuit et dictū? si iustus ee⁹ resuscitaies mortuū: quē resuscitauit petr⁹? ℣ In xpo eū maiora uident² fecisse apli: q̄ upe dñs. Se unde fieri pt ut pl⁹ uale

sanus: nec ideo mō nō dat² spūs sanus. q̄ linguas nō loquūt² qui credunt. ideo eni tūc oportebat ut linguas loquentur. ut sigrent oīs liguas xpo credituros. Ubi impletū ē quod sigbat²: miraculū ablatū ē. Cū er go hoc uidet symon magus volu ut talia facē: nō talis ee. Et nostis qua erā pecunia putauit cōpan du spm sanc. Erat ergo de talibz q̄ in templo intrant ad emendū et uendendū: emē uolebat qđ vendē disponebat. Et vē fīes mei quia talis erat ille et sic inuenerat ad e os: dns illos expulit de templo q̄ columbas vendebāt. Colūba aūt spm sanc sigt. Volebat ergo symō emē columbā: et vendē colūbā. Ic cessit dns ihūs xpus q̄ habitabat in templo petri: et flagello restitu e expulit foras malū martatorē. ugo sunt hoies q̄s delēat miraculū ē? et ab eis q̄ profecerūt in ecclia miraculū erigunt: et ipi qui quasi ffecisse sibi uident² talia uolūt fa ecce. et putant se addeū ꝑtinere si nō fecīnt. Dns aūt deus nr̄ q̄ nouit quid cui tribuat: ⁊ ut seruet² opagō corpis in pace alloquit² etiam ꝑ apln. Non pt dicere oclus manui opus te nō habeo: aut iterū caput pedibz opus vobis nō habeo. Si to tū corpus oculus? ubi audit⁹? Si to tū auditus? ubi odoratus? Ergo ī membris mīs videtis fīes quō sin gula officiū suū habeant mēbra. Oculus videt ⁊ nō audit? auris au dit et nō videt: manus opat² nec audit nec videt? pes ambulat nec audit nec videt: nec facit qđ facit

ant sanientia quā ⁊ dux⁹: qm aūt ꝗsi
mantia vident² fetusse illi ꝙ̄ ille: ad
vocem dñi surrexerūt mortui⁹: ad
mandū trīsentis petri surrexit mor
tuus: mauis hoc videt² ꝙ̄ illud. Sed
ꝝpus facē sine petro potent⁹: petr⁹
nisi in xpo nō poterat: qt sine me in
quit nichil potestis facē. Cū ergo hoc
audierit homo q̄ pfuit quasi obiectā
talūpn'am ab ignaris paganis ab
hōibz nescientibz quid loquant² in
pagē corporis xpi rīdeat et dicat q̄d
dicis⁹? nō es iustus: qt nō facis mun
dulū. Posses et aut dicē nō es i cor
pore: quia nō video. Facis inq̄t tu:
sicut et petrus fecit. Sz et petrus et
michi fecit: quia i eo corpe sū in quo
petrus fecit. In illo q̄d pt posui: a
quo diuisus nō sum. Cū mun⁹ pos
sū compatit² mi: et q̄d plus potest rō
gaudeo illi. Ipe dñs desup clamaut
p corpore suo⁹! saule saule q̄d me pse
quieris: et ipm nemo tāgebat. ꝟ pro
corpore in terra laborante caput te
rel⁹ clamabat. Si ergo frēs vi⁹ issꝫ
quod pt iuste egerit. et i eo q̄d alius
plus pt nō invideit⁹! ꝟ congratulat⁹
fiūt tamq̄ in uno corpe cū eo consti
tutus: ptinet ad eū vox ista psalmi.
Dñe nō est exaltatū cor meū⁹? neq;
i altū elati sūt oculi mei: neq; ambl
sus sū in magnis. neq; i mirabilibz
sup me. Cū enī exaltssit vires meas
aut nō quesiui? nō ibi me extendi:
nolui ibi magnificari. Dā ista ex
altatio de habūdātia gīaz q̄m sit
timenda⁹! ne quis de dono dei sūpbi
at. ꝟ magis seruet humilitatē: et fa
ciat q̄d scptū ē. q̄nto magn⁹ es tāto
te humilia in oībz. ⁊ coram deo īuenies

gnum. Cū ergo sit timenda sup
a de dono dei⁹! atq; etiā cōmenda
dū tantari vīē: maxime q̄ psalmi
breuissim⁹ p̄mittit nos loqui. Pau
lus aplus q̄nus ex pseutor fuit
pditor: habundātiore gīam ostend
est i oī labore aplico q̄ reti aplis
magis deus ostendēt suū cē q̄d
nō hoīb. Quomō solent medici p
tentā artis sue i desperatis ostend
sit dñs ihc xpus medicus⁊ salvator
nr in desperato. q̄m pseutor exti
fuit oīdit magnitudinē actis suis
ut nō solū eū xpianū faceret. sed et
plin: nec tm aplm ꝟ sicut ipe dix
plus oīb⁹ illis laborauerat. Excellen
tissime ergo gīē fuit. Et undenā fac
qua mō in etiā pauli apli epla
urgent magis p̄ coaplōs et? Alu
enī nō scripserūt: ꝟ tm locuti sūt
etiā. Nāq; proferunt² abeuntib
sub nomīe ipōz. qua nō sūt ipsos
improbant²: nec acceptant² ab e
tiā. Alia aūt qui scripserūt: n
tū nec tanta gīa scripserūt
ēet magne gīē ⁊ magna do
musset a deo⁹: quod dicat q̄d lo
Propt magnitudinē aūt revela
tionū ne extollar. Intendite: no
tremendā vobis dico. Propter magni
tudinē mq̄t revelationū ne extol
lar⁹? datus ē mi stimulus carnis
nee: angelus sathane q̄ me cola
phizet. Q̄d est hoc frēs⁹? De extol
lētur tamq̄ iuuenus: colaphizabi
tur quā puer. Et a quo⁹? Ab ange
lo sathane. Quod est hoc⁹? Dolore
quodā corpis tradit²: exagitatus
vehemēter. Dolores aūt corporis
plenīq; immittūt² angelis sathane:

ſ hoc nō possūt nisi ꝓmissi. ¶ Iam iob
sanctus sit, ꝓbatus est. ¶ Omissus est
ad ei⁹ bandū sathanas: ⁊ ꝓcussit
eū ulcere ut uermib⁹ putresceret.
Immūdus enī ꝓmittebat: et sēs
ꝓsalebat. ¶ Nesciat dyabolus qnā ta
bona de illo fiant erā eū sicut Deus
dixꝝ ꝑm nouit in uob nūc? Sciens tēn
ꝑo xꝝ redēptus est orbis terrārū.
Ecce sancta dyaboli dyabolo obstu
it: nobis aūt profuit. Sciēdo enī
quos tenebat amisit: redēptos sanḡ
ne dñi quē eū sciret effudit. Si sciet
in terrā ꝓcioū quo redemptū ē gen⁹
humanū. Sic ergo angelus ille satha
nas quasi libent ꝓmissus ē tolaphi
zare aplm: ſ tm aplus curabatur.
Et qua illud qđ medius apposuēt
molestiū erat infirmo? rogauit medi
cū ut auferret: quo cū medius ap
positis uisceribꝰ aliqđ forte ephithe
ma molestū et ardens? inde tm cum
dus ē ille cuꝰ uiscera tumebāt: cū
lle ardē cepit ⁊ cruciari meditatiōe
ūt? rogat medicū ut auferat: medic⁹
ūt cōsolat? monet patiam. qꝛ no
ut qm utile sit qđ apposuit. ¶ Ita et
aplus secut et dixit. Cū dixiſſ da
tus est mi stimulus carnis mee an
gelus sathane q̄ me tolaphizet? ꝑ
uelationū extollar. datus est mi
stimulꝰ carnis mee? angls sathaē
qui me tolaphizet: ꝓpter quod ter
nē? Dñm rogaui ut auferret cum a
ꝑ? Dic est dicere? rogau medicū.
ut auferret a me molestū ephithēa:
qđ mi apposuerat. Sed audi dicentem

medicū. ¶ Dixit mi? sufficit t̄ grā
mea: nā uirtus mi infirmitate ꝓficit.
Ego nouī qđ apposuerim? ego nouī
unde egrotes: ego nouī unde saneis.
Si ergo knū paulus potuit aplus
extolli magnitudine reuelationū.
nisi acceꝑet angelū sathane qui se
tolaphizaret? quis de se possit ee
securus? Tutus uidet ambulare:
qui minus accipit. Sed si nō ꝓsi
queratꝝ qđ mē nō accipit: non q̄unt
sine quo nō pt ee in corpe xpi a sine
quo male ē illi. Tutior est enī i cor
pore digitus sanus: q̄ luxatus o
culus. Digitus exigua quedā res
est oculus magnifice ⁊ multū pt:
et mi melius ē digitū ee ⁊ sanū esse.
q̄ oculū ee et ꝓturbari luxie et ere
ari. Nō ergo quemt qui sūt i corpe
xpi nisi sanitate. Sicut sanitatem
habeat fidē? et fide mūdat cor ei⁹:
et mūdatione cordis uidebit illam
faciē de qua dicit ē. bti mūdo corde.
q̄m ipi deum uidebunt. Et qui fiunt
miracula. et q̄ nō fiunt miracula in
corpore xpi: nō debet gaudē nisi de
facie dei. ¶ Hedierūt apli et direūt
dño nī missi eēnt a dño: esto dne in
noīe tuo etiā demonia nobis ſbiecta
sunt. Vidit dñs q̄ ꝓptaret eos super
bia et potentia miraculoꝝ: ⁊ ille q̄
medicus ueneat sanare timores
nros. et fiunt miꝝtates nras. cōtinu
oait. ¶ Nolite in hoc gaudē q̄a dēo
nia uobis ſbiecta sunt: ſ gaudete
q̄ noīa vra scripta sūt in celo. ¶ Non
oīs xpianꝰ bonꝰ. demones eicit:
oīm tm noīa scripta sūt in celo. ¶ Non
eos uolunt gaudē ex eo qđ ꝑfūt habe
bat: ſ ex eo q̄ cū ceteis salutē tenē

bant. Unde voluit gaudē aplus: vī
gaudes et tu. Intendat caritas vra.
Nullus fidelis hī spem: si nomē ei
nō est scriptū in celo. Quī fidelū
qui diligit xpm? ambulāt mā
eus humilit. quā ipe docuit humilis:
noīa scripta sūt in celo. Cui vis cō
temptibilis in ecīa q̄ credit ī xpm
et diligit xpm? et amat pacē xpi.
nomē scriptū est in celo: cui libet
quē contēpnis. Et qđ silē ipe et a
pli. qui tanta miracula fecerunt?
Et tñ apli repmūt? et eo qđ de bo
no ppo gaudebant: et iubent hmt
gaudē vī gaudet et ille cōtēptibi
lis. Non ī merito fīes mei tūi sta hu
militate dicit. Dñe nō ē exaltatū
cor meū? neq; in altū elati sūt oculi
mei: neq; ingressus sū ī magnis ne
q; ī mirabilibz sup me. Si non
humiliter sentiebā? ſ exaltauī aiam
meā: q̄admodū qui ablactat? est
a lacte sup matrē suā. sic retribuio
ī aiam meā. Videtis ei velud ma
ledō se obstirisse. Quō alio loco
in psalmo dicit? dñe deus meus
si feci istud. si ē miq̄tas in manibz
meis? si reddidi retribuētibz mihi
mala. decidā merito ab inimicis me
is manus et rete: sic videt et hic
dixisse. si nō humiliter sentiebā. sed
exaltauī aiam meā. Age q̄si dicit
ē illud ne contingat: quomō et ibi.
si reddidi retribuentibz ne mala
contingat mi illud. Qđ? Decidā
meus
merito ab inimicis manus. Sic et
hic si nō humilit sentiebā. ſ exalta
ui aiam meā: quēadmodū q̄ ab
lactatus ē a lacte sup matre suā.
sic retributio in animam meam.

Intendite? nostis q? q̄busdā in
quib dicit aplus. Tac vobis pe
dē nō est fam? nondū eī pote
tis: sed nec adhuc quidē poterit
Sūt ifirmi qui nō sūt ydonei ad
lido rabo? volunt se tendē adid q̄
tape nō pūt: et si aliquid utiliū
repiunt aut visi sibi fuiunt tape
quod nō reperunt? extollūt inde
et superbiunt: unde uident sibi sa
pientes. Hoc aūt dicit ois ille
hēticus? qui nō eēnt aīales et ani
les defendendo suas suas prauas
qs falsas ee nō potuerūt vide: ex
clusi sūt de catholica. Dicā aūtem
vīe qđ possum. Dñs nr ihūs xpūs
nostis qui verbū dei est secundū
illud ewāgeliū iohis? in pncpio
erat verbū. et verbū erat apud deū.
et deus erat verbū. hoc erat in pncpio
apud deū: oīa p ipm fca sūt.
et sine ipo fm ē nichil. Panis
est: unde vnūt angeli. Ete panis
patus ē tibi: ſ recede de latte ut
panē p̄uenias. Et quō inās ad
de latte? Qđ tibi factus est ppter
infirmitatē tuā: hoc pmo nr̄i mdi
fortit tene. Quō ergo nr̄i mdi
filiū nutri? ydoneū ad prendū
bum? ipōs tibos ei dat sed tēcos
p matrē suā: nā ipe ē panis de ce
infans pasat? quo t nr̄i eius pas
cat. Sz ad mensā infans minus
ydoneus est: ad mamillā ydoneus
est. Panis ergo de mēsa matris
p matris mamillā: ut sic puēiat
idem alimentū ad puū infantē.
Sic dñs nr ihūs xpūs. nī eēt ubi
apud pr̄em ꝑ qđ fm ſt oia? qui ni
ī forma dei eēt. nō impia arbitr

ē ēē equalis deo: qualē ꝯperet pro
nō suo angelo. Et vñ in relo ptātes
et vtutes ſpūs intellectuales pascēn
tur: homo aūt in fluxū et caine in
volutus iacuerat in terra. nec posset
ad eū puenire panis celestis. vt pa
nē angelor mā duceret homo: et
ꝑ verbū caro factū ē et habitauit in
nobis. Quia ꝑ ipīs infirmus pau
lus aplūs hoc dicat: quos dicat a
nimales et carnales: nūqd dicā
me sīc aliqd in vobis i illū xpm
et hunc crucifixū: Nam xps erat:
et nō crucifixus. In principio erat ver
bum: et verbū erat apud deū: et
deus erat verbū. Et qz ipm verbū
caro factū ē. et ipm verbū crucifixū
ē: ꝑ nō est mutatū in hoiem. hō in
illo mutatus est. Mutatus homo
in illo. ut melior fieret qz erat: nō
ꝑ in ipam substantiā verbi conuerteret.
Aut ergo qd homo erat mortuus est
deus: et ꝑ id qd deus erat erectus
est homo. et resurrexit et ascendit i ce
lū. Quidā ꝑ passus ē homo non pt
deus nō passus deus: qz deus erat
hoiem assumendo. ꝑ nō ē mutatus
in hoiem. Quō nō potes dicē non te
passū mutatā: si vestis tua consū
ta dicat: Et qñ quereris vl amicus vl
inimicus hoc dicat: non dicas consūdit
me: nō dicas consūdit bonū meū.
Ideo sadit me. Si potuit et meruit
vestis tua dici tu. que nō es tu ꝑ ves
tis tua: quito potius meruit audire
mundi templū verbi vnigeniti filii dei:
Et quidē ꝑ in carne pateret deus ipe
pateret: quā nus verbū nec mori
potuit nec corrūpi nec mutari ꝛc

omni: ꝑ quidqd hoc passum ē. in carne
passum ē. Et noli mutari qz vbū ni
chil passū est: nec aīa hoīs pt pati
aliqd omissa carne dicente ipo dño:
nolite timere eos q corpus occidūt:
aiam aūt nō pnt occidē. Si aīa nō
pt occidi: verbū dei poterat occidi.
Et tū quid dicit: Flagellauit me co
laphizauit me pcussit me dilania
uit me: totū hoc nō sit in aīa. et tū
nō dicit me propt vnitatē consortij
ipius. Dūs ergo nr ihūs xpus panē
fecit nobis lac inuenit q apparuit
mortalibz vt in eo finiret mortē: et
nō aberraremus a verbo credentes i
carnē. qđ fm est verbū. Hinc nos ma
mmus: ipo lacte nutriamur: aūqz vali
di simus ad capiendū verbū nō re
cedam a fide lactis nri. Illi aute
hēresi volentes disputare de eo qđ
nō poterāt capere. dixerūt qz filius mi
nor est qm pr: et dixerūt qz ſps scs
minor est ꝑ filius: et fecerūt grad
et irruerūt in eccliam tres deos. Nō
enī pnt negare deū ee pēm: nec
pnt negare filiū dei: nec pnt ne
gare spm scm dei. At si pater dē.
et filius deus et ſps scs deus:
inequales sūt et nō sunt eiusdem
ſbe: nō est vnus deus ꝑ tres dij. Dis
putantes ergo qđ capere nō potant
elati sunt i superbiam: et fm ē in
eis qđ dicit in isto psalmo. sinō hūi
liē sentiebā ꝑ exaltauit aīaz meā:
qđadmodū qui ablact est a lacte
supra matrem suā. sic retribuio i am
mā meā. a) ater enī ecclīa dei ē.
vñ illi separati sūt: vbi lactari et nu
triri debebant: vt accrescēnt ad ca
piendū verbū dei apud deū: in

forma dei equalē pī. Visa est hec
quidē ab hijs qui aī nos ista tractā
runt. et alia fuīa et alius intellectus:
ni hys verbis quē nō tacebo tractā
uīe. Hoc eī dixerūt. Quis suplus
displicuit deo? et debuit se humana
ima humiliare ne deo displicuit: et to
tu eos de mundi qđ dictū est. quanto
magnus es tanto humiliare in oībz.
et coā deo inuenies gram. Dz rursus
sūt quidā hoīes. qui cū audierīt pr
humiles ee debent dimittūt se nihil
volunt dicere: putantes pr si aliqđ
dixerint superbi erunt et remanent
in solo lacte. Quos reprehendit scrip
tura dicens: et facti estis opus habē
tes lacte nō solido cibo. Dicit ei deus
vult nos nutriri lacte. ut nō ibi ma
neamus: sz festinando p lac ad solidū
cibū puenīamus. Ergo nō debet hō
extollere cor suū in superbiā: sz debet
eleuare in doctrinā vbi dei. Nam si
leuanda aīa nō esset? nō diceret? i alia
voce psalmi. ad te dne leuaui aīaz
meā: et ni se ipa aīa sup se effundat
nō peruenit ad visionē dei. et ad ꝯ
nitionē substantie illi? incōmutabilis.
Nā mō cū adhuc i carne est dicit?
ei? vbi est deus tuus? Si intus est
deus eus? et spūaliter intus: et spūa
liter excelsus e nō qī intuallis loco
quō p intualla loca altiora sūt. Nā
si talis altitudo querenda e: vicinior
nos aues ad deū. Ergo int? db alt?
est et spūaliter altius: nec peruenet
aīa ut contingat eū nisi tumuerit se.
Nā quidā de deo sentiūt secm corp?
multū errāt: multū infans es si sen
tis de deo ecā secm aiam humanam.
qđ deus a oblusit? a ita sapiat
ut desipiat. aut fatuat aliqđ qđ
meat eū. Omia eī ista posita
in scripturis. ut nobis lacte ministret
cōmendaret deus? nō ut ipe re
sit audiam? ista et intelligam. Ipse
penteat deū: et nō aliquid de ipo
qđ nō noverat et intelligat qđ nō
intelligebat. et remisit? qđ debuit?
erat. Talia eī aīe sūt: nō dei. Ipse
ergo tumuerunt et modū aīe fuę: nō
debit qt deus ē quod ē. qui dixit ego
sum qui sū. Itaq; ille tu dicebat?
vbi ē deus tuus. quid dixit? Fuerūt
sūt mi lacrime mee panes die ac noc
te: dū dicit? mi tot die vbi ē deus tuus.
Vt aūt inueniret deū suum qđ negat?
Per meditatus sum in nocte et effudi
sup me aīam meā. Vt inueniret
deū: effudit sup se aīam suā. Ego
ergo sic tibi dixit: humilis esto. ppt
sapias. Humilis esto. ppt sapias
altus esto. ppter sapientiā. Audie
udentē sententiā de hac re: noli
peccū effūi mentiz? sz malacia
fantes estote: ut mētiz? pfectī
Certe erpimatū ē fieb mei? ubi
voluit deus humiles ee ubi alios
hūiles. ppter tuendā superbiā. alios
ppter capiendā sapiam. Iactet
nutriam? sic nutrire vt nesciās:
nescire vt panē mādūcē. Ēt cum
repis panē mādūcē alienabis:
derit iam tibi nō opus erit lacte sz solo
do cibo. Et hoc videt? dixisse. sinon
hūilit? sentiebā sz exaltau aīam
meā? id est si nō mente. sz malacia
puulus fui: qđ significabat dixit sa
piora verba. Dne nō est exaltatū
cor meū? neq; i altū elati sūt oculi
mei: neq; ingressus sū i magnis

nep in miabilibz sup me. Ne qua
malina puulus fui: z qua sensu
nō fu puulus: si nō humilit senuebā
z exaltau aiam meā: retribuatur
in qb retribuit puulo q ablactat a
uie: vtiam paně sim ydoneus mā
ducare. Et bet ergo frēs snia nō dis
plicet. q nō ē contra fidem: monet
ne tm. q nō tm dem ē. quēadmodū
q ablactatus ē a lacte. sic retributio
aiam meā. Vit ni nesio quid tale
oriunt: ut videā q male dem est.
Ablactat enī nō infans: z grandi
sfaulus. Qui aūt infum ē prima
infantia q vā infantia ē sup mez
ornguit. Non frustra ergo additū
ē sup matre sua. Ablactau ei omb
pit aresrendo. Qui aresat et sit ab
lactat bonū illi est: q aūt adhuc
sup mrem suā ē pnnosū. Ergo cauē
frēs et timendū ē: ne quis ante
amp ablactet. Nam oib grandib
puer sepatur a lacte. z ne qb tūt a
lacte separt: qn adhuc sup matre
sua ē: ni aūt portat manibz q por
tatus ē vtero. Portatus ē ei vtero
or nascet: portat maibz ut aresat.
Lacte opus hit: adhuc sup mrez sua
est. Non ergo velut nūt exaltaē a
mma sua. ni forte mun ydoneus
ē ad capiendū alid: z ipleat prep
ta humilitatis. Habz vbi se ereat:
dedat ihm. ut possit intelligere
xpm. Videre verbū nō pt cape nō
potest equalitatē verbi ni prē: eq
unte spūs sācti ni prē et verbo nō
dū pt vide: nedat hoc et sugat de
nq ē quia ni nenerit mādurabit
qd nō poterat añq sugēdo aresēt:

et habet vbi se extendat. Ihora te
ne quescas. et fortiora te ne stranta
tus fuceis: id est ad que capiēda mi
nus ydoneus es. Et quid facio miser:
Sic remanebo: Sed que prepit t
deus illa cogita semp. Que tibi p
cepit dns: Fac miam. pacē habe
noli dimittē: in homem spē noli po
nē: desidando miacula noli tēpta
re deū. Si iam in te est fructus. cog
nosas q: cū bonis toleras zizania
usq ad messem: quia cū malis ad
tempus potes ee nō in etnū. Pale
a huc tibi murta est in hor tpe ma
tea: in horreo tritici nō erit. Hec que
tibi prepit dns: illa cogita semp.
A lacte nō sepaberis quoadusq su
p matrē tuā es: ne pus fame mo
riais añq panē māducare sis ydo
neus. Erescere erit valde vires tue:
et videbis qd nō poteras. et capies
qd nō capiebas. Quid ergo: Cū m
deus qd nō potea am vide. et tepeo que
nō potera capere: ia securus ero. per
fectus ero: Non. qm diu hic vnus.
Ipa ē pfectio: nra humilitas. Audis
tis qd conclusit mō aplica lectio si
hesit i memoria vra: quo ille qui
accepit colaphū ne extolleret in re
uelationibz. qnta ei reuelabant
pter ipam magnitudiez reuelatō
nū q potat extolli nisi accepisset
angelū sathane. Et tm cui tanta
reuelabant: quid ait: Frēs ego
meipm nō arbitror apphendisse. Pau
lus dicat frēs ego meipm nō arbi
tror apphendisse: q ad hoc accepit
colaphizante angelū sathane ne
extolleret i magnitudie reuelatio
nū suarū: qs audet dicē q ꝑplen

dit: Nec paulus nō apprehēdit. et dicit: nō me arbitror apprehendisse. Et quid agis o paule? Adhuc curro inquit ut apprehendā. Adhuc paulus in via ē. et tu te putas in pria? Unū aūt inq̄t que retro sū obliuiscēs. Hoc fac et tu uitā p̄teritā mala obliuiscē: si te aliqn delectauit vanitas nō te delectet. Que retro obliuiscor inq̄t in ea que aīe sūt extenta: secm intentionē sequor ad palmā supne vocationis dei in xpo ihū. Audio vocē dei desup: et curro ut apprehendā. Nō enī dimisit me in via remanē: qui nō cessat alloqui me. Ergo frēs nō cessat deus alloqui nos. Nam si cessat: qđ est qđ agim? Quid est quod agūt hoēs diuine et cantica diuina? Obliuiscamī ergo que retro sū: et in ea que mante sūt nos extendite. Sic fugite lat: ut cursitis ad rabū. Cū ergo venitis i p̄riam gaudebitis. Et adhuc attende aplm sequi: ad palmā supne vocationis. Dicat enī quotq̄t ergo p̄fecti: hoc sapiam? Nō loquor inq̄t p̄fectis quibz adhuc nō possū loq̄ sapiam? qui adhuc lacte potantur: nō solido cibo pascunt: sz illos dico. quia iam mādutant solidū cibū iā vident esse perfm. quia intelligūt eq̄ litatē verbi cū p̄re. Adhuc nō sic vident quō videndū ē facie ad faciē: adhuc exp̄te in enigmate. Cum tāt igit quia cū ma finita fuit: nūc redim ad patriā. Cum tāt cursāt: extendant se. Quotq̄t ergo p̄fecti hoc sapiam: et si quid alit sapitis hoc quoq; deus vobis reuelauit. Si forte erras i aliq? qđ: nō vedis ad latmatris? Una si nō extollim. qz si nō exaltatus cor vīm? qz si nō ingrediam i mirabilib; super me si seruatus hūilitatē: reuelauit vobis deus qđ alit sapitis. Si aūt hoc sapim qđ alit sapitis defendere vobis. et p̄tinant astruere contra rē ecclē: sit vobis maledcm hoc qđ dicit sup matrem. Cū esset vas fortis a lacte sepabim: fortis a uisceribz mātis fame morientē. Si aūt pfecti uerauitis in pace catholica: sic op̄ fortē alit sapitis p̄ oportet sapere. deus vobis reuelauit hūilitatē. Deus superbis resistit: hūilibz aūt dat gram. Ideo adhoc rondus sit psalmus. Peccatū est grece sroneona sonorē hoc est positū et hoc mūt et usq; in finem. Qđ enī scriptū est grece sroneona sonorē hoc est positū et hoc mūt et usq; in finem. Si nō sp seculū nomē hoc significat: sz aliqū etiam eternitatē. Hoc ergo quomō intelligendū est? Quotiesq; veniam ad etnitatē spem in dm deum. qui venerim ad etnitatē iā finis nō erit. sed ipa res erit. Explicit tractatus de pō Centesimo tricesimo. Incipit tractat de pō Centesimo tricesimo primo.

Ecce quā bonū et quā iocundum habitare frēs in unū. Bonū in ordine. iocundum in charitate. Bonum quia deus ordinator est. iocundum quia deus charitas est. Ecce quā bonū et quā iocundum habitare frēs in unū. Ecce quā bonū et quā iocundum habitare frēs in unū. Ecce quā bonū et quā iocundum habitare frēs in unū

cū m. vt ect modo auditor meus.
eo sane pacto vt et ego sim ip̄i: q
in p̄a tranitate om̄ib ei auditores
sum⁹ qui vn⁹ nobis t̄ relo magister
e. Ego aīo intendite ad psalmū
quē in ordine sicut nostis tractan
dū habem⁹. Est etiā ip̄e p̄notatus
tantū graduū: 4 aliq̄nto retrus
sub eodem titulo prolutor. Non g⁹
motemur in ubi nitas coegit. vt
tonū si dīs p̄misit expluare possim⁹:
qua et vos nō tamq̄ nudes omia
debetis audie. Aliq̄d et de p̄teritis
auditionibz admuare nos debetis:
ne om̄a tamq̄ noua a nobis dica
tur sit. Et nouu quidē ee debem⁹?
qr vetustas nobis obrupe nō rebz:
sed aresendū et p̄ficiendū est.
De ipo quippe profectū aut apls. Et
si exterior noster homo corrūpitur:
sed interior renouat de die in die. Nō
ergo p̄ficiam⁹. ut ex nouis vetes ef
fugiamur: sed ipa nouitas aresat.

Mento dñe dauid. 4 om̄is
māsuetudinis eius: sicut iu
rauit dño. voti vouit deo iacob.
Dauid sedm fidem rei gestaz vn⁹
homo erat: rex isr̄l filius esse. Erat
quidē ipe mansuetus sicut eū in
dicat atq̄ cōmemorat sc̄ptia dicu
ens: 4 ita māsuetus. vt nec p̄sequ
tori suo saulī malū pro malo red
didit. Seruauit aut ergo eū tan
dē humilitatē? vt illū regē fateret
se aut mane: 4 nō protenus n⁹ sup
plebat ei ect in deo potentior respon
debat regi? sed eū plactare potius
affectabat humilitate: q̄ contritae
superbie. Et iam in p̄tate datus e
et saul: et hoc a dño deo. vt faceret
ei quod q̄d vellet. Sed quia nō pre
ceptū illi erat vt occideret? s tm̄ in
p̄tate datū illi erat. licet aut homi
ni p̄tate sua: ad lenitatē potius
deflexit quod ei om̄ib occessit. qui si
vellet occidere careret impuito. Sed
quomō dicet dimitte m debita⁹? sic
et ego dimitto debitoribus meis?
Inspelunca mitunt saul ubi erat
dauid: nescies q̄d illic ect dauid.
Ad necessaria ventris ille mittunt? sui
erit dauid sensim. 4 lente p⁹ ipm
p̄dit illi de veste p̄annulū q̄ illi
om̄det: ut nosset q̄ habebat illū i
p̄tate et nō nitate. s voluntate
peperat et nolut occidere. Forte ip
sam māsuetudinē cōmendauit mo
dicens? memeto dñe dauid: 4 oīb
māsuetudinis eius. Hoc sedm rei
gestaz fidē. qua sc̄ptia diuina vt
dictum⁹ continet. s solem⁹ i psalīs
nō ad liam attende sicut i om̄ib
pheta. s plurim̄ scriptura misteia.
Et meminit tanitas vra. q̄ cuctis
hoīb vote in oīb psalmis solem⁹
audie. q⁹ unus hic caput et corpus?
caput aut in relo e s corpus i tra:
s quo p̄cessit caput. 4 corpus sem
tuus est. Et iam nō dubio q⁹s caput
sit q⁹ corpus sint: q⁹ sacris loq̄r.
Cōmendat ergo humilitas dauid. cō
memtur māsuetudo dauid: 4 di
cat deo? memeto dñe dauid: 4 oīb
māsuetudīb eius. Ad quā rem me
meto dñe dauid? Dicit unusq⁹ vo
tū vouit deo iacob. Ergo ad hoc me
meto: ut impleat q̄d p̄misit. Ipse
dauid vouit tamq̄ in p̄tate hns:
et rogat deū vt impleat q̄d vouit.
Est deuotio vouentis: s e humilitas

deprecantib. Nemo p̄sumat viribz
suis se reddē qđ vouit. Qui te hortā
t̄ ut voueas: ipe adiuuat ut reddas.
Quid ergo vouit videam⁹: et hmt
intelligim⁹ qđ admodū sit accipiēd⁹
in figura dauid. Dauid aūt interpre
tat manu fortis. Erat enī magnus
belligerator: p̄sumens quidē de dño
suo confert bella oīa. Prostrauit oēs
inimicos suos deo se adiuuāte. quēad
modū se habebat illi⁹ imperij dis
pensatio: p̄figurās in forte manu
quem dā ad bellandos inimicos dya
bolū et angelos eius. Nos aūt inimi
cos etiā debellat. Et quō debellat?
Mansuetudine. Mansuetudie ei ipe
rer nr̄ virtut dyabolū. Seuiebat ille:
ille sufferebat. Victus ē q̄ seuiebat:
vincat qui sufferebat. In ista mānsue
tudine: corpus xp̄i qđ est etiā vincat
inimicos. Sit manu fortis: opando
vincat. Cui aūt corpus xp̄i est et tē
plū et domus et ciuitas? Ille qui
caput corporis est. et hītator dom⁹ ē.
et sānctificator templi est. et rex ciuita
tis ē: quō etiā oīa illa sit xp̄s oīa
ista. Quid ergo vouim⁹ deo? nisi ut
sim⁹ templū dei? Nichil gratius
possum⁹ ei offerre. q̄m⁹ dicam⁹ ei
qđ dicit in vsava posside nos. Et qđ
istis possessionibz tenemus p̄famu
lias p̄statur. q̄ ei dat possessio nō
sit est possessio que ē etiā ipi posses
sioni prestat. ut a tali possideat.
Quid ergo dicit? Sicut iurauit
dño: votū vouit deo iacob. Vide
amus qđ votū: nisi ut sim⁹ templū
dei. Nichil gratius possum⁹ ei offe
re? q̄m iurare. Iurare ē aūt: finē
p̄mittē. Attendite votū hoc idem
qđ vouerat? quo ardore vouit q⁹
amore quo desiderio: etiā adhoc
plendū dnm deprecatus ē dicens.
Memēto dñe dauid: et oīs mānsue
tudis ei? In hac mānsuetudie vouit
votū. ut sit domus dei. Si intro
iero i tabnaculū dom⁹ mee? si ascē
dero supletū stratus mei: si dedero
somnū oculis meis. Palpebris
dice somnū oculis meis? et palpebris
meis dormitationē: et requiē tēpo
meis si dedero quoadusq̄ inveniā
locū dño tabnaculū deo iacob. Vi
bi querebat locū dño: Si mānsuet
erat. in se querebat. Quō ē enī lo
dñi? Audiam⁹. Supplicam. Supplicem⁹
ret spūs meus: Supplicem⁹ qui
etiā. et tremente verba mea. Vbi
ego eē locus dñi: Esto humilis et
etus et tremens verba dei: et tu ipe
efficeris qđ queris. Si ei me nō
at qđ queris? in alto qđ tibi proiec
Opat quidē deus aliq̄ pa
lustā salutē altius? nisi ipe dis
et nō facit: et fit p linguā et
locus dño nō aūt fit ipe locus dñi
Qui aūt q̄ doctet bñ facit: si doc
fit locus dño ei eo quē doctet. Sp nō
credentes vnū locū faciūt dño. Si
corde enī hīt locū dño: q⁹ vnū acc
oīm i caritate copulator. Quām mul
ta multa credidērūt fidēs mer? q̄ p
ria rex suaz posuerūt ad pedes apli
tū: Quid de illo dicat sapiens?
Certe fuit templū dei. Nōm templū
dei singuli: sz et oīb⁹ simul templū
dei. Facti sum⁹ ergo locus dño. Erut
nouitis. q⁹ vnus locus fidēs dño. Erut
oīb⁹: scptum dicit. Erat illis aū
vna et cor vnū in deū. Vulti aūt

ne fuat locū dño? sua queūt sua
dilugūt: potestate sua gaudēt ꝓua
tū suū dampsūt. Qui aūt vult fa
re locū dño: nō de ꝓuato. ꝫ de cōi-
bus gaudē. Hoc illi fecerūt de reb⁹
suis ꝓuatis: fecerūt illas cōmunes.
Qd habebant suū? nūqd amisert?
Si soli hīent. t vnusqsq; suū hīet:
hoc solū hīent qd suū habebat. Cū
aūt qd ꝑpriū erat cōe fiat: rea q
tantas vīas? qꝫ ꝑpter illa q̄ singuli
possidem? erūt lites. īminuae dis
sensiones adiūsū se scandala. ꝓtās
iniqtates hominū. Ꝑpter que?
Nūqd ꝑpter ipa que singuli possidemus.
mus litigam⁹? Aerem istū cōiter
dam⁹? solem cōiter oīb⁹ videm⁹.
Beata ergo qui fr fecīt locū dño:
ꝓuato suo nō gaudeant. Talē
ēt desiderabat iste q̄ dicebat: si
introiero in tabernaculū domus
mee. Priuatū hoc erat? sciebat ꝓ
pheta cōmendat que ad scīpm ptīe
bat. nō introibo i tabnaculū do
mus mee donec inveniā. Quod?
Cū inueniꝫ locū dño? introibis i
tabnaculū tuū? An ipm erit ta
bnaculū tuū? ubi inueniꝫ locum
dño? Quare? Quia ipe erūt loc⁹
tuū: et cū eis qui fuint locus dñi
erūs. Abstineam⁹ ergo nos a
fris a possessione rei ꝓuate: aut
ab amore si nō possum⁹ a possessio
ne. si facim⁹ locū dño. Multū est
a me aut aliquis. Sed vide q̄d sis
fumus locū dño. Si vellet apud te
aliquis senator hospitiū hre. non
dico senator. ꝓcumtor alicui⁹ mag
ni sdim sdim? et diceret offendit me
quidā in domo tua: et si amares
hoc. auferres tū ne eū offendēs. ad
cui⁹ amicitiā ambires. Et qd tibi
prodē hoīs amicitia? Forte ibi nō
solū vllū aurilū: sed ꝑpilū inue
nires. Nā multi nō pdūtabant
aīquā maiorib⁹ nō gerent: eropta
nūt maior amicitias. ut maiora
ꝑpila īcurrerēt. Secundus opta a
micitiā xpi: hospitium apud te vult
fac illi locū. Quid est fac illi locū?
Noli amare tepm: illū ama. Si te
amantib⁹ claudis cont illū: si ipm
amantib⁹ apis illi. Si aūt aperue
rit et intūerit: nō penes amādo te.
ꝫ īvenim⁹ tū amante. Si introiero
in tabnaculū domus mee: si ascē
dero sup lectū stratus mei. Quata
cū res ipa vbi homo accēsat sup
hoc facit: ideo dicit si ascendēro. In
re quā ꝓuatam quisq; possidet: nūqd
ē supbus sit. Inde cū se tendit hō
ad hoīem: cū sint ambo caro. Quid
ē homo frēs? Caro. Et quid ē alter
homo? Alterum caro. Et tū caro di
ues extendit se cont caīnē pauperē:
q̄ aliqd illa caro attulit. q̄ nata ē.
aut aliqd ausert q̄ morit? Ad hoc
plus habuit: vt plus tumeret. Iste
aūt qui vult invenire locū dño dicat.
Si ascendēro sup lectū stratꝰ mei: si
dedero sōpnū oculis meis. aut
tū dormiūt: nō faciunt locū dño.
Tales erudiat aplus. Surge qui dor
mis? et exurge a mortuis: et illūia
bit te xp⁹. Et alio loco: nos aūtē
q̄ diei sum⁹: vigilem⁹ et sobri sim⁹?

Nam qui dormiūt nocte dormiūt⁹: et qui ebrietant⁹ nocte ebrij ſt̄: nocte dicens iniquitatē ī qua illi obdormiūt aperiendo iſta tiena. Et oīb⁹ iſte feliuitates que vident⁹ ſcli: ſopna ſūt dormientiū. Et quo ꝙ vidz thezauros ī ſopnis dormiēs diues ē: ſz eugilauit et pauper ē. ſic oīa iſta vana hui⁹ ſcli. De quibz oīb⁹ gaudent⁹ in ſopno gaudent⁹: e vigilabūt qui nolunt ſi nō mō eugilāt qđ vtile eſt: et īuenient ſopnia fuiſſe illa. et tūc ſicut dicit ſcptura veluti ſopnū erurgentib⁹. Et alio loco. Dormierūt ſopnū ſuum: et nichil inuenerūt⁹ oīb⁹ vīr diuitiaz ī manibz ſuis. Dormierūt ſopnū ſuū⁹? finit⁹ ē ſopnus et nichil īuenerūt ī manibz ſuis: qm in ſopnis videbāt diuitias tūc ſitiunis. Iſte ergo qui vult īuenire locū dño: dicit ei⁊ ā ſi dederio ſompnū oculis meis. Dūt aūt quida qui nō dormiūt. ſz dormitāt⁹? aliqđ tū retinhūt ſe a bamore tpalū⁹ t trufub vuol uūt⁹ in eū: qſi tormitantes caput crebro īclinant. Et vigila⁹? erute ſopnū: dormitādo caſuros es. Non vult pſalm⁹ oculis ſuis dare ſopnū: nec palpebris ei⁹ dormitationē. cū qui vult īuenire locū dño. Et requiē inꝑt tēporibz meis. Ad requie tympora: ſompni⁹ venit ad oculos. Tempora circa oculos ſūt: veluti futur⁹ ſopnus grauedo tymporū ē. Nā oīb⁹ dormituris ḡuari tympora incipiūt⁹: et cū ſenſerint ſibi grauari tympora iā īminet ſopnus: qſi dandus ē oculis. Dat requiē tym poribz ſuis. et venit ſopn⁹? Non dederint requiē tymporibz ſuis: nō venit ſopnus. Cū ergo repit requi⁹ tpalit delatre adpīm: ingu uāt⁹ tibi tympora. Dic eugilat⁹ et nō dormire nec dormitare: Do lute nrē talī delatiōi: maiores dolores habebit qui ſuauitates ta rogitatioē qi tōfrimās fonte ertutis ſopnū. et paras loci dño. donec īueniaz⁹ loci dño. tabnacu lū deo iacob. Quā qui alīq̄ dixit⁹ tabnaculū dei domus dei⁹? domus dei tabnaculū dei: diſtinctis ſtīm acripit⁹ fixis kmū tabnaculū ſcdm hoc tpus. Domus aūt erūa celestis ubi lin quo ibim⁹? Tabnaculū enī tangūt militantū: pugnantiū: tabnaculū militū in expeditione. Dū tabernacules dicunt⁹ milites: qi tabernacula eadem habent⁹ hoſtē cū quo pugnent⁹? Cū aūt tabnaculū deo facim⁹? Cū aūt tūſicit temp⁹ pugne⁹? et venit illa q̄ pcellit oēm intellectū ſcd aplūs dicit: et pax dei q̄ pcedit oēm intellectū. Quātū cūq; ergo gimueris de pace illa minus rapit aīm⁹: adhuc iſta corpis ḡuedine tonſtrict⁹: cū venerit la pria iā dom⁹ erit⁹: nullus ad iuſarus tēptabit vt tabnaculū vocet⁹: nō ꝓcedem⁹ ad pugnandū. ſz manebim⁹ ad laudandū. Dō enī dicit⁹ de illa domo: Beati qui habitāt in domo tua dñe: in ſecula ſcloy laudabūt te. In tabnaculo adhuc gemim⁹: in domo laudabim⁹? Quare? Qa gemitus ꝓ pegrinat.

tuū: laudatio ā in pēa cōmanen
tuū. Hic ꝓmo queraᶻ tabnaculū
deo iacob. Ite audiuum⁹ eam
ieffrata. Qua eam? Sedem dñi.
Audiuum⁹ eam ī effrata: Inuēi
mꝰ eā in campis saltuū. Ibi audi
uit: ubi inuenit? An alibi audiuit?
Et alibi ūuenit? Queram⁹ ergo qđ
qđ fit in campis saltuū ubi inēit.
Effrata ubū hebreū intꝑtat² latīe
speculū? sicut tradiderūt q verba
hebrea ī septuīs pōita. ī alia lūa
ꝙ trāstulerunt: ut ad nos puei
nīt intellatis. Nā ex hebrea trāstu
lerūt in greā: ex grēa trāslata sūt
nobis in latinā. Fuerūt enī q vigi
lauerūt in septuīs. Si ergo effrata
speculū: ulla dom⁹ que īuenta ē
in campis saltuū ī speculo audita
ē. Speculū ymaginē hꝫ: oīs ꝓphe
tia ymago futuꝝ. Dom⁹ ergo dei
audiuum⁹ ēi illā in speculo: deſt
pis saltuū. Qui sūt campi saltuū?
Campi siluaꝝ. Non enī ꝑ domo
ymaginas hīs tot: saltus ꝓpie lor⁹
ubi vlgo dicat² saltus ille verbi gīa
adhuc inultus ⁊ siluester dicat².
Nā et quidā rodires ī campis silue
hīt. Qui ergo erāt campi saltuū?
nisi gentes inulte? Qui erāt cā
pes ydolatrie? Sic tū quo vepres
ubi erāt ydolatrie: ubi īuenim⁹ lo
cū dñō tabnaclm deo iacob. Qđ
audiuum⁹ ī effrata īuenim⁹ ī campis
saltuū: qđ ꝓphatū ē ī ymagine
videlīt manifestatū est in fide gē

tuū. Intrauum⁹ in tabnaculo ei⁹.
Cuius? Dñi dei iacob. Qui intrāt
ut inhabitent: ipi sūt q intrant² ut
inhabitent. In domū tuā ut ī habites
intrab: domū dei ut inhabiteis.
Est enī melior dñs: qui cū te cepit
inhabitare bñ te fecit. Nam si tu
ab illo nō inhabitabeis: miser eris.
In sua ptāte ee voluit ille filius q
dixit: da mi partē pīmony. q me
contingit. Bñ seruabat² apud pa
trē: ne cū mētrīb; dissiparet. Ac
cepit? frā ē in eius ptāte: ꝑfectus
in regionē longinquā. effudit o
ma cū mētrīb;. Passus ē cū fame?
retordatus ē prem: reuisus ē ut pa
ne saturaret. Ergo intra ut inhabi
tes: et nō quasi tuus sis ꝓselli⁹. In
trauum⁹ in tabnacula ei⁹: Ado
rabum⁹ in loco ubi steterūt pedes ei⁹.
Cui⁹ pedes? Dñi. An ipius dom⁹
dñi? Domus ei dñi ē ubi dicit q
debet adorari. Adorabim⁹ in loco
ubi steterūt pedes eius. Ꝑter qm
domū suā nō erandit deus ad
tā etnā. Ille enī ad domū dei ꝑti
net: qui ē in ciuitate cōpaginat⁹
lapidib; viuis. Qui aūt ciuitatē
nō habuit nunq̄ fuit: ⁊ illo mi
te domus stat. Nemo enī munet²
domū ubi ē quasi lapis cepit:
si mutare voluit qī aliq̄d domui no
cat. Sic enī supbient ⁊ ꝓmus
ꝓpius iudeoꝝ ditens⁹: nec ei fun
datur? ē deus prem abrahā cui ꝓ
misit tanta de semine ei⁹: et fau
cbant oīa mala cuiqm̄ seruī de
pollutatōe dei. Qđ nō pro illoꝝ
meritis qui scelera faciebāt: ꝙ pro
mitis abrahe ꝓtexit eis: ⁊ q les

cūq; malos filios abrahe congregaret
in domū suā ad vitā etnā. Dz q̄d dicit
iohānes? Genimina vipar. Q̄ñ ad
illū venerūt ipi filij abrahe vt bap
tizarent in aqua penitētie: nō eis
dicit gniatio abrahe. ꝛ vipere. Cles
enī erant quales q̄s imitabāt? nō
filij abrahe ꝛ filij amorrei cananei
gargesei iebusei. et oīm q̄ offendert
deū: ipōr filij erant. q; ipōr frā sec
tabant? Denēatio vipar? q̄s ondit
vobis fugē a ventura ira? Facite q̄
fructū dignū pnīc: et ne dicatis pa
trē hēm abraham. Potens est enī
deus de lapidibz istis: suscitare filios
abrahe. Nescio quos lapides tūc vi
debat i campis saltuū: vñ suscitati
sūt filij abrahe. Filij enī magis q̄ fidē
imitati sūt: quā q̄ de carne nati st.
Nemo ergo mittet domui dei: quasi
dicat? sb̄traho me q; mittet dom?. Do
nū ē enī illi: vt ędificet? et habeat
cautatē. Nam sup̄e ruerit: stabit
domus. Trap fices in hys ē domus
dei: q̄s p̄destinauit q; p̄scauit pseue
raturos. De illis dñi est: vbi steterit
pedes eius. Ēt enī qui nō pseuerāt:
nō stant pedes eius i eccl̄a. Nō st ergo
upi etnā: nō ip̄i ptinent ad illud.
mō tabernaculū tūt domū. Sed vbi
steterūt pedes ei? Q̄m hñdauit
ūquitas. refrigescit caritas mltor.
In hys i quibz caritas ifrigescit:
nō stant pedes ei? Dz q̄d scriptū ē:
Qui aūt pseuerauit usq; in finem:
hic salvus erit. Ētre in q̄bz steterit
pedes ei? in eo loco adora: id ē de
talibz esto. in quibz steterit pedes
dñi. Si aūt de ip̄a domo itelligē
volumus vbi steterūt pedes eius: id

mus pedes eius i ip̄o stent. Eius
aūt stabūt pedes: si p̄ seruauerūt ip̄o.
Q̄d ei dicit de diabolo? Ille hoīn
da erat ab initio: et in vitate nō ste
tit. Diabolo ergo pedes nō steterūt
Ite de supbis q̄d dicit? Nō veniat
mi pes supbie: et man? ptōr non
moueat me. Ibi ceciderūt q̄ operā
inq̄tatis: expulsi sūt nec potuerūt
stare. Ergo dominus dei: eius pedes
stant. Vñ ille gaudens iohānes
q̄d ait? Qui hꝫ sponsā sponsus ē:
aūtus aūt sponsi stat? audit eū.
Dñi nō stat: nō audit eū. Et gaude
o gaudet p̄pter vocē sponsi. Ne
to stat: qua propt vocē sponsi gau
det. Nam si p̄pt vocē sua gaude
ret. Iam videtis ergo quare
rediderint: qui ad vocē suā gaude
runt: qui ad vocē sponsi dicentis:
Amur? aūt ille sponsi dicens:
ē qui baptizat. Quid? aūt dicit
nos baptizam? ad vocē suā?
usi-staue nō potuerūt: et ne
nēt ad ista dominū. de qua dict
bi steterūt pedes ei? Exurge
dñe i requiē tuā. Dño dormie
dicit exurge. Iam nostis q̄ dor
mit: et q̄s surrexit. Ipe enī quies
loco dicit in psalmo: dormiam
turbatus. Bene illi dicit: exurge
i requiē tuā. Ia nō turbaberis?
q; p̄us surgēs a mortuis iam nō
morit: et morbi ei ult nō dñabit.
Ipis ē vox i alio psalmo? ego dor
miui et sōpnū cepi: et exurrexi q̄m
dñs suscepit me. Ipe dormiui? q̄
ip̄i dicit: exurge dñe i requiē tuā
Tu et arca sanctificationis tue: id
est exurge vt exurgat et arca sa
ctificatiōis tue quam sanctificasti.

Ipē caput nr̄m: artha ei⁹ ecc̄ia ei⁹.
Surrexit prior: surgat ⁊ ecc̄ia. Nō
aūt audet sibi ifrectionē corp⁹ pro
mittere: ni⁹ por⁹ erurgēt caput. Erur
ge dñe in requiē tuā: tu et artha
sāctificatiōis tue. Et corpus xp̄i qđ er
maria natū ē. intellam ē a q̄bus
dā artha sāctificatiōis: ut hoc dicet.
Erurge dñe in requiē tuā. tu et ar
cha sāctificatiōis tue. cū corpe erur
ge ut palpēt qui nō credebāt. Er
urge dñe i requiē tuā: tu ⁊ artha
sāctificatiōis tue. Sacerdotes tui
induant² iustitiā: ⁊ sc̄i tui letēt. Te
nē⁹ exurgente a mortuis ⁊ ēūte ad pa
sce. regale illud sacerdotiū induat²
fide. q̄ iustus ex fide viuit: ⁊ accep
to pignore spūs sc̄i. letent² mēbra
spe resurrectiōis que p̄cessit mem
bra. Ecce aūt aplus dicit: spe gau
dentes. Propt̄ dauid seruū tuū:
nō aūtas faciē xp̄i tui. Vnctus ē
dñs iudea; crucifixus a iudeis ab
ipis turbatis dormiuit. Int̄ q̄uis
fuerūt manⁱ dormiunt? ad eos
iudicandos surrexit: et dicat q̄d ā
lotus: effusa mē ⁊ redda illis: et
reddidit ⁊ reddituus ē. Nā q̄nta
postea iudei passi sūt omiso dño no
stō et ipi: de ipa ciuitate vbi illū
occiderūt. oms expulsi sūt. Quod
ergo? Eccā oms de stirpe dauid p
ierūt? et de tribu iuda? Nō. Nā ac
cideūt inde alq̄ ⁊ milia milia
hoīm recedentū inde: et hoc iam
post resurrectionē dñi. Seuerūt ut
manifestēt: ⁊ postea repert vide
rent miracula in nōie crucifixi?

et plus ⁊ tremuerūt tantū posse ei⁹
nomē qui q̄ mīt manⁱ eor⁹ nichil
poterat: ⁊ cōpūcti corde iā credēteb
dīuitatē ee nullā fuisse in illo quē
ceteris similē hoīb⁹ putauerūt? et
consiliū petentes ab aplis audie
runt. agite pīāz et baptizet² unⁱ⁹q⁹
vr̄m in nōie dñi nr̄i ihu xp̄i. Ergo
q: ad iudicandos eos a q̄bus crucifix⁹
est. surrexit xp̄us? et aūtit fidē
suā a iudeis. et dixit ad gētes: tū
rogat² deus, ppt̄ reliquias isr̄l' et
dicat² ei⁹, ppter dauid seruū tuum:
nō aūtas faciē xp̄i tui. Si palea
dāpnata ē frumēta colligūt²? ihu
que salue fiant sicut dicat ysayas:
⁊ plane fr̄ē sūt reliquie salue. Inde
ciūt duodecī apli? inde plus quā
quingenti frēs. quibz se dns demō
strauit post resurrectionē: in tot milia
baptizata. q̄ p̄cauī rex suaz aīm pe
des aplorū ponebāt. Ergo ipletū
est: qđ hic rogatus ē. ppt̄ dauid
seruū tuū: nō aūtas faciē xp̄i tui.
Iurauit dñs dauid i veritate: ⁊
nō penitebit eū. Qđ est iurauit?
Promissū p scripm fmauit. Qđ ē nō
penitebit eū? Nō mutauit. Non
enī dolorē p̄tulit² deus? aī
aliquo fallit² ut velit corrigē iq⁹
errauit? si quō hoīem cū penitet
mutare vult qđ facit. sicubi audis
q: penitet dm mutatiōez ipam
spā. Aliter illā facit q̄ nos nōie p̄tulit
appellet: aliter tu. Tu enī facis q̄a
errauias: ille aūt facit. q: vīdicat.
aut q: libat. Mutauit regnū saul
cū penitet eū sicut dām ē: ⁊ in eo
ipō loco vbi scripta dicat. pēituit
eū ibi paulop⁹ dicat². Non ei sic ē

vt hō: vt penitear eū. Lūg mu
tet opa sua p mō mutabile ō silū
suū: ppt ipam nō ō silij ßopis mu
tationē penitē dicit. Jnot aūt sit
pmusit vt nō mutaret: quō dicat
t illud. iurauit dūs t nō pēitebit
eū: tu es sacdos metnū sdm ordi
nē melchisedech: sic t hoc qta p
mussū ē vt nō mutaret. qz nrā no
futurū erat t pmā suū dicit. Jura
uit dūs dauid ī vitate t nō pēite
bit eū: Ex fructu ventris tui ponā
sup sedē tuā. Potat dicē t ex fructu
femoris tui. Q dicē ex fructu ventris
voluit dicē: Et illud q dē si diret:
vim diret. Ex significatiuis dicē vo
luit ex fructu ventris: qz de femina
natus ē xps. quo vir nō attessit.
Q d ergo: Jurauit dūs t non uitā
tē: ex fructu ventris tui ponā sup se
dem tuā. Si custodierit filij tui
testamētū meū: t testimonia mea
hec que docebo illos. Et filij eoz se
debūt vsq; in etnū: sr sedem tuā.
Si filij tui custodierit: t filij eoz se
debūt in etnū: meitū filijs pncps
factūt. Q d si filij ipi custodierit:
et filij eoz nō custodierit: Q dicē ad
mitū pñm, pmittit bītudo filioz.
Q d enī aut: Si custodierit filij tui:
t filij eoz sedebūt in etnū. Nō aut
si custodierit filij tui sedebūt sr se
dē tuā: et si custodierit filij eoz ipi
sedebūt sup sedē tuā: ßaut si filij
tui custodierit: et filij eoz sedebūt
sup sedē tuā: ñ qz filios hj voluit
intelligi fructus ipoz. Si filij tui m
qt custodierit legē meā t mādata
mea hec que docebo eos suauerit
filij tui: t filij eoz sedebūt sr sedem
nā. idest hic erit fructus eoz t sedēs
sup sedē tuā. Modo enī fides ope
laboram in xpo. omīb qui remissam
uba ipius. q quō cū ßto nam fuit
volūtatē ipius t in remissam pc
tentes vt aduuet nos q ipleam
qd iubet: nūqd ia sedem in nullis
sedibz bītudis que nob promittit
Non. sed mādata tenētes spam
hoc futurū: ipa spes tāqī in filijs
dei ē. qz hoīs i hac vita viuentis
spes filij fuit fructus filij fuit. Dicit
et hoēs ertusantes animā suā.
dicūt se filijs suis seruare qđ fiat.
et nolentes dare inopi pietatis no
ie se ertusant: qz filij eoz spes eoz
fuit. Omīb hoīes enī q sdm hūanū
uiuūt: spem suā dicūt filios gra
re t ēluinquē. Jdeo noīe filioz
spē ipam posuit t ait. Si custo
dierit filij tui testamētū meū
testiōnia mea hec q docebo illos. et
et filij eoz sedebūt ītetnū sr sedē
tuā: idest tales fructus habebit
ut spes eos nō fallat ut illud
quo speraūt se venturos. nō
tāqī pres fuit hoīes spei futuē
aūt adepti fuiunt qđ sperant filij
qz illud qđ adipiscūt pepercerūt
gnauerūt in opibz bonis. et hoc
illis seruat ī posterū. qz t ipa pos
teritas ī filijs appellai solet. Aut
si filios ipos hoīes accipis: intelli
ge et de ipis dm. Si custodierit
testamētū meū t testiōnia mea
hec que docebo illos: vt iste sit se
mus. si custodierit filij tui testa
mētū meū t testiōnia mea hec q
docebo eos: et filij eoz idest si cus
todierit vt hic sb distinctiōe et

Dñs nobis hẽ venerũt q̃ vtndiceṙ
ataut: ipa tantus ipa ẽ ſyon q̃m
pelegit dñs deus. Hec req̃es me
a in ſcla ſcl'oꝝ. Jã dei ẽba ſũt: req̃
es mea. ibi req̃eſco. Q̃mtũ nos a
mat deus ſiẽs: vt q̃ nos req̃eſcam?
ſe dicat inquieſcẽ. Jon enũ ipe aq̃n
turbat: vt ſit req̃eſcat: ſ ibi ſedeat
requieſcẽ. q̃: nos in illo requiem
hẽbim9. Hic hitabo q̃m pele
gi eam. Viduã eã bñdicẽs bñdicã:
et paupes eã ſaturabo panibus.
Omñs aiã que intelligit ſe deſertã
ẽ auxilio niſi ſolus dei: vidua ẽ.
Quo enũ aplius deſerebãt viduã?
Que aũt vẽ vidua ẽ et deſolata:
ſpauit in dñm. Jgebat aũt de ſ
tus viduꝫ: q̃ omñs diam? in etãa.
Dicẽt aũt que in delicijs agit
viuẽs mortua ẽ: et nõ illã numa
nit int viduas. Deſerẽs aũt vi
duas et ſãs? quid aut? Que aũt
vẽ vidua ẽ et deſolata ſpauit in
dño: et p̃ſiſtat in p̃cibꝫ z obſecõibꝫ
bꝫ nocte ac die. Jbi ſbierit. Q̃ aũt
in delicijs agit: viuẽs mortua eſt.
Dñs ergo vidua? Q̃a nõ hꝫt auxiliũ
aliũde. ni ſolus dei. Jlle q̃ hñt
vires: q̃ ſup bũt de auxilio virꝫ.
Deſerte vident vidue: z robuſtus
ẽ auxiliũ earꝫ. Ergo tota etãa vna
vidua ẽ. ſiue ĩ viris. ſiue in feñis.
ſiue ĩ diuitijs. ſiue ĩ maritatis fe
mĩs. ſiue ĩ adoleſcẽtibꝫ. ſiue ĩ ſenibꝫ
bꝫ. ſiue ĩ virginibꝫ? oĩb etãa vna vi
dua ẽ deſerta in hoc ſclo. ſi ſentit
illud. ſi nouit viduitatẽ ſuã: tũc
cũ auxilio preſto ẽ illi. Jdonc ag
noſcatis iſtã viduã ĩ euãgelio ſiẽs
mei? cũ dicẽt dñs oportere ſemp

deinde infernus ſedebũt metuũ ſup
ſedẽ tuã. ideſt et filij tui z filij eoꝝ.
ñ ſi cuſtodierũt. Qd ergo? Si
ñ cuſtodierũt? peruit pmiſſio dei?
Non. fideo dñm ẽ. z ideo pmiſſũ
bꝫ ẽ. q̃ pdixerunt deus. Qd ñ creditu
pmiſſis dei et in ptãte ſua vellet
ponere qd pmiſit deus vt ĩpleret?
dd et ultra dixit: in quo oſtẽ
dit q̃ ſine dubio venturũ ẽ. Quo
ergo poſſunt ibi ſi cuſtodierũt ne ea
ñ cuſtodiere? tũt eius filij dauid
dauid. filius dauid pmiſit deus:
noluerit filius ſũ dauid ſi degene
res. Si uidei illud nõ dixerũt qui de
ipa ſtirpe nati ſũt ymo dixerũt il?
ſi deliruit. Apte enũ dñs aut ſi fi
lij abrahe eſtis frã abrahe facite.
nde illos negauit filios. q̃ facta
ñ faciebãt. Nos quo nos diam?
filios abrahe de tui? ſtirpe nõ ſu
mus? ſeñ dũ carnẽ: Reſtat vt filij ñ
ſumus niſi imitando fidẽ nili tole
dei ſicut ille tolluit. Si ergo t
ſtirpe nõ ſpeme? p facta nõ vis
aſſequi: quomõ in te ꝓplebit q̃a
ſedebis ſup ſedem dauid? Et ſi nõ
in te cõplebit? putas q̃ nõ ꝓple
bit? Et quo ĩuenit eã in campis
ſilueꝝ? et quo ſtetерũt pedes eoꝝ
bit. Qui ſui g ergo ſuis: illa dom? ſta
bam in habitationẽ ſibi. Syon
ipa ẽ etãa ipa ẽ et illa ilzelim ad
nug patre nram? ! que nõ ĩ ange
bus ſũ nobis pegnat: que et pte
melioꝝ et ſpẽat partẽ rediturã.

erāe et nō defice: Tant quidā under
minutate dixit qui ner deū timebat
ner hoīes reuebat: et inpellabat
eū totidie quedā vidua dicēs. Vin
dica me de adūsario meo: et inpel
lando totidie vidua fregit illū. Aut
eū ipe under apud se. qui ner deū ti
mebat ner homīes reuebat: et si
deū nō timeo ner hoīes erubesco. ul'
ppt' tediū qđ mi facit ista vidua vi
dicabo eam. Si audiuit under ma
ly viduā ne tediū patet: dē nō au
dit etiam quā hortat vt depcet:
Ire paupes ei saturabo panibz. Qđ
est fice: Dum paupes: et tī satia
bim. Multi psumētes de sdo: et sup
bi xpiani sūt. adorāt xpm. sed nō
saturant: saturati eni sūt: et hīn
dant in supbia sua. De talibz dicit
obpeobrū eis qui hīndant et despe
no supbis. Isti hīndant: et ideo mā
ducant. ꝫ nō saturant. Et quid de
illis dicm est in psalmo: a) mādu
cauerūt et adorauerūt oīes diuites
terre. Adorāt xpm: venerūt xpm:
supplicāt xpo. ꝫ nō saturāt sapia
et iustitia ipius. Quare: Quia nō
sūt paupes. Paupes aūt idest hūles
corde: qīto plus esurīt. tanto plus
mādicat. Tanto aūt plus esurīt:
qīto a sdo manes sūt. Q̄ plenus ē
quidq̄ illi dicunus es respuit. q̄ ple
nus ē. Da mi esurientē: da mi de qbz
dicm est. bī qui esurīt et sitīt iusti
ciā. qm ipi saturabūt: et erūt hui
paupes de quibz mō dicit: et paupes
ei saturabo panibz: qr et in ipo psal
mo vbi dicm est. mādicauerūt et ad
orauerūt oīes diuites terre: dicm ē
illic et de paupibz et prius sub eo mō

quo et in isto psalmo: edent paupes
et saturabūt. et laudabūt dīm q̄
requīūt eū. Vbi dicm ē mādicauc
rūt et adorauerūt oīes diuites ter
re. ubi dicm ē. edent paupes et saturā
bunt. Quare: Qm diuites dī sūt adora
se. saturati nō dī sūt: Qm autem
paupes dī sūt saturati dī sūt. Et
vīi saturati: Quer saturitas facta ē
ē: Deus ipe ē panis: vt lac fiet de
tendit ad tiram et ait suis: ego sū
panis vīus q̄ de celo descendi. Ad
illic in psalmo: edent paupes et sa
turabunt. De quo saturabūt:
Audi qđ sequit. Et laudabūt dīm
qui requirunt eū. Estote ergo paupes
estote i membris illi vidue: non
sit aurilū vīm ni in vno deo. De
mīa mihi ē: nō mīe aurilū
bebitis. Multi ppter peruīa pe
rierūt: multi ppter peruīa pe
rierūt: multi ppt' multā peruīa
quesiti sūt a raptatoribz. Tan
sent si nō hrent q̄re q̄rerent. A
de animis potentioribz pīsupbus
rederūt illi de quibz pīsupbis
et ivoluerūt eos qui de se pīsupbi
Respicite erēpla quib hūanū. Ec
magnū ē qđ vobis dicit: Nō solū
de hīs scripturis ea loqnur: Neg
te ea in orbe terrīz: attendite no
pīsumite de peruīa. de animo hone
de honore et iactātia sdi. Tolle
mo oīa: si habes illa. Ageodo qđ
si tēporibus illa: si aūt inflatus
inde noli attendē. Qm eos prem
hoīm: iā dyabolo predines. Di aūt
de hīs rebz nō pīsupbis eis: eis in
mēbris illius vidue. que ē eccīa:
de qua dicm ē. vidua ei bīdicens

bñdicam. Inbet paup: de quali
bz dictum est. et paupes ei⁹ satura
bo paubz. Aliqñ aũt quod nõ ẽ
pcñuttendũ dicẽ ñuenis paupes
supbũ. et duutẽ hũilem: cotidie pa
timur tales. Audis paupem quasi
manentẽ sub duute. et qñ poten
tior ꝑmut duues. tũc illũ hũilem
vides: aliqñ ne tũc. ꝫ et tũc supbũ.
Unde vides quid esset si aliquid
haberet. Ergo pauper dei maiꝰ
est: nõ in seculo. Proredit aliqñdo
homo habens plenã domũ vbes
rerus multa predia. multũ auri
et argenti: nouit qua in ꝑpib nõ
ẽ ꝑsumendũ: humiliat se deo fa
cit inde bene. ita tot ꝑpibus erigit
addẽũ. ut nouerit qr nõ solũ nichil
illi prosunt duutie ipe: ꝫ et impe
diunt. pedes ꝑpibus nisi ille regat
et ille subueniat: et numerat inꝰ
paupes qui saturant paubz. In
uenis aliũ mediũ inflatũ: aut
deo nõ inflatum. qr nichil habz:
querentẽ tñ vnde inflet. Non at
tendit deus facultatem. ꝫ cupidi
tatem: et audiuit eũ sdm cupidi
tatem qua inhiabat verbis ꝑphẽtiz.
nõ sdm facultatẽ quã nõ erat tun
dit adipisa. Unde enĩ de diuitibz
dicit aplus. diuitibz huius seculi
precipe nõ sublime sapere. neq; spe
rare in incerto diuitiaz: ꝫ in deo
viuo qui nobis prestat omia ha
bundanter ad fruendũ. Quid ergo
faciunt de diuitijs suis: Sequit
et dicat duutes sunt in opibz bo
nis: facile tribuant cõmunicet.
Et unde qua hic paupes sũt: the
saurizant inquit sibi fundamẽ
tum bonũ in futurũ. et appehẽ
dant veram vitã. Cũ apprehen
derint tũc erũt duites: qñ aũt
nõ eam adhuc habent nouerint
se paupes. Ita fit in oĩbus hũiles
sancto corde et in caritate germa
na constitutos: quidq̃d habuerit
in hoc seculo inꝰ paupes suos nu
meret deus quos saturat paubz.
Sacerdotes eius induã salutari: et sancti eius exultatione exultabũt.
Iam in fine psalmi sumꝰ: n
paululũ adiutat caritas vã. Sa
cerdotes eius induã salutari: et
sancti eius exultatione exultabũt.
Quis est salutaris noster: nisi
ꝑpus ñr: Quid est g̃ sacerdotes
eius induam salutari: Quotq̃t
in xpo baptizati estis: xpm iduis
tis. Et sancti eius exultatione ex
ultabunt. Unde exultabũt exul
tatione: Quia induti sũt salutã
ri. Non in se enĩ hoc facti sed in
domino: nã erant ante tenebre:
et ideo subiecit ibi suscitabo cornu
dauid. ut de ipo presumat ipsa ec
clia altitudo dauid. Cornu enim
sigt altitudinẽ. Et q̃lẽ altitudi
nem: Non carnalẽ. Ideo oĩa ossa
carne involuta sũt: cornu exedit
carnẽ. Altitudo spũalis cornu est.
Que aũt altitudo spũalis: ni de
xpo ꝑsumie: Non dicẽ ego facio
ego baptizo: sed hic est q̃ baptizat.
Ibi ẽ cornu dauid. Ut noueritis qr
ibi ẽ cornu dauid: attẽdite q̃d seq̃
tur. Paraui lucernã xpo meo.
Que est lucerna iã nostis: domi
ni verba de iohãne. Ille erat lucerna
ardens et lucens. Et q̃d ait iohes:

Dic ē qui baptizat. In hoc ergo exultabūt sancti? in hoc exultabūt sacerdotes: q omne quod ipsoꝝ bonū est non ē ipoz. sed illi? i ille qui a habet ptātem baptizandi. Decurrubergo accedit ad templum eucharistie oēs qui accipit baptismū: qua nō homīs. sed illius ē in q̄ exultatiū est cornu dauid. Super ipsū autem florebit sanctificatio mea. Sup quem? Sup xp̄m meū. Christo enī meo nū dicit: vor est patris qui dicit. Viduā eius benedicens benedicā: et paupes eius saturabo panib. Sacerdotes eius induā salutari: et sancti eius exultatione exultabūt. Qui dicit resuscitabo cornu dauid deus est: ipse dicat panem lucerne ā xp̄o meo q̄r et xp̄us noster est et xp̄us patris. Christus noster ē qui saluat nos et regit nos quo et dīs nr est: filius autē patris xp̄us aūt et nr q̄ patris. Nam si p̄ris xp̄us non ēet: nō diceret supius: ppt dauid suū tuū. ne auertas faciem xp̄i tui. Super ipm aūt florebit sanctificatio mea. Sup xp̄m floret? nemo ho minū sibi illā assumat quia ipe sanctificat. alioquin nō erit ver sup ipsū aūt florebit sanctificatio mea. Gloria sanctificatiōis florebit. Sanctificatio igit xp̄i in ipso xp̄o: p̄ris sanctificatiōis dei i xp̄o. Florebit enī qđ dixit ad gl̄am ihū p̄tinere. Q̄n enī florent arbores tūc pulchre sunt. Ergo sīs fitio in baptismo. Vnde floret? claret: Vnde cessit mūdus hūit pulchritudinē: quia in xp̄o floret. Nam pone illam in homīs potestate? quomō floret q̄n oīb eau fenum et omnis claritas carnis ut flos feni? Explicit tract? de ep̄s C°. xxvi. Incipit tractat? de ep̄s. C° tricesimo sexto.

Dalm? breuis est et valde notus: si vel de est noiatus. Et qua bonū et qua iocundū: habitare fratres in vnū. Tm sonus: sed dulcis est: ut et qui psalteriū nesciunt in p̄m versū cantent. Tam dulcis ē qua dulcis ē caritas: que facit fratres hītare in vnū. Et hoc ꝑfectis nō indiget interpretatione aut exp̄one? qua bonū q̄ qm iocundū sit hītare in vnū: sed ea q̄ sequūt? habent aliquid qđ pulsent animos apiantur. Deinde pti ut ab isto vsu descendat nobis intellectus vnuīse texture psalmi hoc p̄mittit. Quasi atq̄ ea cōsideꝝ? vtrū omnibz xp̄ianis dictū sit. si bonū et qua iocundū sit hītare fratres vnū? an aliqui sint certi ad qui hītant in vnū: nec ad ōnes p̄tineat ista b̄nedictio. sed ad illos a quibus tm descendat ad nos. Ista enī vba psalterii? iste dulcis sonus: ista suauis melodia. tam ria pepit? Ad hūc sonū erudiuntur fratres: qui habitant in vnū. Et qui tuperūt? Iste versus fuit tuba ipsoꝝ: sonuit p orbem terraꝝ et q̄ diuisi erāt. congregati fuit. Clamor dei clamor spūs sī? clamor ipse tuus nō audiebat? in vtra: et audit? est in orbe terraꝝ.

Adiſus iſtū ſonū ſurdi erāt mt
quos cantabat? et aptus auribz in
ueti fuit de quibz dicm ē: quibz non
ē nūciatū de illo videbūt. et q̄ nō
audierūt intelligent. Denūptū di
cm̄ſſionis: ꝑ quos nata ē benedictō.
Non enī omīs iudei pcessit. Et vī
apli filij ꝓphetaz? filij ecclesiaz si
cut iā ſaepenūbz locūtus? Vñ illi
gentes. q̄ dicm̄ p̄ resurrectionē ve
derūt? q̄ cōmemorat aplūs paul?
Vñ illi centū viginti q̄ simul erāt
in uno loco p̄ resurrectionē dñi et as
censionē in celū? quibz in uno loco
constituti. s. ſupuenit ſpūs ſcūs di
scipulis ſicut ꝓmissus de celo. sic
enim? et ipi primo hītauerūt in
unū. qui oīa que hēbant vendide
runt. et pcia ſua. ad pedes aplōz
posuerūt. sicut in actibz aplōz le
gitur? et distribuebat? unicuiq; sicut
aliq̄d opus erat? et nemo dicebat
aliq̄d ꝓpriū: ſ erāt illis oīa cōia. Et
quid est i unū: Et erant illis mt
ꝑa una: et cor unū in deū. Ergo ꝑi
pus audierūt: erre q̄ bonū et q̄ vo
luntatis fuerūt; ſ nō soli audierūt. Nō ei usq;
ad illos ista dilatō: et unitas firm
abit. Venit enī et ad posteos ista
unitatis exultatō et votū deo. Vo
uete? enī aliq̄d deo: et dm̄ ē. vouete
et reddite deo vro. Melius ē aūt nō
vouere et reddē: q̄ vouere? et nō reddē.
Deo debz ee ꝑpiger aīm? ut et vo
uēat? et reddat: ne cū se mun? vdo
neū putat ad reddendū piger sit
ad vouendū. Plane nūq̄ reddet:
side suo se putauit reddituz. Et
vocē hui? psalmi appellati sūt et
monachi? ne quis vobis de isto no
mīe insultet catholicus. q̄n vobis
licentius de curūcellionibz insultaē
repitis. ut cubestendo saluent?.
Illi vobis insultāt de monachis.
Primo si cōpandi sūt vos videte?. si
ubis vrīs opus ē iā laboratis non
opus ē nisi ut āmoneas vnūquēq;.
ut attendat solū et cōpareat. Quod
opus ē in ubis nīs cōparent? ebri
osi cū soluti? ꝓpites cū desidiosis
furentes cū simplicibz. vagātes cū
cōgregatis? ſ tamē dicē ſueuerūt.
q̄d sibi nomē monachoz? Quīto me
lius dicam? nob. quid sibi vult no
mē circellionū. Sed nō mq̄t vocāt?
circelliones forte corrupto sono no
is eos appellamus. Dicturi st nob
integrū nomē ipsoz: forte circel
liones vocant? nō circillioēs. Pla
ne si hoc vocant?: exponāt q̄d sint.
Nam circūcelliones dicti sunt q̄d
circūcellas vagant?. Solēt ei ux
bar illat nusquā habētes sedes:
et facere que nostis. et que illi no
lūt velint nolint. Denūptū knī
sūt et qui monachi falsi sūt t no
minus tales: sed nō petat finitas
pia propt eos qui ꝓfitent? q̄d nō
sunt. Tam sūt enī monachi falsi.
quā et clerici falsi et fideles falsi.
Oīs ista tria gna fratres mei. q̄
aliq̄n vobis cōmendauim? t ut
puto nō semel: habēt bonos suos
habent malos suos. De utrīz enī
ipis generibz dictū est. Duo in agro.
unus assumet? et unus relinquet?:
et duo in lecto. unus assumet? et

vnus relinq̃tur: et due in molendino.
una assumet. et una relinq̃tur. In
agro fuit qui gubernat ecclam: vi
dicat aplus. Videte si nō i agro erat.
Ego plantaui: appollo rigauit: sed
deus incrementū dedit. In lecto fuit
eos intelligi voluit: q̄ amauerunt
quietē. Plectū enī voluit itelligi.
nō se miscentes turbis. nō tumultu
gnis hūani in otio seruientes deo:
et inde ī vnus assumet. et vn' re
linquet. Sūt ibi probi et sunt ibi
reprobi. Ne erpauescatis q̄n ibi in
uenīt reprobi: nā et latent quidā
qui nō inuenīt nisi in fine. Due in
molendino er noīe gnis femineū
appellauit: plebes enī itelligi vo
luit. Quare i molendino? Qa i ip
to mūdo usant vbi molendi nū in
telligit: q: sit vtilius mūdus iste q̄
nō mola. De eī quos rōtent. Sic
eī ibi usant fideles boni. ut vna
er eis consumat: altū assūat. Ostēdit
eī actiones mūdi fuerūt dilōres
seculi: fraudatores simulatores. Alij
aūt sic ibi sūt quō aut aplūs: quia
tunt hoc mūdo. tamq̄ nō intrētes sc.
Ptent eī figura huius mūdi: volo
vos sine sollicitudie ee. Duobus q̄ as
sumet de molendino. Certe ei mlt
ta pīa vident ad diuites pīnere.
Cū ei plus agūt et plus āmīstrāt: et
plus ad eos pendent res familiaris.
ampla: difficile ē vt nō plura pīa
cōtēnant. Et de illis dicī ē. q: fa
cilius ē intrare camelū p foramē acus:
q̄ diuitē in regnū celoz. Et admira
bant ecclam discipuli pro illis. de quibz
iā desperabāt: consolatus ē eos dns
dicens. quia hoīb̄ impossibilia sūt:
deo facilia sūt. Deinde aūt illud q̄
tale fuit dicī audi aplm? si nō neg
ligas qđ p̄cepit. p̄cipe igit diuitib
huius scli: non superbe sapere. Inuitet
pauperem supplicantē. Diuite huius
pīani bñ cōsideranti: q: nulla ei
p̄cunt et p̄fluunt. et nichil attu
lit in hūt mūdū. nichil pt de mū
do auferre cogitāte: qđmodo ei
ues ille q̄ ardebat in flāma apud
inferos. guttā sibi distillari de dig
to desiderauit eius q̄ minus de mēs
eius sapierit. Cogitātes ibi fu
turū. q̄ dicit aplus. nec p̄sperā ī mū
to quietā: sz in deo vno. q̄ p̄stat
nobis oīa bñdicat ad fruēdū. Di
uites sint igit ī opibz bonis: fan
le tribuāt cōmunicent thezauriz
Et quid in illis lucri? Thezauriz
sibi fundamētū bonū ī futūr: vt
apphendāt veā vitā. Ecce quem
sumet de molendino. Quis aūt
ues ille erat q̄ induebat purpura
et bissō. et epulabat cotidie splen
dete. iacentē ad ianuā suā pau
pēm nebat. Relinq̄t: q: de mol
to vna assumet. et vna relinq̄t.
Sic dicit et ezechiel de tribz ysmh
ni quibz nō absurde tria ī gnā in
telligim?. Cū misent dns gladū
ī tria et si fuisset ī medio eoz noe dā
niel et iob. nō libabāt filios neq̄ fi
lias: sz ipi soli salui erāt. Ja illi di
lūbiati sūt: sz in tribz nōibz tria gna
queda signāt. Noe signat rōres ecclē
q: ipe arthā in diluuio gubernauit.
Daniel aūt vitā q̄tā elegit ī cel
batu seruire deo. deest uxor nō q̄ā
erat vir sanctus in desideriis celestibz vita
gerens in multis temptat/ et inuen

aūm olxisū. Im quetus erat. q
et inter leones securus eat. Ergo in
noīe danielis q erā vir desiderior est
appellatus: ꝑ virgā castor et scōrū
signat serui dei. de quibz dicat. erue ꝑ
bonū et ꝑ iocunditū hītare fiēs in
bonū. In noīe iob sigt vna illa de mo
lendino que assumit. hēbat ēi vxo
rem. hēbat filios. hēbat mlitas di
vitias: et tam mlita hēbat i isto sdo.
ut dyabolus hoc ei obiceret quia nō
gratis. sed propt ea que accepat de
bebat deū. Hoc obiecit adūsai scō
nō: et in tēptatiōibz suis. pbatus
ꝑ. Qm gratis iob coleret deū: et nō
ꝓpter illa que accepat. sed ꝓpter eū
qui dederat. Amissis itaqz omibz re
bus ꝑ amissa hēditate amissis hēdibus.
ꝑ ꝑna afflictione et temptatione
sola cōtingere sibi velitis nō ad solā
hoīem. ꝑ ad tēptationē. aut qđ nos
vos: dūs dedit dūs abstulit. sic dño
placuit ita fm ē: sit nomē dūi bn
dictū. Impletū ē in eo qđ cōdic in
timus: si et mortē vitā sonemus:
dūs in ore meo. Ergo in istis tribz
hōibz sigta sūt tria gria hoīm: et
illis tribz rursus i evāgelio que
nomemorau. Qđ ergo dicūt illi q
nobis de nomīe mōchoz īsultāt:
fortasse dictum sit nīi nō vocant
nūi tellionēs: vos illos ita appel
latis contūelioso noīe. nā nos eos
iam nō vocam. Dicāt qđ eos vocēt:
et audietis. Agonisticos eos vocāt.
Futurū et nos honesto noīe si et
ves cōueniret. Iz ut rursum illud
videat sctas vra. q nobis dicūt.
ōnidite ubi scriptū sit nomē mō
chor: oīdant ubi scriptū sit nomen
agonistaꝝ. Sic eos appellam inquit
ꝓpter agonē. Certāt enī et dicat aplūs:
certamē bonū certau: quia sūt qui
certant adūsus dyabolū. et ꝑualent
milites xpi agonistā appellant.
Veniā ergo milites xpi eēnt: et nō mi
lites dyaboli: a quibz plus timet dō
lendes. quā frementibus leonib. Hyc
nā insultare nob audēt: q fiēs nī
vident hoīes deo grās dicūt. Cde
inquit deo grās: Ita ne fm dubes
ut nesciaš qđ sit deo grās: Qđ dicat
deo gratias: grās agit deo. Vide si
nō debet fr deo grās agere: quādo
videt fratrē suum. Non enī nō est
locus gtulationib. qn se mūtē vi
dent qui habitant in xpo. Et nī nos
deo grās nīm videtis: dec laudes
vīm placant hoīes. Iz certe reddūs
rationē de noīe: quare appellatis a
gonistas. Ita fiat vt appellatis:
ita fiat oīno fauem. Prestet dūs ut
illi contra dyabolū certent: et non
contra xpm tanus psequūt etiam:
tamē q: certant directis agonistaꝝ
et inemistis vñ appelletis: q: dicit
aplūs: bonū certamē certau. Qre
ergo et nos nō appellem mōchos
cū dicit psalmus: erue qñ bonū et
qñ iocū dū hītare fratrēs in vnū:
Monos enī vn dicat: et nō vnus
quōcūqz nā et in turba ē vn: sed
una cū multis unus dicit. Monos
nō pt: preter ioest solus. Monos enā
unus sol est. Cum ergo sit vnū in
vnū. ut vnū hominē faciant: ut sit
illis vere quō scriptū ē. una aīa et
vnū cor: multa corpora. iz nō multe
aīe: multa corpa iz nō mlta corda:

ctē dicat monos id ē vn̄ solus. Unde
ille vnus sanabat in pisina. Hinde
aut nobis exponāt. q̄ insultāt noia
monachoꝝ: qua ae ille qui uēt est
ginta octo annos hns in infirmitate:
hoc uidit dn̄o nr̄o ihu mota fuit aqua
nō habeo q̄ me deponat: alius aute
me descendit. Descendēat unus: nā
alius nō descendebat. Unus solus sa
nabat: unitatē ecclē significabat.
Adeo insultāt noi unitatis: q̄ se
ab unitate p̄ciderūt. Adeo illis dis
pliuet nomē mōthoꝝ: qr illi nolūt
habitare in unū tū fribꝰ. sed sequē
tes donatū. xp̄m dimiserūt. Het
de uno et de uno solo audiuit tam
tas uā: nā iocundet nr̄i psalmo. ut
sequētia videam. Dreuis: pt a no
bis currī q̄ tū dns suggerit. Puto
enī et hys que dicta sūt patere
posse que sequūt: q̄nuis nec illa
videant obscura. Ecce q̄ bonum et
q̄ iocundū: habitare fratres in unū.
Ostendebat q̄ dicebat. ecce. Videm
et nos fres et bndictim deū: et oram
ut dictum et nos. Ecce qui eis silēs
sint: dicat psalm. Sicut unḡētū
in capite. q̄ descendit i barbā bar
bā aaron: q̄ descendit in ora uesti
mēti eius. Aaron q̄ ēat: Sacerdos.
Quis ē sacdos: nisi unus sacerdos
qui intrauit i sācta sanctoꝝ. Quis
ē sacerdos iste. nisi qui fuit et victi
ma et sacerdos: nisi ille qui cum in
mūdo nō uenuret mūdū q̄ offret.
seip̄m obtulit. In capite ipsius un
guentū: quia totus xp̄us cum ecclia.
Sed a capite uenit unguentū. Caput
nostrum xp̄us est crucifixum et se
pultū resuscitatum. ascēdit i celū:
et uenit spūs scūs a capite. Ad
Ad barbam. Barba significat fo
tes: barba significat iuuenes fir
mos impigros ad actus. Ideo qui
tales desiderium: barbatus homo
est animus. Ergo illud p̄mū unḡ
tū descendit in aplos: descendit in
illos qui p̄mos impetus fecit fusti
nuerunt. Descendit ergo i illos fir
mus sanctus: nam et illi q̄ primi
i unū habitare reperūt. p̄sentiones
passi sunt: q̄ quia descendēat un
guentum in barbam passi sūt: pas
sunt non uicti. Etenī iam caput
passum p̄cessisset: unde descen
unguentum. Precedenti tali ere
plo quis uinceret barbam: Et il
la barba erat stephanus sanctus:
et hoc est non uicta ut cruciba
tur ab inimicis. Nam uisi fu
sibi uisse: qui persecuti sūt sanc
tos. Illi rodebant: illi rodebant
illi ocidebant. illi ocidebant.
Quis non putauit illos uicto
illos uicti: Sed quia non uicta
tantus: ideo unguentum descen
dit in barbam. Attende stephanū
seuebat in illo mutus: seuiebat
in eo cum audirent. rogauit pro
eis cum lapidarent. Quid enim
cum audirent: Dum crudi et in
circumciso corde et auribus. uos
semper resistitis spiritui sancto. s
Vide barbam: nunquid adulauit
Nūquid timuit: Illi cū audirent
ista que in illos — dicebantur: se
uiebant. Quasi seuiebat enim
stephanus seuiebat ore. corde
lugebat: et non est victa ipsa cru
tas in eo. Nam illi abhorrentes

verbo tanqm̃ tenebre fugientes
alumne; ad lapides curreie repe
runt stephanū lapidare. Sicut
antea stephanu verba lapidabant
illos; sic postea lapides eorum ste
phanū. Quando debuit plus uas
a stephanus? quando lapidabat
aut quando audiebatur? Ecce mu
tus factus est cum lapidaret: et se
uiebat cū audiretur. Quare seu
ebat cum audiret? Quia mutare
volebat eos a quibus audiebat.
Venientibus ī se lapidibz nō mota
est caritas: quia unguentū a ca
pite in barbam descendebat. q au
diebat ab ipso capite. diligite ini
micos vestros. et orate pro eis qui
vos persequuntur. Audierat ab ip
so capite pendente in cruce et dice
nte: pater ignosce illis: quia nes
ciunt quid faciunt. Eo modo ergo
unguentū a capite descendebat in
barbam; quia et ille cū lapidaret
pro genu aut. domine ne statuas
illis hoc peccatum. Ergo illi tam
barba erant. Multi enī fortes e
rant: et multas psecutiones pas
si sūt: si neqz a barba descendisset
unguentū modo manastena nō
haberem. Sed quia descendit et
in oram vestimenti. sic enim au
ctor dicit: descendit in oram vestimen
ti eius: secuta est ecclesia de veste
domini peperit monastena. Nā
ipsa est vestis de qua dicit aplus:
vestis sacerdotalis ecclesiā significt.
ut exhiberet sibi gloriosam ecclīam
non habentem maculā aut rugam.
Videm̃ enim ecclīam fullonibz tuītus.
quidē ut nō hēat maculā: credit ut nō
hēat rugam.

quodāmodo crucifigi. Cruciguī:
ut rugam nō habeant. Qđ est ora
vestimēti fratres mei? In ora vesti
menti quid acceptum sum? Ora
finis vestimenti ē. Qđ acceptum
sum? in fine vestimēti? An quia in
fine tpm hītā erat ecclīa frēs habi
tantes in vnū? An in ora ꝑfectiō
intelligim? quia in ora vestimen
tum ꝑficitur? Et illi ꝑfī qui norūt
hītare in vnū: illi ꝑfī qui legē im
plent. Quō aūt implet lex xpi ab
eis. qui hītant frēs in vnū? Audi
aplm: invitē onem vrā portate:
et sic implebitis legem xpi. Quid est
ora vestimēti. Quō frēs mei intel
ligim? quā oram dicat? q̃ potuit
descendere unguentū? Non puto
qđ ora vestimēti in lateribz voluit
intelligi. Sūt enī ora ī latenibus:
fīa barba descendē unguentū ad
ora que in capite est ubi apcitur
caput. Tales sūt qui habitāt in
vnū: ut quō per oras istas intrat
caput hoīb ut vestiat se. sic per
concordiā fraternā xpūs intrat qui
est caput nr̄m. ut vestiatur et he
reat illi ecclīa. Quid aliud dicit:
Sicut ros hermon qui descēdit
sup montem sion. Vor voluit ītel
ligi frēs mei gratia dei esse. q: quod
frēs habitant in vnū. Non ex suis
viribz. nō ex suis meritis: sz ex illi
dono sed ex illius gratia. sicut ros
de celo. Non enī terra sibi pluit. a
nō quodq̃ genuerit arefacit: nisi
pluuia desup descendit. Dicit q̃dā
loco in psalmo: pluuiam volun
tariam segregabis deus hereditā
tuae. Quare dicit voluntariam?

una non meritis nostris: sed illius voluntate. Quid enī boni meruimus peccatores? Quid boni meruimus iniqui? Et adā adam. et super adam multa peccata nascuntur. Quisquis enim nascitur adam nascitur? damnatus de damnato: et addidit male vitē dosuper adam. Quid enim boni meruit adam? Et tamen misericors amavit et sponsus dilexit nō pulchritudinem: sed vt faceret pulchrā. Ergo gratiam dei dixit vere hermon. Sed hermon quid sit nosse debetis. Aens est quidam longe distinctus a hierusalem: id est syon. Itaq; mirum est quod sic ait? sicut vobis hermon qui descendit sup mōtem syon: cum mons hermon longe sit distinctus a hierusalem. imō trans iordanem esse dicatur. Ergo aliquid in interp̄tatione hermon quærimus. Nomen enim hebreū est: et habemus interpretationem ab eis. qui illam linguam nouerūt. Hermon interpretari dicitur lumē exaltatum. Ideo ergo vobis: quia nullū lumen exaltatum est. nisi xp̄us. Quomodo exaltatus ē? Primo in cruce: postea in celo. Exaltatus in cruce cum humiliaret: sed humiliatio illius. non potuit nisi alta esse. Hominis dispensatio minus minusq; fiebat: que figurabatur in iohanne. Dei dispensatio in domino nostro ihesu xp̄o sic operebat quod et in natalibus ostenditur. Nam ille natus est sicut tradit ecclesia octauo kl̄ iulij. mīam minus diebus inpuit: dñs octauus

autem natus est octauo kl̄ ianuarij. quando iam dies incipiūt crescere. Audi ipsum iohānem confitentem: illum oportet crescere: me autem minui. Et passionem eorum hoc indicant. Dominus ante exaltatus est: ille ex opere diminutus. Ergo lumen exaltatum xp̄s: inde est vobis hermō. Sed quicumq; vultis habitare in vnum. optate vobis istum cōplere vnum inde: alioquin nō poteritis tenere quod profitemini. Deo placere nec audire poteritis. nisi illi vos admonuerit: nec p̄manere poterit vobis. Ipsa enim sagina non descendit super montem syon. Iam monstratur syon magni in syon. Quid est syon? Ecclesia. Et qui ibi sunt montes magni? Quos signat mons? hos signat barba: hos signat mentum. Barba nō intelligit? imperfectis. Non ergo habitamus in vnum: nisi in quibus fuit perfecta mentis xp̄iana. Nā in quibus est p̄fta mentis xp̄i? et tam multi sunt odiosi sibi. molesti sunt. turbulenti sunt: antequam sua mentem habent vobis. et querūt quod de illis dicunt. quō in unitate inueniri nō solū nō habet. sed odit. Sed fingit talia: quia inuenire habet vere hermō q̄ descendit super montem syon. quiet est. planta humilis tolerans: p murmurem populum fundit. Nā murmuratores oēs magnifice descripti sunt. quo loco scripturæ. Prædia fratris est. Id est prædia fratris.

coēū

sicut vota cauri? Veniū portat: et murmurat. Non enī pt vota r cauri quesē a murmure. Dic st multi frēs: nō habitant in vnū. nisi corpore. Sed qui sūt qui habitant in vnū? Erant et illis anima una et cor vnū in deū: et nemo dicebat aliquid suū ee. sed erāt illis omnia cōia. Designati sūt descripti sūt qui ptineant ad barbam: qui ptineant ad oram vestimēti. q̄ nuerunt nūt nōtes syon: et si sunt ibi alij murmuiatōes. meminerunt dñi. vnus assuet et vni relinq̄ tur. Q ubi ibi mādauit dñs benedictione. Vbi mādauit? In fine. habitant in vnū: ibi pcepit bñdictō iem. ibi bñdixit dñs qui habitant concordit. Nā in discordia nō bñdicit dñs: sine causa dicis. q̄ lingua qua sonat bñdictionē dñi. si corde nō bñdicis. Ore bñdicis: ꝑ corde male maledicebat. Nūq̄ vba nīa st? Significata sūt quida. Bñdictas domui eius oras: et sequens i pce. et maledictas inimico tuo. Hoc audisti ab ipso dño. Diligite inimicos vestros. Si aūt fratias et diligas inimicū tuum. et ores pro eo: ibi mādauit dñs benedictōez suam: ibi habebis Quam in ipsum idest metipsū. Multi ei amā tes vitā istā; maledixit inimicis su is: ꝑ qua re. ni pro ista vita? ni pro omodis sclārū? Vbi te angusta ut inimicus tuus vt cognis maledi cere? In terra angustatus es: mu gna hīta in celo. Quo iques hīto in celo hō carne indutus carnu de

ditus? Corde pcede. vt ꝑsequais corpe. Noli surdus audire: sursum habe cor. et nemo te āgustauit in celo. Et ideo bñ sequit et alī psalm.

Explicit tractat de ꝑb cxxxii. Incipit tractat de ꝑb cxxxiii.

Ece nūc bñdicite dñm omēs serui dñi: q̄ statis in domo dñi in atriis domus dei nri. Que addidit in atrijs? Alia ampliora spacia dom intelligūt. Qui stat in atrijs nō angustat. nō pmit: q̄ nō detrāhit? In latitudīe mandatorū tuorū: qm nō es diligis vbi ab inimico āgustias pateris. Quo intelliges stare in atrijs? Sta in caritate: et stas in atrijs. In caritate latitudo ē: in odio angustia. Audi aplm. Ira et indignatio tribulatio et angustia: in oēm aiam hoīs operantis malū. De latitudīe aūt caritatis q̄d dicit? Quia caritas dei diffusa est in cordibus nris: ꝑ spm sanctū q̄ datus ē nobis. Vbi audis diffusionē itelligē latitudinē? vbi audis latitudinē itelligē ama dñi: et habebis viam bñdictionē dñi. q̄ nō maledictas inimicis tuis. Alioq̄ cū spūs eos q̄ patiunt tribulatiōez. vt glorient in tribulatiōibz: et dicit eis. Ecce nūc bñdicite dñm: oēs serui dñi. Qd est ecce nūc? In hoc tpe. Nam p̄ tm̄ factas tribulatiōes manifestū est. q̄ bñdictione dñi data bim̄: et dcm est. bti qui habitant in domo tua. in scla scloz laudabunt. Qui nūc bñdicturi sūt sine defectu: hic inuocauit bñdicē dñm. Qui in tribulatiōibz in tēptatiōibz in molest

tus? mit adusitates sli. mit insidias
ūmuta. mit fraudes et ūpetus dyabo
li: hoc est esse nūt bñdicte dnm oēs
seru dñi. qui statis ī domo dñi. Qd
est qui statis: Q pseueratis? q dām
e de quodā qui archāgelus fuit. et
in vitate nō stetit: q dām e de amu
to sponsi. amicus aūt sponsi stat: et
audit eū et gaudio gaudet ppt vo
cē sponsi. Ergo qui statis ī domo dñi
ī atrijs domus dei nr̄i. In noctib;
ertollite manus vestras ī sancta. et
bñdicite dnm. Facile est benedicē
in diebus. Quid est in diebus? In
rebus prosperis. Nox eū tristis res
est: dies res est leta. Qñ tibi bene
est bñdicas dnm? quando filiū desi
derus et nasatur bñdicas dnm?
liberata est uxor tua a paculo part?
bñdicas dnm: egrotabat filius libe
rat? bñdicas dnm. Egrotabat filius
forte quesisti mathematicū sortile
gū: forte nō de lingua. ꝑ de moribz
tuis. ecce maledcō in dño. ecce de
moribz et vita tua. Noli glām qua
lingua bñdicas: ꝑ vita maledicas.
Quō mꝫ vita maledico? Quia at
tendit? vita tua. et dicit? ecce xpiani:
ecce quales sūt xpiani. Blasphema
t? ppter te xpūs. Ecce tū vita tua ma
ledicat? qđ prodē qđ lingua tua be
nedicat? Bñdicite ergo dnm. Qñ?
In noctib;. Qñ bñdixit iob qñ tris
tis nox erat? Sed videam? si non in
nocte bñdixit. Ablata sūt oīa que
possidebant?: ablatis filijs quibus
seruiabāt?. qñ tristis nox? Sed vide
amus si non ī nocte bñdixit. Dñs
dedit dñs abstulit? sicut dño pla
cuit ita factū e: sit nomē dñi bñdictū.

Quam noctem. Verruss⁹ ul
cere a capite usq; ad pedes: puru
fattus liquescebat in se. Tunc ei
eua ausa est eum temptare: dic
liquid in deum tuum et morere.
Audi benedicentem in noctib;. Q
entibus mulieribus. Si bona su
cepimus de manu dñi? mala qa
non toleremus? Ecce quid est i no
tibus ertollite manus vras ī sā
et benedicite dnm. Quod dixit ul
locuta es tamq̄m vna ex insipi
tibus mulieribz. Adam putabat
pulit eum tamq̄m ditem: fuis
tit quod propter te mortalis esset
tus sum. Valuerus in pandyso: fa
ruisset in stercore: magna gratia
dei. Sed vñ hoc nisi qđ vos hemo
cōplacuit illam aiam? et dedere
dominus suauitatē. ut terra nō
daret fructum suum? Q nōne
te dominus ex syon: qui fecit cel
et terram. Plures hortat? ut bene
dicant et ipse vnū benedicat: q
ex pluribus vnum fecat: qua be
et iocundum est habitare fratres
Pluralis numerus fratres: sed sīgu
laris habitantes in vnum. Deo be
nedicat te dominus ex syon: qui fe
cit celum et terram. Nemo dicat
trum ad me non peruenit. Quic
quis est quem dicit? benedicat te
dominus ex syon? Unum bñdic
esto in vno: et peruenit ad te bene
dictio.

Explicit tractatus bti Augustini ep
de psalmo cxxxiij°. Qui ē vltimus
de cantico graduum.

Adest.

Explicat psalmus C xxxvij.
Incipit psalmus C xxxviij.

Alde nob dulce ē debet. et dulce nob ē gaudendū ē q̄ nos psalmus iste hortatur. Dicat enim. p̄b. Laudate nomē dñi: laudate seruī dñm. Q̄d nostrum. quid dignum laudauerunt seruū dñm: supbi ingrati. irreligiosi erunt. Et q̄d facūt nō laudando dominū? nisi ut seruī seruāt dñm suū laudare noluerūt. i deo effiant ut seruus non sit: laudes nō laudes: seruus es. laudas offendis. Bona est exhortatio et utilis. Dñi magis famulos debem⁹ q̄ admodū laudandus sit deus. q̄ dubitare laudandū. Laudate ergo nomē dñi. Hortat² nos psalm⁹. hortatur nos spūs dei: hortat² postmodo nos ipe dñs ut laudem⁹ dñm. Non enī laudibus nris ille ampliat ꝑ nos. Deus nec melior fit laudaueris. nec deterior si nō laudaueris: sed tu laudando bonū melior eris. nunquando deterior: bonus aūt ille manet. Di enī seruos suos ꝑ nostrū de se meritos. ꝑ dictatores verbi sui. hortores esse fuis. nō creatores nominis sui. obtemperatores mādati sui id docet. ut i cōscientia sua habeant dulcedinē bone uite sue. ne corrūpant² laudibz. ne frangant² utilitatē hoīm: q̄ magis ipe i cōmutabilis sup oīa q̄ laudet docet. nō utiq̄ maior fit si laudetur. nec minor si vituperetur: Expedit nobis expedit laudare dñm: miscetur dicit nobis. ut laudem⁹ eū. nō arrogant. Audiam⁹ ergo quid dicat. Laudate nomē dñi: laudate seruī dñm. Non aliq̄d ingratius fuerit. laudando seruū dñm. Et si semp tñmō seruū ē tus deberetis laudare dñm: q̄nto magis debetis laudare dñm seruū. ut ē meam et filiū? Sed q̄m scriptū ē in alio psalmo rectos decet laudatio. et item alibi scriptū ē. nō ē speciosa laus in ore ꝑcōrum. utiq̄ alibi dicat². sacrificiū laudis glorificabit me. et ubi via ē in quo oīdam illi salutare meum. et cōsequent. ꝑcōri aute dixit deus. ut q̄d tu enarras iustificationes meas. et assumis testamētū meū p os tuū. tu aute odisti disciplinā et ꝑiecisti sermones meos p̄ te. ne forte q̄s quā q̄m dictū ē laudate seruī dñm. eccā si in domo ista mīga fuerit malus seruus p̄ ubi prodesse i laude dñi: cōtinuo quales sint q̄ laudare debeāt dñm subiecit: docet. Qui stat ibi in domo dñi. in atis domus

dei nr̄i: qui stat̄is nō qui mutis.
Illi aut̄ stare dicit̄. q̄ i mād
tis eius p̄seuer̄āt: qui in fide
nō ficta. et spe firma. ⁊ carita
te sincera. seruiūt deo. ⁊ hono
rant etiām eius: ⁊ nō dant
offensionē male viuēdi eis
qui ueīre uolunt. ⁊ in uia la
pides offensionis inueniūt.
Ergo qui stat̄is in dōmo dn̄i lau
date nomen dn̄i. Grati estote. ne
fors erretis. Quia ergo stat̄is. pa
rūne est vobis ubi laudandus est
qui uos erret iacentes. et fecit in
dōmo sua stare. et ip̄m agnoscere.
ip̄mq; laudare? Puūne hoc bene
ficium est. q̄d stam⁹ in dōmo dn̄i?
Hic interim in hac peregrinatione.
in hac dōmo. q̄d etiam peregrinati
onis tabernaculū dicit̄. q̄ hic ⁊
stamus nūquid parum grati eē
debem⁹? Nōne cogitandū est.
q̄ hic stamus? Nōne cogitan
dū est. quid facti fuerim⁹? Nō
ne cogitandū eē ubi iacebam⁹
⁊ quo collecti sum⁹? Nōne co
gitandū eē q̄ oīs impy dn̄m
nō querebant. ⁊ ip̄e illos nō
q̄rentes quesiuit. ip̄e īuētos
errauit. ip̄e erratos uocā
uit? ip̄e uocatos introduxit.
et in dōmo sua stare fecit? Hȳ.
quisq̄s cogitat: et īgnat⁹ nō ē. ō
nuno despicit se pre amore dn̄i
sui. a quo sibi tanta p̄stita st.
Et q̄m nō habz q̄d pro tantis
beneficijs deo i tribuat? quid
ei restat ni gr̄is agere. nō i pen
dere? Ad ipam gr̄ar̄ actionē
ptinet: ⁊ ad laudē dn̄i accipe. et
nomē ei⁹ īuocare. Ma q̄re
tribuat dño seruus. pro oīb⁹
que retribuit illi? Ergo iste
tis in domo dn̄i i atrijs dom⁹
dei nr̄i. Laudate dn̄m. Q̄
dictum⁹ sū q̄re laudent⁹? n
Quoniā benign⁹ dn̄s. Deus
ter vno verbo explicata est
laus dn̄i dei nr̄i. bon⁹ dn̄s:
sed bonus nō nisi bona que
facit. Nā facit deus oīa bo
na valde. nō tn̄ bona sed
valde: relū ⁊ terrā ⁊ oīa q̄
in eis sūt facit bona. ⁊ valde
bona facit. Dicit oīa bona
facit? qualis ē ille qui facit?
Et tamē nī bona faceret.
tolli⁹ sit melior q̄ faciat q̄ssa q̄
facit? nō inueīes melior. sed
illo dicis. nisi q⁹ bonus ē do
minus: si tamē intelligas p
prie bonū. a quo sūt certa bo
na. Oīa enī bona ipse fecit
ipse est bonus. quē nemo
Ille bono suo bonus ē: nō
liunde p̄cipato bono. sed
a seipō bono bonus ē. nō d
hierendo alteri bono. Nullo
adhierē deo bonū ē. ipso
egisset a quo facta sūt bona
egisset illo retēa ut faceret
bona. Vltus audire q̄ sit
gulait ille sit bonus: Oīa
mirogatus dicit: nemo bo
nisi vnus deus. Hāc singula
ritatē bonitatis eius: p̄sen
rare breuit nolo: ⁊ cōmēdan
ne si hinc cito tumultuo
ingēs ūcnuat. Ite mecū

ne hoc aī explicandū suscepe
to: sub tanta laudis dñice sar
cina defatiger. Dic tamē fi
ne accipite me ⁊ laudātem
⁊ nō sufficienterē: ut eaā si nō
impleatur illius laudis explē
dō. acceptet laudatoris de
uoco. Approbet me ipe uolu
ntē: ignoscat nō impleuisse.
Ineffabili dulcedine teneor
dī audio bonus dñs: cōside
ratis oībz et collustratis
que foris sunt bona. qm ab
eo sūt omnia. eaā cū muchi
et placent. ad illū rideo a
quo sūt. ut intelligam q̄nā
dñs bonus ē. Rursū cū ad il
lū quantū possum ingredi
for. interiorem m ⁊ superiorē
tuenio: quia sit bonus ē dñs
ne illo: illū autē sine istis
pfectū nō indignū. icōmuta
bilem. nullius bonū q̄ntē
quo augeat. nullius malū
q̄ntēcq̄ quo minuat ⁊ uenio.
Et quid dicā āplius? Inue
nio in arcatum celū bonū.
solem bonū. lunā bonā. stel
las bonas. terrā bonā. que
sigmūt in terra ⁊ undibus
nata sūt bona. q̄ ambulāt
mouent bona. q̄ uolitant
aere ⁊ natant in aq̄s bona:
homiē bonū. homo
cū bonus de bono thesauro
profert bonū? diuo
⁊ angelū bonū. q̄ nō ē lapsus
superbia ⁊ dyabolus suis. sed
uniuersa obediendo ei a quo
factus ē: oīa ista dico bona.
sed tamē cū suis nominibz celū
bonū. angelū bonū. hominē
bonū: ad dīm aūt cū me re
fero. puto meliꝰ nichil dicē
quā bonū. Ipe quippe domi⁹
ihū xp̄i dixit homo bon⁹.
⁊ ipe itē dixit. nemo bon⁹ nisi
solus deus. nōne stimulant
nos ad inquirendū ⁊ ad disti
guendū quid sit bonū ⁊ alio
bono bonū. ⁊ bonū seipo bo
nū? Quā ergo bonū ē. a quo
sūt oīa bona? Oīno nul
lum inuenias bonū. qđ non
ab illo sit bonū. Bonū bona
facies si aut ē ppre. sic et bo
nū ē ppre. Neqz enī ea que
fecat nō sunt: a nulla illi
fit aī diam⁹ nō ee que fecat.
Quae enī fecat. si nō sūt que
fecat? Aut qđ fecat? si nō est
qđ fecat? Cum ergo sint ⁊ illa
que fecat. uenit tamē ad illo⁹
cōparationē: ⁊ tāq̄ solus sit
dixit ego sum. q sum. ⁊ dices
filys isr̄l. qui est misit me ad
uos. Nō dixit dñs deus ille
omnipotens. miserors. iustus: que
si diceret. utiqz ea diceret. Sub
latis de medio oībz quibz
appellari posset. ⁊ dixi deus. ip
sum ee se notam tibi dixit: ⁊ tp̄
hoc est ei ee nomē. hoc dices in
q̄t qui est misit me. Ita ei il
le est. ut in eius cōparatiōe ea
q̄ facta sūt nō sint illi cōparata.
qm ab illo sūt. illi aūt non
cōparata sūt qm ab illo sūt:

illi enī cōpata. nō sunt. qr uerū
ē mō mutabile ē. qđ ille solus
est. Est enī est: sicut bonū bonū
est. Cogitate ꝛ iudete: qm̄ quic
qđ aliud laudatis ideo laudā
tis quia bonū ē. Insanit. qui
laudat. qđ nō est bonū. Si lau
des iniquū eo ipō qđ iniquus
ē. nōne ꝛ tu iniquus eis? Si
laudes furē eo ipō qđ furesst.
nōne ꝛ tu pticeps eius? Si lau
des iustū in eo ipō qđ iustus ē.
nōne ꝛ tu habes inde ptem ꝛ
laudando? Non enī laudares
iustū. nisi amares: non ama
res si nichil inde haberes. Si
ergo quicqđ aliud laudamꝰ
ideo laudamꝰ qr bonū ē: nul
la tibi maior causa est melior
ꝛ firmior dari potuit. qre lau
das deū. nisi qr bonus ē. Ergo
laudate dnm̄ qm̄ bonꝰ ē. Qm̄
diu dicamꝰ eius bōitatē? Qđ
or: de capiat ut cōplectat qm̄
bonus sit diis? Sed ad nos re
deamꝰ ꝛ in nobis illū agnos
camꝰ. et in opibꝫ artificē lau
demus. qr ipsū cōtemplari y
donei nō sumꝰ. Et si cōtēplari
ydonei aliqñ eimꝰ. cui fuit mū
datū cor nrm̄ fide. ut postmo
dū deat ueritate: nūc q̄diu
ipē a nobis uideri nō pt. opa
eius uideamꝰ. ne sm̄ eius lau
de remaneamꝰ. Ergo dnm̄ lau
date dnm̄ꝰ qm̄ bonꝰ ē: Psallī
te nomī eius qm̄ suauis est.
sorte eēt bonus et suauis nō
eēt: si tibi nō auet posse gusta
re. Talem auit se pbuit hoibꝫ.
ut etiā panē de celo miserit
ꝛ filiū suū equalē qui hoc est
qđ ipe. dederit hominē fane
dū. et pro hoīb; oandū.
ut per hoc qđ tu es. gustes qđ
nō es. Multū enī ad te eat gus
tare suauitatē dei. qr nemo
eat illa et nimis alta; nī aut
nimis abiectus. et in uio iacēs
In magna ista sepatione missus
ē mediator. Non poterat ad
um homo. deus factus ē homo
ut qui homo potes ad hoīem
qui nō posses ad deū. p hom
nē uenires ad deū: ꝛ factus ē
mediator dei ꝛ hoīm. homo ihs
ihesus. Si homo solū esset: hoc
sequendo qđ es nūq̄ puenires.
Deus factus ē homo: ut hoīem
sequēdo qđ potes. ad deū. pue
as. qđ nō poteras. Ipe est me
diator: unde factus est suauis.
Quid suauius pane angelorū?
Quō nō ē suauis dns? qm̄ pa
nē angloꝝ mādūcauit hō.
Nō enī aliūde uiuit hō. ꝛ ali
de uiuit angelus: ipa ē uerbū.
ipa est sapia. ipa ē uita. ipa
Si quō ea pfruunt angeli cui
potes? Illi enī quō pfruunt?
Dicuti est. in principio erat ver
bum. ꝛ uerbū erat apud deū.
et deus erat uerbū. p qđ facta
sunt omnia. Tu aut quō angelus?
Quia uerbū caro factū ē: habi
auit in nobis. Ut aut panem
angloꝝ mādūcet hō: factus
est angloꝝ factus ē hō. Psal
lite ergo nomī eius. qm̄ suauis
ē. Si gustastis psallite: si gus

tus qm̃ suauis ē dñs psallite; sibene sapit qđ gustastis. laudate. Quis tñ ingratus ē ut cōpti ul' pascēti; ut cui fuit pulmēto aliquo delectatus. nō reddat gratiā laudando qđ gustat? Si de hys nō tacem⁹? de illo qui dedit oīa tacebit? Psallite nomī eius qm̃ suauis ē; et audite iā opa eius. Tenet bonus enī uos fortassis uidere bonū oīm bonorū. bonū a q̃ sūt oīa bona. bonū sine quo nichil est bonū. & bonū qđ sine cuius bonū est: tendebatis ut uos ut uideretis. & forte in ea tendenda acie mentis uīe de suo sit pastor. Si; et si est aliqs sinut fiem potest? & ualde potest. acie mentis fortior me. & cor lutū cordis sui dui figit i eo qđ est; laudet ille ut pt. & quo nos nō possum laudet? gnās tamē illi q̃ in hoc psalmo ꝛ tempauit laudē suam. us et sumorū ēēt et ꝛ sui fumorum. Nam et in illa nussione seruꝰ sui mopsi ei diceret. ego sum q̃ sum. et dices filys isrl'. q̃ est misit me ad vos: q̃ ipm̃ ꝓpter humane difficile ē mentibus humanis intuīe. et nutrebat hō ad ipm̃ deus tēpe nauit laudē suā. et hoc de se dixit qđ capi dulat' posset? nō i eo uoluit temarie qđ laudabat. q̃ nō posset laudator attingē. uade ingt dic filys isrl'. deus abhā deus ysaac deus iacob misit me ad nos: hoc nī nomen est metnū. Certe dīc nomē illud habes. quia tu dixisti ego sum qui est misit me ad vos: vnde mō nomen mutasti ut diceres deus abraham. et deus ysaac et deus iacob? Nonne tibi videtur mag eius respō dere et dicē. qđ dix. ego sum qui sum. uerum est; sed non capis. Quod ꝛ autem dix ego sum deus abraham. et deus ysaac. ꝛ deus iacob: et uerū est. et capis. Qđ enī ego sum q̃ sum ad me ꝓtinet. qđ aūt deus abraham ꝛ đs ysaac ꝛ deus iacob. ad te ꝓtinet; et si deficias in eo qđ mihi sū: capē qđ tibi sum. Et ne forte qui sq̃ putauit illud qđ dixit deus ego sum q̃ sum ꝛ qui ē misit me ad nos. hoc solum etnū eius nomē ēē. qđ aūt dixit deus ego sū đs abraham ꝛ deus ysaac ꝛ deus iacob. tē pale nomē ēē: nō tumuit ds cū dixisset ego sum q̃ sum. et qui ē misit me ad nos. dicē qđ hoc ei nomē sit metnū. q; et si hoc nō diceret itelligēt? est enī uīe est. ꝛ corpō qđ uere est sine motu ꝛ sine termino est: qđ ueō ꝓpter hoīem ē. ego sum deus abraham ꝛ deus ysaac ꝛ deus iacob. ne ibi sboꝛ retur humana sollicitudo q; hoc tēporale ē nō sempit nū. seruos nos fecit quia de tēporibus ad etnam uitam nos ꝓduxit. Hoc m̄ inq̃t nomen est metnū? non quia

eternus abrahã ⁊ eternus ysaac et eternus iacob: ꝑ quia deus illos fecit eternos. postea fine fine. Habuerũt quippe ĩcrũ: sed finẽ nõ habebũt. In abraham ⁊ ysaac ⁊ iacob totã emã cuius cogitate. omne semen isrl cogitate: oĩe autẽ semen isrl nõ solum qđ est ex lege. sed etiã qđ est ex fide. Aplus e nĩ gentilẽ loquebat quibꝫ dicebat. si ergo uos ipi. ergo semen abrahe estis. scdm promissionẽ heredes: bñdictũ ergo omnes in deo abraham ⁊ ysaac et iacob. Arborem quidem benedixit quãtam. cãꝫ oliuã creauit. sicut dixit aplis ipos ptriarchas scos. vñ efflorui ecclie dei: ꝑ hec arbor olive putata est nõ amputata. et inde superbi mmi facti st. ipe ẽ blasphemus ⁊ impius ꝓphẽs undecor. mãserũt tamẽ mmi boni et utiles. nã inde aplĩ ⁊ cũ ibi mmi utiles. ẽlecti ecclie ꝑ dei miam. inserti ẽ et oleaster gentiũ. cui dicit aplus. tu autẽ cũ ees oleaster insertus es ĩ illã. ⁊ pticeps pinguedinis olee facte es: noli gloriari adu̇s ramos ⁊ qđ si gloriaris: nõ tu portas ꝑ radicẽ. Hec vna arbor ẽ ptinens ad abrahã et ysaac et iacob: ⁊ qđ plus est. magis ad abrahã ⁊ ysaac et iacob oleaster insertus. qꝫ mmi confirmati. Illi enim per fragmentum iam nõ ibi st: oleaster nõ ibi erat et ibi est.

Illi ꝑ superbiã fracti sunt. iste ꝑ humilitatẽ insertus est. Illi amiserũt indicẽ: iste recipit eam. Cũ ergo audistis isrl de isrl ptinentes ad deum. unde nolite vos fieri alienos. Oleaster quidẽ fuistis: ꝑ olea una estis ꝓcipes pinguedinis olive. Sam ubi nosse in abraham ⁊ ysaac ⁊ iacob quo fuit sit insertus oleaster: ut pertransiret uos ad hanc arborem. nõ ptinẽ. qꝫ nõ ptinebas materialit ad semen abraham: Oĩbus qui mundus ẽ fide ẽtis nouis illius. qui nõ erat de ꝓpl̃o gentis. ꝑ erat de ꝓpl̃o gentis. ꝓpterea inquit dico uobis. quia multi ab oriente ⁊ occidente uenient. Erat iã oleaster in multitudine insertorũ: multi ab oriente ⁊ occidente uenient. Ut demus quid fecit unus deus ut inserat uideam⁹ ẽtrea bunt inquit ãi abrahã ysaac ⁊ iacob. ĩ regno celorũ. Dicit et quid inserit ⁊ ubi inserit. De mmis supbis naturalibus quid dicas: filij autẽ regni bunt in tenebras exteriores. ibi erit fletus ⁊ stridor dentium. Hec pmutata. nec ipse ta. Ergo psallite dño qui sanabus est: ⁊ attendite que amnob fecit. Qui iacob elegit sibi dñs: isrl in possessionẽ sibi. Laudate. psallite: qui fecit ista. Talia dicit que cape ualeatis. Cetꝫ gentes sub angelis posuit: iacob elegit

fratri

sibi dñs isrl in possessionē sibi.
Gentem suā fecit agrū quem
coleret: quē ipse seminauit. Qui
bus ipse omnes gentes condi
derit: ceteras angelis ymisit.
sibi ista possidentē seruātāq;
deputauit. Hunc pplm. Hunc
iacob. merito illius anima
sua: De nondū natus aut. qđ
maior seruiet minori. Aplius
dixit qđ meritū nati nondū
hic potuerāt: aīaq; qsq; eglis
aliqđ bonu aut malu. Non ergo
ex operibus iacob: nō glouet.
nō suis meritis tribuat. Ante
q̄ recognitus. aīa prdestinat.
aīa electus: nō suis meritis
electus ꝑ gratia dei inuētus
et iustificatus. Sic et omnes
gentes. Nā ut inseret. qđ me
liorē: sterilitate siluestri: lig
nū quippe cāt silue. nō agri
cultū: et tamen ille ꝑ multam
fidē: oleastrū inserit in oliuā.
Sed adhuc nō erant inserti
oleaster: qui dñs elegit sibi
iacob. isrl in possessionē sibi.
Et quid pphetā? Quē ego dñs
uenire uolante ad supna e
xcelsa a carne tūc descendente ac
ceptū. cognouit qm magnus ē
dñs. Non omnes possunt ui
dendo cognoscere: laudāt qđ
fecit: suauis est. Iacob elegit
sibi dñs: isrl in possessionem
sibi. Et hic illum laudans: nā
et ego cognoui qm magnus est
dñs. Prophetā loquebatur
qui intrauit in saīarū. qui
audiuit forte ineffabilia uba
que nō licet homini loqui: q̄
dixit qđ posset ab hominibz dici.
et tenuit apud se qđ nō possit
dici. Ergo audiat ad qđ pos
sum: et credatur. ad qđ non
possum? Ad qđ possum audi
atur. qm iacob elegit sibi
dñs. isrl in possessionē sibi:
ad qđ nō possum credat. qđ
ipse cognouit qđ magnus ē
dñs. Hi illi dicēmus. rogam
te explica magnitudinē illi:
nōne forte vidērit nobis? ni
si ualde magnus quē video.
si a me potuerit explicari? Hoc
dicat ergo ad opa eius et dicat
nobis. Habeat ipse in se scīa
magnitudinē dñi q̄ vidit.
quā nob credendā cōmenta
uit. quo nr̄os oculos ꝑduce
nō potuit. et enumeret. q̄tam
que hic dñs fecit: ut et nobis
qui magnitudinē illi sicut
ille uidere nō possumus. dul
cescat et opibz suis que mpe
non possum. Quia g inqt
cognouit qđ magnus est dñs:
Et deus nr̄ sup oēs deos.
Quos deos: Sicut dicit apos
tolus. et si sunt qui dicāt dii
celo et in terra. sicut sūt dii
multi et dñi multi: nobis tñ
unus ē deus. patet et q̄ oīa
et nos in ipo. et unus dñs nr̄
ihūs crīstus ꝑ quē oīa et nos
ꝑ ipm. Dicunt dii homines.
dictū ē enī deus stetit in syna
goga deorū. dīm ē. ego diu

dy estis ⁊ fily altissimi omnes:
nōne sup homines ds: Ds: qđ
magnū si sup homines teus:
Et sup angelos deus. qz angeli non fereūt deū: angelos
ferut deus. ⁊ nūc est sup oīa
que ferut. sit ipe q̄ ferat. Cognoscens ergo magnitudinē
dñi iste. et videns eū supra
omnē ee creaturā nō tm corporalē ꝫ etiā spiritualē: ⁊ ex
magnus inquit sup omnes
deos. Ipe est sūmus deus qui
sup se non habet deū. Opa
dicat: ipa captuit. Omnia
q̄cūq; voluit dns fecit ī celo
et in terra: in mari ⁊ ī omnibz
abyssis. Quis aūt apprehendat hec. qs enumeret opera
dñi in celo ⁊ in terra. ī mari
⁊ in omnibz abyssis: Ds cōprehendē omnia nō possumꝰ: nī
mirabile esse videre debemꝰ. q
nia quidq̄d creaturarū in celo. quidq̄d in terra. quidq̄d ī
mari ⁊ in omnibz abyssis a domino factū ē: qz omnia que
voluit fecit in celo ⁊ in terra.
et in mari ⁊ in omnibz abyssis:
sicut iam dixiꝰ. Non omnia
que fecit dactus ē facē: sed
omnia q̄cūq; voluit fecit. Ita
oīa que fecit. voluntas eius
ē. Factus tu dñe. quia si nolles facē sine hūitione ī manere: necessitas egisset te
facē dñe. nō libera voluntas. Factus uestem: qz si nō faceres. nudꝰ ambulares. Ido fecit eā gꝰ uestē nīe dixeris.

nō libera voluntate. Consensit
monte uitulū. semen sparsum
qz nisi feceris alimēta nō bibis. Omnia hec nūtu fecit
fecit. Deus bonitate fecit.
et nullo qđ fecit eguit: ideo
omnia quecūq; voluit fecit.
Putas habem⁹ ⁊ nos quo
libera voluntate facere nos? Ea eiq̄ dixer nūtate fac⁹? qr fa
cerem⁹ egetes ⁊ ī opes manerem⁹
Inuenim⁹ aliq̄d qđ libera voluntate facerem⁹? Inuenim⁹ plane:
tū ipm deum amando laudamus. Hoc enī libera voluntate facis. qm amas qđ laudas: nō enī ex nūtate ꝫ qz
placet. Unde iustus ⁊ sanctus dei placuit deus cum
flagellans eos. Qm magnos
omnibz displicuit. placuit ei
et sub flagello eius ī erumnis. in laboribus. ī ultionibus. in egestate mansuetudinem laudauerūt deū. Ideo
displicuit nec torquens.
est gratis amare? non qz
apposita. sed potius ideo. qz
a ipsa mente tua sūma. deus
ipe erit que gratis diligis. ⁊
sit amare debeo. ut ipm pro
mente desiderem nō ⁊ sum
qui solus te sanctē: sic polluebat qui desiderabat. nī ostenderet
nobis prem ⁊ suffi
nobis. Merito qz hoc te lau
ta voluntate facim⁹. ⁊ de lau
ta voluntate facē debem⁹ qz
delectati fruim⁹: de hymnū angelo
to facim⁹: qz ꝫ ei corripim⁹.

ab illo. nobis nūq̄ displicē de
bet. qua semp ē iustus. Hoc
dicit ille laudator eius. i me
sunt deus uota tua. q̄ reddā
laudationis tibi: et alio loco. uo
luntarie sacrificabo tibi. Quid
est uoluntarie sacrificabo? Do
luntarie laudabo te: qr sacrifi
nū laudis magt glorificauit
me. Si uogeteris offerre dño
tuo sacrificiū gratū illi et ac
ceptū. sicut antea uidebant
sacrificia in umbra futuroꝝ.
forte nō inuenires i grege tu
o plaustū tauoꝝ. i capris hir
cū aut dñi dignū. nec in ou
ba tuo aretē dignū ad victi
mā dño tuo: et nō inuenies
sacrageres quid facies et dices
forte deo uolui. et non habui.
Quid potes de laude dicē vo
lu et nō habui? Ipm uoluisse
se et laudasse est. Nō ei verba
a te querit deus sz cor. Negei
potest quisq̄ dicē et lingua ñ
habui. Si quis obmutescat a
lingua ualitudine: linguam
nō habuit et tamen laudem
animales habeant. et sono tu
corpis indigeant. et idcirco aī
laudē etiā remaneret: nisi
hoc ei cor quit. cor inspicit. in
hoc testis est under approba
cor. aduocator. coronator. suffi
at ut offeram uolūtatē. Cum
potes ore confiteis ad salutē.
aī aūt nō potes. corde credis
ad iustiā. corde laudas. cor
de bñdicis: corde in animi con
scientie uictimas sanctas impo
nis. et rīdent tibi. par in ter
ra hominib; bone uolūtatis.
Ille igit deus q̄ omīps ē i celo
et in terra. omīa quecūq̄ uo
luit fecit: tu in domo tua nō
facis omīa q̄ uis. Ille in celo
et in terra omīa que uoluit
fecit: tu fac ul in agro tuo oīa
que uis. Multa uis: et non
potes in domo tua facē oīa
q̄ uis. Contēdicat forte uxor. o
tu dimitt filiy: aliqn et seruul
contumacia contēdicat. et nō
facis qđ uis. Hr fucio inquis
qđ uolo: qr in nō subdito ac
contradicente vindico. Nec
hoc facis cū uis: aliqn vindi
care vis et nō potes. aliqn mina
ris et añq̄ facias qđ minaris
moreris. Putasn in ipso
facis qđ uis? frenas omnes
cupiditates tuas? forsitā fre
nas? nūquid effricas ut cupi
ditates nō surgant. quas fre
nas? Certe eī hoc uis. nō u
llam molestia cupiditatū
tuarū: et tamē tanto cupisc
aduersus spm. et spūs aduer
sus carnem. ut non ea q̄ mul
tis facias. Cu in tepo non
facis qđ uis: deus aūt ūr in
celo et in terra omīa quecūq̄
uoluit fecit. Spe tibi tet gin
tā ut in tepo facias qđ uis.
Nisi eī ipo adiuuāte nec i
te facis qđ uis. Ecce eī ūr ille
nō facet in se qđ uellet. qua
idcirco tanto concupiscat adiuꝫ

ſpm. ſpūs autē aduerſus car
nem. ut nō ea que uultis fa
ciatis: nī de ſeipō gemeret di
cens. condelector legi dei ſecū
dū interiorē hominē. uideo
aliam legem ī mēbris meis
repugnantē legi mētis mee.
t captiuū me ducentē ī lege
pī que eſt ī membris meis.
q nō ſolum ī domo ſua. nec
ſolū in agro ſuo. ſz in mente
ſua ul' in ſpū ſuo nō ipleant
que uolebat? clamauit ad
deū qui omīa q̄cūq; uoluit
fecit in terra et dixit. ī felix
ego homo. qs me liberabit de
corpe mortis huius? Et ille
bonus t ille ſuauis tāq; mi
deret ei continuo ſbicit. gr̄a
dei p ihm xpm dnm nos
trū. Hauc ergo ſuauitatem
amate: hanc ſuauitatē lau
date. Intelligite deū q̄ omīa
quecūq; uoluit fecit in celo
t in terra: ipe t in uobis fa
cere qđ multis. ipo aduocāte
uoluntatē ſuam implebitis.
Hz dū nō poteſtis confiteri:
cū poteritis gratias agere?
tacentes clamate: exerti ſu
pbiæ nolite. Ille ergo in celo
t in terra omīa quecūq; uo
luit fecit. ī mari t in omīb;
abyſſis. Educens nubes
ab extremo terre. Videmus
iſta opa dei ī eius creatura:
uenīūt enī nubes ab extre
mo terre. ad medū t pluīam.
vbi ſurrexerit neſcis. Ergo in
diuat illud pphā ab extremo
terre. ſiue ab imo ſue a mā
datione finuī terre. Dū uol
erraūt nubes: tunc a tem
Fulgura in pluuiā fecit. Dū
fulgura ſine pluuia terrent
te t nichil ubi nocent. fulgu
ra ſunt. cōturbant ſas: pluuie
gaudes. fulgura in pluuiā
fecit. Qui timuit. ipe ut gau
deres refecit. Qui educit nu
bes de thezauris ſuis: ubi
cultus causis unde neſcis.
Qua enī flat uentus ſeue
qua cā flat. ul' de q̄ thezau
ro ventorum eductus ſit nec
as? debes deo tamē pietate
credendi. q nō flaret ni uſ
ſiſſet ille qui facit: niſi poſ
ſet ille qui creauit. Videt
ergo her in creatura iſta. ſi
damus. unum. bīdium
deū: unde am q̄ fecit in hoc
nubis. pter ſpm ſuū. Qui
produxit primogenitum egypti
Etenī iſta diuina dicta
que amatis: et nō cātē
tis que timetis. Attende
et q̄ nascit. facit qđ nolle.
Produxit primogenitum egypti.
Ab homine uſq; ad pecus:
immiſit ſignia fecit t prodigia
ī medio tui egipte. ſuper pha
raonem t ſuper omnes ſeruos
eius. Et produxit populum
ſuum ſ moyſen ſeruū
ſuum ī egipto: ſuper
terendos ad ſubmittendos
ad deuincendos ſuppliciis egyp
tios. In plagationē t in ou
nes ſeruos eius. Datum e
in egipto t qđ poſtea quā e
ductus e inde ppls:

pussit gentes multas: que
possidebant terram. quā uolebat
deus dare pplō suo. Et omnia
reges fortes: seon regem amor
reorū ⁊ og regē basan. ⁊ omnia
regna chanaan. Omnia ista ⁊
quō cōmemorat breuit psalmꝰ
sic en legimꝰ in aliis libris dñi
nis: et magna ibi manꝰ dñi.
Qui tu uides ea que facta sūt
in impios: cauē ne fiant in te.
Ad hoc enī ui illos fra sī. ut tu
nisires ⁊ eos nō imitarēris. et
alia nō patereris: nī uide qz
flagellum dñi ē sup omnem
carnem. Ne putes te non ui
deri qñ peccas. ne putes te
nō tempnu. ne putes dñm tē
nere: attende exempla bñfi
rorū dei. nī ea terroris. ⁊ cum
inductum dei terroris time.
Omnipotens ē ⁊ ad cōfolādū
nulla cum legunt. Qñ aūt
pius uidet qđ passus ē impi
us: purgat se ab omni īpie
tate. ne uenuat ⁊ ipe in talē
penā talemqꝫ uindictā. Bñ
ergo her accepistis ⁊ qđ scīte
sent deus: Expulit impios:
⁊ dedit terram eorū hereditā
tē. hereditatē israēl seruo suo.
Deinde exultatio laudis ei⁹
Dñe nomē tuū ī sclm. Post
ista omnia q̄ fecisti. quid ei ui
deo que fecisti: Inspicio aera
tuā quā fecisti in celo.
inspicio haurit uniā ptem ubi
habitamꝰ: et hunc uideo bñ
ficia tua. nubiū. uentorum.
pluuiarū. Populū tuū at
tendo. eduxisti eos de domo
seruitutis: signa et prodigia
fecisti uel in mumuis eorū. pu
nisti eos quos molestos pa
ebant ⁊ impios de terra sua
eicecisti. reges eorū occidisti: ter
ram eorū pplō tuo dedisti. Vidi
omnia. et impletū ē opus meū
laude: dux. dñe nomē tuum
in sclā. Vel quidem adhuc.
quō scripta sunt autemꝰ: no
mnus. lautamꝰ. Hi aūt alii
qđ significant: non sim one
rosus dum explico ut potero.
Fac in ipis hominibꝰ possit
agnosci. qz in celo ⁊ in ter
ra omnia quecūqꝫ uoluit
fecit. Celū enī et terrā spūa
les a corpio. terrā carnales⁊.
et hys duobꝰ mundꝫ celo ⁊ ter
ra constat emā dei: et ad spi
rituales ptinet p̄dicatio. ad
carnales ptinet obsequitatio.
Nam celi enarrant glām dei:
et facta manuū eiꝰ annūtiat firmamētū. Hi aūt terra
dei nō erāt plebs dei: nō dicēt
aplus. dei edificatio dei agri
cultura estis. sicut sapiēs ar
chitectus fundamētū posui.
alius sup edificat. Ergo edi
ficiū dei sumꝰ: et ager dei su
mus. Quis unqt plantat
uineā ⁊ et de fructu eius nō
pascit: Ego plantauī ⁊ apol
lo rigauit: sed dūs incremen
tū dedit. Ergo et in emā sua
⁊ in predicatoribꝰ suis ⁊ ī ple
bibus suis. unqꝫ in celo et in

terra oīa quecūq uolut fec.
Parū est ueis: u mari et in
omnibz abissis oīa quecūq
uolut feat. Quis sūt omnes
infideles. oīs nondū credē
tes: et in eis oīa q̄cūq uolut
feat. Non enī seruiunt ifidles
nisi p̄mittantur: a vindicat̄
in eos. q̄n̄ puersi sūt. nisi ut uf
ferat ille qui feat oīs gentes:
Puta. quia mare est uo terrar
nūq̄d ideo a potestate dei omni
potentis alienū est: Et ī mari
et in omnibz abissis que uolut
feat. Quis sunt abissus: Iaterā
ia corda mortaliū: profunde
cogitationes hoīm. Quo et ibi
faat deus q̄d nult. Quia dīs
interrogat iustū et impiū: q̄ aut
diligit iniquitatē odit aīam
suam. Et ubi illū interrogat:
Alibi scriptū est: in cogitatiōibz
impy interrogatio erit. Ergo et
in oīnibz abissis oīa q̄ nolu
ut feat. Latet cor bonū: latet
cor malū: abissus ē et in corde
bono et in corde malo. Sedhec
nuda sūt deo quē nichil latet.
Consolatur cor bonū: torquet
cor malū. Dīna ergo que uo
luit feat in celo et in terra. ī
mari et in oīnibz abissis: sus
tatas nubes ab extremo ter.
Quas nubes: p̄dicatores ū
bi ueritatis siue. De quibz nu
bibz alio loco masteus uinee
sue dicit: mādabo nubibus
meis ne pluant sup eā imbrē.
Et parū ē extasse nubes de
iherlin et de isrl. quos musit p
dicare euangeliū suū ī toto o
be terrarū. de quibz nubibz dic
tum ē. ī omnē terrā exiuit so
nus eorū. et in fines orbis ter
uerba eorū: parū ē hoc: sed q̄
ipe dominus ait. predicabit
hoc euāgeliū regni ī toto orbe
terrarū. in testimoniū oīnibz
gentibz. et tūc uenet finis: ex
tatat nubes ab extremo terre.
Nā arescente euāgelio undec
unt predicatores euangeliū
in finibz terre: nisi ibi erat
nubes ab extremo tūr: De q
bus nubibz q̄d opatur: fulgu
ra in pluuiā feat. Quando ad
uiam fulgur: de terroribz iu
dicii. Quo de terroribz iu
dicii: Nōne tibi minat deus
p̄ apl̄m et p̄ apl̄m et tamen
nomine chorusticatio terroris
Sed cū penitendo corrigeris
et agnoscas hoc mūa fieri: in
pluuiā uertit fulgura tua.
Nunquid uentos tethe
Nunquid uidisti uentos de thesau
ris suis. Eosdem puto p̄dicato
res et nubes et uentos: nubes
propter carnē. uentos propter spūm.
Nubes enī uidentur: uentus sen
tiūtur et nō uidentur. Denique
qm̄ carnē uidemus ēē terram.
nubes unq̄q̄ extant ab extremo
terre. Expressit uī extremi
bes: uenit ad uentos. p̄ spūs
homīs ignorat unde ueniat
p̄dicens unq̄q̄ uentos de the
sauris suis. Paululū antēā:
et antea uideam. Nunquid
p̄mogenita egypti. ab homine
usq̄ ad pecus. p̄mogenīa tua

salua sint in dño: qñ ipe ea
dedit nobis. a)oleſta aũt pe
na eſt: et numñ terribilis pla
ga. mors ꝓmogenitorũ. Quc
sunt ꝓmogenita nra? a)ores
ſta nr̃i quibꝫ nũc ſeruim⁹ deo.
ꝓa sũt ꝓmogenita. Primus
as chr̃i habem⁹ ipam fidẽ vnde
uapim⁹? Eccẽ quippe dictũ ẽ.
et uenies ꝛ ptr̃ises ab unao
fidei: et nemo uapit bñ vuc
nisi a fide. Fides ergo nra in
ꝓmogenitus nris eſt. Qñ auſ
ferꝫ fides nra: et cetera sub
sequi possunt. Nã qd purgãt
homines cotidie ꝓficiendo in
melius melius qꝫ uuiendo. ip
so interiore homine renouato
de die in diem sicut dicit apls.
et si exterior homo nr̃ corrũpit.
interior aũt renouat de die in
diem: ideo fit qua ꝓmogenita
fides uiuit. De qua ꝓmogẽita
fide et aplius aut? nõ solũ aũt
sed et nosipi ꝓmitias spũs ha
bentes. id est dantes iã deo ꝓ
mittas spũs nr̃i. hoc est ipam
fidem tamꝫ ꝓmogẽita nr̃a:
tamẽ in nobismetipis ingemisa
mꝰ. et adoptionẽ expectantes
redẽptionẽ corpis nr̃i. Si ergo
magna dei gratia est ut non
ferat fides nra: magna pe
na est omdẽ ꝓmogenita. qñ
homines in afflictione ecclesie
cõstituti ꝑdant fidem. Afflig
ẽm eciam ut ꝑdant fidem.
Nã et ipa egiptus afflictio in
terpretat. Quanꝫ ergo affli
gunt eciaz. qñꝫ scandala et
clesie inuehunt: et si xpiani ꝛ
appellant. moriũt ꝓmogẽita
eorũ. Erũt infideles ꝛ erũt in
anes. habentes tantũ nomẽ ꝛ
signũ: in corde aũt ꝓmogeni
tum suũ sepelierũt usꝫ adeo.
ut qñ ei aliqd duceris ꝓpt bona
uita. ꝓpter spem uite eine. et
ꝓpter timorem ignis eterni. ap
se subsannet? a si talis ẽ ut e
audeat coram te os torquere et
dicat. quis hic unde uenit sus
ẽ? Dicũt sibi homines qđ no
lunt. et xpianus ẽ. sed qz affli
gens. occisus ẽ ꝓmogenitus
eius. mortua ẽ fides eius: ꝛ hꝰ
ab homine usꝫ ad pecus. Dicã
fidẽs qđ sentio? hoies intelligas
spũalit significari tãꝫ doctos
ꝓpter rationalem aiam qđ est
homo. pectora ueꝰ indoctos ꝫ
tamen habentes fidẽ: nã non
haberent ꝓmogenita. Hunt
docti qui affligũt eciaz. sasma
ta et hereses faciendo. Proinde
ne in illis inuenis fidẽ: qñã
facti sũt egiptus. id est afflictio
ꝓplo dei. Occisa st ꝓmogenita
eorũ: trahunt post se turbas in
doctas. ipa st pectora. In hac gꝰ
afflictione qua etiã affligitur
moritꝫ in affligentibꝫ fides. mo
ritur ꝓmogenita ꝛ in ipis n
doctis et indoctis: qz occidit dis
ꝓmogenita egiptiorũ ab homine
usꝫ ad pecus. Immisit sig
na et prodigia in medio tui e
gipte: in phaonẽ ꝛ in omnes
seruos eius. Phamo ter egipti
orũ: nomẽ attendite. ꝛ uidete

q̄ admodū ista facit dō. Ter
monū gentē prior ē. egypt⁹
affluctio est. pharo dissipatio.
Affluctio ergo regē halz dissipa
tionē: quia illi qui affligunt
ecc̄iam. dissipati affligūt. Ut
eū affligant dissipant: q̄m
xp̄m diuidit. ꝑplus sequit. p̄cedit
dissipatio. sequit affluctio. Au
dite audite noīa hec interpreta
tione tpīa t sapiēcia plena:
nec vnū minus ex istis nōibz
qđ bonū aliqđ interpretat. ubi
extruit deus unam suā. Per
auffit gentes multas: t occidit
reges fortes. Dic quos reges t
quas gentes gnnidas sacrāmē
tis. Seon regē amorreorū oc
cidit. Audite noīa: seon rege
inquit amorreorū occidit. Oc
cidit plane: et nūc occidat a
cordibus seruor suor. ta tēpta
tionibz ecc̄ie sue. nec cesset ma
nus eius in occidendis talibz
regibus t talibz ꝑplis. Interpre
tatur enī seon tēptatio oculor:
et amorrei interpretant amai
cantes. Jam hic uidete si in
telligē possum⁹. quō amaicā
tes regem habeant tēptatiōz
oculorū. Tēptatio oculor non
ē nisi mendatio oculor. Habz
rex. ueritatē nō habet. Jam
quid mirū ē si amaicantes
talem habeant regē? mēdacē
regem? Nisi enī mendaciū
t simulatio p̄cedat: nō sūt a
maicantes in ecc̄ia. Inde enī
amaicāt q: fingūt. Precedit
tēptatio oculor. amaicatio seq
tur: et utrūq; dyabolo p̄ssu.
Nā tēptatio oculor non est
quō disfigurat se uelut ag̃
lum lucis? Occidat manus
dñi et illū et illos: illum ne
indurat. illos ut corrigant.
Etenī in vnoquoq; homine
occidit ille rex: q̄n dampnat
simulationē. et diligit ueri
tem. Manus nō quiescat do
ge. Nam q̄ admodū egit ad
litterā hic. sic agitur nūc ꝑ ꝓ
litter: ut impleat qđ hic ꝑphe
tice p̄nūciauit. Occidit enī
alium regem: et alium ꝑplin ex
Et og regem basan. Et hic
q̄ malus? Og interpretat cō
fusio: basā īpetat confusio. Malus
est rex ille: qui interclusit nos
ad deū. Nec enī agit dyabo
semp opponendo figmēta su
a. opponendo ydola sua. op
ponendo se necessariū p̄ nos
ticos. sortilegos. augures.
aruspices. magos. demonū
sortem concludit nā. Quod
xp̄m ideo agit. ut pateat nob
fuerit interclusa. nā per eū
redemptus q̄tum dilatat. cum
deo meo trāsgrediar murū.
sic dyabolus nichil aliud a
git. nisi ut interclusit nā. ne
credatur in deū. Si enī ꝑ eū
tur in deū. patet nā. Si enī ꝑ
xp̄m ē nā. Si aūt nō credit
in deū: interclusa ē nā. Si aūt
interclusa fuerit q: nō credit
quid restat nisi ut nā ꝑeat
qui nō credebat. confundat
qui nō crediderūt? Quare

Quia cõclusio p̃cedit ⁊ seq̃t confusio. Conclusio p̃cedit ut rex. sequit confusio tõp plebs. Quos nõ cõclusit ut non crdant in xp̃m. q̃ apparue rt xp̃us omnes confundẽt: ẽt ñs ducent eos cr aduersõ iniquitates eorũ. Tũc dicent impij confusi ⁊ quid nobis p fuit superbia: ⁊ magnia mysteri a frẽs mei dissipatio: cr afflic one dissipant ut affligant. Magna mysteria tẽptatio o rũ. id est fallacia cr ama uerunt; fallunt enĩ ut ama uerint. Conclusio rer cõfusio nis: concludit enĩ ne tũ seãt ad fidem, ⁊ cũ uenerit in quẽ crdim⁹ confundent. Et oĩa regna chanaan occidit deus. Chanaan interpretat paup⁹ tũ. Humilitas ãt si bonũ aliqd̃ signifiat. ⁊ si sit utilis humilitas: nam mala humilia no. penalis est. Si enĩ humilia uerit qu se exaltat humilia bitur. Non enĩ beneficiũ illi p̃statur. q̃ punit ut humili ur. Chanaan ergo nõ sup bus est. Omnis impius. oĩs infidelis exaltat cor suũ: nõ uult rectè in deum. Sed licet exalta no parum ẽ humiliata in die u dicij: tũc humiliabit q̃ nõ uult. Dũt enĩ uasa ire: que p̃fa sũt ad p̃dionẽ. Modo extollant se: gaudeãt. extendãt se super fideles: rideant fideles. blas phemẽt xp̃ianos. dicãt au

dulana st̃ ista. que dicũt de di e iudicij. Ista elatio eorũ pa mata est humiliationi. q̃ ne nerit under qui mõ annũtia tus irridetur: tũc ille qui mõ superbit nõ utilit. ⁊ penaliter humiliabit. Modo autẽ non humiliabit. ⁊ paratur humilitati id est paratur dãpnationi. p atur victime. Omnia ergo is ta euenit deus cor palit tunc q̃ patres nr̃i educti sũt de terra egipti: euertit spũaliter nũc. nec cessat manus eius usq; in finem. Ideo ne istas potẽtias dei tũc putes pactas cessasse: dñe nomẽ tuũ mãt in seculo. id est nõ cessat mia tua. non cessat manus tua in scl̃o fac ista. que tũc p̃nũciasti figuã do. Omnia enĩ illa in figura contingebant illis: scripta ãt sunt ad correctionẽ nr̃am. in quos fines sc̃lorũ obuerũt. Co mune memoriale tuũ in gia tione et gratione. Generatio ista. et gratio altera. gene ratio qua fideles effecti: ⁊ p baptismũ renasci: gratio qua a mortuis exsurgem⁹ et angelis conũcti viuemus. In etnũ memoriale tuũ dñe. et sup istam grationẽ: qr nr̃ nũc oblitus ẽ ut uocaret, nr̃ tũc obliuiscet ut coronet. Me moriale tuũ in gratiõe ⁊ ge nerationẽ: Qm̃ iudicabit dñs plebem suam. Cõplent ãte illa oĩa in p̃lio iudeorum. Nũquid iã remãserũt opera

eius. postq̃ uiderit plebē suā
inimicū eripientis manū: ¶ Ad
hūc plane uidebit dominꝰ
plebem suā: et in seruis suis
aduocabit. ¶ Iam uidebunt
ipām plebem: et ruptio uidue
futuus. uidebitur ē plebs uide
ntiū. ¶ Quid est uidebitur? Sepa
rati uidebūtur: et remanse
rūt mundi. ¶ Si aūt mentiet
aut mentiri erubuerit. quia
diu iam uidebitur est: uidebi
dīm dicentē. an uidebūt ēcm
in hāc mūdū. ut q̄ nō uident
uideant. et qui uident cēci
fiant. ¶ Erectam st̄ superbi: illuū
ati sūt hūiles. ¶ Iudicauit ergo
plebem suā. ¶ Ipm uidebunt
dicit ysayas: et nūc tu dom⁹
iacob uenite ambulem⁹ ī lu
mine dñi. ¶ Dauīd ē hoc. ⁊ ip̄e
sequit̄: ¶ Diuisit enī plebem
suam domū isrl'. ¶ Ipsa est
domus iacob: que est domus
iacob isrl'. ¶ Qui enī iacob: ipe
est isrl'. ¶ Nostus sanctus lūas:
et puto qd̄ uobis ueniat ī mē
tem. qr ipe iacob q̄n uidit an
gelū secum luctan⁹ ⁊ accepit
nomē ut appellaret̄ israhel.
¶ Unus homo ē suc iacob suc
isrl': una p̄sona ē domus ia
cob ⁊ domus isrl'. una gens.
una plebs: hanc mundat. et
hanc dimittit. ¶ Et nūc iam
certe odisti ipm a dom⁹ ia
cob. iā odisti ipm: iā capt̄
aī crucē agitasti. iā pendē
tē uim sisti? iam duristi si filiꝰ
dei es descende de cruce: iam
rogauit medicus pro furente.
pater ignosce illis. nō enī sciūt
quid faciunt. ¶ Certe iā seruus
tu oīa: et nūc rede mi eī qui
odisti. bibe sanguinē quē
fudisti. ¶ Et nūc tu domus iacob
testimoniū et te exponet ei
pio qd̄ hic durit. ipm uidebūt
dñs plebem suā. et in seruis
suis aduocabit. ¶ Iudicasse et
intelligit̄ plebem suā. sepa
do in ipa plebe sua bonos a
malis: fideles ab infidelibus
aplos a iudeis mendax. ¶ Hoc
significauit ut dicit̄ reperiam⁹
prophetā dicens. iā postilla
mala omnia o tu domus ia
cob. uenite ambulem⁹ in lu
mine dñi. ¶ Quāc uobis dic.
nite ambulem⁹ in lute dom⁹
nu? quāc uobis dic uenite am
bulem⁹? ¶ Ne remanendo in
dusnio. nō pueniatis ad pa
¶ Quare? Non semp ibi
tus est ip̄us? ¶ Sed nūc dim
plebem suam domū isrl'. ¶
domus iacob: qua dimis
plebem suā domū iacob. Di
nit domus isrl': qua dimis
plebem suā domū isrl'. Qui
uenit et que dimissa est. mis
qua hoc ē iudicū. ut qui nō
uident uideant. ⁊ qui uide
cēi fiant: ¶ Iudicauit dñs
plebem suam. Separauit ergo
et non ibi inuenit. quos ēq
nū suum restituat? Plane in
uenit: et in seruis suis adu
cabitur. ¶ Nō repulit aut aplos
plebem suam quā prescuit.

Et unde probat? Nam et ego sibi ita sum. Ergo uidimus dñs plebem suam separando bonos a malis: hoc ē in seruos suos aduocabit. Quibz? A gentibus. Quando enī gentes ad eum uenerūt? Quāti fundi. quanta loca deserta mō ueniūt? Uenīt unde nescio qīti. aut de quo? et dicam⁹ eis qđ ultus? Respondent: nosse glām dei. Credunt fīēs mutari nos & gaudere ad talem uocem rusticano modo? Uenīt nescio unde certum an nescio quo? Qđ dicam an nescio a quo? Immo qz ne quem pñt trahere. Uenīt sub uo de silua. de deserta. de imo ssimus et arduus montibus ad eccliam? et hanc uocem habent plerīq; & pene oēs eoz. ut audeam⁹ uere unus docentem deum. Impletur sīptuia ppheta q̄ dictum est: erunt omnes docibiles dei. Qđ sidēatis diam⁹ illis: & illuminent glām dei. Omnes enī peccauerūt: et egent gla dei. Credunt consentiunt: deinde ordinari erigūt. Nōne unusquisq; seruus suus aduocabitur? Denuq; post istā totā dispositionē & dispensationē. Ibi ordinant se spūs dei ad expugnanda et uirilenda ydola. q̄ iam uident a cultoribz suis. Ydola gentiū. et argentū et auru. Ista oīa deo faciente qui unus solus & in terra oīa q̄ q̄ uoluit fecit. qui uidit ut plebem suam et in seruis suis aduocabit? quid restat figmētū. nisi uidendū nō adorandū? Ydola gentiū dicturus erat. forte esse ut contēpnerem⁹ ista oīa. Dicturus erat. ydola gentium nō dico lapides & ligna. gipsum et testam: nō hoc dico. docibilis materia ē illud qđ ualde amant. ut qđ ualde honorant dico idola gentiū argētum et aurū. Certe aurum ē. certe argentū ē: nūqđ qz lucet argentū. lucet aurū. ideo odor habent et nō uident? Aut quō argentū est. quō aurū ē. utile forte auaro nō religioso. imo uero uel auaro utile sed utile bene utenti. ut p eius erogationem celestem thesaurū acquirat? tamen nūt tū ista insensata sunt. qđ fatuis hoīes de argento et auro? Deos. Qđ deos fatuis. nōne uidetis qđ nō uideant? Oculos habent et nō uident. aures habent et non audient? nares habent & nō odorabūt. os habent & nō loquent? manus habēt et non operant. pedes habēt & nō ambulabunt. Omnia ista artifex faber argentarius fabre potuit. et oculos et aures & nares. et os et manus et pedes: sz nec lumen oculis. nec auditū auribus. nec notē ori nec sensū naribz. nec motū manibz. nec uer pedibus dare potuit. O homo uides iam procul dubio

qđ fecisti: si a quo factus es ag
nouisti. De illis aũt q̃ non ag
nouerũt qđ dicat: Simules il
los fiant qui fecerũt ea: et oĩb
q̃ confidunt in illis. Et excidit
fiẽs expectu in eis quandã si
militudinẽ ydolorũ: nõ quidẽ
in carne eorũ. ꝑ in interiore ho
mine eorũ. Nã aures habent
et nõ audiũt. ad illos q̃ppe cla
mat deus q̃ habet aures audi
endi audiat: oculos hñt et nõ
uident. Habent enĩ corporis
oculos: ꝑ nõ habent oculos fi
dei. Denuꝫ implet hec ꝓphe
a ꝑ omnes gentes. Videre quo
dnũ sit ꝑ ꝓphetam. Nichil al
legoricũ nichil figuratiũ com
memoro. ꝓp̃am expressa sim
pliciter. manifestam audire ꝑ
phetã predictã: videre com
pletũ. Prevaluit inquit dñs
aduersus eos. Propheta dicat so
phonias aduersus impugnan
tes. et aduersus rebellantes.
et de occasione fideliũ martires
futuẽtes sed tamẽ nescientes: ꝑ
ualuit dñs aduersus eos. Et q̃
modo ꝑualuit: Ineꝛia su
a uidem q̃. qꝛ ꝑualuit aduersꝰ
eos. Volebant pauores ipia
nos extinguere. et de sanguine occisorũ
tanti cruoꝛem exercuit. a q̃bus illi
nutrfectores martirũ supemi
tur: tamẽ et mõ querunt ubi
abscondant ydola sua. q̃ pri
mo xpianos ꝓpter ydola tru
cidabant. Nonne ꝑualuit ad
uersus eos dñs: Vide si fiat
qđ sequit: ꝑualuit dñs ad
sus eos. Et quid fecit: Exter
minauit omnes deos gentium
terre: et adorabũt eũ uniusq
ꝙ de loco suo oĩs insule gen
tiũ. Quid est hoc: Nõne ꝓ
dictum est. nõne cõpletũ est
Nõne ut legitur sic uidemꝰ
Et illi qui remanserũt odo
habent et nõ uident. nares
habent et nõ odorant. Non
sentiũt illũ odorem: xpi ꝙ
nus odor suauis sicut dicit
aplus in omni loco. Quid ꝙ
dest qꝛ nares habent. et non
odorant. tam suauẽ odorem
xpi: Vere in illis factũ est. et
uere de illis dictum ẽ: similes
illis fiant oĩs qui fecerũt ea.
et oĩbus qui confidunt in eis.
Sed cotidie excidunt ꝑ mul
tula xpi dñi. cotidie aputꝰ
culi cordũ et aures surdo
inspirant nares insen
dissoluũt ora mutorũ
gunt manus paliatoꝝ
rigũt pedes claudorũ: de
pidibꝰ istis erubescant filii ab
he. Quibꝰ oĩbus iam dicit
Domus isrl̃ benedicite dñm.
oĩs filii abrahe: et sic de
pidibus istis fusc
brahe. Manifestũ est qꝛ illi
sit magis domus isrl̃ q̃ pro
nent ad domũ isrl̃: qui pro
nent ad semen abrahã non
carne ꝙ fide. Domus israhel
benedicite dñm. Si fuc domus
dñi illam dia. et ꝓpter eccliã
uocati: excidit in apli. et

lia arma fortū. Dom⁹ ist'
bñdicte dñm. Omnes gentes
bñdicte dñm: omnes leui bñ
dicte dñm. Bñdicte populi
dñm: hoc est domus ist' gra
liter. Bñdicte ꝓpositi. hoc est
domus aaron: bñdicte mīs
tri. hoc ē domus leui. Nō de
ceteris nationibꝫ: Qui time
tis dñm bñdicte dnm. Omēs
ergo una uoce dicamus qđ se
qui. Bñdictus dñs ex syon
qui habitat in ihꝛlm. Ex syon
ihꝛlm. Syon speculatio: ihꝛ
usalem visio pacis. In qua
ist' nūc habitaturus ē: In il
la que erudit: Non. ſ in ma
de nīa que est in celis: de q̄
dicti ē. multi filij deserte ma
gis q̄m eccl̄ie que habet uirū.
Nūc ergo dñs ex syon. qa spe
lamur qđ ueniat: nūc tri
dū in spe uiuim⁹ in syon
sum⁹. finita uita habitamus
in illa autem
est. quia et dñs habitat in ea
et custodit eam. q̄ est ui sio pa
cis eterna ihꝛlm. pacis illius
ubi nec au laudande lingua
nō suffitat. ubi nullū hostem
iam sentiem⁹. nec in etnia nec
per etnias. nec i carne nostra
nec i cogitatiōe mīa: absorbet
mors in victoria. et lacrimā
ab oculis deus in pace. auer
ihꝛlm facta cuncta dei. Explicit psalmꝰ C. xxxvii. Incipit psal
mꝰ C. xxxviii.

Confitemini dño q̄m bonus: q̄m i
ctibum misericordia ei⁹

Psalm⁹ iste laudē continet de
i: et eodē mō in omnibꝫ suis ver
sibus tminat. Proinde ꝑpius
hic in laudem dei multa dicī
tur. maxime tamē eius mīa
cōmendatur: sine cuius cōmē
datione aptissime nullū ver
sum claudi uoluit. p q̄ spūs
scūs condidit psalmū. a)ieu
nu aūt me in psalmo confessio
quito qui silr incepit. qm̄ coder
que intuebar nō habꝫ uetera
nū. sed in sclm mīa eius. que
fisse quid potius intelligē de
bemus? in circo enī simone
scriptū est stomacha. qđ i sclm
et metinū interpretari potest:
ſ qđ illic ut potui dissereri.
etiā hoc retexere longum est.
In isto aūt psalmo etiā idem
ipe coder non ist in sclm quod
plenꝫ habent. sed meternum
mīa eius. Nō et si post iudi
cium quo in finē scli viui ⁊ mor
tui iudicādi st. missis iustis i
uitā eternā. iniquis aūt in
ambustionē etnā. nō sint de
inceps futuri quor adhuc ⁊
miserear deus: certe tñ intel
ligi potest metinū futurū mīaꝫ
eius. qm̄ suis scīs fidelibus ꝙ
largitur? nō q̄ metinū misere
ri. ⁊ ideo metinū mīa eius
indigebūt: sed q̄ ipa bītudo
qm̄ misericordiā miseris prestat.
ut ee miseri desinant ⁊ beati
ee incipiāt nō habebit finem.
ideo metinū mīa eius. Nō ei
iusti erim⁹ ex iniquis. sani ex
infirmis. vivi ex mortuis. et

īmortales et mortalibz. beati et
miseris: mīa eius est. ℣ Hoc aūt
qđ ita erit⁹ in etnū erit; ergo
inetnū mīa eius. Proinde con
fitemī dño: id est confitendo
laudate dñm qm bonus. Aut
probat confessione aliqđ estis
tempale sūptum: qm inetnū
mīa eius. id est bnficiū qđ nob
miserit oīdit prestat ī etnū est.
Qđ aūt halz qm bonus. grecus
habet agathos. nō sicut ī psal
mo centesimo et quinto qđ ibi
ē qm bonus. grecus hīt chrestos.
ideo nōnulli illud interpretati st
qm suauis est: agathos autē
nō utrūqz bonus. sed excellēti
sime bonus est. Deinde sequit.
Confitemī deo deorū: qm in
etnū mīa eius. Confitemini
dño dnorū: qm inetnū mīa e
ius. Quoniam st dy et dñs. qm
deorū et dnorū sit deus et dns
qui ē uerꝰ deus: merito queri
solet. Et sarptū inueim⁹ ī alio
psalmo deos etiā homines ap
pellatos. sicuti est. deus stetit
in synagoga deorū in medio
autē deos discernit: et paulo
post. ego dixi dy estis et filij ex
celsi omnes: uos aūt ut homes
moriemī et sicut unus de prin
cipibus cadetis. Qđ testimoniū
etiā dns ī euāgelio cōmemorat
dicens: nōne scriptū ē in lege
vra. qr ego dixi dy estis. et filij
excelsi: Si illos dixit deos ad
quos sermo dei factus ē. et nō
pt solui sarptā: qm pr sāctificauit
et misit ī mūdū. uos dicitis qa
blasphemas. qua dixi filius
dei sum: Non ergo qua bonū
sūt oīb: sed qr sermo dei ad
los factus est. appellati st dy.
Nam si propterea qr bonū ēius
oīb: non sit eos diuidicet.
Cū enim dixisset deus stetit
synagoga deorū. nō ait ī me
dio deos et homines discrimi
nans ostendens. quid nisi
inter deos et homines: sed in me
dio inquit deos discrimit. Ded
sequitur. usqz quo iudicatis
iniqtatem. et reteta: qnqz
nō omibz sz quibusdam dixit.
qua discernens dixit: et tunc
in medio deos discernit. Sed
quereris si homines ad quos
sermo dei factus ē dixi uocāt.
utrū et angeli uocādi st dy.
cū hominibz iustis et sanctis
martīb pīs. pmittatur.
equalitas angelorū. Et in
sēptuīs quidē nesciō utrū
nil possit nil facile possit
perire. apte dixi angelos
os. Cū de dño dictum est
terribilis sup oīs deos: qui
hoc dixerit continuo nelut
exponendo cōmunit: qm dy
genus demonia. Sup malos
deos dixit dñs terribilem
sanctis suis quos etiā deos fecit.
a quibz demonia timentur.
Hic enī sequit: dns aūt celos
fecit. Non ergo dy sine add
mento. sz dy genus demo
nia: supius mē terribilis
inqt sup omnes deos. Nō aut
sup omnes deos gētū: qm

intelligi hoc uoluerit. Attende
qđ sequit: qm̃ dij gentiũ demo
nia. Qđ quidẽ in hebreo dicit
nõ tm̃ sculptiũ: sed dij gentium
simulachra. Qđ si uerum est:
multo magis ardendi st̃ septu
aginta diuino spũ interpretati.
quo spũ et illa dicta st̃. que in he
breis litteris st̃. Eodem nãq; ope
rante spũ. eaã hoc dici oportu
it qđ dictũ ẽ dij gentiũ demo
nia: ut intelligẽmus sic etiam
in hebreo positũ. dij gentium
simulachra. ut demonia pos
sent. Nam qđ attinet ad
ipsa simulachra q̃ grece appellã
tur ydola. quo nomine ita utun
tur latino, oculos hñt et nõ ui
dent, et cetera que de hijs ideo di
cunt. quia omni sensu carent.
Quocirca nec terren possũt: qr
nisi ea que sentiũt tren utiq;
nõ possunt. Quo ergo dictũ ẽ
de domino terribilis ẽ sup omnes
deos. qm̃ dij gentiũ simulachra
nisi p simulachra intelligant
demonia. q̃ terren possunt:
Unde aut et aplus: scimus qa
nichil est ydolũ. Dot ei retulit
ad materiã terrenã. sensu ca
rente. In ea item ne q̃sq̃m pu
taret nõ ẽ aliqua nuentem
sanctitẽq; naturã q̃ gentium
que immolant gentes dẽonijs
immolant nõ deo: nolo nos so
cios fieri demoniorum. Dic ergo
nusq̃m in diuinis eloquijs ip
se scõs angelos appellatos
deos: ea in causa potissimum
ostendit. ne isto noĩe homines
ad hoc edificarent. ut ministe
riũ uel seruitutem religionis. que
grece liturgia uel latria dicit
scis angelis exhiberent. qđ nt
ipi exhiberi ab hominibus uolũt.
nisi illi deo qui et ipsorũ et ho
minũ deus est. Unde multo
utilius angeli uocant. q̃ latine
nũtij nũcupant: ut p nomẽ
nõ substantie ꝛ officij satis in
telligamus illũ deũ a nob colu
os uelle quẽ nũciant. Totam
igit istam questionẽ breuiter
aplius soluit ubi ait: nã et si
sunt q̃ dicant dij siue in celo
siue in terra. q̃admodũ sũt
dij multi et dñi multi: ꝛ nob
unus deus pr̃ er quo omnia.
et nos in ipso. et unus dominꝰ
ihesus xp̃us p quẽ omnia et nos
p ipm̃. Confiteamur gr̃ deoꝝ
deorum. et dño dñoꝝ: qm̃ me
tnũ mia eius. Qui facit mi
rabilia magna solus. Dicit
in oĩm uersuũ nouissimus p
ubꝫ positũ est qm̃ metuũ mia
eius: sit in oĩm capitibꝫ q̃ius
nõ sit positũ subaudiendũ ẽ
confitemũ. qđ in greco euden
cius apparet. Appareret aũt et
in latino: si eandem locutionẽꝫ
trãsferre potuissent interpretes
nri. Qđ quidẽ in isto uersu pos
sent: si diceret factẽti mirabi
lia. Qđ eñ nos habemꝰ q̃ fiant
mirabilia. greeus hñt factenti
mirabilia. ubi necessario cõsi
temũ sbauditur? atq; utinam

ul' pnomen addeirent ut diceret.
ei qu fatat ul' ei qu ferit. ul' ei
qu firmauit: qr etiam sit fata
le intelligetur confitemū ee sub
audiendū. Nūc uero ita ob sau
rum factum est: ut qui gremum
oditem siue nescient uspicere
siue negleierint. possit putare q
ferit celos. qui firmauit terrā.
qui fecit luminaria. qm inet'
nū mia eius ideo dictū. quasi
ppteira ista fecerit qm inetnū
mia eius: ai ad eius miaz illi
ptineant quos de miseria libe
rat: nō aūt ut eius mie fuisse
intelligam' facē celū 7 terrā
et luāria 7 ai illud sit bonita
tis eius qui creauit oia bo
na ualde. creauit aūt ut eēnt
omnia: hoc uō mie ut a pec
catis nīis mūdet nos. 7 a mi
seria liberet inetnū. Ista ergo
nos alloquit' psalmus. confi
temū deo deorum. cōfitemini
dño dnorū. confitemū ei q' fecit
mirabilia magna solus. cōfi
temū ei q' fecit celos in intellaī:
confitemū ei qui firmauit terrā
sup aquas. confitemū ei q' fec't
luminaria magna solus. Cur
aūt confiteamur i oim uersu
um finitr ponit. qm inetnū
mia eius. Sz quod est q' fecit
mirabilia magna solus: An qr
mirabilia magna solus 7 p
homines fiunt: Sūt quedam
magna q' solus deus facit. et
ipa exequitur dicēs. qui fecit
celos in intellaī. qui firmauit
terrā sup aqs. qui fecit luāria
magna solus: ideo 7 hic addi
dit. quia ceteā mirabilia que
dicturus ē p homines fiunt. Cū
enū diuisset q' fecit luminaria
magna solus: que sunt enim
luāria sensibus aperuit. Sō
lem in pōtātem diei: lunam 7
stellas in potestatem noctis.
Deinde incipit dicē q' p angē
los ul' homines fecerit. Quip
pe cū sit egiptū cū pmogenitis
orum. Et ceteā. Omnipotens ut
creatuā nō utiq; deus pater
creatuā. sz solus fecit. Cuius
creature quasdā pres excellen
tiores cōmēdauit et quibus u
nusa cogitatuem? intelligibiles
celos et uisibilem terrā. 7 qm
sī et ea celi uisibiles. cōmemo
ratis eorū luāribus totū celeste
corporeū. ut ab ipo facti an
petem 9 admonuit: q'p' ideo
aut qui fecit celos in intellaī.
ul' sicut alij interpretati sūt u
intelligentia. uni celos in
ligibiles significare hoc uo
luerit. an in suo intellectu
ul' in sua intelligentia fecisse
celos. hoc est in sua sapientia
sicut alibi scriptū est. oia in
sapia fecisti. eo mō i sinuam
unigeniti uerbi. quem pr.
Sz sicut est ut in suo intellaī
fecisse accipiam' deū celos'?
cui tm de celis hoc aut. cum
oia in eadem sapia fecerit.
An ibi tm exprimendi fuit ut
in ceteis etiam matī posset
itelligi'? ut iste sit sensus. qui
fecit celos in intellaī. q' firma

nit terram sup aquas. ut ꝛ li
subaudias in intellectu q̃ fer
luminaria magna solus. solē
in pt̃atem diei. lunā ꝛ stellas
in pt̃atem noctis. utiq; ī ītel
lectu: Quō ergo solus. si hoc
ē in intellectū ul' in intelligen
tia qđ est in sapiēa. id est in
uerbo unigenito: ℣ An qꝛ tin
tas nō sunt tres dij sed unus
deus. ad id refert qđ sol⁹ deus
sent: qꝛ nō creatum p̃ creatu
tam sentē: Sed quid est q̃ fir
mauit terrā sup aq̃s: Obsc
ra enī questio est. quia terra
grauior uidetur: ut nō porta
ri aquis. ſ aq̃s potius portāe
credatur. De qua re ne aduſ⁹
eos q̃ se putant ista certius in
tonuis comperisse. contentiose
scripturas nr̃as defendē unte
mur: siue illud ita siue a
liter sit. habem⁹ qđ te. primo
intelligam⁹. terram que habi
tatur ab hominibꝫ ꝛ cīrostria
continet aīalia. q̃ alio nō ī
scriptuis arida dicitur sicut
scriptū ē. appareat arida: et
congregatio aquarum appellauit deus maria. arida
sup aquas ēē fundatā: qđ a
fluminibus circumfluentibꝫ supemi
net. Nō enī que dicat² litora
lia aquarū sup maria fundā
ta. ita sub ea maie ē q̃ admo
dū st aque sub speluncarum
cauernis. aut sub nauibus
supnatantibꝫ: ſ ideo sup ma
re dicat² qua infeiori mari ꝛ
supemineat. ℣ Dic dicto ē plia
nos crisse sup aquā. ita enim

habet grecus. qđ quidam lati
ni habent ad aquā ꝛ sic dñs
sup puteū sedebat. qđ ambo
supiores ecclē q̃ flumē et pu
teus: ille iurta flumē. iste iur
ta puteū. ℣ Dicaūt etiā aliq̃d
aliud qđ ad nos magis pt̃inꝫ
ista dicta significāt. sent deus
celos ī intellectū spūales scōs
suos. quibꝫ nō tm̃ credē ueru
etiā intelligē diuina tribuant.
hoc q̃ nondū possunt et solam
fidem humilissimā tenent. cū
infra celos terre nomie figu
rant²: ꝛ qua in baptismo q̃
acceperunt mēo cassa credulī
tate cōsistunt. ideo dictū est
firmauit terrā sup aq̃s. ℣ Item
qꝛ dictū ē de dño ipso. qđ ī illo
sūt oēs thesauri sapientie
ꝛ scīe absconditi. hec ait duo
ro est sapiam ꝛ scīam distare
inter se aliquid alia quoq;
scīptuarū testant² eloq̃a. magi
me loquente sancto iob ubiq;
dāmō singula diffinuit²: dix
itq; ait hominī. ecce pietas ē sa
piēa. abstinē aūt a malo
scientia ē: nō incongruenter
intelligim⁹ sapiam ī cognitī
one et dilectione eius qđ sp
est. atq; incōmutabiliter manꝫ
qđ deus ē. Nam et qđ ait ecce
pietas est sapia. theosebia dic
ta ē in greco: qđ ut totū latiē
exprimatur. dei cultus dici
pt̃. ℣ Abstinē aūt a malo qđ
dixit ēē scīam. quid est aliud
q̃ in medio nationū tortuo
se ꝛ puerse tanq̃ in nocte hui?

scli cnute prudenterq; uersan⁹: ut abstinendo quisq; ab iniq̃ te. nõ ɔfundatur tenebris ꝑtu numeris lucis distinctus: Cum ergo quotã hoc aplius cõcordẽ gr̃arum dei uanetatẽ ĩ hoĩbus dei uellet ostendẽ: hec ĩ ꝑmis duo posuit dicens. aly quidem datur ꝑ spm̃ sermo sapiẽtie. hoc ẽ arbitror solem ĩ ptãtem diei: aly sermo sc̃ie sc̃dm eũdem spm̃. hoc ẽ lunam. Deinde quo tãmõ stellas cõmẽtan puto. in eo qđ dicit. aly fides in eodẽ spiritu. aly curationũ donatio in uno spiritu: aly operationes uirtutũ. aly ꝓphetia. aly diuidicatio spũũ: aly gria linguarũ. aly interpretatio sermonum. Nichil enĩ horũ est qđ in hui⁹ scli nocte nõ sit necessariũ. que nĩ tũsient nocia ista nõ erunt: ideo in ptãtem noctis. In ptãte quippe aut ul' diei ul' noctis. ut potestas ẽt diei lucere uel nocte: qđ in spũalibus donis sic intelligitur. q; dedit ptãtem filios dei fieri. Qui percussit egiptũ cũ ꝑmogenitis eorum. Qui ꝑcussit et selim. cũ hijs que precipua putantur in seculo. Qui eduxit isrl' de medio eorũ. Eduxit etiã sc̃os ac fideles suos de medio malorũ. In manu potenti ⁊ brachio extenso. Qđ potentius quid excellentius eo qđ dictũ ẽ. et brachiũ dñi cui re uelatũ ẽ: Qui diuisit mare rubrũ ĩ diuisiones. Duxit etiã ut unus atq; idem baptis

mus alijs sit in unitam: alijs fi in mortem. Et eduxit isrl' per medium eius. Eduxit etiã inimi tum ꝓpm̃ suũ ꝓ lauacrũ regi nonis. Et extinxit phanonẽ et turturem eius ĩ mari rubro. Celeriter interimit ⁊ ꝑmũ suũ reatumq; eius ꝑ baptismum. Qui traduxit ꝓpm̃ in deserto. Traduxit et nos in hums seculi anditate et sterilitate: ne ĩ ea pereamus. Qui ꝑcussit reges fortes magnos et occidit reges fortes. Potuit atq; occidit etiã a nob dyabolicas ⁊ noxias potestates. Seon regem amorreorum. Ex men inutile. id' tẽptationem malentẽ. qđ interpretat seon: re gem amaritudinũ qđ interpre tat amorreorũ. Et og regem basan. contemnentẽ qđ interpre tatur og. et regem confusiõis qđ interpretatur basan. Quo cõterat dyabolus nos eũ cõterunt ⁊ dedit terram eorũ hereditatem: hereditatem isrl' seruo suo. Dat etiã qđ dya bolus possidebat hereditatem. semini abrahe. qđ est xpõ. Qui a in humilitate nra memor fuit nr̃i: et redemit nos. ab iniquis nr̃is sanguine unigeniti sui. Qui dat escam omni carni. hoc est omnĩ hominũ generi. nõ tantũ isrlitarũ. sed et gentiũ: de q̃ scr̃ptum. cauo mea uein est sper. Confitemini deo celi: qm̃ in eternũ mia eius. Confitemini dño dñorũ: qm̃ in eternũ mia eius. Qui hoc aut deo celi: aedo aliter

dicere uoluit. qđ supra dixerat
deo dñō. Nā qđ ibi deinde sub
iūxit hoc etiā hic repetiuit. con
fitemī dño dñorū. Sed et si sūt
qui dicunt² dy sive in celo sive
in terra. qđadmodū st' dy multi
et dñi multi: ꝑ nobis unus est
deus pater ex quo oīa et nos
in ipm²: et unus dñs ihūs xp̄us
ꝑ quē oīa. et nos ꝑ ipm: cui
confitem² qm̄ misericordia mea ei⁹.
Explicit ps. C xxxv⁹. Incipit psal
mus. C xxxvi⁹.

Dlitos mus. C xxxvi⁹

uos ee non arbitror
cōmendasse nobis so
bis. imo cōmeōrasse
uos. qđ omnib⁹ eruditis i sancta
ecclia. nosse debz uñ caues simus
et ubi peregrinemur. et ꝑ quos pe
regrinemur. et quā causā ee ptām. ut
scionib⁹ aūt nr̄is remissionē
ptōrū. et iustificationē gratie
dei: duas civitates ꝑmixtas si
bi inuicem corpore et corde sepa
ratas. auree ꝑ ista uolumina
seculorū usq; in finē. Audistis
et nostis una cui⁹ finis ē par
tis gaudii ē par tpalis et no
ster babilonia. Interpretatō
nes ecclie nōm si nō fallor tene
tis: ihrlm interpretat uisionem
pacis. babilonia confusionē.
Ihrlm in babilonia captiua re
net² nō tota. caues enī eius et
angeli st': sed qđ attinet ad hoī
nes ꝑdestinatos in gloriā cel.
futuros ꝑ adoptionē coheredes
xp̄i. quos de ipsa captiuitate
redemit sanguine suo. Ptici

lam ergo istam ciuitatis ihrlm
captiuā teneri in babilonia ꝑ
pcō. unde aūt inde eruit primus
corde ꝑ confessionē iniquitatis
et cupiditatem iustitie. deinde pos
tea in fine seculi etiā corpore
separandā cōmētatum². in eo
psalmo quē primo hic cū ira
dignatione tractauim⁹. q̄ ita
incipit. te decet ymnus deus i
syon. et tibi reddet² uotū in ihe
rusalem: hodierna autem die
tractauimus. Psalm⁹

Vper flumina babilōis
illic sedim⁹: et fleuimus
cum recordaremur syon. Videre
q̄ in illo dictū ē te decet ymnus
deus in syon: hic aūt sup flu
na babilonis illic sedimus. et
fleuim⁹ cū recordaremur syon.
Illa syon. ubi decet ymnus deus.
Que st' ergo flumina babilo
nis²: et quid est nām sedere et
flere in recordatione syon: Di
cēm caues inde sum⁹: nō tm hꝫ
tractauim⁹ ꝑ et agim⁹. Di caues
sum⁹ de ihrlm id est de syon. et
in ista uita. in ista confusione
sculi huius. in ista babilonia nā
caues habitam⁹ ꝑ captiui deti
nemur: oportet ut nō tantū
ista tractem⁹. ꝑ et faciamus af
fectu cordis pio. religioso desi
derio etne ciuitatis. Habz et hec
ciuitas que babilonia dicit² a
matores suos. cōsulentes pa
tempalia. et nichil ultr̄ speran
tes. totūq; gaudiū suū ibi figē
tes. ibi finientes. et indemus
eos pro rpublica terrena plura

mū laborare ? sed et in ea quūq; fideliter uersant. si nō ibi appetant supbiam ? peruersū elationem oculosq; iactantiā. q; uerā fidem exhibeāt qm̄ possunt. q; ou possunt. quibz possunt: ad quōd uident terrena. et ad q̄ōd intelligunt spectāe ciuitatis. nō eos sinit descendere in babiloniā. Predestinauit enī eos cuius ihrlm. intelligit captiuitatē eorū ōb: et ostendit illis aliā ciuitatē ciuem esse debeant sitire. q; qua debeant cūcta tendant. ad quā capescendā debeāt ciues suos secum pegrinos quantū ualuerunt adhortari. Preterea dicat dōs ihus xp̄us ? q; in modico fidelis est. et in magno fidelis ē: et iterū dicat ? si in alieno fideles nō fuistis. vēm quis dabit uobis? Tamē etiā attendite fluuia babiloīb. Flumina babilonis stomia que hic amant ? et tūsciunt. Nescio quis amauit uerbi grā agriculturā: ipām scr̄e. inde discere ? ibi occupare aīm. inde prope uoluptatem: attendat certū. et uideat illud q̄d amauit. nō ee fundamentū ihrlm. sed fluuiū babilonis. Audi dicit: magna res militare. oēs agricole formidant eos q; militant ? obsequiū eis. timent eos: si fuero agricola timebo militare. si fuero militis timebor ab agricola. O īsaie. in aliū te babilonis fluuium precipitasti. et turbulentiorē et impatiorem ? et cū tu timeris a minore. time maiorē pōtē: te ipse maior fieri potest. sibi qui te timet. nūquā aūt erit minor quem debes timere. Adhuc tū ē inq̄t magnanimis est: potentissima eloquentia in omnibz hīt susceptos. pentes et lingua diserti patroni sui ? et ex eius ore spectantes ul' dampna ul' lucra. ul' mortem ul' salutem. ul' pniciem ul' salutem. Nescis quo te miseris ? aluus est iste fluuius babilōis est: et qđ multū sonat strepitus aque sana pauit. Attende quia fluit. attende q; labitur. et si attendis q; fluit et labitur. caue q; timeas. Flauigare inq̄t aluus et negotiari magnū est: sane mlīa pūcaas. lucra undiq; capere. nōē obnoxiū in cuitate alicui potenti ? semp pegrinari. et diuersitate nationū aīam pascere. ? augmētis lucrorū diuitē remeare. Fluuius ē iste babilonis. Lucra tua q; stabūt. q; pūmptuosus q; securus eris ex hijs q; anxius? Quōd eris dico: tanto tuto dico. Uno naufragio uidis cribis: et ut̄ te plangis? fluuina babilonis. q; noluisti sedere ? flere sup flumina babilonis. Alij ergo ciues ihrlm intelligentes captiuitatē suā. attendūt humanā uota et diuersas hoīm cupidi

ntes hac atq; illac rapientes.
trahentes. impellentes ī ma
re⁹: uident hec. et nō se mittūt
in fluīa babilonis. ꝫ sedent
sup flumina babilonis ⁊ flēt
super fluīa babilonis. ul' illos
qui rapiunt² ul' seipōs qui in
babilonia cē meruerūt: sedē
tes tamen. hoc est humilitate
hūiliata. Sup flumīa ergo
babilonis illic sedim⁹ ⁊ fle
mus⁹ cum recordarem² sion.
O sancta sion ubi totū sbit et
nichil fluit⁹: quis nos in ista
captiuit⁹: Quare dimi sum⁹
oblitos cē tuī. et societatem tu
am: Ecce inter fluenta ⁊ la
bentia constituti. ut q̄ssq; rap
tus a flumine. si tenē lignū
potuerit euadet. Humiliati g̃
in captiuitate nra sedeamus
sup fluīa babilonis: nō nos
confundeamus ī illis flumini⁹
capitare. nec nos audeamus
in nrē captiuitatis malo at
q; tristicia sublbe erigere. sed
sedeam⁹ et sic fleamus⁹: sedē
mus sup flumina babiloīs.
nō insta fluīa babiloīs: talis
sit humilitas nra ut nob nō
mergat. Sede sup flumē noli
in flumine. noli sub flumē⁹:
sed tamē sede humilis: loquere
nō quō in ihrlim. Ibi enī non
scribis. quia de ipa spe loqr²
alius psalm⁹ et cantat duc̄s:
stantes erāt pedes nostri in
atriis tuis ihrlim. Ibi erige
ris si te hic penitendo ⁊ confi
tendo humiliaueris. In atriis

ergo ihrlim stantes erāt pedes
nri: sup flumina uō babiloīs
sedim⁹ et fleum⁹ cū recordare
mur sion. Inde oportet ut fle
as. recordando sion. Multi ei
flent. fletu babiloīo: qua et
gaudent gaudio babilonio.
Qui gaudet luctus ⁊ flet cap
tus: utriq; de babilonio est.
Flere debes: ꝫ recordando sion.
Si recordando sion fles: et qi
tibi sedm babilonā bene ē.
oportet ut fleas. Orēa dic²
in quodā psalmo: tribulatiō
nē et dolorem inueni ⁊ nomē
dñi inuocauu. Qd est qd dicit
inueni: Nescio quā tribulatiō
nem qi queritum inuenit tā
q̄ quesitā⁹: et cū inuenissē quo
luctu mueīt: Nomē dñi inuo
cauit. Multū interest utrū in
ueīas tribulationē. an mueī
as a tribulatiōe. Dicit enī
alio loco: dolores infiu inue
nerūt me. Quid ē inuenerūt
me dolores infiu: Qd ē tribu
lationē ⁊ dolorē inueni: Qñ
te repente occupat tristicia. p
turbatis tibi rebus sclārib⁹
quib⁹ oblectabais. et quibus
delectabaris. qñ te repentina
inuenit ipa tristicia. unde te
nō putabas posse fieri tristem.
arridit et tristis efficeis: inue
nit te dolor infernu. Te eī sur
sum putabas. uerūptamē de
orsum ems: et cū te dolor in
fernu inuenuret. ibi te inuenisti
deorsum q̄ sursum putabas.
Inueīsti enī te dolore affertū

gnauit̄ tristitia alicui⁹ mali.
vnde forte p̄sumpseras te nō fo
re tristem: inuenit te dolor in
fernu. Cū aūt bene ē tibi. arri
dent oīa sc̄lāria. nulli⁹ tuor
obyt. nichil in uinea tua for
te ul' aruit ul' grandinatū ē.
ul' sterile apparuit. non arauit
aupa tua. nō aborti⁹ passum
ē pecus tuū. nō ⁊ honoratus
es in aliq̄ dignitate. sed̄m se
culū constitutus. vndiq; amu
ca tui ⁊ uuuit ⁊ seruāt ē amu
citiā. clientes nō desunt. filij
obsequūt². seruu contemnit.
cōiuncr concors: felix diceris
domus. ibi inuenis tribulato
nem si aliq̄n poteris. ut inuenta
tribulatione inuoces nomen
dñi. Puerfū aliq̄d audet² dice
sermo diuinus: flere i letitia
et in meore letari. Audi i me
ore letantē: gloriam² inquit
in tribulationibz. Flentē aūt
in letitia uide si inueīt tribu
lationē. Attendat q̄sq; ipam
felicitatē suā. quo exultauit
aīa eius: et tumuit q̄d dāmō
gaudio. ⁊ extulit se et dixit fe
lix sum. Attendat si nō fluit
illa felicitas: si potest certus
ē de illa. q̄ manet incertū.
Si aūt nō est certus. et uidit
fluere vnde gaudet. fluuius
babiloīs ē. sedeat sup̄ ⁊ fleat:
sedebit aūt ⁊ plorabit si iuste
datus fuit sp̄on. O par illa.
quā uidebim⁹ apud deū: o
illa sancta eccl̄ia angloꝝ.
o illa uisio ⁊ spectaculū pul

chrum. Tare in babilonia pul
chra st̄ que tenent: nō tenēt.
nō decipiant. Aliud ē solatiū
captiuoꝝ: aliud gaudiū lib
roꝝ. Sup fluīa babiloīs illic
sedim⁹ et fleuim⁹. dū recordā
mur sion. In salicibz in me
dio eius. suspendim⁹ organa
nr̄a. Habent organa sua a
ueꝫ ihrlm sc̄ptuas dei. p̄cep
ta dei. promissa dei. meditato
nē quandā futuri sc̄li: sed aī
agunt i medio babilonie. or
gana sua i salicibz eius suspē
dunt. Salices lignu st̄ infru
tuosa. ⁊ hoc loco ita p̄ōita. ut
nō aliquid bonu possit intellig
de salicibus. alibi aūt forsita
p̄t: mō lignu intelligi sterili
a nascentia sup fluīa babilo
nis. Negant² hoc lignu ce flu
minibus babilonis. et nullum
fructū ferunt. Dicut st̄ p̄ōes
cupidi. aūri. steriles in op
bono: ita eccl̄ie babilonis
ut etiā lignu sunt illius ter
onis. et istis uoluptatibus
rerū tr̄seuntiū pascāt². tamq̄
ingrata a fluminibz babilonie.
Quercus fran⁹ ⁊ nusq̄ ñ̄ecet.
Qñ tales patrū². uerfantur
cū eis q̄ sunt i medio babilo
nis. Multū enī interest: in medio
babiloīs. et extra ciuitatē babiloīs.
Dūt qui nō sūt i medio eius:
idest nō tanta scrupulosa sc
culi ⁊ delectationibz obruuntur.
Qui nō ut supie diuerī ⁊ bīuī
miliū mali st̄: i medio babilo
nis st̄. ⁊ lignu st̄ sterilia tñq̄

Salues babilonis. Nñ illos ui
demus et tam steriles eos inuei
mus. ut difficile nob appareat
in eis aliq̃d unde possint duci
ad fidem rectã. uel ad bona opa.
uel ad spem futuri sęli. uel ad
cõuersionẽ ã libeãtiõis a cap
tiuitate mortalitatis? scrip
turas nouum? q̃s eis dicamus.
ꝑ q̃s nullũ fructũ i eis inuenim?
unde uirtutem? autum? ab ip
sis facẽ et diuin?. adhuc isti
nõ sapuũt. nõ sapuũt: q̃ q̃q̃d
illis dicetur? sinistrũ ꝛ aduꝛ
sũ habebũt. Ergo differendo
ista eos scripturas. suspendi
mus organa nra in salicibꝫ:
nõ enĩ dignos habem?. qui or
gana nra portent. Non ergo
eis organa nra inferendo alli
gam?: ꝑ differendo suspendã?
Salues enĩ st babilonie ligna
infructuosa: pasta tẽporalibꝫ
uoluptatibꝫ tam ꝑ flumina
babilonie. Et uidete si nõ hoc
sequit̃ psalmus. In salicibus
in q̃ in medio eius suspendim?
organa nra? Q̃ñ ibi interro
gauerũt nos qui captiuos duꝛ
xerũt nos uerba cantico. et q̃
abduxerũt nos ymnũ. sẽ laudis
interrogauerũt nos uerba cãti
corũ: et ymnũ interrogauerũt
nos qui captiuos duxerũt nos.
Quu nos duxerũt captiuos fia
tres? Quos sensim? aliq̃ cap
tiuatores nros. Sensit quidẽ
illa ihrlm babilonis persas.
chaldeos. ꝛ illarũ regionũ et
gentiũ horũ captiuatores su
os. et hoc postea: nõ quando
isti psalmi cantabãt. Sed iam
diximus cantauit uẽ. omia que
scdm litteram in illa ciuitate cõ
tingebant figuras nras fuisse:
et facile pt demonstrari captiui
os nos ee. Non enĩ iã respira
mus in animis illi? libertatis:
nõ enĩ fruimur puritate ueri
tatis. et illa sapiẽtia q̃ i seipsa
manens innouat omia. Delec
tationibus tẽporalium rerũ tẽpta
mur. et colluctamur cotidie
cũ suggestionibꝫ illicitarũ uo
luptatum; nur respuam? uel
in oratione. Captiuos nos ee intel
ligim?: ꝑ qui nos captiuos ꝛ
duxerũt: Quu hominẽs: Que
gens: Quu rei: Di redimum?:
captiui etiam?: Quis nos rede
mit: Christus. A quo nos rede
mit: A diabolo. Diabolus q̃
et angeli eius captiuos duxe
runt nos: nec duceret nisi cõ
sentientes nos. Ducti sumus
captiui: captiuatores nostri
duri qui sunt: ipi st etiã latro
nes uiolentiores illũ uiatorẽ.
qui descendit ab ihrlm ad ihe
richo. quẽ sauciatum semiuiuum
reliq̃runt. Huic ille custos nr
i. id est samaritanus. samaita
n? enĩ custos interpretat̃. cui ob
iectũ est a iudeis ꝛ dictũ. nõne
uerũ dicim? q̃ samaitanus es
ꝛ demoniũ hẽs: et ille obiec
torũ duorũ unũ respuit et u
nũ tenuit. ego iq̃t demoniũ
nõ hẽo. nõ aũt dixit ego nõ su
samaritanus? si enĩ ille nõ cus

rodierit utiqz perim⁹: samari
tanus ergo tñsiens mdit sauci
um et vulneratñ derelictñ a la
tronibz. ⁊ sicut nostis collegit.
Sicut enī aliqu latronū noīe
ponūt². qui nobis plagas pcō
rū influerūt. iam p tonsensiōez
nr̄ captiuitatis: sic et captiua
tores nr̄i ipi dicunt. ²Isti ergo
q̄ captiuos duxerūt nos dyabo
lus et angeli eius⁹? q̄ nos dux
erūt. et q̄ nos introgauerunt
uerba tantoz²? Quid ergo in
telligim⁹ quetūqz qz cū tales nos
introgant in quibz dyabolus
opatur⁹? intelligendus est ipe
nos introgare. q̄ in eis opat²?
Aplūs dicat: et uos cū eētis mor
tui in delictis et pcīs vr̄is. cū
viuebatis in illis sedm sclm mū
di huius. sedm principē pt̄atis
aeris huius. spūs q̄ nūc opabat²
in filios diffidentie. ī quibus et
nos uiq; aliqñ conuersati sum⁹?
Ostendit se redemptū de babi
lonia cepisse iam esse⁹? sed tñ
adh̄ quid dicit²? Quia cū hosti
bus nr̄is confligim⁹: ⁊ ne una
cam² homibz q̄ nobis ingerūt
psecutiones. tulit intentionē
nr̄am aplūs ab odio hoīm. et
direxit in luctā quorūdā spūū
q̄b nō uidem⁹? et cū ipis conflu
gim⁹? Aut enī⁹? nō ē nob colluc
tatio aduersus carnē ⁊ sangui
nē. id est adūsus homines quos
uidetis. a quibz mala uidemꝰ
pati. qui nobis important p
secutiones: nam pro ipsis o
rare precepti sum⁹? Non ē nob
uiq; colluctatio aduūsus carnē
et sanguinē. id est adūsus homi-
nes aduersus principes ⁊ ptātes.
et rectores mundi tenebrarum hu-
Quid dicit mundi²? Dilectores
mundi. Quos dicit dilectores
mundi hos appellauit et tene-
bras. id est iniquos. scelestos
infideles. pctores: quibz tam
credentibz gratulatur ly nō
ut dicat. finistis enī aliqñ te
nebre. nūc aūt lux in dñō
Ergo constituit nos luctā habe
cū illis principibz: ipi nos dux
erūt captiuos. Quō aūt dyabo
lus intrauit in cor uide ut ē
decret dñm. nō aūt intrauit ni
ille locū daret: sic mlti mali
homines de media babilonia
p desidia carnalia ⁊ illum
locū dando dyabolo et angel
eius in cordibz suis. ut cū illis
et de illis opetur. aliqñ mira
gunt nos et dicūt nobis ex-
tute nobis nationē. Pagani
plenius dicūt ista nobis. ex
tute nobis nationē ista uenit
ipsis: et quid fuit ipsis gen
humano. Nōne et quo uēit ipis
peiora sūt in urbibus humanis ip
fuerūt anten⁹? et feliciores ti
erant res humane qua modo⁹?
Dicant nobis ipiam qd bon
attulit ipsis vnde feliciores
putent res humanas. q̄ uenit
ipsis. Video enī si theatra et
amphiteatra et circi starent
icolumes. si nichil cadcret de
babilonia. si libertas eēt ani
fluentiū uoluptatiū hoīibz

mutatuns ⁊ saltatuns ad tur
pia tantum. si libido sortiana
um et meretriantuū haberet
quietem ⁊ securitatē. si nō time
ret famem ī domo sua qui cla
mat ut pantomimu uestiant²:
si hec oīa sine labe. sine ptur
batione aliqua fluerēt ut eēt
securitas magna nugauū. felia
a eēnt tempora. et magnā feli
tatem rebus humanis rp̄us
attulisset. Quia uero crescunt²
iniquitates. ut erstirpata aipi
ditate plantet² caritas ihesu:
qua nascent² amaritudies ute
rēporalī ut eterna desideret². q̄
eruditur in flagellis hoīes
pēnam arripiētes disciplinā.
ne iudiciariā īuenīāt senten
tiā: nichil bonu attulit rp̄us
et labores attulit rp̄us: et in
quib⁹ deuce hoīm. q̄ita bona
tus rp̄us et nō accepit. Ho
audistis in euangelio. nēdū
oīa sua. dant pauperib⁹ ut
habeant thesauru in celis et
sequant² dn̄m: dicas illis. eme
dd attulit rp̄us. Oīm mlti fa
cunt ista ut distribuant res
suas egenis: et fiūt pauperes
nō necessitate sed uolūtate sequē
tes deum. speantes regnum
celorū. Irridebant isti q̄ stultos:
talia inquiūt bona attulit ⁊
rp̄us ut p̄dat honores suos?
et cū dat egenis ēmaneat egc
nis? Quid ergo facies? Bona
rp̄i nō capio. Alius ei te īple
uit q̄ad⁹ sais ē rp̄o: cui dedisti

locū ī corde tuo. Priora tēpa
respice: et quasi lectiora tibi vi
dentur fuisse tempa pristina.
que sic erant tamq̄ oliue pen
dentes in arbore ducentibz uē
tis. q̄ quadam libertate aure
p̄fruentes uago quodā desideio
suo. Dentū est ut oliua mittē
tur in torculari? nō enī semp
pendere habebat ī arbore. nā
finis ē anni; nō sine causa in
scribunt² psalmi quidā p torcu
laribus. in arbore libertas. ī
torcularibz pressura. Cum enī
res humane contemnunt² ⁊ pre
mūtur: attendis q̄ crescat auā
cia. attende q̄ crescat et cōti
nentia. Quare tam retrib⁹ eis
ut amurca fluentē p plateas
videas? oleū in gemellaria
nō videas? Et hoc sine causa.
Qui male eū uersant² publi
ce noti sūt: q̄at se conūtunt
ad deū. et a sordibus malaz
cupiditatū purgant² occulta
sunt. q̄ et in ipo ul'er ipo tor
culari amurca apte fluut. o
leum occulte eliq̄ [redacted]t². Acela
matis ad ista. et gaude
tis ad ista: q̄ potestis sedere
sup flumina babilonis ⁊ fle
re. Illi aūt q̄ captiuos duxe
rūt nos. q̄ intrant in corda
hominū. ⁊ inuitant nos p
linguas eorū quos possidēt
et dicūt nobis. cantate nob
uerba canticorū. reddite no
bis intionē aduentus rp̄i. ⁊
que est alia uita nolo recē:
dere me intionē q̄re nī impe

tas ut credā. Respondeo illi & dico: o homo plenus es malis cupiditatibz. Si bona dicam illa ihrlm. non ea capis: oportet ut germinauerit quo plen⁹ es. ut possis implere quo inanis es. Ergo noli facile huic aliquid dicere: lignū est falsas. lignū est sterile. Noli preterea organū ut sonet: suspende potius. Sed ille dicturus est. dic mihi. cantica mihi. vende mihi mercē: nō mihi inquit ut diuīa. nō bono animo audis. nō sit pulsas. ut tibi dignū sit captui. Ille te impleant q̄ me captiuū dicunt: ipē me inuidiat de te. Astutus ē. dolose queit: nō queunt quod discant. & quod reprehendant. Ergo ego nō dicam: suspendā organū meū. Sed quid dicturus ē adhuc. Cāta nobis de canticis syon. Cāta nobis de canticis syon. Quō respondemus: Babilonia te portat. babilonia te cōtinet. babilonia te nutrit. babilonia de te loquit: nō nosti tape nisi qđ fulget ad tēpus. etia meditari ignoras. nō capis qđ inuidias. Quomō cantabimus canticū dñi in terra aliena: Vere fidēs sit est. Incipite uelle pdicare ueritatem quātu lātumq̄ nostis. et uidete q̄n nōne sit ut tales patiamū. iniquos et cruciatores ueritatis. plenos falsitatis. Respondete illi gentilis a uobis que tape

nō possunt: et dicite ei syona sancti cantica mea. quō cantabimus canticū dñi i terra aliena: Deo inde quō uerseris inter eos bo spē dei. o corpus xpi. o generosa peregrinatio: nō es hinc. alunde es. ne cum illo qui t' diuīt cantate nobis uerba cānonis. dicite nobis vnum. cantate nobis de canticis syon. quasi amātur a te. et affectas amaras eoꝝ. & times talibus displicere incipiat te delectari babilonia & obliuiscaris hierusalem. Vor ergo timens ne de quo subruat: inde quod sequat. Passus ē enī homo iste qui cantabat. & ipe homo nos sumus si uolumus: passus est vndiq̄ talia inuiogantes et adulatiōē blandientes. interrogantes et cauter reprehendentes. falsos laudantes. qđ nō capiūt ei gentes. quo plenus st fundere noletes? et inter turbas lui tamq̄ picturas. erga numū ad recreationē syon. et construunt se talis animo uationē quadam et aut. Si oblitus fuero tui ihrlm. uerba captiuantiū. mutuba. dolosoꝝ. ut uerba male inrogantiū. querentiū & dissi nolentiū. Erat inde eāt aut ille q̄ dñm inuiogant. nisi bone. quid facā ut utrum etiam consequar? nōne uita etia querens q̄ de tuas syon inuiogant? Veruntamen aut illi dūs. et ille

de fastucū audisset respondit. nā
omnia het inquit impleui a iu
uentute mea. Et dīs dixit illi
quidā de cantibus syon. et no
uerat qđ nō raperet: ꝑ ereplū
dixit nobis quō multa queīt
quasi consiliū ad utū eternā.
et tam diu nos laudant qm̄
diu respondeam⁹ qđ querunt.
Dixit de illo documētū. tamq̄
nobis doctrinis aliqū talibus
hoīnibꝫ: quō cantabim⁹ cantu
tū dnī in terra aliena. Esse aut
us ē ꝓfectus? Vade uende
omnia que habes et da pau
peribus: et habebis thesau
rū in celo et ueni seqre me:
ut discat multa cantica de cā
tibus syon ꝓius impedimēta
tenat. expeditus ambulet.
ne ullo onere pregrauet. et
discat aliqđ de cantibus syon.
ille aūt contristat⁹ abcessit.
Quam⁹ post illū. quō canta
bim⁹ canticū dnī in terra ali
ena? Et ille quidē discessit:
quem aūt duodecim dīs dedit.
Nam cōtristati discipuli dix
erūt: quis ergo ꝑt saluus fieri?
Et respondit eis: qđ hoīnibꝫ
impossibile est. deo facile est.
Habent enī et diuites quēdā
modū suū. et inuenerūt cantu
cū de syon. canticū de q⁹ apl's
dicit. precepit diuitibꝫ huius
seculi nō sublime sapere. neq; speꝛa
re in incerto diuitiarū: sed in
deo uiuo q̄ prestat nobis oīa
habūdanter ad fruendū. Diuī
tibus qđ debeant agere iam

tangit organa. non suspendit.
Diuites sint in opibꝫ bonis. fa
le tribuant. cōmunicent: the
saurizent sibi fundamētū bo
nū in futurū. ut apprehendant
uerā uitā. Hoc canticū de cā
tibus syon diuites amiserūt: ꝑmo
nō superbe sape. Extollunt enī
diuitie: et quos extollūt. flu
mina illa extollunt. Nō ergo
hys ꝑcipit⁹? Ante omnia non
superbe sapere. Nō faciūt diuitie
hoc faciant in diuitijs: fac
iant in diuitijs superbiam. Ꝑm
enī malū est qđ importūt mar
me diuitie incautis hominibꝫ.
Nō enī aurū malū ē qđ dō⁹ con
didit: ꝙ malus est homo auar⁹
relinquens creatorē. ⁊ cōuers⁹
ad creaturā. Hoc ergo sibi ꝑ
uideat ne sit superbus. ⁊ sup flu
mina babilonis sedeat. Hoc ergo
illi dictū ē: nō superbe sape. Er
go sedeat. neq; speret in incō
to diuitiarū. Ergo sup flumē ba
bilonis sedeat. Si enī speraueit
in incerto diuitiarū. traxit⁹ a ꝛ
flumine babilonis? si uero hu
miliauerit se et nō superbierit.
et nō speauerit in incō to diuitiar⁹.
sedet et sup flumina. suspirat et
ne ulterius retorqat⁹ syon: et ut
supueniat ad syon erogat. Er
te habes cantica qđ diuites ac
ꝑerunt. de cantibus syon: ope
rentur. tangant organa? nō
patent. cū inuenerunt hoīem
dicentem sibi. qđ est qđ agis?
Vdis res tuas tanta erogan
do: thesaurizas filijs tuis. Cū

viderunt nos tape. t intellerent
lignū ee salicas, nō facile dicāt
quare agant et quid agant:
suspendant organa in salica
bus babilonis. Pret salices
aūt tantent: nō tessent. ope
rent. Non enī ꝑdunt qđ erō
gant. Jeruo cōmendāt t tu
tū est. rpo cōmendāt t peut.
Audistis tanticū diuitū de cās
as syon: audite t cāticū pau
pm. Idem aplus loquitur.
nichil intulim in hūc mūdū.
ꝫ nec auferre aliqđ possim:
victū t tegumētū habentes.
hys contenti simus. Nam q
uolunt diuites fieri. incidūt
in tēptationē et desideria mlta.
stulta t nona: q mergūt hoiez
in interitū t ꝑditionē. Per sūt
flumīa babilonis. Fradr ē
enī oim maloꝝ auaricia:
quā quidā appetentes nau
fragauerūt a fide t in seruc
runt se doloribz multis. Ergo
contraria sūt ista tantum: Nō st
contraria. Videte quid diuitib
dictū sit. nō simplice sape neglige
rare in incerto diuitiarū: bona
opari. tribuere. thesaurizare
fundamētū bonū in futurum.
Pauperib aūt qđ dictum est:
Qui uolunt diuites fieri inci
dūt in tēptationē. Nō dixit q
diuites st: ꝫ qui uolūt diuites
fieri. Nā si iam diuites eēnt:
alterū tantici audirent. Di
ues audit ut euoget: pauper
aūt audit ne desideret. Dz cū
int tales uersamur qui non
capiūt tantici syon: suspēdit
ut dm organa in salicibus in
medio eius. differte que dictu
est. Incapiūt ee ligna fructu
osa. mutant arbores t habebūt
fructū bonū: ibi iam licet no
tantare in aures audientiū.
Sed cū inter istos obstrepentes
male intriganres. neritis a
sistentes uersamini. obstru
gite vos nō eis uelle placē. ne
oblinisci ihrlim: et dicat
na anima vra facta vna ex
multis patre tpristi. dicatis
captiua ihrlim hic agens int
m. si oblitus fuero tui ihrlim
oblinisci me dextera mea.
Vehement se constringunt
mei. oblinisci me dextera
a: astricter se obligant. Ne
tem nīa ē iusta etna: suuste
nīa ē iusta tempalis. Quia
facib ꝑpter iustā etnā dextr
opatur. Di tantum iuste
in opibus tuis iustificeris
cupiscentiā iuste tēporalib
aut laudib humane. a alio
cōmodi sclāris: cogitationes
tua tua. qđ faciat dextra. et
nostis ee in ꝓcepto euangeli
nesciat sinistra tua qđ faciat
dextra tua. Si oblitus fuero
fuero inqt ihrlim: oblinisca
me dextera mea. Et uere sic
tungit: ꝓmissa aut nō optau
Talib qui oblinisci ihrlim
hoc struxit qđ dixit: oblinis
catur illos dextra eoz. Bta
enī etna manet i se: illi re
manēt in delectatiōe tēpali

Intrōgate eorā vīā fīēs si desi
deratis bona dei: si desideratis
nuutatē illā ihrlim. si ɔcupisci
tis uitā eternā. Omnis ista ē
rena felicitas sinistra uob sit:
illa sit dextera qm̄ semp habebi
tis: et si habueritis sinistrā. no
lite de sinistra p̄sumē. Nōne cor
ripis eū qui de sinistra nolueit
manducē: Si mense tue mu
riam putas fiei mādutē cōmu
ua de sinistra: quō nō fit unu
na mense dei si qd dextrū est.
sinistrū feceris. et qd sinistrum
ē dextrū feceris: Quid ergo: Si
oblitus fuero tui ihrlim: oblui
scat me dextera mea. Adhereat
lingua mea faucib; meis nisi
tui memuero: id est obmutes
cā mq̄ nisi tui memuerō. Ut
qd eū loquit uerū sonat qui
cantica spon nō sonat: Ipa ē
lingua mea canticū ihrlim. cū
ticum delectatiōis scī huius lin
gua aliena: barbara ē qm̄ in
captiuitate didicim; Ergo mu
tus erit deo q oblitus fuerit ihe
rusalē: et parum ē memuisse.
nā et hostes memuerūt eius.
volentes eā euertere. Que est
nuutas ista dicit: q sūt xpiā
ni: Et quales sūt xpiani: O si
nō essēt xpiani: uidet iā capti
ua turba captuatores suos.
et tamē murmurāt et semunt.
et uolunt intrare apud se pe
grinantē sanā nuutatē. sicut
voluit ipm ihrlim intrare phā
mo. qm̄ masculos occidebat ma
tos. et fēas relinq̄bat: ut utres

er fauit sibi dextrū qd sinistr
ē: Intendite ad ista fīēs ppter
dextrū: insinuem hoc uobis
qm̄ dns donat ad salutem
omniū. Memuistis fortasse
hinc me aliq̄ tractasse de q
busdā. qui qd sinistrū ē faciūt
dextrū. id est qui tēporalia.
bona plus habent et in istis
bātudinē ponūt. ignorātes
q̄ sit uera felicitas. ubi dextra:
hos scriptum filios alienos di
nt. tamq̄ nō essent ihrlim. sed
abilonie. Dicat enī quodam
loco psalm; dne libera me de
manu filiorū alienorū. quo
rum os locutum ē nauitatē. et dex
tera eorū iniq̄tatis. Sequit
eni et dicat. quorū filij sicut
nouelle constabilite. filie eorū
ornate sicut simulitudo tēpli:
ar hoc in hoc: ones eorū feci
de multiplicantes i exitib; suis.
ones eorū crassē: nō ē turba
septis. nec clamor in plateis e
hoc est petrare: Non. ꝑ fatear
illam dextram. cū sit sinistra.
Peteram secutus qd ait: Btm
uerūt pplm cui hec st. Ecce
nde locutū ē os eor nauita
ē: q btm dixerūt pplm cui
sūt. Tu quidē qui doctrīs ihrlim
q nō obliuiscēris ihrlim. ne ob
liuiscatur te dextera tua? ecce
illa q locuta st nauitatē btm
dixerūt pplm cui hec st: dic ni
tu canticum spon. Btus mq̄
pplus cuius dns deus ipsius.

ꝓfectabat. cōtꝫ ſcīam nūmꝫ
bat. Parū ergo eſt meminiſſe: ꝑ
de quō memineris. Quecū enī
cū odio meminūt: quedam cū
amore. Cū ergo diriſſet ſi oblitꝰ
fuero tui ihelim obliuiſcat me
dextera mea. adhereat lingua
mea faucibꝫ meis niſi tui me
mineri: addidit ſtatim. Si nō
ꝓpoſuero ihelim in principio ioīs
ditatis mee. Ibi ē enī ſūma io
cunditas ubi deo ꝓfruimur: ubi
de firmitate cohereīte. t cuiꝰ
ſocietate ſecuri ſum⁹? Nullus ibi
tēptator nos violabit: nullus
ul' ad aliqđ illecebrā pcellere
poterit. nichil ibi delectabitur
niſi bonū. Aderit ibi omnis
neceſſitas: eſt ibi ſūma feli
citas. Si nō ꝓpoſuero ihelim in
principio ioīs ditatis mee. Et
conuiuit ſe ad dñm cont hoſtes
ipius ciuitatis. Memēto dñe
filiorū edom. Edom ipe dictus
ē qui et eſau. Audiſtis ei mō
cū aplus legēret: iacob dilexi.
eſau aūt odio habui. Duo filij
erant in uno utero: ambo gemi
ni in utero rebecce. filij yſaac.
et nepotes abrahe. Nati ſunt
ambo: unus ad hereditatem.
alter ad exhēditatōē. Erat aūt
hoſtis frīs ſui iſte eſau. qui pre
uenit bñdictionē eius filiꝰ mi
nor: et ipletū ē. maior ſeruiet
minori. Maior ergo quis ē. et
minor quis eſt: et qs eſt maior
q̄ ſeruiet minori modo intelli
gimus. Maior videbat ꝑſōs in
deorū: minor er tēpore ꝑſonis e

ꝛpianorū. Et uidete quō maior
ſeruit minori. Illi portant eo
dices nōb: nos unum de eo
dicebus ipōnū. Sz ut gnaliter
de omnibꝫ intelligatis fratres
maiorē t minorē? maior dies
homo carnalis. et minor dies
homo ſpūalis: qz ꝑius carnalis
ē. t poſtea ſpūalis. Habes a
plm apte dicentē. primus hō de
terra terrenus. ſcōs homo de
lo celeſtis? qualis terrenus.
les t terreni. et qualis celeſtis.
tales et celeſtes: ſicut portauim⁹
mꝰ ymaginē terreni. portemꝰ
ymaginem eius qui de celo eſt.
Ibi aūt ſupadderat. ſz nō ꝑius
qđ ſpūale ē ſz qđ animale. poſ
tea ſpūale. Animalē aūt ho
dem dicat. quē carnalē oīdo
Homo q̄ naſcit animal ē ma
nit. carnalis ē in aput? ſi ſe
cōuertat a cupiditate baby
nie. i rectū ihelim renouatus
et fit renouatio q̄m ſenū
nouū t intelligentem hominē
fit minor tempe. maior ꝑtē.
Ergo eſau omnes carnales
cob aūt oīs ſignificat ſpūa
les? minores eccl̄ē. maiores illi
i probati: uolet et ipe eligi frat
minor. Edom aūt appellat ꝑ
de cibo quodā lenticule rubo
id eſt uiſco quoddā cibo. Bene
cocta erat lenticula defrigata
cōcupiuit iſte eſau a fratre ſuo
iacob. et reſſit illi ꝑmatū ſuū
victus concupiſcentia mādūcāt
illius lenticule. Ille aūt reſſit
cibū uoluptatis: t ſupſit homo

rem dignitatis. Ita et planto
quoꝺam uit eos ſm̃ eſt. ut ille
maior ille minor ſit. ut maior
ſeruiet minori: et appellatus
ē edom. Interpretat aũt quãtũ
ꝺicũt. qui illam linguã nouer
ũt edom ſanguis. Nã t pumi
te edom ſanguis ꝺicit. Noli ꝑ
mutari ſi ad ſanguinẽ ptinent
oĩs carnales: caro et ſanguis
regnũ ꝺei nõ poſſiꝺebũt. Non
illuc ptinet edom: ptinet illuc
Iacob. q̃ carnut cibo carnali. et
ſupplit honorẽ ſpũalem: ille vo
factus eſt ĩmundis. Oĩs car
nales ſpũalibꝫ immunꝺa ſunt.
Omnes mali ꝺaipiſcẽtes pre
ſentia: inſequũt eos qs vidẽt
meꝺitari etia. Contra iſte reſ
piciens in ihrlim. t rogũs ꝺeũ
ut eruat a captiuitate. q̃ ꝺicit:
Memẽto ꝺñe filiorũ edom. Libe
ra nos a carnalibꝫ. ab eis qui
mutantur illũ edom. q̃ fiẽs
maiores ſt. ꝫ hoſtes ſt. Primus
natꝰ ſũt. ꝫ poſterius nati vice
ſũt ad primatũ: qꝫ cõtriſtẽ
na carnis illos ꝺecerat. cõtemp
ta ꝺaipiſcẽtia illos exerit. Di
ſũt et inuꝺent t ꝓſequũtur.
Memento ꝺomine filiorꝫ edom.
In ꝺie ihrlim. Diem ihrlim q̃
laborauit quo captiuata eſt:
an ꝺiem illũ felicitatis ihrlim
quo libent. quo ꝓuent. quo
exultata ſolatur: Memẽto in
qt ꝺñe: noli obliuiſci filiorum
edom. Quorũ? Dicentium e
uacuate euacuate uſq; ꝺum
fundamẽtũ i ea. Iſtũ ergo ꝺiem
memẽto. qñ euerte nolebant
illi ihrlim. Nũtas eũ ꝓſecuti
ones paſſa ẽ etia? Nũo ꝺice
bant filij edom id eſt carnales
homines ſubditi ꝺiabolo t an
gelis eius tolentes lapides t lig
na. ſequentes cõcupiſcẽtia car
nis. erũguite xpianos. tollite
xpianos. ne vnus ꝛmaneat?
euertite uſq; ad fundamẽtum?
Nõne ꝺicta ſt hec? Et cũ ſtaꝺi
ereẽt. ꝓſequẽtes impbati ſũt.
martires coronati ſt: ꝺicentiũ
euacuate euacuate uſq; ꝺum
fundamẽtũ i ea. Filij edom ꝺi
cũt euacuate euacuate. t ceu
ꝺicat ſeruite? cuius iuba poſſũt
ſupare niſi ꝺei q̃ ꝺicit. qꝫ ma
ior ſeruiet minori? Euacuate
euacuate uſq; ꝺũ fundamẽtũ
in ea. Et conũtit ſe ad illam.
Filia babilonis infelix. Infe
lix ipa exultatioẽ tua. ipa pre
ſũptione tua. t inimicis tuis.
filia babilonis ĩfelix. Cuncti
ipa ꝺicat babilon et filia babi
lonis? quõ ihrlim t filia ihrlim:
et quõ ſyon et filia ſyon. Nor
more appellat etia et filia et
ãe: ꝓpter ſucceſſionẽ ꝺicat filia.
ꝓpter plationẽ ꝺicat mat. fuit
pma queꝺã babiloma? nũq̃ꝺ
ipe pplis in ea pmãſit: Per
ſucceſſionẽ babilonie facta eſt
filia babilonis. O filia babilo
nis infelix: Beatus q̃ retri
buet tibi retributionẽ tuam.
Infelix tu: beatus ille. Quod
ei feciſti. et q̃ꝺ retribuet ei au
di. Beatus q̃ retribuet t retribu

tionē tuā. q̄ retribuisti nob. Tuā
retributionē dicat. ad hoc claudit psalmus. Beatus q̄ tenebit. t allidet infantes tuos ad petrā. Illam dicit infelicem: beatū aūt qui retribuet ei retributionē quā retribuit nobis. Querim⁹ quā retributionē. Beatus inq̄t q̄ tenebit et allidet infantes tuos ad petrā: ipa ē retributio. Nō enī sciat nob babilonia ista iā cantauim⁹ in illo psalmo. sermones iniquos nī p̄ualuerūt aduersus nos. Nī enī nati sum⁹ p̄uulos nos⁹ inuenit ista confusio scli huj⁹: et offocauit nos errorū diuersorū vanis opinionib⁹ adhuc infantes. Natus infans futur⁹ est nus ihesus. et in p̄destinatione dei iam tuus. ꝑ interim captiuatus ad tempus⁹: q̄n discat amare. nisi q̄ inuenerit parentes? Instruit t docet illū auaritia. impietas. mendacia cotidiana. duras nimis uolorū t demoniorū: remedia illicita p̄mutationū et ligaturarū. Nō factur⁹ est adhuc infans. anima teneā attendens ad maiores quid agant? ut q̄ eos uidet agere hoc sequat? Babilonia ergo p̄secuta ē p̄uulos nos: sed deus dedit nobis confessionē suā iam grandib⁹. ut nō sequamur errores parentū nr̄ōrū. Nō et nūc cōmemorauim⁹ p̄dictā applīa. ad te gentes uenient ab extremo terre t dicēt. uere mendacia cōtinuerūt p̄res nr̄i. vanitatē que illis nō p̄fuit. Iam uidemus dicit q̄ omnes erant. p̄uuli sequendo ipsas vanitates: p̄tendo aūt uanitates et renuuntiendo ei ōnes pficiant. et retribuet babilonie. Qualem retributionē ei retribuent? Quā retribuit nobis: p̄uuli uidemus eā tur et moriant. Quis sūt p̄uuli babilonie? Nascentes malē cupiditates. Sūt enī cū ueteri cupiditate nr̄a. Nī nasc⁹ cupiditas antequ robur firmat adiūtum t mala cōsuetudo. cū p̄uula ē. cū p̄uula enī est cupiditas. nec q̄ prauē cōsuetudo cupiat: cū p̄uula est cide illam. Deo times ne tua cū moriat: ad penā. de petra aūt erat xp̄us. fr̄es organa in opando nō essemus vobis tuutem mittit ma tra spon. Quā libenter agite qd̄ audistis libenter agite qd̄ audistis si nō uultis ē salutes babilonie. pasci de fluminib⁹ eius t frangi nullū affectēs. Ꝟ: suspirate in eternā ihesum: quo p̄decessores vrā. sequetur tua vīa. Ibi enim⁹ cū ipso: xp̄us nobis mō caput est. Gubernat nos mō. desup amplectit. sequamur illa manuū equales eius angelis dei. Nō audēmus hoc suspicari de nobis. nisi p̄mitterit ventus. Hoc ergo cupiscite fr̄es. hoc die noctuq

cogitate? quātō de mūdo feli
citer arrisert nolite presumē:
nolite libenter colloqui cupi
ditatibz vīs. Hostis maior ē.
ornatur ad petitum? breuis
hostis ē. elatatur ad petitum:
et maiores ad petīm ornatē.
et minores ad petitum elidite.
Petīm vincat. in petīm edifica
mini: sīnō voltis tolli ā a flu
uio aut a ventis. aut a plu
uia. Si multis armati ēe cōtē
ptationes in stilo: arsatat et
exoretur desiderīū ihesu in et
ne in tordibz vīs. Transiet t
raptuuitis: uenuet feliatis.
Dampnabit hostis ertrem?:
et cū rege sīn morte triūphabi?

Explicit psalm? Centesim? xxvi?
Incipit psalm? Centesim? xxvij?

Titulus psalmi hu
ius breuis et sim
plex est. neq; nos
tenet: scientes cui
figuram portauerint cantando. et
in eo etiā nosipos agnoscētes.
qr et nos membra sum? illius
corpis. Agnoscam? ergo hinotē
etiē; simulq; gaudeamus qō
in ea ēe meruim?. cuius vocē
cantantes audiuim?. Totus ty
tulus ē. ipi cantando: videamus
ergo quid ipsi cantando. Psalm?
Confitebor tibi dīne in
toto corde meo. Dolet t
nobis psalmu tytul? in
dicare qđ agitur intus. Hic
autē qīn tytulus nō hor indi
cat. ſ tantū nu cantet? idicat:
qđ agat? toto psalmo ꝑmus

uersus indicat. Confitebor tibi
dīne in toto corde meo. Hanc ergo
cōfessionē audiam?: ſ ꝑmus com
memoro vobis confessionē in scrip
turis cū cōfitem? deo duobz mo
dis dici solere. ul' ꝑcōrū ul' lau
dib. Sed confessionē ꝑcōrū oīb
noneruīt: laudib aūt confessionē
pauci aduteruīt. Nā ita nota
ē confessio ꝑcōrū? ut i quocūqz
scripturarū loco auditū fuerit
confitebor tibi dīne. confitebi
mur tibi: continuo iā consue
tudo sit intelligendi. manus
currunt ad pectus tundendum.
Osq; adeo nō solent hoīes intel
ligere confessionē ēe ni ꝑcōrū.
Dz nūqđ t ipse dīns nr ihesus
xp̄us ꝑcor fuit? qui aut i euā
gelio. confiteor tibi pater dīne
celi t terre? Detitus enī aut qđ
confiteretur: ut intelligemus
confessionē laudis. nō iniquita
tis. Confiteor tibi inqt p̄r dīne
celi et terre: quia abscondisti hec
a sapientibz et prudentibz. et
reuelasti ea paruulis. Laudant
patrem laudant deū: quia nō
despicit humiles. ſ despicit su
perbos. Et hic talē confessionem
auditum summus laudis dei et
gratulationū. Confitebor t dīne
in toto corde meo. Totū cor meū
in aram tue cōfessionis ponō:
holocaustū laudis tibi offero.
Holocaustū enī dicat? sacrificiū:
ubi totū incendit? Orate qđ
holon totū dicat? Dicit quadmo
dum offerunt holocaustū spūale
q̄ dicat. cōfitebor t dīne in toto

corde meo. Totū inqt cor meum
flamma tui amoris accendat?
nichil in me relinquat² michi.
nec quo respiciam ad meipm. ꝑ
totus in te estuem: totus ī te aer
deam. totus diligam te, trumq;
ī flāmatus abs te. Confitebor
tibi dñe in toto corde meo: Qm̄
audisti uerba oris mei. Cunis
oris mei. nisi cordis mei? Ibi eī
habem⁹ uocē quā deus audit:
quā prorsus auris hūana non
nouit. Clamabāt certe qui su
sannā attusabant. et ad celum
oculos nō leuabant: illa tacte
bat. et corde clamabat. Vnde
illa meruit audiri: unde isti
puniri. Est ergo os unius. ibi ro
gamus unde rogem⁹: et si hospi
tuū ul' domū deo ꝑparatum⁹? ibi
loqmur. ibi audimur. Nō eīm
ē ille longe ab unoquoq; nr̄m
positus: in q⁹ vnum⁹ mouemur
et sumus. Longe te a deo nō faci.
ñ inqtas sola. Deus medium
paretē pcī: et cū illo es quem
rogas. Audisti inqt uerba oris
mei: confitebor tibi Et coram
angelis psallam tibi. Non eīm
cora hominibz psallā: ꝑ coram
angelis psallam psalterio meo.
gaudio meo. Hz gaudio de ife
rioribz cora hoīibz ē: gaudio
de superioribz cora anglis ē. Non
eīm nouit impius gaudia iusti:
nō ē gaudere impijs dicit dñs.
Gaudet iniquus ī pompa. gau
det martir in tribulatione: quōgau
debat sancta ista anima, cu
ius hodie solempnitas celebrat.

Laudebat cū tenebat². cum ad
iudicem ducebat². cū ī carcerem
mittebat². cū ligata ꝓducebat².
cū in cathedra leuabat². cū audi
bat². cū dāpnabat²: in his om̄i
bus gaudebat. et eam miseri
miseriam putabant. que cora
angelis gaudebat. Hoc age ad
templū ſcī tui. Qd̄ ēplū
sanctū tuū? Vbi habitabimus
ubi adorabim⁹? Currim⁹ eīm ut
adorem⁹: gaudio cor mīm pu
rit. et ubi purat queunt. Quis
est ille locus ubi adorandus ē
deus? Nec mūdus. qd̄ edificat?
que demꝑ sedes in celo et inter
stellas? Querim⁹ in scripturis
sanctis: et inuenim⁹ in uerbis
sapie. Ego inqt eam cū illo. Ego
inqt eram ad qnē gaudebam
cotidie. Et dicit opa eius: et co
ponit nobis sedem ipius. Cum
Nō ualidus inqt faciebat in
sumo nubes: qñ sedem suā ꝑ
gregabat sup ventos. Sed
audit eius templū eius. Quid
ibimus: Sup uentos adora
simus: Si sup uentos adora
mus: aues nos uincūt. Si aut
intelligam⁹ uentos aīas, id ē
ventorū nomīe significatas
animas sicut aut quoā loco
septum. uolauit sup pennas
uentorū. hoc ē sup uirtutes a
nimarū. unde flatus dr̄ dia
anima tumq; ventis, nonn
iste intelligit² uentis quo ac
pus, ꝓpellente sentim⁹ q sed ut
eius noīe significet² aliqd̄ inui
sibile. qd̄ nec² oculis cerni pt̄.

ner sentur auribus. ner odoratu-
dua. ner palato gustaur. ner ma
nu contractaur. qđ est utiq; vita
quedā qua vnum ꝙ. q̄ anima dia
tur: si hos ventos intellexerim ꝙ.
nō ē quare q̄m ꝙ pennas visibiles:
ut nō auibus uolem ꝙ adorandū
templū dei: ℔ sup nos ipos in
uenem ꝙ deū sedere si eius fide
les ē voluerim ꝙ. Vide ꝛ si hoc nō
est Templū enī dei sanctū ē aut
plus qđ estis vos: certe tamen
qđ manifestū est. in angelis ha
bitat deus. Ergo cū gaudiū nos
trum bonus assumit cantatum
deo ut psallat cora angelis: ipa
congregatio angelorū templū
dei ē. adorabo ad templū dei. et
cōfitebor nomi tuo. ī mia
tua et veritate tua. In duobꝫ
istis cōfitemur. Dicit enī ꝙ in

alio psalmo legitur. vnuſe nie
dnī mia et ueritas: in duobus
istis confitemur. ī tua mia ꝙ in
tua veritate. a) iscordia pacē
respersti: ueritate, pmissionē
reddidisti. In tua ergo mia et
ueitate confitebor tibi. Hab en
am ego pro meis auribus redd
quas michi donasti. facies mi
scordiā et ueritatem: miam
in subueiendo. ueitatē in audi
rando. Hys adunuamur a deo:
hys, pmeremur deū. Meito er
go mia et veritas vniuerse vie
dnī. Non st alie nie quibus ad
nos uenit: nō sūt alie vie quibꝫ
ad illū veniamus. Q mi magꝫ
nificasti sup omne nomē sanctū
tuū. Qualis ista gratulatio ꝛ
fiet: a) magnificauit sm nomē
suū sup abraham. Credidit ei
abrahā deo. et deputatū est illi
ad iusticiā: ceter oīs gentes
idolis immolabāt ꝙ demonibꝫ
seruiebāt. Natus ē et abraham
ysaac. magnificatus est super
illā domū deus ꝙ. unde iacob. mꝫ
nificatus ē deus q̄ dixit. ego sū
deus abrahā ꝙ deus ysaac et
dꝰ iacob: unde duodecim filij isrl'.
unde ꝑplus isrl' liberat ꝙ ab egꝑ
to. ductus ꝑ mare rubrū etiaꝫ
in heremo. electis gentibꝫ ī tra
pmissionis collocat ꝙ est. a) agꝫ
nificatū ē nomē dnī sup isrl': ℔
unde et virgo maria. unde oīs
rpūs mortuus, ꝓpt ꝓcā nostra.
resurgens, ꝓpter iustificationē
nrām. implens fideles spū sco.
mittens p̄dicari ꝑ gentes. agite

pñam appropinquauit eñ regnñ celorñ: et exte magnificauit sup omne nomẽ sanctum suum. In quacñq die inuocauero te. a to exaudi me. Quare ato? Quia tu dixisti. adhuc loquẽte te dicã. ecce assum. Quare ato? Quia iam nõ peto felicitatẽ terenã; sed ia sanctñ desiderñ de nouo testamẽto. Non peto terram. nõ fecñditatẽ carnalẽ. non salutẽ temporalẽ. nõ ĩmunitorẽ subiectionẽ. nõ diuitias. nõ honores: nichil horñ peto. ideo exaudi me. Quia dixisti qđ petam: ea qđ peto. Dicamus huic. tale aliquid petis? Audiamus nos et videamꝰ: eruditet petitionẽ sua et videamꝰ qđ petit. et dicamꝰ ꝑ eñ petere ut mereamur atq; Veniens ad etiam nescio quid hodie petiturꝰ. Nõ putamꝰ eras petiturus; Veneras eñ desiderio tuo nescio quo. vtinã innocenti et si carnali. Exime inquietudinẽ. exime carnalitatẽ: dic quid petas. quid hodie celebres attende. Natalicñ sancte et beate femine celebras: et forte celebritatẽ terenã desideras. Illa ꝓpter desiderium sanctñ dimisit felicitatẽ quam habebat in terris. dimisit filios flentes, et tamq̃ crudelẽ matrẽ dolentes: qua uelut ꝓcederent humanã mãm. que ad diuinã festinabat coronã. Flebit vẽ illa qđ desiderauit. qđ amauit? Immo nõ nouerat psallere corã angelis dei. eorñq; desiderat con sortiñ. amicicã sanctã et puram. ubi ulterius nõ moreret; ubi uidere nosset. apud quẽ nõ male possit mentiri. Nõ ergo? In hac uita nulla sit bona? Immo uero ibi sola sunt bona. nõ malis multa bona: sed mixtis malis bonis gaudeas qñtñ vis. et mentibi dicit tempera te. Hic cñ de bonis terrenis gaudẽ molestñ e. et periculosñ nimis: ne sit gaudeas ut hereas. et gaudendo male hereas. Dixit unde deus nisset tribulationes gaudijs terrenis? nisi ut tribulatione seminẽtes et amaritudinẽ dissam? etiam desiderare dulce dinẽ? Quid ergo petit quidam? quo merito dicit ato exaudi me. Nõ eñ petis ut ato exaudiaris? Multiplicabis me. in multis modis multiplicatio intelligi potest. Est multiplicatio terrena gratiarum sedm primã gratiam naturẽ. bñdictionẽ quã dixit. crescite et multiplicamini. implete terrã et dominamini ea. Dixit eñ ille nõ uolebat multiplicari qđ dicebat. ato exaudi me. Et ista plane multiplicatio fuit tuosa ẽ: et nõ venit nisi de benedictione dñi. Jam quoddam de alijs multiplicationibus: aliquis catus est ille auro. ille argento. ille pecore. ille familia. ille possessionibus. ille hijs omnibus. quis fuit terrene multiplicationes; fuit autem filiorñ. qñq; hominis auaris. etiã ipa fecñditas molesta ẽ. Timẽt ei ne pauperes

relinquant². qui mihi nasci po
tuerūt. Que sollicitudo plerosq;
ad impietatē coegit. ut oblinisce
rent² qđ parentes eēnt. oīaq; hu
manitatis affectu expoliati. ex
ponerent filios suos ut eos fiat
rent alienos: pauerent q̄ pepererant.
colligeret que nō peperit? illa
contempnēt. illa diligēt: illa
fastidiū mī carne. illa uerior vo
luntate. Cū ergo sint multe mihi
plicationes ꝯ mihi gr̄a multipli
cationū. quā multiplicationem
querit qui dicit. ato exaudi me;
aut cū multiplicabis me. Exper
tum audire uis quid. Audi ergo.
In anima mea. Non in carne.
Sit anima mea multiplicabis
me. In aīa mea. Estne adhuc
qđ addat². ne forte multiplicatio
aīa nō continuo felicitatē
mutet? Etenī cum sanctos hoīes in aīa
multiplicāt². Multiplicatus videt²
aīa in quo etiā multa sit munda.
Ille tñmō auarus ē: ille tñmō
superbus. ille tñmō luxuriosus. te exaudiat
exaudiat luxuriosus multiplicatus ē
anima sua. ꝑ malo suo. Multi
plicatio ista egestatis ē. nō vber
tatis. Ergo quid tu q̄ dixisti. ato
exaudi me. et te abstulisti ab oī
bus corporea. et ab omni terrena re.
ab omni desiderio seculari. ut
diceres deo multiplicabis me in
anima mea? Adhuc explana
quid desideres. Multiplicabis me
inquit in anima mea virtute. Expe
sum uotū. expressū desiderū: ab
omni cōfusione carnis asū. Si dicet
multiplicabis me. terrena nescio q̄ rogi
tes: addit in aīa mea. Rursus
ne in anima vica cogitares: addit
virtute. Nichil ē qđ amplius a
deo desideres: si uis bona et vera
fronte dicere. ato exaudi me. Confiteant² tibi dñe omnes reges
terre. Ita fiet et ita fit ꝙ cotidie
fit: et ostendit² nō frustra dictū.
nisi quia erat futurū. Confiteāt²
tibi domine oēs reges tre. Et
ipi cū tibi confitent². cū laudant
te: nō terrena desiderent a te.
Quid enī reges terre desiderāturi
sūt? Nonne iam habent ipm
imperiū? Quid ergo amplius desi
derauerit homo in terra: usq; ad
imperiū est desiderū eius. Nō
amplius potest. Altior sublimi
tas necessaria est. ꝑ fortasse q̄to
altior tanto periculosior ē: ideo
reges quāto st in maiore felici
te terrena. tanto magis humilia
ri deo debent. Ut quid faciant?
Qui audierūt omnia uerba oris
tui. O domine oīa iuba oris tui
nescio in qua gente abscondita
erant. lex et pphete omnia iuba
oris tui: sed in gente iudeorū so
la erāt oīa uerba oris tui. Cē
gentē laudans aplius aut. quid
ergo amplius est iudeo. aut que
utilitas circūcisionis? Multū p
omnē modū: primū quidē q̄ ac
credita sūt illis eloquia dei. Ibi e
rant uerba dei. Sed ta in illum
gedeon quēdā sanctū virū tpe iudi
cū: videte quale signū petunta
dño. Ponā inquit uellus in area:
cōpluat² uellus. area sicca sit. Et
factū ē: cōplutū ē uellus solum?

area facta erat. Dicit iterum sig
nū: area tota cōpluta sit: & solū
uellus fictū mueāt. Et hoc fm
est: cōpluta ē area sicco uellere.
Primo cōplutū uellus, facta are
a: postea cōpluta area sicco uellē.
Quid vobis videt area fiēs: Nōne
orbis terrarū: Quid uellus: Tā
gēs iudea ī medio orbe terra
rū: habens gratiā sacrāmētū. nō
in manifestatiōe ꝫ in nube sere
ni: tamē in uelamēto pluuia in
uellere. Venit tempus qñ reue
lat̄ pluuia in area: manifesta
ē nō opta. Factū est ergo qđ dic
tū ē. confiteant tibi dñe omnes
reges terre qm audierūt oīa
uerba oris tui. Quid ē qđ dic
bas. qđ diu abscondebas.
Expressum ē uellus: dicit de re
pluuia. Solus ipūs suauitas
pluuie. Ipm solū nō agnoscās
ī sceptrum. ꝓpter quē facte sc̄ scp
tura. Atq̄ oīs reges dīre confi
teant tibi dñe. qm audierunt
omnia uerba oris tui. Et can
tent in uijs dñi qm magna est
gloria dñi. Cantent ī uijs dñi
reges terre. In quibz vijs domi
cantent: De quibz supra dictū
ē. in mīa tua & ueritate tua: qm
vnuſe uie dñi mīa et ueritas.
Nō sunt ergo reges terre superbi.
ꝫ humiles. Tūc cantent ī uijs dñi
si humiles sint: cauent & cantā
bunt. Sicut uiatores cantā
tores: cantēt & pueri festinēt.
Dūt cantica mala tamē uete
res hominis: sed canticum no
uum ptinet ad hoīem nouū.

Ambulant ergo et reges tenē
uijs tuis: ambulent et cantent
in vijs tuis. Quid cantent: Cō
magna gloria domini. nō regū
Vide quō reges uoluit cantare
in uijs humiliter portantes dñm.
nō se extollentes adiūctus dñm.
Nam si se extulerint qđ sequit
Qm excelsus dñs et humilia re
picit. Volunt ergo reges resp
humiles sint. Qđ si se extulerint re
superbiam & latere ipūs omnes
possunt: Ne forte ꝑ audistis
multa respicit. superbis uehemē
et altis in anima tua. humiles
respicit deus me non respicit:
fiatā qđ uolo. Quis ei me vide
hominē latet: deus nō uult me
uidere ꝑ humilis nō sum. Ille ei
humilia respicit: qđ uolo fiam.
O importune: nūqđ hoc dicēs
si scires qđ amare deberes: Et
te si nollet te uidē deus: hoc
ipm nō times ꝑ te nō uult
te: Si salutes aliquē maiorē
patronū tuum. et intentus
aliud nō te uideat: quō nīhil
nuna dolet: Si aūt deus te
uideat. securū te putas: Forte
uidet saluator: et uidet depre
cator: Et tamē et ipē dū uidet,
Non te putes nō uideri: imma
roga ut meā uis videi a q̄ uidē
Dictū est enī oculi dñi sup iust
tos. Quia nō sup iniustos: fa
cīāt ergo qđ volunt iniusti. oc
li dñi super iustos. Sequatur
adhuc et aures eius ad preces
eorū. Iniusti aūt ī sectuos se pu
tabant. ꝑ nō sūt oculi domini

Dicit̃ est: q̃ q̃ñq; tribulatiõe fu
ens, confitebit̃ tibi dñe. tribula. tibi erit te.
viuificabit̃ te: Intuẽmur aliq̃d hic de
bemus intelligẽ quoniam familiarius nobiscum loquit̃ dñs
et. ato exaudi me. Dñe at enim ex
celsa alonge cognoscit: et excelsa
superba nõ nouit tribulationẽ
Non nouit inquã tribulationẽ.
de qua dicit alio loco. tribulatiõnẽ et dolorẽ inueni et nomen
dñi inuocaui. Quid enim magnũ
si tribulatio te inueniat: Hi aliq̃d potes. tu inueni tribulatiõez.
Et quis est inq̃t q̃ inueniat tribulationẽ? aut quis illã l'quedit:
In medio tribulatiõis es. et nes
cis. Vita ista. pauca tribulatio
est: Hi nõ est tribulatio; nõ est
peregrinatio. Hi quit peginatio
est: aut parũ priam diligis: a
sine dubio tribulais. Quis enim
nõ tribulet nõ se esse cũ eo q̃d de
sideret: Sed vnde tibi nõ uidet
ista tribulatio: Quia nõ amas.
Ama alterũ utrũ: et uidebis q̃
ista uita tribulatio est. quantũq; prosperitate fulgeat. q̃buslibet
deliciis habundet. atq; etiã floreat. Cũ nondũ est illud gaudiũ.
sine ulla tẽptatione certissimũ.
q̃d nobis in fine seruat dñs: sine
dubio tribulatio est. Ergo intelligamus et hinc tribulationẽ
fieri. si ambulauio in medio tribulationis vuiuificabis me. Non
sit aut tamq̃ dicẽt. si forte eue
nerit in tribulatio aliq̃. liberabis
inde me. Et quo: Hi ambulauio
in medio tribulatiõis vuiuificabis

sup eos: nõ timet q̃ nõ sit auers
eius ad preces eorũ: Nonne me
lius et oculi eius sup nos. et au
res eius ad preces nras: Sed cũ
facis ea sup que nõ vis esse oculos
dñi. nõ meeris precibus tuis et
aures dñi: et tamẽ male facien
do non a te auertis oculos dñi.
Quid enim ibi sequit: Vultus aũt
dñi sup facientes malũ. Sed ad
quid: Vt pdat de terra memoriã
eorũ. Videes te uideri: uides te
latere nõ posse. Cũ ergo quitq̃d
feceris videaris: quare hoc nõ
facis ut placẽ merearis: Ergo
et hic quid: Cũ magna gloria
dñi. qñ excelsus dñs et humilia
respicit: excelsa aũt quasi nõ
respicit. Humilia enim respicit:
excelsa quid: Alonge cognoscit.
Quid sibi ergo prestat superbus.
nisi ut alonge videat: nõ ut
cũ eo esse debeat: q̃ minus te bñ
videt. qui alonge te videt. Tu
cũ qñ alonge uides non bene
videbis: deus et si alonge te uide.
pfecte te uidet et terrã nõ ẽ. Hoc
agis nõ ut munus pfecte uidea
ris: sed ut nõ sis cũ illo a quo vide
ris. Attuetur humilis q̃d sibi pstat:
Prope est dñs q̃ obtruncãt cor.
Erigunt se ergo superbus qñtũ vo
luerit: certe in alto habitat deus.
in celo est deus. Vis tibi propin
quare: Humilia te. Iam tanto
a te erit altior qñto tu elatior.
Excelsa aũt alonge cognoscit.
Si ambulauero in medio tri
bulationis. vuiuificabis me. u

me: id est aliter nō viuificabi me,
nisi in medio tribulatiōis ambu
lauerō. Si ambulauerō in medio t
bulationis: viuificabis me. Ve
dentibus: beati lugentes. Si
ambulauerō in medio tribulatio
nis viuificabis me. Sup iram
īmicorū meorū extendisti manū
tuam: et saluū me fecit dextera
tua. Deficiant īimici: qđ possūt
facē īimici? Petrumā tollē. et
poliare, pscribē. merlū mittē.
doloribz tormētisqz truciare: ad
postremū si pmissi fuerint 4 oc
cidere. Nūquid amplius? Tu
aūt sup iram īimicoz extendis
ti manū tuam. Sup id qđ michi
possunt facē inimici extendisti
tu manū tuā. Non enī inimici
possunt me separare a te. Tu aūt
amplius vindicabis. qz adhuc
differis me. Sup iram īimicorū
extendisti manū tuā. Deficiat
qūtū potest inimicis: non me
separent a deo. Tu aūt domine
adhuc me nō retrahis. adhuc me
ī peregrinatione conteris. adhuc
gaudiū dulcedinēqz tuam nō
prebes: nondū inebriasti abun
tate domus tue. 4 torrente vo
luptatis tue nondū potasti. A
put te enī est fons vite: 4 in lūe
tuo videbim⁹ lumē. Dixere de
disti primicias spūs et credidi
in te. et seruo meute legi dei:
tamē ī nobis tribulationib adhuc in
gemiscim⁹. adoptionē expectan
tes redēptionē corpis nri. Spes
vitā quā nobis permittit credi
deus. ubi enī nōn est ut conte
mat adam in sudore et labore ui
tus sui. cū terra et tribulos 4 spi
nas pariat. Nūquid aliqs inimi
cus plus potuit, proximē? Super
iram īimicorū meorū extendisti
manū tuā: 4 proximē nō adhesit
rationē. Sequit enī. Et saluum
me fecit dextera tua. Potest et
sic intelligi sup iā īimicoz meoz
extendisti manū tuā. Insecbā
tur inimici: vindicasti me te in
imicis. Pctor videbit 4 irascet
dentibus suis fremet 4 tabescet.
Vbi sūt qui dicebant peccat no
men xpianoz de terra? Certe
aut morituri aut conuertūt.
Ergo sup iram īimicoz extendisti
manū tuam. Qui diu dicetur
qđ scriptū est. īimici mei dixe
mala michi. qui moriet 4 pibit
nomē eius? qui delebit nomen
xpianorū de terra? Cū dicunt
isti. prius credidērūt. prius
nerunt: pauca tmodi tenuis
runt. Quēta in īimicorū fu
bat qui sanguis martiū fu
batur? Quo se putabāt nomē
xpianū delere de terra? Sup
iram inimicorū extendisti ma
nū tuā: et saluū me fecit dex
ra tua. Fiat illi qui mēs perse
quebant meoz animā ut qui
runt. aut ubi adorant. ubi se
inebriant: quērūt tamē. Sup
iram inimicorū extendisti ma
nū tuā: et saluū me fecit dex
ra tua. Secundū desideriū ser
uū me fac dextera tua. Est qui
salus in dextera tua: nam est
altera salus in sinistra. Salus

temporalis. carnalis ī sinistra ē:
salus eterna aī angelis ī dextra
ē. Ideoiam in ipa īmortalitate
positus xpūs. dicat ad sedere ad dex
tram dei. Non enī deus habet in
seipo dextrā aut sinistrā: ꝑ dex
tra dei dicat felicitas illa. que
nō ostendi oculis nō pt. tamen
nomen accepit. Her dextra tua
saluū me fecit: nō secm̄ salutē
temporalē. Flam crispina oc
asa est. ꝑ nūqd deseruit illam
deus? Non illā fecit saluam in
sinistra: sed fecit in dextra. Ma
habet q̄ñtm tormētu ꝓpessi sūt?
Reus aūt puer in medio ignis
deambulando laudauerūt deū.
Illorū salus in dextram: istorū e
nā in sinistra. Aliq̄ ergo non
semꝑ saluat in sinistra scōs suos. sed
aūt plenūꝑ saluat in dextra: impios
nō saluat in sinistra.
ꝑsequebant crispinā sam erāt
uātes. Illorū salus in sinistra ē:
illos in dextram. Et saluum me
fecit dextera tua. Dñe retribues
pro me. Ego nō retribuo: retri
bues pro me. Licuāt omnium
q̄rūlibet: tu retribues qđ ego
nō possum. Dñe retribues pro
me. In ipo capite nō attendite.
reliquit enī nobis exemplū ut
sequamur vestigia eius. qui
petrā nō fecit nec mutus est
dolus in ore eius? qui cū ma
ledicerēt nō maledicebat di
centib. Dñe retribues ꝓ me: cū
minabat. sed
cōmendabat se illi iudicāti iuste. Quid est dñe retribues pro
me? Ego inqt nō quero gloriā
meam: est qui queram̄ iudicet.
Non uos metipos vindicantes ka
rissimi aplus dicat: ꝑ date locū
ire. Scriptū est enī: mi vindictā.
et ego retribuā. dicit dominus.
Dñe retribues pro me. Est hic
alius intellectus nō negligen
dus: et forte magis eligendus.
Dñe retribues pro me. Ego enī
si reddam rapui: tu qđ nō rapu
isti soluisti. Dñe retribues pro
me. Vide illū retribuentē pro no
bis. Venerunt qui tributū exige
rent: exigebant tributū didrag
mas. id est duas dragmas in
uno homine. Venit ad dñm
ut soluet tributū. imo nō adip
sum ꝑ ad discipulos: et dictū est
illis. magister vr nō soluit tri
butū? Illi retulerūt ad eū. Et
ille: reges terre a quibz exigūt
tributū. a filiis suis an ab alie
nis? Respondentur ab alienis.
Ergo inquit liberi sūt filij: ꝑ tri
ne scandalizem eos aut petro.
vade mitte hamū ī mare: et
q̄ primus piscis ascenderit ape
ri os eius. et inuenies ibi stateꝝ
id est duas didragmas. quatuor
dragmas. Stater ponderis ge
nus ē. habens quatuor drag
mas. Inuenies ibi: da illis ꝓ me
et te. Dñe retribues pro me.
Merito habemus ꝑmū piscem
hamo captum. hamo deprehen
sum: ꝑmū surgentē de mari ꝑ
mogenitū a mortuis. In eius

qre inuenimus quas dracmas.
id est quatuor dragmas: i eius
qe inuenim⁹ quatuor euangelia.
Istis quatuor dragmis ab erro
tione scli liberamur: per quatuor
euangelia debitores nō remane
bim⁹. Ibi enī pāt oīa nīa sol
uīmur retribuit ergo pro nobis:
quās mīe ipius. Nichil debebat:
pro se nō reddidit: sed pro nobis
reddidit. Exre inqt ueniet prin
ceps mūdi huius: et in me nich
il inueniet. Quid est in me nich
il ueniet: Nullū pcm̄ i me in
uenīet: quare occidat me nō hr.
Ut sciant oīs aut qt uolūta
tem pris mei facio: surgite ea
mus hinc. Quid est surgite ea
m⁹ hinc: Id est nō natāte ꝫ uo
lūtate patior: reddens qd non
debeo. Dne retribues pro me:
Dne mīa tua meternū. Qd desi
derem: Nō diem hoīm. Non la
borauī subsequens te dne: et di
em hoīm nō concupiui tu scis.
Exre martir sancta crispina si
desiderauit diem hoīm negauit
xpm: plus hic uiuere ꝫ meter
nū nō uiuere. Maluit ternū
uiue: qm̄ paulo amplius tem
porale uiue. Denuq; dne mīa
tua meternū: nō ad tempus vo
lo libeam. Aīa tua meternū:
qr mīes libeanst: et sit cito de
hac uita abstulisti. Dne mīa
tua meternū: Opa manuū tu
arū ne despicias. Nō dico dne
ne despicias opa manuū mea
rū: nō me tacto de cgitibus meis
Exquisiui dēm uisionibus meis
nocte tecum eo et nō sum decep
tus. ꝫ tamē nō cōmendo opera
manuū mearū: tuneo ne aut
inspexeris. inueniasq; plum pāt
qm̄ merear. Hoc solū rogo. hoc
dico. hoc ipetrare desidero: opa
manuū tuarū ne despicias. Opa
tua in me uides. nō meū. Nam
meū si uideris damnas. tuum
si uideris coronas: qr et quecūq;
sūt bona opa mea abs te ni
sūt: et ideo tua magis qm̄ mea
sūt. Audio quippe ab apō⁹ tio⁹
gratia salui facti estis p fidem.
et hoc nō ex uobis. ꝫ ex dono
est: nō ex opibus. ne forte quis
extollatur. Ipius enī sumus
figmentū: creati in xpo ihesu
in operibus bonis. Ergo fuer
eo qđ homines sum⁹? sue in eo
qđ ex nīa impietate mutati
et iustificati sum⁹?: dne opa
manuū tuarū ne despicias.
Explicit psalmus Centesimus tercius
Incipit psalmus Centesimus quartus

Psalmum nouū
pauperem? qui
mādueamus
munera a lectore
ꝫ ad horam qui
uidet ꝑturbatus. alteriū pro
exore lectoris sequi uolūtā
dei: qua nūm i nō opposito.
Si ergo nos in eius plurimae
aliqua diu teruerim⁹? nobis
nō imputetis: ꝫ extentis eius
nos non infructuose laborare
uoluisse. Nemo ei frustra in
pinq; petit nō pena attribuit

ut in sudore vultus sui panem
manducem? Tantū si panis
ē attendite: panis aūt ē si xp̄us
est. Ego sum inq̄t panis vivus
qui de celo descendi. Quē manu
festum habem⁹ in evangelio:
ip̄m quoq; et in ꝓphetis. Hūc
ubi nō vident sicp quoniā cor ad
huc velamen positū ē. unde au
diunt carnis vītā hesterno die.
Nobis aūt q̄ sacrificiū vespertī
nū carnis dñi. consedit velum
ut pateant ia implī scripta:
dñm nobis xp̄us predicat. et si
ī labore et sudore mādūcand⁹
ē panis. Loquit aūt dñs noster
ihesus xp̄us in ꝓphetis. aliq̄n
ex ꝑsona capitis nī. qui ē ipse
xp̄us saluator sedens ad dexte
ram p̄tis. qui etiā ꝓpter nos na
tus de virgine. et sub ponctio pp
ulo qualia nostis passus est:
fuso innocente sanguīe q̄ est
pretiū nrm. redeunt nocentes
a captivitate. in qua detinebā
mur a dyabolo donans nobis
delicta: et ip̄o preciosissimo sāgui
ne suo delens cyrographū quo
debitores tenebamur. Ipse est
pastor et sponsus et redēptor ecc̄ie
caput nrm: et utiq; si caput ē
habet corpus. corpus aūt eius
sancta ecc̄ia. que etiā nunc ei⁹
nū dicit apl̄us. vos aūt estis cor
pus xp̄i et membra. Totus itaq;
xp̄us caput et corpus tamq̄m
integer vir: quia et femina de
viro facta est. et ad virum p̄tinet:
unde dictum de primo con
iugio. erunt duo i carne una.

Hoc aūt ad misteriū interpre
tat apl̄us. nō frustra ēe dictum
de illis duobus hominibus: nisi q̄m
eis iam figurabatur christus et
ecc̄ia. Nam hoc sic exp̄sit apl̄s.
erūt duo in carne una inquit vna:
sacramentū hoc magnū ē. ego aūt
dico in xp̄o et in ecc̄ia. Dicat ecc̄ā
ip̄m adam formā futuri: qui ē
itaq̄ forma futuri. Si ergo adā
forma futuri: quo de latere dor
mientis eius facta ē. sic et late
re dormientis. id est i passione
morientis et in cruce paissi de la
tere. manaverūt sacramenta
quibus formaret ecc̄ia. Nam de
futura eadem passione sua sic
dicit in alio psalmo. ego dormi
vi et somnū cepi: et exurrexi q̄
dñs suscepit me. Ergo dormiendo
intelligit passio: eius de latere
dormientis. ecc̄ia de latere pa
cientis. Loquit ergo dñs nr ihūs
xp̄us in ꝓphetis aliq̄n ex voce su
a aliq̄n ex voce nr̄a: q̄ unū se
facit nobiscū. sicut dictum est.
erūt duo in carne una. Vñ dicit
et ip̄e dñs in evangelio cū de con
iugio loqueret: igit̄ iam nō sunt duo ꝙ
una caro. Una caro. q̄ de nostra
mortalitate carnē suscepit: nō
aūt una divinitas. q̄ ille crea
tor nos creatum. Quitq̄ igitur
dñs loquit ex ꝑsona suscepte car
nis. et ad illud caput p̄tinq; q̄
q̄ iam ascendit in celum: et ad
ista membra que adhuc in ter
rena ꝑegrinatione laborant.
Pro quibus laborantibus mēbris
sui ea saulus insequēt clamavit

de celo? saule saule q̄d me perse
queris? Audiam ergo loquētē
dn̄m nr̄m ih̄m xp̄m in ps̄phecia.
Cantati eñ fuit ip̄i psalmu. lon
ge anteq̄ dn̄s de maria virgine
nasceretur: nō anteq̄ dn̄s eēt.
Semp eñ creator oīm: aliq̄n ār
et natus et creatura. Duuuta
tem eñ illā creādam et q̄ntū pos
sum intelligam equalem p̄ri.
Et illa duuuitas equalis patri
frī ē ptceps mortalitatis nr̄e.
nō de suo s̄ de nr̄o: ut et nos ef
ficeremur ptcipes duuuitatis
eius. nō de nr̄o sed de ip̄ius. ...

Omnine probasti me et
et cognouisti me. Dicat
hoc ip̄e dn̄s ihesus xp̄s.
dicat et omnino p̄r̄. Nō ei dn̄s
eius p̄r̄ eius: nisi q̄ dignat ē
nasci sedm carnē. pater est de
dn̄s hominis. Dns nosse eu p̄r
ē: Equali sibi filio. Apls dicit:
qui cū in forma dei eēt. nō in
pnā arbitratus est ee equalis
deo. Huic forme pater est dns.
equali sibi forme vnigenito fili
o: nato de substantia sua. Et
nos aūt ut reficēmur et efficer
mur ptcipes duuuitatis eius.
repatiati ad vitā etnā. qā ipse
ut dur factus ē ptceps mor
talitatis nr̄e: quid de illo aut a
plius ibi vbi durent. qui cū in
forma dei eēt. nō rapinā arbi
tratus ē ee se equalem deo: Sz
semetip̄m ināt exinanuit formā
serui accipiens: i silitudie hoīm
factus et habitu inuentus ut hō. Erat
aūt i forma dei equalis patri:
et accepit formā serui. ñ mōr
eēt p̄r̄. Unde vtriq̄ dicit me
uangelio. ego et p̄r vnū sumus
sedm formā dei: p̄r maior me
ē sedm formā serui. Ergo q̄ et
pater et dn̄s est. p̄r forme dei.
dn̄s forme serui: dicit ergo ip̄e.
nec morimur nec sanabimur.
qua filius dei vnicus dicit.
dne, placasti me et cognouisti me
Tu cognouisti sessionē meā
et resurrectionē meā. Qd ē
sessio? quid hic resurrectio? Ec
sedet. humiliat se. Sedit g̈ dns
in passione: surrexit in resur
rectione. Tu inq̄t hoc cognouis
ti. idest tu voluisti. tu approbas
ti: sedm voluntatem tuā fūn
est. Si aūt volueris amare vos
metipos et p̄sona corporis. dns
mus et nos. tu cognouisti sessi
onē meā et resurrectionē meā.
Sedet eñ et homo. q̄n humilia
se in p̄na: surgit aūt resuscita
p̄tib. q̄n erigitur in spem vi
eterne. Propter a et in alio
mo dicit: surgite postq̄ sedetis
tis. qui manducatis panem do
loris. Panē doloris p̄tentes
mādūcant: qui cantant in
alio psalmo et dicit. fuit mi
chi lacrime mee panes die
ac nocte. Qd est eñ surgite
postq̄ sedistis. Nolite exultā
nisi prius humiliati fuerits.
Multi eñ nolunt surgere anteq̄
sedeant; nolūt se ab hostib⁹ uinci.
aūteq̄ p̄tores ee confessi sint.
Ergo si ex p̄sona capitis nostri
accipis. sic intelligē. tu cogno

ustī sessionē meā ⁊ resurrectio
nem meā. passionē meā ⁊ resur
rectionē meā: si er ꝑsona corpo
ris. tu cognouisti sessionē meā
⁊ resurrectionē meā. cōā omi
nis tuis et peccata cōfessus sū.
et tua gr̄ā ustī fiatus sū. In
tellexisti cogitationes meas de
longinquo: semitā meā ⁊ lumi
tem meū uuestigasti. ⁊ oīa
uias meas prenidisti. Quid ē
de longinquo? Cum adhuc i
peregrinatione sum. aīa ꝙ ad
illam p̄riam uenīā. tu cogno
uisti cogitationē meā. Attēde
illum filiū minorē qr ipe eīā
factus est corpus ipi. eīa de
gentib⁹ uenientib⁹. Erat q̄ppe
in longinqua filius minor.
duos enī filios habebat ꝺoīa
familias. maior nō longe
erat sed ui agro opabatur:
et signu fiebat sanctos in lege.
facientes opa ⁊ p̄cepta legis.
Genus aūt hūanū qđ defluc
erat in vdoloz̄ cultuā. i lon
ginquo fuerat pegrinatū. Qđ
tam longe ab eo qui fecit te. gr̄ā
figmentū. qđ tibi ipe fecisti: ꝓ
fectus est ergo filius minor in
regionē longinquā. portās se
cū substanciā suam: ⁊ sicut no
uim⁹ in euāgelio dissipauit e
am uiuendo prodige cū meretri
cib⁹. et fame ꝑ passus applicuit
se cuidam principi regionis illi
us: et ille eū porcos pascendos
ꝓposuit. de quoz̄ siliquis aspi
debat saturari. nec poterat: et
post laborē et tristiā. et tribu
lationē et egestatē. venit illi in
mentē p̄ et uoluit redire. ⁊ sic
ait. surgam et ibo ad p̄rem me
um. Surgam dixit: sedeat enī.
Cuius ergo voce hic agnosce duce
tis: tu cognouisti sessionē meā
et resurrectionē meā. Sedi in e
gestate: surrexi in desiderio pa
tris tui. Intellexisti cogitationes
meas de longinquo. longe enī
erā profectus: ꝙbi nō est quē
deseruiam: Intellexisti cogita
tiones meas de longinquo. Quia
sic dicat dns in euangelio. qua
occurrit illi p̄ uenienti. Vere
quia ītellexerat cogitationes
eius de longinquo. Semitā meā
et lumitē meū uestigasti. Se
mitā mēt meā: quā ipsi ma
lā. quā ille ambulauerat ut pa
trē deseruiret. quasi occultus de
posset ab oculis vindicantis:
At ubi in illa egestate coepisset.
aut porcos pascere poterat: ⁊ si
pater uellet flagellare longin
quū. ut reaperet propīquum:
Ergo tamq̄ deprehensus fugi
tiuus. sequēte se vindicta legi
tima rei vindicātis i affectores
suas. quamq̄ serum⁹. ⁊ q̄ tā
progressi fuerim⁹. agnoscamur.
Tamq̄ ergo deprehensus fugiti
uus loquit: semitā meā et li
mitē meū ūuestigasti. Qđ est
semitā meā: Qua ꝓfectus sū.
Quid est limitē meū: Quousq̄
ꝑuenī. Semitā meā ⁊ limitē
meū uuestigasti. Limes me
us ille longīquus nō fuit lōge
ab oculis tuis: multū serā et

tu ibi eras. Semitā meā ⁊ lumbum meū uestigasti: et omnes
vias meas p̄uidisti. Non dicit
uidisti. sed p̄euidisti. Ñq̄ eas
uerum. añq̄ eas ambulare. p̄uidisti eas: et p̄misisti me ī labore
re uias meas. ut si nollem la
borare rederem ad uias tuas.
Q̄m nō est dolus ī lingua mea.
Quare hoc dicit? Quia certe fa
teor tibi ambulaui semitā me
ā. factus sum longīquus a te.
discessi a te cū quo michi bene
erat: et bono meo male michi
fuit sine te. Nam si michi bene
eēt sine te: nollem forsitan re
dire ad te. Ergo iste confitens
patī sua. dicens corpus r̄pristi
nustificatū nō in se. sed in illius
gratia: dicit nō est dolus in lin
gua mea. Certe tu dñe cognouisti omnia nouissima et antiqua. Cognouisti nouissima mea
q̄ nō potuit patiū: cognouisti an
tiq̄ mea. q̄ nō a te p̄term substātiae
mee expetiui. Antiq̄ in fuerūt
exordia malor nouissiōr. Anti
quū patrē q̄ lapsi sumus. no
uissima pena q̄ ī istā mortalitatē laboriosam p̄iculosamq̄
p̄cellum⁹: atq̄ vtinā nobis ista
sit nouissima. Erit ista nouissima si iam redire voluerim⁹? Est
enī alia quibusdā impijs nouissima. quibus dicet: ite in ignem
eternū qui p̄paratus ē diabolo
et angelis eius. Nos aūt frēs
huiusq̄ deseruimus deū: usq̄
ad huius vite mortalitatem
sufficiat labor nr̄. Recordem²

p̄ntē p̄ris nr̄: reuolauimus beati
tudinē dñus p̄ris nr̄. Non nos
delectent silique porcorū. dulces
demonior. Certe tu domine cog
nouisti omnia nouissima et
antiq̄ mea: nouissima q̄ p̄ter
antiqua ubi te offendi. Quia
isti me et posuisti sup me manū
tuā. Finisti me. Ubi? In ista
mortalitatē: nam ad labores
ad quos bōīs nati sum⁹? Nō ē
quisq̄ nascat² nisi quē dō finat
ut ui uterō mr̄is sue. Aut ulla
creatura est cuius nō est ille
plasmator. Dic finisti me in isto
labore: et posuisti sup me ma
nū tuā. vindicem manū. gra
uantē superbum. Ita eū salubri
ter deiecat elatū. ut erigat hūi
lem. Tu finisti me et posuisti
sup me manū tuā. Infirmus
est sua tua er me: inualuit. nō
potero ad illā. Aliquid q̄ obsta
nū quidem est. sed nō tū pua.
dulcedine intelligit². aduerte
te audite. Moyses famulus dei
mulus cū quo loquebat² deus
p nubē. q̄ temporaliter loquens
uniq̄ p assūptā creaturā loqui
bat² seruo suo. id est nō p substā
tiam suā. sed p assūptam aliquā
corpalem creaturā. p quā uoces
ille fierent. et hūanus atq̄ mor
talibus auribus p̄sonarent: sic cū
loquebat² tunc deus. nō quō lo
quit² in substantia sua. Quō ergo
loquitur in substantia sua? No
uerbo dei uerbū dei est: uerbū
dei xp̄us ē. Verbū illud non so
nat et trānsit: si semp̄ mānat

tabiliter manet verbū. ꝑ qđ fta
sūt oīa? tu uerbo dicit. ipsa
est enī et sapiēcia dei. mutabis
ea et mutabunt? tu aut ē idem
ipe es. Et alio loco de sapiēcia
ū scriptura dicerit: in seipsa
manens aut innouat omnia.
Illa ergo sapiēcia stans. si dn
debeat ul' stans. dicit? aūt, ꝑ
nō mutabilitatē. nō, ꝑ immo
bilitatē. et eodem mō se semp
habens. nullo loco. nullo tēpe
uariata. nusq; aliter q̄ hic a' ibi.
nūq; aliter quā nūc aut antea:
ipa est locutio dei. Locutio vō
illa que fiebat ad moysen. ad
hominē fiebat ꝑ sillabas: per
transeuntes sonos. Si lon autē
fierent istā: nisi deus assume
ret talem creaturā. ꝑ quā hmūs
modi sermonē et uoces emittēt.
Moyses sanctus nouerat istam
locutionē dei assūptis q̄busdā
corporeis creaturis fieri: et sic
desiderauit et cōcupiuit videre
ipam speciem dei. Et loquenti
sibi deo dixit. si inueni gratiā
ante te. ostende michi teipsū.
Ut hoc uehemēt' desipiscerit.
et hoc quadā si dicendū ē amu
ra familiaritate. q̄ ipe dignat?
ē. et torqueri vellet deo ut unde
ret eius maiestatē et faciē. quō
dica potest facies dei: aut illi. n
potes videre faciē meā. neō enī
videbit faciē meā et viuit? sed po
nā te in spelunca petre. et tegā
sibo. et ponam super te manū
meam: cum autem transiero
posteriora mea videbis. Et cr
hys uerbis natū ē alterū enig
ma: id est obscura quedā figu
ra rei. Cū tū siero posteriora mea
videbis dicit deus: quasi er alia
ꝑte habeat faciē. er alia retrō. Absit
a nobis tale aliq̄d de illa
maiestate sentire. Nam qui hec
sentit de deo? quid ei proderit qđ
templa dei clausa sūt? vel sī
ui corde suo fabricat. Sunt ergo
in illis uerbis magna misteria.
Loquebat? dīs ut diri ꝑ creatu
rā. quō uellet famulo suo: ītel
lecta ē illic ꝑsona dñi ipius et
saluatoris nr̄i ihu xpi. q̄ quidē
ī forma dei qua equalis est
pri. similiter oculis hūanis invi
sibilis ē sicut ⁊ pater. Si eī sa
piēcia hūana videri oculis nō
pt? virtus et sapia dei. videri
oculis carneis pt? Si; quia erat
dīs oportuno tempore tamē sus
cepturus. ut oculis eā carneis
ꝓpter salubritatē tuā deintus
mentis appareret? q̄ ita appa
rere opus erat. hoc ꝑdicēs moysi
figurate aut. faciē meā videre n
potes. posteriora mea videbis. ſ
cū trāsiero: ut aūt nō videas fa
ciem meā. manus mea erit supra
te. Trāsire quid fuit dño nisi qđ
dicat euāgelista. cū aūt venisset
hora ut trāsiret ihūs de h' mūdo
ad prem? Nam ipm trāsitū sig
nificat pascha. Qđ ei hebraico
uerbo dicit? pascha: latine trāsi
tus interpretat? Quid est faciem
meā nō videbis? sed posteriora
mea videbis? Cuius ꝑsonā ger
bat ille moyses q̄ ei dictum ē.

faciem meā nō uidebis. ſz posterio
ra mea uidebis. et hec cū tūſiſſet:
ut aūt nō uideas faciē meā ponā
ſup te manū meā: faciem ſuam
dixit prima ſua. t quocāmō poſ
teriora ſua tūſitū de hoc mūdo
paſſionis ſue: apparuit uidelis. ñ
eum cognouerūt. Eorū pſonam
gerebat moyſes: qñ ei dicebat.
faciem meam nō poteſ uidere.
Unde aūt nō uiderūt deū in car
ne poſitū: Quia grauata erat
ſup eos manus dñi. De illis eñ
dixerat yſayas. incraſſa cor ppli
huius. et oculos eorū grauia: et
eorū vox eſt in alio pſalmo. qñ
grauata eſt ſup me manus tua.
Ut ergo nō cognoſceret tūc diui
nitatē xpi ſti. grauati ſt. Si enī
cognouiſſent: nūqm deū glorie
crucifixiſſent. Non crucifixo aūt
dño. ſanguis ille nō redimeret
orbē terrarū. Quid egit deus u
ſi qđ aut aplius. altitudinē diuitia
rū ſapientie t ſcientie dei ubi
exclamat. o altitudo diuitiarum
ſapie t ſcie dei. qđ incōprehenſibi
lia ſt iudicia eius. et inueſtigabi
les uie eius: qs enī cognouit ſen
ſum dñi. aut quis conſiliarius eius
fuit? aut quis prior dedit illi et re
tribuet ei? Qm ex ipo et per ipſum
et in ipo ſunt oīa: ipi gloria in
ſcla ſcloꝝ. Aplius hoc dixit. quia
ſuperius dixerat cecitas ex pte
iſrl' facta ē. ut plenitudo gētiū
intraret: et ſic omnis iſrl' ſaluus
fieret. Excecati ſt' g' ex pte iudei.
meritō ſuperbie ſue. qr ſe uſtos di
cebāt. t excecati crucifixerūt dñm.

Poſuit ſup eos manū ſuā ne
derent eū: donec tūſiceret ſalu
de hoc mūdo ad pātem. Videam
ſi poſtea qđ tūſyit uiderūt poſt
nora ſua. Reſurrexit dñs appa
ruit diſcipulis ſuis et oībus qui
mi eū iam crediderūt. non eis
quibus crucifixus erat. qđ ſup eos
manū poſuerat donec tūſceret
aſcendit aūt in celū q̄dragin
diebus factis cū diſcipulis ſuis
mpleto die pentheoſtes miſ
eis ſpm ſcm: repleti ſt' ſpū ſcō
ceperūt linguis oībus loqui q
in una nati erant. t unā ſolā
didicerūt. Expauerūt t erexe
uerūt tuntū miraculū mulie
eorū qui crucifixerūt dñm: co
pūcti corde de tanto miraculo
queſierūt conſiliū ab aplis qđ
facerent poſtea qđ eis pdicatus
eſt xpus. mirantes unde ydio
homines linguis oībus loqu
tentur. Q petrus igit aplin
nūciato eis ipo quem i cru
cōtempſerunt. quē tamē
talem hominē uiſerūt. nullū
terea inſultabant qr de cruc
nō deſcendebat: nūc uidē mul
multo fuerit qđ fecit. de ſepul
chro reſurgere qđ de cruce deſce
dixit t ānūciato ergo ſibi ipo
dixerūt. quid faciem? Ille q
ſeuerūt in dñm. quē uidebā
iam conſiliū petunt ſalutis
et dictum eſt eis. agite pnīa
et baptizetur unuſquiſq; vēm
noīe dñi nri ihu xpi: et dimit
tēt uob' pcta vēa. Cete uidere
poſteriora ei? aut fiaē uia

ponerūt. Manus eñ eius e
rat sup oculos eorū nō semp ꝑ
donec tñsiret: postea q̄ tñsiit
abstulit manus ab oculis eor.
ablata manu ab oclis suis di
cunt discipulis quid faciem ꝑ:
Primo seu. postea pij: primo
inta. postea timidi: primo dur.
postea fleri: primo cec. postea
illuīata. Puto qđ agnoscam ꝑ et
in hoc psalmo voces huiusmōi
eā gentiū retro: tantūñ in fide
tate suam. Concluſit eñ oēs
ñis in ī fidelitate: ut oīm mi
sereat. Tu finxisti me ⁊ posuiſ
ti sup me manū tuā. Mirifica
ta est sciā tua ex me. unualut
et nō potero ad illam. ueluti
posuisti sup me manū tuam:
mutus michi factus es. nō te
ꝓprehendo cū quo eā. Quam
ſacilis in erat ultus ꝓīb. q̄n
dum: da michi substanciā me
am que me contingit. Ecce ꝑ
fecto in regionē longinquā et
fame contracto multū michi ē
et labor est ante me: nō possū
ꝓspexi qđ dimisi. Mirificata ē
mea q̄t sciā tua ex me. Ex permto
ceī: et in cōprehensibilis michi
existeret. Nam erat michi faci
litas cōtemplandi te: q̄n ī sup
bia reliqueiā te. Mirificata ē
q̄t sciā tua ex me: unaluit.
nō potero ad illam? ſ ſbaudis
ex me. Non potero ad illā ex
me; cum ergo potēo. nō potero
nisi ex te. Ecce iuenes ī lōgīq.
fugitiuī nō latēt oculos eius

a quo fugit. Et quo ituus est
iam. cuius limes ē inestigabilis:
Videte qđ dicat. Quo ibo a spū
tuo? Spiritus eñ dñi repleuit
orbem terrarū. Quis pt fugere
in mūdo ab illo spū. quo plen⁹
est mundus? Quo abibo a spū
tuo? et quo a facie tua fugiā?
Locū querit quo fugiat ab ira
dei. Quis est locus receptur⁹ fu
gitiuū dei? Homines qui susta
pūt fugitiuos querūt ab eis a q̄
fugerunt: et quē seruū uenerint
alicuius dñi minus potentis. nō
sine ullo timore susapūt: dicen
tes in corde suo. nō habet iste ta
lem dñm a quo possit in uestiga
ri? cū aūt audierūt dñm poten
tē. aut nō susapūt. aut cū magno
timore susapūt: quia et homo
potens falli potest. Ubi nō est
deus? Quis fallit deū? Quem
nō uidet deus? A quo fugitiuū
suū nō repetat deus? Quo ergo
ibit fugitiuus iste a facie dei?
Ueritat se huc atq; illuc: q̄ cū que
rens locum fuge sue. Si ascen
dero inquit in celum tu ibi es: si
descendero in infernū ades. Tan
dem cognouisti male fugitiue
nullo pacto te posse fieri longe
ab eo: a quo longinquīre voluisti.
Ecce ille ubiq; est. tu quo ituus
es? Inuenit consiliū: et hoc ab
illo q̄ cum recedere dignat ī spi
ritū. Si ascendero in celum tu
ibi es: si descendo in īfernum
ades. Si me extuleio. te inuenio
repressorē? si me abscondo te ī
uenio inquisitorē: et nō īquisitorē

tātū. ꝑ t ūuestigatorē. Si enī sup
biero de ustiaa mea: tu ibi es aut
ē uera ustiā. Si pessimo vene
o in profundū malorū. t ofitet
ontēpsero dicens. qs me uidet. ī
nferno enī quis confitebit tibi:
eaā illuc ades. ut vindices. Quo
ergo ituras sum. ut a facie tua fu
giam? id est untū te nō sentiā:
Hoc consiliū ūuenit? sic fugiam
uqt a facie tua. sic fugiam a spū
tuo: ab ultore spū. a vindice fa
cie sic fugiā. Quō? Si ascendam
penas meas in directū. t hīta
uero in extremis maris: sic possū
fugē a facie tua. Si in extrema
maris uult fugē a facie dei? ibi
nō erit ille a quo fugit. de quo du
it. si descendēo in nferū ades:
Murū si in extremis maris nō est:
qui nec apud inferos deest. Deo
nou uqt quō fugiā ab ūu tua.
Ascendit ste penne mee non in
prauū ꝑ in directū: nec in supbā
erigar psūptionē. nec ī pdam
mergar desperationē. Quas pē
nas ultra assume? nisi duas a
las. duo ꝑcepta mutatis: In qb:
duobz ꝑceptis tota lex pendet et
pphete. Has uqt alas has pēnas
si ascendā sic. et habitabo in extre
mis maris. possum fugē a facie
tua ad faciem tuā: et a facie tu
ti ad faciem plāctu. Quid ei est
extremū maris. nisi finis seculi:
Illuc iā uolens spe t desiderio. ha
bentes alas gemine mutatis: nō
sit nobis requies ni ī extremis maris.
Nam si alibi requiem uoluerī
mus: in maie precipitabimur.

Volemus quousq; finat? mat.
suspendam? nos pennis gemine
dilectionis: ad deū interim spe
volem?. et illū finē manis spe
deli ꝑmeditemur. Quis autem
nos ꝑdurat attendere: illeq;
quis facē uti uolum? fugere.
Quid enī sequit? Si descendero
in nferū ades: si rapiam pē
nas meas in directū. Ascendam
inquit. Ergo amisert. Ascendā
penas in directū: et habitabo
in nouissima maris. Et tenet
illuc manus tua reducet me:
et adducet me dextera tua. Hoc
meditemur fres mū. hec sit
spes nra. hec sit consolatio nra:
rapiamus penas ꝑ caritatem
quas amisim? ꝑ cupiditatem.
Cupiditas enī ustā fra est pe
nam nrām: elisit nos de liber
tate aeris nri. id est aumum
illam libertatis spūs dei. Inde
elisi ꝑdidim? penas. t fum?
quotidiō ꝑpetuati. ī auctu
potestate: inde nos sanguis
suo redemit. que fugimus ut rap
mur. Nutrit nobis penas ꝑ
ceptis suis: erigimus ea
cas sine visco. Nō amem? mas
si uolemus in extrema maris
Nemo trepidet. si nemo ascen
nas suas ꝑsumat? ꝑ et penas
ti. nisi ipe erigat. nisi ipe red
cat. ꝑcipitamur ī ꝑfundū ma
ris lassati et fatigati: qī presu
mentes de viribus nris. Quis
ergo est ut habeam? penas? et
op? ē ut ipe reducat: aduersū ē
noster est. Habemus libertā

arbitriū ? sed ipo libero arbitrio q̄
ñ possum ? nisi nob adiuuet ille
qui iubet : Etenī illut manus tu
a deducet me : et adducet me der
tera tua. Et consitebās lōginqu
tatē uie. qđ sibi dicit : Et dix.
fortasse tenebre conculcabūt me.
Ecce enī iam credidi in xp̄m. iam
erigor duabus aliis gemine can
tas. et habundat miq̄tas hui⁹
sili ? et qñ habundauit miq̄tas.
refugesset caritas multorū. sic
dicit dñs : qñ habūdauit iq̄tas.
refugesset caritas multorū. sic di
cit dñs. In ista uita mlt̄ tāta sūt
tala. inter tam multa p̄ta. mlt̄
tantas turbas cotidianarū tēp
tationū. cotidianarū suggestio
nū malarū quid facio miq̄ ? quo
q̄uenā ad extrema maris : Au
dio terribiliter a dño : qñ habun
dauit iniq̄tas. refugesset caritas
multorū. Deuq̄ subierat. Qui p
severauerit usq̄ in finē hi saluus
erit. Attendens longitudinē uie
duri in. fortasse tenebre conculca
bunt me : Et nor illūnatio in
deliciis meis. Facta ē in nor illū
nano : qua in nocte me desp̄a
uerā posse dīsisse tantū mare. et tā
tam uiam supare. et uenire ad ter
rā nūq̄ p̄seuerādo usq̄ in finē. Ora
bas illi qui me ōssunt fugitiui.
qui terga mea flagelli plaga p
cussit : qui me uocando ab initio
reuocauit. qui fecit mi illūiatam
noctē. Nor ē enī : q̄ diu ista uita
agit. Quo ē nor illūiata : Quia
xp̄us descendit in noctē : accepit
xp̄s carnē de isto sclo. illūiauit no

bis noctem. Perdiderat enī dragmā mulier illa : attendit lucernā. Sapia dei p̄diderat dragmā. Qđ est dragma ? Nūmus : in quo nūmo ymago erat ip̄ius imp̄atoris nri. factus est enī homo ad ymaginē dei : et perierat. Et qđ facit mulier sapiens ? Attendit lucernā. Lucerna de luto est : sed habet lucē. qua inueniat dragma. Lucerna ergo sapiētie caro xp̄i de luto facta ē : ꝑ uerbo suo lucet. et inuenit p̄ditos. Et nor illūiano in deliciis meis. facta ē michi nor in deliciis. Deliciē nīe xp̄us. Vide te quē admodū de illo mō gaudeamus. Clamores isti uri. gaudia uera unde st. nisi de deliciis ? Unde aūt iste deliciē. nisi qr nor illūiata est. nisi qr uobis xp̄us dñs predicat ? Quia quesiuit uos añq̄ quereretis eū : et inuenit uos. ut inuenietis eū. Et nor illumiatio in deliciis meis : Qñ tenebre nō obtenebrabūt a te. Tu ergo noli tenebrare tenebras tuas. et deus illas nō tenebrat. ſ magis illūiat ? qua illi dictū ē in alio psalmo. tu illūiabis lucernam meam : dñe deus meus illūia bis tenebras meas. Qui aut̄ tenebrant tenebras suas quas deus nō tenebrat : Homines mali. homines puersi. cū peccāt uniq̄ tenebre sunt : dū nō confitent p̄ta sua que fecerūt. sed in sup defendunt. tenebrant tenebras. Ergo si iam peccasti in tenebris eis : sed confitendo tenebras tuas micteris illūiari tūbras

tuas: defendendo aũt tenebras tuas tenebrabis tenebras tuas. Et qñ euades a duplicibz tenebris? qui simplicibz laborabas? Vñ aũt dñs nõ tenebrat tenebras nras? Qua nõ nos sinit impunita hẽ pña: flagellat nos in istis laboribz et erudit nos. Tota ista miseia generis humani ĩ qua gemit mundus: noueritis fres qz dolor medicinalis est. nõ sententia penalis. Videtis qz dolor vbiqz. ubiqz merores: ubiqz necessitas. ubiqz labores. Creſcat auaricia: ſ in malis. Si ad hoc deus hic talibz flagellis erudit nos. ut nõ tenebrent tenebre nre? agnoscam⁹ nos ſ pena flagelli ẽ. et benedicam⁹ deũ mistentẽ iã amaritudines dulcedum nre tẽporalis. ne tẽporaliũ delicarũ delectatio ne tenam nõ desiderem⁹ delicias eius: nec uelim⁹ finire mare et hĩtare in nouissimo maris. Si euant ergo fluctus maris: qñto plus seuiunt fluctus maris. tãto se illa cũ pennis columba sus pendit. Nõ ergo tenebrat deus tenebras nras: qui mittit flagella pris nris. et amaritudines prauis dulcedinibz nris. Nos ñ tenebrem⁹ tenebras nras referendo pria nra? et nox illuminatio in delicijs nris. qñ tenebre nõ obtenebrabunt a te? Et nox tanqz dies illuminabit. Nox tãqz dies: dies nobis pspera⁹ ſcli. nox nobis aduersitas ſcli. Sed ſi agnoscam⁹ ob meritũ patrũ nrõrũ nos aduſitates pati. et dulcia nobis sũt flagella pris. ne sit amara ſententia uidicis: ſic habemus tenebras noctis huius quãlumẽ noctis huius. Si nox ẽ. quã ibi lux ẽ? Nox est. qz erratur hic a genere humano. Nox ẽ. quia nondũ venit⁹ ad illũ diem qui nõ coartat hesternus et anstans ſ ẽ dies ꝑpetuus sine ortu. qz ſ occasu. Non est ergo hic: ſ quã dam lucẽ nox ista habet suas et tenebras suas. Quare sit⁹ nemini nox durauit? que est lux noctis huius? Prosperitas et felicitas ſcli. gaudiũ tẽporale. honor tẽporalis. quasi lux est noctis huius. Aduersitas autẽ et amaritudo tribulationũ ut ignobilitas: tamq̃ tenebre ſ noctis huius. In hac nocte. in hac mortalitate uite humane habent homines lucẽ. habent hoĩes tenebras: lucẽ ꝓſperitatis tenebras aduſitatem. Deus ut ueniant ipius dñs. et habitet ut animam ꝑ fidem. et ꝓmittit aliam lucem. et ſpiritualem et dnauerit patientiã. et mouent hominẽ nõ delectatio pris. ne fraudẽt⁹ aduersitas? uno pit homo fidelis in differentiã uti mũdo isto. nec erroll⁹ ꝓſpe res prosperet amditũ. nec fraudẽt⁹ res aduerſe ſũt: ſ ubiqz dñs be nedicẽ. nõ solum qñ habuimus ſed etiã qñ amittim⁹? nõ solũ qñ sanus ẽ. ſ etiã qñ egrotat; ut ſit in illo uera illa mutatio. Be nedicã dñm ĩ omni tempore. ſ per laus eius in ore meo. Si

go semp. et qñ lucet nor ista. et qñ
obscura ē nor ista. qñ arridet pros
peritas. qñ tristis ē aduersitas. sē
per sit laus eius in ore tuo: et fi
et ubi qđ mō dictū ē Sicut tene
bre eius ita et lumē eius. Nō me
mentiantur tenebre eius: qz ñ me
ntulit lumē eius. Ecce habes lu
men ipius in iob. Habundabat
omnibz rebz lux noctis illi? dim
nis prima deserbit. qñtus rebus
et qñta copia redundabat: lux
erat noctis eius. Putauit mun
dus, ppterea illū talem virū cole
re deū, qua illa oīa donauerat
sancte sūt tenebre noctis illius que
primo habebat lucem: nouerat
tamē ille suas lux ubi eēt suas tene
bre. illā noctē eē in qua peregri
nat a deo suo: et habebat inte
riorē lucē ipm deū suū. p quam
lucē interiorē indifferent habe
re lucem. Preterea qui in luce n
octis illius id est in terra habun
dantia colebat deū? ablatis illi
omnibz rebus. postea qz free sūt
tenebre illius. quid dicit ille?
Dñs dedit dñs abstulit? sicut
dño placuit ita factū ē: sit no
men dñi benedictū. In nocte sum
quasi luce huius. dñs meus ī
quit habitat cor meū. illūinauit
michi cor meū solacijs q̄busdā
nocte ista. qñ credit copiā terre
na temporalū. subtrahit ipam lucē
temporalem et quasi tenebras
ē nor: Equa sicut tenebre eius
sic et lumē eius. dñs dedit dñs
abstulit. sicut dño placuit ita fac
tū ē: sit nomē dñi benedictū. Nō
sum tristis in nocte hac: q̄a sicut
tenebre eius ita et lumen eius:
utriusq; transit. et qui gaudēt tēp
nō gaudentes sint. et q̄ flent tēp
nō flentes sint: qua sicut tene
bre eius ita et lumē eius. Q ñi tu
possedisti renes meos dñe. Nō sine
causa sicut tenebre eius sic et lu
mē eius: untus est possessor qui
nō solū cor tenet. Eā renes: nō
solū cogitationes. Eā delectatio
nes. Ipe possidet ñi me delectet
aliquid lucis in nocte: ipe tenet
renes meos. nō nou delectat ñ
te lucē interiorē sapientie ipius.
Quid ergo? Non delectabis te, ps
peritate rerū. de felicitate tpm.
de honoribz. de diuitijs. de famili
a? Nō delector inq̄t. Vide: Qua
sicut tenebre eius. ita et lumē ei?
Vnde tibi ista indifferentia. ut sit
tenebre eius. sic sit tibi et lumen
eius? Vnde? Qñ tu possedisti re
nes meos dñe: Suscepisti me
de utero mris mee. Dum ēm ī vtō
mris mee. nō indifferent habe
bam tenebras illius noctis et lucē
illius noctis. Eterū uterus mris
mee. consuetudo cuitatis mee
fuit. Que ē illa ciuitas? Que nos
pgenuit in captiuitate. Nouum
babiloniā illā de qua hesterno
die locuti sum?: vñ pfiscuntur
oīb qui credunt et suspirant il
lu luci illm celesti. Ego ergo dix
er utero mris mee susceptus sum
a domino: inde michi tenebre
noctis huius. et lux huius indiffert

facte sūt. Nu aūt in utēo mūis illius babilonie gaudet prosperis seculi. frangit adūsitatibz scli: nō nouit gaudē nisi aliqd psperū eue niat. sēm tempus: nec nouit cōtristari. nisi aliquid adūsum eueī at sēm tempus. Jam eri de utēo babilonie. inape cantāe ymnum dño: egredere et nascere. suscipiet te deus er utēo mūis tue. Qis deus: Deus ille apli pauli q dicit: cum aūt placuit deo qui me segregauit de utēo mūis mee. prediteē filium suum ī me. Que enī erat mater eius: Jynagoga. Et ibi quid dicebant. nisi qd habebant: i dicebant ipi iudei et ipe populus: Nomē in illis remanserat laudis dei: facta aūt in eis nō inuenieba tur. Erant in eis uerba dei quasi folia in arbore: et fructus nusqm. Talem arborē fieri sicut nostis. cū dūs īuenisset: maledicto aut fecit. Jnuenit enī in ea folia. et fructū nō inuenit. quantū nobis arborem figurabat. Nā fructuū eorū tempus nondum erat. Qd omnes hoīes nouerūt: artifex celi et terre nō nouerat: Ergo ille qui paulū segregauit ab utēo mūis sue: ipe et nos segregauit ab utēo mūis nre. Cuius mūis nre: Babilonie illius. Jnsuscepti ergo er utēo illo. iam inperiamus habē alterā spem. Promisit fieri. quare gaudetis: fructus facte posita in alia spe. Jam nō nouimus malū nisi offendē deū. et nō pdua ad illa q promisit: n nouimus bonū ni pmerei deū. et pdua ad illa que promittit. Nunc illa bona mūdi huius. et mala mūdi huius: Jndifferenter habeamus: qua iā suscepti ab utēo mūis nre indifferenter ea habentes dicamus sicut tenebre eius sic et lumē eius. Nec felicitatis sēli nos blōs faciat: nec aduersitas miseros. Opus ē iustitiā tenere. fidem diligere: spem in deū: diligē deū. diligē proximū. Post istos labores habebimus indefessam lucem: habebimus diem sine occasu. Transiit quinq; est in ista nocte lucidū et tenebrosum: qm tu possedisti renes meos dne. suscepisti me er utēo matris mee. Confitebor tibi dne: qm terribiliter magnificatus es. Terribiliter magnificatus es: ex ipso quod mirabilia opera tua deus. et anima mea cognoscat nimis. Jam cognoscat anima mea valde: qm suscepisti me er utēo mūis mee. Antea nō magnificabat ē facienda tua er me: imaliciabat nec poterat ad illa. Ergo er me imaliciat nec poterat ad illa. vñ mō aīa mea cognoscat nimis. nisi qz nox illūinatio in delitiis meis ē. nisi qz nox illuminant mihi. et illūiant tenebras meas: nisi qz tu possedisti renes meos. i qz tu suscepisti me er utēo mūis nre. Nō ē absconditū os meū a te

Dfecisti in abscondito. Dic sui dicat qđ vlgo dicat ossium: latie os dicat hoc in greco inuenit. Nā possem hic putare os ee ab eo qđ sunt ossa: nō os corrupte ab eo qđ sunt ossa. Non ē ergo absconditū mḡt os meū a te qđ fecisti in abscōdito. Habeo in abscondito qđdam ossium: sicēū pcaus loquamur. Meliusēut reprehendant nos ḡmatici: qđ nō intelligāt ppli. Ergo ē inquit qđdam ossium meū intus i abscōdito. Tu fecisti intus ossiū michi tū a te. In abscondito enī fecisti: ꝙnūquid et tibi hoc abscondisti: Hoc ossiū meū factū a te in abscōdito homines nō vident. homīes nō nouerūt: tu aūt nosti q fecisti. Qđ ergo os dicat fiēs: Quicquam illud: in abscondito ē. Sed quia xpianus in nomīe dnī xpianus loquim: mō inueīm qđ sit ossium huiusmōi. Humilitas quecā est in corde: qr in ossibz humilitas ꝛ fortitudo intelligitur. Est ergo qdam animē interior humilitas ubi nō frangit. Quelibz tormēta. qlibz tribulatiōēs. quelibet huius sḡli adversitates undiqz seuiant: illud qđ deus i abscōdito fecit firmū i nob. frangi nō potest. nō tedit. A dño enī facta est quecā firmitas patiē qe nīe: de qua dicat in alio psalmo. verūptamē deo subiacet aīa mea. qm ab ipo patientia mea. Et attende aplm paulū habentē intus hoc genus firmitatis. Qua si tristes unquit: semp autē gaudentes. Unde quasi n tristes:

Contumelijs. obprobrijs. ꝓsecutionibz: flagellis. plagis. carceribz. catheneis. lapidibz. Quibus nō eos miseros tūc existimauit: Nec illi ipi ꝓsecutores senserunt in eos: nisi putarent eos miseros fieri ꝓsecutionibz suis. Illi enī eos ex sua infirmitate tolerabāt: qui nō habebant ossium absconditū interius. Illi uero q habebāt. hominibz foris tristes uidebātur: mens aūt gaudebāt deo. cui nō erat abscondituū ob ipōrū qđ fierent i abscōdito. Apparuit aūt hoc ossium in abscondito factū a deo idem aplō paulo hijs uerbis: nō solū aute mḡt ꝛ ecā gloriamur in tribulationibz. Patiē ē qr nō es tristis: ꝛ et gloriabis: sufficiat tibi tristem nō ee. Patiē est mḡt xpianus: male ossiū infert in abscondito. ut patiē sit nō frangi. nisi ecā gloriar. Unde gloriaris: In tribulationibz: scientes quia tribulatio patientiam opat. Vide quō formata sit illa firmitas intus in corde: scientes qm tribulatio patiam opatur. patiēa ꝓbationē. probatio spē. spes aūt nō confundit: qm caritas dei diffusa ē in cordibz nris. ꝑ spm scm qui datus ē nobis. Hec formatū atqz firmatū ē ossium illud absconditū: ut faciat nos etiam gloriari in tribulationibz. Hz uidemur hominibz miseri: qr absconditū est ab eis qđ habem intrinsecus. Nō est absconditū os meum a te qđ fecisti in abscondito: Et substantia mea i inferioribz terre. Ecce in anime ē substantia mea:

in inferioribz ē substancia mea: et
habeo tamē ossium intrinsecus qđ
formasti qđ frāat me nō tedere
omnibz psecutoribz inferioris hu
ius regionis. Vbi est adhuc sub
stancia mea? Quid ei magnū
est si fortis est angelus? Magnū
ē ut fortis sit tauro. Et vñ fortis
tauro? Vnde forte uas fictile? ni
qđ factū est tibi ossium ī abscon
dito? Et substancia mea ī infe
rioribz terre. Quid de illis qui
minus firmi st? Loquit ei ut
iam cōmentatui xpūs: fz milita
dicta st er psona corpis. Audi
et er psona capitis? et nō qua
si distinguit. ut induat ipsas
psonas, modo caput nō corp?
Si ei distinguit ut induat
ipsas psonas. nō caput modo
corpis: si ei distinguit qi di
uidit. nō erunt duo in carne v
na. Si aūt duo sūt ī carne una;
nolite mirari si duo st ī uoce una.
Qñ dñs nr ihūs xpūs passus ē.
discipuli nondū habebāt illud
ossium interius. nondum illis
erat firmatū robur patientie.
et latebant se. nesciebāt uires
suas: et ausus ē petrus, p̄mit
tere societatē mortis cū domi
passione. et nō se noceāt ego
tus: medicus aūt nocentē c
gotum. Quid aūt factū est?
Teā mqt usqz ad mortē. Amē
dico tibi: priusq̄ gallus cā
tet ter me negabis. Respon
sio medici uerior inuenta est:
qñ egroti presūptio. De hijs er
go dicat. nō est a te abscōditū
os meū qđ fecisti in abscondito.
ni quibz est ipm os firmatū ī
fectus. et maxime robur passio
nis ipso dño deo nrō et saluatore
ihu xpo. qui cū voluit sedit. cū
voluit surrexit: cū voluit ascen
dit. cū voluit euigilauit. Quā
potestatē inqt habeo ponendi
animā meā: et ptātē habeo
terū sumendi eam. Quid ar
gis in quibz nō erat fortitudo
la formata atqz fimata. qđ de
illis dicat: Vide qđ dicat deus
pri. Imperfectū meū uiderūt
oculi tui. Imperfectū meum pe
tui mei pollicentē ꝛ negantē.
pūmentē et defitentē: uidē
tamē oculi tui eum. Nam qđ
ei et ipe dñs respexit. sicut ip
tui ē in euāgelio: cā p̄ceptā
negationē cōmonitus quod
preduxerit dñs. exijt foras ꝛ fle
uit amare: fletus ille de cō
pectione dei fuit. qz imperfec
meū inqt uiderūt oculi tui.
Nam ille imperfectus titubat
in dñi passione, paldubio p
turet: sed uiderunt ei oculi tui
nō solū ipm sz et oīs q̄ imper
fecti fuerūt. donec xpi resurre
tione firmarent. Appauit et
oculis eorū nō pensse in dño
qđ mortuū erat: et fam esse
illud in abscondito eorū. ut
ner ipi iam timerent mori.
Imperfectū meū uiderūt oculi
tui: et in libro tuo oīs scri
bentur. Nō solū pfecti. sed
imperfecti nō timeant. Imperfec
tionē, pfinat: ne qz dicā non

tmeant. ament unpfectionē. et
ibi remaneāt ubi muenti sunt.
Tantū ꝓficiāt; qūtū in ipsis est.
Cotidie adeant. cotidie accedāt:
tamē a corpe dñi nō recedant.
ut in uno corpe et in hyb mem
bris cōpagnati. possint mereri
de se dicturn ee uocem istā. unp
fectū meū uiderūt oculi tui. et
in libro tuo oīb scribent. Q et
diem erribunt: et nemo in eis.
Dies hic adhuc eat dñs noster
ihs xps. unde dicebat: ambu
late dum diem habetis. Sz p
diem errabant unpfecti ipsi.
Putauerūt et ipi dum nostrū
ihm xpm. tm̄m hominē esse.
nō hē in se occultā duitatē:
nō ee occulte dm. ꝛ hō solū ee qđ
videbat. hō. et ipi putauerūt. Nā
petr de illo ei portissimū loḡm
quo nobi erā nō despecte fir
mus exemplū, ꝓpositū ē. durat
dño idem petrus cū uidgasset
quid illū dicerent homines. tu
es xps filius de viui: et durat
dñs. beatus es symon bario
na. quia nō tibi reuelauit ca
ro et sanguis. sz pr meus q in
celis est. Quare: Quia durat
eū filiū dei. Ibi paulop cordē
lord. in ipa cōtritione uborū.
cepit dñs de passione sua futa
dicē. Ille aūt petrus qui iam
illū confessus fuerat filiū dei.
timuit ne sicut filius hoīb
moreret. Erat et filius dei. e
rat et filius hominis: filius
dei in forma dei eqlis pri. filiꝰ
hoīs in forma serui q minor ē
pre. Venturus erat ad passio
nē utiqz er forma sua. Quid ti
muit petrus: Ne in forma ser
ui. periret forma dei: et nō po
tius psumpsit. qz er forma dei
reuuisceret forma seruꝰ. Aut illu.
Absit a te dñe; ꝓpicius tibi esto.
Et dñs qui illum btm̄ dixerat i
illa nocte. uade post me sathya
nas inqt: neqz eī sapis q̄ dei
sunt. sz que hoīm sunt. Iā du
dū qr dixerat tu es xps filius
dei viui. audiuit nō tibi reue
lauit caro et sanguis. sz pater
meus q in celis est. idō beatus:
nō aūt qr nō er prīs reuelatio
ne sz er carnis infirmitate respō
derat. sathanas appellatus est.
Non sapis que dei st: sz q hoīm.
Et hic erat xps frēs. int illos
ambulauerat. uentus impea
uerat. aīa oclos iporū fluctus
calcauerat. aīa oclos ipōr qua
triduanū mortuū suscitauerat.
ante oclos ipōrū tanta miracu
la fecerat: et tamē trepidauerit
in passione eius. qui amisissent
eū de quo fiducia psumpserant:
sed ꝓ diem errabant. et nemo
in eis. Nemo prorsus: nec ipse
qui dixerat. tecū usq ad mortē.
Dixerat enī illis uenet hora ut
me relinq̄tis solum. et eat vnꝰ
q̄sq in uiam suam: sz nō sum
solus. qr mecū ē pr. Cū illo eat
pr et ipe cū pre. et in illo pateat
et ipe in pre. et ipe ꝛ pr vnū:
et illi timuerūt cū morerentur.
Quare: nisi quia ꝓ diem erra
uerūt. et nemo fuit in eis:

Per diem erubūt et nemo ī eis.
Sed quid est erubūt per diem?
Nūquid perbūt? Et ubi ē imper
fm̄ meū videbūt oculi tui? et in
libro tuo oēs scribent? Ergo qm̄
p diem erruerūt? Cū hic positū
dm̄m nō intellexerūt. Et quid se
quit? Michi aūt nimis honorifi
cati sunt amici tui deus. Idem
ipi qui p diem erruerūt. et nēo
m eis fuit. amici tui facti sunt:
et nimis m honorificati sūt. factū
ē in eis ob illud p resurrectionem
dñi in abscondito: et p eius noīe
passi sūt in omnib passione incre
duerūt. Michi aūt nimis hono
rificati sūt amici tui deus: Nimis
confortati sūt principatus eorum.
facti apli. facti duces ecclie. facti
anetes ducentes greges: nimis
fortati sūt principat eor. Enu
merabo eos: et sup arenā multi
plicabūt. Pillos q̄ per diem erru
erūt. et nemo erat in eis. ecce
nata ē tanta multitudo: que iam
sicut arena multari nō pt ni deo.
Dixit enī sup arenā multiplicabū
tur: et tamen dicēat. dinumerā
bo eos. Illi ipi numerāti sup are
nā multiplicabūt. Ei quippe are
na numerata est: nū numerāti
sūt capilli capitis mei. Dinume
bo eos et sup arenā multiplicabū
tur. Erruerī et adhuc sum te
cū. Erruerī et adhuc sum tecum
quid est? Iam passus sū inquit.
sepultus sum: ecce surrexi. et adh̄
me ītelligūt secū. Adhuc tecum
sum: id est nondum cum ipis.
qui me nondum agnoscunt.

Dic enī legit in euāgelio: q̄ post
resurrectionē dñi ihu xpi sibi ap
parentē. nō continuo cognouerūt
Est et alius sensus. erruerī et
adhuc sū tecū: ut hoc temp̄ sig
nificāre voluerit. quo adhuc in
occulto est ad terrenā p̄bā. aīe
reuelet in claritate q̄ venturus
ē. ad iudicādū viuos et mortuos.
Et deū dicat q̄d interea p totū h
tempus. dū iam resurrexit et ap
hoc cū pre ē. patiat hic. p omi
nōne pcōrū. in corpore suo q̄d
erat: et p separationē heretico
Sequit enī et dicit. Et nomen
deus pādres. viri sanguinū scri
nate a me: qm̄ dicebī ī cogitatō
nimpient in vanitate vanitates
suas. Dicet sit cōuerti ordo ille
Si omdeis deus pcōres: ampli
in vanitate vanitates suas. Sic
enī occisos vult intelligi: q̄ p
superbiā qua tumescāt. amittāt
gratiā qua viuūt. Opūs ē sanc
disapline effugiet fictū: et ampli
tet se a cogitationib; que sunt
sine intellectu. Sic omdeus
pcōres: quia obscurati intellec
genda. alienāt a vita dei. Nam
tūt enī confessionē. pt elationē.
amplita in eis occasis fit q̄ spūs
ē. a mortuo homine tamq̄ qui
nō sit pena confessio: et sit amplifi
in vanitate vanitates suas. id
est. populos suos vanos eorum
vanitatem sectantes. cum insa
ti vastitate nomine persuadēt.
ut disrupto vinculo vanitatis vinculo.
eos tamq̄ vastatores rei et impe
nti sequant. Et qua plenum

hinc inuenuīt occasionē sepādise
ab unitate rpi. dū malos actu
sant cū quibz se cōmunionē nol
le hīe confingūt. ⁊ qua frei pt
ut nō tantū usument innocentes.
quos tamq̄ malos se fugę simulāt.
sed eaā uera de quibusdam malis
suis simulabz dicāt. unt quos ⁊tiaī
rpi seruato unitatis uinculo ge
mut⁹. ꝓpterea unposuit. uui sāgu
nū declinate a me: qm dices i co
gitatione accipient i uanitate ca
uitates suas⁹? id est ideo seducent
in separationē propriā populos
suos uanitate. ꝓpria corrūpendos.
q̄ tu in cogitatione dices. uui sā
guinū declinate a me: ut saluet
merito superbie. pāores in spiritu
offesi. propteā cauitates suas h⁹
est ꝑplos suos inanū accipiant.
hoc est in erroꝛis uanitatē sepa
rando transducāt⁹? et qī offensi
cōmutione paleaū. disrupta u
nitate tritican deserunt. q⁹ ipm
tritcū id est bonos fideles monz
ut ante ventilationē que nouis
sima futura ē nō aptē se a malis
segregent. ne adhuc eis cōmutos
deserant bonos: ꝑ q̄ bonā cōuer
satiōnē et dissimulatu diēz uite q̄ā
nō tante illis dicat corpus rpi.
uiri sanguinū declīate a me. Hoc
eis uoce dei dicit. que uox in
cogitatione est: sicut eam dē dic⁹
aūt sanguinū qui sunt. nisi q⁹ ode
rūt fiēs: Sicut iohānes dicat: q⁹
odit fratrē suū homicida est. Hoc
ergo nō intelligentes occisi pcō
res. quō dicat deus malis uitio

gitatione bonoꝛū. uui sanguinum
declinate a me: ait isant in eis
cōmunionē malorꝛ. et se ꝑ hanc
lūpnas sepaando. accipiūt in
uanitate cauitates suas. Hoc
que nō in cogitatiōe bonorꝛ dicā
malis. aptā erit illa dic. qū
eis dicet a capite ipo nro. nūq̄m
noui vos: discedite a me oēs q⁹
operamī iniquitatem. Nūc āt dicat
corpus rpi qđ est ecclīa. Quid est
multi qđ calūpniāt⁹ superbi. q̄ me
maculent aliena pcā⁹? et ꝓpterea
separando se accipiunt in uanitate
cauitates suas: Nōne eos qui
oderunt te odio habui⁹? Et quid
a me peiores erigūt eaā corpalē
a malis separationē. ut aī tēp⁹
messis simul cū zizaniis crescat
t⁹ et tritcū⁹? ut aī temp⁹ ventila
tionis ꝑcam sustinēcaā tolerandi
paleā. ut aīq̄ oīa gra piscaū
ad finē scli tāq̄ ad litus separā
di ꝓueniant. rechia pacis uni
tatis q⁹ disrumpā⁹? Nūq̄d malor
st⁹ sacramenta. que accipio? Nū
quid eorū mite factisq⁹ cōmuni
to consentiendo? Nōne eos qui
oderunt te dīne odio habui⁹? Et
supīuimos tuos tabescebam?
Nonne cū zelus domus tue cōme
derer me. uidebā insensatos et
tabescebā? Nōne et tediū tenne
bat me a peccatoribz derelin quētibz
legē tuā? Qui cū st⁹ inimica tu⁹?
nisi qui uita sua uidicāt quam
oderunt legē tuā? Hos ergo cum
odissem tm michi calūpniant⁹
q⁹ accipiūt i uanitate cauitates
suas⁹? qđ n̄ imputari possint e

orū pīā quos oderam. et sup ḡbz
zelo domus dei tabescebā: Ubi
est diligite īmicos vrōs? An qua
vrōs dix nō dei? Hīfacie mḡt
eis qui oderūt uos: nō aut q̄ oderāt
deū. Ideo iste secutus dixit. nōne
eos qui oderūt te dñe odio hūj.
nō dixit qui oderūt me. et sup
īmicis tuis tabescebā: tuis dix
it nō meis. Ut qui nob ꝓptēa od
rūt et ꝓptēa īmici nobis st q̄a
deo seruimus? quid aliud quā
eū oderūt et eius īmici st? Nū
quid ergo tales īmicos nros di
ligē nō debemus? Aut nō ꝓpt
deū ꝓsecutionē pacīt. ḡbz dic
tur orate pro ꝓsequētibz vos?
Ergo attende qd sequit? Per
fecto odio oderam illos. Quid
ē ꝓfecto odio? Oderam in eis i
quitates eorū: diligebā condi
tionē tuā. Hoc est ꝓfecto odio odis
se: ut nec ꝓpter vitia hoīes oderis.
nec vitia ꝓpter hoīes diligas.
Nam vide quid adūgat. Inimi
mici facti st mihi. Non iā tātū
dei. ꝙ suos īmicos oīdit. Quō g̃
in eis impleuit. et qd ipe dixit.
nōne eos qui oderunt te odio ha
buj? et qd dñs p̄cepit diligite
īmicos vrōs? Quō impleuit
hoc nisi illo ꝓfecto odio. ut hoc
in eis oderit. qd iniqui st. hō di
ligat qd homines st? Nam et
tempe ueteris testamēti. q̄uis
bilibz supplijs carnalis ꝓplius co
erebat. homo ad nouū testa
mētū ꝓintelligētiā ꝓmōēs fa
mulus dei moyses. quō oderat
pōres cum pro eis orabat?

Ut quō nō oderat cū eos odi
bat? nisi qz ꝓfecto odio oderat
eos? Ea namq; ꝓfectione sce
derat unumquemq; quā punieba
ut diligeret humanitatē pro qu
orabat. Cū ergo corpus cpi
impijs et unquis cētā corpulē
ni fine separandi nūt interi
interim gemat. et cū illi omni
pōres tamq; de malor cōmu
nione bonis talūpmūdo. ecclē
qi p occasionē malorū magis
a bonis et īnocentibz separādo
sic attendent in unanitate mul
tes suas. ut multi mali adhuc
restent. qui eorū sepationē non
sequant. ꝙ a bonis ufq; in fine
tolerandi in eadem pmixtione
remanerent: qd nec licet aguis
pus cpi. sine centenū sine sen
genū sine tricenū ferūm affec
tū toleātia. quid agit ꝓmissa
ui medio filiaꝝ sicut lilū in
medio spinaꝝ? que sūt mores
eius. q̄ conscientia. q̄ spēs filiar
gis nitri sensus? Ecce audi quid
dixit. Proba me deus: et scito
cor meū. Tu deus tu proba. tu
scito: nō homo nō hereticus.
nec probare nouit. nec sane p
cor meū. ubi tu ꝓbas et sanas
nō cōsentiā factis malor. q̄ illi
me putant cōmunai posse
pōis aliorū? ut dū ego ulor
quoqua peregrinatione mea.
finito qd in alio psalmo gemo.
id est cū hijs q̄ oderunt pacem
eū pacificus. donec ꝓueniā
ad illā unionē pacis qd unū
tur? ihrlm. quē ē mr oīm nīm

nuntio. Numq̃ nõ noueratis fres
q̃ in etña dei toleranda st̃ ma
li? et sasmata nõ st̃ facienda?
Nũquid nõ iam sacbatis. q̃ int̃
illa vetia que tapuit bonos ⁊ ma
los pisces ꝑdumndũ est usq; ad
litus. net vetia tũpesta st̃. q̃ in
tutore sepambunt? bom ad ua
sa. et malꝫpiuent. Jam ista no
ueratis. uersus aũt istos psalmi
huius nõ intelligebatis: exposi
tũ ẽ qđ nõ intelligebatis. et ĩno
uatũ est qđ noueratis. Explicat
psalmus C.xxxvij. Incipit psal
Dsetũt mus C.xxxix.
dñũ fres et in ipis dñis
oũm: ut istũ psalmum
affectũ ad vos ĩtelligen
dũ. q̃ĩtũ dñis donat.
Adiuuet oronibz vris ut ea dicã
que oportet me dice et uos au
dire: uti oñibz nobis utilis sit.
sermo duumus. Nõ enĩ oñibus
utilis est: q̃ nõ ẽ omniũ fides.
fides aũt sic est in aĩa. ut radix
bona que pluuiã in firmã duat:
ꝑfidia uo et error dyabolicus
et cupiditas mala radix oĩm
malorũ. sicut radix spinarum
etiã dulce pluuiã ad pũctiones
cõuertit. Quid ljt psalmꝰ iste
credo cũ cantaret? adiutisse nos:
q̃ĩ conquerit? ⁊ gemit. et deo
prece fundit int̃ malos constĩ
tutũ corpus tpi. Cuius enĩ uox
est in omni tali. ꝑplexa tamq̃
illius inopis id est egentis nõ
dũ sanati. esurientis ⁊ sitientis
iustitiam: an quedam satura
tas promissa in fine seruatur.

uitus etna in celis: ipi luctando
et caliꝑuiãdo sepe sepauendo ar
tapiãt nõ plane in etnitate. sed
in uanitate tanitates suas. Pro
ba ergo me deus et scito cor me
um: Scrutare me et cognosce se
mitas meas. Vt quid hoc? Ante
de quid sequit? Et vide si uia
sina ĩiquitatis in me ẽ: et de
duc me in uia etna. Scrutare
inis semitas meas. id est consi
dera et cogitationes meas? ⁊ vi
de si uia iniq̃tatis sit in me. si
ue faciendo. siue consentiendo:
et deduc me in uia etna. Quid
aliud dicat? q̃ deduc me ĩ rpo:
Quid est enĩ uia etna? nisi q̃ est
uita etna? Etnus enĩ ẽ q̃ durat:
ego sum uia et ueritas et uita.
Si ergo aliquid inueneris in mia
mea qđ displiceat oculis tuis.
dñe uia mea mortalis ẽ: tu de
duc me ĩ uia etna. ubi nulla ẽ
iniquitas: quia et si quis pecca
uerit aduocatũ habem? apud
ptrem dñm rpm iustũ. Ipe est
oratio pro ptis nris. ipe est
uita etna sine pto: ipe ẽ uita
etna sine supplicio. Magna sa
cramenta fres. q̃nõ nobiscum
loquit? spus dei: quo nob sanct
in hac nocte delicias. Qđ ẽ h?
rogamus vos fres: Inde dulao
ra. quo obscurora. Confiat no
bis potione ad amorẽ suũ? qu
busdam modis nunc nuncupat
ipsa dicta sua. ut cũ ea dicemus
que ĩa nouerantis: cũ q̃ et illis
locis eripiebantur. q̃ obscura vi
debant? tãq̃ nona fierent ipa rog

Interim hic nūc sciat et esuriat: et gemat et pulset et queratur: per gnatiōis illecebras nō deleatur. Non putet prīam sclm. unde ut liberaret xp̄us aduēit: qā xp̄us caput nr̄m ē voluit. caput sa luet nr̄m sdā corpus. Non enī p̄t dici caput: ubi corpus nullū ē nec sit caput. Proinde si caput r. et alicui⁹ corpis caput est xp̄us: corpus illius capitis scā ecclia ē: in cui⁹ nos membris sum⁹? si capt nr̄m diligim⁹? Audiamus ergo voces corpis xp̄i hoc est nr̄as si sum⁹ in xp̄o sta corpe: q: quisquis ibi nō fuerit. in eis erit intīa qō illud corpus gemit. Proinde aut in illo corpore ecclie ut gemas aut malos? aut nō ecclie ī illo corpe. et in eis ecclie aut quos malos ge mit corp⁹ qō gemit aut malos: aut membrū xp̄i a hostis xp̄isti. Nec isti ūmuti et adiūsam corpo ris xp̄i vno mō intelligūt. aut vno mō agunt. Versipellis est enī qui in eis regnat: et qui eis utitur tanq̄ uasis suis. Ceteri mīti ab illo liberant. et ī corp⁹ xp̄i trīseunt: et qui sint et quid futuri sint. nouit ille. qui illos redemit sanguīe suo nescientes. Sūt aūt quidā psecutōres ī ma luaa sua. ad xp̄i corpus nō pti nentes: et xp̄i noti ei utiq̄ nu nchil ignotū ē. Interī illi qui iam compaginati sūt. cū mem bris eccle. nondū habentes re surrectionē futurā. ī qua pcul oīūb gemitus ⁊ laus succedit. in qua oīūb tribulatio morietur. et erit sine fine exultatio: nōdū ergo habentes hoc in re. sī tamē tenentes in spe. gemāt et des dero quodā. et oremus se liberari ab omnibz malis. ut qō nūc ē vuie et bonis: nō enī sepatio nan quz tuta est. Illius enī erit sepa rato: qui nō nouit errare. Quid ē qui nō nouit errare: Vt nī mā lū mutat ad dexterā: nec bonū ad sinistrā. Nos aūt ī hac vita difficile ē ut vos ipōs noverim⁹ qūmodo⁹ debemus de quoq̄ p propeā ferre sententiā? Quia si hodie malum nouim⁹ nescim⁹ qualis futurus sit ignoram⁹. et forte quē uehementi⁹ odimus fr̄ nr̄ est. et nescimus. Secuti ergo odium⁹ in malis malitiā. et dilī gim⁹ creaturā: ut qō ibi faciat homē? qō ibi faciat ipse hō pēm. Dilige hō: et faciet enī deus ipm hominē: fe cit aūt homo petrm. Dilige hō: fecit deus: odi qō faciat hō: ut dit enī psequeris qō faciat hō: ut liberetur quod faciat deus.

In finem psalmus ipsi dauid.

Hinē nō intendas aliud qm tibi ab aplō pstitum est. Finis enī legis xp̄us. ad iustiā oīi credenti. Ergo cum audis psalmū dicē in finē: no tu monitum ad xp̄m. Tanq̄ enī prēm psalmi ē tytul⁹ psalmi: ueluti dicens ecce uenit. unde dicturus sū de xp̄o cantu turus. Nā et ipse dicit quid nō in telligo. nisi ipsum q̄ frūs ē et semine quod sedm carnē. Iuxta tum, pter genus ogniti nomen

genus carnale dauid. geñs spūa
le supra dauid: et nō solū añ da
uid ꝑ ante abrahā. nec ante ab
hām tantū. ꝑ añ adam: nec añ
adam tantū ꝑ añ eclū ⁊ terram.
ante oēs angelos. añ oēs ptās
tes et uirtutes⁹: añ oīa visibi
lia et īuisibilia. Quare? Quia
ut hoc essent oīa ꝓ ipm fēm sūt:
et sine ipo factū ē nichil. Ergo qr
et semine dauid. nō sēdm diuini
tatē qua creator est ipius dauid:
sēdm carnē dauid dignatus est
nasci in ephrata⁹: in ipm finem
intende. qr ipi dauid canit² psal
mus: et os eius os eius uocē audi.
sti tua fiat: et ora et dic quod
Exime me dñe. ⁊ sequit².
ab homine maligno. Non
ab uno ꝑ ab ipo genere: nec a va
se tantū. ꝑ ab ipo principe id est
ne sit a dyabolo: Quia et ipe in fi
gura homo dictus ē. Venit mu
lier⁹ homo et sup semina ait zi
zania⁹: et cū dicissent seruu ad pa
trem familias. nōne bonū semē
seminasti. unde apparuerunt zi
zania: respondit ē. inimic⁹ hō
hoc fecit. Ab isto ergo homīe ma
ligno ora qñ potes ut liberēris:
qua nō est tibi colluctatio aduer
sus carnē et sanguinē. ꝑ aduersus
principes et potestates ⁊ rectores t
nebrarū harū id est trū
dī tenebrarū. qđ quidem ⁊ nos fu
imus. Nam aliquim⁹ nō noctē
appli: sed lucis aliqñ tenebre. nunc
autē lux in dño. Iam ergo lux.

facti nō in nobis ꝑ in dño. orem⁹
nō tantū contra hebreas. id ē
contra prīores qui nō habebāt
libs possidet: ꝑ dñm nr̄m ipm
principem eorū dyabolū. q̄ opa
tur in filys diffidentiae. Cum
mundo eruc me. Hoc est ab hōi
ne maligno: qđ ē a viro īusto.
Malignū enī ideo dixit qr īustū:
ne forte aliquē mundū bonū ēe
putes. Sūt enī multi īusti ꝙsi
nō nocentes. nō sūt seu. non sūt
asperi. nō sūt ꝓsequentes et pres
suras hominibus facientes: ꝑ tamē
inde mundi. qr alio quodā mō
luxuriosi. ebriosi. uoluptatibus
diti. Quo nulli nocet⁹: q̄ sibi
nō pat⁹? Innocēs enī ille est qui
nō nocet: nō aūt qui sibi nocet.
Tibi aūt quo potest nō nocē qui
sibi nocet? Sed respondes. In q
mihi nocet? Non enī mea sit
rem meā: aut appetunt salutē
meā. Iumenta sua pascit²: suis vo
luptatibus delectat². Si ꝑ īquina
tas habet uoluptates. ipe īqui
nat²? mihi quid ptinet cui mo
lestus nō est? Nocet tibi saltem
ul' exemplo: qr uiuit terrā et ad
qđ agit mutat. Homīne cū eū vi
des forte in illis sordibus ꝓsperā
ducentis taliū dilectione flāgrā?
Et si nō consentis: saltē īuenusti
qđ expugnes. Quo ergo tibi nō
nocebat? q̄ laboras vincē. qđ
ferit in corde tuo: q̄ malignus ē
ergo omnis mundus: et mās ē
nocturnus sit. siue sit blandus. si
ue sit ferox. Q̄sqs in illū mutā
verit. q̄sqs laqueis eius fuerit

aptus: ūuemet q̄ sit nr̄ū qđ puta
bat lene. Ecce fres t spine ñ pūgūt
ī mdiab. Eue spinas de ira. dcta ira
dices ipam. t vide si scis dolorē: tū d'ñ
dolorem sentis in supficie de illa
mdice pcessit. Itaq; nō vob̄ pla
ceant homines quāsi lenes t blā
di. amatores tamē carnalū vo
luptatū. et mīnatū cupidita
tū sectatores nō vobis placeant:
et si adhuc uident lenes. mdices
spinarū st. Nam talibz factis p
luxuriā plerūq; effundūt qđ ha
bebant. Et quō queūt implere
qđ effuderūt: Nūquid iā p̄ūt
rapinis t cogitationibz fraudū.
omni genei malignitatis ery
rende: Jam uides malū hoiem
quē putabas antea lenem: q̄
illū uidebas mebrian bonis e
nt. nō iam furem uides latro
nem tunes: p̄cessit spine de
illis mdicib. Nō sentiebas le
nes radices spinarū. tūc si pos
ses intendere: et nō ēet vū pro
cederet qđ te nō pungēt. Punc
fiēs mei corpis ip̄i ul' membra
ip̄i gementia uit tales malos.
quos tūq; uidetis pclines fern
i malas libidines t in pnosas
voluptatib: tūc reprehendite.
et tūc castigate. tūc vitc. Inē
tamur mdis. et nō est vū spina
procedat: si nūq nō potuerimis.
certi estote qđ eos habebitis in
micos. Tacere possunt. occulta
re inimicitias suas possūt: ama
re vos nō possunt. Sed q̄n ama
re vos nō possūt. et nūc est ut
q̄ oderūt nos mala vobis que
rant: nō uacet lingua et cor
vrēm dicē deo. erime me dñe ab
homine malo. a uiro iniquo libera
me. Qui cogitauerūt iniquitat
in corde. Quid enī q̄ nō autem
proferre in lingua. et seruāt in
corde: Vtiq; eos enī durit: qđ
rūq; in labijs bona loquūt: in
dis uocē nr̄is: ꝑ nō est cor nr̄m
Nā quid p̄fuit hoc addere ut
diceret qui cogitauerūt iniq
tatias in corde ab eis me libe
ri sit potentissima manus tua
ad eruendū me: Facile est enī
deum mīe aptas inimicitias. fa
cile est auerti ab iniquo promp
to et manifesto. qui' iniq̄tas in
etiam in labijs est. Ille est ma
lestus. ille occultus. ille dissi
mulat: qui in labijs bona pe
tit. et in corde occultat mala
Qui cogitauerūt iniquitates
corde: Tota die ostituebant
bella. Quid est bella: Contra
pugnare tota die michi conse
tiebant. Inde enī hoc nasci
de talibz cordibus. qui' ē ini
qđ pugnat ip̄i animis. Si sen
si strifia. si hereses. si contēt
turbulentia. nō hoc erumpit
nisi de illis cogitatiōibz que
gebant: et qui labia bona lo
quebant. tota die cōstituebā
bella. Vanita audis uerbis
belli cōstituto a cordibz nō
tedit. Quod enī dictū ē tota
die: sine intermissione signifi
cat. id est toto tempore. Exa
cuūt linguas suas sicut serpē
tes. Di adhuc q̄ns hoīes: aspis

simulacrū dñe. In sē pente marie
assūpta est. et dolus nocendi: pp
terea eam sē cepit. Non enī uel
pedes habet ut eius uestigia cum
uent audiant. In eius itinere
uelut lenis ē tractus: ꝑ nō est
rectus. Intra ergo repunt et ser
punt, ad nocendū: habentes.
occultū venenū. et sīb lenī cōtrac
tu. Et ideo sequit. Venenum
aspidū sub labijs eorū. Ecce est
illud sub labijs. ut aliud sīb labi
is. aliud in labijs admittimus:
quos eam apte manifestat alio
loco ubi dicit. q̄ loquūt paci cū
proximo suo. mala aūt in cordibz
eorū. Conserua me dñe de ma
nu peccatoꝝ: ab hominibz iniustis
custodi me. Ipa sūt. nota sūt: non
tē opus ē intelligē. ꝑ agē. Ora
tio opus est: nō querē q̄d sit. Di
tiones. aput tibi in consequenti.
Multa enī adiuuāt malos orant
impune. Qui cogitauerūt ingt
supplantare gressus meos. Adhe
rescit carnalit̄ amapi. Habet
quisq̄ inimicū in negocio: cogitat
ei fraudē facē. et ei auferre pecu
niam. q̄ uersat in cōmuni gñe.
Habet quisq̄ inimicū vicinū. et co
gitat malū ingerē domui eius.
aliq̄d de re ipius minuē: et utiq̄
dolo cogitat. fraude cogitat. ma
chinamētis diaboli hec ipa gest
nt implere. Nemo dubitat. sed
tamē nō propter ista isti maledi
cūt: ꝑ ne infidiando t̄ adducāt
te ad se. id est a corpe ipi sepa
rent te. et faciāt te de corpore
suo. Sicut enī bonoꝝ caput ipe
ē: sic illoꝝ caput diabolus. Q̄
cogitauerūt inīci supplantare gres
sus meos. Hoc est supplātare gres
sus meos? Non qī ut eares ī ne
gocio q̄d cum illo habes: et decī
piat te in causa. que tibi inimica
est in foro illo. Supplantauit
gressus tuos. si te impedierit in
via dei? ut illud q̄d rectū intē
debas titubet. aut labat a via.
i. cadat ui uia. i. recedat de via.
i. remaneat ī via: i. retro cuer
tatur unde uenerat. Q̄ reddit
tibi tale feceit. supplātauit te.
decepit te: cont hūanū ī nī di
abolū ora ne pdas celeste primo
nū. ne amittas. ipm colere cē.
q̄ victurus es in eternū cū eo. q̄
te fecit heredem. Nō enī talis te
fecit heredē cui mortuo succedas:
ꝑ cū quo in etnū uiuas. Absq̄
dubio superbi muscipulā multi.
Totū corpus diaboli explicauit
breuit. cū aut superbi. Inde ē q̄d
et iustos plerūq̄ se dicūt cum sint
iniqui: inde est q̄d nichil ill' tam
notū est. quā confiteri peccata.
Ipi sūt qui cū sint falsi iusti: nāe
est ut inuideant uerū iustis. Ne
mo enī inuidet alteri in eo q̄d
nō vult ul' ē ul' uideri. Aliud ti
bi inuidet q: dives es. aut dives
uult ē ut tibi inuideat. a' putāi
vult dives? aliud tibi inuidet q:
clarus es et nobilis. a' hoc esse
affectat. a' hoc se putāi cupit:
et sic oīa que uident bona in
sclo et putant. q̄d quisq̄ vult ha
bē et in q̄o vult excellē. ul' cuius

rei famam captat. ī eo ē mundet.
Isti aūt qui falsi iusti sī. uideri vo
lunt iusti cū nō sint: et nūqē ē ut
quē uiderint ueri iusti īuideāt
illi, et hoc cū illo agant quō amit
tat vnde gl'atur. Inde venunt
oīb⁹ seductiones ⁊ supplātatiōes.
Hoc prior ipe drabolus uoluit.
qui cadens stanti homī īuidit?
et qua ipe amisit regnū celoz.
hominē illum puenire noluit et
nō vult: et id agit nūc ut homo
illum īpueniat. vnde ipe eiect⁹
est. Quia ergo supbus ē ipe. et
ideo mundus qui supbz: omne cor
pus ipius caluū corpus ē. Sz nos
oremus contra illū qui corrigi nō
potest. et pro istis ꝙ possūt? ut de
tam⁹ hominū īiusto, qui īuidēs
iusto o homo īiuste? Quia nos vi
deri iustos cito fat qđ melius ē.
et fatuos eris: qđ nos nolī esto
rebus? ita diligēs an īuidebas.
qz qđ illū doles ēē eris et tu: et a
mabis in eo te et ipm i te. Eterū
si mundeires duuti: nō eēt i pta
te tua ut duces ēēs. Si īuideres
honesto alicui senatori nobili:
nō eēt in ptāte tua ut nobilis tu
ēēs et clarus. Si īuidēs pulchro:
nūqđ pulchrū te faceres. Si mun
deres forti et ualido: nūqđ tibi
uires aures. Si mundes iusto res
in uolūtate est: esto qđ doles ēē
alterū. Non enī empturus es qđ
tu nō es. et aliis est. Gratis con
stat. cito constat: par in
terra hoīb⁹ bone uolūtatis.
Illi aūt supbi absconderūt muscipulā: quesierūt supplantare
gressus meos. Et qđ fecerunt?
et restes extenderūt muscipu
las pedibz meis. Quas restes?
Notū est hoc uerbū i scpturis.
et īuenim⁹ alibi quid significet
restes. Oēs flagellū de rustica
la fecit. vnde expulit eos de te
plo. qui ibi male uersabant?
et significauit nobis quō intelli
gam⁹ restes. qz cum nobis pcōrū
suorū vnusqsqz constringit. Dicit
alia scriptura. et aptē ysayas:
ve hyb q̄ traxerunt pcām sicut resti
longam. Quaē aut dicit restis?
Quia oīb⁹ pcōr pseuerans in
pcīs suis. addit pcām pcīs. cū
deberet accusatione pcī sui cor
rigi. defensione duplicat qđ cō
fessione posset auferre: ⁊ plerūq
alios pcīs multi munitus ē. sp
illa que cōmisit. Fecit adulteriū.
et ne omittat? parat homicidiū.
addit pcō pcīm. Hursus si et cō
gerit facē homicidiū. cū q̄ni
crimen timebat duo nunc? et
nunqz cū uideat se plura admi
sse q̄ antea timebat. nō cogitat mu
nie qđ fecit. Sz addē qđ nondum
fecit: queri forte et male fa
cta habet? unde iā qđ cogi
tet. quis finiet restem pcōrū?
Et optime dicit restis. Dicit enim
torqueat restis addit? et nō qđ
dunt rectā fila sz torta. Prau
tas sibi cōnem dunt in longū?
et nō cogitat prendē qđ male
texuit. Sz addē produce i longū
protendē: ut habeat i fine un
de illi ligent manus ⁊ pedes. et
pcipiatur in tenebras exteriores.

Met aūt peccata ſua tenduūt uſ
tas: qñ eas ſuadent fac̄e mala. q̄
ipi faciūt. Ideo dixit. ne ſteb ertē
dentūt muſcipulā pedibz meis:
id eſt de pcīs ſuis me deterre uo
luerunt. Et ubi hoc: Iurta ſe
mitas ſcandalū poſuerūt michi.
Non i ſemitis. ſz iurta ſemitas.
Semite tue p̄cepta dei ſt. Illi ſcā
dala iurta ſemitas poſuerūt: tu
noli recedē a ſemitis. et nō ruces
i ſcandala. Met uolo dicas. et p
hiberet illos deus ponē in ſcanda
la iurta ſemitas. et nō ibi pone
rent. Immo p̄miſit deus ponere
ſcandala illos iurta ſemitas: ut
tu nō recedas a ſemitis. Iurta ſe
mitas ſcā dala poſuerūt in. Et
id eſtet. qđ remediū inter mala
iſtas tēptationibz. i iſtis puteis:
Dixi dño deus meus es tu. Illi
homies ſuīt et nō mei: tu et deus
es meus es. Dixi dño deus me⁹
es tu. Magna uor oronib: mouz
fiduciā. Nūquid illoz nō ē deus:
Cuz eū nō ē deus q̄ ē verus dz:
Sz tamē ſpecie eorū ē. q̄ eo fiunt.
qui ei ſeruiūt. q̄ libent ſb ipo ſt.
Nā et malis q̄bus multi ſub ipo
ſuīt: Illi appellant deū. a q⁹ eoz
nent: ſub illo illi fugiūt. a quo
dampnēt. Et nuquis q̄ nō ault
ſtē dñm deū ſuū: quo fugiet de
um oīm: Bonū eſt illi ergo ut
cōuertat ad deū oīm. factaq̄
illū cōuerſione ſuī: et poſitus
inter tales p̄dones. ſeductores.
ypocritas. ſuſpbos. dicat ad deū q̄
ſui cōuerſione ſcut deū ſuū. dixi
dño deus meus es tu. Eripe

auribus dñe uoc̄ depcationis me
e. Simpler q̄dem ſentētia ē et fa
cilis ad intelligēdū: ſz tñ te tam
forte cogitasse quasi nō dixerit. pa
pe auribz dep̄cationē meā. ſz ue
lut euidentius exp̄mentis. affectū
animi ſui. uoc̄ dep̄cationis mee.
uitā dep̄cationis mee. aīam dep̄
cationis mee: nō q̄ ſonat in ver
bis meis. ſz unde uiuit iuba mea.
Ceteri enī ſtrepitus ſine aīa. ſonu
dia poſſunt: uoces nō poſſunt.
Vor proprie animantiū ē: uiuo
rū eſt. Quā multi aūt dep̄cant
deū. et nō ſentiūt deū: nec bene
cogitant de deo. Donū dep̄catio
nis hñē poſſūt. uoc̄ nō poſſunt:
q̄ uita ibi nō eſt. Unus q̄ uiuebāt
q̄ deū ſuū intelligebat. et a quo
libeāret debat: et a quibz libe
rare fugiebat. Ipa erat uor ꝛ
p̄cationis eius. ipam meditus
auribus dei. dicit dñe dñe. Tu
dñe dñe id eſt tuerriſſime dñe. ñ
quales domini hoies. nō q̄les dñi
qui emūt ſanctello: ſz qualis dñs
q̄ emit ſanguine. Dñe dñe uitus
ſalutis mee: id eſt qui tas uires
ſaluti mee. Quid ſibi uult uirtus
ſalutis mee: Conquiebat de ſcan
dalis et inſidiis p̄dōrū. de carni
lacinantibz. et ciuiuſidiātibz ma
lignis hoīibz. uaſis dyaboli. de
ſuſpbis iudentibz uiſus. nec q̄les
nūc ē uita duc̄ cū hic uiuim⁹
in peregrinatiōe nīa hac: talia et
uō ſcandala habūtamia futura
dñs p̄dixit et aut. habūtauit iq̄
tas. et q̄m habūtauit iniquitas
refugeſtet caritas mlior. ſz adiuū

statum solatiū. q̄ ꝓseuerauit usq; in finē hic saluus erit? attēdit ista et timuit. et habūdantia uiq; tatiū turbatus respexit spem. qr q̄ ꝓseuēauit usq; in finē hic saluus erit: extendit se ꝓseuēare. et uidet longā uiam. et qr ꝓseuerāe magnū est et difficile. ipm orauit ad ꝓfectionē ꝓseuerātie sue. a q̄ illi iussū est ut ꝓseueraret. Certe saluus ero si ꝓseuerauero usq; in finē? ꝑ ꝓseuerātia ad uitā ꝓmeret. ut merear salutē tu es uitus saluus mee: tu me facis ꝓseuerāe ut puenia ad salutē. dñe domine uirtus salutis mee. Et uñ spero quia tu es uirtus salutis mee?

Obumbrasti caput meū in die belli. Ecce nō adiuat pugno. pugno foris contra ſictos bonos. pugno intus contra cupiscētias me as: qm̄ uideo aliā legem in membris meis. repugnātē legi mētis mee. et captiuū me ducentē in lege pcti que ē in mēbris meis. miſ' ego homo quis me liberabit de corpore mortis huius? Grā dei per ihm xpm dnm nrm. Igit laborans in hoc bello respexit ad gram dei: et qui iam sentiat estuare et arescere. tq; umbrā inuenit sub qua uiueret. Obumbrasti caput meū in die belli: id est in estu. ne fatigaret ne aresceret.

Ne tradas me dñe a desiderio meo ꝓtori. Ecce quo mi ualeat umbraculū tuū: ut estus nō patiar a meipo. Et qd in ꝓtore facet ille. q̄ tūlibet seuiret? Deus erūt enī in martires uiq;. tyranni eos. cruciibus inclusērūt. gladio fecerūt. bestijs subiecerūt. ignibz cōsumpserūt: licet oīa fecerūt. ꝑ nō eos tradidit deus ꝓtoribz. qr nō fuit tradita a desiderio suo. Illud ergo ora q̄ tū potes: ut a desiderio tuo nō tradat te deus ꝓtori. Tu enī desiderio tuo fatis: tas locum diabolo. Ecce enī diabolus ppe fuit lucrū: et inuitauit ad fraudē lucrū hr̄e nō potes nisi fraudem feceris: ꝑ lucrū est ecia ē. fraus laqueus. Dic attende estam ut uidas et laqueū? qr lucrū nō potes adipisci nisi fraudē feceris? fraudem autē si feceris capieris. Nō ideo dico capieris quia inuenieris. Aliqn aūt nō inuenieris? ꝑ alios homines. nūquid a deo? Capis nis et trahens et occidens: omnes enī qui talia fiunt. perimuntur ipm. Ibi enī est ergo esta. ibi est et laqueus: frena desiderii tibi collum in laqueū. et rapiet te autem ꝑ animarū. Ne tradas me a desiderio meo ꝓtori: ut iumbretur in die belli. Desiderium enī estus facit: umbraculū aūt dñi tempent desiderium. ut possimus refrenare impetum. ut nō ita estuemus. aduersum me: ne trahas me ne forte erulcerauit. Habes et alio loco: q̄ me ꝓmouit exultabūt si motus fuero. Talis fuit et iste. qr talis ē et ipe diabolus

lus ꝙ qñ seduxerit hoīem gaudet. triūphat de illo: exaltat ipse. qz ille hūiliatus ē. Quare aūt ille humiliatus est? Quia male exaltatus fuit: et ille q̄ de illo triūphat hūiliabit. Tales sūt eī omnes q̄ gaudent de malo: ut dent sibi ad tempus gloriari. supbire. ceruicē erigere. Nō vos delectet exultatio eoꝝ? estam habent in faucibꝫ ꝙ hamū: ibi est quo delectant. ibi est quo trahunt. Ne derelinquas me ne forte exaltent: id est nō de me triūphent. nō te me gaudeāt. Caput circuitus eoꝝ: labor labiorū ipoꝝ teget eos. Ne mgit vmbraculū tuarū teget: obūbrasti eī mihi in die belli. Ipos quid te fecit? Caput circuitꝰ eoꝝ: ipa ē supbia. Qđ ē circuitꝰ ipoꝝ? Vt circumeant et nō stent: i gyrū erroꝝ. ubi uter est sī fine. Qui eī in longū it. aliunde incipit. aliubi finit: q̄ in gyrum ut nusq̄ finit. Ipse est labor impiorū q̄ demonstrant i alio psalmo audentibus. i circuitu ipij ambulant: ꝑ circuitus eoꝝ caput superbia ē. qz in eum omnib⁹ pcīi supbia. Vñ aūt supbia labor laborum ipoꝝ? Omnib⁹ eī supbis fictꝰ est: omnis fictus mentit. Laborant homines loqui mēdacium: nā ueritatē tota facultate loqūtur. Ille eī laborat qui fingit qđ dicat: nā q̄ ueū vult dicē nō laborat. Ipa eī ueritas sī labore loquit. De homine ergo horret deo. ne ꝓtegat vmbraculū tuū. ipos tegat mēdacium ipoꝝ: seo ipm mendacium ipoꝝ labor ē laborū ipoꝝ. Cōe ptumunt iustitiā: cōcepit dolorē. ꝙ peperit iniquitatē. In omni enī ope malo labor est: et omne opus malū roguatū mēdacium autem habz. Nō enī ē veritas nisi in ope bono: et ꝓpterea qz oēs laborant i mendacio. ueinb quid clamauit? Venite ad me ones qui laboratis ꝙ oneratis estis: et ego reficiam vos. Ipsa est vox clamans ad laborātes in alio psalmo: filij hominū usq̄q̄ gra tordе. ut quid diligitis vanitatē. et quaeritis mendacium? Apte aūt alio loco labor est i mendacio: dicerūt linguas suas loqui mendacium. ut inique agerent laborauerūt. Caput circuitus eoꝝ: labor labiorū ipoꝝ teget eos. Cadēt sup eos carbones ignis i terra. et deiices eos. Quid ē istud? Hic adhuc in hac uita. licet supra illos deiciant carbones ignis. ꝙ deiices eos. Qui sūt carbones ignis? Nouum istos carbones. An alij sūt isti? et alij illi de quibꝫ dictum fuit? Istos eī uideo adpenam valere: illos aūt q̄s cōmemoraturus sū ad salutē. Dictū ē eī de q̄busdā carbonibꝫ. cum homo peteret adūsū linguam subtolam auriculū. qđ detur tibi aut quid adiciet tibi. ad linguam subtolam? Sagitte potētis acute cū carbonibꝫ vastatoribus. id ē uerba dei cor trāsfigentia. ꝙ vetustatē permēsa. amorēq̄ gignēna: ꝙ exēpla hoīm q̄ mortui erūt

et reuerebūt. et nigri erāt & fulgentes effecti sūt. Carbones ē tenebre sunt colore indutat: & cū ad eos accessent flamma cauitatis, & erumpentes reuerebūt. audiant ab apło. iustus enī alīqn tenebre. nūc aūt lux in dño. Ipi sūt carbones fiēs quos inuenimus. qñ volum⁹ mutare vitā tūssim sagittā dei: et impedūt nos male lingue hominū. de qualibz hūt mō querebat. & nolūt seducē a iua veritatis. potusq; inducē ad errores suos. & dicē nobis qua si professi fuerim⁹? nō implebim⁹? Attendum⁹ carbones illos? qui erat hesi ebriosus hodie sobrius ē: qui erat hesi adulter hodie castus est: q̄ erat hesi raptor. hodie largitor. Oīs ista carbones ignis sūt: antedūt exempla carbonū ad vlnus sagittarū? nō enī timeo dicē vulnus. cū clamet ipsa sponsa vlneata caritate ego sū: et sit tibi vastatio fenū. ppter qđ et dicunt carbones vastatory. Vastatur fenū & purgat aurū? et mutat homo et morte vitam. et incipit ee eā ipe carbo flagrans: qualis carbo erat apls. q̄ prius fuit psecutor & blasphem⁹ et iniuriosus. niger et exanctus. Misericordiā uō cōsecutus. amēs⁹ ē de celo: vor xpi attendit illum. Periit in eo tota nigredo: cepit feruens spū quo ardebat amare. Tales ergo et hic intellectum sumus carbones ignis. q̄ mdūt sup iustos malos et deiciūt eos: Plane nō phibemur hūc habē intellectū. Video hic nob eluctere nō īprobabilē & reprehensibilem sententiā: intelligo illos carbones cadere sup iustos ut deuorent. In alios enī veniūt ut deuorent: in alios ut deuiant. Ipse enī carbo dicebat: q̄ busti sum odor mortis ī mortem. q̄ busti odor vite ī vitā. Dicunt iusti enī iustos flāmantes spū. cū ardentes luce. et eis mutuendo cadūt. hoc ē qđ supueniens illis carbones ignis in terra. et deficientes in hac vita: excepta illa pena que seruat impijs. Carbones sti illos deiciūt. antequā ueniant nos et nos. Decidunt super eos carbones ignis in terra: et deficient eos. In miseris nō subsistent. Venit illis miseria & nō tolerant. iustus aūt subsistit. quō ille subsistit q̄ dicit. fortes⁹ mur in tribulatiōibz. sciētes, qñ tribulatio patiam operat. patiēcia probationē. & pbatio spē. spes aūt nō confundit: qñ caritas dei diffusa est ī cordibz nris. p spm scm q̄ datus ē nobis. Ne sup illos cū ceciderit aliq̄ pressura aliq̄ miseria: nō subsistunt. quia dunt. Qñ enī tales patiūt hoīes pressuras nō valent tolerare: deficiunt ī iniquitates malas. q: trahunt a desiderio suo pōderi. Vir linguosus nō dirigetur in terrā. Vir linguosus amat mala. Quid enī illi ē voluptas nisi loqui: Nō enī attendit q̄ loquat dū loquit: nō pt fieri ut iste dirigat. Qualis ē delusor

uus dei. attendus illus carbonubꝰ: ꝛ
ꝑ̃ carbo salutaris effectus. q̃lis
ẽt debet: Ut magis optet audie
re. sicut scriptū est. sit aūt
omnis homo uelox ad audiēdū.
tardus aūt ad loquendū: ꝛ si sic
ri ꝑt hoc capiat. nō hr̃e nr̃itatē
loquendi et dicendi ꝛ docēdi. Et
te eū dico caritati vr̃e fiēs mei.
loq̄mur nos mō ad uos. ut ad id
doceam⁹ vos: q̃nto melius oīb
scirem⁹. et nemo docēt alterū? ut
nō eēt alius loquens ali⁹ audiens.
ꝑ oīb audientes unū. illū cui dia
t. auditui meo dabis gaudiū et
letiā: Unde et ille iohānes non
tam gaudebat q̄ prędicabat et
q̄ loquebat. ꝑ gaudebat q: audi
ebat: aut eū. amicus aūt sponsi
stat et audit eū. et gaudio gaudet
ꝓpter uocē sponsi. Itaq; fiēs ad
dicendum caritati vr̃e. ubi uid⁹ ꝙ
plebet se. nō ut loquat. ꝑ ut de illo
locutionis officiū erigat: gaudi
ū aūt tacaturnitatis intus habet
in uoluptate. uocē doctine i neces
sitate. Q̃n eū opus ẽ uocē doctri
ne: Q̃n pateris imperitū: q̃n pa
teris indoctū. Si semp delectat te
docere: semp uis hr̃e imperitū q̄
docear. Si aūt benuolus es et
uis oīb doctos ēe. nō uis semper
hr̃e quos docear: et nō eris i uolū
tate exercitatio ul' ꝓbatio doctri
ne tue. ꝑ in nr̃itate. Gaudiū ti
bi sit in auditione dei. necessitas
tibi sit in locutione tua: et nō eis
uir linguosus ne nō durgais. Q̃
re uis loqui? audire nō uis: Sēp
foras exi: intus redux reteretis.

Quod enī te docet intus ē: q̃n
doceo. tamq̄ foras exis ad eos qui
foris sūt. Ab interiore enī audiu
mus veritatē: et ad eos qui foris
a nō rediē sūt loq̄mur. Qd enim
dicam² eos in rede hr̃e de quibus
cogitamus: sed in ymaginē quā
tam dicam⁹. quā te illis habem⁹
impressam. Nam si omnino int⁹
ipi essent: scirent utiq; qd i corde
nō esset. atq; ita ut eis loquiem²
opus nō eēt. Si aūt hoc te delectat
qd foris agis? inde ne timeas
foris. et nō possis redire p angus
tū. et nō possit tibi dicē db tuus
intus ut gaudiū dñi tui: ꝑ dicat
tibi q: foris sectus erat qd amasti.
ligate ei manus et pedes. ꝛ mit
tite eū in tenebras exteriores. U
bi enī oīdit malū ēe mitti exte
rius: ibi oīdit bonū ēe intrasse
interius. Nā seruo bono ꝙd dic
it: Intr̃a in gaudiū dñi tui: ma
lo aūt seruo: pcipit eī i tenebras
exteriores. Non ergo amem⁹ ma
gis exteriora. ꝑ interiora. De inte
rioribꝰ gaudeam⁹: in exteriorib
aūt nr̃itatē habeam⁹. nō uolun
tatē. Vir linguosus nō dirigit²
sup terrā. Virū iustū mala
uenabunt² in interitū. Venient
mala et nō subsistit: ideo dixit
uenabūt² in interitū. Multis enī
bonis multis iustis euenerūt ma
la: et tamq̄ ī euenerūt eos mala.
Nā ideo dixit venabunt². qr vn⁹
q̄sq; abscondere se vult a malo: ꝑ
eū inuenit² a malo. q̄ factus est
ī uenatione. Nūquid aūt soli
mali fugiūt a malis. q̄ quirūt²

a malis: Nõne et bonus dictũ
ẽ. si vos ꝑsecuti fuerunt ĩ hac ciu
tate. fugite in aliam: Ergo qñ̃d
mali ꝑsequebant² bonos id est mr
tires nr̃os: cũ eos cõprehendere nõ
venati sũt eos. ꝛ nõ ad interitum.
Pressa est enĩ ciuo. coronata est a
nima: et exeuntꝫ anima de carne. nr̃
carni aliq̃d factũ est. qđ obeẽt in
posterũ. Intensa sit ciuo. ꝓuissa sit
ciuo. laniata sit ciuo²: nũq̃d ideo
subiuncta est creatori. qꝛ tuta ẽ in
manus ꝑsecutoꝝ: Ille q̃ creauit
et eo qđ non erat²: nõ reparabit
melius qñ erat: Ergo qñ cũ iꝫ cap
ti sũt isti. venati sũt quidẽ illos ma
li ꝛ nõ ad interitũ: atq̃ illi qui nõ
diligent² et linguosi sũt. mala e
os venabunt² ad interitũ. Quare:
Quia ĩ miseriis non subsistent.
Cognouit qꝛ faciet dñs iudiciũ
egentis. Egens iste nõ est linguo
sus. Qui enĩ linguosꝰ est habun
dare vult: esurire nescit. Illi aũt
egentes sũt quibꝰ dicit²: pulsate et
aperiet² uobis²: querite et ĩuenie
tis: petite et dabit² vobis. Ille e
gens est de quo dicit²: bti q̃ esuri
unt et sitiunt iustitiã: qm̃ ipsi
saturabunt². Gemũt int² scanda
la malorũ²: ipi premunt² ad capt
suũ ut eruãt² ab homine malo.
et ab homine maligno liberẽt²:
et de manibꝰ iniustorũ eruantur.
Ipi ergo sũt quoꝝ cãm dñs nõ neg
liget: et si mõ pressuras patiũt².
apparebit gloria ipoꝝ. cũ appa
ruerit caput ipoꝝ. Talibꝰ enĩ hi
cõstitutis dicit²: mortui estis et
vita vra abscondita ẽ cũ xpo in
deo. Ego pauper sum²: absq̃
duꝫ ẽ uita nr̃a. clamemus ad
panem. Est enĩ panis viuus q̃
de celo descendit: et qui in via re
fecit nos. ui pria saturabit nos
modo enĩ ut durem⁹ refiamur.
Nam nrũe est esurianus. qđ
ꝛ sanemur. Cognou qꝛ faciet
dñs iudiciũ egenis. Certus est
iste qm̃ faciet dñs iudiciũ egen
tis. et cãm pauperũ. Dñoꝫ ui
quis quõ diligit iustos suos: ꝛ
dit diuitibꝰ quõ diligit pauper
suos. Diuites diri sũt bos. pau
pes diri humiles²: diuites diri
habuntur aĩa nõ querentes. pau
pes diri ꝓ desideriũ suspirantes.
faciet dñs causam ipoꝝ. De
ꝓpt nr̃a iusti cõfitebunt² nomi tuo
Et qñ agis causam ipoꝝ²: et ꝓ
fundis iudiciũ ipoꝝ²: Tuo nomi
cõfitebunt². Merito suo nõ
tribuunt: nõ tribuent toti iu
ste tue. Deꝛuptam̃ iusti con
tebunt² nomi tuo. Et qꝛ iusti co
fitebũt² nomi tuo. ut qñ̃q̃
iusti fuerunt nichil sibi assumãt
de suo. nichil sibi tribuant: ꝛ
o. quid fiet ut dirigant oꝛ²: Ad
qñ ad se flectũt oꝛ quent oꝛ²: q̃
aũt ad dñm ĩtendũt dirigũt oꝛ.
Et ubi erit uoluptas. ubi ipu
ebꝰ²: ubi gaudiũ. ubi bãtudo
Nũquid in se²: Non. Deo in quo
fuit lux²: nũc aũt lux ĩ dño dicit.
Ideo unde quod sequit²: nũc quo
concludit. Inhabitabũt rex
cũ uultu tuo. Vale aũt illis fuit
in multu suo: bene illis erit cũ
uultu tuo. Qñ̃ uultũ suũ amauꝝ

ulla occultus. homine aũt posset
nisi deus homes. deũ uo nõ possent qꝫ
nus in homie. qz bñ mũdo corde qm
ipi deum uidebũt? dedit formã
hoib et pijs et ipijs. seruauit for
mã dei mũdatis et pijs: ut uoltem in illo et bñ nobis sit uet
num cum uultu ipsius. Explicat psalmus xxxvi. Incipit psal
mus xxxvii.

Vobis mis. Et rel.
fres admonitionem
et petitionẽ nrãz et
ore apli: aũ ei mõ
epla legeret. Aut et.
orõnu instantes. vigilates i illa:
orantes simul et pro nob. ut deus
aperiat nobis ostiũ verbi ad lo
quendũ misteriũ chũ. ut mani
festem illud sicut oportet me loq.
Vet uerba eaã mea deputare
dignamini. Dũt ei in scpturis sã
tis profunda mistcia. que ad hoc
abscondunt ne vilescant. ad hoc
querũt ut exeant: ad hoc aperiũt
ut pascant. Psalmꝰ quẽ mõ tan
tumꝰ in multis sententijs sub
obscurꝰ ẽ: cũ admiratõe dño ea q
dicta sũt ceu et exponu reperiunt.
uidebitis hoc uos audire qd iam
nouerutis. Sed ideo mltipliciter
dicta sũt: ut varietas locutionus
fastidiũ tolleret veritatis. Qd ei
ampliꝰ fres ul salubriꝰ audi
turi et cognituri estis. qꝫ diliges
dñm deũ tuũ ex toto corde tuo.
et ex tota anima tua et ex tota
mente tua? et diliges primum
tuũ tamqꝫ teipm? Sed ne putetis
hec duo precepta pria ee: in hijs
duobꝰ preceptis tota lex pendet et

uit: in sudore uultus tui panẽ tuũ
manducabis. Hedcaut: et de
terso sudore. finitis laboribꝰ. pere
unte genitu. veniet illius facies
tua habundans sufficiẽcia. Nichil querent ampliꝰ. qz meliꝰ ñ
habent: ampliꝰ nõ te deserent.
ne deserantur a te. Eterũ post re
surrectionẽ de dño qd dictum ẽ?
Adimplebis me leticia cũ vultu
tuo. Hunc vultu suo nõ nobis da
ret leticiã. Ad hoc purgam⁹ vultũ
nrm: ut gaudeam⁹ ad vultũ ipi⁹.
filij eius dei sum⁹ et nondũ appa
ruit qd erim⁹: scim⁹ qz cũ apparu
erit similes ei erim⁹ qm videbi
mus eũ sicuti est: qui habitabit
in tabernaculo cũ vultu tuo. Putam⁹ ne cũ
vultu pris et nõ cũ vultu filij? an
cũ vultu filij. et nõ cũ vultu pris?
An unus quodãmodo multi⁹. pa
ter et filius et spus sanctus? Videa
mus si nõ nobis ipe filius promittit
vultũ suũ: unde nobis letos faciet.
Modo hoc capitulũ in euãgelio.
qd hunc psalmo attestaret. dñs in
spirauit ut legeret. Aut eũ ipse
dñs. Qui audit precepta mea et
custodit ea. ipe ẽ qui diligit me:
et qui diligit me diliget a pre
meo: et ego diligã eũ et ostendã
illi meipm. Quale promisit pmi
um dilectissimu? Nũquid eũ non
videbant. quibus se ostendere promit
tebat? Nõne ante illos erat? Nõ
ne facies carnis illius adiacebit
oculis eorũ? Quid ẽ qd nolebat
ostendere uidentibus se? Et qr tale
uidebãt discipuli. quale carni
fuerũt uidei: erunt aũt deb in carne

pphete. Quodq̄ ergo salubriter
mente cōcipit. ul' ore pferat. ul' de
qualibz diuina pagina ersaluplr
tur. nō habz finem nisi caritatem.
Ver aūt caritas nō q̄lis cūqz est.
Nā et male uuētes urrecūt sibi
soaetate pdite cōsaeniae. et dicūt
amare se. nolle disaedē abinuicē.
sius colloquiōnbz cōtiari: cesire
raue se absentes. gaudē ad pnciaī
suam. Amor iste tartareus ē: uis
cū habet quo deiiciat in pfundū.
nō pennas quibz leuet in celum.
Quae est aūt caritas. ut a ceteris
que appellant caritates segregr
tur et distinguat? Ea que caritas
dicat uia rpianoz a paulo diffini
ta est. atqz ita sius q̄busdā timūs
carnūscripta. cū sit diuinitate īfini
ta: ut omīmō discernat a ceteris.
sinus inq̄t precepti ē caritas. possei
huiusqz dicē: nā alys locis ubi tā
q̄ isaentibz loquebat huiusqz dicit.
plenitudo inq̄t legis caritas. et nō
dixit qualis caritas. Ideo alibi nō
dixit qz dixit alibi. Non enī ubiqz
omnia dicūt aut possūt aut debent.
Ergo hic plenitudo legis caritas.
Quae uerbas forte que caritas. q̄lis
caritas: audi alio loco. finis p̄cep
ti ē caritas de corde puro. Iam vide
te varii int' se habeant latrones
caritatē. de puro corde. Purū cr
in caritate. hoc ē q̄n diligis hoiez
sdm deū: qz et ip̄m sic debes di
ligē ut nō erret regula. diliges
primū tuū tanq̄ ip̄m. Si enim
male te diligis et inuitus? iuste
primū diligēdo q̄d ei cōsulis? Q̄o
modo autem te male diligis?

Nuo te inuenit scriptura q̄quem
nem palpat et cōmunicat qui nō te
diligis: immo cōmunicat qua et
odis te. Qui aūt diligit iniq̄tā in
quitatē odit aiam suam. Si ergo
diligis iniquitatē putans q̄dcq̄
sum diligas erras: ita et si proxi
mū diligas ad iniq̄tatem ducēs
et dilectio tua laqueus erit dilecto.
Caritas ergo de corde puro ē que
ē sdm deū. et cōscientia bona. et
fide nō ficta. Ista caritas diffusa
ab aplō habet duo p̄cepta: dilcō
nus dei et dilectiōis. primu. In nul
lus scripturis aliud requiratis: ne
mo vobis aliud p̄capiat. Q̄rquid
obscurū est in scripturis hebraicis. ibi
culta ē: quicqd ibi planū ē. ibi cul
apta est. Si nusq̄ apta esset non
te pasceret: si nusq̄ occulta nō te
exercet. Ver caritas clamat re
te puro. de corde taluī i hys ubi
qualis hic nō orat: et q̄s esse so
cato dixerim. christus est. Audiamus
eum estis uerba que te dño nostro
ihu xpo. indigne accipuit; et pu
tabit parum intelligens temere
me dixisse ipi ee psonam in hoc
psalmo. Nuo enī potes de dño
no nisi ihu xpo. de illo agno imma
culato. de illo in quo solo non est
uentū peccatū. qui solus uere
sine dicē potuit. eare uenit prin
ceps huius mundi. et in me nichil
il inueiet. id est nullā culpam.
nullū reatū: qui solus q̄d nō re
puit ersoluebat. q̄ solus nō re
tem sanguine fudit. filius dei u
nicus carne accipiens. nō q̄ ipse
minuere? q̄ nos augere? quo

ergo de ista ꝑsona recte accipitur
pone dñe custodiã ori meo. t ostiũ
cõtinentie circa labia mea. ut nõ
declines cor meũ in uerba maligñ.
ad excusandas excusationes i pccis:
Manifestissime quippe iste sensus est.
Custodi dñe os meũ tanua q̃dam
et ostio precepti tui: ut in uba ma
ligna nõ declinet cor meũ. Que uo
ba maligna: Quibꝫ excusantur
pcca. Ne inqt pcca mea malum
excusare q̃ accusare. Het uerba in
xpm dñm nrm ihm xpm. nõ cadũt.
Que enim ille pcca cõmisit: q̃ confi
teri poterus q̃ defendẽ debuisset:
Nostra uerba ista st: recte xpus
loquit. Si nã uerba ista sũt. quo
xpus loquit: Et ubi ẽ caritas: de
qua loquebat: Nescitis q̃a ipsa
nũ nos fecit ut xpo: Caritas da
mat ad xpm de nobis: caritas da
mat de xpo pro nobis. Quo caritas
ad xpm de nobis: Et erit omnis
qui inuocauerit nomẽ dñi saluus
erit. Quo a caritas de xpo pro no
bis: Saule saule q̃d me ꝑsequeris:
Vos inqt aplus estis corpus xpi. t
membra. Si ergo ille caput. nos
corpus. unus homo loquit: siue
caput loquit siue membra. unus
xpus loquit. Et capitis ẽ proprium
loqui. cuꝫ in ꝑsona mẽbrorũ: q̃
quam nusquam consuetudinẽ adiuuate.
imo quo loqui in membris nisi
nõ pt nisi caput. Iam uo caput
nem quo loquat in ꝑsona omniũ
membrorũ aduertite. In angus
tia tibi pedem aliq̃s calcat: calcas
me dicat caput. Vulnerauit tibi
aliq̃s manũ: uulnerasti me dicat
caput. Caput tuũ nullus tetig
it: sed loquit unitas compaginis
corporis tui. Oiũ membrorũ tuorũ
ꝑsonam illa que in capite ẽ lingua
sustinuit: ipa pro oibꝫ uobis fungit.
Sic ergo audiam⁹ xpm loq̃ntem: ꝛ
unusq̃sq̃ agnoscat ibi uocẽ suam.
tamq̃ herens in xpi corpe. Aliq̃n do
cturus ẽ uerba. i quibꝫ nullis
nim inuenat ꝑsonã suã. ꝛ ad solũ
caput ꝑtineat: nõ se tamẽ separat
et uerbis nis et ad sua, ppa tollit.
ul'a suis proprijs nõ ad nra redit:
de ipo enim et de ecclia dictũ ẽ. erunt
duo in carne una. Hoc et ipe in euã
gelio dicit de hac ipa re: igit iã nõ
sũt duo. ꝛ una caro. Het nona nõ
st. semp a nobis audita sũt: sed p
occasiones nrãe est cõmonerent.
primo q̃ ipe scripture q̃s tractamus
ita sibi sunt innexe. ut multa i multis
repetant. et utile est. Cum ei mul
ti spinas habet et offocat semina:
oportet sepius a dño cõmonerari
quod cogit mundus obliuisci. ꝑ

Omine clamaui ad te ex
audi me. Hoc oibꝫ possum⁹
dicere: hoc nõ dico totus xpus dicit.
sed magis ex ꝑsona corpis dictũ ẽ:
q̃ et ei hic eẽt carnẽ portans t ora
uit. ex ꝑsona corpis oravit ad pẽz:
et ei oranti globi sanguis de toto
corpore eius distillabãt. Sic scrip
tũ est in euangelio: oravit ilis in
tenta oõne. t sudauit sanguinẽ.
Quid est de toto corpore. sanguinis
effusio: nisi de tota ecclia martiũ
passio: Domine clamaui ad te ex
audi me: Intende uocẽ deprãtio
nis mee dũ clamauo ad te. Iam fi

nutū negotiū clamandi putabas:
cū dicēs clamau ad te. Clamasti:
iam noli cē securus. Si finita ē tri
bulatio. finitus ē clamor? Si autē
manet tribulatio ecclie ⁊ corporis
ipius usq; in finē scli. nō tantū di
cat clamau ad te. exaudi me: sed
intende voci deprecatiōis mee dum
clamauerō ad te. Dirigat oratio
mea sicut incensum in conspectu tuo:
eleuatio manuū mearū sacrificiū
vespertinū. Hoc deipo capite solere
dici. omnib; ipianis agnoscat. De
clinante enī iam die in vesperum.
dīs in cruce animā deposuit recep
turus nō amissurus inutus: sed tū
et tibi nos figurauit sumus. Quid ei
illuis pependit in ligno? nisi qđ de
nobis accepit? Et unde fieri potest
ut aliqn deus pater dimittat et de
sanet unicū filiū? qui utiq; cū illo
unus deus est? Et tamē nostrū in
firmitatē figens in cruce. ubi ver⁹
homo nr sicut dicit aplus cōfixus
est carni cū illo? et nos ipius hōis
nri clamauit. deus meus. deus
meus. ut quid me dereliqsti? Illud
ergo est sacrificiū vesptinū. passio
xpi. crux xpi: oblatio victime sa
lutaris. holocaustū acceptum deo.
Illud sacrificiū vesptinū festat et
resurrectione mutuis matutinū.
Oratio ergo pura directa de corde
fideli: tamq; de ara sancta fumus
incensum. Nichil ē ergo delectabi
lius odore dīi: sic oleant oīes q
credūt. Deus ergo hō nr apli ver
ba sūt cōfixus est carni cum illo.
ut euacuaret inquit corp⁹ pcī:
ut ultra non seruiamus peccato.

Unde et in ipso psalmo cū dicit
ēet. deus meus. deus meus. ut
quid dereliquisti me: longe a salute
mea verba delictorū meorū. dicit autē hoc
subiectū ē. Quorū delictor⁹ si aspi
attendas? Et tamē cum fuisse ut
cem in psalmo ipe testatus ē: in
cruce ipsa verba dixit. ipm ōsum
pnūciauit. Non ē relictus hūa
ne conuersure locus: nulli negau
di aditus qualicūq; xpiano. Ec
lego in psalmo. hoc audio a do
mino: in ipo etiā psalmo agno
co. qđ in euangelio lego. Fode
runt manus meas ⁊ pedes meos. di
numerauerūt omnia ossa mea: ipi
o considerauerūt ⁊ conspexerūt
me: diuiserūt sibi vestimenta
mea. et sup vestem meā miserūt
sortem. Hec omnia sicut gesta
facta: sicut audiuim? ita et vidi
mus. Ergo si dīs nr ihūs xps nos
figurauit in carnalitate corporis su
qm fuit ipe sine pcō dicit nos
delictorū meorū. dicit autē hoc
psona corpis sui? qs audet cōtra
bere eius dicē nō se hre pcm. qm
qui fuerit nos se falsi usurpa
noīe effere. et antichristū falsitatis
guere? Inteream ergo o michi. qđ
de te. pnūciauit caput nrū: quod
ut fateamur. qđ ut famam nr
nos iustificemus an spūm sanctū
iusti. qui iustificat impiū. Sic
at iam sui corpis vocē. Pone
dīe custodiā ori meo: et ostium
continētie circumlabia mea. Non
dixit clausura cōtinētie. sed ostiū.
Ostiū aperitur. ⁊ claudit. Ego os
ostiū ē. et aperitur ⁊ claudatur.

Ho erubescantis erubescentiæ ī pec
catis. Quare sic orasti dñe? Que
pctā tua erubescentiæ es? Hñdit.
cū vnū er mēnbris meis sic orat.
ego sic oro: sicut tibi respondi. cum
vnu er mīnis meis feastis. mī fe
astis. Cū aūt nō declinatī fuerit
cor tuū o membrū xpi. cū cor tuū
nō fuit declinatū ī iba maligna.
ad excusandas excusationes ī pctis.
cū hominibz operantibz iqtatem.
et nō cōmunicabis cū electis eoz:
hoc enī sequit. nō cōbinabo cum
electis eorū. Qui sūt electi eorū?
Qui seipos iustificant. Qui sūt
electi eorū? Qui sibi iusti uidēt.
et contempnūt ceteos: sicut phariseus ille in templo dixit. deus gīas
ago tibi qr nō sum sicut ceteri hoies.
Qui st electi eorū? Hic hō si ppha
ēet: sciret que mulier illa accessit
ad pedes. Agnoscatis nocē alterius
phariseī. q dīm īuitauerat. qīd
mulier que erat ī ciuitate pecca
tr venit et accessit ad pedes ei.
Illa impudica quouscā frontosa
ad fornicationē. frontosior ad sa
lutem. irrupit in dom aliena.
ꝑ ille qui ibi discumbebat ñ erat
alienus? nō erubescat quemlibz
cōuiuā. ꝑ analla dīm suū secu
ta ē: accessit ad pedes. qr eis uestigia sequi cupiebat: lauit lacri
mis. tersit capillis. Pedes xpi
qui sūt. nisi ꝑ quos pagitur to
tū mūdū? Qua spinosi pedes
eorū q ānuntiāt pacē: q annīa
aut bona. Pedes ergo dīi qīti
suscepērūt. ut sus apīēdo iustū ī
noīe iusti mercedē iusti accipiēt:

apiat ad confessionē pctī. claudat
ad excusationē pctī. Ita enī erit os
tuū contrectatae. nō tuae. Quid enī
nobis pdest hoc ostiū contrectare?
Quid orat er ꝑsona corpis xpi:
Ut nō declines inquit cor meū
in uerba maligna. Qd ē cor me
um? Cor ecclie meæ: cor unīs corpis
mei. Verba illa attendite ubi
nobis regula figit. saule saule
quid me ꝑsequeris? Cū ipsum ne
me tetigisset. Esurui et dedistis mihi.
me: sitiui et potū dedistis mihi.
Et cetera. Et illi: qñ te vidimus
esurientē aut sitientem? Et ille:
qñ vni er mīnis meis feastis.
in feastis. Het xpianus īsipientia
nō debent. maxime in quibus
regule fixe sunt et ceteroū intelli
gendoū: et aut nō turbabunt.
aut alio corrigent. Sicut ergo ibi
dicturi st iusti. dñe quare dixisti e
surui et dedistis mihi manducare. qñ
te vidimus esurientē. et ille respō
surus ē. qñ vni er mīnis meis fe
astis mihi feastis: sic et hic dicam
in tpō intus in interiore homine
nostro. qr ubi ꝑ fidem habitare dig
natr. Non enī absens ē a nobis.
aut ego vobiscum sum. usqz ad cō
summationem scli. Dicam ergo
illi et nob. qñ vocem eius ī hoc
psalmo audiemus: tunc ei uoc ē.
qd nemo negat. eleuatio manu
um meaū sacrificiū uespertinū.
Dic ergo consequent. pone dñe
custodiā ori meo. et ostiū conti
nentie circa labia mea: ut nō de
clines cor meū in iba maligna.

et susceperūt, pphetā ui noiē, pphete. ut mercedem, pphete accuperēt, Et quicūq; potum dederit uni ex mīmis istis. calicē aque frigide tā tū ī nomine discipuli: amen dico uobis non pdet mercedem suā. Quis ergo tali hūanitate pedes dñi susc ipit? quid impendit. ni que habe bat in domo superflua? certo ex capilli quasi superflui sūt: unde il la pedes dñi detergebat. Superflu a tua nrā fiunt tibi: si inde fuis obsequiis pedibz dñi. Ergo illa cu rari volebat; conscia magni uul neris. Sz nūquid magnū uln⁹ et paruis medicis? Pharisei aūt nolebant se tangi ab īmūdis. ui tabant omnē contactū pcōrū? et si qñ forte nrītate tangebāt, ab luebant se. et prope pōis horis. baptizabant nō tantū se ꝫ et ua sa sua. lectos suos. calices paruq sides: sicut dñs in euāgelio cōme morat. Cū ergo ille pharizeus n nosset haurt mulierem. q utiq; si ad pedes illius pharizei accederet repelleret eā ne sanctitas eius pol luet̄ur. habebat eū eam in corpore nō in corde. et qz nō habebat in cor de utiq; falsam habebat in corpe: qua ergo ille eam repulsur⁹ eet cū hoc dñs nō fecit. existimauit eū nesire que illa eet: et dixit a pud semzipm. hic si eet, pphā sciet que mulier illi accessit ad pedes. Nam dixit repulisset eā si sciret q eet. tamq̄ eet consequens. ut si sciret repelleret. Et illo ergo qđ nō eam repulit: eam nesisse eum pro certo suspicatus est. n

Dñs aūt sic habebat oculos ī illa mulierē: ut auers haberet ī corde pharizei. Itaq; audita uoluntate eius. pposuit similitudinē quam nostis. Duo debitores erāt cuidā fenerator. unus ei debebat qui gentos denarios. alter quinqua ginta. Cū nō haberent ambo unde reddereit: donauit ambobus. Quis ergo abs te inquit, plus eū plus dilexit. Et ille rndit iam coactus ueritate adiutus sepm pferre sen tentiā: credo inq̄t dñe. quia ille cui plus donauit. Et cōuersa ad mulierē: dixit ad symonē. Vides istam mulierem? Intrauit in do mū tuā. oscula mihi nō dedisti. illa aūt nō intermisit pedes meos osculari. Aquā mihi ad pedes nō dedisti: illa lacrimis suis lauit mihi pedes. Oleū mihi nō dedisti: illa uero unguento. Propt̄ea dico tibi: dimittūt² ei pcā multa quoniā dilexit multū. Quae: Et confessa ē. qz fleuit. qua non dinatū ē uox eius in uerba malig na. ad accusandas accusationes in pcīs: nō contaminata ē anima lectus eorū. id est defendendo se. Nō enī et hanc mulierem si accusa ret² uox eius in uerba malignā. de esset defensio pcōrū. In non condie pauet eius in turpitudine sz nō pauet in cōfessione mercedis. adultere. flagitiose. defendunt pcā sua: Si latuerint negāt: si aūt deprehense atq; cōuicte fu erint ul' publice id egerint, defen dunt. Et qm̄ fatalis defensio ea. q̄ata? ꝫ q̄ pcps. q̄ contraria?

qñ sacrilega: Si deus hoc nol
let nō facerem: hoc voluit deus. for
tuna hoc uoluit, hoc voluit fatū.
Non dixit ego diu domine miserē
mei; nō quō illa petiit. ad petes
media venenū. sana aiam meam.
qm̄ peccaui tibi. Et ista fiēs mei de
fensio qualiū est? Non solū indoc
torū, sed etiā doctorū. Sedent et
cōputant spōsam. uitualia. ut sp.
volubilitates. status. motus in
tendunt. describūt. computāt. cor
ti. magnu vident: totū hō doctū
et magnū. defensio peccati ē. Ens
adulter quia sic habes venerem.
Ens homicida sic habes martē.
Mars ergo homicida nō tu: et ue
nus adultera nō tu. Vide ne pro
marte et venere tu dampneris.
Deus enī q̄ dāpnaturus ē nouit.
quia tu es qui dias nō ego tu
dia facis. Ponit mathematicū
q̄ tibi fabulas laqueor tuor. eua
dendit. ut nō ul' grauitā cōparet
thematico precio. q̄ cōtempsista
vitā a xpō gratis: ipe enī ma
thematicus si uxorem suā pau
lo petulantius uiderit cōuersai.
aut aliquos alienos improbe ar
tere? nonne arripit. uerbeat et
dat diaplumā in domo sua? Nes
pondeat illi uxor. si potes vene
rem cede? nōne et ille respondē
bit. fatua aliud est qd̄ cōpetit
uxori. aliud qd̄ profert emp
tori? Ergo electi eorum qui st?
Electi malor. elā impior. eā q̄bz
nō ē cōmandū: id ē eā q̄bz non
ē habenda societas. Alii sunt
autē: Arbitrantes se iustos et cō
tēpnentes ceteros q̄ peccatores. sicut
erant illi pharisei: aut q̄a ipsa
peccata manifesta ul' cōplē dūt
ul' publice fiunt. defendentes et
asserentes. ne aliq̄d culpe eor tri
buat. et ut ipi nichil mali fecisse
videant. Et totū deus q̄ul' sit ceca
uit hominē dicūt ul' stellas cōpo
suit. ul' res hūanas negligit. defe
dentes st electoz scli. Sed dicat mē
brū xpi. dicat corpus xpi. dicat x.
et psona corpis sui. nō declines cor
meū in uerba malitie ad excusa
tiones in peccatis. cū hominib
operantib iniq̄tatem: et nō cōmica
bo cū electis eorū. Hostis fiēs qd̄ nō
ē p̄termittendū. q̄i iustos eminen
tiores in se tenentes uelut p̄mū
gradū iustitie. electos vocari a
put manicheos. Qui nouerunt
cognoscant: qui nescierāt au
diant. Electi quidē dei st omnes
sancti. et habem hoc in scripturis:
et usurpauit sibi illud nomē. et
quasi familiarius sibi applicuerit
ut tamq̄ ppriis ita electis appellent.
Qui st isti electi? Quibz si dixeris
peccasti. statim illam defensionē
impiā et peiorē ceteris magisq̄
sacrilegā, proferūt: nō ego peccau.
et gens tenebraru. Que ē ista gēs
tenebraru? Que bellū gessit cum
deo: et ipa peccat cū tu peccas. et
Ipa inqt. qr cōmixtus sum illi.
Deus qui te cōmixtum q̄d timuit?
Hoc enī dixit. q̄d illa gens tene
braru rebellauerit adiutus deū
anteqū mundus fieret? et ille timēs

ne regna eius illo aduēiente hosti
li impetu nastruent. misit hūc n
membra sua substanciā suā hoc
qđ est ipē. si aurū aurū. si lux lu
cem. quid đ illud ē hoc misit. et
misant visceribz gentis tenebra
rū dicūt: et fabricant inde mū
dum. Et nos anime inquinant
de ipīs membris dei sum⁹? ꝑ pre
munur hūc uisceribz tenebraꝝ
gentis: et q̄ đ peccare diamur.
illa gens peccat. Se quidē undē
t² ecclesiaxe a pcō. ꝑ deū suū non
excusant a crimine timoris: nec
ipam substanciā dei sui a crimi
ne corruptibilitatis. Si enī in
corruptibilis deus. si incōmu
tabilis. si incōtaminabilis. si
īmaculabilis. si impenetrabi
lis? quid ei factum eāt gens il
la? Fecisset illa quē uellet impe
tū? quo terreret impenetrabilem.
īuiolabilem. īcōtaminabilē. īcō
mutabilē. et īcorruptibilē? Sic
talis deus crudelis q̄ sine causa
hūc vos misit? cum nichil nocēi
potent. quare vos misit? Et ne
gens tenebraꝝ illi nocē nō potāt.
ipē aūt vobis grauit² nocuit. et ipē
magis q̄ ille hostis vī fuit? q̄ ꝑ
et ipse vobis nocē potuit. potuis
tis premu. potuistis captiuāi. po
tuistis inquinari. potuistis cor
rūpi: potuit ergo et ille. Frustrā
enī et quotāmō po truū tula na
ture ipīus cōuinat massā. Qua
le est illud qđ hūc misit: tale ē
et illud qđ ibi ēmansit. Hoc ipi
dicūt. ipi fa=tent² q̄ hec due sb
stantie sūt. una illa et una ista:
libri eorū hoc habent. et si negāt
legūt² et cōuincūt². Quid ergo?
Ut in hoc uno exordio nichil ā
plius dicam? Non dicā pecca
nō dictum scelestissima: in hoc ꝑ
exordio quo bellum indicit inte
te quem debellent: et ubi pug
natū aduersus deū a gente te
nebraꝝ dicūt. ipi in eorū ūbo
pugnia capiunt². Non enī ē qđ
dicant. a quo refugiant. Se vic
o nefande. falsi electe defendere
pcīm tuū: ut q̄ aliq̄d mali fe
cerīs nō tu fecisse uidearis. Qui
cris in quem pcīm tuū refundis.
et refundis in gentē tenebraꝝ:
ꝑ ad deum attende. si nō in illū
refundis. Si enī posset gens te
nebraꝝ quam fugis. hoc tibi
diceret. Quid me accusas? Ego
tui aliquid fact deo tuo. an nō
potui? Si potui. fortior illo fui.
si nō potui. quaē me timuit?
Si nō timuit. q̄re hūc te misit
ut tanta hūc patiaris? cum sis
membrū ipīus. cū sis substāna
ipīus? Si nō timuit timuit:
si hoc timore nō fecit. crudelis
te fecit. Quī ergo inquinis ēt
nichil nocēri potent? et fecit
ut membris suis hūc tantū no
ceret²? An poteāt nocēi? Ergo
incorruptibilis nō est. Cū nihil
ergo defendē de pcō tuo: lau
dare non potes deum. In laud
dei nō capereris: nisi i tua laū
dareris. Transi ad utrumque
tuā. et laudabis deū. Hēdi ad
uerba psalmorū q̄b creatorē:
dicego dūi dñe miserē mei. sa

na aiam meā qñ pcauu tibi.
Ego dici ego pcauu? nō fortu
na nō fatū: nō gens tñbraz.
Dic ergo tu pcauiſti: nā unde quēno
modū pateat laus dei. in quoan
guſtiabaris cū te uelles defendē.
Oelius in pcīs tuis anguſtia
ris: et in illius laude dilatabis.
Nā ergo confeſſo pcō tuo. unde
quēadmodū laudet deus: q̄a
uſtus ē cū te puunt pſeuerantē.
et miſeicors cum libeat cōfitē
tem. Non ergo inq̄t detlines cor
meū in uerba maligna. ad ex
cuſandas excuſationes ī pcīs:
ut dicam q̄ gens tenebraz fe
cit. qđ ego feci. Q ūhominibz
opantibz iniq̄tatem. Qñ inq̄
tatē? Dicimus aliquā eorum
iquitatē nefandā. Audite mi
quitatem nefariā manichęor
publicā. quā cōfitent. Expedi
te dicūt hoīm feneratorē ee q̄
agricolā. Queis causā: et red
dunt rationē. Vide ſi ratio illa
nō dementia nominanda eſt.
Qui eū in uſuram inquiūt aut
pecuniā: nō ledit eucē luminis.
Qđ nō intelligūt: ſz exponā.
Qui aūt inq̄unt agricola eſt:
multū ledit eucē luminis. Q̄
q̄unt illa dei. que capta ſt ī il
lo prelio. murta fūt uniuſo mū
do: et ſunt in arboribz ī herbis.
in pomis. in fructibz. Dei mem
bra erat: q̄ terram ſulco diſ
cindit. Dei membra erat: qui
herbam de terra uellit. Dei mē
bra uellit: q̄ pomū carpit de ar
bore. Nec ne faciat ī agro fal
ſa homicidia: faciat ī fenore nā
homicidia. Panē mendicanti
nō porrigit. Videte ſi poteſt ee
maior iniquitas iſta iuſtitia:
panē mendicāti nō porrigit.
Queris quare? Ne uitā que ē
in pane. quā dicūt mēbrū dei.
ſubſtanciā diuinā mendicus
ille accipiat: et liget eā in cor
ne. Quid ergo vos? Quid? Q̄
re māducatis? Carnē nō ha
betis? Sed nos inq̄unt q̄ fide
manichei illuminati ſumus. ora
tiōibz ī pſalmis nris q̄ electi
ſumus. purgam⁹ inde uitam
que ē in illo pane: ī mittim⁹
illam ad theſauros celor. ties
ſūt electi. ut nō ſint ſaluandi
a deo. ſz ſaluatores dei. Et ipſe
ē cpūs dicūt crucifixus in toto
mūdo. Ego in euāgelio ſalua
torē antepeā cpm: vos aūt eſ
tis in libris vris ſaluatores cpi?
Eſtis plane blaſphematores cpi:
et ideo a cpo nō ſaluandi.
Ergo buccella ne detur mēdico.
et ploret in buccella mēbrū cpi.
mendicus fame moriturus eſt?
falſa mia in buccellā. faciat ueri
hominis dei in hoīem. Dz qui ſūt
iſti elī eorū? Non declines cor
meū ī uerba maligna: ī nō cō
binabo cū elīs eoz. Emendā
bit me iuſtus ī miā. et arguet
me. Videte pcōrū confeſſionē:
emēdari ſe uult miſeicordit. qui
laudari fallacit. Emēdabit me
iuſtus in miā. ſi iuſtus ē ſi mi
ſeicors ē: qñ me uicet peccatē.

Hoc uniꝫ quedam membra xpi dicunt: de quibusdā membris xpi dicit. in uno corpe dicit. Dignat loqui dñs ex psona emētatoris: nec respuit psonam emētati uel ementātis. Omnia enī membra in illo: et ipe dicat ementab me iustus. Quis iustus te emendaturus ē: Caput omia membra emendat. Emendabit me iustus ī mia et arguet me: arguet me sed in mia: arguet ꝫ nō odit: et eo magis arguet qr nō odit. Et iste quare unde gratias agit: Quia corripe sapiēte et amabit te. Ē mendabit me iustus qr psequit: Absit. Hic ē potius emendandus. si odio ementat. Quare ergo emē dat in mia et arguet me: In qua mia: Oleum aut pctoris non impinguabit caput meū. Quid ē oleū pctoris nō impinguabit caput meū: Non arcet capt me um de adulatione. Falsa laus a dulatione: falsa laus adulatoris. Hoc ē oleum pctoris. Ip̄ca et ho mines tū falsa laude aliquē urī ferunt: hoc etiam de illo dicūt. uir ut illi caput. Amate ergo argui a iusto in mia: nolite ergo amare laudari a pctore cum urī sic. Ha betote oleū uobiscū: et nō quatus oleū pctoris. Sapientes ēi ille uir gines ferum portabāt oleū. Sa pientes uirgines ferū oleū porta bant: id est conscīa illaꝫ illis testiōnū ꝓhibeba t. Oleū gloia ē. fulget. nitet in supficie: ꝫ bona debet ēe gloria. et uera gloria. ut ibi sit intus in uasis suis.

Audi qd ē in uasis. Probet aut se homo: et tunc in semetipo habe bit gloriā. et nō in altero. Qd est in uasis suis: Audi ipsum aplm. Nā gloria nīa hec est: testiōnū consciēcie nīe. Postremo quia in corpe xpi es. et adhuc portas mor talitatē quandā: tu tibi esto iustus et in te esto iustus. Peccator es. ui dita in te. redi ad conscīam tuā: erige de te penas. cruciа te ipm. Ita cū offers sacrificiū deo: qr si voluisses sacrificiū dedisses ut iu rus. Quid ergo: Nullū a caput sa crificiū: Sacrificiū deo spūs cōtri bulatus: cor contritū et hūliatū deus nō spreuit. Hūlia cor tuū. contere cor tuū. cruciа cor tuū: tu te ipm ementabis ī mia. Non cū odisti te cū seus in te: emen ptē. ementat te iustus quādo ad huc ī ementanda ptā. Ē ptē cū tibi displices. iustus es: er qua ptē tibi displicet in te ho un iustum ē. iustus es. Vis uidere qm iustus es: Hoc in te tibi dis plicet. qd et deo. Iam cōuenisti te uolūtati dei: et in tepo nō qd ille fecit. ꝫ qd ille odit odisti: Ē ergo qd odisti in te qd fecisti. qd odit ille qui hoc nō fecit. repisti in te esse seuerus: erit ille inseiens. pec qr tu nō pcepisti. Ergo er quo con uictus es oculis ei: et cōdemnat legi eius. et hoc in te arguis qd ler eius arguit. et hoc in te ī dis plicet. qd et oculis dei displicet: uide qm iustus es. Ē quo autem lapsus. fecisti ea que displicet deo.

et fragilitate quatū infirmitatis
humane. prol abeis in illa. et ad
huc portas infirmitatē carnis. et
gemis cuius cam reluctatiōis con
scientia; et hac pte iniquus et pec
cator es. Quō in quies et quatū
pte iustus? et quadū pte peccator?
Quid est qđ dicas? Laboramus:
uidemur loqui contraria nisi no
bis subueniat aplica auctoritas.
Audi illud ab aplo. ne me malo
intellector accuses: condelector
enī in q̄t legi dei sc̄dm interiorem
hominē. Ecce iustus. An non est
iustus q̄ condelectat legi dei? Vñ
ergo peccor? Video aliā legē in
mēbris meis. repugnātē legi
mentis mee; et captiuū me du
centē in lege pcti. Adhuc bellum
aduersus me geris: nondū sum
totus instauratus. Ad ymaginē
fabricatoris mei repi refaulpi: et
et ea pte q̄ reformor. displicet mi
quid speras? Infelix ego hō! quis
me liberabit de corpore mortis hu
ius? Gra dei p ihm xp̄m dn̄m
nr̄m. Gracia dei que iam cepit
refaulpere. gra dei que infudit
suauitatē. ut iā p interiorē hoiez
condelectēris legi dei: inde cetera
sanabunt. vnde et ista sanata st.
Gemе adhuc vlneratus: castiga
te. displice tibi. Non sic pugno
q̄t quasi aerem cedendo: ꝑ castiga
go corpus meū et in seruitutem
redigo. ne forte alijs predicauerim
ipe reprobus inueniar. Nūq̄d qui
castigat corpus. odit corpus? Di
lligit seruū. odit seruū?

Si quis uerberat filiū. odit filiū?
Et ut aliq̄d cōmunius eloquia
mur: caro tua. tamq̄ cōmixta tu
a est? Hoc ipe aplus dicat: nemo
vmq̄ carnē suam odio habuit.
ꝑ nutrit et fouet eam. sic et xp̄us
ecc̄iam. Certe caro tamq̄ cōmix
ta: et nemo carnē suā odio hab
ꝑ nutrit et fouet eam. sicut xp̄us
ecc̄iam. Certe caro tāq̄ cōmix
ta est: et nemo carnē odio habet?
carnē quid alio loco? Caro concu
piscat aduersus spm̄: et spūs adu
sus carnē. Concupiscat aduersus
te tamq̄ cōmixta tua: ama et cas
tiga. donec fiat in vna reformati
one. vna concordia. Qñ istud e
rit. qñ modo clamas infelix ego
homo. qs me liberabit de corpore
mortis huius? nūq̄d sepabitur
a te hoc corpus. et tūc secum eis?
Et quid est in nobismetipsis inge
miscam? adoptionē expectantes
redēptionem corporis nri? Repat
ergo a mortalitate ad imortali
tatē. etiam nō resistit: q̄a nō est
mortalitas que resistat. Interea cas
tiga corpus tuū: modo coma qđ
postea recapias? mō deficiat ut tē
suffocet: nā in hac uita reparari
nō pt̄ qđ dm mortale gerit. Non
te deponat nō te abrūpat? por
ta. enutri. castiga. reparabit in
fine: et q̄t nemo vmq̄ carnē suā
odio habuit. resurget et caro. Sz
quō etiā tūc luctaturus sū? Opor
tet enī corruptibile hoc induere
incorruptionē: et mortale hoc in
duere imortalitatē. Ergo cū dicat
ementabit me et arguet me. siue

sit frater sive sit primus. sive sit ul
timus. sive nullus: in mia debes ar
gui et emendari. Oleū aūt pōto
ris nō impinguet caput meū. Et
quid facio dicas mihi? Patior a
dulatores. nō cessant psstrepere?
laudant in me que nolo. que ego
pensando laudant in me. qđ ego
cauū habeo iprehendunt in me:
adulatores. fallaces. deceptores.
magnus uir ille uerbi gratia.
magnus eneus. magnus doctus
sapiens. Sed qre xpiani? Nam
magna doctrina et magna lucerna.
et magna sapia. Si magna sapi
entia: approba qđ xpianū ē. Si mg
na doctrina: docte legit. Postmo
quod tui uituperant: hoc ei placet
quē laudas. Sed quid? laudan
o illa nō inducat: oleū peccatōrib ē.
Sed nō cessat dicē. nō inde ipin
guet caput tuū. id est noli gau
dere ad talia: id est noli ānuere
noli consentire. nil inde gratule
ris. Et si ille attulit oleū adula
tionis. & caput tuū integrū mā
sit: nō inflatū est. nō tumuit. Si
enī inflatū fuerit & tumuerit: faut
pondus et precipitabit te. Oleū
aūt peccatōris nō impinguet caput
meū: Qm adhuc et oro mea i
bēplacitis eorū. Expectra nō: me
ut uituperēt ait xpus. In pmis tē
poribz xpianorz. undiqz reprehen
debant xpiani. Adhuc expectri:
et oro mea in bēplacitis eorz erit.
Venuet temp' qñ superent hoim
malicia. tūc tenuī sibi pectus et
dicentiū: dimitte nob debita nos
tra. sicut & nos dimittim' debitoi
bus nostris. Jam qđ ima scīt.
quid sibi erubescunt pectus tun
dē? Ergo reprehendūt. tolerem?
reprehendant. oderint. amsent.
detrahant: adhuc et oro mea i
bēplacitis eorū. Veniet tempus
qñ oro mea placebit illis. Cuge
se enī quasi nisi umbus suis. ui
cunt in lucta: quia supbe se ext
erūt elident. trahentur a pmis.
uidebunt se inquos? impleb
t q dicta sūt p pphetas. in capite tuo
in uolumine: conuertet se anime a
cebs ad cōsaeniā pctōrū. et pla
cebit illa oro. dimitte nob debi
ta uīa sicut et nos dimittimus
debitoribz nris. O uerbosa defen
sio uniqtatis. Certe iam hoc pli
dicunt: & plor pectora tundentiū
tonitruus nō quesat. Hic nubes
tonant in quibz iam habitat ue
ritas. Ubi ē illa uerbositas. ubi ē
illa iactantia? ustus sū. nichil
mali feci: Ce qui in scripturis sāc
tis contemplatis normā iusti
tie: qūtūcūqz p fecerīs ūenies
te pctōrem. O fatue. ia uni dō
tolis: optime nō formidas ab
eo ad ydola. ad mathematicos.
ad sortilegos. ad aruspices. ad
augures. ad maleficos. ista enī
fornicatio est a dño deo? nam &
in aliquo nro membro xpi. num
quipe inde etiam illa pcta sca
etatis humane. nō omnis quip
nō adulterus nunsp̄ uxore. non
uxori nec eundo ad alteri. nunq
facis. nō ulla pestis corrupte la
te cōmunis. abstinuisti manū
a furto. linguā a pcurio. cor a

ompiscendo rem, primu tui: iã uis
tus es. Attende retrã: noli iã sup
bire. Nichil ne pectus in lingua?
Non plabeus in uerbũ durum?
Quid magnũ dnas? Qd magnũ?
Qui dixerit frĩ suo fatue: reus e
rit gehenne ignis. Contremisas
iam tota illa suꝑbia. Ette iã nõ
ualde facit deus, unde dẽ videa
tur impietate aliq̃ blasphema
ri. Non uruit in aliquem leten
dũ: facit nõ alteri qd̃ pati non
wlt. Quid de lingua? Qẽ illã
domat? Sed ette frenasti et ip
sam? quãq̃ quis tantus ut hoc
omĩnõ ꝓficiat? Sed ette iam et
ipam frenasti: quid facis de co
tidianis tuis? Qd facis de tumul
tuosa rebellatiõe desideriorũ? Nõ eis
membra? Ita credo et mdeo: ꝟ
tamẽ cogitatiões aliq̃ irrumpũt,
et afferunt se plerumq; in oratione
genibus fixis. Corpus prosternis.
tollum cruciabis: confitebis pec̃.
deũ adorabis. Video corpus ubi ia
cet: quero ubi uoluerit animus.
Video membra iacentia. undeã
mus si stat conscientia: undeam si
fuga est in eum quẽ adorat. Si
aũt cogitationibus pleriq; tamq̃
estu maris arripitur, et tẽpesta
te tollit in aliud atq; aliud: mõ
strabo te ad seruũ tuũ et dimittes
me. nõ dico a quo aliqd petebas.
sed cui quo ex equo loquebaris?
nõ multi iniuriam factã reputa
rent? Ette quid facit cotidie deo.
Qualem mõ dici frẽs? Iam eũ
qui solum deũ colit. q; rpristum
confitet. q; prem et filiũ et spiritũ
sanctũ unũ deũ nouit. q; non post
eũ formicat. qui nõ adorat demo
nes. qui auxilia sibi a dyabolo nõ
requirit. q; tenet ecclam catholicã.
de cui⁹ fmide nemo confundit. de
cuius pressuris nõ gemit uicin⁹
infirmus. qui uxorem alienã non
temptat. qui contentus ẽ sua. a
qui nec ipa sua. ꝟ licet quõ. et quõ
ꝑmittit aplica disciplina. ubi con
sensus ẽ amborũ. aut ubi nondũ
ductus est: qui iã talis ẽ. deprehen
dit tamen in istis que iã dixi. De
nunc ergo tempus qõ dictũ ẽ. adhuc
et oratio mea in beneplacitis eo
rũ: sine quã dicaut. sine quã mit
tellat pro nobis. In istis ergo co
tidianis ꝑcis omnibus q; spes est.
nisi humili corde dicamus in oratione
dnica. que iam in beneplacitis
nris est. nõ defendentiũ peccata
nra ꝟ confitentiũ. dimitte nobis
debita nra sicut et nos dimittim⁹
debitoribus nris: et aduocatũ habe
amus apud pẽm ihm xpm iustũ.
ut ipe sit ꝓpiciatio ꝓ pcis nostris.
Modo loquant superbi. vincit
numero. vincunt ꝓpli. b: tota terra
a solis ortu usq; ad occasũ laudate
nomẽ dni. Quid facitis pauca
aliter disputantes: Judices sunt
impiorũ. Sed quid ad te? Vide qd
sequit. Absorti sũt iurta petrã
iudices eorum. Quid ẽ absorti sũt
iurta petram? Petra autẽ erat
xpus. Absorti sũt iurta petrã. Iux
ta id est cõparati iudices magni,
potentes, docti, ipi dicunt iudices
eor tãq̃ iudicãtes te moribus et fidem

proferentes. Dicit hoc aristoteles: aduīge illū petre et absortus ē. Quid est aristoteles? Audiat dicit xp̄us: et aput inferos conterminat. Dicit hoc pitagoras. dicit hoc plato? aduīge illos petre. cō patria auctoritatē illoz auctoritati euangelice: compatria inflatos arrogātiā. Dicamus eis. vos lutū vānā cōsarpsistis in cordibz superborū: ille arundinē suam fixit in cordibus regum. Postremo mortuus ē: et resurrexit. a mortuis estis: et nolo queri quēadmodū ē surgatis. Ergo absorti sunt uerba petrā istā iudices eoz: tam diu vident aliquid dicē. donec cōparent petre. Propterea si uidentibus fuerit aliqs eorū hoc dixisse qđ dixit et xp̄us: gratulamur illi. nō sequimur illum. Sed prior fuit ille qui xp̄us. si qua uera loquit prior est qui ipa ueritas: O homo attende xp̄m: non qui ad te uenerunt. sz qui te fecerit. Potest et egrotus dicē: sz ipse ego tetigi in lectū. qui mediatus ad me uenisset. Utiqz ideo ille posterior uenit. qz tu prius tetigisti. Dicit te utiqz tertium psalmū: adiuuet et oratio mea ī beneplacitis eorū. Sed erunt multi q̄ cōtradicunt: absorti st uerba petrum iudices eoz. Quid ergo ait? Audient uerba mea. qui prevaluerūt. Prevaluerūt uerba mea. ubis eoz. Dicta st ab eis quem diserte: sed a me ueru. Aliud ē laudari loqui tem: aliud laudatum uenire. Audient uerba mea. qui prevaluerunt. Unde prevaluerūt? Quis eorū comprehensus ē in sacrificio. aut hys legibz ista plurimi erunt. et non negauit? Quis eorū cōprehensus est adorare ydolum. et nō damnauit nō fecit? et timuit ne cōmunicet? Tales munistus diabolus habebat. Unde ait ipse ualete uerba domini: Ecce ego mitto vos. sicut agnos ī medio luporum. Nolite timere eos q̄ occidūt corpus. aiam aut nō possunt occidere: sz potius eū timete q̄ corpus et aiam potest mittē ī gehennā ignis. Credit timorē. subierunt ignis. Credit timorē. subierunt sz. inflam aut cantatē. Nolite ut quit timere mortē. a mortē timentibus: Prior morior. Ne ul capillus pereat formositatis: Prius ūgit in nube resurgo. a certo dixistis uerba eius. qm̄ prevaluerūt. Ducebant occidebant: tacebāt. stabant. Et quid ē factū de ipsis mortibz martiū? nisi ut xp̄us ualeret. et tam pusillanimia terra sanguine testiū xp̄i. pullularet ubiqz segetes ecclie? Audient uerba mea. qm̄ prevaluerunt. Unde prevaluerūt tā diu? Audiebant a nō timentibz: Nec eos. Quid nō timentibz? Nec mortē. nec dāpna: nec mortē solam. sz nō timentibz mortē: qua morte nichil utilius. Ipam dominus suscepit ne dissipuli ei? mortem quidem nō timerent: sz ne gentes mortis horrescerent. Ergo a nō timentibz cum dicit? licet prevaluerūt. Quid ergo mortes illorum martirum. quid fecerunt?

Audi. Sicut crassitudo terre ⁊ dissipata est sup terrā: dissipata sūt uirtꝰ inferni ossa nra. Uirtꝰ inferni dissipata sūt ossa martirum. id est corpora testiū xpi. Occisi enī sūt mīres: et quasi preualuerūt qui occiderūt. Preualuerūt illi psequendo: ut ꝑualerēt uerba xpi predicando. Et qđ fām ē de mortibꝫ sanctoꝝ: Sicut crassitudo terre dissipata ē sup tram. Quid est crassitudo terre dissipata ē sup terrā? Nouum crassitudinē terre contemptibilia quecꝫ esse. Que sūt quasi contēptibilia hoī nis fecundant terram. Dā dictū ē in quorum psalmo iactasse mortuos sanctoꝝ: et nō fuit qui sepeliret. Sed ille omnes mortes frē crassitudo terre. Quō ampit terra quātum pinguedinē de rebus contēptibilibꝫ et abiectis: ⁊ eo qđ contemptꝫ sit hic mūdꝰ ante crassitudinē terre. ut in segetes nostras frēs qua contēptibilia terre humus de qubus pinguefat ꝛ ara: nec appellare uolo nec dicere decet. Talis ē quedā sagina tribile ē hominibꝫ. et qī sordidum ē. et abiectꝰ. Ꝛ quid facit hic. ut iam et ipīus uerbis utar? De terra erexit inopem. et de sterore exaltauit pauperē: ut collocet eū cū principibꝫ. cū principibus pli sui. Prostratus ē enī in terrā ⁊ cōtinuꝰ pinguedo terre. disruptꝰ est sup terrā: sicut iacuit ille lazarus ulcerosꝰ: ⁊ ꝑ ab anglis sublatꝰ est in sinū abrahe. Pretiosa i ospectu dñi mors sanctoꝝ eius. Sicut contemptibilis ē in seculo: ita ꝑciosa ē agricole. Nouit enī ubi utilitatē et uberem fructū: et nouit qđ affert. et quid eligat vñ segetis fertilis purgat: ⁊ cōtempnit eā iste mūdus. Desatis q: cōtemptibilia ⁊ mūdi elegit deus. et ea q nō sūt tamq̄ que sint. ut ea que st ena cient? De sterrore erectus petrꝰ et paulus. et cū occiderēt contēpnebant: mō iam saginata inde terra. erugente segete emīe. erit qđ ē nobile et precipuū i mūdo. imperator uenit romā: qꝰ festinat. ad templū impatoris. an ad memoriā piscatoris: Sicut crassitudo tre dissipata ē sup tra: dissipata st uirtꝰ inferni ossa nostra. Qm ad te dñe oculi mei: in te speraui. ne auferas aiaz meā. Custodi me a muscipula quam statuerunt michi..

Ue erant musapule? In consentis parvo. In musapula pōita ē esca uite huius. Si amat anus hanc escam: tradit in musapulā. Si aūt anus talis ē ut dimat. et diem hominis nō cōtupuit tui sus: oculi eius nō recedūt a deo. 4 ipe euellet de laqueo pedes ei⁹. Custodi me a musapula quā statuerūt mihi. Et ab scandalis q̄ opant² iniquitatē. Duas res dicit. ambas p se distinguendas? musapulā statuisse psecutores dicit. scandalū uo ab eis qui consenserūt et apostatauerūt. 4 et utroq; nult se custodire. Hinc seuiunt minantes. hinc labūt² consentientes: timeo ne talis sit iste quē timeā. ne talis sit iste quē imitar. Fiet tibi sicut. si nō consenseris: custodi me a musapula quā statuerūt mihi. Frater tuus iā consensit: et ab scandalis eorū. q̄ opantur iniquitatem. Cadent in rete eius pōtores. Quid ergo fiēs? Cadent in rete eius pōtores: sed nō omnes pōtores. Quidā pōtores qui usq; adeo sunt pōtores. ut sit amentia istam ut p̄ponant illā uite eterne. cadent i musapulā eius. Sed quid dicis? Putas isti tales cadunt in retia eius? Et quid de sapulis tuis o rpe? Fiet cum fervoret psecutio. qui dimiserūt te omnes solū et iecunt unusquisq; in sua. prediristi hoc q̄ preuidisti. Non enī qua tu prenūciasti tu fecisti: aut tu in quoquā te negasti. Sed ecce illi⁹ colebāt

in tua temptatione. et psecutione qua te unusq; requirebāt eius figendū detulerūt: et unus ille audax qui tibi promiserat q; etiā cēt usq; ad mortē. audiuit q̄dam a medico quid in se ageret egrot: febriens enī se sanū dicēat: ei dis venam ille tangebat. Ven tum ē ad tēptationē. uenit ē ad ad probationē. venit ē ad tione? etiā ipe interrogatus ab aliqua magna potestate. ab infimo mancipio? hoc femin ab ancilla interrogatus fuerit. Negauit ter: semel negau tū mēdraret² negauit. iterum bis negato tū mēdraret negau uit tertio. Hoc p̄dixerat dñs. nō p̄ceperat. nō coegerat. Si ppterea putat² petrus me fec quia hoc p̄dixerit dñs: nec fec et uidas qui tradidit eū. quia hoc p̄dixerit dñs. Absit fratres mei: licet vos illorū electorū ē: etiā p̄cm sua defendunt potius q̄ fatent. Petrū ipm potius tendamus. Si nichil peccauit quare fleuit? Non interrogemus de petro nisi lacrimas petri: fe liores testes de illo nō inuen mus. Sicut amare nōit. Non dū ydoneus erat passioni. sequ re me postea. illi dictū erat. Adhuc futuris erat fundus: co firmatis dñi resurrectione. Ergo nondū erat tempus. ut dispergen rent² illa ossa uicta infernum. Nam uidete q̄ multi defecerūt usq; ad ipsos primos hereticos in eius. etiam ipsi deficerunt.

Quare hoc? Singularis ego sum donec trānseam. Hoc cū se quit in psalmo. Supra dicerat custodi me dñe a muscipula q̄ statuerūt mihi: et ab scandalis qui operantur iniquitatē. A muscipula et a scandalis: et a terrenis bus et a lapsis. Sed q̄n in eius passione erāt illi primi q̄ futuri erant duces ecclie et columpne terre defecerant: nondū factū erat qđ ait in alio psalmo. ego confirmaui columpnas eius. Qđ ait: Singularis sum ego donec trāseā. Vel uox et psona capitis: singularis ego sum donec trāseā. Quid est singularis? In passione tu solus pateris. tu solus occideris ab inimicis. Singularis ego sum donec trānseam. Quid ē donec trāseam euāgelista dicat: cū aūt uenisset hora ut ihūs trāsiret de hoc mundo ad p̄rem. Quid est ergo donec trāseam. nisi de hoc mundo ad p̄rem? Tūc enī confirmabo columpnas eius id est columpnas terre: q̄n in mea resurrectōe didicerunt plene mortē non ee timendā. Donec ergo trāseā singularis sum: cū trāsiero multa plurabor. Multi me inimicabūt: multa patiēt̄ in nomine meo. Unus sū donec trāseam: multi ex me unus erūt. Dum trāsieo. Singularis ego sum donec trāseam. Audite etiā misterium ubi eius. Sedm̄ greā locutionē pascha ve det passionē significare. Paschi aūt lingua sicut int̄pretati sūt qui nouerūt. pascha trāsitus int̄pretat. Nam et si uulgatus bene grecos. negant greū ee pascha. Sonat ibi quidē paschi id ē patiri: s nō solet sic deflecti. Passio enī pathos grece dicit, nō pascha. Ergo pascha sicut dictū q̄ nouerūt. et qui nobis qđ legēm⁹ int̄pretati sūt. trāsitus int̄pretat. Ideo ventum passione dñi. tam q̄ ipse ubi loqueret euāgelista. cū uenisset inquit hora ut trāsiret ihūs de hoc mūdo ad p̄rem. Pascha hic ergo sonuit in hoc uersu: singularis ego sum donec trāseam. Post pascha iam nō ero singularis: post trāsitū nō ero singularis. Multi imitabūt. multi cōsequūt: et si postea sequent. qđ erit singularis ego sum donec trāseam? Quid est qđ dñs ait in hoc psalmo. singularis ego sum donec trānseam? Quid est qđ exposuim⁹? Si intelligimus attende ipius uerba in euāgelio: amen amen dico uob inq̄t. nisi granū frumēti cadens in terram. mortuū fuit. ipm solū manet? si aūt mortuū fuit multū fruct affert: hoc ibi ait. ubi etiā dixit. cū exaltatus fuerō a terra oīa trahā ad me. Nisi granū frumēti inquit cadens in terrā mortuū fuit ipsum solū manet: si aūt mortuū fuerit multū fruct affert. Ergo illi grano multa seges debebat? Si exspectata mortificet adhuc: q̄ granum nisi in terrā cadent et mortificatū fuit, solū remanet. Ergo solubet aut antequā eet mortificatus? et ppter hoc petrus nōdū habebat tales

vires: anteptturus erat mires sequēdi.
nō habebat precedendi. ℔pter xpm
enī id est propt cōfessionē nominis
xpi quo xpiani sumus nemo mortu
us ē ante xpm. ne forte occurrat no
bis. multi enī mortui st et mītes st.
multi t ℔phete talia passi sūt: non
tamē ideo morebant qr pnūciabāt
xpm. ℨ quia ptā hoīm direbant
in eos. et eorū unq̄ tatibz liberius
sistebant. et habent mīt martires.
Iuste etenī si nō pro nomīs xpi con
fessione: tamē p veitate occisi sūt.
Dsq̄ adeo aūt pro ipo noīe id est p
cōfessione nōis xpi. nemo mortu
us ē. anteqū gramī illud tacteret u
terā. cuius et psona dictū ē singu
laris ego sum donec trāseam: ut t
ipe iohānes q̄ retens interfectus
erat ab unquo rege donatus puel
le saltatrici. nō ℔pter hoc interfectus
eēt qua confessus ē xpm. Potuit
utiq̄ et unde occidi et hoc a multis.
si ℔pter aliud occisus est ab vno
quo potius propt xpm potuit oc
cidi ab ipis qui occiderunt xpm:
Phibebat enī ipo testimonii iohā
nes. Illi qui audiebant xpm. ipm
occidere volebant: et eū qui testi
monii phibebat nō occidebāt:
Quia enī si fieret impetus propt
xpm in iohannē nō negarent: erat
quippe in illo vires magne quibz
appellatus ē amicus sponsi. a)aq̄
in illo gratia. magna excellentia:
in natos mulierū nemo exurrexit
maior iohanne baptista. Ergo
in illū impetus factus ē. qui non
habebat tales vires. Fit impetus
in petrū: non fit in iohannem.

Lterī vires ipāb petrus post aut
pit: tūc infirmus fuit pro xpi nōie.
ille interrogat qui vires nō habebat.
Ille qui habebat vires nō patitur
p̄secutionē ℔pt xpm: ne pro nomine
xpristi anteteneret xpm. Non occi
ditur a iudeis qui phibebat libere
testimonium xpo. quem occidere
iudei: et occidit ab herode qui dice
bat ei. nō tibi licet hr̄e uxorē frīs
tui. Neq̄ enī finiter eius fuisset pos
sessatre defecissent. Pro legge q̄ de
ueritatis. pro equalitate: p iustitia
ideo sanctus. et ideo martir: sed
tamē nō pro illo noīe quo xpiani
sumus. Quare hoc. nisi ut angelo
rez singulais ego fū donec trāseam:
Explicit psalmus Centesimus
xxxix. Incipit psalmus. Cantate

Olemptitati mee
rum sicut deuotio
lebritatis vre. ita nos
tre seruitutis sanc
debet. Ne memi
oportet cantatē vrām: hesterna
die q̄m multa dicta sint. Nō est
quia ℔pter auditatē intentiorib⁹
rib vri p totū sermonē tāq̄m recen
tes affuistis. ℔pterea obliuisci de
bemus infirmitatis nōmumq̄ p
mo quia et honorate oportet ubi
p̄dicta. sicut scriptū ē: p̄dicta ar
uerba sapientie sunt. Dominici
dei sunt: p nos tamq̄ p vascula
vobis ministrant: et si fictilia
sūt uasa. ℨ panis celestis est. Ap
postolus dicit. habem⁹ thesaurū
istum in uasis fictilibz: ut emi
nentia virtutis sit dei. Quia aūt
thesaurus: idem panis. Nam si

nō idem eēt thesaurus et panus?
nō de ipo thesauro alibi sarptū eēt.
thesaurus desiderabilis requiesat
in ore sapientis: vir autē stultus
glutit illū. Unde āmonem⁹ aita
tem vrām: ut ea que audiendo tā
p̄ ventre memoria conditis. ruris
uoluendo & cogitando quodam
nō rumunetis. Hoc aūt est the
saurus desiderabilis requiesat in
ore sapientis: uir aūt stultus glu
tit illum. Breuit dixit: sapiens ru
minat. stultus nō ruminat. Hoc
aūt apte et latine q̄d est: Sapiēs
cogitat ea que audierit: stultus āt
audita obliuioni tradit. Negz eū
ptet aliud in lege munda ea dicta
st animalia que ruminānt: īmūda
que nō ruminant. Nā creatura dei
omnis mūda ē artifia dei: tā mū
dus ē agnus q̄ porcus. Circaut ei
nia dei bona ē dicat aplus. et oīa
munda mundis. Cū ergo in natā
vanē agn⁹ significat aliq̄d mun
dū. porcus significat aliq̄d īmun
dū. Agnus significat īnocentiam
sapiē ruminantis: porcus signifi
cat īmūdicā stulticie oblusen
tē dictus ē: videamus an possit
eam breuiter tractari. pb

Voce mea ad dnm clama
ui. Sufficēt voce ad dnm
clamau: forte nō frustm addidit
ē mea. Multi eī clamant ad do
minū nō voce sua: z voce corpis
sui. Homo ergo interior ī quo habitat
xp̄us p fidem. voce sua
nō strepitu labior z in affectū cordis
clamet ad dnm. Non vbi hō audit.
ubi deus audit. Nisi uoce pulmo
nū & lateriū & lingue clames: hō te
nō audit. Cogitatio tua clamor est
ad dnm. Voce mea ad dnm clama
ui: Voce mea ad dnm deprecatus
sum. Nō dixit clamaui: exposuit
cū dixit deprecatus sū. Clamant eū
ad dnm et qui blasphemant. In
fupion versu clamorē posuit: in
sequēti clamorē exposuit. Quasi
erigeret quo clamore clamasti ad
ad dnm: ad dnm inq̄t deprecatus
sum. Clamor meus deprecatio me
a: nō cōtentiū. nō murmur. nī blas
phemia. Effundo ante eū p̄cē
meā. Quid ē ante eū: In cōspectu
eius. Nō ē in conspectu eius: Ubi
videt. Ubi aūt non videt: Ita ei
damus ubi uidet: quasi alicubi
nō uideat. Sz ut isto certu certū cor
palium. uident et homines. vident
et animalia: ille aūt videt & vbi
homo nō uidet. Nā cogitationē
tuā nullus hominū videt: deus
aūt uidet. Ibi ergo effunde precē
tuā: vbi solus videt ille q̄ remu
nerat. Nam in abscondito te dns
ihus xp̄us uoluit orare: z si agnos
tas cubiculū tuū. et mūdas ubi
vocas deum. Cū aūt oratis inq̄t
nolite ee sicut hypocrite: q̄ stant
in plateis et uultis orantes. ut a
videant ab hominibz. Tu aūt cū
oras intra in cubiculū tuū. et
claude ostiū et deprecare deū tuū
in occulto: et q̄ uidet in occulto red
det tibi. Si hoies reddituri st effu
de aī hoies p̄cem tuā: si deus red

ditur⁹ ē effunde aīa eī pcē tuā.
et claude ostiū ne temptator īgre
diat². Temptator nō cessat pulsare
ut irrūpat: si clausū inueneit nī
sit. Ideo aplūs q̄ in nīa ptāte est
ostiū claudē. ostiū cordis nō pati
etū. ubi enī et cubiculū: q̄a ergo
in ptāte nīa ē hoc ostiū claudere.
neq; detis inq̄t locū dyabolo. Et
eū si intrauit et possēdit: attēde
quia tu negligenē clausisti. aut
claudere neglexisti. Quid ē autē
claudē ostiū? Hoc ostiū tamq̄
duab⁹ ītis ualuis: cupiditatis ⁊ timoris.
a cupis aliq̄d tenū⁹ hat īrat: a
timēs aliq̄d tenū⁹ hat īrat. Timoris
g̃ ⁊ cupiditatis ianuā claude dyā
bolū: apen ad xp̄m. Quō ipsas
ualuas aperis ad xp̄m? Cupien
do regnū celorū: timēdo ignem
gehennarū. Per cupiditatē seculi
dyabolus intrat: p desideriū et
ne vite xp̄us intrat. Per timorem
penarū temporaliū dyabolus
intrat: p timorē ignis etiū xp̄us
intrat. Hinc martires clauserūt
ianuā cont̄ dyabolū: xp̄o apen
erūt. Promisit eis multa mūd⁹
iste. riserunt. clauserūt ualuam
cupiditatis adiūsus dyabolū ⁊
minatus ē mūdus iste bestias.
ignes carnifices. nō timuerūt: clau
serūt timoris ualuam contra
dyabolū. Videam⁹ si apuerīt
illam xp̄o. Qui confessus me īq̄t
fuerit cor̃ hominibz: confitebor
illū et ego cor̃ pr̄e meo q̄ est in
celis. Amauerūt ergo regnū ce
lorū. ubi eos confitebitur xp̄us.
Quomō eos confessur⁹ ē xp̄us?

Dicite benedicti p̄ris mei: pos
te regnū. qđ vobis paratū est ab
origine mūdi. Confitebitur illos
ad dexterā positos. Videamus si
et timoris ualuam xp̄o apenerī
quā dyabolo clauserāt. Uno o
demq; loco dīs monet hoc: ut q̄
dyabolo claudat² et sibi apeiat.
Nolite inq̄t timere eos q̄ corpus
occidunt: animā aūt nō possūt
occidē. Monuit ut timoris ualuam
in faciem dyabolo cluderet². Ego
nichil ē timendū: Nō ergo apos
aditus timoris xp̄isto. q̄ clausus
est dyabolo: Statim sibi erit ēgo
dicens: exclusisti illū. apen mihi
Si: eū timere inq̄t: qui hī ptūlem
et animā et corpus occidere in ge
hennā ignis. Jam ergo si accedis
ti et aperuisti xp̄o: claude tempo
dyabolū. Intus ē xp̄us. ubi hodie
erit: effunde ante eū pcē tuā.
nolī quere ut delonge te audiat.
at. Non enī longe ē sapiēna dei.
que ptendit a fine usq; ad finem
fortiter: et disponit omnia suā
uiter. Ergo intus est apud te:
ante eū effunde pcē tuā. Ibi
sī aures eius: qua nec ab oriēte
neq; ab occidente neq; a desertis
montibz q̄n deus uider ē. Si u
der est: qualem causā geras in
corde tuo vide. Effundā ante eū
pcē meā: Tribulationē me
am in conspectū eius annūciabo
Repetitio est: et in superioribz du
obus uersibz et in hijs cōsequentibz
sententie due sūt: p unaq; hus
dicta. Una est illa? voce mea ad dñm
clamaui voce mea ad dñm

deprecatus sum: altea est effusio
ante eū preces meā. tribulationē
meā in aspectu eius ānunciabo.
Qđ eū est ante eū hoc ē in con
spectu eius: et qđ est precem meā
effundam. hoc ē tribulationem
meā ānunciabo. Qū hoc fant:
In psecutione positus loqt. Qū
defiat a me spūs meus. Quare
defecat spūs tuus o martir in tri
bulatione posuit: Vt non multi
plicem vias meas: ut sciam
qđ alius in me opat ipam virtu
tem. Cū aūt nos tendent ini
micꝰ. sic monuit dns quos mūdꝰ fa
cere volebat: nolite cogitare qđ lo
quamū. Non eū vos estis qui lo
quimū: sed spūs pris vri q loquit
in vobis. Ergo defiat spūs tu
us: loquat spūs dei. Merito eos
pauperes fare volebat spū: beati
pauperes spū qm ipoꝝ ē regnū celo
rū. Beati ergo pauperes spū suo:
diuites spū dei. Omnibus eū homo
qui spm suū sequit: superbus ē. Vide
spūm tuū: ut capiat spm dei. Ibat
ierit in culmen: residebat in uallē. Si
ierit in culmen. denatat ab illo a
qua: sin uallem residerit imple
bitur ea: et fit ille venter de qꝰ
scripū est. flumina aque viue
fluent de ventre eius. Ergo anim
defeat a me spūs meus: in spū
tuo annūciabo tribulationē me
am humilis factus. cōfitens tibi
defficiente spū meo. cū sim plenꝰ
spiritu tuo. Et audierūt fortē
homines qꝝ defeat in me spūs
meus: et desperauerūt de me et
dixerunt. cepimꝰ eū. oppressimus
eū. Et tu cognouisti semitas me
as. Illi me derectū putabant: tu
me stantem cernebas. Illi qui p
sequebant et cōprehendebāt ipli
citos putabant pedes meos: sed
illis obligati sūt pedes et ceciderūt.
nos aūt surrexim⁹ et erecti sum⁹.
Oculi mei semp ad dnm. qm ipe
euellet de laqueo pedes meos p
seuebam ambulando. Qui eū p
seueraueit usqꝫ in finē. is salvus
erit. Illi me oppressū putabant:
ego ambulabam. Vbi ambula
bam: In semitis quas illi nō vi
debant. qui me captū putabāt:
in semitis iustitie tue. in semitis
preceptorū tuoꝝ. Tu eū cogno
uisti semitas meas. pfectoꝝ nō
eas cognouit: nā non i eis mul
tiplicaret. si in eis meū ambu
lauit. Que sūt iste semite. nisi ue
lle de quibꝫ alio loco dicit: nouit
dns viam iustorū. et via impioꝝ
peribit: Non dixit viā impioꝝ
nouit: nouit iustorū. impioꝝ aūt
peribit. Qđ eū nō cognouit peri
bit. Multis locis scripture inue
nimus. qꝫ deo gnoscē seruare ē. dei
agnoscē iustū esse: nō agnoscē
dāpnare est. Vnde eū qui nouit
omnia dicturus ē in fine. nō no
ui vos: Nō inde gaudeāt et di
cant: nō primum. qꝫ nō nos nouit
inde. Iam pridē sūt si eos nō no
uit inde. Que ergo sūt ue quas
nouit dns: ipe hic dicte sūt semite.
quo aūt. tu cognouisti semitas me
as. Omnis eū semita sua ē: nō
omnis una semita ē. Quę ergo se
mite ue sūt dicte: ni qꝫ anguste sūt:

Dna lata impiorū: vna angusta
ustoreū. Que ua ipē et ue. qpadmo
dū que eaīa ipē eaīe: et qđ celum
ipi celi. plurali dicunt. 2 singula
riē dicunt. Propt vnitatē eaīe vna
eaīa. vna est columba mea. vna
ē mīi sue: ppter congregatiōēs fi
ternas p loca multe st eaīe. Eaīe
unqt uidere q in xpo gaudebāt. qđ
ille qui nos p̄sequebat nūc euan
gelizat fidem quā aliqn vastā
bat: et in me glorificabant deū.
Eaīas sic dicit: et vnā eaīam sic
dicat. Sine offensione estote. ude
ib et greab. et eaīe dei. Sic ergo
et ue et ua. et semite et semita.
Quare semite. et quare semita:
Ratō quare eaīe et eaīa rationē
reddidi: debem et hic reddē ratō
nem. Semite dicte sūt dei. qua
multa precepta st. et qr eadē mul
ta p̄cepta ad vnū redigunt. qa
plenitudo legis caritas: ppterea
ue iste in multis preceptis ad v
nū colligunt et vna dicūt. qua
via nīa caritas est. Videamus
si caritas ua est. Audiam aplm:
et adhuc supeminentiorē viam
vobis demonstro. Quā dicis o
aplē supeminentiorē viā: Quā
dico audi. Si linguis hominum
loquar et anglorz. caritatē autē
nō habeam. factus sū ut eramē
tū sonans. ā cymbalū tinies: et
si habuo ppheaīa et sacm omnia
sacīēta. et omnē scīam. 7 si ha
buero omnē fidem ita ut montes
transferā. caritatē aūt nō habeā.
nichil sum: et si distribuo oīa
mea pauplz. et tradidero corpus
meū ut ardeam. caritatē aūt nō
habeā: nichil mihi p̄dest. Caritas
caritatē dicit supeminentiorem
uia. Magna ua ista frēs. mag
nū miraculū habz het ua. Certe
qr supeminentior est. hoc ei sup
eminet qđ excelsum ē. nichil ex
cellentius ua caritatis: et non
in illa ambulant nisi humiles.
Habe ergo semitas dicat p̄cepta
mitatis. Tu unqt cognouisti se
mitas meas. Tu nosti qr qđ pa
te patior. amore paior. Tu nos
ti qr caritas in me oīa toleat.
tu nosti qr et si tradidero corp mēū
ut ardeam: habeo illā sine qua
illud nō p̄dest homini. Qbante
nouit vias istas hominibz frēs
mei: nisi ueit ille cui dicit ē au
cognouisti semitas meas: Qui
enī facta humana ante oculos
hominū. incertū ē q̄ corde fiant.
Et q̄ multa impij meaetes sem
ipōb. et semetipis dicūt de nobis
qđ ista in eaīa querim honores:
laudes. utilitates tēporales: Cui
multi dicūt me. ppterea loq vobis.
ut acclametis et laudetis me. et
hūt me ixē finem. et hanc inten
tionē aī loquor: Et quō eis offen
do nō ea intentione me loq: Nes
tat ut dicam tu cognouisti sem
tas meas. Quō illi sciūt qđ nec
vos scitis: Quō illi sciūt qđ nec
ego sco: Nam enī meipm diuidi
co: qui enī uidicat me domi est.
Nescio quid de se petrus nesciens
p̄sumpsit: et aliud videbat i vi
sibus ei mendacib. Ergo pie pu
reg clamet ad dīm: qr ue clam

tu cognouisti semitas meas. Sed
uis ut ducat te p ipas semitas: Es
to mitis. esto mā suetus: nō fero
nō superbus. nō extrusa r exerta cer
uice. sicut equus et mulus quib;
nō est intellectus. Cū eni suis mi
tis. cū suis mansuetis: insidebit
dns. et ducet te p uias suas. Du
git eni mites in iudicio: docebit
mansuetos uias suas. Tu ergo
cognouisti semitas meas. In
uia hac qua ingrediabar. absco
derunt mihi muscipulā. Dia q̄
ingrediebat xp̄us ē: ibi illi absco
derūt muscipulā. qui p̄sequunt
in xp̄o. p̄ter nomen xp̄ianū. Ibi
ergo absconderūt muscipulā mi.
Quid in me zelant? quid in me p
sequūt? Nō xp̄ianus sum. Si h̄o
p̄sequūtur. qō xp̄ianus sū: in uia
qua ingrediebar absconderūt in
muscipulā. Nōnūl in ipis est: i uia
qua ingrediebar. ipi absconderūt
muscipulā mihi. Nōnūl ad eorū
cupiditatē p̄tinet. qūdā ad eoz to
me voluerūt. qūdam ad eorū. in ipsa via
capere. Sed nouit dns uias iusto
rū: et tu cognouisti semitas meas.
Non quidem illi voluerūt: sed tu
eos nō p̄misisti in te ponē scanda
lū. quia tu es uia mea. Nā et hęc
dicere scandalū. et ip̄i fallunt. Nō
se in hac uia putant ponē. extra
uiā ponūt: quia et ip̄i extra uiā
sūt. Muscipulā ponere non pos
sunt. ubi nō st. Dz dictum est hoc
secundū cupiditatē eorū: sed in vo
luntatem et opinionem eoz. Nam ex
presse alibi dictū est: iurta semitas
scandala posuerūt mihi. Hoc quod
dictū est in uia: sed in cupiditate eoz
et votū dictū ē. Illud qō dictū ē iux
ta uiā. id est iurta semitas: scīm
ueritatē dictū ē. Heuera eni non
ponūt in semita. nō ponūt in ip̄a
uia: quia xp̄us ē uia. Sane iurta
semitas ponūt. nō eos xp̄us sinit
ponē in uia. ne nō sit qua eam.
sinit tamē eos ponē iurta uiam.
ut de uia nō declinem. In uia se
putat ponē scandalū pagan⁹ q̄n mihi dicit: colis deū crucifix
um. Reprehendit crucē xp̄i quā
nō intelligit. In xp̄o se ponē pu
tat qō iurta uiā ponit. Nō egre
diar a xp̄o: et nō in hoc in muscī
pulam. Insultet ille crucifixo r⁹.
uideā ergo in frontib; regū crucē
xp̄i. Nō irridet. ibi saluor. Nihil
il est superbius ego uto qui deridet
medicamētū suū. Si nō deridet:
curaret et ipe et sanaret. Cruc
illa signū ē humilitatis: ille āt
superbia nimia nō agnoscit unde
sanet tumor anime sue. Si autē
ego agnosco: in uia ambulo. Usq;
adeo de cruce nō erubesco: ut nō
in occulto loco habeā crucē xp̄i.
sz in fronte portem. Multa sacra
menta aliter atq; aliter accipi.
Quedā sicut nostis ore accipim⁹:
quedā p totū corpus accipimus.
Quia ueō in fronte erubescatur
ille qui dicit. qui me erubuerit
coram hominib;. erubescā eū coram
patre meo qui in celis ē: ipam ig
nominiā quodāmō et q̄ pagan⁹
derideret. in loco pudoris nīi cōsti

tut. Audis homunē insultātē impudentē et dicere: frontē nō habet. Qđ est frontē nō habē? Impudens est. Non habeam nudam frontē: tegat eam cutis dñi mei. Ergo ī uia quā ingrediebar absconderūt mihi laqueū. Qñtū in ipis ē non curta viā posuerūt: ego aūt tutus ero si de uia nō recessero. Ignorabā qz in medio laqueorū ingrediebar ut scīpta. Qđ ē in medio laqueo? In uia xpi. et hīt laqueū et hīt laqī: laqī a dextris laqī a sinistris. Laqueū a dextris prosperitas seculi: laqueū a sinistris aduersitas sēli. Laqueū a dextris promissiōb: laqī a sinistris terroreb. Tu in medio laqueorum ingredere: a uia noli recedē. Nec promissio te capiat: nec tive cludet. In hac uia quā ingrediebar absconderūt mihi laqueū. Considerabā ad dexterā. et videbam. In dexterā cōsiderabat et videbat: mihi sinistrā qui cōsident exterrat. Quid ē in dexterā considerare? Ubi erūt illi quibz dicet: venite benedicti pris mei. Erūt eī quidā ī sinistrā quibz dicet: ite in ignē etnū. qui pertinuit ē diabolo et anglis eius. Frementē ergo toto mūdo et minātē in psecutionibz: crebrescentibz undiqz insultationibz hoīm atqz terroribz. ille contēpnens presentia respiciebat in futura: attēdebat in dexterā ubi futuri ē: ubi ē meditabat illuc attendebat. et ideo omnia ferebat. Illi aūt q̄ persequebant nō videbant: ideo cū dicet considerabā ad dexterā et videbā. scīptum aūt. Et nō erat q̄ cognoscerent me. Lū eī tolerabo omnia? quis nouit qđ attendas. vel ad dexterā oculū dirigas. an in sinistrā? In eo qđ toleras. si laudem hoīm queris. in sinistrā attendisti: in eo qđ tolerās. si promissa desideris. in dexterā attendisti. Attende queris. in dexterā attendisti. videbis: attendisti in dexterā. videbis. Sed et tamen in sinistrā. exterraberis. Sed et tamen videbis in dexterā: nō erit q̄ te agnoscat. Quis enī te cōsolat ni dñs audias? et tu cognouisti semitas meas: Net erit q̄ cognoscet me. Perit fuga a me. Tamqm̄ arcuitenens se diat: periit fuga a me. Insultet psecutores? oppressus ē captus ē. arcuitenens ē. victus ē: periit fuga ab illo. Ab illo periit fuga qui nō fugit: qui aūt nō fugit patit. quid potest pro xpo. id est nō fugit animo. Nā corpore fugere licet. Concessū est. promissū est. dño dicente: si nos psecutus fuerit in una ciuitate. fugite in alterā. Qui ergo nō fugit animo. periit ab illo fuga. Interest quare nō fugiat. qz arcuitenens clusus est. an quia fortis est. Et a capto periit fuga: et a forte periit fuga. Quo ergo fuga euadam. ē. que fuga a nobis pereat: Deus dñs dicit in euangelio. qz pastor bonus animā suā ponit pro ouibus: mercennarius aūt et qz non ē pastor. cui non erit lupi oues. videt lupum uenientē fugit. cui non erit predonē. Quare fugit? Quia nō est ei unde te ouibus. Talis fuga ab isto petiit? sine ab ipius capitis psona. atqui amittant uocē illi? oni qz p oīb mortuus ē. fuge a membris eius

nūbz nr̄is: quia et ip̄i pro fr̄ibus
passi sunt. Audi iohannē dicen
tem: sicut eī ille aīam suā pro
nobis posuit. sic et nos debem⁹
aīam pro fr̄ibz ponere. Sed cū
illi ponūt, ip̄us ponit²: quia cū
illi pacūt² psecutionē. ipse cla
mat quid me psequeris? Perijt
fuga a me: Et nō est qui req
rat aīam meam. Ergo non est
qui requirat aīam ip̄ius? Vidit
homines uelle seruire i nece sua.
uelle effundere sanguinē eius? quō
nō est qui requirat aīam eius?
Et hoc duobus modis accipitur.
Quō petrus fugā accipit² duobus
modis. q̄r et a capto et a forte peti
it fuga: sic duobz modis queritur
anima hominis. aut a psecuto
ribz. aut a dilectoribz. Ita ergo nō
est qui requirat aīam meā. De ill'
dicit certe qui psequūt² animā
meā, et nō queriūt aīam meā?
sicut requirant aīam meā uuel
lent inherentē tibi: et si nocūt eā
querē. nocunt et mutari. Nā ut
nouerītis quem aīam hoīs et a
psecutoribz: inde alibi dicit² cōfi
dant² et reuerant² q̄ querit aīam
meā. Clamaui ad te dñe: dixi
tu es spes mea. Qui tolerabam.
qui tribulabar: dixi tu es spes me
a. Spes mea hic: ideo tolero. et
Dorcas aūt deus in terra viuē
tium. Dorcas aūt mea nō hic.
sed in terra viuentiū. Dat deus
ut in uita uictuū: sed nō aliq̄d a se
ipsis. Intende adorationē
meā: q̄r humiliat⁹ sum nimis.

Humiliatus a psecutoribz: hūili
atus in cōfessione. Humiliat se in
uisibiliter: hūiliatus ab hostibus
visibiliter. Exigit² ergo ab illo visi
biliter et invisibiliter. Invisibiliter
erecti sūt iam mīes. uisibiliter erigē
tur. cū corruptibile hoc induent
incorruptionē. in resurrectiōe mor
tuor: cū et hoc ip̄m in q̄ solū p
secutores seruire potuerūt instau
rat². Nolite timere eos q̄ corp⁹ oc
cidunt: aīam tuā nō possūt occi
dere. Et quid petit? Q̄d occidunt.
Vel hoc eis p̄mittit², ut q̄ occide
rint pererat? Non pereat. Audi
ip̄ius dñi, p̄missionē: amē dico
vobis capillus capitis vestri nō
peribit. Q̄d ergo de cēteris mēbris
sollicitus es. ubi capillus nō pe
rit? Erue me a psequentibus
me. A quibz putatis q̄d oret ut
eruat²? Ab hominibz q̄ psequebāt².
Ita uō ip̄i homines s̄t hostes nr̄i.
Habem⁹ alios hostes inuisibiles:
qui alit² psequūt². Homo perse
quit² ut occidat corpus. psequit²
alius ut illaqueet aīam: et ideo
p̄ uasa sua. quia de illo dictū ē.
opatur in filijs diffidentiae. per
uasa sua id est homines in quibz
opatur. agit psecutionē corpoīb
ut mitus fiat ruina cordis. Nam
si cadente corpore stat anima: et
muscapula cōminuta est. et nos
liberati sum⁹? Ergo sūt et alij hos
tes nr̄i. a quibz deprecari debem⁹
deū ut eruat nos ne seducant
nos. ul' finitos molestijs secula
ribz. ul' inductos illecebris. Qui
sunt isti hostes? Videamus si

ab aliquo seruo dñi apte desarbuit: ab aliquo milite pfecto. qui cū illis congressus est. Audi aplm dicentē: nō ē nobis colluctatio aduersus carnē et sanguinē. Nolite qī odia vrā conuertere in homines. et eos vocabitis hostes existimare: et eorū iumentis vos cōterere putatis. Isti homines qbus tantus cruor et sanguis fuit: nō est nobis colluctatio aduersus carnē et sanguinē. Sic uoluit dicere. contēnens hoīm mortalitatē. Et aduersus quos? Aduersus principes mūdi et potestates: rectores huius mūdi tenebrarū harū. Expauescas cū audieris rectores mūdi. Si rectores mūdi istius? nūquid prēter mūdū istum habes. ubi ab eis seruieris? Sic ergo accipe mūdi et tenebrarū harū rectores: nō rectores celi et terre. Nā ipa fabrica dei est. Celū et terra mundus dicat: et hoīes mali mundus. Quare et isti mundus? Quia dilexūt mundū: et ideo tenebre. quia et impij. Ideoq; cū ex ipo numero credentibus multos qd dicat aplus: Fuistis aliqn tenebre: nūc aūt lux in dño. Intellecto essetis ergo lux. cū tenebre essetis: attendite qm rectorem habuistis. Que rectore habent iniqui nisi dyabolū? Quo pyet fideles. rectore habēt ipm. Ergo dyabolū et angelos eius rectores mūdi appellauit. id est rectores dilectorū mūdi: rectores peccatorū qd ē tenebrarū harū. Ipos habemus inimicos: a quibus debemus repetari dnm ut eruamur. Audi mundū et mundū apte vno loco in scptura sancta in euangelio: mundū iste fecit deus. mundū qm regit dyabolus. id est dilectores mūdi. Homines eni ipos fecit deus: dilectores mundi nō eos fecit. Mundū eni diligere pcm est. pcm aūt nō fecit deus. Audi ergo ut dicā repetitū mundū et mundū. In hoc mundo erat. dictū est. De q? dictū in hoc mundo erat? nisi de sapientia dei qd ē xpus ihus. de q dictū ē qd paulo ante cōmemorauit. pertingit a fine usq; ad finē fortiter. et disponit omnia suauiter? Attingit eni ubiq; pter suā mūditiā: et nichil inquinatū in illā incurrit. Ergo in hoc mundo erat. et mundus ipm fecit: et mundus eū nō cognouit. Audi tibi duos mundos: mundus per eum factus ē et mundus eū nō cognouit. Nō mundus qui factus ē prius ab illo primarijs et potentibus tenebrarum: sed mundus q nō cognouit ipm. id est dilectores mūdi. potentes et iniqui. superbi infideles. Unde mundus? Quia dilexūt mundū. et inhabitando mundus dicat? et fabrica et inhabitatores. Bona domus plerūq; bonas. bona domus: et bona domus. qua bona cōseruantur in ea. Et mane domus istam: qua mala ē. Duobus modis dicat? mala ē domus hyet: cauefore propter ruinā. ne aliqd malū patiat et premat. Dicat? et sic alio modo. quēadmodū caue domū istū tā malā ne ruinam in laqueū veniamus. ne pauper opprimamur a diuite. ne fraudem aliquā patiamur. Quo ergo domus et domus: sic mundus et mundus. Quare aūt cū usta sint et ipi in mūdo. nō dicunt? mundus? Quia dicat aplus. i carne autem

ambulantes nō ſm̄ carnē militam⁹:
cōmiſcato aūt nūc in telis ē. Habi
tat hic iuſtus carne. ſz corde aī deo eſt:
et ipſe appellat² mūdus ſi ſine causa
audit ſurſū cor. ſi aūt ē causa quāe
audit. ſurſum habitet. Aportu enī
ſtus dicit: et vita vr̄a abſcondita ē
cū xp̄o in deo. Quoꝝ aūtē unica hic
eſt id eſt quoꝝ deſideriū et amor hi
erit. hic contenitur. hic implicatur:
bñ dicunt² habitatores mūdi. Et
bene dicunt² mūdus illi q̄ habitāt
in mūdo: ſicut bene dicunt² domus
illi qui habitāt domū. Mundꝰ er
go et mūdus: mūdus p eū factus
eſt et mūdus eū nō cognouit. Ecce
mūdꝰ dus factus eſt p dnm: ecce mū
dus qui nō cognouit dnm. Lauda
tu fabricā. et ama fabricatorē: et
noli amāe habitāe in fabrica. ſed
habita in fabricatore. Erue me a
p̄ſequētibz me: Qm̄ roborati
ſt ſup me. Ds dicit roboratī
ſt ſuper me: Corpus xp̄i clamat:
ecce vox eſt. membra xp̄i clamāt.
Vultū ceuit numerus peccatorum:
qm̄ habūdauit mal̄tas. refugeſcat
cantas mlitorū. Erue me a p̄ſequē
tibz me: qm̄ roborati ſt ſup me.
Erue de carcere aīam meā: ut
confiteat² nōi tuo. Carcer iſte a p
oribz vane intellectus ē. Et fortaſ
ſe iſte eſt carcer. q̄ et ſcribit² i tatu
lo ſpelunca. Tytulus enī p̄ſalmi
huiꝰ ita ſe habet: intellectus ipſi
dauid cū eēt in ſpelunca oīo. Que
ſpelunca. ipe carcer. Duo quedam
intelligenda p̄poſuim⁹: ſz vnū cū
intellexerim⁹. vtrūq; erit. Aperta
carcer fecit: nā i vnoquodam
habitaculo. altera domus ē. altera
carcer eſt. Illi qui cuſtodiūt hoīes
incluſos. et ſi in domo ſua cuſtodiāt:
illi qui aliquos cuſtodiūt² in carcē ſt.
Nūquid et illi i carcē dicendi ſunt:
Vnū habitaculū et illi eſt et illi. Al
teri ſeat domū libertas: altei carce
rem ſeruitus. Quibuſdam ergo vi
ſū eſt qđ ſpelunca et carcer mundꝰ
iſte ſit. Dic hoc orat ecclia ut de carcē
educat²: id eſt de hoc mundo. de ſub
ſole vbi omnia vanitas. Dicit² ēc.
omnia vanitas et p̄ſumptio ſpūs. in
omni ope hoīs quo ipe laborat
ſub ſole. Ergo ecclia iſtū mūdū nef
ao quair. quia pollicet² nobis ceus
q̄ſ futuri ſumus: forte ideo de loco
iſto clamam⁹ educ de carcē aīam
meā. Anima nīa p̄ fidē ſpēi xp̄o ē.
ſicut paulo ante dixi. vita vr̄a abſcō
dita eſt cū xp̄o in deo: corpus aūtē
nr̄m in iſto carcere. in iſto mūdo.
Si dicēt educ de carcē corpus meū.
ſciam quomodo⁹ carcere mūdum⁹?
forcaſſe tamē ꝑp̄t alīq̄ que nos tenz
deſideria terrena. conīq̄ que luctam²
et diuturnam⁹. q̄ video aliā legem
in membris meis repugnātē legi
mentis mee: et cē dicam⁹ educ ani
mā meā de hoc mūdo. id eſt de la
boribz et preſſuris huiꝰ ſcli. Nō enī
cauo quā tu feciſti: ſz corruptela car
nis et preſſure ⁊ cēptationes. carcer
michi ſunt. Aliqui aūt dicēt car
cerem iſtū et ſpeluncā corpus hoc
ee: ut hoc ſit educ de carcē animā
meā. Dz et iſte intellectus vacillat
aliqñtulū. Quid enī magnī educ
de carcere aīam meā. educ de corpe
aīam meā? Salvonū anime ⁊ ſic

lerator̄ nomine exeunt de corpore?
et eūt in peiores penas q̄ hic ptule
runt? Quod eīm magn̄ peni? edur
de carcere aīam meā: aī sine sero si
ue cito. nītē sit hinc exue? Forte us
tus diat iam moriar. edur de carcē
isto corpis aīam meā; si nimis fes
tinat nō habet caritatem. Desidera
re quidē hoc debet et cupiscē sicut
aplus ait; cōcupiscentiā habens r
dissolui et ēe cū xp̄o. multo ei magis
optimū. Sed ubi ē caritas? Ergo se
quit. Manere in carne nec̄n̄ necesse
vos. De corpore ergo edutat deus q̄n
voluerit. Posset dici r corp̄ nr̄m
carer? nō q̄ carcer est q̄d deus fecit.
ſ quia penale r mortale. Quo eīm
consideranta st̄ in nr̄o corpe? fig
mentū dei. et pena meriti. Tota
ista forma status. incessus. mēbra
ordinata. sensuū dispositiones. vi
dere. audire. olfacē. gustare. cōtin
gere: omnib; hec compago. r fabre
distinctio nō potuit fieri. ni a deo
qui omia opat̄ ē celestia. terres
tria. sūma. et ima. visibilia r in
visibilia. Quid ergo ibi penale
nīm? Qd̄ corruptibilis cito. qd̄
fragilis. qd̄ mortalis. qd̄ indigens:
hoc nō erit in pr̄emio. Non ei cor
pus nō erit. cū corpus resurgat.
Sed quid ibi nō erit? Corruptio.
Corruptibile eīm hoc induet in
corruptionē. Ergo si cito tibi ca
rer est: nō corpus est carer tuus.
ſ corruptio corporis tui. Corpus
eīm tuū fecit deus bonū. q̄ bonū
ē: corruptionē intulit iustus. qa
iuder est. Illud habes de benefi
cio: illud habes de supplicio. Hoc
ergo forte dicit. edur de carcere
aīam meā: edur de corruptiōe
aīam meā. Si sic intelligamus
nō est blasphemia: intellectus
constat. Ad extremū frēs sit arbi
tror hoc dicit edur de carcē. edur
de angustia? grudenti eīm hōīi
et carcer latus est: et tristi pratū
augustū est. Ergo orat se educi
ab angustia. Q̄nus eīm inspe
latitudinem habeat: in re tamē
p̄ntia angustiat. Attende angus
tias apli. Nō habui requiē spūi
meo dicit. q̄ nō inuenu titū frēm
meū. Alio loco? quis infirmat̄ et
ego nō infirmor? Quis scandalizat̄
et ego nō vror? Qui ergo et hic in
mabat et vrebatur? nōne ui pe
nis et carcē erat? Si iste pene et
tantate coronā pturuit. Unde
iterū dicit: supest michi corona
iustitie. quā reddet michi dns
in illa die iustus iudex. Ad hoc
valet. edur de carcē aīam meā
ut confiteat nomini tuo. Jam
confiteri? Ptēm nō ibi sūt: sed
laudes st̄. Duobus aūt modis
confessio intelligit̄; et in pcis
nīis. et in laude dei. In peccatis
nīis nota ē confessio. r in nota
oīm ppl̄o: ut q̄n audiat fuerit no
mē confessionis in lectione. fue
in laude dicat̄ sue de pcīis dimit
curmit pugni ad pectus. Nota
ē ergo nomē confessionis de pec
cato: cōfessionē in laude q̄ram?
Ubi inuenum q̄? Habes in scrip
turis. et hoc dictis i confessiōe:
opa dn̄i univisa. q̄m bona val

Ergo hic confessio laudis est.
Alio loco ipe dns dicat: confitebor
tibi pater dne celi t terre. Quid
confitebat? Nūqd pcta? Christi
ergo confiteri erat laudare. Et t
audi laudem prīb: qa abscondisti
hec inquit a sapientibz t prudē
tibz. et reuelasti ea pmulis. Qa
ergo post istas corruptiōis angus
tias. habitabim⁹ in domo dei: to
ta vita nra nō erit nisi laus dei.
Jam sepe vobis expōitū ē. qz tem
pestate nrītate omia negocia ne
cessaria intermittunt: qm non
erit quid ibi agamus. Nō dico
die et nocte vbi nox non est: sed
toto die. cū vnus dies ē. non erit
quid ibi agam⁹? nisi laudemus
quē diligimus? qua tūc et vide
bim⁹? Modo nō visū desideram⁹
et laudam⁹? tūc visū qd ama
m⁹ quo laudabim⁹? Dne fine
erit laus: qz sine fine amor. Qa
ergo hoc ibi agemus: id̄o edoc
de carcere aiam meā. ut cōfitea
tur nomī tuo. Beata enī q habi
tant in domo tua: in scla sclorū
laudabunt te. Modo impedit
carer: qz corpus qd corrūpitur
aggrauat aiam. Nō corpus ag
gravat aiam. nā t tū habebi⁹
corpus. sz corpus qd corrūpitur.
Ergo carcere fant nō corpus: sz
corruptio. Edoc de carcere aiam
meā ut confiteat nomī tuo.
Jam vox que sequit. ex capite
sonat dnī nri ihesu xpi. Et talis
ipa qualis hesterna vltia. Hes
terna enī ultia si meministis ly
sint: singulais ego sum donec
transeam. Et hec q est ultima?
Me sustinebūt iusti quoadusq; re
tribuas mihi. Explicit psalmus.
Incipit psalm⁹. Cxlv⁹.

In psalmo quē cantauum⁹ ia loquar
qd dns dederit mihi
cantare vestre. Hesterno die psalm⁹ bre
uior tractabat: sz spatiū tēporis
dabat nobis copiam eaā de pau
cis multa dicendi. Nūc qm plu
or psalmus ē. nō debem⁹ tantū
in singulis versibz immorari: ne
forte nō concedat dns facultatē.
ut totū pagina valeam⁹. Titul⁹
psalmi ē: ipi dauid qn eū filius
suus psequebat. In regnorū li
bris nouim⁹ hoc factū ee. erupisse
nunciū absolon pri suo. gessis
se contra illū. nō solū inule ver
eaā domesticū bellū? illū aūt
nō deiectū inique. sz humiliatū
pie accepisse a dno disciplinā.
sustinuisse medicinā: nō retribu
entē iniquitati iniquitatē. sed pa
tiū cor habuisse ad sequendam
dni uoluntatē. Ille dauid ma lau
dabilis. sz alius dauid uere manu
fortis qd interpretat dauid. dns nr
ihs xps agnoscendus ē nobis.
Preterita enī illa facta. figē fue
runt futuror. Nec diu cōmēdan
dī ē. qd sepe audistis: qd optīe
retinetis. Quemadm⁹ ergo in hoc
psalmo dnm nr saluatorē nrm
ihm christū pnūciantē se ppham
ffpheriam: et qd futurū erat in hoc
tēpore. p ea que prudem fra sunt
predicantē. Ipe enī se in ffphetis

p̄dicabat. qm̄ ip̄e est uerbū dei: nec
illi aliquid tale dicebant. nisi plenu
verbo dei. Annūciabāt ergo xp̄m̄ plenū
plenū ip̄o: et illi eū venturū putabāt
debāt. quos p̄cedentes nō deserebat.
Agnoscam⁹ ergo qādmodū xp̄m̄
p̄sequebat² filius suus. Habebat ei
filios de quibz dicebat. nō ieunabunt
filij sponsi. q̄ diu cū eis ē spōsus. Cū autē ab eis ablatus fuerit
sponsus. tūc ieunabunt filij sponsi. Ergo filij sponsi apli: et int̄ hos
p̄secutor diabolus uitas. Passiōez
utra⁹z suam in hoc psalmo p̄dicaturus ē xp̄us. audiam⁹? Hucusq; aūt
ad hoc intentā fuisse⁹ cautelam
vīam. nō docendo qd̄ ignoratis. s̄z
āmonendo qd̄ nostis. dīm̄ et salvatorem nr̄m̄ ih̄m̄ xp̄m̄ caput ēe corporis sui: illū unū mediatorē dei
et hominū. hominē ih̄m̄ natū ex v
gine tamq̄ in solitudine. sicut in
apocalipsi audiuim⁹? P solitudinē
quippe arbitror. qd̄ solus ita nat⁹
est. Hunc eū illa mulier pepert:
recturū p̄plm̄ in uirga ferrea. Uetus aūt mulier antiqua est civitas
dei. de qua in psalmo dicit²: glōsa
dicta sunt de te civitas dei. Vera
uitas mutuū habens ab ip̄o abel:
sicut mala civitas a cayn. Antiqua ergo ista civitas dei semper
tolerans terrā. speransq; celū. que
eciā ih̄rlm̄ vocat² et sponsa: utiq; de
nato quodam in spon⁹ et conditore
ip̄ius spon⁹. psalmus quidā dicat.
mater sponsi dicet homo. Qs hō?
Et homo factus est in ea: et ipse
fundauit eā altissim⁹. Denuq; ip̄e
in spon⁹ factus est homo. s̄z hūilis
factus ē homo: et idem ip̄e altissim⁹
fundauit eā civitatē. in qua factus ē
homo. Itaq; et illa mulier sole co
periebat². sole ip̄o iustitie quē non
cognoscūt impij. qui dicturi sūt in
fine: ergo erraum⁹ a via veritatis.
et iustitie lumen nō luxit nobis. et
sol nō ortus ē nobis. Est ergo q̄dā
sol iustitie q̄ nō oritur impijs: ceterū
istū solem fecit oriri sup bonos et
malos. Ergo et amicta erat sole.
et gestabat vestibz masculum
parturia. Idem ip̄e erat coronans
sponsam et nascens in spon⁹: et illa mulier civitas dei eius lucē protegebatur. cuius carne grauidabat². ascendit
quia mortalitatē assumpsit. et luna sub pedibz habebat: assumptis carnis virtute calcabat. Ergo ip̄e dīs ih̄us xp̄us caput et corpus. voluit eū eā loqui in nobis.
qui dignatus ē mori pro nobis.
membra sua nos fecit. Aliqn̄ in
q̄ per p̄sona membroz suoz loqit⁹
aliqn̄ per p̄sona sua tamq̄ capitis
nīi. Habet aliquid ille qd̄ dicat
sine nobis: nos sine illo nichil.
possum⁹ dicere. Aplius dicat. ut suppleam que desunt pressuraz xp̄i
in carne mea. Ut suppleam inq̄t
que desūt pressurarū. nō meaz.
s̄z xp̄i: in carne nō iam xp̄i. s̄z mea.
Patit² inq̄t adhuc xp̄us p̄ssuras
nō in carne sua. in qua ascendit
in celū: s̄z in carne mea. q̄ adhuc
laborat in terra. Christus inquit
pressuras patit² in carne mea. Dicuo ergo iam nō ego: vivit uero in
me xp̄us. Nisi enī xp̄us et in mem-
bris suis hoc est fidelibz suis pas-

sum ipe pateret: saulus in terra. xpm in celo sedentē nō ꝑsequeret. Denuꝫ aptē hoc exponens q̄m̄ lōg. sicut enī corpus vnū est mḡt et mēbra multa habet. oīa aūt mēb corporis cū sint mlta vnū ē corpus: ita et xp̄us. Nō aut ita et xp̄i: sed corpus vnū multa membra. ita et xp̄us. Totum ergo xp̄us. Et quia totū xp̄us: ideo caput de celo sau le saule quid me ꝑsequeris: Tene te hoc et firmum oīno cōmendate memorie. tamq̄ filij ecclesiastice eruditionis. et fidei catholice: ut agnoscatis xp̄m caput et corpus. eundemq̄ xp̄m verbū dei vnigēi tū equalem pēi: et inde videatis q̄nta gratia ꝑtingatis ad deum. ut ipe voluerit ee nobiscū vnus. qui ē cū pre vnū. Quō cum patre vnū: Ego et pater vnū sum: Q̄ nō nobiscū vnus: Non dicat in quit et semulꝫ tamq̄ i multis: tamq̄ in vno. et semini tuo qđ ē xp̄us. Ꝺz aut aliquis. Si xp̄ist semen abrahe. nūquid et nos: Q̄ementote q: semen abrahe es: ac ꝑ hoc si et nos semen abrahe. ergo et nos xp̄us. Quō vnū cor pus multa membra ita et xp̄us: et q̄ q̄ḡt in xp̄o baptizati estis. xm induistis. Nempe semen abrahe xp̄us: nec contradicta pt aplus aptissimis verbis. et semi tuo qđ est xp̄us. Videte q̄d nobis dicat: si aūt vos xp̄i ergo semen abrahe estis. Ideo magnū ē illud sacm̄ tū: erūt duo in carne vna. Aplꝰ dicat. sacramentū hoc magnū ē: ego aute dico in xp̄isto et in ecc̄a.

Christus et ecc̄a duo ī carne vna. Refer ad distantiā maiestatis duo: duo plane. Non enī et nos verbū. nō enī et nos in pncipio dr apud deū: nō enī et nos ille ꝑ quē facta sūt omnia. Venit ad carnē: et ibi xp̄us et ille et nos. Nō ergo mire mur in psalmis: multa ei dicat ex ꝑsona capitis. multa ex ꝑsona membroꝝ: et hoc totū tamq̄ vna ꝑsona sit. ita loquit. Nec mireris qua duo in voce vna. Si duo in car ne vna: inuidus filius sponsi perse quens sponsū. Hoc tunc contigit. An et futuroꝝ exemplū p̄missum ē: Multos enī falsos fres passum erat ecc̄a: ut et adhuc et usqꝫ ī finē sponsum illum filius ꝑsequatur. Si enī inimicus exprobrasset mihi. sustinuissem utiqꝫ aut: et si is qui oderat me sup me magna locutꝰ fuisset. abscondissem me utiqꝫ ab eo. Quis ē inimicus: Quis ē q̄ oderat me: Qui dicat: quis ē xp̄us: Homo fuit xp̄us. nec vide potuit cū vellet vide: et mortuus ē inquit nolēs. eructus. anxius. occisus. Inimica ista dicunt. Aptus iste inimicus est aut xp̄us: odit me. aptus n̄ idicat inimicitias. Facile ē istū ul' tolerare ul' vitare. Quid facio de absolon. quid facio de iuda: Q̄d de falsis fr̄ibꝫ. q̄d de malis filijs et tamen fi lijs. q̄ contra nos blasphemāt xp̄m: ꝫ nobiscū adorāt xp̄m. et in nobis ꝑsequunt xp̄m: De quibꝫ cōsequit in eodem psalmo dicat. aliū facile erat ꝑferre cū q̄ oderat me. ul' ab scondē me ab eo. Abscondis enī te a pagano intimis ecc̄iam: q̄ndo

aūt et ibi inuenis qđ timeas. quid ḡris
vbi te abscondas? Denigz ille ipe aplūs
qui genit in piculis a falsis fratribus:
foris migt pugne. intus timores. Si g
is qui odeāt me sup me magna loqu
tus fuisset. abscondissem me vtiqz ab
eo: tu veō vnanimis meus. Vnanimem dicit. tp vnū in ipo. Est ergo
ecclie qđ ferat foris. gemat intus: ī
imitos tamē suos reputat foris et
intus. foris facilius tolerabiles. utī
difficilius tolerabiles. Dicat ergo
dns nr. dicat ipse nobis cū tot ipse.

Omnine exaudi oronem meā:
auribz pape preteri meam.
Hoc est exaudi. qđ pape auribz. Fe
pcatio confirmatio est. In veita
te tua exaudi me in tua iustia.
Neqz utriqz accipiatis cū dicit in
tua iustia: cōmendatio ē ait gre.
ne vnus qsqz nim iustiā suā pu
tet. Her enī iustia dei est: quā ut
habeas deus reddit. Nam q volue
runt de sua iustia gloiari? quid
de illis dicat aplūs? Testionū eis
inquit phibeo. quia zelum dei habēt.
De iudeis loquens. zelum dei ī qt
habent: sed nō scdm sciam. Qđ est
nō scdm sciam? Quā enī tu cōmen
das utilē sciam? Nūquid illā que
cū sola fuerit inflat? qui nisi com
tata fuerit caritatē nō edificat? Flō
utiqz ipam sz illā sciam comitem
caritatis. migiam humilitatis.
Vide si ipsa est. Zelum inquit dei
habent. sz nō scdm sciam. Exponat
quā dicat sciam. Ignorātes ei dei
iustiā. et suā volentes constituē:
iustie dei nō st subiecti. Qui ergo
volūt constituē iustiā suā? q tqđ
bene fecerint sibi imputant: quod
male deo. omīno puersi. Denigz et
ti erunt cū hoc ipm cognouerint. Pu
sus ideo qz qđ male deo. qđ bī tibi:
rectus eris qī qđ male fecerit tibi.
qđ bene fecerit deo. Non ei er ipso
iuste viueres: nisi ab illo iustus
factus qui iustificat impiū. Ergo
migt in veritate tua exaudi me
in tua iustia: nō in mea. ut mise
ar in illo nō habens meā iusti
tiā que ex lege ē. sz eam que est ex
fide. Esto in tua iustia exaudi me
nō que ex lege est. sz ea que ē ex fi
de. Ad me enī cū respicio: multa a
liud meū qp peccatū inueniō. Et
nō intres in iudiciū cū seruo tuo.
Qui cū illo volunt intrare in iu
dicio? nisi qui ignorantes dei iu
stiā. suam volunt constituere?
Quid est qđ ieiunauim et nō vi
disti? afflixim aiam nām
isti? Respondet tibi deus: ut
apias qđ promisi. ego dedi ut fa
res. Quare acciperes ego dedi.
Denigz sūpl talibz loquit. Ipse
Quid vltis meū iudicio contra
dere? Omnes delinquistis me di
nib. Quid multis meū iudicio
cōtendē? et vrās iustias meō
raux? Cōsiderate iustias vras:
ego nouā facinora vra. Quomō
approbabo iustiā? ubi rapina
bo superbiam? Aperito iste hūlis
in corpore xpi. discens a capite
qm mitis est et hūlis corde: ne
intres migt in iudiciū cū seruo
tuo. Non intrabimus: nolo tem

habere causam ut ego ꝓponã iustitiam meã. tu cõiunctas unquitatẽ meã. Ne intres in iudiciũ cũ seruo tuo. Quare hoc? Quare times? Quã nõ iustificabit coram te oĩs uiuens. Omnis uiuens. hic utiq; uiuẽs. Ante uiuẽs. moritur uiuẽs. natꝰ homo et hoñibꝫ uiuens. de anima anima uiuens. Oñibꝫ ita uiuens. iustificari forte potest corã se: nõ coram te. Quã nõ coram se: sibi placens. tibi displicens: corã te aũt nõ iustificabit omnis uiuens. Noli ergo intrare mecũ in iudiciũ. dñe meus. Quãtũlibꝫ rectꝰ uideat: ꝑdicas tu de thesauro tuo regulam: coaptas me ad eam. et prauus ĩuenior. Ne intres ĩ iudiciũ cũ seruo tuo. Bene cum seruo tuo. Indignũ est tibi cũ suo tuo intrare in iudiciũ: nec quidem cũ amico tuo. ꝙ uobis dico amicos meos. nõ diceres. nisi et seruos tuipse fecisses. Tu licet dicas amicum: ego confiteor seruũ. Nã indigeo. fugitiuꝰ credo. patrem quero: nõ sum dignꝰ uocari filius tuus. Ne intres ĩ iudicio cũ seruo tuo: quia nõ iustificabit in conspectu tuo omnis uiuens. Ante mortẽ ne laudes hoĩez quẽq̃. omnino omnis homo uiuẽs. Quid ipi arietes. quid ipi apli? de quorũ prole dicit. afferte dño filios arietum. Et hinc paulus ẽ qui dicit. nõ se ẽe ꝑfectum. Nõ quia iã ante perim inqt. aut iam ꝑfectus sum. Denicꝫ fiẽs ut ato agnoscatis. ipsi discuerũt orare qñ orandum? Ipsis data ẽ regla postulãdi a uuꝛ

pento celesti. Vt orate iqt. Et cũ quedam ꝑmisisset. posuit et hoc ut dicẽt arietes nri. duces omnũ. et precipua membra pastorũ. et tot gregatores omnis gregis. ipi dixerunt dice: dimitte nobis debita nra sicut et nos dimittim debitoribꝫ nris. Non dixerũt gras tibi qui dimisisti nobis debita nra. sicut et nos dimittim debitoribus nris: ꝙ dimitte sicut et nos dimittimus. Orabant aũt utiq; iã fideles. utiq; iam apli. Nam ista oro dñica magis fidelibus datur. Si debita illa tm̃o dicẽtur que ꝑ baptismũ dimittunt: catheciminus cõgruet magis orare. dimitte nobis debita nra. Dicunt ergo apli: dimitte. dimitte nobis debita nra sicut et nos dimittim debitoribus nris. Et cũ eis dictũ fuerit q̃re hoc dicatis. que debita ꝛa: respondeant. quia nõ iustificabit in conspectu tuo omnis uiuens. Quis ꝑsecutꝰ ẽ inimicus aiam meã: humiliauit in terra uitã meã. Vide nos. uite caput nrm pro nobis: quis ꝑsecutꝰ ẽ inimicus aiam meã. Psecutus ẽ plane et diabolus animã xpi. et iudas aiam mgri: et nũc ad ꝑsecutionẽ corpis xpi idem diabolus manet. Iudas autẽ inde discedit: nõ tamẽ deest de quo dicat et corpus. quis ꝑsecutus ẽ inimicus animã meã. humiliauit i terra vitam meã. Humiliauit inqt i terra vitam meã. Alio loco dicit. aut uauerũt aiam meã. Quo enim nobis cũ agit quisq̃s ꝑsequit? nisi ut relicta spe celesti. tm̃ sapiam?

ꝑscutor. cedentes terrena diligam. Et illi quidē q̄ntū in ipis est hoc agūt: nobis aūt hoc nō contingat. quia dicit. si resurrexistis cū xp̄o q̄ sursū sūt sapite. ubi xp̄us ē in dextera dei sedens. que sursū st̄ querite. nō que sup terram: mortui enī estis. Nā nō iustificabit coram deo oīs uiuēs. Illi ergo ul' apte seuiendo ul' occulte insidiando. conant ꝓdere vitā nām ad terram. Contra hos vigilem: ut dicē possimus. nrā aūt cō uersatio in celis est. Humiliauit in quit in terra vitam meā in mundo. Collocauerūt me in tenebris sic mortuos seculi. Hoc a capite expediens audiens: et expeditus hoc i capite agnoscatis. Ille enī ꝓ nobis mortuus factus est: ꝑ nō mortuus sibi. Qui enī mortuus st̄ sibi: et quo ille nō erat mortuus sibi: a) mortui sibi merito mortui: mercedē impi entes inq̄tatis. et morte dulcedines ꝑpagine. illa est uoce q̄ dicit. ego enī in inq̄tatibus conceptus sum. et in peccatis mr̄ mea ī utero me aluit. Venit aūt ille ꝓ virginē. assumens carnē. nō inquitatem carnis: assumens carnē mūdam mūdamē. Illi aūt quē pōrē putabant. cū mortuū sibi deputabant. Ut ille qui in alio psalmo dicit. que nō rapui tūc exsoluebā. et qui dicit in euangelio. ecce venit princeps mūdi. ꝓ positus mortis. opis mali ꝑsua sor. supplicij creator: veniet inquit. et in me nichil inuenit. Quid est in me nichil inuenit: Nullā culpam: nichil quare mori debeam. Et ut sciāt oīs qa voluntatē inq̄t pris mei facio: surgite eam hinc. Ut moriar inquit uoluntatē pris mei facio: nō aūt morte sua digni. mihi fecit mī moriar ꝑ fano ut moiar. ut illi ꝑ mortē liberet. q̄ hec bāt q̄e mo mortē liberet. Collocauerūt me in tenebris cū in infernis. tamq̄ i sepulchro. tamq̄ in ipa passione. uelut mortuos seculi: eum qui dat fē sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. Quid est liber: Quare liber: Quia oīs qui facit pām. seruus est pēc. Denuq̄ nō fuerat a vinculis. nisi liber a vinculis. Ille liber mortē occidit. vinculū inuenit. captiuitatē captiuauit. et collocauerūt eū in tenebrosis. tamq̄ mortuos sibi. Et tedium inq̄t passus est in me spūs meus. Retortami tristis ē anima mea q̄ ad mortem: videte voce mea Quidquid apparet ipe tristis a capite ad membra: a membris ad caput: Tedium inq̄t passus est in me spūs meus. Agnoscam. tristis est anima mea usq̄ ad mortē. Sed et illic nos eramus. Trāsfigurauit cō in se corpus humilitatis nre. conformans corpori glorie sue: et uetus homo nr̄ confixus ē cruci cū illo. Turbatus ē cor meū. Ipse inquit non ī alio. Illi enī me deseruerūt. et illiq ī heserūt recesserūt. et meipm q̄ mori uidebant. aliq̄d putauerūt: et a latione uerti sunt. qui tūc credidit q̄ illi resurrexit. Inde ad membra. Omnes ratus sū dierū antiquor. Nūq̄d meoratus ē ille dierū antiquor.

per quem factus ē oīb dieb⁹? Sed lo
quit² corpus. loquit² vnusq̄sq; illius
gratia iustificatus. inherens illi in
caritate: et deuota humilitate loq̄
tur et dicit. medeatus sum dictum
anniquor. Meditatus sū in oīnib⁹
opib⁹ tuis: q⁹ vasa omnia bona tu fe
cisti. et nichil constitisset. qđ a te cō
stitutū nō eēt. Creatura tua spectа
culū nichi facta est: quesiui i opere
artificem. et in conditis oīnib⁹ condi
torē. Quare hoc? Vt quid hoc nisi
ut intelligeret quitđ in se boni eēt
ab illo fact̄i eē. ne ignorans iustitia
am dei. et suā uolens cōstituic. iusti
tie dei subiectus nō eēt? ut ei conue
niret vox illa supior. in veritate tua.
et in iustitia tua? In oīnibus ergo
dei opib⁹ et meditatiōe oīm operū
dei gratiā insinuat. grām cōmen
tat. grām se inuenisse gloriat²? gr̄a
qua gratis salui facti sumus.
qua et gratis salui facti sum⁹? Nō
gl̄iaris in tua iustitia? Quid te ex
tollis. ignorans dei iustitiā? Dedis
ti forte aliquid. ut saluus eēs? Nō
dedisti ut homo eēs? Respice ergo
conditorē vite tue. substantie t⁹ iust
itie et salutis auctorē. Meditare
in factur⁹ manuū eius: q⁹ et iust
itia quę in te est. ad manū eius m
ouebis ꝓtinꝰ. Audi aplm hoc te do
centē. nō ex opib⁹ iust⁹ ne forte qđ
extollat². Opa bona nō habem⁹?
Habem⁹ plane? Vñ inde qđ sequit²?
Ipius enī sum⁹ figmentū dicit: ip
sius sumus figmentū. Forte natam
q⁹ hoīes sumus. cōmedare voluit hō
appellato figmento? Nō plane de
opib⁹ loquebat². Nō inq̄t ex opib⁹
ne qđ forte extollat². Ipius ei sum⁹
figmentū. Sed nō conuincamus? Seq̄
tur. ipius enī sumus figmentū: creati
in xpisto ihu. in opib⁹ bonis. Noli
ergo putare te aliq̄d opari. nisi in
quitū malus es. Auerte ab ope tuo
te: ad opus illius q̄ fecit te. Ipe for
met: et ipe qđ formauerat et tu ex
tinuasti. reformet. Vt enī sis ipe
opatus ē: ut bonus sis. si bonus es.
ipse opat². Cū tremore inq̄t t timo
re vrām iporū salutem opamini.
Di nrām iporū salutē opamur: q̄
re cū timore. quare cū tremore? an
sit in ptāte nra qđ opamur? Au
di quare cū timore et tremore. De
us est enī qui opat² in uobis: t vel
le et opari pro bona voluntate. Er
go cū timore et tremore: ut delect
in cōualle opari nrm artificē. Sic
enī opatur tāmq̄ in electis: q̄ndi
cit in gentilib⁹. et replet ruinas. In
factur⁹ manuū tuarū meditatus
sū. Vidi ergo et inspexi opa tua: q⁹
nichil boni eē in nobis potest. nisi
abs te fiat qui nos fecisti. Et qđ fe
cū viderem a te omne datū optimū.
et omne dōnū pfm̄ desursū eē descē
dens a pre luminū? apud quē
nō est cōmutatio. nec momēti obū
bratio. Cū hoc viderem auersus ab
ope malo qđ fecerā in me; extendi
manus meas ad te. Extendi in
q̄t manus meas ad te. Anima mea
velut terra sine aqua tibi. Cōplue
inquit me: ad faciendū fructū bonū.
Dns enī dabit suauitatē: ut terra
nra det fructū suū. Extendi manus
meas ad te: anima mea velut tra
sine aqua tibi. Non michi. sed tibi.

Sitiuit tibi possum: me irrigaē nō pos
sum. Anima mea uelut tra sine aqua
tibi: qsitiuit anima mea ad deum
uiuū. Qn̄ uenā. nisi qn̄ uenerit?
Sitiuit anima mea in deum uiuum:
qn aīa mea uelut terra sn̄ aqua tibi.
Habundat mare. mundat. ropiosū
est. fluctuat. ßamarū est: discreta ē
aqua. apparuit arida anima mea:
irriga eam. qn uelut tra est sn̄ aqua
tibi. Cito exaudi me dn̄e. Que
enī mora? qn̄ sic sicio ad inflāmam
dā sitim meam? Pluuiā differebas.
ut hauriens imbiberem: nō respue
rem qđ influeret. Si ergo ideo diffe
rebas: iam da. qm̄ aīa mea uelut
terra sine aqua tibi. Cito exaudi
me dn̄e: Deficit spiritus meus.
Impleat me spūs tuus: qđ deficit
spūs meus. Ipa est causa ut citoꝛ
audiar: quia deficit spiritꝰ meus.
Factus sum iam pauꝑ spūi: beatū
me fac in regno celoꝝ. In quo enī
uiuit spūs eius supbus est: spiritu
suo extollit contra deū. Fiat in illo
bene qđ alibi scriptū ē. auferes spi
ritū eoꝝ & deficient. & in puluerē
suū reuertent: ut confitentes dicāt.
memento qn̄ pulus sum? Cū aūt
dixerint qn̄ pulus sumus memēto:
tūc dicāt anima mea uelut terra
sine aqua tibi. Que enī tū terra
sitis qn̄ pulus? Sz cito exaudi me
dn̄e. conplue me. consurrexa me. ne
sim pulus quē, piat ventus a fa
cie terre. Cito exaudi me domine
deficit spūs meus: nō differatur
inopia mea. Abstuliſti spm̄ meū
ut deficerem. et in puluerē meum
conuerterer. & dicerem tibi. anima
mea uelut terra sine aqua tibi?
fiet etiā qđ in illo psalmo dicit. au
feres spm̄ eoꝝ et deficient. emitte
spm̄ tuū et creabunt: et renouabis
faciem terre. Si qua igit in ipo
nona creatura. uetera transierūt.
in spū tuo uetera cessarunt. in spū
tuo nona facta sūt. Ne auertas
faciem tuā a me. Auertisti a fa
cie pbo: etenī aliqn̄ habundabam
et in habundantia mea. elatus
eram. Ego enī dixi aliqn̄ in habū
dantia mea. nō mouebor in eter
nū. Dixi nō mouebor in habun
dantia mea. ignorans ustriam
tuam et constituens meā: sed tu
domine in uolūtate tua pstitisti
decori meo uirtutē. Dixi in habū
dantia mea nō mouebor. verum
aūt a te mihi eāt. quicqđ habū
dabam: et ut hoc probarer a te
mihi fuisse. auertisti faciē tuā.
et factus sū conturbatus. Post
hanc conturbationē. in qua facie
sū qua auertisti faciē tuā. post
tediū spūs mei post conturbatio
nem meā i me. et eo qđ auertisti
faciē meā. iā factus sū sicut tra
sine aqua tibi: ne auertas faciē
tuam. Auertisti a supbo: redde
humili. Ne auertas faciē tuam
a me: quia si auteus
ero descendentibz in lacū. Qđ ē
descendentibz in lacū? Pdā: cū
venerit i profundū malorū. qui
tēpnet. Illi descendūt in lacū
etiā confessionē pdunt. Contra
qđ dicitur: ne cadaret sup me pe
cus ob suū. Hanc profundio
tē lacū appellat plenius scriptū

Mane exaudies uocē meā: mane astabo tibi. et contemplabor. Auditam fac mi mane miam tuā: qm in te speraui. Si enī qđ nō videm⁹ spe tam⁹: p patiēnā expectam⁹. Paa enuā querit nor: leticiā donab⁹ dies. Auditū mi mane miaz tu am: qm in te speraui. Hz hic quđ donet uenīat mane? Nō enī suf fic mane sperare: ſ aliqđ opus ē agē. Quare aliqđ agere? Qm dicit in alio psalmo. deū exaudiui in die tribulatiōis mee. Tamq̄ in tempe noctis mee deū exaudiui.

Mane exquisisti: Manibz meis nocte coram eo: et nō sū deceptus. Manibz querendus ē i nocte deus. Quid est manibz? Bonis opibz: ſbonis opibz coram eo. Cū ei fans elemosinā noli tuba tanere: pater tuus q̄ uidet in occulto reddet t̄. Quia ergo spemndū ē mane. ꝛ ita nox ista tolerancia est. et in ipsa pacia donet dies lucescat pfectū dū est. qđ interea hic agendū? Ne forte p temeritē im acturus es aliquid. ut meream pduci ad mane? Ostende mihi dne viam in qua ingrediar. Ideo luceriā, pphetiā attendit: ideo ipm dnm tamq̄ in testa carnis misit. qui eiā dicit. eraruit velut testa uirtus mea. Ambula ad pphetiā. ambula ad luceriā pdictorū futurorū: ābula ad uerba dei. Nondū uides ubi in principio deū apud deū: ambu la ad formā serui. pdutus ad for mā dnī. Nota fac mi dne viā in qua ingrediar: Qm ad te leua ui aiam meā. Leuaui ad te: non contra te. Apud te fons vite. ad te leuaui aiam meā. tamq̄ vas ad fontē attuli: imple ergo me. qm ad te leuaui aiam meā. Exime me de inimicis meis dne q̄ ad te cōfugi. Qui aliq̄ a te fugi: ad te confugi. Fugit enī adam a facie dei et abscondit se int̄ ligna para dysi: ut de illo diceret in libro iob. tamq̄ seruus fugiens dnm suum. et consecutus ē umbrā. Fugit a facie dnī sui. et ꝛ secutus ē umbrā. Ad umbrā enī fugit inter ligna paradysi. De si pmansent i umbra:

re postea dicat² transierūt oīa tanq̄ vmbra. Erue me de inimicis meis. Non ego hic inimicos hoīes cogito: nō est nobis colluctatio aduersus carnē et sanguinē. Sed aduersus quos? Aduersus principes et potestates, rectores mūdi. Cuius mūdi? Nō eni celi et terre: nō eni cegunt qđ nō fecerūt rectores mundi. Sed cuius mūdi? Tenebraru haru. Quaru tenebraru? Utiq; iniquor. Iustis ei aliq̄ tenebre: nūc aūt lux in dño. Rectores mūdi tenebraru haru, rectores iniquitatis: contra hos habetis luctamen. Magnū preliū nobis e: hostē non videre et vincē. Aduersus rectores mūdi tenebraru haru, diabolū satellites et angelos eius? nō illius mūdi rectores, de quo dicit², et mundus p ei² factus e: nec illius mūdi de quo dicit², et mundus ei nō cognouit. Erue me de inimicis meis dñe, q̄ ad te confugi. De inimicis meis: nō iuda. nec qui impleuit iudam. Illū patior visum; illū expugno nō visū. Arripit eni buccellā iudas et intrauit in illū sathanas: ut iste quod pfectionē pateret² a filio suo. Quam multos iudas diabolus implet i digne accipientes buccellā ad iudicū suū. Qui eni manducat et bibit indigne; iudicū sibi mādu cat et bibit. Non malū e qđ dat²: nec bonū malo in iudicū dat². Bene ee nō potest male accipiēti qđ bonū e. Ergo erue me ab inimicis meis, q̄ ad te confugi. Ergo q̄ ad te confugi, ul' quo a facie tua fugiā. si ascendero in celū tu illic es. q̄ eni fugerem, quo ibo a spū tuo: si ascē dero in infernū ades? quod ergo restat? Si assumpsero pennas meas ut columba, et volabo in extrema maris, ibi est ut spe habitem i fine seculi? etenim illuc manus tua deducet me, et pdiuet me dextera tua. Erue me de inimicis meis, q̄m ad te confugi, dñe. Doce me ut faciā uoluntatem tuā: q̄ tu es deus meus. Oratio. Oratio confessio. o pscriptio: q̄m tu es deus meus. Ad aliū aute fas. si ab alio factus sum; tu es totum meū, q̄ tu es deus meus. Patre quem, pter hereditate? Tu es dē meus. Non solū tator hereditatis, sed ipa hereditas. Dñs pbs hereditatis mee. Dñm quem, pter redemptionem? Tu es deus meus. Patrem? Tu es deus meus. Postremo creatorem? creasti me p verbum. Verbum tuū. et recreasti me p verbum. Deū manentē apud te: recreasti p verbū carnē factū, pter nos. Doce ergo me ut faciā uoluntatem tuā: q̄a tu es deus meus. Si nō me docueris, fa. cā voluntatē meā: et deseret me dē meus. Doce me ut faciā uoluntatem tuā: q̄m tu es deus meus de te me. Nō eni tu es deus meus. Videre q̄d et ego eo mgr meus. Videre? hoc tene modū gratia cōmendet². hoc tene te. hoc imbibite? hoc vobis de nullus erruat. ne habeatis zelum dei sed nō secm̄ scām: ne ignorantes dei iustitiā 7 vrām vo lentes, stinic legē. iustitie dei non

situs subiecti. Verba certe apli ag
nosatis. Diate ergo ista: doce me ut
faciã voluntatem tuã. qr tu es deus
meus. Spūs tuus bonus. nõ me
us malus. Spūs tuus bonus Se
ducet me in terram rectã: qã spūs
meus malus deducet me in terrã
puersam. Et quid ego meru? Que
mea opa bona sine tuo adutorio
computant? unde impetrãe dignꝰ
eẽm deducta a spũ tuo ĩ tuã rãm?
Que opa tua? ul' q̃ merita mea?
Propter nomẽ tuũ dñe vuufica
bis me. Attendite ergo q̃ũtum po
testis gratie cõmendationẽ. q̃ gũis
salui facti estis. Propt nomẽ tuũ
dñe vuuficabis me: nõ nobꝭ dñe
nõ nobis. ſ nomi tuo da gloriã.
Propter nomẽ tuũ dñe vuufica bme
in tua ustica. nõ in mea: nõ quia
ego meru. ſ quia tu misereis. Sã
si meũ ostenderem meritũ: nichil
abs te mereret nisi supplicii. Anul
sisti merita mea: inseruisti dona
tua. Propt nomẽ tuũ dñe vuufi
cabis me in tua ustica. Educes
de tribulatione aiam meã. et in
tua mia ad interitũ deduces ini
micos meos: et pdes oẽs tribulã
tes aiam meã. qm ego sus tuus
sum. Explicit psalmꝰ C xlixꝰ.

Incipit psalmus Cẽtesimꝰ xlixꝰ

Psalmi huiꝰ tytulꝰ
breuis est numero
verboũ. ſ grauis
ponde misteriorũ:
ipi dauid ad goliã.
Preluit hoc factum tpe prim nouꝰ.
de septuris sanctis evolut meũ ca
ritas vã. Cũ eũ adusus pplin dei
alienigene dimicarent: quocunq; u
nus vnũ. golias dauid. in quo certa
mine voluntas dei pro cuius pte
victoria probaret. Sed quid de victo
ria sagatimus? qñ prouocantẽ pro
uocatũq; ceriam? Quocunq; impi
etas pietatem, quocunq; superbia
humilitatẽ: postremo, quocunq; dya
bolus xpm. Qd mirum dyabolũ
victũ? Ille erat grandis statura cor
pis: iste aũt statura puuis. fide mꝭ
nus. Arripuit arma bellica sanctus
dauid. vt adiisus goliam, precederet:
hec arma petatem et paruã ut dꝭ
minus statura corpis. portare non
valuit. Abiecit onerantia nõ ad
uuãtia: accepit q̃q; lapides de
flumine. et posuit ĩ vase pastorali.
Hys armatus corpalit. nomine
aũt dei spũalit: pcessit et vicit. Ille
quidẽ ille dauid: ſ misteria pstrue
mur. Proposuerim eũ titulum
istũ breuẽ nũo verboũ: ſ grauem
pondẽ misteriorũ. Veniat ĩ mentẽ
aplica illa sũa. omia hec in figa
contingebant illis: ne imprudentes
videamur querẽ aliq̃d absconditũ.
vbi possit dici totũ sine mistery, p
funditate simplicit dictũ. Habemꝰ
ergo auctoritatẽ faciẽtẽ vos intẽ
tos ad querendũ. vigiles ad inues
rigandũ. deuotos ad audiendũ:
fideles ad credendũ. impigros ad
faciendũ. In dauid xpus: ſ sicut fo
lent intelligẽ eruditi in scola eius.
xpus caput et corpus. Non ergo
sic auditis aliq̃d ex psona xpi: qñ
ad vos nõ ptineat q̃ estis mẽbra
xpi. Hoc tamq̃ in fundamento
posito. videte que sequant. Hostis

multis sacramentis visibilibz et corporalibz onerati ee pplin pmu. cau
sione. negotioso illo quodā sacdo
cio. et templo figuris pleno: multipli
cibz holocaust eū sacrificioēqz ge
neribz. Per quod nr tamq̄ arma
pmentia. nō adnuāta posuit.
Si enī data eet lex que posset vi
ficare: vere ex lege eet iustitia. Vt
quid ergo lex? Sequit? ꝙ cōclusit
inq̄t scriptum oia sub pcō: ut pro
missio ex fide ihu xpi daret credē
tibz. Denqz iste quid saluet xpc.
caput et corpus tempe iuelationis
noui testamenti. tempore insinuā
de et cōmendande gre dei. q̄d fecit?
Arma posuit. qnqz lapides tulit:
arma ut dicim onerātia posuit.
Ergo sacramēta legis. sacramēta
illa legis que nō sūt imposita gen
tibz. posuit: que nō obseruamus.
Meminisse enī quēta in ueteri le
ge legam et nō obseruem? ꝙ tñ
ad aliquā significationē pmissa et
posita intelligamus: nō ut abti
amus legem dei. sed ut sacrāmenta
pmittentia impleta. pmissioē nō
celebremus. Qd enī promittebant
venit. Gratia enī noui testamēti
in lege velabat: in euāgelio reue
labat. Velum remouum? qd vela
bat agnoum? Agnoum aūt in
gratia dñi nri ihu xpi capitis et
saluatoris nri qui pro nob crucifix
est: quo crucifixo etiā uelū templi cō
fissum est. Denqz arma ille posu
it tamq̄ onem sacrāmētoz ueteris
legis: et ipam legem accepit. Un
qz enī lapides qnqz libros moysi
significat. Tulit ergo illos qnqz la
pides de flumine. Nostis quid
sit fluuius. Labitur enī mortale
sclm: et pterfluit q̄cquid nenit in
mundū. Erant ergo in flumine
tamq̄ in pplo. illi primo lapides
erant illius mutiles. nanbat nudi
il, pcrmit: trāsibat sicut fluuius.
Quid fecit dauid. ut lex ipa vi
lis eet? Accepit gratiā. Lex enim
sine gratia impleri non potest.
plenitudo enī legis caritas. Et
vnde ista caritas? Vide si non ex
gratia. Caritas enī dei diffusa ē
in cordibz nrīs. p spm scm q̄ datus
ē nobis. Quia ergo grā facit im
pleri legem: significat aūt grā
lacte. Hoc enī est in carne gratu
itū: ubi mater nō querit ampe.
ꝙ satagit dare. Hoc mater gratis
dat: et contristat si desit q̄ amplet.
Quo ergo ondit dauid legem sine
gratia operari nō posse? nisi cū illos
lapides qnqz quibz significabat
lex. in libris qnqz conuīgere volēs
gratie. posuit in uase pastorali.
quo lac mulgere consueuerat?
Hijs armatus. grā vtiqz armat?
et ideo pfidens nō de se. sed de
dño suo. processit aduersus goliam
superbum: se tantum de se psu
mente. Tulit vnū lapidem. icid.
munitū in fronte prcussit: icidit
et eo loco corpis. vbi signū xpi nō
habuit. Hoc quoqz licet attendas.
qnqz lapides posuit. vnū mutit:
libri lecti sūt. ꝙ vnitas vitat. plē
nitudo enī legis ut paulo ante
cōmendauim? caritas: et apls
ait. sufferentes inuicē in dilectiōe
studentes seruare vnitatē spūs

in buccalo pacis. Deinde illo passo atq; dejecto gladiū eius abstulit: et inde caput illi abscidit. Et hoc fa cit nr̄ dauid: deicit dyabolū de su is. Q̄ui aut credunt magnu eius q̄d ille in manu habebat. ⁊ de q̄bz tentas aias triumphabat: cōuertūt linguas suas contra dyabolū. et sic golie de gladio suo caput mu ditur. Misteriū tituli, p̄ tpis bre uitate tractauim⁹: videamus q̄d habeat iste psalmus. Psalm⁹

Benedictus dn̄s d̄s meus q̄ docet manus meas ad prelū: et digitos meos ad bellū. Dor nr̄a ē: si corpus xp̄i nos su mus. Benedictam⁹ dn̄m nr̄m qui docet manus nr̄as ad p̄lū: digi tos nr̄os ad bellū. Repetitio sen tentie uidet²: q̄d est manus nr̄as in p̄lū. hoc est digitos nr̄os ad bellū. An aliq̄d interest int̄ ma nus et digitos? Digitus utiq; o patur et manus. Non utiq; ab surde accipim⁹ digitos, p̄ manibz positos. Descriptamen in digitis ag nosc⁹ ueritatē. diuisionē operatio nis; et tamē indicē unitatis vide lā gratiaꝝ. Dicat aplus. alij q̄ dem p̄ sp̄m datur sermo sapientie. alij sermo scie sc̄dm eundē sp̄m: alij fides in eode sp̄u. alij donatio curationū in uno spiritu: alij ge nera linguarū. alij ꝓphetia. alij dina tio sp̄uū. Omnia hec operat² un⁹ atq; idem sp̄us. Hadit ē unitatis. duu denis, ꝓpria unicuiq; pro ut uult: alij illud. alij hoc. Hijs ergo digi tis pugnat corpus xp̄i; p̄cedēs in bellū. procedens in prelium. n

Jam prelioꝝ et belloꝝ genera com memorare fortasse longū ē: ⁊ genere facilius q̄ explicare. Habem⁹ unū bellū h̄ic memorat aplus. nō ē nob colluctatio adūsus carnē ⁊ sāgu nē. id est adūsus hoīes a quibus videmꝰ pati molestias: nō adū sus ipos pugnantes. ꝫ aduersus principes et potestates. ⁊ rectores mundi. Et ne intelligeres mūdi celi et terre⁹: ondit quid diceret tenebraꝝ harū. mūdi scilicet n qui p̄ ipm factus ē. q̄ ⁊ mūdus p̄ eum factus ē: ꝫ mundi qui eū nō cognouit. q̄ et mūdus eum nō cognouit. Hec tenebre nō st natum. ꝫ voluntate. Anima eni p̄ semez ipam nō luget⁹: q̄ humi liet ac veraciter cantat, tu illumi bis lucerna mea dne. deus me⁹ illumia tenebras meas: et aput te unḡt fons vite. in lūe tuo vide bim⁹ lumen. Non in lumie nro ꝫ in lūe tuo. Nam ⁊ oculi nostri lumina vocant²: et tñ lux certi seus si desit. erūt sani ⁊ patentes in tenebris remanebūt. Ergo bel lū gerimus adūsus rectores tēbra rū harū. rectores scilicet infideliū dyabolū et angelos eius: rectores glady eius. de quo pugnat dya bolus adūsus fideles. Sed q̄mō golie, p̄stanto tollit² gladius. ut ipi golie caput de suo gladio ā puret²: ita ut credunt ipi infi deles dicat² eis. fiustis eni aliq̄n tene bre. nunc aut lux in dño. Pugnas tis de manu golie: iam i manu ipi tollite caput golie. Hoc enim unū prelū: alterū aut utriusq;

Modo genus hoc belli ex
plita epla legebat. Cauo cotupisti
aduersus spm. et spūs aduſus cne:
ut nō ea que uultis faciatis. Et hoc
graue bellū. et qđ est molestus int
nūi: in quo bello si sit quisq victor. il
los quos nō uidet ūmitos continuo
superabit. Sic enī temptat dyabolus
ul' angelī eius: nisi qđ in te carnali
ter dominat. Nam quō uincimus
illos hostes quos nō uidemus? nisi
q carnales interiores motus nros
sentimus? Hijs confligimus. et illos
pcutimus. In amore pecunie dña
tur auaritia: dominante tibi ava
ritia. dyabolus forinsecus luxurim
cū fraude. ꝓponit. Plerūq enim ad
luxurī nō pcuenis nisi fraudē feceris.
Proponit ergo ille forinsecus ava
ritie tue quā intus nō vincis. quā
nō domuisti. quā nō tibi subiecis
ti. ꝓponit tamq athlete suo ago
nitheta malus fraudē et luxurim.
opus et pmiū: fac et tolle. Tu at
si talem auaritiā. si tibi interius no
dominat. quā si sentiens vincis. nā
dyabolū insidiantē nō sentis: si er
go edomuisti auaritiā. attendis
alterū, ꝓponentē opus et premiū.
Quid ille proposuit? fraudem et
luxurī. Qđ et iste ꝓponit? Innocen
am et coronā. Fac et tolle. et ille di
cit et iste. Iam tu pliator interior si
nō es vitijs auaritia. ꝑiurior aua
ritie: illū attendis et hunc vincis.
Discernis enī utrūq et dicis. hic
video opus et pmiū: illic autē es
cam et laqueū. Nec enī aliquid
dicis in te qđ nō pcineat ad te. Et
enī ex pcto diuisus es aduersū te.

Malis caupisentie ꝓpaginem et
inuidiam mortis: habes qđ contra
pugnes in te. habes qđ expugnes i te.
Sed habes quē inuocres ut pugnāt
adiuuet te: et vincentē coronet te.
qui nō existentem facit te. Quō in
quis vincā? Ecce ipe aplus diffinit
luxurī prelū, ꝓponit: et qđ laborio
sū sit aut forte insuperabile si non
intelligo ipe audit. Cauo inquit
caupisti aduersus spm. et spūs
aduersus carnē: ut nō ea q uultis fa
ciatis. Quō me uides vincere?
cū ille dicat ut nō ea q uultis fa
ciatis? Quibus quō? Attende ad
gnaā vasis pastoralis: lapidem
de flumine ut ereptorio latis po
ne. Ecce et ego tibi dico. unumo ti
bi ipa necessitas dicit: prorsus non
facias qđ vis. pugnante carne ad
uersus spm tuū. Si ad istam pug
nā de te pssumus: āmonendi sumus
ne frustra audieris. scriptura de
aduersarijs nris. Si enī pte impleā
totū: nō erit necessarius aduer
sarius si quipe tua voluntate nō
ageres: nō vellet aduersarius. Ad
uersarius enī aliqđ agentē adiuuat.
Denuq cū dixisset cauo caupisti
aduersus spm et spūs aduersus car
nē. ut nō ea que uultis faciatis.
et ꝓposuisset te ante te: uelut te
mentē te in te. continuo misit
ad aduersarē. Qđ si spū duxeris
nō adhuc estis sub lege. Qui enī
sub lege est nō implet legē. sed
premit a lege: sicut ille cauo fe
cimus enī. Ergo si spū duxeris
unde quis te aduuabit ut ipse
as qđ uelis: aduersarius tuus. fuisse

tor tuus. spes tua. Qui docet manꝰ meas in prelīū: et digitos meos ad bellum. Manifesta enī sūt inquit opa carnis. que sūt fornicatiōēs īmūdicie. pdolorū seruitus. luxuria. ve nefana. contentiones. īmitie. ebꝰ etates. cōmessatiōēs. et hys silia. q̄ pdico vobis. sicut pdixi. q̄m q̄ talia agūt regnū dei nō possidebūt: nō qui adūsus talia confligūt. sed q̄ talia agunt. Cū enī confligis aliud ē opus: aliud opꝰ est: cū patrem et requiē habes aliud opus est. Et dum exemplis demōstro: pauca aduertit. Suggerit aliquid. luxurī delectat: habz fratrem. ß magnū ē luxurī: delectat. nō consentis. Pugnā vide: adhuc suadetur. adhuc insistit. adhuc deliberat. Ergo qui pugnat periclitatur. Vidimus pugnā: retrea videamus. Contempsit iustitiā ut fratrem faceret: uirtus ē: cōtempsit luxurī ut iustitie seruiret. uicit. In hys tribus uirtū doleo. pugnātu metuo: uictori congaudeo. Ze eā ille qui uicit. nūq̄d omīno egit in se ut prorsus eū peccata non attemptet: aut nichil in eo ex tet delectatiōis: Omnis supabilis. q̄dus contēptibilis. q̄dus nō solum cui nō consentiat. ß cui quaner pugnare dignet: inest tamen aliqua delectatiōis titillatio. Ista titillatio et ille hostis iā ner pugnat. ner regnat: inest tamē et q̄ mortua in carne mortali. q̄d nō erit. Ouet enī totū in victoriā. ß poste a. q̄ō autē corpus q̄dē mortuū ē propter peccatū. et ideo eidem corpori inest p̄cm. et si nō regnat p̄cm: spūs autē uita est propter iustitiā. Si autē qui suscitauit xp̄m a mortuis habitat in vobis: qui suscitauit xp̄m a mortuis. uiuificabit et mortalia corpa vra propter inhabitantē spm eius in vobis. Ibi iam ner qd̄ pugnet erit ner qd̄ titillet: totum cedet in pace. Non enī contraria. aut cont aliam naturā pugnat: ß tamē in domo maritus et uxor si adūsus se dissentiant. molestus et periculosus labor. si maritus unitat uxore dūcetur par puella. si autē uxor marito dominanti subiciat par recta: non tamē aliqd et alia natura. quia ex homine facta mulier uiro. Cauo tua cōiunx tua. famula tua. q̄libet deputata. opus ē ut subiciat: et si pugnas ut prosit pugna. Hoc enī expedit. inferius subiici superiori: ut et ille qui sibi subiici vult quod est inferius. se subiiciat superiori suo. Agnosce ordinē. queve patrem: tu deo. tibi cauo. Quid iustius. q̄d pulchrius: Cū maiori: minor t. Sui tu ei qui fecit te: ut tibi seruiat qd̄ factū est propter te. Non enī hūt ordinem nouum: neq; hūt ordinē contemptamus. tibi cauo et tu deo: sed tu deo et tibi cauo. Si autē cōtēptus tu deū: nūq̄ subiicit tibi cauo. Q' nō obtemperas deo. torqueris a seruo. Nūq̄d si nō prius tu deo. ut deū tibi cauo potens dicere het uerba: benedictus dñs deus meus qui docet manus meas ad prelīū. et digitos meos ad bellū: Prelium uis inchoatus: cū habeas uirtus. Imo ergo te subdas deo. deinde illo do

tente te. et aduocante pl̄icens t dims:
qui docet manus meas ad pr̄elium.
et digitos meos ad bell̄u. Et cū pl̄ia
ris. qr dū pl̄uris pcutiaris? dic q̄
sequunt² in pl̄iandi pculo cōstitu
tus: Miserordia mea nō vincat.
Quid est hoc. mīa mea? Prebes
mihi mīam. et in me exercuisti mi
serior? an donasti mihi ut t ipse
sim miseior? De nulla re sit vin
cat² ī̄imicus q̄ cū miserordes su
mus. Omnino paucat calūpniab
ad iudicū: et nō potest falsa obic̄e.
qr nō est apud quē. Si enī apud
hoīem iudicē nobiscū ageret. pos
set eū mentiendo fallē. et nos gra
uare crīminationibz falsis: quia
uero apud talem iudicē cā nostra
cū illo ē qui falli nō potest. ideo
ambit ut ad pcm̄ seducat. ut ha
beat veā que obiciat. Et ubi for
te aliquibz eius fraudibz succūbit
humana fragilitas: sequat² in cō
fessione opus humilitatis. exerceat²
in opibz miseiordie pietas. Oīa
delent² cum ex uō corde et plena fi
ducia dicamus illi q̄ videt: et di
mitte nobis sicut et nos dimitti
mus. Dic toto corde. dic tota fidu
cia. dic securus. dimitte nob̄ sicut
et nos dimittim⁹: aut noli dimit
tē si nō dimittim⁹? Qd et si dixeris.
noli dimittē si nō dimittim⁹: pro
fecisti nō dimittit si nō dimittimus.
Nequ enī ut tu sis impunitus pc
cator: erit ille mendax promissor.
Vis inq̄t ut dimittam? Dimitte.
Est aliud opus mīe: vis ut dem.
da. Vno loco posuī ē in euāgelio.
dimitte t dimittet² vob̄: date et
dabit² vobis. Aliq̄d inquit et
tuum te teneo. aliq̄d et tu tuū
alterū teneis: dimitte et dimitto.
Aliquid petis a me. aliq̄d petital
ter a te: da et do. Et que dimitti
que data? Nonne tantas: Et vī
tantas? nisi p spm̄ sanctū q̄ datus
ē nobis? Si ergo p opa mīe nost
vincat² mutuis. et opa miseri
cordie hr̄e nō possemus nisi tan
tē haberemus. tantas autem
nobis nulla eēt nisi p spm̄ sanctū ac
cepimus? ille docet manus nr̄as
in pr̄elium. digitos nr̄os ad bellū;
illi recte dicimus mīa mea. a q̄
habemus ecā ut misericordes su
mus. Iudicium enī sine mīa.
qui nō fecit mīam. Parua puta
tis opa mīe? Libet de hys aliq̄d
dicē: attendite primo istā senten
am de sancta scriptura exprom
tam: quā nō cōmendauj. Iudi
cium ei⁹ sine mīa illi q̄ nō fecit mīā.
Hunc mīa iudicabit²: q mīam nō
fecit anteqū iudicaret². Qd deinde
quid sequit²: Superexaltat autem
mīa iudicium. Quid ē hoc frēs? su
perexaltat autē mīa iudicium: Su
ponit² mīa iudicio in q̄ inueniti
fuerit opus mīe: et si habuerit ali
q̄d forte in iudicio quo puniat.
tamq̄ vinta mīe p̄ma ignis eam
guit². Superexaltat autē mīa iudi
cium. Qd autē cū talibz subuenit.
et cū tales liberat. et cū talibus
ignoscit. iustus ē deus? Absit.
Et ubi iustus est. Non enī tollit
mīa iustitiā: nec iustitia mīā.
Vide enī si nō iustus ē: dimitte
et dimittō. da et do. Vide si non

uſtus eſt: in qua menſura menſi
fuerint. remetiet in ea vobis. No
hor enī in qua menſura. Non enī
in menſura eiuſdē geneis ē: ſed
ad hoc eadem menſura. ignoſce
ignoſco. Eſt aput te menſura ve
me dande: iuenes aput me mē
ſurā bene accipiende. Eſt aput
te menſura tribuendi qđ habes:
iuenes aput me menſurā acci
pendi qđ nō habes. Miſerator
dia mea et refugiū meū: ſuſcep
tor meus et ēruto⁹ meus. a⁹ liū
laborat pliato⁹ hic tenens cōtra
ſtentē adūſus ſpm carnē. Te
ne qđ tenes: tūc erit plene quod
vis. cū abſorta fuerit mors i vic
toria. qn reſuſcitatū mortale hoc
corpus tūſſert in habitudinem
angelicā. et in celeſtem ſubuolat
qualitatem. Mortuu inq̄t i xp̄o
reſurgent p̄mi: deinde et nos vue
les q̄libq̄ ſum⁹ in aduentu dn̄i ſi
mul rapiemur cū illis i nubibz
obuiā xp̄o in aem. et ſic ſemper
cū dn̄o erim⁹. Ubi abſorbebitur
mors in victoria? ubi duct vbi ē
mors contentio tua. vbi ē mors
aculeus tuus? Non enī relinq̄
tur nec in animo nec in corpore
qđ rebellet adūſus amorem dei:
plena victoria. plena pax. De
hac nobis pliantibz dicit: veīte
filij audite me. timorē dn̄i docebo
vos. In prelio eſtis. in contentō
ne confligitis: et tamē quātum
cunq̄ deſideratis. Qs ē homo q̄
vult vitā. et diligit videre dies bo
nos? Quis ē qui nō dicat ego?
Ubi vita. ubi dies bona. vbi caro
nichil concupiſcit adūſus ſpm: v
bi nō dicit pugna. ſ gaude. Hz qs
ē qui hos dies nō velit? Omnis hō
certe dicat ego. Audi qđ ſequitur.
Video qz laboras. video qz in pug
na in paulo dūſaris: audi quid
ſequit. dolce manus in pluī. digi
tos in bellum. Contine linguam
tuā a malo. et labia tua ne loqn̄
tur dolū: declina a malo et fac
bonū. Quō enī poteis facē bonū?
niſi declinaueis a malo? Quid
quero ut veſtias? qn̄ adhuc expo
lias? Quid quero ut dones? qn̄d
adhuc capis? Declina a malo
et fac bonū. Qua merede? Nō
ſub te ploret p̄mo pauper: ut gau
deat de te pauper. Declina a ma
lo et fac bonū. Qua merede?
Nā mō pugnas: quere pacē et
p̄ſequere eam. Diſce. dic. miſe
rere mea et refugiū meum:
ſuſceptor meus et ēruto⁹ meus.
p̄tector meus. Suſceptor meus ne
cadam. eruto⁹ ne heream: p̄tec
tor ne timeam. Protector meus
et in ipo ſperauī. In hys omnibz.
in toto labore meo. in oibz preliis
meis: in omnibz difficultatibz me
is in ipo ſperauī. Qui ſubdit po
pulū meū ſub me. Ecce caput noſ
trū loquit nobiſcū. Homine qđ eſt
homo quia inotuiſti ei? Totum
qđ eſt hoc eſt: qn̄ inotuiſti ei. Qđ
eſt homo qn̄ inotuiſti ei? Aut fi
lius hominis qn̄ eſtimas eum?
Eſtimas eū tanti facis. tanti pen
dis. ordinas: noſti ſub quo ponas.
ſupra qđ ponas. Eſtimatio ei eſt.
quanti pretij ſit. Quare quanti.

estimauit hominē. qui pro eo vnica
sanguinem fudit? Quid est homo qm
inotuisti ei? Cui quid innotuisti?
Quid est filius hominis qm estimas
eum? Qm tanti eum pendis. tanti eum
estimas? ꝓ nosum quidā ee ostendis. Non enim deus sic estimat ho
minē quō hō estimat hoiem: qm
inuenit seruum venalem. caruis e
quim q̄ hominē. Ille te quāti esti
met vide! ut possis dice. si deus
pro nobis quis contra nos? Et
quanti te estimauit q̄ filio ꝑpio
nō pepcit! sed ꝓ nobis omnibus
tradidit eum? Quō nō et cum illo
omia nobis donauit? Qui hanc
ānonā dedit pugnāti! qd seruat
vincenti? Ego sum uiq̄ panis vi
uus qui de celo descendi. Hec est
ānona ꝑliantium de horreis iuen
tis dñis. vnde pascit angelos: q̄
panem angelorum māducauit hō.
Post prelia uō et hāc ānonā quid
seruat. qd tabit vitoribz. nisi qd
in alio psalmo dicat. vnā petij a
dño hanc requiram. ut inhabitem
in domo dñi omnibz diebz vite me
e! ut cōtemplar delectationē do
mini. et ꝓtegat me tēplū eius.
Quid est homo qm inotuisti ei!
aut filius hominis qm estimas eum?
Quem? Homo vanitati silis
factus e: et tamē inotuisti ei. et
estimas eum. Homo vanitati silis
factus e. Cui vanitati? Tpibus
ꝓterlabentibz et ꝓterfluentibus.
Vanitas enim ista dicit: in cōpa
tione cuius sā semp manētis. et
nūq̄ deficientis veritatis. Nā et
ista creatura est loci sui. Imple
uit eum deus terrā sicut sanctū e
bonis suis. Quid est suis? Dibi
congruentibz. Et hec omia terrena.
volatica. rāsitoria. si cōparentur
illi veritati. vbi dictum e ego sum q
sum: totum hoc qd trānsit vanitas di
cit. Euanescit enim ꝑ tempus. trāsiit
in aura fumus. Et qd dicā āplius
q̄ id qd aplius iacobus dicit? vo
lens homines superbos ad humi
litatē redigere? Que enim uita
vita vrā? Vapor est. ad modicū
apparens: deinceps criminābi
tur. Ergo homo veritati similis
factus e: petendo vanitati silis
factus est. Nam qm e primum con
ditus. veritati similis factus e;
ꝙ quia petendo. qz incepit. digni
vanitati silis factus e. Pro mi
tate enim eruditi hoiem dicat in
alio psalmo: et tabescere fecisti
cut aranea aiam meam. Inde
hoc: homo vanitati silis factus
est. Ibi quid ait? Ecce veteres
fecisti dies meos. Hic quid ait?
Dies eius sicut vmbra ꝑtereunt.
Attendit sibi homo in diebz vmb
sue. ut faciat aliqd dignū defecti
te lucis sue: et si in nocte vmbre e.
querat diem. Dies enim huius vanita
tis. cognoscenti hoīm dies effecti
bulationis! sue aliq̄ uicissitu
tate et aliq̄ molestia noceat nob.
sue aliqua. ꝓsperitate mūdi ar
rideat. totum timendum et gemēdū
est: qm temptatio vita humana
sup terrā. Vnde dicit: tota die cō
tristatus ambulabā. Indolatus
opus habem: et qiqd nobis nunc
erhibet deus. aī. ꝓspere erhibet.

nō est gaudiū beatorū. ꝑ solatiū
o musicorū. Itaq; agat aliq̄d iḡm̄
homo dignū desiderata luce in u
tas diebus umbre sue. et in nocte
uigilat deū. sicut scriptū ē: in die
tribulationis mee deū exquisiui
manibz meis. nocte coram eo. et nō
sum deceptus. Quā dulce diem
tribulationis? nisi quā dulce et
nocte? a)anibz meis nocte coram
eo. Adhuc in nocte sumus. et ad
phetice lucernā vigilam⁹? aliq̄d
p̄missū ē. q̄ adhuc expectatur.
Sed quid aut aplis petimus? Ha
bem⁹ certiorem phetiā sermo
nē. cui bene facitis intendentes tq̄
lucerne lucenti in obscuro loco:
donec dies lucescat. et lucifer ori
at in cordibus vris. Ipe dies pce
mii nrm ibi ē. mane exaudies
vocē meā: mane astabo tibi et
contemplabor. Ergo opare q̄ius
in nocte manibz tuis: id ē bonis
opibus inquire deū anteq̄ veī
at dies ille q̄ te letificet. ne veī
at qui te mestificet. Vide enī quā
securus opera: qr nō desereris
ab illo quem quaris. a)anibus
meis inq̄t deū exquisiui nocte
coram eo. ut pr tuus qui videt in
occulto reddat tibi: ideo coram eo.
Intus habeas miam. cantatē:
ne aliq̄d facias q̄ studio placē
ōi hominibz. a)anibz meis opi
bz meis: in umbra in hac vita.
ubi ipe videt. nō ubi placē hominibz
studeo. Et quid sequit? Et nō sū
deceptus. Homo vanitati similis
factus ē. dies illius tāq̄ umbra p̄
teriit: et tu inotuisti ei. et quid
estimas eū. Onē inclina celos
tuos et descende: tange montes et
fumigabūt. Chorusca chorruscatiō
nē et dissipabis eos: emitte sagittas
tuas et conturbabis eos. Emitte
manū tuā de alto et eripe me:
et erue me de aquis multis. Corp⁹
xpi humilis tamen. gra plenus. de
deo p̄sumens. pugnās i hoc scō.
inuocat adiutoriū dei: inclina ce
los tuos et descende. Qui sūt celi
inclinati? Apli humiliati. Isti enī
celi enarrant gloriā dei: et de hys
celis enarrantibz glām dei mor
dunt? nō st̄ loquele neq; sermones.
quor nō audiant? voces eorum.
In omnē terrā exiuit sonus eorū:
et in fines orbis terre verba eorū.
Cū enī isti celi emitterent uoces su
as p̄ omnia terras et facerēt mirabi
lia: chorusca[n]te de illis et intonā
te deo. miraculis et p̄ceptis. pu
tati st̄ dii descendisse de celo ad ho
mines. Nā quidam de gentibus
hoc putantes. eis eaā sacrificare
voluerunt. Tunc illi videntes si
bi deferri indebitū honorē: et ex
pauescentes et detestantes? et eos
qui sic errabant corrigentes: ut
ostenderent eis motū animi sui.
conscidenūt vestimēta sua et dix
erunt. Quid hoc facitis? Homines
et nos sumus passibiles sicut et
vos. Et reperiūt sub hys uerbis
cōmendare excellentiā domini
nri ihu xpi. humiliantes se ut com
mendarent? deus: qr inclinati e
rant celi. ut descenderet dns. Incli
na ergo celos tuos et descende fac
tū est: tange montes et fumigabūt.

montes superbos. elationes terrenas. tumultus grauitates. Tange igit. tange istos montes: de grā tua da istis montibz. fumigabūt: q̄a fac bunt² pcā sua. Fumus confitentiū pōrum: et torquebat t lacrimas hūliatorū superbor. Tange mon tes et fumigabūt: q̄ dū nō tanti magnu sibi vident². Dictum st' tu magnus dne: dictum st' t montes. tu solus altissim⁹ in omnē terrā. Dz fūt quidā conspirantes cōuenientes in vnū. adūsus dnm t adūsus xpm eius: cōuenerūt. cōspiraverūt. chorusca chorusticationes t dissipges eos. Crebresce miracula tua: et soluet² conspiratio eor. Chorusca chorusticatiōes t dissipges eos: iam miracula tua nō audebūt aliquid contra te. et in ipis mumnulis expauescentes hesitabūt. Quis ē iste qui tanta potest: Q̄s ē iste qui sic exaltat². cui⁹ nomē tantū valet: Cū dicunt q̄s est iste videtur fūt: chorusca ti miracula. t dissipisti mala cōfessionē eorū. Emitte sagittas tuas et turba bis eos. Sagitte potentis acute: p̄cepta tua dirita tua ferāt cor eor. Emitte sagittas tuas t cont² babis eos. Vulnerent² male sanent ut sanent² bene vulnerati: et di cāt iā in emā et in corpe xpi cōstituti. dicāt cū emā. q̄m vulnerata caritate ego sum. Emitte sagittas tuas et cōturbabis eos: emitte manū tuā et alto. Q̄d postea: Q̄d in fine: Quomō hunt ut cor pus xpi celesti adiutorio: Veniet cū ipe dns i voce archangeli. et in tuba dei descendet de celo: ipe saluator corpis manus dei. Emit te manū tuā et alto et eripe me: et eripe me de aquis multis. Q̄d ē de aquis multis: De pplis multis. Quibz pplis: Alienigenis: infidelibz. siue foris oppugnātibz. siue intus insidiantibz. Eripe me de aquis multis in q̄bz me exercebas: in quibz me ad eruditū a sordibus volebas. Eripe me de aquis multis. Per ē illa aqua contradictiōis. Eripe me aqua inquit. et eripe me de aq̄s mlīs. Audiamus iā de istis aquis multis. a quibz eruet deus corpus tis. a quibz eruet deus xpus tis siu: a quibz eruet deus hūilitatem tuam. Quid est re aquis multis: Quid diristi ne aque aliter intelligant²: Q̄d dixisti aquas multas: Q̄d dix audi. De manu filiorū alienig Audite fres mei quos simus. quos imitamur: a quibus desiderāmus. Quor os loqua ē vanitatem. Hodie vos omnes nō adhet diuina spectacula ver bi dei congregati cētis. et cū hac hora primū venerit: quas vanitates audiretis: Quo rū os loquitū ē vanitatē. Quid denuq̄ loquētes illa vanitatē. audirent vos loqui veritatē. Quor os loquitū est vanitatē: Et deinceps eorū deinceps mi tatis. Quid tu mihi cos. cū vase pastoreali habente q̄dq̄ lapi des: Dic mihi aliq̄ cantē leg quā significasti q̄dq̄ lapidē significa et aliq̄ Eius ma

ti nouū cātabo tibi. Cantabo no
uū gratia est: cantictū nouū hoīs
nou est: cantictū nouū testamē
ti nou est. Cantabo inquit tibi
cantictū nouū. Deo ne putes gratā
a lege discedere. tū magis ꝑ grām
lex impleat. In psalterio decem
cordarū psallam tibi. In psalterio
decem cordarū. in lege decem pre
ceptorū. ibi tibi psallā: ibi tibi
gaudeā. ibi tibi cantem cāticū
nouū: qua plenitudo legis con
tas est. Ceterū q̄ nō habent cauta
tē. portare psalteriū possunt: can
tare nō possunt. Ego itaq; inquit
inter aquas contradictoīb. can
tabo tibi cantictū nouū: et nūq̄
strepitu suo facient aque ꝯtradic
tionib. ut obmutescat psalteriū
meū. In psalterio decem cordar
psallam tibi. Qui eas saluāt
regnibus. cā fumantibz montibz.
Qui redemit eam de seruū suū.
Agnoscitis eam: estote eam.
Unde redemit eam de seruū: Dñs
xpi: Qui redemit corp⁹
me. De gladio maligno eruc
dit maligno. Paulo dubio ē gla
dius benignus. Qd est gladius
benignus: De q⁹ dīb dicit: nō
ueni pacē mittē in terrā. s gla
dū. Separaturus ei erat fideles
ab infidelibus. filios a parenti
bus: et retrēas nuptiales dilep
tum. gladio putredinē absci
dentū. membra aūt xpi sananti.
Est ergo benign⁹ gladius bis a
catus: utroq; acumine ꝓtegēs.
veteris ⁊ noui testamēti. narra
tiōe p̄teritor. ꝓmissione futuror.
Est ergo iste gladius benign⁹: ille
aūt malignus ē. quo illi loquūt
vanitatē: qr benignus ē quo dīs
loquit veritatē. Ergo a gladio
maligno eruc me. Filij quippe ho
minū dentes eorū arma ⁊ sagit
te: et lingua eor gladius acutus.
Ab hoc gladio maligno eruc me.
Quē dicit mō gladiū: ipas supi
us dicit aquas multas. Eruc me
de aquis multis. Qs dix aquas
multas: ipm dixo gladiū malig
nū. Denuq; de aquis multis cū
dixisset: secutus ē. de manu fili
orū alienorū. quor os locutū est
vanitatē. Et ut noueris ipos dix:
cū et hic dixisset de gladio malig
no eruc me: secutus ē. Et eru
me me de manu filiorū alienor
quor os locutū est vanitatē. sili
ter sicut ibi: et qd sequit. Qr
tem eorū dextera iniquitatis. hoc et
supra posuerat. qn̄ os diverat aq̄s
multas. Cu enī ne aquas multas
bona putares: exposuit eas i gla
dio maligno. Nūc ergo exponat
qd dicit: quorū os locutū ē vanita
tem, et dextera eor dextera iniqutā
tis. Quor vanitatē locutū est os
eorū: Et quo dextera eorū dextera i
iquitatis: Quorū filij iporū ve
lut nouelle cōstabilite i iuuētute
sua. Felicitatē iporū vult enūiare.
Attendite filij luis. filij patis. at
tendite filij eccīe. membra xpisti:
attendite quos dicat alienigenas:
quos dicat filios alienos. qs dicat
aquas contradictionib: quos dicat
gladiū maligni. Attendite obse

no q̄ inter istos periculamū: int' hoz
linguas adiisus carnis vīe desidera
dimittis. Int' horū linguas posi
tas in manu dyaboli de quibz pug
nat colluctationē habens? nō adi
sus carnē et sanguinē. ꝫ adisus p̄n̄
cipes et potestates. et mūdos mundi
tenebraꝝ harū: hoc est uniquoz.
Attendite ut discernatis vos: attē
dite ne putetis veram felicitatē esse.
quā sibi optant homines a infimis
aut maligni. Dicit fres certe filios
alienos dicit: certe aquas mlias.
certe gladū maligni. Videte vani
tatem quā loquunt. et cauete ne ta
lia loquamini: cauete ne talia lo
quentes inuteniū. quoz os locutū ē va
nitatem. et dextera eoz dextera iu
quitatis. Quā vanitatē locutū ē
os eoz? et que dextera eoz iniqta
tis est dextera? Audi quoz. Filij
eoz velut nouelle constabilite a
iuuentute sua. Filie eoz compo
site et ornate sicut similitudo templi.
Cellaria eoz plena. eructacia ex
hoc in hoc. Oues eoz fecūde mlti
plicantes in egressibz suis: boues
eoz crasse. Non ē ruina sepis. nec
exitus. nec clamor in plateis. Ergo
nō est ista felicitas? Interrogo filios
regni celoz. interrogo p̄ genitem
resurrectionis in etnū. interrogo mem
bra xp̄i. membra xp̄i. templū dei:
ergo nō est ista felicitas. hec filios
uolumines. filias ornatas. plena
cellaria. habundantia penaria. nul
lam ruinā. nō dico parietis. ꝫ nec
sepis? nullū tumultū et clamorē
in plateis. sed quietem. pacē. ha
bundantiā. copiā rez in domibz in
anitatibz? Ergo nō est ista feli
tas? Aut debeant ea ipsi refuge
re? Aut nō inuenis domū ipsa ha
buntantē rebus hijs oībz. plenā
ista felicitate? Non erat domus
abrahe habuntans auro. argēto.
filijs. familia. pecoribz? Nonne
iacob sanctus p̄iarcha fugiēs a
facie esau frīs sui i mesopotamiā
seruiens ditatus egressus est. et
egit gr̄as dño deo suo. qr̄ i virga sua
trāsijt fluuiū. et regressus ē cū tanta
habuntantia penarū atq; filioz?
Quid dicimus? Non ē ista feli
tas? Dicitur: ꝫ sinistra. Qđ ē sinis
tra? Temporalis. mortalis. corru
ptalis. Nolo illam iam defugias:
sed neq; dextera putes. Nō enim ipsa
ideo maligna. ideo vana. quia hijs
habundabāt: ꝫ qa ea qđ sinistrum
ē debuit. in dextro ponebant. Ita
et dextera eoz dextera iniquitatis.
ideo os eoz locutū ē vanitatē: qa
hoc in dextera posuerūt. qđ i sini
stra ponē debuerūt. Qđ enim in
animos dei nō defluentes: et quibz
dicit. et anima tua nō defluet. Ibi
dextera: ibi esse debet desiderium
nrm. Sinistra vtimur ad tēpus:
dextera desideremus metuū. Di
uite si affluant. ne apponantur:
Di enim diuitijs fluentibz cor: appo
nentibz: qđ sinistrū est dextrum
facietis. Corrigite vos. agnoscite
sapiam impletente vos. au dex
tum est: sinistra eius sub capite
meo. et dextera eius cōplectet me.
Videte amatoria sancta anime:
videte cāntia cantioz. nuptiarum

celestiū. xpi et ecce. Quod dicit sponsa de sponso: Sinistra ei sub capite meo: et dextera eius āplectet me. Sinistra sub capite: dextera sup caput. Amplectentis enī desup brachiū sup caput: sinistra subter caput. Sinistra inq̄t eius sub capite meo. Nō ei me deseret. et in temporalibz necessarijs: ꝑ tamē ipa sinistra. sub capite erit. Non capiti ꝓponet. ꝑ sb capite erit: ut dextera eius āplectat me. pollutens vitam eternā. Ita enī sinistra sub capite. si dextera sup caput: implet qđ ad thymotheū scriptū est. ꝑ missionē habens vite pīntis et future. ꝑ missionē inq̄t habens vite pīntis et future. Quid in presenti: Sinistra sub capite. Quid in futuro: Dextera eius complectet me. Tempori victūs quesitis: q̄ vite pmiū regnū dei. id est ad dextram. et hec omnia apponet vobis. Habebitis hic inquit diuitias et gloriam. et in futuro scło vitā eternā: et sinistra continebo infirmitatem vrām. et dextera coronabo ꝑfectionē vrām. An forte apli relinquentes oīa sua. aut pauperibz qđ habebant distribuentes. sine diuitijs in hoc scło remāserūt: Et vbi est illa promissio sinistre. accipient in hoc seculo septies tantū: multiplicationē promisit. Et reuera qđ desit hominu deo: Di quis forte ifidelis est. vnam domū aut paucas habet: fidelis homo totū mūdū diuitiaru est. Dic sinistra eius plena sub capite: accipiet in hoc seculo septies tantū. Dic dextera complectente: et in futuro seculo vitam etiam. Dicit alio loco de ipa sapientia dicit: in dextera eius annus vite. et in sinistra eius diuicie et honor. Unde ergo isti vaniloqui: Quare vanitate lorum estimabo eorū: Quia dextera eorū dextera iniquitatis. Non ergo eos arguo quia filij eorū velut nouelle constabilite a iuuentute floruerint quia filie eorū ornate sicut simulitudo templi est: nec qz dextera habundantia et pax dextera adhereat eis. Sz qre arguo: Beatū dicebāt ꝓplm cui hec sūt. Oloquentes homines vanitatem. bīm dicebāt ꝓplm cui hec sūt. ꝓ dicebāt vera dextera. malignu. ꝓuersi: benefica dei inuersi se vertebāt. O malignu. o vaniloq. o filij alieni: bīm dicebāt ꝓplm cui hec sūt. Qđ ad sinistram erat. ad dextera posuerūt: bīm dicebāt ꝓplm cui hec sunt. Qđ tu quod: Quid tu corpus xpi: Quid vos membra xpi: Quid vos nō filij alieni. sed dei: Cū vaniloqui filij alieni bīm dicebāt ꝓplm cui hec sūt. vos quid dicatis: Beatus ꝓplus. cui dñs deus ipsius. Habete ꝙ sinistrā: ꝑ in sinistra dextera. dextera. ut ponamus ad dextera. Ad sinistrā enī habuerūt sinistram. apud quos esurierūt et dederūt ea māducare. sitierūt potum dederūt. hospes fui. susceperūt. nudus fui. vestierunt: ꝙ totū dextera abstulerūt. et ad dextera

opa trīstulerūt. ut ad dexterā po
nerent². Dixerunt ergo vanilo-
filij alienj bt̄m ꝓplm aut her sūt:
vob dicte nobiscū. bt̄is popul⁹
cuius dominus deus ipsius.

Explicit psalmus cētesim⁹ xlviij⁹
Incipit psalm⁹ Centesim⁹ xlviij⁹

Laudate vobiscum
dñm desideauum³:
et qm̄ hoc cō cedere
dignatus ē. ut laus
quā illi dicunus
habeat ordinē suū. ne forte alj
quo excessu quem laudat offen
dat. melius iter laudis in sanc
tuā dei querim⁹. ne ab ipa via
nec in dexterā nec in sinistrā
digrediamur. Audeo enī dice
caritati vestre. ut bene abhoīe
laudet² deus. laudauit se ipse
deus: et qz dignatus ē laudāe
se. ideo inuenit homo qđ mo
dū laudet eū. Necz enī hoc po
test dici deo qđ dictū est homi-
nō te laudet os tuū. Vt enim se
homo laudet arrogantia ē: ut
deus se laudet. mia est. ꝓ Odest
amare quē laudamus: bonū
amando nos melioes efficimur.
Itaqz qm̄ hoc nobis ꝓdesse nouit.
ut amem⁹ eū. laudando se ama
bilem se facit: et in eo nobis con
sulit. qz se amabilem facit. Et
hortat² ergo cor nrm̄ i laudē suā:
et spū suo impleuit seruos suos
ut laudarent eū. Et qm̄ spiritus
eius in seruis eius laudat eum⁴:
qđ aliud ꝙ ipse se laudat: ꝙ

Exaltabo te deus meus rex
meus: et bñdicam nomen
tuū in sclm⁴ et in sclm scli. Ma-
gnus inchoatam ē laudem dei:
et usqz ad finē psalmi laus ipa
ꝓducit². Denqz titulus psalmi
est. laus ipi dauid. Et qm̄ dic-
ē dauid qui venit ad nos ex se
mine dauid. ipe aūt rex noster
ē rex eius nos. x introducēs nos
in regnū suū: intelligit² laus ipi
dauid laus ipi xpo. Christus aut
secdm carnē dauid. qui a filius
dauid: secdm diuinitatē autem
creator dauid et dñs dauid. De
nqz et aplus cū honorarent pri
mū ꝓplm dei unde et apli ipsi
credidert. et multe cītes pri
me facte sūt. fruentes i multis
hominū milibus qđ modo et
euangelio diues unus audiunt.
et tristis abcessit. id est ventu-
tes omnia que habebant et
distribuentes paupibz. et per
fectionē in dño requirentes: ꝓ
ergo laudassēt ipm ꝓplm primū
sit aut. quoꝝ prēs et per quibus
xpc secdm carnē. qui ē sup oīa
deus benedictus in scla. Quia
utqz ex ipis xpus. secdm carnē
ideo dauid: quia nō ipe ē supe
omia deus benedictus in scla.
ideo exaltabo te dñe deus meus
rex meus. et benedicā nomē
men tuū in sclm et in sclm scli.
Forte in sclm hic: in sclm aute
scli in etnū. Modo aūt usque
laudare: si in etnū laudatur? Ser.
Qui laudare nō vult in tēpu-
huius scli: obmutesceret cū venerit
sclm scli. ꝓ Deinde sequentibus
versibus. ipe hoc dicit. Re qui

ena aliter intelligeret qđ aut laudabo nomen tuū in ſclm. t queret aliud ſclm qñ laudauet: Per ſingulos inquit dies benedicā te. Lauda ergo et bñdic dñm deum tuū p ſingulos dies: ut tum finiti fuerint ſinguli dies. et venerit ſine fine vnus dies. eas et laudibus in laudem ſicut et virtutibz in virtutē. Q ſingulos inquit dies benedicam te: non tñ ſiet dies. quo te nō bñdicam. Aet mutū ē ſi leto die tuo benedicas deū tuum: quid ſi forte aliquis illuerit triſtis dies. ſic ſe habent humane res. ſicut ē habundantia a ſcandalor. ſicut eſt multiplicatio tēptationum? quid ſi ergo aliqđ acciderit triſte hominū. deſines laudare deum. deſines benedicē creatorē tuū? Si deſines: mentitus es dicēdo p ſingulos dies benedicam te dñe. Si aūt nō deſines. et ſi tē videtur in die triſti male: erit tibi in deo tuo bene. Eſt enī et qñ male eſt tibi: ut bene ſit tibi. ſi enī in aliquo malo male eſt tibi: proculdubio in aliq bono bene tibi erit. Et quid tā bonū quā deus tuus? de quo dām ē. Aemo bonus niſi vnus deus? Aam qñ ſit ſecura iſta laudatio: et qñ ſit ſecurū hoc bene intelligere de ipſo bono. Aā ſi gaudes de bono qđ tibi accidit per diem: fortaſſe tranſit alio die. hoc vnde gaudes bonū. Bene fuit michi. bonū diem duxi: qz forte luctus venerūt. aī iuctus? es. aut in epulis duc fuiſti. Gaudes qua in epulis duc fuiſti: alter te dolet qua nō erubuiſti. Verūptamen de quotūcz tali bono gauderes: certe tñſitorū eſt. Si aūt gauderis in deo tuo. au dies dicentē ſcriptuā. delectare in dño: tanto firmius gaudeb. qñto eſt ille certior ī quo gaudebis. Si enī gaudes de nūmo times furem? ſi aūt gaudes de deo. quid times? Ae tibi qſqz auferat deum? Deū tibi nemo auferet. ſi tu eū non dimiſeris. Aon enī ſic ē ceus qūo lux iſta de celo fulgens: nō qñ volum? ad eā accedim? qua nō in oī loco lucet. Q in ſimutatē nrām forte fit ut hyeme nos delectet ee in ipa luce: nūc aūt p eſtatē videns qua magis eum locū queſiuim? ut in ipa luce non ſtauemus. In deo aute tuo qñ ſtas. et in lumine veritatis eius delectaris: nō queris locū quo ad eum accedas. ſz conſcia accedit. conſcia recedit. Qđ dictū eſt accedite ad eū et illuiamī. animo dictū ē nō vehiculo. affectibz dictū eſt nō pedibus: et aū in eo ſtabis. eſtus nō patieris. Spūs enī ſpirabit tibi: et ſub alis eiº ſpeibis. Vides enī hīc te quō delectaris p ſingulos dies. Aec te enī dimittet deus tuus: etiam ſi aliqđ triſte acciderit. Qua ei triſte erat qđ ſancto viro iob accideret. qñ repente. qñ multa mala. qñadmodū oīa de quibus gaudē putabat. nō de qbz gaudebat. dyabolo tēptante ſub-

tncta sunt. qᵖ admodū et filij moe
tui sunt? Periit qđ seruabat. perie
rūt quibus seruabat; nec tamen
periit qui et illud et illos dedit.
Et ipi filij presenti sclō perierunt.
agnoscendi et recipiendi in futō:
ille tamē cui habenti aliud unde
gaudēt. in quo verū erat qđ mō
tōmēoraum. p singulos dies
benedicā te. nūqđ qz ille dies quo
toti perierat tristib illuxit. ideo
lux interior in corde defecit? Nec
tit quippe in illa luce et ait: dns
dedit dns abstulit. sicut dño pla
cuit ita factum est: sit nomē do
mini bndictū. Ergo p singulos
dies laudauit: q etiam i die cam
tristi laudauit. Breue magisteri
ū est ut semp laudes deū: vō qz
corde nō falso dicas. benedicam
dnm i omni tempe. semper laus
eius in ore meo. Breue magiste
rū ē saluet ut noueris eū mi
seicordē dare cū dat. miseicordē
auferre tollat ai: nec te tedeas a
mā eius derelinqui. qui tibi aut
blandit dando ne deficias. ai ne
ripit exultantem ne pereas. Si
ue ergo in eius donis. siue in eius
flagellis. lauda eum. laus fla
gellantis. medicina ē vulneris.
p singulos mq dies bndicā te.
Desub p singlos dies fies bndicare:
dño qđ accidēt bndice deū. Et ei ne
accidat đđ qđ fieri nō potestis: ipe
facit. Ideo cū timore debes esse
qui tibi bene est: neqz te adhor
tare. qi nūqz tempteis. Di ei
nūqz tēptauis: nūqz pbauis. Nō
ne meliꝰ ē tēptari et probari:
quā nō temptatū reppbai? Et
laudabo nomē tuū in sclm et in
sclm sclī. Magnus dns et lauda
bilis valde. Cui tui dutur erat.
que verba quesituus. cui ta
ceptionem. cōduxit in uno valle.
cogita qui tui uis. Qui autē pō
cogitari? qui cum nō pt: laud
bilis ē valde: Et magnitudis
eius nō est finis. Ideo dicit valde
qz magnitudinis eius nō est fi
nis: ne forte inanias velle lau
dare. et putes te laudando poss
finire te. cuius magnitudo finē
nō potest habere. Noli ergo te pu
tare eā cuius magnitudis finis
nō est. sufficient posse laudare.
Nonne ergo melius ē. ut quō
ipe nō finit. nec laus ipi finia
at? Illius magnitudo sū fine ē.
et tua laudatio fine fine sit. De
magnitudine eius qđ dictū ē:
Magnitudinis eius nō ē finis.
De tua laude quid? Laudabo
men tuū in sclm et in sclm scli.
Ergo sicut eius magnitudo
nō est finis: sic tue laudis nō est
finis. Non enī tū mortuus fue
ris in hac uita: desines laudā
dnm. Dictū ē quidem. nō mor
tua laudabūt te dne: sed illi de q
bus dictū. a mortuo velut q nō
sit periit confessio. nō illi de quib
dicit. qui credit in me licet mor
tuus fuerit: qz deus abrahā et dō
ysaac et deus iacob. nō ē mortu
oꝝ. sed vivoꝝ. Di enī nūqz ipi
ipius eius: nūqz laudem ipius
tacebis. Timere poteis ne dum
hic vivus ipius sis. et tū mortuus

fuerit nō ipius sit? Audi aplm
promittentē tibi securitatē? siue
viuimus dño viuim⁹? siue mori
mur dño morimur: siue ergo vi
uim⁹ siue morimur, dñi sum⁹? Et
vnde factū est. ut eius sit⁹ et mor
tuus? Quia pretio siu sanguis
te redemit. Et mortuus quō per
dit seruū mortuū. cuius morbē
peccati tuī? Ideo cū duxisset siue
viuim⁹ siue morimur dñi sum⁹:
ut onderet ipm peccatū ad hoc ei
ingt, ipius mortuus ē. ut et tuo
rū et mortuorū dñetur. Verūp
tamē ꝙ magnitudīs eius nō ē
finis. et eū quē nō capim⁹ laudāe
debem⁹. si enī capim⁹ ē magnitu
dinis eius finis: si aūt magnitu
dinis eius nō est finis. capere et
eo aliq̄d possumus. deū tamē to
tū tape nō possumus? tamq̄ defi
cientes in eius magnitudīe. ut
respiciamur eius bonitate ad opa
respiramus: et de opibus laude
mus opantē. de conditis condito
rem. de creatura creatorē. Vide a
mus que hic fecerit: que nobis
nota sūt. que nobis manifesta
st. Illius enī īmensa bonitas et
inīmmanabilis magnitudo. q̄ita
alia fecit? que nos nō nouim⁹?
Q̄n quidem acrem oculoz nīoz
usq̄ ad celum extendim⁹? et a sole
et a luna et a stellis rursus re
uertim⁹ ad terrā: et hoc totum
spatiū est. vbi vagat² aues nīa.
Vltra celos quis extendit animem
ul' mentis no dicam carnis? Er
go q̄ntū nota sūt nobis opa ei⁹
laudemus eum per opera eius.

Inuisibilia enī eius a constitu
tione mūdi p ea que facta st in
telecta conspiciūt. Gniano et
generatio laudabit opa tua. O
nis gniatio laudabit opera tua.
Forte enī omīs gniatio dicta est.
gniano et gniatio. Non enī tam
diu dicturus erat gniatio et gnia.
q̄ diu finiret numerū oīm gnia
tionū: ꝙ repetitio loq̄tis. in infi
nitū misit aīm cogitantis. Erit
ista gniatioque nūc in carne est
trānsitura hinc sicut venit. laudat
opa dei. et illa cui succedenti re
dit laudabit vtiq̄ opa dei. et p⁹
illam erit alia? et usq̄ in finem
scli q̄ multe gniationes? Hoc sig
nificans aut. gniano et gniatio
laudabit opa tua. An forte du
as quasdam gniationes īsinuare
voluit ista repetitiōe? Duos
enī in ista gniatione filij dei: eos
dem in illa gniatione filij resurrec
tionis. Appellant scripturi filios
resurrectiōis: q̄m resurrectionē
regniationē vocant. In regniatō
ne inq̄t cū sederit filius hominis
in maiestate sua: item in alio low.
nō enī nubent neq̄ nubent
rēt. cū sunt filij resurrectiōis. Ergo
gniano et gniatio laudabit opea
tua. Laudamus nūc opa dñi cū
in hac mortalitate viuim⁹? et
si laudamus cōpediti. quō lauda
bim⁹ coronati? Ergo licet nūc attē
damus in hac gniatione opera
domini. in eius laude dicat² gnia
tio et gniatio laudabit opea tua:
q̄m magnitudinis tue nō ē finis.
Opa tua intueri licet: ut tu lau

deus qui talia opat⁹. Et virtutē
tuā annūciabūt. Neq; enī opera
tua laudabūt. nisi ut virutē tuā
ānūciēt. Proponūt² laudes pu
eros in scola: et oīa talia. Po
nūt² que laudent². q̄ deus ē opat⁹.
Ponūt² hominu laus solus. laus
celi. laus terre: ut ad munera ea
am venua. laus ipse. laus anī.
Oīa ista opa dei sūt. Proponūt².
suscipiūtur. laudantur: opa cele
brant². de opatore tacet². Ergo in
opibus volo laudare creatorem:
ingratū nō amo laudatorē. Lau
das qđ fecit. taces de illo q̄ fecit:
q̄ vō nisi ille tantus eēt. inuen
es qđ laudares in eo qđ vides. ꝛ
Quid ibi laudatur? Species. u
tilitas: aliq̄ virtus. aliq̄ poten
cia rerū istarū. Si pulchritudo
te delectat? qđ pulchrius fabrē
te? Si utilitas laudat²? qđ illo
utilius. q̄ fecit omnia? Si virtus
laudatur? quid illo potentius
a quo facta st oīa. a q̄ etiam
facta nō diminuūtur. sed regunt²
et gubernant² oīa? Non ergo
quēadmodū quidam eloquētes
multi laudantes creaturā. obli
uiscentes creatorē. nō sic te laudat
gratus et gratus in seruus suus. nī
laudat opa tua. Sed quō laudat?
Et virtutē tuā ānūciabūt. In
laudandis opibus tuis virtutē
tuā ānūciabunt. Laudatores i
n sancti et boni. fideles. vel lau
datores. nō ingrati gratie tue laū
dant opa dei. sed atq; illa. sūma
et ꝑma. celestia et terrestia. inf ipa
opa dei que laudant. et seipsos
ivenūt: quia in opibus dei et
ipi sūt. Qui enī fecit oīa: ipe
nos fecit inf oīa. Ponite si lau
das opa dei. et te laudatur in eis:
quia et tu opus dei es. Ubi est
ergo. nō te laudet os tuū? Cite
inuentū est quō te et laudare
possis: et arrogans nō sis. Dei
un te lauda nō te: nō q̄a tu es
talis. sed quia ille fecit te. nō q̄
tu aliquid potes. sed quia potest
ille un te et ꝑ te: at ꝑ hoc lau
dabunt et virtutē tuā annūn
abūt. nō suam sed tuam. Disce
ergo laudare: inuentes opera
mirabuni artificē. gratus age
do nō arrogando. Laudate q̄a
ipe fecit. qui sic constituit. qua
talia donauit. Denīq; vide q̄
sequūt². Virtutē inq̄t tuā ānū
ciabunt? Et magnificentiā
gloriē sanctitatis tue loquēt⁹
et mirabilia tua narrabunt.
Et virtutē metuentiū tuoū
dicent: et magnitudinē tuam
enarrabunt. a) memoriā habū
dantie suauitatis tue eructa
būt: nō nisi tuam. Iste operū
considerator vide si deflexus ē
ab opante ad opus: vide si a
cedit ab eo qui fecit ad ea que
fecit. Ab hijs que facta sunt
gradū sibi fecit ad eū: nō ab
illo ad ista casum. Si eū ama
uerus het plus q̄ illū: nō hab
bis illum. Et quid tibi prodest
habundare opibus? si te dese
rit operator? Certe ama. sed plus
illū ama: et het ꝓpter illum o
ma. Annūna virtutem eius

magnificentiā glorie ſanctitatis ei⁹
loquie: mirabilia eius enarra. vir
tutem metuendoꝝ dic. Iſte enī a
mabilis eſt et terribilis. Nō enī
blandit², et nō minat². Si nō blā
dit², nulla eēt exhortatio: ſi nō
minaret², nulla eēt correctio. Di
cent ergo laudatores tui et vir tu
tē metuendoꝝ. virtutē creatē
tue. puniendas et diſciplinā dan
tis. dicent nō tacebunt. Nō enī
predicabunt regnū tuū et nō.
et tacebunt ignem eius. Laus
enī dei in via te conſtituens. oſtē
dere tibi debet et quid diligas et
quid timeas. et q̄d appetas et q̄d
fugias: quid eligas et q̄d reiicias.
Tempus electionis nūc ē: accep
tionis poſtea erit. Dicit² ergo vir
tutes metuendoꝝ. Et magnitudi
nē inquit tuā enarrabūt eam.
Dic infinitā ſic quēadmodum
magnitudīs tue nō ē finis. nō
de illa tacebunt: illā inquam
magnitudinē. de q̄ ſuprius dic
eram et magnitudīs tue nō eſt
finis. enarrabūt eam. Quomō
enarrabūt eā? ſi finis non eſt:
Enarrabūt eam: cū laudabunt
eam. Et quia finis ei⁹ nō ē: ſic
et laudis eius nō erit finis. pro
bem⁹ quia nō erit finis laudis.
ei⁹. Beati q̄ habitant in do
mo tua: in ſeḋla ſeḋlorū laudabūt
te. Et magnitudinē tuā illam.
illam infinitā enarrabūt eam.
Memoriā habundantie ſuaui
tatis tue eructabunt. O epulas
felices. Q̄d manducabūt q̄ ſic
eructabunt: a) memoriā habūdan
tie ſuauitatis tue. Quid eſt
memoria habundantie ſuauita
tis tue? Quia nos oblitus nō es:
cū nos obliti te fuerim⁹. Omnis
enī tam oblita erat deī: ille tñ
opa ſua nō eſt oblitus. Iſta mē
moria eius ſup nos q̄ nō nos oblit⁹
eſt predicanda eſt enarranda ē:
et quia valde dulcis ē. māducā
da et eructanda eſt. Dic māduca
ut eructes: ſic atque ut des. a) ā
ducas cū diſcis: eructas cū docēs.
Manducas cū audis. eructas cū
predicas: hoc tamē eructas q̄d
māducaſti. Denique ille audiſſi
mus epulator ihēs apl⁹. cui
nō ſufficiebat ipa menſa dñi. ni
diſcūberet ſup pectus dñi: et de
arcano eius biberet diuina ſe
creta! quid eructauit? In prin
cipio erat verbū: et verbū erat
apud deū. a) hēnam ergo habū
dantie ſuauitatis tue eructabit.
Quo nō ſufficit mēoria tua. nec
mēoria habundantie tue. nl' me
moria ſuauitatis tue? ſ memo
riam habundantie ſuauitatis
tue? Etenī quid p̄deſt ſi habun
dat? et inſuaue eſt? Item moleſ
tū. ſi ſuaue. et p̄uū eſt. Ergo me
moria habundantie ſuauitatis
tue eructabūt: q̄ nō es tui oblit⁹
nūq̄? et nō oblitus cōmonuiſti
et nos: ut et nos reducas ī me
moria. Cōmemorabūt² ei et cō
uertent² ad dñm vniuſi fines t
terre. Quia ergo mēoriam habū
dantie ſuauitatis tue eructabūt?
intelligentes in ſe nichil bonū
ē. q̄ a te nō ſit. nec potuiſſe cō

uerti ad te. nisi cōmouerent² abb te.
ner uedum potuisse in memoriam
tui. si tu obliuiscereris illoꝝ: her
considerantes in gratia tua exulta
būt. Et iustitia tua. her inquā
in tua gratia cōsiderantes: exul
tabunt iustitia tua nō sua. Fiēs.
si uoluis exultare gratiā: bibite ꝯ
tiam. Quid est bibite gratiam?
Diſate gratiā: intelligite gratiā.
Nos anteꝙ omīno eēmus nō era
mus²: et facti sum⁹ hoīes: tū aī
nichil eēmus. Deinde iam ipſi
homines er tradice illi⁹ pīoꝛes
et malignu eramus: et filij ire
natum sicut et ceteri. Gratiam⁹
ergo gratiā dei. nō solū q̄ fecit
nos: uerū etiā q̄ refecit. Cui er
go debem⁹ q̄ sumus: illi debem⁹
q̄ et iustificati sumus. Nemo q̄
si tribuat deo quia est: et sibi
tribuat qđ iustus ē. Aliud est
enī qđ tibi uis tribuere. quā qđ
illi. Aliud est enī aliqđ ēe quia
iustus ēs: q̄m q̄ homo ēs. Infe
rius aliquid dās deo: ꝙ supius
tibi. Totum illi dā. in toto ipsū
lauda: nō cadas de manu artifi
cis. Vt ēēs quis fecit? Nonne
scriptū est quia sumpsit deus li
mū de terra²: et formauit homu
nem? Anteꝙ homo ēēs limus
eras: anteꝙ limus ēēs nichil e
ras. Sed non de ista solo figmē
to gratias agas artifici tuo. Au
di aliud eius figmentū ubi te
fecit: nō er opibus ait. ne forte
quis extollat². Sed quid dicit?
Non er opibus: ne qs extollat².
Supius quid commemorauit?

Gratia salui facti estis ꝑ fidem:
et hoc ut salui ēētis ꝑ fidem non
er uobis. Apli uerba st nō mea.
gratia salui facti estis ꝑ fidem:
et hoc ut salui ēētis ꝑ fidem nō
er uobis. Omīnus hoc apm quod
dixerat gratia. utiq nō er uobis:
sed ne quis aliter intelligeret:
planius hoc apūe dignatus ē.
Da intellectorem. et totum dixit:
gratia salui facti estis. Ubi au
dis gratiā: gratis intellige. Si
ergo gratis²: nichil tu attulisti:
nichil meruisti. Nam si meritis ē nō
aliqđ redditū est: merces ē nō
gratia. Ecce magt salui fācti estis ꝑ
fidem. Expone illud apīus. Quid
arrogantes. propt sibi placētes:
Propter ignorantes dei iustitiam.
et suā uolentes constituere. Audi
hoc idem apīus: et hoc inquit
qđ gratia salui facti estis. nō er
uobis. ꝟ dei donū est. Sed et nos
forte aliquid feramus: ut dona
dei meremur. Non er opibꝫ igit:
ne forte quis er tollatur. Quid
ergo: flos bene nō opamur:
Immo opamur. Sed quomō?
Ipō in nobis opante: q̄ ꝑ fidē
lotū tamus in corde nrō ei. qui
nos et ꝑ nos bona opat². Audi
enī unde operis bona. Ipī enī
sumus figmentū: creati in xpō
ihu in opibus bonis. ut in illis
ambulemus. Ista est suauitas
habundātis memorie ipī⁹ sancti
nos. Hanc erutando precato
res eius. iustitia ei⁹ exultabi
nō sua. Quid ergo ut sumus⁹
laudem⁹? ut iustitia tua exulte

mus? et meā nam habundāt ꝑ fua
uitatis tue eructemus? Quid ergo
nob feafti dñe quē laudamus?
Dicamus: et cū dicimus laudem?
Miſericors ⁊ miſerator dñs: lon
ganimus et multū miſericors.
Suauis dñs oībus: et miſeā
ones eius in oīa opa eius. Nifi
ille talis eēt: de nobis repetimo
nulla eēt. Attende ad reip̄m qđ
merebaris. Peccator cōtemptor
dei quid merebaris? Vide ſi oc
currit tibi niſi pena: ſi occurrit
niſi ſuppliciū. Videſ ergo qđ tibi
debebat: et quid dederit q̄ grauis
dedit. Data eſt venia peccatori.
datus ē ſp̄us uſtificationis. tua
eſt cautio et dilectio in q̄ oīa
bona facias: et ſuplet dabit et
uitam etiam. ⁊ ſonetate anglor.
Totum de mia? merita tua nul
la facies: quia et ipa tua meri
ta illius dona ſunt. Et uſticia
tua exultabit: miſericors ⁊ mi
ſerator dñs. q̄ feaſti oīa gratis.
longanimus. Q̄ nos ei ſuſtinz
patores? Miſericors ⁊ miſerator
dñs. in hys quibus venia dedit:
in hys quibus nō dedit adhuc
longanimus. nō trampnans ſed
expectans? ipa expectatiōe cla
mans. cōuertimini ad me. et
ego conuertar ad vos: et nimi
a longanimitate. nolo inquit
mortem impij. quantū ut re
uertat ⁊ viuat. Ille quidē lon
ganimus? tu aūt ſdm duritiā
cordis tui et cor impenitens. the
ſaurizas tibi iram in die ire. et
reuelatiōis uſti iudicij dei: qui
reddet vnicuiq; ſdm opa ſua. Nō
enī mō ſic longanimis ī ſuſtinēdo:
ut nūq̄ uſtus in iudicando diſ
buat tempora. Vocat te nūc. et
hortat ⁊ nūc: expectat donec i-ſi
piſcas. et tu tardas. a) agna eius
mia et in hoc qđ diem vite tibi in
certū feat? ut neſcias q̄n hinc e
migrabis: et cū subito ſperas te
aliq̄n comitas. Et in hoc eius miſ
ſa mia. Ceterū ſi ſtatuiſſet diem:
omnibus faceret habundare pcia
de ſecuritate. Dedit ergo ſpem re
nie. ne deſperando āplius peccet:
et deſperatio augmenta eſt in pec
catis. Videte votem deſperātis
ad augenda pcia? et videte uocē
ſperantis ad augenda pcia: et q̄
vtriq; voca occurrit, prudentia ⁊
mia dei. Audi vocē deſperātis?
iam inquit dāpnandus ſū. q̄re non
facio quicq̄d volo? Audi et vocem
ſperantis. mia dñi magna ē: q̄n
me conuerteo dimittet mi oīa?
quare nō facio quicq̄d volo? Des
perat ut peccet: ſperat ut peccet.
Vtrumq; metuendū eſt. vtrumq;
periculoſum? ne a deſperatiōe: ne
a puerſa ſpe. Vtriq; huic periculo
et vtriq; malo. quō occurrit miſe
ricordia dei? Quid dicas tu q̄ deſpe
rando volebas peccare? Iam dāp
nandus ſum quare nō facio quic
quid volo? Audi ſcriptura: nolo
mortem impij. q̄ritū ut viuat ⁊
et viuat? Hac voce dei reducitur
in ſpe: ⁊ timendus ē alius laqus.
ne ipa ſpe amplius peccet. Qđ ⁊
et tu dicebas? qui ſpe magis pec
cabo? Q̄n me conuertero oīa mi

deus dimittet: facia quitqd volo.
Audi et tu scripturā: nō tardes
conuiti ad dīm: neqz differas de
die in diem. Subito enī veīt ira
illius: et in tempe vindicte disp
det te. Noli ergo dicē causs me
conuertam. causs deo placebo: et
omnia hodierna et hesterna di
mittunt mi. Verū quidē dicis.
qz deus promissiones tue idulgētiā
promisit: ꝫ dilationē tue diem
crastinū non promisit. Suauis
dīs omnibz: et miserationes eius
in omīa opa eius. Quare ergo
tampnat: qre flagellat: An
quos tāpnat. an quos flagellat.
nō sūt opera eius: Planē opa
eius. Et vis nosse qz supōnia
opa eius et miserationes eius:
Inde est illa longanimitas: q̄
facit solem suū oriri sup bonos
et malos. Nonne miserationes ei⁹
īomīa opera eius: Qui pluit
sup iustos et iniustos: nōne mi
serationes eius īomīa opa ei⁹:
longanimis. expectans pīnitē.
dicens. conuertimini ad me et cō
uertar ad vos. nōne miserationes
eius īomīa opa eius: Et cū di
cit ire in ignem eternū q̄ paratus
ē dyabolo et angelis eius: hic
nō miseratio eius. ꝫ severitas
eius. Miseratio eius reddita ē
operibz eius: severitas eius ē
nō in opa sua. sed in opea tua.
Denuqz si tollas opa tua mala.
et nō in te remaneat nisi opus
eius: nō te dimittet miseratio
eius. Si aūt tu nō dimittis opa
tua: erit severitas ei⁹ in opa tua.
nō in opa sua. confiteant tibi
dīne omnia opa tua: et sancti
tui benedicāt te. Oīa opa tua
confiteant tibi. Quid enī: Ter
ra nō ē opus eius: Ligna nōn
opa eius: Pecora. bestie. pisces.
volatilia. nō sūt opa eius: Pla
ne et hec opa eius. Et quō ei cō
fitebunt: Et hec video quidem
in angelis confiteri illi opera
eius: etenī opa eius sūt angeli.
et homines opa eius sūt: et nī
confitent illi homīes. opa ei⁹
illi confitent: nūquid ligna
et lapides vocem habent con
fessionis: Prorsus cōfitentur
ei omīa opa eius. Quid dicis:
Et terra et ligna ōnia opa ei⁹:
Si omīa laudant: aut nō oīa
confitentur: Confessio enī nō
peccatorū tantū dicit ꝫ laū
dis: ne forte vbiqz audias
confessionē. puteris iā nō esse
nisi pcī. Usqz adeo enī hoc pu
tat. ut qñ inuenit te diuinis
cloquiis. continuo sit cōsuetudo
pectora tundē. Audi qz est et
laudis confessio. Nūquid dīs
ijus erpius habebat peccatū
Et tamē ait confitebor tibi pa
dīne celi et terre. Confessio est
ergo in laude. Prende q̄d am
piendū. confiteant tibi dne
ne omīa opa tua: Laudāt te
omīa opa tua. Si talis quēstio
redit ad laudem. qualis ea⁹ ē
confessione. Si enī ppteā confi
teri nō poterant. terra. ligna.
queqz insensata. qz vocē nō ha
bent cōfitendi: ideo nec laudi

bunt. qua vocem nō habent p̄
dicandi. ¶ Nonne tamē omnia
tres illi pueri enumerāt. deam
bulantes inter flāmas inocuas.
quibꝫ spacīū erat nō solū non
ardendi. ſ̄ etiam laudandi deū?
omnibus dicunt a celestibꝫ usqꝫ
ad terrena. benedicite. ymnum
dicite. ⁊ superexaltate eū in sēcla.
Etce quō dicūt ymnū. ¶ Nemo hoc
sentiat qđ mutus lapis. aī mu
tū animal habeat rōnem in
telligendi deū. ¶ Hoc q̄ putauerit
multū a veritate aberrauerit.
Deus ordinauit omnia ⁊ fecit
omnia: quibusdā dedit sensum
et intellectū. ⁊ īmortalitatem.
sicut angelis: quibusdā dedit
sensū et intellectū. cū mortalitate.
sicut hominibꝫ? quibusdā dedit
sensum corporib. n. intellectū. nec
īmortalitatē. sicut pecoribꝫ mu
tis: q̄busdam vō nec sensū nec
intellectū nec īmortalitatem.
sicut herbis. lignis. lapidibꝫ? tm
et ipsa in genere suo deesse nō pos
sunt. et gradibꝫ quibusdā ordi
nauit creaturā. a terra usqꝫ ad
celum. a visibilibꝫ ad īuisi
bilia. a mortalibꝫ ad īmortalia:
ista contextio creature. ista or
dinatissima pulchritudo. ab
imis ad summa consurgendo. a
summis ad ima descendēdo. nusq̄
interrupta ſ̄ dissimilibꝫ tempata.
tota laudat deum. Nec ergo
tota laudent deū? Quia cū eā
consideras. ⁊ pulchram vides.
tu in illa laudas deū. Vor que
dā est in nute terre. species terre.

Attendis eius speciem. vides
eius feamditatē: vides eius pi
tes quō conspiat semen. quō
plenūq̄ affectat qđ nō ē semina
tū? vides. et consideratione tua
tamq̄ interrogas eam: et ipa ī
quisitio interrogatio est. Cū aūt
acquisieris ām inuenis ⁊ ꝑfecta
tus fueris. et magnā vim.
magnā pulchritudinē. p̄dictā
q̄ virtutē inueneris. qm apud
se et a se habē hanc virtutē nō
posset? continuo tibi venit in mē
tem. q̄ nō potuit a se esse nisi
ab illo creatore: et hoc qđ in illa
inuenisti vox confessionis ipi
est. ut laudes creatorē. ¶ Nonne
consideranta vniuersa pulchritu
dine mūdi huius tēp̄ vna vox
tibi species ipa tīdet. nō me e
go fecī sed deus? Ergo confitea
tur tibi dīne omnia opa tua. et
sancti tui benedicāt te: ut in
confessione opm tuorū sā tui te
bñdicant. ipi sancti tui īspira
ant creatuīs confitentē. Et il
lorū vocem audi benedicentē.
Et eū cū sancti tui bñdicāt te.
quid dicunt? Gloriā regni
tui dicent: et potentiā tuā lo
quent. Qm̄ potens ds q̄ fecit
terrā. q̄ potens deus qui īple
uit terram bonis? q̄ potēs ds
qui dedit vitas suas propriis
animalibꝫ. q̄ potens deus qui
semina diuersa dedit uisceribꝫ
terre? ut gīminaret tantā va
rietatem fructuū cū tanta spe
cie arborū? Qm̄ potens deus.
qm̄ magnus deus? Tu interroga.

creatura respondet; et de respon
sione cuiusq confessione creature
tu sancte deus benedicis deum. et
potentiā loqueris. Ut notam
faciant filiis hominū potentiā
tuā: et gloriam magnitudinis dece
ris regni tui. Sancti ergo tui co
mendant gloriam magnitudinis
decoris regni tui. magnitudinis
decoris gloriā. Est quedā mag
nitudo decoris regni tui: hoc
ē regnū tuū habet decorem et
magnitudinē. Quiquidē quicq
habet decorē a te habet decore:
ipm regnū tuū qualē decorem
habet? Non nos terreat regnū:
habet et decorē quo delectemur.
Eterni quale illud decus ē? Quod
fruent sancti quibus dicet. venite
benedicti pris mei capite regnū.
Vidit? Quid ibūt? Videte fres: et si
potestis quidē potestis cognoscere
decorē regni illius qđ ventuꝝ ē.
Vnde est in oratione nra ut adueniat
regnū tuū. Ipm enī regnū optā
mus ut veniat: hoc a regnū ven
turū sancti prędicant. Mundū
istū attendite: decorem habet.
Quē decorem habet? Terra. ma
re. aer. celum. sydera? omnia hec
quis omnem considerator
rent? Nonne pulchritudo ipa sic
emunet? ut qui pulchrius nichil
inueniri possit? Et hic viuis i
isto decore. in ista pulchritudine.
ffe iam ineffabili. Hic viuunt
reges et vermiculi et muires: et
omnia terre repentia terrum vi
uūt in decore isto. Quale celis
est illius regni? ubi regi nō viuūt

nisi angeli? Ideo parū fuit ut
diceret gloriā decoris. Potuit eni
dici et gloria decoris tuus fulgebit
spelei. etiā in hoc mundo consi
dera. ul' de terra viventis. ul' de
celo fulgentis? Magnitudinis
decoris regni tui. aliqđ cōmētat.
qđ nondū videmus. qđ nondū
visum credimus. qđ credendum
confidemus: ppter cui' desi
derium omnia sustinem? Est ergo
magnitudo decoris tui sancti:
amet? antequ videat? ut cui visa
fuerit teneat? Regnū tuum.
Qđ regnum dico? Regnū oīm
seculorū. Nam et regnū huius sci
habet decorem suū: sed nō est ibi
magnitudo illa decoris qlis est
in regno oīm seculorū. Gratiarū
tua in omni gratione et gratia
ne. Hec est illa repetitio ul' om
nem grationē significans: ad
grationē illam que erit post hanc
grationē. Fidelis dns in verbis suis.
et sanctus in oībz opibus
suis. fidelis in verbis suis. Quid
ei promisit? et non dedit? fidelis
dominus in verbis suis. Adhuc
quedam promisit et nō dedit? sed
credatur illi et hys que dedit. fi
delis dns in verbis suis. Possum
illi credere tantūmodo dicenti. fa
luit sibi credi dicenti. sed volunt
neri scripturā sanctā: quōsi dicere
alicui homini aī aliqđ promittēs.
nō mihi credis. esse scribo tibi.
Eterni qui gratia vadit et gratia
venit. et sic trāsiuit ista secula
cedentibus succedentib? ppter mores
libz: scriptura dei manie debuit

et qđ tam cirographū dei qđ oīs
tñ seuntes legerent. et viā, pmis
sionis eius tenerent. Et qñta sīt
que reddidit ex isto cirographo?
Dubitant hoīes credē illi de
resurrectione mortuoꝝ. ꝛ de fu
turo seculo qđ solum iā reddendū
restat: qñ si fiat ratione cum
infidelibꝫ erubescāt infideles. Si
dicat tibi deus cirographū meū
teneꝫ. iudiciū promisi discretiōe
bonoꝝ et maloꝝ. regnū sempi
ternū fidelibus. et nō vis credere?
Ibi in cirographo meo lege oīa
que tibi, pmisi: dedit mecū ra
tionē. certe ul' cōputando q̄ red
didi. poteꝫ me credē. reddituꝝ
ēē qđ debeo. In ipo cirographo
habeꝫ, pmissum vnicū filium.
tu nō pepci ꝫ pro vobis oīibꝫ
tradidi eum: iam cōputa. i red
ditib lege cirographū. Pmisi
tibi ꝑ filiū meū pignus spūs
sci me datuꝝ: cōputa redditū.
Pmisi ibi sanguinem et coronas
mīm gloriosissimoꝝ: cōputa
redditū. āmoneat te massa de
bita mei. Sed hēt gloria mīm
ut redderet tibi, pmissa in cir
ographo. vbi scripꝫ scriptū ē, ꝓpter
te morta ficamur tota die? ut hō
redderet fremuerūt gentes. et
pplī meditati sūt inania: astite
runt reges terre ꝛ principes cōue
nerūt in vnū adūsus dnm et
adūsus xpm eius. Principes
cōuenerūt in vnū. cōspirantes
adūsus xpianos. Quid? Ipoz
regū fidem nōne et, pmisi in
cirographo. ꝛ reddidi i effectu?

Attende ubi, pmisi. adorabūt
eū omnes reges terre? oīs gen
tes seruient illi. Ingratū legis
debitū. terminis reddituꝝ? nōne
dis promissum? Lege aliud in
cirographo meo. qñ fremuerīt
gentes. qñ inania mei dixerūt
mala michi. hoc ē xpo. qñ mo
riet? et pibit nomē eius. Qñ
eū oīa fecerūt. atꝫ dixerūt:
lege qđ promisi. tu me solueto
obstrui. Prevalebit dnīs adū
sus eos: et exterminabit omnes
deos gentiū terre. ꝛ adorabunt
eū vnusquisꝫ de loco suo. Nempe
iam ꝑualuit: exterminauit oīs
deos gentiū terre. Nōne et hoc
fecit. et hoc reddit? Ante oculos
oīm posuit solutionē debitoꝝ su
oꝝ. Quicū reddidit sī maio
ribus nīis. que nos nō vidimus:
quicū reddidit temꝑibꝫ nīis. q̄
illi nō viderūt. ꝑ oīs gr̄atiōes
reddidit que scripta sūt: et quid
restat nō ei credituris. hijs oīi
bus reddituꝝ? Quid ei restat? ꝛ
Ecce fecisti rationē. tanta reddi
dit? nūq̄d, ꝓter pauca residua
infidelis ē factus? Absit. Qñ?
Quia fidelis dnīs i verbis suis:
et sāīs in oīibꝫ operibus suis.
Confirmat dnīs oīs decaden
tes. Et quos oīs decidētes? O
nes omnino decidentes: ꝛ modo
quidam decidentes. Et eū multi
decidūt ab eo: mlti aūt decidūt
a cogitationibꝫ suis. Si habebāt
malas cogitatiōes decidūt ab
eis: et confirmat dnīs oīs decī
dentes. Qui aliq̄d amittunt in

ūsto stilo ꝛ sci ſci. veluti ꝙhonorati i
to stilo. ꝙ diuitiꝫ fuūt pauperes: ꝙ ho
noatus fuūt abiecti ꝛ tui sci di ſci: ꝯ dei
decies sut. Sed confirmat dns oes
decidentes. Depaces ei cadit uſtꝰ
et resurgit: impij aūt infirma
buntꝫ in malis. Cū mala atti
dunt impijs infirmantꝫ ibi: qñ
mala attidunt uſtis. confirmat
dns oīs decidentes. Decideratꝫ
iob a gloria pristine iustis tempo
ralibꝰ rerū quibus utebat: ad te
pus decideratꝫ a gloria dñus sue.
Vultis nosse qūtū decideat: In
stercore sedebat: ꝛ cōfirmauit do
minus decidentem. Qūtū cōfir
mauit: Vt et in ipo grauiꝰ infir
quo ꝓ totū corpus ꝓaussus erat.
responderet uiri tēptanti. quā
solam sibi dyabolus reliq̄rat ad
utricem. locuta es tanq̄ una
ex insipientibꝫ mulieribꝫ: si bo
na ꝓcepimꝰ de manu dñi mala
nō sustineamus: Qñ nō confir
maremur decidentē: Confirmat
dns omnes decidentes. Cui rende
ret unq̄q uſtus nō cōturbabitꝫ:
qñ dns confirmat manū eius.
Et erigit oīs elisos. oīs ad se
ꝓtinentes. Nam dꝰ superbis resi
stit. Oculi oīm in te sperāt: et
tu das escam illis i opportunitate.
Prius tanq̄ reficiens egritudi
in opportunitate. qñ debz accipe
tūr das: et qđ debes hoc dns. Ti
mꝫ aliqñ desideratꝫ ab illo ꝛ nō
dat: nouit horam dandi q̄ tu
rat. Quare ista dicis fiēs: Pe qđ
qñ forte nō fuerit erroditus ali
quid uſtꝰ petens a deo. nam qñ
iuſtꝰ aliq̄d petit in pena sua
erroditꝫ: ꝙ aliquid iuſtꝰ non
petens. si forte nō fuerit erroditꝫ
nō minuatꝫ animo. nō definat.
Expectent oculi eius ad escam.
quā ille dat in opportunitate:
qñ nō dat ideo nō dat. ne obsit
quod dat. Nec enī aliq̄d iuſ
tū petebat aplius. qñ rogabat
ut auferretꝫ ab eo stimulus ca
nis. angelus sathane a quo
colaphizabatꝫ: et tū rogauit
et nō accepit. qz tempꝰ adhuc
erat extende infirmitatis. nō
esse ꝯ opportunitatis. Sufficit
tibi gratia mea: nā uir
tus i infirmitate ꝓficit. Pecit
iob tēptandū dyabolus ꝛ ac
cepit. Attendite fiēs mei magnū
misterū discendum. repetere
dū. tenendū animo: inq̄ ob
iuscendū. ꝑter habundāti
temptationū isto in stilo. Quid
dicam: Heu cū cōparandus
aplius dyabolo: Aplius rogat
et nō accipit: dyabolus petit
et accipit. Si nō accepit aplius
ꝑter ꝓfectionē suā: accepit dy
abolus ad damnationē suā.
Deinq̄ ipe iob accepit sanita
tē in opportunitate. dilatus ac
ut ꝓficeret? et dui sedit i ul
cere et multū durit: ꝛ rogabat
deū ut auferretꝫ ab eo ista. et
deus nō auferebat. Sicut dya
bolū erroditꝫ ad eū tempta
dū. sic ipm iob ad sanandum.
Disite ergo nō murmurare ad
uersus deū. ꝛ qñ nō erroditꝫ ali
ne desinat in vobis qđ sup

nī est. ꝑ singulos dies bn̄dicā te.
Ipē filius. ipē vnicus. pati vsq;
venerat. soluere qđ debebat. moi
in manibus pāzorū. sanguine
suo delere cyrographū mortis t
nīe: ad hoc venerat. t tamē ut
ostenderet exemplū patiētie. nīs
figuraut corpus humilitatis nīe
conforme corpori gloie sue. pī
ingit si fieri potest. trāseat calix
iste a me. Et ut impleret qđ
nō acceperat qđ petere videbat.
ꝑ singulos dies benedicam te:
verū nō qđ ego volo aut ꝑ qđ tu
vis pater. Oculi omīm in te spe
rāt: et tu das escam illis i opor
tunitate. Aperis tu manum
tuā; et imples oīe aīāl bene
dictione. Et si nō das aliqn̄: das
tamē in opportunitate. Differs
nō auferes: et hoc in opportunitate.
Justus dn̄s in oīnibz vyis suis.
Et scīs credit et qn̄ curat iustus
ē: et apud deum inq̄tas nō ē.
Denigꝫ oīes sancti in tribula
cionibz constituti. ꝓbus iustitiā
eius laudauerūt. t sic bn̄ficia
petierūt: ꝓbus dixerūt mi
chi ē qđ facias. Sic iogauit da
uid. sic alij sancti. iusta sūt iu
dicia tua. bene passi sumꝰ recte
passi sumus. Non dederūt deo
iustitiā: nō ei dederūt iniqui
tatem et insipientiā. Lautiue
rūt primo flagellantē: et sic
senserunt clabantē. Justꝰ dns
in oīnibz vyis suis. Nemo putet
illū iniustum qn̄ mali aliqđ
forte patitur: ꝓpius iustitiā
laudet. et suā iniustitiā accuſ.

Justus dn̄s in oīnibz vyis suis: Et
sanctus in oīnibz operibz suis. Ape
ē dn̄s oīnibz inuocantibz eum. Et
vbi est illud? erit enī cū inuoca
būt me. et nō exaudiā eos: Er
go vide qđ sequit. Oīnibz qui
inuocant eū in veritate. Nam
multi eū inuocāt nō i veritate:
aliud ab illo querūt. nō ipsum
querūt. Quare amas deum:
Quia dedit michi sanitatem.
Istud manifestū ē: ipse dedit.
Non enī ab vllo ē nulla salus
nisi ab illo. Quia dedit michi
inq̄t vxorem diuitē qui nichil
habebam. et seruientem michi.
Et hoc ipē dedit. verū dicis. De
dit inq̄t filios t multos t bonos:
dedit familiā. dedit oīa bona.
Ideo amas? ideo nichil amplius
queris: Esto esuriens. adhuc a
pulsa ad ianuā p̄ssfamilias:
habet adhuc qđ det. In mendi
citate es cū oīnibz hyis q̄ accepi
sti. et nesas. Pannosam carnem
mortalitatis adhuc portas? sto
lam illā glorie īmortalitatis
nūq̄đ accepisti. t quasi iā sa
tiatus nō vocas: Beati q̄ esuriūt
et sitiūt iustitiā: qr ipi saturā
buntur. Ergo si bonus ē deus q̄a
ista tibi dedit? q̄nt̄ū beatior e
ris cū seipm tibi dederit: Desi
derasti tanta ab illo: vogo te de
sidera et ipm. Deꝫ enī vē dula
cora sūt ista qm̄ ille: aut er aliq̄
pte compaunita sūt illi. Ergo
qui deū ipm a quo accepit de
quibz gaudet ꝓponit hyis oīnibz
rebus q̄b accepit: ipē inuocat

deū in veritate. Iam ut nouc
ritis si talibus hoīb; ꝓponat. t
dicat quid si ista oīa de quib;
gaudes velit tibi auferre deus?
iam nō amabit. nō ait q̄ dicat
dīs dedit dīs abstulit. sicut do
mino placuit ita factū est: sit
nomē dn̄i bn̄dictum. Sed forte
q; abstulit quid dicat? Deus q̄d
tibi fecit? Quare michi abstuli
sti et illis dedisti? Inuiḡ dab: et
tuis tollis. Accusas deū quasi
iniustū: et laudas te q̄si iustū.
Conuertē. accusa te: lauda illū.
Tūc erit rectus. cū i oīnib; bonis
que facis deus tibi d placet: in
omnib; malis que patris deus
tibi nō displicet. Hoc est inuoca
re deū in veritate: qui sic inuo
cauit dn̄m. exaudit eos. Prope
est. ibi est. nondū dedit q̄d vis:
ibi est tamē. quō medicus si for
te aliq̄d imponat ul' oculo ul'
visceribus q̄d vrendo sanet. si vo
get eger ut tollat illi. medicus
expectat tempus. nō facit quod
rogat eger. nō tamen recedit.
Et prope est et nō facit: t ideo
magis nō facit q; prope ē. Cum̄do
eū ipositus q̄d imposuit: t cum̄do
nō facit q̄d rogat. Non te exaudit
ad presentē volūtatem. exaudien
do ad futuā sanitatē: et hoc vtiq;
ad voluntatē. Nam vtiq; sanus
ēe wlt. egrā qui vti nō wlt. Prope
ē ergo dn̄s oīnibus inuocantibus eū.
Sed quibus oīnib;? Oīnibus qui
inuocant eū in veritate. Tales
oīs confirmat decadentes. q̄ in
uocāt eū in veritate. Volūtatē
timentiū se facit. Facit. facit.
et si nō facit ad horam. tū facit.
Certe si ideo times deū. ut tu fac
as ipius voluntatē: erit et ipse
quodāmō ministrat tibi. faciē
voluntatē tuam. Et ꝓcēs eos
exaudiet: et saluos faciet eos.
Vides ad hoc exaudire mediū.
ut saluos faciat? Q̄n hoc? Au
di aplm dicentē. Spe ei salui fac
ti sumus. spes aut que videtur
nō est spes: si aut q̄d nō videm
speram? p patientiā exp̄ctam.
salutem scilicet quā dicit penul
timo. Custodit dn̄s oīs dili
gentes se: et oīs pctores dispdet.
Videtis quia ē caput eius sanctus.
aput quē tanta suauitas. Dal
uos faciet omnes sperantes in
se. omnes fideles. oīs timētes
se. omnes inuocantes se i veri
te: et oīs pctores dispdet. Quos
oīs pctores. nisi ꝓsecutores
i pctis deū nō se reprehendē ar
dentes. contra deū cotidie disp
tantes? venia delictorū despe
rantes. et ex ipa desperatione
delicta cumulantes. a venia
sibi pcludē. promittentes? ex ipa
pmissione a pctis t impetrate
nō recedentes? Veniet tempus
ut separent isti oīs: et fiant
ille due ptes. vna ad dextram.
altera ad sinistrā? arripiat ius
ti regnū eius. eant illi i ignem
eternū: et pctores dispdet. Omnia
ita sunt. t audiuim bn̄dictio
domini. opa dn̄i. mirabilia
mini. mirabilia dn̄i. fecit

prouidencia in omibz opibus eius. confessione eiꝰ opm eius: qđ in laude eius concludat. attendite. Laudē dñi loquet os meū: et bñdicat omis caro nomen sanctū eius in sclm et in sclm scli. Explicat psalm. Incipit pb. Celu.

Cluae spūs nostri diuina cātica: vbi et fletus sine gaudio nō ē. Hodie hominu et peregrino in seculo. nulla ē iocundior recordatio. quā ciuitatis vñ peregrinat. Sed recordatio ciuitatis peregrinatiōe nō est sine dolōe at ꝑ suspiriu: spes tamē reditus nīi certa. cuā pegrinando tristes cō solat. et exhortat. Capiat cor vestrū verbū dei: et possessor vester vendicet sibi possessionē suā. ad ē mentes vrās. ne auertant in aliud. Vnusquisq; vrm totus hic sit. ut hic non sit: id est totus sit i verbo dei qđ sonat in terra. ut ab eo exaltet. et non sit in terra. Ideo enī deus nobiscū. ut et nos cum illo. Qui enī ut nobiscū eēt descendit ad nos: facit ut cū illo possimus ascendere ad se. Interim ipe peregrinationē nrām nō fastidiuit: q; nusq; est peregrinus q; condidit oīa. Cte psalmus sonat. cuiꝰ dam vox ē que si voluis vestra ē. exhortantis aiam suā ad laudā dum deum. et dicentis sibi. pb Lauda aia mea dñm. Aliqn enī in tribulatiōibz atq; i temptationibz psentis vite velis nolis turbat aia. cuiꝰ ptuba tionē in alio psalmo alloquit dicens. quare tristis es anima mea. et quare cōturbas me? Vt autē auferat ei eandem ptурbationē. suggerit gaudiū nondū de re ꝛ de spe: et aut illi ptурbate et antee tristi et merenti. spera in dño qm adhuc confitebor illi. Spem q; se exerit. et in cōfessione constituit. quasi dicēt ei anima sua q illum tristicia cōturbabat. quid michi dubs spera in deū? Renouat me conscientia pcōrū. Ego non que cōmisi? et dicat spem in deū? Cō misisti verū est. vñ tamē speraꝰ. Qm confitebor illi. Dicat odit dē pcā sua defendentē: sic sbleuat confitentē. Hac ergo accepta spe. que spes nō potest eē sn gaudio. qnus in rebus sumꝰ difficilibz scīi dū istam vitam. et plenus ꝓcella rū et tempestatū? hac tamē spe erecta aīa quia gaudet i spe sic dicat aplus. spe gaudentes. i tribulatione patientes: attendit exortationem quātū in deū ut laudet deū. et dicat ei. lauda aia mea dñm. Sed quis dicat. et cui dicat? Quid dicamus fres? Caro dic lauda anima mea dñm? Et potest caro bonū consiliū anime suggere. ut multū sit edomita caro. et a dño in ptibz vnibz nre seruitutis subiecta? ut omnium ota suat nobis sicut condicionale manupium? Sufficiat ut nō impediat. Deinde kmī vbiq; consilia a melioribz petunt? et si bonū quidā ē anima nra. et bonū quidā est caro nra. quia vtriusq; dle creauit

qui fecit omnia bona valde: quibus
ergo in generibus proprius utrique sit
bonum. tamen dicit aplus corpus qui
dem mortuum est propter peccatum. Est
itaque et illud corpus quale nobis
promittit et nondum habemus. in cuius
redemptione spe gaudemus dicente
aplo. in nobismetipsis ingemiscimus
adoptionem expectantes redemptio
nem corporis nri. spe enim salui fa
ctiumus. spes autem que videt non est
spes. quod enim videt quis quid sperat.
si autem quod non videmus speramus per
patientiam expectamus. quibus
ergo bonum aliquid sit corpus nrm.
tamen quidem mortale propter peccatum.
quidem indigens. quidem corruptibi
le. quidem non mutabile. ut nec pun
to quidem temporis. consistat in se:
prudubio tale est. ut optemus re
demptionem illius. qua sit aliqui
no tale. Sed quale erit aliquis:
Quale idem aplus dicat alio lo
co: oportet corruptibile hoc indu
ere incorruptionem. et mortale hoc
induere immortalitatem. Sed etiam si
fuerit tale corpus nrm. corpus non
celeste et spuale. corpus angelicum
in societate angelorum: nec sic tam
consilium animae. Semper ei corpus.
quam corpus infra animam est: et que
vilis anima vilius excellentissimo
corpore excellentiori iuncta. De vobis
hoc quasi mirabile videatur. qua
et vilis alia quelibet peccatrix.
melior est quolibet magno et pul
cherrimo corpore: non est melior me
ritis suis natum. Est quidem anima
peccatrix. et quibusdam turpissima
animis sordibus inquinata: tamen
melius est et si sordidum aurum.
quam purgatissimum plumbum. Ita
curat animus ut picta arca
tunc. et videbitis quod dictum non est
incredibile: et quibus alia vitupa
bilis sit. tamen laudabilior corpe.
Duo queram sint alia et corpus: a
nimam vitupero. corpus laudo. a
Animam vitupero. quia quisque est.
corpus laudo quia sanum est: tamen
in suo gnie animam laudo. ut in suo
gnie animam culpo: et in suo gnie
corpus laudo ut culpo. Si me in
terroges quid sit melius. vtrum qd
vituperamus an quod laudamus: mul
bilem responsionem recepturus heb.
Ego certe illud vituperamus: ego
hoc laudamus. Interrogatus tamen
quid sit melius: respondeo esse
melius quod vituperamus eo quod
laudamus. Si murmus in hijs duob
attende illa duo in promptu pos
ta. quae commemoramus de auro et plu
bo. Certe vituperamus aurum: nonbo
mum aurum. sordidum est. non ita ful
get. non ita purgatum. hoc plumbum
optimum. nichil purgatius? illud
vituperamus hoc laudamus: et posse
ante te utrumque. vituperans unum.
laudans aliud. Post hanc vituperationem laudationemque meam. inter
roga me quod horum sit melius: Res
pondebo: aurum melius est quam
sordidum. quam plumbum purgatum.
Unde melius: Et quare vitupe
rastis: Quare vituperamus: Quia
a nondum est aurum quod potest esse
quod pro est purgatum et melius: qui
nondum purgatum est. vituperatum
est. Plumbum quae laudatum est:

Anima iam purgatū est ita ut me
lius ee nō possit. Item dicas m̄i e
quū optimū. et hominē pessimū:
tamē equo laudato ꝓponis hoiez
vituperandū. Di enī interrogeris er
hys duobz quid sit melius. respō
surus es. homo: nō meritus ꝫ na
tura. In artibz dicas optimū su
torē: verbi gratia. et reprehendis
aliquē iurisperitū qm̄lītas le
ges ignorat. Autorē laudasti. iu
risperitū reprehendisti: er hys
tamen duobus quere quis sit
melior. Imperitior iurisperitus
ꝓfecto sutori ꝓponit. Intendat
tantas vīa: ita multis rebus
laudatis aliys ꝫ vituperatis. in
terrogati plerumqz res vitupe
ratas ꝓponum⁹ rebus laudatis.
Natura anime prestātior e qm̄
natā corpus. Excellit multū: res
spūalis ē. res interpozea ē: vi
na ē substantie dei. Invisibile
quoddam est. regit corpus. mouz
membra. dirigit sensus. ꝓparat
cogitatoēs. exerit actiones: caput
rerū infinitarū ymagiēs. Et qs
est tandem frēs kmū.⁹ qui sufficiat
laudibus anime? Et si in anime
laudibz defiat²? que laus ē eius
q̄ anmā condidit? Et n̄ tanta
ē eius gīa. ut dicat homo iste. lau
da aīa mea dn̄m. Quis potest
laudare deū? Si dicet tepam lau
dn̄: fortasse deficeret. Laudā unq̄t
deum. Conare pietatis affectu:
tibi deficies in laudibz eius. Expedit
ꝓficere laudando deum: q̄ ꝓ
fecisse laudando te. Cū enī lau
das deū. et nō explicas qd̄ uis:
ertendit² in anteriora cogitatio tu
a. Ipa ertensio capatorē te fac.
eius quem laudas. Qs ergo est
ut dicere cepeā qui dicat. lauda
aīa mea dn̄m? Caro nō dicat: ꝫ
licet corpus angelicū in feius ē
q̄ anima. consiliū supiozi dare
nō potest. Infelix ē ipa anima
si a corpore expetat consilium.
Caro bene obediens famula ē a
nime. Illa regit. hec regit²: illa
imperat. ista famulat². Qn̄ pt
caro dare hoc cōsiliū aīe? Quis
ergo ē qui dicat. lauda aīa mea
dn̄m? Nichil inuenim⁹ amplius
in homine q̄ carnē et aīam. tot⁹
homo hoc ē spūs et caro. An for
te ipa anima sibi dicat. et sibi q⁹
dām̄ imperat? et se exhortat²
atqz erudit? Quibus dā enī pt²
bationibz et quadā suapte flu
mbat: et quadā vero pte qua m
uocat mentē rationalē. illam
qua cogitat sapientiā inherens
dn̄o iam et suspirans in illum
animaduertit quasdam suas
inferiores ptes. ꝑturbari motibz
secularibz. et cupiditate quadā
terrenoz desideriorū ire in exte
riora. relinquere interiorem deum.
Revocat se ab exteioribz ad inte
riora. ab inferioribz ad superiora:
et dicat lauda anima mea dn̄m.
Quid tibi placet in sclo? Qd est
qd̄ vis laudare? quid ē qd̄ vis a
mare? Quatūqz corporeis sensi
bus cōuerteris: occurrit ē celū.
occurrit tibi terra. Qd̄ amabi
terra terrenū ē: qtqd̄ amas et
in celo corporeū ē. Ubiqz amas

et vbiꝫ laudas. Nõ laudan
dus ẽ ille qui fecit ista q̃ laudas:
Jam ergo diu occupata urbs ti: et
desideriorũ diuisitate verberata.
portas plagas sancta. duusa p
amores multos. vbiꝫ inquieta
nusq̃ secum. Colligẽ ad teipã: ꝙ
quitq̃d tibi foris placebat. quẽ
quẽ habeat auctorẽ. Nichil me
lius in terra verbi grã q̃ hoc et
illud: aurũ argentũ. aĩalia. ar
bores. amenitates totã terram
cogita. Quid melius in celo sole.
luna. syderibus: Totũ celũ cogita:
omnia ista simul bona valde. q̃
fecit deus oĩa bona valde. Un
diꝫ pulchritudo opus. que tibi cõ
mendat artificem. a) minus fabri
cam: ama fabricatorẽ. Nõ oc
cumbas in eo qđ factũ est: et recedas
ab illo qui fecit. Per eũ quibus
occupatus sub te fecit: q̃ sub ipo
te fecit. Di herebis superiora cala
bis inferiora: si aũt recedas a supe
riore. ista tibi in supplicũ conuer
tent. Dic eũ factũ ẽ fiẽs mei. ac
cepit homo corpus tp̃ĩ famula
tũ. deũ aũt dñm habens. seruũ
corpus: habens supra se condito
rem. infra se qđ sub illo conditũ
ẽ. In medio quoda lorũ rational
aĩa constituta. legẽ accepit hẽre
superiorẽ: regẽ inferiorẽ. Regere
nõ potest inferiorem nisi regat
a meliore. Tenuit ab inferiore:
deseruit ergo meliorẽ. Nõ pt re
gere qđ regebat: q̃a regi noluit
a quo regebat. a) Modo ergo vide
at. laudet. Consiliũ sibi dat er
lucre dei ipa anima p rationalẽ
mentẽ. vnde corrupit consilium
suũ. in cõtuitate auctoris sui. Legit
ibi quidda tremendũ. laudandũ.
amandũ. desiderandũ. et appetẽ
dũ: nondũ tenet. nondũ capit.
Chorusatione quada pstringit:
nõ est tam valida ut maneat
ibi. Itaꝫ ad sanitatẽ tollit se
quanda et dicit. lauda aĩa mea
dñm. Et quid ẽ fiẽs: Nõne lau
damus dñm: Nõne cotidie vo
cem cantam: Nonne cotidie p
modulo nro sonat os nrm. par
turit cor nrm laudes dei: Et qđ
ẽ qđ lautam: a) magnũ est quod
laudamus: ß q̃ lautum adhuc
infirmũ ẽ. Cũ iplet laudator
excellentia laudati: Erit homo
stat. amat deo aliqũ plurus: et
sepe labia mouent ad cantũ. co
gitatio aũt nescio p que desertio
volat. Stabat ergo mens nostra
quo dãmõ ad laudem dei: et aĩa
nra p diuersas cupiditates uel
curas negotiorũ huc atꝫ illuc
fluitabat. Quasi desup attendat
ipa mens ad fluitatem huc atꝫ
illuc: et eius inquietudinẽ mo
lestiarũ quasi confusa alloqui
lauda anima mea dñm. Qđ
qđ de aliis rebz satagis: Qđ
qđ te occupat cura rerũ tena
atꝫ mortaliũ: Sta metũ: lau
da dñm. Et quasi ipa aĩa pigra
uata. et nõ valens ita cõsistere
ut dignũ est: rñdet mihi. Lau
dabo dñm in vita mea. Qđ est
in vita mea: Quia nõ in mor
te mea sum. Ergo prius erhorta
te te et dic. lauda aĩa mea dñm.

Respondet tibi anima tua. laudo qñtū possum: tenuiter. exiliter. infirmit̄. Quare? Quia q̄ diu sum in corpe. peregrinamur a dño. Nūc sic laudas dñm? nō pfecte nō stabiliter? Intuoga scripturā: qa corpus qđ corrūpitur aggrauat aiaz. Corpus qđ corrūpitur aggrauat aiam inquit: et deprimit terrena inhabitatio sensū multa cogitantem. Tolle michi corpus qđ aggrauat aiam: et laudo dñm. Tolle michi terrenā habitationē deprimentē sensum multa cogitantē. ut a multis in vnū confluā: et laudo dñm. Q̄n diu aūt ita sū nō possum: pregrinor. Nō ergo? Hilebris es et nō laudabis pfectē dñm? Laudabo dñm in vita mea. Nō ē in vita mea? Spes mea tu es hi. spes mea es tu hic diciam? portio aūt mea nō hic. ꝑ in tra viuentiū. Nam ista terra morientiū ē: hac transim? ꝑ interest quo: qñ et malus homo ꝑegrinat hic. et bonus homo peregrinat hic. Non enī bonus trānsit. et malus hic ꝑmanet: aut malus trānsit et bonus hic ꝑmanet. Ambo trānseunt. ꝑ nō ambo ad vnū. Duo erāt: pauper ulterius ad ianuā iacens diuitis. et duues induti purpura et bisso in epulis quotidie splendide. Ambo hic erant. ambo hinc transierunt: ꝑ nō ad vnū locum. Diuersa loca suscepūt: quia diuersa merita ꝑdiderunt. Transiit pauper in sinū abrahe: et trānsit dues ad tormēta inferoz. Diuit̄ corpe in terra. ille ī domo ille ante ianuā: p̄ mortē tantū separati. ut dicat abrahā. inter nos et vos chaos magnū firmatū est. Ergo fidēs qñ spes huc pascit. vita aūt nūa ꝑfecta nō est in illa q̄ promittit. hic gemitus. hic tentationes. hic angustie hic miserie. hic pericula: laudabit aīa nūa dñm. Quo laudandus ē? Quod dicat in alio psalmo? bti q̄ habitat in domo tua in scla scloz laudabūt te: qñ totū negotiū nrm ipa laus erit. Sed qñ hoc? In vita mea. Quo enī quida posset tibi dicere mors mea? Vnde mors tua? Qa peregrinor a dño. Si enī herere illi vita ē: recedere ab illo mors ē. Sed quid te consolatur? Spes. Iam viuis in spe: de spe lauda. de spe canta. Vnde mors tua ē. nō cantes: vñ viuis canta. q̄ mors tua ē de meliore huius sli: viuis in spe futuri sli. Laudabo inquit dñm in vita mea. Et quo laudabi dominū tuū? Psallam deo meo quā diu sum. Qualʼ illa laudatio psallā deo meo quā diu sum? Dicite fidēs mei quale erit illud ee. ubi sempiterna laudatio erit? sempiternū ee erit? Ecce modo es. nūquid psallis deo tuo q̄ diues? Ecce psallebas. aūtisti te ad aliquod negotiū: iam nō psallis et es. Ecce es et nō psallis: fortassis eaā cupiditate inclinatus ad aliq̄d. nō solum nō psallis. sed et offendis auditū eius et es. Tamē que erit illa laudatio ubi q̄ diu es laudas? Sed quid aut q̄n diu sum? Aliq̄n forte nō erit. immo

metuū erit ipm̄ diu: et ideo vē diu
erit. Nam quidq̄d finē habz in tē
pore: q̄libz longū sit. diu non est.
Psallam deo meo q̄ diu sū. Inte
rī bñ laudabis dn̄m in vita tua:
psallis deo tuo de futō q̄m diu es.
Bene quidq̄d de illo p̄sumēdū est
huic spem. Non nos deserat spes
in ista pegrinatione t ēceptatiōe.
in istis improbitatibz t insidis
minuti. circūstrepentibz undiqz
tempestatibz scli: undiqz ī lāguo
ribz constituti. Q̄d ergo faciem⁹?
Audi quid sequit. Nolite cōfidē
in principibz. Res magnū negoti
i huic accipim⁹: diuina vor̄ē. et
desup sonat nobis. Nō enī nesio
qua infirmitate hūana aīa q̄n
fuerit tribulata. huic desperat de
dño t vlt̄ presumē de hoīe. Quid
homini in afflictione aliq̄ consti
tuto. ē quidā homo magnus. p
quē possis liberari: arridet. gau
det. erigit. Q̄d si dicat. liberat te
deus: desperatione frigescat. Pro
mittit aurilū mortalis et gau
des? p̄mittit īmortalis t tristis
es: Promittit tibi q̄d liberet te
teū liberandus. t tāq̄ alius mō
aurilio erultas? p̄mittit ille li
bēator qui libēatore nō indiget.
et quasi ad fabulā desperas?
De talibz cogitationibz? longe
pegrinant: vere insem t mag
na morbi ī eis. Appropiq̄. ma
ne desiderare: mane querere t
agnoscē eū. a quo frūaris. Non
enī deseret opus suū: si ab ope
suo nō deserat. Conūte ergo te
ad illū tu dicis. laudabo dn̄m
in vita mea: psallam deo meo
quā diu sum. Donet enī nobis
mpletus spū tanto iste: t diuat
quasi longe remotis et longe pe
grinātibz. et nō solū deū non vo
lentibz laudare. ſ nondū ul' de
deo sperantibz. Nolite cōfidē in
principes: et in filios hoim ī
quibz nō est salus. In uno filio
hominis salus. et in ipo nō qua
filius hominis ſ qz filius dei:
nō ppter id q̄d̄ suscepit er te. sed
ppter id q̄d̄ seruauit in se. Ergo
in nullo homine salus: quia
in illo ideo salus qz deus. q̄ est
sup omīa deus bñdictus ī scla.
De ipo dn̄i est. et quibz ipse sedē
carnem. Et quibus? Et iudeis
et pūbus christus sedm carnē. ſ
nūquid hoc totū ipius. q̄d sedm
carnem? Non. Neqz enī secūdū
carnē idem sup omīa bñdictus in
secula. Ideo in illo salus: q̄ dn̄i
est salus. Dicit enī alius psalm⁹:
dn̄i ē salus. et sup ppl'm tuū bñ
dictio tua. Et sine causa sibi ar
rogant homines. q̄ dant salu
tem. sibi dent. Respondē supbo
homini: gloriaris q̄ dias te in
ire michi salutem. tibi da. Vide
si habes eam: considerans bñ
fragilitatē tuā. vides q̄ nondū
habes. Ergo noli monere ut er
pectem a te: ſ expecta meū. Nolite confidē in principibz: et in
filijs hominū in quibz nō ē sal⁹
Ecce nesio q̄ principes, predūt.
nesio unde t dicūt. ego baptizo.
et ego q̄d̄ dedero h̄ est sanctum?
et si ab alio accepis. nichil acce

pſh'? ſia me arrepiſti. aliꝰd arre
piſti. O homo. o principes inter
filios hominū'? vbi ee et int' pri
apes quibꝫ nō eſt ſalus? Ideo
ergo habeo ſalutē qz tu mihi das?
Tuū eſt enī qđ das? Aut deo etiā
tu das. ul' hoc dicendū eſt quia tu
das? Dicat et fiſtula quia ipa
dat aquā. dicat et canalis quia
ipe manat: dicat et preco qz et
ipe libenter. Ego in aqua atten
do fontē: in voce pretonis agnoſ
co iudicē. Non erꝫ tu plane aut
or ſalutis mee: ille erit. de quo
ſeruꝰ ſum. De te incertus ſū:
ſi nō ſis arrogans. nō ſolū ego
de te incertus ſum. ſꝫ et tu de te.
Abillo ergo multi ſalus qui ē
ſup oīa. quia dñi eſt ſalus:
tu int' filios hominū. tu int' pri
apes. Sed audio vocē pſalmi:
nolite confidē in principes. et in
filios hominū a quibꝫ nō ē ſal?
Sedim turbam hoīm qđ ſūt iſti
filij hominū? Qđ ſūt vis ſcire?
Exiet ſpūs eius et reuertet² in
terrā ſuam. Exte totū qđ² loquit²
ne ſciens qñ diu loquat²: muta
te ne ſciens qñ diu viuat. Subito
exiet ſpūs eius et reuertet² inter
ram ſuam. Numquid qñ vult ex
iet ſpūs eius? Exiet et qñ non
vult. exiet et qñ neſcit'? reuertet²
in terrā ſuam: exeunte ſpū ea
o reuertet² in terrā. ſꝫ qz eam
uat que ſic loquebat². de me enī
preſume et ego tibi do. nō dicent
niſi illi de quibꝫ dictū ē. qñ ea
o ſiunt. Exiet ſpūs eius et reuer
tet² in terram ſuam: In illa die
peribunt oīes cogitationes eoꝝ.
Vbi eſt typus? Vbi eſt ſuperbia'?
vbi ē iactantia? Sed forte ad lo
cū bonū tranſyit aduſtos: ſi tñ
tranſyit. Nam qui ſic loquebat²
neſcio quo tñ ſierit. loqbat² enī
ſuperbia: et neſcio quo tñ ſeant
miles homines. niſi quia in ſpiritu
alterū pſalmū. et video malū eoꝝ
ē tranſitū. Vidi impiū exaltatū
ſup cedros libani'? et tñ ſum et ecce
nō erat: et quesiui eū. et nō ē in
uentus locus eius. Iſte pius q
tranſyit et nō inuenit impium:
illuc puenit vbi nō eſt impius.
Ergo fres oīes audiam⁹? fratres
omnes dilecti deo. oēs audiam⁹:
in qualibꝫ tribulatione. i qlibꝫ
deſiderio muneris dñi. non
fidam⁹ in principes. nec ī filios
hoīm in quibꝫ nō ē ſalus. Totū
hoc mortale tranſitoriū et caducū
eſt. Exiet ſpūs eius et reuertet²
in terram ſuam: in illa die pe
ibunt oīes cogitationes eoꝝ. Qđ er
go facim⁹'? ſi in filios hoīm ſi in
principes nō ē ſperandū: Qđ
facim⁹'? Beatus cuius đs ia
cob adiutor eſt eius. Non ille hō
aut ille homo. nō ille angelus
a' ille angelus. ſꝫ beatus au⁹ đs
iacob adiutor: qz et ipſi iacob ſic
fuit adiutor. ut de iacob faceret
iſr'. a) agnū adiutoriū: iſr' iā
videns deum. Vnde ergo petitus
et peregrinus nondū videns. ſi ha
buerꝫ adiutorē deū iacob. et ia
cob eius iſr'. et eius videns deum:
et penet oīes labor et oīes gemi
tus. transient cure mortales. fut

redent laudes felices. Beatus cui deus iacob adiutor est eius. huius iacob. Quare iste beatus uterq; ad huc in hac uita gemens? Spes illius in dñm deū ipius. Ideo btus. quia spes ipius in dñm deū ipi? In quo ē spes ipius ipe erit rex ip suus. Frēs? an forte erraui q̄ de rum nrm futurū dñm? Nō si dicerem hereditatē nrām futurum? Spes mea es tu; portio mea i tra uuentuū. Tu es portio mea: es tu possessio ⁊ possidebis. Possessio dei es: et possessio tua erit deus. Tu es possessio eius. ut colais ab eo: et ipse erit possessio tua. ut colas eum. Nam et tu colis deū. et coleris ab eo. Nette dicat colo deū? quō aūt color a deo? Inuenum apud aplm. dei mḡr agricultura dei edificatio estis? et dñs ego sum mḡr vitis. vos estis sarmenta: et pr meus agricola. Colit te ergo deus ut sis fructuosus: ⁊ colis deum ut sis fructuosus. Tibi bonū ē qđ te colit deus: tibi bonū ē qđ colis deū. Cultor deus si recedat ab hoīne. desertus fit ipe homo: cultor hō si recedat a deo desertus fit ipe homo. Ner arefat deus accedente te: ner dearesat discedente te. Ergo erit hic possessio nra ut nos pascat: eterna possessio eius ut nos regat. Spes ipius i dñm dm ipi. Quis ē iste dns deus ipi? Attendite frēs. multi enī habent multos deos. et dicunt eos dnos suos et deos suos. Hz dicat aplus? ⁊ si sunt q̄ dicunt dy siue in celo siue in terra. q̄admodū sūt dy multi et dñi multi: nobis tamē vn deus. pr er quo omnia. ⁊ vnus dns ihus ipus p quē omia. Ergo ipe sit spes tua dns deus tuus: in illo sit spes tua. In dño deo sua est spes eius illius q̄ colit saturni: in dño deo ipius ē spes qui colit martem. qui colit neptunū. qui colit marcuriū: plus addo. qui colit ventrem de quibz dicit ē. quor deus venter est. Ergo ille illius deus. atq; ille illius? quis beatus? Quia spes ipsius in dño deo ipius. Hz quis ē iste? Qui fecit celū et terrā: mare et oīa que in eis sūt. Fratres mei: magnū deū habem? Bene dicam nomen sanctū eius: qa dignatus ē facere nos possessionem suā. Nondū vides dñm. nem suā. Nondū vides dñm. nō potes amare plene qđ nondum vides: que vides ipe fecit. ait. rantis mūdū? quare nō artifice mundi? Suspice celū et erhor resus: cogitas vnuisā terrā. et contremuisas maris magnitudinē. Qui cogitationē occupas rē? respice inumerabilitatē stellarū? respice tanta gnia seminū. tantas diuisitates aialiū: qr quid natat in aquis. repit in terra. volitat in aere. aīmaliū celo? oīa ista qr magna. qr preclara qr pulchra. qr stupenda? Fecit qui fecit hec oīa dns tuus est. Pone ibi spem tuā ut sis beatus. Spes illius in dñm deum ipius. Quem? Qui fecit celū et terrā: mare ⁊ oīa q̄ in eis sunt. Magnū habem deum:

attendite fres magnū bonū deum
facientē talia. Quid ergo hunt co
gitauit deus ut faceret? Di tamē
dicendū ē de deo: cogitauit celū
t terrā. maxe. t oīa q̄ in eis st.
Forte dicturus erat hō iste. uideo
quidē oīa magna ista? celū
terram. maxe fecit deus. q̄n me
cōputat deus int̄ ea que fecit?
Et vere ego ptineo ad tantā ipius?
et mō de me cogitat deus. a sat
an buā? Quid ē hoc qđ dicis?
Non surrepat tibi mala cogi
tatio ut tor: de hys esto de quibus
paulo ante loquebamur. lauda
bo dnm in vita mea. psallam
deo meo q̄m diu sum. Dz iste ta
lis alloquit nescio qs trepidos:
quos exhortat et q̄ vetat. ne t
desperent de se. q̄ nō st in cōputo
dei. Multor enī st tales cogita
tiones: & ideo dicunt t pḡunt.
t quelibz putā. q̄ nō advertit ca
xime deū quid agant. Audi elo
quia diuina. noli te desperare?
qui curant facere te. nō curat fi
cerit te? Nonne deus tuus ē.
qui fecit celum et terram. t maxe?
Di ista sola diceret forte cōsideres tu
Deus qui fecit. celū t terrā.
et maxe. magnus deus? & nū
quid cogitat de me? Et ipse te
fecit dicere tibi. Quomō? Nū
quid ego sum celū? aut ego sū
terra. a ego sum maxe? Et quid
es? Manifestū ē nec celum sū.
nec terra sum. nec maxe sū: sed
in terra sum. Vel hoc concedis
in qua ī terra es. Audi q̄a nō
tantū celū t terram t maxe dī
fecit: fecit enī celū et terram maxe
et oīa que in eis sunt. Di ergo
omnia que in eis sunt: et te. Pa
rū dico te: passerem loquēs. ver
miculū? nichil horū nō ille fecit
et cura est illi de oīb. Non ad
preceptū cura ē: nā p̄ceptū soli
homini dedit. Dicit enī psalm:
homines t iumenta saluos facies
dne. sdm multitudinē mie tue dō.
Multitudinē inq̄t mie tue: secū
dū hanc saluos facies homies et
iumēta. Et aplius? nūquid de
bobus cura ē deo? Et hoc de bo
bus cura nō est deo: hoc homies
et iumenta saluos facies dne.
Illūqđ contraria sūt ista? Nūqđ
ergo aut aplius. nūqđ de bobus
ptinet ad deum? Ubi ē preceptū.
bou triturāti os nō ligabis?
ibi de bobus nō cogitauit deus?
Itaq; quos dā boues voluit sig
nificari. Non enī hoc curat deus
monē quid agat cū bobus? Dz
hoc natura ipa hūana. sic fcs
ē homo ut nouit consulere iumē
tis suis. nec inde preceptū a deo
accepit: & insinuatū est illi in
mente a deo ut possit t sine pre
cepto facere. fecit illū talem deus.
Dz quō regit pecus regendū ab
alio: ab eo a quo regit p̄ceptum
accepit. Ad precepti ergo tenorē
nō ē de bobus cura deo: ad pru
dentiā vnuiscuiusq; q̄ curant o
nia et mundū regit. homies et iu
menta saluos facies dne. Inten
dat curiosus vīa. Hic forte aliq̄s
dicat michi. de nouo testamēto
ē quia nō de bobus ptinz ad dñm:

homines et iumenta saluos facies dñe. de vetere testamento ē. Sunt qui caluñpnient et dicant. nō sibi consonare ista duo testamenta. Ne forte aliud dicat in vetere. aliud in nouo. et flagitet de me sē tentiam de nouo talem qualis her est. homines et iumēta saluos facies dñe? quid facio? Nichil tā in capite noui testamēti qđ euāgelium. In euangelio inuenio. quia omīa ista ptinēt ad deum. Nemo erit iā q̄ contradicat. Nūqđ cū aplis euāgelio contrarius erit? Audiam' ipm dñm prunapem et magrm aplōz? respicite volatilia celi. qz nō seminant neqz metunt neqz congregant in horrea: et pr̄ vr̄ celestis pascit illa. Ergo et pr̄ hoīem animalia ista ptinēt ad curā dei ut pascant? nō ut legē animpiant. Nō ergo ad danda legē attinet de bobus cura deo nō ē: qđ autē ad arandū. ad pascēdū. gubnandū et regendū. oīa ad deū ptinent. Nonne duo passeres asse veneunt dñs ihūs rpūs dicit? et vnus ex eis nō cadet sup terrā sine volūtate pr̄is vestri? Quāto magis vos pluris estis illis? Nolite ergo dicere nō ptinco ad deum. Ptinet ad deū nāa tua. ptinet ad deum corp9 tuū: quia deus fecit et aiāz tuā et corpus tuū. Dicis forte: nō me numerat deus i magna multitudine. Attendit tibi murū de euangelio: capilli capitis vr̄i numerati sūt. Ergo deus meus ē et in illo spes mea qui fecit celū et terrā: mare et oīa que in eis sūt. Nō aūt ad me ptinet. qđ aut de me? Qui custodit veritatē in eternū. Et mandatū dei cōmentant et timendū: qui custodit veritatē in eternū. Quā veritatē i eternū, quā et in quo custodit veritatē? Hanenē iudicū iniuriā animpientibz: vindicat iniuriā animpientes. Spes mei: facit illis iudicū. Quibz? Qui arripuit iniuriā: punict oīb iniuriosis. Si ergo saluabit iniuriā arripientibus et punict iniuriosos: vide nō de quor nūo ē vir. Vide attēde vtrū in eis velis ē q̄ iniuriam arripuit: an in eis qui iniuriā faciunt. Datum enī adte. Prodit vox aplica et dicit tibi. nā ḡdem omnino delictū ē quia iudicia habetis vobiscū? qre nō magis iniuriā patimini? Corripit hoīes. qz nō patiūt iniuriā. Non ut patiaris molestiam te hortat. sed ut patiaris iniuriā: nō enī oīb molestia iniuria ē. Ergo enī iure pateris nō est iniuria? ne forte dicteres et ego inī iniuriā passos numero: nā illud in illo loco. et illud causa illa. passus sum. Vide si iniuriā passus es. Iactiones multa patiūt? sz nō iniuriā. Adulteri. malefici. effractores. adulteri. corruptores. oīb patiūt? multa mala: sz nulla est iniuria. Aliud ē patitiniuriā: aliud patitribulationē. aut penā. aut molestiā. aut supplicii. Considera ubi sis:

quid egerīs inde? quare patiaris
inde: et ubi videris quid pateris? Jus
et iniuria contraria sunt. Jus enī
est qđ iustū est. Nequ enī omne qđ
ius dicat iust² ē. Quid si aliquis
condat ius iniquū? Aut ius oc
cidendū est si iniustū est. Illud er
go verū ius qđ etiam iustum ē.
Vide quid feceris nō qđ patiaris.
Si ius fecisti iniuriā pateris. Si
iniuriā fecisti. ius pateris. Quīe
sta diuisiōes? Ut nō se extollāt
hereticī. qui forte aliquid patiūt²
ex ussionibz principū terreni.
nō se numerent int² eos q̄ iniu
rias accipiunt et dicant. ecce et
psalmus consolat² me: ego enī
deum colo. qui iudicium faciet.
iniuriā accipientibz. Hectre qđ
vtrū iniuriā accipias. Si ius
fecisti. iniuria est quā pateris.
Si ius ē ex sufflare rpm: ius ē
rebelles superbia erigē. Alterū
ius ē prementēz psecutoribus tu
nunc rpi etiam rpi cōsendē?
Porro si hoc ius nō ē: qnqđ pro
hoc pateris ius ē. Nō es ergo de
his qui patiūt² iniuriā. Ego a
liquid manifestius de euange
lio. Beati inqt qui psecutionē
patiunt². Expecta? qđ festinas?
Quid dicis ego sum? Expecta
inquā: totū legam. Audisti be
ati qui psecutionē patiūt²: iā
tibi nescio quid cepisse arroga
re. si psecutis totū lego. Vide qđ
sequat². Beati q̄ psecutionem
patiūt² propter iustitiā. cuius ego
ego sum. Si audes dicē ego sū.
superiora que diu retractemus:
aut ne longum sit hoc. vnū int²
rogo. si crumpnaueris vnū hoiez
cuius causam nescis. audes te
dicē tenere iustitiā? Aut si quid
pro hac re passus ees, iniuriam
nominares? Erigis te in teme
rariū tribunal cordis tui unde
capiteris? et audes ferre sentē
tiam de homine cuius causam
nescis? Hoc si de vno homine
faceres. ees iniustus? Facis hoc
de toto orbe terrarū. et iust⁹ es?
Sees kmī et quē quē patiūt² in
iuriā? nisi ecclīā catholica que
tanta ista ppetiūt²? Int² tot scan
dala hereticoz gemit? videt p
malas suasiones et fraudes ra
pi de gremio suo infirmos paulos.
paralyti pnesticio q̄ secreta malas
speluncarū rebaptizari. et sic
flari in eis rpm: occidi in eis no
mortale illud suū qđ homines
sūt. illud qđ mortuū victurū st².
Suadet² homī dicē nō sū rpianus:
et iustitia vocat². Accessuros es
ad epm: dicat tibi. vide ne dicas
te ee rpianū. Si enī dixeris te es
se rpianū. nō es accepturus: ut
aūt accipias. dic te nō ee. Quid
moneris rpiane. qđ doceris? Certe
psecutionē pateris? quīo tu de
nouo psecutor? Nōne impiī erees
psequebant² rpianos minādo
cogebant qđ tu efficis suadēdo.
Dissuades rpiano ut neget se ee
rpianū. Nō tu suadendo facis:
hoc psecutores occidendo nō fa
ciūt. Jubet vnus homo q̄ ne
gat se ee rpianū: negat et vivit.
Perdidit iam vitā: audiuer tibi

loquit. Cui p̄cussus est gladio p̄secutoris, cecidit et mutit: cui loquebris, stat et cecidit. Her facienb? quicquid passus fuerit in utra erit? Nolo tibi blandiaris: si hec mutta sunt omia q̄ facis, quato? patens ustū erit. Cui aūt facis iudicū? Qui custodit veritatē in eternū mutta pacientibz. Iam tu procede et dic. ratiocinatio omibz illis tuis bonis, et q̄ actuis et subtilibz. q̄ tu pascis et dic. fame lentus potest pascē. id ē p̄dor p̄t dare sancto? fame lentus potest pascē. languidus p̄t sanare. ligatus p̄t soluere: ista sunt velut magna et subtilia quibz decepūt imperitos. Laudat illi os psalmus iste. Oat estam esurientibz. Ecce nichil a te expecto: deus mit estam esurientibz. Quibz esurientibz? Hoīibus. Quid ē hoīnibz? Oīibz animalibz. Oīibz hominibz ipē dat estam. Et mullam estam seruat dilectis suis? Di habent aliā fumen. habent et aliā estam. Quentum? primo famen ipsoz̄: et inuēiem? estā ipoz̄. Beati q̄ esuriūt et sitiūt ustitiā: q̄m ipi saturabuntur. Famelici dei ee debem?: ante ia nuā conspectus illius in oōne mendicem?. ipē dat estam esurientibus. Quid est qd̄ te heretice iactas quia tu solus. tui eligis. tu illuminas? Videlicet q̄a tu liberatus iā es. et tu stas. et tu lumen es? Absit. Hupuis attende: nolite confidē in pncipes. et in filios hominū a quibz nō est salus. Non ipi dant salutē. Ergo recedant hetici de medio.

Oīs solut cōpeditos: dns erigit elisos. Oīs sapientes fantes eos: id est eos qui ceci sūt fant sapientes. Optime p̄ hant sententiā exposuit nobis oīs superiores: ne forte cū dicit dns solut compeditos. ad illos cōpeditos referem? qui forte ꝓpter aliquā noxam ligant? ferro a dño sua. Qd̄ aūt dicit erigit elisos: ostendit nobis aliq̄s. aut offendens et cadens. aut equo lapsus. Est aliud casus. sunt alie cōpedes. quo sūt alie tenebre. et alia lux. In eo qd̄ dicit. sapientes fantes eos. noluit hic dicē illuīat ceos: ne et hoc carnalit intelligeres. sicut illuīatus ē a dño cui? oculos luto de sputo facto iunit: et saluū eū fecit. Ne tale aliquid sperares cū de spūalibz loquit? oī dicit quādam lucem sapiēte. qua illuīant? ceos. Ergo quo il luīant? ceos lute sapie: sic soluit? cōpeditos. sic erigunt? elisos. Unde sumus ergo cōpediti? vñ elisi? Corpus nim ornamentū nobis fuit: pctm̄ autem? et cōpedes nob? acrepimus. Que st cōpedes nie? Mortalitas ipsa. Audi aplm̄ paulum. quia et ipe adhuc in hac peregrinatione cōpeditus erat. Quanta pagina fecit cōpeditus iste? Nō illi fuerūt graues cōpedes: cum ipis toto orbi euangeliū predicauit. Hpis cautatis input cōpedes: et curauit qūtū potuit. Et tamē q̄d dicit? Contupiscentia

habens dissolui. et cē cū xpō. Nō
ē dissolui? A cōpedibz mortalitatis:
et tamē mīa adhuc volebat cē
in cōpedibz. propt alios cōpedi
tos quibz mīstraret. Manē inqt
in carne necessariū ꝓpter vos.
Dñs ergo solut cōpeditos: id est
et mortalibz īmortales facit. Do
minus erigit elisos. Nūe elisi
sunt? Quia erecti erant. Nūe
erigunt? Quia humiliati sūt.
Cecidit atq elisus ē adam: ille
cecidit xpūs descendit. Quare
descendit? Quia nō cecidit. nī
ut leuaret qui cecidit. Dñs sa
pientes facit cecos: Dñs dili
git iustos. Ideo facit iudicium
iniuriā accipientibz. Et qui sī
xpi iusta? Modo quatenus ius
ti. ꝙ admodū habes. Dñs cus
todit proselitos. Proselita adue
ne sunt. Omīb etiā gentium
pselita ē. Aduenticia ē enī ad
ꝓhēs: nō de carne eoz nata. sed
imitando filia. Dñs tamē cus
todit. nō aliquis homo: Orpha
nū et viduā suscipiet. Nemo
putet quasi pupillū ꝓpter here
ditatē: aut viduā ꝓpter negoti
ū suū. Equidē et istis
deus opitulat: et in omīb offi
cijs genens humani bonū opus
facit qui pupillū consolat. q
viduam nō deseit: ꝑ sēm ꝙdam
modū omīs pupilli sum. absen
te ꝓhē nō mortuo. Pupillus enī
sēm hoies mortuo patre fit. Et
si verū querimus frēs. qz anima
nō moritur vnūt parentes nīi:
et magis absentibz prībus sūt
pupilli. Nam pupilli st. sima
li fuerunt in penis vnūt: si bo
ni fuerunt in requie vnūt. Om
nia integra st creatori: tamen
nos q̄diu sumus in corpore hoc
et pegrinationis locū incolim.
absens ē pr nr. ad quē clamam.
pater nr qui es in celis. Ideo t
enā vidua quasi absente spō
so. absente viro: veniet ille qui
illam nō ꝓtegit. nō visus sed
desideratus. Magno enī desi
rio inflammur. et amore eius q
nō nouim. desideram: inhere
mus amplexibz visi. si nōdū
visi fide detinemur. Ergo t pu
pillum et viduā quid volunt
intelligi frēs? Destitutos om
ni ope et auxilio. Destituta a
nima in seculo. ipa sibi sperat ad
iutoriū dei. Quotq̄ hic habue
ris. aliū habeas ꝓsumptiosi in
de: iam nō es ꝓselitus. nō es or
phanus. nō in viduā numeāris.
Amicū habes: si de illo ꝓsump
seris et deum diuiseris. non es
destitutus. Habes hec omnia.
nō unde ꝓsumis. nō in superbis:
pupillus dei es. et vidua dei.
Suscipit ergo destitutos hoc du
it. suscipit pupillū. suscipit et
viduā: Et viam pcōrū eruinu
nabit. Que ē via pcōrū? Iniqui
te ista que diam? Cs pupillus.
que vidua? qđ regnū celoz. et
que pena inferoz? Fabelle xpi
anoz sunt iste: ad qđ video ad hō
vniam. Mandatum mi tribam:
eras enī moriemur. Vide ne ta
le aliq̄d ꝓsuadeant. ne ꝓ auxem

in cor intrent. spinas nuemant in animis tuis: qui reperit sic in tuare punctus absedat. Corrū punt enī mores bonos colloquia mala. Sed forte hic ductuus es. Quare ergo felices sūt? Exte net deum colunt. et omia mala cotidie cōmittunt: habūdant rebus hys. quibz ego egens labore. Noli zelare in pectatores: quid agant videas. quid illis seruet nō vides. Et vnde in qr video qđ nō videt? Omīno habz oculos fides: et maiores oculos et potentiores et fortiores. Hy oculi nemunē decreperūt: hyo culi sunt semp in dnm. ut et ipe euellat de hys laqueis pedes tuos. Via pcōrū placet ei: qā lata est et multi p illam ambulant. Latitudinē eius vides: finē eius nō vides. Exte vbi finitur. pcipitiū est: vbi finit. profunditas quedam barathi est. Letantes et si patientes in ista vita. illo fine mergunt. Sed extende oculos nō potes ut videas ipm finem: excede ei q videt. Et quis est homo q videt? Forte nemo homo: ꝑ dns tuus venit ad te ut credetes deo. Nō enī in dño tuo nō ebreditimus q ait? lata et spatiosa ē via que ducit ad interitū: et multi sūt qui ingrediunt p illam. Hanc viam exterminabit dns: quia ipsa est via pcōrum. Et dū exterminata fuerit via pcōrū: quid nobis restat? Venite benedicti patris mei: capite regnū qđ vobis

patū ē ab origine mūdi. Adhoc concludit psalmista. et viam pcōrū exterminabit. Et quid tu? Regnabit dns meus. Gaude quia tibi regnabit: gaude quia tu eius regnū eius. Vide eū et quid sequit. Et certe ei us de syon. nō de babilonia: id est nō de ciuitate pitura huius seculi. ꝑ de syon ad tempus labozante et pegrināte. meternū autē regnatura. Audisti ergo finē inde es. regnab dns meus: Deus tuus syon. Deus tuus regnabit vsque tetnū. Nūquid sine te regnabit deus tuus? In gniatione et gniatione. Sic dixit: quia nō potuit semp dicē. Nec putes quia verbis finitis finitur etnitas. Etnitas i tribo gtuor sillabis constat: in se sine fine est. Non potuit tibi nisi sic cōmendari: deus tuus regnabit in gniatione et gniatione. Patū dixit: si tota die diceret augustinus esset. Si tota vita sua diceret: nōne aliqū tonuisset? Amen etnitatē: nullo fine regnabit. finis tibi tps ē. ei quo regnabis in secula seculorū. Amen.

Explicat psalmus centesim quinq.

Incipit psalmus centesim sext.

Attenti audiebamus psalmū ps̄ns cantatū: et nō oīno qui audiebam' erā intel ligebamus. Quicquid gis ergo intente nūt audiendū est. si ut spero et capio adiuuāte

bus oīm audientiū orationibus. si quid hic forte obscurū est deo donante reuelabit: ut sit fructuosus auditus. nec manus requeat auditor q̄ intentus affuit. Cū diceret unde repit. nobis dicit. laudate dnm. Dicit hoc oībus gentibz non solus nobis? et ipsum uotem p̄ loca quodē singula sonantem a lectoribz singulatim audiunt ecclie: una uox tuncē dei sup omnes nō tacet ut laudemus eū. Et quasi quērem q̄re laudare dnm debeamus: uidete q̄ cōm attulit. Laudate dnm mḡt q̄nā bonus ē psalmus. Uel est merces tota laudantiū: laudemus dnm. Quare? Qm bonus psalmus. Uellem ego iḡt aliquis laudare dnm: si mihi aliquid pro ista laude donaret. Quis enī laudet gratis ul'homunē? Expectant ergo aliquā mercedem laudatores hoīnū? nullā ne mercedem expectare a deo aut speras debz laudator dei? Laudantur infirmus. et speras de eo aliquid? laudatur omnipotens. et nulla mercedes? An forte hoc dicis. qd ille dare nō potest? Quid homo desideat qd in manu dei non sit? Cum laudaueris hoīem: forte hoc dicis qd ab illo p̄stari nō potest. Deum seruus laudat: quē nemo potest dicē nō posse prestare. qd tu potueris desiderare. Proposita ergo spe mercedis alicuius laudāe debemus deū: nō tamen daturū quodcūq̄ optamus. Sī est enī: et qd malū optant filij nō laudant. Laudemus et speremus et desideremus nō illud aut illud: sz qd̄ iudicat dandū ee quem laudamus. Ille enī nouit quid nobis dari expediat: nos aūt intendamus quid nobis p̄osit atq̄e. Aplūs aut: quid enī oremus sicut oportet nescimus. Et ipe idē aplus paulus sperabat sibi p̄desse si auferretur ab eo stimulus carnis sue. angelus sathane a q̄ colaphizabat. sicut ipe confitetur et ait. p̄ter qd̄ ter dnm rogaui ut auferret eum a me: et dixit mihi. sufficit tibi gr̄a mea. nam uirtus in infirmitate perficit. Desideraut aliqd: nō contessum ē ad uolūtatem ut consolet ad sanitatē. Sic ergo quid nobis p̄positum est: laudare ingt dnm. Qre laudamus dnm? Qm bonus ē psalmus? Ipe psalmus laus dni est. Hoc ergo aut laudare dnm q̄m bonū ē laudare dnm. Nō sic precamus laudare dnm? dictum ē et transiit: factū est et silium? laudauimus et tacuimus: cātauimus et conticuimus? Imus in aliud forte agendū qd restat? et alie actiones cū occupauerint nobis. laudatio ouuina cessabit in nobis? Non sic. Nā lingua tua ad horam laudet: uita tua semp laudet. Inde ergo bonus psalmus. Psalmus quippe cātatus ē non quolibz. sz ad psal

terum. Psalterii aūt qdam organū est cantilene. sicut lira. sicut cithara: et huiusmōi organa que inuenta sunt ad cātandum. Qui ergo psallit nō sola voce psallit: sed assumpto etiā quodam organo qd vocat psalterii attendentibz manibus voci concordat. Vis ergo psallē: Nō solum vox tua sonet laudes dei: ꝫ opa tua concordent cū voce tua. Cū ergo voce cantaueris: sile bis aliqn. Vita sit cauta: ut nullū qn sileas. Negociū agis & fraudem cogitas: siluisti a laude dei. et qd grauius est non solum a laude siluisti: ꝫ in blasphemiā pretristi. Cum ergo deus laudat de bono ope tuo. ope tuo laudas dnm. et cū blasphemat deus de malo ope tuo. ope tuo blasphemas deum. Intz ad aurium et hortationē cauta voce: corde ne sileas. vita ne taceas. Non cogitas in negocio fraudē: psallis deo. Cū manducas et bibis. psalle. nō intimistendo sonorū suauitates ad aures aptas. ꝫ modeste et frugaliter & temperanter mānducando et bibendo: qua hoc dicat aplus. siue mānducatis siue bibitis. siue quid facitis. oīa in gla dei facite. Di ergo bene agis & qd manducas et bibis. et ad refectionē corporis sumis reparationēꝫ mēbroz: gratias agens ei qui tibi prebuit mortali et fragili ista supplementorū solatia. & abus tuus & potus tuus laudat dm.

Si vero modū nature debitum īmoderatione voracitatis excedas et vinolentia inquietes: qñ tibz laudes dei lingua tua sonet. vita blasphemat. Post cibum et potū requiescas vt dormias. nec in lecto aliqd turpiter agas. nec excedas vltra cōfessam hōnestatem in lege dei. sit castus cum cū cōiuge thorus. et si ē tua propagandi libertas nō sit effrenata luxuries libidinū. defer i lecto tuo cōiugi tue honorē. qz mēbra ipi estis ambo. ambo ab illo cōdita. ambo sanguine ipius reparati. her agens laudas eum. n' ōmo silebit laudatio tua. Qñ si sompnus aduenerit: Et cū dormis nō te excuset a quete mala conscientia tua: et innocentia sōpnu tui laudat deū. Di ergo laudas. nō tantū lingua tua canta: sed etiā assūpto bonoz opm psallerio. qñ bonus psalmus. laudas cū agis negotiū. laudas cū in lecto et potū capis: laudas cū dormis. requiescis. laudas cū dormis. Qñ non laudas: Psiaet in nobis laudatio dei cū ad illā cauti venerim. qñ effecti fuerim sic les angelis dei: qñ nos nulla corporalis nutriens vlla ex pte sollicitat. nō fames nō sitis nec pel lat? nō estus fatigat. nō frigus astringit: nō febris dirimit. non mors finit. Ad illam pfectissimā laudem exeram. nos laudatione ista in bonis opibus: Hoc ea dirisset laudate dnm qm bonus ē psalmus: O eo nō inqt

sit laus. Quō erit deo nr̄o io
cunda laus? Di bene viuendo
laudat? Audi qua tūr erit illa
iocunda laus. Alio loco dicat. nō
ē speciosa laus in ore pēcōris. Di
ergo in ore pēcōris speciosa laus
non ē; iocunda non est. Hoc ēt
iocundū qđ speciosum. Dic er
go ut deo tuo iocunda sit laus?
Noli bone cantilene tue obstre
pere moribz malis. Deo nr̄o io
cunda sit laus. Quid dicit? Q̄
laudatis. bene viuite. Laudatio
impiorū offendit deum. Plus
ille attendit quid dicas. q̄ qđ
sonet. Certe tū eo quē laudas
patrem hrē dic. Quō tū illo que
ris patrem qui a tempo dissonas?
Quō inquies a mente tpo dis
sono? Aliud sonat lingua; ali
ud indicat vita. Deo nr̄o iocun
da sit laus. Potest enī laus io
cunda ee hominū. cū audit con
scientias actus q̄ sententias r̄ su
um vocē laudantē. Iz deo nr̄o
iocunda sit laus: cui⁹ aures nō
ad os q̄ ad cor. nō ad linguā sed
ad vitam. laudatoris patent.
Quis ē deus nr̄. cui iocūda sit
laus? Quis erit nobis cōmēdat
se nobis; gratias dignatiōi ei⁹.
Dignat enī cōmendare se nob;
nō quasi aliq̄d prestaturus. sed
multa ab illo potius acceptu
rus. Quō ergo cōmendat se no
bis deus audite aplm paulū.
Cōmendat aūt inq̄t dilcōnē
suam deus in nobis. Quō com
mendat audite: ipe dicat aplūs
et cōpatiatur et psalmo. Cōmē
dat inquit dilectionē suā deus i
nobis. Quō cōmendat? Cm̄ nō
adhuc pctōres eēmus. xp̄us pro
nobis mortuus ē. Quid ergo s⁹
nat laudatoribz? qui sit se com
mendat pctōribz? Quia ergo
sic durit aplūs cōmendasse deum
nobis dilectionē suam ut xp̄us
moret̄ p impys. nō ut impy
remanerent. sed ut morte iusti
ab iniustitia sanarent? Hic qđ
audis cū durisset. deo nr̄o iocun
da sit laus? Videamus si ipsa
ē cōmendatio quā dicit aplūs?
quia xp̄us p pctōribz et p im
pys mortuus ē. Q̄ dicimus in
quit ihrlm dns. et dispsiões isra
helis colligens. Ecce edificamus
ihrlm dns. colligens dispsiões
ppli xp̄us. Plus enī ihrlm: po
pulus isrl. Est ihrlm eterna in
celis: ubi tues erā angeli sūt.
Quid ergo ibi isrl? Di hominē
illū nepotem abrahe consi de
res q̄ dictus ē et iacob. quō ange
los intelligim⁹ isrl? Di mtpre
tationē nominis discutiamus.
quia et ipe iacob mutato noīe
vocatus est isrl. magis ibi no
men isrl: et vtinā r̄ nos sequē
tes simus isrl. Quid enī mtpre
tat israhel? Videns deū. Omīs
ergo tues illius ciuitatis vi
dendo deū gaudent i illa mag
na ciuitate. et ampla r̄ celesti:
spectaculū eis deus ipe est. Sed
nos ab illa ciuitate pegrinaba
mur pctō expulsi ne ibi rema
neremus: et mortalitate pgra
nati ne illo redirem⁹. Respexit

deus peregrinationē nr̄am: t ille
qui edificat ihēlm. restituit lapsa
partem. Unde restituit lapsam
ptem? Dispsiones isr̄l' colligens.
Cecidit enī pars quedā. et facta
ē peregrina. Hanc pegrinatio
nem miserit̄ vidit deus:
et quesiuit nō querentes se. Uī
quesiuit? Quem misit ad captiu
itatem nr̄am? Misit redemp
torē scdm qđ aut aplus. Cōmen
dat nr̄t deus dilectionē suam
in nobis: qm̄ cū adhuc pctores
essemus. xp̄us pro nobis mor
tuus est. Misit ergo ad captiui
tatem nr̄am redemptorē filiū
suū. Porta nr̄t rctū sactū: fer
to ibi pretiū captiuor? Induit
enī se ille mortalitate carnis:
et ibi erat sanguis q̄ fuso redi
merent. Illo sanguine colleḡt
dispsiones isr̄l. Et si ille colleḡt
olim dispsos? quō satagendū
ē ut colligant mō dispsi? Di col
lecti st̄ dispersi ut ī manu arti
fics ad edificiū formarentur?
quō colligendi sunt qui de ma
nu artifics ī quietudine rea
derūt? Edificans ihēlm dns.
Ecce quē laudamus: ecce cui t
laudem tota vita nr̄a debem?
Edificans ihēlm dns: t dispsi
ones isr̄l' colligens. Quō colli
git? Quid agit ut colligat?
Qui sanat contritos corde.
Ecce quō colligunt dispsiones
isr̄l. ut sanent contrita corde.
Qui cor nō conterūt, nō sanā
tur. Quid est conterē cor? No
tū sit kr̄ī. fiat ut sanari pos
sitis. Dictū ē enī multis alys
scripturarū locis. t marie illo
loco vote nr̄a quādā rancias di
cebat. qm̄ si voluisses sacrificiū
dedissem utiq. Deo dicebat si
voluisses sacrificiū dedisse unus
holocaustū nō delectabere.
Quid ergo? Sine sacrificio obla
tione remanebimus? Quid igit
velit offerre. Sequit̄ et dicit.
sacrificiū deo spūs contribulat?
cor contritū et humiliatū deus
nō spernit. Sanat ergo contri
tos corde: quia illis ꝑpinquat.
ut sanet sicut dicit̄ in alio loco.
ꝑpe ē dns hys qui obtriuerunt
cor. Qui obtriuerūt cor? Ymni
les. Qui nō obtriuerunt cor?
Superbi. Contritū sanabit̄:
elatum elidetur. Adhoc ei for
te elidit̄: cū contritū sanetur.
Ne velit ee ergo fieb cor nostū
erectū antep̄ sit rectū. Male
erigit̄ qđ nō primo corrigitur.
Qui sanat cōtritos corde: Et
alligat contritiones eor̄ū. Sanat
inquit contritos corde. Sanat
ergo humiliatos corde. sanat
confitentes? sanat seipos pe
nientes. ī se verū iudicū exer
centes: ut possint ee illi misc
ricordiā sentientes. Tales sa
nat ꝑpferta eor̄ū sanitas tri
acta mortalitate fiet. qñ cor
ruptibile hoc induerit incorru
ptionem. et mortale hoc induc
rit imortalitatē: qñ nichil e
rit qđ ex carnis labe sollicite
nō solū nichil cui consentiam
ꝑ nichil qđ suggerat ex carne.

Ten̄ modo fr̄es mei q̄ñte illuate
delectationes aiam̄ tm̄ugunt.
p̄ius eis nō consentiam? ut mē
bra nr̄a iust̄ie seruiant. nō in
quinati: tamē nl̄ delectari talī
bus et si nō consentiā. nondū ē
p̄fecta sanitas. Sanabeis ergo.
corde sanaberis contrito. Noli
timere contere cor: tales sa
nat deus. Dz quid ago inquies
modo? Con delector enī legi dei
sēm interiorē hominē: video
quāt aliā legem i mēbris meis
repugnantē legi mentis mee.
et captiuāt me ducentē in lege
p̄ti. Quid agis? Contere cor. cō
fitere. age. dic sequentia? infelix
homo. quis me liberabit de corpe
mortis huius? Hoc enī dicere
infelix homo. iā cor contere est.
Ille speret felicitatē: q confitet
infelicitatē. Dic ergo. infelix
homo q̄s me liberabit de corpe
mortis huius: ut videat tibi.
gratia dei. p ih̄m xp̄m dn̄m
nr̄m. Quo aūt liberat ipa g̃
tia dei vīt nūt pign̄ accepim?
Audi eundē aplm. corpus q̄dē
inquit mortuū ē p̄pter p̄cm: r
spūs aūt vita ē p̄pter iustitiā.
Si ergo spūs eius q̄ suscitauit
ih̄m xp̄m et mortuus habitat
in vobis: q̄ suscitauit ih̄m xp̄m
et mortuus viuificabit et mor
talia corpa vra. p inhabitātē
spūm eius in vobis. Hoc g̃ pig
nus accepit spūs nr̄: ut incipi
amus fide seruire deo. r et fi
de appellari iusti. q̄m iust̄ ex
fide viuit. Q'tquid aūt nobis
adhuc repugnat et resistit. de mor
talitate carnis ē: et hoc sanabit.
Viuificabit enī m̄t et mortalia
corpa vra p inhabitantē spm̄ ei⁹
in vobis. Ad hoc pignus dedit. ut
compleat q̄d p̄mi sit. Quid ergo
nūt in hac vita. q̄ adhuc cōfes
sores sumus nondū possessores?
Quid in hac vita q̄d fiet? Quo
durabit? Sanat contritos corde.
Sed p̄fm̄ sanitas tūc erit q̄n dn̄
mus. Nūc ergo quid? Alligat
contritiones eor. Qui curat iq̄t
contritos corde. quor p̄fecta sa
nitas in resurrectione iustorū erit:
alligat mō contritiones eor. Que
sūt alligamēta contritionū? Di
cut medici alligant fracturas. A
liq̄n enī intelligat r hoc curatas
vra. et notū est eis q̄ animadūte
rūt. ul'a mediis audierūt. aliq̄n
prauc et distorte firmata ut cor
rigant media frangūt: et fauūt
vlnus nouū. q: mala erat sani
tas prana. Dic ergo recte st̄ iq̄t
scriptura vie dn̄i: ꝫ prauicordi
bus in illis scandalizabit. Quid
ē prauicordius? Torticordius
tortū cor habens putat torta ee
omia que dicūt a deo: putat p̄
ua ee omia q̄ fecat deus. et dis
plicent illi omia iudicia dei mari
mea in quibz ipe corripit: et se
det et disputat q̄m male faciat
deus. q: nō pro eius voluntate fa
cit. Distortū cor prauū cor ē. q̄d
nō se corrigit ad deū: r deū vult
distorquere ad se. Quid ergo ei r
dicat deus desup? Tortus es. e
quus sum. Si tu rectus ees sen

turēs equitatem meā? qđmodū
si in pauimento equali ponerēs
distortum lignū. nō colloraretur.
vndiq; nutaret. vndiq; agitaret².
qđ nō tori mequalitas ꝑ distor
tio ligni facit: sicut ait scriptura.
qđ bonus is fit deus rectus corde.
Quid ergo? Tortum ē cor. qđmō
dirigit²? Et tortum ē et durū. Jam
ergo tortū et durū frangat²: contē
rat² et dirigat². Tu dirigē cor tuū
nō potes: tu frange. ille dirigat.
Quō tu frangis? Quō tu contē
ris? Confitendo. puniendo ꝓtiā
tua. Quid aliud signi ficat petrā
cū tunsio? nisi forte putam⁹ ossa
nrā aliq̄d petrasse cū tundimur
pectus? Dr signi ficatum⁹ nos cor cō
terere: ut a dño dirigat². Sanat
ergo contritos corde ⁊ contritum
cor habentes: et sanitas ipi⁹ cor
dis tui erit ꝑfecta. cū et corporis
reparatio implebit² q̄ promissa
est. Nūc interea q̄d faciat medicꝰ?
Alligat cōtritiones tuas. ut pos
sis puenire ad plenissimā firmi
tatē. donec consoliđet² q̄d fractū
est. q̄d alligatū ē. Que sunt ista
alligamenta? Temporalia sacra
menta. Alligamēta medicinā
lia sunt. contritionib⁹ nrē sacrāmen
ta. interī temporalia: quibꝫ habe
mus cōsolationē. Et ista omnia
que loquimur vobis. ipa que
sonāt et transeunt. quitquid in
emā gerit². temporalit̄: alligame
ta sūt contritionū. Quēadmodū
enī medicinis ꝑfecta sanitate re
cuperat ligatura: sic ī illa ciui
tate ihrlm cū eccl̄es anglis facti
fuerimus. Nā quid putatis?
Ibi nos accepturos ee q̄d hic am
pimus? Aut ibi remittendū est
nobis euangeliū ut fides nra
ꝑmaneat? Aut imponēda est
manus ab aliquo prepositō?
Ista omnia alligamēta finitu
re sunt. ꝑfecta sanitate detur
tur: ꝗ ad eā nō puenire² ī alli
gari². Sanat ergo contritos
corde: et alligat contritiones eorū.

Qui numerat multitudinē
stellarū: et omnibꝫ eis nomina
vocans. Quid magnū deo nu
merare multitudinem stellarū?
Vere et homines conati sūt. Dūr
runt virū implē potuerūt: nō
tamē conarent². nisi se imple
turos sperarent. Illis dimit
timus q̄d potuerint ⁊ quousq;
puenerint: deo aūt puto nō er
magnū numerare omnes stel
las. An forte numerū. ne obli
uisc̄at² cū recens ē? Et magnū
ē aliquid deo stellas numerare?
cui capilli capitū nūerati sūt?
Manifestū est fidēb⁹ aliq̄d velle
deū intelligere nos. in eo q̄d ait
qui numerat multitudinē stella
rū: et omnibꝫ eis imp̄t nomina
vocans. Sicut stelle quedam lu
mina ī ecclīa consolantia nos
tē nrām omnib⁹ quibꝫ dicit apl̄s.
in quibꝫ apparetis tanq̄m lumi
naria in mūdo. In ista igit̄ na
tione tortuosa et peruersa. ī q̄bꝫ
apparetis tanq̄m luminaria ī mū
do. verbū vite habentes: illas
stellas numerat dñs. Omnes scā
regnaturos. omnes aggregādos

corpi vngenti suu mūtos habet
et numerat eos: qui indignus est
ner numerabit. Et multi credide
runt. ul' multi se qualitūq; adū
bratā specie fidei ꝑplō eius applicu
erūt: nouit tamē ille qđ numeret
et quid ventilet. Nam tanta est
celsitudo euangely ut fieret quod
dictū ē: annūciauu et locut⁹ sū.
mltiplicati sūt sup num. Dicit g⁹
in ꝑphis et supnumerarij q̄tāmō.
Quid ē supnumerarij: plus q̄
ibi futuri sunt. Intra parietes
istos pluues st' quā futuri st' in
regno dei. in illa ihrlm celesti:
ipi sup numerū sūt. Animadu
tat quisq; vtrū lucerat in tēbris.
vtrū in iniquitate seli tenebro
sa nō seduant: si nō fuerit sedu
ctis nec victus. tamq̄ stella erit
quā iā numerat deus. Et omīb;
inq̄t nomīa vocans: ibi ē totū
premiū. Habemus noīa queda
nomīa aput deū: ut nouerit dēs
hoc agē hoc satagere q̄ntū pos
sum⁹: nō de alys rebus gaudere.
nec de donis quibus dā spūalibz.
Videat caritas vra mlta dona
sūt in ecclia sicut aplus dicat. alij
ꝑ spm̄ dat sermo sapie. alij sm̄o
scientie sc̄dm eundē spm̄: alij fides
in eodē spū. alij donatio curatio
nū. alij diiudicatio spuū. id est
ut diiudicet int' bonos malosq;
spūs: alij linguarū genera. alij
apheta. Quanta dicit. q̄n ml'
ta dicit: Multi donis multis usi
male: audient in fine non nouit
vos. Et quid dicturi st' in fine cū
audient nō nouit vos: Dne: nō
ne in tuo noīe ꝓphauim⁹: et ī no
mine tuo demonia eiecim⁹: et
in tuo noīe virtutes mltas fec⁹:
In nomine tuo omīa ista. Et qđ
dicam eis: Nūq̄ nouit vos: discē
dite a me qui operamini iniq̄tatē.
Quid ē ergo ē iam lumē celi cū
solaris nocte. et qđ nō vincat a
nocte: Adhuc inq̄t supeminen
tiorem viā vobis demōstro. Si
linguas hominū loq̄r et angl'oz.
caritatē aūt nō habeam: factus
sū ut eramentū sonans. aut cym
balum tinniens. Quale donū ē.
loqui linguas angl'oz et hōm:
Tamen si caritatē inq̄t nō habe
am. eramētū sum sonans. aut
cymbalū tinniens. Si scīa inq̄t
omīa sacramēta. et omnē sciam.
et si habuero oēm ꝓphiaz et omnē
fidem ita ut mōtes trāsferam.
Quanta ista dona st': Caritatē
aūt nō habeam inq̄t. nichil sū.
Quale ē illud donū martyr. et
distributionis rerū suarū: Et
tamē si distribuero inq̄t omīa me
a pauperibz. et tradidero corp⁹ me
um ut ardeat. caritatē aūt nō ha
beam: nichil michi ꝓdest. Qui
ergo nō habz caritatē: et si ad
tempus habz hec dona. auferē
tur ei. Auferet qđ habet quia
quidam nō habet: et ipsum
quidē hoc nō habz vñ cetera
teneant. et ipe nō pereat. Qđ
est illud qđ modo aut dns. qui
habz dabit ei: qui aūt nō habz.
et quod habz auferetur ab eo:

habz gratiā possidendi: sed nō habz cantatē vtendi. Quia ergo illud nō habet: et qđ habz auferet ab eo. Interea discipuli ut haberent cantatē. quos volebt facē in celo stellas ambulantes supeminentē viā. ille q̄ numerat multitudinē stellarū: et oībus eis nomina vocans: cū rediret discipuli quo missi erāt. exultauerūt et dixerūt. dñe etiā spūs īmundi subiecti sunt nobis ꝑter nomē tuū. Et ille q̄ numerat multitudinē stellarū. et omnibz eis noīa vocāns. scīs multos dicturos ē in nomine tuo demonia eiecisse? quibz dicturus ē in fine nō noui vos. quia eos nō numerauit īmultitudine stellarū. nec eis noīa vocauit? nolite mḡt in hoc gaudē quia spūs vob subiecti sūt: ſ gaudete q̄ nomina vr̄a scripta sunt in celo. Qui numerat multitudinē stellarū: et omnibz eis nomina vocans. Magnus dñs nr̄. Impletus est gaudio. exultauit ineffabiliter? nescio qđ dicē nō valebat. et cogitare quo valebat? Magn⁹ dñs noster Et magna virtus eius: et intelligētie eius nō est numerus. Ille ꝑ q̄ numerat multitudinē stellarū. numerari nō potest. Magnus dñs nr et magna virtus eius: et intelligentie eius nō ē numer⁹. Quis hoc exponat? Quis digne q̄ cogitet. qđ dictū ē. et intelligentie eius non est nūs? Atq; vti-

nā infundat se nobis. et vbi nos definemus q̄ ipe potens ē. ipe illustret mentes vr̄as: ut sciamus quid sit intelligentie eius nō ē numerus. Videtis ei ficēs. nūquid ē nūs arene? Nobis nō est: deo est. Cui cūpilli ei pius nīl numerati sūt: et arena numerata ē. Quicquid ergo finitū mūdus iste cōplectitur. etiā si nō hominū. tamē ē deo: parū dico deo. angelis nūatū ē. Intelligētie eius nō est numerus. Credit omnes numeros intelligentia eius: numerum a nobis nō pt. Ipsum numerum quis nūiat? Numerauerunt quecūq; numerant. Si quis qđ nūiatur nūo nūat: numeri nō potest ee numer⁹. Nūari nūs nullo pacto potest. Quid ergo ē apud deū? Inde sunt omnia. Et ubi sunt omnia audiat? omnia in mensura nūo et pondē dispositus sti? Aut q̄s ipam mensurā. et ipm numerū. et ipm pondus. ubi ōia disposuit. a numerare potest a metiri aut appendi? Ergo intelligentie eius non est numer⁹? Conticescāt humane voces. requiescant humane cogitationes? ad im cōprehensibilia nō se tendant qui comprehensuri. ſ tamen ꝑticipatum. ꝑticipes eius erimus. Nō hoc qđ capimus erimus? nec totum capiem⁹? sed ꝑticipes erimus: qua dictū est de ihrlm cum dispersiones colligit. dictū ē de

illa quoddam magnū. vel in ꝯ
edificat² ut ciuitas. ciuis ꝓticipa
no eius in idipm. ¶ In idipm qđ
aut. nisi qđ mutari nō potest?
Cetera que st̄ cāta alit̄ et alit̄ pos
sunt cē: qui aūt arrauit. aliter
et aliter cē nō pt̄. ¶ Idipm g° ille
est: qm̄ dictum ē ei. mutab ea
et mutabunt²: tu aūt idem ipe
es⁹ et anni tui nō deficient. ¶ Igit²
si ipe idē ipse. et mutari er nul
la ꝓte potest: ꝓcipando eius
diuinitatē. erimus et nos imor
les in vitam etnam. Et hō nob
pignus datū ē de filio dei. qđ
iam duri sanctitati vre: ut an
teqm̄ efficeremur ꝓticipes imor
talitatis ipius. fieret ipe ꝑticeps
mortalitatis nostre.
¶ Dicit aūt ille mortalis nō de
sua substācia ꝫ de nīa; sic nos
imortales nō de nīa sba. ꝫ de
ipius. ¶ Participes ergo erimus
nemo dubitet: scriptum hoc
dicit. Et cui⁹ rei ꝓticipes erim?
quasi ꝓtes sint apud deum. a'
ꝑ partes diui datur dēs? Quis
ergo explicat. quomō sint ꝓti
cipes vnius simplicis multi?
Non ergo erigatis qđ apte dici
nō posse puto qz videtis: ꝫ re
dite ad remedium saluatoris.
conterite cor. confringat² animi
duritia. conterat² animi ꝓtina
cia: attriset² in malo. renascat²
in bono. Dirigit ipe. alligat⁹ fracturā.
consolidat⁹ sanitatē: et nī erit ia ipossi
bilia nob. qm̄ nō ipossibilia st. Donū
ē ei qđ ut confiteat² infirmitatē. qđ volt
pueire ad diuitatē. ¶ Intelligēte ei⁹
nō ē nūs. ¶ Ido qđ dēas facē i diffinil

(cate

intelligendi: ostendit tibi qui cōse
quent⁹ dicat. ¶ Insipiens māsue
tos dñs. Verbi gratia nō intelli
gis. parū intelligis. nō sequeris:
honora scripturam dei. honora
verbū dei etiā nō aptū: differ
pietate intelligentiā. ¶ Noli ꝓter
uus ee accusare a' obscuritatem
aut qđ ꝓuersitatē sc̄pture. Per
uersū hic nichil ē. obscurū aūt
aliquid est: nō ut tibi negetur.
ꝫ ut eirent acceptiorē. Ergo qm̄
obscurū est: medicus illud facit
ut pulses. Voluit ut eirēs in
pulsando: voluit ut pulsan
ti aperiret. Pulsando eirebeis.
eiratius latior efficeris: latior
factus capies qđ donat². Ergo
noli indignari qđ clausum est.
¶ Mitis esto. māsuetus esto: noli
reluctare aduersus obscura et
dice. melius dicet² si sic dicet².
Qm̄ eni potes tu sic dice. a' in
dicare quo dici expediat? Sic dic
tū ē quo dici debuit: nō corri
gat eget medicina sua. ¶ No
uit ea medicus modificare: ei
crede qui te curat. ¶ Ideo qđ seq
tur: Insipiens māsuetos do
minus. ¶ Noli ergo resistē adu
sus clausa dei: māsuetus esto
ut suscipiat te. Si aūt resistis.
audi quid seqtur. ¶ Iuliani
aūt pōres usq ad tirm. q'l
ta gnia sunt pōrū. ¶ Humiliat
aūt pōres usq ad terrā. Qs
pōres? nisi continuos māsue
tos? Ex eo quippe qđ aut suscipi
ens māsuetos dñs. humilians
aūt pōres usq ad trā: specie

quandā pdōrū et predicta mānsue
tudine voluit intelligi. Pdōres
ergo hoc loco. īmites et eos q̄ mā
sueti nō sunt intelligim⁹? Quāe
hūiliat vsq; ad terrā? Reprehen
dunt intelligibilia: terrena sen
sum st. Hoc fecit hoīibus qui
voluerūt irridere legē anteqūm
nossent: nō fuerūt mansueti. In
telligat caritas vrā? erubuit q̄dā
pditissima secta manicheorum:
acceptas litteras t lectas irrisit.
Reprehendē voluit qđ nō intelli
gebat: et cogitando t reprehen
dendo. nō intellecta multos illaq̄
aut. Sed hūiliati sūt q̄ hoc facē
voluerūt usq; ad terrā: nō sūt p
missi intelligē celestia. terrena
sapuerunt. Quitq̄d audis in fa
bulis ipoꝝ. nō nisi blasphemia
ē: et quecūq; figmēta ymaginum
corporaliū. Quodquidē volētes
intelligē deū. usq; ad lumbos istius
visibilis cogitatione venerunt.
vltra ire nō potuerūt: et tales cū
pos lucis ferierunt i regno dei. q̄
lem viderunt hūc solem. q̄ fruc
tū luminis illius. Totū aūt hoc qđ
p terrā carnis tangit². terra ē dō.
Habemus enī vnde videam? vnde
audiamus. vnde odorem? vnde gustē
mus. vnde tāgamus. Caro ista
p q̄nq; nūcios quos sēa q̄s appella
mus sensus p̄pit nō nisi corpa
lia: intelligibilia vō et spūalia
mente capiūt. Quia ergo illi ob
scuritatē scripturaꝝ irrisērūt. q̄
ppterea clausa erat ut pulsantes
aperirent². nō ut pulsis negaret:
hūiliati sūt usq; ad terrā. ut cogita
re amplius nō possint. q̄ qđ p ter
ram p̄pit². Pterram quid dico?
Pharaonem. Caro enī ista terra ē:
et de terra facta ē. Quitq̄d ponā
los capis ad terrā p̄tinet? quitq̄d
p aures. quitq̄d p olfactū. quitq̄d
p gustū. quitquid p tactum: ad ter
ram p̄tinet. quia p terrā p̄pit.
Illi ergo nō valebant intelligere
intelligentiā cuius nō est nume
rus. q̄ intelligētie eius nō ē nūe.
reprehendentes scripturas mysti
cas quibusdā rebus. salubriter
tegentes intelligentiā ut pulsi
cirentur? et ipsa reprehensio
īmites facti qđ contrarium ē man
sueti hūiliati sūt usq; ad terrā.
ut incorporalem dm̄ sentire
possent: et quitq̄d de deo cogita
rent. nō nisi corpaliter cogitarēt.
Humilians ergo ē deus pdōres
usq; ad terrā. Quid ergo debemus
facē nos. si nolumꝰ hūiliari usq;
ad terram? Quia magnū ē pro
ficere usq; ad intelligibilia. magnū
ē. p ficere usq; ad spūalia: magnū
ē pquirere cor. ut noueris ē ali
quid qđ nō p locum ostendatur.
net p tempora variet². Qualis ē
enī species sapiēcie? Quis illam
cogitet? Longa est. quadrata ē.
rotunda est. modo hic. t modo ibi
est? Cogitat sapientiā nescio q̄s
in oriente. cogitat illā alius in
occidente: si bene illā cogitant
in tanta locorū diuersitate posi
ambobus presto est. Qđ est hoc?
Quis illud capit? Istam sbam.
istam quātam diuinā inōmu
tabilemq; naturā quis capit?

Noli festinare: poteris cape. Audi quid sequit. Incipite dño in confessione. Vir incipe: si vis puenire ad intelligenciā ꝓspicuam veritatis. Si vis a via fidei perduci ad possessionem spetei: incipe in confessione. Te prius accusa: te accusato deum lauda. Inuoca ꝑ nomen nostri. ut veniat & sciat: nō ut ipe veniat. sed ut te adsepdiuat. Quomō ipe venit unde nūq̄ discedit? Ipa est enī ꝓfectio sapientie: ubiq̄ est. & longe ē a malis qui ubiq̄ sūt. Fugo vos. a quibus longe ē qđ ubiq̄ ē? Ubi putatis. nisi qa iacent in dissimilitudine sua. extermi nantes in se similitudinē dei? Dissimiles facti recesserūt: i formati redeant. Unde incipiāt reformari? Incipite dño in confessione. Post confessionē quid sequit? Bona opa. Psallite deo nro in cythara. Quid ē in cythara? Quod iā exposui. sicut illud in psalterio psalmus: sit et cythara nō solum voce sed ope. Psallite deo nro in cythara. Ecce confitemur? opa nra opea nra: psallite deo nro. Cui deo nostro? Qui cooperit celū nubibus. Qđ est q̄ cooperit celū nubibus? Qui contegit sarptura figuris. & sacramentis. Ille q̄ humiliat peccatores usq̄ ad terrā: ille q̄ sus cepit manifestos. cooperit celū nubibus. Et quis videat celū. qđ cooptū ē nubibus? Noli timere: audi qđ sequatur. Qui cooperit celū nubibus: Qui parat terre pluuiā. Qui cooperit celū nubibus. Expauisti q̄ nō vides celum: cū pluerit fructificabis. et seruū videbis. Cooperit celū nubibus. q̄ parat terre pluuiā: forte hoc fecit dñs nr. Nisi ei haberemus occasionē obscuritatis sarptuarū: ista vobis nō dicerem quibus gaudetis. Vel ergo pluuia fortasse ē ad quā gaudetis. Et primu vobis ꝓlinguā nrām nō posset. nisi deus nubibus figuraz celū sarptuarū cooperet. Ad hō ergo ille cooperit celum nubibus. ut pareat terre pluuiā. Ad hoc obscura ē voluit dicta ꝓphetarū: ut haberent postea seruu dei qđ interpretando influerent supaures & corda hominū. extirpiē tur de nubib; dei sagittā lectae spūalis. Qui cooperit celū nubibus. qui parat terre pluuiam: Qui erigit fenū in montibus fenū. et herbam seruituti hoim. Ecce fructus pluuie: q̄ erigit iqt fiunt in montib; fenū. Nūq̄d non et in terra humili? Sed qđ magnū ē in montibus. Montes dicit excelsos scdi. aliq̄ magna dignitate ꝓditos hoc loco mōtes accipe? et nō ē mirū. qr duo minuta musit. nescio que vidua in gazophilatiū. terra attulit fenum. terra humilis: & mons attulit. zacheus ille maior publicanor. Hoc enī erat mirabilius. qua mons attulit fenū. Quāto enī elati sūt homines tanto anari sūt: & quanto in hoc scdo maiores tanto plus amāt diuitias suas.

Unde ille tristis abcessit. q̄ consiliū vite eterne petebat a dño? et appellauit eū m̄gīm bonū dicens. quid faciam ut vitā eternā habeam? Et ille. scia mādata. Que? Et dixit: mandata legis. Hec omnia feci a iuuētute mea. Unū inquit tibi deest? vis ē p̄fectus. vade vende oīa tua que habes et da paupib; et habebis thesaurū in celo. et veni sequere me. Quia dixit dominus este mons ēs. accipe pluuiam. et da fenum. Quid eī dabimus ēs? Nonne fenum? Et eū ista oīa que eterne ad necessitates seruientiū deo dant a diuitib;. quid sūt nisi fenum? Carnalia eī sūt. et ad tempus apparentia. q̄ nō inde aliquid eternale conquirit: de rebus visibilibus quid emas attende. Aplius eī ait oīdens fenū ē illud? si nos vobis sp̄ualia seminauimus? magnū ē si carnalia vītā metamus? Et audi q̄ carnalia fenū sūt: omis caro fenū. et omnis claritas hominis ut flos feni. Ergo ille tristis abcessit. et ait dñs. q̄ difficile diues intrabit in regnū celorū. Hoc ergo magnū: q̄ erorem facit in mōtib; fenū. Et q̄ mō erorem faciat in mōtib; fenū? si diues ille audito q̄d res suas deberet dare paupib; tristis abcessit? Quomō postea trīd aplis contristatis: que hominib; impossibilia sūt. deo facilia st. Ergo ille erorem facit in mō tibus fenū: tm oīa frailia st. Nam nichil erit sterilius montibus montib;. Pluit ille qui facit orm in montib; fenū. et herbam seruituti hoīm. Cui seruituti? Ipm paulū attēde. Nos aūt inq̄t seruos vōb̄ per ihm xp̄m. Qui dicebat si nos vobis sp̄ualia seminauimus magnū ē si vītā metamus? seruū se dixit. Dum eī vobis fiēb. Nemo seruū dicat quasi maiorē vobis ēe. Eramus maiores si fuerimus humiliores. Quanto q̄ magis vult ēe maior vī: dū sua est. erit vr seruus. Ergo erorem facit in montib; fenū: et herbam seruituti hoīm. Paulus quodē aplius manib; suis uicēb. ip sum fenū montū noluit amp̄e: q̄ preciosa mōtes dare nō debuerunt. ut sterilis remanerent. Debet pluuia fructus. debet seruo cibꝫ. sua dñs ait: mādatute que ab ip̄o sūt. Et ne putarent aliq̄d ex opere donare: dignus ē mercēde sua. Itaq; fiēb q̄d tm contigit. iam ex ista occasione aliq̄d loqui vobis. maxime q̄ loq̄mur talia nos nō querentes a vobis et ideo liberius dicimus. et si quērem? ifirmū vīm quērimus. et nō mīs opes q̄ vītam iustitiā? tamē admonemur breuit. q̄m ia multa diximus. et aliqn̄ sermo finiendus est.

si vltus nō ēē sterules ut reddatis
pro pluuia fecunditatē. ne cump
netur poster sterilitas vīa. Q̄m
nat² cū deus terre sterili ⁊ spino
se igne. sunt fructuose hortenum
parat; efficite ut vos pōb ergā
tis. efficiamini exactores vri. Cus
tus tactus erigit; ⁊ maior est
vor tacentis q̄ī euāgelio nō
tacet. Non enī vē tacet. cū dic⁹:
Fiatte vobis amicos de māmo
na iniq̄tatis. ut et ipi recipiāt
vos in etna tabernacula. Non
tacet ipe: audite vocem eius.
Nemo enī vos potest erigē. ni
forte exactione opus ē: ut qui
vobis in euāgelio seruiūt pe
tant a vobis. Si ad hoc venīt
fuerit ut petant: videte ne qō
vob a deo petistis. frustra pete
tis. Ergo estote exactores vestri:
ne aliquid illi q̄ in euāgelio ser
uiūt vobis nō dico petē exigant.
nā forte nec coacti petent: ⁊ ne
silentio vos arguant. Dñs septē
ē. beatus q̄ intelligit super egenū
et pauperem. Cū dicit qui intelli
git super egenū et pauperem: nō
expectat ut petat. Intellige su
per illū. Alius te querit indi
gens: aliū tu debes querē in
digentem. Utriūq̄ dictum est
frēs mei⁹: et omni petenti te
da modo lectum ē: et ī alio lo
co scriptum dicit. sudet elemo
sina in manu tua. quousq̄ in
uenias iustū cui eam tradas.
Alius ē qui te querit. aliū tu
debes querē: nec eū qui te que
rit relinquas inanē. omnī enī pe
tenti te da. Sed alius ē quem
tu debes querē: sudet elemosi
na ī manu tua. q̄usq̄ inueīas
iustū cui deb. Nūq̄ non hoc fac
ias nisi aliquid de rebus vris
se positū habueritis: qđ cuiq̄ pla
cet. p nīatate rei simulatis suc
tamq̄ debitū quasi fisco redē
dum. Si nō habet respublicā
suā rapstus: nō habz fiscū suū.
Fiscus enī satis quid sit. Fiscus
sacus ē: vnde et fiscella ⁊ fisci
ne dicunt². Ne putetis q̄ aliqđ
diuersū ē fiscus: q̄ nī tamē ea
dit² exactor fisci. Fiscus sacus est
publicus. Ipm habebat dñs
hic in terra q̄m loculos habebāt:
et ipi loculi unde erāt cōmissi.
Iudam traditorē patiebatur
dñs et furem. et in ipo ostendēs
vbiq̄ paciam suā: tm illi qui
conferebant in loculos dñi cō
ferebāt. nisi forte putatis quia
dñs ibat et petebat. aut indi
gebat cui angeli seruiebāt: q̄
de q̄uis panibz tot milia hoīm
pauit. Quare ergo egere volu
it⁹? nisi ut daret exemplū mō
tibus ut parerent seruī. ne cō
tra pluuiā sterilitatē redderēt:
Precadite ergo aliquid ⁊ depu
tate aliqđ furum. ul'er annuis
fructibz: ul'er cotidianis quer
tibus vris. Nam quasi duumo
do videris aurē: et necesse ē ut te
pudet manus tua. q̄m illā po²
rigis ad id. qđ nō debueras. Ec
me aliquā ptem reddituī tu
orū. Decimas vis: decimas ec
me quāq̄m parū sit. Dictū est

eñ qua phariſei decimas dabãt. ieuno bis in ſabbato. decimas do oñm que poſſideo: et qđ aut do minus. niſi habundauerit iuſtitia mea plus qñ ſcribaꝝ & phariſeoꝝ nõ intrabitis in regnũ celoꝝ. Et ille ſuꝑ quem debz habundare iuſtitia tua decimas dat: tu aũt nec mulleſimã das. Quõ ei ſupabis eu nõ equabis? Qui operit celũ nubibz. qui pat terre pluuiã? qui eroꝝ facit ĩ mõtibus fenũ. et herbã ſeruituti hominũ. Et dat petrabz eſcam ipoꝝ. Petra iſta dicat gregẽ dei. Non fraudet deus gregem ſuũ eſca ſua. p hominẽ quoꝝ ſeruitutis herbam fecit eroꝝ. Dñs dicit aplis quib pascat gregem. et de lacte gregis nõ ꝓcipit: Q dat petrabz eſcam ipoꝝ: Et pullis coruoꝝ q̃ inuocant eũ. Hoc forte putabim? quia corui deũ inuocant. ut det illis eſcam: Ne hoc cogitetis. irrõnale aiam inuocare deum. Nõ nouit inuocare deũ niſi ſola rationalis. In figura accipite dictũ. nr̃ patres ſimt impij q̃dam dicũt. i uolu animas hũanas ad petra: ad mures. ad porcos. ad coruos. Ne a cordibz vrĩs excludat. et a fide vra. Anima hũana facta ẽ ad vmaginẽ dei: nõ habet vmaginẽ ſuã mus et porcus. Quid eſt ergo. et pullis coruoꝝ q̃ inuocãt eũ: Qui ſũt pulli coruorum? Ipſi heliute ſe ſolos iuſtos dicebãt. q̃ legẽ adimpleũt: ceteros omnes oñm gentiũ homines ꝓcres dixe

bant. Et vere omnes gentes in ꝓcõ. in ydolatria. in adoratione lapidũ atq; lignoꝝ erãt: ſz nũ quid ſic remanſerũt: Et quid ipi: Et ſi nõ niſi coruꝝ prẽs nũ: tamẽ pulli coruoꝝ nos ipi ĩuocamus deũ. Dat petrabz eſcam ipoꝝ: et pullis coruoꝝ q̃ inuocant eũ. Ipi ſũt pulli coruorum quibz dicit petrus: q̃ nõ corrupt tibili argento vel auro. redẽpti eſtis de ſuperuacua vra cõuerſatione. a parentibz vrĩs tradita. Ydolatrantes enĩ pulli coruoꝝ. q̃ ſimulachra colere videbant parentũ ſuoꝝ. cõuerſi ſũt ad deũ: et audis nõ pullum coruꝝ inuocantẽ vnũ deum. Quid ergo: Dimiſiſti paretẽ tuum? Dimiſ pullo coruꝝ. Dimiſi plane. Ille enĩ coruus nõ inuocauit deũ: ego pullus coruꝝ inuocaui eum. Et pullis coruoꝝ q̃ inuocãt eũ. Non in potentatu equi voluntatem habebit. Potentatus equi ẽ ſuperbia. Videtur enĩ equus veluti ad ſuggeſtũ hoĩs admõnentis: ut altior incedat. Et reuera ẽ in eo rerum indoles quandã ſuperbiam. Nõ ſe extollant homines ĩ ſuis dignitatibus. nõ ſe ſublimes putent hoĩbus. nõ ſe ſublimes putent hominibz: mouerunt ne equo ĩmento ꝓcipitent. Vide eñ q̃d dicat ẽ in alio pſalmo. hyis in curribz et hyis in equis. nos aũt in nõe dñi dei nr̃i magnificabimur: hoc ẽ illi in honoribz equis. nos in nõe dñi dei nr̃i magnificabimur. Petram illis q̃d admit:

Videte quid sequit²: ihs obliga
ti sūt pedes et ceciderūt nos aūt
surreximus et erecti sumus. Nō
in potentatu equi voluntatē ha
bebunt. Qui in tabernaculis vi
ri bene sentiet. In tabernaculis
inquit viri. Est enī tabernaculū
dñi. ipa sancta ecclia toto orbe dif
fusa. Hereticī diuidentes se ab
ecclie tabernaculis: sibi taberna
cula posuerūt. Non in ipis taber
naculis vir bene sentiet dñs. Ex
pullū corui clamātē attende dicentē:
elegi abiici in domo dei. magis
q̄ habitare in tabernaculis peccatorū.
Etenī si aliquā bono. pio. confi
denti in firmitatē suā. pullo cor
ui inuocanti deū. contigit forte
in ecclia cui honore temporali:
nō it certum etiām. nō sibi fiat
certa etiam tabernaculū in q̄ nō
bene sentiet deus. Sed q̄d dicit:
Elegi abiici magis in domo dñi.
q̄ habitare in tabernaculis peccatorū.
Net in tabernaculis viri bñ sen
tiet. Sed quid adūngit: Bene
sentiet dñs in timentibz eū: et in
hys qui sperant in mīa ei⁹. Bñ
sentiet dñs in timentibz eū. Sed
nūquid sic timet² deus quō et
latro? Nam et latro timet² et
bestia timet²: et homo iniustus
et potens timet² multū. Bñ sen
tiet dñs in timentibz eū. Sed
quō timentibz? Et in hys q̄ spe
rant in mīa eius. Ecce timuit
eū iudas traditor xpi: & nō spera
uit in mīa ei⁹. Postea eū pe
nituit eū q̄d tradiderit xpm et
dixit: peccauī. q̄ tradidi sangui
nē iustū. Bene quidē timuisti:
sed si speres in mīa eius q̄ timuisti.
Ille desperando abiit. et laqueo
se suspendit. Ergo sic time dñm ut
speres in mīa eius. Si times la
tronē: ab alio speres auxilium.
et nō ab eo quē times. Si sic ti
mes: posis auxiliū ab eo quem
nō times. aduersus eū q̄ times.
Si s times dñm. et idō times dñm q̄ pater
es. a quo attrectaris es auxiliū aduer
sus deū? Quo ibis es. q̄d fugies?
Vis ab illo fugere? Ad ipm fuge. Vis
fugere ab irato? Fuge ad placa
tū. Placabis enī eū si speres in
mīa ipius? atq; ita de cetero pec
care caueas. ut de preteritis cep
eris. ut tibi dimittant² a dño:
cui est honor et impiū cū pre et
spū sancto in secula seculorum.

Explicit psalmus. Exlvi⁹. Incip
psalm⁹. Exlvij⁹

Cmunit autē
vtā de psalmo
quē modo can
tauim⁹ in hodi
ernū diem nob
distulisse sermonē. Ipe enī erat.
et die dñica lectus ē. et tantū
dns ipe susceptus ē. Ex qr euā
gelica lectionē tūc promoti p mag
nitudinē timoris nri et vite
vtilitatis īmolati sum⁹. in eo
q̄d nobis dñs diem nouissimū
cōmendauit. cautos q; nos et
vigilantes expectare voluit ad
uentū suū. terrens ecclām exēplo
ne tempnet iudicio? sic futū
rum diem aduentū filij hominis
sicut in diebus noe. mādūcabāt.

bibebant, emebant, vendebāt.
nubebant, vxores ducebāt: do
nec intrauit noe in archam. & t
venit diluuiū & pdidit omnes.
Dolluit tu ergo & magno timoe
contaisti. quib enī si credit nō ti
meat. in eo sumus qītū potu
um ignorati: ut de vīs moribz
vitaq; vra et oīm nīoz sermo
prodiret. quo possimus illū
diem nō solum venīn expectā
re. sed etiā desiderare. Di eī ama
mus rpm: vtiq; aduentū ei⁹
desiderare debemus. Puer sū
enī ē. et nescio vtrū veīū. quē di
ligis timē ne veniat: orāe ad
uenīat regnū tuū. & timere ne
erraudiaris. Vnde aūt timor?
Quia nder ventuus ē. Nūquid
iustus nūqd malnolus
nūquid mundus? Nūqd postre
mo ab alteo expectans nosse famā
tuā? ne forte ille quē in
struisti ul' prenaīcatione te te
cipiat. ul' minori facilitate de
ficiens. innocentie tue bonum
verbis demōstrāe mō nō possit?
Nichil horū. Quis ergo ventu
us ē iudicāe te. nisi q̄ venit iu
dicari ꝓpter te? Non timeas ac
cusatorem de quo ipe dixit: prī
ceps hui⁹ mūdi iudex est foras.
Nō timeas malū aduocatū:
ille enī tibi mō aduocatus ē.
q̄ tuū iudex futus ē. Ille erit &
tu et tua musica: sermo muse
tue & testimoniū consciencie tue.
Q̄sq̄s ergo futurū iudicē times:
presentem conscīam tuā moto
corrige. Parū ne tibi ē qō ptei
ta nō requiret? Quine reliq̄
spatio temp̄is tuū iudicabit?
& cū q̄ito spatio temp̄is nō pre
cipit? Tunc etiā corrigi nō lice
bit? nō quis phibz? Hoc cum
vehementi cōmendatione dīn
to die. quia ixuem. q̄ ille hoc
solū dicendū ē: nō patri tempo
ris effluxit. et coacta sum hūc
psalmū susceptū ad tēmdū
in hunc diem differre. Modo
ipe presto ē intendamus i eum:
mo in deum q̄ hos sermōes per
mām suā in spū sancto dispē
sare dignatus ē: ita ut ipe no
uit expedire infirmitatib; nīs.
Quis enī eger ysilui dare me
dico audet? Cū legeret medi
omnes a multos vīm remedia
uerisse. qd habeat aliqs ver
sus. ad quos aperiendos pul
sandū ē: marmor vbi aut. q
dat nuem velut lanam. ne
bulam velut cinerem spgat. q
mittit crystallū suū velut frus
ta panis? in faciem frigoris
eius quis subsistet? Nubem
auditis quisquis es aspice
ad luteū: opa quidē diuina
cogitauit. Quis eī dat nue
nisi deus? et quis nebulam
spargit nisi deus? Crystallū
quis durat nisi ipse? Et habēt
hec tria similitudīes cōgruas
oppositas. Nec enī dissimil
ē lana niui & cinis nebule:
aut finstra panis mundo ni
tori et mundo crystalli. Est ēt
crystallū species querū in mo
dum vitri: sed mundius est.

Hoc aūt genus mudi ab eis q̄
nouerūt. vnde dubiāt nō tebe
nus: q̄m fidelissima scriptura
testimoniū dicit. Traditur ei
crystallū. durata p̄ mlt̄os an
nos et nō resoluta nunc congre
lascere: ut resolutio nō facilis
sit. Nues pretērite hyemis fa
cile dissoluit estas aduenies.
Non enī eis ad confirmandam
duritiā accessit annositas. V
bi aūt nues multe p̄ annos
multos sup̄ inuicem misse fue
rint. et copia sua violentiā
estatis euicerint. nō estatis
vnus ſ̄ multarū? p̄sertī in
hys terre p̄tibus id est ī aqui
lonia plaga. vbi nec estate
sol p̄feruentissim⁹ inuenitur:
ipa diuina et annosa duritia
reddit hāt speciē que crystal
lum dicit. Incendat caritas ves
tra. Quid est ergo crystallū?
Nix est glacie durata p̄ mul
tos annos: ita ut a sole ul' ig
ne facile dissolui nō possit.
Hoc ꝑterea aliquātō durius
exposuim⁹. q̄ multi ignorāt:
nec illi qui hoc forte norunt.
de re quam nouerunt oneō
sum debent hab̄e sermonem.
adhibitū nō ꝑter se ſ̄ propt̄
eos q̄ nō nouerūt. Nec ergo tu
audisti p̄sonante lectore. nō du
bito vos diuersa cogitasse: dixisse
aliquos et verū dixisse magna
opa dī. vnde ꝓpitia quedam
cōmēoratu ē. et ipa terrena. et
prope oībz annis nota. quo
nungat deus. quo nebulā spar
gat. quo eaā crystallū soluat a
lios dixisse sibi. Putasne sine
causa ista in scripturis posita
sunt. aut vē hoc totū habent
gd̄ sonant? Non nobis aliqd̄
innuit nix ista et lana. nebula
et ciuis. crystallus et panis?
Dz quare sit scriptura loqua
cula p̄ quedam quasi calu
gines similitudinū? Cūto
melius apt̄us loqueretur?
Quare ul' quero ul' hesito. qd̄
sibi illa verba erigant? Nec
in audiendo tibi laboro? Nec
plenū q̄ audito psalmo ī doc
tus abscedo? Hoc est quod
paulo aī dixi: pāteris et cunc
ta sanandus es. Multū super
bus et p̄cepb̄ ē eger: q̄ et medi
cū monē audet et eaā hominē.
Consiliū ne audebit dare eger
medico? Vbi homo egrotat
et deus curat: magnū pieta
tis et sanitatis indiciū est. Cū
q̄ sciās quare qd̄ dictū sit: ex
de ira dia debuisse ut dictū ē.
Ver enī pietas faciet te capa
cem. ut queras qd̄ dictū ē: et
cū quesieris inuenias? et cū in
ueneris gaudeas. Absit ergo no
bis apud dnm̄ deū nr̄m iste af
fectus preciū vānū: et si nō ꝓp
ter nos. certe ꝓpter vos donare
dignet. qd̄ hic absconditū latet.
Modo ergo putate vos q̄m cu
iusdam expectatuli et editōis
diuine diem p̄missum⁹ promi
catis hys versibz et nondum
expositis ī uolutis quasdam
editoris nr̄i sarcinas ꝓtulisse.

Dnqꝫ ad hoc ĩuolute ꝓferunt: ut
euolute expectent. Vos aũt nõ tm
ntueri: ꝫ et vestri ꝓamini. Dicẽ
mus aũt de die dñico si meminit
caritas vrã q affluistis: ipam eũ
gelicam lcõnẽ que nos diuinus
tenuit ut psalmi exposicio differre
t. congruã lectam fuisse eidem psal
mo. Hoc tũ dicim⁹: ꝫ ostendẽ nõ
valuim⁹. qz psalmũ distulimus.
Hodie utiqꝫ demonstratũ ẽ: et ipa
congruentia. In euangelica illa
lcõne territi sum⁹ de die nouissi
mo: terrozẽ ille securitatẽ pariunt.
Territi enĩ ꝓcauem⁹: ꝓcauentes
securi erimus. Quõ enĩ ꝓpostera
securitas ĩ terrozes impellit: ita
ordinata sollicitudo securitatem
parit. Territi enĩ sum⁹. ne ꝓsentẽ
vitã definentẽ. volatica. tñ sitori
am sic amemus: quasi alia nul
la sit. Si enĩ alia nulla ẽ: ame
mus hanc. Si alia vita nulla ẽ:
feliciozes nobis st. qui ad amphi
teatrũ hodie vigilarũt. Qd enĩ
aut aplius? Si in hac vita tantũ
in xpo speruntes sumus: miserã
biliozes sumus oĩũ hominũ.
Est ergo alia vita? Introget qsqꝫ
xpĩm in fide sua: ꝫ dormit fides.
Ventu fluctuas: qr xps dormit
ĩ naui. Ihesus eĩ dormiebat ĩ na
ui: et naus fluctuabat in aquis
et tempestatibꝫ multis. fluctuat
ergo cor: qñ xpus dormit. Xpus
semꝑ vigilat: quid ẽ ergo ips
dormit? fides tua dormit: quid
adhuc dubitationis tempesti
te iactamus? Excita xpĩm. excita
fidem tuã: conspice ocliis fidei
vitam futuram. ꝓpter quã credidi
sti. ꝓpter quã signo eius signatus. q
ꝓterea durit hanc vitã ut tibi os
tenderet quã sit contemnenda qñ
diligebas: et qñ sit speranda qñ
nõ credebas. Si ergo fidem exci
taueris et oculos eius ĩ nouissi
ma miseris. futuriqꝫ scim ĩ quo
gaudebimus post alterii domi
ni aduentũ. post traditũ ꝓcepti.
post traditũ iustis regnũ celorũ:
si illam vitã cogitaueris. et illius
vite negotii ociosum de quo sepe
locuti sumus kmi: nõ fluctuabis
negotii nim. ociosi negotii. ple
num solum dulcedinis. nulla
impellente molestia. nulla fa
tigatione sauciatũ: nulla nube
ꝓturbatũ. Negotii nim quid
erit: laudare deũ. amare et
laudare: laudare ĩ amore. ama
re in laudibꝫ. Beati qui habi
nt in domo tua: in scla sclorũ lau
dabunt te. Quare. nisi qz in scla
sclorũ habũt te? Dic. nisi qz ĩ scla
sclorũ videbunt te? Vor ergo
fidei mei quale expectaculũ erit
in visione dei? Vident homi
nes venatorẽ et delectant: ve
niseris si nõ se conuerterint. Cũ
enĩ vident venatorẽ et delec
tant: videbunt saluatorẽ et nõ
tristabunt. Quid illis mise
ris quibꝫ saluator salutẽ non
erit? Non ergo murmurem: qñ illis
quibꝫ voluptati ẽ hõ pugnãb.
nõ erit salutẽ deus liberans.
Nos aũt fidei si nos ĩ eius mi
seris meminim⁹. si ꝓpius sam⁹.
si ꝓximi sim⁹. videbim⁹ et gau

debimus. Ut illa ciuitas pur
gatus omnibz ciuibz suis: nullo
aduerso seditioso aut turbulen
to. Inimicus ille qui nō mō īuidz
ne ad illam prīam veniamus.
ille cuq; insidiari nō potuit: qz
net ēe ibi pmittit. Di enī modo
exludit de corde credentiū: quō
exludet de ciuitate viuentiū:
Quid erit frēs. qđ dix rogo vob.
ēe in illa ciuitate de qua loq
tantū gaudiū est: Nunc futu
re vite corda ppanire debem:
qsqs ea cor ppauerit totā istā
contempnit: contempta ista
securū facit expectare diem. de
quo expectando dns terruit. t
Cū ergo psalmus iste dicat no
bis et cantet de illa vita futura.
euangeliū ait terruerit de pēn
ti: psalmus facit amorē future.
euāgeliū facit timorē pēnis:
nec de futuro delectatiōe tacet
in libz nouī testamenti. t mul
to magis in eis: vbi non tamq;
inoluntas quibusdam, pferunt
illa quę intelligenda sunt. ꝙ ibi
vident apta. ut hic intelligāt
obscura. Cū ergo dicat nobis
euangeliū obseruare diem no
uissimū venturū. diem aduē
tus filij hominis: quia illos
male inuenturus ē. quōs secu
ri sunt: Securi sunt enī in vo
luptatibz seculi: cū deberēt ēe
sicli. Jam vtiq; illi vite nos pre
ponunt aplis in verbis que
fiēt cōmendant: De cetero
frēs tempus breue ē. reliquū
ē ut qui habent vxores tamq; nō
habentes sint. t qui emūt tamq;
nō ementes. et qui gaudent tāq;
nō gaudentes. t qui flent tamq;
nō flentes. et qui vtunt hoc mū
do tamq; nō vtentes sint: preteri
enī figura huius mūdi. volo vos
sine sollicitudine ēe. Qui gaudi
um totī suū totamq; felicitatem
suā constituit in mādutando. bibē
do. vxorem ducendo. emendo. ven
dendo. vtendo mūdo isto: sine sol
licitudine est talis. Dz preter ar
cham ve illi a diluuio. Qsqs at
sue manducat sue bibit. siue a
liud quid agit. omia in gloriā dei
faciat. et si aliqua tristicia est de
rebus secularibz. sit flet ut intus
in spe gaudeat. et si aliqua letitia
est in rebus secularibz. sit gau
det ut intus spūaliter timeat. net
donet se cor rēpendiū felicitati nr
credat ad ūsitati fingendū. hoc
ē enī flere tamq; nō flentem et
gaudē tamq; nō gaudentē: qsqs
et si habet vxorem. eius infirmi
tati compatiens reddit nō exigit
debitū. aut si ꝓpter ꝓpriam infir
mitatē ducat vxorem. plangens
potius quia sine vxore ēe nō po
tuit q; gaudens qz duxit: qsquis
vendit qđ nouit qz et si maneret
btm nō faceret: quisqs qđ emit no
uit quia transiet. et de hys oibz
et si habundantibz. t si curū flu
entibz nō presumit. fruiturq; ea
qđ habet miāz cū eo q; nō habz.
ut et ipe arripiat ab illo q; oīa
habet: qsquis talis ē securus ex
pectet diem nouissimū. qz nō est

ꝓter archam: tam inter ligna
imputribilia ꝯputat. er quibus
archa fabricatur. Non ergo time
at venturū dnm. ⁊ speret ⁊ desi
deret: nō enī veniet illi ad inferē
das penas. ⁊ ad finiendas mo
lestias. Hoc aūt sit desiderū il
lius cautatis. Quod ergo mo
nuit euāgeliū implet eius cau
tatis desiderio qđ psalmus can
tat: ita congruit euangelium
huic cantico. et quā cautatem
psalmus iste cantat audiam⁹.
Audiamus ⁊ cantem⁹ gaudiū
mm: cum hoc audim⁹ canticū
dei nri est. Non enī tantū cā
tamus qñ voce et labys sona
mus cantici: est et cantictum
intus. quia st et aures cauus
dam intus. Voce cantamus
ut nos erritemus: corde canta
mus. ut illi placem⁹. Aggeus
zacharie psalmus dicit. Agge
us et zacharias ꝓphete fuerūt.
Erant aūt ꝓphete isti iam i capti
uitate babilon illius. qm tra
portauit vmbrā cultus celes
tis. In illius ergo cautatis ⁊
captiuitate cū essēt i babilo
nia: ꝓphetauerūt cantice no
uam et reparatiōe veteris. li
berato ꝓplo a captiuitate. Ag
noscam⁹ et istā captiuitatem:
si vere agnoscam⁹ nūm pegri
nationē. In hoc enī mūd. in
hijs tribulationibz scli. in hac
turba multiplici scandalorz.
quotīdiē i captiuitate gemi
m⁹ ⁊ ergimur. pīnīcat cantice
nūm nova fiēs equalis: nā et
post istorū ꝓphetationē et visi
biliter contigit. ut totū explica
ret qđ ad ꝓsoluendā ymaginē
ꝓtinebat. Separata est ihrlim
post septuaginta annos capti
uitatis. Dic ihemias ꝓphja p⁹
septuaginta annos. septenario
illo numero omnē volubilem
tem hui⁹ temporis signat. Sep
tenario enī numero volunt
dies: hy sicut nostis idem abe
unt idem redeunt. Post septu
aginta ergo annos cū ihemias
ihrlim reparari cautatem
fieret ymago futurorz. Dig
nificatū ē nobis post omnem
istam volubilitatē tpis q̄ sep
tenario nūo volut: futurum
illam cautatē nrām in ā in eter
nitate in vno die. Illa ibi
habitatione temporis nō vol
unt: quia habitatoribz non la
bitur. Hoc cū viderent in spū
ꝓphete: videbant illā. dicebāt
de ista. Sed hec dicebant de
ista que in illam ducerent: ⁊
illa omnia que fiebant sedm
tempus. sedm corporales mu
tationes. sedm actus hominū.
signa erant et pīnūciationes
futurorz. Audiam⁹ iam quam
in cautatē illam: et erigam
ad eam. Multū enī nobis ad
cōmendt spūs dei: infundē
nobis amorem illi⁹ ut ei suspi
remus. et i peregrinatiōe nīe
nisam⁹ ⁊ ad illam veniē
sidē⁹. Amemus illā: et ipsa
amabit ambulare ē. Ete ame

nus illam ex ore sancto: ex ore
ypheno et dei spiritu dicentis.
Collauda ihrlim dnm. In cap
tiuitate adhuc constituti.
vident illos greges immo vnū
gregem oīm annuī: vndiq; collec
torū ad illam ciuitatē. Vident
gaudiū masse post tribunas. p̄
ventilationē iā misse in horre
um. nichil timentis. nichil la
boris et molestie patientis? et
adhuc hic positi et in ipa cōti
one conuisantes p̄mittūt gau
diū spei. et anhelant in illam
quasi cōiungentes corda sua
angelis dei: et futuro illo ꝑpō
sciam in gaudio p̄mansuro.
Collauda ihrlim dnm. Quid eīm
factum es o ihrlim? Transit
certe et labor et gemitus? qd
factum es? Aratum. semina
tum. nouellatum. naugatu
m es. negociatura es. qd factu
m es? An in illis opib; q̄ibus
bonis et de mia venientib; ex
cers te adhuc oportet? Consi
dera mansionē tuī: considera
vndiq; societatem tuā. Vide
utrū aliquis esuriat: aut poti
gas panem. Vide si aliq̄s sia
at tui des calicem aque frigi
de. Vide utrū aliq̄s nō apud
te peregrinus ē quē hospicio
recipias. Vide utrū aliquis sit
egen quē visites. Vide utrū ali
quis langueat quem cōsoles.
Vide utrū aliq̄s moriat quem
sepelias. Quid ergo fauia es?
Collauda ihrlim dnm. Ecce hō
ē negociū tuū. Sicut solet in
tribulis sarbi vtere felix. collau
da ihrlim dnm. Estote ihrlim: me
mentote de quibz dutū ē. dñe in
ciuitate tua ymaginē ipōz ad
nichilū redigies. Hij sūt qui nō
gaudent talibus pompis: ut
illos sunt q̄ppterea hodie vene
runt q̄ munus est. Cui mun
ē. cui dampnū? Aut vī mun
aut vī dampnū? Non eīm illi
tantū q̄ talia edunt dampno
ferunt: ꝑ maiori dampno per
ciacent qui talia libent intuē
tur. Illorum archa auro erua
natur: istorū pectus iustitie di
uicijs exspoliatur. Plangunt
plerisq; editores vendentes vil
las suas? quō debent plangē
pāores ꝑdentes animas suas?
Venite ad hoc clamauit dñs do
minus die vigilate? ut hodie
sit vigilauit? Obsecro vos o a
ues ihrlim. aduro vos ꝑ patrem
ihrlim. ꝑ redemptorem. ꝑ stinuto
rem. ꝑ rectorem ihrlim. ut cōuer
tatis pro illis preces ad dnm. Vi
derint. sentiant. q̄ nugant? et
multi intenti in illa spectacula
que illis placent. aliq̄n et se spec
tent. sibiq; displiceant. In mul
tis eīm iam factū gaudem: et
aliq̄n nos quoq; ibi sedim et
insanium? Et q̄n multos pu
tamus ibi nūc sedē. futōs nō so
lū cp̄lanos sed eīa epis̄opos? Ex
preteritis futura cognoscamus: et
hijs que iā facta st. q̄ deus fac
turus ē p̄senciam? Vigilēt
preces vre. nō gnatis gemitis
fiēs: ꝑsus illi qui euaserunt

depremmtes pro hys q̄ pcludūt.
qui et ipi fuerūt in nūo pclitan
tiū erauduūt? et abstrahet deus
a captiuitate babilonie plebē
suam. redimet eā omīno et eruet:
pficietur numerus sc̄ōrū gestā
tuū ymaginē dei. Non ibi erunt
quorū ymaginē deus in cauita
te sua spnet et ad nichilū redi
get: quia et ipi in captiuitate
sua hoī ē babilonia ymaginē
eius ad nichilū redegerūt. Erit
ille pfūs laudans dn̄m quem
pūdet mō spūs pphetie: et di
at ut exultem in spe q desit
remus ipsam rem. Collauda
ihr̄lm dn̄m: Lauda deū tuū
syon. Collauda q̄r et multis cō
stat: lauda quia vnū facta es.
Multi nq̄t aplūs vnū sum
in xpō ihu. Quo ergo multos
laudamus quo vnū laudam?
idem multi q̄ vnū. q̄ille ni q̄
vnū semp vnus. Qua'e nq̄t
het ihr̄lm collaudo dn̄m. t lau
do deum meū syon? Que syon
ipa ihr̄lm: diuersis causis du
o nomina. Ihr̄lm dicta ē visio
pacis: syon dicta ē speculatio.
Videte si aliud sonant ista no
mīa nisi spectacula: ne putēt
gentes se habe spectacula. et
nos nō hre. Aliq̄n dimisso the
atro aut amphitheatro nū re
pent ex illa cauea enomi tur
ba pditorū: aliq̄n tenētes in
animo fantasias vanitatis
sue. t meā nam suam pascētes
rebus nō solū mutilibus ꝫ et
pmixtis. gaudentes i eis tāq̄
in dulcib; sed pestiferis. vident
plerūq; ut fit tūsur seruos dei.
cognoscunt. ipo habitu ul' vel
tu ul' capitis ul' fronte notos
habent? et dicunt apud semet
ipos et secum. o muscos istos
quid pdunt? Fr̄es. rogem' dn̄m
pro benuolentia ipōrū. qua
bonū illi putant. bene nobis
volunt: sed qui diligit iniqui
tatē. odit aiam suā. Si odit
aiam suam? quō amabit me
am? Tamen ipa puersa et in
nis et vana. benuolentia di
cenda ē: dolent nos pdere q̄
amant. oremus ne pdant q̄
amam? Videte qualem ihr̄lm
exhortetur ad laudem: uel po
tius pscientia laudantium. Non
enī illius cautatis laudes tūc am
videbim' et amabim' t laudabi
mus. vere pphetia exhortande
sūt et exhortande sūt: hactenus dicta
dicunt hoc pphete. ut sic
possint in hac mente constituti
futura gaudia hēre. exultantes
in aureis nīs. ut exultent e mo
rem illius cauteris? Fere eam
desidero: nō sicut spū pugne.
Videte qualem ihr̄lm: dicat
datura deū: et unde
pfectionē q̄ntam beatitudinis.
Collauda nq̄t ihr̄lm dn̄m: lauda
deū tuū syon. Et quasi dicēt ei
quare laudabo: Quia confirmauit
nit nq̄t vectes portarū tuarum.
Attendite fr̄es mei: confirmauit
nq̄t vectes portarū tuarū. Vectis
tui confirmatio non est portas
apertarum sed clausarum. Vide

plenq̄ codices habent, confirmau⁹
serua portarū tuaq̄. Attendat ca
ritas vra: concussam ihrlim diat
laudare dnm̄. Collauda ihrusa
lem dnm̄: lauda deū tuum syon.
Laudamus mō. ꝙ collaudam⁹ mō
inter scandala: multa qb nolum⁹
intrant. multa et si nolum⁹ exeūt.
Ideo crebrescūt scandala: et qđ
habundant iniquitas aut veri
tas refrigescat caritas multorū.
Peter intrantes qb dnudicare n̄
possum⁹? et exeūtes quos tenere
nō possumus. Quare hoc? Qa
nōdum pfectio: nondū bēatudo.
Quare hoc? Quia adhuc area.
nondū horreū. Tunc ergo quid.
nisi ut nō timeas tale aliquid fu
turū? Collauda eū ihrlim dnm̄.
lauda deū tuū syon: qm̄ confirma
uit vectes portarū tuaq̄. Confir
mauit. nondū dixit apposuit:
tuq̄ confirmauit vectes portarum
tuaq̄. Nemo exeat: nemo intret.
Nemo exeat gaudem⁹? nemo in
tret timemus. Ne hoc timeas
q̄ intraueris: dicat tibi mō esto
in numero virginū. que portant
oleū secum. Virgines enī ille a
nimas significant. Nō ei vexa
quq̄ erunt: ꝙ in quib illis mu
no multa intelligunt? nō fenā
tantū ꝙ et vuorū? qz vterq̄ ser
vus dicat femina: qua etiā et
virgo. Desponsaui vob vnu vno
virginē castam exhibere xpm̄ to.
Pautoꝝ ē virginitas in carne:
omniū debet esse in corde. Virgi
nitas carnis corpus intactū: vir
ginitas cordis fides incorrupta.
Ergo dicat virgo tota ecclia. et mas
culino genere appellatur pplūs dei.
vterq̄ seruus pplūs dei et vn⁹ pplūs.
et vnus pplūs et vna ecclia et vna
columba: atq̄ in hac virginita
te multa sequm. Ergo quiq̄ vir
gines oīb aiab intraturis in reg
nū dei significāt? nō sine causa
quinario numero: qm̄ quiq̄ sunt
corporis sensus notissimi oīb.
Pquiq̄ enī ianuas intrat aliqđ
p corpus ad aiam: aut p oculos
intrat qđ cauisas male. aut p
aures. aut p olfactū. aut p gustū.
aut p contactū. Pclas quiq̄ ianu
as quisq̄ nō admiserit corrup
tionē: inter quiq̄ virgines cōpu
tat. Admittunt aūt corruptio
nes p illicita desideria. Quod
aūt liceat et nō liceat. plenius
libri scripturarū. Ergo opus est
ut sis in illis quiq̄ virginib: nō
timebis qđ dictum ē. nemo intret.
Dicat enī hoc: et fiet hoc. Hz cū
intraueris nemo contra te clau
det? sed te ingresso claudunt por
te ihrlim: et fumabunt vectes
portarū eius. Nā si tu ēe volue
ris a nō virgo corde. aut et si virgo
inter fatuas vgines: foris rema
nebis et frustra pulsabis. Que
sūt fatue virgines. et ipe quiq̄ sūt.
que nisi animē q̄ habent istam
continentiā carnis? ut vitent
corruptelas ab oīb sensibus
venientes. qb sensus iā enīanu:
Que vitant veluti corruptiones
venētes vndiq̄. et nō i consuetia

geuit bonū ſuū rōnā oculis dei: ꝫ placere inde volunt hoīibz: et iudiciū ſequūt² alienū. Sauores uulgi occupant. uiles sibi ſt cū ſpectatoribz ee rare volunt. nō eis ſufficiat cōſcientia: meuto nō portant oleum ſecum. Oleum aūt ē ipa gloriatio ꝑpt nitorem et ſplendorem. Hz quid dicat aplūs? Vide uirgines ſapientes portantes oleū ſecum. Opus aūt ſuū probet unuſq̄ꝫ: et tūc in ſemetipo habebit gloriam et nō in altero. Vere ſt aūt uirgines ſapientes. Stulte aūt attendunt quidē lampades. uident² quidē lucere operā eoūm: ꝫ deficient et extinguient: quia nō de oleo interiore paſcūtur. Et dormiūt omnes tardante ſponſo? quia et utroꝫ gne hominū obdormiſcit i mortem. et de illis fatuis et de hyis ſapientibz tardante aduentu dñi. uiui in morte iſta corporalem et uiſibilem. quā ſompnu loco ſcripturas ponē notū ē oīibz xpianis. cū diceret de eiogātibus aplūs: ꝑtea i uobis mq̄t multi infirmi et egri. et dormiunt ſufficienter. Dormiūt mq̄t. moriūtur. Sed ecce uenit ſponſus: et omnes ſurgent. ꝫ nō omnes intrabunt. Defecit opa ſtultarū uirginū nō habē oleū ſcientie: nō iuenient a quibz emant. qđ illis ſolebant uendere adulatores. Abeuntibz eis dicit² nō iuuentibus: ite emite uobis. Pene

nunt eis ſtulte a ſapientibz: i dicunt eis: date nobis oleū. ipa fatues nīe extinguūt². Quid ille ſapientes? Ne forte nō ſufficiat nobis: ite potius ad uendentes. Vos ām̄onere ens? qđ uobis modo proſunt. a quibus mere ſoletis adulatione? Et cū eunt mq̄t intrauit ille: et clauſum ē oſtiū. Cū eunt rōnā cū talia cogitant. dū ſe ab illa intentione alienāt. i retro ꝑte uita ſua reportant²? eunt quaſi ad uendentes. et nō inuenūt. tūc flentes: nō inuenūt tūc laudantes a quibz ſolebant laudari. et quaſi extrinſi ad bona opa. nō roborebone ſcientie. ꝫ inaniamento lingue alene. Et illud qđ dictum eſt nō ſufficiat nobis. magna conſideratione ꝫ militatis dictū ē. Oleum ei qđ geſtamus in conſcia. indicū eſt nūm de nobiſipis q̄les ſumus: et difficile eſt ut de ſe quiſq̄ꝑ ſeete iudicet. Fiēs mei q̄tūlibz homo ꝑficiat. q̄tūlibz ſe ad interiora extendit et ꝑteita oblituiſcat²? iam dicit ſibi bene eſt. Procedit regula de theſaurus dei. examinat liquidū²? et quis gloriabit² cristū ſe habere cor? Et quis gloriabit² mūdū ſe eſſe a pcō? Sed quid dicit ſcriptura? Iudiciū ſine miā ei. q̄ nō fecit miam. Q̄tūcūq̄ꝫ ꝑficias. ſpernibis i mia. Nam ſi uiſtuas ſine mia ꝑolata fuerit: in quoꝫ qđ damnet inuenet. Que nos conſolat² ſcriptura? Que hortat

ad misericordiam faciendā: ut ōi
no celebrēmus ī erogando qđ
amplius habemus. Multa āt
supflua habemus: si non nisi
necia teneamus. Nā si iama
qm? sufficit nichil. Fiēs grate qđ
opi di: n qđ sufficiat cupiditati
vre. Cupiditas vra nō ē opus
dei. Forma vra. corpus vēm. a
nima vra: hoc totū opus dei.
Queire que sufficiant: et vide
bis q̄ pauca sint. Vidue suffe
cerit duo minuta nūmi ad fa
ciendam miam: sufficerunt
duo nūmi ad emendū regnū
dei. Ad vestiendos tonentes ve
natores quid sufficiat editori?
Videte q̄ nō solum pauca sē
que vobis sufficiāt: ymo et ipse
deus multa a vobis q̄rit. Que
re q̄ tuī tibi dederit. et er eo
tolle qđ sufficiat: cetera que sup
flua iacent. alioī sē necessa
ria. Supflua diuitū nōia sē
pauper. Res aliene possidet:
ū supflua possident. Faciens g̃
huiusmōi miāb. et illā p̄apue
que gratis constat. dimitte sicut
dimittim? quo nō nisi caritatē
erogas. que cresceat cū erogas:
faciens ergo et feruens ipsis bōis
opibus mīe. que iā bona opēa
ut iā durimus tūc nō erit mīa.
quia nullus erit miser in quē
faciendā sit mīa? expectabis se
cundus iudicū. nō tam securus
de iustitia tua. q̄ securus de mi
sericordia dei: qua et tu miam
progasti. Iudicū enī sine mia
illi qui nō fecit misericordiam.

Superaltat aūt mīt misericordia iudicū. Ne putetis fiēs
qua tūc nō est iustus q̄n dei
misereatur. aut recedit a regu
la iustitie sue? et cū clampnat
iustus est: et cū miseret iustus
est. Quid enī tam iustū q̄ red
dere miām p̄roganti? Quid
tam iustū? q̄ ut in qua men
sura mensi fuerītis. ī ea reme
tietur vobis? Da egenti frī.
Cui frī? Christo. Di ergo q̄a frī
rpō. et qua rpō deo qui ē sup
omnia benedictus in secula?
deus egēre te voluit. et tu ma
nus retrahis? Certe porrigis
manū: et petis a deo. Audi scp
turā? nō sit manus tua porrec
ta ad accipiendū: et ad tandū
collecta. Erogari s' vult deus er
illo qđ dedit. Quid enī das qđ
ille nō dedit? Quid ei habes?
qđ nō accepisti? Aut vō nō dīo
deo. ß caulibz de tuo das aliq̄d?
De illius das. qui mihz ut des.
P̄rogator esto. nō mūasor. Ver
ergo faciens. et qui bona humi
litate dns de illo oleo ne forte
nō sufficiat nobis. mittitz et dau
ditur: audi aplm dicentē. mit
hi aūt mīmū est ut a vobis
iudicer? q̄n aūt potes diudica
re consciam meā? Nōn ergo mu
nare quo animo facio quicqđ
facio? Nōnū possūt homines
de alio iudicare? plus homo
utiqz ipe de se: ß deus plus de
homine. q̄ homo de se. Ergo ta
lis si fuerīs. intrabis? in quiz
illis virginibz eris: cetere fatue

erludent. Jam hoc habes in
euangelio: claudet ostiu et sta
bunt et clamabūt aperi nobis:
et nō aperietur. Qm confirmauit ver
tes portarū tuarū. Confirmauit
inquit vectes portarū tuarū. De
cum sta. secula laudā. sine fine
lauda: portæ clause sunt portæ
tue. nō erit amicus. non intrat
inimicus. Confirmauit vectes por
tarū tuarū. Benedixit filios
tuos in te. Non vagant fo-
nō peregrinant: intus gaudent.
intus laudant. intus benedicū
tur. intus nō parturiūt qā iam
neminē pariunt. Filij sc̄i. sancti
sc̄i. isti filij sancti iam laudantes
et gaudentes. parturiti et parti sc̄i
mīe caritate: inclusi sc̄i colligen
te caritate. Audi caritatē par
turientē illos: qua pditis pau
lus aplus nō solū paternū. sed
maternū amorem congerens
in filios. Filij mei inqt quos itm
parturio. Cū paulus eos pturie
bat: caritas pturiebat. Caritas
enī diffusa ē in cordibz nrīs. per
spm scm q datus ē nobis. Ergo
colligat quos pturiuit et pepert.
Modo iam intus filij sūt. secu
sunt. Volarunt de nido timoris:
volarunt in celestia. volarunt
in eterna. iā nichil metuūt tē
pale. Benedixit filios tuos in te.
Quis: Qui posuit fines tu
os pacem. Quo exultatis oēs:
Hant amate frēs mei: multū
delectamur qñ clamat de cor
dibz vrīs patris dilectio. Quo n
nos delectauit: Nichil dulcīā.
nichil exposuem: verbū, pruina
ni et exclamastis. Quid de vob
clamaut: Dilectio patris. Qd
ostendi oculis vrīs: Vñ clama
tis: si nō amatis: Vñ amatis
si nō videtis: Inuisibilis ē pa-
quis ē oculus quo visa est ut
amaretur: Neq enī acclama
ret: nisi amaret. Vet sc̄ spectā
cula que exhibet deus nrīs in
uisibilibus. Quāta pulchritudie
intellectus patris corda vestra
pcussit: Quid iā ego loquar de
pace: aut de laude patris: Pre
uenit omnia verba mea affec
tus: nō impleo. nō possu.
infirmus sum: differam vobis
laudes patris. ad illam patriam
patris. Ibi eam plenius laudabi
mus: ubi eam plenius videbi
mus. Inchoatam in vob fac a
mamus: pfectā quo laudabimus:
Ecce hoc dico o filij dilecti. o filij
regni et caues illius. qm in illius
visio patris est: et omnes qui a
mant patrem benedicūt in ea.
et ipi intrant et claudūt portæ
et firmant vectes: hanc quam
nouātam sit amatis et diligitis
ipam sectamini ipam desiderate.
ipam in domo. ipam in negocio.
ipam in vrīs. ipam in filijs.
ipam in seruis. ipam in amicis.
ipam in inimicis diligite. Ipsa
ē pax quā nō habent heretici.
Quid agit pax in huius adul
regionis interitu. in ista regio
tione mortalitatis nre: qui ad
huc nemo ē alteri cōspectus. ne
mo videt cor alterius: Qd agit

par: De incertis nō iudicat: incognita nō confirmat. ꝓdūnor est ad bene credendū de homine: quā ad male suspicandū. Nō se multū dolet error cū bene credit eā de malo: ꝓmptiosa aūt cū male sentit forte de bono. nescio qualis sit. Quid ꝓdo? si credo q̄a bonus est? Si incertū est. licet ut ita neas ne forte verū sit: nō tamē dāpnes tamq̄ verū sit. Hoc par ubi: queræ patrem aut ꝑsequere eam. Hæresis quid monet? Dampnat incognitos: dampnat totū mundū. Periit totus mūd⁹: nullus ē xp̄ianus. affirma iemā fit. Bene iudicasti. De quo tribunali dicis tu suturū i orbem terrarū? In quo foro aū te mūdus stetit? Nolo mihi credat. ꝙ net tibi. Christo credatur. spūi dei per ꝓphetas credat: legi moysi credatur. Quid dicit moyses. de futuris hijs temporibz ad abraham dictū? In semine tuo bñdicent omnes gentes. An dubitas q̄d sit semen abrahe? Puto q̄a cū aplūs dicerit nō dubitas? aut si et de aplo dubitabis. q̄re par et nō est par? Quid dicat aplūs? Abrahe dicte st̄ ꝓmissiones et semini eius. Non dicit et seminibz tamq̄ i multis: sed tamq̄ in uno et semini tuo qd̄ ē xp̄o. Ecce ante milia annorū nedicet omnes gentes. Ecce ante milia annorū dictū ē. et ab uno creditū: modo iam videm⁹ impletū. Hæc legim⁹? hæc ītuemur? et tu resistis de transitu venies? Quid dicturus? Noli credere. Cui? Spūi dei: deo loquenti ad abrahā. Et tu credo? Tibi? Non hoc dico inquies. Non hoc dicas? Nō dicas michi potius credere q̄ spūitui dei. et deo loquenti ad abrahā? Quid ergo michi dicas? Ille tradidit. et ille tradidit. De euangelio retulit hoc. de aplō. de ꝓphīs? Discute oīs scripturas: lege in hoc er eis quibz credo. tibi enī nō credo. Unde lecturus es? Hoc in pē meus ait: hoc in auus meus. hoc in fruter meus. hoc michi epūs meus. Sed hoc abrahe dic. in semine tuo bñdicent omnes gentes. Audit unus homo et credit: et fit in multis p⁹ multa tpa. Qñ dictū est creditur? qñ impletur dubitat? Hoc ergo dixit moyses: dicant et ꝓphete. Vide cōmertuū redemptionis nr̄e: xp̄us pendet in ligno. Vide quanto emit: et sic videbis quid emit. Emptus est aliquid: ipm aliq̄d non dū scis. Vide vide q̄riti: et videbis quo sanguine fudit. Sanguine suo emit. sanguine agni īmaculati emit: sanguine unici filij dei emit. Quid emptū est sanguine unici filij dei? Adhuc vide q̄riti. ꝓpheta longe añq̄ fieret dicit: foderūt manus meas et pedes meos dinumerauerūt oīa ossa mea. Agnū p̄cium vide o xp̄i: videant q̄d emisti. Commeo: abunt et conuitent ad omnū unūsi fines terre. In uno eodemq; psalmo emptorem

vidco. ꝙ pcuꝝ ꝙ possessionē. Emp
tor ipꝰ ē. pcuꝝ sanguis: possess
sio orbis terraꝝ. Voces ipas ꝓphe
tas audiamus contdicentes lu
gatoribꝰ hᵉtas. Ere possessio do
mini mei? vis lego in psalmo?
Cōmedrabunt et cōuertent ad
dnm vniuſi fines terre: ꝙ adora
bunt in conspctu eus vniuſe pie
gentiu. Et vide iurgante: vide
ns defendentem. Qm ipius ē
regnu. et ipe dominabit gētiu.
Ipe qui emit crucifus. nō qꝛ porta
uit donatur. Adorabūt. Here
adorabūt oīs pie gentiu. in
conspctu eus. Quare ite? Quia
dni est regnu: ꝙ ipe dnabit gen
tiu. Illud moyses. hoc ꝓphe. ꝙ a
lia multa milia. Quis numeret
testimonia de ecclia. toto terraꝝ
orbe diffusa. qs numeret? Non
st tot hereses contra ecclam: qt
sut testimonia legis ꝙ ecclia. Q
pagina nō hoc sonat? qs iusus
nō hoc loquit? Omia clamāt
pro vnitate dnica: quia posuit
fines ihrlm pacem. Tu rōdes ista
latus hᵉretice: vñ mento dicit
in illa ciuitate. qđ scriptu ē in
apocalipsi. canes foris. Tu dic
ista latus? vñ iudicasti de orbe
terraꝝ ut dicā cepeiu. Quo t
bunali? pfuptione vitelz rordis
tui. Altum tribunal. ſ tumosu.
Dicit hoc moyses. dixerunt hoc
ꝓphete: et nondu credūt qui se
rpianos videri nolunt. Torque
batur quida dnes apud ifeos:
desideauit aque stillam de digi
to tepti aīa ianuā suā pauper.

qm urebat in flāmis. Et cum e
nō daret. qua iudicu sine mia
illi qui nō fecit miam? cū ergo
ei nō daretur dicit ad abrahā:
pr abraham mitte lazaru. hēo
ibi quigz fres: admoneat eos que
hic pastor. ne et ipi veniant i lo
cum hui tormentoꝝ. Et qđ illi
abraham? Habent illic moyse
et ꝓphetas. Et ille: nō pater ab
ham: ſ si quis a mortuis resur
rexerit credent. Et abrahā. si no
yscn inquit ꝙ ꝓphetas nō audi
unt: nec si quis a mortuis resur
rexerit credent. De quibz dicit
habent ibi moysen et ꝓphetas?
De hys utiqz q adhuc vivebat.
quibz adhuc tempus correctiois
largiu erat: qui nondu venerat
i locu illa tormentoꝝ. Habent
ibi inqt quos audiant. moysen
et ꝓphetas. Nō credūt hys: ſ si
quis a mortuis resurrexerit cre
dent. Si moysen ꝙ ꝓphas non
audiūt. nec si quis a mortuis
resurrexerit credent: sententia
abrahe ē. Abrahe sententia ubi
et unde? De quoda excelso loco
et pleno quietis et felicitatis.
quē vidit ille q cruciabatur in
flāma leuatis oculis suis. qui
in eius gremio idest i eius secre
to. vidit pauperē felicit. erui
tantē: inde prolata est ista sen
tentia. Vide de q tribunali:
ibi enī habitat deus qui i sanctis
habitat deus. Vñ optat aplus
et dicit. dissolui et esse cum xpo
multo magis optimū: ꝙ latroni
illi dicit. hodie mecū eris in pdiſ

so. Ergo dñs cū abrahā et ī abra
ham manens, dixit ista sua
habent ibi moysen et ꝓphetas:
si illos nō audiunt. neq; si aliq̄s
a mortuis resurrexerit credent ei.
O heretica. habetis hic moysen
ꝓphetas. auditis. ad hoc potest audie
adhuc licet corrigi: animo sitate
frenate. veritatē tenē adhuc cō
creditur. Discepte vobiscum
vtrū audiendus sit moyses et ꝓ
phete qui fidei sue testimonia
tantū exhibuerūt: cū videam⁹
sit aurem ea humanas. ut ab
ipis predicate sūt. Q̄d dubita
tis adhuc credē moysi ⁊ ꝓphis:
Quid dubitatis audire: An for
te queritis resurgentē a mortu
is: vtrū et ipe vobis dicat de
cā sua: Que sunt hoc due
aput infeos aliquē mutti er
mortuis ad fres suos: reprhens⁹
ē quia hoc quesiuit. Sufficē de
buerūt fratres eius moyses et ꝓ
phete. Ad hoc ille frustra quesi
it: ut vos iam exemplo āmo
niti ne frustra et sero queratis
sicut ille torqueamini. ⁊ audi
atis moysen ⁊ ꝓphas. Q̄d dixit
moyses: In semine tuo bñdicē
tur oēs gentes. Q̄d dixerunt
ꝓphete: Cōmemorabunt² et con
uertent² ad dñm vniuersi fines
terre. Adhuc in dictur⁹ es ali
quis surgat er mortuis. Ego
nō credo nisi aliq̄s inde veneit
et dixerit. O dñe grās mie tue.
voluisti mori ut aliq̄s ab infe
ris surgēt: et ipe aliq̄s nō q̄ā
ꝓ ꝫ veritas surrexit ab infis.
qui vere de infris dicēt. ⁊ si ad
infos nō venisset: et tū ꝓpter
vos imperitos malos esse
ipe mortuus ē. esse surrexit ab
infis: q̄d dicis hēre q̄d dicas:
Modo te audiam. finite ſ̄ oīs
errusationes tue: et si vba dux
ris dicitis apud infos ꝓstitu
ti. surrexit a mortuis ipe. digna
ris ul' ipm audire: Esse q̄d forte
similis es dicit mortuo: vinus
desideabas surgē ab infis. Nō
pater tuus. nō auus tuus: nō
illi surrexerūt. q̄ nescio q̄s noīe
traditoris īfamauerūt. Dz esse
nō infamauerūt: verū dixerūt.
Dis nosse q̄ nichil ad me: Audi
am⁹ simul q̄d dixit q̄ surrexit
a mortuis. Quid pluribz īmoror:
Audiamus iā. apiat² euangeliū.
legat² q̄d factū est tamq̄ fiat: po
nant² an oculos nros gesta ꝑte
rita. ꝓt̄ cauenda futa². Esse xp̄s
surgens a mortuis ostendit se
discaplis suis. Nupsit ipi⁹ ⁊ ipse
sponsus. erat sponsa: esse spon
sus qui dicebatur mortuus. ab
sumptus. finitus. esse integer
resurrexit. esse ostendit² oculis
discapulor: esse prebet² contrectā
tibz manibz. esse tetigit matrisq̄
qui desperati sūt uulnera. Exhibu
it se oculis eorū videndū. manibz
contrectandū: putabāt spm ē.
Desperauerūt eni de salute sua:
exhortat² eos. confirmat in fide.
Palpate et videte. q̄ spūs carnē
et ossa nō habet. sicut me videtis
habere. Tangūt. gaudent. trepi
dant: ⁊ cū adhuc trepidarent

pre gaudio. sic habes scriptū. et
sic certa sūt. Que multū leta sūt.
vix credunt. Dubitatio quedā re
luti tardius credentis tondit uolū
tatem tenentis: nitē est ut plus
homo gaudeat. cū venerit quod
desperauerat. Nam ad ipm gau
diū tondiendū et augendū. nolu
it se statim cognosci. Tenuit usq
discipulor suor. illor duor qb
nuenit i uia colloquentes iam
in desperatione et dicentes: nos
aūt sperabam⁹ qr ipe eet redēp
turus isrl. Putauerūt hoc iam:
nō putabant iā. Spes cū eis nō
erat: et christus cū eis erat. et qui
se reddidit et spem reduxit. Post
ea ergo dixit. postea q̄ eum illi
in panis fractione cognouе
rūt. et obtulit se aliis discipulis
suis cū putarent spm ee: palpate
et videte quia spūs carnē et ossa
nō habet. sicut me videtis habe.
Et cū adhuc pre gaudio dubita
rent⁹: habetis hic aut qđ mādu
cetur⁹: Acceperit. benedixit: man
ducauit et dedit eis. Expressa e
veritas corporis: ablata e omis
suspitio falsitatis. Quid inde:
Non sciebatis quia oportebat
impleri omnia. que scripta st in
lege moysi et pphetis et psalmis
de me⁹: Et qua illi credebāt moy
si et pphetis. verū eni erat quod
dixit abraham. si moysen et pro
phetas nō audiunt. neq⁹ si quis
ex mortuis resurrexerit credent:
qr ergo credebant moysi et pphis.
et nō erant de ipsis quos repre
hendit abraham. audierūt qđ
ait dis. nō sciebatis q̄a oportebat
impleri omia. que scripta st i lege
moysi et pphetis et psalmis de me.
Exte qui crediderūt moysi et pphe
tis: videte q̄ admodū ex iporum
testimonio credent ei qui surgit
a mortuis. Tūc aperuit illis sen
sum ut intelligerent scripturis.
et dixit eis: qm̄ sic scriptum est. et
sic oportebat pati xpm et resur
gere a mortuis tertia die. Habes
iam sponsū ecclie⁹: et nō hinc ta
cuit moyses. nō hinc tacuerunt
pphete. xpm resurrecturū a mor
tuis tertia die: passurū. resurre
cturū. Descriptus e nob sponsus
ut nō erremus: ſ nescio q̄ erraunt.
et quia nō erramus i sponso. et
ipi videntes ea que et nos credere
de sponso⁹: ut a membris sponsi
nos auocent dicāt nobis. ipse
e quidē sponsus que credimus q̄
et nos credimus: ſ sponsa nō est
ipa ecclia quā tenetis. Et q̄ illa
e: pars donati. Et hoc quod tu
dicis hoc tu dicis an sponsus⁹: tu
dicis an deus⁹: Q moysen audi
am teneo: dictū e ad moysen.
i semine tuo bndicent omes gen
tes. Tu dicis an spūs dei⁹: Q pphe
tas ecclīam teneo: dictū e pphe
tis. cōmendabunt⁹ et cōuertentur
ad dnm vniūsi fines terre. Ecce
iā teneo testimoniū legis. et testi
moniū pphetaru. Audiam⁹ et eum
qui surrexit a mortuis. Quid
se sponsū. teneam⁹ eū: ostendit
demonstrando. exhibendo testi
monia. Hoc enī moyses hoc pphete
qr oportebat pati xpm et resurge

tertia die. Jam ergo quia tene
mus ambo sponsū et ipīs verb.
et puto quia iā intrapis metū ac
cepe. et hijs verbis movsi ⁊ pro
phetis credamus. et ei q̄ resurrex
it a mortuis: sequat⁹ et dicat.
O dñe video iam sponsū rpm.
factū ē ne quis me auocet a mē
bris sponse tue. et nō sis mi rap⁹
si ego ī membris eius nō fuero:
dic michi et de ecclīa aliq̄d quia
iam de sponso eius nō dubito. u
Audi et de ecclīa. Sequit⁹ ⁊ dicat:
predicatur ī noīe eius pnīaz et
remissionē pcōrū. Nichil veius.
p̄dicari in noīe eius pnīam et
remissionē pcōrū. Sed hoc ubi?
Aly enī dicūt esse hic. aly esse i
llic. Et quid ipe? Nolite credē:
erurgent pseudo rpi. et pseudo
pphete et dicent esse hic et esse il
lic. Non enī de ipo capite dicunt
esse hic et esse illic: notū est enī
q̄ ipius in celis est. Sed de ecclīa
ubi rpius ē quid aut? Esse ego vo
biscum sum usq; ad cōsūmationē
seculi. Hz aut dñs nolite credere.
Qui dicit esse hic et esse illic. p
tes oīdit: ego totū eum. Dicat
michi hoc euangeliū. dic hoc
ipe ex euāgelio. quia resurrex
isti a mortuis ut credant ei qui
credunt movsi ⁊ pphis: dic mi
chi hoc tu. Audio oportebat xpm
pati et resurgē tcia die: et
p̄dicari in noīe eius pnīam. ⁊
remissionē pcōrū p omīs gētes.
incipientibz ab ihrlm. Quid ē
heresie? Certe cū recitauē mov
sen. cū recitauē pphas: distulisti
ad eū q̄ resurrectur⁹ erat a mortuis.
Esse resurrexit. esse dicit: tā nullā
habz dubitationē ecclīa rpi ⁊ vor
rpi q̄m nullā habet dubitatiōz
corpus rpi. demonstratū oculis. cō
trectatū manibz discipulorū. Esse
qui resurrexit a mortuis utrumz
oīdit? caput oīdit. membra oī
dit: sponsum oīdit sponsā oīdit.
Aut utrūz me credē: aut illud
in scripturis tuis credis. Qd
enī q̄ resurrexit a mortuis. quia
meo corpe resurrexit? Bene quia
creatures oīdit: q̄ ut crucifixus
ē ut sepultus. ita redditus ita de
monstrat⁹. Optime credis: audi
illū loquentē in quē credis. p̄di
cabitur in nomine eius pnīa ⁊
remissio pcōrū. Ubi? Platas ter
ras? Si vellem illud ego dicē. iā
tu luctans adiisus hereticos. iam
pugnās. iam habens cū illis cō
flictū. tante questionis. nō illud
dicerem sic contra pīres hereticos.
quō illud dicit ille cont̄ futuros.
Quid vis amplius? Remissio p⁹
catorū in rpi nomine predicat⁹.
Ubi? Omnes gentes. Unde? In
cipiens ab ihrlm. Cōmunem hu
ic ecclīe. Quare hūgam⁹? Cepit
enī her ecclīa ab ihrlm ista terre
na: ut gaudeat de deo ī illa ihrlz
celesti. Ab hac enī incepit. ad illā
terminat. In illa tota ecclīa erit:
ab ista exordiū fidei sumpsit. Lege
actus aplōz si forte mentior. quō
ibi erant cōgregati discipuli cum
veniset spūs sanctus: ut ostenda
tur tibi q̄d dicit dñs incipientibz
ab ihrlm. quō linguis omīm sunt

loaun ī qb̄ venit ſpūs ſcō. Quare
nō vis loqui oīm linguis? Ecce i
bi omnes lingue ſonuerūt? quaē
mō eis dat ſpūs ſanctus. nō loq
tur omnibz linguis? Hoc enī tūc
erat indicīū venientis in homines
ſpūs ſancti: ut linguis oīm loque
rent. Modo quid dicturus es he
retice? Quia nō datur ſpūs ſcō?
Non dico vbi dat? an nō datur?
Si nō datur? qđ est qđ agitis lo
quendo. baptizando. bñdicendo?
Qđ est qđ agitis? Inania celeb
tis. Ergo datur. Si datur? quare
linguis oīm nō loquūt quibus
datur? Nūquid defecit donum
dei. aut minor ē fructus? Creue
rūt zizania. ſ et triticū: ſinite u
traq; creſcere uſq; ad meſſem. Nō
dicit creſcant zizania. ceteſcat
triticū: utrūq; creuit. Quaē nō
appareat nō ſpūs ſcūs in linguis
oīmbz? Immo vō appareat in lin
guis oīmbz. Tūc enī nōdū erat
ecīa p terrarū orbē diffuſa: ut
membra xpi i oīmbz gentibz loq
rent. Tūc implebatur i uno: qđ
pnūciabat in oīmbz. Jam totū
corpus xpi loquit oīm linguis:
et quibz nondū loquit loquet.
Creſcat enī ecīa donec occupet
oīs linguas. Cđ vos deſeruis
tis. quousq; creuit? Tenete vo
biscū quousq; attendat: ut nobiſ
cū puenientibz ad ea que nondū
attenſit. Loquor oīm linguis au
deo tibi dicē. in corpe xpi ſū et
ecīa xpi ſum. Si corpus xpi oīm
linguis ecīa loquitur: et ego i om
nibz linguis ſum. Mea ē grecia.
mea eſt ſyria. mea ē hebrea. mea
ē oīm gentiū: q in vnitate ſum
oīm gentiū. Ergo frēs repit ecīa
ab illīm. ut per oīs gentes. ppa
garet. Quid euidentius hoc teſ
timonio legis. ppheticī. ipi dñi?
Apl̄orū vbiq; ſonant voces: red
dentes teſtimoniū ſpei nīe i vni
tate corpis xpi. Gaudete i frumē
tis. tolente zizania: gemite in
tritura. ſuſpirate in horreū. De
mum illud tempus q gaudebim
confirmatis ventis portas illi.
Intret q intratur ē: q illuc ma
nifeſtus intrabit. huc fictus nō
intret. Qui aūt huc fictus intrat.
foris eſt. Foris ē et meſcat: ventila
brū ꝓbat. ventes probabit. Qui
nō vē intus et ventat intus: ibi
firmiter intus. Qui aūt huc tole
rando intus: ibi gaudendo intus.
Fines enī illīm par: qđ poſuit
unūſt fines tuos pacē. Nō deſiderā
mus patrem quē hic habem
us ſpe. Adhuc enī i nobiſipis
bus par? Caro cupiſcit aduerſus
ſpm: ſpūs aūt aduerſus carnem.
Ubi plena pax in uno homine?
Tūc erit plena i oīmbz simul
illīm. Cū erit plena pax? Cū
corruptibile hoc induerit incor
ruptionē: et mortale hoc indu
eit īmortalitatē. Cū erit plena
i uno hoīe: tūc erit plena pax.
firma pax. Nichil litigat adiſ
cum in homine. nō ipa adiſcu
ſe et quadā pte ſanctā. nō carnis
ſingulitas. nō indigentia corpis.
nō fames nō ſitis. nō frigus nō
eſtus. nō laſſitudo. nō nulla tēpta

nō ꝓuocatio rue: nō certe ipā sol
lucta cautela. et uitandi timo
et diligendi. ¶ Vel oīa fiēs mei
litigant aduersū nos: nōdū est
plena et ꝓferta par. Qđ clamas
tis qui iam dudum noīata pa
te er desiderio clamastis. clamor
ū de sitī erat. nō de saturitate:
quia ibi erit ꝓferta iustitia ubi
ꝓferta par. ¶ Modo esurim⁹ et siti
mus iustitiam: beati q̄ esuriūt
et sitiūt iustitiā qm̄ ipi saturа
buntᶻ. Quō ipi saturabūtᶻ? Cū
ad patrem uenerimus. ¶ Deo cum
duxisset q̄ posuit fines tuos pacē:
quia ibi saturitas ⁊ nulla indi
gentia. subdidit statim Et
adipe frumenti saturans te. Fiēs
qm̄ par ipa de qua loquim⁹. nō
dū est in totis nobis. id est ī uno
quoꝙ nrm̄ tota: adhuc forte a
spū uēo delectat audire. Si si nu
chil resistit et relenat er tempore
finemus psalmū. ¶ Fatigatos uos
nuspiam uideo: tamē uereor nonn
deus. ne onerī sim uobis a q̄busda
dam fīlibus: et uideo studia mul
torū exigentiū hūc laborem de
me et hunc sudorem. quē credo
ī dño nō futurū īfructuosū. Dau
deo tantā ee uoluptatē ī uerita
te uerbi dei; ut studiū uīm bo
nū in bono. et de bono uigilat ⁊
studiū insanorū. currentium in
amphiteatrū. ¶ Nūq̄d illi si tā diu
fuerint. adhuc spectaret? Ergo
fiēs audiam⁹ retrea: q̄ hoc uultis.
assit dns; assit ⁊ uerbis ⁊ mētis
nīs. Qui posuit fines tuos pacē.
ad illā ihrlm dicit: et adipe fru
menti saturans te. Linsyt fames
et sitis in ista: sufficit saturitas.
Qui ibi erit adeps frumēti. ni
si panis ille q̄ de celo descendit
ad nos? ¶ In prīa ipa q̄m̄o satia
bit? qui in peregrinatione sit pa
nis? ¶ Iam mō de ipa pegrinatoē
nīa loquturus ē: qua uenit² ad il
lam ihrlm ubi collaudabim⁹ do
minū. ¶ Laudabim⁹ deū nrm̄ nos ihe
rusalem nos syon: qui confirma
buntᶻ uectes portarū nrārū. Et ei
ille qui tūc saciabit adipe frumē
ti. quid faciat in ista pegrinatoē?
Qui emittit uerbū suū terre.
Ecce in terra laboram⁹ fessi. lan
guidi. pigri. frigidi? qui leuaem²
ad adipem frumēti saciantē. ni
mitteret uerbū suū terre. q̄ gra
uabamur. terre qua impediebа
mur a reditu? Misit uerbū suū
nō dereruit: eciā in heremo plu
it mana de celo. Qui emittit u
bum suū terre: et uenit ad terras
uerbū eius. Quō eius. aut qđ ē
uerbū eius? Usq; ī uelocitatē
currit uerbum eius. ¶ Non dicit
uelox est uerbū eius. currit uerbū
eius usq; in uelocitatē. ¶ Intenta
mus fiēs: nō potuit eligē melius
uerbū. caliduis calore calefacit.
frigus frigore frigefacit. uelox ue
locitate uelox fit. Qđ caliduis ipo
calore? quo calet q̄nq̄đ fit caliduis?
Quid frigidus ipo frigore? quo
frigefacit q̄nq̄đ frigidum fit? Qđ
ergo uelocius ipa uelocitate? q̄
uelox fit quinq̄đ uelocitate currit?
Possunt dici multa uelocia ⁊ alia
magis et alia minus: et tanto

que q̄ res velor est. quanto ē pauci
ceps velocitatis. Illa res magis pti
ceps velocitatis. ergo magis uelor:
aut minus pticeps velocitatis. er
go minus velor? ipa itaq̄ veloci
tate quid velocius? Ergo quousq̄
curret? Usq̄ in velocitatē. Quātū
vis auge qđ velor est verbū: i dic
velocius ē q̄ illud aut illud. q̄n
aueb. q̄ venti. q̄ angeli? nūq̄d a
liquid horū tantū quanta ipa ve
locitas usq̄ i ipam velocitatē?
Velocitas ipa quid ē fiēs? Ubiq̄
ē: nō est in pte. Hoc ptinet ad ver
bū dei nō esse in pte: ubiq̄ ēe p
ipm verbū. er quo dei virtus et
dei sapiēcia ē nondū assumpta
carne. Si cogitemus deū i forma
dei. verbū equale pri: ipa est sa
pientia dei de qua dictū ē. attin
git a fine usq̄ ad finem fortiter.
Quāta velocitas? Attingit a fi
ne usq̄ ad finem fortit. Si forte
īmobilitate attingit. Si īmobi
litate tāq̄ moles aliqua sarcia
impleat locū aliquē: dicit quod
attingit eus dē loci a fine usq̄ ad
ad finem. nō tamen motu. Qđ
ergo dicimus? Non habet motū
verbū illud. et sapientia illa sto
lida ē? Et ubi est qđ dicit de sa
piēcie spū tū multa dicerentur.
acutius inq̄t. mobilius. certius. i
corruptibilius? Sic utiq̄ sapia
dei mobilius. Si ergo mobilius:
q̄n hoc tangit illud non tāgit.
aut hoc tangit. illud deseit? Et
ubi ē velocitas? Hoc fiant velo
citas? ut et ubiq̄ semper sit. et
nusquam inclusa teneatur.

Sed cogitare ista nō possumus: pi
gri sumus. Quis ista cogitet? Et
veniam fiēs q̄n dixi quod potui:
si tū potui si intellexi. et quō potui
isti intellexisti. Sed quid dubita
plius? Ei aūt q̄ potens est facere
supra q̄n petimus aut intelligimus?
Quid hic oīs dicit? Quia q̄aeus
tāq̄ intellexerimus? nō intellexerimus
sicuti est. Quare hoc? Corpus ē
qđ corrūpitur aggrauat aiam.
Ergo in terra frigidi sumus. Ve
locitas ei feriens ē: et omnia fer
uentia velociora. omnia frigida
tardiora. Nos tardi. ergo frigidi:
illa aūt sapiēcia curret usq̄ in
velocitatē. Ergo feruentissima ē.
net ē qui se abscondat a calore
eius. Nos ergo q̄ frigidi corporib
tarditate. vinculo terrene vite
humus corruptibil' onere. nullā
ne spem habemus ad capiendū ver
bū. quod usq̄ i velocitatē curret?
An uō ille q̄nus et corpe in in
fima depressos deserut? Nōne
ipe p̄destinauit nos antep̄ i isto
mortali et pigro corpe nascēs?
Qui ergo p̄destinauit nos. ad
terre nitem ipos nos. Jam cū
veniamus ad illos psalmu ver
sus subobscuros. capiat illa i
uoluta euolu: q̄n nos i ubi
dei q̄to magis p nos dicit. tan
to audiores inuenit. Ete nos
pigri i hac terra q̄ angelum
hic: et quō contingit nimbus.
rursus cū gelant et i yma de
dūt. sit frigescente amitate aē
dit humana natura i has tenē
et pigro corpe īuoluta. velut nu

fatta est. Sed ista nunc sc̄i predestinati filij dei: Dat eīm ille nunc velut lanam. Quid ē velut lanā? id est de nunc quā dedit. de ipsis pigris adhuc spū. et frigidis quos predestinauit frūtus ē aliqd. Lana eīm materies vestis ē. Lana tum videtur: veluti ꝑparatio ē aliqua ad vestem. Ergo ꝑdestinauit hos qui ad tempus frigidi repunt in terra. et nondū ferment spū cum tatis. de predestinatiōe ei adhuc loquit: veluti lanā dedit hos t deus: facturus est inde vestē. Ascendito i monte vestis christi fulsit sicut nix. Fulgebat vestis ipi sicut nix: tamq̄ de illa lana iam facta erat tunica. de q̄ lana id est de nunc q̄m dedit sicut lanā. adhuc predestinati pigri erant. Sz expecta, vide quid sequat: quia sicut lanā dedit eos. sic indet tunicā. Quō eīm diat ecclā corpus ipi: diat et vestimentū ipi ipa ecclā. Inde ē illud qd̄ ait aplus: ut exhiberet sibi gloriosam ecclām. nō habentē maculā aut rugam. Ergo exhibeat sibi glōsā ecclām: nō habentē maculā aut rugam. faciat sibi vestem de illa lana q̄m ꝑdestinauit i nunc. adhuc i hominibus incredulis et frigidis et pigris: faciat vestem de hac lana ut abluat a maculis. mundet a fide. ut rugā nō habeat tendat in cruce. Qui dat nunc sicut lanā. Iam si predestinati sc̄i. vocandi sunt. Quos eī predestinauit. illos et vocauit. Ia quō vocat exclamo ē corpis illi ut sani fiant? quō vocant? Audi eccā geli: nō veni vocare iustos. sed pctōres in pniam. Incipit ergo iā predestinatiōe vis illius cognoscē tempore suū. accusare ptām suū: incipit vocatione venire ad pniaz. Merito ergo qui dat nunc velut lanam, ꝓpter confectū tunice: futuri eccā, ꝓpt vocationē in pniam.

Nebulam velut cinerē spargit. Nebulā imit velut cinerē spargit. Quis? Qui dat nunc sicut lanam. Quos eīm ꝑdestinauit vocat i penitētiā: quia q̄s ꝑdestinauit. illos et vocauit. Cui aūt ad pniam ptinet. Audi vocantē ad pniaz? tū erpbeant q̄busdā ciuitatibz dicens. ve tibi chorozaim ve tibi bethsaida: quia si in tyro t sydone facte erāt vtutes. que facte sc̄i in vobis. olim imit in cilicio et cinere pniam egissent. Ergo nebulam velut cinerē spargit. Quid ē nebulam velut cinerem spargit? Cū vocat quisq; ad intelligendum deū. et diat illi capere veritatem. incipit velle capere veitatem. nō sufficit: videt se quādam caligine pati. quā antea nō videbat. Adhuc ē ergo illa nebula. ut noceis nescire te. et noueris q̄d scire oportet: et videas te īualidū ad illud sciendū q̄d̄ oportet sciri. Nam si īuista nebula iā ante presūpseris scire. audies ab aplo: qui se putat aliq̄d scire. nondū scit quē admodū oporteat eū scire. Ergo nondū comprehendisti: adhuc nebulā pateris. Sz nondū te desemit: qui attendit tibi lucernā

carnis sue. Non erres in nebula: fide sequere. Ex qua tonaris vide et nō potes: penitent te prōrū. qr nebula velut carnis spaisa est. Quid iā te penitet? Cōmunatē fuisse aduersus deū. Quid iam te penitet? Detrū fuisse vias tu as malas. puenisse in istam difficultatē illus beate visionis: et erit tibi salubris nebula, qm̄ sicut cinerem spargit deus. Tu ipe es adhuc nebula. ꝑ uelut carnis. Adhuc enī penitentes voluntatur in cinere fīēs mei; tamq̄ simules se contestantes. dicētes deo suo carnis sum. Dixit ei quidā stultus: desperi memzipin et distabun. et estimaui me terrā et cinerem. Vere ē hūilitas penitentis. Qui abrahā loquit ad deum suū. et qui wlt sibi aperiri intrā dui sodomorū: ego inqt terra et cinis sum. Quo fiunt ista semperhūilitas in magnis et sanctis viris? Nebulam ergo sicut cinerē spargit. Quare? Quia quos p̄ destinauit illos et vocauit: qui nō venit vocare iustos. ꝑ peccatores in pniam. Qui emittit crystallum suū velut frusta panis. Ho denuo laborandū est dicē qd sit crystallū: preclarū enī sum? et credo nō erubisse carnem vestre. Qd ergo ē. mittit crystallū suū velut frusta panis? Quo mō illa ipius qua p̄destinator ē. quo nebula illa ipius qr ipi vocant ad pniam. i predestinati sūt ad salutē: sic ē quodāmō crystallum ipsius. Quid est crystallum? n

Multū obdurat. multū gelauit: nō iā sicut nix frigale solu potest. Nix multorū annorū dum ta tempore et serie sclorū. crystallū dicat: et hoc mittit velut frusta panis. Quid hoc sibi wlt? Fuerūt nimis duri. nō iā nisi crystallo cōparandi: et ipi predestinati sūt et vocati. i quidā eorū ita ut pascerent alios. et erūt utiles et alios. Et quido pus ē ut numerem multos. forte quos nouim? illū aut illum? Occurrit vnicuiq; cogitāti et hys q̄ nōnūq; forte duri et pnates et obnitentes aduersus veritatē fuerūt: et nō p̄dicanti veritatē. facti sūt frusta panis. Quis ille? Vnus panis inqt aplūs. multi vnū corpus sumus in ipo. Vnus panis vnū corpus multi sumus. ipe dicat. Ergo si vnus panis totū corpus ipi: membra ipi frusta panis sūt. De quibusdam duris facit mēbra sua. et vulnera ad alios pascendos. n Quid unus p multos? Nonne sumū paulū aplm inuenimus? Nichil nobis isto viro notius? nichil suauius. nichil in sanctis familiarius ē: et si fuerunt qui er tanta duritia tenuerunt? in quanta ipe fuit. panis frāt? ipo ꝓposito adexemplū omnes curarent. ut expluret sensus iste. Mittit crystallū suū sicut frusta panis. Cum crystallū erat aplūs paulus. durus. obnitens veriti: clamans adiutus euāgelii. tanq̄ indurans adiutus solem.

Iste qñ duruꝫ fuit arescens in lege. eruditus ad pedes gamaliel legis doctoris? Nõ audiebt moysen et pphetas rpm pdicantes. Magna duricia. Certe gentes nõ audierãt pphetas. nõ audierant moysẽ: frigidi erant. ꝫ crystallum nõ erant. Ille qui arguebat in verbis predicãtiꝫ crystũ. et rpo venienti nõ credebat: nimis obduruerat. Quia ergo crystallũ erat. nitidus videbat et candidus: ꝫ durus et nimiũ gelidus. Quõ nitidus r candidus? Hebreus er hebreis: scdm legem phariseus. Vide nitorem crystalli: audi duriciã crystalli. Secundũ emulationẽ psequẽs ecclam dei. Inter lapidatores sci stephani mꝛis ibi erat iste durꝰ: et forte ceteris durior. Oĩm eĩ lapidantiũ vestimẽta seruabat: ut oĩm ĩ manibꝫ lapidarent. Ergo videmꝰ nuvem. nebulã. crystallũ: bonũ ẽ ut ille spuat r soluat. Si enĩ ipe nõ spuerit. si nõ ipe duriciã glaciei huiꝰ dissoluerit? In faciem frigoris eius quis subsistet? In faciẽ frigoris eius. Cuius? Dei. Vnde ẽ ei frigus? Certe desert pdicatorem. certe nõ vocat: certe nõ aperit sensũ. certe nõ infundit gratiã. Saluatur homo si potest gracie: nõ pt stultitie. Quare nõ potest? In faciem frigoris eius qs subsistet? Vide ergo congelascentẽ illũ dicentem. video aliã legẽ ĩ mẽbris meis repugnantẽ legi mentis mee: r captiuũ me ducentẽ ĩ lege pti q ẽ ĩ membris meis. Miser ego homo quis me liberabit de corpore mortis huius? Ecce frigesco. ecce congelasco? quo calore solvor ut currã? Quis me liberabit de corpe mortis huius? In faciẽ frigoris eius qs subsistet? Et qs sepiꝰ libenbit? si ille desereuerit? Et quis liberat? Gracia dei pr̃ ihm rpm dnm nrm. Audi et et hic gratiã dei. Qui mittit crystallũ suũ sicut frusta panis? in faciẽ frigoris eius quis sbsistet? Ergo desperatio est? Absit. Sequit enĩ. Et mittet verbũ suum et tabefaciet ea. Nõ ergo desperet nix. nõ desperet nebula: nõ desperet crystallus. De nive nãq tamq de lana conficit et tunica. Nebula illa in pnã salutem inuenit: q quos predestinauit illos r vocauit. Licet sint inter pdestinatos durissimi. et multo quasi tpe cõgelauerint. et crystallũ facti fuerũt: nõ erũt dum mie dei. Emittet verbũ suũ. et tabefaciet ea. Quid est tabefaciet? Ne forte ĩ malo ĩtelligatis tabefaciet: liquefaciet. dissoluet. Duri sũt enĩ p superbiã. Vento et superbia stupor ducitur. Quicq enĩ stupidũ est. frigidũ ẽ. Rigorem passi hoies cotidie r dicũt. obstupuit. Ergo superbia stupor est. Emittet verbũ suũ et tabefaciet ea. Et reuera cumuli nimbꝰ cũ tabescunt: deliquescunt ĩ humilitate. Quõ ergo ẽ si nimbꝰ montẽ erigit stupor: sic stultos erigit superbia. Emittit verbũ suum. et tabefaciet ea. Certe vẽit illud:

arstallum. Saulus post cedē et lapidationē stephani dumia q̄m stupidus in ip̄m: petit lutea ab a sacerdotib̄. ut unda q̄ exhibeat q̄ anos. anhelans. cedes. Durus est iste et gelidus tm̄ ignē dei. Sed q̄ q̄ est durus. q̄ q̄ gelidus. et ce ille qui emittet verbū suū et tabefaciet ea: clamaut de celo feruidus. saule saule quid me p̄ sequeris. Una illa vox tanta il la dumia arstulli resoluta est. Emittet ergo verbū suū. et tabe faciet ea. Non desperet de arstul lo: q̄ tu omnis de nube ul' de ne bula: De ipo arstallo nō desperet tur. Audi vocem quādā arstalli: qui prius fui blasphemus et p̄se cutor et iniuriosus. Sed q̄ re solut arstallū deus: Ne de se nr ipa desperet. Aut enī: ideo miāz con sertus sum: ut in me ostenderet xp̄us ihūs omem patiam. ad̄ formationē eoz q̄ credituri sut illi in vitā eternā. Clamat er go deus ad gentes: soluite arf tallū. venite nubes. Emittet v bū suū et tabefaciet ea. Spi rabit spūs. et profluent aque. Ecce arstallū et nubes resoluū t̄: erunt in aquas. q̄ sicut bibant et vivant. Saulus durus ut ar tallū: stephanū ē p̄sequens ad mortem: paulus iā in aqua vi va: gentes vocat ad fontē. Spi rabit spūs eius. et pfluēt aque. Spūs feruens: vñ dictū est in a lio psalmo. conuite dñe captiuu tatem nr̄am. sic torrēs in austro. Captiuitatē ei ihrlm tm̄ congela uerunt in babilonia. Hat aus ter. solutur rigor captiuitatis: et curret in deū feruor caritatis. Spirauit spūs eius et pfluent aque: fiat in eis fons aque sa lientis in vitam eternā. In nūciando verbū suū iacob: iustu cias et iudicia sua isr̄l. Cēs iusti cias: que iudicia: Quia et quid hic humanū genus ante p̄ssum est. cū ēēt nix et nebula et arstallū: merito p̄ssum ē. sup̄bie et elationis i deū. Reuer tamur ad origine tm̄ sub nostri: et videamus q̄ vere sume i psal mo cantat. prius q̄ humiliaret ego deliqui. Se qui dicat prius q̄ humiliaret ego deliqui: ipe dicat bonū mihi q̄m humiliasti me. ut discā iustificatiōes tuas. Vah ergo iustificationes a deo discat iacob. qui ferat ipm iacob luctā ri cū angelo: in cunis angeli p sona ipe dns erat luctatus. reni it. vim ferat. ut teneret tualut: ut teneret ferat se teneri mia nō in firmitate. luctatus ergo iacob p̄ualuit. tenuit: et q̄ videbat̄ vicisse. rogat ut benedicat̄ ab eo. Quo intelligebat cū q̄ luctatus fuerat. q̄ tenuerit: Quare viole ter ē luctatus q tenuit: Quia ter regnū celorū vim patit̄: et qui vim fecūt diripuit illud. Er go quare luctatus: Quia cū la bore. Quare vir tenem" q̄ p̄fuale amisimus: Ner fuale recipe dū est. q̄ amisimus. Discamus p̄dere. q̄ tenemus: laboret homo ut teneat. Tenebit ad finitate

qđ̄ tenuerit post laborē. Ergo her
udita sua deus manifestauit ia
cob et isrl'. Aptius dictam. id est qr
et usti qui hic sūt. laboreb. piacu
la. molestias passiones. p merito
patiūtur iusto iudicio dei? qr ille
solus potest dicē sine causa hic
passus sum. q̄nus ideo nō sine cā.
quia. ppter vos: q̄ solus potest di
cere. que nō impune tūt exsoluebā?
qui solus dicē potuit. ecce venit
princeps huius mūdi et in me
nichil inueniet. Et quasi diceret
ei quare ergo patieris: sequit et
dicit. ſ ut sciant omnes qr volun
tatem p̄is mei facio. surgite eam⁹
hinc. Ceteri omnes merito suo.
iudicio dei et pro iustitia q̄ patiū
tur nō sibi arrogent: quasi habe
ant passionē innocentie. qualis
in xpo erat. Audi aplm petrum:
tempus ē inqt ut iudiciū incipi
at a domo dñi. Exhortans nōs
et testes dei. ut omnes mundas fix
mentes scli. patientissime in semet
ipis toleret, aut illis. temp⁹ est
inchoationis iudicij ex do
mo dei. Si aūt nostrū a nob⁹? q̄s
finis eorū qui nō credūt dei euā
gelio: Si iustus vix saluus fit. p
cator et impius ubi parebunt?
Annūciauit verbū suū iacob: iu
stitias et iudicia sua isrl'. Non
fecit sic omni gentī. Nemo vos
fallat: nō annūciatū ē alicui gen
ti hoc iudicium dei. quo patiūtur
iusti et iusti. Quomō? p merito
omnes. Quo? In gratia dei. Nō
in suis meritis liberātur ipi iusti.
Nō annūciatū ē hoc omni gentī. ſ

soli iacob. soli isrl'. Quid ergo
nos facim⁹? si nō annūciauit omni
se genti. ſ tantū iacob. tātū isrl':
Ubi erimus nos? ſ In iacob et in
isrl'. Iudicia sua nō manifestauit
eis. Quibus? Omnibz gentibus.
Et quo vocante sūt nunc. soluto
cristallo? Quo vocante sūt gentes.
iustificato paulo? Quomō. nisi
ut essent in iacob? Precisus est
oleaster ut in. seretur in oliuam.
Jam ad oliuā ptinet; iā nō debēt
dici gentes. ſ una gens in xpo. Gens
in iacob. gens in isrl'. Quae gens
iacob. et gens isrl'? Quia iacob
de ysaac: ysaac de abrahā. Abra
he aūt quid dictū est? ſ In semine
tuo bñdicent omnes gentes. Hoc
idem dictum ē ad ysaac: hoc et
ad iacob. Ptinemus ergo ad ia
cob: quia ptinem⁹ ad ysaac. Pti
nemus ad abraham: semen enī
abrahe. nō me ul' quolibet hoīe
ſ aplo sancto interpretante xpus ē:
et ipe ait, nō dicit et seminibus
tamq̄ in multis. ſ tamq̄ in uno
et semini tuo qđ est xpus. Si unū
semen. unus iacob. unus isrl': et
omnes gentes unus in xpo? ergo
ad omnes ptinet gentes qđ eue
labit ipe iacob et ipe isrl'. et illi
soli in alys gentib; deputādi sūt.
qui nolentes credere in xpo no
lunt recredere ab oleastro et inseri
olive: remanebūt in siluo sibi ra
mus sterules et amari. Gaudeat
iacob qui est supplantator esau:
quia supplantauit fratrem. Ceritas
enī ex pte isrl' facta ē ut plenitu
do gentiū intraret. De iacob ē
israhel. Quid est israhel? Jam

omnes audiamus. omīb isrl' sue
qui hic estis. ī membris xpi. sue q
foris et nō foris. et p omīb gentes
ubiq foris ubiq untus. Audiat
ipe isrl. qui er iacob factus ē isrl.
Quid ē israhel? Videns deū. Vbi
videbit deum? In pace. In qua
pace? Pacem ihrlim: qr posuit
mgt fines tuos pacem. Ibi lau
dabim' omēs unus ī uno: ad unū
enim' qr dimittes multa dispersi
non eramus. Explicit psalmus
Cxlvij. Incipit psalm' Cxlviij

Laudatio pnitus
vite nre ī laude
dei ee debet. qa
exultatio sempi
terne fute nre
vite laus dei e
rit: et nemo potest idoneus fiei
futurе vite. qui se ad illā modo
nō exercuerit. Modo laudam' ergo
deū. ßet rogamus deū. Laus nūa
letitiam habz: oratio gemitum.
Promissū ē enī nobis aliqd qd
nondū habemus. et quia venit
ē qui pmisit in spe gaudem': qa
tamē nondū habem' in deside
rio gemimus. Donū ē nobis ipse
venire ī desiderio. donec veniat
qd pmissū est. et nō cesset gemit':
succedat sola laudatio. Pt her
duo tempa. unū qd nūc est in tri
bulationibz et tempestatibz hu
ius vite. alterū qd tūc erit ī secu
ritate et exultatiōe ppetua. Isti
tuta ē nobis ecia celebratio duo
rū temporū: ain pascha q p' pas
cha. Illud qd est ante pascha sig
nificat tribulationē ī qua modo
sumus: qd nō nūc agim' p' pas
cha. significat beatitudinē ī qua
postea erim'? Ante pascha ergo
qd celebramus hoc et agimus:
post pascha aūt qd celebramus
significamus. q nondū tenem'?
Peterea illud tempus ī secundis
et orōibz exercemur: hoc vō tēp'
relegatis secundis ī laudibz agi
mus. Hoc est enī alla qd cānim',
qd latine interpretat ut nostis
laudate dnm. Ideo illud temp'
ante resurrectionē: hoc tempus
post resurrectiōez dnī est. Quo
tempe significat vita futa qua
nondū tenemus: qr qd significa
mus p' resurrectionē dnī. te
nebimus p' resurrectiōez nrm.
In capite enī nro nobis utriq
figurat ē: utriq demōstrat ē.
Passio dnī onēdit nobis vitam
presentis mūtatis. qua oportet
et laborare et tribulari. et adeo
mū mori': resurrectio vō et glo
ficatio dnī onēdit nobis vitā qē
acceptum sum'. tūc veniet re
tribuē dignis dignis: malis
malis bona bonis. Et quo dānō
mali omnes cantare nobiscum
possūt alla'? si aūt ī malicia fu
a pseuerauerint. cantabūt vite
nostre future dice possūt laudē
ipam uō vitā que tūc erit una
veritate que nūc significat' op
tme nō possunt: qr noluerunt
meditari antequ veniret. et tene
qd ventura erat. Nūc ergo frēs
exhortamur vos ut laudetis deū.
et hoc est qd vobis omīb dicim'
quando dicimus alleluya. Lau

date dnm dnīs tu alteri. dicat ꝙ
se ubi: cū se oīb exhortant. oīb
faciūt qđ hortant. ℣ laudate do
mīs vocīs. id est nō ut sola lingua
et vox vra laudet deū. ſ et conſcia
vra. vita vra. facta vra. Etenim
laudam⁹ modo in eūjs qī congre
gamur: cū quiſq; deſcendit ad ꝓ
pria quaſi ceſſat laudare deum.
Non ceſſet bene viuere: et ſemp
laudat deū. Cūt deſinis lauda
re deū: qī a iuſticia et ab eo qđ
illi placet declinas. Nam ſi a bo
na bona nūquā declines. lingua
tua tacet. vita tua clamat: et
aures dei ad cor tuū. Nūo ei au
res nre ad voces nras: ſic aures
dei ad cogitationes nras. Non
poteſt aūt fieri ut habeat mala
facta: qui habet bonas cogita
tiones. Facta enī de cogitatiōe
prediunt: nec quiſq; poteſt facē
aliq̄d. aut ad aliq̄d agendū mem
bra mouē. niſi primo proceſſerit
iuſſio cogitationis. Nūo de ute
roī palatio quiq̄d iuſſerit im
perator ꝓ imperiū romanum e
manat: quiq̄d videris agi per
ꝓuincias. Nūtus motus fit ad
vnā iuſſionē imperatoris intus
ſedentis: ſ mouet ſolū ille labia
cū loquit: et mouet oīb, puin
cia. cū fit qđ loquit. Sic ī vno
quoq; nr̄m intus ē. impator ī cor
de: ſ et ſi bonus bona iubet bona
fiunt. ſi malus mala fiūt. Cum
ibi ſedet xp̄us: quis poteſt ubē
niſi bona: Cū poſſidet drabol⁹:
quid poteſt iubere niſi mala: In
tuo aūt arbitrio deus te ee vo
luit tm̄ paries locū. deo an dya
bolo: cū paruerīs. q̄ poſſidebit. ipe
impendet. Ergo fieb nō tm̄ ad
ſonū attendite. cū laudatis deū:
tota laudate. Cantet vox cantet
vita. cantent facta: et ſi ē adhuc
gemitus. tribulatio. temptatio.
ſpera tranſitura oīa: et illum
ventuī diem quo ſine defu laū
dabimus. Ecce iſte pſalm⁹ q̄ nūq̄
manifeſtus eſt tuendus ē nob.
Diſtribuit enī vnūſq; creaturā
laudantē deū: et tam q̄ hortat
ut laudet. q̄ſi invēiret tacentē.

Laudate dnm de celis. Cur
ſi inuenīret tacentes in
celis laudem dei: et exhortatur
ut ſurgant et laudent. Nūq̄ ce
leſtia laudes conditoris ſui tacu
erunt: nūq̄ terreſtria deū lauda
re ceſſauīt. Sed plane ſt̄ quedā
que habent ſpm laudandi deū:
in eo affectu quo eis placet deus.
Nemo aūt laudat: niſi qđ ei u
placet. Sūt aūt alia que ſpiritū
vite et intellectū ad laudandum
deū nō hūt: ſ qua et ipa bona
ſūt. et in ordine ſuo integre diſpo
ſita. et ad pulchritudinē vnūſq;
tatis referunt. q̄ū condidit deus:
ipa qui dē ꝓ ſe voce ſua et cor de
ſuo nō laudant deū. ſ cū ab ītel
ligentibz conſideīāt. ꝓ ipa lauda
tur deus: et cū ꝓ ipa laudat deus.
quodāmō et ipa laudant deum.
Verbi gratia. laudant deū in ce
lis oīa que habent ſpm vite.
et intellectū purū ad eū contemp
landū: et ſine defectu et faſtidio
diligendū. laudant aūt dnm ꝓ

intellectum in terra discernendi
bonū et malū. et ꝓ intellectū cog
noscendi creatorem et creaturā.
homines qui ista cogitant: et q̄b⁹
tribuit dn̄s mentē discernendi
ista. delectandi atq; laudandi.
homines possunt. Pecora nūq̄d
habent huiusmodi intellectum:
Di haberent huiusmodi intellm
pecora: nō nobis diceret deus nolu
te fieri sicut equus et mulus. quib⁹
nō est intellectus. Cū hortat⁹
nos ut nō sim⁹ sicut pecora sine
intellectu: ondit nobis q̄ homi
ni tribuit intellectū ad laudan
dū deum. Arbores nūq̄d ul' uitā
habent. ipam qua sentiāt sicut
pecora: Nam pecora et si sensū
interiorē rationalem. et mentē dis
cretionē atq; intelligentē non ha
bent quā homo habet. ut laudet
deū: habent tamē uitā manifestā.
Nouum⁹ appetendi abū. utilia su
mendi. noxia respuendi. sensus
corpalia discernendi. usū ad co
lores. auditū ad voces. olfactū ad
odores. gustū ad sapores: motus
ul' ad voluptatē ul' ad molestias
cognoscendas. Intelligum⁹ het.
et videmus ante oculos nostros.
Nō habent rationē intelligēdi:
sed habent spm̄ corpib⁹ animati.
et uitā manifestū. Arbores aūt
nec ipm̄ habent: et tamē omnia
laudant deum. Quare laudant
deū: Quia cū ista videm⁹. et si
deamus creatorē qui ea fecit. de
illis nascit² in nobis laus dei. et
cū ipoꝝ consideratione laudat²
deus: omnia ergo laudant deū.

Lepit ergo iste de celo: laudāt
oīa. et dicit laudate. Dic ea
laudant dicit laudate: Quia
delectatus est eo qđ laudāt. et
placuit ei quasi adiūgē hortati
onē suam⁹: quo si venias ad hoī
nes bonū aliquod opantes cū
gaudio. siue in uinea siue i mes
se. siue in agricultura. placet ti
bi qđ faciunt. et dicis fac te a
gite: nō ut tūc incipiant facere
qm̄ dicis. ꝙ qua placet tibi quod
facientes inueneris. adiūgis gra
tulationē et exhortationē tuam.
Dicendo eīm fac te. et exhortādo
facientes. voto quasi frus cum
illis. In hac ergo exhortatione
plenus spū ꝓpheta dicit. Hic et
psalmus ē aggei et zacharie: sic
habet tytulum. Isti duo ꝓphete
eo tempe quo captiuus populus
tenebatur in babilonia ꝓpheta
bant iam futuru² fore captiuita
tis ut restauraret² ciuitas ihrlm
que bello ceciderat. Significare
uult ergo nobis i mysterio uitam
futuram. ubi laudemus deū post
captiuitatē uite pītis. ubi erit
inuiolata ciuitatis illius magni
ihrlm. unde peregrini suspiram⁹
captiuati adhuc sub onere i sar
cina corpis mortalis. uñ adhuc
gemimus in pegrinatione: exul
tabum⁹ aūt in pria. Qui autē
nō gemit peregrinus. nō grande
bit ciuis: qua desiderio nō ē in
illo. Ille ergo iste sancti. mag
nā consolationē prebuerūt nūc
captiuato ꝓplō sed in tamē: id ē
cōstituto in babilonia sb regib⁹

alienigenis. Ostendebant eñ
ꝓphetiam futurū tempus libe
rationis a captiuitate. instaura
tionis ihrlim: sed illa oñia in fi
gura gesta sunt. habent veri
tem suam. figurata ſt in antiqs:
ꝑfecta ostendunt in nobis. Quo
ergo quid dicat aplūs? Qñ du
sumus in corpe peregrinamur a
domino: nondū sum⁹ in ꝑria.
Qñ erimus in ꝑria? Qñ trāſi
phabim⁹ deiecto ūmico drabo
lo: qñ mors nouissima ūmica
destruet. Tūc fiet sermo q̄ scr
tus est: absorta ē mors i victo
ria. Ubi ē mors victoria tua?
Ubi est mors aculeus tuus? Qñ
ergo nulla erit mortis cōtentio.
que modo est et facit nos gemē
et defectu. et mobilitate rerū et
fragilitate carnis hūane. cōten
dūt nobiscū cotidie temptatiōes.
contendūt cotidie delectatiōes:
et si nō consentim⁹. tū molestiā
patimur et contendim⁹: et mag
nū ꝓculū est ne q̄ contendit vin
catur. Si aut nō consentiēdo vin
camus. molestiā tamē patim⁹
resistendo delectatiōibz. Nō ces
sat et nō morit hostis: nisi in re
surrectione mortuoz. Sz ꝑsuma
mus. fidamus: erigūt nos ag
geus et zacharias. cantāt futu
rā liberatiōnē nrām. Si illi po
pulo cantauerūt. et impletū est.
rpiano ꝑplo q̄d cantat nō imple
bitur? Secuti estote. nō tm in nō
in ista peregrinatione vite hūane.
ꝑ quā hic agatis videre: nō vo
bis placeat amor babilonie. ne
oblimiscamī mutatē ihrlim: et si
corpus vrm adhuc in babilonia
tenet. cor vrm ad ihrlim ꝑmittat.
Laudet ergo tota creatura dñm:
quia hoc ibi factura sum⁹ q̄d hic
premeditamur. Laudate dñm
de celis: Laudate eū i excelsis.
Primo de celis dicit: postea de
terra. Laudat eū deus. qui fecit
celum et terrā. Celestia trāſiqui
la sunt. pacata sūt: ibi semp gau
dim⁹: nulla mors. nulla egritudo.
nulla molestia. semp laudāt dm
beati. Nos aūt adhuc in sum⁹
mis: ꝑ cogitam⁹ quō illic lau
detur deus. cor ibi habem⁹. et nō
sine causa audimus sursū corda.
Leuem⁹ cor sursū ne putrescat in
terra: qm placet nobis q̄d ibi a
gunt angeli. Modo nos spe: pos
tea re et cū illuc venerim⁹? Lau
date ergo eū in excelsis. Laudā
te eū omnes angeli eius: laudā
te eū oīs virtutes eius. Laudate
eū sol et luna: laudate eū omnes
stelle et lumen. Laudate eū celi
celorū: et aque que sup celos sūt
laudent nomē dñi. Qñ explicat
oīa numerādo: Sz tamen su
matim quasi oīa ꝑstruit. et
concluſit oīa celestia laudātia
creatorē suū. Et quasi dicēt ei. q̄re
illū laudant. q̄d illi debent? q̄d
illis contulit ut laudent eū: se
quitur. Qm ipe dixit et facta
sunt: ipse mādauit. et creata sūt.
Non mirū si opa laudent opato
rem. Nō mirū est si facta laudet
factorē: nō mirū si creata laudet
creatorē. Ibi et rpūs notatus est:

et quasi nō audiuim⁹ nomē ipius
qui ē rpūs. In principio ēat ver
bum. et verbū erat apud deū. et
deus erat verbū. hoc ēat in prin
cipio apud deū: omia p ipm fca
sunt. et sine ipo factū est nichil.
Q quod facta sunt: Q verbū. quo
iut ostendit. qz p verbū facta sut.
Ipe dixit et facta sūt: ipe manda
uit et creata sunt. Nemo dicat ne
mo mandat. nisi verbū. Q sta
tuit ea in sclm et in sclm seculi.
Omnia celestia. omia superiora:
virtutes omīs atq; angelos. mu
tatē quandā supnā. bonā. scām.
beatam. Unde qm̄ peregrina mur
muram adhuc sumus: et q̄ redditu
ri in spe beati. et quo cū redieum⁹
in re beati. Q statuit ea in seculū
et in sclm seculi. Q receptū po
suit et nō preteribit. Quale pre
ceptū putatis hīc celestia. et an
gelos sanctos? Quale preceptū
dedit illis deus? Quale? nisi ut
laudent illū beati? Quorū hoc
est negociū laudare deū. Nō a
rant. nō seminat. nō molūt. nō
coquunt. Opa enī sūt ista mortā
lia: ibi mortalis nō est. Nō furāt.
nō depredant; nō adulterant.
Opa enī sūt ista miserabilia: ibi
miquitas nō est. Nō fringūt
panē esurienti. nō vestiūt nudū.
nō suscipiūt peregrinū. nō visi
tant egrotū: nō concordāt liti
giosum. nō sepeliūt mortuum.
Opa enī sūt ista mīe: ibi nulla
miseria est. in qua fiat misera
cordia. O beati putam⁹ erimus
nos? Di ei suspirem⁹. de suspiro

gemamus. Et quid sumus ut
ibi simus? a mortales. proiecti. ab
iecti: terra et anus. Dz qui promisit
omīpotens deus. si et nos attendam⁹
quid sumus? Di ad illū. deus ē
omīpotens est. Non ē factura⁹ angē
lum et homine. qui fecit hoiem
et nichilo? Aut nō pro minimo
habet deus hoiem. ppter quem
mori voluit unicū suū? Atten
damus ad indictū dilōnis et
promissionis dei. Tales anim⁹ ac
cepim⁹: tenem⁹ mortē rpi tenem⁹
sanguinē rpi. Q mortuus ē?
Unicus. Pro quibz mortuus ē?
Ultimā pro bonis: ultimā. p iustis.
Sed quid est? Etenī rpus aut a
plius pro impiis mortuus ē. Q
donauit impiis mortē suam?
quid seruat iustis ni vitā suā?
Erigat se ergo humana fragili
tas. nō desperet. nō se tollidat.
nō se aueritat: nō dicat nō ero.
Qui promisit deus ē. et venit
ut promitteret: apparuit homi
bus. venit sustinuit mortē nūm.
promittere vitam suā. Venit ad
regionē peregrinationis nr̄e atq;
pe hic qđ habundat: obprobria
flagella. colaphos. cōtumelias.
sputa in faciem. spineā coronā.
suspensionē in ligno. crucē. mor
tem. Het habundāt in regione
nr̄a: ad talia cōmercia venit.
Quid hic dedit. qđ hic accepit?
Dedit exhortationē. dedit doc
trinā. dedit remissionē peccatorū:
accepit contumelias. mortem.
crucē. Attulit nob de illa regi
one bona: et i regione nr̄a ptu

lit mala. Promisit nobis tamē
qđ ibi futuri simus vnde venit:
et aut. pater volo ut ubi ego sū.
et ipsi sint metū. Tanta preest
sit dilectio. qr ubi nos eramus
fiut nobisaum: ubi ipe est cam⁹
ā illo. Quid tibi promisit đs
homo mortalis? Quia victu
rus es in eternū. Nō credis? Cre
de. Plus est iam qđ fecit. qđ
promisit. Quid fecit? Mortu
us est pro te. Quid promisit?
Vt viuas cū illo. Incredibilius
est qđ mortuus ē eternus:
qđ ut meternū viuat mortalis.
Iam qđ incredibilius ē tenem⁹.
Dic pter hominē mortuus est
deus? nō est victurus homo cū
deo? Non ē victur⁹ mortalis ī
eternū. pter quē mortuus est
qui viuit meternū? Sed quo
mortuus ē deus. t vī mortu
us ē deus. et potest mori đs?
Accepit er te vī morere² pro
te. Non posset mori nisi cav:
nō posset mori nisi mortale
corpus. Induit se ubi morēt²
pro te: induet te vbi cum illo
viuas. Vbi se induit morte?
In virginitate mīs. Vbi te in
duet vita? In equalitate pa
tris. Elegit sibi hic thalamū
castū: ubi conūgeret² sponsus
sponse. Verbū cav factū est:
ut fieret caput ecie. Verbum
enī ipm nō ē pars ecie. sed ut
est caput ecie cauē assumpsit.
Quodā nrm ita sursū est: qđ
hic accepit vbi mortuus est
vbi crucifixus ē. Jam quedā
primicie tue p̄esserūt? t dubi
tas qr sequaturus es? Ergo conui
tat se et ad terrena: qr nā dicit
laudes celestiū. Laudate do
minū de terra. Superius enī
vī cepit? Laudate dnm de cel:
et enarrant celestia. Vō audi
terrestria. Dracones t oēs
abissi. Abyssi, profunditates aq̄
rū sunt: nam omia t nubilo
sus iste aer. ad abissū pertinet.
Ubi nubes. ubi venti. ubi tem
pestates. ubi pluuia? ubi ustio
nes. tonitrua. grandines. nix.
et quicquid vult deus fieri super
terras de isto humido t caligino
so aere. totū hoc terre nomine
appellauit. qr nimis mutabi
le ē atq; mortale: nisi forte pu
tatis. qua sursū pluit stellis.
Omnia ista hic fiunt, pe ad ter
mum. Et aliqui sūt homines in
montibus montū. nubes sb̄ se
vident et fiunt pleriq; pluuie:
et apparent bene intentis oīa
ista. que pturbato aere concitā
tur. hic fieri in ista mūdi parte
infima. Pterea ad istā caligi
nosam. id est ad hūc aerē tamq̄
ad carcerē damnatus ē dyabo
lus: de apostatis supiorū angē
lorū lapsus cū angelis suis. Dā
aplius hoc de illo dicit: sed in prī
cipem p̄tatis aeris huius. qui
nūc operatur in filios diffidētie.
Et alius aplius dicit. si eīs deus
angelis pcantibus nō pepcit.
ſ carceribus caliginis īferi retru
dens. tradidit ī iudicio puniē
dos seruari: īfernū hꝫ appellans.

qđ inferior ꝑ mūdi sit. Nolī ergo cogitare quid attulit diabol⁹: ꝛ quid ꝓdidit. Omnia ergo ista in deus qualia sunt: mutabilia. turbata. terribilia. corruptibilia?: tamen habent locū suū. ḣnt ordinem suū. implent et ipa in nuisam pulchritudinē ꝑ modo suo: et ideo laudāt dnm. Comuis⁹ ergo ad illa tamq̄ exhortātib et ipa. imo exhortantib nob ut eoꝝ consideratione laudemus dnm. sic enī laudant deū. cū cōsideata parauit laudem dei: cepit dicere. laudate dnm de terra. dracones et oēs abissi. Dracones aura a quā versantur. de spelunc⁹ ꝓcedunt. ferunt² in aera: conatāt ꝑter eos aer. Magna quedā st animantia dracones: maiora nō sūt sup terrā. Deinde inde cepit: dracones et oēs abyssi. Dūt aūt spelunce aquarū latentiū. unde fontes. unde flumina ꝓcedunt. ut fluant sup terram. alia occulta subter eunt: et totū hoc atq; omnis ista humida natura aquar². simul cū mari et ifimo aere abissus ul' abissi vocant². ubi vivūt dracones et laudant deum. Nō putam⁹ qz choros fecit dracones. et laudant deū abissi? Ex vob considerantes dracones. attendite artificē draconū. creatorē draconū. Et cū miramū dracones. et dicitis magnus deus q̄ hec fecit: dracones laudant deū de vocibus vr̄is. Et dracones et oēs abissi: Ignis. grando. nix. glacies. spūs tempestatis. que fecūt verbū eius. Quare hic addidit. que fecūt ꝓpter eos aer. Magna quedā st animantia dracones: maiora nō sūt sup terrā. Deinde inde cepit: dracones et oēs abyssi. Dūt aūt spelunce aquarū latentiū. unde fontes. unde flumina ꝓcedunt. ut fluant sup terram. alia occulta subter eunt: et totū hoc atq; omnis ista humida natura aquar². simul cū mari et ifimo aere abissus ul' abissi vocant². ubi vivūt dracones et laudant deum. Nō putam⁹ qz choros fecit dracones. et laudant deū abissi? Ex vob considerantes dracones. attendite artificē draconū. creatorē draconū. Et cū miramū dracones. et dicitis magnus deus q̄ hec fecit: dracones laudant deū de vocibus vr̄is. Et dracones et oēs abissi: Ignis. grando. nix. glacies. spūs tempestatis. que fecūt verbū eius. Quare hic addidit. que fecūt ꝓpter eos aer. Magna quedā st animantia dracones: maiora nō sūt sup terrā. Deinde inde cepit: dracones et oēs abyssi. Dūt aūt spelunce aquarū latentiū. unde fontes. unde flumina ꝓcedunt. ut fluant sup terram. alia occulta subter eunt: et totū hoc atq; omnis ista humida natura aquar². simul cū mari et ifimo aere abissus ul' abissi vocant². ubi vivūt dracones et laudant deum. Nō putam⁹ qz choros fecit dracones. et laudant deū abissi? Ex vob considerantes dracones. attendite artificē draconū. creatorē draconū. Et cū miramū dracones. et dicitis magnus deus q̄ hec fecit: dracones laudant deū de vocibus vr̄is. Et dracones et oēs abissi: Ignis. grando. nix. glacies. spūs

minutissimā cōsidera quā volu
erīb: si cōsideres ordinē mēbroꝝ
ipius et animationē vite. qua
mouet² et pro se fugiat mortem.
amat vitā. appetit voluptates.
deuitat molestias. exerit sensus
diuersos: viget in motu cōgruo
sibi. Quis dedit aculeū culicu.
quo sanguinē sugat? Quī tenu
is fistula est qua sorbet? Quis
disposuit ista? Quis fecit ista?
Expauescas in mirabilib: laudā
magnū. Vos itaq; tenete fīes
mei: nemo vos de fide erroret
et de sana doctrina. Qui fecit ī
celo angelū. ipse fecit in terra vnu
culū: q angelū in celo. p habitu
dine celesti. vermiculū in terra
pro habitudine terrestri. Nūq d
angelū fecit reperi in reno? et
vermiculū in celo? Distribuit se
dibus habitatores: īcorruptos
incorruptis sedibus dedit. corrup
tibilia in corruptibilibus locis.
Totū attende: totū lauda. Qui
ergo disposuit mēbra vermicu
li? nō gubernat nubes? Et q̄re
in mari pluit? Quasi nō sint
ī mari que alantur pluuia: q̄
nō ibi fecit pisces. quasi nō ibi
fecit animalia. Attendite quō
currūt pisces ad aquā dulcem.
Et quare nq̄t pisci pluit et mu
chi nō pluit aliq̄n? Vt cogites
te in regione eē deserta. et in pe
grinatione vite: et amaricet
tibi vita p̄n̄s. ut futurū desideres.
aut ut flagellentis. t corripiais.
et corrigaris. Quō aūt distribu
it. p̄pria regionū? Eme quia de
getulia locuti sum⁹: pluit hīe
omni anno. et omni anno dat fru
mentū. Germania hīc frumentū nō
potest. ato corripit². q̄ omni āno
datur: ibiq; raro. et multū dat²
et diu seruat². Dz forte putas q̄
ibi desecit deus hoīes. aut nō
ibi secūm voluntatē suā. et lau
dant et glorificāt deū? Apprehē
de inde getulum. pone int istas
arbores amenas: fuge hunc vult.
et redur ad nudā getuliā. In oī
bus ergo locis deus. regiōnibz.
tempa sua quoq; distribuit. et
ordinauit: et longū est cōmemora
re diligentiorē cōsiderationem
oīm rerū. Quis illam explicat?
Tamē qui oculos habent multa
ibi vident: cū viderint placent.
cū placuerint laudant². nō tāq̄
ipa ille qui fecit: ita oīa lau
dabunt deū. Per cōsiderabat
spūs ꝑphete cū duxisset. ignis grā
do nix glacies spūs tempestatis.
que oīa turbata vident² q̄bus
dam stultis. et q̄ casibz agitari:
addidit. que fecit verbū eius.
Nō tibi g̃ videt̄ casibz moueri.
que verbo dei ī omni motu suo
deseruit? Quo vult deus illut
ducit ut ignis: illut fert² nubes.
sue pluuiā. sue nue sue grā
dinē portet. Et q̄re aliq̄n pruti
unt montes pluuiā. et nō pruti
ūt latronē? Quātūq; possū dicere
pro captu mentis mee. q̄ntū de
donāre dignat². maiores maiora
noverint. t amplius intelligāt.
et det vobis deus plus sape quā
dico: tm cū temperātia. sine sup

bia: Possum ergo pro modulo meo dicē q̄ pauciant montē et nō pauciāt lationē. q̄ forte adh̄ lativus tonitrionē querit: t ideo pauciat montes q̄ nō timet. ut mu tet homo qui timet aliq̄n. Et tu cū das disciplinā: terrā ferās ut infans expaueſcat. Et aliq̄n fe rit quē vult hominē. Dz duas mi: ette cedit unoctentorē t dimittit ſcelentiorē. Noli mirari: vñtāq̄ mors pia bona ē. Unde aūt ſas illi ſcelentiori ſi ſe mutare nolu erit. quid penarū i occulto ſeruet tur? Nonne mallent fulmine incendy potius interire quibus dicet. ite in ignē eternū? Opus ē ut innocens ſis. Quid enī? ma lū eſt mori in naufragio. t bonū ē mori febre? Viue inde ſiue inde moriat: quere qualis ſit. q̄ mo riatur. quo poſt mortē iturus ē? Nōne inde de vita erituris ē? Quacūq̄ occaſione erituri hinc ſum? Quibz eritibz miēs ceruc meruerūt? Nūquid febribus? Quo multi optant ut febre ſol uant: alij vno ictu gladij. alij g nibz. alij beſtijs? Et devorauerit beſtie corpora martyrū: et non timuerūt ne perirent corpora ipor. Undiq̄ enī deus reduret corpora ſororū ſuarū. tu capilli tui numerati ſunt: et q̄ voluit tres pueros ab igne liberauit? nūquid ideo machabeos i igne deſeruit? Illos apte liberauit: illos occulte coronauit. Nouit i gitur deus q̄d agat. Tu time et bo nus eſto: undecūq̄ volueris ut exe as hinc. patū te iuerīat. Unqui mus enī eo: nō poſſeſſor domus. Tomata eſt tibi domus iſta. t tom ti ē nō donata. et ſi nolis migra bis: et nō eam tali conditione r atcepiſti. ut q̄n tempa tibi certa ſint. Quid dicit dominus deus tuus? Q̄n voluero. cū dixō mi gra: paratus eſto. Expello te de hoſpitio: ꝛ dabo domū. Inquili nus eo in terra: eius poſſeſſor in celo. Quitq̄d ergo hic audit cō tra voluntatē unam. nouentis nō audē nisi de voluntate dei de prudentia ipius. de ordine ip ſius. de nutu ipi. de legibz ipius: et ſi nos non intelligim⁹ quid quare fiat. debem⁹ hoc prudēter ipius. quia nō fit ſine cauſa: et nō blaſphemabim? Cū enī cepe rim⁹ diſputare de opibz dei. quare hoc. quare illud. et nō debuit ſic fieri. male fecit hoc. ubi eſt laus dei? Podiſti alleluya. Omnia ſic conſidera quō platcas deo et laudes artificem: q̄ ſi intrares in officinam forte fabri ferrarij. nō auderes reprehendere folles. mar deos malleos. Et da imperitū ho minē neſcientē. quid quare ſit. et omnia reprehendit: ꝛ ſi non ha beat peritiam artificis. t hab; ſaltem conſideationē hoīs? ſi sibi dicit: Non ſine cauſa h̄ loco folles poſiti ſunt. Artifex nouit quare. et ſi ego non noui. In offici na nō audet vituperare fabrū: et audet reprehendere i hoc mūdo deū? Ergo quēadmodū ignis. gr̄ do. nix. glacies. ſpūs tempeſtatis.

que facūt verbū eius. sic omnia
que vanus vident ī rerū natura
temere fieri. nō facūt nisi verbū
eius: quia nō sunt nisi nutu ei⁹.
Deinde dicit ut deum laudent
Montes et omnes colles. ligna
fructifera et oēs cedri: bestie et
omnia pecora. reptilia ⁊ volati
lia pennata. Deinde ad hoīnes
Reges terre et oēs ppli. primā
pes et oēs iudices terre: iuuenes
et virgines. senes cū iunioribus
laudent nomen dñi. Explicata
laus de celo: explicata est laus
de terra. Quia exaltatum est
nomen eius solius. Nemo hoī
nū queat exaltare nomē suū.
Vis exaltari? Illi te subde q̄ nō
potest humiliari. Exaltatū est
nomē eius solius. Confessio
eius in celo et in terra. Quid ē
confessio eius nisi p̄ celū et terrā?
Quia ipe confitetur? Non. Sz
quia illi omnia confitent². oīa
clamant: oīm pulchritudo quo
dāmō vox eorū est confitentium
deū. Clamat celum deo. tu me
fecisti nō ego: clamat terra. tu
me condidisti nō ego. Quo cla
mant isti? Cū considerant² et
hoc inuenit²: ex tua cōsideratiōe
clamāt. ex voce tua clamant.
Confessio eius in celo ⁊ in terra.
Attende celum. pulchrū ē: attē
de terrā pulchra est. Vtrumq;
simul valde pulchrū est. Ipe fe
cit. ipe regit: ipius nutu gubnā
tur. Ipe iussit tempa: mometa
ipe instituit. Propter ergo oīa
ista laudent illū. sive in statu.
sive in motu. sive de tra deorsum.
sive de celo sursū. sive ī vetustate
sive in renouatione. Cū videbis
et grandes. et attollentes in artifi
cem. et inuisibilia eius p ea que
facta sūt intellecta contuentes:
confessio eius in celo et in terra.
id est confitentes ei de rebus terre
nis. confitentes de rebz celestibus.
et quia ipe fecit omnia. ⁊ meliꝰ
illo nō est aliquid: quicq̄d fecit
extra illū ē. et quicquid in hijs ⁊
placet minus ē q̄ ipe. Non ergo
ita tibi placeat q̄d fecit ut recē
das abeo qui fecit. Sed si amas
quod fecit. multo magis eū qui
fecit: si pulchra sūt q̄ fecit. quāto
magis pulchrior est qui fecit?
Confessio eius in celo ⁊ in terra:
Et exaltauit cornu populi sui.
Certe quod p̄phetabant aggeus
et zacharias. Modo cornu ppli
sui humile est in tribulationibz. in tribu
lationibz. ī tempestatibz. in tun
sione pectorū. Cū exaltabit cor
nu ppli sui? Cū venerit ipe dñs
et ortus fuerit sol nr̄. nō iste qui
oculis videt² et orit² sup bonos
et malos. sed de quo dicit². vobis
qui timetis deū orie² sol iustitie
et sanitas in pennis eius: ⁊ de
quo dictum ſt̄ supbi et impy. ut
quid lumē nō luxit nobis. ⁊ sol
nō est ortus nobis. Ipa eit estas
nra. Modo fructus p̄ hyemē ī
radice nō apparent. Attendis
quasi aridas arbores p̄ hyemē:
qui nō nouit vidē aridā putat
eam. et forte est iuxta q̄ vere
uiuit. Similes ſt̄ iste p̄ hyemē.

illa vuit. illa mortua est: ꝑ illius vita et illius mors ī abscondito est. Ēstas procedit. vita illius declaratur: mors illius manifestat². Procedit honor foliorū. fecunditas fructuū: vestit² vitis ī fatē. et eo qđ habz in radice. Ergo mō fiēs tales sumus quales st̄ et alij homines. Quō nascunt². mādu cant. bibunt. vestiūtur. nūsi gūt vitā istam: sic et sancti. Aliqñ res ipe decipiūt homines et dicunt²: ecce postq̄ ē cepit xp̄ianus. nū qđ nō ei dolet caput²: Aut quia xp̄ianus ē. qui habz plus a me: O vitis aīda attendis curta te vitē nudam ī hyberno: ꝑ nō aīā p̄stratis vim. Et veniet dñs ho nor nr̄ qui latebat in radice: et tūc eralt̄abit cornu populi sui. post captiuitatē in qua mortalit uiuim². Unde dicit aplūs. nolite añ tempus iudicij ē donec veāt dñs et illuminet abscondita tn̄ brarū: et tūc laus erit unicuiq; a deo. Sed dicis michi. Ubi ē radix mea²: ubi ē fructus meus²: Si ac dis: nosti ubi est mors tua. Ubi ē eni ubi ē fides tua: ubi est spes et caritas tua. Audi aplm: mortui eni estis. Quasi ꝑ hyemē mortui apparebant. Audi qr̄ uiuit: et uita vra abscondita ē in ḡst cum xp̄o in deo. Ecce habes radicem. Qñ ergo honore ornaberis²: qñ fecundaberis fructu²: Audi illū sequentē: cū xp̄us apparuerit uita vra. tūc et vos apparebitis cū ipo in gloria. Et eralt̄abit cornu ꝑpli sui. Unnus omibz sanctis ei?

Unnus sanctis qđ est: Laudate ē cū laude dei. Si laudis deum et nō cantas: nō dicis unum. Si cantas eni et nō laudas deū: nō dicis ūnū. Si laudas aliud qđ nō ptinet ad laudem dei: et si cantando laudes nō dicis ūnū. Unnus ergo tria ista habet: et cantici. et laudem. et dei. Laude ergo dei in cantico ūnus dicit². Quid est ergo unnus omnibus sanctis eius²: Utrūpiāt sancti ei unū. dicāt sancti eius ūnū: quia hoc ē qđ acceptum st̄ ī fine unū sempit̄nū. Ideo alio loco dicit psalmus. sanctificio laudis glorificabit me. et ibi est via q̄ ostendam illi salutare meū²: et beata qui habitat in domo tua. ī scla scl̄oz laudabūt te: hoc ē unnus omnibz sanctis eius. Qui sūt sancti eius: Filij isr̄l' populi appropinquātes sibi. Nemo dicat: non sum filius isr̄l: Ne putetis nudeos filios isr̄l' ēe: et nos nō ēe filios isr̄l'. Audeo vobis dicē fides mea: illi nō st̄. et nos sumus. Audite quare: qr̄ maior ē natus secm spm̄. q̄ natus secm̄ carnem. Unde isr̄l' et abraham²: Quia ysaac et abraham. isr̄l' et ysaac. Quomodo placuit deo abrahā²: Credidit aūt abrahā deo: et deputatū ē illi ad iustitiā. Quotq̄s mutatis fuerit abraham: filius est abraham. Quotq̄s degenerauerit a fide abrahā: ꝑdidit ꝑ genie abrahā. Iudei degenerauerūt: ꝑ dederūt. Imitati sum

nos: inuenimus. Audi qua illi
ꝓdiderunt. Quid illis dicat dns.
dicentibꝫ filij sum abrahā: Ausi
sunt ostentare se. et erigere cer
uicem de nobilitate generis ust.
Et quid illis dns: Si filij abrahe
essetis: facta utiqꝫ abrahe fes
setis. Si ergo ꝓdiderūt ipi qđ filij
sunt abrahe: inuenim⁹ nos ut
filij simus abrahe. Credendo ipe
inuenim⁹ qđ illi nō credendo
amiserunt: qꝫ credidit abrahā
deo et reputatū ē illi ad iustic
am. Et semen abrahe xp̄s. et in
xp̄o nos sumus. et ex isrl' popul⁹
de quo ꝑ̄lo maria: de quā maria
xp̄s. in quo xp̄o nos. ergo filij
isrl' nos. Et quomō addidit ut
discerneret nos filios isrl'. ꝑ̄lo ap
propinqūti sibi: Attendite ude
os: si propinquant ipi sūt: et
forte propinquant. Quat mihi
aliquis: totidie cantant et ipi
psalmū. et cantant ymnos dei.
Non auditis qđ eis dicat ꝓpheta:
Populus hic labiis me honorat: cor
autē eorū longe ē a me. Si illoꝝ
cor longe est. num autꝫ primū ē.
qꝫ credimus. qꝫ speram? qꝫ dili
gimus. qꝫ xp̄o adūcti sumus:
qꝫ membra ipius facti sumus.
Nūquid membra longe st a ca
pite: Si ea nt longe et diuisa es
sent: nō diceret ecce ego vobiscū
sum omnibꝫ diebꝫ usqꝫ ī cōsum
mationē seculi. Si separata
essent: nō de celo diceret. saule
saule quid me ꝑsequeris: Si nō
in nobis esset: nō diceret. esurui
nō dedistis mihi manducare.

Et cū dicerent illi qui te vidim⁹
esurientē: respondit. cū vni ex mini
mis meis fecistis. mihi fecistis.
Ecce ꝑpius. ecce appropinquans
ist': et cū illo modo spe. postea
re. Conuersi ad dominū. Explicit
psalmus centesim⁹ octauus: Incipit pc
centesimus octa.

Audemus dnm̄ t
in voce et ī intel
lectu. et in opere
bono: et sicut nos
hortat iste psalm⁹
cantemus ei et canticū nouum
sit enim cepit. Psalmus

Cantate dño cantic̄ nouū.
Vetus homo. vetus cātic̄: nouus homo nouū cantic̄. Vet⁹
testamētū. vetus cantic̄: nouū
testamentū. nouū cantic̄. In ve
tere testamēto ꝓmissiones st' tem
porales et terrene. Quisq̄s ter
rena diligit. vetus cantic̄ can
tat. Qui vult cantare cantic̄um
nouū diligat etna. Ipa dilectio
nova est et eterna. Ideo semp
nova qꝫ nūqꝫ vetera fuit. Nā si
bene consideras: antiquū est hoc.
Quo ergo est nouū: Nūqđ fiet
mei vita etna modo nata est:
Vita etna ipe xp̄us: et sdm diui
nitatē nō mō natus est: q̄a in
principio erat verbū. et verbū
erat apud deū. et deus erat ver
bū. Hoc erat in principio apud
deū. Omnia ꝓ ipm facta sunt:
et sine ipo factū ē nichil. Si quę
ꝓ ipm facta st' antiq̄ sūt. q̄d est
ipe ꝑ quē facta sūt: Quod nisi
eternus. et patri coeternus: n

Vos nos dilapsi in peccm. puenu
mus ad vetustate. Nostra ei vox
est in illo psalmo ubi dicit cū ge
mitu: inquietauit i oībz ossibz
meis. Inquietauit homo ꝑ pec
catū: innouat ꝑ gr̄am. Omnes
ergo qui innouant in xpo ut ad
vitam etiam incipiant ptinere.
canticū nouū cantant: et hoc can
ticū pauꝯ est. canticū hoc canta
tis est. Quisqs se a cōuūtione sc̄o
rū separat. nō cantat canticum
nouū; seruatis ē enī vetustatis
mositatem. nō nouā caritatē.
Innoua cantate quid ē? Par. vi
culū sancte societatis. compago
spūalis; edificiū de lapidibz vi
uis. Vbi est hoc? Non i vno lo
co: sed p vniūsum orbem terrax.
Audi hoc de alio psalmo: si dici
tur. cantate dño canticū nouū.
cantate dño omnis terra. Et hoc
intelligit. qz q̄ cū cū omī terra
cantat, canticū vetus cantat.
quelibz verba de ore eius proce
dant. Quid enī attendo qđ so
net? cū video quid cogitet? Et cu
iusquis video quid cogitē? Sunt
indicant. Nā oculus i cōscientia
nō penetrat. Attendo qđ agit.
et ibi video quid cogitet. Deprehē
si quisqz verbi gratia. cōprehen
deret hominē i furto. i homici
dio. in adulterio. cogitationes ip
sius in corde videt: et in eis sūt
quedā que intus latent. Sed st
et multa que precedūt in opa: et
manifesta fiunt etiā hominibz.
Cū ergo ceāt illi qui se a compa
ge xpi caritatis. et a societate sc̄ē
emīe separauerūt mali intus apud
se: nō nouerat nisi deus. Venit
et temptatio separauit illos: et
patefecit hominibz qđ nouerat
deus. Non enī fructus oī dicit.
nisi in factis. Vnde dictū ē: et
fructibz eorū cognoscetis eos. n
Dicit enī dns ad quosdā q̄ omni
vestitu se induunt. intus aut sūt
lupi rapaces. Et ne forte fragi
litas humana dinoscē non pos
set lupū sub ouina pelle: aut. et
fructibz eorū cognoscetis eos. Q
rumus fructus caritatis. alius
mus spinas dissensiōis: et fi
tibz eorū cognoscetis eos. Ergo
canticū eorū vetus ē: cantem
nos canticū nouū. Iam dicim
fiēs. omīs terra cantat canticū
nouū. Qui cū omīs terra non
cantat canticū nouū? Dicat qđ
velit. lingua sonet. alia dicat
tota die dicat tota nocte. nō cal
de aures mee indurāt ad voce
cantantis: ꝛ queri mores ope
rantis. Interrogo enī et dico. Qđ
ē qđ cantas? Audiet alia. Qđ
ē alleluya? Laudate dominū.
Bene. simul laudem dnm. Si
tu laudas dnm: et ego laudo
dnm. Quare in discordia sum?
Cantas laudat dnm: discordat
blasphemat dnm. Et multos iā
nosse. ubi canteris canticū nouū:
Que dicturus ē in ipso psalmo
videte. quo fiant et ubi fiant.
ut cū ꝑ omīs gentes fiat ista an
in una aliqua pte terrarū: et
hinc plenius intelligetis. ad
quem pueniat canticū nouū.

Iam quidē manifestū ē illud. qđ de alio psalmo cōmēorauit cantate dño canticū nouū. Et ut ondēret in cantico nouo ēe fruc tū cantatib⁹ t vnitatib⁹: addid. cantate dño oēs terra. Nemo se sepauet nemo se disiungat; triticū eb ferto paleam quouſꝫ ventulet de area. Vbi erunt et si triticū essēb foris ab area: mue nirent te volatilia et colligerent te. Adde. quia eo ipo quo discedis et volas paleam te ēe indicas. Sed quia leuis eris: vēit vent⁹ et de sub pedib⁹ boum ablatus eb. Qui aūt triticū st̄ feruit tri turum! gaudent quia grana st̄. gemunt int̄ paleam: expectant ventilatorē quē cognouerūt redēp torem. Cantate dño canticū no uū; Laus eius in ecclia sc̄oꝝ. Vbet ē ecclia sc̄oꝝ ecclia frumētor. toto terraꝝ orbe diffusoꝝ. pera gum dñi seminata qđ est hic t mūdus: ipo dño exponēte cui de semine ante dixēt. quia homo seminauit bonū semen in agro suo. et venit inimicus t sup semi nauit zizania! et dixerūt puer patrisfamilias. nōne bonū semē seminasti in agro tuo: Vnde hic sūt zizania! Et ait illis inimi cus homo hoc fecit. Voluerunt colligē zizania. et cōpescuit illos dicens! sinite utraq; crescē usq; in messem. et in tempe messis dicam messoribꝫ. colligite p̄mū zizania. et alligate ea fasciculos ad cōburendū ea: triticū aūt meum reponite in horrea. Pos tea intio gruerūt eī discipuli dicentes: narra nobis pabolam zizanioꝝ. Et ip̄e exponit omnia. ut nullus homo cordi suo tribuat qđ ibi intellexerit. ꝑ mgīo reli et ponenti: nemo dicat exposuit si bi qđ voluit. Di pabolam ꝓphete exponeret deus. qui ip̄e per eos loquebatur qđ dicebant! quis auderet dicē. non sit debeat expo nere! a multo magis qui ip̄e expo suit qđ ꝓposuit ip̄e! quis audet contdicere manifeste veritati! Cū aūt dñs pabolam haut expo neret ait. qui aūt seminat bonū semen est filius hominis. se vnꝫ demonstrans! bonū vō semen fi ly sunt regni. ipa ē ecclia sc̄oꝝ: zizania aūt filij st̄ maligni. ager est hic mundus. Nam videte fideꝫ quia p mundū seminatū ē bonū semen: et p mundū seminata st̄ zizania. Quid ī pte tritici! et in pte zizania! P totū triticū: et p totū zizania. Ager dñi mū dus ē nō affirma! nō q̄m fert ter ra istra getulie seragenū a centē nū. et numidia fert denū: nō sic est deo ager suus. Vbiq; illi fert fructus et centenus t seragenus et trigenus: tu tantū vide qđ velis ē. si cogitas ad dñi fidē ꝑtinere. Ergo ecclia sc̄oꝝ. ecclia catholica est. Ecclia sanctoꝝ. nō ē ecclia hēti coꝝ. Ecclia sanctoꝝ illa est quā p̄signauit deus ante q̄ videret: et exhibuit ut videtur. Ecclia sc̄oꝝ erat antea in codicib⁹: modo in gentib⁹. Ecclia sc̄oꝝ antea tm̄mō legebatur: nūc t legit t videt.

In solum legebat² nedebatur:
modo videt² et contdiat².² Laus ei⁹
in etia scōrum. Letetur isrl'
in eo qui fecit eum. Quid ē isrl':
Videns deum. Hoc enī intpretatur nomen isrl. Qui videt deū
in ipō letetur. a quo factus est.
Quid est ergo fiēb. quia dum⁹
nos ad etiam ptinere scōrum?
Nūquid iā videmus deū? Quo
sumus isrl' si nō videm⁹? Est quedam visio huius temptis: ēit al
tera visio futuri temptis. Visio q̄
modo est p fidem est: visio q̄ futa
ē p speciem erit. Di ergo⁹ vide
mus: si amamus videm⁹. Quid
videmus? Deum. Vbi ē ipe deus?
Interroga iohānem: deus caritas
est. Benedictam⁹ nomē eius sīm:
et gaudeamus ī deo si gaudeam⁹
in caritate. Quisq̄s habz caritatē:
ut quid illū mittam⁹ longe ut in
deat deū? Conscientiā suā atten
dat: et ibi videt deum. Di caritas
ibi nō habitat: nō ibi habitat
deus. Si aūt caritas ibi hītat:
deus ibi habitat. Vult illū forte
videre sedentem in celo: habeat
caritatem. et in eo habitat sicut
in celo. Ergo simus isrl'. et letemur
in eo qui fecit nos. Letet² isrl' in eo
qui fecit eū. In eo qui fecit eum le
tet². nō in ario. nō in donato. nō
in celiano. nō in ptiliano. non
in augustino: in eo letet² qui fecit
eum. Nos fiēs in vobis commē
damus nosmz ipos. ⁊ cōmēdam⁹
vobis deum: quia cōmendamus
vos deo. Quo vobis deū cōmen
damus? Vt diligatis eū. bono
vō. nō bono ipōs: q̄ malo vestro
si eū nō diligitis. nō malo ipōs.
Non enī munus habebit ds di
uinitatē; si homo in illo nō ha
beat caritatē. Tu nesis et deo
nō ille et te: et tamē tantū nos
dilexit prior. antreq̄ eū diligēm⁹.
ut filium suū unicū mitteret noi
pro nobis. Qui fecit nos. fact⁹
ē ut nos. Quo nos ipse fecit?
Omnia p ipm facta sunt: ⁊ sī
ipo factum est nichil. Quo fīs
ē inter nos? Et vbum caro fām
est: et habitauit in nobis. Ipse
ipe ē in quo debem⁹ letari. Ne
mo sibi arroget, nemo sibi dero
get p tes ipōs: ab ipo est letitia
que nos facit felices.² Letet² isrl' in
eo qui fecit eū. Et filij syon exul
tent in rege suo: ipse est isrl.
filij ecie sunt: quia syon fuit qui
dem una civitas que cecidit. In
eius reliquijs habitabāt quidā
sancti temporaliter: p syon vea⁹
ihrlim vera. q: ipa syon q̄ ihrlim.
eterna ē in celis. que ē mr nost.
Ipa nos genuit. ipa ē ecia scōrū.
ipa nos nutrit: et p te peregri
et magna p te hic inmanēs. Et
p te qua inmanet in celo beati
tudo angelorū est: et p te qua p
egrinat² in hoc seculo spes ē ius
torū. De illa dictū est gloria in
excelsis deo: de hac dictū est. et
in terra pax hoīb; bone volū
tatis. Quia ergo in hac vita ge
mūt et desiderant. illā p̄iam:
currant dilectione. nō pedibus
corpis. nō querant naues sed
pennas: duas alas caritatis ap

prehendant. Que sūt due alē cantatus: Dilectio dei et dilectio primi. Peregrinamur enī: suspiramus. gemimus. Venerūt ad nos littere de pria nīa: ipas vobis recitamus. Letet2 isl' in eo q̄ fecit eum: et filij syon exultent in rege suo. Quod dixit qui fecit eū: hoc dixit in rege suo. Quod audistis isl': id sunt filij syon: et q̄d audistis in eo qui fecit eum. hoc est in rege suo. Filius dei qui factus ē inter nos: et rex nr̄ regit nos. q: creator nr̄ fecit nos: ipe est namq̄ p quem facti sumus. qui est p quem regimur: et ideo rp̄iani quia ille rp̄us. Christus a chrismate dictus ē: id est ab unctione. Reges aūt unguebant2 et sacerdotes: ille vō unctus ē et rex et sacerdos. Rex pugnauit pro nobis: sacerdos optulit se pro nobis. Rex pugnauit pro nob. quasi victus ē. iux aūt erat? cuius fimus ē enī. et de turre sua. in qua erant fimus diaboli ortid: et unde rex nr̄. Vn aūt sacerdos: Quia se pro nobis obtulit. Dic te sacerdoti q̄d offerat. Quid inueniret homo q̄d daret: m Mundā victimā. Rex victimā: Quid mūdū potest offere ptōr: O inique o impie. q̄t quid attuleris īmūdū ē: et si aliquid mūdū pro eo offerendū ē. Quere apud te quid offeras: nō inuenies. Quere ex te q̄d offeras: nō delectat2 arietes. nec hyrcos nec tauros. Oīa ipius sūt. et si nō offeras. Offer ergo illi. mundū sacrificiū. Sed prius es. impius es: & conscīam inq̄natā habes. Poteris forte aliq̄d mūdū offere purgatus: Sz ut purgeris. aliquid pro te. offerendū est. Quid ergo pro te oblaturus es ut munderis: Si mundatus es: poteris offere q̄d mūdū ē. Offerat ergo scipm mūdus sacerdos: ut mūdet hoc q̄d fecit. Nichil mundū inuenit in hoīb. quod offeret pro hoīb: scipm obtulit mūdam victimā. hostiā īmaculatā. Vere victima vera victima. mūda victima: hostia immaculā. Non ergo hoc optulit q̄d nos illi dedimus: imo hoc optulit q̄d a nobis accepit. et mūdū optulit. Carnē enī a nobis accepit: hanc optulit. Sz unde illam accepit: De utero virginis marie: ut mundā offeret p īmūdis. Ipe rex. ipe sacerdos: in eo letemur. Laudent nomē ei' in choro. Et chorus q̄d significat: Multi nouerūt chorū: et quia in cuitate loq̄mur. ipe omnes norunt. Chorus ē consensio cū cantū. Si in choro cantem': cū cordit' cantemus. In choro cantū quisq̄s voce discrepauerit: offendit auditū & perturbat chorum. Si vor inconuenient' cū cantus disturbat concentū cantū: quō disturbat hereses dissonās consensus laudantiū chorus rp̄i: Jam totus mūdus est chorus rp̄i: ab oriente i occidēte consonat. Videam' si cantū er

tenditur chorus xpi. Iuat psal
mus alius: a solis ortu usq; ad oc
casum laudate nomen dñi. Iu
laudent nomen eius in choro:
In tympano et psalterio psal
lant ei. Quare assumit tympa
nū et psalteriū? Vt nō sola vox
laudet ꝫ et opa. Qñ assumit ty
panū ⁊ psalteriū cōtinuant
vocē? sic et tu si qñ allā cantas
porrigas et panē esurienti. ves
tias nudū. suscipias peregrinū.
nō sola vox sonat. ꝫ et manus
consonat: quia verbis facta cō
cordant. Assumpsisti organū:
consentiant digiti linguę. Ex
sū misterū tympani et psalterij
nō est negligendū. In tympano co
rpus extenditur: in psalterio ope
ra extenduntur. In utroq; organo
christus crucifigit. Quā bene psal
lebat in tympano ⁊ psalterio q
dicebat: michi mūdus crucifix
us est. et ego mūdo. Ipm psalte
rium ul' tympanū tollē te vult qui
amat mutuū nomē? q te doceat
qñ tibi dicat. qui vult esse meus
discipulus abneget semetipm:
et tollat crucē suā ⁊ sequatur me.
Nō dimittat psalteriū suū. nō
dimittat tympanū: extenditur
in ligno. ⁊ figitur a concupiscētia
carnis. Nemo quīto plus fuerit
extentus: tanto acutius sonant.
Ut ergo acute sonaret paulus apl̄s
psalteriū: q̄ dixit? Que retro oblī
tus. in ea que ante sū extentus: se
quor ad palmā supne vocationis.
Extendit seipm: retigit xpistus:
et sonuit dulcedo veritatis. In
tympano ⁊ psalterio psallāt ei:
Qm̄ benefacit dñs in pplō suo.
Quid tam beneficij q̄ mori pro
impijs? Q̄d tam beneficij? q̄
sanguine iusto delere crimina
phum ptōrum? Quid tā benefi
cij q̄ dicere nō adhuc ptinaz q̄d
fuistis? Estote q̄d non fuistis.
Benefacit dñs in pplō suo. dimit
tendo pcā: ꝑmittendo vitam
etiam. Benefacit adiuuā cōmi
tere: repugnantē adiuuare.
vincentē coronare. Benefacit
dñs in pplō suo: Et exaltabit
mansuetos in salute. Exaltā
tur superbi ꝫ nō in salute. Man
sueti in salutem: superbi i mor
tem. Ideo superbi ipi se exultāt
et dñs eos humiliat: mā suem
autē ipi se humiliāt. ⁊ deus eos
exaltat. Exaltabit mansuetos
in salutem. Et exultabūt sāc
ti in gloria. Aliquid volo dicē.
audite attentius de gla sc̄ōrū.
Nemo enī est q̄ nō amet gloriā.
ꝫ gloria stultorū populais illa
que dicit habet illecebrā delec
tationis. ut ad laudē suā bono
hominū quisq; cōmotus. uelut sic
vult ut predicet ab hominibus
quibuscūq; quomodocūq;. Vnt
homines insani efferti et īfla
ti. manes intus. foris tumidi.
etiam res suas pdere volūt do
nando scenicis. histrionibus. ve
natoribus. auguribus. Quāta do
nant. q̄ta impendūt? Effun
dunt vires nō pūnonij tantū:
ꝫ etiā animi sui. Iste fastidiunt
pauperem. quia nō clamat plēs

ut paup aucupiat: clamat autē
paup ut venator aucupiat. Illi
ergo ubi eis nō clamat², nolunt
ervgare. Vbi clamat² ab insanis:
insanuīt omīb et fiunt omīb insa
ni. et qui expectatur et qui ex
pectant. et q̄ donant. Insana
ista gloria reprehendit² a dño.
um probatur aūi oc̄los omnipo
tentis? et mutnē fiēb mei rpūs
sit improperat suis ⁊ dicit. nō
a vobis accepi tantū q̄ntū at
ceperunt venatores: et illis ut
donaretis de meo donastis. Ego
aūt nudus eram ⁊ nō vestis
tis me. Et illi? et q̄n te vidim⁹
nudū et nō vestitum? Et ille?
q̄ vni ex mīmis meis nō fecis
tis: nec mihi fecistis. Sed eum vis
vestire qui tibi placet: i quo t
rpūs displicet. Vestire nis venc
tatorē: quo forte victo erubes
cas. Christus nūq̄ vincat²: ⁊ dy
abolū vivat et pro te viat. et
tibi vivat et in te viat. Talem
victorem vestire nō vis. Quē?
Quia munus clamat², mun⁹
insanit². Vterea ista qui tali
gloria delectant²: in conscientia
sua nichil habent. Quo erhau
riūt arcas ⁊ vestes mutāt:
sic exinanuīt ipam ꝺscām. ut
nichil ibi habeant pretiosum.
Sancti aūt q̄ exultant in gla.
quo exultant nō opus est ut
nos dicamus: ipius psalmi
audite sequentem ipsum. Ex
ultabunt sci in gloria: Lē
tabunt² in cubilibz suis. Nō
in theatris nō i amphiteatris.
nō in circis, nō in nugis: nō i scenis.
sed in cubilibus suis. Quid est in cu
bilibus suis? In cordibz suis. Audi
aplm paulū exultantē in cubili
suo. Nam gloria nra hec ē. testio
niū consciē nrē. Hinc sū timendū
ne quisq̄ apud seipm fiat sibi pla
cens: et quasi superbus de conscia
sua gloriet². Debet eni q̄sq̄ cū tre
more exultare: quia donū dei ē.
vnde exultat. nō meritū suum.
Et enī sī multi sibi placentes ⁊ mis
tos se ee arbitrantes? et precedit
aduersus illos alia pagina di
cens. q̄s gloriabit² in christo se hre
re. aut quis gl̄iabitur mundū
se ee a pcto? Est ergo quida mod⁹
in conscientia gloriandi: ut nonne
nis fidem tuā ee sinceram? no
uerus ee spem tuā certam? no
uerus caritatem tuā ee sine simu
latione. Dz q̄m multa sī adhuc
forte que possunt offendē oc̄los
dei. lauda eum qui tibi ista do
nauit: tūc pficiet quod dona
uit. Vterea cū duxisset letabū
tur in cubilibz suis: ne q̄ sibi
placentes viderent². adiunxit
statim. Exultationes dei in
faucibz eorū. Sic letabunt² in
cubilibz suis? ut nō sibi tribuāt
q̄ bona sūt. sed illi laudent a q̄
acceperūt q̄ sī. a quo vocant
ut pueniant ad id q̄ nondū sī:
et a quo sperant pfectionē. cui
gratias agunt quia michi aut.
Exultationes dei in faucibz eor.
Iam videte sanctos. videte gl̄az
eorū: videte p vniūsū mundū.
videte q̄ exultationes dei sī in

fauc̃ibꝰ eoꝝ. Et framee bis a
cute in manibꝰ eoꝝ. Framea ꝙ
appellatur. quã vlgo spatam di
cunt. Hũt enĩ gladij ex vna pte
acuti: ipi sũt machere. ipe aũt
framee. ipse et rumphee: ipe aũt
spate appellant. Q) agnũ mystei
um habet hoc genus ferramẽti:
qđ ex vtrãq; pte acutũ est. Ipe fra
mee st bis acute in manibꝰ eoꝝ.
Frameas bis acutas intelligim⁹
sermonẽ dñi: et vna framea est.
q̃ ideo multe dicunt. quia multa
renata st: et multe lingue sunt
sanctoꝝ. Sermo ergo dei gladꝰ
bis acutus. Vnde bis acutus: Di
cit de temporalibꝰ. dicit de eternis.
In vtrũq; probat qđ dicit: ꝙ eũ
quẽ ferit separat a mũdo. Nõne
ipius ẽ gladꝰ de quo dñs dicit:
nõ veni pacem mittere i terrã sed
gladiũ: Attende quo venit di
uidere: qmodo venit separare.
Diuidit sanctos. diuidit impi
os: separat a te qđ te impedit.
Filius vult seruire deo. pater nõ
vult: venit gladꝰ venit sermo
dei. duxit filiũ a pre. Filia vult.
mr nõ vult: gladio diuidunt ab
invicem. Nurus vult q̃ socrus nõ
vult: veniat gladꝰ bis acut⁹
offerat. pmissionẽ vite pritꝰ et
future: desolationẽ temporalium.
eternorũ pfruitionẽ. Ense gladi
us ex utrãq; pte bis acutus: pro
mittens tẽporalia in quo nos nõ
fefellit. Nonne etia dei p totũ
mundũ nõ erat: Erat ẽ: antea le
gebat et nõ videbat. nõ sicut
legit ita cernitur. Quamdo tpali-

nobis promissum ẽ. ad vnã pte
gladij ptinet: quitꝫd in sempit
nũ. ad alteram pte gladij perti
net. Habes spem futurarũ rex:
habes consolationẽ presentiũ.
Noli retrahi ab eo qui vult red
here. Pr. mater. soror. uxor sit.
amicus sit: nõ te retrahant. q
utilis tibi erit gladius bis acu
tus. Vtiliter te ille separat. ma
le te tu conglutinas. Dicit ergo
dñs ferens gladiũ bis acutum:
ꝑmittens etia. implens tẽpa
lia. Nam ideo duo testamenta
dicunt. Que erãt ergo framee
bis acute i manibꝰ eoꝝ: Duo
testamẽta ad gladiũ bis acutũ
ptinent: vetus testamẽtũ terre
na promittit. nouũ etia. In
vtroꝫ sermo dei venit inuictus
est: ut gladius bis acutus. Q̃
re ergo in manibꝰ. et nõ in lin
guis. Et framee bis inst acute
in manibꝰ eoꝝ. In manibꝰ dr
it in potestate. Accepernt ergo
sermonẽ dei in ptãte. ut ubi vel
lent dicerent. cui vellent dicẽt:
nõ timerent ptãtem. nõ tõtẽp
nerent pauperem. In manibꝰ ei
habebant gladiũ: q̃ volebant
vibrabant. versabant. prute
bant. Et hoc totũ erat in pote
state predicantiũ. Nã si non ẽ
i manibꝰ sermo: ne forte aliqs
dicat. quo sino est gladius bis
acutus. et quo i manibꝰ: Ser
go sermo nõ est in manibꝰ: q̃re
scriptũ ẽ. factus ẽ sermo dñi in
manu aggei. pphete: Nũquid
fixus sermonẽ suũ dñs in digitis

ipius fert: Quod est in manu
ipsius factus ē: In ptē illi da
tū ē predicare sermonē dñi. Pos
tremo possumus et has man⁹
intelligere. Nam qui locuti sunt
in lingua habuerūt sermonem
dei: qui scripserūt in manibus.
Et framee bis acute i mānibus.
eorū. Iam fiēs videte scōs arma
tos. Attendite stragēs: attēdite
gloriosa prelia. Di eni impator
et nules. si nules. hostis. si bel
lum et victoria? qđ fecerūt isti
habentes in manib⁹ frameas
bis acutas? Ho faciendas vi
dictas in gentibus. Videte si nō
ē vindicta facta i gentib⁹? cui
die ipa fit: hoc agim⁹ et nos loq̄
do. Attendite quō cese st gentes
babylonie. Illi reddit duplum:
sit eni de illa dictū ē. reddite illi
duplū ad quod fecit. Quō red
dim⁹ duplū? Bellant sancti. edu
cant frameas bis acutas: fiūt
stragēs. fiunt occisiones. sepul
ones. Quō illi duplū reddit?
Illa qñ potent psequi xpianos.
cuncte occidebat: deū nō cōfun
debat. Quodo illi duplū reddit?
et paganu erruginūt? et ydola
frangunt? Quomō iquēs pa
ganu occidunt? Quō. nisi cum
xpiani fiunt? Quero paganū
et nō invenio: xpianus ē. Ergo
mortuus ē paganus. Nā si nō
occidunt? vñ dictū ē pessimo. mat
ta et mādicta? Unde ipe saulo
occisus ē psecutor? et paulus e
rectus ē predicator? Quero sau
lū psecutorē et nō inveno: occiso

est. Unde? De framea bis
acuta. Quia occisus in se. et vi
vificatus in xpo: ideo confidens
dicat. vivo autē iam nō ego. vivit
autē in me xpūs. Quō illi fit per
illum? Eteni cū factus esset pdi
cator: accepit et ipe i manibus
framea bis acutam. ad faciēdā
vindictā in gentib⁹. Et ne vere
tu putares homines ferro pcuti.
sanguinē fundi. vulnerā i carne
fieri: sequit et exponit Oburga
tiones in pplis. Oburgatio q̄ est
correptio. procedat ex vobis framea
bis acuta. Nolite cessare: dedit illā
vobis deus pro modulo vrō. Quis
homo es q̄ ydola colis dic amico
tuo. si tamē remansit cui dicas?
qualis homo es q̄ dimisisti eū a
quo factus es. et adoras qđ fecisti?
melior est faber: q̄ qđ fabricat
faber. Di fabrū adorare erubescis?
adorando qđ faber fecit nō eru
bescis? Cū cepent erubescere cū
cepent compungi. fecisti vulnus
de framea: puenit ad cor. moini
mus ē ut vivat. Framee bis acute
in manib⁹ eorū. ad faciendā vin
dictā in gentib⁹. obburgationes
in pplis? Et alligent reges e
orū in cōpedib⁹. et nobiles eorū i
vinculis ferreis: ut faciāt in eis
iudicium conscriptū. Facile exposu
imus quō de frameis audiunt et
erugant: separent et cōgregent.
vulnerent et sanent. moriant et
vivant. Sed quid faciem⁹? Quō
exponem⁹ ad alligandos reges
eorū in compedib⁹? Reges gentī
um alligandi in compedib⁹. et no

biles eor ui uirtutis. addidit fris.
Adestote ut agnoscamus qđ nostis.
Isti enī versus quos tepim⁹ exponē
obscuri sunt: ꝫ illud qđ ex illis
dictum⁹ sū nō est nouū. Iā notū
ē vobis; mō nō distere opus habe
atis. ꝫ cōmēorari. Ad hoc aūt vo
luit deus obscure poni quosdam
versus suos: nō ut aliquid nouī
de illis seruet. ꝫ ut iam qđ inuisi
tatū erat. obscuris expositis īno
uetur. Nouum⁹ reges factos xpi
anos: nouum⁹ nobiles gentium
factos xpianos. Iūt hodieq; t fu
erunt et erūt: et nō cessant fir
mare his actus in manibz scōrū.
Quō ergo ligatos compedibz et
uinculis ferreis intelligimus?
Det caritas uīa et eruditio. qđ
in ecclia nutriti estis. et soletis
audire diuinas lectiones. qm in
firma mūdi elegit deus ut con
funderet fortia. t stulta mundi
elegit deus ad confundendos sa
pientes⁹: et ea que nō st tamq̄
ea que sūt: ut que st euacuent.
Dic enī aut aplūs: videte vocatō
nē vrām fres⁹: q nō multi sapi
entes scdm carnē. nō multi po
tentes. nō multi nobiles: ꝫ stul
ta mūdi elegit deus. et īfirma
mūdi ut confūderet fortia⁹: et
ignobilia t contemptibilia ele
git deus. et ea que nō st tamq̄
q̄ st: ut ea que st euacuent. De
nit deus xpus prodesse oīnibz⁹:
ꝫ elegit prodesse imperatori de
piscatore. nō piscatori de impe
ratore: et elegit ea que nullius
momēti erant ī mūdo. Ipos im
plent spū sancto⁹: dedit eis firme
as his actus: predicare precepit
euangeliū. et ire p totū orbem t
rarū. Fremuit mundus. ereuit se
leo aduersus agnū: ꝫ fortior leo
ne muētus ē agnus. Leo uirtus
ē seuiendo: agnus uirtut patiēdo.
Conuersa st corda hoīm ad timo
rem xpi⁹: ceperunt reges cepērūt
nobiles miraculis cōmoueri. ipse
tie adimpletione turbari: uidē
tes unū nomē contrarie gen⁹ hu
manū. Et quid faciēnt? a multi
elegerūt ignobilitatē: t dimit
tentes domos suas t substātia
as suas distribuētes paupertatē.
nutrierūt ad pfectionē. Tali er
go impfto dicit a dño. si vis p
fectus ē vade vende oīa que
habes et da paupibz. et veni se
quere me: et habebis thesaurū
in celo. a multi ex nobilibz fecer
hoc: ꝫ cessauerūt isti nobiles ē
gentiū. elegerūt paupertatem in
seculo. nobilitatem in xpo. a mul
ti aūt tenent ipam nobilitatē
in xpo: tenent regias prātes. et
sic sūt xpiani. Ipsi st tamq̄ pedō
pedibus. et tamq̄ in uinculis f
reis. Unde hoc? Ne progredēt
ad illicita cōpedes accepērunt:
cōpedes sapientie. cōpedes ubi
dei. Nec ergo uincula ferrea.
et nō aurea? Ferrea sūt q̄ diu
timent: ament t aurea erūt.
Attendat caritas uīa qđ loqr.
Audistis mō aplūm iobem. timor
nō ē in caritate. ꝫ pfta caritas
foras mittit timorē: q timor
tormentū habz. hoc ē timuli

ferreū. Et tamen nisi timore
incipiat homo deū colere. nō p
ueniet ad amorē: inutū sapiē
tie timor dñi. Incipit ergo a
vinculis ferreis: finit ad torq̄
auream. Dictū ē enī sapiēte:
et torquem auream circa tuam
ceruicem. Non tibi imponeret
torquē auream: nisi p̄mū in cō
pedibus ferreis te alligasset.
Cepisti a timore: cōsummatis
ad sapiētiam. Quā multi sunt
qui nolunt, ppterea male facē.
quia gehēnas timent. q: cru
atus timent: et nondū amāt
ustionem. Si illis promitteret
impunitas. et diceret eis. fac
te qđ uoletis semper impunitum
erit vobis: et mitterent, p gressa
libidinū suarū. in quecq; nefa
sima. et maxime fres mei mag
ne reges et nobiles. quibz non
facile dicat quid feceris. Nam
pauper homo et si nō timeat deū
quia nullarū virtū est. nulla
rū facultatum. ne tū se cōmo
uent in supplicū incidat: ces
sat timore hominis et si nō dei. po
tentes aut nūqd. reges. nobiles?
nisi deū timeant qđ timebūt.
Si predicat illis: et pcutiunt
frameā bis acuta. Dicat illis
qua ē qui ponat alios ad dex
teram alios ad sinistram: ut
dicat eis qui a sinistris st. ite
in ignem eternū qui paratus ē
diabolo et angelis eius. Non
dum dilexit iustitiam. sed ti
ment penam: et timēdo penā
ita accipiunt cōpedes. et in vin
culis ferreis eruduntur. Venit
ad nos potens homo de seculo. offe
dit illi vitā sua. aut forte cōcu
piuit alterius pulchritudinem. aut
alteram dilexit: vult dimittē eā
quā habet et nō facit. audit ser
uo dei. audit a pphēta. audit ab
aplō et nō facit? audit ab oī
nibus manibz ē framea bis acu
ta. nō facies nō licet. nō p̄misit
deus dimitti uxorē excepta cau
sa fornicationis: audit hoc. timz
et nō facit. Pedes leues iam, p
gredieban in lapsū. cōpedibz
tenent: habet vincula ferrea.
timet deum. Dicat illi dampna
bit te deus si feceris. iudex ē sup
omnes. audit gemitū vocis tue:
reus tenebris in conspectu eius.
Hac, caupisceuna blandit: hac
pena deterret. Ibat ad caupisce
dū pre cupiditate: nisi vincula
ferrea retinerēt qđ plus est. Si
dicat? continere iam volo. nolo
ita vxorē: nō pt. Quod si tu vis.
et illa nō vult? Nūquid p conti
nentiā tuā debes illā facē for
nicariam? Si alij nupserint te
uno: adultera erit. Nō vult ta
le lucrū deus: nec compensare ta
le dampnū. Redde debitū. et si
nō exigis: redde pro sēfactione
pferta. Deus tibi cōputauit. si ñ
qđ debes exigis: reddis qđ debet
vxori. Times. nō facis: cōcutit
vincula tua. Audi qz vinculis
ferreis constrictus es. Alligat
es vxori: ne quesieris solutionē.
Durū est: ferreū ē. Nā qñ dñs
hoc audit: audit quia vinculū est

ferreū. Adolescentes audite. vincula ferrea sūt nolite pedes mutē: ne cū miseritis. arctius constringamī cōpeditis. Tales cōpedes consolidant vobis et episcopi manus. Numquid nō fugiunt in ecclīa cōpedit. et soluūtur? Hij vnī fugiunt huc volentes domuetē vrores suas: et huc arctius colligant? Nemo soluat has cōpedes: quos deus conūnxit homo nō separet. Hę dura sūt vincula. Quis nescit quām duriā? Doluerūt apli et dixerunt: si talis causa ē cū vxore. nō expedit nubere. Si vincula ferrea sūt: nō opus ē ut illis pedes mutent? Et oīb: nō oīm capiūt verbum istud. sed qui potest capere capiat. Alligatus es vxori: ne quesieris solutionē. Nuligatus es i vinculis ferreis p vxorē: ne te obligeris vinculis ferreis. Vt faciant in eis iudiciū conscriptū: hoc est iudiciū qđ fecūt sancti sup oēs gentes. Quare conscriptū? Quia ista antea conscripta sūt: et modo complent? Ecce modo fiunt: aliqn legebant? et nō fiebant. Et concludit ita. Gloria hec ē oībus sanctis eius. p totū mundū et p vniuersas gentes hoc scī agunt et sic glorificant? sic exaltāt deū in faucibus suis. sic letant? in tabernaculis suis. sic exultant i gloria sua. sic exultant? in salute: sic cantant canticū nouū. sic dicūt alleluia. corde. ore. vtra. Amen

Explicit psalmus. Centesimus xlvi. Incipit psalmus. Centesimus quinquagesimus

Quamuis ordo psalmorū qui multū magni sacramenti videtur continē sacramentū. nōdū mihi fuerat revelatus: tamē qđ oīb centum quinquaginta numerāt? etiā nobis qui vetus ordinis vocē alterum dinem adhuc arcē mentis non penetrauimus? insinuāt aliquid. vnde nō impudenter quītū dominus adiuuat disputare possimus. pnūs quidenarius nūs est quo iste multiplicat? qđ eni valent quidem in ordine singulorum. hoc valent centū quinquaginta in ordine denariorū. qm quidecies denos faciunt? hoc valent mille quingenti in ordine centenariorū. qm quidecies centeni sūt: hoc valent quidecī milia in ordine millenariorū. qm quidecies mille sunt. Quidenarius ergo numerus concordia significat duū testamentorū. In illo enim obseruat? sabbatū. qđ significat quietem: in isto dnicus dies. qui significat resurrectionē. Sabbatū aūt ē dies septimus? dnicus vo post septimū. quid nisi octauus idem qui primus habendo est: Ipe enī dicit? etiā vna sabbati? ut deinde sit secūda. tertia. quarta: et deinceps usq; ad septimū sabbatum. A dnico aūt usq; addo minutū octauus ē dies: ubi resurrectionis nouū inuelatio declarat. qđ in vetere tanq; subterraneus p

missionibz regebatur. Septem
porro et octo quidem sūt. Tot sūt
et tantata que appellant̄ g̃duū:
q̃m totidem fuerūt etiā templi
gradus. Deinde etiā quinquage
narius nūb magnū sacrumen
tū p se gerit: constat enī de septi
mana. septimanarū additio v
no tamq̄ ipo octauo. ad quina
genariū numerū terminādū.
Septies quippe septē q̃dragintа
nouē faciunt: quibz vn̄ addit̄
ut faciant quinquaginta. Q̃ nu
merus quinquagenarius usque
adeo magne significationis ē:
ut et dominū resurrectionē tot di
ebus cōpletis. ipo q̃nq̃genario
die venerit sup eos qui in xpo
fuerāt congregati spūs scī.
Cum spūs scī i scripturis septe
nario p̄cipue numero cōmenda
t̄. sicut apud ysayam. sicut in a
pocalipsi. ubi aptissime septē
spūs dei phibent̄. ppt̄ operatiōz
septenariā. vnius eiusdemq̄
spūs. Que operatio septenaria
p ysayam. pphetam ita cōmeō
ratur: requieuit sup eū spūs
dei. spūs sapiētie et intellectus.
spūs consilij t fortitudinis. spūs
scīe et pietatis. spūs timoris.
dñi. Ipse debet intelligi timor
dominū castus p̄manens in se
culū seculi. Hierusalem autē cū
tem consūmata caritas foras
mittit: et nos liberos faciat. ne
to prohibentur. Caritas autē
dei diffusa ē in cordibz nr̄is. p
spīm scm̄ qui datus est nobis.

Hunc quoq̄ spūs scī septenario
numero cōmendat̄: q̃nquagena
riū vo cā in quadraginta t de
cem dies distinctus ē. Die quippe
quadragesimo p̄ resurrectionem
suā ascendit in celos. at deinde
cōpletis diebz decem misit spīm
scm̄. quadragenario scilicz nūo
temporalē in hoc mūdo cohabi
tationē comēdans. q̃m quatri
nus in quadragenario numer⁹
punctat. quatuor aūt pres habet
mūdus et annus. denario vero
addito velut mercede p̄mpleta
lege bonis opibz reddita. ipa e
rumtas figurat. Hunc q̃nqua
genariū tripli habet. cētesim⁹
et quinquagesimus nūs: tamq̄
eū multiplicauerit trinitas. Vn̄
et hac causa nō incōuenienter
intelligim⁹ istū numerū eē psal
morū. Nam et in illo nūo pisca
ti qui capti st̄ retibz post resurrec
tionē missis. ad centū q̃nq̃ginta
additis tribz. velut admonitio vi
detur facta in quot pres debeat
iste numerus distrui. ut ter habe
at quinquagenos: q̃q̃ ille nūs
piscū habeat. t aliā intionem
multo subtiliorē et mundiorē.
qd̄ decem et septē in trigonum
missis. id est ab vno usq̄ ad decē
et septem omnibz cōputatis. ad e
undem numerū p̄uenit. In decē
aūt lex. in septem vo gratia sig
nificat̄. q̄ legem nō implet nisi
caritas dei diffusa in cordibz nos
tris p spīm scm̄. qui septenarios
numeros significat̄. Quod ergo
quidā omnium psalmorū quinq̄

libros ee credidenũt: illud secuti sũt quotiens in fine psalmi dictũ fuerit fiat fiat. Hz huius disputationis intentionem. nũ vellem cõprehendere nõ equalu⁹? qz nec ipe qnqz ptes equales sunt int̃ se: et si nõ scripture quantitate. saltem psalmoz ipõ nũo ut trecentos haberet. Et si vnusquisq; libri finis est fiat fiat: aũ liber qntus idemqz et ultimus nõ eodem fine sit terminatus. merito quer̃i potest. Nos aũt scripture canonice auctoritatem sequentes ubi legit. scriptũ e in libro psalmoz̃ũ: vnũ psalmoz̃ũ libruꝫ ee nouim⁹? Et video quidẽ quõ hoc verũ sit: et illud si verũ e huic vo nõ reluctet. Fieri ei pt ut aliqua cõsuetudine litteraꝝ hebraycaꝝ vnus liber dicat. q̃ constat ex pluribz: sicut ex ecclia pluribz celis vnũ celũ. Non enim celoz aliquod pterm̃isit q̃ dicat: aurilũ meũ a dño. q̃ fecit celũ t terrã. Et cũ scriptura dicat. t vocauit deus firmamentũ celũ. et aquas ee sup firmamẽtũ. hoc e sup celum: nõ mentit. ea de scriptura dicens. et aque que sup celos sũt laudent nomẽ dñi. qua nõ aut sup celũ. Et vna terra ex mlitis terris: nã et orbem terre et orbem terraꝝ. cotidiana cõsuetudine dicimus. Et q̃ aut scriptũ e in libro psalmoz̃ũ. q̃d̃ mos loquendi sit se habeat ut vnũ insinuare librũ ee voluisse videat: tamẽ rñdere potest in libro psalmoz̃ũ ee dictũ. in aliquo libroꝝ eorum quoniã.

Do in vsu locutionis usq; adeo ul nõ est ul mro est: ut ecia duoꝝ trium ꝓphetaꝝ vnũ librũ ee ideo ꝓ suadeat. quia simul legit sicut scriptũ est in libro ꝓphetaꝝ. Aut etiam qui vnius ab oĩno sptus tres canonicos vnũ librũ voluerit. qd̃ valde mirabile ut dumne v nitati concordent? et hunc ee dicit in capite libri scriptũ e de me. ut fiam voluntatẽ tuã: ut sit intelligat ꝓ filiũ pfecisse mundũ. cui condicio prima apũ scripturaꝝ in libro geneseos. ul magis qz. ꝓphecia videt ee. nõ facta narrans ꝙ futura pnũcians. Non enim aliq̃d fecerim: ꝙ fiat fiam. sive ut faciem voluntatẽ tuã. Ad illud het sñia referenda e. qd̃ i ꝑmus ptibus eiusdẽ libri scriptũ e. erũt duo i carne una. qd̃ sacramẽtũ magnũ dicit aplus in xpo et in ecclia: q̃d̃ et iste psalmoz liber potest significatus intelligi ubi dictũ est. in capite libri scriptũ e de me ut faciam voluntatem tuã: sequit enim deus meus volui. et legem tuã in medio cordis mei. De ipo quippe accipit ꝓphetatus in capite libri huius psalmi ipse ꝑmus. btus vir qui nõ abiit in consilio impioꝝ. et in via pcatoꝝ nõ stetit. et in cathedra pestilẽtie nõ sedit. sed in lege dñi voluntas eius. et in lege eius meditabit die ac nocte: ut hoc sit quod dictũ e. deus meus volui. t legem tuam i medio cordis mei. Quod aũt sequit euãgelizaui iustitiã tuã i ecclia magna: cognoscitis

ad illud referitur. et erit duo in carne vna. Huc ergo illud fuerit intelligat qđ dictū est in capite libri. liber iste psalmorū p quinquagenos si p ipos quinquagenarios articulos interroget: magnū aliquid et valde dignū confessione respondet. Non enī frustra mirū videt quinquagesimus esse de pnīa: centesimus de mīa et iudicio: centesimus quinquagesimus de laude dei in scīs eius. Dic enī ad eternā beatāq; tendimus vitā. primitus nīā pnīa dampnādo. deinde bene viuendo: ut post condempnatā vitā mala gestamq; bonā merearmur eternam. Hedm̄ ppositū ei occultissime iustitie bonitatisq; sue: deus quos predestinauit. illos et vocauit: et quos vocauit ipsos et iustificauit: quos autem iustificauit ipos et glorificauit. Predestinatio nra nō in nobis fit est. sm occulto apud ipm in eius presentia: tria vo relinq̄ in nobis fiunt. vocatio. iustificatio. t glorificatio. Vocamur predicatione penitentie. Dic enī xpm dīm euāgelizare: agite pniam. appropinquabit enī regnū celorum. Iustificamur in vocatione mīe. et timore iudicij. Hinc e qđ dicit: deus in nomine tuo saluū me fac: et in virtute tua iudica me. Non timet iudicium: q̄ impetrauerat aīa saluari. Vocati enī iamus dyabolo p pniaz. ne sub iugo eius remaneam⁹: iustificati sanamur p mīaz. ne iudicū timeamus: glorificati tīssimus in vitam etnā. vbi deū sine fine laudamus. Adhoc p tinere arbitror qđ dīb aut ? erāt enim demonia. et sanitates p fines hodie et cras: et tertia die obsūmor. Qđ etiam in triduo sue passiōis et dormitiōis t euigilatiōis ostendit: crucifixus e enī t sepultus et resurrexit. In mane de principibus et potestatibz triūphauit. in sepulcro resedit. in resurrectione exultauit: pnīa crucifixat. iustitia tranquillat. vita eterna glorificat. Pīne vox est. miserere mei deus sedm magnā mīam tuā. et sedm multitudinē miserationū tuarū dele iniquitatē meā. Vox offert sanctificatū deo: spīm contribulatū. cor contritū et hūliatū. Iustitie xpi vox e in electis suis. Etiam et iudicū cantabo tibi dīne: psallam et intelligā in via īmaculata. q̄n venies ad me. Pmīaz quippe aduocamur ad faciendam iustitiā: ut secum ad iudicium veniamus. vbi disputant de natiuitate dīni omīs q̄ opant iniq̄tatē. Quo versu psalmus iste concludit: et vite etne vox e.

Laudate dīm in scīs eius: vtiq; in eis quos glorificauit. Laudate eū in firmamēto virtutis eius. laudate eū in virtutibz eius: ul ut alibi pretenta sunt in potentatibz eius. Laudate eū sedm multitudinē magnitudinis eius. Omīa ista ipi sunt sancti eius: quo dicat

aplūs. ut nos simus ustitia dei in ipso. Dicit ergo ustitia dei quā sint in eis? cur nō et virtus dei q̄ sint eis. ut resurgerent a mortuis? Nam et in xpi resurrectione virtus maxime cōmendat. q̄ in passione infirmitas fuit. dicente aplo. et si crucifixus ē ex infirmitate. s̄ vivit ex virtute dei: et alio loco. ad cognoscendū me et eū et virtutē resurrectionis eius. Optime aūt in firmamento aut virtutis eius. Firmamentū ē eni virtutis: qa iam nō morietur et mors ei ultra nō dñabitur. Cur nō et potentatus dei dicant quos in eis fecit? Immo ipi sunt potentatus eius: quo dictū est. nos sumus ustitia dei in ipo. Quid eni potentius quā regnare inimicis? sub pedibus positis omibz inimicis? Cur nō ipi st̄ eni multitudo magnitudinis eius? Non qua ipe magnus ē: s̄ q̄ magnos eos facit tam multos. hoc ē multiplicat ustitia qua est ipe ustus. aliter quā in nobis fiunt. ut nos simus ustitia eius. Idem ipi sancti st̄ in omibz musicis et organis deum ex ipis significati ad laudandū deū: q̄ā ꝓpter dicens. laudate dñm in sanctis eius. Hoc exequit vasa significans eosdem ipos sanctos eius. Laudate eū i sono tube: ꝓpter laudis excellentissimā claritatem. Laudate eū in psalterio et cythara. Psalterium ē de superioribz laudans dñm. cythara de inferioribz. laudans deū tā q̄ de celestibz et terrestribz. tā q̄ eū qui fecit celū et terram. Iam q̄ ꝑpe in alio psalmo exposuimus: psalterium desup habere sonorū illud lignū. cui nervorū eius ex ut melior em sonū reddit instrumentum: q̄ lignū cythara inferius habet. Laudate eū i tympano et choro. Tympanū laudat deū: cum iam caro mutata nulla ē terrene corruptionis infirmitas. De choro quippe fit tympanū extricato atq; firmato. Chorus laudat deū: q̄ laudat eū post peracta certamina. Laudate eum in cordis et organo. Cordas habet et psalterium et cythara: que supius cōmemorata sunt. Organū aūt griale nomen ē omīm vasorum musicorū: q̄ibus iam optimeit consuetudo. ut organa ꝑ flatum ꝓria dicantur ea que inflant ꝑ folles. Q̄d genus significatum hic esse nō arbitror. Nam et organum vocabulū gretum sit ut diu grale omnibz musicis instrumentis: hoc cum folles adhibent ꝑ alio genere nomine appellant. Ut aute organū dicatur magis latine et ea vulgaris ē consuetudo. Ego ergo aut in cordis et organo: ut detur michi aliq̄d organū quod cordas habeat significatē voluisse. Non eni sola psalterium et cythara cordas habet: s̄ et in psalterio et cythara: ꝓpter sonū ab inferioribz et superioribz aliquid inventū ē. q̄d sedm hanc distinctionē posse intelligi: aliud nos tripis cordis quem ammonuit.

quia et ipē sunt caro. ꝛ etiam a ꝛ corruptione libem: et quibꝫ fortasse ideo addidit organū. ut nō singule sonent. sed ut duū sit temperatissima consonent. sic. ordinant in organo. Habebūt enī etiam tūc sancti dei differentias suas consonantes nō dissonātes. id est consentiētes nō dissentiētes: sicut fit suauissim⁹ cantus ex diū sis quidem. sed nō inter se auersis sonis. Stella enī a stella differt in gloria: sic et resurrectio mortuorum. Laudate eū in cymbalis benesonantibꝫ: laudate eum in cymbalis iubilationis. Cymbala muctē tanguntur ut bene sonent. Ideo a quibusdam labijs nīb cōparata sunt: ꝛ melius intelligi puto in cymbalis quotā nō laudare deū. dū quisꝫ honoratur a primo nō a seipō: et in vicem honorantes dant laudem deo. Ne quis aūt cymbala īteligeret que sine anima sonant: ideo puto additū. in cymbalis iubilationis. Iubilatio namꝫ id est ineffabilis laus. nō ī ab anima profitetur. Net pretereundū existimo qđ musici docēt. et res ipa manifesta est. tria ee genera sonorū. voce. flatu. et ꝛ pulsu. Voce ut ē ꝑ fauces. ꝛ arterias. siue organo aliquo cantantis hominis: flatu sicut ꝑ tibiam uel quid cuismodi: pulsu sicut ꝑ cytharam ul' qđ cuismodi. Nullum itaꝫ genus hic pretermissum est. Nam vox est in choro. flatus in tuba. pulsus in cythara: tamq̄ in mēb. spūs: corpus: ꝛ p similitudinē no. ꝑprietas. Nō g⁹. ꝑposuit eos in sanctis laudate dnm: qbꝫ hoc dixit. nisi ex ipsis: Et in quibꝫ ut deum laudent nisi ī seipis: Vos enī sancti eius inquit virtus eius estis. ꝛ quā fecit in vobis: et potentatus eius. ꝛ multitudo magnitudinis eius. q̄ fecit et ostendit in nobis. Vos estis tuba. psalterium. cythara. tympanū. chorus. corde. et organū. et cymbala iubilationis bene sonantia: vos estis het omnia. Nichil hic vile. nichil hic trīsitorium. nichil hic ludicrum cogitetur: et quia sapere sc̄dm carnem mors est. omnis spūs laudet dnm.

Deo gratias.

Explicat Tractatus bti augustini epi de psalmo centesimo quinquagesimo. Quinquagenaria.

Dūct ad cgulaēs ī tūcto

